

GOVERNMENT OF INDIA
NATIONAL LIBRARY, CALCUTTA.

Class No.

Book No.

N. L. 38.

MGIPC—S8—37 LNL/55—14-3-56—30,000.

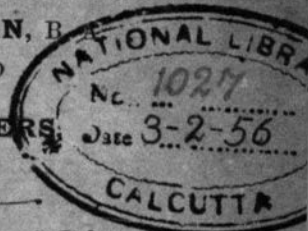
Mal
590/Su691j
Sw 49

ANIMAL LIFE

BY
K. SUKUMARAN, B.A.

PUBLISHED

BY
K. R. BROTHERS,
CALICUT.

ജന്തുശാസ്ത്രം

കെ. സുകുമാരൻ ബി. എ.

പ്രകാശകന്മാർ

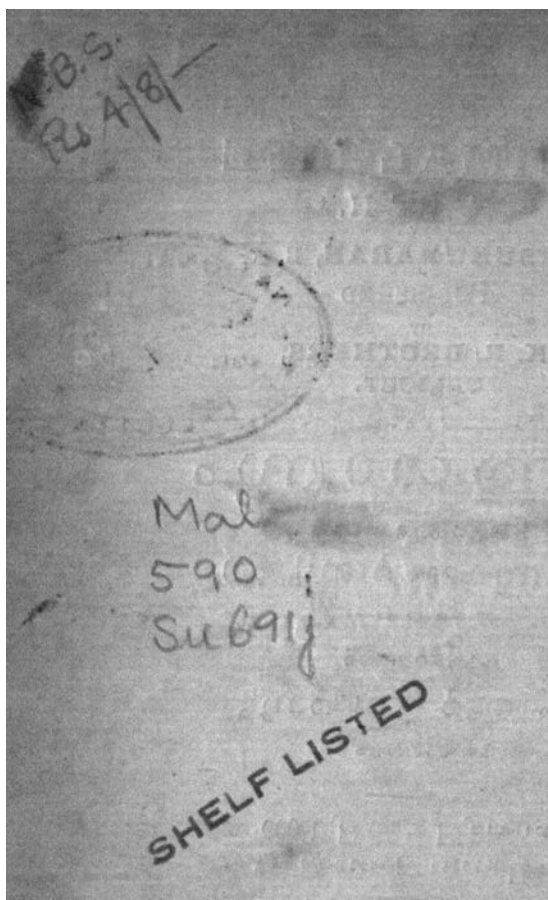
കെ. ആർ. ബ്രദർസ്,
കോഴിക്കോട്.

ഒന്നാം പതിപ്പ്—കോപ്പി 1,000.
പകർപ്പവകാശം പ്രകാശകന്മാർക്ക്.

Copy Right Registered.

Printed at the Bharatha Vilasam Press,
TRICHUR.
1923.

M.B.S.
R. 4/8/

Mal
590
Sub 91j

SHELF LISTED

ജന്തുശാസ്ത്രം.

ആമുഖം.

ജന്തുക്കളെപ്പറ്റി സംക്ഷേപമായ ഒരു ചരിത്രം എല്ലാവർക്കും സുഗ്രാഹ്യമാകുംവണ്ണം എഴുതണമെങ്കിൽ, എല്ലാ ജന്തുക്കളേയും പല ശാഖയിലും, ഖണ്ഡത്തിലും, വർഗ്ഗത്തിലും, ഉപവർഗ്ഗത്തിലും, വംശത്തിലും, ജാതിയിലും, തരത്തിലും വിഭജിക്കേണ്ടുന്ന ഒരു ഭാരം നമ്മിൽ കിടക്കുന്നുണ്ട്. അല്ലാതെ, തോന്നിയപോലെ കാരോ ജന്തുവിന്റെ വർണ്ണനക്കു തുടങ്ങുന്നതായാൽ, ലഘുവായിട്ടു കൂടി ഒരു പൊതുവായ ജ്ഞാനം നമുക്കു സമ്പാദിക്കുവാൻ പാടുണ്ടാകയില്ല. ഭൂമിയിലെ എല്ലാ ജന്തുക്കളേയും അസ്ഥിയുള്ള ജന്തുക്കളെന്നും അസ്ഥിയില്ലാത്ത ജന്തുക്കളെന്നും രണ്ടു ശാഖകളായി ഭാഗിക്കാം. അസ്ഥി ഇല്ലാത്ത ജന്തുക്കളെ പിന്നെയും പല വർഗ്ഗങ്ങളാക്കി ക്രമപ്പെടുത്താം. അണുദശിനിയിൽകൂടെ മാത്രം ദൃഷ്ടിഗോചരമായിത്തീരുന്നതും, ജീവനുള്ള ഒരു അണു എന്നുമാത്രം തോന്നിപ്പോകുന്നതും ആയ ജന്തുക്കളെ അണുജന്തുക്കൾ എന്ന ഖണ്ഡത്തിൽ പെടുത്താം. പവിഴപ്പാറ്, കടൽപ്പാറ്, സ്പഞ്ച് എന്നീവക ഉണ്ടാകുന്ന ജന്തുക്കളെ കോശോദരികൾ

എന്ന ഖണ്ഡത്തിൽ പെടുത്താം. ബഹിർഭാഗത്തിൽ ഉറപ്പുള്ള കാദാ മാരിരി വിശേഷ തോടുകൂടുകയും ചെയ്യുന്നതും, നക്ഷത്രം, കമ്പളം, തോട മുതലായ പല ആകൃതികളോടുകൂടിയതും ആയ ചില വിചിത്രജന്തുക്കളെ കർക്കശചർമ്മികൾ എന്ന ഖണ്ഡത്തിൽ പെടുത്താം. ഇര, അട്ട, കൃമി മുതലായ ജന്തുക്കളെ കീടങ്ങൾ എന്ന ഖണ്ഡത്തിൽ പെടുത്താം. അച്ച, തെരിഞ്ഞി, കക്ക, കടുക്ക, കൂന്തൽ, മുതലായ ജന്തുക്കളെ ശുക്തിജങ്ങൾ എന്ന ഖണ്ഡത്തിൽ പെടുത്താം. കാദാ കഷണങ്ങൾ പിണച്ചുകൂട്ടിയവയെ തോന്നുന്ന കാലുകൾ ഉള്ള ചെമ്മീൻ, ഇഴച്ച, വഞ്ചി, തോട്ട, തേള, മുട്ട, കൂറ മുതലായ ജന്തുക്കളെ യോജിത ഖണ്ഡപാദങ്ങൾ എന്ന ഖണ്ഡത്തിൽ പെടുത്താം. ഇതേ പ്രകാരമെന്ന അസ്ഥി ഉള്ള ജന്തുക്കൾ എന്ന രണ്ടാം ശാഖയും നമുക്കു പല ഖണ്ഡങ്ങളായി ക്രമപ്പെടുത്താം. എല്ലാ മത്സ്യങ്ങളേയും ഒരു പ്രത്യേകഖണ്ഡത്തിൽ പെടുത്താം. തവളകളെയും തന്റെ മറ്റു ചാർച്ചക്കാരെയും ഭുജലവാസികൾ എന്ന ഖണ്ഡത്തിൽ പെടുത്താം. മുതല, കാതു, അരണ, പാമ്പ്, ആമ, പല്ലി, ഉടമ്പ് മുതലായ ജന്തുക്കളെ ഇഴജാതികൾ എന്ന ഖണ്ഡത്തിൽ പെടുത്താം. പക്ഷികളെ ഒരു പ്രത്യേകഖണ്ഡത്തിൽ അടക്കാം. മൃഗം തുടങ്ങി മനുഷ്യൻവരെ ഉള്ള ജന്തുക്കളെ സ്പന്ധാനികൾ എന്ന ഒരു ഖണ്ഡത്തിൽ പെടുത്താം. ഇങ്ങിനെ ഒട്ടാകെ ഉള്ള ജന്തുക്കളെ താഴെ കാണിച്ചപ്രകാരം ഭാഗിക്കാവുന്നതാണ്.

1-ാംശാഖ—അസ്ഥി ഇല്ലാത്ത ജന്തുക്കൾ.

- ഖണ്ഡങ്ങൾ 1. അണുജന്തുക്കൾ (Protozoa)
 2. കോശോദരികൾ (Coelenterata)
 3. കീടങ്ങൾ (Vermes)
 4. ശുക്തിജങ്ങൾ (Mollusca)
 5. കർശപർമ്മികൾ (Echinodermata)
 6. യോജിതഖണ്ഡപാദങ്ങൾ (Arthropoda)

2-ാംശാഖ—അസ്ഥി ഉള്ള ജന്തുക്കൾ.

- ഖണ്ഡങ്ങൾ 1. മത്സ്യങ്ങൾ (Pisces)
 2. ഭുജലവാസികൾ (Amphibia)
 3. ഇഴജാതികൾ (Reptiles)
 4. പക്ഷികൾ (Aves)
 5. സുതധാരികൾ (Mammalia)

കാരോ ഖണ്ഡത്തെത്തന്നെ പല വർഗ്ഗങ്ങളായും, വർഗ്ഗങ്ങളെ ഉപവർഗ്ഗങ്ങളായും, ഉപവർഗ്ഗങ്ങളെ പല വംശങ്ങളായും, വംശങ്ങളെ പല ജാതികളായും, ജാതികളെ പല തരങ്ങളായും പിന്നെയും ഭാഗിക്കാവുന്നതാണ്. ഉദാഹരണമായി ഒരു മലയാളക്കാരനായ മനുഷ്യനാണെങ്കിൽ.

1. തരം-മലയാളി.	2. ജാതി-മനുഷ്യൻ.
3. ഉപവർഗ്ഗം-ദ്രിദജൻ.	4. വർഗ്ഗം-മതർഭുജൻ.
5. ഖണ്ഡം-സുതധാരി.	6. ശാഖ-അസ്ഥിഉള്ള ജന്തു.

ഈ രീതിയിലാണ് ആ ജന്തുവെ മറ്റു ജന്തുക്കളിൽ നിന്നു തരംതിരിക്കുവാൻ തക്കവണ്ണം ക്രമപ്പെടുത്തി വെക്കേണ്ടതു. കോഴിക്കോട് എന്ന ഒരു പട്ടണമാണെങ്കിൽ താഴെ പറയുംപ്രകാരം അതിന്നു സ്ഥാനം കല്പിക്കാം.

1. ഭൂഖണ്ഡം—ആസ്യ.
2. രാജ്യം—ഇന്ത്യ.
3. സംസ്ഥാനം—മതിരാശി.
4. ജില്ല—മലയാളം.
5. താലൂക്ക്—കോഴിക്കോട്.
6. പട്ടണം—കോഴിക്കോട്.

ഇതേ മട്ടിലാണ് ജന്തുക്കളെയും തരംതിരിക്കുന്നതു എന്നുമാത്രം മനസ്സിലാക്കിയാൽ മതി. എന്നാൽ ഈ ഒന്നാം ശാഖയിൽ, മേല്പറഞ്ഞപോലെ ഓരോരോതരം ജന്തുക്കളെ നിർണ്ണയപ്പെടുത്തി, വിവരിക്കുന്നതു അനാവശ്യവും അസാദ്ധ്യവുമാണെന്നു തോന്നുകയാൽ അപ്പൂർവ്വം ചില വലിയ വർഗ്ഗങ്ങളെയല്ലാതെ മിക്ക വർഗ്ഗങ്ങളെയും, ഉപവർഗ്ഗങ്ങളായി പ്രത്യേകം പ്രത്യേകം വിഭാഗിച്ചു കാണുകയില്ലെന്നു കൂടി മനസ്സിലാക്കേണ്ടതാണ്. മുഖവുരയായി ഇത്രമാത്രമേ എനിക്കു പറയാനുള്ളൂ.

ഗ്രന്ഥകർത്താവ്.

ജനുശാസ്രം

ഒന്നാംഭാഗം.

അദ്ധ്യായം 1.

അസ്ഥി ഇല്ലാത്ത ജന്തുക്കൾ.

ശരിയായ ശാസ്ത്രസിദ്ധാന്തപ്രകാരം അസ്ഥി ഉള്ള ജന്തുക്കളെന്നും, അസ്ഥി ഇല്ലാത്ത ജന്തുക്കളെന്നും പ്രമാണിച്ചു ചെയ്യുന്ന ഒരു വിഭാഗം സത്വരീതൃനസരണമായ ഒരു പദ്ധതി അല്ലെങ്കിലും, ജനുശാസ്രത്തിന്റെ ഒരു സാമാന്യജ്ഞാനകാംക്ഷികൾക്കു പ്രാരംഭപാഠമായി ഈ പദ്ധതി സ്വീകരിക്കുന്നതിൽ വലിയ അബദ്ധമൊന്നും തേരിടാതില്ലെന്നു കരുതിയാണു് ഞാൻ ഈ ഏറ്റുപ്പമായ മാഗ്നതന്നെ തൽക്കാലം മതിയെന്നു വിചാരിച്ചു പരിഗ്രഹിച്ചതു. ദേഹത്തിൽ കിടക്കുന്ന അസ്ഥി ഉള്ളതായി കാണുകയില്ലെന്ന വിശേഷവിധിയോടുകൂടിയ സകല ജന്തുക്കളേയും അസ്ഥി ഇല്ലാത്ത ജന്തുക്കൾ എന്നു വലിയ ശാഖയിൽ പെടുത്താവുന്നതാണു്. ഈ ശാഖയെ ആറു ഖണ്ഡങ്ങളായി ഭാഗിച്ചതിൽ, ഏറ്റവും താണു് ജന്തുക്കൾ അടങ്ങിയ അണുജന്തുക്കൾ എന്ന ഒന്നാം ഖണ്ഡത്തെതന്നെ എത്രയോ സംക്ഷിപ്തമായി വിവരിക്കാം.

1-ാം ഖണ്ഡം അണുജന്തുക്കൾ.

നേത്രഗോചരമല്ലാത്ത ഇത്തരം ജന്തുക്കളും ഭൂമിയിൽ സുലഭമായി ഉണ്ടെന്നു് ചാമ്പുവം മനുഷ്യക്കു് ഒന്നാമതു് അറി

ചായത്തു "അണുദർശിനി" എന്ന യന്ത്രം കണ്ടുപിടിച്ചതിന്റെ ശേഷമാത്രമാണ്. ഒരു തുള്ളി വെള്ളമെടുത്തു ഈ യന്ത്രത്തിൽക്കൂടെ നോക്കിയപ്പോൾ ആ ഒരു തുള്ളി വെള്ളത്തിൽതന്നെ അനേകാകൃതികളിലും വണ്ണങ്ങളിലുമുള്ള നാനാതരം ജന്തുക്കൾ നീന്തുന്നതും ഭ്രമിക്കുന്നതും വലിക്കുന്നതും കണ്ടു ശാസ്ത്രജ്ഞന്മാർ അമ്പാനുഃപായിട്ടുണ്ട്. ജീവനുള്ള കാരോ അണു എന്നുമാത്രമല്ലാതെ ഈ മാതിരി ജന്തുക്കളെപ്പറ്റി വളരെയൊന്നും വിവരിക്കാനില്ല. ദേഹത്തിൽ മറു ജന്തുക്കളെപ്പോലെ പ്രത്യുസൃപ്തകൃതികളോടുകൂടിയുള്ള ധാതുക്കൾ തരംതിരിഞ്ഞു കാണുകയില്ല. ഒരു മാതിരി ഉന്നതജന്തുക്കളുടെ ശരീരത്തിൽ നാം കാണുന്നതു അസ്ഥി, മാംസം, ചർമ്മം, വസ്ത്രം, രക്തം എന്നീവക ധാതുക്കളാകുന്നു. അസ്ഥിയുടെ ചെറിയൊരംശം എടുത്തു അണുദർശിനിയിൽക്കൂടെ നോക്കിയപ്പോൾ ആ അംശം അനേകം ചെറിയ അണുക്കളെക്കൊണ്ടു ഉണ്ടാക്കപ്പെട്ടതാണെന്നു കണ്ടു. കാരോ അണുവിന്നു ഒത്ത മദ്ധ്യത്തിൽ ചുറ്റുമുള്ളതിനേക്കാൾ കട്ടിവണ്ണത്തോടുകൂടിയ കാരോകുത്തും കണ്ടു. മാംസത്തിന്റെ ഒരു ചെറിയ ഭാഗം എടുത്തു നോക്കിയപ്പോൾ അനേകായിരം നീണ്ട നാരുകളെക്കൊണ്ടു ഉണ്ടാക്കപ്പെട്ടതാണെന്നു കണ്ടു. ഈ കാരോ നാരും പരിശോധിച്ചു നോക്കിയപ്പോൾ കാരോ നീണ്ടതേ ഇതുപോയ ഒരു അണുമാത്രമാണെന്നും കണ്ടു. ചർമ്മം എടുത്തു ഈ യന്ത്രത്തിൽക്കൂടെ നോക്കിയപ്പോൾ ഇഷ്ടികകൾ പോലെ അത്യാനന്ദം തൊട്ടുതൊട്ടു പടർന്നിരുന്ന അണുക്കളെക്കൊണ്ടു ഉണ്ടാക്കപ്പെട്ടതാണെന്നു കണ്ടു. ചർമ്മത്തിൽ കാരോ അണു വളരെ പരന്നു ദശപ്പു കുറഞ്ഞുപോയിട്ടു

ഞങ്ങളും കണ്ടു. പോര എടുത്തു നോക്കിയപ്പോൾ ഒരു
 മുഴുത്ത ദ്രാവകത്തിൽ രണ്ടുതരം അണുക്കൾ നിന്നുനിൽക്കുന്നു.
 ഇങ്ങിനെ എല്ലാ ധാതുക്കളും പരിശോധിച്ചു നോക്കിയപ്പോൾ വലിയ ജന്തുക്കൾ അനേകമായി ജീവനുള്ള
 അണുക്കളെക്കൊണ്ടു ഉണ്ടാക്കപ്പെട്ടതാണെന്നു മനസ്സിലായി.
 എന്നാൽ കാരാ ധാതുവിന്റെ അവയവാംഗമായി നിൽക്കുന്ന കാരാ അണുതന്നെ കാരാ പ്രത്യേക ജന്തുവായി സ്വാതന്ത്ര്യത്തോടെ ജീവിക്കുവാൻ ഉണ്ടെന്നു പരമാർത്ഥം എല്ലാവരെയും വിസ്മയഭരിതമാക്കിത്തീർത്തിട്ടുണ്ട്. മറ്റു ജന്തുക്കളിൽ കാണുന്ന യാതൊരു ധാതുവിഭാഗമൊ അവയവതരംതിരിയൊ കാണാത്ത ഒരു ചെറു അണു സ്വാതന്ത്ര്യമായി തന്റെ ജീവകാലം കഴിക്കുന്നതെങ്ങിനെയെന്നു അല്ലമായെങ്കിലും മനസ്സിലാക്കേണ്ടുന്ന ഒരു കാര്യമാണ്. അണുജന്തുവിനു പ്രത്യേകമായി വായു, ഉദരം മുതലായതൊന്നുമില്ലെങ്കിലും വലിയ ജന്തുക്കൾ നിർമ്മിച്ചുപോരുന്ന സകല കൃത്യങ്ങളും ഇവറയ്ക്കു നൽകുന്നുണ്ട്. ജന്തുക്കളുടെ ഒരു മുഖ്യ ലക്ഷണം യഥേഷ്ടം ഗതാഗതം ചെയ്യാനുള്ള ശക്തിയാണ്. ഗതാഗതം ചെയ്യുന്നതിന്നു അണുജന്തുക്കളും പല ഉപായങ്ങൾ എടുക്കുന്നുണ്ട്. ചിലതിന്നു കാരാ ഭാഗത്തേക്കു അതിന്റെ ഉള്ളിലെ ദ്രാവകസാധനം ഉന്തുവാൻ സാധിക്കുന്നതോടുകൂടി ആ ഭാഗത്തേക്കു ഒരു ചലനം സിദ്ധിക്കുന്നു. മറ്റുചിലതിന്നു ഒരുഭാഗം ചുരുങ്ങി ശേഷംഭാഗം വീങ്ങി ആ വലിപ്പം ക്രമേണ മറ്റു അററുവരെ വ്യാപിക്കുമ്പോൾ പുഴുക്കൾ നടക്കുംപ്രകാരം തോന്നുന്ന ഒരു ഗതി സിദ്ധിക്കുന്നു. ചിലതിന്റെ ശരീരത്തിനേൽ ഏ

രൂഢോന്മേധമായ ചെറിയ നാരുകൾ കമ്പിളിപ്പുഴുവിന്റെ രോമം പോലെ എറിച്ചു (നിവിൻ) നിൽക്കുന്നുണ്ടു്. ആ നാരുകൾ ഒത്തൊരുമിച്ചിളക്കിക്കൊണ്ടു് ആ ജന്തുവിന്നും ഇളകി നടക്കാൻ സാധിക്കുന്നു. ചിലതിന്നു അതേകം തേരിയ നാരുകൾക്കുപകരം ഒന്നോ രണ്ടോ രോമം പോലെ തടിച്ച നാരുകൾ കാണപ്പെടുന്നു. ചിലതു ഈ രോമം ഇളക്കിട്ടാണു് നീന്തുന്നതു്. ആഹാരം തിന്നാതാണെങ്കിൽ ചിലതിന്നു വായ്കൂടി ഉണ്ടാകയില്ല. ചിലതിന്നു വായ് സൂചിപ്പിക്കുംപോലെ ശരീരത്തിന്റെ ഒരു ഭാഗത്തു ചെറിയ ഒരു കുഴി ഉണ്ടാകുമെങ്കിലും ഉദരമുണ്ടാകയില്ല. ശരീരത്തിന്നു വേണ്ടുന്ന പോഷണദ്രവ്യം ഇവറ്റു ദേഹത്തിന്റെ ബാഹ്യാംശംകൊണ്ടു് തന്നെ, കപ്പകടലാസ്സു് മഷി വലിച്ചെടുക്കുംപോലെ വലിച്ചെടുത്തു് വളരുന്നു. വളർച്ചയെത്തിയ ജന്തുക്കൾ പിന്നെ നിവൃത്തിക്കുണ്ടെന്ന കൃത്രിമം സന്താനോല്പാദനമാണു്. ആണം പെണ്ണുമെന്ന ഭേദമില്ലാത്ത അണുജന്തുക്കൾ ഈ കൃത്യവും വ്യത്യാസമില്ലാതെ നടത്തിവരുന്നുണ്ടു്. ഒരു അണുജന്തുവിന്നു പൂണ്ണചലിപ്പമെത്തിയാൽ അതിന്റെ മദ്ധ്യം പട്ടയിട്ടുപോലെ പുറപ്പെടുന്ന ഒരു ചാലുകൊണ്ടു് കുഴിത്തു് രണ്ടുഭാഗങ്ങളായി തരംതിരിഞ്ഞു കാണുന്നു. ഈ ചാലിന്നു ആഴം വർദ്ധിക്കുംതോറും മദ്ധ്യം വളരെ കൃശമായി അണുജന്തു ഡമ്പലിന്റെ (Dumbell) രണ്ടറ്റത്തുമുള്ള ഗോളങ്ങളെപ്പോലെ രണ്ടു വെച്ചോ അംശങ്ങളായി അകന്നതിന്നു ക്രമേണ രണ്ടംശങ്ങളുടേയും മദ്ധ്യത്തിൽ കാണുന്ന ബന്ധവും മുറിഞ്ഞു, ഒരു അണുജന്തു രണ്ടു അണുജന്തുക്കളായിത്തീന്നു പിരിയുന്നു. സന്താനോല്പാ

ദേവലം സിദ്ധിക്കുന്ന ഒരു രീതി ഇതാണെന്നിലും ഈ ജന്തുക്കളുടെ ഇടയിൽ വേറെയും പല രീതികൾ കണ്ടു വരുന്നുണ്ട്. ചിലപ്പോൾ രണ്ടു ജന്തുക്കൾ തീന്തിവന്നു അത്യാത്മം പറ്റി നിൽക്കുകയും രണ്ടു രസത്തുള്ളികൾ കന്നായി ചേർന്നു പോകുമ്പോൾ ക്രമേണ രണ്ടു ജന്തുക്കളും ഒന്നിച്ചു യോജിച്ചു ഒരു ജന്തുവായിപ്പോകയും ചെയ്യുന്നു. ഇങ്ങനെ യോജിച്ചതിൽപിന്നെ ഒരു ഗോളാകൃതി അവലംബിച്ച ബാഹിർഭാഗം അല്പം ഉറപ്പുള്ളതായും അന്തർഭാഗം അനേകലക്ഷം കഷണങ്ങളായും ഭേദിച്ചുപോകുന്നു. ഇതിൽപിന്നെ ഉറപ്പുള്ള ബാഹിർഭാഗം കരോടത്തു തന്നാലെ പൊട്ടുകയും ആ മാറ്റത്തിൽക്കൂടെ അണുദർശിനിയിൽ കൂടി നല്ലവണ്ണം കാണാൻ പാടില്ലാത്തവിധം ചെറുതായ എത്രയോ ലക്ഷം തരികൾ പുറത്തുവരികയും ചെയ്യുന്നു. ഈ തരികളെ അണുജന്തുവിന്റെ മുട്ടകളായി വിചാരിക്കാം. പക്ഷെ അണുജന്തു മുട്ടയിടുന്നതിന്നു പകരം അണുജന്തുതന്നെ അനേകലക്ഷം മുട്ടകളായി മാറിപ്പോകുന്നു. ഈ മുട്ടകൾ ഓരോന്നും വലുതായി ആദ്യം വന്നുചേർന്ന ഓരോ അണുജന്തുവായി വളരുകയും ചെയ്യുന്നു. ഇങ്ങനെ വലിയ ജന്തുക്കൾ നിർമ്മിക്കുന്ന സകല കൃത്യങ്ങളും നടത്തുന്ന അണുജന്തുക്കൾ ഭൂമിയിലും വെള്ളത്തിലും വായുവിലും എണ്ണിയാൽ തീരാത്ത സംഖ്യകളായി മറ്റൊല്ലാ ജന്തുക്കളെക്കാളും സുലഭമായി വ്യാപിച്ചിട്ടുണ്ട്. ഒരംഗുലം ചതുരം മാത്രമുള്ള ഓരോ സ്ഥലത്തു ഓരോ നിമിഷത്തിനുള്ളിൽ ഏകദേശം അഞ്ഞൂറോളം അണുജന്തുക്കളോ അവറയുടെ ബീജങ്ങളോ വീഴുന്നുണ്ടെന്നു ഒരു ശാസ്ത്രജ്ഞൻ കണക്കാക്കിയിരിക്കുന്നു. ഓരോ

അണുജന്തുവിന്റെ ശരീരം തട്ടുവിൽ കട്ടിയായിട്ടും, ചുറ്റും മങ്ങിയതായിട്ടും ഉള്ള നിറമാണെന്നു മുമ്പെ പറഞ്ഞതാക്കുന്നുണ്ടായിരിക്കും. എന്നാൽ ചില അണുജന്തുവിന്റെ ശരീരത്തിൽ തട്ടുവിലെ കട്ടിയായ നിറമുള്ള പദാർത്ഥം പുറത്തു പുറത്തുള്ള മങ്ങിയ നിറത്തിലുള്ള പദാർത്ഥം കാണാനുണ്ടാകയില്ല. അതുകൊണ്ടു ഭൂമിയിൽവെച്ചു ഏറ്റവും തണുത്തും, ഏറ്റവും ചെറുതുമായ ജന്തുക്കൾ ഇവ പറയാകുന്നു എന്നു പറയാം. ഇതുകൊണ്ടുമാത്രം ഇവററ ബലഹീനതും, തിസ്സാരമാണെന്നു ആരും കരുതിപ്പോകരുതു. വസൂരി, വിഷുചിക, മഹാമാരി, ക്ഷയം, മലമ്പനി, വിഷപ്പനി, കാളഹസ്താർപനി മുതലായ സകല മഹാരോഗങ്ങളുടെ ബീജങ്ങളും ഈ തരത്തിൽ പെട്ട അണുജന്തുക്കൾതന്നെയാണ്. അണുജന്തുക്കളെക്കൊണ്ടു ഇങ്ങനെയുള്ള ദ്രോഹംമാത്രമേ ഉള്ളൂ എന്നു ഒരിക്കലും വിചാരിച്ചുകൂടാ. വൃക്കങ്ങളുടെ വേരുകൾ പോഷണദ്രവ്യം വലിച്ചെടുക്കുന്നതും, ജന്തുക്കളുടെ ശരീരങ്ങൾ മരണാനന്തരം ചീഞ്ഞു ജീർണ്ണിച്ചു ഉതിന്നു മണ്ണായിപ്പോകുന്നതും മറ്റും അണുജന്തുക്കളുടെ സഹായംകൊണ്ടുമാത്രമാണെന്നും പരിശോധനാപൂർവ്വം ശാസ്ത്രജ്ഞന്മാർ മനസ്സിലാക്കിയിട്ടുണ്ട്. അണുജന്തുക്കളുടെ “ആകാരത്തിൻ സൃഷ്ടി” ഇന്നവിധമാണെന്നു വിചാരിക്കുവാൻ പ്രയാസമാണ്. ചിലതു പൂണ്ണവിരാമഃപാലെയും, ചിലതു അപൂണ്ണവിരാമഃപാലെയും, ചിലതു ഒരു വരപോലെയും, ചിലതു വൃത്തമായും, ചിലതു കോളാമ്പിപോലെയും, ചിലതു ചെരിപ്പുപോലെയും, ചിലതു കിങ്ങിണിപോലെയും നിൽക്കുന്നതുകൂടാതെ അനേകം കൂട്ടർ ഓരോരോ സമാജമായി

കൂടിച്ചുന്ന് ഓരോരോ കുലപോലെയും, കൊമ്പുകളുള്ള മരംപോലെയും, ഇതളുകളുള്ള പുഷ്പപോലെയും മറ്റും നിന്നു താന്നാത്തളുടെ ജീവകാലം നയിക്കുന്നതു ആർക്കാണ് കൌതുകമുണ്ടാക്കിത്തീർക്കാത്തതു. മഴവില്ലിന്റെ സകല വണ്ണങ്ങളും വഹിച്ചു വിളങ്ങുന്ന അണുജന്തുക്കളും, തീക്കട്ട പോലെ തിളങ്ങിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്ന അണുജന്തുക്കളും ഭൂമിയിൽ എല്ലാ ദിക്കിലും ഉണ്ട്. ചില അണുജന്തുവിന്നു ബഹിർഭാഗത്തു ഇത്തിരി ഉണ്ടാകുന്നു. ഈ ഇത്തിരി വിവിധാകൃതിയിൽ അവലംബിക്കും. നാം സ്ഥലിൽ ഉപയോഗിക്കുന്ന വെളുത്ത ചോക്ക് (ശീമച്ചുണ്ണമ്പ്) എടുത്തു പൊടിച്ചു ഒരു ലേശം പൊടി അണുദർശിനിയിൽകൂടെ നോക്കിപ്പോൾ അതുമുഴുവനും ലക്ഷോപിലക്ഷം അണുജന്തുക്കളുടെ ഇത്തിരി മാത്രമാണെന്നു കണ്ടിരിക്കുന്നു. ഒരു മൊട്ടുസൂചിയുടെ മൊട്ടിന്റെ അത്ര വലിപ്പമുള്ള ഒരു ചോക്കുതന്നെ എണ്ണിയാൽ തീരാത്ത കോടി അണുജന്തുക്കളുടെ ഇത്തിരി ഉൾപ്പെട്ട ഒരു കൂമ്പാരം മാത്രമാണ്. ഇങ്ങിനെയിരിക്കെ ചോക്ക് അനേകം നാഴിക നീളത്തിലും വീതിയിലും, പലനത്തിലും ഭൂമിയിൽ അവിടവിടെ കണ്ടു വരുന്നതു വിചാരിക്കുമ്പോൾ ഇതൊക്കെ ഉണ്ടാക്കുവാൻ എത്ര എത്ര നിസ്സിമകോടി അണുജന്തുക്കളുടെ ഇത്തിരി കൂടിച്ചേരണമെന്നു ആലോചിച്ചുനോക്കുവിൻ. അണുജന്തു എന്തൊരു സർവ്വപ്രാപിയാണെന്നറിവാൻ വളരെ പ്രയാസമൊന്നുമില്ല. എത്ര രാജ്യത്തിൽനിന്നും ഏതൊരു ദിക്കിൽനിന്നും ഒരു തുള്ളി വെള്ളമെടുത്തു അണുദർശിനിയിൽകൂടി വെച്ചുനോക്കിയാൽ അതിലുംകൂടി അനേകതരം അണുജന്തുക്കൾ തീന്തിക്കളിക്കുന്നതു കാണും. ചില വ

ലിയ ജലാശയങ്ങളിലെ വെള്ളം ചൂകുന്നുപോയിട്ടും, പച്ചയായിപ്പോയിട്ടും കാണുന്നതു അതിൽ കിടക്കൊള്ളുന്ന ഒട്ടഞ്ചിയാൽ തീരാത്ത അണുജന്തുക്കളുടെ വണ്ണമകൊണ്ടു മാത്രമാണെന്നു കണ്ടിരിക്കുന്നു. മിന്നാമിനുങ്ങിയെപ്പോലെ സ്വയം പ്രകാശിക്കുന്ന ജന്തുക്കളും അണുജന്തുക്കളുടെ കൂട്ടത്തിൽ കിടപ്പുണ്ട്. ആ മാതിരി അണുജന്തുക്കളുടെ വ്യാപനകൊണ്ടുമാത്രമാണ് രാത്രിസമയത്തു ഇളക്കം തട്ടുന്മാർ സമുദ്രത്തിലും, പുഴയിലും മറ്റുമുള്ള വെള്ളം മിന്നുന്നതു എന്ന വാസ്തവം അറിയുന്മാർ ആ തരത്തിൽപെട്ട അണുജന്തുക്കൾതന്നെ എത്ര അധികം ഉണ്ടായിരിക്കണമെന്നു ആലോചിച്ചുനോക്കുവിൻ. ഉയർന്ന ജന്തുക്കളെപ്പോലെ സാധാരണയായി സ്വാഭാവികമായി ഒരു മരണോന്മുഖം ഉണ്ടാക്കുന്ന ഈ അണുജന്തുക്കളെപ്പോലെ നമ്മെ ആശ്ചര്യപ്പെടുത്തുന്ന മറ്റു ജന്തുക്കൾ ഭൂമിയിൽ ഉണ്ടോ എന്നു സംശയമാണ്. ഇവറ്റയുടെ വ്യാപന, ആക്രമണം മുതലായ കാര്യങ്ങൾ തട്ടപ്പാൻ മനുഷ്യൻ ശ്രമം അശക്തനായി ഭവിക്കുന്നു. അവൻ ഒരോരോ ശ്വാസത്തിൽക്കൂടെ കോടാനുകോടി അണുജന്തുക്കളെ വലിച്ചെടുക്കുന്നു. അവന്റെ മൂക്കിലും, കണ്ണിലും, വായിലും, പല്ലുകളുടെ ഇടയിലും, ചോരയിലും, മാംസത്തിലും, തോലിലും, എന്നുവേണ്ട സകല ഭാഗങ്ങളിലും, അകത്തും, പുറത്തും ഒരുപോലെ എണ്ണിയാൽ തീരാത്ത അണുജന്തുക്കൾ കിടയെറിപ്പാക്കുന്നു. അവൻ കിടക്കുന്ന വെള്ളത്തിൽ കാരാ തള്ളിയിൽതന്നെ ലക്ഷോപിലക്ഷം അണുജന്തുക്കളുണ്ടാകും. അവന്റെ ആഹാരത്തോടു കൂടി അവൻ പ്രതിദിവസം വിഴുങ്ങുന്ന

അണുജന്തുക്കൾക്കു കയ്യും കണക്കുമുണ്ടാകയില്ല.

ഇങ്ങിനെ വായുവും, ഭൂമിയും, വെള്ളവും അണുജന്തുക്കളെക്കൊണ്ടു നിറഞ്ഞുകിടക്കുന്ന അവസ്ഥയിൽ ഇവരയുടെ ബീജങ്ങൾ എത്ര ദിക്കിലാണ് സുലഭമായിട്ടില്ലാത്തതു. ഇവരായിൽ ചിലതിന്റെ ബീജം തിയിലിട്ടാൽകൂടി ദഹിച്ചുപോകുന്നില്ല. ശൈത്യദൃഷ്ടിയാലായ ഉറച്ച വെള്ളത്തിൽ ഇട്ടാൽകൂടി ഇവർ നശിച്ചുപോകയില്ല. ബുച്ചുകൊണ്ടു അടച്ചിട്ട കുപ്പിയിലുംകൂടി അണുജന്തുക്കൾക്കു നിഷ്പ്രയാസം കടന്നുചെല്ലാം. അടച്ച പൂട്ടി ചൊച്ച സകല സാധനങ്ങളുടെ ഉള്ളിലും ഇവയെ തിസ്സീമമായി കണ്ടുവരാറുള്ളതുകൊണ്ടു, അണുജന്തുക്കൾ ഭൂമിയിൽനിന്നു പൊടിഞ്ഞുണ്ടാകുന്നതാണെന്ന ഒരു വിശ്വാസം കുറേക്കാലത്തോളം ശാസ്ത്രജ്ഞന്മാരിൽ നടപ്പുണ്ടായിരുന്നു. കാര്യം കടക്കുന്നതെന്തൊക്കെ അണുജന്തുവിന്നു കടക്കാമെന്നതും പോയിട്ടു കാര്യം കടക്കാത്ത ദിക്കിലും അണുജന്തു കടന്നിട്ടുണ്ടെന്നു കാണുമ്പോൾ ഇങ്ങിനെ ഒരു വിശ്വാസം എങ്ങിനെ ഇല്ലാതെപോകുന്നു. കുറേക്കാലത്തോളം ഈ വിശ്വാസം ഭൂമിയിൽ എത്രയോ പ്രബലമായി നടന്നിരുന്നു. ഈ വിശ്വാസം വിട്ടുപോയിട്ടു വളരെക്കാലമൊന്നുമായിട്ടില്ല. ഒരു ജീവി മറ്റൊരു ജീവിയിൽനിന്നല്ലാതെ ജീവനല്ലാത്ത വസ്തുവിൽനിന്നു ജീവിക്കുണ്ടാവാൻ പാടില്ലെന്ന ബോധം ബുദ്ധിമുട്ടു പരിഷ്കാരവും വികാസവും വളർച്ചവരുത്താനും, മനുഷ്യരിൽ ക്രമേണ ഉദിച്ചുവന്നു. അപ്പോൾ ശാസ്ത്രജ്ഞന്മാർ രണ്ടു കക്ഷികളായി അന്യോന്യം വഴക്കു തുടങ്ങി. ഒടുവിൽ പാസ്റ്റർ എന്ന പണ്ഡിതന്റെ പരിശോധനകൊണ്ടു

ജന്തുക്കൾ ജന്തുക്കളിൽനിന്നു ഉത്ഭവിക്കുകയല്ലാതെ നിഷ്ഠി വസാധനങ്ങളിൽനിന്നു പൊടിഞ്ഞുണ്ടാകയില്ലെന്നു തീർച്ചയായി. ഈ സിദ്ധാന്തത്തെക്കുറിച്ചാണ് പരിഷ്കൃത രാജ്യങ്ങളിലുള്ള സകല പണ്ഡിതന്മാരും ആദരിച്ചുവരുന്നത്. മറ്റൊല്ലാ ജന്തുക്കളും കാലാന്തരംകൊണ്ടു അങ്ങു ജന്തുക്കളിൽനിന്നു ക്രമേണ പരിണമിച്ചു ഇപ്പോൾ കാണുന്ന ദേഹാവസ്ഥകൾ പ്രാപിച്ച ജന്തുക്കളാണെന്നു മഹാപണ്ഡിതനായ ഡാൾവിൻ പറയുന്നതു സമ്മതിച്ചാലും അങ്ങുജന്തുക്കൾ എവിടുന്നു വന്നവരാണെന്നു ഒരു ചോദ്യം ഇന്നും സമാധാനമില്ലാത്ത അതിശയമായിത്തന്നെ നിലനിൽക്കുന്നുണ്ട്. ജീവനിലാത്ത പഞ്ചഭൂതങ്ങളുടെ ഒരു പ്രത്യക്ഷമാതിരിയിലുള്ള സമ്മേളനത്തിന്റെ ഫലമായി പെട്ടെന്നു ഒരു ജീവനുള്ള അങ്ങുജന്തു പൊടിഞ്ഞുണ്ടായെന്നു പറയുന്നതിൽ ഒരു മാതിരി യുക്തി ഉണ്ട്. അപ്പോൾ അന്നുണ്ടായപ്പോലെ ഇന്നും പൊടിഞ്ഞുണ്ടാകരുതേ എന്ന ചോദ്യം പുറപ്പെടുന്നു. അതു ഇപ്പോഴത്തെ ശാസ്ത്രങ്ങൾക്കു വിരുദ്ധമായി കാണപ്പെടുന്നതുകൊണ്ടു തള്ളേണ്ടിയും വരുന്നു. അങ്ങുജന്തുവിന്റെ ബീജം ആകാശത്തിൽ വിതറിക്കാണുന്ന ഏതോ ഒരു ഗ്രഹത്തിൽനിന്നു ഇവിടെ എത്തിയതായിരിക്കാം എന്നു ചില വിദഗ്ദ്ധന്മാർ ഉഘാടിച്ചിരിക്കുന്നു. ഈ വക ഉഘാടനം കൊണ്ടും കായ്ക്കത്തിന്നു ഒരു ഗുണമുണ്ടാകുമെന്നു വരുന്നില്ല. മേല്പറഞ്ഞ ഉഘാടനം, ഈ ലോകത്തിന്നു വിഷയി ഭവിപ്പാത്ത ഒരു കായ്ക്കത്തെ മറ്റൊരു ലോകത്തിന്നു വിഷയിഭവിക്കാത്ത ഒരു കായ്ക്കമാക്കി മറിക്കുകയെന്നു ചെയ്തിട്ടുള്ളു. ഒരു സമയം, പണ്ടു ഭൂമി അഗ്നിമയമായി ജ്വലി

മുക്തികൊണ്ടിരിക്കുന്ന കാലത്തോ മറ്റോ പഞ്ചഭൂതങ്ങളുടെ അപ്രതീക്ഷിതവും യാദൃച്ഛികവുമായ ഒരു പ്രത്യേകമാതിരി യോഗംകൊണ്ടു ഒരൊറ്റ അണുജന്തു ഭൂമിയിൽ ഒന്നാമതായെന്നു വരട്ടെ, എന്നാൽ ലോകത്തിലുള്ള ബാക്കി സകല ജന്തുക്കളുടേയും ഉത്ഭവം നമുക്കു ഊഹിച്ചെടുക്കാം. അങ്ങനെയുള്ള ഒരു യദൃച്ഛാസംഭവം ഭൂമിയിൽ ഒരൊറ്റ പ്രാമശ്രോമൗര്യം വന്നുളളു എന്നും മേലാൽ വരാൻ പാടില്ല എന്നും വിചാരിക്കുന്നതും വലിയ തെറ്റല്ല. എന്റെ ജീവദശയിൽ എന്റെ ഒരു പ്രത്യേകപ്രായം എനിക്കൊരു പ്രത്യേക അവസരത്തിലേ സിദ്ധിക്കു യുള്ളു. ആ അവസരത്തിന്റെ മുമ്പും പിമ്പും എനിക്കു സിദ്ധിക്കുന്നതല്ല. അതുപോലെ ഭൂമിയിലെ ശീതോഷ്ണസ്ഥിതിയുടെ ഒരു പ്രത്യേകരീതിയിൽ ഒരു അണു ജന്തു പൊടിഞ്ഞുണ്ടായെന്നു വിചാരിക്കുന്നതും അണു ജന്തു എല്ലാപ്പോഴും ഭൂമിയിൽനിന്നു പൊടിഞ്ഞുണ്ടാകാറുള്ളതാണെന്നു പറയുന്നതും ഒരുപ്രകാരത്തിലുള്ള വാദമാണെന്നു തോന്നുന്നില്ല. മാവിലൊക്കെണ്ടു ലോകത്തിൽ ഉണ്ടാകേണ്ടുന്നതു ഒരൊറ്റ മാങ്ങയേ വേണ്ടു. എന്നാൽ ബാക്കി സകല മാവുകളും മാങ്ങകളും ഉണ്ടായതെങ്ങിനെ എന്നു നമുക്കു എളുപ്പത്തിൽ ഗ്രഹിക്കാം. അപ്രകാരം തന്നെ ഒരു അണുജന്തു ഭൂമിയിൽ പൊടിഞ്ഞുണ്ടായെന്നു വന്നാൽ ബാക്കിയുള്ള സകലതരം അണുജന്തുക്കളുടേയും എന്നുവേണ്ട സകലതരം ഉൽകൃഷ്ടജന്തുക്കളുടേയും ഉത്ഭവം ഒരുവിധേയം ഊഹിച്ചെടുക്കാവുന്നതൊ, കണ്ടുപിടിക്കാവുന്നതൊ ആക്കിത്തീർക്കാം. പക്ഷെ ഈശ്വരൻ മനുഷ്യബുദ്ധിക്കു അതിവിട്ടുന്നതു ഇങ്ങനെയെ ചില കാര്യങ്ങളിൽ

ലാണ്. ആകാശത്തിന്റെയും കാലത്തിന്റെയും ആദ്യത്തില്ലായ്മപോലെ ഒരു മഹാതൂതം ഈ കായ്കവുമാണെന്നു വിചാരിക്കാം. ലോകത്തിൽ ഒരു പദാത്ഥം ഉണ്ടായതെങ്ങിനെ എന്നു കണ്ടുപിടിച്ചാൽ ബാക്കി സകല പദാത്ഥങ്ങളുടേയും ഉത്ഭവം ഗണിച്ചെടുക്കാം. ലോകത്തിൽ ഒരു ശക്തി എങ്ങിനെ ഉണ്ടായെന്നു കണ്ടുപിടിച്ചാൽ ബാക്കി സകലവിധ ശക്തികളും എങ്ങിനെ ഉണ്ടായതാണെന്നും മനസ്സിലാക്കാം. പക്ഷേ ഈ ആദ്യത്തെ കാരോസ്ഥാധനങ്ങളുടെ ഉത്ഭവം കണ്ടുപിടിപ്പാൻതന്നെയാണ് പണ്ടുള്ള പാശ്ചാത്യരുടെപ്പോലെയെന്നു ഇന്നുള്ള പണ്ഡിതന്മാരും അന്ധകാരത്തിൽ കെണിഞ്ഞു കഴിഞ്ഞു. ഇത്ര മാത്രമല്ലാതെ പലതരങ്ങളായ അണുജന്തുക്കളെപ്പറ്റി പ്രത്യേകം പ്രത്യേകം എഴുതിവിടാൻ ഈ മാതിരി ഒരു ചെറിയ ഗ്രന്ഥത്തിൽ സാധിക്കുമെന്നു തോന്നുന്നില്ല.

അദ്ധ്യായം 2.

കോശോദരികൾ. (Coelenterata)

വെറും അണുക്കൾതന്നെ ജന്തുക്കളായി സ്ഥിതി ചെയ്യുന്ന അണുജന്തുക്കളുടെ അവസ്ഥയിൽനിന്നും ഒരു പടി ശ്രേഷ്ഠമായിട്ടുള്ളതു ഒരുകൂട്ടം അണുക്കളെക്കൊണ്ടുണ്ടാക്കപ്പെട്ട ബാക്കിജന്തുക്കളുടെ നിർമ്മാണസമ്പ്രദായമാണ്. അണുജന്തുക്കളെക്കൊണ്ടും ഉയന്നതരം ജന്തുക്കളാണ് കോശോദരികൾ എന്നു നാമകരണം ചെയ്യപ്പെട്ട അതൂത ജന്തുക്കൾ. ഭേദത്തിന്റെ അന്തർഭാഗം മുഴുവനും ഉദരമായി ഉപയോഗിക്കുന്നതുകൊണ്ടാണ് ഇതിന്നു കേശോ

ദരി എന്ന പേര് സിദ്ധിച്ചതു. ഈ ജാതി ജന്തുക്കൾ വെള്ളത്തിൽ മാത്രം പാർത്തു വരുന്നവയാകകൊണ്ടു നമുക്കു പരിചയമുള്ളതായി അന്യേകം തരങ്ങൾ ഉണ്ടാകുമെന്നു തോന്നുന്നില്ല. ഒരു കൂട്ടം അണുക്കളെ കൊണ്ടുണ്ടാക്കപ്പെട്ടതാണെന്നു മാത്രം പറഞ്ഞാൽ ഇതിന്റെ ശരീരപ്രകൃതി മനസ്സിലാകുമെന്നു തോന്നുന്നില്ല. ഏതു തോതിലാണ് ഇതിന്റെ ദേഹത്തിന്റെ സ്പഷ്ടിയെന്നു അസാരം വിവരിക്കുവേണ്ടിവന്നിരിക്കുന്നു. ദേഹത്തിന്മേൽ രണ്ടുപൊളി ചർമ്മം ഉണ്ട്. ഒന്നു പുറമ്പൊളിയും, മറ്റൊന്നു തൊട്ടും കൊണ്ടു നിൽക്കുന്ന ഉൾപ്പൊളിയുമാണ്. ദേഹം ഒരു കോപ്പുപോലെയാണ്. കോപ്പയുടെ പുറം പുറമ്പൊളിയും, അകം ഉൾപ്പൊളിയും, ഉൾവിസ്താരം ഉദരവും ആണെന്നു കരുതിയാൽ മതി. ഓരോ പൊളിത്തലും അന്യേകം അണുക്കളെ കൊണ്ടുണ്ടാക്കപ്പെട്ടതാണ്. ഈ ഒരു കാരണം കൊണ്ടു തന്നെയാണ് അണുജന്തുക്കളെക്കാൾ ഒരു പടി ഉയർന്നതരം ജന്തുക്കളായി ഇവറയെ കരുതിപ്പോരുന്നതു. ഈ ജാതി ജന്തുക്കളെ കുററായും, അന്യോന്യം പിരിഞ്ഞു പോയിക്കൂടാത്തവണ്ണം ഒന്നായി യോജിച്ചുപോയ ഓരോ വലിയ സമൂഹമായും കാണാറുണ്ട്. ദൃഷ്ടിഗോചരമല്ലാത്തവണ്ണം ചെറുതും, സാമാന്യം വലുതുമായി പല ആകൃതിയിലും വലിപ്പത്തിലും ഉള്ള ജന്തുക്കളെ ഈ വർഗ്ഗത്തിൽ കാണാം. വിശേഷവിധിയായ അംഗമൊന്നും ദേഹത്തിൽ കാണുകയില്ല. ദേഹം ഒരു ഒഴിഞ്ഞ സഞ്ചിയാണെന്നു പറയാം. ഭാരചർമ്മം—പവിഴപ്പുറം, കടൽപ്പുറം മുതലായ അന്യേകം മാതിരി ജന്തുക്കൾ—അഴകിലും വടിവിലും നിറത്തിലും അത്യന്തം വ്യത്യാസപ്പെട്ടവർ—ഈ വർഗ്ഗം

ത്തിൽ പെട്ടിട്ടുണ്ട്. ചിലതു പൂ പോലെയും, ചിലതു വിശദീകരിക്കാൻ പറ്റാത്തതും, ചിലതു ഇലയില്ലാത്തതും മുളകളായിരിക്കാം. ആയ ചെറുചെടികൾക്കുപോലെയും, ചിലതു ഘനമുള്ള കല്ലിന്മേൽ പടന്നുപിടിച്ചു ചിതപ്പണികൾ പോലെയും കിടക്കുന്നതു കണ്ടാൽ ഇവറ്റു ജന്തുക്കൾക്കുതന്നെയാണെന്നു ആരും ശങ്കിച്ചുപോകും.

ഭാരചർമ്മി. (Sponge)

ഗോതമ്പുറൊട്ടിയുടെ ഉള്ളുപോലെ അനേക തുളകളോടുകൂടിയതായി അങ്ങാടിയിൽനിന്നു വിൽക്കുന്ന സാധനം ഭാരചർമ്മിയുടെ കൂടാണ്. ഇതു വെള്ളം കുടിച്ചു വീർത്ത നിലയിൽ എടുത്താൽ കാരോന്നിന്മേൽ പിഴിഞ്ഞു വെള്ളം വീഴ്ത്തുവാനും, കാരോ സാധനം കഴുകി വെടിപ്പാക്കാനും ഉതകുന്നു. ഈ ഉറ എടുക്കുന്നതു, അതിന്റെ ഉള്ളിൽ കാരോ ഗ്രാമങ്ങളായി കൂടിയിരുന്ന ചെറുജന്തുക്കളെ കൊന്നു കഴുകിക്കളഞ്ഞിട്ടാണ്. ഭാരചർമ്മി, കോശോദരികളിൽ പെടുത്താവുന്ന ഒരു പ്രത്യേകതരം ജന്തു അല്ലെന്നും ഇതിനെ, അണുജന്തുക്കളുടെ ഒന്നായിച്ചേർന്നു ഒരു ഗ്രാമം മാത്രമാണെന്നും ശാസ്ത്രജ്ഞന്മാർ അഭിപ്രായപ്പെട്ടിട്ടുണ്ടെങ്കിലും, അങ്ങിനെ നോക്കിയാൽ എത്ര ജന്തുവും അണുജന്തുക്കളുടെ ഒരുവക സമൂഹം മാത്രമാണെന്നും വിചാരിക്കാൻ ധാരാളം സംഗതി കാണുന്നതുകൊണ്ടു ഇതിനേയും കോശോദരിവർഗ്ഗത്തിൽതന്നെ പെടുത്തിയതാകുന്നു. ഭാരചർമ്മി എന്ന പേര് ഇത്തരം ജന്തു

കുടുംബ വളരെ യോജിക്കും. സ്ത്രീയുടെ നാനാത്വവും അനന്തത്വവും അറിയുന്നവർക്കുകൂടി, ദ്വാരചർമ്മിയിൽ തന്നെ രണ്ടായിരം ജാതികളുണ്ടെന്ന വിവരം കണ്ണൂർ നാഷണൽ വിദ്യാലയം അടുത്തുമായിരിക്കും. ചിലതു വലിപ്പത്തിൽ ഒരു മൊട്ടുസൂചിയുടെ മൊട്ടിന്റെ അത്രമാത്രമുണ്ടാകയുള്ളൂ. എങ്കിലും ചിലതു അനേകം അടി ഉയരമുള്ള ഗംഭീരന്മാരായിരിക്കും. ചിലതിന്നു ഒരു നെന്മണിത്തൂക്കം ഘനമേ ഉണ്ടാകയുള്ളൂ എങ്കിലും ചിലതു നൂറുറാത്തൽ കുറയാതെ തൂങ്ങും. കോലംകൊണ്ടും അമ്പ്രാമ്പ്രം വളരെ പ്രത്യേകപ്പെട്ടവരെ ഇവരുടെ ഇടയിൽ കാണാം. ചിലതു കോപ്പുപാലെയും, ചിലതു പുഷ്പാധിനിപാലെയും, ചിലതു കൊമ്പു പൊട്ടിയ മരംപോലെയും ഇരിക്കുമെങ്കിലും ചിലതിന്നു സ്ഥിരമായ യാതൊരാകൃതിയും ഉണ്ടാകയില്ല. ജീവനുള്ളപ്പോൾ ഇവരെ പല വർണ്ണങ്ങളുമുണ്ടാകും. ദ്വാരചർമ്മി തുളകളുള്ള അനേകം അണക്കല്ലുടെ ഒരു സമൂഹം മാത്രമാണ്. തോലിന്റെ ഉൾപ്പെട്ടിടത്തും പുറംപൊളിയിടത്തും മദ്ധ്യത്തിൽ സന്താനോല്പാദനത്തിനുള്ള എപ്പാടുകൾ കാണുന്നു. ഇതിന്റെ മുട്ടക്കു ഉൾപ്പെട്ടിടം പുറംപൊളിയും ഉണ്ടാകും. ഇതിൽ പുറംപൊളിയുടെ കാരാ അണക്കല്ലിനേയും നേരിയ നാരുകൾ രോമങ്ങൾപോലെ നിൽക്കുന്നതു കാണാം. ഇതു മുട്ട ഒരു കടകിൻമണിയോളമേ വലിപ്പമുണ്ടാകയുള്ളൂ. ഇതു ശരീരത്തിന്റെ മദ്ധ്യത്തിലുള്ള ഉദരത്തിൽക്കൂടി പുറത്തു വന്നു, ഒന്നരണ്ടു ദിവസത്തോളം സമുദ്രത്തിൽ നീന്തിക്കളിക്കുന്നു. പിന്നീടു ഏതോ ഒരു അടുശ്വാപാദശത്തിന്നധീനനായി ഇതു ഒരു സ്ഥാനത്തുവന്നുറച്ചതിൽ

കുടുംബം കാരാ ദോരചർമ്മിയായി വളരുകയും ചെയ്യുന്നു. ദോരചർമ്മിയുടെ ഉറയിന്മേൽ അവിടവിടെ ദൃഷ്ടിഗോചരമല്ലാത്തവണ്ണം ചെറുതും ആരംഭത്തിൽ ജലാംശം കൂടുതലായ കാരാ ഉറപ്പുള്ള മുളകൾ കാണുന്നുണ്ട്. മഞ്ഞിൻപൂവുകൾ (Snow-Crystals) പോലെ, ഇവറ്റക്കു വളരെ ഭംഗിയുള്ള ആകൃതികൾ പലതും വന്നുചേർന്നു കാണാം. ചില ദോരചർമ്മി കിരീടരവർ പോലെ തീണ്ടു വെളുത്ത ചില നായകൾ ഉണ്ടാകുന്നു. ഇതു ക്ഷണം പൊട്ടിപ്പോകും. "ലോക മനോഹര"മാകുന്ന 'പമ്പാസരസ്സ'ത്തിന്റെ ഇടത്തും വലത്തും കിടക്കുന്ന ഉൾക്കടലുകളിൽ ദോരചർമ്മികളെ എത്രയെങ്കിലും കണ്ടുകിട്ടുന്നതാകുന്നു. ഇതിന്റെ ദോരചർമ്മിയിൽ ഉറകൾ മനുഷ്യാപഗതത്തിനുവേണ്ടി കച്ച വടസാധനമായിത്തീർന്നിരിക്കുകയോണ്ടു കൊല്ലത്തോളം ഇവന്റെ വംശക്കാരെ മനുഷ്യർ പുണ്യമായി തീരാത്ത വിധത്തിൽ കട്ടകിടക്കുകയുണ്ടാകുന്നു.

ചൊറിയൻകോശോദരികൾ (Cnidaria):— സ്ഥാവരങ്ങളെപ്പോലെ ഒരേതര ഉറച്ചിൽക്കുന്ന ഇവർ ചില പ്രത്യേകാംഗങ്ങൾ ഉള്ളതുകൊണ്ടു ദോരചർമ്മികളെക്കാളും ശ്രേഷ്ഠരുള്ള സൃഷ്ടികളാണ്. ഇതിന്നു ഒരു സുവിശിഷ്ടതയായ വിശേഷവിധി ഉണ്ട്. ഇതിനെ തൊട്ടാൽ കൊടിത്തൂവയുടെ ഇല തൊട്ടുപോലെ ഒരു ചൊറിച്ചിൽ ഉണ്ടാകും. കൊടിത്തൂവയുടെ കായ്ത്തിൽ അതിന്റെ ഇല മുഴുവൻ ഒരുവക വിഷമുള്ള ചെറുരോമങ്ങൾകൊണ്ടു നിറഞ്ഞിട്ടാണ് നമുക്കു അതു തൊട്ടുവോൾ ചൊറിച്ചിൽ ഉണ്ടാകുന്നതു. എന്നാൽ ചൊറിയൻകോശോദരികളുടെ ഇടയിൽ ഈ മാതിരി രോമങ്ങൾ കാണുകയേ ഇല്ല. ഇ

Acc 1027 of 3/2/56 R 4/81-
National Library
Calcutta.

തിന്റെ ചൊരിച്ചിലുണ്ടാക്കുന്ന സാധനം കണ്ണിനു ഗോ
ചരമാകാത്തവിധത്തിൽ ചെറുതായിരിക്കും. ശക്തിയുള്ള
അണുദശിനിയിൽകൂടി നോക്കിയാൽ മാത്രമേ കഷ്ടിച്ച
ഈ സാധനം ദൃശ്യമായി വരികയുള്ളൂ. അങ്ങിനെ നോ
ക്കുമ്പോൾ സ്പഷ്ടമായതന്നെ കാഴ്ച നമുക്കെ അദ്ധ്വാനത്തി
നുമാത്രം കൗതുകമുള്ളതാണെന്നു തോന്നാതിരിക്കില്ല.
പ്രകൃതി എന്തൊക്കെ പണികളാണ് നിരൂപിക്കാത്ത ദി
ക്കിൽകൂടി എടുത്തുവെച്ചത്. ഈ കൗതുകം നല്ലവണ്ണം
കാണാത്തവർക്കിടയിൽ നാലായിരം ഇരട്ടി വലുതാക്കുന്ന
ഒരു അണുദശിനിയുടെ സഹായംതന്നെ വേണ്ടിവരും.
അതിൽകൂടെ നോക്കുമ്പോൾ പ്രത്യക്ഷമാകുന്ന കാഴ്ച അ
ത്ഭുതം വിസ്മയാവഹമായിരിക്കും. നിസ്സാരമെന്നു തോ
ന്നുന്ന ഈ ജന്തുവിന്റെ പുറത്തോലിൽ ഈതിൻ
കായ് പോലെ തോന്നുന്ന ഓരോരോ സഞ്ചി അ
വിടവിടെ കഴിച്ചിട്ടുപോലെ നിറന്നു നിൽക്കുന്നതു
കാണാം. ഈ സഞ്ചിയിൽ ഒരറ്റത്തു സൂചിയുള്ള ഒരു
വക നീണ്ട വെള്ളതാർ എത്രയോ ഭംഗിയായും വൃത്തി
യായും ചുറ്റിച്ചു വെച്ചിട്ടുണ്ട്. ഈ ജന്തുവിനെ തൊട
മ്പോൾ, പെട്ടെന്നു ഈ താർ സഞ്ചിയിൽനിന്നു മീൻ
പിടിത്തക്കാർ മൂങ്ങലേറിയുമ്പോലെ ശക്തിയോടെ പുറ
ത്തേക്കു നീളുന്നു. അതിന്റെ അറ്റത്തുള്ള സൂചിപോലെ
ചെറിയ മുനകൊണ്ടു മുറിയൽക്കുമ്പോളാണ് കടമുഖം
ചൊരിച്ചുവെക്കുന്നതു. ഈ സഞ്ചിയിൽ ഒരുവക
വിഷം കിടപ്പുണ്ടെന്നും ആ വിഷം കുഴൽപോലെ ഇരി
ക്കുന്ന ഈ താരിൽകൂടെ അറ്റത്തെ സൂചിയിൽ കുഴുകി
ചെല്ലുന്നുണ്ടെന്നും കണ്ടു മനസ്സിലാക്കിയിരിക്കുന്നു. ഈ

ഉപവർഗ്ഗത്തിൽപ്പെട്ട ജന്തുക്കളുടെ ദേഹത്തിന്റെ ആകൃതിക്കും ഒരു പ്രത്യേകതയുണ്ട്. ഒരു ചെറിയ തലയണയുടെ ഉറയെടുത്തു, ഒരു ഭാഗം മറ്റേ ഭാഗത്തിന്റെ ഉള്ളിൽ കുത്തിത്താഴ്ത്തിയാൽ, ഒരുഭാഗം കുഴിഞ്ഞിട്ടും മറ്റേ ഭാഗം ഗോളാർദ്ധംപോലെയും നിൽക്കും. ഇങ്ങിനെ ഒരു കോപ്പുപോലെയാണ് ചെറിയൻ കോശോദരിയുടെ നിർമ്മാണരീതി. എന്നുവെച്ചാൽ ഇതിന്റെ ശരീരത്തിന്മേലും രണ്ടു പൊളി തോലുകൾ ഉണ്ട്. ഒരു കോപ്പയുടെ തുറന്നതിൽക്കന്ന ഭാഗത്തിലുള്ളതും, മറ്റൊന്നു ഗോളം പോലെയുള്ള പുറമെ കാണുന്നതുമായതും. ഈ രണ്ടു പൊളികളുടെയും മദ്ധ്യ മാംസപേശിയും ഞരമ്പും ഉണ്ട്. ഇതൊന്നും പോരാഞ്ഞിട്ടു കോപ്പയുടെ വക്കിനെല്ലാം ചുറ്റോട്ടുചുറ്റും തീണ്ടുരുണ്ടു ഭുജിക്കുക നിന്നു നിൽക്കുന്നുണ്ടാകും. ഈ ഭുജിക്കുകക്കൊണ്ടു ചുറ്റപ്പെട്ട തുളിയാണ് വായ്. ഈ ഭുജിക്കുക ചെറിയൻ സഞ്ചികൾകൊണ്ടു തിരയപ്പെട്ടിരിക്കും. ഇങ്ങിനെയെല്ലാമിരിക്കുന്ന കാരോ ചെറിയൻകോശോദരി, കാരോ സാധനത്തിന്മേൽ കടുക്കു പോലെ വേത്രന്നി നിന്നു ആഹാരം തിന്നു പോഷിക്കുമ്പോൾ സന്താനോല്പാദത്തിന്നു ആരംഭിക്കുന്നു. ഈ കാര്യത്തിലും ഇത്തരം ജന്തുക്കൾക്കു ഒരു വിശേഷവിധി ഉണ്ട്. ഇവറ്റു സന്താനം ജനിപ്പിക്കുന്നതു രണ്ടു രീതിയിലാണ്. ഒരു ജന്തുവിന്റെ ശരീരത്തിന്മേൽ ചെറിയ ഒരു മൊട്ടുപോലെ തോന്നുന്ന മുഴു പുറപ്പെടുന്നു. ആ മുഴു ക്രമേണ വലിപ്പംവെച്ചു, തള്ളിയെപ്പോലുള്ള ഒരു ചെറിയൻകോശോദരിയായിത്തീരുന്നു. ഈ നിലയിൽ തള്ളയെ കണ്ടാൽ രണ്ടുകൊമ്പുള്ള ഒരു ചെറിയ ചെടിയുപോലെ

തോന്നും. പിന്നെയും, ഈ രണ്ടിൽനിന്നും ഓരോ മൊട്ടു പുറപ്പെട്ടു പിടുന്നതും ഓരോ ജന്തു പരിപൂർത്തിയാക്കുന്നു. ഇതിൽനിന്നും മൊട്ടുകൾ പുറപ്പെട്ടു, ഇങ്ങനെ പിന്നെയും പിടുന്നതും ഉണ്ടാകുന്ന ജന്തുക്കളിൽനിന്നും മൊട്ടുകൾ പുറപ്പെട്ടു ആദ്യത്തെ ജന്തു അന്തേകം കൊമ്പുകളുള്ള ഒരു വലിയ ചെടിപ്പോലെ തീർക്കുന്നു. ഇതാണ് ഒരു രീതി. മേൽപ്രകാരം ഒരു ചൊറിയൻകോശോദരി വളർന്നുകൊണ്ടിരിക്കെ, ചില മൊട്ടുകൾ ഒരു കുരിൽപ്പോലെ കടയും കാലമുള്ള നിലയിൽ എത്തിയാൽ കോശോദരിയുടെ ദേഹവുമായുള്ള കാലിന്റെ ബന്ധവും വേർപിട്ടു യഥാർത്ഥം തീർന്നിട്ടുള്ള ജന്തുക്കളായിത്തീർന്നു. (Medusae) ആയിത്തീരുന്നു. കുറേ ദിവസങ്ങൾ ഇങ്ങനെ സ്വതന്ത്രമായി നീന്തിക്കളിച്ചതിൽപിന്നെ, ഈ ജന്തുക്കൾ ഒരു സ്ഥലത്തു ചെന്നു പറ്റി ആദ്യം പറ്റത്തെ ചൊറിയൻ കോശോദരിയുടെ ആകൃതിയായി ഭേദിച്ചു, തന്റെ തള്ളജന്തുവിന്റെ കോലത്തിൽ കരേടത്തുറച്ചു തീർക്കുന്നു. ഇങ്ങനെ നിൽക്കേ ഇതിന്റെ ദേഹത്തിന്മേൽനിന്നും മൊട്ടുകൾ പുറപ്പെട്ടുകയും, ഇതും ആദ്യത്തെ തള്ളജന്തുവിനെപ്പോലെ അന്തേക ശാഖകളുള്ള ഒരു ചെടിപ്പോലെ മുതിർന്നു വരികയും ചെയ്യുന്നു. ഈ ജന്തുക്കളുടെ ജീവിതരീതിയിൽ കാണുന്ന ഒരു വലിയ അത്ഭുതം ഇതുതന്നെയാണ്. ഇളകാൻ വയ്യാതെ ഉറച്ചു നിൽക്കുന്ന ചെടിപ്പോലെ വളരുന്ന ചൊറിയൻ കോശോദരികളിൽ ചിലതിന്റെ തടിയിന്മേൽ മുഴയോ എന്നു തോന്നുമാറു ചില പ്രത്യേകതരം മൊട്ടുകൾ പുറപ്പെട്ടു ആ മൊട്ടുകൾ ക്രമേണ വളർന്നു, അവ പൊട്ടിപ്പുറപ്പെട്ടു

തണ്ടിൽനിന്നു വേർപിട്ടു ആഞ്ഞിപ്പൊത്തുകളായി നീന്തി കളിക്കുന്നു. ഈ ആഞ്ഞിപ്പൊത്തുകളോ, കുറേ ദിവസം കഴിയുന്പോൾ സൈകയ്ക്കുമുള്ള കാരോ സ്ഥലം കണ്ടുപിടിച്ചു അവിടെ വേരുന്നിപ്പായ ചെടിപോലെ ഉറച്ചു നിന്നു, വീണ്ടും മൊട്ടുകൾ പൊട്ടി അനേകം ശാഖകളുള്ള ചെടിപോലെ വളരുന്ന ഒരു ചൊറിയൻകോശോദരിയായി മുതിരുന്നു.

സ്വതന്ത്രനായി നീന്തുന്ന ആഞ്ഞിപ്പൊത്തുകൾ ഒരു പുതിയ വിദ്യ കണ്ടുപിടിച്ചു, മേല്പറഞ്ഞ രണ്ടു രീതിയിൽനിന്നും ഭേദിച്ച ഒരു വിസ്മയജനകമായ ഏർപ്പാടിന്നൊരുവെട്ടുന്നു. തലച്ചോറില്ലാത്ത ഇവർക്കു ഈ അഭ്യാസം എങ്ങിനെ വശമാകുന്നു എന്നു ആരറിയുന്നു. ചിലപ്പോൾ സ്വതന്ത്രനായി നീന്തിനടക്കുന്ന ഈ ആഞ്ഞിപ്പൊത്തുകളിൽ ചില വീരന്മാർ അത്യാത്മം തൊട്ടുതൊട്ടു നിന്നു, യോജിച്ചുപോയ ഒരു ഗ്രാമക്കാരുടെ പോലെ വളരുന്നു. അപ്പോൾ കാരോ പ്രത്യേകം പ്രത്യേകം വേലചെയ്യാനുള്ള ആവശ്യം നേരിട്ടു കാരോരോ ആഞ്ഞിപ്പൊത്തിന്റെ ആകൃതിയും ഭേദപ്പെടുപോകുന്നു. എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ, ഗ്രാമക്കാരുടെ സൈകയ്ക്കത്തിന്നു വേണ്ടി ഒന്നിച്ചുകൂടിയവരിൽ ചിലർ തുഴകൾപോലെ ചമഞ്ഞു ഗ്രാമക്കാരുടെ കൂടെത്തിൽനിന്നു മററാഴ്ചത്തു നീന്തിക്കൊണ്ടുപോകുവാൻ സഹായിക്കുന്നു. വേറെ ചിലർ ഗ്രാമക്കാരുടെ ആഹാരസമ്പാദനമാർഗ്ഗമുണ്ടാക്കാൻ തക്കൊണ്ണം ഭേദിച്ചുപോകുന്നു. ചിലതു സന്താനോല്പാദനത്തിന്നു വേണ്ടുന്ന ഏർപ്പാടുകൾ ചെയ്യാൻമാത്രം ഉദ്യുക്തരായി നിൽക്കുന്നു. ഈ പ്രത്യേക ഗ്രാമക്കാർ കടലി

ന്റെ മേൽചിതാനത്തിൽ വന്നു ജീവദശ കഴിക്കുന്ന കൂട്ടരാണ്. ഇങ്ങനെ കോശോദരികളുടെ സാമാന്യീരിയും സ്വഭാവവും മനസ്സിലാക്കിയതിൽപിന്നെ ഈ ഉപവർഗ്ഗത്തിൽ പെട്ട ചില പ്രത്യേകതരും ജന്തുക്കളെപ്പറ്റിയും അല്പം കന്നട വിവരിക്കാൻ തുനിയാം.

ഹൈഡ്ര (Hydra):—ഈ കൌതുകമുള്ള ചെറുജന്തു കരംഗുലത്തിന്റെ എട്ടിലൊന്നു മുതൽ മൂന്നിലൊന്നു വരെ നീളമുണ്ടാകും. ഇവറ്റാകട്ടെ സാമാന്യം നീളമുള്ള ഒരു തണ്ടും, തണ്ടിന്റെ അഗ്രത്തിൽ ചുറ്റോട്ടുചുറ്റും ഭുജങ്ങളുമുണ്ടാകും. ഈ ജന്തു ഒരു രൂപം പെടുകയാലെ ഉറച്ചിട്ടാണ് നിൽപ്പ്. ചില സമയം ഒരു കടുകിൻമണിയോളം വലിപ്പത്തിലാവാനു തക്കവണ്ണം ദേഹം ചുരുക്കിക്കളയുകയും, ക്ഷണത്തിൽതന്നെ ഒരു നാരുപോലെ ദേഹം നീട്ടി ഭുജങ്ങൾ വിറപ്പിക്കുകയും ചെയ്യും. ഇങ്ങനെ ചുരുങ്ങിയും നിവിന്റും, ചുരുങ്ങിയും നിവിന്റും ചില വ്യായാമതല്പരന്മാർ ഇരുന്നും എഴുന്നേറും, ഇരുന്നും എഴുന്നേറും കളിക്കുമ്പോലെ ഇവൻ കാലയാപനം ചെയ്യുന്നതു കാണുമ്പോൾ ആർക്കും ഇവനോടു രസം ജനിച്ചുപോകും. ഇവൻ ഒറ്റത്തടിയാകട്ടെ ഒന്നു രണ്ടു ശാഖകളോടു കൂടിയോ, തിർച്ചെടികളിനെയോ കവിടികളിനെയോ പറ്റി നിൽക്കുന്നുണ്ടാകും. രക്തബീജാസുരന്റെ വരത്തിനോടു ഏകദേശം സാദൃശ്യമുള്ള ഒരു വരം ഈ ശിനനും ലബ്ധമായിട്ടുണ്ട്. ഒരു ഹൈഡ്രയെ എത്ര അംശങ്ങളായി ഖണ്ഡിച്ചാലും ഓരോ അംശം ഓരോ ഹൈഡ്രയായി വെവ്വേറെ ജന്തുക്കളായി വളരുന്നു. വൃക്ഷത്തൊപ്പാലെ ഒരു രൂപം ഉറച്ചിരിക്കുന്ന ഈ ജന്തു ഇങ്ങനെ ഒരു

വൃക്ഷത്തിന്റെ വിശേഷവിധിയുംകൂടി കാണിക്കുന്നതു ആശ്ചര്യമായിരിക്കുന്നു.

കടൽപ്പൂക്കൾ (Sea Anemone):— കടൽപ്പൂവ് എന്ന പേർ കേൾക്കുമ്പോൾ, ആകാശവർ, അമ്മിത്തലർ, മുയൽക്കൊമ്പ് മുതലായ ചിന്താസങ്കല്പമായ ഒരു വസ്തുവായിരിക്കുമെന്നു കരുതിപ്പോകരുതു. ഇതു കടലിൽ കാണുന്ന ഒരുതരം ജന്തുവിന്റെ പേർ മാത്രമാണ്. ഇവറയൊക്കെ എല്ലാസ്തോഴം സ്ഥാവരങ്ങളെപ്പോലെ ഒരേരത്തു ഉറച്ചിട്ടാണ് തിൽക്കുന്നതു. ഇതിന്നു ഒന്നോ രണ്ടോ അംഗുലം വീളമുള്ള ഒരു തണ്ടും തണ്ടിന്റെ മേലേ അറ്റത്തു ചെറുതാ അല്ലെങ്കിൽ വളരെ നീണ്ടു നേരിയ തോ ആയ ഭുജങ്ങൾ പലതും എറിച്ചു താങ്ങോ നിൽക്കുന്നതു കാണാം. കാഴ്ചയിൽ എത്രയോ ചെറുതായ ഈത്ത മരമോ എന്നു തോന്നിപ്പോകും. എന്നാൽ ഈത്തിനെപ്പോലെ ഒരു തടിയിടുമൽനിന്നു കൊമ്പുപൊട്ടുംപോലെ നാലഞ്ചു ജന്തുക്കളെ കാണുകയില്ല. ഈ തരത്തിൽപെട്ട ചില ജന്തുക്കളുടെ തണ്ടിനേറയും ഭുജങ്ങളുടേയും വണ്ണങ്ങൾ എത്ര ചിത്രമെഴുത്തുകാരനേയും ലജ്ജിപ്പിക്കുന്ന മാതിരി വിളങ്ങുന്നതു കാണുമ്പോൾ നോക്കുന്നവർ മൂക്കിൽ വിരൽ വെച്ചുപോകാതെ ഇരിക്കില്ല. ഇവറ ആകൃതിയിൽ ഹൈഡ്രയെപ്പോലെ ഇരിക്കുമെങ്കിലും വലിപ്പത്തിൽ ഹൈഡ്രയെക്കാൾ വളരെ കവിയുന്ന കൂട്ടരാണ്. പാറകളിന്മേൽ പററിനിൽക്കുന്നതു കണ്ടാൽ ആ പാറകൾ പുഷ്പിച്ചതോ എന്നു തോന്നിപ്പോകും. ഇവറ വലിയ തീറ്റിപ്പണ്ടാരങ്ങളാണ്. കിട്ടിയാൽ ശുക്തിജങ്ങളേപ്പോലും പിടിച്ചുതിന്നും. ചിലതു ചെന്നുപററുന്നതു

കവിടികളിന്മലായിരിക്കും. ഇവ മുട്ടയിട്ടാണ് സന്തതി ഉണ്ടാകുന്ന കർമ്മമാർഭിക്കുന്നത്. മുട്ടയിൽനിന്നു ജനിക്കുന്ന കുട്ടി, യഥേഷ്ടം നീന്താൻ കഴിയുന്നതും ശരീരം മുഴുവനും രോമംപോലെയുള്ള നാരുകൾകൊണ്ടു നിറഞ്ഞതുമായ ഒരു ജീവിയാണ്. ഇതു കുറെ ദിവസത്തോളം, ഒരു സൌക്യമുള്ള സ്ഥലവും അന്വേഷിച്ചു നടക്കുന്നതോ എന്നു തോന്നുമാറു, അങ്ങിങ്ങും നീന്തുന്നുണ്ടാകും. ഇങ്ങിനെ നീന്തിനീന്തി ഒരു സൌക്യമുള്ള ഭിക്ഷ കണ്ടുകിട്ടിയാൽ അതിന്മേൽചെന്നുപററി, സ്ഥാനം ഉറപ്പിച്ചു, ഗമനശക്തിയില്ലാത്ത ഒരു കടൽപ്പു വായി വളരുന്നു.

കടൽപ്പുറുകൾ:—മനുഷ്യന്റെ ദേഹത്തിൽനിന്നു നഖങ്ങളും പല്ലുകളും ഉണ്ടാകുമ്പോലെ ആകൃതികൊണ്ടു കടൽപ്പുക്കൾപോലെ ഇരിക്കുന്ന ചില ചെറുജന്തുക്കൾ തങ്ങളുടെ ഉറച്ച സ്ഥാനത്തിൽ ചോടെ ചില കടുപ്പമുള്ള പദാർത്ഥങ്ങളെ തള്ളിവിടുന്നു. ഈ ജന്തുക്കൾ കാരോന്നു മറ്റൊന്നിന്റെ ശരീരത്തിൽനിന്നു മൊട്ടുകൾപോലെ പൊട്ടിവളൻ അത്യാന്യം തൊട്ടു തൊട്ടു നിൽക്കുന്ന കാരോ വലിയ കൂട്ടമായി വളരുന്നു. ഇങ്ങിനെ വളരുംതോറും, ചോടെ തള്ളുന്ന കുട്ടിയായ അവശിഷ്ടങ്ങൾ ക്രമേണ വർദ്ധിച്ചു എത്രയോ താഴിക നീളവും വീരിയും ഘനവുമുള്ള “കോറൽ” എന്നു വിളിച്ചുവരുന്ന ഗംഭീരവലിപ്പമുള്ള പുററിന്റെ വലക്കെട്ടായിത്തീരുന്നു. ശാന്തസമുദ്രത്തിലുള്ള അസംഖ്യം ദ്വീപുകൾ ഈ പുറു വളൻണ്ടായതാണുപോലും. സമുദ്രത്തിൽ ദ്വീപുണ്ടാകുന്ന ജാതി ജന്തുക്കൾ കൂടാതെ കടൽപ്പുറിൽ വേറേയും പല ജാതിക്കാരും വേഷക്കാരും ഉണ്ട്. ചില ജന്തുക്കൾക്കു പൊതു

വായ തണ്ടിന്മേൽ അവിടയും ഇവിടയും തൊട്ടത്തുവെച്ചു പുഷ്പങ്ങൾ നിൽക്കുന്ന മട്ടിൽ വളരുന്നതു കാണാം. തണ്ടു, മേപ്പടി പൂക്കൾ തള്ളിവിടുന്ന ഒരുവക കിട്ടിയായ അവ ശിഷ്ടം മാത്രമാണ്. ഇങ്ങിനെ തള്ളിവിടുന്ന ഒരുവക തണ്ടു മാത്രമാണ് നവരത്തങ്ങളിൽ കുന്നാണെന്നു ഹിന്തുക്കൾ ഗണിച്ചുപോരുന്ന ചുക്കുന്ന പവിഴം. ചില ജാതി കാരോ വലിയ പാറപോലെ തോന്നുന്ന അവശിഷ്ടങ്ങളിന്മേൽ പടർത്തിവെച്ചു പൂക്കൾപോലെ തോന്നും. ചിലതു വിശദീയുടെ ആകൃതിയിൽ വളരെ വിശാലമായി പരക്കുന്ന സമാപിതാന്തത്തിൽ കിടക്കുന്ന കൊമ്പുകളും മുളികളും പോലെ ഇരിക്കും. ചിലതു അനേകം കുഴലുകൾ ഒന്നിച്ചു കൂട്ടിവെച്ചുപോലെ തോന്നും. എഴുതാനുപയോഗിക്കുന്ന വാത്തിന്റെ തുവൽപോലെ ചിലതു തണ്ടിന്റെ രണ്ടു ഭാഗത്തും ചെറിയ നാരുകൾ ഉള്ളതായിരിക്കും.

കിടപ്പഴം (Cydippe).— പൂവുകൾപോലെയുള്ള കോശോദരികൾ ഉള്ള പാറപോലെയുള്ളവരായതേയും കടലിൽ കാണുന്നതിൽ ആശ്ചര്യപ്പെട്ടവരില്ല. ഇതു ഉരുണ്ട സ്തംഭികവണ്ണമുള്ള ഒരു ജന്തുവാകുന്നു. പാട്കുന്നതു കടലിലാണ്. നീന്തുന്മാർ വായ്, സ്ഥാനംകൊണ്ടു പോടെയായിരിക്കും. ഇതിന്റെ ദേഹത്തിൽ ചാലുകൾ പോലെ തോന്നുന്ന ചിപ്പുകൾ ഉണ്ടാകും. ഈ ചിപ്പുകൾ ചെറിയ തൂളികൾപോലെ ഒന്നിൻമീതെ ഒരു വിഴാൻ തക്കവണ്ണം തൊട്ടുകൊണ്ടു നീണ്ടുകിടക്കുന്നുണ്ടാകും. ഈ ചിപ്പിന്റെ സഹായത്താലാണ് ഇവർ നീന്തുന്നതു. ആഹാരമെടുക്കുന്നതു കൂടാതെ, വായിൽകൂടെത്തന്നെ, ആഹാരത്തിന്റെ ദഹിക്കാത്ത ഭാഗങ്ങളും പുറത്തേക്കു

തള്ളുന്നു. ദേഹത്തിന്റെ ഉള്ളിൽ ചെറിയ വരകൾ പോലെ തോന്നുന്ന നീർച്ചാലുകളും ഉണ്ട്. ശരീരത്തിന്റെ ഇടത്തും വലത്തും നീണ്ട, നൂലുപോലെ നേരിയ രണ്ടു ഭുജങ്ങൾ വളഞ്ഞു പിരിഞ്ഞു തുണിപ്പിക്കുന്നുണ്ടാകും. ഇതു രണ്ടും ശരീരത്തിന്റെ ഓരോ ഭാഗത്തിൽ, ഇതു പുറപ്പെടുന്ന ഓരോ ഉറയിൽ വലിച്ചു ചുരുട്ടിക്കളയാം. ഈ ജന്തുവിന്റെ ആഹാരം മിഷവാദം സമയത്തു ചൊമ്മിതാണ്. ഇതിന്റെ ചിപ്പുകൾക്കും ഭുജങ്ങൾക്കും മിന്നാമിനുങ്ങിനെ നുപാലെ സ്വയംപ്രകാശിക്കാനുള്ള ശക്തിയുള്ളതുകൊണ്ടു ഇവറ്റു, കടലിടനാടുള്ള കെരുകും വലിക്കുമൊ, കണ്ണിന്നു ആറ്റൊരുമുണ്ടാക്കുന്നുണ്ടു.

കടലുറഞ്ഞതാണ് (Venus girdle):—ഇതു ഒരു ജീവനുള്ള ജന്തുവെന്നു കല്പിയിൽ ആരംഭത്തെ മനസ്സിലാക്കുകയില്ല. ആകൃതികൊണ്ടു നോക്കിയാൽ ഇതു ഒരു കാഞ്ചനകാഞ്ചിയോ തീളമുള്ള അരപ്പട്ടയോ ആണെന്നു തോന്നും. ദേഹം രണ്ടിഞ്ചു വിസ്താരത്തിൽ അടിച്ച പരത്തിയ ഒരു വെള്ളിത്തകിടപോലെ വളരെ നീണ്ടിട്ടാണ്. ദേഹത്തിന്റെ പരന്ന ഭാഗത്തിന്റെ ഒത്ത മദ്ധ്യത്തിലാണ് വായ് കിടക്കുന്നതു. ചിലപ്പോൾ കാതിലിട്ടന്നു ഇഷ്ടാല മടക്കിവാച്ചുപോലെ ദേഹത്തിന്റെ ഓരോ അറ്റം ചുരുട്ടിവെക്കും. തൊട്ടുന്വാൾ ഇതു ടെയിപ്പു ചുരുട്ടിവെച്ചുപോലെയോ ഇഷ്ടാല ചുരുട്ടിവെച്ചുപോലെയോ ആകപ്പാടെ ചുരുണ്ടുകളയും. ചില സമയത്തു ഒരു ചുരുക്കംകൂടാതെ ദേഹം ആകപ്പാടെ നിവിർത്തിക്കൊണ്ടു നീന്തു നുണ്ടാകും. ഇതിനും സ്വയംപ്രകാശ ശക്തിയു

ഉള്ളതുകൊണ്ടു ഇതു സാക്ഷാൽ ഒരു പൊന്തുകിടാണെന്നു ആർക്കും തോന്നിപ്പോകും.

ഇങ്ങിനെ കോശോദരികൾ ഒരു വല്ലാത്ത മാതിരി ജന്തുവർഗ്ഗമാകുന്നു. അതുതത്സമരൂപത്തിലും വലിപ്പത്തിലും വണ്ണത്തിലും ഉള്ള ആഞ്ഞിപ്പൊത്തുകൾകൂടാതെ കോശോദരികളിൽ, കാഴ്ചക്കു കൗതുകകരങ്ങളായ വേറെയും ചില ജന്തുക്കൾ ഉണ്ടെന്നു നാം കണ്ടല്ലോ. ഈ വർഗ്ഗത്തിൽ മറ്റും പലമാതിരി ജന്തുക്കളുണ്ട്. ഒന്നു സാമാന്യം വലിയ ഒരു തൊപ്പിപ്പോലെയാകാത്ത സഞ്ചിപ്പോലെയാകാത്ത ഇരിപ്പും, ഇതിന്നു നിങ്ങളുടേതു കണ്ടാൽ ഒന്നു തന്നെ കാണുകയില്ല. നീളം ഏകദേശം മുക്കാലടി ഉണ്ടാകും. ദേഹത്തിലുള്ള എട്ടു ചാലുകൾ ശാഖോപശാഖകളായി വലക്കെട്ടുപോലെ നിൽക്കുന്നുണ്ടാകും. ഈ ജന്തുവിന്റെ വണ്ണം സൂടികവണ്ണമല്ല. നിറം ഒരു മഞ്ഞുനീളം യോജിച്ച ഇളംചുവപ്പാണ്. ഈ ജന്തു ജീവസന്ധാരണം ചെയ്യുന്നതു മറ്റു ജന്തുക്കളെ പിടിച്ചു വിഴുങ്ങിയാണ്. കബന്ധനപോലെയുള്ള രാക്ഷസന്മാർകൂടാതെ സഞ്ചിപ്പോലെയുള്ള രാക്ഷസന്മാരും ഉണ്ട് എന്നു ഈ ലക്ഷണം കെട്ടു ജന്തു നമ്മെ അറിയിക്കുന്നു.

അദ്ധ്യായം 3.

ഇരകൾ (കീടങ്ങൾ).

ജന്തുക്കളെ അനേകവണ്ണങ്ങളായി ഭാഗിച്ചതിൽ മറ്റു ജാതികളിലൊന്നും പെടാത്ത ജന്തുക്കളെ ഈ ല

സ്ഥത്തിൽ ചേർന്നിരിക്കുകയുണ്ടു്, ഇതിൽ അടങ്ങിയ എല്ലാ ജന്തുക്കൾക്കും പൊതുവായിരിക്കാണെന്ന ചില ലക്ഷണങ്ങൾ പറവാൻ സാധിക്കാതെ വന്നിരിക്കുന്നു. ഇവ ററയുടെ ദേഹത്തിൽ ഉള്ളവ ഉണ്ടു്. ഉള്ളവ തന്നെ ഉദരമായ്തന്ന കോശാദരിയുടെ സമ്പ്രദായം വിട്ടു ഉള്ളവയിൽ ഒരു പ്രത്യേകം ഉദരം ഉണ്ടായിരിക്കാണെന്ന ഒരു സമ്പ്രദായം ഈ ജന്തുചിലാണു് ഒന്നാമതു പ്രത്യക്ഷമാകുന്നതു. അതുകൊണ്ടു കോശാദരിയെക്കാളും ഒരു പടി ഉയന്നു സൃഷ്ടിയാണു് കീടം. ഇരകളെ 1. മോതിരകീടങ്ങൾ, 2. നൽകീടങ്ങൾ, 3. ചാട്ടുളികീടങ്ങൾ, 4. രോമകീടങ്ങൾ എന്നീ നാലു വർഗ്ഗങ്ങളാക്കി ഭാഗിക്കാം.

മോതിരകീടങ്ങൾ. (Annelida)

ദേഹം മുഴുവനും, അല്ല ഏതാനും ഭാഗമാ മോതിരങ്ങൾപോലെയുള്ള അടയാളങ്ങൾ ഉള്ളതായിരിക്കും. ദേഹത്തിൽ ആകപ്പാടെയൊ ചില പ്രത്യേകസ്ഥലത്തെ ഉറപ്പുള്ള ചില മുളകൾ ഉണ്ടാകും, എന്നുമാത്രമല്ല ചില ലേടത്തു രോമങ്ങൾപോലെയുള്ള നേരിയ നാരുകളുംകൂടിക്കാണും. മോതിരകീടങ്ങളിൽ അധികം മുളക്കുള്ളതും, അസാരം മുളക്കുള്ളതുമായി ചില കൂട്ടക്കാരണു്. അട്ടയും ചക്രകീടവും മോതിരകീടങ്ങളിൽ പെട്ടവരെന്നതാണു്. വളരെ മുളക്കുള്ളവരായൊക്കെ കടലിൽ പാർക്കുന്ന ജന്തുക്കളാണു്. ഈ കൂട്ടക്കാരെത്തന്നെ രണ്ടായി പിരിക്കാം. ഒരു കൂട്ടക്കൂട്ടം യഥേഷ്ടം നീന്താൻ കഴിയും. മറ്റൊരു കൂട്ടക്കൂട്ടം കഴൽകൊണ്ടു മുടിപ്പാകുന്ന ദേഹം സ്ഥാവരം.

പോലെ കൂടത്തു ഉറപ്പിച്ചിട്ടാണ് നിൽക്കുന്നത്. ഒന്നാമത്തെ കൂട്ടരുടെ മുഖത്തിന് ഒരു പരന്ന മുന്നറ്റമുണ്ടാകും. അതിനാൽ കണ്ണുകളും സംവേദനികളും കിടപ്പുണ്ട്. ചിലതു പരന്ന മുന്നറ്റത്തിന്മേൽ നിൽക്കുന്ന ചുണ്ടൽപോലെയുള്ള മുള്ളുകൊണ്ടു ജന്തുക്കളെ പിടിക്കുന്നു. ചില കൂട്ടർ നാലിഞ്ച് നീളമുണ്ടാകും. ഇനി ചില പ്രത്യേകജാതികളെ ചുരുക്കത്തിൽ വിവരിക്കാം: കുമ്പിളിക്കീടം. ദേഹത്തിന്റെ മോതിരങ്ങളുടെ കാരോൾ ഭാഗത്തിലുള്ള അറ്റങ്ങളിൽനിന്നു കാരോ പിടി രോമങ്ങൾ പുറത്തോട്ടും പിന്നോട്ടായി എറിച്ച് നിൽക്കുന്നതു കാണാം. ആകപ്പാടെ രണ്ടിഞ്ച് നീളമേ ഉണ്ടാകൂള്ളൂ. ദേഹത്തിന്മേൽ ചളിയും മണലും ഒരു ഉറപ്പോലെ കെട്ടിനിൽക്കുന്നുണ്ടാകും. ഈ അഴുക്ക് എടുത്തുകുളഞ്ഞാൽ ദോഷത്തിന്റെ മയിൽപ്പിഴിപോലെയുള്ള ഉളിച്ചുൽ പ്രത്യക്ഷമാകും. ഈ ഉറയാകുന്ന രക്ഷ ഉണ്ടായിട്ടു കൂടി മത്സ്യങ്ങൾ ഇവറ്റെയെ കണക്കിലെറെ തിന്നാടുക്കാറുണ്ട്. യഥേഷ്ടം തീന്തിക്കളിക്കുന്ന മറ്റൊരുതരം കീടം നിറീസ്സാകുന്നു. സ്ഥലശാരം ചെയ്യുന്ന സമ്പ്രദായം, എന്നും തളരാത്ത ചുരച്ചുരച്ച്, ഗതിവേഗത എന്നീ ഗുണങ്ങൾ സ്വാഭാവികമായുള്ള ഈ ജാതി കീടങ്ങൾ, ഗതിരീതിയിൽ ഒരുമാതിരി വ്യവസ്ഥയുള്ള ജന്തുക്കൾ തന്നെയാണ്. നിറീസ്സിന്റെ തല പരിശോധിച്ചുനോക്കിയാൽ താഴെ വിവരിക്കുന്ന കോപ്പകളുണ്ടാകും. നഖം പോലെയുള്ള രണ്ടണികൾ കാരാ അണിയുടെ കടയിൽ ഈച്ചുവാളിന്റെ സമ്പ്രദായത്തിൽ നാലഞ്ചു പല്ലുകൾ; അഞ്ചാറു ജോഡ് സംവേദനികൾ- എന്നീ കോപ്പക

ജോടു കൂടിയതാണ് തിസ്സാരെന്നു തോന്നിപ്പോകുന്ന
 തമ്മുടെ നിരീസ്സ്. ചിലതിന്റെ ശരീരത്തിന്റെ മുൻ
 ഭാഗം കണ്ടാൽ ഒരു പഴുതാരയാണെന്നു തോന്നും. ഈ
 കീടങ്ങൾ ഓരോ പ്രത്യേക സ്ഥലത്ത്, ഓരോ പ്രത്യേക
 കാലത്ത് കൂട്ടംകൂട്ടമായിപ്പോകുന്നതു പതിവാണ്. സേ
 മോവാലിപ്പിൽ നേരം പുലരാനാകുമ്പോൾ അടുത്തു
 വരുന്ന ഇവരായുടെ സംഖ്യ നിസ്സിമമാണത്രെ. പുല
 നിട്ടും കൂടി നേരത്തോളം സമുദ്രം മുഴുവനും ഈ കീടങ്ങ
 ഉള്ളൊണ്ടു നിറയപ്പെട്ടതാണ്. രണ്ടുമൂന്നു മണിക്കൂർ
 കഴിഞ്ഞാൽ ഒന്നിനെയും കാണാൻണ്ടാകയില്ല. ഇവയോ
 പറ്റി കാർമ്മിക്കുണ്ടുന്ന മറ്റൊരു സംഗതികൂടി ഉണ്ട്.
 ഇവന്റെ ദേഹം എത്ര കഷണങ്ങളായി അംശിച്ചാലും
 ആ ഓരോ കഷണവും മരിച്ചുപോകാതെ പൂർണ്ണമായിപ്പു
 ത്തിലും ആകൃതിയിലും ഉള്ള വെട്ടുവരെ ഓരോ കീടമാകു
 ന്നതുവരെ നീന്തിക്കളിക്കുന്നുണ്ടാകും. മുൻപറഞ്ഞപ്രകാ
 രം വരുന്ന കൂട്ടം മുഴുവനും ഈ മാതിരി കീടങ്ങളുടെ കഷ
 ണങ്ങൾ മാത്രമാണെന്നു കേൾക്കുന്നു. ഈ ജാതിയിൽ
 തന്നെ പിടുന്നതും പലതരക്കാരുണ്ട്. ഒന്നിന്റെ ശരീ
 രം മൂക്കാത്ത പതങ്കലയുടെ ഒരു ഇഴപോലെ ഇരിക്കും.
 മറ്റൊന്നിന്റെ ശരീരത്തിൽ പഴുതാരയുടെ മാതിരിയി
 ലുള്ള കാലുകൾ കാണാം. ഇതൊന്നും പോരാഞ്ഞിട്ട് മണ
 ലും പൊടിയുംകൊണ്ടുണ്ടാക്കപ്പെട്ട ഓരോ കുഴലുകളിൽ
 പാർക്കുന്ന ചില കീടങ്ങൾ ഉണ്ട്. ഈ കുഴലിന്റെ മേല
 റത്തിൽനിന്നു ചിലപ്പോൾ പുറത്തേക്കു തുറത്തുന്ന തല
 മേൽ പലമാതിരി നീളത്തിലും വലിപ്പത്തിലുമുള്ള അന്ത
 കായിരം മീശകൾ കാണാം. ഈ മീശകളൊക്കെ, അതി

ന്റെ ഉടമസ്ഥൻ കഴലിന്റെ ഉള്ളിൽ വലിച്ചുകളയുകയും ചെയ്യാം. മേലെഴുതിയ ജന്തുക്കളൊക്കെ മുളയുക മുള കൂട്ടക്കാരിൽ പെട്ടവറയാണ്. മുളയുകമില്ലാത്ത കൂട്ടത്തിൽ പെട്ടതായിട്ടു നമ്മൾ സർവ്വത്ര കാണുന്ന നിലത്തിരയേത്തന്നെ എണ്ണം. ദോഷത്തിനേൽ മൂന്നുതാലു വരികളായി ചെറിയ മുളകൾ ഏറിച്ചിൽക്കുന്നതു ഒരു ഭൂതക്കണ്ണാടികൊണ്ടുമാത്രമേ കാണാൻ സാധിക്കുകയുള്ളൂ. നിലത്തിരകൾക്കു കണ്ണും ചെവിയും ഒന്നുമില്ല. മണ്ണും ചലിച്ചുമാണ് നിലത്തിരയുടെ ഭക്ഷണം. അതു കൊണ്ടു ഭൂമി ഉള്ള കാലത്തോളം ഇതിന്നു ക്ഷാമം ബാധിക്കുമെന്നു തോന്നുന്നില്ല. ഇതിനെ തിന്നാത്ത പക്ഷികളില്ലെന്നറിയുമ്പോൾ, ഇതിന്റെ സംഖ്യ ഇത്ര ജാസ്സിയായി വെച്ചിട്ടില്ലായിരുന്നുവെങ്കിൽ ഇതിന്റെ വംശം തന്നെ ഒടുങ്ങിപ്പോകുമായിരുന്നു. തെക്കേ ആഫ്രിക്കയിൽ അഞ്ചടി നീളമുള്ള നിലത്തിരകൾ ഉണ്ട്. ചില നിലത്തിരകൾ നൂലുപാലെ നീണ്ടു നേരിയതായിരിക്കും. ഇത്തരക്കാർ സാധാരണ കാണുന്നതു കിണറുകളിലും ആഴമില്ലാത്ത ജലാശയങ്ങളിലുമാണ്. വെള്ളത്തിൽ പാക്കുന്ന ചില നിലത്തിരകൾക്കു പഴുതാരയെപ്പോലെ അനേകം കാലുകളും തലയിൽ ഒരു ശൂരിയും കാണുന്നുണ്ടു.

ബാക്കിയുള്ളവരെ പറിക്കുന്നവനാണ് ചെററ. ബാക്കിയുള്ളവരിൽ പററുന്നവനാണ് അട്ട. എന്നാൽ ഒന്നിച്ചുകൂടിപ്പററുന്ന ചെററയേക്കാളും പററി ഒന്നിച്ചുകൂടുന്ന അട്ടയാണ് വലിയ ദ്രോഹി. ചെററ നമ്മുടെ അത്ഥംകൊണ്ടെങ്കിലും തൃപ്തിപ്പെടും. അട്ട നമ്മുടെ രക്തം കൊണ്ടുമാത്രമേ തൃപ്തിപ്പെടുകയുള്ളൂ. ഇവൻ കേവലം

മുളിപ്പാത്ത ഒരുജാതി മോതിരകീടമാണ്. ഇവന്റെ വിശേഷവിധി പിൻഭാഗത്തു വലുതും മുൻഭാഗത്തു ചെറുതും ആയി ഒരു പരവളിയാണ്. ഈ പരവളി കൊണ്ട് അവൻ ഒരുത്തു പററിയാൽ ആന വലിച്ചാലും നീങ്ങുകയില്ലെന്നു പറയാം. ശംഖുകൻ ധൂപാനം ചെയ്യുന്നതുകൊണ്ട് ബാക്കിയുള്ളവക്കൊന്നും ഉപദ്രവമില്ല. അവരുടെ ദേഹത്തിലാണ് ദ്രോഹം. എന്നാൽ അത് രക്തപാനം ചെയ്യുമ്പോൾ കഷ്ടനഷ്ടങ്ങൾ നേരിടുന്നതു ബാക്കിയുള്ളവക്കുതന്നെയാണ്. രക്തമല്ലാതെ ബാക്കിയാതെന്നും ഇവൻ തൊടില്ല. ഇവൻ രക്തം കുടിക്കുമ്പോൾ ജന്തുക്കൾക്കു പറയത്തക്ക വേദനയും ഉണ്ടാകയില്ല. കേടുചാര കളവാൻവേണ്ടി ചൈത്രമാർ ഇവനെ കുപ്പിയിലിട്ടു പോററാറുണ്ടു. അത് ലോകം മുഴുവനും ഒരുപോലെ വ്യാപിച്ച ഒരു ജന്തുവാകുന്നു. ശരീരത്തിൽ മോതിരംപോലെയുള്ള വകുപ്പുകൾ ഉണ്ട്. ശരീരം മുൻഭാഗം മെലിഞ്ഞിട്ടും പിൻഭാഗം പരന്നിട്ടുമാണ്. മുൻഭാഗത്തു എത്രയോ ചെറിയ പത്തു കണ്ണുകൾ നിൽപ്പുണ്ട്. കബന്ധന്റെ തല വയറിൽ എന്നു പറഞ്ഞതു പോലെ അദ്ദേഹം പല്ലു തൊണ്ടയിലാണ്. ഇവന്റെ അന്നപാത്രം ഒരറ്റം തുടങ്ങി മറ്റേ അറ്റംവരെ, തിണ്ടുപരന്ന ഒരു സഞ്ചിപോലെ കിടക്കുന്നുണ്ടാകും. ചോര കുടിച്ചാൽ ഒന്നു നാലിരട്ടി വണ്ണംവെക്കും. പതിനാറു വൃഷണങ്ങൾ തികഞ്ഞ ഇവൻ സന്താനോല്പാദനത്തിന്നു വമ്പനാകാതെ നിവൃത്തിയില്ല. ആണം പെണ്ണും ഒരുവർത്തനെയായ ഇവൻ തള്ളിവിടുന്ന മുട്ടകൾക്കു സീമയുണ്ടാകയില്ല. സാധാരണ ചെളിത്തിലാണ് ആവാ

സമമങ്കിലും, കരയിൽ പാടുന്ന ഒരു ചെറിയ തരം അട്ട ഉണ്ട്. വയനാട്ടുതാലൂക്ക് ഇവനെക്കൊണ്ടു നിറഞ്ഞിരിക്കും. ചിലർ ഇവനെ 'ഇന്റുഴു' എന്നു വിളിക്കാറുണ്ട്. കാട്ടിൽ ചപ്പുകൾ വളരെ വീണുകിടക്കുന്ന ദിക്കിലാണ് ഇവനും വീണുകിടക്കുന്നത്. ഇത്ര വലിയ ദ്രോഹി വേറെ ഉണ്ടോ എന്നു സംശയമാണ്. നടന്നു പോകുന്ന മനുഷ്യന്റെയും മൃഗത്തിന്റെയും ശരീരത്തിനൽ ഇവൻ കലികേടുമ്പോലെ കേറും. ഇവനു പ്രവേശിച്ചുകൂടാത്ത പഴുതുകൾ ഒന്നും ഇല്ല. മനുഷ്യന്റെ ഗുഹ്യഭാഗങ്ങളിലുംകൂടി ഇവൻ പ്രവേശിച്ചു ചോര കുടിച്ചുകുളയുന്നതുകൊണ്ടു ഈ ജന്തുവെ വെറുക്കാതിരിക്കുവാൻ നിവൃത്തിയില്ല. കാട്ടുമൃഗങ്ങളുടെ മേൽ ഇവന്റെ കൂട്ടക്കാർ പറ്റി ചോര കുടിക്കുന്നത് എപ്പോഴും കാണാം. ഒരു കാട്ടുകാഴിയുടെ കണ്ണിന്റെ പോളുമലുംകൂടി ഒരു പറ്റിയതു ഞാൻ കണ്ടിരുന്നു. പുകയിലനീര്, നൂറ, യൂക്കാലിപ്റ്റ്സ്സ തൈലം, സ്റ്റിറിത് എന്നിവകൊണ്ടല്ലാതെ ഇവറയെ മടക്കിത്തപ്പാൻ മറ്റൊന്നുകൊണ്ടും സാധിക്കുകയില്ല. സമുദ്രത്തിൽ പാടുന്ന ഒരുതരം അട്ടയുടെ ദേഹം നല്ലവണ്ണം ഉരുണ്ടിട്ടാണ്. രണ്ടുഭാഗത്തും പറുണ്ടെങ്കിലും മുൻഭാഗം വളരെ മെലിഞ്ഞിട്ടാണ്. ഇതു പിന്നിലേപ്പറ്റം കൊണ്ടു, കാരോ പറുമേൽ ദേഹം മുങ്ങുന്നതു തള്ളിപ്പിടിച്ചു നിൽക്കുന്നുണ്ടാകും.

മോതിരകീടത്തിൽ പെട്ട മറ്റൊരു കെഴുതുകകരമായ ജന്തു ചക്രകീടമാകുന്നു. ഇതിനെ വെള്ളത്തില കാണുകയുള്ളു. എത്രയും ചെറുതാകുകൊണ്ടു യന്ത്രസഹായം കൂടാതെ കാണുകയില്ല. ഒരംഗുലത്തിന്റെ അഞ്ഞൂറിൽ ഒരാഹരി മുതൽ അഞ്ഞൂറിൽ എട്ടാഹരി വരെ നീളമു

ണ്ടാകും. ഇരിന്റെ മുൻഭാഗത്തു വട്ടത്തിൽ, നിൽക്കുന്ന രോമനിരകൾ ഇളകുമ്പോൾ വണ്ടിയുടെ ചക്രം തിരിയുമ്പോലെ തോന്നും. പിൻഭാഗത്തെ പരന്നു കൂർത്ത മീൻ വാലുപോലെ ഇരിക്കുന്ന വിശിഷ്ടാവയവത്തെ ഒരേടത്തു ഉയന്നു ചക്രകീടങ്ങൾ ഉറച്ചു നിൽക്കുന്നു.

ന്യൂൽകീടങ്ങൾ (Thread Worms.)

ഈ കൂട്ടക്കാർ മിക്കപേരും മറ്റുജന്തുക്കളുടെ മാംസപേശികളിലും ആന്ത്രങ്ങളിലും കടന്നുകൂടി പരസാദികളായി കാലം കഴിച്ചുകൂട്ടുന്നവരാണ്. മിക്കതിനും രൂപാന്തരതകൾ കൂടാതെ കഴികയില്ല. ചിലതു ഒന്നുരണ്ടു ജന്തുക്കളിൽ പ്രവേശിച്ചതിൽ മാത്രമേ മുഖ്യജന്തുവിന്റെ ശരീരത്തിൽ എത്തുന്നുള്ളൂ. ഇതി ചിലജാതി ന്യൂൽകീടങ്ങളെ വിവരിക്കാം.

പന്നിഇര:— മനുഷ്യന്റെ ശരീരത്തിൽ എന്ന പോലെ പന്നിയുടെ ശരീരത്തിലും ഒരുതരം ഇരയെ കാണുന്നുണ്ട്. ഈ ഇരയുടെ ദേഹത്തിൽ അന്നപാത്രമോ, ദഹനത്തിന്നു വേണ്ടുന്ന എന്റോടുകൂളോ ഒന്നുതന്നെ കാണുന്നില്ല. ഇതിനേ പൂണ്ണവലാപ്പം പ്രാപിച്ചു കാണുന്നതു പന്നിയുടെ കടൽമാലയിലാണ്. പൂർണ്ണത്തിന്റെ ഒന്നിച്ചു ഇതിന്റെ മുട്ടകൾ പുറത്തു വീണാൽ അവയിൽനിന്നു വിരിയുന്ന ചെറിയ കീടങ്ങൾ വണ്ടുകളുടെ ദേഹത്തിൽ കടന്നു കൂടുന്നു. ഇങ്ങനെയുള്ള വണ്ടുകളെ പന്നി തിന്നുമ്പോൾ ഇവറ്റു പന്നിയുടെ ആന്ത്രത്തിൽ എത്തുന്നു. അവിടെ എത്തിയാൽ ഒരു അടുത്തുശക്തിക്കധീനരായി

ആന്ത്രാക്കോട്ട പാറിക്കൂടി പൂണ്ണവലിപ്പം പ്രാപിച്ചു എത്രയെങ്കിലും മുട്ടകളിൽ വിടുന്നു.

സാക്ഷാൽ നൂൽകീടങ്ങൾ:—ഇതിനു വായ്, അന്നപാത്രം, ഞരമ്പ് മുതലായ ഏല്പാ കോപ്പുകളും ഉണ്ടാകും. ചിലതു മറ്റു ജന്തുക്കളുടെ ദേഹത്തിൽ പരസാദിയായി പാർക്കുന്നു. തമ്മുടെ അച്ചാറും ചൊരക്കുയും കൂടിക്കുന്നതു ഈ തരക്കാരുടെ പുറപ്പാടുകൊണ്ടാകുന്നു. ചിലതു ഗോതമ്പുവിത്തിൽ കിടയേറി അതു തശിപ്പിക്കുന്നു. ഒരുതരം നൂൽകീടം തവളകളുടെ ചെമ്പരത്തിയിൽ പാർക്കുന്നു. അതിന്റെ കുട്ടികൾ ചെമ്പരത്തിയിൽകൂടെ തവളയുടെ അന്നപാത്രത്തിൽ എത്തി അവിടെ കടുവിൽ പുറത്തിറങ്ങുന്നു. ഭൂമിയിൽ എത്തിയാൽ ഇവർ ആണം പെണ്ണുമായി സ്വതന്ത്രരായി ജീവിക്കുന്നു. പെണ്ണിന്റെ ഉള്ളിൽനിന്നു പുറപ്പെടുന്ന കുട്ടികൾ അമ്മയെ തിന്നുതീർത്തു പുറത്തു വരും. ഒരു തരം കിട്ടുമ്പോൾ തവളയുടെ വായിൽകൂടെ ശ്വാസകോശത്തിൽ എത്തി അവിടെ ദ്വിലിംഗജീവികളായി പാർത്തു എത്രയെങ്കിലും സലിംഗസന്താനങ്ങളെ തള്ളിവിടുന്നു. ഇവ ററയൊക്കെ എത്രയോ ചെറിയ ജന്തുക്കളാകുന്നു. രണ്ടുതരം നൂൽകീടം മനുഷ്യശരീരത്തിലും ഉണ്ട്. ഒന്നു ഉരുണ്ടുനില്ക്കുന്നതാണ്. ചെറുതാകകൊണ്ടു മറ്റേതിന്നു കൂടി എന്നാണ് പേര്. ഇതു ചെളിത്തു 'ട' എന്ന മാതിരി ഒരു നൂൽക്കണ്ണും വെച്ചുപോലെ തോന്നും. വലുതു കിടൽമാലയിലും പുരിഷാശയത്തിലും കിടക്കുന്നു. മിക്ക സമയത്തും കുട്ടികളായാണ് ഇവർ ബാധിക്കുന്നതു. ഇവരെയുടെ മുട്ടകൾ പുറീഷത്തിൽകൂടി എത്രയെ

കിലും പുറത്തുപോകുന്നു. വായുവഴിയായി അതു പുല്ലി
ലകളിനേയും ചപ്പകളിനേയും ചെന്നു പറന്നു. ആദ്യ
മാടുകൾ ഈ പുല്ലും ചപ്പും തിന്നുമ്പോൾ ഈ മുട്ടകൾ
അവരായുടെ പള്ളവഴിയായി രക്തത്തിലും അവിടുന്നു
പാലിലും ചെല്ലുന്നു. ഈ പാൽ കുട്ടികൾ കുടിക്കു
മ്പോൾ കുട്ടികളുടെ ആന്ത്രത്തിൽ ഇവരെ കടന്നുചെല്ലു
ന്നു. അവിടെ ഏതുമ്പോൾ ഒരു വിവരിക്കാവുന്നതാ
ശക്തികൊണ്ടു ഇവരെ വിരിയുകയും അവിടുന്നു വളരെ
മുട്ടകൾ തള്ളിവിടുകയും ചെയ്യുന്നു. മനുഷ്യരുടെ ശരീര
ത്തിനേൽ കടന്നുകൂടി ഓരോവിധം സുഖക്കൂട്ടുകൾ ഉ
ണ്ടാക്കുന്ന ചില തരക്കാരും നൽകീടങ്ങളിൽ കിടപ്പുണ്ടു.
ഒരു തരം കീടം വളരെ ചെറിയനിലയിൽ വെള്ളത്തിൽ
വഴിയായി മനുഷ്യദേഹത്തിൽ കടന്നുകൂടി ദേഹത്തി
ന്റെ ഉള്ളിൽ പലഭാഗത്തും വളളി പടന്നുപാലെ ചു
റ്റിക്കൂടാൻ തക്കവണ്ണം പത്തിരപതടി ദീർഘം വെക്കു
ന്നു. ഇങ്ങിനെ ഒരു വലിയകുണ്ഡം നൂലുപാലെ തന്റെ
പരിപൂർണ്ണവളർച്ചയെത്തിയതിൽ പിന്നെ, തന്റെ അ
സംഖ്യം മുട്ടകൾ പുറമെ ഭൂമിയിൽ തള്ളുവാൻ തക്കവ
ണ്ണം മനുഷ്യദേഹത്തിന്റെ ഒരുതട്ടു തോൽ തളച്ചു ത
ന്റെ തടിയുടെ ഒരുറ്റം പുറത്തുകു കാണിക്കുന്നു. ഈ
ദീർഘമേറിയ നേരിയകീടം മനുഷ്യശരീരത്തിന്റെ പല
ഭാഗവും ചുറ്റിച്ചുറങ്ങു പിണഞ്ഞുകിടന്നിരിക്കയാക
കൊണ്ടു ആ കീടത്തെ പുറത്തു വലിച്ചിടാൻ അത്യദ്ധാ
നം വേണ്ടിവരുന്നു. പിടിച്ചുവലിച്ചാൽ കീടം പൊട്ടി
പ്പോകുമെന്നു മാത്രമല്ല, കീടമെങ്ങാൻ പൊട്ടിപ്പോയെ
ങ്കിൽ ആ സാധ്യമനുഷ്യൻ ദേവതോപദ്രവം നേരിട്ടു

പോലെ പെട്ടെന്നു മരിച്ചുപോകുന്നു. ഒരു ചെറിയ കൊള്ളിമൽ ഈ കീടത്തിന്റെ പൂരെകാണുന്ന അറ്റം ചുറ്റി വെക്കണം. പുറത്തു പിറന്നു് അസാരവും കൂടി തിണ്ടുവന്നിട്ടുണ്ടാകും. അതും ചുറ്റിവെക്കണം. ഇങ്ങിനെ ഒരു കന്നര മാസംകൊണ്ടു പൊട്ടിപ്പൊകാതെ ഈ ദുസ്സാമന്ദ്യക്കാരനെ വലിച്ചെടുത്തുകളയാം. കടപ്പ, കണ്ണൂർ മുതലായ ദിക്കുകളിലെ വെള്ളത്തിലാണ് ഈ കീടം കിട്ടിക്കാലത്തു പാർക്കുന്നത്. ആ വെള്ളം കിടച്ചിട്ടാണ് അവിടത്തെ കൂട്ടക്കു ഈ കീടത്തിന്റെ ഭയങ്കരബാധ പിടിച്ചെടുത്തു.

ചാട്ടുളികീടങ്ങൾ:—ഇവയ്ക്കൊക്കെ ശരീരത്തിന്റെ ഉള്ളിൽ വലിച്ചുകുളവാൻ പാടുള്ള ഒരു തുമ്പിക്കൈയും അതിന്റെ അറ്റത്തു ഒരു മുളളും ഉണ്ടായിരിക്കും. ദേഹം നീണ്ടു പരന്നിട്ടാണ്. തലയിൽ രണ്ടു കൂട്ടം കണ്ണുകളും രണ്ടു ദ്വാരങ്ങളും ഉണ്ടു. ഒരു ദ്വാരം അന്നപാത്രത്തിലേക്കു ചെല്ലുന്നതുകൊണ്ടു വായാണെന്നു വിചാരിക്കാം. മറ്റൊന്നു തുമ്പിക്കൈ ചുരുക്കിവെക്കുന്ന സഞ്ചിയിലേക്കു ചെല്ലുന്നതാണ്. ഇവറ്റായൊക്കെ വെള്ളത്തിൽ അധിവസിക്കുന്ന ജന്തുക്കളാണ്. തുമ്പിക്കൈയുടെ അറ്റത്തിൽ മുളളുള്ളതെന്നും മുളളില്ലാത്തതെന്നും രണ്ടു ജാതികളായി ചാട്ടുളികീടങ്ങളെ വിഭാഗിക്കാം.

നാടകീടം (Tape worm).

ഇതൊക്കെ പരസാദിയായി ജീവകാലം കഴിക്കുന്ന വറ്റയാണ്. വായ, അന്നപാത്രം മുതലായവ കന്നം ഇല്ലാത്തതുകൊണ്ടു പോഷണദ്രവ്യം ശരീരംകൊണ്ടു വലിച്ചെടുക്കുകയാണ് ചെയ്യുന്നത്. തലയുടെ ഭാഗത്തു പറവ

കുളോ മുളുകുളോ ഉണ്ടാകും. ഈ കോപ്പകൾകൊണ്ടു നാടുകീടങ്ങൾ മറ്റു ജന്തുക്കളുടെ അന്നപാത്രത്തിലോ കുടൽമാലയിലോ പാറിക്കിടക്കുന്നു. പന്നിയുടെ വയറിലും, ചിലതു മനുഷ്യരുടെ ആന്ത്രത്തിലും കടന്നു കൂടുന്നു. മനുഷ്യനെ ബാധിക്കുന്ന കീടം പതിനെട്ടടി നീളമുണ്ടാകുമത്രെ. അതേകും ചെറിയ കണ്ണങ്ങൾ കൂട്ടിച്ചുത്തുവെച്ചു പോലെയാണ് ദേഹത്തിന്റെ സ്ഥിതി. ഈ കണ്ണങ്ങൾ കഴുത്തിന്റെ ചുവട്ടിൽ നിന്നു ഒരു ചെറിയ മോതിരം പോലെ പുറപ്പെട്ട ക്രമേണ നീണ്ടു കാരോ കണ്ണമായി പിടന്നാക്കും പിടന്നാക്കും ചെല്ലുന്താനും വലിപ്പം വെച്ചു കൊണ്ടിരിക്കും. തല വളരെ ചെറുതാണ്. ഭുതക്കണ്ണാടിയിന്റെ സഹായം കൂടാതെ തിരിച്ചറിവാൻ പാടുണ്ടാകയില്ല. ദേഹത്തിന്റെ അന്തർഭാഗം അസംഖ്യം മുട്ടകൾ ഉണ്ടാകുന്ന ഒരു യന്ത്രമാണെന്നു തോന്നിപ്പോകും. ഈ കീടത്തിന്റെ പിന്നിലുള്ള കാരോ കണ്ണങ്ങൾ മുട്ടകൾകൊണ്ട് നിറഞ്ഞുവരുന്താനും ദേഹത്തിൽനിന്നു വേർവിട്ടു മലത്തോടു കൂടി പുറത്തുപോകുന്നു. ഇങ്ങിനെ ഒരു മാതിരി ഉറപ്പുള്ള തോടോടു കൂടിയ കോടാനുകോടി മുട്ടകൾ ഭൂമിയിൽ എത്തുന്നു. ഇവറ്റായിൽ ചിലതു പൂല്ലുവഴിയായി കാളകളുടെ ഉദരത്തിൽ എത്തുന്നു. ആ മുട്ടകൾ അവിടുന്നു വിരിഞ്ഞു, ആറുമുളുകുളുള്ള ഒരുതരം ഉരുണ്ട ജന്തു പുറത്തുവരുന്നു. ഈ സ്വരൂപത്തിൽ ഇതു കാളയുടെ മാംസപേശിയിൽ വന്നുകൂടുന്നു. ആ മാംസം മനുഷ്യൻ തിന്നുമ്പോൾ, ചുട്ടുകൊണ്ടാന്നും വെന്തുപോകാത്ത ആ ചെറുജന്തു മനുഷ്യന്റെ ആന്ത്രത്തിൽ എത്തുന്നു. എന്തിനേ ഉടനേതന്നെ

സ്വാഭാവികവാസനക്കനുസരിച്ചു അവിടെ പറ്റിക്കൂടി, ഒരു നാടകീടമായി വളരുകയും ചെയ്യുന്നു.

രോമകീടങ്ങൾ:—ശരീരത്തിൽ മുഴുവനും ചെറിയ രോമങ്ങൾ ഉണ്ടാകുമെങ്കിലും, കണ്ണുകൊണ്ടു കാണുന്നതായും പ്രായാസംതന്നെയായിരിക്കാം. ദേഹം കറുത്തതായിലിട്ടോ ഉളിഞ്ഞുകൊണ്ടിരിക്കും. എന്നുമാത്രമല്ല ഇഴുത്തു പോയ ദിക്കിൽ പശുപാലെ ഒരു അടയാളവും ഉണ്ടാകും. മാട്ടുവത്തല മുതലായ ജന്തുക്കൾ ഈ വകക്കാരാണ്. ചില തിന്നൻ ദേഹം വളരെ പരന്നിരിക്കും. വയനാട്ടുപാലുയുള്ള ഉയർന്നുമലത്തും, ഇവിടങ്ങളിലും ധാരാളമായല്ലെങ്കിലും ഒറ്റയൊറ്റയായി ഇവറയെ അപ്പപ്പോൾ കാണാകുന്നതാണ്.

അദ്ധ്യായം 4.

ശുക്തിജങ്ങൾ (Mollusca)

കവിടി, ശംഖ്, ഉത്തിർ മുതലായവ ഉണ്ടാക്കുന്ന വററ, നീരാളി, കൂത്തൽ, അച്ചു ഇതൊക്കെയാണ് ഈ വലിയഖണ്ഡത്തിൽ പെട്ട ജന്തുക്കൾ. ഈ മാതിരി ജന്തുക്കൾ കരയിൽ കാണുന്നതിലും അധികം കടലിലാണ് പാർക്കുന്നത്. ഏകദേശം അമ്പതിനായിരം തരം ജന്തുക്കളെ കണ്ടുകിട്ടിയിരിക്കുന്നു. എന്നു മാത്രമല്ല കൂടക്കൂടെ പുതിയ പുതിയ കാരാതരം ജന്തുക്കളെ കണ്ടുകിട്ടിയും വരുന്നതുകൊണ്ടു മനുഷ്യരുടെ പരിശോധനയ്ക്കു പ്രചാരം പരിപൂർത്തിയായി വരുത്താൻ ഈ ഖണ്ഡ

ത്തിൽപ്പെട്ട ജന്തുക്കളുടെ തരങ്ങൾക്കും വലുത സിദ്ധിക്കുമെന്നു ഉറപ്പിക്കാം. ഈ ഖണ്ഡത്തിൽ പെട്ട ഓരോ ജന്തുവും മുറ്റുമായി, ശീതരക്തമുള്ളതായി, അന്തർഭാഗത്തിൽ ഉറപ്പുള്ള കൂട്ടുകളില്ലാത്തതായിരിക്കും. ഉള്ളിൽ ഉറപ്പുള്ള എപ്പാടുകളാണുണ്ടാകുകയും, ഇവറ്റാകട്ടെ പൂർവ്വഭാഗത്തു ഉറപ്പുള്ള ഉത്തിർ തോടുപോലെ ഉണ്ടായിരിക്കും. ശരീരം കപ്പായംപോലെയുള്ള ഒരു തോലാൽ മൂടിയിരിക്കും. ഈ തോലിന്നു അങ്കി (Mantle) എന്നു പേർ കൊടുത്താൽ യോജിക്കും. ഈ അങ്കിയിൽ നിന്നാണ് പുറമേ കാണുന്ന ഉത്തിർ ഉണ്ടായതെന്നു. എല്ലാ ജന്തുക്കൾക്കും കാലുണ്ടാകുമെങ്കിലും ചിലതു മാത്രമേ കാൽഗതാഗതം ചെയ്യുവാൻ പാടിയിട്ടുള്ളൂ. ചിലതു, കാൽ മണലും മറവും പാറയും തുളച്ചു മാളങ്ങളുണ്ടാക്കാൻ ഉപയോഗിക്കുന്നു. ഉത്തിർ ഒരൊറ്റയായിട്ടൊ, അല്ല രണ്ടു ഇതളുകൾ ആയിട്ടൊ കാണും. ഇതളുകൾ ചിലതിൽ സമങ്ങളും ചിലതിൽ അസമങ്ങളുമാണ്. ഇങ്ങിനെ കാണുന്ന ഈ ജന്തുക്കളുടെ ഉത്തിർ, ആകൃതിയിലും, പ്രകൃതിയിലും, വണ്ണത്തിലും വലിപ്പത്തിലും വിവിധങ്ങളായിരിക്കും. ചില കവിടികളിനാൽ സൂചികൾപോലെ നീണ്ടു ഉയർച്ചകൾ കാണും. ചിലതു ഒരു നെന്മണിയുടെ അമ്പതിലൊരോളം തുങ്ങിയിട്ടുള്ളതും ചിലതിന്നു 500 റാത്തൽ തൂക്കം കാണും. ചിലതരം ജന്തുക്കളിൽ ആണം പെണ്ണും പെട്ടെന്നു ഉണ്ടായിരിക്കുമെങ്കിലും ചിലതരത്തിൽ ആണിനും പെണ്ണിനും വേണ്ടുന്ന എപ്പാടുകൾ ഒരുജന്തുവിൽതന്നെ നിക്ഷേപിക്കപ്പെട്ടിരിക്കും. സന്താനങ്ങൾ പുറത്തുവരുന്നതു മുട്ടകൾ വരി

ഞ്ഞിട്ടാണ് എന്നതിന്നു സംശയമില്ല. ചിലതരം ജന്തുക്കൾ, തങ്ങളുടെ ശരീരത്തിന്റെ ഉള്ളിൽനിന്നു മുട്ടകൾ വിരിഞ്ഞതിൽപിന്നെ മാത്രമേ കുട്ടികളെ പുറത്തിറക്കുന്നുള്ളൂ. ചിലതരക്കാർ ഓരോരോ കൂമ്പാരമായി അവിടവിടെ വെളുത്ത മുട്ടകളിടുന്നു. ഇങ്ങിനെയുള്ള ഓരോ കൂമ്പാരത്തിൽ കാണുന്ന മുട്ടകൾക്കു സീമയുണ്ടാകയില്ല. ഒരു ചെറിയ കൂന്തലിന്റെ മുട്ടക്കൂമ്പാരം എണ്ണിയാക്കിയപ്പോൾ നാല്പതിനായിരത്തിൽ ജാസ്യയുണ്ടെന്നു കണ്ടിരിക്കുന്നു. കടലിൽ പാകുന്ന ജന്തുക്കളോടൊത്തുതോക്കുമ്പോൾ കരയിൽ പാകുന്നവറ്റ വളരേ കുറച്ചുമാത്രമേ മുട്ടയിടുന്നുള്ളൂ. ചില കുടുംബകൾ തള്ളിവിടുന്ന മുട്ടയുടെ സംഖ്യയെടുത്തുതോക്കിയാൽ പത്തുലക്ഷമൊന്നും പോരെന്നു സംശയമില്ലാതെ പറയാം. ഈ വലിയ ഖണ്ഡത്തിലുള്ള അനേകതരം ജന്തുക്കളിൽ സസ്യഭുക്കുകളും മാംസഭുക്കുകളും ഉണ്ട്. ചിലതു സ്വന്തം സഹോദരന്മാരെ പിടിച്ചുവീഴ്ത്താനും മടിക്കില്ല. ചിലതു ഉത്തിളുള്ള വറ്റയേ പിടിച്ചുതിന്നും. ചിലതു യോജിതഖണ്ഡപാദങ്ങളേയും ആഹാരമാക്കും. കരയിൽ കുടികൊള്ളുന്ന ഒരു തരം അച്ച് നിലത്തിറകളെതിന്നു ജീവിക്കുന്നു. മുരു, കക്ക, കുടക്ക മുതലായതിന്നൊന്നും പ്രത്യേകം തലയില്ല. പ്രത്യേകം തലയുള്ള ശുക്തിജങ്ങൾക്കൊക്കെ കണ്ണുകളും ഉണ്ടാകും. എന്നാൽ രണ്ടു ഉത്തിളുള്ള കുടക്ക, കക്ക മുതലായ ജാതികൾക്കൊന്നും കണ്ണുണ്ടാകയില്ല. കണ്ണത്തിന്റെ ചിഹ്നങ്ങളുണ്ടെങ്കിലും ശുക്തിജങ്ങൾ മുക്കാലം ചെവിടന്മാരാണ്. ഇക്കൂട്ടരെക്കൊന്നിശ്ശബ്ദലോകത്തിൽ ജീവിക്കുന്ന കൂട്ടരാണ്. മണം ഗ്രഹിപ്പാനുള്ള പ്രത്യേ

കാവയവം ഇന്നതാണെന്നു ശാസ്ത്രജ്ഞന്മാർ ഇനിയും വേർതിരിച്ചറിഞ്ഞിട്ടില്ലെങ്കിലും ഈ ശാഖയിൽ പെട്ട എല്ലാ ജന്തുക്കൾക്കും പ്രാണശക്തി ധാരാളമുണ്ടെന്നു കണ്ടിരിക്കുന്നു. കരയിലുള്ള അച്ചുകൾ, അവറയുടെ ഭക്ഷണമായുപയോഗിക്കുന്ന ചെടികൾ കണ്ടുപിടിക്കുന്നതു മണംകൊണ്ടും രുചികൊണ്ടുമാകുന്നു. ശവം തിന്നുന്ന അച്ചുകൾ തങ്ങളുടെ ഭക്ഷണം കണ്ടുപിടിക്കുന്നതു വെറും മണംകൊണ്ടുതന്നെയാണ്. കടക്ക മുതലായ രണ്ടു ഉത്തിളകളുള്ള ജന്തുക്കൾക്കു മണവും രുചിയും അറിവാനുള്ള ശക്തി എത്രയോ കുറവാണ്.

ശുക്തിജങ്ങൾ എന്ന ഖണ്ഡത്തിൽപെട്ട ജന്തുക്കളുടെ ഗമനസമ്പ്രദായങ്ങളും വളരെ വ്യത്യാസപ്പെട്ടതാണ്. കൂത്തൽ മുതലായവറ യഥേഷ്ടം നീന്തുന്ന ജന്തുക്കളാണ്. അച്ച മുതലായ ജന്തുക്കൾ എത്രയോ പതുക്കെ ഇഴയുന്നവയാണ്. ചിലതു വെള്ളത്തിന്റെ അടിയിൽ കൂടെമാത്രം ഇഴയുന്നവറയാണ്. ചിലതു പുഴുക്കളെപ്പോലെ അളുത്തം പിടിച്ചു നടക്കുന്നു. ചിലതു തുളക്കുന്നു. ചിലതു ഗമനശക്തി യൊന്നുമില്ലാതെ പാറയോടൊ മറവു വല്ല സാധനത്തോടോ സ്ഥാനമുറപ്പിച്ചു നിൽക്കുന്ന ജന്തുക്കളാകുന്നു. ഈ വകുപ്പിൽപെട്ട തിഭാഗ്രജന്തുക്കളൊക്കെ, മത്സ്യങ്ങൾക്കും, ഇഴജാതികൾക്കും സുന്ദരധാരികൾക്കും ആഹാരമായിത്തീരുന്നു. കരയിലെ കൂട്ടരെ എലിയും, താറാവും, പല്ലിയും തവളയും, പാമ്പും, തിന്നൊടുക്കുന്നു. മുരു, കക്ക, കടക്ക, കൂത്തൽ മുതലായ നാനാജാതി ജന്തുക്കളെ മനുഷ്യന്മാരും തിന്നുതീർക്കുന്നു. ചിലതരം ജന്തുക്കളുടെ കവിടികൾ ആഭരണമായിട്ടും ചിലവടത്തു പണമായിട്ടും ഉപയോഗിക്കുന്നു.

ചിലതിന്റെ ശ്വസികാണ്ടു വളരെ വിലയും ഭംഗിയും ഉപയോഗവും ഉള്ള സാമാനങ്ങൾ ഉണ്ടാക്കുന്നുണ്ടു. ചിലതിന്റെ അന്തർഭാഗത്തിൽനിന്നും നവരത്നങ്ങളിൽ ഒന്നാണെന്നു ഹിന്ദുക്കൾ വിചാരിച്ചു പോരുന്ന വിചാര്യമായ മുത്തു സിദ്ധിക്കുന്നു. രാജാക്കന്മാരുടെ കീരീടവും രാജമാന്മാർഗികളുടെ ഞാത്തും ഈ മുത്തല്ലാതെ പൂത്തിയാകുന്നില്ല. ഇങ്ങിനെ സ്വസ്ഥാഭായം ആരോഗ്യമായും ഭവിക്കുന്നതു കൂടാതെ, മനുഷ്യക്കു ദ്രോഹം ചെയ്യുന്ന ജാതികളും ഈ വകപ്പിൽ ഉണ്ടു. തുരകൻ (Toredo) എന്ന ഒരു ജാതി വെള്ളത്തിൽ കാണുന്ന മരത്തടികൾ തുളച്ചു അതിൽ പാക്കുന്നു. നിരന്തരം സാഹസികമായ ഈ തരം ജന്തുക്കളുടെ പ്രവൃത്തികൊണ്ടു, ക്ഷണകാലംകൊണ്ടു ഒരു വലിയ മരത്തടി വെറും അരിപ്പതായാക്കുന്നു. കപ്പലിന്റെ മരപ്പണി ലോഹംകൊണ്ടു പൊതിയാതെ വിട്ടാൽ കര കഴിച്ചുപോകും ഈ ജന്തുക്കളുടെ പ്രവൃത്തികൊണ്ടു ഒന്നിനും കൊള്ളാത്ത പൊള്ളയായാക്കുന്നു. കടൽക്കരയിൽ കെട്ടിപ്പടത്തിയ കല്ലുകളെക്കൂടി ചിലവ അരിപ്പതാക്കുന്നുണ്ട്. കരയിൽ കാണുന്ന അച്ചുകളിൽ ചില തരക്കാർ ധാന്യങ്ങളും ഉപയോഗമുള്ള മറ്റു ചെടികളും തിന്നു നശിപ്പിക്കാറുണ്ടെങ്കിലും കടലിൽ കാണുന്ന ജാതികളോളം ദ്രോഹികളല്ലെന്നു നിശ്ചയമായും പറയാം. ഈ വലിയ ഖണ്ഡത്തിൽപ്പെട്ട ജന്തുക്കളെ അനേകം വർഗ്ഗങ്ങൾക്കാകാം.

1. കപാലപാദങ്ങൾ, 2. ഉദരപാദങ്ങൾ, 3. രണ്ടു ഉത്തരികളുള്ള ശുക്രികൾ.

വർഗ്ഗം 1. കപാലപാദങ്ങൾ (Cephalopoda).

ശുക്തിജവണ്ഡത്തിൽപ്പെട്ട ഏറ്റവും ഉൽകൃഷ്ടജന്തുക്കൾ കപാലപാദങ്ങളാണ്. ചിലതു വലിപ്പംകൊണ്ടു ഭയങ്കരമാണു്. ഇവറയൊക്കെ കടലിലാണ് അധിവസിക്കുന്നതു. കാലുകൾ വായയുടെ ചുറ്റുമുള്ള ഭിജങ്ങളായിത്തീർന്നിരിക്കുന്നു. ശരീരത്തിൽ വെള്ളം ദൂരെ പ്രവഹിക്കുന്ന ഒരു നേരിയനാളം (Siphon) ഉണ്ടു്. ഒരുജാതിക്കൊഴികെ മറ്റൊന്നിന്നും പുറമെ ഉത്തിരി കാണ്മുകയില്ല. അതുകൊണ്ടാണ് ഇവറയെ നഗ്നശുക്തിജങ്ങളെന്നു വിളിച്ചുവരുന്നതു. ഇവറയിൽ ചിലതിന്നു, കടനാക്കു എന്നു പറയുന്ന അസാരം ഉറപ്പുള്ള തീണ്ടു ഇലപോലെയിരിക്കുന്ന സാധനം അങ്കിയുടെ നേരെ ചൂട്ടിൽ കിടപ്പുണ്ടു്. കപാലപാദങ്ങളുടെ ഉദരാംശം ഒരു കീഴുപോലെയാണ്. അതിന്റെ ഉള്ളിൽ ഉദരാഭിനാനാശങ്ങളും കിടക്കുന്നു. ശരീരത്തിന്റെ മുൻഭാഗത്തു തലയും, വായയുടെ ഭാഗത്തു കൊക്കും ഉണ്ടു്. വായയിൽ മുളളുള്ള നാവുണ്ടു്. തലയുടെ ഓരോ ഭാഗത്തു ഓരോ വലിയ കണ്ണുണ്ടു്. ദേഹത്തിന്റെ മുൻഭാഗത്തു ചീപ്പ്ചെമ്പന്തരികളിലേക്കു (Branchiae) വെള്ളം കൊണ്ടുചെല്ലുവാൻ തക്കവണ്ണം ഒരു വലിയ തുളയുണ്ടു്. ആ വെള്ളം പുറത്തുവിടുന്നതു മുമ്പാഞ്ഞ നാളത്തിൽ കൂടെയാണ്. വെള്ളം കൂടാതെ, കപാലപാദങ്ങളിൽ പെട്ട ചിലജന്തുക്കൾ കോപിച്ചാലോ ഭയപ്പെട്ടാലോ ഈ നാളത്തിൽകൂടെ 'മഷി' എന്നു വിളിച്ചു വരുന്ന ഒരുവക കറുത്ത ദ്രാവകവും പുറത്തു വിടാറുണ്ടു്. ശുക്തിജങ്ങളിൽവെച്ചു, തലച്ചോറും ഞ

രമ്പും ഒരുവിധം വളം തികഞ്ഞതു കപാലപാദങ്ങളിൽ തന്നെയാണു്. അണ്ണാക്കിന്റെ ചുറ്റും മൃദേന്ദ്രിയം ചുറ്റപ്പെട്ടുകൊണ്ടു് ഇവറ്റയുടെ തലച്ചോർ കിടക്കുന്നു. കപാലപാദങ്ങളിൽപെട്ട നഗ്നദേഹികളുടെ പുറത്തോൽ വിതർപൊന്തിയപ്പോലെയുള്ള കിത്തുകളാൽ നിറഞ്ഞിരിക്കും. ഈ കിത്തുകളെ പലമാതിരി വണ്ണങ്ങളാക്കാനുള്ള ശക്തി ഇവറ്റക്കുള്ളതുകൊണ്ടു് ആന്തര്യപോലെ യഥേഷ്ടം ഇവറ്റക്കു് ദേഹത്തിന്നു വണ്ണഭേദം ഉണ്ടാക്കാം. കപാലപാദങ്ങൾ വലിയ തീറ്റിക്കാരാണു്. മത്സ്യം ചെമ്മീൻ മുതലായ ജന്തുക്കളേയാണു് തിന്നുന്നതു്. ചിലതു ഈ മാതിരി ആഹാരത്തെ നീന്തിപ്പിടിക്കുന്നു. ചിലതു പതിയിരുന്നു ആഹാരമായെണ്ണുന്ന ജന്തുക്കളിന്മേൽ ചാടി വീഴുന്നു. കപാലപാദങ്ങൾക്കും തങ്ങളുടെ സംഖ്യ കുറയ്ക്കുന്ന ശത്രുക്കളുണ്ടു്. ഇവ തിമിംഗലങ്ങളും മത്സ്യങ്ങളും കടൽപക്ഷികളുമാണു്. കപാലപാദങ്ങളിൽ പെട്ടുന്നതായി 430 തരം ജന്തുക്കളെ കണ്ടുപിടിച്ചിട്ടുണ്ടു്. കപാലപാദങ്ങളെ നാലു ഉപവർഗ്ഗങ്ങളാക്കാം. 1. അഷ്ടപാദങ്ങൾ, 2. വിശദിമുതുകന്മാർ, 3. ദശപാദങ്ങൾ, 4. ബൃഹൽ ചക്രശക്തികൾ. (Nantilus)

വർഗ്ഗം 1 കപാലപാദങ്ങൾ.

1.ാം ഉപവർഗ്ഗം-അഷ്ടപാദങ്ങൾ.

തീരാളി (Octopus) എന്ന കോലമില്ലാത്ത ജന്തു ഈ ഉപവർഗ്ഗത്തിൽ പെട്ടതാണു്. ദേഹം ഒരു വായ കടുങ്ങിയ കടുക്കുപോലെ ഇരിക്കും. അതിന്റെ വക്കിൽ

തിന്നു എട്ടു ഭുജങ്ങൾ പുറപ്പെട്ടുനന്നുകൊണ്ടു വായ ഭുജങ്ങളാൽ പുറപ്പെട്ടിരിക്കും. ഓരോഭുജം കട തടിച്ചിട്ടും മുന്നോട്ടു ചെല്ലുത്താറും മെലിഞ്ഞു കൂത്തിട്ടുമാണ്. ഭുജത്തിന്റെ ഉൾഭാഗത്തു രണ്ടു വരികളായി പാറകളും തിരിക്കുന്നുണ്ട്. അതുകൊണ്ടു ഈ കോലമില്ലാത്ത ജന്തു ഒരു പിടിപിടിച്ചാൽ ആ ഭുജം മുറിക്കുകയല്ലാതെ വേറെ പ്രകാരത്തിൽ പിടിത്തം വിട്ടുപോകാൻ ആർക്കും സാധിക്കുകയില്ല. കണ്ണുകൾ തിരിക്കുന്നതു കടംപോലെത്തന്നെ ശരീരത്തിന്റെ പുറത്താണ്. പാലുണ്ണിപ്പോലെ കാഴ്ചക്കു തോന്നുന്ന ഉരുണ്ടുയന്നു കിത്തുകൾ കൊണ്ടു ദേഹം ആകപ്പാടെ നിറഞ്ഞിരിക്കും. ഈ എട്ടു ഭുജങ്ങളും വദനത്തിന്റെ പുറമായി വേലി കെട്ടിവെച്ചുപോലെ തിരിക്കുന്നു. ചില തീരാളികളുടെ ഭുജങ്ങളിൽ രണ്ടായിരം പാറകൾ ഉണ്ട്. ഇവന്റെ ഇടയിൽ രണ്ടുപാറ മാത്രമുള്ള “അട്ടാപ റൊഴുമാരിൽ തീവ്രതവനേകപ്പും ഗണിക്കാവതോ” എന്നു തന്നെ പറയാം. വലിപ്പത്തിൽ വളരെ വ്യത്യാസപ്പെട്ട ജന്തുക്കളും തീരാളികളുടെ കൂട്ടത്തിൽ ഉണ്ടു. തീരാളികൾ പാറകളുടെ വിടകളിൽ കുറയൊറയായി പാറക്കിടക്കും. എന്നാൽ ചെറുതരം തീരാളികൾ ഓരോ കൂട്ടമായും സഞ്ചരിക്കും. ഇവററയ്ക്കു ഭുജങ്ങളും ഉന്നി സമുദ്രത്തിൽ അടിയിൽകൂടെയോ പാറയുടെ മേലേയോ മന്ദമായി നടക്കുവാനും കൂടിക്കഴിയും. വെള്ളത്തിൽകൂടെ അതിശീഘ്രമായി നീന്തും. ഇവററയ്ക്കു മുന്നോട്ടെന്നപോലെ പിന്നോട്ടും പ്രയാസമില്ലാതെ നീന്താൻ സാധിക്കും. വെള്ളത്തിന്റെ ഉള്ളിൽ തിന്നു കണ്ടുമുട്ടിയാൽ തീരാളികൾ തിസ്സാരന്മാരായ ശത്രുക്കളല്ലെന്നു ക്ഷണം ബോദ്ധ്യമാകും. ചിലതിന്റെ ഓരോ

ഭുജം അഞ്ചടിനീളവും ഒരു മനുഷ്യന്റെ കൈത്തണ്ടയോളം വണ്ണവുമുണ്ടാകും. ബഹാമാസ്സ് രാജ്യത്തിന്റെ കടൽക്കരയിൽ 1872-ൽ ഒലിച്ചു വന്നിരുന്ന ഒരു തീരാളി 300 റാത്തൽ ഘനമുണ്ടായിരുന്നുപോലും. തീരാളി മുട്ടയിടുന്നതു അവിടവിടെ ഓരോ കൂട്ടമായിട്ടാണ്. ഓരോ തീരാളി നാല്പതിനായിരം മുതൽ അമ്പതിനായിരംവരെ മുട്ടകളിടും. പെൺതീരാളി അമ്പതു ദിവസത്തോളം മുട്ടയും കാത്തുകൊണ്ടിരിക്കുന്നതു ആശ്ചര്യമായിരിക്കുന്നു.

വർഗ്ഗം 1. കപാലപാദങ്ങൾ.

ഉപവർഗ്ഗം 2. വിശറിമുതുകൻ (Argonotaargo)

ഈ വല്ലാത്തമാതിരി ജന്തുവെ തീരാളിയുടെ ഒരു വംശക്കാരനായിട്ടാണ് ശാസ്ത്രജ്ഞന്മാർ വിചാരിച്ചുപോരുന്നതു. ഇതിന്നു കടലാസുപോലെയുള്ള ഒരു ഉത്തിളിറയുണ്ടു്. ഈ ഉറ ഒരു പായപോലെ സമുദ്രവിതാനത്തിനീതെ ഉയർത്തിപ്പിടിച്ചു ഈ ജന്തു ഗതാഗതംചെയ്യുന്നു. ഈ മാതിരി വിശറി പെൺജന്തുക്കൾക്കുമാത്രമേ കാണുകയുള്ളൂ. വിശറി ഒരു മാതിരി വലുതാണെങ്കിലും ഉത്തിറം പോലെ ശരീരത്തിന്റെ അകിയോടുയോജിച്ചു അമന്റം കിടക്കുന്നില്ല. ഈ ജന്തുവിന്റെ മുതുകിന്മേലുള്ള ഒരു ജോടു ഭുജങ്ങളിന്മേലാണു ഇതു സ്ഥാപിച്ചിരിക്കുന്നതു. ഒരു ഭാരം തലയ്ക്കുതീതെ രണ്ടു കൈകൊണ്ടും പൊക്കിപ്പിടിച്ചു പോകും പോലെ തോന്നും. ചിലപെൺവിശറിമുതുകൻ ഈ മാതിരി വിശറി ഇല്ലാതെയും കണ്ടിട്ടുണ്ടു്. അതിന്റെ അഭാവം പൊടിക്കാത്തതുകൊണ്ടോ പൊയ്ക്കായതുകൊ

ണ്ടോ എന്നു തീർച്ചയായിട്ടില്ല. ആൺ പെണ്ണുകാരും എത്രയോ ചെറുതാണ്. കഷ്ടിച്ച ഒരു ഇഞ്ചുനീളം കാണുമായിരിക്കും. വിശദമനസ്സ് കടലിൻമീതെ വന്നു നില്ക്കുമ്പോൾ ഉയർന്നിരിക്കുന്ന വിശദമനസ്സ് കാരാടിയിട്ടു തനിക്കു പ്രത്യേകം അദ്ധ്യായം തട്ടാതെ വളരെ വേഗത്തിൽ ഗതം ചെയ്യുമാറാകുന്നു.

വർഗ്ഗം 1. കപാലപാദങ്ങൾ 3-ാം ഉപവർഗ്ഗം ദശപാദങ്ങൾ.

ഈ ഉപവർഗ്ഗത്തിൽപ്പെടുന്ന ജന്തുക്കൾക്കൊക്കെ പത്തിന് പാദങ്ങൾ ഉണ്ടു്. പാദങ്ങൾ പത്തും ഭുജിക്കുകയായിട്ടാണ് ഉപയോഗിക്കുന്നതും. ഈ പത്തിൽ രണ്ടെണ്ണം ബാക്കി എട്ടെണ്ണത്തക്കാരും വളരെ തീണ്ടിയിട്ടാണ്. ഈ തീണ്ട രണ്ടെണ്ണത്തിന്റെ അറ്റത്തുമാത്രമേ പാദങ്ങൾ കാണുകയുള്ളൂ. ചിലതിന്നു ഈ തീണ്ട ഭുജിക്കുവാനായിട്ടു വലിച്ചുകുളവാൻ തക്കവണ്ണം ഒരു ഉറയുണ്ടാകും. തല ഭേദത്തിൽനിന്നു വ്യത്യാസപ്പെട്ടതിൽക്കുന്നതാകും. വലിയ കണ്ണുകൾ അങ്ങമിങ്ങം ഇളക്കുവാൻ സാധിക്കും. സമുദ്രചിതാനത്തിൽകൂടെ നിന്നുവാനിഷ്ടപ്പെടുന്ന ദശപാദങ്ങൾ ഓരോ വലിയകൂട്ടമായിട്ടാണ് സഞ്ചരിക്കുന്നതു്. വലിയമത്സ്യങ്ങൾ ഇവറ്റയെ അവധിയില്ലാതെ തിന്നാറുണ്ടു്. ശത്രുക്കൾ വഴിയേ പായുമ്പോൾ ശക്തിയോടെ മേലോട്ടുപായുന്ന കൂന്തലുകൾ ചിലപ്പോൾ കപ്പലുകളിൽ വന്നുവീഴാറുണ്ടു്. ഇതിന്നു ഉപവർഗ്ഗത്തിൽപ്പെട്ട ചില പ്രത്യേകം ജന്തുക്കളെ വർണ്ണിക്കാൻ നോക്കാം.

കൂന്തൽ:—ശരീരം തീണ്ടും പിൻഭാഗം പരന്നു തിരണ്ടിയുടെ ആകൃതിപാലെയുചിരിക്കും. തലയിൽനിന്നു പുറപ്പെടുന്ന നീളംകറഞ്ഞ എട്ടു ഭുജങ്ങളിന്മേലും പാറകളുണ്ടാകും. ഈ പാറകൾ ഈരണ്ടു വരിയായിട്ടു അടുത്തടുത്തു തിരന്നുനിൽക്കുന്നുണ്ടാകും. തീണ്ട രണ്ടു ഭുജങ്ങളുടേയും അഗ്രം പരന്നിട്ടാണ്. ഈ അഗ്രത്തിന്മേൽ നാലുവരി പാറകൾ നിറഞ്ഞിരിക്കും. ഇതിന്റെ പിൻപുറത്തു, അങ്കിയുടെ അടിയിൽ, കണ്ടുവരുന്ന കടന്നാക്കു ദേഹത്തിന്റെ അത്രതന്നെ നീളവും വീതിയും ഉണ്ടാകും. കൂന്തൽ ഓരോ കൂട്ടമായിട്ടാണ് സഞ്ചരിക്കുന്നത്. ഒരു കൂന്തൽ നാല്പത്തിരണ്ടായിരം മുട്ടകളിടും. ചിലതു ഗതിവേഗതകൊണ്ടു കടലമ്പുകളെന്നും, മേലോട്ടു ചാടുന്ന സാമന്ത്രിയ്ക്കൊണ്ടു പറക്കുന്ന കൂന്തലുകളെന്നും പേരുകൾ സമ്പാദിച്ചുവയാകുന്നു. ചിലതു വളരെ വലിപ്പംവെക്കും. ശരീരം എഴുടി നീളവും ശരീരത്തിന്റെ പിൻഭാഗം രണ്ടടി വീതിയും ഉണ്ടാകും. എട്ടു പ്രസ്ഭുജങ്ങളിൽ ഓരോന്നിന്നു ആറടി നീളവും രണ്ടു ദീർഘഭുജങ്ങളിൽ ഓരോന്നിന്നു ഇരുപത്തിനാലടി നീളവും ഉണ്ടായിരിക്കും. ഒരു ഊക്കൻ കൂന്തൽ വലയിൽപെട്ടിട്ടു മുക്കുവന്മാർ തൃഫ്തെണ്ടുലണ്ടു രാജ്യത്തു കൊണ്ടുവന്നിരുന്നു. ഇതു 1774-ാമുണ്ടിലായിരുന്നു. ദീർഘഭുജങ്ങൾ മുപ്പതടി മുതൽ അമ്പതടിവരെ നീളമുണ്ടായിരുന്ന കൂന്തലുകളുടെ ചരിത്രവും അപ്പുറപ്പാർ കേട്ടിരുന്നു. ഒന്നു ആയിരം റാത്തലിലും അധികം തൂങ്ങിയിരുന്നുപോലും. 1875 ഏപ്രിൽ 24-ാംനു- അയർലാണ്ടിലെ കരയോടടുത്തു സമുദ്രത്തിൽ ഒരു വലിയജന്തു പൊന്തിക്കിടക്കുന്നതു

കൊട്ടിക്കാർ കണ്ടു. അതെന്താണെന്നറിവാൻ വേണ്ടി കൊട്ടിക്കാർ അടുത്തുചെന്നു നോക്കിയപ്പോൾ ഒരു ഭയങ്കരമായ കൂന്തലാണെന്നു കണ്ടു. അവർ അതിന്റെ ഒരു ഭുജം വെട്ടിയിട്ടു. വെട്ടേറപ്പോൾ അതിഃവഗതയോടെ വെള്ളത്തിൽ കൂടെ തീന്തി ആണ്ടുകളഞ്ഞതുകൊണ്ടു കൊട്ടിക്കാർ ഇതിനെ പിന്തുടൻ ഏകദേശം നാലഞ്ചുനാഴിക വഴിവെന്നപ്പോൾ ആ ഗംഭീരനെ കണ്ടെത്തി. അപ്പോൾ അവർ, ശ്രീരാമൻ ചിലരാക്ഷസന്മാരെ എന്നു പോലെ അതിന്റെ മറ്റൊരു ഭുജവും തലയും വെട്ടിക്കുഴന്നിട്ടു. ഓരോ ഗ്രന്ഥഭുജം എട്ടടിയും ദീർഘഭുജം മുപ്പതടിയും കുറയാതെ നീളമുണ്ടെന്നും അവർ കണക്കാക്കിയിരിക്കുന്നു. തെക്കൻ അർദ്ധഭുജയുടെ കടൽ തീരത്തു അടിച്ചു വന്നിരുന്ന ഒരു കൂന്തലിന്റെ ഗ്രന്ഥഭുജം ഒമ്പതടി നീളവും ഒരു ചുറ്റളവും ഉണ്ടായിരുന്നത്രെ. എന്നുമാത്രമല്ല ഓരോന്നിടമൽ മുയ്യനുവരിപ്പറകളും ഓരോവരിയിൽ അടുത്തടുത്തു നൂറമ്പതു പറകകളും ഉണ്ടായിരുന്നു. ഇതിന്റെ ദേഹം പന്ത്രണ്ടടി ദീർഘമുണ്ടാകുമെന്നു കണ്ടിരിക്കുന്നു. അങ്ങിനെയാണെങ്കിൽ ദീർഘഭുജങ്ങൾ മുപ്പതടിയിലും ജാസ്മിനീളമുള്ളവയായിരിക്കണം.

മഷിശുന്തൽ:—(Sepia)

ദേഹം സാക്ഷാൽ ഒരു സഞ്ചിപോലെ ഇരിക്കുമെങ്കിലും, ഇടത്തും വലത്തും ഇലപോലെ പരന്ന ഓരോ അവയവങ്ങൾ കാണാം. ഇതിന്നു ശരീരത്തിന്റെ വണ്ണം ഇയ്യംപോലെ മാറുവാനുള്ള ശക്തിയുണ്ട്. വളരെ വലു

തായ നിലയിൽ ഇതിന്റെ ദേഹം ഒന്നര അടി നീളം വെക്കും. കരസ്സടുക്കെ സമുദ്രത്തിൽ പാടുന്ന ഇവറ്റർ മീനുകളും ചെമ്മീനുകളും തിന്നും. ഇതിനെ മനുഷ്യർ മിക്ക രാജ്യങ്ങളിലും ആഹാരമായുപയോഗിക്കുന്നു. ഇന്ത്യയിൽ ഇവറ്റയെ ഉണക്കി വിൽക്കുന്നുണ്ട്. ഇതിന്റെ മഷി പണ്ടു ഏഴുതാനുപയോഗിച്ചിരുന്നു. ചിത്രമെഴുത്തുകാർ ഇന്നും ഈ മഷി “സിപ്പിയ” എന്ന പേരോടെ ഉപയോഗിച്ചു വരുന്നു. ഇവറ്റയുടെ മുട്ടകൾ മുനയുള്ള മുതിരിച്ചാക്കല പോലെ ഇരിക്കും. മലയാളത്തിലും ഇതിനെ ധാരാളമായി കാണാം.

വർഗ്ഗം 1. കപാലപാദങ്ങൾ.

4ാം ഉപവർഗ്ഗം ബുഹൽ ചക്രശുക്രി (Nautilus)

ഇതു ചേരട്ടു ചുറഞ്ഞുകിടക്കുമ്പോലെ തോന്നുന്ന ഉത്തിളുള്ള ഒരുതരം ജന്തുവാണ്. ഉൾച്ചുറ്റയ്ക്കുൾ അറ്റത്തേ ചുറയ്ക്കു കൂടമണ വണ്ണവും ജാസ്മിയാകുമെന്ന കായ്കയും അറിഞ്ഞാൽ ഈ ജന്തുവിന്റെ ഉത്തിളയുടെ കോലം പുറമെ കാഴ്ചയിൽ എപ്രകാരമെന്നു നമുക്കു ഊഹിക്കാം. ഉള്ളു പൊളിച്ചുനോക്കിയാൽ അനേകം അറകളും ഏല്പാ അറകളിൽ കൂടിയും നടക്കുന്ന ഒരു കഴലും കാണാം. ഈ ജന്തു മിക്കവാറും സമയത്തും സമുദ്രത്തിന്റെ അടിയിലാണ് കിടക്കുന്നതു. ശരീരത്തിന്റെ മാംസം അവസാനത്തെ അറയിലാണ് വെച്ചിട്ടുള്ളതു. അവസാനത്തെ അറ പുറമേ തുറന്നു കാണുന്ന ആ വലിയ അറതന്നെയാണു.

ഇവറ്റയുടെ ചെറിയ കണ്ണുകൾ ഓരോ തണ്ടിനേലാണ് വഹിക്കുന്നത്. ചില രാജ്യക്കാർ ഈ ജന്തുവിനെ തിന്നും.

വർഗ്ഗം 2. ഉദരപാദങ്ങൾ (Castropods).

ശുക്തിജങ്ങൾ എന്ന ശാഖയിൽ വെച്ചു ഏറ്റവും അധികം ജാതി ജന്തുക്കളുള്ളതു ഉദരപാദങ്ങൾ എന്ന വർഗ്ഗത്തിൽ തന്നെയാണ്. ചിലതു യഥേഷ്ടം നീന്തുന്നവരായും മറ്റു ചിലതു ആഴംകുറഞ്ഞ ദിക്കിൽ താമസിക്കുന്നവരായുമാണ്. പുഴകളിലും തടാകങ്ങളിലും ഇവറ്റയെ എത്രയെങ്കിലും കാണാം. ചിലതിന്നു ചീപ്പ്ചെമ്പരത്തിയും ചിലതിന്നു ശ്വാസകോശവും ഉണ്ടായിരിക്കാം. വദനത്തിൽ അനേകം മുളളുള്ള ഒരു നാവുണ്ടു. കണ്ണുകൾ ഓരോ തീണ്ട തണ്ടിന്റെ അറ്റത്താണ് സ്ഥാപിക്കപ്പെട്ടതു. കൊമ്പുകൾ പോലെ തിരിക്കുന്ന ഒന്നുണ്ടു തണ്ടുകൾ പ്രത്യേകമായി കാണാവുന്ന തലയുടെ മുകളിലാണ് സ്ഥിതിചെയ്യുന്നത്. ഇവറ്റയുടെ ഉത്തിളകളും വിവിധരൂപങ്ങളിലായിരിക്കും. ഉത്തിളകൾ ഒരു ചുറ്റുപോലെ തിരിക്കുന്നതു കാണാം. ഈ ഉത്തിളകളിൽ ജന്തുവിന്നു വലിഞ്ഞുകളുവാനും പുറമെ വരാനും സാധിക്കും. വലിഞ്ഞുകളയുന്പോൾ തുറസ്സുള്ളഭാഗം അടഞ്ഞു പോവാൻ തക്കവണ്ണം ഒരു ഉത്തിൾ മൂടിയും ഇവറ്റക്കുണ്ടാകും. ഈ വർഗ്ഗത്തെ രണ്ടുമൂന്നു ഉപവർഗ്ഗങ്ങളായിട്ടും അനേകം ജാതികളായിട്ടും അസംഖ്യം വംശങ്ങളായിട്ടും വിഭാഗിക്കാമെങ്കിലും ഗ്രന്ഥവിസ്താരം കേറപ്പെട്ടു മുഖ്യമായ ഏതാൻ ചിലജാതി ജന്തുക്കളെമാത്രം വിവരിക്കാതെ ശ്രമിക്കുന്നുള്ളു.

പിൻതൊപ്പി:—(Slug) ഇതു കരയിലുള്ള ഒരുതരം അച്ചാണ്. ദേഹത്തിന്റെ മുൻഭാഗം കൂത്തിട്ടും പിൻഭാഗം തടിച്ചിട്ടുമാണ്. പിന്നറ്റത്തിൽ തൊപ്പിയിട്ട പോലെ തോന്നുന്ന ഒരു ഉത്തിര ഉണ്ട്. മുൻഭാഗത്തു രണ്ടു ചെറിയ കൊമ്പുകൾപോലെ മാംസം എറിച്ചു നിൽക്കുന്നുണ്ട്. ഇപ്പോലെ തന്നെ ഇടത്തും വലത്തും നിൽക്കുന്ന അസാരം വലിയ കൊമ്പുകളിന്മേലാണ് കണ്ണുകൾ നിൽക്കുന്നത്. ഇവറ്റു തിന്നുന്നതു നിലത്തിരകളേയാണ്. ശൈത്യമുള്ള മാസങ്ങളിൽ ഇവറ്റു പൂഴിക്കളെപ്പോലെ, ദേഹത്തിന്റെ ചുറ്റും കാരോ ഉറയുണ്ടാക്കുന്നു.

ചുമടനച്ച:—ഇതിന്റെ ഉത്തിര, പുറത്തു ഒരു ചുമടുവെച്ചുപോലെ കിടക്കുന്നതു കാണാം. ചിലതു തോട്ടച്ചെടികൾ തിന്നു തശിപ്പിക്കും. ഇവറ്റു ഇഴുത്ത സ്ഥലത്തു ഒരുമാതിരി വടുവുണ്ടായിരിക്കും. ഒരു മുടിക്കഞ്ഞിയുടെ മൂച്ചുയുള്ള ഭാഗത്തു മുറിയേൽക്കാതെ ഇവറ്റു ഇഴുത്തു നടക്കാൻ സാധിക്കും. കാരോന്നു എണ്ണു മുട്ടയിടും. ഇപ്പോഴിൽ അര അടി നീളമുള്ള ചില ചുമടനച്ചുകൾ ഉണ്ട്.

തഴമ്പൻ:—തലയുടെ പിൻഭാഗത്തു തഴമ്പുപോലെ തോന്നുന്ന ഒരു അവയവമുണ്ട്. ഉത്തിരിലൊന്നുമുണ്ടാകയില്ല. ഈ വിഭാഗത്തെ പലവണ്ണങ്ങളിലും കാണാം.

അച്ച:—പുറത്തു കാണുന്ന ഉത്തിലിനുള്ളിൽ ദേഹം മുഴുവൻ ഇതിന്നു വലിച്ചുകുലയാൻ കഴിയും. ഇവറ്റു പലവലിപ്പത്തിലും ഉണ്ടാകും. ഇതു മുട്ടയിടുന്നതു കാരോ തുളയിലാണ്. ഒന്നരണ്ടു ദിവസത്തിനുള്ളിൽ കാരോന്നു 80 മുട്ടയിടും. ചിലതിന്നു ഒരു അശുചുജനക

മാതൃ അഭിമാനം വശമുണ്ടു്. അതു്, തന്റെ ഉത്തരം മരണത്തോടു ചുറ്റിപ്പറ്റി വെള്ളംകൊണ്ടു് ഒരു സ്വരം പുറത്തിറക്കുന്നു. വെള്ളത്തിന്റെ ഉച്ചിൽ തീർച്ചപ്പെടുത്തൽ താമസിക്കുന്ന അച്ഛനും ധാരാളമുണ്ടു്. ചില തീർച്ചപ്പെടുത്തലുകളിൽ ശരിക്കും തീർച്ചപ്പെടുത്തൽ ഉണ്ടാകുന്നു. കാരണകാരിയല്ലെങ്കിലും, മുൻകാലത്തു് മുൻകാലം പോലെ തീർച്ചപ്പെടുത്തുന്ന കാരണങ്ങളും ചുറ്റുമുള്ള കാര്യങ്ങളുമുണ്ടാകും. വെള്ളംകൊണ്ടു് വെള്ളം കേൾക്കുന്നവരും അച്ഛനുമായി ഉണ്ടു്. ചിലതു വെള്ളത്തു് തീർച്ചപ്പെടുത്തലിലും. ചിലതിന്റെ ശരിക്കും മുൻകാലം വരുന്ന തീർച്ചപ്പെടുത്തലിലും ഇരിക്കും. ചിലതിന്റെ ശരിക്കും ഒന്നാകുന്ന ഇലപോലെയും തലയും കഴുത്തും ഇലയുടെ തണ്ടുപോലെയുമായിരിക്കും. ചിലതിന്റെ ശരിക്കും ഉള്ളിലുള്ള അംഗങ്ങളെ പുറം വിശദമായി കാണിക്കുവാൻ തക്കവണ്ണം സൂചികവണ്ണമായിരിക്കും. ഒന്നിന്റെ ശരിക്കും മുൻകാലം അന്നത്തിൻ തുവലിന്റെ കഴുത്തുപോലെയുള്ള അംഗങ്ങളെ പടർത്തിവെച്ചുപോലെ ഇരിക്കും. മുൻകാലം അതൃപ്തികൊണ്ടു് കടൽമുയൽ എന്ന നാമത്തിന്നർഹമായി ഭവിച്ചു അച്ഛനും വെള്ളത്തിൽ താമസിക്കുന്നുണ്ടു്. ഇവർക്കു് ദേഹത്തിൽ നിന്നു ഒരു ദുർഗ്ഗന്ധം പുറത്താക്കുവാനുള്ള ശക്തിയും ഉണ്ടു്.

തരങ്കന്മാർ:—കാല രണ്ടിതളികളായി ഇലകൾ പോലെ നിൽക്കുന്നുണ്ടു. ഈ ഇലകൾ കണ്ടാൽ ഒരു പൂ വ്യാഠായുടെ ചിഹ്നങ്ങളോ എന്നു തോന്നിപ്പോകും. തരങ്കന്മാർ ഇത്രകൊണ്ടാണു നീന്തു. ആണിനും പെണ്ണിനുമുള്ള കോപ്പകൾ ഒരു ജന്തുവിൽ തന്നെ ഉണ്ടായി

രിക്കും. ഇതിന്റെ മുട്ടകൾ തീണ്ട മാലകൾപോലെ സമുദ്രത്തിൽ കിടക്കുന്നുണ്ടാകാം.

കവിടികൾ:— ജ്യോത്സ്യന്മാർ ഉപയോഗിക്കുന്ന കവിടിയും ഉദാപാദങ്ങളിൽ പെടുന്ന ജന്തുക്കളാകുന്നു. കവിടികൾ ചെറുതും വലുതുമായി അനേകം തരങ്ങളുണ്ട്. പീരിയുള്ള അനേകതരം ശംഖുകളും ഈ വംശക്കാർ തന്നെയാണു്. ഒന്നിന്റെ പീരിയുടെ തോത് മറെറാന്നിന്റെ പീരിയുടെനേരെ വിപരീതമായി കാണുമ്പോൾ ഇടമ്പിരി, വലമ്പിരി എന്ന രണ്ടുകൂട്ടക്കാരെ ശംഖുകളിൽ കാണുന്നു. പണ്ടുള്ള യോധന്മാരും ഇന്നുള്ള ഭീഷ്മക്കളും ശംഖങ്ങൾ ഉഴുതി ശബ്ദമുണ്ടാക്കുന്നു. ചില ശംഖങ്ങൾ വളരെ വലുതാകയും ചെയ്യുന്നു. ലക്ഷദ്വീപിൻ കടൽക്കരകളിൽ ശംഖങ്ങളെ അനേകലക്ഷങ്ങളെ കാണാം.

കരന്നത്തോടുള്ള അച്ച: (Chiton) ഉത്തിരം എട്ടു കണ്ണങ്ങൾകൊണ്ടു ഉണ്ടാക്കപ്പെട്ടതാണ്. ഈ ജന്തുവിന്റെ പുറത്താണ് ഉത്തിരം നീൽക്കുന്നതു്. പള്ളമുഴുവനും കാലായി ഉപയോഗിക്കുന്നു. ഈ തരക്കാക്കൊന്നും കണ്ണുകളൊ മാംസക്കൊമ്പുകളൊ ഇല്ല.

ആനക്കൊമ്പൻ: (Dentalium) വലിച്ചത്തിലല്ലെങ്കിലും ആകൃതിയിൽ ആനക്കൊമ്പുപോലെ ഇരിക്കുന്ന ഒരു ഉത്തിരം ധരിക്കുന്നതുകൊണ്ടാണ് ഇതിന്നു ആനക്കൊമ്പൻ എന്ന പേർ സിദ്ധിച്ചതു്. ഇതുകഷ്ടിച്ചു ഒരു ഇഞ്ചുനീളം വെക്കും. നമ്മുടെ കടൽപ്പുറത്തും ഇവറായുടെ ഓടുകൾ സംബന്ധിച്ചില്ലാതെ കാണാം.

വർഗ്ഗം 3. രണ്ടുത്തുള്ളി വാറ്റ (Lamellibranchiata)

ഇതൊക്കെ കടുക്കുവാഗ്ഗ്ക്കാരാണ്. അനേകതരക്കാരും വലിപ്പക്കാരും ഈ വർഗ്ഗത്തിൽ ഉൾപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്. ഉത്തിര രണ്ടു ഭാഗമായിട്ടാണ്. കാൽ, ഒരു ചെറിയ കുറപ്പു കുറിയായി ദേഹത്തിന്റെ മദ്ധ്യത്തിൽ നിൽക്കുന്നതു കാണാം. അതിനടുത്തായി, നൂലുകൾപോലെ ഇരിക്കുന്ന ചില സാധനങ്ങൾ മുളച്ചുവന്നു, കടുക്കയെ മറൊരു കട്ടിപ്പദാർത്ഥത്തോടു കെട്ടി യോജിപ്പിക്കുന്നു. ഉത്തള കൾ അല്പം വിടർത്തി വെണ്ണുന്മാർ ഉള്ളിൽ ചളിയോടു പററിയ പോഷണസാധനങ്ങൾ നിറഞ്ഞിട്ടുള്ള സമുദ്ര വെള്ളം കടക്കുകയും അതു ഈ ജന്തുക്കൾ ഉറവിപ്പുള്ള യിലാക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. കടുക്കയില്ലാത്ത ദിക്കുകൾ ഭൂമിയിൽ ഒരേരത്തും ഇല്ലെന്നു തന്നെ പറയാം. മുത്തു വളയുന്ന കടുക്കയുടെ ഉത്തിര വൃത്താകൃതിയിലും ഉത്തിളിന്റെ കാരം അനേകം മുനകളുള്ളതായും ഇരിക്കും. ഒരു കടുക്കയുടെ ഉത്തിളിനും ദേഹത്തിനും മദ്ധ്യേ ഒരു തരി, മണലൊ മറൊറ കെണിത്താൽ അതിന്മേൽ കാരാ പൊളികളായി ശിപ്പിപൊതിഞ്ഞുവന്നു, ക്രമേണ വലുതാകുന്മാർ മുത്തുകളായി വളരുന്നു. പുഴകളിൽ ഇളമ്പക്ക, കക്ക, കാരിക്ക, ഇങ്ങിനെ കാരോരോ പേരുകൾ നടപ്പുള്ള ഇരട്ടത്താടൻ കടുക്കകളുണ്ട്. ഇവയൊക്കെ മനുഷ്യനു ആഹാരമായിത്തീരുന്നുണ്ട്. മുരുവിന്റെ തോടു രണ്ടും ഒരു ഭാഗത്തു യോജിച്ചിരിക്കയില്ല. കന്നിമീനെ കന്നു വെച്ചുപാലെ തോന്നും. മുരു ചിത്രത്താ രചിക്കുമായ ആഹാരമായി യൂറോപ്യന്മാർ എണ്ണുന്നുണ്ട്. ഫ്രാൻസിൽ ഇതിനെ കടലിൽ കിടങ്ങുകൾകെട്ടി വളർത്തുന്നു.

അദ്ധ്യായം 5.

കർക്കശചർമ്മികൾ അല്ലെങ്കിൽ കവചധാരികൾ.

ഈ വിഭാഗത്തിൽ പെട്ട ജന്തുക്കൾ എത്രയൊ അപൂർവ്വങ്ങളും സാധാരണ ജനങ്ങൾക്കു പരിചയമില്ലാത്തവരായും ആകുന്നു. ചിലതിന്റെ കാട്ടുമാത്രം കണ്ടാൽ മുത്തരിപ്പണിയുള്ള ഒരു വലിയ തോടയാണെന്നു തോന്നും. ചിലതു പുഷ്പാപോലെയും ചിലതു നക്ഷത്രം പോലെയും ചിലതു ഏഴുവൻപോലെയും ഇരിക്കും. ദേഹത്തിൽ ഉള്ള നീർ മാലുകളുടെ ക്രമവും, ദേഹത്തെ പൊതിഞ്ഞുകിടക്കുന്ന ഉറപ്പുതോടുകൾ ഉണ്ടാക്കപ്പെട്ട സമ്പ്രദായവും ആ തോടിൽ കാണാകുന്ന അനേകായിരം ചെറുതുള്ളികളും ആ തുള്ളികളിൽ കൂടെ പുറത്തിറങ്ങുന്ന ഗോളാഗ്രികളായ നേരിയ പാദപരമ്പരയുടെ രീതിയും ദേഹത്തിന്റെ ഉറപ്പുതോടിന്മേൽ ആകപ്പാടെ വളർന്നുപോയിരുന്ന ഉറപ്പുള്ള മുളകളുടെ മേക്കരതയും ഈ വിഭാഗത്തിൽപെട്ട മിക്ക ജന്തുക്കളുടെയും പ്രത്യേക ലക്ഷണങ്ങളാകുന്നു. ചിത്രമൊന്നും വരയാതെ വാറും അക്ഷരാത്രുപണ വിവരിക്കുന്നതുകൊണ്ടു ഈ മാതിരി ജന്തുക്കളുടെ ആകൃതി മനസ്സിലാക്കാൻ സാധിക്കുമെന്നു തോന്നുന്നില്ല. എന്നാൽ കടൽക്കരയിൽ പതിവായി ലാത്തുന്നവർക്കു ഈ ജന്തുക്കളുടെ അവിശിഷ്ടങ്ങളായ ചർമ്മവിശേഷങ്ങൾ അവിടവിടെ കണ്ടുകിട്ടാതിരിക്കയില്ല. മിക്കതിന്റെ തോലിന്മേലും ഒരു ഉറപ്പുള്ള സാധനം ഉരുണ്ടുകൂടി കാരോ പൊളിപ്പോലെ

നിൽക്കും. ഈ പൊളി സൂക്ഷിച്ചുനോക്കിയാൽ അനേകം ചെറുതുകൾകൂടി പടന്നുചന്ദ്രൻ ഉണ്ടായതാണെന്നു കാണും. ഈ വിഭാഗത്തിൽപെട്ട എല്ലാ ജന്തുക്കൾക്കും വായയും അന്നപാത്രവും കടൽമാലയും ഗുദവും ശരിയായി കാണുന്നുണ്ടു. ഉദരത്തിൽ നൂലാമാലയായ നീർ കഴലുകളും കിടപ്പുണ്ടു. ഏതു കടലിലും കാണുമെങ്കിലും ഇവറ്റയെ ശ്രദ്ധജലത്തിൽ കാണുകയില്ല.

കടലിലവൻ (Sea cucumber) ഇതിന്റെ ആകൃതി ഒരു ചെറിയ ഇളവൻ കുമ്പളങ്ങളുടെമതിരിയാണ്. ഒരറ്റത്തു വായും മറ്റൊരു അറ്റത്തു ഗുദവും ഉണ്ടാകും. വായുടെ ചുറ്റും ഭുജങ്ങളുണ്ടു. കാരോഭുജം ഒരു ഇഴുപാലെയൊ, ശാഖാപശാഖകളായോ ഇരിക്കും. ഇതു ശരീരം വീഴ്ത്തി കുമ്പളങ്ങളുടെ ആകൃതിയാക്കുന്നതു നീർചാലിൽ വെള്ളം നിറച്ചിട്ടാണ്. എന്നാൽ ഭയംകൊണ്ടോമറ്റൊരതെട്ടിപ്പോയാൽ പെട്ടെന്നു വെള്ളമൊക്കെ ഒഴിച്ചു ഒരു കഷ്ണം കടലാസ്സുപോലെ ഘനംകുറഞ്ഞതായി പാറകളുടെ കണാൻ വയ്യാത്ത ചെറുവിടകളിൽ ഒളിച്ചുകളയും. തിരസ്സാണികൊണ്ടു മറഞ്ഞുകളഞ്ഞതൊ എന്നു ആർക്കും തോന്നിപ്പോകും.

കടലാമ്പൽ (Sealily) ഇതു ആകൃതിയിൽ ഒരു പുഷ്പമാണെന്നുതോന്നും. സ്ഥാനം ഉറച്ചുപായ നീണ്ടതെങ്ങിനിലാണ് പൂപ്പാലെ ഇരിക്കുന്ന ജന്തുവിന്റെ നില്പ്. ഈ നേരിയതണ്ടു അന്തകം ചെറിയ കഷ്ണങ്ങൾ (അടുത്തടുത്തു പുറപ്പെടുന്ന മുളക്കുമ്പുകൾപോലെ) കൂടിച്ചുന്ദുപാലെ ഇരിക്കും. തണ്ടു രണ്ടുമൂന്നുഗുലം നീളമുണ്ടാകും. തണ്ടിന്റെ അഗ്രത്തിൽ, പുഷ്പങ്ങളുടെ നേരിയ

ദളങ്ങൾപോലെ തോന്നുന്ന അഞ്ചു ഭുജങ്ങൾ ഉണ്ടാകും. കാരോ ഭുജങ്ങളിന്മേൽ തന്നെ ഇടത്തും വലത്തും ചെറിയ ശാഖകൾ പൊട്ടിയിൽക്കുന്നതു കാണാം. കോലം കണ്ടാൽ ഇതു ഒരു ജന്തുവാണെന്നു ആരും വിചാരിക്കയില്ല. പണ്ടു ഒരു നിശ്ചയിക്കവയ്ക്കാത്ത പൂർവ്വകാലത്തു ഭൂമിയിലെ സമുദ്രങ്ങളിൽ ഈ ജാതി ജന്തുക്കൾ എത്രയോ സമൃദ്ധിയായി ജീവിച്ചിരുന്നു എന്നതിന്നു ചളിയിൽ പെട്ട ചളി തോടുകൂടെ പാരയായി ഉറച്ചുപോയ ചില ധാതു വിശേഷങ്ങളിൽ കണ്ടുകിട്ടിവരുന്ന ഇവറ്റുകളുടെ നിസ്സീമങ്ങളായ അവശിഷ്ടങ്ങൾ തെളിയിക്കുന്നുണ്ടു്.

കടൽനക്ഷത്രം (Star Fish) ഇതിന്നു കരേവിതാ നത്തിൽ ഏറിച്ചു നിൽക്കുന്നതും ത്രികോണാകൃതിയിൽ ഇരിക്കുന്നതായ അഞ്ചുഭുജങ്ങൾ ഉണ്ടു്. കുറെ അരിമാവെടുത്തു, ഒരുറപ്പികവട്ടത്തിലാക്കിവെച്ചു, കാരം ഞെക്കി ത്രികോണാകൃതിയിലുള്ള അഞ്ചു ഭുജങ്ങളാക്കിയാൽ ഒരു കടൽനക്ഷത്രത്തിന്റെ ആകൃതി കിട്ടും. ഭുജത്തിന്റെ ഉൾ മദ്ധ്യത്തിൽ ഒരു ചാലുണ്ടു്. ആ ചാലിലാണ് സൂചികാലുകൾ (Ambulacral Feet) നിൽക്കുന്നതു. യഥേഷ്ടം ഗതാഗതം ചെയ്യാൻ ശക്തിയുള്ള ജന്തുക്കളാണെങ്കിലും കടൽനക്ഷത്രം കാരേ സ്ഥാനത്തുതന്നെ വളരെ ദിവസങ്ങളോളം നിൽക്കുന്നതു കാണാം. ദേഹത്തിന്റെ ഉൾമദ്ധ്യത്തിലാണ് വായ. ഇതിന്റെ മദ്ധ്യത്തിൽ നിൽക്കുന്ന ശരീരം വെറുതും ഭുജങ്ങൾ വലുതുമായിരിക്കും. മറ്റൊരു ജാതി കടൽനക്ഷത്രത്തിന്റെ കോലം ഇതിന്റെ നേരെ മറിച്ചാണ്. എന്നു വെച്ചാൽ മദ്ധ്യത്തിൽ കാണുന്ന ശരീരം വലുതും

ഭൂജങ്ങൾ തീണ്ടുമെലിഞ്ഞമിരിക്കും. ഭൂജങ്ങൾ കേവലം ഇല്ലാത്തമാതിരി കടൽ നഷ്ടവും ഉണ്ടു്.

കടൽതോട (Fchina) കാഴ്ചയിൽ ഇതു ഒരു മധുര നാരങ്ങപോലെ ഇരിക്കും. ദേഹം ആകപ്പാടെ കറുത്തു ഒൻറ ദേഹം പോലെ, കാരമുള്ളൊട്ടു കിടയായ മുളകളെ കൊണ്ടു മൂടപ്പെട്ടിരിക്കും. മുളകളുടെ ഇടയിൽകൂടെ നാര കറുപ്പാലെ ഇരിക്കുന്നതും മൊട്ടുസൂചിയുടെ മൊട്ടു പോലെ തടിച്ച കാരാ അഗ്രത്തിൽ അവസാനിക്കുന്നതും ആയ അനേകം സൂചിക്കാലുകൾ പുറപ്പെട്ടു കാണും. ഈ സൂചിക്കാലുകളെ ഇവറ്റു താമഴും നീട്ടുവാനും ഉള്ളൊട്ടു വലിച്ചുകളവാൻ സാധിക്കും. ഈ മാതിരി സൂചിക്കാലുകളുടെ മൊട്ടുകളിനകൽ പറകളുള്ളതുകൊണ്ടു ഇതിനെ വല്ലേടത്തും വെച്ചാൽ, ഈ മാതിരി സൂചിക്കാൽ നിരകൊണ്ടു ഇതിന്നു അവിടെ ഉന്നിപ്പിടിക്കാൻ സാധിക്കും. അങ്ങിനെ ഉന്നിപ്പിടിച്ചാൽ, ഇതിനെ എത്ര ശക്തിയോടെ പിടിച്ചുവലിച്ചാലും അതങ്ങുകയില്ല. ദേഹത്തിന്റെ ഒരറ്റത്തു കാണുന്ന വൃത്താകാരമായ വള തത്തിന്റെ കാരങ്ങളിൽ ഉറപ്പുള്ള പല്ലുകളുണ്ടാകും. ഈ ജന്തു, മരിച്ചു, ജിണ്ണിച്ചു, മുളകളെക്കൊക്കെ കൊഴിഞ്ഞു പോയാൽ, ദേഹത്തിന്റെ, തൊണ്ടുപോലെ ഇരിക്കുന്ന തോടു, മുത്തരിപ്പന്നിയുള്ള ഒരു തോടപോലെ നിൽക്കുന്ന തുകാണം. ഈ ജന്തുക്കൾ സമുദ്രത്തിന്റെ അടിയിൽ വളരെ ആഴത്തിലാണ് നിവസിക്കുന്നതു. ഇതു സമുദ്രത്തിന്റെ അടിയിൽ നിൽക്കുന്ന ജന്തുക്കളാണ്. ചോട്ടിൽകൂടെ ഇഴഞ്ഞു നടക്കുന്നതു വായ നിൽക്കുന്നഭാഗം ചുവടെയാക്കിട്ടാണ്. ഈ ജന്തുവെ ചില രാജ്യക്കാർ ക

കൽപിച്ചു എന്നു വേർ പറയുന്നതു ഞാൻ കേട്ടിട്ടുണ്ടു. ഇതു ഒരു യോജ്യമായ പേരാണെന്നു എനിക്കൊന്നുകൊണ്ടും തോന്നുന്നില്ല. ഇതിന്നു പ്രത്യേകം യാതൊരുപേരും നാടോടെ തടപ്പില്ലാത്തതുകൊണ്ടു “കടൽത്തോട” എന്നുവേർ വിളിച്ചതാണ്.

അദ്ധ്യായം 6.

യോജിതവണ്ഡപാദങ്ങൾ.

ശരീരം, മോതിരം പോലെയുള്ള പല കുണ്ഡങ്ങൾ യോജിച്ചുവെച്ചുപോലെ തോന്നും. കാലുകൾ പല കുണ്ഡങ്ങൾ ഒന്നിച്ചു കൂട്ടിച്ചേർത്തുപോലെ ഇരിക്കും. മൂന്നറ്റത്തു കിടക്കുന്ന പാദങ്ങൾ സംവദിതി (Antennae) യായും, ആഹാരം മെതിപ്പാനുപയോഗിക്കുന്ന അണ്ണിയായും ഭേദിച്ചുപോകുന്നു. ഭക്ഷണം മെതിപ്പാനുള്ള സൈങ്കയ്ക്കത്തിന്നുവേണ്ടി ഭേദിച്ചുപോയ മുൻപാദങ്ങൾ ഒന്നുമുതൽ ആറുവരെയാണെന്നു കണ്ടിരിക്കുന്നു. ശരീരത്തിന്റെ മോതിരം പോലെയുള്ള എന്താനും കുണ്ഡങ്ങൾ ഒന്നിച്ചുചേർന്നിട്ടാണ് തല ഉണ്ടാകുന്നതു. ഈ വിഭാഗത്തിൽപ്പെട്ട ജന്തുക്കളെ കരയിലും വെള്ളത്തിലും ഒരുപോലെകാണാം. ഈ വകപ്പിലെ ജന്തുക്കളെ പലവർഗ്ഗങ്ങളാക്കാം. 1. പൂഴുച്ചേര 2. ചെമ്മീനുകൾ 3. ഞണ്ടാമകൾ 4. അഷ്ടപാദങ്ങൾ 5. ചേരട്ടുകൾ 6. പഴുതാമകൾ 7. ഷരപാദങ്ങൾ.

വർഗ്ഗം 1. പൂഴുച്ചേര (Peripatus)

ഇതിന്റെ വേർ കേട്ടിട്ടു ആരും ഭ്രമിച്ചുപോകരുതു. കാഴ്ചയിൽ ഇതു പൂഴുവിന്റെയും ചേരട്ടയുടെയും ലക്ഷ

ണമൊന്നു ഒരുതരം ജന്തുവാണ്. മുൻകാലത്തു തടിച്ചു കിടന്നവർക്കു സഹൃദയനായി ഉണ്ടു. കാൽ വളരെ ഉണ്ടു. കൊണ്ടു കാൽ കടന്നിട്ടുണ്ടു. അററു കൂത്തിട്ടുമാണ്. ഇതിനെ നമ്മുടെ രാജ്യത്തിൽ കാണുകയില്ല. തെക്കൻ അഫ്രിക്കയിലാണ് ഇവയുടെ ജന്മരാജ്യം. അവിടെ ജീവിച്ചിരുന്നവരുടെ ഉള്ളിലും മരുന്നാലിന്റെ അടിയിലും ഇവരെ കണ്ടുകിട്ടുന്നു. ഈ ജന്തുക്കളുടെ പ്രാധാന്യം ഇവയുടെ നിർമ്മാണരീതിയിലാണ് കിടക്കുന്നത്. ചിലത്തരം വളർച്ചയുടെ രീതികാണുമ്പോൾ ഇവയെ കീടങ്ങളിൽ ഒന്നായിഗണിക്കേണ്ടതാണെന്നു തോന്നിപ്പോകും. മറ്റു ചിലതു കാണുമ്പോൾ യോജിതവണ്യപാത്രങ്ങളിൽ തന്നെ പെട്ടെത്തേണ്ടതാണെന്നു നിശ്ചയിച്ചുപോകും. ഈ ഒരു സംഗതികൊണ്ടു തന്നെയാണ് ഇതിനെ ഒരു പ്രത്യേക ജാതിജന്തുവായി തിരിച്ചറിയേണ്ടിവന്നതു.

വർഗ്ഗം 2. ചെമ്മീനുകൾ. (Crurtarcea)

ചെമ്മീനും വലുതുമായി ഈ വർഗ്ഗത്തിൽ കാണുന്ന ജന്തുക്കൾ എത്രജാതിയുണ്ടാകുമെന്നു ഒരു സീമകാണുകയില്ല. “ചുരുക്കിച്ചൊല്ലുവാൻ കഥ നടക്കുകയും” എന്നു തന്നെ ഉറച്ചാലും ഒരു ചുരുക്കമായ വിവരംപോലും ഈ മാതിരി ചെമ്മീനുകളിൽ അടക്കുവാൻ സാധിക്കുകയില്ല. കാലുകളുടെ രീതിയിലും എണ്ണത്തിലും ഇവരെ കാണിക്കുന്ന വ്യത്യാസങ്ങൾക്കു ഒരു കയ്യടക്കങ്ങളുണ്ടാകുകയില്ല. നേത്രഗോചരമാകാത്ത വിധത്തിൽ ചെമ്മീനും ഒന്നുണ്ടു. ടിയോളം നീണ്ടുപോയതും ഒരു ജാതികളും ഈ വർഗ്ഗം

ത്തിൽ ഉണ്ടു. ഇവറ്റായിൽ ഒട്ടുമിക്കാലും മനുഷ്യക്കുടുംബത്തിൽ ഉണ്ടായിരിക്കുന്നു. ചിലതിന്നു മുൻഭാഗത്തെ രണ്ടു കാൽ വളരെ നേർത്തായി നീണ്ടു അതിന്റെ അറ്റത്തിൽ നീണ്ട കൊരങ്ങളും കാണുന്നു. ചിറകുകൾ ഉണ്ടെങ്കിൽ കൊരങ്ങളെ തെളിയിക്കുവാൻ കൊരങ്ങളോടും ചേർന്നു മുണ്ടാകും. എല്ലാറ്റിന്നും മുൻഭാഗത്തു ഒരു ഉറപ്പോലെയോ ഉറപ്പുള്ള നേരിയ ഒരു പരിവർത്തനം. മിക്കതിന്റെ കാലുകളും ഈ പരിവർത്തനം അടിക്കാത്ത. ഉദരം അതേ അംശങ്ങളായിട്ടുണ്ടു. കാരാ അംശവും ചെറിയ കാരാ ഉറപ്പോലെയോ ഉറപ്പുള്ളതാകാം. ചിലപ്പോൾ ഉദരത്തിനേലും കാലുകൾ കാണാം. ഉദരത്തിൽ പരന്നിട്ടും മറ്റേതെങ്കിലും കാരാകളായിട്ടുള്ള രണ്ടുതരം നാലുവരെ കണ്ണുകൾ ഉണ്ടായിരിക്കുവാൻ പാടിയിട്ടുണ്ടു. ഈ വാൽ ഇതിന്റെ ഉടമസ്ഥനെ അതിവേഗത്തിൽ നീന്താൻ സാധിപ്പിക്കുന്നു. കണ്ണു ഒരു ചെറിയ തണ്ടിന്റെ മുകളിലാണ് വെക്കപ്പെടുന്നതു. കഷ്ടമായൊരു കാഴ്ചയും കേൾക്കുന്നതു നിൽക്കുന്നതുമായ വിചിത്രജന്തുക്കളും ഈ വർഗ്ഗത്തിൽ ഉണ്ടു. (Barnacle) എന്നാൽ കാട്ടു മൃഗത്താലു പൊലിക്കുകയായിട്ടുണ്ടു. കിട്ടിക്കാലത്തു നീന്തിവന്നു, വല്ലപാറയോടൊ മറ്റു വല്ല കിട്ടിപ്പറ്റാത്തതിനേലോ തലകുത്തി നിൽക്കുന്നു. തലവേഗപോലെ ഉറക്കുന്നതോടുകൂടി കാലുകളുടെ ഭാഗത്തു ഒരു പ്രത്യേകം വായുണ്ടാകുന്നു. കാൽ കൂടക്കൂടെ ഇളക്കിട്ടു സജീവമുള്ള ചെറുജന്തുക്കളെ വായിൽ വലിച്ചു ഇടുന്നു. ഇതിനെ ചിലപ്പോൾ തിമംഗലത്തിന്റെ ദേഹത്തിനേലും കാണാറുണ്ടു. ചെമ്മീൻ, ലോകം ഒട്ടുക്കു വ്യാപിച്ചു ഒരു വർഗ്ഗമാണെങ്കിലും ഉപ്പു ജലത്തിൽ കാണുന്നതു സുല

ഭരതൻ ശുദ്ധജലത്തിൽ കുറിക്കലും കാണുകയില്ല. ചില ചെമ്മീനും മസുകത്തിനും ഒരു തീണ്ടുകയും ഉണ്ടു. ചെളിച്ചെമ്മീനും ചുക്കുന്ന ചെമ്മീനും നമ്മുടെ കടലിൽ കാരോടോ പ്രത്യേകകാലത്തു സീയയില്ലാതെ വരുന്ന കൂട്ട രാണ്. ഇവർ അഹാരമായി വിവിധ രീതികളിൽ ഉപയോഗിക്കപ്പെടുന്നു.

ചെമ്മീൻ വർഗ്ഗത്തിൽപ്പെട്ട ഒരു ജാതിയാണ് ഞണ്ടു. പരന്ന കാലം, ആ കാലിന്റെ അടിയിൽനിന്നു പുറപ്പെട്ടു, രണ്ടുഭാഗത്തും സ്പഷ്ടമായി കാണാത്ത വെണ്ണം എറിച്ചു നിൽക്കുന്ന എട്ടു കാലുകളും രണ്ടു വലിയ കൊരങ്ങളും ഒരേ അടിയിൽ പ്രധാനലക്ഷണങ്ങളാകുന്നു. സൂക്ഷിച്ചു നോക്കിയാൽ മുൻഭാഗത്തു രണ്ടു ചെറിയ സംവേദനിയും, രണ്ടു ചെറിയ കൊരങ്ങളും രണ്ടു കണ്ണും നിൽക്കുന്നതു കാണും. ഇവർക്കു മുന്നോട്ടും പിന്നോട്ടും ഇടത്തും വലത്തും ഒരു പോലെ സൗകര്യമായി പായുവാൻ സാധിക്കും. ഇതും ആകൃതികൊണ്ടും വലിപ്പംകൊണ്ടും വണ്ണംകൊണ്ടും പല തരക്കാരായിരിക്കുന്നുണ്ടു. മിക്കജാതി ഞണ്ടുകളും മനുഷ്യനാഹാരമായിത്തീരുന്നു. പൂഴയിലും കടലിലും എന്നിവയെ കരയിലും ഞണ്ടുകളെകാണും. പൂഴ്ഞണ്ടുകൾ മിക്കസമയത്തും പാറകളുടെ വിടകളിൽ വന്നുകൂടും. ചിലതു ചളിയിൽ ചില വലിയ മടകൾ ഉണ്ടാക്കി അതിൽ കാരോ ഇണയായി പാർത്തു വരുന്നു. എല്ലാ ഞണ്ടുകളും കൂടുകൂടെ കാടു അഴിച്ചിട്ടാണ് വളരുന്നതു. കാടു അഴിച്ചു കഴിഞ്ഞാൽ മറ്റൊന്നു ദേഹത്തിൽ ഉറയുന്നവരെ ഇവ വേളുടത്തും ഒളിച്ചു കിടക്കും. കടൽ ഞണ്ടുകൾക്കു വണ്ണം കുറയുമെങ്കിലും വണ്ണം ബഹുവിവിധമായിരിക്കും. ഇവർക്കു കൊര

ങ്ങ ചെറുതായും കാലുകൾ നീന്താനുപകരിക്കാൻ വേണ്ടി പരന്ന തുഴുപാലെ ഇരിക്കുന്നതായും കാണാം. കടൽ ഞണ്ടുകൾ മുട്ടയിടുന്നതു അല്പം വെള്ളം മാത്രമുള്ള കടലോരത്തു വന്നിട്ടാണ്. ഇങ്ങിനെ വരുന്നതു ഭൂലാഹി ആഗന്യ മാസങ്ങളിലാണ്. കടലിൽ മുട്ടാളം വെള്ളത്തിൽ ഇറങ്ങി നടക്കുമ്പോൾ കൂട്ടംകൂട്ടമായി ചോടെ കിടക്കുന്ന ഇവരുടെ ദേഹങ്ങളിടമ്പല്ലാതെ നമ്മുടെ കാലടി പൂഴിയിൽ തട്ടുകയില്ല. പൂഴിത്തണ്ടുകൾ പുതുതഴുപെയ്തു കലക്കവെള്ളം ഒഴുകിവരുമ്പോളാണ് പുറപ്പെടുന്നത്. ഇവർ ചിലപ്പോൾ ഒരടിനീളമുണ്ടാകും. പൂഴയുടെ തീരത്തു ചെറിയ ഒറ്റക്കൊരങ്ങൻ ഞണ്ടുകളെ കാണാം. കൊറുങ്ങ ദേവത്തെക്കാൾ വലുതാണ്. ഇവർക്കു അധിവാസമായി ഓരോ പ്രത്യേകം മടയുണ്ടാകും. മടയുടെ മീതെയാണ് നിന്നു ഓരോ വലിയ കൊറുങ്ങയുടെ കത്രിപാലെ ഇരിക്കുന്ന അററം തുറന്നും പൂട്ടിയും കളിക്കുന്നതു കാണാം. ആൾ അടുത്തു ചെല്ലുമ്പോൾ എല്ലാകൂട്ടക്കാരും താന്താങ്ങളുടെ മാളത്തിൽ പോയൊളിക്കും. കരയിൽ ചൂക്കുന്നകൊറുങ്ങയുള്ള ചെറിയ ഞണ്ടുകളെ കാണാം. നമ്മുടെ പറമ്പും തിണ്ടും കഴിച്ചു മടകളുണ്ടാക്കുന്നതു ഈ മാതിരി ഞണ്ടാണ്. ഇതു എത്താത്ത ദിക്കിലെത്തുന്നതെന്ന പറയാം. ശുക്തിമുണ്ടുള്ള ഒഴിഞ്ഞശംഖങ്ങൾ പാപ്പിടങ്ങളായി ഉപപയോഗിക്കുന്ന ഒരു പ്രത്യേകജാതി ഞണ്ടുണ്ട്. ഇതിന്നു കാലും കൊറുങ്ങയും മറമുണ്ടെങ്കിലും ദേഹത്തിന്മേൽ മറമുണ്ടെന്നുപോലെ ഉറപ്പുള്ള യാതൊരു ഒട്ടും കാണുകില്ല. ദേഹം നീണ്ടുമുട്ടുവായതാണ്. തന്നിമിത്തം സ്വരജ്ജന്തുവേണ്ടി ഇവർ ഒഴിഞ്ഞ ശംഖങ്ങളിൽ കടന്നു

കൂടി കാലം കൊണ്ടും മാത്രം പുത്തുള്ളി നിർമ്മം സഞ്ചരിക്കുന്നു. ഞങ്ങളു വലുതാകുമ്പോൾ ആദ്യത്തെ പാപ്പിടത്തിൽ നിന്നിറങ്ങി അതിലും വലിയ ഒരു ശംഖം കണ്ടുപിടിക്കുന്നു. ഒരു ശംഖത്തിന്നു വേണ്ടി രണ്ടു ഞങ്ങളു കർമ്മ കലശലായ ശബ്ദമുണ്ടാക പതിവാണു. ശംഖങ്ങൾ ഈ മാതിരി ജന്തുക്കളുടെ ശരീരത്തിൽ നിന്നു ഉണ്ടായതാണെന്നു ഇവറയെ കണ്ടിട്ടു അത്യന്തം ജനങ്ങൾ തെറ്റായി ധരിച്ചിട്ടുണ്ടു.

വർഗ്ഗം 3 ഞണ്ടാമകൾ (Limulus)

ഞണ്ടാമ സമുദ്രത്തിന്റെ അടിയിൽ കിടക്കുന്ന ഒരു വല്ലാത്ത ജന്തുവാണു. ദേഹം രണ്ടു വലിയപരിചകളാൽ മൂടപ്പെട്ടതുകൊണ്ടു ഒരു ആമയുടെ പുറംപാലെ ഇരിക്കും. രണ്ടാമത്തെ പരിചയുടെ ഇടത്തും വലത്തുമുള്ള കാരങ്ങളിലും മുതുകിലും മുളകൾ ഏറിപ്പിരിയ്ക്കുന്നുണ്ടാകും. പ്രത്യേകമായി ഒരു ശിരസ്സില്ല. തീണ്ട ഒരു വാൽ ഉണ്ടു. അതു കൊള്ളിപ്പാലെ വളഞ്ഞു പാടില്ലാത്ത വിധം കട്ടിയായിരിക്കും. ഉദര ഭാഗത്തിൽ, പരിചകൊണ്ടു മൂടപ്പെട്ടുപോയിട്ടാണു എടുപാദങ്ങളും നിൽക്കുന്നതു. കാഴ്ച പാദത്തിന്റെ അഗ്രത്തിലും കൊരങ്ങു ഉണ്ടാകും. ഈ വല്ലാത്തജന്തുവാൽ കൂടാതെ മുക്കാലടി നീളമുണ്ടാകും.

വർഗ്ഗം 4. അഷ്ടപാദങ്ങൾ.

തേൾ:—ദേഹത്തിൽ സ്വയമായി ഒരു തലയുണ്ടെന്നു തോന്നുകയില്ല. മുൻഭാഗത്തു കാലുപാലെ തോന്നുന്ന രണ്ടു വലിയ കൊരങ്ങുകൾ ഉണ്ടു. ഈ കൊരങ്ങുകൾ

കൂടാതെ എട്ടു കാലുകളും ഉണ്ടു. ഉരോന്തത്തിൽ തീണ്ടുമെ ലിഞ്ഞു. അഞ്ചാംശങ്ങൾ കോർത്തുചാത്തുണ്ടാക്കിയപ്പോലെ തോന്നുന്ന ഒരു വാൽ ഉണ്ടു. അഞ്ചാം അംശത്തിന്റെ അറ്റത്തു അഗ്രം സൂചിപോലെ ഇരിക്കുന്ന ഒരു മണി ഉണ്ടു. ഈ മണിയിലാണു വിഷം ഇരിപ്പുള്ളതു. ഏതു സമയത്തും ഈ മണിയുള്ള വാൽ പൊക്കിപ്പിടിക്കും. ഗതി വേഗതയുള്ള ഒരു ജന്തുവാണെന്നു കണ്ടാൽ തോന്നുകയില്ലെങ്കിലും ചെറിയ തേളുകൾക്കു മുമ്പോട്ടും പിന്നോട്ടും എന്നുവേണ്ട ഒരു ഭാഗമായിട്ടും വളരെ വേഗത്തിൽ പായുവാൻ കഴിയും. ശരീരത്തിന്റെ അടിയിൽ അട്ടിയായി വെച്ചു കടലാസ്സുപോലെ ശ്ചയിപ്പാൻതന്ന അവയവം കിടപ്പുണ്ടു. ഇതുപോലെ ചെറിയ ചീപ്പുപോലെ തോന്നുന്ന മറൊരുജാട് അവയവവും കാണുന്നുണ്ടു. ഇതിന്റെ പ്രയോജനമെന്താണെന്നറിയുന്നില്ല. തൃശിലണ്ടു ദ്വീപിൽ തേളുകളില്ല. അഫ്രിക്കയിലും ഇന്ത്യയിലുമാണ് തേളുകളിൽവെച്ചു വലിപ്പമുള്ള കൂട്ടക്കൊരുന്നതു. ചില കറുത്ത തേൾ മുക്കാലടി നീളമുണ്ടാകും. തേളിനു മുൻഭാഗത്തു കണ്ണുകൾ വളരെ എണ്ണമുണ്ടെങ്കിലും ഒരു നോക്കിനു നമുക്കു അതൊന്നും തെളിഞ്ഞു കാണുകയില്ല. എല്ലാ തേളുകളും ഇരതെണ്ടുന്നതു രാത്രികാലത്തു മാത്രമാണു. ജീവനുള്ള പ്രാണികളെയാണു ഇവറ്റു പിടിച്ചു തിന്നുന്നതു. ഒരു പ്രാണിയെ കണ്ടാൽ, തന്റെ ശക്തിയുള്ള കൊറണ്ടു കൊണ്ടു പിടിച്ചുതിന്തി വാൽ വളച്ചു അതിനെ കഞ്ഞി കൊല്ലുന്നു. പ്രാണി വളരെ ശക്തിയുള്ളതാണെന്നു കണ്ടാൽ രണ്ടു മൂന്നു പ്രാവശ്യം അതിനെ കത്തുന്നു. നമ്മുടെ വീടു കളിത്തേളും ചുമരിത്തേളും ചെറിയ വെള്ളത്തേളുകളെ കൂ

ണാറുണ്ടു. മർമ്മസ്ഥലത്തിൽ ഇതിന്റെ കത്തുകൊണ്ടിട്ടു മദിരാശിൽനിന്നു ഒരു തമിഴൻ മരിച്ചുപോയിട്ടുണ്ടു. തേളിൽ ആൺ പെണ്ണുക്കൾ വെറുതാണ്. ഇങ്ങവൻ ആണിയെ, പെണ്ണു എന്തിനൊ എന്നറിഞ്ഞില്ല കടിച്ചു നരക്കിക്കളയും. കുട്ടികളെ കറെ കാലത്തോളം പുറത്തേറ്റി നടക്കും.

കള്ളത്തേറ്റം (Thelyphonur).

തേളിന്റെയും എട്ടുകാലിയുടെയും സ്വഭാവങ്ങൾ ഒന്നിച്ചു കൂടിയ രണ്ടുതരം ജന്തുക്കളിൽ ഒന്നു കള്ളത്തേറ്റമാണു. ഇതിന്നു തേളിന്റെ ആകൃതിയും ഉദരവും കൊറുണ്ടും ഉണ്ടു. എട്ടുകാലുകൾ തേളിനെപ്പോലെ ഇതിന്നും ഉണ്ടെങ്കിലും മുൻജോടു കാലുകൾ നടക്കാനുപയോഗിക്കുന്നില്ല. ഇതിന്നു ഉരസ്സും ഉദരവും കൂടുന്നഭിക്ഷ വളരെ അടുത്തിരിക്കും. സാക്ഷാൽ തേളിന്നു ഒരു വലിപ്പമാണു്. ശരീരം തേളിന്റെ മാതിരിതന്നെ തീണ്ടിട്ടാണു്. എന്നാൽ വാൽ തേളിന്റെ വാലിനുള്ളതു തടിയില്ലെന്നുമാത്രമല്ല അതിന്റെ അറ്റത്തു വിഷപ്പൊക്കും ഇല്ല. അതുകൊണ്ടാണു് ഇതിനെ കള്ളത്തേറ്റമെന്നു വിളിപ്പാൻ സംഗതി. ഇതിന്നു അഞ്ചുപത്തു കണ്ണുകളുണ്ടു. ഏറ്റവും വലുതായാൽ നാലിഞ്ചിൽ അധികം നീളമുണ്ടാകയില്ല. തണുപ്പും നനവും ഉള്ള ഭിക്കിലാണു് ഇവററു പാർക്കുവാൻ ഇഷ്ടം കാണുന്നതു.

വാലില്ലാത്തേറ്റം:—ഇതിന്നു വാൽ കേവലം ഇല്ല. കാലുകൾ വളരെ നീണ്ടിട്ടാണു്. കൊറുണ്ടു വളരെ നീളമെങ്കിൽ അന്തേകം മുളകുളളതാണു്. മുൻജോടു കാലു

കുറു വളരെ തീണ്ടു അഗ്രം പ്രസ്തവിനിപാലെ ബല മില്ലാതെ നേർത്തായിരിക്കും. കാഴ്ചയിൽ ഇതു ഒരു ജാതി എട്ടുകാലിയാണെന്നു തോന്നും. ഇത്രമാതിരി എത്രയോ ചെറുകായ മറ്റൊരു വാലില്ലാത്തേളിണ്ടു. പഴയ പുസ്തകങ്ങളിൽ ഇതിനെ കണ്ടുകിട്ടും.

എട്ടുകാലി അല്ലെങ്കിൽ ചിലന്തി:- ദേഹത്തിൽ മോതിരംപോലെയുള്ള പട്ടകളൊന്നും കാണുകയില്ല. മിക്കവാറും സംഗതികളിൽ ദേഹം ആകപ്പാടെ വൃത്താകാരമായ രണ്ടു അംഗമായി നിൽക്കുന്നതു കാണാം. മൂന്നും ശത്തിലാണ് എട്ടുകാലുകളും നിൽക്കുന്നത്. വദനത്തിന്റെ ഇടത്തും വലത്തും നിൽക്കുന്ന രണ്ടു ഘനങ്ങളിൽ വിഷസഞ്ചിയും വിഷം കുത്തിയിറക്കാനുള്ള സൂചിയും ഉണ്ട്. കാരാ ചിലന്തിക്കു എട്ടുകണ്ണുകളുണ്ട്. പുഷ്പോ ഗത്തിൽ അഞ്ചോ ആറോ നൂൽസഞ്ചികൾ ഉണ്ട്. ഏറക്കുറയേ എല്ലാ ചിലന്തികൾക്കും നൂലുണ്ടാക്കാൻ സാധിക്കും. ഈ നൂൽ നേർത്തുകൊണ്ട് പട്ടുനൂലുക്കാൾ എത്രയോ ലഘുവാണ്. ചിലന്തി ഈ നൂൽകൊണ്ടു ഒരു ഉറ ഉണ്ടാക്കി ആ ഉറയിൽ തന്റെ മുട്ടകൾ സൂക്ഷിച്ചുവെക്കുന്നു. ചില ചിലന്തികൾ വൃത്താകാരമായ ഈ ഉറ തങ്ങളുടെ ഉദരത്തോടു കൂട്ടിച്ചു പിടിച്ചു പോകുന്നടത്തോക്കെ പേറിക്കൊണ്ടുപോകും. ചിലന്തികൾ മനുഷ്യരുടെ വീടുകളിലും കുടിയേറി പാത്തു വരുന്നുണ്ട്. ചിലതു വലയൊന്നും കെട്ടുന്നില്ല. അവിടേയും ഇവിടേയും നടന്നു ഈച്ചയായോ, മറ്റു വല്ല ചെറുപ്രാണികളേയോ പിടിച്ചുതിന്നാം. ഈ ജാതി പകൽ സമയത്താണ് ഇരയും തെണ്ടി നടക്കുന്നത്. വലകെട്ടുന്ന ചിലന്തികൾ നമ്മു

ടെ വീടുകളിൽതന്നെ അനേകം ജാതികളുണ്ടു. ചിലതു വലയിൽ കെണിയുന്ന ജന്തുക്കളെ അപ്പോൾതന്നെ പിടി ചൂതിന്നും. ചിലപ്പോൾ പ്രശംസാർഹമായ മുൻകരുതലോടു കൂടെ മേലാൽ ആവശ്യത്തിനുവേണ്ടി ഇവയെ നൽകൊണ്ടു പൊതിഞ്ഞു കർമ്മത്തു തുടങ്ങിക്കൊണ്ടു. വലി യൊരുതരം ചിലന്തി നമ്മുടെ വീട്ടിൽ അധിവസിക്കുന്നുണ്ട്. ഇതിന്റെ കടിയുററാൽ ഇതൊരു ഭയകരമായതെന്ന കാര്യം ആരും മറക്കില്ല. ഇവൻ രാത്രി സമയത്തു മാത്രമേ ഇറങ്ങുകയുള്ളൂ. ആ സമയത്ത് അതി ജാഗ്രതയിൽ പായുകയും വളരെ ഉയരത്തിൽ നിന്നു പോകെ ചാടുകയും ചെയ്യാൻ ഇവനു ലേശം കൂസലുണ്ടാകയില്ല. കൂറകളാണ് ഇതിന്റെ പ്രധാന ആഹാരം. ചെറിയ പക്ഷികളെ കൂടിപ്പിടിക്കുന്ന ചിലന്തികൾ അമേരിക്കയിൽ ഉണ്ടു. ചില ചിലന്തികൾ പാഷാതായായി നിലത്തു ഒരു കുഴി കുഴിച്ചു കുഴിക്കു ഒരു മൂടിയും ഉണ്ടാക്കും. മൂടി എപ്പോഴും അടഞ്ഞ നിലയിൽ കിടക്കും. ആവശ്യമുള്ളപ്പോൾ ചിലന്തി അതു ഉന്തിത്തുറന്നു പുറത്തുവരും. തന്റെ ശത്രുക്കൾ വല്ലവരും മൂടി, പുറമെ നിന്നു തുറക്കാൻ യത്നിക്കുമ്പോൾ ഉള്ളിൽനിന്നു ഈ ചിലന്തി അതു അമർത്തിപിടിക്കും. ചില ചിലന്തികൾ തിണ്ടിപ്പോലോ നിലത്തോ ഉള്ള ഒരു തുളയിൽ അമർന്നിരിക്കും. ആ തുളയുടെ ചുറ്റോട്ടുചുറ്റും വ്യവസ്ഥയില്ലാത്ത മതിരി അനേകം നൂലുകൾ അങ്ങട്ടും ഇങ്ങട്ടും പിണച്ചുകെട്ടും. ഒരു കണ്ണും മസ്സൻ വീണതാണെന്നു കാഴ്ചക്കു തോന്നും. വല്ലജന്തുക്കളും ആ വലയിൽ കെണിഞ്ഞാൽ തുളയിൽ സന്നദ്ധനായി നിൽക്കുന്ന ഈ ചിലന്തി ഒരു തൊടിയി

ടകൊണ്ടു ചാടിവന്നു അതിനെയും എടുത്തു തന്റെ മടു
യിൽ പോകും. വെള്ളത്തിന്നടിയിൽ കൂടുണ്ടാക്കുന്ന ചി
ല ധിക്കാരികളും ചിലന്തികളിൽ ഉണ്ടു. ഇവ വലകൊ
ണ്ടു ഏകദേശം ഒരു തീമ്പുളോളം പോരുന്ന കൂട്ടുകെട്ടി
അതിൽ എങ്ങിനെയോ എന്നറിയുന്നില്ല വായു നിറങ്ങു
ന്നു. ഈ കൂട്ടുകെട്ടുന്ന രീതിയും കെട്ടിയാലുള്ള നിലയും
കാണാൻ വളരെ കൗതുകമുണ്ടാകും. കാൽ കണക്കി
ലേറെ നീണ്ടും ശരീരം ചുരുങ്ങിയൊരു മുരങ്ങിയും കാണുന്ന
ചില ജാതിച്ചിലന്തികൾ ഉണ്ടു. ദേഹത്തിന്മേൽ പലതി
റത്തിലുള്ള വരകളും പുളികളും നിറഞ്ഞ ചിലന്തികൾ
നമ്മുടെ രാജ്യത്തിൽ തന്നെ ഉണ്ടു. ഇവറായുടെ പലമാ
തിരിയായ ആകാരങ്ങളും നിറങ്ങളും ജീവിതരീതിയും നോ
ക്കി മനസ്സിലാക്കുന്നതു നമ്മുടെ അറിവിന്നും വിനോദത്തി
ന്നും ഒരുപോലെ ഉപയുക്തമാണെന്നു ഏല്പാവരും ഗ്രഹി
പ്പേണ്ടതാണ്. ചിലജാതിച്ചിലന്തികളിൽ ആൺ പെ
ണ്ണിനക്കാൾ ചെറുതാണ്. അങ്ങിനെ ഇരിക്കുമ്പോൾ
തേന്താവായിത്തന്നെ സ്വീകരിച്ചാൽ വേണ്ടില്ലെന്ന വിചാ
രത്തോടെ അടുത്തുവരുന്ന പുരുഷനെക്കൂടി സ്ത്രീ, പിടിച്ചു
തിന്നാൻ മടിക്കുകയില്ല. ചുരുങ്ങിയൊരു നിമിഷത്തോളം പുരു
ഷന്മാർക്കു മാത്രമേ, തങ്ങൾക്കു ജീവനാശം പിണയാതെ
സ്ത്രീയെ ഒരു മാതിരി വശീകരിച്ചു ഭോയ്യാക്കാൻ സാധി
ക്കുകയുള്ളൂ.

ചെളികൾ:—ചില വണ്ടുകൾക്കും പട്ടാമ്പികൾക്കും
ചെളികൾ എന്നു പറയാറുണ്ടു. എന്നാൽ ഈ പേർ
കൊണ്ടു ഞാൻ ഇവിടെ സൂചിപ്പിക്കുന്ന ജന്തുക്കൾ ചെറു
തും വലുതുമായിക്കാണുന്ന അനേകതരം പേരുകളും നാ

യ്ക്കുള്ള മേലും മറ്റും പറിക്കിടക്കുന്ന ഉണ്ണികൾ എന്നു വിളിച്ചുവരുന്ന ജന്തുക്കളാണെന്നാണ്. ചിലത് നേത്ര ഗോചരമാകാത്ത വിധത്തിൽ ചെറുതും ചിലതു കടലക്കു യേക്കാൾ വലുതുമായിരിക്കും. എല്ലാറ്റിനും എട്ടുപാദങ്ങൾ ഉണ്ടു്. ശരീരത്തിന്റെ സ്ഥൂലതക്കനുസരിച്ച് ചിലതിന്നു കാൽ ഭീഷം കാണുകയില്ല. ഈ വംശത്തിൽപ്പെട്ട എല്ലാ ജാതി ജന്തുക്കളും, മറ്റൊരോ ജന്തുക്കളുടെ ദേഹത്തിന്മേൽ കടന്നുകൂടി ചോരയും കുടിച്ചു ജീവകാലം കഴിച്ചുവരുന്ന പ്രാണികളാണ്. മനുഷ്യരും ഇവരുടെ ബാധയിൽ നിന്നു വിട്ടുപോയിട്ടില്ല. പെണ്ണുങ്ങളുടെ മുടിയിൽ കാണുന്ന പേൻ ഈ ജാതിക്കാരാണ്. മനുഷ്യന്റെ തോലിന്റെ ഉള്ളിൽ കടന്നുകൂടി ചൊരിയുണ്ടാക്കുന്ന ദുഷ്ടാത്മാവ് വലിപ്പത്തിൽ പേനിന്റെ അത്ര കാണുകയില്ല. നായയുടെ ദേഹത്തിനുമേലും ആട്ടിന്റെ ദേഹത്തിന്മേലും വലിയ ഉണ്ണികളേക്കാണാം. ഇവറ്റൊക്കെ കണ്ടാലറച്ചുപോകുന്ന ജന്തുക്കളാണ്. കോഴിയുടെ പൂവിനമൽ നിറയെ പൊതിയുന്ന കോഴിപ്പേൻ കറുത്ത ഒരു കിത്തുപോലെ തോന്നത്തക്കവണ്ണം ചെറുതാണ്. അതു വളരെ നല്ലവണ്ണം ചാടും. അടുത്തുചെന്നാൽ മനുഷ്യദേഹത്തിന്മേലും ചാടിവീണു രക്തപാനംചെയ്യാൻ മടിക്കുകയില്ല. എലികളുടെ ദേഹത്തിന്മേൽ വന്നുനിറയുന്ന നേത്രഗോചരങ്ങളല്ലാത്ത ചെറുപന്നുകളാണ് മഹാമാരി എന്ന ഭയകരരോഗത്തെ മനുഷ്യക്കു കൊടുക്കുന്നതു. ഇതൊക്കെ ആലോചിച്ചാൽ ഇവറ്റെയും കേവലം നിസ്സാരന്മാരല്ലെന്നു തമിഴ് ഗ്രഹിക്കാം.

വർഗ്ഗം 5. ചേരട്ട (തോട്ട)

സാധാരണചേരട്ട:— രണ്ടു മീശയും ചുകന്ന തീണ്ട ദേഹവും അനേകം ചെറിയ കാലുകളുമുള്ള ഒരു പ്രാണിയാണ് അറപ്പുതാന്നിക്കുന്ന ചേരട്ട. അനേകം ചെറു കാലുകളുണ്ടെങ്കിലും ഗതിവേഗത ജാസ്സില്ല. ഇതു നടക്കുന്നതു കാണുമ്പോൾ തീവണ്ടി പോകുന്ന രീതി യോർത്തുപോകുന്നു. പൂഴിയിൽ കൂടെപോകുമ്പോൾ തീവണ്ടിപ്പാതപോലെ ഇതിന്റെ കാലിന്റെ പാടുകാണാം. ചേരട്ടയിൽ ആണം പെണ്ണും ഉണ്ട്. ഇവറ്റു മുട്ടയിടുന്നതു ഉണക്കചെണ്ടിയിലും കരിച്ചോലയിലും മറ്റുമാണം. മഴക്കാലത്തു മനുഷ്യരുടെ വേനങ്ങളിൽ ഇഴഞ്ഞുവരാതിരിക്കില്ല. എത്രതന്നെ വലിച്ചെറിഞ്ഞാലും വീട്ടിനു നേരെയായിരിക്കും നുലിച്ചുപോലെ പാഞ്ഞുവരുന്നതു. തലയിന്മേൽ സ്പഷ്ടമായി രണ്ടു കറുത്ത കുത്തുകൾ കാണുന്നതു കണ്ണുകൾ തന്നെയാണു. ദീർഘമുള്ള തെങ്ങിന്റെ ഉണങ്ങിയ കൊതുമ്പിന്റെ ഉള്ളിൽകൂടി ചേരട്ടകളെക്കാണുന്നതുകൊണ്ടു മനുഗതിയാണെങ്കിലും വളരെ ഉയരത്തിൽ പോകുന്നതിനൊന്നും കൂടുതലില്ലാത്തവറ്റായാണെന്നു മനസ്സിലാക്കാം. കാലപ്പുറയുടെ കാലുകളുടെ ഇടയിൽ ഉണക്കലോല തിന്നു സ്ഥിരമായും ചെയ്യുന്ന ഈ ജന്തുക്കളാണു വീട്ടിൽ ചോർച്ച വരുത്തുന്നതു. ഇതിന്റെ ദേഹം മനുഷ്യദേഹത്തോടുമർത്തിയാൽ പൊള്ളിപ്പാകുന്നതുകൊണ്ടു ദേഹത്തിന്മേൽ എന്തോ ഒരു വക വിഷം കിടപ്പുണ്ടെന്നു അനുമാനിക്കാം. പാലക്കാട് മുതലായ ദിക്കുകളിൽ കറുത്ത വരകളുള്ള ചേരട്ടക

മേലും കാണുന്നുണ്ട്. ചേരട്ട വംശത്തിൽ വളരെ തീർപ്പും തടിയുമുള്ള ജന്തു കരിഞ്ചെരട്ടയാണ്. ഇതു കരിങ്കല്ലും വിടുകകളിൽ വരാറില്ല. എന്നാൽ വയനാട്ടിലെ ചില പെരുന്തടിയന്മാർ വീട്ടിന്റെ ഉള്ളിൽ വരാനും മടിക്കാറില്ല. പറമ്പുകളിലും കാട്ടുപ്രദേശങ്ങളിലും കരിഞ്ചെരട്ടയെ സ്വലഭമായിക്കാണാം. ചത്ത ഒരു അരണയെ അനേകം കരിഞ്ചെരട്ടകൾ ഒത്തുകൂടിത്തന്നിരുന്നതു ഞാൻ കണ്ടിട്ടുണ്ട്. ചേരട്ടകളെ ചില സമയം കോഴികളും വളരെ ഭുജിക്കും. തവളകളും തിന്നാറുണ്ടെങ്കിലും ഇവറയുടെ വലിയ ശത്രു ഉറമ്പാണ്. കരിഞ്ച് തീർപ്പുള്ള ഒരുവക ചേരട്ടയുണ്ട്. ഇതിനെ ഉപദ്രവിച്ചാൽ, സാധാരണ ചേരട്ടയേപ്പോലെ പുള്ളിപ്പോലെ ചുരുട്ടി, ഉണ്ടപോലെ ഉരുണ്ടുകുളയും. ചേരട്ടയുടേയും പഴുതാരയുടേയും ആകൃതി സമ്മേളിച്ചു കാണുന്ന ഒരു ജന്തു ഉണ്ട്. ഇതു ഇരട്ടക്കാലൻ പഴുതാരയാണ്. ശരീരത്തിന്റെ ഓരോ അംശത്തിനേൽ ഓരോ ജോടു കാലിനു പകരം ഇരണ്ടു ജോടു കാലുകൾ കാണാം. തനത്ത സ്ഥലത്തു കിടക്കുന്ന കല്ലുകളുടെ ചുവട്ടിലാണ് ഇവർ അധിവസിക്കുന്നത്. ഇവറയിൽ ചിലതിന്നു കണ്ണു കേവലം ഉണ്ടാകയില്ല. ഇതിനെ ഭൂമിയിൽ എല്ലാ ദിക്കിലും കാണാം.

വർഗ്ഗം 6. പഴുതാര (കരങ്ങാണി) വംശം.

മുഖത്തു അല്പം തീണ്ട രണ്ടു സംവേദിനികൾ ഉണ്ടായിരിക്കും. ദേഹം പല കണ്ണങ്ങളായി അംശിച്ചുപോലെ തോന്നും. കാലുകൾ എത്ര അധികം ഉണ്ടായാൽകൂടി ഓരോ ഭാഗത്തു ഒറ്റ സംഖ്യയല്ലാതെ ഇരട്ടസംഖ്യ ഉണ്ടാ

കയില്ല. 15 മുതൽ 121 വരെ കാരോ ഭാഗത്തു കാലുകളുള്ള വറ്റയേ കാണാം. കണ്ണുകൾ കാരോഭാഗത്തു ചെറിയ കാരോ കൂട്ടമായിരിക്കും. ഹനക്കൂളിൽ കിത്താനുള്ള കോപ്പം ചിലതിനു വിഷസ്സഞ്ചിതം ഉണ്ടാകും. കാലിനു ആരോഗ്യ സന്ധികളുണ്ടാകും. കാരോണിന്റെ അറ്റത്തു സൂചി വെറുപെ കൂർന്ന കാരോ മുളളുമുണ്ടാകും. അവസാനത്തെ ഒരു ജോടി കാലിനു വലിപ്പം ജാസ്ടി ഉണ്ടാകും.

നീണ്ടകാലൻ പഴുതാര:—(Scutigera)സംവേദിതികൾ വളരെ നേരിയതും തീണ്ടതുമാണ്. കാൽ പതിനഞ്ചുജോടുകൂടി. മുൻകാലുകൾ ദേഹത്തിന്റെ അത്രമാത്രമേ ഭീഷ്മുണ്ടാകയുള്ളൂ. എങ്കിലും പിന്നോട്ടു ചെല്ലുന്നതും കാലുകൾക്കു തീളം ജാസ്ടികാണുന്നു. അവസാനത്തെ കാൽ ശരീരത്തെക്കാൾ എത്രയോ നീളമുള്ളതാണ്. ഇഴയുയുസ്വാർദ്ധ പഴുതാരയെപോലെ ഉദരം നിലത്തു തട്ടുകയില്ല. ശരീരം കാലുകളിന്മേൽ പൊക്കിപ്പിടിച്ചിട്ടാണു ഗതാഗതം ചെയ്യുന്നത്. ശരീരം കഷ്ടിച്ചെല്ലാറില്ല തീളമുണ്ടാകും. എന്നാൽ ഇന്ത്യയിൽ കാണുന്ന ചില ജാതിക്കു ഇതിലും എത്രയോ അധികം തീളംകാണാം. നിറം കറുപ്പും മഞ്ഞയുമാണ്. ഇവറ്റു ഈച്ച മുതലായ ചെറുപ്രാണികളേയാണ് തിന്നുന്നത്.

പഴുതാര:—ഇതു നമ്മുടെ രാജ്യത്തിൽ സാധാരണ കണ്ടുവരുന്ന ഒരു ജന്തുവാണ്. മലയാള ജില്ലയിൽ കാണുന്ന പഴുതാര നാലിഞ്ചുനീളമേ കാണുകയുള്ളൂ. എങ്കിലും ഇന്ത്യാരാജ്യത്തിൽ ഒരു നീളമുള്ള മല്ലന്മാരും ഉണ്ടു്. സാധാരണ രാത്രികാലത്തുമാത്രമേ ഇരതേണ്ടാൻ

നടക്കുകയുള്ളു. കല്ലിനുള്ളിലും വീടുകളുടെ ചുമരിനുള്ള
 വിടകളിലും മേൽപ്പുറകളിലും മറ്റൊരാണ് പഴുതാര പ
 കൽ സമയം ഒളിച്ചുകൂട്ടുന്നത്. ഭക്ഷണം പ്രാണികൾ
 തന്നെയാണ്. കൂർ, വണ്ടി, ഇര, മുതലായവയൊക്കെ
 ഈ വിഷയാധിയിയായ ജന്തുവിനു ആഹാരമായിത്തീരുന്നു.
 ഇതിന്റെ കിടിയേറ്റാൽ മനുഷ്യൻ മരിച്ചുപോകയില്ല.
 പല്ലി, ചുണ്ടലി മുതലായ തങ്ങളെക്കാൾ വലിപ്പമുള്ള ജ
 ന്തുക്കളെക്കൂടി ഇവർ കൊന്നുതിന്നും. അല്പം നന്മയുള്ള
 സ്ഥലത്തു പെണ്ണ് ഒരു കൂട്ടം മുട്ടയിടും. കട്ടികൾ വിരിയു
 ന്നവരെ അതിന്മേൽ കിടക്കും. കട്ടികൾ സ്വന്ത യത്ന
 ത്തിന്മേൽ ആഹാരം പിടിപ്പാൻ ശ്രമിക്കുന്നവരെ
 തള്ളയുടെ രക്ഷയിലായിരിക്കും. പഴുതാര കൂടുകളുടെ
 തോൽ അഴിഞ്ഞുവീണിട്ടാണ് വളരുന്നത്. ഒരു ഉറ
 ന്നു തന്റെ മീശക്കു കടിമുതൽ, അവിടം വിട്ടു പായുന്ന
 തിന്നു പകരം, പഴുതാര, മുഖം തിളത്തു കുത്തി ഉറമ്പി
 ന്റെ കടി വിടുത്താൻ ശ്രമിക്കും. എന്നാൽ ഉറമ്പു കടി
 വിടുകയില്ല ആ സമയത്തു പട്ടാളംപോലെ ഉറമ്പുകൾ
 എത്തി പഴുതാരയെ പൊതിഞ്ഞു, മടയിലേക്കു ഇഴുപ്പു
 കൊണ്ടു പോകുന്നതു കാണാം. കോഴികളും ചെറിയ പഴു
 താരകളെ കൊത്തി വിഴുങ്ങും.

നീളൻപഴുതാര:—ഉടൽ വളരെ നീണ്ടിട്ടാണ്.
 ശരീരത്തിന്മേൽ 39 മുതൽ 100-ൽ ചിലപാതം അംശ
 ങ്ങൾ കാണാം. പതിനാലു ചെറിയ കണ്ണങ്ങൾ യോജിച്ചു
 കൂടിയതാണ് ഇതിന്റെ നീണ്ട മീശ. ഇതു ഭൂമിയുടെ ചുവ
 ടിൽ ഇരകളെപ്പോലെ അധിവസിക്കുന്നു. ഇതിന്റെ

ആഹാരവും ഇരകൾ തന്നെയാണ്. തങ്ങളേക്കാൾ തടിച്ച ഇരകളെക്കൂടി ഇവറ്റു പുളുത്തുകൊണ്ടു കൊല്ലുന്നു.

തൊട്ടാരൊട്ടി:—ഇതിന്റെ ദേഹം നൂൽപോലെ മെലിഞ്ഞു നില്ക്കുന്നു. തല തിരിക്കുന്ന മുൻഭാഗം പിൻഭാഗത്തേക്കാൾ എത്രയോ നേരിയതാകുന്നു. ഇവ റ്റുവെ പതിവായിക്കണ്ടുവരുന്നതു വീടുകളിലെ ചുമരിന്മേലാണ്. ശരീരത്തിന്നു ചിലപ്പോൾ ഒരു മാതിരി പച്ച നിറമായ ഉളിച്ചൽ കാണാം. ഇതു കണ്ടിട്ടായിരിക്കാം ഈ ജന്തു വളരെ വിഷവാഹിയാണെന്നു താട്ടുകാർ വിശ്വസിച്ചുപോരുന്നതു. ഇതിൽ എത്രയോ പരമാത്മമുണ്ടെന്നു പരിശോധിച്ചു തീർച്ചപ്പെടുത്തേണ്ടുന്ന സംഗതിയാണ്.

വർഗ്ഗം 7. ഷർപാദങ്ങൾ.

പി. കണ്ണിരാമൻനായരവർകളുടെ കൊതുകുശാസ്ത്രത്തിലും എന്ന വിശിഷ്ടപുസ്തകത്തിൽ വിവരിച്ചിട്ടുള്ള കൊതുകിന്റെ നിർമ്മാണരീതി ഒരു മാതൃക ഷർപാദപ്രാണിയുടെ നിർമ്മാണരീതിയായി സാമാന്യം വിചാരിക്കാം. ഷർപാദപ്രാണിയുടെ ശരീരം, ശിരസ്സ്, ഉരസ്സ്, ഉദരം ഇങ്ങിനെ മൂന്നു ഭാഗങ്ങളാകാം. ശിരസ്സിൽ കണ്ണും സംവേദനിയുക്തവും, ശബ്ദഗ്രഹണാവയവമായ ചർമ്മത്തിൽ മുതലായവയും ഹനുകുളം ഉണ്ടാകും. ഉരസ്സ് ചിലപ്പോൾ, മേലെ ഒരു പരിചകൊണ്ടു മൂടപ്പെട്ടിരിക്കുമെങ്കിലും അതിന്റെ മേൽഭാഗത്തു ഒന്നോ രണ്ടോ ജോടി ചിറകും അടിയിൽ ആറുപാദങ്ങളും നിൽക്കുന്നു. ഉദരത്തിന്മേൽ മോതിരങ്ങൾ യോജിപ്പിച്ചവെച്ചുപോലെ തോന്നുന്ന ചില അടയാളങ്ങൾ ശോഭിക്കുന്നുണ്ടു. യാതൊരു പാദ

ങ്ങളാ ഇതിന്റെ ചുവട്ടിൽ കാണുകയില്ല. ഷർപാദങ്ങൾ ശ്വസിക്കുന്നതു വലക്കെട്ടുപോലെ ശരീരത്തിൽ വ്യാപിച്ചു കിടക്കുന്ന വായുക്കുഴലുകളിൽ കൂടെയാണ്. വായുക്കുഴലുകളുടെ പുറത്തെക്കുള്ള ഭാഗങ്ങൾ ശരീരത്തിന്റെ ഇടത്തും വലത്തുമുള്ള കാരങ്ങളിലാണ് നിന്നു നിൽക്കുന്നത്.

ഷർപാദങ്ങളുടെ മറ്റൊരു വിശേഷവിധി, അഥവാ അധിവസിക്കുന്ന ഭിക്ഷകളുടെ വസ്തുതകൾക്കു രിച്ച ശരീരധാരണമാകുന്നു. പച്ചിലപ്പോലെയും, ഉണക്കിലപ്പോലെയും, ചെറിയ പുളിപ്പിലപ്പോലെയും, പൂപ്പിലപ്പോലെയും, മുളുപ്പിലപ്പോലെയും, പുഷ്പിലപ്പോലെയും കാരാ ജന്തുക്കൾ അമർന്നു കാണുമ്പോൾ, അവിടെയെങ്ങാനും ഒരു പ്രാണി ഇരപ്പുണ്ടെന്നു പരമാർത്ഥം എത്രതന്നെ നോക്കിയാലും തമിഴ് മനസ്സിലാകുന്നതായും സംഭവമാണ്. ചരലിൽ സഞ്ചരിക്കുന്ന വണ്ടുകൾ നിശ്ചയമായാണു കിടക്കുമ്പോൾ ഒരു കഷണം ചരലെന്നല്ലാതെ വണ്ടെന്നാക്കും തോന്നുകയില്ല.

ഷർപാദങ്ങൾക്കു ഇതിലും രസകരമായ മറ്റൊരു വിശേഷവിധികൂടിയുള്ളതു ഇവിടെ പ്രസ്താവിക്കാതെ വിട്ടു കളവാൻ പാടില്ല. ഒരു ഷർപാദം മുട്ടയിട്ടാൽ അതിൽ നിന്നു വിരിഞ്ഞുണ്ടാകുന്നതു ഷർപാദത്തോളം ഒരു പ്രാണി അല്ല. ഷർപാദത്തോടു യാതൊരു സാമ്യതയുമില്ലാത്ത ഒരു പൂഴിയാണ്. (Caterpillar) ഇതു പച്ചിലയോ അല്ല, അതു അധിവസിക്കുന്ന സ്ഥലത്തിന്നനുസരിച്ചു മറ്റു വല്ല സാധനമോ തിന്നുവളരുന്നു. പൂണ്ണവളച്ച് രികഞ്ഞു എന്നു കാണുമ്പോൾ, ഈ പൂഴി യാതൊന്നും ചെയ്യാതെ, ഒരു ദിക്കിൽ തപസ്സുചെയ്യുമ്പോലെ നിശ്ചേഷ്ടനായി

ബോധംകെട്ടുപോലെ കിടക്കും. അ സമയത്തു ഈ പുഴു, തന്റെ ശരീരത്തിന്മേൽനിന്നു തന്നെ പുറപ്പെട്ട, ക്രൂരമണ പൂർത്തിയായിത്തീരുന്ന ഒരു ഉറകൊണ്ടു മൂടപ്പെട്ടുപോകുന്നു. ഈ നിലയിൽ കിടക്കുന്ന പുഴുവിന്നു “രൂപിരകദശ” എന്തി എന്നാണ് അറിയേണ്ടതു. ഇങ്ങിനെ കുറെകാലം കിടന്നതിന്റെ ശേഷം, ഈ ഉറ പൊട്ടി, അതിൽനിന്നു മുമ്പു മുട്ടുതിട്ടിരുന്ന ഷർപാദംപോലെയുള്ള ഒരു പ്രാണി പുറത്തിറങ്ങുകയും ചെയ്യുന്നു. ഇങ്ങിനെ ആലോചിച്ചു നോക്കിയാൽ, ചാണകക്കുണ്ടിൽ കാണുന്ന വലിയ പുഴുക്കളും, ഇലകളിന്മേൽ കാണുന്ന പച്ചപ്പുഴുക്കളും പുള്ളിപ്പുഴുക്കളും കമ്പിളിപ്പുഴുക്കളും എല്ലാം ഓരോതരം ഷർപാദ പ്രാണിയുടെ ജീവിതത്തിൽ കാണുന്ന ഒരു ദശമാത്രമാണെന്നു ഗ്രഹിപ്പാനുള്ളു.

ഷർപാദപ്രാണികളിൽ എത്രജാതി ജന്തുക്കളുണ്ടെന്നു ആലോചിച്ചുനോക്കിയാൽ ഭൂമിയിലുള്ള ഖാക്കി എല്ലാജാതി ജന്തുക്കളെക്കാൾ അധികമുണ്ടെന്നു കാണുന്നതാണ്. ഇപ്പോൾ തന്നെ രണ്ടുരലക്ഷത്തിലും അധികം ജാതി ജന്തുക്കളെ ശാസ്ത്രജ്ഞന്മാർ കണ്ടറിഞ്ഞിട്ടുണ്ടു. എന്നാൽ വാഷിങ്ങാംപ്രഭുവിന്റെ അഭിപ്രായപ്രകാരം മനുഷ്യന്റെ ന്നാറിന്നു പത്തുചിതമായിട്ടു ഈ ജന്തുക്കളെ അറിവായി വന്നിട്ടുള്ളു എന്നാണ്. ജാതികളുടെ എണ്ണമെങ്കൊണ്ടും അസംഖ്യതകൊണ്ടും കൂടാതെ ഷർപാദങ്ങൾ വേറെപ്രകാരത്തിലും നമ്മെ വിസ്മയിപ്പിക്കുന്നുണ്ടു. വണ്ണങ്ങളുടെ പോഷണമെങ്കൊണ്ടും വൈചിത്ര്യമെങ്കൊണ്ടും, രീതികൊണ്ടും അകൃതിയുടെ സൗന്ദര്യമെങ്കൊണ്ടും ചിലജാതി ജന്തുക്കൾ മോടിയുള്ള പക്ഷികളെ

കൂടി നിസ്സാരന്മാരാകുന്നുണ്ടു്. താരതമ്യപ്പെടുത്തി നോക്കിയാൽ ചുരുചുരക്കിലും ദേഹബലത്തിലും ഈ ജാതി ജന്തുക്കൾ ഭൂമിയിലെ മറ്റൊല്ലാ ജാതി ജന്തുക്കളെയും താഴ്ന്നിയിരുന്നുണ്ടു് എന്നതു് ഒരിക്കലും അതിശയോക്തിയല്ല. വെറും പച്ചപ്പുരമേമാണു്. ഒരു അണുണിൻ (Flea) ചാടാൻ കഴിയുന്നത്ര ഒരു മനുഷ്യനു ചാടാൻ സാധിച്ചാൽ എറടി ഉയരത്തിൽ ചാടാൻ അവനു നിഷ്പ്രയാസം സാധിക്കാവുന്നതാണു്. ഒരു കീരാങ്കീരിയപോലെ (Cicadas) ശബ്ദമുണ്ടാക്കാൻ ഒരു മനുഷ്യനു സാധ്യമായാൽ അവന്റെ ശബ്ദം എറണാകുളം ഭൂതങ്ങളും വൃക്കതമായി കേൾക്കാവുന്നതാണു്. വിഭവകുമാരണകിൽ ചെറിയ ഉരവിൽനിന്നു കൂടി സാരവത്തുക്കളായ അനേകം പാറങ്ങൾ ഗ്രഹിക്കേണ്ടതുണ്ടു്. ചെറുതരം ജന്തുക്കളാകകൊണ്ടു് ഇവറ്റയെ നോക്കി മനസ്സിപ്പാക്കിയവർ സാധാരണന്മാരിൽ വളരെ ചുരുങ്ങും.

ഷർപാദങ്ങളെ നമുക്കു അനേകം ഉപവർഗ്ഗങ്ങളാക്കാം. 1. മുട്ട, 2. ചിതൽ മുതലായവ, 3. വണ്ടു, 4. പാറ, 5. ദ്രിപതി അല്ലെങ്കിൽ ഈച്ച, 6. ചേട്ടാളൻ മുതലായവ.

1-ാം ഉപവർഗ്ഗം—മുട്ട.

ഈ ഉപവർഗ്ഗത്തിൽ അനവധി ജന്തുക്കൾ അടങ്ങിപ്പോയിട്ടുണ്ടു് കാന്തികൊണ്ടും വണ്ണമകൊണ്ടും ചിപ്പ ജാതികൾ പൂമ്പാറ്റകളെ ലജ്ജിപ്പിക്കുമെങ്കിലും കാഴ്ചക്കു അപ്സതാന്നുന്ന ചിപ്പ ജാതികളും ഈ ഉപവർഗ്ഗത്തിൽ തന്നെ ഉണ്ടു്. ഈ ജന്തുക്കൾ ജനനത്തിൽ രൂപാന്തരം കാണി

കുന്നില്ല. വരേണത്തിൽ, പ്രപോഷിണി എന്ന ഒരു ഗം
 ആഹാരമായിത്തീരുന്ന സാധനത്തിനുമേൽ താല്പര്യം,
 അവിടന്നു സത്തു വലിച്ചെടുക്കാനും ഉതകുന്ന ഒരു തുമ്പി
 കൈപോലെ മുട്ടവശത്തിലെ എല്ലാ ജാതികൾക്കും
 ഉണ്ടു. ചില ജാതിയിൽ പെണ്ണിനും, മറുചില ജാതി
 യിൽ ആണിനും പെണ്ണിനും ചിറകുണ്ടാകയില്ല. ചിറ
 കുള്ള ജാതികളിൽ മുൻചിറകു തടിച്ചതായും പിൻചിറകു
 നേരിയതായുമിരിക്കും. ഈ ഉപവർഗ്ഗത്തിൽ പതിനെണ്ണാ
 യിരത്തിൽപുറം ജാതികളെ കണ്ടറിവായിട്ടുണ്ടു. മുട്ടകളെ
 കരയിലും വെള്ളത്തിലും കണ്ടുവരുന്നുണ്ടു. കരയിലുള്ളവ
 റായുടെ സംവദിനികൾ തീണ്ടിട്ടാണെങ്കിലും, വെള്ളത്തി
 ലുള്ളവറയുടേതു കുരുതായി പുറത്തു കാണുവാൻ തന്നെ
 പ്രയാസമുള്ള സ്ഥിതിയിലാണു്. മുട്ടകൾക്കു രണ്ടു കണ്ണുക
 ഉണ്ടു. ഉറസ്സിന്റെ മുന്നംശം വളരെ വലുതാകുകൊണ്ടു
 തല അതിൽ താണുപോയപ്പോലെ തോന്നും. എല്ലാ ജാതി
 മുട്ടകൾക്കും ഉദരത്തിൽ കാരാ മാതിരി ദുർഗ്ഗന്ധം ഉണ്ടാ
 കുന്നു കോപ്പുകളുണ്ടു. ഈ ദുർഗ്ഗന്ധകാരകമായ അംഗത്തി
 ന്റെ പുറത്തുള്ള പോരങ്ങൾ രണ്ടും ഉറസ്സിന്റെ മദ്ധ്യം
 ശത്തിലാണു. താം കിടപ്പാനും ഇരിപ്പാനും ഉപയോഗി
 കുന്ന സാധനങ്ങൾ, പാപ്പിടങ്ങളാക്കി, നമ്മുടെ പോരയും
 കുടിച്ച കാലംകഴിക്കുന്ന ചെറിയ ചുകന്ന മുട്ടകളെ കാണാ
 ത്തവരാരും ഉണ്ടായിരിക്കയില്ല. ഇതിന്നു ചിറകുകളില്ല.
 ഒരേതരത്തു അനേകം മുട്ടകളിടുന്നതുകൊണ്ടു ഇവററ ഒരേ
 ടത്തു കണകാലംകൊണ്ടു പെരുകും. ഇതിന്റെ ശത്രു
 ഉറമ്പും തണുപ്പുകാലവുമാണു. കാളഹസ്സാർ എന്ന അപാ
 യകരമായ പന്തിയുടെ ബീജങ്ങൾ ഈ ജാതി മുട്ടയുടെ

ദേഹത്തിലാണു പോലും ഇരിക്കുന്നതു. ആകൃതിയിൽ ഏകദേശം കൂറയപ്പോലെ തോന്നുന്നതും മാക്കുക്കുണ്ടു് എന്നു ചിലേടത്തു വിളിച്ചു വരുന്നതുമായ ഒരുവക മൂട്ടുകളുണ്ടു്. ഇതിന്റെ മീശ ഒരു മാതിരി തീണ്ടിട്ടാണു്. പഴുത്തമാങ്ങയുടെ അണ്ടിയിന്മേൽ ഇവറ്റു പൊതിഞ്ഞു തില്ലുന്നതു കാണും. ഉദരം ചുക്കുന്നിട്ടാണു്. പുറമെ കാണുന്ന നിറം ചുക്കപ്പോ, കറുപ്പു അല്ല. ഈ രണ്ടു നിറത്തിന്റേയും മിശ്രാവസ്ഥ കാണിക്കുന്ന ചില കുത്തുകളും പുളികളും തന്നെയായിരിക്കും. ഉപയോഗിക്കാതെ ഇരിക്കുന്ന അവസ്ഥയ്ക്കുള്ളിൽ തീണ്ടു പ്രാപാഷിണി, കിടക്കയിലേ മൂട്ടയേപ്പോലെ മടക്കി, ഉദരത്തോടു ചേർന്നിട്ടാണു് വെക്കുന്നതു. ഇതു കൊട്ടക്കുയുടെ ഉറപ്പുള്ള പുറത്തോടുകൂടി ഇതിന്റെ പ്രാപാഷിണിതാഴ്ന്നു ഉള്ളിലേ കാമ്പുതിന്നും. കാരോ കൊട്ടക്കു ഇങ്ങിനെ കത്തിപ്പൊക്കിപ്പിടിച്ചുകൊണ്ടു ഈ കൂട്ടക്കാരിൽ ചിലർ നടക്കുന്നതു ഞാൻ കണ്ടിട്ടുണ്ടു്. നേരിയ ഒരു പ്രാപാഷിണിയിൽ ഘനമുള്ള ഒരു കൊട്ടക്കു കത്തിയെടുത്തു നടക്കുന്നതു നിശ്ചയമായും പ്രശംസാർഹമായ ഒരു ശക്തി പ്രദംഗമാണു്.

ചെടികളിന്മേലും തിലത്തും അധിവസിക്കുന്ന പിണയും അനേകം ജാതി മൂട്ടുകളുണ്ടു്. ചിലതു സസ്യങ്ങളുടെ തീരും, മറു ചിലതു നായാടിക്കിട്ടുന്ന ചെറുപ്രാണികളുടെ തീരും ആഹാരമായുപയോഗിക്കുന്നു. പ്രാപാഷിണി മാത്രമേ ഉണ്ടാകുന്നതുകൊണ്ടു ഇവറ്റക്കു യാതൊരു സാധനവും കടിച്ചിട്ടോ മെതിച്ചിട്ടോ തിന്നാൻ സാധിക്കയില്ല. ദ്രാവകനിലയിലല്ലാതെ കട്ടിനിലയിൽ ഇരിക്കുന്ന യാതൊന്നും ഇവറ്റല്ല തിന്നുകൂടാ. കമ്പളക്കൊത്തൻ എന്നു വിളിച്ചു

വരുന്ന മുട്ട നമ്മുടെ ദേഹത്തിലെങ്ങാനും പറന്നു വീണാൽ അതിന്റെ വല്ലാത്ത ചൂട് വളരുന്നേരത്തോളം വിട്ടുപോകുന്നതല്ല. വെള്ളത്തിൽ അധിവസിക്കുന്ന ചിലമുട്ടയുടെ ദേഹം വളരെ നേരിയതും കാലോ വേണ്ടതിലും എത്രയോ അധികം നീളമുള്ളതുമാകുന്നു. ചിലതിന്റെ ഉദരാനന്തരീം, നേർത്തായ ഒരു ശുരിപോലെ നില്ക്കുന്നതുമാകുന്നു.

കീരാങ്കീര:—(Cicadas) കാട്ടിന്റെ അടുത്തു പാർത്തുവരുന്നവകൾമാത്രമേ ഈച്ചയെപ്പോലെ ഇരിക്കുന്ന ഈ മുട്ടയുടെ ഭ്രാന്തമായ ശബ്ദം കേട്ടു പരിചയമാവാതിടയുള്ളൂ. ദേഹത്തിന്റെ നിറം, അതു നില്ക്കുന്ന മരത്തോലോടു വളരെ ചേർച്ചയുണ്ടാകും. മുൻചിറകുകൾ, നേരിയതും, ഉള്ളു കാണുന്നവയും (Transparent) പക്കിത്തുവലിന്റെ സമ്പ്രദായത്തിൽ ഉള്ള രേഖകൾകൊണ്ടു നിറഞ്ഞവയും മടക്കുവോൾ ശരീരത്തിന്റെ ഓരോ ഭാഗത്തു വന്നു നിൽക്കുന്നവയുമാണ്. പ്രപഞ്ചിണി തീളംകറഞ്ഞ ഒരു കട്ടാരപോലെ ദേഹത്തിന്റെ മുൻഭാഗത്തു മടക്കിവെച്ചിരിക്കും. ദേഹത്തിന്നു ഒരു മാതിരി സ്ഥൂലത ഉണ്ടു. ശബ്ദം കൊണ്ടുള്ള അസഹ്യത മതിയെന്നു വിചാരിച്ചിട്ടോ മറ്റൊരു ഇതിന്റെ ശരീരത്തിൽ നിന്നു യാതൊരു ഭ്രാന്തവും പുറപ്പെടുന്നില്ല. തല പറന്നു തീളം കറഞ്ഞതാണു. മിക്കതും ചെടികളുടെ തീർ കടിച്ചാണു ജീവിക്കുന്നതു. മുട്ടയിൽ നിന്നു വിരിഞ്ഞു പൂർണ്ണവളർച്ച എത്തുവാൻ പതിനേഴു കൊല്ലം വേണ്ടിവരമെന്നു കണ്ടിരിക്കുന്നു. പെണ്ണിന്നു ശബ്ദമുണ്ടാക്കാനുള്ള കോപ്പകൾ ഇല്ലാത്തതുകൊണ്ടു ഭർത്താവിന്നു തലയണമത്രും മുതലായ ദ്രോഹങ്ങളൊന്നും ഉണ്ടാവാതിടയില്ല. തുപ്പൽപോലെ മയിലാഞ്ചിമെടുപ്പിയിന്നു

ലും മറ്റും നശിച്ചു കാണുന്ന പദാത്മം, ഒരുതരം കീരാങ്കിരി തന്റെ സന്താനത്തെ പുലർത്താനായി അതിനെ പൊതിഞ്ഞുവെക്കുന്ന ഒരുതരം ആഹാരം മാത്രമാണ്. ആഹാരത്തിന്റെ മദ്ധ്യത്തിൽ ഒരു ചെറിയ ബീജംപോലെ സന്താനം കിടക്കുന്നുണ്ടാകും.

മിന്നാമിനുങ്ങി:—ഇവയാണ് രാത്രികാലത്തു ഒരു കൂട്ടത്തിലുപോലെ പറന്നുകൂടിക്കുന്ന ജന്തുക്കൾ. ചിലതിന്റെ ശരീരം വിചിത്രവണ്ണങ്ങൾകൊണ്ടു ശോഭിക്കപ്പെട്ടതായിരിക്കും. മെലിഞ്ഞു നീണ്ട ദേഹത്തിന്റെ പുഷ്പഭാഗത്താണ് മിന്നിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്ന അവയവം കിടക്കുന്നത്. ഇവറ്റു മരങ്ങളിൽ ഓരോ വലിയ കൂട്ടമായി കൂടുകയും, പെട്ടെന്നു ഒക്കുപ്പാടെ മിന്നുമ്പോൾ മരം കത്തുന്നതാണെന്നു തോന്നിപ്പോകയും ചെയ്യും. എങ്കിലും അവറ്റയുടെ കൂട്ടത്തിൽ വിളക്കായുപയോഗിക്കാൻ മിന്നാമിനുങ്ങിയെ കൊത്തിക്കൊണ്ടു വെക്കാറുണ്ട്. ആഫ്രിക്കാരാജ്യത്തിൽ ചിലർ കാലിന്റെ വിരലിന്മേൽ രണ്ടുമൂന്നു മിന്നാമിനുങ്ങികളെ കെട്ടി ചൂട്ടിന്റെ ആവശ്യം നിവർത്തിച്ചു പോരുന്നു.

ബാലൻമുട്ട:—ഇതിന്റെ താമസം പുസുകുളളുടെ ഉള്ളിലാണെന്നുതന്നെ പറയാം. ആഹാരം കടലാസ്സുതന്നെയാണ്. കടലാസ്സുണ്ടാക്കുന്ന വിദ്യ കണ്ടുപിടിക്കുന്നതിന്മുമ്പേ ഇവൻ ജീവൻ രക്ഷിച്ചുപോന്നതു എങ്ങിയെന്നു എനിക്കു ഉറപ്പിക്കുവോലും വയ്യാതായിരിക്കുന്നു. അസാരം തോട്ടക്കുറവു വന്നുപോയാൽ പുസുകുളളിൽ ആകുപ്പാടെ ഈ ജന്തു തിന്നുതുളച്ചതായി കാണാം. ശരീരം ഒരുതരം വെള്ളപ്പൊടികൊണ്ടു മൂടി ഇയ്യംപോലെ മിന്നിക്കൊ

ണ്ടിരിക്കും. വാലിന്റെ ഭാഗത്തും രണ്ടുമൂന്നു മിശകളുണ്ടായിരിക്കും.

ഷർപ്പാദ വർഗ്ഗത്തിൽ 2-ാം ഉപവർഗ്ഗം.
ചിത്തൽ മുതലായവ.

വിശദിച്ചിറകൻപാറ: — കാഴ്ചയിൽ ഇതു ഒരു ചെറിയ പൂമ്പാറയെപ്പോലെ ഇരിക്കും. മുന്നിലെ ഒരു ജോട് ചിറക് ആകൃതിയിൽ നെല്ലിച്ചപ്പുപാലെ ഇരിക്കും പിന്നിലുള്ള ഒരു ജോട് ചിറക് നല്ല വീതിയുള്ളതും കടലാസ്സിന്റെ വിശദിപ്പോലെ മടക്കാവുന്നതുമാകുന്നു. തല ചെറുതാണ്. അതിനേൽ അനേകം ചെറുമണികൾ കോത്തുവെച്ചതുപോലെ ഇരിക്കുന്ന, നീണ്ട സംവേദനകൾ ഉണ്ട്. കാലുകൾ വളരെ നീണ്ടിട്ടാണ്. ഇവറ്റാ പരന്നുകിട്ടാൻ പുറപ്പെടുന്നതു രാത്രിയാണ്. വിളക്കുകളാൽ വീടുകളിലും പ്രവേശിക്കും. ഇവറ്റാ മുട്ടയിടുന്നതു വെള്ളത്തിലാണ്. മുട്ടയിൽനിന്നു ജനിക്കുന്ന പൂഴുവിന്റെ ശരീരം പഴുതാരയുടെ ശരീരപോലെ അനേകം പട്ടകൾ യോജിച്ചുവെച്ചുപോലെ ഇരിക്കും. തലയുടെ പിന്നാലെ തിരിക്കുന്ന മൂന്നു പട്ടകൾ, തലപോലെതന്നെ കരിഞ്ചുക്കപ്പതിനായിരിക്കും. ഈ മൂന്നു പട്ടകളുടെ അടിയിലാണ് മൂന്നു ജോടു കാലുകളുള്ളതു. പിന്നെയുള്ള ഒമ്പതു പട്ടകളും വെളുത്ത മുറ്റുവായി ഉള്ളകാണുപോലെയുള്ളവയാണ്. ഉദരത്തിന്റെ പട്ടമൽ കാണുന്ന ചെറിയ നാളുകളെക്കൊണ്ടു വെള്ളത്തിൽ വാഴുന്ന ഈ പൂഴു ശ്വസിക്കുന്നു. ഈ പൂഴുക്കളുടെ വിശേഷവിധി, അവറ്റയ്ക്കു അധിവസിക്കാൻ, ഉറ

പോലെതോന്നുന്ന ഓരോ കൂട്ടുണ്ടാക്കുന്ന സമ്പ്രദായമാണ്. ശരീരത്തിന്മേൽ പശുപോലെ ഇരിക്കുന്ന ഒരു സാധനമുള്ളതുകൊണ്ടു, മണൽകൊണ്ടോ, ചെറിയ ചരൽകൊണ്ടോ, പടർത്തിവെച്ചുപോലെ തോന്നുന്ന ഭംഗിയുള്ള കൂട്ടുകൾ, വളരെ വൃത്തിയായി ഈ ചെറിയ പുഴു ഉണ്ടാക്കുന്നു. ചിലതിന്റെ കൂട്, ഇലകളുടെ ചെറിയ കഷണങ്ങൾ തെടുതിളത്തിൽ ഓരോരോ പരന്ന മോതിരങ്ങൾ നിൽക്കുമ്പോലെ തോന്നത്തക്കവണ്ണം പഠിച്ചിട്ടുണ്ട്. ചിലതു ഏതുതോ ചെറിയ അച്ചുകളുടെ തോടുകൾ കൊണ്ടാണു തന്റെ കൂട്ടുണ്ടാക്കുന്നതു. കൂടിന്റെ ഒരറ്റത്തു ഒരു തുളയുണ്ടു. അതിൽക്കൂടെ പുഴുവിന്റെ തലയും കാലുകളും പുറത്തു തള്ളുന്നു. മഴുവൻ വലിപ്പമെത്തിയാൽ, പുഴു തന്റെ ഉറയുടെ തുറന്നുകിടക്കുന്ന അറ്റവും അടച്ചു നിശ്ശേഷമായി ഒരടത്തു കൂടുന്നു. ഉറ പൊട്ടിയാൽ പിന്നെ പുറത്തുവരുന്നതു മുമ്പറഞ്ഞ വിശദിച്ചിറകൻ പാറയായിരിക്കും. ഒരു തരം വിശദിച്ചിറകൻ പാറകൾ കരസ്ഥാണു മുട്ടയിടുന്നതു. ഈ തരത്തിന്റെ മുട്ടയിൽനിന്നു ജനിക്കുന്ന പുഴു, കണ്ണിൽക്കാണുന്ന ഇലക്കഷണങ്ങളും മറ്റും പിണച്ചു ഒരു വല്ലാത്ത കൂട്ടുണ്ടാക്കുന്നു. ഉണക്കവെഴുതിലകളിന്മേലും മറ്റും ഇക്കൂട്ടർ സഞ്ചരിക്കുന്നതു കാണാം. മറ്റൊന്നു നമ്മുടെ വീടുകളിൽ പ്രവേശിക്കുന്നു. ഈ തരത്തിന്റെ മുട്ടയിൽനിന്നു ജനിക്കുന്ന പുഴുവിന്റെ കൂട്ടു ഒരു ചെറിയ സഞ്ചി പോലെ ഇരിക്കും. ഇതിന്നു സഞ്ചിപ്പുഴു എന്ന പേർ കൊടുക്കുന്നതുയോജിക്കും. ചുമരുകൾ അവിടവിടെ ഈ സഞ്ചികൾ വിതാനിച്ചുപോലെ നിൽക്കുന്നുണ്ടാകും. ഇതു കാഴ്ച നിർദ്ദാഷിയാണെങ്കിലും യഥാർത്ഥത്തിൽ ഒരു ദ്രാഹിയാണ്.

എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ നമ്മുടെ ഉടുപ്പ സാമാനങ്ങൾ ഇതു തിന്നു തരിപ്പിക്കും.

തേളീച്ച:—ഇതിന്റെ ചിറകുകൾ രണ്ടു ജോടു നെല്ലിച്ചപ്പോലെ ഒരുപോലെ ഇരിക്കും. ഉള്ള കാണും പ്രകാരമുള്ള തിറമാണെങ്കിലും ചിറകിന്മേൽ ചില പുഴു കളുണ്ടാകും. ഉദരം തേളിന്റെ വാലിന്റെ അഗ്രംപോലെ പൊക്കിപ്പിടിക്കുന്ന സ്വഭാവം ഉള്ളതുകൊണ്ടാണു ഈ ജന്തുവിന്നു തേളീച്ച എന്നു പേർ കിട്ടിയതു. ഇതു കാരോ ചെറിയ കുഴികളിൽ അനേകം മുട്ടുകളിടുന്നു.

കുഴിയാനപ്പാറ:—ഇതു ചിറകുകൾ വിരുന്നതി യാൽ ഒരു കണ്ണൻ പാറ (കൊക്കൻപക്കി=Dragon fly) യേപ്പോലെ ഇരിക്കും. പറക്കാതെ ഇരിക്കുമ്പോൾ ചിറകു പിന്നോട്ടു മടക്കി ഉദരം മൂടിപ്പാകുംവണ്ണമാണു വെക്കുന്നതു. ഇതു മുട്ടയിടുന്നതു പൊടിമണ്ണിലാണു. മുട്ടയിൽനിന്നു ജനിക്കുന്ന പുഴുവാണു, ചെറിയ നാളംപോലെ തോന്നുന്ന കള്ളക്കുഴികൾ കുഴിച്ചു ഉറമ്പിനെ പിടിച്ചതിന്നു ഉപജീവനം കഴിക്കുന്ന കുഴിയാന. ഭക്ഷണഭയം മൂലം തേരിട്ടാൽ കുഴിയാന കുഴിയിൽനിന്നു പുറപ്പെട്ടു, പൊടിമണ്ണുള്ള മറ്റൊരു സ്ഥലം കണ്ടുകിട്ടുവരെ സഞ്ചരിക്കും. വഴിയോട്ടു നടന്നിട്ടാണു കുഴിയാന സഞ്ചരിക്കുന്നതു. അവിടെ എത്തിയാൽ പൊടിമണ്ണിൽ ആണ്ടു ഒന്നു വട്ടംതിരിഞ്ഞു മസുകം കൊണ്ടു മണ്ണു ഭൂമി തെറിപ്പിച്ചു മേൽപ്രകാരമുള്ള ഒരു കുഴി കുഴിക്കും. കുഴിയാനകളുടെ നാളംപോലെയിരിക്കുന്ന കുഴി ചിലപ്പോൾ രണ്ടിഞ്ചു ആഴമുണ്ടാകും. ഈ കുഴിയുടെ മദ്ധ്യത്തിൽ കരിപ്പാലെയുള്ള തന്റെ വദനാഗ്രം മാത്രം പുറ

ത്താക്കി കഴിയാതെ മണലിൽ പൂണ്ടു കളിച്ചിരിക്കും. എത്ര സമയത്തെങ്കിലും വല്ല ഉറുപ്പാ മറോറാ കഴിയിൽ മറിഞ്ഞു വീണു എന്നുവരട്ടെ കഴിയാതെ തൽക്ഷണം അതിനെ മണലിൽ വലിച്ചുതാഴ്ത്തി അതിന്റെ സത്തൊക്കെ വലിച്ചെടുക്കുന്നു. കൊല്ലപ്പെട്ട ജന്തുക്കളുടെ അവശിഷ്ടങ്ങൾ നാലു ഭാഗത്തും തെറിപ്പിച്ചുകളഞ്ഞാൽ ആപത്തുണ്ടെന്നു മനസ്സിലാക്കി സമയമായ ഉറമ്പുകൾ അടുത്തൊന്നും വരാതിരുന്നാൽ തന്റെകാൽ പൊക്കമാകുമെന്നു കരുതി കഴിയാതെ കൊല്ലുന്ന ജന്തുക്കളുടെ അവശിഷ്ടങ്ങൾ തന്റെ മടയുടെ അടുക്കത്തെന്നു സംസ്കരിക്കുന്നു.

കണ്ണൻപാറ:—(Dragon fly) തല ഈച്ചയുടേതുപോലെയാണു. ഉരസ്സ് വളരെ തടിച്ചതും മേൽഭാഗത്തു, കുമ്മിതിയിലുള്ള രണ്ടുജാടു ചിറകും ചുവട്ടിൽ ആറുകാൽ വഹിച്ചതുമാണു. ചിറകു ഉള്ളുകാണുന്ന നിറമാണു. ഉദരം ഏകദേശം ഒരിഞ്ചു നീണ്ടതും നേരിയ ഒരു കഴൽ പോലെ ഇരിക്കുന്നതുമാണു. മുട്ടയിടുന്നതു വെള്ളത്തിലോ വെള്ളത്തിനടുത്തുള്ള ചെടികളിനോടോ ആണു. ഇതിന്റെ മുട്ടയിൽനിന്നു ജനിക്കുന്ന പൂഴു, വെള്ളത്തിൽ പാകുന്നതും വെള്ളത്തിൽ കാണുന്ന മറ്റു ചെറുജന്തുക്കളെ തിന്നുകാലം കഴിക്കുന്നതുമാണു. പൂഴുവിന്റെ കോലത്തിൽ ഇവറ്റു ഒരു കൊല്ലത്താളം നിൽക്കും. കൂടക്കൂടെ ഉറ അഴിച്ചിട്ടാണു വളരുന്നതു. അവസാനത്തെ ഊ അഴിയാറാകുമ്പോൾ പൂഴു ഒരു പുല്ലിൻതണ്ടിനോടു പറ്റിപ്പിടിച്ചു കേറി നിൽക്കും. അവിടുന്ന് അതു ക്രമേണ ഒരു കണ്ണൻപാറയായിപ്പറന്നു പോകുകയും ചെയ്യും. മിക്ക സമയത്തും ഒരു തരത്തിൽ ഉള്ള ആണുചെണ്ണം നിറംകൊണ്ടു വ്യത്യ

സപ്പെട്ടിരിക്കും. ചില സമയത്തു ഒരു ഒഴിവുള്ള സ്ഥലത്തിൽനിന്നു ഇവറ്റു കാരോ വലയ സമൂഹമായി പറന്നു കളിക്കുന്നതു കാണാം. ഒരു തോട്ടത്തിൽ ഇവറ്റു ചുമ്മാ വിടനാദിക്കയാണെന്നു തോന്നുമെങ്കിലും യഥാർത്ഥത്തിൽ ആദിക്കിലുള്ള അനേകായിരം ചെറുപാറ്റകളെ റാഞ്ചിപ്പിടിച്ചു ക്ഷിപ്തമാക്കുന്നു ചെയ്യുകമാത്രമാണ്. ഒന്നും ചെയ്യാതിരിക്കുമ്പോൾ ചിലതു ചിറകു പൂട്ടിവെക്കും. മറ്റു ചിലതു നീട്ടിത്തന്നെ പിടിക്കും. അടങ്ങി ഇരിക്കുമ്പോൾ കണ്ണു അടങ്ങും ഇടങ്ങും തിരിച്ചു സജീവമെങ്ങാനും ചെറിയ പാറ്റകളുണ്ടോ എന്നു നോക്കും. തമ്മുകെ കണ്ണിൽ കാണാത്ത ചെറു പാറ്റകളെ കണ്ണുപാറ്റകൾ കാണാൻ കഴിയും. കണ്ട ഉടനെ ഇരുണ്ടതടത്തിൽനിന്നു ഒരു റാഞ്ചി അതിനെയും വായിലാക്കി പണ്ടുത്തസ്ഥാനത്തുതന്നെ വന്നുനിന്നു, മെതിച്ചുതിന്നും. സന്തോനോല്ലഭനാവയവങ്ങൾ ആണെന്നു ഉദാഹരണത്തിലും പെണ്ണിന്നു മസൃകത്തിലുമാണ്. ആണുംപെണ്ണും യോജിച്ചു നിലയിലും പറന്നുകളിക്കുന്നുണ്ടാകും. കണ്ണുപാറ്റയുടെ പരമശത്രു റാഞ്ചനീച്ചയാണ്. റാഞ്ചൻ ചെട്ടെന്ന് ശരംവീഴുമ്പോലെ ഇതിന്റെ മസൃകത്തിൽ ചാടിവീണു, അതിന്റെ മുമ്പുള്ള പ്രാപാക്ഷിണി ദേഹത്തിൽ താഴ്ന്നു സന്തോക്കെ വലിച്ചുകിട്ടിച്ചു വെറും പൊള്ളയായ ശവത്തെ അവിടെ ഇട്ടേച്ചുപോരുന്നു.

നൂൽവാലൻപാറ്റ:—ശരീരം വളരെ മൃദുവായതും ഉദരം വളരെ നീണ്ടതുമാകുന്നു. ഉദരത്തിൽ രണ്ടോ മൂന്നോ, നൂൽപാലെ ശരീരത്തോടൊന്നു തേർത്തായ നാലുകൾ ഉണ്ടു. പിൻജോടു ചിറകു ചിതലിന്നു ഉണ്ടാകയില്ല. ഉണ്ടായാൽത്തന്നെ അതു മുൻജോടോടൊന്നു എത്രയോ

ചെറുതായിരിക്കും. തീണ്ട സംഭവദിനിയുടെ കട തടിച്ചിട്ടാണു. ഇവറ്റയുടെ ആയുസ്സു ഒന്നോ ഏറിയാൽ രണ്ടുമുന്നോ ദിവസം മാത്രമാണു. മൂന്നുദിവസംകൊണ്ടു ഈ സ്വതന്ത്രൻ എന്തു ലോകപരിചയമാണു സിദ്ധിക്കുന്നതെന്നു ആരുകണ്ടു. ഇവറ്റ മുട്ടയിടുന്നതു വെള്ളത്തിലാണു. ചിലപ്പോൾ ഇവറ്റ മഴുപ്പാറയേക്കാൾ സുലഭമായി പാറുന്നതു കാണും. തിളവും തദിയും മുഴുവനും ഇവറ്റയുടെ ശവകൊണ്ടു മൂടപ്പെട്ടതായി പിറേറദിവസം കാണുകയും ചെയ്യും.

ചിതൽ:—ഇതു ഓരോ വലിയ കൂട്ടമായിട്ടാണു പാങ്ങുന്നതു. ഇതിന്റെ സംഭവദിനി കാഴ്ചയിൽ, ഉരുണ്ട ചെറുതരികൾ കോത്തു വെച്ചുപോലെ ഇരിക്കും. ചിറകുളളവറ്റക്കു കണ്ണുണ്ടാകുമെങ്കിലും ചിറകില്ലാത്തവറ്റയ്ക്കു കണ്ണുണ്ടാകയില്ല. ചിറകു രണ്ടുജോടും ആകൃതിയിൽ നെല്ലി ചുപ്പുപോലെയാണു. ചിതലിന്റെ ഓരോ സമൂഹത്തിൽ രണ്ടുമൂന്നു തരം കൂട്ടക്കാരുണ്ടാകും. ആണിനും പെണ്ണിനും ചിറകുണ്ടു. എന്നാൽ നപുംസകന്മാർക്കു ചിറകില്ല. ഇവറ്റ മറ്റുള്ളവറ്റയേക്കാൾ ചെറുപ്പക്കാരമാണു. ഓരോ സമൂഹത്തിലെ വേലക്കാരും ഇവരാണു. മുട്ടയിടുന്ന പെണ്ണിനു റാണി എന്നാണു പേർ കൊടുത്തിട്ടുള്ളതു. റാണിയുടെ ഉദരം മുട്ടകൾകൊണ്ടു ചിത്തു രണ്ടു മൂന്നിഞ്ചു നീളം വെക്കുന്നു. ഓരോ ദിവസത്തിൽ റാണിച്ചിതൽ പത്തുപതിനായിരം മുട്ടകളിടും. ഏന്നുമാത്രമല്ല ഇങ്ങിനെ ഇടവിടാതെ ആറുമാസത്തോളം മുട്ടയിടുകയും ചെയ്യും. പിന്നെ ചിതൽ പെരുകുന്നതിൽ ഒട്ടും ആശ്ചര്യപ്പെടാനില്ലല്ലോ. മുട്ടകൾ ഓരോ അറയിൽ കൊണ്ടുവെച്ചു സൂക്ഷിക്കുന്നതും വിരി

യുന്ന കുട്ടികളെ ആഹാരംകൊടുത്തു രക്ഷിക്കുന്നതും നവും സകന്മാരായ വേലക്കാരാകുന്നു. വേലക്കാരുടെ സംഖ്യക്കു സീമ കാണുകയില്ല. വേലക്കാരിൽ ചിലർ പടയാളികളായി നിൽക്കുന്നു. ഇവയുടെ തലയ്ക്കും കടിപ്പാനുള്ള കോപ്പകൾക്കും, ഉറപ്പും വലിപ്പവും ജന്മീ ഉണ്ടാകും. വേലക്കാർ, തങ്ങളുടെ തുപ്പലിൽ പൊതിഞ്ഞ് മരപ്പെൊടികൾ കൊണ്ടാണു മുട്ടയിൽനിന്നു വിരിയുന്ന കിടാവിനെ പുലർത്തുന്നത്. ആഹാരം കൊടുക്കുന്ന രീതികൊണ്ടു വേലക്കാർക്കു കുട്ടിയെ ആണായിട്ടോ പെണ്ണായിട്ടോ പടയാളിയായിട്ടോ വേലക്കാരനായിട്ടോ ഇഷ്ടപോലെ വരുത്തുവാൻ സാധിക്കുമെന്നു കാണുന്നു. നാഗരീകന്മാരായ മനുഷ്യർക്കു കൂടി ഈ വിദ്യ ശീലമില്ല. പുതുച്ചെപ്പായുസ്സോടു ആണം പെണ്ണുമാന്തി ഏതുകൊണ്ടു ലക്ഷം ചിതലുകൾ—ഈ നിലയിൽ ഇവ റാഷയെ മഴപ്പാറ്റകളെന്നാണു വിളിച്ചുവരുത്തുന്നത്—പുറത്തേക്കു പറന്നുവരുന്നു. മിക്കസമയത്തും ഇവ പുറത്തു വരുന്നതു സന്ധ്യക്കു രാത്രിയിലോ ആയിരിക്കും. വിളക്കു കാണുമ്പോൾ വീടുകളിലും വന്നുകയറി തിരിച്ചിറങ്ങുന്നവർക്കു ചാകും. ഇങ്ങിനെ വ്യവസ്ഥയില്ലാതെ കരേന്തരം പറന്നുകുളിച്ചുശേഷം നിലത്തുവീണു ഇവരെ വെച്ചേറെയുള്ള കാശു ജോടായി കയറ്റുകയും. ഈ അവസരത്തിൽ ചിറകുകൾ അനാവശ്യമെന്നു കരുതി, ഇവരെ, ഒരു പ്രത്യേകവിധത്തിൽ വളപ്പു പൊട്ടിച്ചിട്ടുക്കുന്നു. ഇങ്ങിനെ കാശു ജോടായി ഇഴഞ്ഞുപാകുമ്പോൾ, യദൃച്ഛയാ, ഒരു ചിതൽ സമുഹത്തിലേ വേലക്കാർ കണ്ടുമുട്ടും. അപ്പോൾ ദമ്പതികളെ ക്ഷണം ഏറ്റുത്തുകൊണ്ടുപോയി, ഒരു അറയിൽ പാറ്റിച്ചു, രാജാവും റാണിയുമായി അഭി

ഷേകുമെല്ലാം. പക്ഷേ രാജാംഗങ്ങൾ പ്രജകളേ പരിപാലിക്കുന്നതിന്നു പകരം പ്രജകൾ രാജാംഗങ്ങളെ പരിപാലിക്കുകയാണ് ചെയ്യുന്നത്. അതുകൊണ്ടു പ്രജകളുടെ ഉത്സാഹവും സാമർത്ഥ്യവും ഭാഗ്യവുമ്പോലെ കാരാ സമൂഹത്തിൽ അനേകം രാജാക്കന്മാരേയും രാജ്ഞികളേയും കാണാം. ചിതലിന്റെ ദേഹം എത്രയോ മൃദവാണെങ്കിലും അതിന്റെ ആഹാരം എത്രയോ ഉറപ്പും കടുപ്പവുമുള്ള സാധനങ്ങളാണ്. തുണി, കടലാസ്സു, പായ, ചൂടി, പലക, എന്നിവയെ ഇരിമ്പുംകൂടി ഇവറററിന്നും. കാരാ സമൂഹക്കാർ, തങ്ങളുടെ ഇടയിൽനിന്നു മരിക്കുന്ന ജന്തുക്കളെ തിന്നുന്നതായ സ്വഭാവംകൊണ്ടു, ചിതലിന്റെ സമൂഹത്തെ ആകപ്പാടെ തരിപ്പിച്ചുകളവാൻ പ്രയാസമില്ല. പാഷാണം പുരട്ടി, ഒരു കഷണം മരം നിലത്തിട്ടാൽ ചിതൽ അവിടെ എത്തുകയും അത് തിന്നുകയും ചെയ്യും. തിന്നുവരുന്ന കൂട്ടിലെത്തിമരിക്കുമ്പോൾ, ആ ശവങ്ങൾ തിന്നിട്ടു, പിന്നേയും ചിലർ മരിക്കും. ഇങ്ങനെ തിന്നും മരിച്ചും തിന്നും മരിച്ചും, ഒടുവിൽ ആ സമൂഹക്കാർ ആകപ്പാടെ ഒടുങ്ങിപ്പോകും. ചിതലിനെ സുലഭമായിക്കാണുന്നതു ഉഷ്ണമഖലയിലാണ്. ആശ്രിക്കയിൽ ചിതൽ ഉണ്ടാക്കുന്ന പുറം പത്തുപതിനാലടി ഉയരമുണ്ടാകും. ആഹാരംനോക്കി നടക്കാൻപോകുന്ന വഴിയിൽ മണ്ണുകൊണ്ടു ഒരു മേലാപ്പണ്ടാക്കി തങ്ങളെ കാണാൻ വയ്ക്കാതാക്കുന്നു. വല്ല വിട്ടിലും പ്രവേശനം കിട്ടിയാൽ മരത്തുണകളും മേലേയുള്ള മച്ചും, വാരിയും ചോടെ കാണുന്ന മരപ്പെട്ടിയും തുണിസ്സാമാനങ്ങളും ഒട്ടൊഴിയാതെ അല്പദിവസത്തിനുള്ളിൽ തിന്നു തീർത്തുകളയുന്നു. നിലത്തുവീഴുന്ന കാട്ടുമരങ്ങൾ ചിതലിന്റെ

ബാധകൊണ്ടു അല്പകാലത്തിനുള്ളിൽ പൊടിഞ്ഞു പോകും. അങ്ങിനെ ഇരിക്കുക ചിതൽ ഒരു നിസ്സാരമാണെന്നു ഒരിക്കലും വരുന്നതല്ല.

പെരുമണ്ണട്ട (Cricket):—മുൻചിറകു വളരെ തടിച്ചു, തേരിയ പിൻചിറകിനു ഒരു രക്ഷയായി നിൽക്കുന്നു. ഉരുണ്ടതലമേൽ വളരെ നീണ്ട ഒരു ജോടു സംവേദിനി ഉണ്ടു്. കടിക്കുന്നഭാഗം വളരെ ബലവും പല്ലുപോലെയുള്ള തള്ളലും ഉള്ളതാണു. ശരീരത്തിന്റെ പിൻഭാഗം തടിച്ചിട്ടാണു. ചിറകുമടക്കി, പിൻഭാഗത്തോടു ചേർത്തുവെച്ചാൽ ചിറകുണ്ടെന്നുകാഴ്ചയ്ക്കുന്ന അറിയുകയില്ല. മുൻകാലുകൾ വളരെ തടിച്ചു നിലം കുഴിപ്പാൻതക്ക ശക്തിയുള്ളവററായിത്തീരുന്നു. സാധാരണ മണ്ണട്ടയെ തുള്ളന്റെ ജാതിയിലെ പെട്ടുത്താൻ തരമുള്ളു. അതു ക്ഷാരവണ്ണത്തിലും കാപ്പിനിറത്തിലും കാണും. പിൻകാലുകൾ തുള്ളന്റെ മാതിരി മടക്കിവെച്ചു സ്ഥൂലിച്ചു അവയവമാണു. തലവണ്ണം ചാടും. സാധാരണ പുറത്തിറങ്ങുന്നതു രാത്രിയാണു. ഉദരാന്തത്തിൽ സൂചിപ്പോലെ നീണ്ട വാലുകൾ കാണും. മുൻചിറകുകൾ തമ്മിൽ ഉരച്ചു, ഇവററ, ദൃസ്സഹമായ ഒരു പരുപരുത്ത ശബ്ദം ഉണ്ടാക്കുന്നു. വയലിലും വീട്ടിലും മണ്ണട്ട പാക്കുന്നു. നിലത്തു കുഴികളുണ്ടാക്കി ആ കുഴികളിലാണു മണ്ണട്ട പാക്കുന്നതും, അതേകം മുട്ടയിടുന്നതും.

തുള്ളൻ (ചാടാൻ) Grass hopper—തലവണ്ണം പാക്കാൻ സാധിക്കുമെങ്കിലും തുള്ളന്മാർ മിക്കസമയത്തും തുള്ളിക്കൊണ്ടാണു ഒരേടത്തു നിന്നു മറ്റൊരേടത്തു പോകുന്നതു. പച്ചപ്പെച്ചു പിന്നു നാം പറയുന്ന പച്ചനിറത്തിലുള്ള തുള്ള

നെയ്യൊഴുക്കുന്നു, ഇതിന്നു വല്ലാത്ത ഒരു ശബ്ദം പുറപ്പെടുവിക്കാൻ സാധിക്കും. നിലക്കാക്ക എന്നു നാം പറയുന്നതു, നനവുള്ള സമയത്തു മിററത്തു കാണുന്ന ചെറിയ തുള്ളന്മാരെക്കൊണ്ടാണു. തുള്ളന്മാരുടെ പ്രധാനാഹാരം ഇലയും, പുല്ലും പക്ഷികളുടെ പ്രധാനാഹാരം തുള്ളന്മാണു. പക്ഷികൾ ഇവറയുടെ സംഖ്യ കുറക്കാതിരുന്നാൽ നാട്ടിൽ സസ്യങ്ങൾതന്നെ ഉണ്ടാകുമാ എന്ന കാര്യം സംശയമാണു. തുള്ളന്മാർക്കു പച്ചിലപ്പോലെയും ഉണക്കിലപ്പോലെയും തോന്നുന്ന രക്ഷാവണ്ണങ്ങൾ കാണുമെങ്കിലും ഇവറയുടെ ചലനം കണ്ടറിഞ്ഞു പക്ഷികൾ സംഖ്യയില്ലാതെ കൊന്നുതിന്നുന്നുണ്ടു.

വെട്ടുതുള്ളൻ:—(Locust) സംവേദിനിചെറുതും ദോഷത്തിന്റെ പകുതിയോളം മാത്രമെത്തുന്നതാകുന്നു. ആകാശത്തിൽകൂടെ ഇവറ കാഴ്ച വലിയ കൂട്ടമായി പറന്നു, വളരെ ദൂരദൂരത്തിലുംകൂടി എത്തുന്നു. ഒരേത്തരം ചെറു വീണാൽ നിലത്തു കാണുന്ന പുല്ലും മരത്തിന്നു ലുള്ള ചപ്പും ഒരു നിമിഷത്തിനുള്ളിൽ ഇവറ തിന്നു തീർക്കും. പച്ചയായിക്കൊണ്ടിരുന്ന യാതൊന്നും ഇവറ ഖാക്കി വെക്കയില്ല. കൃഷിക്കാർക്കു ഈ ജന്തുക്കളെ അത്യന്തം ഭയമാണെന്നു പ്രത്യേകം പറയേണ്ടതില്ലല്ലോ. 1891-ാമാണ്ടിൽ തെക്കൻ ആഫ്രിക്കയിലുള്ള പ്രിട്ടോറിയ പട്ടണത്തിൻ മേലേയായി പാഞ്ഞുപോയ ഒരു കൂട്ടത്തിന്നു 25 നാഴിക നീളവും, അറ നാഴിക ഘനവും, അറനാഴിക വീതിയും ഉണ്ടായിരുന്നു. അപ്പോൾ ആ കൂട്ടത്തിൽ എത്ര വെട്ടുതുള്ളന്മാർ ഉണ്ടായിരിക്കണം. 1797-ാമാണ്ടിൽ തെക്കൻ ആഫ്രിക്കയിൽനിന്നു രണ്ടായിരം ചതുരശ്രനാഴിക വിസ്തൃ

രമ്യജലദീപ്തി മുഴുവനും ഒന്നിന്നൊന്നു മീതെയായി ഇടതിരിക്കുകയെന്ന വെട്ടുതുളുനാരെക്കൊണ്ടു മുടപ്പെട്ടിട്ടുണ്ടായിരുന്നുപോലും. ഈ വലിയ കൂട്ടം പറന്നു മേലോട്ടു പൊന്തിയപ്പോൾ, അതിന്റെ നിർഭാഗ്യത്തിനും മനുഷ്യന്റെ ഭാഗ്യത്തിനും ഒരു കാര്യം വീശി എല്ലാവരിനെയും കടലിലാക്കി. കടലിൽനിന്നു തിരകൾ, ഇവരെയുടെ ശവങ്ങൾ, അടിച്ച തീരത്താക്കി നാലടി ഉയരത്തിൽ അമ്പതു നാഴികയിളുത്തൊളം കടൽക്കരയിൽ ഇവരെയുടെ ശവങ്ങൾ മതിൽപോലെ കിടന്നിരുന്നു. ശിവ! ശിവ! പ്രകൃതിയിൽ പ്രത്യക്ഷമാകുന്ന അനാവശ്യ ജീവനാശം കാണുമ്പോൾ ആരാണു അതുതന്നെക്കൊണ്ടു വിഭ്രമിക്കാത്തതു.

ചുളളിദേക്കാലൻ (Mantis):—കാലം ശരീരവും വളരെ ചെലിഞ്ഞു നീണ്ടിട്ടാണു. കാഴ്ചയിൽ ഒരു ഉണക്കച്ചുളളിപോലെ തോന്നും. ചിലതിന്നു ചിറകു തന്നെ ഉണ്ടാകയില്ല. മിണ്ടാതിരിക്കുമ്പോൾ കാൽ നെടുനീളത്തിൽ ശരീരത്തോടു ചേർത്തുവെക്കുന്നതുകൊണ്ടു ഒരു നേരിയ ചുളളിയെന്നല്ലാതെ ഒരു ജന്തുവായിരിക്കുമെന്ന സംശയംപോലും ജനിക്കുകയില്ല. പോരാഞ്ഞിട്ട് ചുളളിയിൽ കാണുന്ന കമ്പുകളുടെ നെർപകപ്പുകളുംകൂടി ഇവന്റെ ദേഹത്തിൽ ഉണ്ടു. ഈ കളളൻ ഇര തെണ്ടുന്നതു രാത്രിയാണു. ഇലത്തന്നെയാണു ഇവന്റെയും ആഹാരം. ചിലതു ഒരുടിയിൽ ജാമ്പ്സിനീളം വെക്കുമെന്നു കണ്ടിരിക്കുന്നു.

ഇലപ്രാണി (Leaf insect):—ഇതിന്റെ ശരീരം അല്പം തടിച്ചു പരന്നിട്ടാണു. മുൻചിറകുകൾ വലുതും പിൻചിറകുകൾ ചുരുക്കം ചെറുതുമാകുന്നു. മുൻചിറകുകൾ ഇവരെയുടെ ശരീരംമുട്ടംപ്രകാരം ഇവറു മുടിവെ

ഒന്നും. ഈ ചിറകു ചിലതരക്കാർക്കു പച്ചിലപ്പോലെയും ചിലതരക്കാർക്കു ഉണക്കിലപ്പോലേയും ഇരിക്കും.

കൂപ്പുകയൻ അല്ലെങ്കിൽ കൊപ്പരത്തുകി:—

(Praying insect) നീണ്ട രണ്ടു സംവേദിനി പിന്നോട്ടു പാറിയിരിക്കും. നീണ്ട കഴുത്തു ഒട്ടകമാനെന്നപോലെ പൊന്തിച്ചു പിടിക്കും. ആ കഴുത്തിനാൽ മൂന്നു മടക്കുള്ള രണ്ടു വലിയ കൈകൾ തിരിക്കുന്നുണ്ടു്. ഈ കൈകൾ (യഥാർത്ഥത്തിൽ മുൻകാലിന്റെ ഒരു ജോടു്) നിലം തൊടാതെ പൊക്കിപ്പിടിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കും. ഈ കൈകൾ പെട്ടെന്നു നീട്ടിപ്പോന്നു ഇവറ്റാ മറ്റു പ്രാണികളേ പിടിച്ചു തിന്നുന്നതു്. കൈകൾരണ്ടും പൊക്കിപ്പിടിച്ചു തിരിക്കുമ്പോൾ ഇവറ്റാ തൊഴുന്നതാണെന്നു തോന്നിപ്പോകും. വെറുതെ ഇരിക്കുമ്പോൾ ഇതിന്റെ ശരീരത്തിന്നു കുറച്ചു കാണാം. ചിലപ്പോൾ ചിറകു പൂട്ടിവെച്ചു ഉദരം കണ്ടാൽ പാലപ്പൂവിന്റെ മൊട്ടാണെന്നു തോന്നിപ്പോകും. ഒരു വിഭാഗം, തലപൊക്കിപ്പിടിച്ചു ഒരു കൂപ്പുകൈയന്റെ തല പെട്ടെന്നു നുള്ളി എടുത്തു. കൂപ്പുകൈയൻ ഉടനെ മരിച്ചിരില്ലെന്നു മാത്രമല്ല കൂപ്പുകൈയന്നു തന്റെ തല പോയ്ക്കൊയ്ക്കു വിവരവുംകൂടി മനസ്സിലായില്ല. എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ, പണ്ടെന്നപോലെ പെട്ടെന്നു നീട്ടിയകൈയിൽ യദൃച്ഛയാ ഒരു ഈച്ച കുടുങ്ങിയപ്പോൾ അതിനേയുംകൊണ്ടു കബഡന്റെ മാതിരി തന്റെ ഇല്ലാത്ത തലയുടെ അടുക്കെ കൊണ്ടുപോകുന്നതു കണ്ടിരുന്നു. അതുകൊണ്ടു തല പോയാലും നില പോകാത്ത കൂപ്പുകൈയനെ നമ്മളാണു കൂപ്പുകൈയന്നായി നിന്നു പുകഴ്ത്തേണ്ടതു്.

കൂറ്റം:—തലവെക്കുന്നതു താഴെ നോക്കിക്കൊണ്ടാകുന്നു. തലയിൽ നീണ്ട രണ്ടു സംവേദിനി ഉണ്ടാകും. ഹനുക്കൾ കടിപ്പാനുപയോഗിക്കുന്ന രീതിയിൽ നിൽക്കുന്നു. മീതനിന്നു നോക്കിയാൽ മുന്നരസ്സിന്റെ പരിചകൊണ്ടു മുടപ്പെട്ടതായിട്ടു ശിരസ്സു നല്ലുപണ്ണം കാണുകയില്ല. കൂറയ്ക്കു രണ്ടു ജോടു ചിറകുണ്ടു. മുൻചിറകു പിൻചിറകേക്കാൾ തടിച്ചതാണു. നമ്മുടെ രാജ്യത്തു കാണുന്ന ചുക്കുന്ന കൂറ അമരിക്കയിൽനിന്നു വന്നു ഇവിടെ കടിയേറിപ്പാർത്തവരാണു. മനുഷ്യന്റെ ആഹാരസാധനങ്ങൾ തിന്നുന്നതു കൂടാതെ ഇവറ്റു ഉറങ്ങുന്ന മനുഷ്യരുടെ നഖത്തിനുള്ളിലെ തോലുംകൂടിത്തിന്നുകയുണ്ടു. ഇവറ്റായുടെ മുട്ട ഒരു ഉണങ്ങിയ പയറിൻമണിയോളം വലിപ്പത്തിലുള്ള, ഒരു ചെറിയ സഞ്ചിപോലെ ഇരിക്കും. ഈ മുട്ട ചുമരിൻ വിടവിലൊ, നിലത്തു കാണുന്ന മാളത്തിലൊ നിക്ഷേപിക്കുന്നു. അതിൽനിന്നു വിരിയുന്ന കുട്ടി വെളുത്തു ചെറുതായിരിക്കും. പൂണ്ണ വലിപ്പം വെക്കുംമുമ്പു പലവട്ടം തോൽ അഴിക്കും. ചുക്കുന്ന കൂറകൾ കൂടാതെ ഉഴുത നിറത്തിലും, മഞ്ഞപ്പുള്ളികളോടുകൂടിയ കറുത്ത നിറത്തിലും അനേകതരം കൂറകൾ നമ്മുടെ രാജ്യത്തുണ്ടു. അവറ്റായൊന്നും ചെങ്കൂറായുടെ അത്ര വലിപ്പമുണ്ടാകയില്ല. വെള്ളത്തിന്റെ മീതനിന്നു പമ്പരം പോലെ പുററിക്കളിക്കുന്ന ഒരുതരം കറുത്ത കൂറയെ മഴക്കാലത്തു കാണാറുണ്ടു. ഇതിന്നു മീൻകൂറ എന്നാണു പേർ. വണ്ടിച്ചക്രത്തെക്കാൾ ശീഘ്രമായി ഇവ തിരിഞ്ഞുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു. ഇതു കാരോ കൂട്ടമായിട്ടാണു മിക്കസമയത്തും കാലം കഴിക്കുന്നതു. ലോകത്തിൽ പിന്നെയും പലതരം കൂറകളുണ്ടെങ്കിലും അയക്കൂറയും കൊടിക്കൂറയും കാരോതരം കൂറയാ

ഒന്നു ആരും സംശയിക്കയില്ലെന്നു വിശ്വസിക്കുന്നു. ചിലനിയും, വലിയ വേട്ടാളന്മാരും മൃഗ്ഗൈലികളും കൂറയുടെ വലിയ ശത്രുക്കളാകുന്നു.

കുതിചാലൻ:—നാം ഇരിപ്പാനുപയോഗിക്കുന്ന പലകയ്ക്കു വല്ല വിടവോ തുളയോ ഉണ്ടെങ്കിൽ, അതുതേടി പ്പിടിച്ചു തന്റെ പാപ്പിടമാക്കുന്ന ഒരു ചെറുജന്തുവാണു കുതിചാലൻ. വലിപ്പത്തിൽ അറു ഇഞ്ചു നീളമേ കാണുകയുള്ളൂ. ശരീരം നിണ്ടു മെലിഞ്ഞിട്ടാണു. പിൻഭാഗത്തു അസാരം നിണ്ടുകൂത്തു രണ്ടു മുളകുകളുണ്ടു. ഇതു പൊക്കിപ്പിടിച്ചിട്ടാണു തന്റെ നടത്തം. മുൻചിറകുകൾ കുറുതായി തടിച്ചിട്ടാണു. നേരിയ പിൻചിറകു കടലാസ്സ് വിശദീപോലെ പൂട്ടിവെക്കാം. പെണ്ണു ആണിനേക്കാൾ ചെറുതാണു. കല്ലിന്റെ ചുവട്ടിലും ചെറിയ തുളയിലും മറ്റും ഇടുന്ന മുട്ടുകളെ പെണ്ണു വളരെ ജാഗ്രതയോടെ കാത്തിരിക്കും. പിടിക്കാഴി കിടക്കുമ്പോലെതന്നെ പെണ്ണു താൻ ഇട്ട മുട്ടുകളുടെ മേലെ പൊരുത്തിനു കിടക്കുമെന്നു കേൾക്കുന്നു. സംഗതിവശാൽ മുട്ടുകൾ അങ്ങുമിങ്ങും ചിതറിപ്പോയാൽ പെണ്ണു പ്രയാസപ്പെട്ടു അതെല്ലാം ശേഖരിച്ചു ഒരേകത്തു തന്നെ കൊണ്ടുവെക്കും.

ഷാർപാദവർഗ്ഗത്തിൽ 3-ാം ഉപവർഗ്ഗം, വണ്ടുകൾ.

കവികൾ വർണ്ണിക്കുന്ന തടിച്ചു കറുത്ത തേൻകുടിയൻ ഈച്ചക്കു വണ്ടെന്നാണു പേർ പറയുന്നതു. സംക്ഷാൽ വണ്ടുകൾക്കു വണ്ടെന്നും ചെമ്മെങ്ങെന്നും പേർ നടപ്പുണ്ടു. മനു

ഈരെ കടിക്കുന്ന ഒരുതരം എട്ടുകാലുള്ള പ്രാണികൾക്കും ചെള്ളെന്ന് പറഞ്ഞു വരുന്നുണ്ട്. ഇങ്ങിനെ പേരുകൾ കൊണ്ടും വ്യവസ്ഥയില്ലാതിരിക്കുമ്പോൾ ജന്തുശാസ്ത്രം എഴുതുന്നവന്റെ സൗകര്യമാ സമാധാനമാ ഉണ്ടാകുന്നില്ല. വണ്ടു മഴക്കാലത്തു രാത്രി വിളക്കിനടുക്കെ ഞാണുപോലെ പറന്നുവന്നു കല്ലുപോലെ നിലത്തു വീഴുന്ന ആ പ്രത്യേകതരം പ്രാണിയാണു. വണ്ടിനു രണ്ടുജോടു ചിറകുകൾ ഉണ്ടു. ഒന്നാമത്തെ ജോടു തടിച്ചു പരുപരുത്തതും ശരീരത്തിനൊത്തമദ്ധ്യത്തിൽ പുറമേ കൂട്ടിവെക്കുമ്പോൾ രണ്ടും ഒത്തുചേരുന്ന ഭിക്ഷിനടയാളമായി ഒരു വരപോലും കാണാത്തതുമാകുന്നു. പറക്കുമ്പോൾ വിരത്തുകയല്ലാതെ ഈ ജോടു പറക്കുവാൻ ഉപകരിക്കുന്നില്ല. പറക്കുവാൻ ഉപയോഗിക്കുന്ന രണ്ടാമത്തെ ജോടു ചിറകു വളരെ നേരിയതാണ്. പറക്കാതിരിക്കുമ്പോൾ ഈ ജോടു തടിയുള്ള മുൻജോടു ചിറകിന്റെ ഉള്ളിൽ ഒതുങ്ങിനിൽക്കുന്നതുകൊണ്ടു, തടിയുള്ള ജോടു വണ്ടിന്റെ ദ്രോണത്തിനും, നേരിയജോടുചിറകിനും രക്ഷയേകുന്ന ഒരു കവചമായിത്തീരുന്നു. വണ്ടുകളുടെ സംവേദിനികൾ പല ആകൃതിയിലും കാണാം. കല്ലാക്കുരു കോൽപ്പാലെയും, കുപ്പിപ്പാലെയും, വിശറിപൊലേയും തെങ്ങോലപ്പോലെയും എന്നിവണ്ടു മറ്റു നാനാപ്രകാരത്തിലും കാണാം. ശ്രവണശക്തി ഇവറ്റാക്കു ധാരാളമുണ്ടെന്നു പരിശോധിച്ചു മനസ്സിലാക്കിയിരിക്കുന്നു. മിക്കതിനും ശബ്ദമുണ്ടാകാൻ സാധിക്കും. ശബ്ദമുണ്ടാക്കുന്നതു ശരീരത്തിന്റെ കരംശം മറ്റൊരംശത്തോടുമുച്ചിട്ടാണു. ചില വണ്ടു ഒരു മൊട്ടുസൂചിയുടെ മൊട്ടോളമേ വലിപ്പമുണ്ടാകൂള്ളൂ. എങ്കിലും അമേരിക്കയിൽ കാണുന്ന ചിലതിനു

അതെ അടി ഭീർഘമുണ്ടാകും. വണ്ടുകളുടെ മുട്ടയിൽനിന്നു ജനിക്കുന്ന പുഴു നാലഞ്ചു കൊല്ലത്തോളം പുഴുവായിത്തീരുന്ന ഇരിക്കുന്ന സംഗതികളും ശാസ്ത്രജ്ഞന്മാർ കണ്ടു പിടിച്ചിട്ടുണ്ട്. ഈ പുഴുവിന്റെ വദനം വളരെ ഉറപ്പുള്ളതായിരിക്കും. വണ്ടുകൾ കരയിലും വെള്ളത്തിലും അധിവസിക്കുന്നുണ്ട്. വെള്ളത്തിലെ വണ്ടുകളെ കണ്ടാൽ ചെറിയ ആമകളാണെന്നു തോന്നും. ഇടക്കിടെ വെള്ളത്തിന്റെ വിതാനത്തിൽ വന്നു പിൻഭാഗംപൊക്കി നില്ക്കുന്നതു വായുക്കുഴലുകളിൽ വായുതിറക്കുവാൻ വേണ്ടിയാണു്. വെള്ളത്തിലെ വണ്ടുകളുടെ ആഹാരം മിട്ടെലിയും ചെറിയ പല്ലിത്തവളകളുമാണു്. മുട്ടയിൽനിന്നു ജനിക്കുന്ന പുഴു അധിവസിക്കുന്നതും വെള്ളത്തിലാണു്. പുഴുവിന്റെ ആഹാരവും തളിയുടേതുപോലെ തന്നെയാണു്. കരയിലെ വണ്ടുകൾ ഏകദേശം ഒരൊന്നരലക്ഷം ജാതികളുണ്ടായിരിക്കുമെന്നു നിണ്ണയിച്ചിട്ടുണ്ടു്. പലതരം വണ്ണങ്ങൾകൊണ്ടു് ശോഭിക്കപ്പെട്ടവയും വണ്ടുകളുടെ ഇടയിൽ ഉണ്ടു്. വേണ്ടാടുകൾ കഥകളിക്കാർ ഉപയോഗിക്കുന്ന കിരീടങ്ങളും ആലവട്ടങ്ങളും അലങ്കരിക്കാൻ എടുക്കാറുണ്ടു്. ഇതിനേ ലോക്കെ പ്രധാനമായിക്കാണുന്നതു പച്ച നിറത്തിലുള്ള കാടുകളായിരിക്കുകൊണ്ടു് ആ വക വണ്ടുകൾ നമ്മുടെ നാട്ടിൽ കണ്ടുകിട്ടേറെ ഉണ്ടായിരിക്കേണ്ടതാണെന്നു മനസ്സിലാക്കേണ്ടതാകുന്നു. പുരീഷം കണ്ടാൽ അതിൽനിന്നു കാരോ ചെറിയ ഉരുള പിൻകാലുകൊണ്ടു് ഉരുട്ടിക്കൊണ്ടു് പോയി മുൻകൂട്ടിക്കഴിച്ചു വെച്ചിട്ടുള്ള കഴിയിൽ ഇട്ടു, അതിൽ മുട്ടയിടുന്ന ഒരുതരം കറുത്ത വണ്ടുണ്ടു്. ഇവറയെ നമ്മുടെ മാസ്സടി വാങ്ങാത്ത തോട്ടികളായി വിചാരിക്കാം.

ഈ ജാതിയിൽപെട്ട ഒരുതരം വണ്ടിനേയായിരുന്നു പുരാണ കാലത്തു ഈജിപ്റ്റിലെ കൂട്ടർ ആരാധിച്ചു വന്നിരുന്നതു. മിക്കവണ്ടുകളും മരത്തടി തുളച്ചു അതിൽ മുട്ടയിടുന്നവറയാണു. മുട്ടയിൽ നിന്നു പുറത്തുവരുന്ന പൂഴുകൾ മരത്തടി കാണുന്നിന്നു. ചാണോക്കഴിയിൽ മുട്ടയിടുന്ന ഒരുതരം വണ്ടുണ്ടു. അതിൽനിന്നു ജനിക്കുന്ന പൂഴു തല ചുകന്നു, ദേഹം വെളുത്തു വലിപ്പം ധാരാളമുള്ള ഒന്നാകുന്നു. ഇതിനേ കുഴിച്ചെടുത്തു തിന്നാൻ കീരികൾ എല്ലാ സമയത്തും ശ്രമിക്കുന്നതു കാണാം. തെങ്ങിനെ ബാധിക്കുന്ന ഒരുതരം വലിയ വണ്ടുണ്ടു. ഈ വണ്ടിനു ചെള്ളെന്നാണു പേർ പറഞ്ഞു വരാറുള്ളതു. വണ്ടു തെങ്ങിന്റെ കുമളിലാണു ചെന്നുകൂടുന്നതു. വണ്ടിന്റെ ആഹാരം കുരുത്താലയാണെന്നു കിലും അതിന്റെ മുട്ടയിൽ നിന്നു ജനിക്കുന്ന പൂഴുവിന്റെ ആഹാരം ചിലസമയത്തു തെങ്ങിന്റെ ഇളന്തലതന്നെയായിരിക്കുകൊണ്ടു, അല്പദിവസത്തിനുള്ളിൽ തെങ്ങിന്റെ തല മുറിഞ്ഞുപോകയോ, ഉണങ്ങിപ്പോകയോ ചെയ്യുന്നു. വിരിയുന്ന കുരുത്താലകളുടെ കണ്ണികൾ ഒരു പോലെ മുറിഞ്ഞതായിക്കാണുമ്പോൾ വണ്ടു ആ തെങ്ങിന്റെ കുമളിൽ ഉണ്ടായിരിക്കുമെന്നു മനസ്സിലാക്കാം. കമ്പികൊണ്ടു കുത്തിയെടുത്തിട്ടോ ഉപ്പിട്ടു അനങ്ങാൻ വയ്ക്കാതെ അതിനെ നാട്ടുകാർ ഇതിനെ കൊല്ലാറുണ്ടു. വലിപ്പംകൊണ്ടു നോക്കുന്നതായാൽ ഇത്തരം വണ്ടാണു നമ്മുടെ നാട്ടിൽ വെച്ചു ഏറ്റവും വലിയവ. വണ്ടുകളെ സമൃദ്ധിയായി കാണുന്നതു മഴക്കാലത്താണു. പറന്നു വരുന്നതോ തോക്കിന്റെ ഉണ്ടുപോലെ ആയിരിക്കും. മിക്ക വണ്ടുകളും രാത്രി സഞ്ചാരികളാണു. വിളക്കു കണ്ടാൽ മററ പ്രാണികളെ

പ്പോലെ വണ്ടുകളും അടുത്തെത്താതിരിക്കില്ല. കുറേനരം പറന്നുകളിച്ചാൽ പിന്നെ പെട്ടെന്നു നിലത്തു വീഴും. വീഴുന്ന മാതിരി കണ്ടാൽ ചിറകിന്നു പക്ഷപാതം പിടിച്ചോ എന്നാലും ശങ്കിച്ചുപോകും. പോരാഞ്ഞിട്ടു നിലത്തു വീണാൽ കുറേനരം വോധം കെട്ടുപോലെ കിടക്കും. പിന്നെ വീണ്ടും സാവധാനത്തിൽ ഭീനം നല്ലവണ്ണം ഭേദമാകാത്ത രോഗിയെപ്പോലെ തടക്കും. പിന്നെ വീണ്ടും പറക്കും. നിലത്തു വീണുകിടക്കുമ്പോൾ നമ്മൾ എത്രതന്നെ ഉപദ്രവിച്ചാലും വണ്ടുകൾ പറന്നു രക്ഷപ്രാപിക്കാൻ ശ്രമിക്കുകയേ ഇല്ല. ഈ ഒരു സ്വഭാവക്കൊണ്ടു ശവം തിന്നിത്ത വളകൾക്കു (Toads) എത്രയെങ്കിലും വണ്ടുകളെ തിന്ന തീക്കാൻ സാധിക്കുന്നു. ചെറുതരം പച്ചവണ്ടുകൾ ഓരോ കൂട്ടമായി പറന്നുകളിക്കുന്നതു ഞാൻ കണ്ടിട്ടുണ്ട്.

ഷർപ്പാദ വർഗ്ഗത്തിൽ 4-ാം ഉപവർഗ്ഗം. പാററകൾ.

ഈ ഉപവർഗ്ഗത്തിൽപ്പെട്ട പാററകളെ രണ്ടു പ്രത്യേക ഭാഗങ്ങളാക്കാം. പകൽ പറന്നുകളിക്കുന്നവരായെ പൂമ്പാററകളെന്നു പറയാം. രാത്രി സഞ്ചരിക്കുന്നവരായെ രാപ്പാററകളെന്നും വിളിക്കാം. പൂമ്പാററയുടെ സംഭവഭിത്തിയുടെ അറ്റം അതിന്റെ കടയ്ക്കുകൾ തടിപ്പുള്ളനായിരിക്കും. രാപ്പാററയുടെ കടയ്ക്കുകൾ നേരിയതായിരിക്കും. പൂമ്പാററയുടെ ചിറകു വലുതും ശരീരം ചെറുതുമായിരിക്കും. മേററ തിന്നു നേരെമറിച്ചു ശരീരം വലുതും ചിറകു ചെറുതുമായിരിക്കും. പറക്കാതിരിക്കുമ്പോൾ ചിറകു ചുട്ടിവെക്കുന്ന

സമ്പ്രദായത്തിലും ഈ രണ്ടുവംശങ്ങളും വ്യത്യാസപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്. പൂമ്പാറാകൾ ചിറകുകളുടെ പുറഭാഗങ്ങൾ അന്യോന്യം തൊടത്തക്കവണ്ണം മേലോട്ടു പൂട്ടിവെക്കുന്നു. മറ്റേതു വീടുകളുടെ ഇറപോലെ രണ്ടുഭാഗത്തും മാച്ചു വെക്കുന്നു. എന്നുവെച്ചാൽ പൂമ്പാറ പരക്കുതിരിയ്ക്കുമ്പോൾ ചിറകിന്റെ ഉൾഭാഗമാണു പുറമെ കാണുന്നതു. ഇതേ നിലയിൽ രാപ്പാറാക്കു കാണുന്നതു ചിറകിന്റെ പുറഭാഗത്തന്നെയാണു. രാപ്പാറയുടെ മുട്ടയിൽനിന്നു പുറപ്പെടുന്ന പൂഴ്കളുടെ ദേഹത്തിൽ ചിലപ്പോൾ രോമങ്ങൾ വളരെ കാണാം. പൂമ്പാറയുടെ പൂഴ്ചിന്നു അങ്ങിനെയുള്ള രോമങ്ങളില്ല. പൂമ്പാറയുടെ പറക്കുന്ന രീതിക്കു വളരെ ഭേദമുണ്ടു. രാപ്പാറയുടെ രീതിക്കു അത്ര ഭേദമുണ്ടാകുകയില്ല. പാറകളുടെ ചിറകിന്നു പല വണ്ണങ്ങളിലുള്ള ചിത്രപ്പണികൾ കാണാം. ഈ മാതം പൊടിയാണിട്ടാണു ഇരിക്കുന്നതു. തൊട്ടാൽ ആ നിറത്തിലുള്ള പൊടി വിംലിപ്പുതൽ പറയും. പാറാകൾ മുട്ടയിടുന്നതും അതിൽനിന്നു ജനിക്കുന്ന പൂഴ്ചിന്നു അഹാരമായിത്തീരുന്ന ഇലയോമരൊറ ഉള്ള ചെടികളിന്നുലും മരങ്ങളിന്നുലുമാണു. മുട്ട വിരിഞ്ഞു പുറത്തിറങ്ങുന്നതു, സ്വാതന്ത്ര്യമായി നടപ്പാനും, ഭുജിപ്പാനും ശ്വസിക്കാനും സാധിക്കുന്ന ഒരു പൂഴ് ആകുന്നു. പൂഴ്ചിന്നു വളർച്ച തികഞ്ഞതിൽപ്പിന്നെ, ഇതു ഒരു തോൽകൊണ്ടു മൂടപ്പെട്ട് സഞ്ചാരരാഹിതനായി ജീവനിലാത്തവിധം ഒരു ഉണക്കമുരുകിൻകരുപോലെ കിടക്കുന്നു. കൂറക്കഴിഞ്ഞാൽ ആ പുറത്തോട്ടു പൊട്ടിപ്പുറത്തിറങ്ങുന്നതു ഒരു പാറയായിരിപ്പേം. പൂമ്പാറാക്കു കഴൽപോലെയിരി

ഒന്നു വളരെ നീളമുള്ള പ്രപോഷിണി ഉണ്ടു്. ഇതു ഘടി
കാരത്തിന്റെ വില്പുപാലെ ചുരുട്ടി വെച്ചിട്ടാണു്. തണ്ടു്
നീളമുള്ള പൂപ്പങ്ങളിൽകൂടി ഈ പ്രപോഷിണി ഇറക്കി
തേൻ വലിച്ചു കുടിപ്പാൻ ഇവററയ്ക്കു സാധിക്കും. പൂമ്പാററ
കാഴ്ചക്കു വളരെ ഭംഗിയുള്ള ഒരു പ്രാണിയാണു്. രാപ്പാ
ററയ്ക്കു് അത്രുത്താളം ഭംഗിയുണ്ടെന്നു തോന്നുന്നില്ല. പൂമ്പാ
ററയുടെ മുട്ടയുടുകൂടി വളരെ അഴകുള്ളതാണു്. ഉരണ്ടിട്ടും
അണ്ഡാകൃതിയിലും പരന്നിട്ടു പീപ്പുപോലേയും കുപ്പിപോ
ലേയുമുള്ള പല ആ കൃതിയിലും; ചെളിപ്പ പച്ച മുതലായ
പലവണ്ണത്തിലും മുട്ടകൾ ഇലകളിലും തണ്ടുകളി
ലേയും മരത്തൊലിമേലും എന്തുവണ്ടു പലദിക്കിലും പട
ർത്തിവെച്ചതു കാണാം. പാറകൾക്കു ജീവദശയിലെ എല്ലാ
അവസ്ഥകളിലും അങ്ങനകം ശത്രുക്കൾ ഉണ്ടു്. മുട്ടയാണെ
ങ്കിൽ ചെറിയ പക്ഷികളും വണ്ടുകളും ലോഭമില്ലാതെ
തിന്നും. പൂഴുവായി നടക്കുന്ന കാലങ്ങളിൽ അങ്ങനകം പക്ഷി
കളും, ചെട്ടാളന്മാരും, വാളനിച്ചകളും ഇവററയെ എണ്ണ
മില്ലാതെ തിന്നുതീക്കുന്നു. ഉറയിൽ നിശ്ചേഷ്ടനായിക്കിട
ക്കുന്നകാലത്തു് എലികൾ ഇവററയെ ഏത്രയെങ്കിലും
തിന്നുന്നു. ഇങ്ങിനെയുള്ള ശത്രുബാധയിൽനിന്നുഴിവാൻ
ഇവററക്കു ദൈവദത്തമായ ചില കോപ്പുകളുമുണ്ടു്. ഇവ
ററയുടെ ദേഹം ഇവററ അധിവസിക്കുന്ന ദിക്കിനോടോ
മററു വസ്തുക്കളോടോ തുല്യവണ്ണവും ആകൃതിയും ഉള്ള
മരത്തൊലിപോലെയും, ഇലപോലെയും, ചെറിയ ചുള്ളി
പോലെയും പക്ഷിക്കാഷ്ടംപോലെയും തോന്നിപ്പോകുന്ന
വററയെ നമ്മുടെ രാജ്യത്തിൽ വളരെ കാണാം. ഉണക്കില

പോലെയും ദ്രവിച്ച മരക്കഷണംപോലെയും, ചരൽപോലെയും, പൂവുപോലെയും, മുളുപോലെയും ഇരിക്കുന്ന പൂമ്പാറ്റകളുണ്ട്. ചിലതിന്റെ ശരീരത്തിന്മേൽ നിന്നു രൂക്ഷതയുള്ള ഒരു ഗന്ധം പുറപ്പെടുന്നതുകൊണ്ടു ശത്രുജന്തുക്കളൊന്നും ഉപദ്രവിപ്പാൻ ചെല്ലുന്നില്ല. ചിലതിന്റെ ചിറകിന്മേൽ മയിൽപ്പീലിയിൽ കാണുമ്പോല ചില കണ്ണുകളുടെ ചിത്രങ്ങൾ കാണാം. ചില രാപ്പാറ്റകളുടെ പുഴുക്കൾ തിരശ്ചാലാകാശത്തിലിറങ്ങുന്നതുകൊണ്ടു ഉറകളിൽ നിന്നാണു പട്ടുതൂലമടയ്ക്കുന്നതു. ഈ കോപ്പകളൊന്നുമില്ലാതിരുന്ന എങ്കിൽ പാറ്റവംശം ഭൂമിയിൽ അധികകാലം നിലനിന്നു പോരുമെന്നു തോന്നുന്നില്ല. ഇത്ര ധാരാളം ശത്രുക്കളുണ്ടായിട്ടു കൂടി പാറ്റകളുടെ പുഴുക്കൾ ഒഴിച്ചു കൂടാത്ത ബാധകളായിട്ടാണു കണ്ടുവരുന്നതു. മാവിന്റെ ഇലകളൊക്കെ തിന്നുതിക്കുന്ന ഒരു വക രാപ്പാറ്റയുടെ പുഴുക്കൾ എത്ര ഒട്ടുവാവുകയുണ്ടാണു കൊള്ളരുതാത്തതായി തീർന്നതു. പാലക്കാട് മുതലായ ഭിക്ഷകളിൽ താമസിച്ച വഴു മാത്രമേ, ഓരോ പ്രത്യേകകാലത്തു അവിടങ്ങളിലു വീടുകളിൽ കേറിയെന്നു സംഖ്യയില്ലാത്ത കമ്പിളിപ്പുഴുക്കളുടെ ദ്രോഹം ഉണ്ടാകാൻ സാധിക്കുകയുള്ളൂ. കൃഷിയിൽ നാശം ചെയ്യുന്ന അനേകം പാറ്റപ്പുഴുക്കളുണ്ടെങ്കിലും, അനേകം പക്ഷികൾ തങ്ങളുടെ ജീവൻ പുലർത്തുന്നതു ഈ പുഴുക്കളേ ഭക്ഷിച്ചിട്ടാകുകൊണ്ടു, പാറ്റകളുടെ പുഴുക്കളും കേവലം ഉപകാരമില്ലാത്ത ജന്തുക്കളാണെന്നു പറഞ്ഞുകൂടാ.

ഷർപാദവർഗ്ഗത്തിൽ 5-ാം ഉപവർഗ്ഗം ദപപത്ര (ഇഴച്ചമുതലായവ).

ഇഴച്ച, കൊതു, അഞ്ഞൂറു മുതലായ രണ്ടു ചിറകുള്ള ജന്തുക്കൾ ഈ ഉപവർഗ്ഗത്തിൽ അടങ്ങിയിരിക്കുന്നു. ചിറകിന്റെ പിൻഭാഗത്തു കാരോ ചെറിയ തണ്ടു എറിച്ചു നില്ക്കുന്നതു കാണാം. ഇതു രണ്ടാം ജോടു ചിറകിന്റെ ഒരു സൂചനയായിപ്പോൻ മതി. ഹനക്കൾ കടിപ്പാനുതകുന്ന ഉപകരണമായോ പോഷണദ്രവ്യം വലിച്ചെടുക്കുന്ന പ്രപോഷിണിയായോ ഭേദിച്ചുപോകുന്നു. മുഖത്തിലുള്ള അവയവങ്ങൾ മനസ്സിലാക്കാൻ പി. കുഞ്ഞിരാമൻ നായരവർ കളിടെ കൊതുവും മലമ്പനിയും എന്ന ചെറുപുസ്തകം വളരെ സഹായിക്കുന്നതാണ്.

ഇഴച്ച:—ചുക്കനു വലുതായ കണ്ണു, ആശാരിയുടെ മട്ടം പോലെയുള്ള ചിറകു വെളുത്ത ഉദരം എന്നീ ലക്ഷണങ്ങൾ തികഞ്ഞവനാണു നമ്മേ പരിചായി ദ്രോഹിപ്പാൻ വരുന്ന ഇഴച്ച. സൂക്ഷിച്ചു നോക്കിയാൽ, മുഖത്തു, രണ്ടു കണ്ണിന്റെയും മദ്ധ്യത്തിൽ കുറപ്പുനിറത്തിൽ ഒരു ചെറിയ ചാലും ആ ചാലിന്റെ ഇടത്തും വലത്തും കാരോ വെളുത്ത വരയും കാണാം. ഇടക്കിടേ തന്റെ സാമാന്യം തടിച്ച പ്രപോഷിണി ഉള്ളൊട്ടു വലിക്കുന്നതും കീഴോട്ടു താഴ്ന്നതും ഒരു മാറ്റാൻ പാടില്ലാത്ത സ്വഭാവമാണെന്നു ഗണിക്കാം. ഒരു ദിക്കിൽ വളരെ നേരത്തോളം ഇളകാതെ നില്ക്കുന്ന സമ്പ്രദായം ഇഴച്ചക്കിലു. ഇങ്ങിനെ ചെയ്യുന്നതു കേവലം കാരണം കൂടാതെയല്ല. പത്തു മിനുട്ടോളം കേര

ടത്തു തിന്നാൽ തന്റെ കാലുകളുടെ അഗ്രത്തിൽനിന്നു പുറപ്പെടുന്ന ഒരുതരം പരകൊണ്ടു താൻ ഇളകാൻ വയ്യാതെ പറിപ്പാകും. എന്തൊക്കെ വൃത്തികൂടുള്ള വേലകളിൽ ഏല്പട്ടാലും ഈച്ച തന്റെ ശരീരം വളരെ വൃത്തിയിൽ കൊണ്ടുനടക്കുന്നുണ്ടു. പിൻകാലുകൾകൊണ്ടു മുൻകാലും ചിറകും മുൻകാലുകൾകൊണ്ടു പിൻകാലുകളും ഉഴിഞ്ഞു വെടിപ്പാക്കുന്നതു കാണുമ്പോൾ ആക്കും കൌതുകം ജനിച്ചുപോകും. പ്രാണശക്തി കണക്കിലൊര ഉണ്ടു. അമൃതം, വ്രണം, ശ്വാം മുതലായവയിൽ, ഈച്ച, തന്റെ കട്ടികളാകുന്ന പൂക്കളെ തിന്നേപിക്കുന്നു. അവറ്റ അവിട്ടനു പോഷണദ്രവ്യങ്ങൾ വലിച്ചെടുത്തു രചിരകൾ പ്രാപിക്കുന്നു. അല്പ ദിവസത്തിനുള്ളിൽ പുറത്താൽ പൊട്ടി അതി സരസനായ ഒരു ഈച്ച പുറത്തു വരുന്നു. ഇന്നടങ്ങുന്ന വീഴാവു എന്ന പ്രതിപത്തിയൊന്നുമില്ലാത്തതുകൊണ്ടു, കണ്ണിൽക്കണ്ട രോഗബീജങ്ങളൊക്കെ തന്റെ കാലിന്മേൽ പറിക്കിടക്കും. അതുപേരി വിദാൻ മനുഷ്യന്റെ ആമാശയത്തിനുള്ളിലേക്കു സക്ലീകൃതം ഞീർ, പാനീയങ്ങളിൽ വീണുവീഴട്ടോ, ഈ ബീജങ്ങൾ മനുഷ്യന്റെ വയറിനുള്ളിലാൽ ഭീരുപ്രയത്നം ചെയ്യുന്നുണ്ടാകും. മനുഷ്യന്റെ ഇടവിടായെയുള്ള പ്രതിഷേധങ്ങളൊന്നും ഈച്ച വകവെക്കാറില്ല. പറക്കുമ്പോൾ ചിറകിന്റെ ചലനം നമുക്കു പ്രത്യക്ഷമാകുന്നില്ല. ഒരു ശബ്ദമുണ്ടാക്കാതെ ചങ്ങാതി പറക്കാറുണ്ടു. വലിയ ഈച്ചയുടെ പിരടിക്കു ചില വരകൾ ഉണ്ടാകും. മണിക്കണ്ണൻ എന്ന നീചതിറത്തിലുള്ള ഈച്ചക്കു ശവങ്ങളാണു വളരെ പിടിച്ചതും. റാബ്ബൻ ഈച്ചയുടെ ഉദരം അത്ര സമൃദ്ധിച്ചു

തല്ല. അതു കണ്ണൻ പാറയുടെ അത്ര നീണ്ടിട്ടല്ലെങ്കിലും അതിൽ പകുതി നീളം കാണാം. അറം കൂത്തുമാരിക്കും. ഇതു കാരോ ജന്തുക്കളുടെ മേൽ റാഞ്ചിയില്ല. അതിന്റെ രക്തപാതം ചെയ്യുന്നു. പൊട്ടൻ എന്നും പോന്ത എന്നും പറയുന്ന വലിയതരം ഈച്ചകൾ പോരകുടിയന്മാരാണ്. നാൽക്കാലികളുടെ നേരത്താണ് ഇവർ പെല്ലുന്നത്. വീഴുന്ന സ്ഥലം നാൽക്കാലിക്കു ഒന്നുകൊണ്ടും തൊട്ടുകൂടാത്തൊരേടമായിരിക്കും. നായീച്ച ഘനംകുറഞ്ഞ ഒരു ജന്തുവാണ്. വിരൽകൊണ്ടുത്താലൊന്നും അതു ചാകില്ല. നായയുടെ കഴുത്താണ് ഇതിന്റെ വാസസ്ഥാനം. ശരീരം ഉണക്കുതിറമാണ്. നായ്ച്ചാരയാണ് തനിക്കു അമൃതം. ഈ തരത്തിൽ ഒരു കറുത്ത ഈച്ച മനുഷ്യരെയും കടിപ്പാൻ വരാറുണ്ട്. പക്ഷേ ഇതു വളരെ അപൂർവ്വമായി കാണുന്ന ഒരു ജാതി ഈച്ചയാണ്. പൂട്ടിവെച്ച ശിലക്കുടയുടെ ഉള്ളിലും മറവും ഈ വിഭാഗം ചിലപ്പോൾ വന്നുകൂടും. ഉഷ്ണകാലത്തു കണ്ണിൽചീങ്ങി മരിക്കാൻ വരുന്ന ചെറിയ ഈച്ചയാണ് കടുകീച്ച. ഇതു കാഴ്ചയിൽ ചെറിയ ചിറകാൻ ഒരു മുത്താരിപോലെ തോന്നും. മേലേ നിന്നു തുങ്ങുന്ന കാലക്കണ്ണിയിന്മേലോ ചൂടിക്കുടുന്നത്തിന്മേലോ ഇവ ഇടപഴുതില്ലാത്ത കാരോ കൂട്ടമായി പററിക്കൂടുന്നു. ഈ ജനുസ്സിൽ പക്ഷേ ഇതിനേക്കാൾ വളരെ വലുതായി ഒരുതരം ഈച്ചയുണ്ട്. ഇതു കൂട്ടമായി നടക്കില്ല. ഈച്ച വംശത്തിൽ ഇങ്ങിനെ പല ജാതിക്കാരങ്ങളെങ്കിലും ആഫ്രിക്കാരാജ്യത്തിലെ 'ട്രൂസെ' എന്ന പോന്തയപ്പാരി രണ്ടു വാക്കുകളിലും പറയാതിരിപ്പാൻ പാടില്ല. ഇതിന്റെ കടി യോറാൽകുന്നകാലികൾ രണ്ടുപക്കുമില്ലാതെ ചത്തുപോ

കുന്നു. മനുഷ്യന്റെ യാതൊരു കേടും ഇതിന്റെ കടികൊണ്ടു ഓരുകുന്നില്ലതാനും. ഇതിന്റെ കരച്ചിൽ കേൾക്കുമ്പോൾ തന്നെ അവിടത്തെ കണകാലികൾ, മരണപ്പാച്ചൽ പാഞ്ഞു അടുത്തുകാണുന്ന ജലാശയങ്ങളിൽ പോയി മുങ്ങിക്കളയുന്നു. കാട്ടുമൃഗങ്ങൾക്കൊന്നും ട്സെട്സിയുടെ കടി അത്ര അപായപ്രദമാകുന്നില്ല. വെള്ളത്തിന്റെ വിതാനത്തിൽ കൂടെ നടന്നുകലിക്കുന്ന ഈച്ചകളും ഉണ്ടു. ഇവറ്റിൽ ചിലതിന്റെ കാലുകൾ വളരെ നീണ്ടിരിക്കും. ചുവരിന്മേലുള്ള തളികളിൽ വന്നുകൂട്ടുന്ന ചില വിചിത്രവരിയന്മാരായ ജന്തുക്കളേയും ഈച്ചകളായി ഗണിക്കേണ്ടതാണെന്നു തോന്നുന്നു. ഈ കൂട്ടിൽ ഒരു ജാതി മുട്ടയിടുന്നതു പൂഴിയിലാണ്. ഇവറ്റു പിൻകാലുകൾ കൊണ്ടു പൂഴിയിൽ കുഴികുഴിക്കുന്നതു വളരെ കൗതുകകരമായ ഒരു കാഴ്ചയാണ്.

കൊതു: — ചെറിയ ശിരസ്സും, കൂർപ്പോലെ വളഞ്ഞ ഉരസ്സും, നീണ്ട ഉദരവും സാമാന്യം നീണ്ട ആറു കാലുകളും, നേരിയ രണ്ടു ചിറകുകളും കൊതുകിന്റെ സാധാരണ ലക്ഷണങ്ങളാണെങ്കിലും കൊതു നമ്മെ വിസ്മയിപ്പിക്കുന്നതു അതിന്റെ വേറായവയെത്തുകൊണ്ടാണ്. സ്വർഗ്ഗപ്രാണങ്ങൾ ഗ്രഹിപ്പാനുള്ള സംവേദിനികളും ഉള്ള കഴൽ പോലെയുള്ള പ്രഃപാഷിണിയും കന്തംപോലെയുള്ള ചർമ്മിണികളും മറ്റും കൊതുകിന്റെ രക്തപാനത്തിന്നു ഉതകുന്ന കോപ്പുകളാകുന്നു. ഭൂതക്കണ്ണാടികൊണ്ടു നോക്കാതെ ഇതു വ്യക്തമായി കാണില്ല. കൊതു മുട്ടയിടുന്നതു വെള്ളം കെട്ടിനിൽക്കുന്ന ദിക്കുകളിലാണ്. മുട്ടയിൽനിന്നു പുറത്തു വരുന്ന പൂഴിവിന്റെ ശിരസ്സു തടിച്ചിട്ടും വാലിന്റെ ഭാഗം

മെലിഞ്ഞിട്ടുമാണ്. വാൽ മീതെയാക്കി വെള്ളത്തിൽ പൊതി നിൽക്കുന്നതു ആ ഭാഗംകൊണ്ടു കാര്യം വലിച്ചെടുക്കാനാണ്. ഉപദ്രവിച്ചാൽ അനേകം മരിച്ചുലോടുകൂടി ചോടേ താഴും. ഇങ്ങിനെ കുറേനാൾ പൂഴുവായിക്കഴിച്ചാൽ, പിന്നെ നിയോജ്യനായി കുരടത്തു ഒരുങ്ങിനിൽക്കും. കുറേ ദിവസത്തിനുള്ളിൽ പുറമേയുള്ള ഉറയും പൊട്ടി ഒരു പരിപൂർണ്ണമായ കൊതു പുറത്തുവരും. വെള്ളത്തിൽ പൊതിക്കിടക്കുന്ന ആ ഉറയുടെ മീതേ കുരടനേരം നിന്നു കൊതു തന്റെ ചിറകാറുന്നു. പിന്നെ തന്റെ ജീവിതോദ്ദേശ സിദ്ധിക്കായി എവിടെയെങ്കിലും പാറിപ്പോകയും ചെയ്യുന്നു. തന്നെക്കൊണ്ടുള്ള ഒരു വലിയ സിദ്ധി മലമ്പനിയുടെ വിതരണംതന്നെയാണു. മലമ്പനിയുടെ ബീജങ്ങൾ കൊതുവിന്റെ കടിവഴിയായിട്ടാണു മനുഷ്യശരീരത്തിൽ എത്തിച്ചേരുന്നതു.

ഷർപാദവർഗ്ഗത്തിൽ 6-ാം ഉപവർഗ്ഗം വേട്ടാളൻ മുതലായവ.

വേട്ടാളവംശത്തിൽ, വാളനീച്ചകൾ, മരത്തുള്ള നീച്ചകൾ, വേട്ടാളന്മാർ, ഉറമ്പുകൾ, തേനീച്ചകൾ എന്നിങ്ങിനെ പലജാതി ജന്തുക്കളുണ്ടു. മുൻചിറകും പിൻചിറകും എത്രയോ സൂക്ഷ്മങ്ങളായ കൊളുത്തുകളാൽ യോജിക്കപ്പെട്ടിരിക്കും. ഈ ഉപവർഗ്ഗത്തിൽ താല്പരനായി രത്തിലും അധികം ജന്തുക്കളെ കണ്ടുകിട്ടിയിരിക്കുന്നു. സുമാത്ര ഒന്നരലക്ഷം ജാതി ജന്തുക്കളെ ഇനിയും കണ്ടുകിട്ടേണ്ടതാണെന്ന കാര്യവും ശാസ്ത്രജ്ഞന്മാർ മനസ്സിലാക്കിക്ക

ഴിഞ്ഞിട്ടുണ്ടു. ഈ ഉപവർഗ്ഗത്തിൽപ്പെട്ട ജന്തുക്കളുടെ ശരീര
 ത്തിന്നു വളരെ വൃത്തിയും ചൈതന്യവുമുണ്ടെന്നു മാത്രമല്ല
 പുറത്താലിന്നു നല്ല ഉറപ്പും തിളങ്ങലും കാണും. തടിച്ച
 ഹനക്കളും നേരിയതെങ്കിലും ബലമുള്ള ചിറകുകളും വിറ
 പിക്കാൻ കഴിയുന്ന ഉദരവും ഈ ജന്തുക്കളുടെ മുഖ്യ അട
 യാളമാണു. ചിലതിന്നു ഉദരാനതത്തിൽ ഒരു നീണ്ട നാരാ
 ചം ഉണ്ടാകും. ചിലതിന്നു ഈ അവയവം ഒരു ചെറിയ
 സൂചിപോലെ ഇരിക്കും. ഈ ഉപവർഗ്ഗത്തിൽപ്പെട്ട എല്ലാ
 ജന്തുക്കൾക്കും ഒരുപോലെ യോജിക്കുന്ന ചില സാമാന്യ
 ലക്ഷണങ്ങൾ പറയാൻ പ്രയാസമാണെങ്കിലും മിക്ക ജന്തു
 കൾക്കും പറന്നു ചില ലക്ഷണങ്ങൾ മാത്രം പറയാം.
 കാരോ ജന്തുവിന്നു നേരിയതും കണ്ണാടിയോടൊപ്പം ഉള്ളിൽ
 കൂടെ കാണാവുന്നതുമായ നാലുചിറകുണ്ടു. ശിരസ്സും ഉര
 സ്സും വെച്ചുവെക്കുന്നതായി പിരിഞ്ഞു നിൽക്കും. ഉദരവും
 ഉരസ്സും ഒരു നേരിയ തണ്ടിനാലാണു യോജിപ്പിച്ചിരിക്കു
 ന്നതു. ചർമ്മത്തിന്നു ഉറപ്പും ഉളിച്ചലും ഉണ്ടാകുന്നതു
 കൂടാതെ അതിനേൽ ചെറിയ രോമങ്ങളും ചിലപ്പോൾ
 ഉണ്ടാകും. ഹനക്കളെക്കൊണ്ടു ആഹാരം മെതിക്കുന്നതു
 കൂടാതെ, കഴികഴിക്കയും, മരങ്ങൾ കാന്തമറിക്കയും ചെ
 യുന്നു. ചില ഉരമ്പുകളുടെ കൂട്ടത്തിൽ ശിരസ്സും ഹനക്കളും
 വളരെ വലുതായി കാണുന്നവരെ പടയാളികളായി നിൽ
 കുന്നവരായാണു. ഉരസ്സിന്റെ അടിയിലാണു ആരുകാലു
 കൾ നിൽക്കുന്നതു. ഈ കാലുകളും ചില പ്രത്യേകാവശ്യം
 നിർവ്വഹിക്കാനായൊണ്ടു ചില പ്രത്യേകഭേദഗതി പ്രാപിച്ചു
 വരാറുണ്ടു. തേനിച്ചു പൂമ്പൊടിയും തേനും ശേഖരിച്ചുകൊ
 ണ്ടവരാൻകൂടി തന്റെ കാലുകൾ ഉപയോഗിക്കുന്നു. ചില

നിലവട്ടാളന്മാരുടെ കാലുകളിന്മേൽ നീണ്ട മുളകളുള്ളതു കൊണ്ടു അവർക്കു കഴികഴിപ്പാൻ വളരെ സൗകര്യം വന്നു പോരുന്നു. ഇവർ മുട്ടയിടുന്നതും മുട്ടയിൽനിന്നു വിരിയുന്ന കുട്ടിക്കു ആഹാരമായി കൊന്നുകൊണ്ടുവെക്കുന്ന പ്രാണികളെ ഇടുന്നതും ഈ കഴിയിലാണ്. സന്താനോല്പാദനത്തിനുള്ള സാമഗ്രികൾ ഉദരാന്തത്തിലാണ് നിക്ഷേപിക്കപ്പെട്ടതു. ചിലതിന്നു അതു, കത്തുന്ന സൂചിയുടെ ആകൃതിയിൽ ഇരിക്കും. ചിലതിന്നു ഈ സൂചിക്കു ദീർഘം ജാസ്മികാണം. മറ്റു തുളക്കുന്ന ചിലതു ഈ സൂചി ഒരു ചിററുളിയായുപയോഗിക്കും. വാളനീച്ചകൾക്കു ഈ ആയുത്തിന്മേൽ ചെറിയ പല്ലുകളുണ്ടാകുന്നതുകൊണ്ടു അവർ ഇതു ഇളഞ്ഞ്ചുളികൾ മുറിക്കുവാൻ ഒരു ഇഴച്ചുവായുപയോഗിക്കും. ചിലതു ഈ ആയുധം പ്രാണികളേ കത്തി ബോധംകെടുത്തു ചാൻ ഉപയോഗിക്കുന്നു. സന്താനോല്പാദനത്തിൽ, മുൻ വിവരിച്ച രൂപാന്തരതകൂടാതെ മറ്റൊരു വിസ്തരിക്കത്തക്കല്ലാത്ത അതിശയവും കൂടി കാണുന്നുണ്ടു. ഇതു ആണിന്റെ ബീജസഹായമില്ലാതെ പെണ്ണു മുട്ടയിട്ടു കൊള്ളുന്നതാണ്. ഈ ഉപവർഗ്ഗത്തിൽപ്പെട്ട ജന്തുക്കളെക്കൊണ്ടു മനുഷ്യനു ഉപകാരവും അപകാരവും ഒരുപോലെ ഉണ്ടു. ഇതുതന്നെ മനസ്സിലാക്കിയതിൽപിന്നെ ഈ വംശത്തിൽപ്പെട്ട ഓരോജാതി ജന്തുക്കളെപ്പറ്റി അല്പം വിവരിക്കാം.

വാളനീച്ചകൾ:—(Saw flies) ഇതു വളരെ ചെറിയ ജന്തു ചാണു. ഒരിഞ്ചിന്റെ മൂന്നിലൊരോഹരി നീളം ദേഹത്തിന്നു കാണുമെങ്കിലും ചിറകു വിടർത്തിയാൽ ഒരറ്റത്തിൽനിന്നു മറ്റൊരു അറ്റംവരെ അരഇഞ്ചിലും ജാസ്മി

നിളം കാണം. പിൻചിറകുകൾ മുൻചിറകുകളേക്കാൾ ഏതായാ ചെറുതാണ്. ഇതിൽ ചിലതു ഉദരാന്തനാരാചം കൊണ്ടു ഇലയായാ ഇളഞ്ചുങ്ങിയായാ തുളച്ചു മുട്ടയിടുന്നു. മുട്ടയിൽനിന്നു വിരിയുന്ന പൂഴി അതു ഇരിക്കുന്നേടത്തുള്ള ഇലയോ ഇളഞ്ചുങ്ങിയോ തിന്നു ക്ഷണത്തിൽ വളരുന്നു. നിറയേ പൂത്തിരുന്ന ഒരു കട്ടുമാവിന്റെ പൂങ്കലുകളുടെ തണ്ടിനാൽ ഇവറ്റു മുട്ടയിട്ടു ഒരു ഒറ്റ പൂങ്കലശേഷിയാതെ നശിപ്പിച്ചു തുണാൻ കണ്ടിട്ടുണ്ട്. ചിലതു ഉറപ്പുള്ള മരത്തടി തുളച്ചു അതിലാണ് മുട്ട നിക്ഷേപിക്കുന്നതു. ചിലതു നെൽകൃഷി ക്ഷേത്രം വൈഷ്ണവമുണ്ടാക്കുന്നു. ഈ ജാതി ജന്തുക്കളിൽ മനുഷ്യനു അപകാരികളല്ലാത്ത ഉപകാരികളായ ഒരു രേഖയും കാണുകയില്ല.

വേട്ടാളൻ:—(Wasp) നമ്മുടെ വീടുകളിലും മറ്റും വന്നു ഒരു സൗകര്യമുള്ള സ്ഥലം തിരഞ്ഞെടുത്തു കൂടുകെട്ടുന്ന വേട്ടാളന്മാരെ കാണാത്തവരുണ്ടാകയില്ല. വേട്ടാളൻ വളരെ ബുദ്ധിയും ഉത്സാഹവും ഉള്ള ഒരു ജന്തുവാകുന്നു. വേട്ടാളനെ എല്ലാ രാജ്യങ്ങളിലും കാണാമെങ്കിലും ഒരേ ജാതി വേട്ടാളനെ പല രാജ്യങ്ങളിലും കണ്ടു എന്നു വരികയില്ല. നമ്മുടെ രാജ്യത്തിൽ മച്ചകളിന്റേയും ജനവാതിലുകളിന്റേയും മണ്ണുകൊണ്ടു കൂടുണ്ടാക്കുന്ന രണ്ടു മൂന്നു ജാതി വേട്ടാളന്മാർ ഉണ്ടു. ഭൂലായി മുതൽ രണ്ടുമൂന്നുമാസംവരേയാണ് വേട്ടാളന്മാർ അതി ജാഗ്രത കാണിക്കുന്നതു. ഒരു ജാതിയുടെ നിറം കറുപ്പും മഞ്ഞയുമാണ്. ഇതു ഇരത്തിൻ കിടക്കയെക്കാൾ ഏതായാ ചെറുതായാ, അനേകം അറകൾ ഒന്നാകുന്നു തൊട്ടുകൊണ്ടു വളരെ വൃത്തിയിൽ മണ്ണുകൊണ്ടുണ്ടാക്കുന്നു. ഒരു കൂട്ടിൽ പത്തുപതിന്നാലറകൾ

ഉണ്ടാകും കാരോ അറ ഉണ്ടാക്കിക്കഴിഞ്ഞാൽ അതിൽ
കാരാ മുട്ടയിടും. പിന്നെ തന്റെ മുട്ടയിൽനിന്നു ജനി-
ക്കുന്ന പുഴുവിന്നു ആഹാരമായി പാറകളുടെ പുഴുക്കളെ
പിടിച്ചുകൊണ്ടുവന്നു ആ അറ നിറക്കും. ഒരു രണ്ടു മാസം
കഴിഞ്ഞാൽ കാരാ അറയിൽനിന്നു കാരാവേട്ടാളൻ പുറ-
ത്തുവരും. മറെറായ ജാതി വേട്ടാളന്റെ ശരീരം ഇഷ്ടിക
പോലെ ചുക്കപ്പാണു. കാലുകൾ മഞ്ഞയാണു. ഇതു താന്നു
ണ്ടാക്കുന്ന അറയിൽ ആഹാരമായി കൊണ്ടുവന്നു നിറക്കു-
ന്നതു എട്ടുകാലികളേയാണു. നിലത്തു മടയുണ്ടാക്കി അതിൽ
മുട്ടയിടുന്ന വലിയജാതി വേട്ടാളനുണ്ടു. ഇതു മടയിൽ
കൊണ്ടുവെക്കുന്നതു കൂറകുളയാണു. കൂറകളെ തന്റെ ഉദ-
രത്തിൽ കാണുന്ന സൂചികൊണ്ടു കത്തി നിശ്ചയിക്കുന്നതി-
ലതിന്റെ ശേഷം മാത്രമേ ഇഴച്ചു മടയിൽ കൊണ്ടുവന്നി-
ടുകയുള്ളൂ. ഒരു ജാതി വേട്ടാളൻ ഇലയിൽ മുട്ടയിടുകയും,
മുട്ടയിട്ട ഭാഗത്തിൽ കാരാ ഞെല്ലിക്കാമണ്ണത്തിൽ കാരാ
മുഴു പൂർപ്പെടുകയും ചെയ്യുന്നു. വേറെ ഒരു ചെറിയ ജാതി
വേട്ടാളൻ മുട്ടയിട്ടു വരുന്നതു പൂമ്പാറകളുടെ പുഴുക്കളുടെ
ശരീരത്തിനലാണു. ഈ മാതിരി സ്വഭാവങ്ങൾ ആലോ-
ചിച്ചാൽ പക്ഷിയേപ്പോലെതന്നെ വേട്ടാളനും പാറകു-
ളുടെ പുഴുക്കളുടെ ബാധയിൽനിന്നു കൃഷിക്കാരെ രക്ഷിക്കു-
ന്നുണ്ടു.

കടന്നൽ:—(Hornet) ഇതു കാഴ്ചയിൽ ഒരു വലി-
യ ഇഴച്ചുവേപ്പോലെ ഇരിക്കും. മുഖത്തു കത്തുചാണുപയോ-
ഗിക്കുന്ന ഒരു ആണി ഉണ്ടു. കത്തിക്കഴിഞ്ഞാൽ ആണി
മുറിയിൽതന്നെ തറച്ചിരിക്കും. കടന്നലിന്നു ലേശം വിഷ-
മുള്ളതുകൊണ്ടു അനേകം കടന്നൽ ഒന്നിച്ചു കത്തിയാൽ

മനുഷ്യന്നുതന്നെ ജീവതാശം പിടിച്ചെടുവാൻ തക്കതായ ഒരു കടന്നുകയറ്റം മിക്കവാറും സമയത്തു വലിയ പതയോലയുടെ ഉൾഭാഗത്താണ്. ഒരു കടന്നുകയറ്റം ചിലപ്പോൾ ഒരു മൂടായാളം (50 സേർ കൊള്ളുന്ന ഒരു പൊതി കെട്ട്) വണ്ണമുണ്ടാകും. കൂടു വളരെ അറകളായി ഭാഗിച്ചിട്ടുണ്ടാകും. കടന്നുകയറ്റം ഏകദേശം 1000 വലുതായി വീശുന്നതിലോ ഇളക്കം തട്ടിയാൽ അനേകം കടന്നുകയറ്റം അനുഭവപാത്രം പരന്നെത്തി കണ്ണിൽ കാണുന്ന കുന്നുകാലികളെയും മനുഷ്യരെയും കത്തി ദ്രോഹിക്കാതിരിക്കില്ല. കടന്നുകയറ്റത്തെ, യോഗമായി പാക്കുന്ന ഒരു ജാതി വേട്ടാളന്മാരായി വിചാരിക്കുന്നതിൽ അബദ്ധമില്ല.

തേനീച്ച:—ഇതും ഓരോ വലിയ കൂട്ടമായിപ്പാക്കുന്ന ജന്തുമാകുന്നു. ഇതിന്റെ വിശേഷവിധി കൂടും, തേനും, മെഴുക് ഉണ്ടാകുന്നതാണ്. കൂട്ട അനേകമായിരം അറകൾ കൊണ്ടു നിറഞ്ഞതാകുന്നു ഓരോ അറക്കു ആറു ഭാഗങ്ങൾ ഉണ്ടു. ഈ സംഗതികൊണ്ടു ചുരുങ്ങിയ ഒരു സ്ഥലത്തു ഏറ്റവും അധികം അറ ഉണ്ടാക്കാൻ ഇതിനു സാധിക്കുന്നു. ഓരോ അറയിൽ ഓരോ മുട്ടയും, മുട്ടയിൽനിന്നു വിരിയുന്ന പൂച്ചകൾ തിന്നാൻ കൊണ്ടുവെക്കുന്ന തേനും ഉണ്ടു. അറ ഉണ്ടാക്കുന്ന പദാർത്ഥം തേനീച്ചയുടെ ശരീരത്തിൽ നിന്നു പുറപ്പെടുന്ന മെഴുവാണു. മാവും പൂച്ചയും പൂത്താൽ ആ പൂച്ചകളും അന്ത്യമായി അനേകമായിരം തേനീച്ചകൾ വരുന്നു. ഇവയൊക്കെ കന്നിച്ചുട്ടിപ്പറന്നു കളിക്കുന്ന ശബ്ദം ഒരു മുഴക്കമേപോലെ കേൾക്കും. തേനീച്ച പതിവായി കൂട്ടുകെട്ടുന്നതു ഉയരമുള്ള മരത്തിന്മേലാണ്. മുട്ടയിടുന്ന തേനീച്ചകളേ “റാണി” എന്നാണു പാശ്ചാ

തൃർ വിളിച്ചുവരുന്നതു. ഇതിന്നു മുട്ടയിടുകയല്ലാതെ മററ യാതൊരു പ്രവൃത്തിയും ഇല്ല. മുട്ടയിടുംതോറും നവംസകന്മാർ അതോരോന്നോരോന്നെടുത്തു കാരോ അറകളിൽ കൊണ്ടുവെക്കുന്നു. ബാല്യത്തിൽ കൃത്രിമകൂട്ടകളുണ്ടാക്കി കൊടുത്തു തേനീച്ചകൾ കൊണ്ടുവരുന്ന തേൻ ശേഖരിക്കാറുണ്ടു. നമ്മുടെ നാട്ടുകാരോപ്പോലെ തേനീച്ചകളെ ആകപ്പാടെ ചുട്ടുകരിച്ചിട്ടു തേതെടുക്കുന്ന രാക്ഷസ സ്വരൂപായം അവർക്കു കേവലം ഇല്ല. ചില ചെറുതരം തേനീച്ചകൾ കാരോതളയിലാണു കൂട്ടുണ്ടാക്കുന്നതു. ചെറുതരം എന്നു വിളിച്ചുവരുന്ന ഇവറയുടെ തേതിന്നു വളരെ ഗുണം പറയുന്നുണ്ടു.

ഉറമ്പുകൾ:— ഉദരവും ഉരസ്സും ഒരു തേരിയതണ്ടുകൊണ്ടു യോജിക്കപ്പെട്ടിരിക്കും. ചിലതിന്നു ഉദരത്തിൽ കുത്താൻ ഉപയോഗിക്കുന്ന ഒരു സൂചി ഉണ്ടായിരിക്കും. ഇതു, ഉപയോഗിക്കാത്ത അവസരത്തിലൊക്കെ പൂച്ചയുടെ നഖംപോലെ ഉള്ളിലുള്ള ഒരു ഉറയിൽ വലിഞ്ഞുതിരിക്കും. ഉറമ്പുകളിലും, ആൺ, പെൺ, നവംസകം, എന്നീ മൂന്നു വിധക്കാരുണ്ടു. സാധാരണ പുറത്തുവന്നു കാരോ പ്രവൃത്തി നടത്തുന്ന ഉറമ്പുകളൊക്കെ നവംസകന്മാരാണ്. ഇവറക്കു ചിറകുണ്ടാകയില്ല. ഇവറയുടെ നടവടിയും ബുദ്ധിയും മനുഷ്യരോപ്പോലും വളരെ ആശ്ചര്യപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നു. ദേശനശക്തി ഉറമ്പിന്നു ശരാശരിക്കുണ്ടു. എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ എല്ലാറ്റിന്നും കണ്ണുകൾ കാണുന്നുണ്ടു. കാഴ്ച നല്ലവണ്ണമുണ്ടെങ്കിലും ശ്രവണശക്തി അധികമുണ്ടെന്നു തോന്നുന്നില്ല. പക്ഷേ ഈ കുറവും പരിധരിക്കാൻ വേണ്ടിയോ മറ്റോ പ്രാണശക്തി വേണ്ടതില്ല.

ധികം പൂർത്തിയായിട്ടുണ്ട്. ഒരു പ്രത്യേക സ്ഥലത്തു എത്താൻ നുള്ള മാർഗ്ഗം കണ്ടുപിടിക്കുന്നതു തന്റെ കണ്ണുകൊണ്ടും പ്രാണശക്തികൊണ്ടുമാണ്. ഒരു കൂട്ടം ഉറമ്പു തങ്ങളുടെ കൂട്ടത്തിന്നു 500 വാർ അകലേയുള്ള ഒരു മരന്നു ഷാപ്പു കാരന്റെ അളുമാറയിൽ വെച്ചു തേൻ കുപ്പിയിൽ കൊല്ലും തോറും വരാറുള്ളതുകൊണ്ടു ഇതിന്നു മാർഗ്ഗം തിരിച്ചറിവാൻ നുള്ള ശക്തി തല്പരങ്ങളുണ്ടെന്നു ഗ്രഹിക്കാം. സ്നേഹിതന്മാരെ തിരിച്ചറിവാനുള്ള ശക്തിയും ഉറവിന്നു ധാരാളം ഉണ്ട്. ശത്രുക്കളെക്കണ്ടാൽ, വെറുതെ വിടാതെ, വല്ലപ്രകാരത്തിലും കൊല്ലാൻ ഉത്സാഹിച്ചുതോക്കും. ഒരു കൂട്ടിൽ നിന്നു ചില ഉറമ്പുകളെ എടുത്തു കിന്നരങ്ങുമാസം മറ്റൊരു ദിക്കിൽ കൊണ്ടുവെച്ചു ശേഷം, രണ്ടാമതും ആ കൂട്ടിൽത്തന്നെ കൊണ്ടുവിട്ടാൽ മറ്റുള്ളവരും, വിട്ടുപാർത്തവരെയെ തങ്ങളുടെ കൂട്ടക്കാർ തന്നെയാണെന്നു ക്ഷണം മനസ്സിലാക്കുന്നു. ചിലസമയത്തു മഴപ്പാററുപാലെ പുറത്തുവന്നു പറന്നുകളിക്കുന്ന ചെറിയ ജന്തുക്കൾ ഉറമ്പുകളാണെന്നു കാണാം. ഈ കൂട്ടത്തിൽ ഭ്രമണം ചെയ്തും ഇടകലനംണ്ടാകും. ഇണചേർന്നു ഉടനെതന്നെ ആൺ വീണമരിച്ചു പോകുന്നു. വിധവയായ പെണ്ണും, തന്റെ അലങ്കാരമായ ആ ചിറകു ഉപേക്ഷിച്ചു, തന്നെ ആരും കാണരുതെന്നു വിചാരിച്ചാമറ്റൊരാളോടു ചേർന്നു ചെന്നു പരന്നു സങ്കീർണ്ണമായ കോണുകളിൽ താങ്ങുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന നവംസകന്മാർ തങ്ങളുടെ ജാതിയാണെന്നു തോന്നിയാൽ ഇവരെയെ ദയാപൂർവ്വം പോറ്റിവരുന്നു.

ഉറമ്പുകൾക്കു തേൻ വളരെ പ്രിയമാണ്. 'അരക്ക പ്രാണികളെയും (Aphides) ചിലപ്പോൾ അവരെയുടെ

മുട്ടകളേയും ഉറമ്പുകൾ ശേഖരിച്ചു വെക്കുന്നു. അവരോടും, പയറോ, മറ്റു വല്ല ചെടിയോ സമൃദ്ധിയായ് വളർന്നു കണ്ടാൽ ഉറമ്പുകൾ അരക്കപ്രാണികളെയോ അവറ്റയുടെ മുട്ടകളോ തളിർപൊട്ടിവരുന്ന ദിക്കിലോ, പൂവിടലാ കൊണ്ടുവെക്കുന്നു. ഈപ്രാണികൾ, ചെടിയിലുള്ള നിർവലിച്ചുകുടിച്ചു പോഷിക്കുമ്പോൾ, അതിന്റെ പുറത്തുള്ള, രണ്ടുകുഴലുകളിൽ കൂടെ ഒരു വക നീർ പുറത്തു തള്ളുന്നു. ഈ നീർ മധുരസമാകുകൊണ്ടു ഉറമ്പുകൾ എത്രയും ആത്മീയതയുടെ അതൊക്കെ നഷ്ടപ്പെടുത്തുന്നു. ചില പ്രത്യേക തലോടൽകൊണ്ടു ഉറമ്പു ഈ പ്രാണിയെക്കൊണ്ടു നീർ പുറത്തുതള്ളിക്കൊണ്ടു. ഈ കാര്യം വിചാരിച്ചാൽ മനുഷ്യൻ പാൽകറന്നു കുടിക്കാൻ പശുക്കളെയും മറ്റും പോറ്റുമ്പോലെ, ഉറമ്പുകൾ തങ്ങളുടെ ഇഷ്ടപോലെ തേൻകുടിക്കാൻ അരക്കപ്രാണികളെയും പോറ്റുന്നുണ്ടെന്നു പറയാം. ഒരു ദിക്കിലുള്ള ചെടികളൊക്കെ ഉണങ്ങിയെന്നു കാണുമ്പോൾ ഉറമ്പുകൾ എത്രയോ കരുതലോടുകൂടെ ആ പ്രാണികളെ സൗകര്യമുള്ള മറ്റൊരുദിക്കിൽ എടുത്തു കൊണ്ടുപോയി വെക്കുന്നു. അരക്കപ്രാണിയായ പശുവിനെ പോറ്റി വളർത്താൻതക്ക വൈഭവമുള്ള ഉറമ്പുകളിൽ രണ്ടുമൂന്നു ജാതി, യുദ്ധംചെയ്തു, തടവുകാരായി പാടിപ്പുകൊണ്ടു വരുന്ന പരാജിതജാതികളെ അടിമകളാക്കി വളർത്തിവരാറുണ്ടെന്നു വാസ്തവം അത്ര അതിശയിക്കത്തക്കതല്ലല്ലോ. യജമാനൻ ഉറമ്പുകൾക്കു അടുത്തത്തങ്ങനും മറ്റൊരുജാതി ഉറമ്പിന്റെ കൂടുണ്ടെന്നു അറിവുകിട്ടിയാൽ പണ്ടുള്ള രാജാക്കന്മാരെപ്പോലെ ഒരു കവർച്ചക്കുള്ള വട്ടം കൂട്ടുന്നു. ആ കൂട്ടിലുള്ള പോരാളികളെയും വേലക്കാരെയും

കൊന്നു കൂട്ടിൽ കാണുന്ന മുട്ടകളോ ചെറിയ ഉരമ്പു കളോ തങ്ങളുടെ കൂട്ടിൽ കൊണ്ടുവരുന്നു. അടിമകൾ പൂർണ്ണവളിച്ചു എത്തിയാൽ തങ്ങളുടെ യജമാനന്മാർക്കു തീർത്തേടിക്കൊണ്ടു വരാൻ തക്കവണ്ണം അവരയെ ശീലിപ്പിക്കുന്നു. യജമാനന്മാർ ഒരു സ്ഥലം മിട്ടു മരൊരുസ്ഥലം ആവാസസ്ഥാനമാക്കാൻ പോകുമ്പോൾ അടിമകളേയും ഒന്നിച്ചുകൊണ്ടുപോകുന്നു. യജമാനന്മാരായ കുമ്പഴക്കാർ പൂത്തുമ്പാലം ഉടമസ്ഥന്മാർ തങ്ങളുടെ കുട്ടികളെയുമെടുത്തു കാട്ടുന്നതും, കാരോരോലിപ്പിൽ രക്ഷ പ്രാപിക്കുന്നതും, കടിപിടിച്ചുതന്നതും ഒരു കൌതുകകരമായ കാഴ്ചതന്നെയാണ്. കൊള്ളിക്കാരായ ചെറിയ ഉരമ്പുകൾ നമ്മുടെ രാജ്യത്തിലും വളരെയുണ്ടു്. ഒരു ചെറിയ തുളയിൽനിന്നു ഇവരെ സംഖ്യയില്ലാതെ പുറത്തുവന്നു, തുളയുടെ ചുറ്റും ഒരു വൃത്താകാരമായി കൂടിപ്പോകുന്നു. ഈ ചെറിയകൂട്ടം ഉരമ്പുകളെ ഭയപ്പെട്ടിട്ടു, വലിയ പാമ്പുരമ്പുകൾ കൂടി അവരയുടെ മുട്ടകളും എടുത്തു മറ്റൊരോ അഭയസ്ഥലം കണ്ടുപിടിക്കാൻ കാട്ടുന്നതു ഞാൻ എത്രയോ പ്രാവശ്യം കണ്ടിട്ടുണ്ടു്. ഉരമ്പുകളുടെ കൂട്ടത്തിൽ ഇങ്ങനെയുള്ള ട്രസ്സാമത്വക്കാർ വളരെ ഉണ്ടെങ്കിലും, ഉരമ്പു വംശക്കാരുടെ നിരന്തരമായ പ്രവൃത്തി നടത്തലും, ഷാമകാലത്തേക്കു ആവശ്യമായ ഭക്ഷണശേഖരണവും അവരെ കാണിക്കുന്ന വിവേകവും ആർക്കും ആശ്ചര്യംകൊടുക്കാതിരിക്കില്ല. വെള്ളപ്പൊക്കം കൊണ്ടു തങ്ങളുടെ മടകൾ മുങ്ങിപ്പോയാൽ ഉരമ്പുകൾ ഒരു പതു പോലെ ഒന്നിച്ചുകൂടിച്ചുന്ന് വെള്ളത്തിൽ പൊന്തി നിൽക്കുന്നതു കാണം. ഇങ്ങനെ ഒഴുകിപ്പോകുന്ന വഴിയിലൂടെ ഒരു

നെഴുകുതു മുളയ്ക്കലും കണ്ടുകിട്ടിയാൽ അവിടേക്കു നടന്നു ചെല്ലുകയും ചെയ്യും. തമ്മുടെ രാജ്യത്തിൽത്തന്നെ താമസം ചെയ്യുന്ന കണ്ടുവരുന്നതായി അതേകം ജാതി ഉറവുകൾ ഉണ്ടെങ്കിലും അതിനൊന്നും പ്രത്യേകം പേരില്ലാത്തതു കൊണ്ടു പേരുള്ള ഏതാൻ ചില ജാതികളുറ്റുനിൽക്കുന്നതും അല്ലെന്നു പ്രസ്താവിക്കാം.

മീറു:—ഇതു വൃക്കങ്ങളിൽ പാർക്കുന്ന ഒരു ചുക്കുന്ന മേതിരി ഉറവുമാണ്. ഇലകൾ, ഒരുതരം ഉറവില പോലെയുള്ള സാധനംകൊണ്ടു ഒന്നാക്കിപ്പിണച്ചിട്ടാണു കൂട്ടുകൾ കെട്ടുന്നതു. കണ്ണുകൾ കരുത്ത കിത്തുകൾ പോലെ നിൽക്കുന്നതു കാണാം. ശീലംകൊണ്ടു നോക്കിയാൽ വലിയ ഭുസ്സുപോലെയായിരിക്കും. അതായലും വേണ്ടില്ല കടിച്ചു ദ്രോഹിപ്പിക്കുവാൻ സർവ്വദാ സന്നദ്ധനാണു. എന്നാൽ മുൻഭാഗം മഞ്ഞയും ഉദരം കറുപ്പുമായ ചോണൻ ഉറവു എന്ന ഒരു ജാതിയെ കാണുവാൻ ഇവറ്റു എന്തെന്നില്ലാതെ ഭയപ്പെട്ടു കാടിപ്പോകുന്നു.

കൂനനുറവ്:—വൃക്കങ്ങളുടെ വേരിൻചോരേ മടകളുണ്ടാക്കുന്നു. തരിമണ്ണുകൾ ഈ കൂടുകളുടെ സമീപം കൂമ്പാരമായി കൊണ്ടിട്ടതു കാണാം. ഇവറ്റയുടെ ശരീരം മഞ്ഞൾപോലെ മണക്കും.

നെയ്യുറവ്:—ഇതു ചെറുതാണെങ്കിലും തല്ലവണ്ണം കടിക്കുന്നവറയാണു. ഈ ജാതിയിൽ ചോപ്പന്മാരും കറുപ്പന്മാരും ഈ രണ്ടും ഇടകലർന്നവരും ഉണ്ടു. ദേഹം നൈ പുരണ്ടുപോലെ ഇരിക്കും. ഇതിന്റെ കടിയേറ്റാൽ കടച്ചിലെടുക്കും. ഇവൻ ഒരു ക്രൂരനാണെന്നു കാഴ്ചയിൽ തന്നെ തോന്നും.

കരിഉറുമ്പ:—ശുദ്ധ കറപ്പുതാണെങ്കിലും രാക്ഷസസ്വഭാവമല്ല. എത്ര ഉപദ്രവിച്ചാലും ഇവൻ ദേഹത്തിന്റേൽ പൊതിയുകയല്ലാതെ കടിക്കുകയില്ല. ഓരോ കൂട്ടത്തിൽ സീമയില്ലാത്ത കൂട്ടക്കാരുണ്ടാകും. ആറു വലിയ ഭീരുവാണ്. ചില്ലറ ഒരു കാരണമുണ്ടായാൽ കൂടും മുതലും വിട്ടു കട്ടികളേയും പേറി എങ്ങോട്ടെന്നില്ലാതെ ഓടുന്നുണ്ടാകും.

കൂട്ടഉറുമ്പ:—ഇതു മീണ്ടു ക്ഷാരവണ്ണമുള്ള ഒരുതരം ഉറുമ്പാണ്. വേട്ടാളെന്നപോലെ ഇതിന്റെ ഉദരാന്തത്തിൽ കത്തുന്ന ഒരു തേരിയ സൂചിയുണ്ട്. ഇതിന്റെ ഒരു യോഗത്തിൽ അധികം പേരുണ്ടാകയില്ല.

പാമ്പുറുമ്പ:—കൂട്ടഉറുമ്പിന്റെ മാതിരി ആണെങ്കിലും ദേഹം വളരെ കറുത്തുട്ടാണ്. ചിലതരങ്ങൾക്കു നൈപുരണ്ടുപോലെ ദേഹത്തിന്നൊരുളിച്ചലും ഉണ്ട്. മെക്സിക്കോ രാജ്യത്തിൽ ഉദരം ഉരുണ്ടു തടിച്ച ഒരുവക ഉറുമ്പുണ്ട്. ഉദരത്തിൽ നിറഞ്ഞുകിടക്കുന്നതു തേനായിരിക്കുകൊണ്ടു ഈ ഉറുമ്പിന്റെ കൂട്ട തേടിപ്പിടിച്ചു നാട്ടുകാർ ഭക്ഷണാത്മകം ഇവറ്റെയേ പിടിച്ചുതിന്നുന്നു.

അസ്ഥി ഇല്ലാത്ത ജന്തുക്കളിൽ ഏതാൻ ചിലതിനെ യൊക്കെ ഇപ്പോൾ വിവരിച്ചുകഴിഞ്ഞു. അസ്ഥി ഇല്ലാത്ത ജന്തുക്കൾ എന്നുവെച്ചാൽ മുതുകെല്ലില്ലാത്ത ജന്തുക്കൾ എന്നു സാരമാണ്. അസ്ഥി ഉള്ള ജന്തുക്കൾക്കൊക്കെ മുതുകെല്ലുണ്ടായിരിക്കും. ഒരു ജന്തുവിന്റെ വളച്ചിൽ മുതുകെല്ലിന്റെ സ്ഥാനത്തു ഒരു മാതിരി ഉറപ്പില്ലാത്ത കാമ്പുപോലെയുള്ള സാധനമാണു ഒന്നാമത് പുറപ്പെടുന്നതു. ഈ സാധനം ക്രമേണ ക്ഷയിക്കുമ്പോൾ അ

തിന്റെ സ്ഥാനത്തു അസ്ഥി വളർന്നുവരുന്നു. എന്നാൽ ചില ജന്തുക്കൾക്കു പൂർണ്ണവലിപ്പമെത്തിയാലും ആരും അതിൽ പുറപ്പെടുന്ന കാനുടപാലെയുള്ള സാധനം പോസ്റ്റോകാതെ നിലനിന്നുപോകുന്നു. ഈ ജന്തുക്കളും യഥാർത്ഥം നോക്കിയാൽ മുതുകെല്ലുള്ള ജന്തുക്കളോടു വളരെ സംബന്ധപ്പെട്ടിരിക്കുകൊണ്ടു ആ ശാലയിൽതന്നെ ഇവ ററയ പെട്ടുത്തണ്ടതാണെന്നു ചില ശാസ്ത്രജ്ഞന്മാർ ബലമായഭിപ്രായപ്പെടുന്നുണ്ടു. എന്നാൽ എല്ലില്ലാത്ത ഈ ജന്തുക്കൾ ആകൃതികൊണ്ടും സ്വഭാവംകൊണ്ടും അല്പം താണു പോയിരിക്കുകൊണ്ടു അവററയ വേറെതന്നെ ഒരു വർഗ്ഗക്കാരായി വെച്ചിരിക്കുന്നു. ഒന്നുകാഴ്ചയിൽ മനീഞ്ഞിൽ പോലെ ഇരിക്കുന്നുണ്ടു. ഒന്നു ഒരു ചെറിയ കുത്തിപ്പാലെ ഇരിക്കുന്നുണ്ടു. (Lancet) മറ്റൊന്നു ഒരു സഞ്ചിപ്പാലെ ഉറയുള്ളതും കുടക്കുപ്പാലെ കുല്ലാടുംമററു പറ്റി ഉറച്ചു കിടക്കുന്നതുമാണു്. ചിലതു മാലപോലെ കാഴ്ച വലിയ കൂട്ടമായിത്തൂകൂടുന്നു. ഇതിന്നു സ്വയംയായി ദേഹത്തിന്നു ഒരു വക മിന്നലുള്ളതുകൊണ്ടു കടലിൽ കാഴ്ചരോ സ്വസ്തുഭാണം നില്ക്കുന്നതാണെന്നു തോന്നിപ്പോകും. ഒന്നു പൂളി പോലെ വളഞ്ഞ ഒരു കീടത്തിന്റെ സമ്പ്രദായത്തിലും മറ്റൊന്നു ഗ്ലാസ്സ് (Glass) പോലെയും ഇരിക്കും. ഇവററയുടെ സമ്പ്രദായവും മറ്റും വിസ്മയിച്ചുഴുതുവാൻ ഈ അവസരത്തിൽ സാധിക്കാത്തതുകൊണ്ടു ഇത്രമാത്രം പറഞ്ഞു മതിയാക്കുന്നു.

ജന്തുശാസ്ത്രം

രണ്ടാം ഭാഗം.

അദ്ധ്യായം 7.

മത്സ്യങ്ങൾ.

മനുഷ്യജാതിയുള്ള ജന്തുക്കളിൽവെച്ച് ഏറ്റവും താണു പടിയിൽ നില്ക്കുന്നതും വെള്ളത്തിൽ അധിവസിക്കുവാൻ സൗകര്യമുള്ളോടുകൂടിയ നിർമ്മാണരീതി തിരഞ്ഞെടുത്തതായ തണുത്ത ചോരയുള്ള ജന്തുക്കളെ മത്സ്യങ്ങളെന്നു പറയാം. മത്സ്യങ്ങളിൽ ചിലത് കരയിലും ചിലത് ആകാശത്തിലും സഞ്ചരിക്കുന്നുണ്ടെങ്കിലും അതൊക്കെ അവയുടെ പൂർവ്വങ്ങളായ ചിലതരം മത്സ്യങ്ങൾ മാത്രമാണ്. മത്സ്യം എന്നു കേൾക്കുമ്പോൾ ഒരതരം പ്രത്യേകാകൃതി നമുക്ക് ഓർമ്മവരുന്നുണ്ടെങ്കിലും വാസ്തവം പറഞ്ഞാൽ ഇത്ര അധികം വ്യത്യാസപ്പെട്ട ആകൃതികൾ അവലംബിക്കുന്ന ജന്തുക്കൾ മറ്റാവല്ല വിഭാഗങ്ങളിലും കാണാനിടയുണ്ടാകുമെന്നു കർശനവും വിചാരിച്ചുകൂടാ. നീണ്ട നേരിയതല പോലെ ഇരിക്കുന്നവരായും മീതേനിന്നു ചോടേപിടിച്ച് അമർത്തിയപ്പോലെ പരന്നവരായും, രണ്ടുഭാഗങ്ങളും പിടിച്ചു ഞെക്കിയപ്പോലെ പരന്നവരായും, പത്തുപോലെ ഉരുണ്ടവരായും, കുതിരമുഖപോലെയുള്ളവരായും, തല പിക്കുപോലെ തോന്നുന്നവരായും, തിരയണിത്തല പോലെ തോന്നുന്നവരായും, കൊമ്പുള്ളവരായും, ഇഴച്ചുവാഴ്

ജലവരയും നാടപോലെ നീണ്ടവരയും മറ്റുമായി മത്സ്യങ്ങൾ കാണിച്ചുവരുന്ന കോലങ്ങൾക്ക് കയ്യും കണക്കുമുണ്ടാകയില്ല. വണ്ണങ്ങളുടെ മാധുര്യം കൊണ്ടും വൈചിത്ര്യം കൊണ്ടും പക്ഷികളോടും പൂമ്പാറ്റകളോടും പടതല്ലുന്നവരായും മത്സ്യങ്ങളിൽ ധാരാളം ഉണ്ട്.

ആഹാരസാധനമായും കച്ചവടസാമനമായും ഉപകരിക്കപ്പെടുന്ന സംഗതികൊണ്ട് മത്സ്യം മറ്റൊല്ലും ജന്തുക്കളേക്കാളും മനുഷ്യരെ സഹായിക്കുന്നുണ്ട്. മത്സ്യത്തെ വേട്ടയാടിപ്പിടിച്ച് മാത്രം ഉപജീവനം കഴിക്കുന്ന മനുഷ്യന്മാർ എത്ര ലക്ഷമുണ്ടെന്നു കണക്കാക്കാൻ സാധിക്കുകയില്ല. വളമായുപയോഗിപ്പാനും നെയ്യെടുപ്പാനും മറ്റും അനേകതരം മത്സ്യങ്ങൾ തങ്ങളുടെ ശരീരഭാഗം ചെച്ചേണ്ടിവരുന്നു. സ്രാവിന്റെ തോലും വാൾപ്പിടിയായും, മണൽക്കടലാസായും ഉപയോഗിക്കുന്നു. തിരണ്ടിയുടെ വാൽ കൊണ്ട് ചൂരലേക്കാൾ ഉലയുന്ന ഒരുതരം വടി ഉണ്ടാക്കുന്നു. ചില മത്സ്യങ്ങളുടെ തൂളികൾകൊണ്ട് ശിപ്പിയിൽ വിളയുന്ന മുത്തുകളേക്കാൾ ഉളിയുന്ന ഇമിറോഷൻ മുത്തുകൾ ഉണ്ടാക്കുന്നു.

മത്സ്യത്തിന്റെ പെരുകാനുള്ള ശക്തി വിചാരിച്ചാൽ ബാക്കി എല്ലാജന്തുക്കളും കുപ്പംകൊടുക്കേണ്ടിവരുമെന്നതിന് സംശയമില്ല. ഒരൊറ്റമത്സ്യം എത്രയോലക്ഷം മുട്ടയിടുമെന്നു പറയുന്നതിൽ അതിശയോക്തിയില്ല. മത്സ്യത്തിന്റെ മുട്ടനിറഞ്ഞ ഉറയാണ് ഇണർ എന്നു പറയുന്ന സാധനം. ഇതിൽ കാണുന്ന മുട്ടകൾ, തിരുത, ഏരി, മുത

ലായവരിന്റെതാണെങ്കിൽ ചീരവിത്തുകൾപോലെ ചെറുതായിരിക്കും.

മത്സ്യങ്ങൾക്ക് ബുദ്ധിശക്തി എത്രകണ്ടുണ്ടായിരിപ്പാൻ പാടുണ്ടെന്ന് ഒരു പൂർണ്ണമായ ജ്ഞാനം സമ്പാദിക്കുവാൻ ആർക്കു സാധിച്ചില്ല. ഇവായുടെ മുൻകരുതലും, സാമർത്ഥ്യവും, വക്തിത്വവും, ധൈര്യവുമാകട്ടെ മൂങ്ങലേറിയവർ എത്ര ബുദ്ധിമുട്ടിപ്പോയിട്ടുണ്ടെന്ന് അവരോട് അന്വേഷിച്ചാൽ മാത്രമെ അറിയാവുകയുള്ളൂ. ഭയം ഭയംകൊണ്ട് വിട്ടുപിരിയാതെ ഒന്നിച്ചു നടക്കുന്നവരായും, കുട്ടികളെ രക്ഷിക്കുന്നവരായും, മത്സ്യങ്ങളിൽ ചിലതിന്നു വാത്സല്യം ഉണ്ടെന്നു തെളിയിക്കുന്നു. ചിലതിന്നു ശബ്ദമുണ്ടാകാൻ സാധിക്കുന്നതുകൊണ്ട്, ഇവയുടെ ഇടയിൽ, വിചാരം അന്യോന്യം അറിയിക്കാനുള്ള ഒരു ശക്തിയുണ്ടായിരിക്കുമെന്ന് ഉറപ്പാക്കാൻ വഴികാണുന്നു.

ഒരു സാധാരണമത്സ്യത്തെ എടുത്തുനോക്കുമ്പോൾ നമുക്കു പ്രഥമദൃഷ്ടിയിൽ സ്പഷ്ടമാകുന്നത്, വായയുടെ കീഴും, ചെങ്കുഴലും, വലിയ കണ്ണും, കഴുത്തിലും മുതുകിലും വയറിലും വാലിന്മേലും ചെറിയ വിശദീകരണങ്ങൾ തോന്നുന്ന ചിറകുകളും, ശരീരത്തിൽ പടർത്തിവെച്ചു തുളികളും, വയറിന്റെ വെള്ളനിറവും, പുറത്തിന്റെ ഇരുണ്ടനിറവും, ശരീരത്തിന്റെ ഓരോ ഭാഗം നടുവെനെട്ടുനീളത്തിൽ ഭാഗിച്ചുവെച്ചുപോലെ തോന്നുന്ന ഒരു വരയും ആകുന്നു. മത്സ്യങ്ങളുടെ തുളിയും നാലുമാതിരിയായിട്ടാണ് കണ്ടുവരുന്നത്. ഒന്നാമത് വൃത്താകാരമായി, വൃത്തങ്ങളുടെ

ഉള്ളിൽ തൊട്ടതൊട്ടു വൃത്തങ്ങൾപോലെ ഇരിക്കുന്ന വരകളുള്ളതായിരിക്കുന്ന തൂളിയാണ്. രണ്ടാമത്തെ തൂളിക്ക് ഒരുഭാഗത്ത് ചീപ്പ് പോലെ ഇരിക്കുന്ന അറ്റമുണ്ട്. മൂന്നാമത്തേതിന്റെ നടുവിൽനിന്ന് ഓരോ മുളുപ്പുറപ്പെട്ടു നൂ. നാലാമത്തേത് എല്ലിന്റെ ഇഷ്ടികകൾപോലെ ഉറപ്പുള്ളതാകുന്നു. ഇങ്ങിനേതന്നെ ചിറകുകളുടെ വലിപ്പത്തിലും മട്ടിലും നില്പിലും മത്സ്യങ്ങൾ അന്യോന്യം വളരെ വ്യത്യാസപ്പെടുന്നുണ്ട്. മത്സ്യങ്ങൾക്ക് മൂക്കും നല്ലവണ്ണം തികഞ്ഞു കാണുന്നുണ്ട്. മത്സ്യങ്ങൾ ശ്വാസംകഴിക്കുന്നത് ചെങ്കുഴയുടെ ഉള്ളിൽ വളഞ്ഞുകിടക്കുന്ന ചീപ്പുകൾപോലെ തോന്നുന്ന ചുക്കുന്ന പൂ കൊണ്ടാണ്. ഈ പൂവിൽ രക്തം ധാരാളം വന്നു നിറയുകയും, ഈ വഴിയായി ചീത്ത വായു ചെള്ളത്തിൽ കലങ്ങുകയും വെള്ളത്തിലെ നല്ലവായു രക്തത്തിൽ പ്രവേശിച്ചു രക്തം ശുദ്ധമാക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. മത്സ്യം ആണം പെണ്ണുമായി ചെവേറെ ലിംഗങ്ങളുള്ള കൂട്ടക്കാരാണ്. ഇണയ്ക്ക് വലുതാകാതെ ഇരിക്കുന്നത് ആണം തരിപോലെയുള്ള ഇണയുള്ളത് പെണ്ണാകുന്നു. പെണ്ണിന്റെ ഗർഭാശ്രത്തിന്റെ പുറമെ ഉള്ള തൂളി മല ദ്വാരത്തിന്റെ പിറകിലാണ്. കൂടുകെട്ടുന്ന കൂട്ടക്കാരും മത്സ്യങ്ങളുടെ ഇടയിൽ ഉണ്ട്.

മത്സ്യത്തിന്റെ ഓരോ ഭാഗത്തുള്ള നെടുനീളത്തിൽ കാണുന്ന നടുവരയുടെ ചോട്ടിലാണ് എണ്ണച്ചാല് നില്ക്കുന്നത്. ഇത് അനേകസൂചിരങ്ങളായി തോലിന്മേൽ വ്യാപിച്ചിട്ട് മത്സ്യത്തിന്റെ മേനിക്ക് ഒരു എണ്ണപ്പശ ഉണ്ടാക്കുന്നു.

തുല്യവെള്ളത്തിലും ഉപ്പുവെള്ളത്തിലുമായി എത്രയോ ലക്ഷം ജാതി മത്സ്യങ്ങളെ കാണുമെങ്കിലും ഈ ചെറിയ പുസ്തകത്തിൽ അതിന്റെ ഒക്കെ ഒരു ചുരുക്കവിവരവും കൂടി എഴുതാൻ പ്രയാസമായിരിക്കും. മത്സ്യങ്ങളെ താഴെ പറയുന്ന വർഗ്ഗങ്ങളായി വിഭാഗിക്കാം.

1. ശ്വാസകോശമുള്ള മത്സ്യങ്ങൾ.
2. കരുചിമത്സ്യങ്ങൾ.
3. ഇഷ്ടികത്തുള്ളിമത്സ്യങ്ങൾ.
4. വിശിച്ഛിരകൻ മത്സ്യങ്ങൾ.
5. മൃദേന്ദ്രി (Cartilage) യുള്ള മത്സ്യങ്ങൾ.

1. ശ്വാസകോശമുള്ള മത്സ്യങ്ങൾ.

ഇതിൽ ചിലതിന്റെ വാൽ ചിറക് (ആക്രൂരിയ) ന്നു മാത്രമായി പീലിയുടെ അറ്റം പോലെ ഇരിക്കും. ചിലത് തടിയേക്കാം അധികരിച്ചു നീളമുള്ളതും ചിറകുകൾ നീണ്ടു നേരിയതുമായിരിക്കും. വാൽ തുടങ്ങി ശരീരത്തിന്റെ മദ്ധ്യവും കവിഞ്ഞു നില്ക്കുന്ന പൂർച്ചിരകും ചിലതിന്നുണ്ട്. ഇതിന്നു പൂർച്ചിരകെ ശ്വാസം കഴിപ്പാൻ മാത്രമേ പോലെയുള്ള ഒരു ശ്വാസകോശവും കൂടി ഉണ്ട്. തുള്ളികൾ വെപ്പുകാണ്ടു നോക്കിയാൽ ഒന്നാണിന്റെ മീതെയായി ഒടിട്ടു പോലെയായിരിക്കും. ഈ വർഗ്ഗത്തിൽ അനേകം ജാതി മത്സ്യങ്ങൾ ഉണ്ട്. നമ്മുടെ നാട്ടിൽ കാണുന്ന ചെറുമീൻ, കണ്ണൻ (പ്രാൽ അല്ലെങ്കിൽ കൈപ്പൻ) എന്നീ മത്സ്യങ്ങളും ഈ വർഗ്ഗത്തിൽ പെട്ടവയാകുന്നു.

ആസ്ട്രേലിയയിലെ ചളിമീൻ. (Mudfish)

നാട്ടുകാർ ഇതിനെ (ബറാമുണ്ടി) എന്ന പേർ വിളിക്കുന്നു. ഇത് ആറടി നീളം വെക്കുമെങ്കിലും 20 രാത്രിൽ പലനമെ ഉണ്ടാകുമല്ല. ഇത് സസ്യങ്ങളുംകൂടി തിന്നും. മുട്ട കാരണമായി നീർച്ചെടികളുടെ ഇടയിലാണിടുന്നത്. പുഴയുടെ അടിയിലുള്ള ചപ്പിലും ചളിയിലുമാണ് ഇവ റാ പാക്കുന്നത്. ഇടക്കിടെ ശ്വാസംകഴിപ്പാൻ മീനെ പൊന്തിവരും.

ആഫ്രിക്കയിലെ ചളിമീൻ:— കഴുത്തിൽ ചിറകുകളും, അരച്ചിറകുകളും, നീണ്ട അസാരം പരന്ന ഞെണ്ടിൻകാൽപോലെ ഇരിക്കും. വാൽ ക്രമേണ കൂത്തു അററം സൂചിപോലെ നേർത്തായിത്തീരുന്നു. ഉഷ്ണകാലത്ത് ചളിയിൽ ഉറച്ചു വറണ്ടുകിടക്കും. പിറ്റേത്തെ മഴക്കാലം വരുമ്പോൾ മാത്രമെ പിന്നെ ഉണരുകയുള്ളൂ. ഇങ്ങിനെ ചളിയിൽ കല്ലുപോലെ വറണ്ടു കിടക്കുന്ന സുമർ നൂറോളം ചളിയോടുകൂടെത്തന്നെ അടഞ്ഞുതു പാക്കർ ധാര യൂറോപ്പിൽ കൊണ്ടുവന്നു. അവിടെ ചെന്നു വെള്ളത്തിൽ ഇട്ടു ഉടനെ ഇവ റാക്കു ബോധംവന്നു. കരയിലിട്ടാൽകൂടി ഇവ റാ മരിച്ചുപോകുന്നില്ല. വളരെ കാലത്തോളം ജീവിക്കുമെന്നാണ് നാട്ടുകാർ പറയുന്നത്. ചിലത് ആറടി നീളംവെക്കും. ഒന്നിച്ചു ഒരു ജലാശയത്തിൽ ഇട്ടാൽ വളരേക്കുറേ വളരുന്നെന്നുമാത്രമല്ല എടുപ്പുത്തിലൊന്നും മരിച്ചുപോകുന്നതുമല്ല. ദീപ്തകാലത്തോളം ആഹാരമില്ലാതെ ഇവ റാക്കു കഴിച്ചുകൂട്ടാൻ സാധിക്കുമെങ്കിലും തരമുള്ളപ്പോൾ ഇവ റായ്പ്പോലെയുള്ള തീറ്റിപ്പു

ണ്ടാർങ്ങൾ ഉണ്ടാകയില്ല. അച്ചുകളേയും ഇരകളേയും ചെറിയ മത്സ്യങ്ങളേയും തവളകളേയും തിന്നൊടുക്കിയതിൽ പിന്നെ ഇവരാരും അന്യോന്യം തിന്നാൻ നോക്കും രണ്ടുണ്ണിയുടേയും മുൻഭാഗത്ത് ഇരയുടെ കൂത്ത് പല്ലുകളുണ്ട്. തലച്ചോറ്, ആകൃതിയിൽ തവളയുടേതുമായി വളരെ സാമ്യത കാണുന്നുണ്ട്. ഇവരായെ കാണുന്നത് നീലനദി, സാമ്പസിനദി മുതലായ വലിയ പുഴകളിലാണ്. ഉഷ്ണകാലത്ത് നാട്ടുകാർ വരണ്ട ചളികളിലൂടെ അതിൽ ഉണങ്ങിക്കിടക്കുന്ന ഇവരായെ പിടിച്ചെടുക്കുന്നു. മാംസത്തിന്നു വളരെ രുചിയുണ്ടെന്നാണ് കേൾവി.

നീലനദിയിലെ എല്ലൻമീൻ:—(Bony pike). ഇത് ഒരു മാറിരി നീണ്ട കുഴൽപോലെ ഇരിക്കുന്ന മത്സ്യമാണ്. മുഖം ചെറുതാണ്. ശരീരം മുഴുവൻ ഇഷ്ടികപോലെയുള്ള തുളികൾ കൊണ്ട് നിറഞ്ഞിരിക്കും. നീല, ഗേമ്പിയ, സെനിഗാൽ എന്നീ പുഴകളുടെ ചുവട്ടിലുള്ള ചളിയിൽ കൂടെ ഇവരാരും കഴുത്തിലെ ചിറകുകളും കുത്തി ഇഴഞ്ഞുനടക്കുവാൻ ശ്രമിക്കും. വാൽ ചിറകിന്റെ അറ്റം ഗോളാകൃതിയാണ്. മുതുകിന്മേൽ അന്യോന്യം തൊടാത്ത പല്ലുകൾ പോലെ പന്ത്രണ്ട് ചിറകുകൾ അടുത്തടുത്തു എറിച്ച് നീലുന്നുണ്ടാകും. പൊട്ടി രണ്ട് ചെറിയ ചാക്കുകൾ പോലെ ഇരട്ടയായിട്ടാണ്.

അമേരിക്കയിലെ എല്ലൻമീൻ:—ഇതിനെ വടക്കു അമേരിക്കയിലെ പുഴകളിലും തടാകങ്ങളിലും കാണും. ഇതിന് എത്രയോ വേഗതയോടെ നീന്താൻ കഴിയുന്നതുകൊണ്ട് മിതാനിന്നു ചോടെ വീഴുന്ന വെള്ളം വഴി

യായി മേലോട്ട് നീന്തിക്കൊൻകൂടി ഈ മത്സ്യത്തിന്നു പ്രയാസംകൂടാതെ സാധിക്കും. സാധാരണ മത്സ്യത്തേക്കാൾ ഇതിന്റെ ശരീരം ഇഷ്ടപ്രകാരം ഉലക്കുവാൻ ഇതിന്നു കഴിയും. ശരീരം അനക്കാതെ തല വളരെ സ്വാതന്ത്ര്യത്തോടെ ഇടത്തും വലത്തും തിരിക്കാൻ ഇതിന്നു കഴിയും എന്നുമാത്രമല്ല മേലെ പൊന്തിപ്പാനും ചോടെ താഴ്ന്നും കൂടി ഇതിന് ഒരു പ്രയാസം കാണുന്നില്ല. ഈ വിദ്യ ബാക്കി മത്സ്യങ്ങൾക്കൊന്നും വയ്ക്കുകയില്ല. തലയിന്മേൽ മുഴകളും ചാലുകളും കാണുന്നുണ്ട്. പൊട്ടി കഴുത്തുതൂടങ്ങി വാൽവരെ നീണ്ടുകിടക്കുന്നു. അതിന്റെ ഉള്ളു കേവലം പൊള്ളയല്ലാത്തതു കൊണ്ട് ഒരുതരം ശ്വാസകോശമാണെന്നു വിചാരിക്കും. പച്ചനിറമായ പുറത്ത് ചിലപ്പോൾ കറുപ്പ് കിത്തുകൾ ഉണ്ടാകും. ഒരു ഇരയെ പിടിച്ചാൽ അതിനെ എല്ലിപ്പത്തിൽ വിഴുങ്ങാൻ തക്കവണ്ണം തിരിച്ചു തിരിച്ചു ശരിയായ രീതിയിൽ കൊണ്ടുവരും. ഇത് ചില പല്ലികളുടെ സ്വഭാവമാണ്. ഓരോ അണ്ണിയിൽ ഈരണ്ട് വരികളായി പല്ലുകൾ നിലകുന്നുണ്ട്. എല്ലാ പല്ലിന്റേയും നീളം ഒരുപോലെ അല്ല. വലിയ പല്ലുകളോടുകൂടി ചോടെ അണ്ണിയിലാണ്.

കണ്ണൻ:—ഇത് നമ്മുടെ രാജ്യത്ത് തോട്ടിലും കുളത്തിലും വയലിലും കാണുന്ന ഒരുതരം ചളിമീനാണ്. ചിറകുകൾ നല്ല വിശദീപാലെ ആയിരിക്കും. ഇത് കഴുത്തിൽനിന്നു വെള്ളം കുടിപ്പാൻ തക്കവണ്ണം എത്രയോ സാവധാനമായി മീനെ പൊന്തിവരുന്നത് ഒരു ഭംഗിയുള്ള കാഴ്ചയാണ്. ആൺ പെണ്ണുകാൾ ചെറു

താണ്. മുട്ടയിട്ടാൽ തളരാത്ത ക്ഷമയോടെ മുട്ടയും കാത്തു നില്ക്കും. മുട്ടയിൽനിന്നു വിരിയുന്ന പതലുകൾ സ്വർണ്ണ ത്തിന്റെ നിറമാണ്. കുഞ്ഞുകളോടു വളരെ വശേഷ്യമുണ്ട്. ആണം പെണ്ണും ഒരുപോലെ പതലുകളെ കാത്തു നില്ക്കും. പതലിന്റെ അടുക്കെ കാവൽനില്ക്കുന്ന ഒരു കണ്ണനെ എന്റെ സ്നേഹിതൻ ഒരിക്കൽ വെടിവെച്ചു. തോക്കിൽനിന്നു പെട്ടിത്തെരിച്ച ചിലുകൾ ഉണ്ടാക്കിയ ബഹളം ശമിച്ച ഉടനെതന്നെ, കണ്ണൻ പൊന്തിവന്നു തന്റെ കുട്ടികളുടെ അടുക്കെ കാവലായി നില്ക്കുന്നതു കണ്ടു. നോക്കുമ്പോൾ പിൻഭാഗത്ത് ദേഹത്തിന്റെ മൂന്നിലൊരംശം മുറിഞ്ഞു തെറിച്ചുപോയിരുന്നു. കണ്ണന്റെ മരംസം വളരെ രുചിയുള്ളതാണെന്നു പറയുന്നു.

ചേറുമീൻ:— കണ്ണന്റെ മാതിരിതന്നെയാണെങ്കിലും ദേഹത്തിന്മേൽ ചില പുളികളുണ്ടാകും. ഇതു കണ്ണനേക്കാൾ വളരെ വലിപ്പംവെക്കും. പതലിന്റെ നിറം കറുപ്പാണ്. പതലിനേയും കാത്തുനില്പാൻ ഈ മത്സ്യവും വളരെ വിദഗ്ദ്ധനാണ്. മനുഷ്യരുടെ നിഴൽ കാണുന്ന ദിക്കിൽ നില്ക്കുകയില്ലെങ്കിലും കുളത്തിലും മറ്റും വളർന്നു ചേരമീൻ, ഒരു പ്രത്യേക ശബ്ദംഇട്ടാൽ പൊന്തിവന്നു നില്ക്കും. നീന്തിക്കളിക്കും. ആളുകളെക്കൂടി കടിക്കുമെന്നു കേൾക്കുന്നതുകൊണ്ടു സ്വഭാവത്തിൽ ക്രൂരനാണെന്നു തോന്നുന്നു.

വർഗ്ഗം 2. കുരൂപിമത്സ്യങ്ങൾ.

മുഖത്തിന്റെ അറ്റം വായക്കീറിനേക്കാൾ മുന്നേ

ട്ട് ഉന്നിനിലൂന്നുന്നനിമിത്തം കുരൂപിമീൻ സ്രാവിന്റെ മേ
തിരിയാണെന്നു പറയാം. പക്ഷെ തലയുള്ള മുൻഭാഗം ക
ണക്കിലേറെ തടിച്ചു പിന്നറം കണക്കിലേറെ ചടച്ചു
ഈ മത്സ്യത്തെ മഹാ കുരൂപി ആക്കുന്നുണ്ടു. ചിരദിമേൽ
നിന്നു ഒരു വലിയ ചിറകു പൊന്തിനിലൂന്നുന്നുണ്ടു. കുരൂ
പിമീൻ രാത്രിമാത്രമേ അടിയിൽനിന്നു പൊന്തിവരാര
ളു. അതുകൊണ്ടു ഇതിന്റെ സ്വഭാവം അറിഞ്ഞവരാര
ം ഇല്ല. ഇതിനെ ധാരാളം കാണുന്നതു ശുവസമുദ്രങ്ങളിലാണു്. സാധാരണ തിന്നുന്നതു ഞണ്ടുകളെയും തൂക്കുതി
ജങ്ങളേയുമാണു്. ഈ ഇഷ്ടൻ ആഞ്ഞിപ്പൊത്തുകളേ
(Telly-fish) കൂടി തിന്നുമ്പോലും ഇതിന്റെ മാംസം എ
ത്രയും മോശമാണു്. ഇതു മൂന്നടിയിൽ കുറയാതെ നീളം
വെക്കും. താടിമേൽനിന്നു ഒരു ചിറകു കീഴോട്ടു തുങ്ങിനി
ല്ക്കുന്നുണ്ടു. രണ്ടു കണ്ണിന്റേയും മദ്ധ്യത്തിലുള്ള നെററിയ
ടെ മീതെ വിരൽപോലെ തോന്നുന്ന ഒരു സാധനം വള
ഞ്ഞുകിടക്കുന്നുണ്ടു. എപ്പോഴും തുറന്നു പിടിക്കുന്ന വായ
യിൽക്കൂടി വരിവരിയായി നിലൂന്ന പല്ലുകൾ ഇളിച്ചുകാ
ണിക്കുന്ന രീതിയിൽ പുറത്തുകാണും. ആകപ്പാടെ നോ
ക്കിയാൽ ഇങ്ങിനെ ഒരു പിശാചിനെ മത്സ്യവംശത്തിൽ
കാണുവാനുണ്ടാകയില്ല.

പ്രൊഫസർ ലൈഡക്കർ കുരൂപിമത്സ്യങ്ങളെപ്പ
റ്റി ഇങ്ങിനെ പറയുന്നു. “ഈ മത്സ്യങ്ങൾ മൂന്നുജാതി
യിൽ ആറുതരങ്ങളായി ഭാഗിച്ചിട്ടുണ്ടു്. കാഴ്ചയിൽ, വള
രെ ഭേദിച്ചുപോയ ഒരു സ്രാവുണെന്നു തോന്നും. ശരീര

ത്തിൽ തുളിയില്ല. ചെളിക്കു പകരം ഓരോ ഭാഗത്ത് മുറിപോലെയുള്ള കുറേ നീണ്ട പിളർപ്പുകൾ കരണവെച്ചു സമ്പ്രദായത്തിൽ നില്ക്കുന്നതുകൊണ്ടും കഴുത്തിൽ ചിറകു തുഴപോലെ താഴോട്ടു താണിട്ടാണ്. അതേസമ്പ്രദായത്തിൽതന്നെ അരച്ചിറകുകളും ഉണ്ട്. പുറത്തേ ചിറകു രണ്ടുകിടിലായിട്ടാണ് നില്പ്. മുൻഭാഗത്തേത് മുതുകിന്മേൽ ത്രികോണാകൃതിയിൽ നിവർന്നിരിക്കുന്നു. അതിന്റെ ഒന്നാമത്തെ തെരമ്പു തടിച്ചു കൂത്തു മുളളുപോലെ കട്ടിയായിരിക്കും. പുറത്തുള്ള രണ്ടാമത്തെ ചിറക്, പക്ഷിത്തൂവലിന്റെ ഒരു ഭാഗത്തെ രോമപോലെ പിന്നോക്കം ചെല്ലുന്താനും ക്രമേണ വീതി കുറഞ്ഞുവരുന്ന സമ്പ്രദായത്തിൽ ഏകദേശം വാലിന്റെ അറ്റത്തോളം എത്തുന്നു. വാലും ക്രമേണ വീതി കുറഞ്ഞു ഒടുവിൽ അറ്റം വെറും നൂലുപോലെ നീണ്ടു നില്ക്കുന്നതുകൊണ്ടും മുഖത്തിന്റെ അഗ്രം പരന്നിട്ടാണ്. കണ്ണ് വളരെ വലുതാണ്. ആകപ്പാടെ കുരുപിമീൻ എന്ന പേർ ഇതിന്നു അർത്ഥവത്തായിരിക്കും. ഓരോ മീൻ അഞ്ചടി നീളമുണ്ടാകും?

3. ഇഷ്ടികത്തുളിമത്സ്യങ്ങൾ. (Bony fishes)

ഈ വിഭാഗത്തിൽപെട്ട മത്സ്യങ്ങളിൽ ചിലതിന്റെ ആകൃതി മറ്റു മത്സ്യങ്ങളിൽനിന്നു ഏതായാ വ്യത്യാസപ്പെട്ടതും കേവലം അസാധാരണമായതാകുന്നു. തുളി ഉറച്ചു അസ്പഷ്ടപോലെ കുറിയായിരിക്കും. ചിലതിന്നു

ഇതിന്മേൽ ചെറിയ മുളകൾ എറിച്ച് നില്ക്കുന്നുണ്ടാകും. ചിലതിന്നു ശരീരം ഒരുവക ഉറപ്പുള്ള പെട്ടിപ്പോലെ ഇരിക്കും. ഇവറയെ കാണുമ്പോൾ ആമയുടെ ഓട്ടിൻപ്രകൃതിയാണ് നാം ഓർമ്മിച്ചുപോകുന്നത്. ഉദാർച്ചിറകുകൾ ഒന്നിന്നും കാണുകയില്ലെങ്കിലും ചിലതിന്നു ആ സ്ഥലത്ത് അസ്സിയുടെ ഉയർച്ചകൾ അടയാളപ്പെടുത്തുന്നുണ്ട്. എല്ലാറ്റിന്നും പൊട്ടിയുണ്ടാകും. അണിയിൽ വലിയ പല്ലുകളുള്ളവരായും ഈ കൂട്ടക്കൂട്ടത്തിൽ ഉണ്ട്. ഈ വസ്തുതയിൽപെട്ട മത്സ്യങ്ങളെ അണിയുറച്ചവരായെന്നും കുതിരമോന്മാരെന്നും രണ്ടു ഉപവസ്തുക്കളാക്കും. ഉറച്ച അണിയുള്ളവരെ പല്ലുള്ളവരായെന്നും കൊക്കുള്ളവരായെന്നും രണ്ടായി ഭാഗിക്കാം.

പല്ലുള്ളവർ:— മുഖത്തിന്നു മുന്നോട്ടെക്ക് ഒരു ഉത്തൽഉണ്ട്. പല്ല് മുറിച്ചുപുകൾ (Incisors) പോലെ ഇരിക്കും. Ostracion പെട്ടിപ്പൊതിയൻമീൻ. ഇതിന്റെ മേൽ പെട്ടിപ്പോലെയുള്ള ഉറപ്പുള്ള തോൽകൊണ്ട് പൊതിയപ്പെട്ടിരിക്കും. ഈ തോൽ എട്ടിതരിരുള്ള ചെറുകയണങ്ങൾ യോജിച്ചുണ്ടായതാണ്. ഈ പെട്ടിയിൽനിന്ന് തള്ളി നില്ക്കുമ്പോലെയാണ് വാലിന്റെ നില്പ്. അതിന്മേലുള്ളത് മുദ്രക്കുളായതുളികളാണ്. ഉദാർച്ചിറകുകൾ ഇല്ല. വാൽ ചിറകോടു യോജിക്കുന്ന പെട്ടിപ്പൊലെയുള്ള തോലിന്റെ അറ്റത്ത് മുളകൾ ഉണ്ട്. ഇവറയെ ധാരാളം കാണുന്നത് മലയൻദ്രീപുകളിലാണ്. ഏറിവന്നാൽ ഇവർ ഒന്നര അടി നീളം വെക്കും. കടൽപൂച്ച (Tetrodon) ഇതിന്ന്

ഉരസ്സും ഉദരവും ഒക്കപ്പാടെ ഒരു പന്തുപോലെ വീപ്പിപ്പാൻ കഴിയുന്നതുകൊണ്ട് ഗോളമീൻ എന്നൊരു പേരുണ്ട്. വീപ്പിച്ചുനിലയിൽ ഇതിന്റെ തൊണ്ടതുടങ്ങി ഉദരച്ചിറകുവരെയുള്ള ഭാഗം ശുദ്ധഗോളംപോലെ ഇരിക്കും. ആ സമയത്ത് ഒരു ഉരുണ്ടപന്തിന്റെ പിൻഭാഗത്തിൽ ഒരു മണ്ഡൂത്തിന്റെ വാൽ കത്തിവെച്ചുപോലെയാണ് ഇതിനെ കാഴ്ചക്കു തോന്നുന്നത്. ചിലതിന്റെ ശരീരം വിചിത്രവസ്തുക്കളെക്കൊണ്ടും ചിലതിന്റേത് ചെറു മുളകളെക്കൊണ്ടും നിറഞ്ഞിരിക്കും. മിക്കതിന്റേയും മാംസം വിഷമാണത്രെ. ദേഹം ഗോളാകൃതിയിൽ വീപ്പിച്ചു കഴിഞ്ഞാൽ ഈ മണ്ഡൂം വെള്ളത്തിൻമീതെ ഉദരം മീതെ യാക്കി മലൺകിടക്കുന്നതും കാരകൊണ്ട് അങ്ങും ഇങ്ങും ഒഴുകിപ്പോകുന്നതും കാണാം. ജാപ്പാൻകാർ ഈ തരത്തിൽപ്പെട്ട ഒരു മണ്ഡൂത്തെ ആത്മഹത്യചെയ്യാനായി ഭക്ഷിക്കുവാറുണ്ട്. ഈ തരത്തിൽപ്പെട്ട മറ്റു ചില മണ്ഡൂക്കളെ ആന്തമൻദപിപു കാർ ആഹാരമായുപയോഗിക്കുന്നു. മലയാളരാജ്യത്തിലെ നാട്ടുവൈദ്യന്മാർ ഇതിൽ ചിലതിനെ മരുന്നായും ഉപയോഗിക്കുന്നു. ഏകദേശം അറുപതു തരങ്ങളോളം അടങ്ങിയ ഗോളമണ്ഡൂക്കൾ ഉണ്ണുമേഖലയിലാണ് അധിവസിക്കുന്നത്. ശുദ്ധവെള്ളത്തിൽ കടികൊള്ളുന്ന തരക്കാതും ഇക്കൂട്ടത്തിൽ ഉണ്ട്. ഇന്ത്യൻ സമുദ്രത്തിൽ കണ്ടുവരുന്ന ഗോളമീനിൽ ചിലത് രണ്ടേക്കല ടി ദീർഘമുണ്ടായിരുന്നു. സൂര്യമീൻ:— (Sun-fish) ശരീരം നീളംകുറഞ്ഞതും ആകാലിയുടെമട്ടിൽ പരപ്പുള്ളതുമാണ്. പൊട്ടിയും ഉദരച്ചിറകും ഇവറ്റക്കു കാണില്ല. സൂ

യൂമീനിനെ പുറക്കടലിൽ എവിടേയും കാണം. ആസ്ത്രേലിയക്കാർ ഇതിൽനിന്ന് ഒരുതരം നൈ എടുക്കുന്നു. കടലിന്റെ മീനെ പൊന്തിക്കിടക്ക എന്ന സമ്പ്രദായം ഇതിന്നും കാണുന്നുണ്ട്. ആ നിലയിൽ ഇതിനെ പിടിപ്പാൻ വളരെ എളുപ്പമാണ്. ഇതു കിടക്കുന്നത് ഒരുഭാഗം കൊള്ളയാണെന്നു കാണുമ്പോൾ കാര്യം കോളം ഉണ്ടാകില്ലെന്ന ലക്ഷണമാണെന്ന് മുക്കവന്മാർ പറയുന്നു. ഇതിനെ പിടിച്ചാൽ പന്നിയെപ്പോലെ ഇത് ഒരു ശബ്ദമുണ്ടാക്കുമെന്നു പറയുന്നു. കണ്ണിന്റെ നേരെ വല്ലതും അടുത്തുവരുന്നെന്നു കാണുമ്പോൾ, കണ്ണ്, അതിന്റെ അനന്തം ഗുത്തു വലിച്ചുകുളയുന്നു. ആ സമയത്ത് ഒരു തോൽവന്ന് ആ തുളയുകൂടി മുടിക്കുകയുണ്ടാകുന്നു. കടലിൽനിന്നു പിടിച്ചു അരമണിക്കൂറോളം കരക്കിട്ടിരുന്ന ഒന്നിനെ രണ്ടാമതും കടലിൽ ഇട്ടപ്പോൾ അത് അമ്പുറപോലെ നീന്തിപ്പോയ്ക്കുളഞ്ഞതുകൊണ്ട് സൂയ്മത്സ്യത്തിന്നു ശപാസം മുട്ടിപ്പോകാതെ കുറെ നേരത്തോളം കരയിൽ കിടക്കാമെന്നു തെളിയുന്നു. ഇതിനെ ഭക്ഷിച്ച ചിലർ ഇതിന്റെ മാംസം ഞണ്ടിന്റെ മാംസംപോലെയാണെന്നു പറയുന്നു. ഇവർ കടൽചണ്ടികളും തോലുള്ള മറുചില ജന്തുക്കളേയും തിന്നും. ചിലത് നല്ല വലിപ്പംവെക്കും. ഏഴു മുക്കുവെടി നീളമുണ്ടായിരുന്ന ഒന്ന് എട്ടുരഅടി വീതിയുണ്ടായിരുന്നത്രെ. ചെറുപ്രായത്തിൽ വായയുടെ അടുത്തു പൊന്തിക്കാണെന്ന മുജ്ജ്, പ്രായം ജാസ്മിയാകുമ്പോൾ ഒരു പൂഞ്ഞായയി (hump) വളരുന്നു. സൂയ്മത്സ്യത്തിൽപെട്ട ഒരുതരം മീൻ 500 റാത്തൽ ഘനമുണ്ടായിരുന്നു. സൂയ്മത്സ്യത്തി

ന്റെ ശരീരവും പൂവും അനവധി പരസാദികളിൽ നിറയപ്പെട്ടിരിക്കും.

കുതിരമോറൻമത്സ്യങ്ങൾ:—ഇതിന്റെ ഒരു വിശേഷവിധി പൂവിന്റെ ആകൃതിയിലാണ് കിടക്കുന്നത്. മറ്റു മത്സ്യങ്ങളുടേതുപോലെ വളഞ്ഞ ചീപ്പുകളുടെ രൂപം അപലംബിക്കുന്നതിന്നുപകരം ഇവറയുടേത് ഒന്നിച്ചുകൂടിയ ചെറിയ കല്ലാക്കുരുപോലെ ഇരിക്കും. സൂക്ഷ്മപറഞ്ഞാൽ മൾബറിപ്പഴംപോലെ ഓരോകൂട്ടം പൂനിലൂന്ന വില്ലുകളുമേൽ പതിപ്പിച്ചിരിക്കും. കുഴൽപോലെ നീണ്ടുചം പല്ലില്ലാത്ത ഒരു മായയിൽ അവസാനിക്കുന്നു. ഇവർ കടൽമത്സ്യങ്ങളാണെങ്കിലും ചിലതരങ്ങൾ ശുദ്ധജലത്തിലും അധിവസിക്കും. കുതിരമോറൻ മത്സ്യങ്ങളെ കുഴൽമീൻ എന്നും കടലുരുതിര എന്നും രണ്ട് ജാതിക്കാരാക്കാം. കുഴൽമീനിൽ പത്തുതരക്കാരും കടലുരുതിരിൽ അഞ്ചുതരക്കാരും ഉണ്ട്. കടലുരുതിരക്കു തുമ്പിക്കെക്കുപോലെ ഓരോ സാധനങ്ങൾ ചുറ്റണുപിടിപ്പാൻ സാധിക്കാവുന്ന ഒരു വാൽ ഉണ്ട്. കുഴൽമീനിനും ചില വിസ്മരിക്കത്തക്കതല്ലാത്ത വിശേഷവിധികൾ ഉണ്ട്. ആണിന്റെ ഉദരത്തിന്നുപുറമെ ഒരു ഉറയുണ്ട്. പെണ്ണിടുന്ന മുട്ടകൾ ആൺ ഈ ഉറയിൽ ശേഖരിച്ചു വെക്കുന്നു. ഇതിൽനിന്നു കുട്ടികൾ വിരിയുമ്പോൾ ഉറപൊട്ടി, കുട്ടികൾ പുറത്തേക്കിറങ്ങുന്നു. ആകൃതിയിൽ ഒരു നീണ്ടുടലുപോലെ ഇരിക്കുന്ന കുഴൽമീൻ (pipe fish) അരങ്ങടി നീളമുണ്ടാകുമെങ്കിലും വണ്ണം ജാസ്മിയുള്ള ശരീരഭാഗം ഒരു ചെറുവിരലോളം തടി കാണുകയില്ല.

പരന്ന മൂക്കൻ കുഴൽമീൻ (The broad-nosed pipe fish) യൂറോപ്പ് ഭൂഖണ്ഡം തൊട്ടന്ന എല്ലാസമുദ്രങ്ങളിലും കാണാം. സാധാരണ നീളം ഒന്നുകാലടിയൊന്നെങ്കിലും രണ്ടുമുന്നടി നീളമുള്ളവരെയും ചിലർ കണ്ടിരിക്കുന്നുപോലും. കടൽച്ചമ്മിയും ചണ്ടിയും ഉള്ള ദിക്കിലാണ് ഇവറായെ സാധാരണ കാണുന്നത്. ശരീരം 18 മോതിരങ്ങൾ പോലെയുള്ള അസ്തികളാൽ ചുറ്റപ്പെട്ടിരിക്കും. ക്രമേണ നേരിയതായിത്തീരുന്ന വാലിന്റെ അറ്റത്തിൽ അർദ്ധി ശരിയുടെ രൂപത്തിൽ ഒരു ചിറകുണ്ട്. വാലിന്ന് നെടു നീളെ നാല് പരന്നഭാഗങ്ങൾ ഉണ്ട്. എത്രയൊ ചെറുപ്പത്തിൽതന്നെ ഇവറാകു് സന്താനോല്പാദനശക്തി പരിപൂർണ്ണമായതന്നു. നാലിഞ്ച് നീളമുള്ളവരിന്റെ ഉദരത്തിലും എണ്ണർ കാണാം. ആണിന്റെ ഉറയിൽ എപ്പോഴും മുട്ടകൾ സൂക്ഷിക്കപ്പെട്ടിട്ടുണ്ടാകും. ഉറയിൽ മുട്ടകൾ എത്തിക്കഴിഞ്ഞാൽ അതിന്റെ ദ്വാരം മൂടിപ്പോകുന്നു. ഒരു സ്തംഭിഭാവമുള്ളതായ ഒരു ഒരറ്റത്തു പാറിയിരിക്കുന്ന ചുക്കുന്ന കുത്തോട്ടുകൂടിയതാണ് ഒരേരോ മുട്ട. മുട്ട വിരിഞ്ഞു പുറത്തു കടൽവെള്ളത്തിൽ ഇറങ്ങുന്ന കുട്ടികൾ, ഭയപ്പെട്ടാൽ ഉടനെതന്നെ പിതാവിന്റെ ഉറയിൽ പാഞ്ഞുകേറി ഒളിക്കും. കടലുരുതിരകൾ: — (Sea-horses) ഇവറായിൽ ചിലതിന്റെ ദേഹത്തിൽ പലേടത്തും നീണ്ട നാളുകൾ ഉണ്ടാകും. ഇതിന്റെ മുഖത്തിന്റെ നീളവും തല ദേഹത്തോടു യോജിച്ചുവെച്ചു സ്വഭാവവും, ആകൃതിയും ഒരു കുതിരയെ ഓർമ്മപ്പെടുത്താതിരിക്കില്ല. കുഴൽമീനിനേക്കാൾ ശരീരം നീളംകുറഞ്ഞതാണ്. ശരീരത്തി

ന്മേൽ പരന്ന നാളുകൾ നിറഞ്ഞ ചിലത് ഇളകുമ്പോൾ ഒരു കടൽചെടി ഒഴുകിപ്പോകുന്നതാണെന്ന് തോന്നും. ചിലത് ഒരു കടൽചെടിയുടെ തണ്ടോടു, വാൽ ചുറ്റച്ചുനിലും എന്നുമാത്രമല്ല നീരൊഴുക്കിൽക്കൂടെ വളരെ ദൂരെത്തത്തുകയും ചെയ്യും. ഇവ എഴുന്നേറ്റുനിന്നുപോലെ തോന്നുന്ന നിലയിലാണ് നീന്തുന്നത്. ചിലപ്പോൾ പത്തിരുപത്തെണ്ണം വാൽകൊണ്ട് അന്യോന്യം ബന്ധിതന്മാരായി ഒരേരേ കൂട്ടമായി നടക്കുന്നുണ്ടാകും. കണ്ണുകൾ ഒന്നിനൊന്നിന്നെതിരായും ഇളക്കുവാൻ സാധിക്കും. വളരെ മത്സ്യങ്ങൾ ഇവററയെ തിന്നും. ഇക്കൂട്ടരിൽ പലനിറമുള്ളവരും ഉണ്ട്.

ചിറകിൽ മുളളില്ലാത്ത മത്സ്യങ്ങൾ.

ശീമമത്തി. (Cod) ശീമമത്തി എവിടെയും ഒരു മട്ടുപ്പില്ലാത്ത തീവ്രദീർഘമാണ്. എത് മുണ്ടലിന്മേലും ചെന്നു കെണിയാതിരിക്കില്ല. സാധാരണ ഭക്ഷണം യോജിതപാദങ്ങളും, ശുക്തിജങ്ങളും, കീടങ്ങളും, ചെറിയ മത്സ്യങ്ങളുമാണ്. ഇതിന്റെ താടിമേൽ മുളളുപോലെ നീണ്ട ഒരു ഞരമ്പ് താഴോട്ടും മുന്നോട്ടുമായി എറിച്ചു നില്ക്കുന്നത് കാണാം. സ്പർശണപ്രധാനമായ ഈ ഞരമ്പുകൊണ്ട് ഇതിന്നു കടലടിയിലുള്ള ജന്തുക്കളേയും തപ്പിപ്പിടിക്കുവാൻ സാധിക്കുന്നു. ഒരു ചെറിയ ശീമമത്തിയുടെ പള്ളയിൽ മുപ്പത്തഞ്ച് ഞണ്ടുകളെ കണ്ടിരുന്നു. ഈ ഞണ്ടുകളിൽ ഏറ്റവും ചെറിയത് രണ്ടുമുക്കാൽ വട്ടമുള്ളതായിരുന്നു. ഇവററയുടെ ദഹനശക്തി കൈകേമമാണ്. മു

കോലടിനീളമുള്ള ഒമ്പത് സ്ത്രീകളെ മറ്റൊരിക്കൽ ഒരു
 ശീമത്തിയുടെ പള്ളയിൽ കണ്ടിരുന്നു. ഇതിനെ ഇണർ
 മൂക്കുന്ന സമയത്താണ് തിന്നേണ്ടത്. ഡിസെമ്പർ, ജനു
 വരി മാസങ്ങളിൽ മുട്ട പുറത്തേക്കു തള്ളുന്ന എണ്ണക്കൊ
 ണ്ട് നോക്കിയാൽ ശീമത്തി മത്സ്യങ്ങളിൽവെച്ചു ഒരു
 പ്രധാനസ്ഥാനത്തെ അർഹിക്കുന്നുണ്ട്. കടലിൽ ഉള്ള ശീ
 മത്തികളെ മുഴുവനും ഒരു ഭാഗത്തും കടലിൽ കാണുന്ന
 മറ്റു സകലതരം മത്സ്യങ്ങളെ മറ്റൊരു ഭാഗത്തുവെച്ചു
 തൂക്കിനോക്കിയാൽ ശീമത്തി അധികം തൂങ്ങുമെന്നു കാ
 ണുന്നതാണ്. അപ്പോൾ ഇത് എണ്ണക്കൊണ്ട് എത്ര
 നിസ്സീമകോടികൾ ഉണ്ടായിരിക്കുമെന്നു ആലോചിച്ചു
 നോക്കിൻ. മുപ്പതുരാത്തൽ തൂങ്ങുന്ന ഒരു ശീമത്തിയുടെ
 എണർ നൂലുകാൽ റാത്തൽ തൂക്കമുണ്ടാകും. ഈ ഒരൊ
 ര എണറിൽ എഴുപതുലക്ഷം മുട്ടകളും ഉണ്ടാകും. തൊ
 ണ്ടുറലക്ഷത്തിലും ജാസ്മി മുട്ടകളുള്ള എണറുകളും കണ്ടു കി
 ട്ടിട്ടുണ്ട്. നാലുമാസംകൊണ്ട് ഇതിന്റെ ഓരോ പരൽ
 ഓരോ ഇഞ്ച് നീളംവെക്കും. ഇതുവരെ കണ്ടുകിട്ടിയ ശീ
 മത്തികളിൽ ഏറ്റവും വലിയത് നൂറുരാത്തൽ ഘനമു
 ണ്ടായിരുന്നു. യൂറോപ്പിലെ കടലുകളിൽ കാണുന്നതുകു
 ടാതെ ന്യൂ ഫൗണ്ടലണ്ടിൽ ഇതിനെ എത്രയും സുലഭ
 മാക്കുന്നു. 1500-മാണ്ടുതുടങ്ങി ആ ഭൂമിയിൽ ഇ
 തിനെ പിടിക്കാൻവേണ്ടി കപ്പലാർ പോയിത്തുടങ്ങിട്ടു
 ണ്ട്. ഓരോ കപ്പൽ ഒരു കൊല്ലത്തിനിടയിൽ പതിനഞ്ചു
 യിരത്തിൽ കുറയാതെ ഇവറായെ പിടിച്ചുകൊണ്ടുവരാം

ണ്ട്. ഇപ്പോൾ കുറെകൊല്ലങ്ങളായി ശീമമത്തിക്ക് പ്രാധാന്യം സിദ്ധിച്ചത് അതിൽനിന്നെടുക്കുന്ന നെയ്യുടെ വിലയും ഗുണവും കൊണ്ടാണ്. ഇതിന്റെ പൊട്ടിയും (air bladder)കൂടി രുചികരമായ ആഹാരമായെന്നും ശീമമത്തികളെ ഉല്പിരിപ്പിക്കുകയും അനേകം രാജ്യങ്ങളിൽ കേരവി അയക്കുന്നു. നാലായിരത്തൊന്നുററാണു് മൂണ്ടു കൂടി തുങ്ങുന്ന വലിയ കുഞ്ഞികളിട്ടിട്ട ശീമമത്തിയെ പിടിക്കാറുണ്ട്. ഇങ്ങിനെ കപ്പലിൽനിന്നുമാത്രമെ പിടിക്കാൻ സാധിക്കുകയുള്ളൂ. ശീമമത്തിയെ പിടികിട്ടിയ ഉടനേ അതിന്റെ പൊട്ടിയാണ് ഒന്നാമത് എടുത്തു സൂക്ഷിക്കുന്നത്. കൊല്ലത്തോളം നൂറുപോണ്ടു് ലണ്ട് ദ്രീപിൽനിന്നു് ഏഴുലക്ഷം പവൻ വിലയുള്ള ശീമമത്തികളെ പിടിക്കാറുണ്ട്. ചെറിയ ശീമമത്തി (Haddock) ഇതിനെ യൂറോപ്പിലും അമേരിക്കയിലും കാണാം. ശീമമത്തിയുടെ തലയേക്കാൾ ഇതിന്റെ ചെറുതാണ്. പ്രധാനാഹാരം തൂക്കിത്തുളക്കാണ്. വളരെ വലിപ്പംവെച്ചാൽ രണ്ടടി വീളവും അഞ്ചുപത്തുരാത്തൽ ഘനവും ഉണ്ടാകും. ചിലപ്പോൾ ഏതൊരു ചില സംഗതികൊണ്ട് കടൽ മുഴുവനും ചെറിയ ശീമമത്തികളുടെ ശവങ്ങൾകൊണ്ട് നിറഞ്ഞിരിക്കും.

ശിന്നൻശീമമത്തി. (Whiting) യൂറോപ്പിന്റെ വടക്കൻസമുദ്രത്തിലാണ് ഇതിനെ സുലഭമായിക്കാണുന്നത്. ബാക്കിശീമമത്തികളേപ്പോലെ ഇത് വലിയ കൂട്ടമായിസ്സഞ്ചരിക്കു പതിവില്ല. എന്നാൽ വസന്തരംഭത്തിൽ ഇവയൊക്കെ ഒന്നിച്ചുകൂടും. ജനവരി, ഫിബ്രവരിമാസ

ങ്ങളിൽ കരക്ക് അർന്നാഴികയോളം അടുത്തുവരും. എറിവന്നാൽ ഈ മീൻ ഒന്നോ ഒന്നരയോ അടി നീളംവെക്കും. ഘനം ഒന്നൊന്നര റാത്തലാണ്. രാവിലേയും വൈകുന്നേരവും ഇവർ ചൂണ്ടലിന്നു പിടിക്കും. വേഗം ഭ്രമിക്കുന്നതാകകൊണ്ട് ഈ മത്സ്യം രുചികരമായ ഒരു ഭക്ഷണമായിത്തീരുന്നു. എന്നാൽ ക്ഷണം ചീഞ്ഞുപോകുന്നതുകൊണ്ട് വളരെക്കുറഞ്ഞ ഉല്പാദിപ്പിക്കുന്നു. ഇതിന്റെ പുറം കരിയുണ്ടെന്നും, ഭാഗങ്ങൾ ഇളംമഞ്ഞയും ഉദരം വെളുത്തുമാകുന്നു. മറ്റൊരുതരം ശീമമത്തി ഇംഗ്ലീഷിൽ 'പൊള്ളാക്' എന്നു പറയുന്നവറായാണ്. ഇവർ വലിയ ദുസ്സാമത്വംകാകും അനാവശ്യമായ ദ്രോഹികളുമാണ്. "ഒരു കുട്ടിശ്ശിന്നൻ ശീമമത്തി കുമിൽപോലെ ഇരിക്കുന്ന ഒരു ആഞ്ഞിപ്പോത്തിന്റെ (Medusa) കടയിൽ രക്ഷപ്രാപിച്ചിരുന്നു. ഇത് അഞ്ചിഞ്ചു നീളമുള്ള ഒരു പൊള്ളാക് യദൃച്ഛയാ കണ്ടു. കണ്ട ഉടനേരത്തന്നെ അത് ശിന്നനെ ചെന്നെത്തു. ശിന്നൻ ആഞ്ഞിപ്പോത്തിന്റെ കടയുടെ ഉള്ളിൽനിന്ന് അതിന്റെ തണ്ടും ചുറ്റിക്കൊണ്ടു നടന്നു ശിന്നൻ ആപത്തൊഴിച്ചു തുടങ്ങി. അപ്പഴക്കതാ, പൊള്ളാക്കിന്ന് സഹായമായി മറ്റൊരു പൊള്ളാക്കും വന്നെത്തി, രണ്ടാളുംകൂടി ശിന്നനെ ദ്രോഹിക്കാൻ തുടങ്ങി. കുറേ നേരത്തോളം ശത്രുക്കൾ രണ്ടാൾക്കും ശിന്നനെ തൊടാൻ കിട്ടിയില്ലെങ്കിലും, ഒരു തിരിച്ചു തിരിയുമ്പോൾ ശിന്നന്റെ കഷ്ടകാലത്തിന്ന് അത് കടയുടെ ഉള്ളിൽനിന്നു പുറത്തുയ്ക്കായി. എന്തിന്നു പറയുന്നു ശിന്നന്റെ വഴിയേയെന്ന രണ്ടു ശത്രുക്കളും പാ

ഞ. നായാട്ടിൽ ഉള്ള വാത്സല്യംകൊണ്ടാ എന്നറിഞ്ഞി
ല്ല മറ്റും പല പൊള്ളാക്കുകളും ശത്രുക്കളുടെ സഹായ
ത്തിന്നു ചെന്നു. ഒരു നിവൃത്തിയുമില്ലെന്നു കണ്ടപ്പോൾ,
ചകിതനായ ശിന്നൻ കടലിന്റെ മേലേപൊന്തി, ക്ഷീ
ണകൊണ്ട് ചത്തുപോലെ കിടന്നു. കുറെ നേരം കഴി
ഞ്ഞു ക്ഷീണത്തിന്നുപ്പോൾ ശിന്നൻ വീണ്ടും ആഞ്ഞിപ്പോ
ത്തിന്റെ കടയാകുന്ന തന്റെ മക്ഷാസ്ഥലത്തേക്ക് ഒരു
കുതികുതിച്ചു. ഈ ഗതി ഇച്ഛാഭംഗത്താടെ ഇരുന്ന മേപ്പ
ടി പൊള്ളാക്കിൻകൂട്ടം കണ്ടു. ഇവരും ക്ഷണം വന്നെത്ര
ത്തു ശിന്നനെ പുറമേ ചാടിച്ച്, ശിന്നന്റെ പിന്നാലെ
ഓടി ആ സാധുവെ കടിച്ചുകൊന്നു. ശിന്നന്റെ മാംസം
ആരും ഭക്ഷിക്കാത്തതുകൊണ്ട് ഇവരും വെറും വിനോദ
ത്തിന്ന് ഇങ്ങിനെ ചെയ്യുതാണെന്ന് മനസ്സിലായി. അ
നാവശ്യമായി കാട്ടുമൃഗങ്ങളെ ചെടിവെച്ചുകൊല്ലുന്ന പാ
ശ്ചാത്യരുടെ ബുദ്ധി മത്സ്യങ്ങളിൽ ചിപ്രതിന്നും ഇല്ലെ
ന്നില്ല”.

ഹെയ്യിക്. (Hake) ഇതും ഒരു പ്രത്യേകതരം ശീ
മമത്തിയാണ്. ജനവരിമുതൽ ഏപ്രിൽവരെ ഇത് കട
ലിന്റെ അടിയിൽ അമർന്നുകളയുന്നതുകൊണ്ട് ഇതിനെ
കോൽവലകൊണ്ടു മാത്രമേ പിടിപ്പാൻ കഴിയുള്ളൂ. പി
ടിപ്പാൻ നല്ല സമയം രാത്രിയാണ്. ഒരു തോണിക്കാർ ര
ണ്ട് രാത്രികൊണ്ടു പതിനൊന്നായിരത്തിൽചിലാനും പി
ടിച്ച്ിട്ടുണ്ട്. ഈ മത്സ്യത്തിന്നു തന്റെ ഉദരത്തിലുള്ള പ
ദാർത്ഥങ്ങളെ ഇപ്പോഴേക്കു കഴിക്കുകയാൻ കഴിയും. മൂ

ന്നാലടി നീളംവെക്കുന്ന ഈ മത്സ്യം 20-22 റാത്തൽ ഘനമുണ്ടാകും.

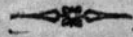
ലിങ്ങ് (Ling). അഞ്ചരഅടി നീളമുണ്ടായിരുന്ന ഒരു ലിങ്ങ് 70-റാത്തൽ തൂങ്ങിയിരുന്നു. സാധാരണ നീളം മൂന്നാലടിയാണ്. ശരീരപ്രകൃതി നീണ്ടിട്ടാണ്. ഇത് പച്ചയിൽ അത്ര തുച്ഛമല്ലെങ്കിലും ഉണക്കിയ നിലയിൽ വളരെ തുച്ഛമായതായതുകൊണ്ട് മത്സ്യമാണ്. ഇതിന്റെ ഇണർ 11 റാത്തൽ തൂങ്ങും. ഇതും ഉണക്കും. ഇതിന്റെ നൈ പണ്ട് കത്തിക്കാൻ ഉപയോഗിച്ചിരുന്നു. ഇപ്പോൾ ഒരുതരം മരുന്നായുപയോഗിച്ചുവരുന്നു.

നങ്ക്, മാന്തൽ, വാളി മുതലായ പരന്നമത്സ്യങ്ങൾ:—ഇതൊക്കെ കടലിന്റെ അടിയിൽ പറിക്കപ്പെടുന്ന മത്സ്യങ്ങളാണ്. അടിതൊട്ടുന്ന ഭാഗം വെളുപ്പും മേൽഭാഗം കരിയുപോലെയോ കറുത്തോ ആയിരിക്കും. ഒരു കണ്ണ് മറയ്ക്കുന്നതായി ഒരു ചേച്ചി (Symmetry) യില്ലാത്തവിധത്തിലാണ് നില്ക്കുന്നത്. ശരീരത്തിന്റെ രണ്ടുഭാഗവും തുല്യതയില്ലാത്തവിധത്തിൽ കിടക്കുന്നു. ഗുരും ചിലപ്പോൾ തൊണ്ടയുടെ അരികിലായിരിക്കും. വാളി (Holibut) ഈ വംശത്തിൽവെച്ച് ഏറ്റവും പെരിയ വൻ വാളിയാണ്. ഈച്ചുവാളിന്റെ ഒരു മുറിപോലെ ഇരിക്കുന്നതുകൊണ്ടായിരിക്കും ഈ മത്സ്യത്തിനു വാളി എന്ന പേർ സിദ്ധിച്ചത്. ഏഴര അടി നീളവും മൂന്നര അടി വീതിയും ഉള്ള ഒന്ന് 320-റാത്തൽ തൂങ്ങിയിരുന്നു. ന്യൂഫൗണ്ട്‌ലണ്ട് ദ്വീപിന്റെ അടുത്തെ ഇരുപത്തി നീ

ഉമുളള ഭയങ്കരന്മാരെയും കണ്ടിരുന്നു. ചില രാജ്യങ്ങളിൽ നിന്നു മുക്കുവന്മാർ ബോട്ടിൽക്കേറി, കടലിന്റെ അടിയിൽ പാറിക്കിടക്കുന്ന ഇതിനെ വലിയ കുന്തംകൊണ്ട് കുത്തിയെടുക്കാൻ ശ്രമിക്കുന്നു. ചിലപ്പോൾ കുന്തംകൊണ്ട് മത്സ്യത്തിന്റെ ബലമാണ് പിടിക്കൽകൊണ്ട് ബോട്ടിൽനിന്നു മറിഞ്ഞുപോയിട്ടുണ്ട്. ഇതിന്റെ ആഹാരം, ഈ വംശത്തിൽപ്പെട്ട ചെറുചെറുതരക്കാരായ നങ്കു, മന്തൽ, മുതലായവയും ഞണ്ടുകളും മറ്റുമാണ്. നിലംപററി (Sand-sucker) എന്നതു മറ്റൊരുതരം വാളറിയാണ്. ഇതിന്റെ ദേഹത്തിന്നു സാധാരണ വാളറിയേക്കാൾ പരപ്പുണ്ട്. എന്നാൽ ഒന്നര അടിയ്ക്കൽ കവിഞ്ഞ ദീർഘം ഒന്നിന്നും കാണുകയില്ല. പത്തരിമീൻ (Turbot) ഇത് വൃത്തംപോലെ പരന്ന ഒരുതരം വാളറിയാണ്. ദേഹത്തിന്റെ ഭാരമുഴുവനും ഇടമുറിയത്ത ചിറകുണ്ട്. വീതിയുടെ അഞ്ചിൽ മൂന്നാഹരിമാത്രമേ ദേഹത്തിന്നു നീളം കാണുകയുള്ളൂ. ഇവറ്റാ ഓരോ വലിയ കൂട്ടമായി സഞ്ചരിക്കുന്ന മത്സ്യങ്ങളാണ്. ചില പ്രത്യേകദിക്കിൽനിന്ന് ഇതു പടുന്നകാലത്ത് പത്തുലക്ഷത്തിൽപ്പരം മത്സ്യങ്ങളെ പിടിച്ചിരുന്നു. പത്തരിമീനിന്റെ സാധാരണ തൂക്കം അഞ്ചുപത്ത് റാത്തലാണെങ്കിലും, മുപ്പതും എഴുപതും റാത്തൽ തൂങ്ങിയിരുന്ന പത്തരിമീനുകളെ കണ്ടുകിട്ടിട്ടുണ്ട്. ഒഴുക്കുപത്തരിമീൻ:—(Sail Fluke) കാരം കോളമിപ്പാത്ത അവസരത്തിൽ, കടലിന്റെ മേൽഭാഗത്ത് പൊന്തി, വാൽ ഒരു നിവർത്തിയ പായപോലെ പൊക്കിപ്പിടിച്ചു ഇത് ചത്തുപോലെ കിടക്കും. ഇങ്ങിനെ കിടക്ക

മ്പോൾ ഇത് മെല്ലെ ഒഴുകി കരകൂട്ടക്കെ എത്തുന്നു. കരതൊട്ട ഉടനേതന്നെ മണലിൽ കുഴിച്ചു ആണ്ടുകളയുന്നു. എന്നാൽ മിക്ക അവസരത്തിലും അതിന്റെ വരവു പ്രതീക്ഷിച്ചു നില്ക്കുന്ന ഒരു കടലാക്കു അതിനെ കണ്ടെത്തുകയും, തൽക്ഷണം അതിന്മേൽ റാഞ്ചിപ്പിണ്ണ, ഒരു കൊത്തുകൊണ്ട് അതിന്റെ യകൃത്ത് (liver) പുറത്തുക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. ഇങ്ങിനെ ഈ മിനിന്റെ ശക്തി കുറച്ചതിൽപിന്നെ കടലാക്കു അതിനേയും കൊത്തി ഒരു പാറമേൽ കൊണ്ടുവെച്ചു യഥേഷ്ടം ഭക്ഷിക്കുന്നു. ഇത് വളരെ രുചികരമായ മത്സ്യമാണെങ്കിലും, മുക്കുവന്മാർക്കു വേണ്ടുന്നത്ര പിടിക്കാൻ കിട്ടാറില്ല. നീളം രണ്ടടിയും വീതി ഒരടിയും തൂക്കം മൂന്നുലുറാത്തലുമാണ്. തിരണ്ടിറക്. (Plaice) തിരണ്ടിയെപ്പോലെ നീണ്ടുവലിന്നു പകരം ഇതിന്റെ പിൻഭാഗം ഒരു വിശദീപാലെയുള്ള ചിറകിൽ അവസാനിക്കുന്നു. രണ്ട്ഭാഗങ്ങളിലും പിടിപ്പിച്ചുപോലെ നില്ക്കുന്ന ചിറകിന്നു ശരീരത്തിന്റെ മദ്ധ്യഭാഗത്തിൽ എത്തുമ്പോൾ വീതി തെല്ല് ജാസ്സിക്കാണം. ഇംഗ്ലണ്ടിലെ കൂലിക്കാക്ക് ഈ മീൻ പ്രധാനമാരമായിത്തീരുന്നു. ഈ മത്സ്യത്തിന്റെ മുട്ട കാണുന്നേടത്ത് ചെറിയ ചെമ്മീനുകൾവന്ന് അവരുടെ കുക്കിപ്പൂരണം വരുത്തും. അങ്ങിനെ വരുന്നസമയത്ത്, അസാരം പശയുള്ള മുട്ടകൾ വളരെ എണ്ണം ചെമ്മീനുകളുടെ വാലിന്മേലും കാലുകളിന്മേലും പറ്റിപ്പൊകുന്നു. ഈ പറ്റിപ്പോയ മുട്ടകൾ അവിടുന്നുതന്നെ കുറെ ദിവസത്തിനുള്ളിൽ വിരിഞ്ഞു കിട്ടിക്കൂലായി പുറത്തിറങ്ങുന്നു. ഇങ്ങിനെ പല മുട്ട

കർത്തിനു നശിപ്പിക്കുന്ന ചെമ്മീൻതന്നെ ചില മുട്ടകൾ സൂക്ഷിച്ചു രക്ഷിച്ചു വിരിപ്പിക്കുന്ന ഒരു സഹായികളായും തീരുന്നു. രണ്ടടി നീളമുണ്ടായിരുന്ന ഒരു തിരണ്ടിനകം 15 റാത്തൽ തുക്കമുണ്ടായിരുന്നു. എന്നാൽ സാധാരണ കണ്ടുകിട്ടുന്നത് രണ്ടുമൂന്നു റാത്തൽ തുക്കമുള്ളതു മാത്രമാണ്. ചിലപ്പോൾ ഈ മത്സ്യങ്ങളെ അസംഖ്യങ്ങളായി പിടികിട്ടുന്നത് അപൂർവ്വസംഭവങ്ങളല്ല. ഇംഗ്ലണ്ടിന്റെ ഒരു കുറി, വിൻറർകൂടാത്തവണ്ണം എണ്ണിയാൽ തീരാത്തമാതിരി ഈ മത്സ്യങ്ങളെ കിട്ടിയപ്പോൾ മുക്കവന്മാർ സാധുക്കൾക്കു ചെറുതെ വാരിക്കൊടുക്കുകയാണ് ചെയ്തത്. ഈ മത്സ്യത്തിന്റെ പിൻചിറകിന്റെ മുൻഭാഗത്ത് ഒരു മുളുണ്ട്. ദേഹത്തിന്റെ ഘനം നീളത്തിൽ പകുതിയായാണ് പറയാം. മാന്തൽ (Sole) ഇതിന്നു ചെട്ടിയറക്കൊല്ലി എന്നൊരു പേരുണ്ട്. ഇതിന്റെ ദേഹം കടന്നുക്കുപോലെ ഇരിക്കും. ഇവർ കടലിന്റെ മീതെ പൊന്തിവരുന്നതു രാത്രിസമയത്താണ്. അല്ലാത്ത സമയത്തൊക്കെ കടലടിയിൽ പാറിക്കിടക്കുകയാണ് സമ്പ്രദായം. കോരുവലകൊണ്ട് ഇവറയെ കണക്കിലേറെ പിടിക്കാം. ഈ മീൻ കഷ്ടിച്ചുരണ്ടടി നീളമെ ഉണ്ടാകുമുള്ളൂ. ഇത് ഉണക്കിയാൽ ചുരുണ്ടുപോകുന്നു. കാഴ്ചയിൽ ഉണക്ക ചപ്പുകളാണെന്നു തോന്നും. കൊല്ലത്തോളം ഓരോ പ്രത്യേകസമയത്ത് നമ്മുടെ കടലരികെ എത്തുന്ന ഇതിനെ സമൃദ്ധിയായി പിടികിട്ടാറുണ്ട്.

അണ്ണിത്തൊണ്ടൻ മത്സ്യങ്ങൾ.

ഇളളട്ടക്കരക്ക് എല്ലിൻകോപ്പുകൾ തൊണ്ടയിൽ കാണുന്നുണ്ട്. പൊട്ടിയും തൊണ്ടയും യോജിച്ചിരിക്കയില്ല. പുറച്ചിറകിലും, മുതച്ചിറകിലും, ഗുദച്ചിറകിലും ചില മുളളുകൾ ഉണ്ട്. ഇവറ്റാ ഹിന്ദുസമുദ്രത്തിലും ശാന്തസമുദ്രത്തിലും അധിവസിക്കുന്ന ജന്തുക്കളാണ്. ഇവറ്റായുടെ ആഹാരം തരംപോലെ ഭേദപ്പെട്ടിരിക്കും. കടൽപ്പുറംകുളിടെ അടുത്താണെങ്കിൽ ഇവറ്റാ അതിന്മേൽ കിടക്കുന്ന ശിന്നജന്തുക്കളെയും എന്നുവെണ്ട കടൽചെടികളെയുംകൂടി തിന്നും. ഇവറ്റാക്കു വളരെ ഭംഗിയുള്ള നിറം കാണം. റാസ് (Wrasse) ഇവറ്റായുടെ പ്രധാനാഹാരം ശുക്തിജങ്ങളാണ്. ഇത് അധിവസിക്കുന്നതു പാറകളുടെ വിടകളിലും തുളകളിലുമാണ്. ചിലപ്പോൾ സമീപത്ത് കടൽച്ചെടികളും ഉണ്ടാകും. മുട്ടയിടുന്നത് ഫിബ്രവരി മുതൽ ജൂൺ വരെയുള്ള മാസങ്ങളിലാണ്. ആ സമയത്ത് ഈ മത്സ്യങ്ങൾ മനോഹരവസ്ഥകൾകൊണ്ട് അഞ്ചിതന്മാരാകുന്നു. ചെമ്മീനുകളും കടൽപുഴുക്കളുമാണ് ഇവറ്റായുടെ മുഖാഹാരം. കയ്യിച്ച് ഒന്നര അടി നീളമേ ഉണ്ടാകൂ. പുറം ചുരുപ്പും, ഉദരം മധുരനാരങ്ങയുടെ അല്ലിയുടെ നിറവും ശരീരം പച്ചനീലക്കത്തുകുളളതും ആയിരിക്കും. ചില തരങ്ങളിൽ ആണംപെണ്ണും വളരെ വ്യത്യാസപ്പെട്ട നിറക്കാരായിരിക്കും.

ചിറകിന്മേൽ മുളളുകളുള്ള മത്സ്യങ്ങൾ.

(Spiny Finned fishes).

ഈ കൂട്ടത്തിൽ അനേകതരം മത്സ്യങ്ങൾ അടങ്ങി
യ്ക്കിയിട്ടുണ്ട്. ചിറകിന്മേൽ മുളളുകൾ ഉണ്ടാകും. പെച്ച്
(Perch) ഇതിനെ കാണുന്നത് ശ്രദ്ധേയമായിരിക്കും. ഇ
വർ പരലുകൾ, പ്രാണികൾ, പുഴുക്കൾ മുതലായവര
യെ തിന്നും. മുട്ട ഓരോ വലിയ നൂൽപോലെ ഫിബ്ര
റിമാസത്തിൽ ഇടുതുകയും. ഒരൊറ്റ പെച്ച് ഇരുപത്ത
ഞ്ചുലക്ഷം മുട്ടയിടും. പെച്ചുമില്ലാത്ത വളരെ നേരത്തോ
ളം ഇവർക്ക് കരക്കുകിടക്കാം. ചില സമയത്ത് കുള
ങ്ങളിൽനിന്ന് ഇവരയെ പിടിച്ചു മാക്കുറിയേക്കു വി
ല്ലാൻ കൊണ്ടുവരുന്ന ജർമ്മൻകാർ, ചിററുപോകാതെവര
യെ മടക്കിക്കൊണ്ടുവന്നു വീണ്ടും കുളത്തിൽതന്നെ ഇട്ടുവ
രാറുണ്ട്. ഏറിവന്നാൽ പെച്ച് ഒരടി നീളംവെക്കും.
ലാപ്ലാങ്ക്സ്കാർ പെച്ചിന്റെ തോലുണക്കി ഒരു പശു
ണ്ടാക്കുന്നു. ഇവർക്കു പിന്നാട്ട് വളഞ്ഞ അനേകം
ചെറിയ പല്ലുകൾ ഉണ്ട്. അണ്ണാക്കിലുംകൂടി ഇവർക്കു
പല്ലുണ്ട്. ഉണ്ണുകാലത്തു പുഴയുടെ ഒഴുക്കുകൾക്കു ഭാഗ
ത്തിൽ കാണുമെങ്കിലും ശീതകാലത്ത് ഒഴുക്കില്ലാത്ത സ്ഥ
ലങ്ങളിൽ ഇവർ വലിയ കൂട്ടമായിത്തുകൂടുന്നു. കട
ലിലെ പെച്ചിന്റെ പുറച്ചിറകിന്മേൽ ഒമ്പതു മുളളുകളു
ണ്ടാകും. ഇവർ ഓരോ കൂട്ടമായിട്ടാണ് നടക്കുന്നത്.
മുട്ടയിട്ടുവാൻ പുഴയിലേക്ക് കയറും. കരിമ്പെച്ചിന്റെ

അധിവാസം മദ്ധ്യധരസമുദ്രമാണ്. ഈ സമുദ്രത്തിൽ കാണുന്ന ജാതി ചിലപ്പോൾ 60-ത്തൽ തുണ്ടുമെങ്കിലും ഹിന്തുസമുദ്രത്തിൽ കാണാൻ ഉള്ള ചിലത് ഇതിലും ഏത്രയോ വലിപ്പംവെക്കുന്നു. എറാമീൻ (Toxotes) മൂന്നു ഉപയുക്തത്തിൽ പെട്ടതായിരുന്നെന്ന് പന്ത്രണ്ടുജാതി മീനുകൾ ഈ വംശത്തിൽ ഉണ്ട്. ഇതിനെ തരംതിരിക്കുന്നത്, അണ്ണാക്കിൽ പല്ലിന്റെ ഭാവമോ അഭാവമോ എന്നും മുതുകിലേച്ചിരിക്കുമ്പോഴോ പിന്നോട്ടോ എന്നും മറ്റും നോക്കിയാണ്. ഹിന്തുസമുദ്രത്തിലാണ് ഈ ജാതി മീനുകളെ അധികം കാണുന്നത്. ശരീരത്തിന്മേൽ കുറച്ചു വെളുപ്പും പുളികളും അല്ല കരന്നുപോലെയുള്ള വരകളും ഉണ്ടാകും. ഈ മത്സ്യം വണ്ണസൗഭാഗ്യംകൊണ്ട് ശ്രുതിപ്പെട്ടവരാണ്. മത്സ്യജാതിയിൽ ഇത്ര സുന്ദരംഗന്മാരുണ്ടോ എന്നു സംശയമാണ്. രൂപഗുണമുള്ള മീനുകൾ അധികമുണ്ടാകയില്ല എന്ന പഴമൊഴി ഈ മത്സ്യം തീരെ അർത്ഥമില്ലാത്തതാക്കുന്നു. ഇതിന്റെ മാംസം പോഷകകാരിയാണെന്നുമാത്രമല്ല ബഹുരുചിയുള്ളതുമാണത്രെ. ദേഹം ആകോലിയപ്പോലെ പരന്നിട്ടാണ്. ഏറ്റവും വളർച്ചയുള്ളതായാൽ ഒരു നീളം വെക്കുമോ എന്നു സംശയമാണ്. ചിലതിന്റെ ചുണ്ടു കൊക്കുപോലെ കൂർത്തിട്ടായിരിക്കും. നദിയോരത്തുണ്ടുവന്ന ചെടികളിന്മേൽ കാണുന്ന പ്രാണികളെ, ഇവർ നദിയുടെ വിതാനത്തിൽനിന്നും ദോരത്തിന്റെ മുൻഭാഗം ചെറു ചെളികൾകൊണ്ട് ഒന്നൊറിയൽ ആ ചെളി പ്രാണികളെ ചെന്നുതട്ടി അതും ചെളിയും നദിയിൽ പതിക്കുമ്പോൾ കൗശലക്കാര

നായ ഈ മീൻ പ്രാണിയെ പിടിച്ചു വിഴുങ്ങുന്നു. ചെമ്പാറ. (red mullet) ഈ മീനിന്റെ വിളങ്ങുന്ന ചുവപ്പുനിറത്തിനേൽ, നെടുമുടിയിൽ മൂന്നു മഞ്ഞവരകൾ ഉണ്ടാകും. ഇതിന്റെ മാംസം വെള്ളനിറവും ഉറപ്പും ഉള്ളതും, നെയ്യുടെ അവകാശം പാലുമില്ലാത്തതുമാകുന്നു. മനുഷ്യനു ആഹാരമായിത്തീരുന്ന മത്സ്യങ്ങളിൽ വെച്ചു ഏറ്റവും രുചിയുള്ള മത്സ്യം ഈ ജാതിയാണെന്നു ചിലർ വിചാരിച്ചുപോരുന്നു. രുചി തികഞ്ഞുകാണുന്നതു വളർച്ചയിൽത്തന്നെ മത്സ്യങ്ങൾക്കാണ്. ഈ മത്സ്യത്തിന്റെ തോലിന്നു ഹാനി വരാതിരിപ്പാൻ വേണ്ടി, പാകം ചെയ്യുമ്പോൾ ഇതിനെ വല്ലതും കൊണ്ട് പൊരിയേണ്ടിവരുന്നു. യൂറോപ്പിൽ ഈ സമ്പ്രദായം രണ്ടായിരം കൊല്ലം മുമ്പുകൂടി നടപ്പുണ്ടെന്നു കേൾക്കുന്നു. പണ്ടേതെ റോമക്കാർ ചെമ്പാറക്കു അതിന്റെ തുക്കത്തിന്നു ശരാശരിത്തുകയായി വെള്ളിക്കൊടുത്തിരുന്നു. ഇംഗ്ലണ്ടിൽനിന്നു പിടിച്ചു ഏറ്റവും വലിയ ചെമ്പാറ മൂന്നുരോത്തൽ ഘനമുണ്ടായിരുന്നു. ഇത് ഒന്നുകാലടി നീളമുണ്ടായിരുന്നു. മരിച്ചാൽ ഇതിന്റെ വണ്ണം മങ്ങിപ്പോകുന്നു. ഇത് സഞ്ചാരികളായ മത്സ്യങ്ങളാണെങ്കിലും ഇംഗ്ലീഷ് ചേനൽ എന്ന കടലിലാണ് സുലഭമായിക്കാണുന്നത്. ഇവിടുന്ന് ഒരൊറ്റ രാത്രികൊണ്ട് അയ്യായിരത്തിൽ അധികം മത്സ്യങ്ങളെ പിടിച്ചിട്ടുണ്ട്. ഇതിന്റെ ആഹാരം ചെറിയ ചെമ്മീനും ഘനംകുറഞ്ഞ തോട്ടകളോടുകൂടിയ ശുക്തിജന്തുമാണ്. അമ്പൻമീൻ. (Pelor Filamentosus) ഇതിന്റെ എല്ലാ ചിറകുകളിൽനിന്നും നീണ്ടുനേരി

യ മുളകൾ എറിച്ചു നില്ക്കുന്നുണ്ടാകും. കഴുത്തിന്റെ (തൊണ്ടയുടെനേരെ) ചോടെ മുന്നോട്ട് വളയുന്ന രണ്ടു ചെറിയ കൊമ്പുകൾ കറുപ്പും ചെളിപ്പും പട്ടകളിട്ടതോ എന്ന നിറത്തോടുകൂടി നില്ക്കുന്നുണ്ടാകും. മുഖത്തിന്മേൽ ഏറ്റവും ഉയരത്തിൽ നില്ക്കുന്നതു കണ്ണുകളാണ്. ആ കപ്പാടെ ഒരു മഹാ വിരൂപിയാണ്. ഇ ചററയെ കണ്ടു വരുന്നത് ഹിന്തുസമുദ്രത്തിലാണ്. മൈഗ്രെ (Maigre) ഇതു വായുചെറുതായ ഒരു കോരയേപ്പോലെ ഇരിക്കും. സാധാരണ മൂന്നടി നീളം വെക്കുമെങ്കിലും ആറടി നീളമുള്ളവരെയും കണ്ടുകിട്ടിട്ടുണ്ട്. വളരെ ശക്തിയുള്ള മത്സ്യമാകുകൊണ്ട് പിടിച്ചു ഉടനേ ചെറിയ തോണിയിലൊന്നും ഇടുകൂട. മദ്ധ്യധരാസമുദ്രത്തിലാണ് ഇതിനെ ധാരാളം കാണുന്നത്. ഇതിന്റെ തല തിന്നാൻ വളരെ രുചിയുള്ളതാണ്. പണ്ടേതെ കാലത്തു റോമൻ മജിസ്ട്രേറ്റമാക്ക് കാഴ്ചവെക്കുന്നതുംകൂടി ഈ മത്സ്യത്തിന്റെ തലയാണത്രെ. ഈ മത്സ്യത്തിന്റെ പുറം പച്ചക്കായുള്ള കറുപ്പും ഉദരം നീലക്കായുള്ള ചെളിപ്പുമാണ്. ശുരിക്കോമ്പൻ (Sword fish) മീത്തലെ ചുണ്ട് അററം കൂത്തുവടിപോലെ നീണ്ടുകിടക്കുന്നു. താഴെ ചുണ്ടും കൂത്തു നീണ്ടിട്ടാണെങ്കിലും, അതു മേലെ ചുണ്ടിന്റെ പകുതി നീളം കാണുകയില്ല. പുറത്തെ ചിറക് പനയോല വിരുത്തിവെച്ചുപോലെ, വളരെ വീതിയിൽ മേലോട്ടെറിച്ച് നില്ക്കും. ഡാൽചിറക് മേലോട്ടും കീഴോട്ടും എറിച്ചു നില്ക്കുന്ന രണ്ടംശങ്ങളായി ഘടിപ്പിച്ചിട്ടുണ്ടാകും. ഉദരത്തിന്മേലും കഴുത്തിലും ചിറകുകൾ ഉണ്ട്. ഇതൊന്നും

പോരാഞ്ഞിട്ട് ഓരോ ഗളച്ചിറകിന്റെ കടയുടെ ചുവട്ടിൽനിന്നു സംഭാരപ്പല്ലിലുപോലെ നീണ്ട ഓരോ ഇഴ ചിറകിന്നു താഴോട്ടും പിന്നോട്ടുമായി നീല്ക്കുന്നുണ്ട്. ദേഹം ഐലയുടെമാതിരി ഇരുഭാഗത്തും അല്പം പരപ്പായിട്ടാണ്. ഇവറ്റാ സമുദ്രത്തിന്റെ മേൽഭാഗത്താണ് എപ്പോഴും നീന്തുന്നത്. ദേഹത്തിന്മേൽ തുളികളുണ്ടാകയില്ല. ഇത് പത്തുപതിനഞ്ചടി നീളംവെക്കും. ഹിന്തുസമുദ്രത്തിൽ കാണുന്ന ശുരിക്കോമ്പൻമത്സ്യത്തിന്റെ പുറത്തെ വലിയ ചിറകിന്മേൽ കരിന്നീലക്കത്തുകളുണ്ടാകും. ഈ മത്സ്യങ്ങൾ ഭയങ്കരന്മാരായ അക്രമികളാകുന്നു. ശുരിപോലെ യുള്ള കൊമ്പുകൊണ്ടു കത്തിട്ടാണ് മറ്റു മത്സ്യങ്ങളെ ആഹാരാർത്ഥം പിടിക്കുന്നത്. ഇവറ്റാ കടലാനയെക്കൂടി അക്രമിക്കും. കടലാന തന്നെക്കൂടി ഏതു വലുതായാലും ശരി ശുരിക്കോമ്പൻ അനേകം കുത്തുകൾ കത്തി ആ ഗതിയില്ലാത്ത ജന്തുവെ കൊല്ലും. ചിലസമയത്ത് കപ്പലിന്റെ അടി കടലാനയാണെന്നു തെറ്റിദ്ധരിച്ചു ഇവറ്റാ കുത്തിത്തുളച്ചു കളയുന്നു. ചിലപ്പോൾ കപ്പലിന്റെ അടിക്കു തറച്ചുപോയ കൊമ്പ്, ഇതിന്നു ഊരിയെടുപ്പാൻ നിവൃത്തിയില്ലാതെവന്നു, ഇത്, അവിടെത്തന്നെ കുടുങ്ങിപ്പോകുന്നു. എന്നാൽ മിക്കസമയത്തും ഈ ധീരൻ, ശക്തിയോടുകൂടി ഇളക്കി, തന്റെ കൊമ്പും പൊട്ടിച്ചു, സ്വാതന്ത്ര്യം പ്രാപിക്കുന്നു. കടലിൽ കുളിപ്പാനിറങ്ങിയ മനുഷ്യരെയുംകൂടി ഇവറ്റാ കുത്തിത്തുളച്ചുതായറിവായിട്ടുണ്ട്. ഇത് ചിലപ്പോൾ തന്റെ വിസ്മയമേറിയ പുറ

ബിറക് നിശ്ശേഷം വെള്ളത്തിന്നു മീനെ പിടിച്ചു തൂത്തു കിടക്കും. ആ നിലയിൽ കിടക്കുമ്പോൾ വല്ലവരും ദ്രോഹിച്ചാൽ ഇത് മേലോട്ട് വളരെ ഉയരത്തിൽ ചാടും. ചില പ്പോൾ വഞ്ചിയിൽ പോകുന്ന ആളുടെ നേരേചാടും. ഒരു കച്ചവടക്കപ്പലിന്റെ മുന്നംശത്തിൽ, ശുരിക്കോമ്പന്റെ, ഒരടി നീളവും അര അടി ചുറ്റളവും ഉള്ള കൊമ്പിന്റെ പൊട്ടിയ കഷണം തറച്ചുനിലക്കുന്നത് കണ്ടിരുന്നു. മറ്റൊരു കപ്പലിന്റെ പലകയിൽ രണ്ടടി ആഴത്തോളം കടത്തിയ ഒരു കൊമ്പിന്റെ കഷണം ബ്രിട്ടീഷ് കാഴ്ചക്കളാവിൽ വെച്ചിട്ടുണ്ട്. ഓലമുതുകൻ (John'dory) ഗോളാകൃതിയുള്ള ഭേദം ആ ആകോലിയുടേതുപോലെ പരന്നിട്ടാണ്. വലിയ തലയുടെ അണികൾ വളരെ വിസ്താരം വെപ്പിക്കും. പല്ലുകൾ വളരെ ചെറുതാണ്. മുതുമ്പിറകിന്റെയും വാലിന്റെയും മദ്ധ്യത്തിൽ ഇടത്തും വലത്തുമായി ചെറിയ മുരിക്കൻമുളളുകൾപോലെ, ചില പരുപരുത്ത ഭാഗങ്ങൾ വരിയായി നിലക്കുന്നുണ്ട്. ശരീരത്തിന്റെ വാരിഭാഗത്തിൽ ഓരോ വലിയ കുറുത്ത പൊട്ടുകൾ ഉണ്ട്. മുതുമ്പിറകിന്മേൽ സൂചിപോലെ നീണ്ട ഏഴു മുളളുകളും, ഈ മുളളുകളുടെ വിടകളിൽ അഗ്രം നേരിയ നാരുപോലെ മുരുണ്ടുപോകുന്ന തെങ്ങാലുപോലെ തോന്നുന്ന ചിറകിൻത്തരമ്പുകളും ഉണ്ട്. ഇതിനേയും ആഹാരമായുപയോഗിക്കും. വളരെ വലുതായാൽ ഇത് രണ്ടടി നീളവും 18 റാത്തൽ തൂക്കവും ഉണ്ടാകും. പാറ് മീൻ (Sucking fish) തലയി

നേൽ അട്ടയുടെ പാറപോലെ ഗോളാകൃതിയിൽ ഒരു വലിയ പരന്ന പാറ് എറിച്ചുനില്ക്കുന്നുണ്ടാകും. സ്രാവു കള്ളടേയും കടലാനകള്ളടേയും ദോരത്തിനേലും കപ്പലിന്റെ അടിയിലും പാറിയ നിലയിൽ ഇവറ്റാ അദ്ധ്യക്ഷനായ അനേകനാഴിക ദൂരം എത്തുന്നു. കടലാമയുടെ ദോരത്തിനേലും ഇവറ്റാ പറ്റാറാണ്. പാറിയ നിലയിൽ മത്സ്യം മരിച്ചുപോയതും പിടിത്തം വിട്ടുപോകുന്നില്ല. ഇതൊക്കെ ആണെങ്കിലും തീറ്റിഭരണകാണ്ഡം, മോസം കോത്തിട്ട മൂണ്ടൽ കാണുമ്പോൾ, ഈ പറ്റൻ വന്നു പിടിക്കാതെ വിടുന്നു. എന്നാൽ കടുങ്ങിയതും കൂടി ഇതിനെ വലിച്ചു കരക്കിടാൻ സാധിക്കുമെന്നു തോന്നുന്നില്ല. മൂണ്ടൽകൊണ്ട് വേദന തട്ടിയ ഉടനേരമെന്ന, ഇത് വളരെ ആഴത്തിൽമുങ്ങി കപ്പലിന്റെ അടിയിലോ പാറയിനേലോ ചെന്നു പാറിക്കിടന്നുകൂടിയെന്നു. മൂണ്ടൽ വളരെ ശക്തിയോടെ വലിച്ചാൽ ഈ മത്സ്യത്തിന്റെ വായ ചൊട്ടിപ്പൊളിഞ്ഞുപോകയല്ലാതെ പറ്റിയേടത്തു നിന്ന് അനങ്ങുകയില്ല. എന്നാൽ മൂണ്ടൽ വിഴുങ്ങിയ ക്ഷണമെന്ന, ഇതിനെ വലിച്ചെടുക്കാൻ സാധിക്കുന്ന വിദഗ്ദ്ധന്മാർക്ക് ഇവറ്റായെ എത്രയെങ്കിലും പിടിക്കാം. ഇതിന്റെ മോസം മണിഞ്ഞിലിന്റെ മോസംപോലെ വളരെ നല്ലതാണെന്ന് വിചാരിച്ചുവരുന്നു. ഇത് മുക്കുലടിയിൽ ജാമ്പി നീളംവെക്കുകയില്ല. മേൽനോക്കി (Star gazer) വലിയ തലയും, വൃത്താകാരമായി പിളർന്നുപിടിച്ച വായയും വിശദീപോലെയുള്ള വലിയ ഗുളച്ചിറകും തലയുടെ പിന്നിൽ പൊന്നിനില്ക്കുന്ന ചെറിയ കൊമ്പു

കുളം, മുതുകിന്മേലുള്ള മുളുക്കുളം മേൽനോക്കിയ ഒരു വല്ലാത്ത വിരൂപിയാക്കുന്നുണ്ട്. ശരീരത്തിന്നു തലക്കടുത്തു തടിയില്ലെന്നു തോന്നും. വാരിഭാഗത്തു, ഈരണ്ടുവരിയായിട്ട് വെള്ളപ്പൊട്ടുകൾ നില്ക്കുന്നുണ്ട്. ഈ മത്സ്യം മണലിൽ കുഴിച്ചു മൃദീകരിക്കുന്നു. ഇതിന്റെ മുളുക്കാണ് വിരലിന്നു മുറിയേറാൽ വേദന തോർവരെ ഉണ്ടാകും. ഇതു വളരെ രുചിയുള്ള മത്സ്യമാണ്. മാഷ്ററിൽ അയക്കുമ്പോൾ ഇതിന്റെ മുളു നീക്കംചെയ്യും. കടജിന്ന് (Sea-devil or Angler) തലയുടേയും ദേഹത്തിന്റെയും മുന്നുകൂത്തിന്റെ സ്ഥൂലത ബാക്കിഭാഗത്തെ അപേക്ഷിച്ച് എത്രയോ വലുതാക്കുകയാണ്, ആകൃതിയിൽ ഇത് ഒരു ഗംഭീരനായ മിട്ടെലിയോ (tadpole) എന്നു തോന്നിപ്പോകും. ഈ ഉദരഭരികളുടെ തലയിൽനിന്ന് രണ്ടു മൂന്നു നൂലുപോലെ നേത്തുനീണ്ട ഞരമ്പുകൾ മേലോട്ട് പൊന്തിനില്ക്കുന്നുണ്ട്. ഇതിന്റെ അററം നല്ലവണ്ണം ഉളിയുന്നതായിരിക്കും. കടലിന്റെ അടിയിൽ കിടന്നിട്ട് ഈ മീൻ അരച്ചിറകും ഗളച്ചിറകും ഇളക്കി പെള്ളം അസാരം കലർത്തി ഈ ഞരമ്പുകൾ അങ്ങട്ടും ഇങ്ങട്ടും ഇളക്കുന്നു. ഇത് കാണുമ്പോൾ ഒരുവക ഇര ആണെന്നു ധരിച്ച് അതിനെ പിടിച്ചു വിഴുങ്ങാനാശിച്ച് അടുത്തുവരുന്ന സകല മീനുകളേയും കടൽജിന്ന് ഓരോ ഞൊടിയിടകൊണ്ട് തന്റെ വായിലാക്കുന്നു. ചിലപ്പോൾ ചുണ്ടലിന്മേൽ കുടുങ്ങിപ്പോയ ശീമമത്സ്യങ്ങളേയും മറ്റും ഇവർ മടികൂടാതെ കടിച്ചുതിന്നുന്നു. ഒരിക്കൽ ഒന്നിന്റെ പള്ളയിൽ ഓരോ അടി നീളമുള്ള എഴുപതു മത്സ്യങ്ങളെ

കണ്ടിരുന്നു. യാതൊരു കേടും കാണാത്തതുകൊണ്ട് ആ മത്സ്യങ്ങളെ മാർക്കറ്റിൽ കൊണ്ടുപോയി വില്പനയാണ് ചെയ്തത്. അതുകൊണ്ട് ഇവർക്കു ദഹനം വളരെ സാധ്യമായതിട്ടേ പ്രകടിക്കുന്നുള്ളൂ എന്നു മനസ്സിലാക്കാം. ഇതിന്ന് ഇന്നത്തെ തിന്നുകൂട്ട എന്നില്ല. കണ്ണിൽ കണ്ടതൊക്കെ, ആഹാരസാധനങ്ങളോ എന്നു പരിശോധിച്ചുനോക്കാതെ, കാണും ക്ഷണം ചെന്നു വിഴുങ്ങുന്നു. കടൽപ്പക്ഷികളേക്കൂടി ഇവർ പിടിച്ചു വിഴുങ്ങാറുണ്ട്. കടജിന്ന് അഞ്ചടി നീളംവെക്കും. ഇണർ ചെറുതാണെങ്കിലും അതിൽ പതിനഞ്ചുലക്ഷം മുട്ടയുണ്ടായിരിക്കുമത്രെ. എന്നിട്ടു കൂടി ഇതിന്റെ കുട്ടികളെ ഇതുവരെ ആർക്കും കണ്ടുപിടിക്കാൻ സാധിച്ചിട്ടില്ല. ഇതിന്നു വായ വളരെ വിസ്താരത്തിൽ വിളിത്താം. ഇതിന്നു കക്കുമൻ എന്നൊരു പേരും കൂടി ഉണ്ട്. കടത്തവള (Malthe Vespertilio). ദേഹത്തിൽ ആകപ്പാടെ കരുവാരകൾ നിറഞ്ഞപോലെ തോന്നുന്ന ചില ഉയർച്ചകൾ ഉണ്ട്. മൂക്ക് ഒന്നുരണ്ടിഞ്ച് മുന്നോട്ടു വിരൽപോലെ നീണ്ടിട്ടാണ്. അരച്ചിറകുകൾ കണ്ടാൽ തവളയുടെ കാൽ മടക്കിവെച്ചുപോലെ തോന്നും. കടൽച്ചുണ്ടികളുടെ ഇടയിലാണ് സഹവാസം. ഇവർക്കു കറാറ് വലിച്ചെടുത്തു ദേഹം വീർപ്പിച്ചു സമുദ്രവിതാനത്തിൽ പാറിക്കിടക്കാൻ സാധിക്കും. മുതുമുളൻ (Stickle barks). ഇതു നീണ്ട ചെറുമത്സ്യങ്ങളാണ്. ശുദ്ധജലത്തിൽ വളരെ കാണും. ഇതിനെ രണ്ടുമൂന്നു ജാതികളാക്കാം. ഒരു ജാതിക്കു മുതുകിന്മേൽ മൂന്നു മുളകളെ ഉണ്ടാകു. ഉദരച്ചിറകിന്മേലും ഒരു തടിച്ച മുളയുണ്ട്. ഇത്

ഒരു യുദ്ധതലുരന്നാണ്. ആണങ്ങൾ കണ്ടുമുട്ടിയാൽ വി
 ഞ്ഞൊഴിയാത്ത യുദ്ധമെങ്കിലും, ബാക്കിമത്സ്യങ്ങൾക്കൊന്നും
 കാണാത്ത ഒരു വിശേഷവിധി ഇവർക്കുണ്ട്. ഇത് ക
 ടൽചണ്ടിയും പുല്ലും മാരകം കൊണ്ടുവന്നു പക്ഷികളെപ്പോ
 ലെ ഒരു കൂട്ടങ്ങളാക്കുന്നു. ഇങ്ങിനെ ഉണ്ടാക്കുന്നത് ആ
 ണാകുന്നു. പുല്ലും ചപ്പും ചണ്ടിയും അന്യോന്യം ബന്ധി
 പ്പിക്കുന്നത് തന്റെ ശരീരത്തിന്മേൽ ഉള്ളതും ചിലപ്പോൾ
 വായിൽനിന്നു കക്കുന്നതും ആയ പശയുള്ള ഒരുതരം ദ്രാ
 വകംകൊണ്ടാണ്. ഒന്നാമതുണ്ടാക്കുന്നത് കൂടിന്റെ അടി
 യാണ്. പിന്നീടു രണ്ടുഭാഗങ്ങളും മേൽഭാഗവുമാണ്. ഒ
 രു ഭാഗത്ത് ഒരു ചെറുപോരവും ഉണ്ടായിരിക്കും. ഈ സ
 മയത്ത് ആണിന്റെ ശരീരം നല്ല ചണ്ണകൊണ്ടു മിന്നു
 ന്നുണ്ടാകും. അവൻ എത്രയോ സാധനങ്ങളെ അവ
 ന്ന്റെ പത്തിയെ ആ മന്ദിരത്തിൽ കടത്തിപ്പിക്കുന്നു. അ
 വർ ഒരു ഭാഗത്തു കടന്നു മുട്ടിയിട്ടാൽ മുൻഭാഗത്ത് ഒരു
 ചെറിയ പോരമുണ്ടാക്കി അതിലെ പുറത്തുപോരുന്നു. പി
 ന്നെ ആൺപ്രവേശിച്ചു മുട്ടുകളെ തന്റെ ബീജവിതര
 ണംകൊണ്ട് ജീവവത്തുക്കളാക്കുന്നു. ഇങ്ങിനെ ഇവൻ പ
 ല ചെണ്ണങ്ങളേയും കൂട്ടിക്കൊണ്ടുവന്നു തന്റെ കൂടിൽ മുട്ട
 യിട്ടുവെക്കുന്നു. മുട്ടകൾ കടുംമഞ്ഞനിറമാണ് ഒരു മാസം
 വരെ ഇവൻ തന്റെ കൂട്ടികളേയും കാത്തുനില്ക്കും. ഈ മ
 ത്സ്യം കഴിച്ച് മൂന്നിഞ്ച് നീളമേ ഉണ്ടാകുമുള്ള ചില രാ
 ജ്യങ്ങളിൽ ഇവർ വളരെ സമൃദ്ധിയിൽ ഉള്ളതുകൊണ്ട്
 ഇവർക്കു പിടിച്ചു വളരായുപയോഗിക്കുന്നു. ഇവർ
 മൂന്നുവർഷം ജീവിക്കും. ചിലപ്പോൾ ഇവർ

യെ ഉണക്കി നായക്കും പന്നിക്കും തീനായിട്ടുകൊടുക്കുന്നു. റഷ്യക്കാർ ഈ മത്സ്യങ്ങളിൽനിന്ന് ഒരുതരം നെയ്യെടുക്കുന്നു. മറ്റൊരു ജാതിക്ക് മുതുകിന്മേൽ പത്ത് മുളുണ്ടാകും. മുളു് മിക്കതും കാണുന്നത് ദോപത്തിന്റെ പിന്നംശത്തിലാണ് ആണ് ബീജവിതരണകാലത്ത് കുറഞ്ഞവിലൂടെ നിറമുണ്ടാകുന്നു. ഇതിന്റെ കൂടു ചെടിയിന്മേലോ അതിന്റെ വേരുകളിന്മേലോ ആണ് കെട്ടുന്നത്. കൂട് ഉരുണ്ടിട്ടാണ്. മറ്റൊരു ജാതിക്ക് മുതുകിന്മേൽ പതിനഞ്ചു മുളു കൾ ഉണ്ടാകും. ഇതിനെ കാണുന്നത് സമുദ്രത്തിലാണ്. ഇത് അരങ്ങടിയിൽ ജാസ്മിനീലൂവും വെക്കും മീൻമുട്ടകളും ചെറിയ പരലുകളേയും, കീടങ്ങളേയും മറ്റും ഇവറ്റു തിന്നും. കടൽ പുളു് (Trumpetfish or bellows fish) ഇതിന്റെ മുഖം പുളു് ന്റെ കൊക്കുപോലെ നീണ്ടു നേരിയതാണ്. വായ കുഴൽപോലെ ഒരു തുളയിൽ അവസാനിക്കുന്നു. മുതുമ്പിക്ക് ശരീരത്തിന്റെ പിന്നംശത്തിലാണ്. അതിന്റെ മുൻവശത്ത് ഈച്ചു വാളുപോലെ തോന്നുന്ന തടിച്ചുനീണ്ട ഒരു മുളുണ്ടു്. പുറം രോസ് നിറവും ഉദരം വെളുത്തിട്ടുമാണ്. ചീനക്കുലിലാണ് ഇവറ്റായെ എത്രയെങ്കിലും കാണുന്നത്. മറ്റു കേടുന്ന എരി. (Climbing perch). നീണ്ട പുറത്തെ ചിറകിന്നു അവിടവിടെ എറിച്ചുനീല്ക്കുന്ന മുളു കൾ കാണുന്നതുകൊണ്ട് ഈച്ചുവാളിന്റെ പല്ലുകളുടെ മറയ തികഞ്ഞിരിക്കും. ഇതു മുക്കുലടി നീളമുണ്ടാകും നിറം കരിമ്പച്ചയാണ്. ഇന്ത്യയിലെ പുഴകളിലും കുളങ്ങളിലും മറ്റും ഇവറ്റായ കാണം. ഇതു കരക്കുക്കരം. എന്നുമാത്രമല്ല മരത്തിന്മേൽ കൂടി കേറുമെന്നു പറയുന്നു. കരയിൽ കേറിക്കിടക്കുന്നമരത്തിരിയിൽ ഇ

തിനെ പലരും കണ്ടിട്ടുണ്ട്. ഒരു പനയുടെ പൊത്തിൽ ഇതിനെ കണ്ടുകിട്ടിയിട്ടുണ്ട്. പൊട്ടി വാലിന്റെ അറ്റത്തോളം ഏതാനും

**പൊട്ടി വായോടു സംബന്ധപ്പെടുന്ന
മത്സ്യങ്ങൾ (Physostomi).**

ഏട്ട. ശരീരത്തിന്മേൽ തുളി ഇല്ല. മുഖത്ത് മീശ പോലെയുള്ള നാളുകൾ ഉണ്ട്. മുതുകത്ത് ഈച്ചാളു പോലെ ഇരിക്കുന്ന ഒരു മുളുണ്ട്. ഇതു ചിലപ്പോൾ രണ്ടുമുന്നടി നീളംവെക്കും. മുട്ട ഭാരമാണ്. ഏകദേശം ഒരു നെല്ലിക്കയോളം ഉണ്ടാകും. മുട്ടയിട്ടു ഉടനെ തള്ള അത് തന്റെ വായിലൊരേടത്ത് സൂക്ഷിച്ചുവെക്കുന്നു. കുട്ടിവിരിഞ്ഞു അതിന്റെ മുളുതടയുമ്പോൾ മാത്രമേ കുട്ടികളെ പുറത്തേക്ക് വിടുന്നുള്ളൂ. ഏട്ട ചിലപ്പോൾ സുലഭമായി പട്ടമ്പാർനമുട മുക്കുവരുടെ ശുശ്രൂഷയാണ്. അവർ ഇതിനെ ഉപ്പിലിട്ടുകുറിക്കുകയും അതിനെ കഴിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. വിദ്യുച്ഛക്തിയുടെ കൊപ്പുകൾ ഭേദത്തിന്മേലുള്ള ഒരു തരം ഏട്ട നീലനദിയിലും പടിഞ്ഞാറൻ ആഫ്രിക്കയിലെ മറ്റു നദികളിലും അധിവസിക്കുന്നു. പുറത്തെ ചിറക് എത്രയൊ പിന്നാറത്ത് ഒരു ചെറിയ പൂഞ്ഞ പോലെ നിലകൊള്ളുന്നുണ്ട്. ശരീരത്തിന്മേൽ കറുപ്പുകുത്തുകൾ ഉണ്ട്. തോലിന്റെ നേരെ ചോടുകൊണ്ടു വിദ്യുച്ഛക്തിയുടെ ഇരിപ്പിടമായ അംഗം വാൽവരെ നീണ്ടുകിടക്കുന്നുണ്ട്. ഇവറ്റു ചെറുതും ജീവികൾക്കെ അപായകളായിത്തീരുന്നുള്ളൂ. ഇതിന്റെ മാംസം തിന്നുന്നത് കൂടാതെ

വിശുദ്ധ കൃതി ഉണ്ടാക്കുന്ന അംഗം ഒരു മരണായിക്കർതി
 പ്പോരുന്നു. ആ അംഗം ചുട്ടിട്ട് അതിൽ നിന്നു പുറപ്പെ
 ടുന്ന പുകയേറ്റാലാണ് രോഗശമനം ഉണ്ടാകുന്നത്.
 സാമൻ. (Salmón). സാമൻ നമ്മുടെ രാജ്യത്ത് കുറു
 ന്ന മന്ത്രിമല്ല. കാഴ്ചയിൽ വളരെ ഭംഗിയുള്ള മീനാണ്
 പരപ്പ് വേണ്ടുന്നത്രയല്ലാതെ ഇല്ല. ഉദേം വെള്ളിപ്പാ
 ലെ വെളുത്തിട്ടാണ്. തലമുതൽ വാൽവരെപ്പുറം കടന്നു
 ലനിർമാണ്. ശരീരത്തിന്മേൽ കുറുത്ത കുത്തുകളും കാണും
 ഈ കുത്തുകൾ പെൺമന്ത്രിയ്ക്കിന്മേലാണ് ധാരാളം ക
 ണ്ടുവരുന്നത്. തുളികൾ വളരെ ചെറുതാണ്. സാമൻ മു
 ട്ടയിടുവാൻ വേണ്ടി ചില കാലങ്ങളിൽ കടലിൽനിന്നു
 പുഴകളിലേക്ക് കേറുന്നു. വെള്ളംവേലിക്ക് കേറുകയും താ
 ഴ്വേലാൾ മടങ്ങുകയും ചെയ്യുന്നു. ഒന്നാമത് വരുന്നത്
 പെൺ മന്ത്രിയെയാണ്. പിന്നെപ്പിന്നെ ഇവർ വേലി
 യെത്താത്തവണ്ണം പുഴയുടെ മറ്റോ അറ്റത്തിലിറുകി
 എത്തിച്ചേരുന്നു. വീഴുന്ന വെള്ളത്തിൽക്കൂടെ ഇവർ കുതി
 ച്ചുകൊണ്ട്. ചിലപ്പോൾ അഞ്ചു പത്തടി ഉയരത്തോളം ചാ
 ടും. പതിനാലടി ഉയരത്തിൽ ചാടിയമന്ത്രിയെപ്പോലും ക
 ണ്ടിട്ടുണ്ട്. ഇങ്ങിനെ പുഴയുടെ ഉത്ഭവസ്ഥാനത്തോടുത്തു
 ഓരോ ആഴമുള്ള ദിക്കുകളിൽ എത്തിയാൽ ഇവർ തങ്ങ
 ലുടെ യാത്രനിർത്തുന്നു. ചോട്ടിലുള്ള ചരലിൽ ഇവർ മുട്ടു
 ടുന്നു. ആ സ്ഥലത്ത് ആണിന്റെ നിറം ചുവന്നു പോ
 കയും പെണ്ണിന്റെ നിറം കറുത്തുപോകയും ചെയ്യുന്നു. മുട്ട
 യിട്ട് ആൺ അതിന്മേൽ തന്റെ ബീജവിതരണവും
 ചെയ്യാൽ ഇവർ ചരൽകൊണ്ട് ആ സ്ഥലം മുട്ടുന്നു.

മുട്ട വിരിഞ്ഞാൽ കുട്ടികൾ ഓരോരൊ വലിയ കൂട്ടമായി കടലിലേക്കു പോകുന്നു. ഇങ്ങിനെയുള്ള സഞ്ചാരം ഒരു മാസത്തോളമുണ്ടാകും. ഇതുവരെ കണ്ടുകിട്ടിയ ഒരു വലിയ സാമൻ 83 റാത്തൽ തൂങ്ങിയിരുന്നു. ചില പുഴകളിൽ വെള്ളത്തേക്കാൾ അധികം മത്സ്യമാണെന്ന് തോന്നുവണ്ണം അത്ര നിസ്സീമമായും ഇടതിങ്ങിയും ഇവരറ കേറിവരുന്നു. പരപ്പ് കൊക്കൻ (Pike) ഇതിന്റെ മുഖം പരന്ന ഒരു കൊക്കിൽ അവസാനിക്കുന്നു. പൂർണ്ണവലിപ്പം എത്തിയാൽ അഞ്ചൊരടി നീളമുണ്ടാകും. 80 മുതൽ 90 വരെ റാത്തൽ തൂക്കമുള്ളവരായേയും കണ്ടുകിട്ടിട്ടുണ്ട്. ആ പൂർണ്ണ ചിലത് ഇതിലും എത്രയോ ജാസ്സി വണ്ണവെക്കുന്നു. ഒന്ന് 19 അടി നീളവും 250 റാത്തൽ തൂക്കവുമുണ്ടായിരുന്നു. ഈ മത്സ്യം 250 കൊല്ലത്തോളം ജീവിച്ചു തായിക്കേറിയപ്പോൾ വിരിഞ്ഞു ഒരു കൊല്ലം കഴിയുമ്പോഴേക്കു ഒരടിയും രണ്ടു കൊല്ലത്തിനുള്ളിൽ ഒന്നര അടിയും ഇവരറ നീളം പെക്കും. പിന്നെയുള്ളതിന്റെ നീളവും തൂക്കവും തനിക്കു കിട്ടാനുള്ള ആഹാരത്തിന്റെ ഏറക്കുറവ് ആശ്രയിച്ചിരിക്കും. ആവാസം ശുദ്ധജലത്തിലാകുന്നു. പരപ്പുകൊപ്പൻ ദഹനവീര്യമുള്ള ഒരു മത്സ്യമാകുകൊണ്ടു വിശപ്പ് ബാധിച്ചാൽ വളരെ ഡൈയറ്റും ചുരച്ചുരക്കും കാട്ടി മറ്റു മത്സ്യങ്ങളുടെ നേരെ ചെല്ലും. ഇതിന്റെ തീറ്റിഭുക്കെത്തുപ്പറ്റി പല കഥകളും കേൾക്കാറുണ്ട്. ഒന്ന് ഒരു അരയന്നത്തിന്റെ തലകുടിച്ച് വിഴുങ്ങി വെള്ളം കുടിപ്പാൻ വന്ന ഒരു കഴുതയുടെ മുഖം ഒരു വീരൻ ചെന്നു പിടിച്ചു. നീർ നായയോട് പോരാടി അത് പിടിച്ച മത്സ്യം

ത്തേയും അപഹരിക്കുന്ന പരപ്പുകൊക്കുന്മാരും ഉണ്ട്. കുലിക്കുന്ന ആളുകളുടെ കയ്യും കാലും കടിച്ചുവലിച്ചതായിട്ടും അറിവുണ്ട്. ഒരു പരപ്പുകൊക്കുന്റെ ഉദരത്തിൽ ഒരു ചെറിയ മനുഷ്യക്കുട്ടിയെക്കൂടിക്കണ്ടിരുന്നു. ഇരണ്ടു കളേയും, നീർക്കുഴികളേയും ഇവരായുടെ പള്ളയിൽ കണ്ടുവരുന്നത് സാധാരണയാണ്. ഒരിക്കൽ തന്നെക്കാരും അല്പം ചെറുതായ തന്റെ സഹോദരനെ ഒന്നു വിഴുങ്ങി. വിഴുങ്ങപ്പെട്ടവന്റെ ഏതാനും അംഗം വിഴുങ്ങിയവന്റെ പള്ളയിൽ കൊള്ളാതെ വളരുന്നേരത്തോളം തള്ളിനിന്നു. ഉള്ളിലായ ഭാഗം ദഹിച്ചതീർന്നതിൽ പിന്നെ മാത്രമേ പുറമേയുള്ള ഭാഗം ക്രമേണ വിഴുങ്ങി ഉള്ളിലാക്കാൻ സാധിച്ചു. ഇതിന്റെ പൊതുവായ ആഹാരം തവളകളും ചെറുമത്സ്യങ്ങളുമാണ്. അഞ്ചീതുറത്തൽ തുങ്ങുന്ന എട്ടു പരപ്പുകൊക്കുന്മാർ മൂന്നുജീകൊണ്ട്, തങ്ങളെക്കാരും അസാരം ചെറുതായ അഞ്ഞൂററിൽചിലപാനം മത്സ്യങ്ങളെ തിന്നിട്ടുണ്ട്. 35 റാത്തൽ തുങ്ങുന്ന ഒരു മീൻ ഏകദേശം മൂന്നുലക്ഷം മുട്ടയിട്ടിരുന്നു. ലാപ്പാണ്ടുകാർ ആഹാരാലഗ്നം ഇതിനെ ഉണക്കിവെക്കുന്നു. ശരീരം ഒരു ചെറിയ കമനംപോലെ വളച്ചുപിടിച്ചിട്ടാണ് ഇവരായുടെ നിർമ്മം. നീണ്ട കീഴ്ക്കൊക്കുൻ. (Gar fish) ശരീരം നീണ്ടു

ഉരുണ്ടുകൊണ്ടാണ്. പിൻഭാഗത്തേക്കുറവു മുൻഭാഗം ക്രമേണ സമുലിച്ചുവരുന്നുണ്ടാകും. മുഖം നീണ്ടുകൊക്കിൽ അവസാനിക്കുന്നു. താഴെക്കൊക്കു മീതെക്കൊക്കുന്ന കാര്യം നീണ്ടതാണ്. പുറച്ചിറകു ശരീരത്തിന്റെ എത്ര

യോ പിന്നാത്തു, വൽചിറകിന്റെ നേരെ മുന്നിലായിട്ടാണ് നില്ക്കുന്നത്. പുറത്തെച്ചിറകിന്റെ നേരെ ചുവട്ടിലാണ് ഉദരച്ചിറകും നില്ക്കുന്നത്. ഇത് ഐലക്ളട്ടത്തിന്റെ മുൻവശത്താണ് സഞ്ചരിച്ചുകാണുന്നത്. ഇതിനെ വല്ലേടത്തും കണ്ടാൽ പിന്നാലെ ഐലക്ളട്ടങ്ങളെന്ന് കണക്കാക്കാം. ഇവയ്ക്കു വളരെ ചുരുപ്പുകളുള്ള മത്സ്യങ്ങളാണ്. മൂങ്ങലിന്നു ക്ഷണം പിടിക്കും. കടലിന്മീതെ വന്നുവീഴുന്ന ചില കുരത്തു ഈച്ചകളേയും ഇവയ്ക്കു വളരെ തിന്നും. നീളം രണ്ടുരണ്ടു അടി ഉണ്ടാകുമെങ്കിലും വീതി ഒന്നര ഇഞ്ച് മാത്രമേ ഉണ്ടാകയുള്ളൂ. ഇതിന്റെ എല്ലുകൾ പച്ച നിറമുള്ളവയാണ്. ഇവയ്ക്കിന്റെ ചില തരങ്ങളെ കടലടി പിടിക്കുന്നവരും വളരെ ഉയരത്തിൽ ചാടുകയും, ചാടിയെടുത്തിൽനിന്നു നല്ലതടി കൂടെ പറന്നുവീഴുകയും ചെയ്യുന്നു. പാർമീൻ (Flying fish) പാർമീനിന്റെ ഗുളച്ചിറകുകൾ വളരെ വലുതാണ്. ദേഹം ഒരു കുഴൽപോലെയാണ്. കടലിൽ നോക്കിക്കൊണ്ടിരിക്കുമ്പോൾ ഒരുമത്തുനിന്നു പെട്ടെന്ന് ഓറയായിട്ടോ ഒരു കൂട്ടമായിട്ടോ പാർമീൻ കടലിൽനിന്നു അകാശത്തിലേക്കു പറക്കുന്നതും കരോടും പറന്നതിൽപിന്നെ വെള്ളത്തിൽതന്നെ വീഴുന്നതും കരത്തുകാഴ്ചയാണ്. ഗുളച്ചിറകുകൾ വളരെ നീണ്ടു പരന്നതാകുകൊണ്ടും ദേഹം കുഴൽപോലെയായി ഘനം കുറഞ്ഞതുകൊണ്ടുമായിരിക്കും പാർമീനിന്നു പാക്കുവാൻ സാധിക്കുന്നത്. വളരെ വലുതായാൽ ഇത് ഒരടി നീളംവെക്കും. ഇവയ്ക്കൊക്കെ സമുദ്രത്തിന്റെ മേലേയാണ് പാക്കുന്നത്. (മേലെ എന്നു

വെച്ചാൽ വെള്ളത്തിന്റെ മേൽഭാഗത്ത് ആകാശത്തിൽ എന്നല്ല. വെള്ളത്തിന്റെ വളരെ ചുവട്ടിലല്ല എന്ന അർത്ഥം ഉള്ളൂ. ഇവറായെ സമൃദ്ധിയായിക്കാണുന്നത് ഉണ്ണുമ്പോഴിലാണ്. പുറം കറുപ്പും, വാരിഭാഗം അസാരം നീലയും ഉദരം വെളുപ്പുമായിരിക്കും. വെള്ളത്തിൽനിന്നു ആകാശത്തിലേക്കു ചാടിയാൽ മുപ്പതു സെക്കണ്ടുനേരം ഇവറക്കു ചോടെ വീഴാതെ കഴിക്കാം. ഇത് പറക്കുമ്പോൾ പക്ഷികളേപ്പോലെ ചിറകടിക്കുന്നത് കാണുന്നില്ല. ഇതന്താ വായയിൽ ജാമ്പി ദൂരം ഇവറ പറന്നതായിക്കണ്ടിട്ടുണ്ട്. ഇങ്ങിനെ പറക്കുന്നത് വെള്ളത്തിൽനിന്നു രണ്ടുമുന്നടി ഉയരത്തിൽ ചാടിട്ടാണ്. ചിലസമയത്ത് വെള്ളത്തിൽനിന്നു ഇരുപതടി മീതെ പറക്കുന്നതും കണ്ടിട്ടുണ്ട്. ചിലപ്പോൾ എണ്ണിയാൽ തീരാത്തവരറ ഒന്നിച്ചു പൊന്തുകയും പല ഭാഗങ്ങളിലും പറക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. ഒന്നുകാലടി നീളമുണ്ടായിരുന്ന ഒന്നിന്റെ പൊട്ടി ഒരടി നീളമുണ്ടായിരുന്നു. ഇതു പറക്കുന്നത് ഇതിനെ പിടിച്ചു വിടുന്നത് വരുന്ന മത്സ്യങ്ങളിൽനിന്നു രക്ഷപ്രാപിപ്പാൻവേണ്ടിയാണ്. പറക്കുമ്പോൾ കാരറിൽപെട്ടു പോയിട്ട് ഇവ മിക്കവാറും സമയത്തിൽ ഇരുപതടി ഉയരത്തോളം പൊന്തിപ്പോകുന്നു. ഈ അവസരത്തിൽ ഇവറായെ കടൽപ്പക്ഷികളും സംബ്രയില്ലാതെ പിടിച്ചുതിന്നുന്നു.

ഐല. പുറം കറുപ്പുമായും ഉദരം വെളുപ്പുമാകുന്നു. ഇത് ഏറിവന്നാൽ മുക്കാലടി നീളമുണ്ടാകും. ഇതിന്നു സാധാരണ മത്സ്യത്തേപ്പോലെ തൂളിയുണ്ടാകയില്ല. ഇ

തിന്ന അധികം തിന്നാൽ ചൊരിയപ്പെടുന്ന നാട്ടുകാർ പറയുന്നു. ഈ മത്സ്യത്തെ നമ്മുടെ രാജ്യത്തിൽനിന്ന് ഉണക്കി പലേടങ്ങളിലും കയറ്റി അയക്കുന്നുണ്ട്. ഒരുതരം ഐലക്കു ദോഷത്തിന്മേൽ വിലക്കു വെച്ചു വരുകയും കാണാം.

കൈച്ചെപ്പാട്ടൻ:— ആകൃതിയിൽ ഒരു ചെറിയ പ്രാലാണെന്ന് തോന്നും. കണ്ണു അങ്ങമിങ്ങമിളക്കുമെന്നു മാത്രമല്ല കണ്ണിന്നു പോളയുളക്കി ഉണ്ട്. പുറത്തെ ചിറകു രണ്ടുശതമാനമാണ്. ചളിയിൽക്കൂടെ തുളിത്തുള്ളി പൂശിയുടെ അടുത്തുള്ള മരങ്ങളുടെ ചേരകളിന്മേൽ കേറിക്കിടക്കും. ഇവർക്കു വളരെ നേരത്തോളം വെള്ളമില്ലാത്ത ഭിത്തിയിൽ കിടക്കും. ബെഞ്ചിലും നമ്മുടെ രാജ്യത്തും ഇവർക്കു ധാരാളം കാണാം. പടമീൻ:— ഇതു പടവെട്ടാൻ തല്ലപ്പെട്ട ഒരു മത്സ്യമാണ്. കണ്ണാടിയിൽ കാണുന്ന തന്റെ സ്വന്തം ക്ലായയോടു തന്നെ ഇത് പടവെട്ടും. സിന്ധുവിൽ ഈ മീൻ കാണാത്ത വളരെ വിനോദകരമായ കാര്യം ചെയ്യുന്നു. ഇവിടുന്നു നാം കോഴിക്കൊത്തുകാണാൻ പോകുമ്പോൾ സിന്ധുക്കാരും മീൻ കൊത്തുകാണാൻ പോകുന്നു. ആ രാജ്യക്കാർ, വെള്ളം പകർന്നു കണ്ണാടിയിൽ, ഇവർക്കു, കൊതുപ്പുകളെ തീൻകൊടുത്തു പോരുന്നു. പെനാങ്ങിൽ ഈ മാതിരി മത്സ്യങ്ങളെ അനേകം കാണാം. നാട്ടമീൻ:— ആകൃതിയിൽ ഒരു തളേന്റേ മാതിരി ആണെന്നും തളേന്റേക്കാൾ നേരിയതും നീണ്ടതുമാണ്. ഇത് ഇരുപത്തിനീളമുണ്ടാകും. പുറത്തെ ചിറകു, വാലിനോടത്തോളം ഇടമുറിയായതെ പൊന്തിനില്ക്കുന്നത് കാ

ണം. തലയിന്മേൽ അഗ്രം തടിച്ചു അഞ്ചുപത്തു ശിഖകൾ ഉണ്ടാകും. ദേഹത്തിന്മേൽ തൂപ്പിയില്ല. ഇവറ്റു സമുദ്രത്തിന്റെ വളരെ ചുവട്ടിൽ പാർക്കുന്ന ജന്തുക്കളാണ്. ഇതിനെ ചാകാൻപോകുന്ന സമയത്തോ ചത്തുപൊന്തിയ സമയത്തോ മാത്രമേ കണ്ടുകിട്ടിയിട്ടുള്ളൂ. മണിഞ്ഞിൽ (Eel) ഇതിൽ ചിലതിനെ കടലാമ്പാണെന്ന് തെറ്ററിദ്ധരിച്ചുപോകും. ദേഹം പാമ്പിന്റേതുപോലെ നീണ്ടിട്ടാണ്. മിക്കതിന്നും ഉദരത്തിന്മേലോ പുറത്തോ ഇടമുറിയായ നീണ്ടവിരുകൾ ഉണ്ടായിട്ടുള്ളവർ ഉണ്ടാകും. ഇവറ്റു കടലിന്റെ അടിയിലുള്ള ചുളിയിൽപൂണ്ടു തലമാത്രം പുറത്താക്കിക്കിടക്കും. ചിലതു കൂടക്കൂടെ കഴുത്തു വീർപ്പിക്കുന്നതു കാണാം. ചിലതിന്നു പിളർന്നു കാണുന്ന വായ പൂട്ടുവാൻ സാധിക്കുകയില്ല. ഇവറ്റായുടെ കുട്ടികൾ ഒരോരു കൂട്ടമായി ഒരേടത്തുനിന്നു പുറപ്പെട്ടു മറ്റൊരു കൂട്ടത്തോ കൂടിയോരൻ നോക്കും. ആ സമയത്ത് ഈ ചെറിയ ജന്തുക്കളെ പിടിക്കുന്നതിന്നു കയ്യും കണക്കുമുണ്ടാകുകയില്ല. ഒരൊറ്റദിവസത്തിൽ മൂന്നു ടൺ തുങ്ങത്തക്കവണ്ണം മണിഞ്ഞിൽ കുട്ടികളെ പിടിച്ചിരുന്നു. ഒരു ടൺ രണ്ടായിരത്തിരുന്നൂറ്റിനാല്പത് റാത്തലാകുമ്പോൾ മൂന്നു ടൺ 6720 റാത്തലാണ്. ഒരൊറ്റ റാത്തൽ തുങ്ങാൻ പതിനാലായിരത്തിലും പൂരം മണിഞ്ഞിൽ കുട്ടികൾ വേണ്ടതാണെന്നറിയുമ്പോൾ ഒരു ദിവസക്കാണ് ഒരേടത്തുനിന്ന് എത്രയെണ്ണത്തെ പിടിച്ചുപോകുന്നുണ്ടെന്നു വിചാരിച്ചുനോക്കുവിൻ. ഒരുതരം മണിഞ്ഞിലിന്റെ ശരീര

ത്തിൽ വിദ്യുച്ഛക്തിയുടെ എപ്പോഴാണ്. ഈ മനീഞ്ഞിൽ അറടി ഭീഷ്മം വെക്കും. വിദ്യുച്ഛക്തി പ്രയോഗത്താൽ ഈ മാതിരി ജന്തു ചെറും ഒരു നോട്ടുകാണ്ട് മറ്റു മത്സ്യങ്ങളെ കൊല്ലും. നോട്ടുകാൽ:—ഇതിന്നു കൊച്ചു എന്നും പൂളൻ എന്നും ചിലേടങ്ങളിൽ പേരുണ്ട്. ദേഹം ഉരുണ്ടു നീണ്ടിട്ടും മുഖം കൂത്തിട്ടുമാണ്. തൂളിവളരെ ചെറുതാണ്. ദേഹത്തിന്ന് ഒരു ഉള്ളു കാണുമ്പോലെയുള്ള ഉളിമുൽ ഉണ്ട്. പുഴകളിലാണ് മിക്കവാറും കാണുന്നത്. ചിലതിന്ന് ഒരു പാറിയ കറപ്പും മറ്റു ചിലതിന്നു ചെളപ്പും നിറമാണ്. നീളം ഒരടി ഉണ്ടാകയില്ല.

മത്സി. ഭൂമിയിലുള്ള മത്സ്യങ്ങളെപ്പറ്റി പ്രസ്താവിക്കുന്ന ഏത് പ്രബന്ധത്തിലും നമ്മുടെ സമുദ്രത്തിൽ സാധാരണ വരുന്ന മത്സിയിലെ വിട്ടുകുളവർണനാരിക്കുലും പാടില്ല. വണ്ണക്കൊണ്ടുള്ള ഇവന്റെ പോരായ്മ എണ്ണക്കൊണ്ടിവൻ പ്രതിഫലിക്കുന്നു. മത്സി ഓരോ വലിയ കൂട്ടമായിട്ടേ സഞ്ചരിക്കുകയുള്ളൂ. ഓരോ കൂട്ടം അഞ്ചാറുനാഴിക നീളവും അത്രക്കുറവു വീതിയും ഉണ്ടാകും. ഒന്നാണിന്നു ചോദയായി ഓരോ കൂട്ടത്തിൽ പത്തിരുന്നൂറ്റിയും ഉണ്ടാകും. മത്സി ജീവകാലം മുഴുവനും കഴിക്കുന്നത് ഇങ്ങിനെ ഓരോ കൂട്ടമായിട്ട് സഞ്ചരിച്ചിട്ടാണ്. വല്ലതും ഒരേടത്തും കുറെ നേരത്തോളം നില്ക്കുക എന്നത് മത്സി കൂട്ടത്തിന്നില്ല. സഞ്ചരിക്കുന്ന മേല്പ്രതന്നെ അവന്റെ ആഹാര സമ്പാദനവും അണ്ഡവിസർജ്ജനവും സാധിച്ചുപോരുന്നു. ഓരോ കൂട്ടത്തിന്റെ ചുറ്റും വലിയ മത്സ്യങ്ങൾ കൂ

വല്ലാതെന്നുപോലെ വിട്ടൊഴിയാതെ വിശകുന്ധോളം കഴിഞ്ഞു. ഇവർക്കുമേൽ തിന്നുകൊണ്ട് കൂടെത്തന്നെ നടക്കുന്നു. കടലാനകുളം (Whales) മഞ്ഞിക്കൂട്ടത്തിന്റെ പിന്നാലെ നടന്നു അങ്ങിനെ തോന്നുമ്പോൾ വരും പിള്ളൻ ഇതിന്റെ ഇടയിൽകൂടെ ഓരോ പാച്ചൽപാഞ്ഞു. ഇരുപത്തിനാല് മണിക്കൂറിനുള്ളിൽ പത്തിരുന്നൂറ് ചാക്കിൽ കൊള്ളുന്നത്ര മഞ്ഞികളെ പള്ളയിലാക്കുന്നു. വലവീത്രനമ്പർ ഓരോ കൂട്ടത്തെ കണ്ടാൽ ആ കൂട്ടത്തിന്റെ ഒരു ഒരത്തല്ലാതെ നടുവിൽ വലയിട്ടാൽ അട്ടിയിട്ടായി റിപ്പോർട്ട് ചെയ്യുന്ന മഞ്ഞിക്കൂട്ടങ്ങളുടെ പലതുകൊണ്ടു വല താഴുകയില്ല. മഞ്ഞികളെ ഓരോ ഓടങ്ങളായി വാങ്ങി നെയ്യെടുപ്പാൻ ആട്ടാറാണ്. ഇതിന്റെ പുണ്ണാക്ക് വളരെയധികം ഉപയോഗിക്കുന്നു. ഇതിന്റെ മാംസം ബഹുവിശേഷമാണ്. എത്ര തിന്നാലും ശരീരത്തിനു കേടുതട്ടുകയില്ല. മിസ്രക്കാർ പൗരാതനകാലത്ത് മരിച്ച മനുഷ്യരെ ജീപ്പിപ്പിക്കാതെ വെക്കുന്നത് അവരുടെ ആത്മാവു പോയ്ക്കൊഴുകിയിരിക്കുന്നു എന്നു കരുതുകയാണ്. ഓരോ മഞ്ഞി പത്തമ്പതുലക്ഷം മുട്ടയിടുന്നതുകൊണ്ട് ഇതു സംഭവയിൽ വലിക്കുന്നതിൽ ആശ്ചര്യമില്ല. അയക്കൂറ. ആകൃതിയിൽ ഒരു വലിയ ഐലയാണെന്നു തോന്നും. അഞ്ചാറടി നീളംവെക്കും. മേൽത്തലിൽ മുളളങ്ങാകയില്ല. ഇതും ആഹാരമായുപയോഗിക്കുന്നു. കൊല്ലത്തിൽ ചില മാസങ്ങളിൽ ഇത് സമുദ്രം

ഭിയാധി നമുക്കു കടലിലും വന്നെത്തുന്നു. ഇതിനെ വി
ലങ്ങനെ കയണങ്ങളാക്കി പടമിട്ടവെച്ചാൽ മംസം ജീ
ണ്ണിച്ചുപോകാതെ വളരെ കാലംനില്ക്കും. ഉപ്പിലിട്ടിട്ടും അ
യക്കൂറയെ പലരാജ്യങ്ങളിലും അയക്കുന്നുണ്ട്. മുള്ളുവള്ള
ഇത് ആകോലിയുടെ അത്ര പരപ്പും ഭരപ്പും ഇല്ലെങ്കിലും
അതിലും വളരെ നീളമുണ്ടാകും. ദേഹം നിറച്ചും വിലങ്ങ
നെ ഏക്കോണിച്ചു നില്ക്കുന്ന മുള്ളുകൾ ഉണ്ടാകും. മുള്ളു
മുറിയതെ ഇതിനെ കയണങ്ങളാക്കേണ്ടമെങ്കിൽ വില
ങ്ങനെ നേരെ മുറിക്കാൻ പാടില്ല. വളരെ സ്ഥാദുള്ള മ
ത്സ്യമാകുകയാണ് ഇതിനെ ആഹാരമായുപയോഗിക്കുന്നു.
ഇതും ചില പ്രത്യേകകാലങ്ങളിൽ ഓരോ വലിയ കൂട്ടങ്ങ
ലായി നമുക്കു കടലിലും ഏത്തുന്നു. ഒക്ടോബർ, നവമ്പർ
ഈ മാസങ്ങളിലാണ് ഇവർ നമുക്കു മംസദാനം ചെ
യ്യാൻ വരുന്നത്. മുള്ളൻ ഇത് ഉറപ്പികപോലെ പരന്ന
ഒരുവക ചെറുമത്സ്യമാണ്. ഓരോ കൂട്ടമായിട്ടേ നടക്ക
പതിവുള്ളൂ. ഭയപ്പെട്ടാൽ ഇവ അപ്പപ്പോൾ മേലേചാടും.
ഇതിനേയും ഉണക്കി ഓരോ രാജ്യത്തിൽക്കേറി അയക്കു
ന്നുണ്ട്. തിരുത പുതുമഴ തുടങ്ങുമ്പോൾ ചാടിചാടി പു
ഴക്കുക്കരുന്ന ആ ഭംഗിയുള്ള മത്സ്യം തിരുതയാണ്. ഇ
ത് ആകൃതിയിൽ ഒരു വലിയ കടുങ്ങാലിയെപ്പോലെ ഇ
രിക്കും. സമുദ്രത്തിൽ അധിവസിക്കുന്ന ജന്തുവാണെങ്കി
ലും പുതുമഴക്കാലത്ത് തുഞ്ചിക്കൊണ്ട് പുഴകളിൽ കേറി
പ്പോകുന്നതു മുട്ടയിട്ടവൻ വേണ്ടിയാണ്. തിരുത ചാടു
ന്നത് നല്ല കാഴ്ചയാണ്. ഈ മത്സ്യത്തേയും ആഹാരമോ
യുപയോഗിക്കും. ഇതിന്റെ ഇണർ രുചികൊണ്ട് കേൾ

വിപ്പെട്ടതാണ്. മൂന്നടിയിൽ കവിഞ്ഞ നീളമുള്ളവ ചുരുക്കമാണ്. തളേൻ:— ഇതു വളരെ നീണ്ടു രണ്ടുഭാഗവും പരപ്പുള്ള ഒരു കോലമില്ലാത്ത മണ്ഡമാണ്. കണ്ടാൽ ഒരു പട്ടപോലെ തോന്നും. വായ, കഴലയുടേതുപോലെ ഒരു നീണ്ട കൊക്കിന്റെ സമ്പ്രദായത്തിലാണ്. ഇതിന്റെ ഉള്ളിൽ കൂത്തുമുത്ത വളരെ പല്ലുകൾ കാണുന്നതുകൊണ്ട് ചെറുമീനുകൾക്ക് ഇവൻ ഒരു ഭക്ഷണമായ ഘാതകനായിരിക്കണം. ഇതിന്റെ ദേഹത്തിന്മേൽ തുളികാണുകയില്ല. പുറത്തേ ചിറകിന്ന് അധികം വീതിയുണ്ടാകയില്ല. ഇതിന്റെ വരവിന്നും ഓരോ പ്രത്യേകകാലം ഉണ്ട്. വേളൂരി. ഇതു വെള്ളനിറത്തിൽ വളരെ ഭംഗിയുള്ള ഒരു ചെറിയ മീനാണ്. ഇതിന്റെ മംസത്തിനു യാതൊരു ദുർഗ്ഗന്ധവും ഉണ്ടാകയില്ല. ഓരോ കൂട്ടമായിട്ട് ചില കാലത്ത് ഇവറായുടെ വരവുണ്ടാകുമെങ്കിലും എത്രയൊ സമൃദ്ധിയായിട്ട് ഇവറയെ ഒരേരത്തും കാണുകയില്ല. വേളൂരിയോട് ഏകദേശം സാമ്യതയുള്ള മറ്റൊരുതരം മണ്ഡം അറഞ്ഞലാണ്. വാമീൻ:— ഇത് ഒന്നരണ്ടടി നീളംവെക്കുന്ന ഒരുതരം സാമാന്യം പരന്ന മണ്ഡമാണ്. ഉദരം വളരെ വെളുത്തിട്ടാണ്. ദേഹത്തിന്മേൽ തുളികാണുകയില്ല. എന്തെങ്കിലും ഒരു വെളുത്ത സാധനം കണ്ണിയിൻകെട്ടി എറിഞ്ഞു, അതു സമുദ്രവിതാനത്തിൽ കൂടെ വേഗതയിൽ വലിച്ചെടുക്കുമ്പോൾ ഈ മണ്ഡം അതു വിഴുങ്ങാൻ തക്കവണ്ണം മുതുകും പുറത്താക്കി ശീഘ്രമായി ഓടി വരുന്നത് ഒരു നല്ല കാഴ്ചയാണ്. ഇതിന്റെ മംസം ഉപയോഗിച്ചാൽ വെളുപ്പ് രോഗം പിടിപെടുമെന്നു വിചാരിച്ചുവ

ഉദര ആളുകൾ ഈ മത്സ്യത്തെ ഉപേക്ഷിച്ചിട്ടാണ് കാണുന്നത്. കൊളോൻ. ഇതു രണ്ടുരണ്ടു അടി വീളംവെക്കുന്ന ഒരു മത്സ്യമാണ്. ഒററയൊററയായിട്ടല്ലാതെ ഓരോ കൂട്ടമായി നടക്കാറില്ല. വായ വളരെ വലുതാണ്. ഇതും ഉയരത്തിൽ ചാടും. ഇതിനേയും ആഹാരമായുപയോഗിക്കുന്നു. എരി. ആകോലിയെപ്പോലെ പരന്ന ഒരു കരത്ത മീനാണ്. എരി. മുതുകിലുള്ള ചിറകിന്മേൽ ഒരു മുളുണ്ട്. ഇതിന്റെ ഇണർ കണ്ടാൽ ഭംഗിയുള്ളതാണെങ്കിലും തിന്നാൻ പാടില്ലാത്തതാണ്. ഇതിൽ ഒരു തരം വിഷംകിടപ്പുണ്ട്. ഈ വിഷം വിഷുചികയുടെ ലക്ഷണങ്ങളാണ് ഭക്ഷിച്ചാലുണ്ടാകുന്നത്. കരിമീൻ. കൂലത്തിലും മററും കാണുന്ന കറത്തു പരന്ന ഒരു മീനാണ് കരിമീൻ. വളരെ വണ്ണാവെക്കുകയില്ല. ഓരോ ചെറിയ കൂട്ടമായിട്ടാണ് ഇവ ചുറ്റിക്കളിക്കുന്നത്. ഇവറയുടെ സംഖ്യ കുറയ്ക്കുന്നതു നശിപ്പിച്ചാണ്. അതുകൊണ്ടു മനുഷ്യന്മാർ ഇവറയെ പെരുകെ വിട്ടുകുളഞ്ഞിട്ടുണ്ടെന്നു വിചാരിക്കരുത്. നെയ്യിൽ പൊരിച്ചാൽ ഇവറ ബഹുരുചിയുള്ള ആഹാരമാണ് പോലും.

മുദപന്ധി ഉള്ള മത്സ്യങ്ങൾ.

ഇതിൽ പെടുന്നതു സ്രാവിന്റേയും തിരണ്ടിയുടേയും വംശക്കാരാണ്. ഇവറക്കു ഉറപ്പുള്ള എല്ലില്ല. വാൽ ചിറക് മേലെയും ചോടേയും രണ്ടിതളായി നില്ക്കും. മേലേ ഇതളിന്നു ദീർഘം ജാസ്ടികാണും. കഴുത്തിന്നു കരന്ന പോലെയുള്ള മുറികൾ ഉണ്ടാകും. വായ മുഖത്തിന്റെ അ

ററത്തല്ല. ചുവട്ടിൽ അല്പം പിന്നോട്ടാണ്. ചിലതിന്റെ പല്ലുകൾ വായയിൽ ഇഷ്ടിക പടർത്തിവെച്ചുപോലെ നില്ക്കുന്നുണ്ടാകും. മുട്ട-ഒരു പരന്ന സഞ്ചിപോലെ തോന്നും. സഞ്ചിയുടെ ഓരോ കോണിൽ ചുറചുറയായി ചില നാൽകൾ നില്ക്കുന്നുണ്ടു. സ്രാപ് സമുദ്രത്തിന്മേലെ ഒഴുകിക്കാണുന്ന സാധനങ്ങൾ വിഴുങ്ങും. തിരണ്ടി സമുദ്രത്തിന്റെ അടിയിൽ നടക്കും. ശുക്തിജങ്ങളാണ് ഇതിന്റെ പ്രധാന ധാരം. വലിപ്പംകൊണ്ടും സ്വഭാവംകൊണ്ടും ഭ്രമകരമായ ജന്തുക്കൾ ഈ വംശക്കുടുംബത്തിൽ കാണുന്നുണ്ട്.

നീലസ്രാവ്. പുറം നീലയും ഉദരം വെള്ളയുമാണ്. ഇതു പന്ത്രണ്ടടിമുതൽ പതിനഞ്ചടിവരെ നീളം വെക്കും. ഇവറ്റാ വലിയ ഭക്ഷണപ്രിയന്മാരാണ്. ഒരു തോണിയുടെ കൊമ്പും ഒരു വലിയ കുടലായുടെ ഓടും ഒന്നിന്റെ ഉദരത്തിൽ കണ്ടിരുന്നു. ചൂണ്ടലിൽ കെണിഞ്ഞാൽ ചെറു സ്വന്തം ശരീരത്തിന്മേൽ ചുറച്ചിട്ടാണ് ഇവറ്റാ മേലേ പൊന്തിവരുന്നത്. ഇവ ഇരക്കു ചുറപ്പെടുന്നത് രാത്രികാലത്താണ്. തരംകിട്ടിയാൽ മനുഷ്യരെക്കൂടി പിടിച്ചു വിഴുങ്ങും. പതിവായി കരക്കു അധികം അടുത്തു വരാത്ത മനുഷ്യരുടെ ഭാഗ്യമാണ്. ദുഗ്ഗന്ധഭക്ഷാൽ അതു ദൂരെ വിട്ടു മാറുന്നു. ഒരു കുപ്പലിന്റെ ഒരു ഭാഗത്ത് തൂക്കിയിരുന്ന മാംസക്കഷണം കണ്ടിട്ട് ഇവറ്റാ വളരെ പ്രാവശ്യം തുള്ളിപ്പിടിക്കാൻ ശ്രമിച്ചിട്ടുണ്ട്. ചാകാതെ കരയിൽ വലിച്ചിട്ടാൽ ഇതിന്റെ അടുത്തു ചെല്ലാൻ വളരെ സൂക്ഷിക്കണം. വാൽകൊണ്ടു ഒരടികിട്ടിയാൽ മനുഷ്യരുടെ കാലോ കയ്യോ പൊട്ടിപ്പോകും. ഇതു വളരെ

ചൈതന്യമുള്ള ഒരു ജന്തുവാണ്. തലയറഞ്ഞുടുത്ത ഒന്നിന്റെ ദേഹം ചെമ്മുത്തിലിട്ടപ്പോൾ അതു വളരെ നാഴിക നേരം നീന്തിക്കളിച്ചിരുന്നു. ഏസനിൽ ചില സമയത്ത് നീലസ്രാവുകൾ വളരെ വന്നുകൂടുന്നു. അവിടത്തെ സമുദ്രത്തിൽ നാട്ടുകാർ നീന്തിക്കളിക്കുന്നതുകൊണ്ട് ഒന്നും വരാനില്ലെങ്കിലും വെള്ളക്കുരിങ്ങിയാൽ ഈ സ്രാവ് അവരെ പിടിച്ചു വിഴുങ്ങാറില്ല. വെളുപ്പുമനുഷ്യക്ക് എവിടെച്ചെന്നാലും കുറുപ്പുമനുഷ്യരേക്കാൾ ബഹുമാനമെന്ന.

കൊമ്പൻസ്രാവ്:—തല പിടുംപോലെ ഇരിക്കും. കണ്ണ്, ഇടവും വലവും എറിച്ചുനില്ക്കുന്ന കൊമ്പു പോലെ ഉള്ള അംശത്തിന്റെ അറ്റത്താകുന്നു. വലിയ ശ്രുരസംഭാവികളാണ്. ഇവറ്റാ പ്രസവിക്കുകയാണ് ചെയ്യുന്നത്. ഒരു പെണ്ണിന്റെ ഉദരത്തിൽ ഒന്നര അടി നീളമുള്ള മുപ്പത്തൊമ്പതു കുട്ടികളെ കണ്ടിരുന്നു. ഇത് ചിലപ്പോൾ പഴകളിലും കേറിവരും. നമ്മുടെ രാജ്യത്തിൽ ഇതിനെ ധാരാളം കാണും. ഇത് 15 അടി നീളവും 700 റാത്തൽ ഘനവും ഉണ്ടാകും. മനുഷ്യരെ ദ്രോഹിക്കാൻകൂടി ഇവറ്റാക്കു മടിയില്ല.

പൊങ്ങൻസ്രാവ്:—(The basking Shark)- സ്രാവ് വംശത്തിൽ ഇത്ര ഭയങ്കരവലിപ്പം വെക്കുന്ന മറ്റൊരാളുണ്ടാകില്ല. ഇത് മുപ്പത്തഞ്ചടി ദീർഘമുണ്ടാകും. ഹിന്ദുസമുദ്രത്തിൽ കാണുന്ന ചിലത് അമ്പതടി നീളമുണ്ടാകും. നീളത്തോടൊത്തു നോക്കുമ്പോൾ ദേഹത്തിന്റെ ചുറ്റളവും വളരെ ജാസ്കിയാണെന്നു കാണും.

മുപ്പതടി നീളമുള്ള ഒന്നിന് ഇരുപത്തുനാലടി ചുറ്റളവ് കണ്ടിരുന്നു. എട്ടുപത്തു തൻ (ton) ഇതിൽ സാധാരണമാരുടെ തുക്കമാണ്. പിടിച്ചു നിലത്തിട്ടാൽ ശരീരത്തിന്നു പത്തടി പൊക്കവും കാണും. ഇതിന്റെ ഒരു വല്ലാത്ത സ്വഭാവം സമുദ്രത്തിന്റെ മീതെ ചത്തുപോലെ പൊന്തിക്കിടക്കുന്നതാണ്. ഈ സ്രാവുകൾ ചിലപ്പോൾ ഇണയായി ഒന്നൊന്നിന്റെ പിന്നാലെയാകുന്നതും, രണ്ടോ ഒരാൾ ജന്തുവിന്റെ നീളമാണെന്നു ധരിച്ചിട്ട് ഇവൻ ഒരു ഭയങ്കരമായ കടലാമ്പാണെന്നു വളരെ ജനങ്ങൾ വിചാരിച്ചുവന്നിരുന്നു. വായ തുറന്നാൽ മൂന്നാലടി വിസ്താരമുണ്ടെന്നു കാണും. ഇതിന്റെ പുതാശയം (യക്രത്) വളരെ വലുതാകുകൊണ്ട് അതിൽനിന്നു കണക്കിലേറെ നെയ്യെടുക്കാറുണ്ട്. സമുദ്ര ചിതാനത്തിൽ പാറിക്കിടക്കുമ്പോൾ മുതുകിലെ ചിറകു മൂന്നാലടി പൊക്കത്തിൽ തള്ളിനില്ക്കുന്നത് കാണും. ഇതിനെ മനുഷ്യന്മാർ പിടിക്കുന്നത് സ്മരിക്കവയ്ക്കാത്ത ക്രൗര്യം കാണിച്ചിട്ടാണ്. ഒന്നാമത് ഇതിന്റെ സമീപത്തിൽചെന്നു ശരീരത്തിന്മേൽ ഒരു വലിയ ചാട്ടളി ചാട്ടിയിറക്കുന്നു. അപ്പോൾ മരണവേദനയോടുകൂടെ ഇത് ആണ്ടുകളയുന്നു. അടിയിലെത്തിയാൽ ദേഹത്തിന്മേൽ തറിച്ചു ചാട്ടളിയുടെ പിടിത്തം വിട്ടുപിടിക്കാൻ ഇത് ഉരുണ്ടുകുലിക്കുന്നു. ഇങ്ങിനെ എട്ടൊമ്പതു മണിക്കൂറോളം ഉരുണ്ടുപിടിച്ചു കുലിക്കുമ്പോൾ ഈ സാധുവിന്നു തളച്ച് പിടിപെടുന്നു. ആ അവസരത്തിൽ ചാട്ടളിയുടെ രലക്ഷ കെട്ടിയിരുന്ന കമ്പമെല്ലെമെല്ലെ വലിച്ചു ഈ ഭയങ്കരനെ മേലെ കൊണ്ടുവരുന്നു. സമുദ്ര ചിതാനത്തിൽ എത്തിയ ഉടനെ നാലഞ്ചു

ചാട്ടുളികൾ പിന്നെയും ഇതിന്റെ ശരീരത്തിന്മേൽ എറിഞ്ഞു താഴുന്നു. ഈ നിലയിൽ ഇവനെ കപ്പലിന്റെ ഒരു ഭാഗത്തോടടുപ്പിച്ചു പിടിക്കുന്നു. എന്നതിൽപിന്നെ ഒരു വലിയ ചുളങ്ങരകൊണ്ട് ഇതിന്റെ തലക്കും വാലിനും കുടുക്കിട്ടു കെട്ടുന്നു. എന്നിട്ട് ഈ നിർമ്മാർ വാലിന്റെ രണ്ടുഭാഗത്തും മരം വെട്ടുവമ്പലെ ഒരു വലിയ കോടാലികൊണ്ട് വെട്ടുന്നു. മരണവേദന സഹിക്കാൻ വയ്യാതെ ഈ സാധുരസ്യം വാൽ ഇടത്തും വലത്തും ഭയങ്കരശക്തിയോടെ അടിക്കുന്നു. ഉടനേരത്തെ ഈ അടിയുടെ ഫലമായി വാൽ പൊട്ടിപ്പോകുന്നു. എല്ലാറ്റിലും വലിയ ക്രൗഢ്യം പിന്നെ എടുക്കുന്ന പ്രവൃത്തിയാണ്. ശരീരത്തിന്റെ ഒരു മദ്ധ്യത്തിൽ വിലങ്ങനെ ഒരു തുള തുളച്ചു അതിലെ ഒരു കയർ കടത്തി ഈ സാധുവെ കെട്ടുന്നു. ഇങ്ങിനെ ചെയ്യുമ്പോഴാണ് ഈ ഭീമസേനനെ പ്രയാസപ്പെട്ട് മലർത്തിക്കിടത്തുന്നത്. എന്നിട്ട് ഉദരം വെട്ടിപ്പൊളിച്ചു രണ്ടുതന്നിലും അധികം ഘനമുള്ള ഇതിന്റെ ഘൃതാശയം എടുക്കുന്നു. ഇതിൽ അഞ്ചെട്ടു പീപ്പ നെയ്യുണ്ടാകുമത്രെ. പിന്നെ കയറൊക്കെ അഴിച്ചു ഇതിന്റെ ശവം കടലിൽ ഇടിച്ചുപോരുന്നു. ഒരൊറ്റ കൊല്ലത്തിനുള്ളിൽ ഈ കൂറ്റന്മാരെ അഞ്ഞൂറിൽ അധികം കൊന്നിടുണ്ടുപോലും. ചിലപ്പോൾ ചാട്ടുളികളിൽ പറ്റാത്തതിട്ട് ഈ ഭയങ്കരൻ വാലിന്റെ ഒരു ഒരടിയാകാണ്ട് സമീപത്തിൽ കണ്ട ബോട്ട് നശിക്കുളഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. ഓരോന്നിൽനിന്നു മുപ്പതു മുതൽ അമ്പത് പന്ത്രണ്ടു വിലക്കുള്ള ഒരു കിട്ടം. ശരീരത്തിന്റെ മദ്ധ്യമാണ് വളരെ വണ്ണമുള്ള ഭാഗം. കണ്ണ് വളരെ ചെറുതാണ്.

വാളൻസ്രാവ്:— ഇതിന്റെ, മേലേച്ചുണ്ട് വളരെ നീണ്ട് അര അടി വീതിയുള്ള പലപോലെ ഏകദേശം ആറടി നീളത്തിൽ ഉന്തിനില്ക്കുന്നുണ്ടാകും. ഈ പലകയുടെ രണ്ടുഭാഗത്തും കൂത്ത് പല്ലുകളും ഉണ്ട്. കാഴ്ചക്കു രണ്ടുഭാഗത്തും പല്ലുള്ള തടിച്ച ഒരു ഈച്ചുവാരോ എന്നു തോന്നും. ഹിന്തുസമുദ്രത്തിലെ വാളൻസ്രാവ് പഴകലിലും കേറിവരും. വാൾ അസാരം ചരിച്ചുപിടിച്ചു ഓരോ കതി കതിച്ചിട്ടാണ് ഇവ മറ്റുള്ള ജന്തുക്കളെ ഈ ന്നൊഴിച്ചൊഴിക്കുന്നത്. ഇത് പതുപതിനഞ്ചടി നീളം വെക്കും. തന്നേക്കാൾ എത്രയോ വലുതായ തിമിംഗലങ്ങളെത്തന്നെ ഇവററ ഈന്നൊക്കെല്ലാം. സമുദ്രത്തിൽ നിന്നു കളിക്കുന്ന മനുഷ്യരെ ഇവററ പെട്ടെന്നുവന്നു രണ്ടു കയ്യാണങ്ങളായിന്നുകളയുന്നത് അപൂർവ്വസംഭവങ്ങളല്ല. ഇങ്ങിനെ മറ്റു ജന്തുക്കളുടെ ദേഹം നിഷ്പരമായിക്കഷണിച്ചു തിരിപ്പിനെ ഇവററ ഓരോ കയ്യാണം വിഴുങ്ങുന്നു. മലയൻ ദ്വീപുകാർ ഇതിനെ തിന്നും. ഇതിന്റെ ചിറകു ചീനത്ത് കേററി അയക്കുന്നുണ്ട്.

നായസ്രാവ്:— (Dog fish). ഈ ജാതിയിൽ വളരെ തരങ്ങൾ അടങ്ങിപ്പോയിട്ടുണ്ട്. മിക്കതിന്റേയും വായ പിളർന്നിട്ടാണ് നില്പ്. ഇവററ കടലടിയിലോ പാറകളുടെ വിടകളിലോ അധിവസിക്കുന്നു. ചിലതിന്റെ ശരീരത്തിന്മേൽ പുളളികളുണ്ടാകും. ആഹാരം മിക്കതിന്നും ചെമ്മീനും ഞണ്ടുമാണ്. വളരെ അപൂർവ്വമായിട്ടെ ഇവ കുരശ്ശരികെ ചരിക്കുമുള്ള. ഒരു കൂട്ടക്ക് പുറത്തു രണ്ട്

മുള്ളകൾ ഉണ്ടാകും. ഒരു തരക്കാക്ക് വരിയൻ കഴുതകളെ പ്രോലെ ദേഹം മുഴുവനും വരകൾകൊണ്ട് നിറഞ്ഞിരിക്കും.

മുനിസ്രാവ്:— (Monk fish). മുഖം പരന്ന് ഒരു മനുഷ്യന്റെ മുഖപോലെ ഇരിക്കും. ഗുളച്ചിറ കുകൾ പരന്ന് ഒരു തിരണ്ടിയുടെ രണ്ടുഭാഗംപോലെ കിടക്കും. കുടിച്ചിറകുകൾക്ക് നീളത്തിന്റെ നാലിലൊന്നേ വീതി കാണുകയുള്ളൂ. ഇതിന്നു സ്രാവിന്റേയും തിരണ്ടിയുടേയും ആകൃതി സമ്മേളിച്ചു കാണുന്നു. ശരീരം അസാരം പരന്നിട്ടാണെങ്കിലും പിൻഭാഗം ഉരുണ്ടിട്ടാണ്. സാധാരണ കടലിന്റെ ചുവട്ടിൽ കിടക്കുന്ന ഈ മത്സ്യം ഇരപിടിക്കാൻ ചണ്ടി മാത്രം പൊന്തിവരുന്നു. ഇതിന്റെ പ്രധാനാഹാരം നങ്കുകുളം മാന്തലുകുളമാണ്. ചിലപ്പോൾ ഇവർ മണലിൽ പൂണ്ടുകിടക്കുന്നു. ഇവർ പ്രസവിക്കുകയാണ് ചെയ്യുന്നതു. കുട്ടി ഒരടി നീളമുണ്ടാകും. തള്ള അഞ്ചടിമുതൽ ഏട്ടടിവരെ നീളംചെയ്യും. തോൽ വളരെ പരുപരുത്തതാകുകൊണ്ടു മരസ്സാമാനങ്ങൾ മിനുസംവരുത്താൻ ഉപയോഗിക്കാറുണ്ട്. ഇതിന്റെ മാംസം ആഹാരമായുപയോഗിക്കുന്നു.

തിരണ്ടികൾ. (Rays) ദേഹം മീതേനിന്നു മോടെ അമഞ്ഞിയപോലെ പരന്നിട്ടാണ്. വാൽ പാമ്പിന്റെപ്പോലെ നീണ്ടുനേർത്തതാണ്. ചിലതിന്നു മുതുകുട്തി വാലിന്റെ അറ്റംവരെ മുളുക്കൾ ഉണ്ടാകും. ചിലത് വളരെ വലുതാകും. ആണിന്നു പല്ല് കൂത്തിട്ടും പെണ്ണിന്നു പരന്നിട്ടുമാണ്. തിരണ്ടികളുടെ കണ്ണുണ്ടാകും.

കു നല്ല പരിപൂർണ്ണതയുണ്ട്. കണ്ണുകൾ സ്രാവിന്റെ കണ്ണുകളേക്കാൾ കൂർച്ചയുള്ളതാണ്. ഇവയുടെ ആഹാരം ഞണ്ടുകളും ശുക്തിജന്തുമാണ്. വാളൻതിരണ്ടി:— (Pristidae) വാളൻസ്രാവിന്റെ മാതിരി ഇതിനും ഒരു വാൾ ഉണ്ട്. ദേഹം പരന്നിട്ടാണെങ്കിലും സാധാരണ തിരണ്ടിയുടേതിനേക്കാൾ നീണ്ടിട്ടാണ്. ഇവയുടെ സാധാരണ കാണുന്നത് ഉഷ്ണമേഖലയിലാണ്. ഇതിന്റെ വാൾ അഞ്ചടി നീളംവെക്കും. വാളിന്റെ ഓരോ ഭാഗത്തു മൂപ്പത്തഞ്ചിത് പല്ലുകളുമുണ്ടാകും.

അലമ്പൻതിരണ്ടി:— (Torpedo ray) ആരജാതികളായി ഭാഗിക്കാവുന്ന ഈ തിരണ്ടികളുടെ ദേഹത്തിന്റേതല്ലെങ്കിൽ ഉണ്ടാകുന്ന കോപ്പുകൾ കിടപ്പുണ്ടു. ദേഹം വൃത്താകാരമായിട്ടാണ്. സ്വരക്ഷയ്ക്കുവേണ്ടിയും മറ്റും ജന്തുക്കളെ കൊല്ലാനും ഇവർ വിദ്യുച്ഛക്തി പ്രയോഗിക്കും. രണ്ടുമുന്നടി വീതിയുള്ള ഈ തരം തിരണ്ടിക്ക് വിദ്യുച്ഛക്തിപ്രയോഗംകൊണ്ട് ഒരു മനുഷ്യനെ ശക്തിവീനാക്കാൻ സാധിക്കും. അലമ്പൻതിരണ്ടിയെ കയ്യിൽ എടുത്താൽ എന്തോ ഒരു പാഞ്ഞു കേറുമ്പോലെയുള്ള അനുഭവം കൈതട്ടിയിൽ ചുമൽവരെ ഉണ്ടാകുന്നു. കൈ മുഴുവൻ വിറക്കുന്നതുകൂടാതെ മുട്ടിനു കുറിയവേദനയും ഉണ്ടാകും. ഈ ജന്തു തന്റെ അടുത്തുകയറിക്കൊണ്ട് ഒരു താവഴിയിലെ കൊല്ലുന്നതു കണ്ടിട്ടുണ്ട്. ഇവർ 50 മുതൽ 100 റാൽ ഘനമുണ്ടാകും. മലയാളസമുദ്രത്തിൽ കാണുന്ന അലമ്പൻതിരണ്ടികൾക്കു ദേഹത്തിന്റേതല്ലെങ്കിൽ പുള്ളികളുണ്ട്. പണ്ടൊരുകാലത്ത് ഇതിന്റെ മാംസം തല

വേദനകളെ ഒരു മരുന്നാണെന്നു വിചാരിച്ചു പോന്നിരുന്നു. രാജൻതിരണ്ടി. ഇതാണ് നമ്മുടെ രാജ്യത്ത് സാധാരണ കാണുന്ന തിരണ്ടി. ഉണക്കിയാൽ ഇതിന്റെ മരം സത്തിന്നു ചീത്ത മണമേ ഉണ്ടാകയില്ല. ഇതേന്റേ റാത്തൽ തുങ്ങുന്ന ഭയങ്കരനാദം ഈ കൂട്ടക്കാരിൽ ഉണ്ടാകും. ചൂണ്ടലിന്നു കുട്ടങ്ങിയാൽ തലയുംതാഴ്ന്നി അനങ്ങാതെ കിടന്നു കളയുന്നതുകൊണ്ട്, ഇതിനെ വലിച്ചു പൊന്തിക്കാൻ അസാദ്ധ്യമാണ്. എന്നാൽ വല്ല സംഗതിവശം തല പൊന്തിച്ചാൽ പ്രയാസംകൂടാതെ അതിനെ വലിച്ചു പൊന്തിക്കാവുന്നതാണ്. മുട്ടകൾ വ്യവസ്ഥയില്ലാതെ തോന്നിയേടത്തിട്ടു കളയുന്നു. ഈ സാധുവിന്റെ ദേഹത്തിന്മേൽ എപ്പോഴും മീനട്ടകൾ പറ്റിയതു കാണാം. മുക്കൻതിരണ്ടി. (The long nosed skate) മുക്കു കണക്കി ചേരെ നീണ്ടുകിടക്കുന്നുണ്ടാകും. ഇതു സാധാരണയായി നാലര അടി നീളവും മൂന്നടി വീതിയും ഉണ്ടാകും. വാൽ പതിനാറിഞ്ച് നീളമുണ്ടാകും. വളരെ പരന്നു, മിനുസമായ ദേഹം ഇയ്യത്തിന്റെ നിറമാകുന്നു. ഉദരത്തിന്മേൽ കുറച്ചു പുള്ളികളുണ്ട്. വാലിന്റെ രണ്ടുഭാഗത്തും വളഞ്ഞ മുളളുകൾ വരിയായി നില്ക്കുന്നുണ്ട്. മേലെ അണ്ണിയിൽ 46 വരി പല്ലുകൾ ഉണ്ട്. ഈ ജാതിയിൽ പെണ്ണ് ആണിനേക്കാൾ വലിപ്പംവെക്കും. മുക്കോണൻതിരണ്ടി. (The bordered rag) ഇത് എട്ടടി നീളവും അതിലും ജാമ്പി വീതിയും ഉണ്ടാകും. വാലിന്റെ മീതെയും രണ്ടു ഭാഗങ്ങളിലും വരിവരിയായി മുളളുകൾ നില്ക്കുന്നുണ്ടാകും. ശരീരത്തിന്നു നല്ല ചെറുപ്പം ഉണ്ട്. പരശ്വീസ് കാക്ക

ണ് ഈ ജാതി തിരണ്ടിയുടെ മാംസത്താഴ് വളരെ പ്രതി
പത്തികാണുന്നത്. മുളുൻതിരണ്ടി:— ദേഹത്തിൽ മുതു
തൂങ്ങി വാലിന്റെ ഏകദേശം അറത്തോളം എരിച്ചു
നില്ക്കുന്ന മുളുക്കൾ ഉണ്ടാകും. മുളുക്കളുടെ നില്പുകൊണ്ട്
വാൽ ഒരു ഈച്ചാലിന്റെ വായിത്തലപോലെ ഇരി
ക്കും. മൂന്നടി രണ്ടിഞ്ച് നീളമുണ്ടായിരുന്ന ഒന്നിന്നു ഇരു
പത്തട്ടിഞ്ച് വീതിയും, ഒന്നര അടി നീളമുള്ള വാലും
ഉണ്ടായിരുന്നു, കത്തുന്ന തിരണ്ടികൾ:— (The Sting
rays) ഇവരിൽ പത്തുമുപ്പതുജാതിക്കാരണ്ടു. അധി
വാസം ഉഷ്ണമേഖലയാണ്. വാലിന്റെ മദ്ധ്യത്തിൽ രണ്ടു
ഭാഗവും ഈച്ചാലുപോലെ കരന്നിട്ടുള്ള ഒരു മുളുണ്ട്.
മുളുന്റെ നില്പ് മേലോട്ട് പൊന്തി പിന്നോട്ടെക്കു അ
ല്പം ചരിഞ്ഞുകൊണ്ടാണ്. ഈ മുളു വല്ല സംഗതിവ
ശാലും ചീണപോയാൽ അതിന്റെ സ്ഥാനത്തു മറ്റൊ
ന്നു മുളുച്ചവരും. മൂന്നടി നീളമുള്ള ഒരു മീനിന്റെ മുളു
അര അടിയിൽ ജാമ്പി നീളമുണ്ടായിരുന്നു. ഇതിന്റെ
ചുക്കുന്ന മാംസം തിന്നാൻ കൊള്ളില്ലെന്നു പറയുന്നു.
പക്ഷിത്തിരണ്ടി. (The eagle ray) എത്രയൊ വി
ശാലമായി പരന്നുപോയ ഗുളച്ചിറകുകൾ ഒരു ചിറകു
പോലെ ചമയുകകൊണ്ടാണ് ഇതിനെ പക്ഷിത്തിരണ്ടി
എന്നു വിളിക്കുന്നത്. ദേഹത്തോട് വാൽ യോജിക്കുന്നേ
ടത്ത്, ഈച്ചാലുപോലെ ഒരു മുളുണ്ട്. വാലിന്നു ദേ
ഹത്തിന്റെ ഇരട്ടി നീളമുണ്ടാകും. അത് ശവവാക്കുപോ
ലെ നേർത്തു കലയുന്നതായിരിക്കും. ഈ തരത്തിൽപ്പെട്ട
ചില കൂറ്റന്മാർ മുൻറാത്തലിലും അധികം തൂങ്ങിയിരു

ന്നു ചിലപ്പോൾ ഇവര സമുദ്രവിതാനത്തിൽ പൊന്നി വരും. പെരുന്നിരണ്ടി. (The oxray or sea devil) ഇതിന്റെ ഗളച്ചിറകിൽനിന്നു രണ്ട് ഭുജങ്ങൾ കൊമ്പു കുറുപോലെ മുന്നോട്ടുവെച്ചിരിക്കുന്നു. ദേഹത്തിന്നു നല്ല പരുപ്പുണ്ടെങ്കിലും വാലിന്നു നീളം നന്നു കുറവാണ്. ഇതിന്റെ ചുക്കുന്ന മംസം വളരെ കട്ടിയുള്ളതും ഓപ്പിറ്റാൻ പ്രയാസമായതുമാണെങ്കിലും ദരിദ്രന്മാർ ഇതും ആഹാരമായുപയോഗിക്കുന്നുണ്ട്. ഒരു വലിയ കൂട്ടമായി പോകുന്ന ഇവരായിൽ കണ്ട ഏറ്റവും ചെറുതിന്നു ഇരുപത്തൊന്നടി നീളവും ഇരുപത്തഞ്ചടി വീതിയും ഉണ്ടായിരുന്നു. തുക്കത്തിൽ ഒരു തന്നിൽ ജാസ്മിനുള്ളൊരു മത്സ്യങ്ങൾ ഇവരായിൽ സാധാരണന്മാരാണ്. വായ ഒരു മനുഷ്യനെ പിടിച്ചു വിഴുങ്ങത്തക്കവണ്ണം വലുതാണ്. പെണ്ണ് ആണെങ്കാൾ വലിപ്പം വെക്കും. ഘൃതാശയം വലുതും സാമാന്യം നൈനിറഞ്ഞതുമാണ്. വായയിൽ നൂറോമ്പത്ത് വരി ചെറുപല്ലുകളുണ്ടത്ര.

ഉത്തിർസ്രാവ്. (Sturgeon).

ഇതിന്റെ ദേഹത്തിന്മേൽ നെടുനീളെ ഉത്തിർപ്പോലെ പൊന്നിനില്ക്കുന്ന അഞ്ചു വരി ചെറു കൂമ്പാരങ്ങൾ ഉണ്ട്. മുഖത്തിന്റെ മുൻഭാഗം കൊക്കുപോലെ കൂത്തിട്ടാണ്. കഴൽപോലെയുള്ള വായ തലക്കുഴപ്പോടെ കണ്ണിന്നു കീഴെ നില്ക്കുന്നുണ്ടാകും. പല്ലൊന്നും ഉണ്ടാകയില്ല. ഇതിൽ പത്തുരൂപതുജാതി ജന്തുക്കൾ ഉണ്ട്. വാൽ സ്രാവി നോതുപോലെയാണ്. പുറത്തുചിറകു പിന്നോട്ട് ചു

ലിന്റെ സമീപത്താണ് നില്ക്കുന്നത്. ചില ജാതിക്കാർക്കു ദോരത്തിൽ ഇത്തിളിനു പകരം ചെറിയ പോരങ്ങളാണ് കാണുന്നത്. ഈ പോരങ്ങളിൽക്കൂടെ ഒരു പശു പോലെയുള്ള ദ്രാവകം ഒഴുകിവരുന്നു. ഇവർ വെള്ളത്തിന്റെ അടിയിൽക്കൂടെയാണ് നീന്തുന്നത്. ചോടെ മുങ്ങിപ്പോകുന്ന ജന്തുക്കളുടേയും സസ്യങ്ങളുടേയും ഭൂവിച്ഛേദന സാധനങ്ങളാണ് ഇവരായുടെ പ്രധാനാഹാരം. ഇതിനെ സാധാരണ കാണുന്നത് വലിയ പുഴകളിലാണ്. ഇതിന്റെ വിലകിടക്കുന്നത് ഇതിന്റെ ഇണറിലാണ്. 273 റാത്തൽ തുക്കുമുണ്ടായിരുന്ന ഒരു മത്സ്യത്തിന്റെ ഇണർ നാല്പത്തിരണ്ടുറാത്തൽ തുങ്ങിയിരുന്നു. ഓരോ ഇണറിൽ ഇരുപതുലക്ഷത്തിൽപ്പരം മുട്ടകളുണ്ടെന്നു കണ്ടിരിക്കുന്നു. പുഴകളിൽ കേറിവരുന്ന നിലയിൽ മാത്രമേ ഉത്തിരൂസ്രാവിന്റെ സ്വഭാവം കണ്ടറിവാൻ ബാക്കിയുള്ളവയ്ക്കു സാദ്ധ്യമായിട്ടുള്ളൂ. അങ്ങിനെ വന്നാൽ അടിയിലെ ചളിയും തന്റെ കൊക്കിട്ടു ചിളിച്ചിരിക്കുണ്ട് ഇവർ ഇഴയുംപ്രകാരം മെല്ലെ നീന്തിപ്പോകുന്നുണ്ടാകാം. മുട്ടയിടുന്ന കാലത്ത് ചില ജാതികൾ ചെറിയ മത്സ്യങ്ങളെ മാത്രമേ തിന്നുകയുള്ളൂ. ശീതകാലത്ത് ഭീഷ്മനിദ്ര ചെയ്യുന്ന സ്വഭാവവും ഈ ജാതിക്കാർക്കുണ്ട്. ഇതിന്റെ ഇണടെടുത്തു, തട്ടിത്തട്ടി, മുട്ടകൾ അവ നില്ക്കുന്ന പദാർത്ഥത്തിൽനിന്നു വേർപെടുത്തുന്നു. ഇങ്ങിനെ അരിച്ചെടുക്കുന്ന മുട്ടകൾ മാത്രമേ ഉപ്ലിപ്പിട്ടു പീപ്പുകളിലാക്കി കേററി അയക്കാറുള്ളൂ. ഈ നിലയിൽ മുട്ടകൾക്കു കെവിയർ (Caviare) എന്നാണ് പേര്.

ലാഖ്വനിദ തുടങ്ങുമ്പോൾ ഈ മീൻ ചോടെ ചളിയിൽ തന്റെ കൊക്കും മുഖവും താഴ്ന്നി, ദേഹം മുഴുവനും കുറി തറച്ചതാണെന്നു തോന്നുപോലെ, മേലോട്ട് വെള്ളത്തിലേക്കു തള്ളിപ്പിടിച്ചുനീല്ക്കുന്നു. ഈ നിലയിൽ നീണ്ട വടികൾകൊണ്ടു നാട്ടുകാർ ഇവറ്റായെ എത്രയെങ്കിലും പിടിക്കാറുണ്ട്. ഉത്തിരിസ്രാവ് പുഴയിൽ കേറിവരുന്ന ത് മുട്ടയിടാൻ വേണ്ടി മാത്രമാണ്. റഷ്യാരാജ്യത്തിലെ പുഴകളിൽ കേറിവരുന്ന ഇവറ്റായുടെ സംഖ്യക്കു സീമയുണ്ടാകയില്ല. വർഗാനദിയുടെ തീരത്തുള്ള റബിൻസ്ക എന്ന സ്ഥലത്തു എത്തിക്കൂടിയ മത്സ്യങ്ങളെ പടിക്കാൻ രാവുപകൽ അദ്ധ്വാനിച്ചു പിടിക്കുന്ന പത്തുലക്ഷം ആളുകളുംകൂടി പോരാതെ വന്നത്രെ. ഒരൊറ്റദിവസം പിടിക്കാതെ ഇട്ടപ്പോൾ 360 അടി വീതിയും 28 അടി ആഴവും ഉണ്ടായിരുന്ന ഒരു പുഴയിൽ ഇടതിങ്ങിക്കൊണ്ട്, അടിയൊട്ടു മേൽഭാഗംവരെ നിറയപ്പെട്ട മത്സ്യങ്ങളെക്കൊണ്ടു പുഴതന്നെ സ്ഥലമില്ലാതെ വന്നിട്ട്, മേലെ അട്ടിയിൽ ഉണ്ടായിരുന്ന മത്സ്യങ്ങളുടെ മുതുകൊക്കെ പുറമേ കാണായിരുന്നുപോലും. ഒരൊറ്റദിവസംകൊണ്ടു പത്തുലക്ഷത്തിനായിരം മത്സ്യങ്ങളെ പിടിക്കുന്നതൊന്നും അപൂർവ്വസംഭവങ്ങളല്ല. കാസ്പിയൻ സമുദ്രത്തിൽ സമൃദ്ധിക്കുന്ന ഇവറ്റായുടെ സംഖ്യ കണ്ടവർ വിസ്മയിച്ചുപോകാതിരിക്കില്ല. ഉത്തിരിസ്രാവിൽനിന്നു കിട്ടുന്ന മറ്റൊരു വിലപിടിച്ച സാധനം ഇതിന്റെ പൊട്ടിയാണ്. ഉത്തിരിസ്രാവ് സാമാന്യം നല്ല വലിപ്പംവെക്കും. നാനൂറ് അഞ്ഞൂറുവരെയ്ക്കു തുങ്ങുന്നവറ്റായെ എത്രയോപ്രാവശ്യം കണ്ടിട്ടുണ്ട്. ഒന്നിന്റെ ഉദരത്തിൽ ഏകദേശം രണ്ടടി നീളമുള്ള വെള്ളി

കിട്ടിയ ഒരു ശബ്ദം കണ്ടുകിട്ടിയിരുന്നു. ഉത്തിർപ്പാവി
ൽപെട്ട ഒരുജാതി മത്സ്യം (*Acipenser huso*) 25 അടി
ദീർഘവും 1200 റാത്തൽ തൂക്കവും ഉണ്ടാകും. ഇതിന്റെ
ഉത്തിളിനു വലിപ്പം അസാരം കുറവായിരിക്കും. പ്രായം
ചെല്ലുമ്പോൾ മനുഷ്യന്റെ മുടികൊഴിഞ്ഞു കഴിഞ്ഞിരിക്കു
മ്പോലെ, ഇവർക്കു ഉത്തിളെക്കൊഴിഞ്ഞു ദേഹം
മിനസപ്പെട്ടുപോകുന്നു.

മത്സ്യങ്ങളുടെ വിവരം ഇതുകൊണ്ട് സമാപ്തമാക്കു
കയല്ലാതെ മറ്റു യാതൊരു നിവൃത്തിയുമില്ല. എത്രയോ
പ്രധാനപ്പെട്ട മത്സ്യങ്ങളെ മാത്രമെടുത്തു അവയുടെ ഒരു
ചുരുങ്ങിയ വിവരംകൊടുക്കാൻകൂടി ഈമാതിരി ഒരു ചെ
റിയ ഗ്രന്ഥത്തിൽ സാധിക്കുകയില്ല. പിന്നെ നമുക്കു
തോട്ടുകളിൽ കാണുന്ന നെർറിപ്പൊട്ടൻ, കട്ടങ്ങാലി, കഴ
ല, പ്രാച്ചി, നായർ മീൻ, മുതലായവരിന്റെ പേർ ത
ന്നെ പരവാൻ സാധിക്കുന്നത് ഒരു വിസ്മയമായിവിചാ
രിക്കേണ്ടതാണ്. ഓരോരു ദിക്കിൽ ഓരോ മത്സ്യത്തിന്നു
പേരും വെച്ചുറയായിരിക്കുകൊണ്ടു പടങ്ങളുടെ സഹാ
യംകൂടാതെ ഓരോന്നിനെ വർണ്ണിക്കുന്നതുകൊണ്ട് ഒരു
സാമാന്യജ്ഞാനത്തെ ബാക്കിയുള്ളവന്റെ സിദ്ധിക്കാനി
ടയുള്ളതൊ എന്നുകൂടി ഞാൻ ശങ്കിക്കുന്നു.

അദ്ധ്യായം ൨-8.

ഭൂജലവാസികൾ.

ഈ വിഭാഗത്തിൽപെട്ട ജന്തുക്കൾ മിക്കതും ദൈശ

ശവഭസയിൽ വെള്ളത്തിലും പിന്നെ ക്രമേണ കരയിലും അധിവസിക്കുകയുണ്ടാകുന്നു. ഇവയുടെ ഭുജനവർത്തികൾ എന്ന പേർ അർത്ഥമാകുന്നു. ആകൃതികൊണ്ട് അന്യോന്യം വ്യത്യാസപ്പെട്ട മൂന്നുതരം ജന്തുക്കളെ ഈ വിഭാഗത്തിൽ കാണാം. കുറുതായഭേദവും മടങ്ങിയ കാലുകളും കൂടിയ വാലില്ലാത്ത ജാതി ജന്തുക്കൾ തവളകളാണ്. നീണ്ട ഭേദവും ചെറിയ കാലുകളും, നീണ്ടുപരന്ന വാലുകളുംവുണ്ട് ജന്തുക്കൾ വാലൻ തവളകൾ അഥവാ പല്ലിത്തവളകളാണ്. പാമ്പിന്റെയോ ഇരയുടേയോമതിരിയാതെ അപായത്തിന്റെ അടയാളവുമില്ലാതിരിക്കുന്ന ഒരു പ്രത്യേകതരം പല്ലിത്തവളകളാണ് മൂന്നാമത്തെ മാതിരി ജന്തുക്കൾ. ഈ വിഭാഗത്തിൽപ്പെട്ട ജന്തുക്കൾ വെള്ളത്തിലും കരയിലും അധിവസിക്കുന്നതെങ്ങിനെ എന്നു വെളിവാക്കുവാൻവേണ്ടി, ഒരു ഉദാഹരണമായി നമുക്കു തവളയുടെ ജീവചരിത്രം ആലോചിച്ചാൽമതി. തവള, വെള്ളമുള്ളദിക്കിൽ ഒന്നാമത് ചങ്ങലപോലെയുള്ള മുട്ടകൾ ഇടുന്നു. ചെറിയ കുറുപ്പുകുത്തുപോലെ തോന്നുന്ന മുട്ടകൾ പശയുള്ള ഒരു വെള്ളപ്പാടയിൽ പൂണ്ടുകിടക്കുന്നുണ്ടാകും. സൂക്ഷ്മ പാറത്താൽ ഈ കുറുപ്പുകുത്തു മുട്ടയുടെ ഒരംശംമാത്രമാണ്. ഓരോ മുട്ട ഒരു മഞ്ചാടിക്കുരുവോളം വണ്ണമുണ്ടാകും. ഓരോന്നിന്നു ഒത്ത നട്ടുവിൽ ഒരു കട്ടകിനണിയോളം പോരുന്ന കുറുപ്പുകുത്തും ചുറ്റും ഒരു സ്റ്റിക്കിനിറത്തിലുള്ള പദാർത്ഥവും ഉണ്ടാകും. സാക്ഷാൽ കുട്ടിയുണ്ടാകുന്ന ഭാഗം ഈ കുറുപ്പുകുത്താകുന്നു. മുട്ടയിൽനിന്നു വിരിഞ്ഞ ഉടനെ പുറത്തുവരുന്ന കുഞ്ഞി

ന്നു മിട്ടെലി എന്നു പറയും. ഇതിന്നു തടിച്ചുരുണ്ട മൂന്നു ററവും നീണ്ടുപരന്ന വാലും, തലയുടെ രണ്ടുഭാഗത്തും വെള്ളത്തിൽനിന്നുതന്നെ ശ്വാസംവാങ്ങുന്ന സൗകര്യത്തിന്നു വേണ്ടി പൂച്ചെമ്പരത്തിയും (Branchia) ഉണ്ട്. കുറേ ദിവസം കഴിയുമ്പോൾ പിൻഭാഗത്തിലെ രണ്ടു കാലുകൾ മുളച്ചുവരുന്നു. പിന്നെ പൂച്ചെമ്പരത്തികളും ക്ഷയിപ്പാൻ തുടങ്ങുന്നു. പിന്നെയും കുറേദിവസം കഴിഞ്ഞുവരുമ്പോൾ മുൻകാലുകൾ മുളച്ചുവരുന്നു. അതിൽപിന്നെ വാലിന്റെ ദീർഘം കുറഞ്ഞു ക്രമേണ വാലും പൂച്ചെമ്പരത്തിയെപ്പോലെതന്നെ കേവലം പോശ്ശായിട്ട് ഓരോ കുട്ടിത്തവള തങ്ങളുടെ പ്രത്യേകാകൃതിയും അവലംബിച്ചു, വെള്ളത്തിൽനിന്നു ശ്വാസംവാങ്ങുന്ന സാധിക്കുന്ന പൂച്ചെമ്പരത്തിക്കുപകരം കരയിൽനിന്നു ശ്വാസംവാങ്ങുന്ന ശ്വാസകോശങ്ങളും പൂണ്ട് കരക്കുഭേദം. വാലൻതവളകളുടെ വളച്ചുയും ഏകദേശം ഇങ്ങിനെ ആണെന്നു കിട്ടും ഇതിന്നു പൂണ്ണവളയ്ക്കു എത്രയോ വേണ്ട കുറേക്കൂടി നീളംവെക്കുന്നു എന്നു മാത്രമല്ല വാൽ ഒരിക്കലും പോശ്ശാകുന്നമില്ല. ഇതിനെ കണ്ടാൽ പരന്ന വാലുള്ള ഒരു അരണയാണെന്നു തോന്നിപ്പോകും. ഇതിൽ ചില ജാതിക്കു പൂച്ചെമ്പരത്തികൾ വീണ്ടുപോകാതെ അവ എന്നും വെള്ളത്തിൽ അധിവസിക്കുന്ന ജന്തുക്കളായിത്തീരുന്നു. അതുകൊണ്ട് ഈ വിഭാഗത്തിൽപ്പെട്ട ജന്തുക്കൾ എന്നും വെള്ളത്തിൽ പാർക്കുന്നവരായും, വെള്ളത്തിലും കരയിലും പാർക്കുന്നവരായും, എന്ന രണ്ടു ശീലക്കാരാണ്. ഭൂജലവാസികൾ മത്സ്യത്തേക്കാൾ ഒരുപടി ഉയന്ന ജന്തുക്കളാണ്. ഇവരും

യോട് ഏറ്റവും അടുത്തുനില്ക്കുന്ന മന്ത്രിമാർ പ്രാൽ മുതലായ ചളിമീനുകളാണ്. ഇവരുടെ തലച്ചോറിന്റെ പ്രകൃതിയും ഈ അനമാനത്തിന്നു ശക്തികൊടുക്കുന്നുണ്ട്.

തവള വംശം:—തുറിച്ചുനോക്കുന്ന കണ്ണും കാലിന്റെ മടക്കിവെപ്പും, പിൻകാലുകളുടെ വിരൽ മുട്ടുന്ന തോൽപാടയും പ്രയാസപ്പെടുകൊണ്ടുള്ള ചാട്ടവും തവളയെ ഒരു കാഴ്ചക്കു സുചിഹ്വതമാക്കുന്നുണ്ട്. പിൻകാലുകൾ മുൻകാലുകളേക്കാൾ വലുതായിരിക്കുന്നു. ഉപ്പുപെള്ളത്തിൽ ഇതു നില്ക്കുകയും ശൈത്യരാജ്യങ്ങളിലുള്ള വാറ്റ കുളിർകാലത്തും ഉഷ്ണരാജ്യങ്ങളിലുള്ള വാറ്റ ഉഷ്ണകാലത്തും ഓരോ ദീർഘനിദ്രക്കാര്യവെടും. ചില ജാതിക്കാർക്ക് നാവുണ്ടാകയില്ല. വലിയ പൊക്കാനുതവളകൾ, ചെറിയ ജലാശയങ്ങളിൽ ദോഹം മുഴുവനും കിടന്നുപോലെ പിടിക്കുന്ന ചെറുതവളകൾ, വീട്ടുന്നകത്തു വരുന്ന ചെറുതവളകൾ, വിശദീപോലെയുള്ള തോൽപാടുകൾ പൂണ്ടുനിൽക്കുന്ന കാൽവിരലുകളോടുകൂടിയും പച്ചയും വെണ്ണീരും നിറത്തിലുള്ള മരത്തവളകൾ വീതിയുള്ള ഉദരത്തോടുകൂടിയ ശബ്ദത്തിനിത്തവളകൾ മുതലായവ നമ്മുടെ രാജ്യത്തു കാണുന്ന ജന്തുക്കളാണ്. തവളകൾക്ക് ഗതിവേഗത ലേശമില്ലെങ്കിലും ജീവനില്ലാത്ത സാധനങ്ങളെ തവള തിന്നുകയില്ല. അച്ചു, വണ്ട്, ഓന്ത്, പാറ്റ മുതലായ ചെറു ജന്തുക്കളെ മാത്രമല്ല, ഈ വംശത്തിലെ കൂറ്റൻവർ പാമ്പുകളേയും ചെറിയ കോഴികളേയും കൂടിപ്പിടിച്ചു തിന്നും. കോലത്തിന്റെ സൗന്ദര്യം ആലോചിക്കുന്നില്ലെങ്കിൽ കൂടി തവളവംശം ഒരു ഭാഗ്യമുള്ള വംശമാണെന്നു വിചാ

രിപ്പാൻ പാടില്ല. തവളയെ സൃഷ്ടിച്ചത് ബാക്കിയുള്ള ജന്തുക്കൾക്ക് ആഹാരമായിത്തീരാനായിട്ടാണെന്നു വിചാരിക്കുന്നതിൽ അധികം അബദ്ധമില്ല. ഗതിവേഗത ഇല്ലാത്തതുകൊണ്ട് ഇതിനെ പിടിപ്പാനും പ്രയാസമില്ല. കാക്ക, പരന്ത്, പ്രാപ്പിടിയൻ, മീൻകൊത്തി, കൊക്ക്, ഞാറ, നത്ത്, കൂമൻ, കുളക്കോഴി മുതലായ പക്ഷികൾ ഇവറ്റയെ കണ്ടെത്തിൽ വേച്ചുകയ്യില്ല. ചെറിയ കുടവാതിൽ ഇവനെ വായിലാക്കി കുറമുറ എന്നു തിന്നുമ്പോൾ മിക്ക അവസരത്തിലും ഇവന്റെ ഉടലിന്റെ ഏതാനും അംശം ചോടെ വീണുകിടക്കുന്നുണ്ടാകും. പാമ്പുകൾ ഇവനെ ഉടലോടെ വിഴുങ്ങുകയാണ് പതിവ്. ചോരാഞ്ഞിട്ട് സ്വജനങ്ങൾതന്നെ വലിയവർ ചെറിയവരെ പിടിച്ചു വിഴുങ്ങും. ആമ, മെരു, കല്ലുണ്ണി, കീരി മുതലായവളരെ ജന്തുക്കൾ തവളയെക്കൊണ്ടു കഴിയുന്നവറ്റയാണ്. മനുഷ്യരുകൂടി തവളകളെ ആഹാരമായുപയോഗിക്കുന്നു. തവളയുടെ നാനാവണ്ണങ്ങളുള്ള സാമാന്യം തടിമുതൽ നീക്കംചെയ്യാൽ അതിന്റെ ഉള്ളിൽ കാണുന്ന ചെളിത്ത മാംസത്തിന്നു യാതൊരു കേടും ഇല്ലെന്നു തോന്നിപ്പോകും. കുട്ടിക്കാലത്ത് ഇവനെ മത്സ്യങ്ങളും തിന്നാറുണ്ടു്. തവളയെപ്പോലെ ദ്രോഹം അനുഭവിക്കുന്ന ജന്തു വേറെ വല്ലതുമുണ്ടോ എന്നു സംശയമാണ്. ചോക്കോൻതവള:— ഇത് നല്ല വലിപ്പംവെക്കുന്ന ഒരു ജാതിത്തവളയാണ്. പകൽ മുഴുവനും പുൽകൂട്ടത്തിലോ ഇലകൾ നിറഞ്ഞ ചെറുമെടിയീൻചുവട്ടിലോ ഇവ ഒളിച്ചു കഴിച്ചുകൂട്ടും. സന്ധ്യാസമയത്ത് മെല്ലെ ഇറക്കെണ്ടാൻ

പുറപ്പെട്ടു. ചെള്ളുകൾ മുതലായ അനേകം പ്രാണികളെ പിടിച്ചു വിഴുങ്ങും. ഇത് ഒരു വലിയ അരണയെ പിടിച്ചു വിഴുങ്ങുന്നതുകൂടി ഞാൻ കണ്ടിട്ടുണ്ട്. തന്നേക്കാൾ ചെറിയ തവളയേയും ഇവർക്കു വെച്ചു മില്ല. വാൽ തിക്ഷിച്ചുവന്ന ഒരു കോഴിക്കുഞ്ഞിനെ പിടിച്ചു തിന്നുന്നതും ഞാൻ കണ്ടിട്ടുണ്ട്. നീർക്കാലികളുടെ കുട്ടികളേയും ഇവർ എത്ര എങ്കിലും തിന്നും. നേരം പുലരുമ്പോൾ തുളുതുളു തന്റെ പാപ്പിടത്തേക്കുതന്നെ മടങ്ങി എത്തും. മഞ്ഞത്തവള:—മഴക്കാലം ആരംഭിച്ചു, ചെള്ളും നല്ലവണ്ണം കെട്ടിനിന്നു ഭൂമി ഒരുമാതിരി തണുക്കുമ്പോൾ, എങ്ങെന്നോ എന്നറിഞ്ഞില്ല, കെട്ടിനില്ക്കുന്ന ചെള്ളത്തിൽനിന്നൊക്കെ മഞ്ഞത്തവളകളും പച്ചത്തവളകളും തുളുക്കുളിച്ചു നിലവിലിരിക്കുന്നതു കാണും. ഇത്ര അധികം തവളകൾ ഇത്രയേറെ എവിടുന്നുണ്ടായെന്ന് എല്ലാവരും അത്ഭുതപ്പെട്ടുപോകും. ആ കാലത്ത് രാത്രിയും പകലും ഈ ജന്തുക്കളുടെ നിലവിലിരിക്കാണ്ട് ദൃസ്സഹമായിരിക്കും. ഉണ്ണുകാലത്ത് ഭൂമിയുടെ ചുവട്ടിൽ ഭീഷ്ണിദൂക്കുപോയവർ മഴക്കാലത്തുപുറമെ വന്നതാണെന്ന് ഇതിന്റെ ജീവചരിത്രം അറിഞ്ഞവർക്ക് ഗ്രഹിപ്പാൻ പണിയില്ല. പുറത്തുവന്ന ഉടനെ ഇവ ഓരോ ഇണയേ തിരഞ്ഞു പിടിച്ചു ഒന്നൊന്നിന്റെ മീതേ പൊത്തിപ്പിടിച്ചുകൊണ്ടു കാലംകഴിക്കുന്നു. ആണ് പെണ്ണുക്കൾ ചെറുതാണ്. ശവംതിന്നിത്തവള:— (Toad) ഇതിന്റെ തല ചെറുതും ശരീരം വീത്തുമിരിക്കും. ചെറുട്ടായയും കൂടി ഇവർ തിന്നും. കാഴ്ചക്കു മറുവിരുദ്ധമായ ഒരു ജന്തുവാണ്.

തൊട്ടാൽതന്നെ ഒരു സ്ഥലത്തിന്റെനിന്നു നീങ്ങിപ്പോകുക അപൂർവ്വമാണ്. തീച്ചുട് നല്ലവണ്ണം സഹിക്കും. എരിയുന്ന മുട്ടുകൊണ്ടു ഞാൻ ഒന്നിനെ കത്തിനോക്കിയപ്പോൾ, ഞാൻ വിചാരിച്ചപ്പോലെ അതു പെട്ടെന്ന് പിടിച്ചു ചാടിപ്പോകാൻ ഭാവിച്ചില്ല. ചൊമ്പുവള:— ഇതിന്റെ പുറം ഇപ്പികുപോലെ ചുക്കനിട്ടും ശേഷം ഭാഗങ്ങൾ വെള്ളപ്പാടുകളുള്ള കാപ്പുമാണ്. ഈ തവള അഞ്ചാറാണെന്നു ഏതുകൂടി മനസ്സിൽ അധിവസിക്കുന്ന വീടുകളിൽ കടന്നുവന്നു പകൽ കഴിച്ചുകൂട്ടും. വെള്ളത്തിൽ ഇറങ്ങുകയേ ഇല്ല. രാത്രി ഇരതങ്ങളാൽ പുറത്തിറങ്ങും. നേരം പുലരുമ്പോൾ വീടുകളിൽതന്നെ മടങ്ങി എത്തും. ചിലപ്പോൾ പകൽ വീടുകളിൽനിന്നു ജലം വളരെ നേരത്തോളം കരയും. ഇത് മഴയുടെ വരവ് അറിയിച്ചു തരാനാണെന്നു ചില മുത്തശ്ശികൾ പറഞ്ഞു കേട്ടിട്ടുണ്ട്. മരത്തവള:— കാലുകളുടെ വിരൽ എത്രയോ നീണ്ടു തോൽ പാടുകൾകൊണ്ടു മൂടിയുമിരിക്കും. വിരലിന്റെ അഗ്രം കാരോ ചെറിയ ഗോളത്തിൽ അവസാനിച്ചിട്ടുണ്ടാകും. കാലിന്റെ വിരലുകൾ വിടർത്തിക്കണ്ടാൽ ചെറിയ വിശരികളാണെന്നു തോന്നിപ്പോകും. ഇതിന്നു വളരെ ഉയരത്തിൽ ചാടാൻ കഴിയും. ഇരിക്കുന്നത് സാധാരണ മരത്തിന്മേലോ മറ്റോ പറിക്കൊണ്ടാണ്. നിറം ചിലതു പച്ചയും മറ്റുചിലത് ക്ഷാരവും ആയിരിക്കും. കൊമ്പൻതവള:— ഇവർ വലിപ്പംകൊണ്ടും വണ്ണംസംബരംകൊണ്ടും മുഖ്യന്മാരാണ്. വായ വളരെ നീളിയുള്ളതാണ്. ഇത് അധിവസിക്കുന്നത് തെക്കൻ അ

മേരിക്കയിലാണ്. കണ്ണിന്റെ നേരെമീതേയുള്ള തോൽ വലിയ മുളളുപാലെ എറിച്ച് നിലകുന്നതുകൊണ്ടാണ് ഇതിന്നു കൊമ്പൻതല എന്ന പേർ സിദ്ധിച്ചത്. ഇത് ഏകദേശം മുക്കാലടി ദീർഘമുണ്ടാകും. സ്വീനാതല:— ഇത് ഒരു ശവംതിന്നിത്തലയുടെ ജാതിയാണെങ്കിലും സാധാരണ ഇരിക്കുമ്പോൾ തുട നിലത്ത് തട്ടിക്കയില്ല. ആ റോതുവാൽ തല അണുപോയപോലെയും പുറം കമാനംപോലെ പൊന്തിയുമിരിക്കും. ഇതിന്റെ തലയുടെ ചെപ്പ് കാണുമ്പോൾ വല്ല കാരണത്താലും ലജ്ജിച്ച തല താഴ്ന്നിരിക്കുന്ന പെൺകിടാങ്ങളെ ഓർമ്മിച്ചുപോകും. ഇത് ധാരാളം വലിപ്പംവെക്കും. മുൻകാലിന്റെ നീണ്ട വിരലുകൾക്കു തോൽപ്പാട കാണുകയില്ലെങ്കിലും പിൻകാലുകളുടെ കണക്കിലേറെ നീണ്ട വിരലുകൾ തോൽപാട കൊണ്ടു മൂടപ്പെട്ടിരിക്കും. ഇവർ മിക്കവാറും സമയം വെള്ളത്തിലാണ് കഴിച്ചുകൂട്ടുന്നത്. പെണ്ണ് മുട്ടയിട്ട ഉടനെ ആൺ അതൊരോന്നായെടുത്തു പെണ്ണിന്റെ പുറത്തു കുഴിച്ചിടുന്നു. ഇങ്ങിനെ പുറം നിറയെ മുട്ട കുഴിച്ചിട്ടുപോയശേഷം കുഴി മുഴുവനും തോൽകൊണ്ടു മൂടപ്പെട്ടു പോകുന്നു. നമ്മൾ ഭൂമിയിൽ ഓരോ ചെടിയുടെ വിത്ത് കുഴിച്ചിടുന്ന സമ്പ്രദായം ഇതുപോലെതന്നെയാണ്. വിത്തിൽനിന്നു ചെടി മുളച്ചുവരുമ്പോലെ, മുട്ട ചിരിഞ്ഞാൽ അമ്മയുടെ പുറത്തുള്ള ഓരോ അറയിൽക്കൂടെ, തോൽ മൂടിയും ചൊന്തിച്ചു കുട്ടിത്തലകൾ എന്തിനോക്കുന്നുണ്ടാകും. പുറം മുഴുവനും കുട്ടികൾ എന്തിനോക്കുന്ന അറകളോടുകൂടിയ ആ അമ്മത്തലയെ കാണുമ്പോൾ ചിരി

പൊട്ടിപ്പോകും. ഇരുവരിയൻതവള:— *Alytes obst-*
ericana) സാധാരണ തവളയുടേയും ശവരണിനി
 തവളയുടേയും മദ്ധ്യേ ചെക്കാവുന്ന ഒരു തരം തവളയാ
 ണിത്. നിലത്തുള്ള മടകളിലാണ് ഇവർ താമസിക്കു
 ന്നത്. പെണ്ണിടുന്ന ചങ്ങലപോലെ ഒത്തുകൂടുന്ന വലിയ
 മുട്ടകൾ ആണുകൾ ശേഖരിച്ചു തന്റെ തുടയുടേയും പുഷ്പ
 ത്തിനേറായും മേൽ, ഒരുതരം പശുപാലെയുള്ള സാധനം
 കൊണ്ട് ഒരു കൂമ്പാരമായി ചാരിച്ചുവെക്കുന്ന മുട്ടയിൽ
 നിന്നു വിരിഞ്ഞുവരുന്ന മിട്ടെലിയുടെ കണ്ണ് വെളിപ്പെ
 ടുന്നവരെ ഇവർ മടയിൽ ഒളിച്ചിരിക്കുന്നുണ്ടാകും. അ
 തിൽപിന്നെ ഇതു വെള്ളം കെട്ടിനില്ക്കുന്ന ഒരേടത്ത് ചാ
 ടുകയും അക്കുണംതന്നെ മിട്ടെലികൾ വെള്ളത്തിലിറങ്ങി
 യുഗ്മവും നീന്തി പോകയും ചെയ്യുന്നു. ഈ മാതിരി ത
 വളയെ പരശ്വീസീരാജ്യത്തുകുടിക്കാം.

വാലൻതവളകൾ:— (*The tailed am-*
phibia) ദോഷകുണ്ടാൽ നീണ്ട പല്ലികളാണെന്നു തോ
 നും. ചെറുപ്പകാലത്തു മിട്ടെലിദശയിൽ കാണുന്ന
 വാൽ ഇവർക്ക് ഒരിക്കലും പൊങ്ങുപോകുന്നില്ല. രണ്ടു
 ജോട് കാലുകൾ എല്ലാറ്റിനും ഉണ്ടെങ്കിലും ചിലതര
 ങ്ങൾക്കു പിൻകാലുകൾ ഉണ്ടാകയില്ല. ചിലരിന്നു കഴു
 ത്തിന്റെ ഇരുവശത്തുമായി പൂപോലെ ഏരിച്ചുനില്ക്കു
 ന്ന ചെമ്പരത്തി പൊങ്ങുകാരെ അതേനിലയിൽ
 ന്ന ഇരിക്കും. വാലൻതവളകൾ തങ്ങളുടെ ജീവദശ
 യിൽ ഒരു കാലത്തെങ്കിലും വെള്ളത്തിൽ പാർത്തുവരുന്ന
 ഒരു ജന്തുവാകാതെ കഴികയില്ല. ചിലതു ചതുപ്പ് സ്ഥല

ത്തും, ചിലത് ആഴമുള്ള തടാകത്തിലും, ചിലതു ഭൂമിയിലെ അനുഭാഗത്തിലുള്ള ജലാശയങ്ങളിലും പാർത്തുവരുന്നുണ്ട്. കരക്കാണെങ്കിൽ ഒളിവുള്ള സ്ഥലത്തോ വെള്ളത്തിലാണെങ്കിൽ അടിയിലോ പകൽമുഴുവനും കഴിച്ചുകൂടും. ഇരതെണ്ടാൻ പുറപ്പെടുന്നതു രാത്രിയാണ്. മണ്ണോടുകൂടി ഉറച്ചുപോയാലും ഉറച്ചു പെള്ളത്തിന്റെ ഉള്ളിൽ പെട്ടുപോയാലും ഇവർ ഒരിടം മരിച്ചുപോകയില്ല. ഇവയുടെ സന്ദാനം പ്ലാഗനരീതിയും വളരെ കൌതുകകരമായതാണ്. ആൺ തന്റെ ബീജത്തിന്റെ ഒരു കട്ട പെള്ളത്തിൽ വിസർജിക്കുന്നു. പെണ്ണ് അതെടുത്തു തന്റെ ഗർഭാശയത്തിൽ തള്ളുന്നു. അവിടെ നിക്ഷേപിച്ചാൽ പിന്നെ, മുട്ടകളായിട്ടോ മുട്ടകളിൽനിന്നു വിരിയുന്ന കുട്ടികളായിട്ടോ പെണ്ണ് ആ ബീജകൂട്ടയെ പുറത്താക്കുന്നു. ഈ വിഭാഗത്തിൽപെട്ട ചില ജാതി ജന്തുക്കളെ മാത്രം അല്പം വിവരിക്കാം.

പുള്ളിപ്പുല്ലിത്തവള:— (Spotted salamarder) ഇത് ഏകദേശം മുക്കാലടി നീളമുണ്ടാകും. പല്ലിയുടെ ആകൃതിയാണെങ്കിലും തല പല്ലിയുടെ തലയേക്കാൾ എത്രയോ തടിച്ചിട്ടാണ്. കറുപ്പുനിറമുള്ള ദേഹത്തിന്മേൽ മഞ്ഞുപ്പുള്ളികൾ വിതറിയിരിക്കും. വാലിന്നു വിലങ്ങനെ പരപ്പു കാണുകയില്ല. ഇതു വിഷവാഹിയാണെന്നുവെച്ചും തിര്യിൽ ചാടിയാൽ ചെറുതുപോകാത്ത ജന്തുവാണെന്നുവെച്ചും പുരാതനമായിട്ടുതന്നെ ജനങ്ങൾ ഇതിനെ വളരെ ഭയപ്പെട്ടുവന്നിരുന്നു. മലയിന്മേലുള്ള പാറകളിലും താഴ്വാരങ്ങളിലും കുടുകളിലും, തണു

പ്പും തണലും ഉള്ള ദിക്കുകൾ കണ്ടുപിടിച്ചു, ഇവറ്റാ അവിടെ പാർക്കുന്നു. രാത്രിയായാൽ ഇരതെണ്ടാൻ പുറപ്പെട്ടും കരയിൽകൂടെ നല്ലവണ്ണം നടക്കാൻ സാധിക്കയില്ല. വെള്ളത്തിൽ എത്തിയാൽ ഇതിന്ന് അസ്സലായി നീന്താൻ കഴിയും. അച്ച, ഇര, ചൊള്ള മുതലായ ജന്തുക്കളാണ് ഇതിന്റെ ഭക്ഷണം. ചിലപ്പോൾ വയർനിറയേ ശാപ്പിട്ടാൽ ഒരു മാസത്തോളം പട്ടിണികിടക്കാനും ഇവക്ക് കൂസലില്ല. കാലം കയ്യോ മറ്റോ പോയ്ക്കൊണ്ടിരിക്കുമ്പോൾ തൊക്കെ രണ്ടാമതും മുളച്ചുവരും. തല വെട്ടിക്കളഞ്ഞാൽ കൂടി വളരെദിവസം താമസിയാതെ മറ്റൊരുതല ലൊടിച്ച് വരുമെന്നു കേൾക്കുന്നു. ബ്രഹ്മാവ് രാവണന്നു വരും കൊടുക്കുമെന്നു ഈ ജന്തുവിന്നാണ് വരം കൊടുത്തതെന്നു തോന്നിപ്പോകും. നീപ്പല്ലി(Water newt)ഇത് ഏറിവന്നാൽ അര അടി നീളംവെക്കും. ഇത് തവളയുടെ മിട്ടെലികളെ എത്രയെങ്കിലും തിന്നും. ഇത് വെള്ളത്തിൽ നിന്ന് ഒരിക്കലും കരക്ക് കേറാറില്ല. ശൈത്യകാലത്ത് വെള്ളത്തിന്റെ ചോടെചെന്നു ദീർഘനിദ്രക്കൊരുക്കപ്പെടും. ഇതിന്റെ തല പരന്നിട്ടാണ്. മീത്തലച്ചുണ്ട് താഴെ ചുണ്ടിന്മേൽ വീണുകിടക്കുമ്പോലെ കവിഞ്ഞുനില്ക്കും. ദേഹം തടിച്ചുരുണ്ടിട്ടും, പുറം കരിമ്പുരപ്പും ആണ്. അവിടെ നല്ല കുറുപ്പുകുത്തുകളും ഉണ്ട്. ഇണപേരുന്നകാലങ്ങളിൽ ആണിന് മുതുകിന്മേൽ അസാരം ഏറിച്ചുനില്ക്കുന്ന ഒരു ചിറകുണ്ടാകും. ശൈത്യകാലമാകുമ്പോൾ ഇത് പോയ്ക്കൊണ്ടിരിക്കും. നീന്തുന്നത് വാലിന്റെ ചലനംകൊണ്ടാണ്. കാൽ പിന്നോക്കം നീന്തിവെച്ചിട്ടുണ്ടാകും. ഈ ജ

ഇവിടെ ദേഹത്തിന്മേൽ കരുണയ്ക്ക് ഉല്പിദ്വാൽ ഇത് പിടിച്ചുപറ്റിപ്പോകുന്നു. ഈ ജന്തുക്കൾക്ക് ശ്വാസംകഴിക്കാൻ കൂടക്കൂടെ മേൽഭാഗത്ത് ചെറുത്തുവരണം. മുട്ടയിട്ടുന്നത് നീർച്ചെടികളുടെ ഇലയിന്മേലാണ്. മുട്ടയിട്ടശേഷം ഇല മടക്കി മുട്ട അതിന്റെ ഉള്ളിലായ്ക്കൊണ്ടുവരുന്നു. മെക്സിക്കോയിലെ പല്ലിത്തവള (Axolotl) ഇത് മെക്സിക്കോ പട്ടണത്തിന്റെ ചുറ്റും കാണുന്ന തടാകങ്ങളിലാണ് അധിവസിക്കുന്നത്. കാഴ്ചയിൽ തടിച്ച കാര്യം പല്ലികളെ എന്നു തോന്നും. ഏകദേശം ഒരു മീറ്റർ വരെ നീളം ഉണ്ടാകും. മുൻകാലകൾക്ക് നാലും പിൻകാലകൾക്ക് അഞ്ചും വിരലുകളുണ്ടാകും. മങ്ങിയ കറുപ്പുള്ള ദേഹത്തിന്മേൽ കറുപ്പുപുള്ളികൾ ഉണ്ട്. പൂച്ചെമ്പരത്തികൾ ഓരോഭാഗത്ത് തുവൽപോലെ ഉള്ള മൂന്നു ഇരട്ടകളായി എറിച്ചുനില്ക്കുന്നുണ്ടാകും. പൂച്ചെമ്പരത്തികൾ ഒരിക്കലും പോസ്റ്റോകാത്ത ജന്തുക്കൾക്ക് കരയിൽകേറി നടക്കാൻ സാധിക്കയില്ല. അവക്ക് വെള്ളത്തിൽനിന്നെ ശ്വസിക്കാൻ സാധിക്കുകയുള്ളൂ. ഈ ജന്തു ഒരിക്കലും പോസ്റ്റോകാത്ത പൂച്ചെമ്പരത്തിയോടുകൂടിയതാണെന്നു വിചാരിച്ചുവന്നിരുന്നു. പരിശോധിച്ചപ്പോൾ അത് ഇതിന്റെ ജീവദശയിൽ ഒരു വിശേഷവിധി കണ്ടു. പൂച്ചെമ്പരത്തിയോടുകൂടിയ ജന്തു മുട്ടയിട്ട അങ്ങിനെയുള്ള കുട്ടികൾ വിരിഞ്ഞുവന്നു. ഈ കുട്ടികൾ പൂർണ്ണവളിച്ചയെത്തിയപ്പോൾ ചിലതിന്റെ പൂച്ചെമ്പരത്തികൾ പോസ്റ്റോകയും അവയുടെ ദേഹത്തിന്റെ ആകൃതിഭേദിക്കയും അവ കരയിൽകേറി വായു ശ്വസിക്കുന്ന ജന്തുക്കളായിത്തീരുകയും ചെയ്തു. ഇങ്ങിനെ ഒരു

രേ ജന്തുവിന്റെ മുട്ടകളിൽനിന്നു രണ്ട് പ്രത്യേകതരം ജന്തുക്കൾ ജനിച്ചുവരുന്നു. സൈറീൻ (Siren Lacertina) ചതുപ്പ് സ്ഥലങ്ങളിലും ചെങ്കും കെട്ടിനില്ക്കുന്ന സ്ഥലങ്ങളിലും, വിശേഷിച്ചു നെൽകൃഷിചെയ്യുന്ന സ്ഥലങ്ങളിലും അസാരം കറുത്തുനീണ്ട ചില പല്ലിത്തവളകളെ കാണുന്നുണ്ട്. സാധാരണ കാണുന്ന രാജ്യം തെക്കൻകേരളീനയാണ്. ഇതാണ് സൈറീൻ. ഇതിന്റെ മുൻകാലുകൾ ചെറുതും വളർത്തികയറത്തുമാണ്. ഇതിന്മേൽ നാല് വിരലുകൾ ഉണ്ട്. പിൻകാലുകൾ കേവലം ഇല്ല. വാൽ വിലങ്ങനെ പരുത്തിട്ടാണ്. കഴുത്തിന്റെ കാരോലിനയാണ്. മുമ്മുന്നിതളിളെ പൂച്ചമ്പരത്തിയും ഉണ്ട്. ഇതിന്റെ ചെറിയകണ്ണുകൾ തോൽകൊണ്ട് മൂടപ്പെട്ടിട്ടുണ്ടാകും. വായയുടെ കീറ്റ് ചെറുതാണ്. ചെവിയിന്റെ ചിഹ്നമെ കാണുകയില്ല. വായയിൽ ചെറിയ പല്ലുകളുണ്ട്. ഇത് ചളിയിലാണ് കൂട്ടുന്നത്. വെള്ളത്തിലും ഇറങ്ങും. അപൂർവ്വമായിട്ടേ കരക്ക് കേരകയുള്ളൂ. ആഹാരം ഇരകളും പ്രാണികളുമാണ്. ഇതിന്റെ പൂച്ചമ്പരത്തികൾ ഒരിടലും പോസ്റ്റാകുന്നില്ല. ഇതിന്നു നീണ്ട സഞ്ചിപോലെയുള്ള ശ്വാസകോശവും ഉണ്ട്. തലയുടെ നീളം ഒരംഗുലമാണ്. ഉടലും വാലുംകൂടി ഒന്നര അടി നീളമുണ്ടാകും. മൂന്നടി നീളമുള്ള ജന്തുക്കളേയും കണ്ടിട്ടുണ്ട്. ഇതിന്റെ ദേഹത്തിന്മേൽ ഒരതരം കട്ടിയായ പശ ഉണ്ട്. അതിന്നു ഒരു ദുഗ്ഗന്ധവും ഉണ്ട്. പന്ത്രണ്ട് മണിക്കൂറിനുള്ളിൽ മൂന്നുപ്രാവശ്യം ഇവ ശ്വാസംകഴിപ്പാൻ പൊന്തിവരും. നെൽകൃഷിയുള്ള കണ്ടങ്ങളിൽ ഇവററയെ അ

സംഖ്യം കാണാം. ഇതുകൊണ്ട് പലിത്തവള:—(Protens)

ഭൂമിയുടെ ഉള്ളിലുള്ള ചതുപ്പ് ഗുഹകളിലും ജലാശയങ്ങളിലും മാത്രമേ ഇതിനെ കാണുകയുള്ളൂ. ഈമാതിരി സ്ഥലങ്ങൾ കാർന്നിയോലാ ഡാർമെറിയ എന്നീ രാജ്യങ്ങളിലാണ് കാണുന്നത്. നീതുന്യോൾ ഇതിനെ കണ്ടാൽ ഒരു പലിത്തവളപോലെ ഇരിക്കുംകാലുകൾ വളരെചെറുതാണ്. കഴുത്തിന്റെ ഇരുവശത്തും ഓരോപിടി പൂച്ചെമ്പരത്തിയുണ്ടാകും. ഇത് ഒരടിയിൽ അസാരം ജാസ്ടി നീളംവെക്കും. ഒരു വിരലിന്റെ അത്രവണ്ണവും ഉണ്ടാകുവാൻ വിലങ്ങനെ പരന്നിട്ടാണ്. മുൻകാലിന്മുന്നും പിൻകാലിന്മുന്നും രണ്ടും വിരലുകളുണ്ട്. ഇതിന്റെ പൂച്ചെമ്പരത്തികൾ പവിഴപോലെ ചുക്കുന്നിട്ടാണ്. ഭീമൻപലിത്തവള.

തല പരന്നതടിച്ചിട്ടാണ്. ദേഹത്തിനും വാലിനും സ്വലത ധാരാളം ഉണ്ട്. വാൽ വിലങ്ങനെ പരന്നിട്ടാണ്. വിരലുകൾ ഒന്നിച്ചു ചേർത്തുവെച്ചപ്പോലെ തോന്നും. ഇവ ചെള്ളത്തിൽ മാത്രമേ പാർക്കുകയുള്ളൂ, ചീനയിലും ജാപ്പാനിലും ഉള്ള പുഴകളിൽ ഇവയെ ധാരാളം കണ്ടുകിട്ടും. പൂച്ചെമ്പരത്തി തോലിന്റെ അടിയിലായിരിക്കുകയാണ് ആ ഭാഗത്തിലെ തോൽ പുറമെ കരന്നപ്പോലെ തോന്നും. കണ്ണ് വളരെ ചെറുതും മുകളിന്റെ തുളകൾ മുഖത്തിന്റെ അറ്റത്തുമാകുന്നു. ദേഹത്തിന്റെ രണ്ടുഭാഗത്തും തോൽ ചുരുക്കുകളിട്ടപ്പോലെ എരിച്ചുനില്ക്കും. കരിമ്പുപുറപ്പുറമായ ദേഹത്തിന്മേൽ കുറുപ്പുള്ളികൾ ഉണ്ട്. ഇത് ഏകദേശം നാലടി ദീർഘമുണ്ടാകും. നദികളുടെ ഉത്ഭവസ്ഥാനത്താണ് ഇതിനെ കാണുന്നത്. ര

ണ്ടു തീരങ്ങളും പൂല്ലുകൊണ്ടും ചെടികൊണ്ടും നിറഞ്ഞിരിക്കുന്ന പ്രദേശത്താണ് ഇതിനു വളരെ വാത്സല്യം കാണുന്നത്. ഇര, മീൻ, ചെമ്മീൻ, തവളമുതലായ ജന്തുക്കളാണ് ആഹാരം. ഇവ രാത്രിമാത്രമേ ഇരതെണ്ടിനടക്കാറുള്ളൂ. ഒരിക്കലും കരക്കു കേരകയില്ല. പാമ്പൻപല്ലിത്തവള:—ആകൃതിയിൽ ഒരു മണിഞ്ഞിൽ പോലെ ഇരിക്കും. മുൻകാലുകൾ ഏത്രയോ ചെറിയ മാതിരിയിൽ കഴുത്തിൻതാഴെ എറിച്ചുനില്ക്കുന്നതു കാണം. വാലിന്റെ മുന്നിൽ രണ്ടു പിൻകാലുകളും ഉണ്ട്. ഇങ്ങിനെ നാലു കാലുകളും ഉണ്ടെങ്കിലും നീന്തുന്നതു പാമ്പിനേപ്പോലെയാണ്. കണ്ണ് വളരെ ചെറുതാണ്. ഇതു രണ്ടര അടിയിൽ ജാസ്മിനീളമുണ്ടാകും. ഇവയെ വയലിൽ ഉള്ള തോടുകളിലും കാണം. ഇത് അധിപസി ക്കുന്നതു വടക്കു അമേരിക്കയിലാണ്. ഇരപോലെയുള്ള പല്ലിത്തവള:— (Apoda) കാഴ്ചയിൽ ഒരു നേത്തു നീണ്ടുരുണ്ട ഒരു ഇരയേപ്പോലെ ഇരിക്കും. കാലുകൾ കേവലം ഇല്ല. വ്യാമകാണത്തക്കനിലയിൽ കണ്ണുകൾ ഇല്ല. ചെറിയ മാളങ്ങൾകുഴിച്ചു അതുകൂടിയാണ് ഇവ കടന്നുകൂട്ടുന്നത്. പൂണ്ണ പലിപ്പം എത്തിയതിൽപിന്നെ മാത്രമേ ഇവ കരയിൽ കേറിവരാറുള്ളൂ. കുട്ടിക്കാലാമുഴുവനും വെള്ളത്തിലാണ് കഴിച്ചുകൂട്ടുന്നത്. ഈ മാതിരി പല്ലിത്തവളയെ ഇന്ത്യയിലും ആഫ്രിക്കയിലും അമേരിക്കയിലും കണ്ടുവരുന്നു. ഒരു ജാതിയെ വയനാട്ടിൽ കണ്ടിട്ടുണ്ട്. ദേഹം ഒന്നര അടിയിൽ ജാസ്മിനീളമുണ്ടാകും.

ചിലപ്പോൾ ദോഷത്തിന്മേൽ മോതിരംപോലെയുള്ള വെള്ളപ്പൊക്കം ഉണ്ടാകും. കാഴ്ചയിൽ ഇതൊരു കരുടൻപാവാണെന്നു തോന്നിപ്പോകും.

അദ്ധ്യായം 9.

ഇഴജാതികൾ.

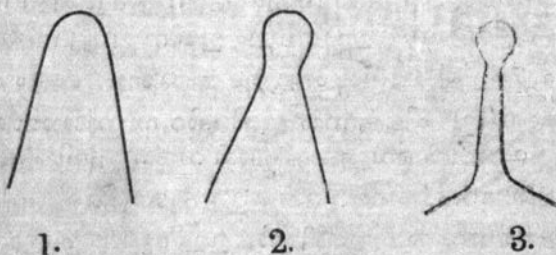
ഇഴജാതികൾ എന്ന പേർക്കൊണ്ടു സൂചിപ്പിക്കുന്ന ജന്തുക്കൾ ചീങ്കണ്ണി, ആമ, പല്ലി, പാമ്പ് ഇവറാണ്.

ചീങ്കണ്ണികൾ.

ഇതിന്നു മണ്ണൻ എന്നും മുതല എന്നും പേർ നടപ്പുണ്ട്. ഈ വംശത്തിലെ ജന്തുക്കൾ കരയിലും വെള്ളതലയിലും പാർക്കുന്നുണ്ടെങ്കിലും പരക്കുവാൻ തക്കവണ്ണം കോപ്പുകളുണ്ടായിട്ട് ഒന്നിനേയും കാണുകയില്ല. ഇവറായെ അധികം കാണുന്നത് ഉഷ്ണമേഖലയിലാണ്. സംഖ്യ കൊണ്ടും ജാതികൊണ്ടും ഈ വംശക്കാർ പരിപൂർണ്ണമായിട്ടു കാണുന്നത് ഇന്ത്യരാജ്യത്തിലാണ്. പിന്നെ ജാസ്മി കാണുന്നത് ആഫ്രിക്കയിലാണ്. സൂസിലാണ്ടിലുപിയിൽ ഒരു ജാതിയെ മാത്രമേ കാണുകയുള്ളൂ. ഇവയൊക്കെ കാഴ്ചക്കു വളരെ വിശുദ്ധികളും മരക്കുപ്പിപ്പോലെയൊരോ ദിക്കിൽ കിടക്കുന്നവരായുമാണ്. ദോഷത്തിന്റെ ആകൃതി പല്ലിയുടെ ദോഷത്തിന്റെ ആകൃതിപോലെതന്നെ. പക്ഷേ വലിപ്പം വളരെ ജാസ്മിയുണ്ടാകും. വാൽ നീ

ണ്ടു ശക്തിയുള്ള വിലങ്ങനെ പിടിച്ചു മന്ത്രിപാലെ പരപ്പുള്ളതുമാകുന്നു. വാലിന്റെ മീതെ നെടുനീളത്തിൽ ഈ ചുവളിന്റെ പല്ലുകൾപോലെ എറിച്ചുനില്ക്കുന്ന ഒരു വരമ്പുണ്ട്. മുഖം വളരെ നീണ്ടിട്ടാണ്. തലക്കു വളരെ പരപ്പാകുന്നു. കാലുകൾ വളരെ നീളംകുറഞ്ഞവയും വിരലുകളുടെ ഇടയിൽ അല്പം തോല്പാടയുള്ളവയുമാകുന്നു. ശരീരത്തിന്റെ പുറത്തും വാലിനേലും ഇഴുകുകൾപോലെ ഉറച്ചു തോൽ അധിപിടവിടെ മുഴച്ചുനില്ക്കുന്നതുമാകുന്നു. ഉദരം വെളുത്തു മറുവമുള്ളതാകുന്നു. പല്ലുകൾ വളരെ ഉണ്ട്. വായ തുറന്നുനോക്കിയാൽ നാവുണ്ടെന്നു തോന്നുകയില്ല. ഇവ അധിപസിക്കുന്നതു പൂഴകളിലും തടാകങ്ങളിലുമാണ്. ഉപ്പുവെള്ളം ഇതിനു നല്ല പത്വമല്ല. പൂഴകളിൽ അനങ്ങാതെ തലയും വാലും മാത്രം പുറമെ കാണിച്ചു കിടക്കുന്നത് ഇതിന്റെ സ്വഭാവമാണ്. ഇവ പൂഴയിൽ വെള്ളംകുടിപ്പാൻ വരുന്ന വലിയ ജന്തുക്കളെതന്നെ പിടിക്കും. ഒരു ജന്തു പൂഴയരികെ നില്ക്കുന്നതു കണ്ടാൽ വെള്ളത്തിന്റെ ഉള്ളിലൂടെ പൂളാനിട്ടു പെട്ടെന്ന് അതിന്റെ സമീപത്തെത്തി, മുഖമൊ പിടിത്തംകിട്ടുന്ന മറുവല്ല ഭാഗമൊ മുറുകെ കടിച്ചു വാൽ കൊണ്ടു വേണ്ടിവരുന്ന ദിക്കിൽ ഒരു അടിയും അടിച്ചു അതിനെ ക്രമേണ ഇഴച്ചു വെള്ളത്തിൽ അടിക്കൊല്ലുന്നു. ശവത്തെ കരക്കു കൊണ്ടുവന്നിട്ടാണ് മിക്കസമയത്തും തിന്നുന്നത്. മനുഷ്യന്മാരേയും ചീങ്കണ്ണികൾ വളരെ കൊന്നുതിന്നതായറിവുണ്ട്. ചീങ്കണ്ണി നമ്മെ വന്നു പിടിച്ചാൽ വിരലുകൾ അതിന്റെ കണ്ണിൽ ഇട്ടു അമ

ത്തിയാൽ മാത്രമേ അതിന്റെ പിടിത്തം വിട്ടുപോകയുള്ളൂ. ചീങ്കണ്ണി 20 മുതൽ 60 വരെ മുട്ടയിടും. മണലിൽ രണ്ടടി കഴിച്ചു അതിലാണ് മുട്ടയിടുന്നത്. കഴിമുട്ടിയതിന്റെ ശേഷം ചീങ്കണ്ണികൾ അതിന്മേൽ കിടക്കും. മുട്ട വിരിയാറാകുമ്പോൾ തള്ളുകൾ കഴിമാന്തി, മുട്ടകളെ പുറത്താക്കി, അതിൽനിന്നു വിരിയുന്ന കുട്ടികളേയുംകൂട്ടി നടക്കും. ചീങ്കണ്ണിവംശത്തിൽ വളരേജാതി ജന്തുക്കളുണ്ടെങ്കിലും മുഖ്യമായ നാലഞ്ചെണ്ണത്തെ മാത്രം വിവരിക്കാം. ഇവയിൽ ചിലജാതി ജന്തുക്കളുടെ മുഖത്തിന്റെ ആകൃതി പടന്നോക്കി പ്രത്യകിച്ചു മനസ്സിലാക്കേണ്ടതാ

ണ്. പുരാതന മിശ്രക്കാർ നീലനദിയിൽ സംഖ്യയില്ലാതെ കണ്ടിരുന്ന ഈ ഗംഭീരന്മാരെ ആരാധിച്ചു പോന്നിരുന്നു. സകല പാപങ്ങൾക്കും ഉത്തരവാദിയെന്നും പുരാതന മിശ്രക്കാർ വിശ്വസിച്ചുപോന്നിരുന്ന ഒസീരിസ്സ എന്ന ദേവതയുടെ അനുജൻ ടൈഫൻ എന്ന ദേവതയുടെ ഒരു അടയാളം ചീങ്കണ്ണിയാകുന്നു. ചിലേടങ്ങളിൽ ചീങ്കണ്ണികൾക്ക് ഭക്ഷണം കൊടുക്കുന്നുണ്ട്. നമ്മുടെ രൂപ്രയാർ ദേവസ്വം സ്വത്തുക്കളിൽ ചിലത് ചീങ്കണ്ണിക

ഓണത്രെ. സേതു ബന്ധിക്കുമ്പോൾ കപികളെ പിടിച്ചു വിഴുങ്ങാത്തതുകൊണ്ടായിരിക്കുമോ ശ്രീരാമക്ഷേത്രത്തിൽ ഇവരാകും ഇത്ര പ്രാധാന്യം വിധിച്ചത് എന്നു ഞാനറി യുന്നില്ല. മീങ്കുണ്ണികളെ തിന്നുന്ന സരസന്മാരും നമ്മുടെ ഇടയിൽ ഉണ്ട്. ഇതിന്റെ മംസം കോഴിമംസംപോലെ സ്വാദുള്ളതാണെന്ന് പറയുന്നു. ഇവർ വളരെ പകയു ള്ള ജന്തുക്കളാണെന്ന് നാട്ടുകാരുടെ ഒരു വിശ്വാസം ഉണ്ട്. ഉണ്ണുകാലത്ത് പുഴവക്കിനുള്ള മടകളിൽ കേറി ഇവർ ദ്രീ ശ്വനിദ്രക്കാരംഭിക്കും. മഴക്കാലത്ത് ഉണർന്ന പുഴകളിൽ ഇറങ്ങിവരും. വിശപ്പുകൊണ്ട് പരവശന്മാരായിത്തീരുന്ന ഇവരായെ ആ സമയത്ത് വളരെ ഭയപ്പെടേണ്ടതാണ്. പുഴയോരത്തുള്ള പറമ്പുകളിൽ കേറിവന്നു ഇവർ മെ മച്ചിങ്ങയുൾക്കൂടി തിന്നുമെന്നു കേൾക്കുന്നു. എന്തെങ്കിലും പുഴയുടെ തീരത്തുള്ള ഈശാ എന്ന സ്ഥലത്ത് ചെന്നപ്പോൾ അവിടെ കണ്ടുകാഴ്ച വൈയിടസ് എന്ന ധ്വനി ഇങ്ങിനെ വെച്ചു കേൾക്കുന്നു:—“ഉണ്ണുകാലത്ത് മുതലകൾ വളരെ ഉപദ്രവിക്കുകയായിരുന്നു. ഈ കാലങ്ങളിൽ ഒന്നരണ്ടുണ്ണും ജനങ്ങൾ കുളിക്കുന്നേടത്ത് എപ്പോഴും പതിയിരിക്കു പ തിടയായിരുന്നു. ആട്, നായ, പന്നി, മനുഷ്യക്കുട്ടി, മത്ത നായ മനുഷ്യൻ മുതലായ കൂട്ടരെ ഇവർ ദേവമില്ലാതെ പിടിച്ചുതിന്നാറുണ്ട്. എന്നിട്ടുകൂടി കുളിക്കാനിറങ്ങുന്നവ ക്ക് വലിയ ഭയമൊന്നും കണ്ടില്ല. സമീപത്ത് ഇവൻ ഉ ണ്ടെന്ന് കണ്ടാൽകൂടി നാട്ടുകാർ കുളിപ്പാനിറങ്ങും. പ ക്കെ അവർ നല്ലവണ്ണം കരുതിയിരിക്കും. മുതല കുറെ അ കലെന്നിന്ന് തലയുപൊങ്ങിച്ചു കുളിക്കുന്നവരെ തുറിച്ചു

നോക്കുന്നുണ്ടാകും. അവരാരും കരയുവിട്ട് വളരെ അകലെ പോകാറില്ല. മുതലയുടെ വാലിന്റെ ഭാഗത്തിൽനിന്ന് വല്ല അനക്കവും ഉണ്ടായാൽ കുളിക്കാനിറങ്ങിയവരെക്കു കരക്ക് പാഞ്ഞുകേൾ. മുതല, തങ്ങളുക്കൊള്ളെ വന്നിട്ട് സ്ത്രീകളും കുട്ടികളും പരിഭ്രമിച്ചു കരക്ക് പാഞ്ഞുകേറി ചിരിച്ചു വീഴുന്നത് ഞാൻ പലപ്പോഴും കണ്ടിട്ടുണ്ട്. നാട്ടുകാർക്കു് ഇവയെ കൊല്ലാൻ സാധിക്കുമെങ്കിലും അവർ സാധാരണ അതിന്നായൊരുമ്പടങ്ങിയില്ല. എന്നാൽ ഏതെങ്കിലും ഒരു മുതല ഒരു മനുഷ്യനെക്കൊന്നു എന്നറിയാതെ, അവർ ഒട്ടുണ്ടാത്ത ഉത്സാഹത്തോടെ അതിനെ വല്ലപ്രകാരത്തിലും തിരഞ്ഞുചിടിച്ചു ചാട്ടുളികൊണ്ടും മറും കൊന്നു കരക്കിഴിച്ചുകൊണ്ടുപരുന്നു. ഒന്നിനേക്കൊന്നാൽ രണ്ടുമുന്നഭിചസത്തിനുള്ളിൽ മറ്റൊന്നു അതിന്റെ സ്ഥാനത്ത് വന്നെത്തുന്നു. വേറെ ചിലേടത്ത് നാട്ടുകാർക്കു് ഇവയെ കേവലം ഭയമില്ല. ഇവരുടെ മുഖാഹാരമായ കടലാമകളെപിടിപ്പാൻ ഒരു കൂട്ടക്കാർ വലിയ വല ഇട്ടപ്പോൾ, ആമകളുടെ കൂട്ടത്തിൽ ഒരു വലിയ മുതലയും പെട്ടു. നാട്ടുകാർ വലവലിച്ചു ആമകളെ പിടിക്കാൻ വെള്ളത്തിൽ ചാടിയപ്പോൾ ഒരടിയിൽ ജാസ്സി നീളമുള്ള മുഖത്തോടുകൂടിയ ഈ വലിയ മുതലയെ പൂല്ലോളം വലുതാക്കി. ആ മുതലക്ക് ഒരു കടിക്കൊണ്ട് ഓരോരുത്തന്റെ കാൽ രണ്ടു കഷണമാക്കിക്കളയാമായിരുന്നു. ഇതിനെ കണ്ടിട്ട് നാട്ടുകാർക്കു് ഭയമെന്നും ഉണ്ടായിരുന്നില്ല. അവരുടെ ഭയം ഈ ജന്തു വലുതാക്കിയതുകൊണ്ടു് എന്നു മാത്രമായിരുന്നു. ഒരുത്തൻ “ഞാനിതാ മുതലയുടെ തലത്തെ

ട്ട്” എന്നു നിലവിലിട്ടപ്പോൾ “എന്നെ ഇതാ മുതലാക്കി” എന്ന് മറ്റൊരാളെ നിലവിലിട്ടു. ഇതിനെ ചവിട്ടിപ്പോയിട്ട് ഒരുത്തൻ വീണ്ടുകൊടുത്തപ്പോൾ ബാക്കിയുള്ളവർ കൈമുട്ടിയാത്തു. ഒട്ടക്കം പതിനാലുവയസ്സുള്ള ഒരു ചെറുപ്പക്കാരൻ എന്റെ ആവശ്യപ്രകാരം അതിന്റെ വാൽപിടിച്ച അതിനെ പ്രയാസപ്പെട്ടിട്ട് ചവിട്ടുകൊണ്ട് കരക്കിട്ടു. ഈ കുട്ടി, ചളിവെള്ളത്തിൽ കൂടെ അതിനെ ഏകനായി ഏകദേശം ആറുവർ ദൂരത്തോളം ഇഴച്ചുകൊണ്ടുവന്നു. കരക്കുത്തറയ്ക്കപ്പോൾ ഞാൻ ഒരു വലിയ വടികൊണ്ടു അതിന്റെ തലക്ക് ഒന്നുകൊടുത്തു അതിനെ തൽക്ഷണം കൊന്നു.”

കൈമൻ:—മേലെ കവിളിൻമോടെ അണ്ണിയിലേ വലിയപല്ലുകൾക്ക് വന്നുനീല്ക്കുവാൻ തക്കവണ്ണമുള്ള ഒട്ട് (ഒഴിവുസ്ഥലം) കാണുകയില്ല. ഇവ അധിപതിക്കുന്നത് തെക്കൻ അമേരിക്കയിലാണ്. എമസൻ, ഓറിനി കോമുതലായ നദികളിൽ കൈമൻ അസംഖ്യമായി പാതുവരുന്നു. കൈമൻ ഇരുപതടിനീളവും വളരെ വലിപ്പവുമുള്ള ജന്തുവാകുന്നു. നമ്മുടെ കുളങ്ങൾ തവളകളേക്കാണ്ട് നിറയപ്പെട്ടിരിക്കുന്നപോലെ, തെക്കൻ അമേരിക്കയിലെ പുഴകൾ കൈമന്മാരെക്കൊണ്ട് നിറയപ്പെട്ടതാകുന്നു എന്നു പറയുന്നതിൽ അതിശയോക്തി. ഇല്ല. നാട്ടുകാർ ഇതിനെ വെറുക്കുകയും ഭയപ്പെടുകയും ചെയ്യുന്നുണ്ട്.

അമേരിക്കൻ ചീങ്കണ്ണി:—ഇവയേ സമൃദ്ധിയായി കാണുന്നത് വടക്കേ അമേരിക്കയിലും ചീനയിലുമാകുന്നു. വെള്ളപ്പൊക്കമുണ്ടാകുന്നകാലത്ത് ഇവ പുഴയുവിട്ടു ചു

ററുജ്ജലിയിൽ കേറുന്നു. ആ സമയത്ത് ആഹാരസന്ധി
ദന്തിനനുഷ്ടം, ഇവ, അധിവിടെ ഓരോ ആഴമുള്ള
കുഴികളിലുവെക്കും. ഇറക്കത്തിന് വെള്ളം വാൻപോ
കുന്ധം, മത്സ്യങ്ങളെക്കൊണ്ട്, അധികവെള്ളം കെട്ടിനി
ല്ക്കുന്ന ഈ കുഴികളിലെക്കിറങ്ങുന്നു. ഇങ്ങിനെ കുഴിയിൽ
കെണിത്തൂങ്ങുവാകുന്ന മത്സ്യങ്ങളെ, ചീങ്കണ്ണി പ്രയാസം
കൂടാതെ പിടിച്ചുതീരുന്നു. ഇതൊന്നും പോരാഞ്ഞിട്ട് ഇവ
വെള്ളംകുടിപ്പാൻ വരുന്ന, ആട്, നായ, മാൻ, കുതിര
എന്നീ മൃഗങ്ങളെയും കടന്നുപിടിക്കും. ഓരോന്നു നായി
ത് മുട്ടയിടും. പുഴയുടെ പത്തുപതുവാര അകലേയാണ്
മുട്ടകൾ നിക്ഷേപിക്കുന്നത്. മുട്ടയിട്ടുതീർന്നാൽ മുട്ടകളെ
ഇവ ചണ്ടികൊണ്ട് മൂടിവെക്കും. ഈ ജാതി ചീങ്കണ്ണി ഇ
രുപതടിയിലും ജാസ്മിനിലുവെക്കും.

നാടൻചീങ്കണ്ണി:— ഈ ജാതിയിൽ ചെറിയതര
ക്കാലം വലിയതരക്കാലം ഉണ്ട്. ഓഷ്ഠത്തിന്റെ ഓരോ ഭാ
ഗത്തു് താഴെ അണ്ണിയിൽനിന്നു ചൊന്തുന്ന പല്ലുകൾക്കു
വന്നുചേരാൻ തക്കവണ്ണം ഓരോ കുഴി ഉണ്ടാക്കും. ചെറി
യമണ്ണന്മാർ നമ്മുടെ രാജ്യത്തിലെ ചെറിയ പുഴകളിലും
തോടുകളിലും കുണ്ടുകളിൽ വന്നുകൂടും. രാത്രിയിൽ ഇ
വര പരമ്പിൽകേറി മെച്ചിയും മററുതിന്നും. അങ്ങി
നെയുള്ള അവസരങ്ങളിൽ അറിയാതെ പലരും ഇതി
നെ തടഞ്ഞുചീണ്ടുപോയിട്ടുണ്ട്. തിരൂരിൽ വളരെ ആഴ
മുള്ള ഒരു കിണറിൽ ഒരു ചെറിയ മണ്ണനെ ഞാൻ കണ്ടി
ട്ടുണ്ട്. ഇതെങ്ങിനെ അതിൽ എത്തിക്കൂടി എന്നു എന്നി
ക്കു മനസ്സിലാകുന്നില്ല. എങ്ങിനെയൊക്കെയും അതിന്നു

തന്റെ ആയുസ്സ് അവിടേനിന്നുതന്നെ കഴിക്കാതെ നീ വൃത്തിമില്ല. ആഹാരമെന്നും കിട്ടാതെ ആ സാധുമണ്ണൻ വളരെ ക്ഷീണിച്ചിരുന്നു. മഴപെയ്തു പുഴകളിലും മറ്റും പുളിപ്പെള്ളം പോയ്ക്കൊഴുത്തത് അവിടെ എവിടുനോ എന്നറിഞ്ഞില്ല അസംഖ്യം മണ്ണന്മാരും വന്നെത്തുന്നു. ഇവ നായകളേയും താരാവൃകളേയും സാധാരണ പിടിക്കും. തിരൂരിൽ ഒരു നമ്പൂതിരിയുടെ കുളത്തിൽ കുളിപ്പാനിറങ്ങിയ ഒരാളെ സന്ധ്യാസമയത്ത് ഒരു മണ്ണൻ പിടിക്കുകയുണ്ടായി. എന്നാൽ മറ്റു ചിത്രകളെ സഹായംകൊണ്ട് അദ്ദേഹം ഒരുവിയേന രക്ഷപ്പെട്ടു. ഇച്ഛാഭംഗം നേരിട്ട മണ്ണൻ കരക്കുകുറി ഒരു വല്ലാത്ത ശബ്ദം ഉണ്ടാക്കിയിരുന്നു പോലും.

കായൽ മുതല: — ദേഹത്തിന്റെ വടിവിൽ മണ്ണനേ പോലെയാണെങ്കിലും ഇതു മണ്ണനേക്കാൾ വളരെ വലിപ്പമുണ്ട്. മുഖം പരന്നിട്ടും സാമാന്യം നീളംകുറഞ്ഞിട്ടുമാണ്. ഇന്ത്യക്കാർ ഇതിനെ മാംഗൂർ എന്നു ചില രാജ്യത്തിൽ വിളിച്ചുവരുന്നുണ്ട്. ഇതിന്റെ അധിവാസസ്ഥലം ഇന്ത്യ, ലങ്ക, ബർമ്മ, മലയാ, എന്നീ രാജ്യങ്ങളാണ്. ഇത് ഏറ്റവും വലുതായാൽ പതിനെട്ടടി നീളമെ ഉണ്ടാവുകയുള്ളൂ. എന്നാൽ കായലുകളിൽ പാർക്കുന്ന ഒരുതരം ഭീമന്മാരുണ്ട്. ഇവാരയുടെ മുഖം അസാരം നീണ്ടിട്ടുതന്നെയാണ്. ഇവ പുഴയും സമുദ്രവും തേങ്ങിച്ചുവരുന്നദിക്കിൽ മാത്രമല്ല കടലിൽ വളരെ ഉള്ളോട്ടുകൂടി കടന്നുകൂടാറുണ്ട്. ബങ്കാൾ ഉൾക്കടലിലാണ് ഇവാരയെ ധാരാളം കാണുന്നത്. ഈ തരത്തിൽപ്പെട്ട ഒരു ഗംഭീരൻ

മുപ്പത്തിമൂന്നടി ദീർഘമുണ്ടായിരുന്നു. ഈ മുതല മനുഷ്യനാണെന്നും വളരെ ഉപദ്രവിക്കാറുണ്ട്. തോണിയിൽകൂടെ പോകുന്നവരേയും ഇവർ നിർമ്മയം വന്നു പിടിച്ചുകൊണ്ടുപോകാറുണ്ട്. ഒരു കുട്ടിയെ ഇങ്ങിനെ കൊണ്ടുപോയ മുതലയെ ഡക്കാമോജ്യക്കാർ ചാട്ടുളിയെറിഞ്ഞുകൊന്നിട്ടുണ്ടായിരുന്നു. കൊല്ലുന്ന സമ്പ്രദായം ഒരുമാതിരി ആപല്ലരമായ ഒരു മാതിരിയാണ്. അഞ്ചെട്ടാളുകൾ ഒരു ബോട്ടിൽചെന്നു കേരം പുഴയുടെനടുക്കുത്തറിയാൽ ഒരു ധീരനായ കുട്ടി വെള്ളത്തിൽചാടി കയ്യുംകാലും അടിച്ചു ശബ്ദമുണ്ടാക്കും. ശബ്ദമുണ്ടാക്കിയ ഉടനേതന്നെ ബാക്കിയുള്ളവർ കുട്ടിയെ എടുത്തു വഞ്ചിയിലിടും. ആ നിമിഷത്തിൽത്തന്നെ കുട്ടി ശബ്ദമുണ്ടാക്കിയ ദിക്കിൽ ഒരു വലിയ മുതല ചൊറുന്നതു കാണും. അപ്പോൾ അതിനേയും കാത്തുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന വഞ്ചിയിലെ കൂട്ടർ ചാട്ടുളി എറിഞ്ഞു അതിനെ കൊല്ലും. ഇങ്ങിനെ കൊന്നു പിടിച്ചുകൊണ്ടുവന്ന ഒന്നിന്റെ ഉദരത്തിൽ പൊന്നിന്റെയും വെള്ളിയുടെയും പല ആഭരണങ്ങൾ കണ്ടിരുന്നു. ഈ സംഗതികൊണ്ട് ആ മുതല വളരെ കുട്ടികളെ പിടിച്ചു തിന്നിരിക്കണം എന്നു ഊഹിക്കാവുന്നതാണ്.

നീലനദിയിലെ മുതല:—നീലനദിയിലെ ഇരുവശത്തുമുള്ള മണൽതിട്ടകളിന്മേലാണ് ഇവ വളരെ കേറിക്കിടക്കുന്നതു കാണുന്നത്. ഓരോ മണൽതിട്ടമേൽ ഓരോ പ്രത്യേകം മുതലയാണ് കേറിക്കിടപ്പാൻ എപ്പോഴും വരുന്നത്. മറ്റെ മുതലകളൊന്നും ചില വ്യവഹാരതല്പരന്മാരായ അയൽവക്കുകാരോടൊപ്പം അന്നുന്റെ ദിക്കിൽ ക

യൂറാൻ വരികയില്ല. ഈ ജാതി മുതലക്കു കണക്കിലേറെ ക്രൗഞ്ചും അതിന്നടുത്ത ഡൈവുമാണ്. കുതിരപ്പുറത്തിന്നു ഒരു സാസ്തിനെ പുഴവക്കിന്നെത്തിയപ്പോൾ, ഒരു മുതല, കാൽപിടിച്ചു പുഴയിൽ ഇഴച്ചുകൊണ്ടുപോയിക്കൊന്നു എന്നു മാത്രമല്ല ആ സാസ്തിന്നു സഹായമായെത്തിക്കൂടിയ ചിലരേയും കടിച്ചു പരുക്കേല്പിച്ചു. ഫണ്ടു ഈജിപ്തിലെ ജനങ്ങൾ ഇതിനെ ആരാധിച്ചിരുന്നു. ഇതും പോർക്കിൽ ഇവർക്ക് ആഹാരമായി മനുഷ്യശിശുക്കളെ പുഴയിൽ എറിഞ്ഞു കൊടുക്കാനുണ്ടായിരുന്നു. ആ ഹൃദയിലെ വടക്കുപടിഞ്ഞാറൊരഭാഗത്ത്, തദ്ദിക്കിലെ പൂരോഹിതന്മാർ മൂന്നരണ്ടു മുതലുകളെ ഒരുമാതിരി ക്ഷേണകൊടുത്തു മെരുക്കീട്ടുണ്ട്. ക്ഷേണമായിക്കൊണ്ടുവരുന്ന ത് ഹിമപോലെ വെളുത്ത കേഴികളേയാണു്. തൃപ്രയാർ ക്ഷേത്രത്തിന്റെ അടുത്തുള്ള 'പുഴയിലെ മുതലകൾക്കും അവിടുത്തെ കൂട്ടർ ആഹാരംകൊടുക്കാറുണ്ട്'. ചിലപ്പോൾ അവിടുന്ന് കോപിച്ചുപോയിക്കളഞ്ഞ മുതലയെ, ചില ക്ഷേത്രകാര്യക്കാർ, വളരെ ദൂരദേശങ്ങളിൽചെന്നു തിരഞ്ഞു കണ്ടുകിട്ടിയാൽ, വാഗ്ദേവതയെപ്പോലെ രണ്ടു മതം എഴുന്നള്ളിച്ചുകൊണ്ടു വരാറുണ്ടെന്നു കേൾക്കുന്നു.

ഗംഗയിലെ ദീപ്തമുഖൻ മുതല:— (Gavial) ഇതിന്റെ മുഖം വളരെ നീണ്ടു മെലിഞ്ഞതാണ്. നാടുകാർ ഇതിനെ ഗാരിയൽ എന്നു വിളിച്ചുവരുന്നു. ഇവപാക്കുന്നതു് പുഴകളിലാണ്. മുഖത്തിന്റെ അറ്റത്താണ് നാസാലാരങ്ങൾ നില്ക്കുന്നതു്. ഇത് ഇരുപതടി നീളം വെക്കും. ഫക്ഷേ മനുഷ്യരേയും മൃഗങ്ങളേയും ദ്രോഹിക്കും

ൻ വരാറില്ല. ഒരുജന്തു നാല്പതു മുട്ടയിടും. ഇത് എത്രയോ അച്ചുവുമായിട്ടേ കരക്കു കേറിക്കിടക്കുകയുള്ളൂ.

ആമവംശം.

ആമ, കാഴ്ചക്കു സുഖമില്ലാത്ത ഒരു വല്ലാത്ത സൃഷ്ടിയാണ്. പുറത്തും അടിയിലും ഒരുപോലെ, ഉറപ്പുള്ള അസ്തികൾ വന്നുചേന്ന്, ഒരു പെട്ടിപോലെ ഇരിക്കുന്ന ഒരു തരം ഉറയുള്ള ജന്തുക്കളാകുന്നു ആമകൾ. മീതെയുള്ള പലകപോലെ പരന്ന അസ്തിക്കുഭേമൽ പലിശ എന്നും മോടേയുള്ളതിന്നു കീഴ്വലിശ എന്നും പറയുന്നു. മേൽപലിശമേൽ ചിലപ്പോൾ പലതരമായ ഉയച്ചുകളും താഴ്വുകളും ഉണ്ടാകും. ഈ അസ്തി മിക്കസമയത്തും തോൽകൊണ്ട് മൂടപ്പെട്ടിരിക്കുമെങ്കിലും ചിലപ്പോൾ ഇതിന്മേൽ അന്യോന്യം ബന്ധിച്ചുനില്ക്കുന്ന സെല്ലുലോസ് (Cellulose) പോലെയുള്ള പൊളികൾ നിറത്തിയിരിക്കും. ഈ പൊളികളിന്മേൽ ചിലപ്പോൾ മനോഹരങ്ങളായ ചിത്രപ്പണികളും കണ്ടുവരാറുണ്ട്. ആമകൾക്കു മിക്കതിന്നും ഉള്ളിൽ (ഈ പെട്ടിപോലെ ഇരിക്കുന്ന ഉറയുടെ ഉള്ളിൽ) തങ്ങളുടെ തലയും വാലും നാലുകാലും വലിച്ചുകുളുവാൻ സാധിക്കും. കാൽ കറുത്തായിട്ടാണ്. ഗതികാണുമ്പോൾ ഏതെന്നും ഒരു വലിയ ഭാരവും പേറി ഘനംകൊണ്ട് എത്രയോ പ്രയാസപ്പെട്ടുമാത്രം നടക്കുന്നതാണെന്നു തോന്നും. എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ ഭൂമിയിൽക്കൂടെ വളരെ സാവധാനമായി നടക്കാനു ഇവയ്ക്കു സാധിക്കുകയുള്ളൂ. ഈ വംശത്തിൽ ചില

തു കരയിലും, ചിലതു ചതുപ്പുസ്ഥലത്തിലും, ചിലതു പുഴയിലും ചിലതു കുടലിലും അധിവസിക്കുന്നു. ഇങ്ങിനെയുള്ള അധിവാസസ്ഥലങ്ങൾക്കനുസരിച്ചു ഇവറ്റായുടെ ആകൃതിക്കും പ്രകൃതിക്കും ഗണ്യമായ ഭേദം സിദ്ധിക്കുന്നതുകൊണ്ടു, മേല്പറഞ്ഞ അടിസ്ഥാനത്തിന്മേൽ ഇവറ്റായെ നാല് വർഗ്ഗക്കാരായി വിഭാഗിക്കാവുന്നതാണ്. ആദ്യമില്ലാത്ത രാജ്യങ്ങൾ ഉണ്ടായിരിക്കയില്ലെങ്കിലും ആദ്യമുള്ള അതിസുലഭമായി കണ്ടുവരുന്നതു ഭവീഷ്യകളിലാണ്. ലക്ഷോപിലക്ഷം ആമകൾ സമൃദ്ധിച്ചതായി ഡാർവിൻ കണ്ടിരുന്ന ചില ഭവീഷ്യകളിൽ ഈ കാലത്തു അഞ്ചു പത്തുംകൂടി ഉള്ളതായിക്കാണുന്നില്ല. മനുഷ്യർ ഇതിനേയും ഇതിന്റെ മുട്ടകളേയും അത്ര അധികം നശിപ്പിച്ചു കളഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. നാനുജാതി ആമകൾ വലിപ്പം കൊണ്ട് അന്യോന്യം വളരെ വ്യത്യാസപ്പെട്ടിരിക്കും. ചെറിയ ആമകൾക്കുടാതെ, വളരെ വലിപ്പംവെക്കുന്ന ആമകളും ചിലവടത്തുണ്ട്. തെക്കൻ ആഫ്രിക്കയിലും ഇന്ത്യയിലും ലങ്കയിലും ഭംഗിയുള്ള വണ്ണങ്ങളുള്ള ആമകളെ കാണുന്നു. ചിലതു കുന്നുകളുടെ താഴ്വരയിൽ കാണുന്ന പൂല്ലുകളുടെ ഇടയിൽ പാർക്കുന്നു. നാട്ടുകാർ ഇതിന്റെ കാലിന്റെ പാടുകൾനോക്കി ഇതിനെ തേടിപ്പിടിക്കാറുണ്ട്. ആമകൾ വെള്ളം ധാരാളം കുടിക്കും. വടക്കെ ഇന്ത്യയിൽ ചില സ്ഥലങ്ങളിൽനിന്നു പത്മിരപതടി ചുറ്റളവുള്ള ആമത്തോടുകൾ കണ്ടു കിട്ടാറുണ്ട്. ജീവനോടെ ഈ മാതിരി ഭയങ്കരന്മാരെ ഇതുവരെ കണ്ടുകിട്ടിയിട്ടില്ല. കണ്ടു കിട്ടുന്നകാലത്തു നാലഞ്ചാൾക്കു ഇതിന്റെ പുറത്തു പായ

യും വിരിച്ചിരുന്നു സുഖമായി സവാരിചെയ്യാൻ സാധിക്കുമായിരുന്നു. ഗാലിയാപേഗോവിലെ ആമ. ഓരോന്നും, കൊന്നാൽ, 20൪ രാത്ത് മാംസം കിട്ടത്തക്കവിധത്തിൽ ഗംഭീരനാണ്. ഇതിന്റെ ആഹാരം ഒരുമാരിരി വെള്ള പ്ലശിയുള്ള കള്ളി (Cactus) യാകകൊണ്ട് ഇവക്കു വെള്ളം കുടിക്കാതെ കഴിക്കാം. ചിലതരം ആമകൾ വെള്ളമുള്ളടത്ത് ഓരോ വലിയ കൂട്ടമായി ചെല്ലും. ഇവക്കു ചെവിട്ടു കേൾക്കുകയില്ലെന്നു പറയുന്നു. നാട്ടുകാരിൽ ചിലർ വലിയ ഒരാമയെക്കണ്ടാൽ അതിനെ പിടിച്ചു, വാലിന്റെ കീഴിൽ വലിയ ഒരു കീറകീറി, അതിൽകൂടെ ശരീരത്തിന്റെ ഉള്ളിൽ നല്ല മാംസമുണ്ടോ എന്നു പരിശോധിക്കുന്നു. മാംസമില്ലെന്നു കണ്ടാൽ ആ നിലയിൽ ആമയേ ഇളക്കിക്കളയുന്നു. ഇങ്ങിനെ മുറിയേറാ ആമയുടെ മുറി ക്ഷണകാലംകൊണ്ടു കൂടിപ്പോകുമെന്നവർ പറയുന്നു. തത്തച്ചുണ്ടൻ ആമ:— (Hawk billed tortoise) ബർമ്മയിലും സിയാമിലും കണ്ടുവരുന്ന ഒരു വല്ലാത്ത ആമയാകുന്നു. തല നീണ്ടു തടിച്ചിട്ടും മുഖത്തുള്ള മേലച്ചുണ്ടു തത്തയുടേതുപോലെ വളഞ്ഞു താണിട്ടുമാകുന്നു. വാൽ വളരെ നീണ്ടിട്ടാണ്. അസ്തിത്തോടു ദശപ്പുറത്തെ ഒരു പൊളിപ്പാലെ പുറത്തു നില്ക്കുന്നതുമാണു്. അതിന്നുള്ളിൽ മററാമകളേപ്പോലെ ഇതിന്നു അഡയവങ്ങൾ വലിച്ചുകുളവാൻ സാധിക്കയില്ല. കടിയനാമ വടക്കേ അമേരിക്കയിലേ പുഴകളിൽ അധിവസിക്കുന്നു. മുട്ടയിൽനിന്നു വിരിഞ്ഞ ഉടനെ കണ്ണിൽ കണ്ടതു കൊത്തിത്തുളക്കുന്നുണ്ടോക്കും. ഇക്കൂട്ടക്കാർ അധിവസിക്കുന്ന പുഴകളിൽ

ഇങ്ങനാൻ വളരെ സൂക്ഷിക്കണം. ഇറങ്ങിയവരെ ഇവ
രും വല്ലാതെ കടിച്ചു മുറിയേല്പിച്ചിട്ടുണ്ട്. ഇവയുടെ പ്ര
ധാനാഹാരം മത്സ്യവും തവളയും മറ്റുമാണ്. ചിലപ്പോ
ൾ കടലുപുഴകളേയും കൂടി പിടിച്ചുതിന്നും. ഓരോന്നും പത്തു
മുപ്പതു മുട്ടയിടും. പൂണ്ണവലിപ്പം എത്തിയാൽ ഓരോന്നും
നാലഞ്ചടി ദീർഘവുമുണ്ടാകും. ഇവയുടെ മുട്ടകൾ നാട്ടുകാ
ർ എത്രയെങ്കിലും തിന്നും. മനുഷ്യർക്കു വേണ്ടാത്ത സാധ
നങ്ങൾ ലോകത്തിലെന്താണുള്ളത്. കടലാമ. (Turtle)
ഇതിന്റെ ശരീരം വളരെ പരന്നു മെലിഞ്ഞിട്ടാണ്.
കൈകാലുകൾ, പരന്നു തുഴകൾപ്പോലെ ഇരിക്കും. ഇതി
ന്റെ മുട്ടയുടെ തോട്ടു മുദ്രമായതാണ്. മുട്ടയിടുവാൻവേ
ണ്ടിയല്ലാതെ ഇതു കരയിൽ കേറിവരികയില്ല. കടലാമക
ളിലും വളരെ തരക്കാരണ്ട്. മെക്സിക്കോയിലെ കടലാമ
നിലാവുള്ള രാത്രിയിൽ മാത്രമെ മുട്ടയിടുവാൻ കരക്കു കേ
റിവരാറുള്ളൂ. ഓരോന്നും രണ്ടോ മൂന്നോ ആഴ്ച ഇടവിട്ടു മൂ
ന്നു തവണയായി മുട്ടയിടും. ഒന്നുതന്നെ ഊറമ്പതു മുട്ട
യോളം ഇടുമെന്ന് കേൾക്കുന്നു. മുട്ട വിരിഞ്ഞ ഉടനെ ചെ
റിയ ആമക്കുട്ടികൾ ഓരോ കൂട്ടമായി കടലിലേക്കു യാത്ര
ചെയ്യും. പോകുംവഴിക്കു ആകാശത്തിൽനിന്നു പക്ഷിക
ളും കരയിൽനിന്നു ഞണ്ടുകളും കടലിലെത്തിയാൽ മത്സ്യ
ങ്ങളും ഇതിന്റെ സംഘ്ന കുറക്കുന്നു. ഈ മാതിരി നിര
ന്തരമായ നാശംകൊണ്ടു കൂടി പിന്നേയും ഏത്രയോ അ
നേകംപേർ ബാക്കിയാകുന്നു. പെരിയവരാകും മദ്ധ്യേ അ
വരിൽനിന്നും അനേകംപേർ ദുർമ്മരണം പ്രാപിക്കുന്നു. വ

ലിപ്യ ആമകളെ പിടിക്കുന്നത്, ഓടിച്ചെന്നു അതിന്റെ കീഴിലൂടെ പിടിച്ചു പൊന്തിച്ചു അതിന്റെ മേൽ പലിശ ചോടെ വരാൻ തക്കവണ്ണം അതിനെ മറച്ചിട്ടു മലർത്തി കിടത്തിയിട്ടാണ്. മലമ്പോലാൽ ഈ സാധുക്കൾക്കു കവിണ്ണു വീഴുവാൻ സാധിക്കുകയില്ല. ഈ വിവരവും സൂപ്പിയിൽവെച്ചു ദുസ്സാമന്ത്രികാരനായ മനുഷ്യൻ മനസ്സിലാക്കി അവൻ ഇപറയെ ഇങ്ങിനെ അഗതികളാക്കിയതിൽപിന്നെ ഇഷ്ടപോലെ കൊല്ലാനൊരുങ്ങുമ്പോൾ ഇതൊന്നും കൂടാതെ കഴുത്തു പാവുവെച്ചപ്പോലെ നീണ്ട ഒരു തരം ആമ തെക്കു അമരിക്കയിൽ അധിവസിക്കുന്നുണ്ട്.

എമെസൻ ആമ:—ഇത് അധിവസിക്കുന്നത് തെക്കൻ അമരിക്കയിലെ പുഴകളിലാണ്. ഓരോന്ന് രണ്ടരഅടി നീളമുണ്ടാകും. നിറം ഒരുമാതിരി പച്ചയാകുന്നു. നാട്ടുകാരുടെ ഭാഷയിൽ ഇതിന്റെ പേര് അറാൻ എന്നാകുന്നു. ജനവരിമാസമായാൽ ഈ ജന്തുക്കൾ ഓരോ കൂട്ടമായി വെയിൽതൊള്ളുവാൻ പൂഴിസ്ഥലത്ത് കേറിക്കിടക്കുന്നു. മാച്ച് മാസം തുടങ്ങുമ്പോൾ മുട്ടയിടുവാൻ കാലമായും ആസമയത്ത് ഇവർ പുഴകളിലുള്ള ചെറിയ തുരുത്തുകളിൽ ഓരോ കൂട്ടമായി ചെല്ലുകയും ചെയ്യുന്നു. ഇങ്ങിനെയുള്ള തുരുത്തുകളിൽ മാത്രമേ ഇവ കൊല്ലുന്താനും മുട്ടയിടുവാൻ കേറുവരിക പതിവുള്ളൂ. ആളുകൾ പലപ്പോഴും ഇവർ ആ ദിക്കുവിട്ട് പോവാനിടയുള്ളു. തുകാഷ് നാട്ടുകാരും ആ സമയത്ത് ഇവർക്കു വേണ്ട

ഹിക്കാൻ പോകാറില്ല. ഇവ ആ സാധുക്കളോട് തോന്നുന്ന അനുകമ്പകൊണ്ടാണെന്ന് ആരും വിചാരിച്ചു പോകരുത്. വാസ്തവം നേരെ വിപരീതമാണ്. ഇവയുടെ മുട്ടുകൾക്ക് നല്ല വിലകിട്ടും. ഇവ വിട്ടുപിരിഞ്ഞാൽ മുട്ടുകൾ യഥേഷ്ടം അപഹരിപ്പാനവസരമുണ്ടാകുമല്ലോ എന്ന സാത്ഥചിന്തകൊണ്ടു മാത്രമാണ് രത്നമയത്തറനും ഉപദ്രവിക്കാൻ ചെല്ലാത്തത്. ഇത്തരം ആമകൾ മുട്ടയിടുന്നത് രാത്രിസമയത്താണ്. മുട്ടയിടാൻ കഴിക്കുന്ന ഓരോകഴി മൂന്നടിനീളവും രണ്ടടി ആഴവും ഉണ്ടാകും. ഇവയുടെ ഇടതിങ്ങിയ നില്പ്കൊണ്ടും അടിക്കുടൽകൊണ്ടും വളരെ മുട്ടുകൾ ഉടഞ്ഞുപോകും. ഇങ്ങിനെ നോക്കിയാൽ അഞ്ചിലൊന്നിൽ കുറയാതെ അനാവശ്യമായി വളരെ മുട്ടുകൾ നശിച്ചുപോകുന്നു. ചിലപ്പോൾ നേരംപുലനാലും ഇതിൽ ചിർ മുട്ടയിട്ടു തീന്നിട്ടുണ്ടാകയില്ല. ആസമയത്ത് ആളുകൾ അടുത്തുചെന്നാലുംകൂടി ഇവ ചേടിപ്പോയിക്കൂകയില്ല. നാട്ടുകാർ മുട്ടുകൾ ഫെറക്കി ധെടുക്കുന്നത് പകലാണ്. ഇങ്ങിനെ മുട്ടുകൾ എണ്ണിയാൽ തീരാത്തത് അപഹരിച്ചുകൊണ്ടുപോയിട്ടുകൂടി, മുട്ട വിരിയുന്നകാലത്ത് അനേകായിരം ചെറിയ ആമക്കുട്ടികൾ പൂഴിയിൽനിന്നു പുറമെ വരാറുണ്ട്.

പല്ലികൾ.

പല്ലിയുടെ ശരീരവും കാലും ഒരുമാതിരി നീണ്ടിട്ടാണ്. ദേഹത്തിന്മേൽ ചെറിയ തൂളികളുണ്ടാകും. ഇതു നല്ലവണ്ണം സൂക്ഷിച്ചുനോക്കിയാലെ കാണുകയുള്ളൂ. നാല് കാലുകൾ മിക്കജാതിയിലും കാണാം. ചില പ്രത്യേകജാതി

പല്ലികൾക്ക് കാലുകൾക്കും കാണാത്തതുകൊണ്ടും, ദേഹം വണ്ണകൊണ്ടു വളരെ ദീർഘവെക്കുന്നതുകൊണ്ടും, ഇവ ആകൃതിയിൽ ശുദ്ധ പാമ്പുകളേപ്പോലെ ഇരിക്കും. എന്നാൽ പാമ്പുകളുമായി ഇവറയെ ചേർതിരിക്കുന്നതു നാവുനോക്കിട്ടാണ്. പാമ്പിന്റെ നാവിനുള്ളിൽ എപ്പോഴും ഒരു കഴൽപോലെയുള്ള ഉറ ഉണ്ടാകും. പല്ലികൾക്ക് അങ്ങിനെയുള്ള ഉറ കാണുകയില്ല. പിന്നെ പാമ്പിനു കണ്ണിനിടയും ചെവിത്തുളയും കാണുകയില്ല. പാമ്പിനേപോലെയുള്ള പല്ലികൾക്ക് ഈ സാധനങ്ങൾ ഇല്ലാതിരിക്കില്ല. പല്ലികളിൽ 1700-ൽ ചില്ലാനം ജാതി ജന്തുക്കളുണ്ട്. മേയിലെ ശൈത്യമേഖലകൾ ഒഴികെ മറ്റൊല്ലാടവും പല്ലികളെ കാണുന്നുണ്ട്. ചിലജാതി മീകണ്ണിയെപ്പോലെ വെള്ളത്തിലും ശേഷം ജാതി കരയിലും പാടുന്നു. കരയിലെ ജന്തുക്കളിൽ ചിലജാതി മരങ്ങളിന്മേലും, ചിലത് നിലത്തും, ചിലത് പാറകളുടെ വിടകളിലും ഏതാൻ ചിലത് വീടുകളിലും മറ്റുചിലത് മാളങ്ങളിലും പാടുന്നു. പാടുന്നദിക്കുകളുടെ അവസ്ഥക്കനുസരിച്ചു ഓരോജാതിയുടെ ദോഷത്തിന്നും പക്ഷാകാണുന്നുണ്ട്. മിക്കതും പള്ള നിലത്തുകൊള്ളിച്ചുകൊണ്ടാണ് ഗതാഗതം ചെയ്യുന്നതെങ്കിലും ചിലതിനു ഭൂമി തൊടാത്തവണ്ണം ദേഹം ഉയർത്തിപ്പിടിപ്പാനും നല്ലവണ്ണം ചാടാനും സാധിക്കും. മച്ചിന്മേൽകൂടേയും മരത്തിന്മേൽകൂടെയും പുറം ചോടെകാണിച്ചു ഇവക്കു പറയുവാൻ സാധിക്കും, ഇത് സാധിക്കുന്നത് കാലിന്റെ വിരലിന്റെ സ്വഭാവം കൊണ്ടാണ്. പറക്കുവാനുള്ള സാമഗ്രികളോടുകൂടിയ ജ

ശുക്കളും പല്ലികളിൽ ഉണ്ട്. ചിലതിന്നു മുതുകിന്മേൽ, ചെറിയ മുളകൾപോലെ, ഒരു നീളംകുറഞ്ഞ പല്ലുള്ള ചീപ്പിന്റെ ആകൃതിയിൽ തോൽ പൊന്തിനില്ക്കുന്നത് കാണാം. മിക്കതിന്നും ശബ്ദമുണ്ടാക്കാൻ കഴിയും. മിക്കതും മുട്ടയിടുകയാണ് പതിവ്. വാലും മറും മുറിഞ്ഞുപോയാൽ അത് ക്രമേണ രണ്ടാമതും മുട്ടിച്ചുവരും.

ഇലക്കാലൻ:—(Gecko) ഈ ജാതിയിൽ 280 തരം ഓരോകാലിന്മേൽ അഞ്ചിത് വിരലുകളുണ്ട്. ഓരോകാലിന്റെ അറ്റം ഉരുട്ടിപ്പുരത്തിയ ഓരോ ഇലപോലെ ഇരിക്കും. ഇവയെപറ്റി പലരാജ്യത്തും പലവിധമായ അന്ധ വിശ്വാസങ്ങൾ ഉണ്ട്. കാലിന്റെ, ഇലപോലെ തോന്നുന്ന അഗ്രത്തിൽ വിഷമുണ്ടെന്ന് ചിലദിക്കുകാർ വിശ്വസിക്കുന്നു. ഇവ കടിചാൽ ഉരുക്കുകൂടി തുളഞ്ഞുപോകുമെന്നു ചിലർ ശരിക്കുന്നു. ഈജിപ്റ്റിലെ ജനങ്ങൾ ഇതിനെ വിളിച്ചുവരുന്ന പേരിന്റെ അർത്ഥം “കഷ്ടത്തിന്റെ അച്ഛൻ” എന്നാണ്. തുക്കിയിൽ കണ്ടുവരുന്ന ഒരു ജാതി ഇലക്കാലൻ, ദേഹത്തിന്മേൽ, കല്ലാക്കരുപോലെ തോന്നുന്ന ഉണിലുകൾ, പത്തുപതിനാറ് വരിയായി നില്ക്കുന്നത് കാണാം. ഉണിലുകളിൽ ചിലത് കുറുപ്പും ചിലത് വെളുപ്പുമായിരിക്കും. ഇത് അഞ്ചിഞ്ച് നീളം ഉണ്ടാകും. ചിലജാതി ഇലക്കാലന്റെ പുള്ള വളരെ പരന്നിട്ടായിരിക്കും. ഈ ജാതി മുക്കാലടി നീളമുണ്ടാകും. സുമത്രം, ജാവ, ബോർനിയോ, മലയാ എന്നീ രാജ്യങ്ങളിലാണ് ഇവയെ കണ്ടുവരുന്നത്. ചുരുക്കത്തിന്മേൽ കൂടെ നടക്കുന്ന ഒരുതരം ഇലക്കാലൻ പടിഞ്ഞാറൻ ആഫ്രിക്കയിൽ അ

ധിവസിപ്പിക്കുന്നുണ്ട്. തെക്കൻ ആഫ്രിക്കയിലെ “മണൽ ഇലക്കാലൻ” എന്ന ഒരു ജാതിയുടെ കരച്ചിൽകൊണ്ട്, രാത്രിയായാൽ സമീപത്ത് പാർക്കുന്ന ജനങ്ങൾക്ക് ഉറങ്ങാൻ പാടുണ്ടാകയില്ല, എന്നു കേൾക്കുമ്പോൾ ആ ജാതിക്കാർ അവിടേ എണ്ണുന്നതിന്നത്ര അധികം ചേണമെന്നു ആലോചിച്ചുനോക്കുക, സിലോണിൽ വീടുകളിൽ അധിവസിക്കുന്ന ഒരുതരം ഇലക്കാലനുണ്ട്. അതിന്നേപ്പറ്റി ‘ടൈനൻട്’ ഡപർ ഇങ്ങിനെ എഴുതിയിരിക്കുന്നു:—“സന്ധ്യാകാലം ഈ പല്ലി തന്റെ ഒളിസ്ഥലത്തിൽനിന്നു പുറത്തുവന്ന് ഇരതെണ്ടാൻ തുടങ്ങുന്നു. പക്ഷൽ ഓരോ തുള്ളികളിലും വിടകളിലും ഇവററ ചെന്നുകൂട്ടുന്നു. ഒരു മുറിയിൽ തൂക്കിയിരുന്ന ചിത്രപ്പലകയുടെ പിറകിൽ ഒന്നു പാർത്തിരുന്നു. വിളക്കുവെക്കുമ്പോൾ അതു പുറത്തുവന്നു, അതിന്നു പരിചയമില്ലാത്തവർ ഇടുക്കൊടുത്തിരുന്ന അതു ഇതും ചെറുക്കുവാൻ കാത്തുനില്ക്കുന്നുണ്ടാകും. ഒന്നും കിട്ടിയില്ലെങ്കിൽ അതു ‘ചിക്ചിക്ചിറ’ എന്നു കരഞ്ഞുതുടങ്ങും. മേശമേൽ വീണു വാൽ മുറിഞ്ഞുപോയ ഒന്നിന്നു ഒരു മാസത്തിനുള്ളിൽ പുതിയൊരു വാൽ മുളച്ചുവന്നു. കൊളമ്പിൽ ഒരു പട്ടാളഉദ്യോഗസ്ഥൻ ഒരു വീട്ടിൽ താമസിച്ചിരുന്നു. അദ്ദേഹം തീനിന്നിരിക്കുമ്പോൾ ഒരു ഇലക്കാലനു ഓരോ ഭക്ഷണസാധനം കൊടുത്തിരുന്നതുകൊണ്ട് ആ പല്ലി പരിചയമില്ലാത്തവർ, തീൻകഴിക്കുന്ന സമയത്തു മേശപ്പുറത്തു വന്നിരുന്നു. അങ്ങിനെ ഇരിക്കുമ്പോൾ സർക്കാർ ഉദ്യോഗസ്ഥനു കൊളമ്പും വിട്ടു, ചേറെ ഒരു ദിക്കിൽ പോകേണ്ടിവന്നു. അതിനിടയിൽ അ

ദ്രോഹം പാർത്തിരുന്ന വീടും മേൽപ്പരയും (repair) വെടി പ്പാക്കി. നാലഞ്ചുമാസം കഴിഞ്ഞപ്പോൾ പട്ടാളമുദ്യോഗ സ്ഥൻ തന്റെ പണ്ടേത്തെ വീട്ടിൽതന്നെ മടങ്ങിവന്നു. അവിടെ വന്നതിൽപിന്നെ, തന്റെ ഒന്നാമത്തെ തീനി ന്നാർക്കിമുപ്പോൾ തന്റെപണ്ടേത്തെ പരിചയക്കാരനായ പല്ലി പതിവുപോലെ മേശമേൽ തുളളിയെത്തിപോലും അതുകൊണ്ട് ഇവർക്ക് നല്ല ഓർമ്മശക്തിയുണ്ടെന്നു വരുന്നു.

ആന്ദ്രോചിയാ, നൃഗിനി, എന്നീ രാജ്യങ്ങളിൽ കണ്ടാൽ ശുദ്ധ പാമ്പിനേപ്പോലെ ഇരിക്കുന്ന ഒരുതരം പല്ലി ഉണ്ട്. ദേഹത്തിന്റെ മുൻവശത്ത്, കൈ വേണ്ടുന്ന ദിക്കിൽ, എറിച്ചുനില്ക്കുന്ന രണ്ട് തോൽകഷണങ്ങൾ മാത്രം കാണാം. ഇത് രണ്ടടി നീളമുണ്ടാകും. ദേഹം നന്നു നേരിയതാണ് എന്നു മാത്രമല്ല ഒരു പതിഞ്ഞ ചെമ്പിൻ നിറവുമാണ്. ഭൂമിയുടെ അനുഭാഗത്തിൽ പാകുന്ന ജന്തുക്കളാകുകൊണ്ട് ഇവയുടെ സ്വഭാവം കണ്ടുപറിപ്പാൻ സാധിച്ചിട്ടില്ല.

മലയാവിലെ പറക്കുന്ന പല്ലി:—ഉദരത്തിന്റെ ഇടവും വലവും വിശദിപ്പോലെ വിരുത്താം. പറക്കത്തിനിടയ്ക്കു നോൾ അത് വിശദിപ്പോലെതന്നെ മടക്കിവെക്കുകയും ചെയ്യാം. തൊണ്ടമേൽ തോൽ പൊന്തിനിന്നിട്ടുണ്ടാകും. അതിന്റെ ഇടവും വലവും മുൻപറഞ്ഞമാതിരി ഓരോ ചെറിയ തോൽച്ചിറകുണ്ടാകും. ചിറകിന്മേൽ കറുത്തവുളളികൾ കാണാം. ചിറകിന്റെ നിറം മധുരനാരങ്ങയുടെ നിറംപോലെയാണ്. അധിവാസം വൃക്ഷാഗ്രങ്ങളായിരിക്കും.

കുകൊണ്ട് ഇവയെ അപൂർവ്വമായിട്ടെ കണ്ടുകിട്ടുകയുള്ളൂ. ഇവ മരക്കൊമ്പുകളോട് പറ്റിനില്ക്കും. സമീപം വല്ല പ്രാണികളേയും കണ്ടാൽ അതിന്മേൽ പറ്റുന്നവീഴും ഇത് മുന്നോ നാലോ മുട്ടയിടും.

ഉത്തിർപ്പല്ലി. (The stump tailed lizard) ദേഹത്തിന്ന് നല്ല സ്തൂലത ഉണ്ട്. ദേഹം കണ്ടാൽ അതിന്മേൽ തലതുടങ്ങി വാലടക്കം, ചെറിയ ഉത്തിളകൾ പടർത്തി വെച്ചപ്പോലെ തോന്നും. കൈതച്ചക്കയുടെ മേൽ അടയാളപ്പെടുത്തുന്ന പരിചകൾ ആലോചിച്ചാൽ ഉത്തിർപ്പല്ലിയുടെ ദേഹത്തിന്റെ പ്രകൃതി നല്ലവണ്ണം മനസ്സിലാകും. വാൽ ദീർഘംകുറഞ്ഞ ഒരു കുറ്റിപോലെയോണെങ്കിലും തലയേക്കാൾ രണ്ടിരട്ടി വണ്ണമുണ്ടാകും. ഒരു നോക്കിന്നു ഈ പല്ലിക്ക് രണ്ടാറത്തും ശിരസ്സുണ്ടോ എന്നു തോന്നിപ്പോകും. ഈ വല്ലാത്ത ജാതിപ്പല്ലിയെ കാണുന്നത് ആശ്ചര്യലിയിലാണ്.

കാത്:-ഇതിനെ ശാസ്ത്രീയഭാഷയിൽ മരപ്പല്ലി എന്നു പറയുന്നു. കാനിനെ നമ്മുടെ രാജ്യത്തിൽ എല്ലാടവും കാണും. ഇതിന്നു ദേഹത്തിന്റെ വണ്ണം മാറാനുള്ള ശക്തിയും ഉണ്ട്. ആണ് പെണ്ണുക്കൾ വളരെ വലുതാകുന്നു. മുതുകീമ്പലും കഴുത്തിലും ചെറിയ ചീപ്പ് പോലെ തോന്നുന്ന തോലുയർച്ച ഉണ്ടാകും. ഇത് ഒന്നേകാലടി നീളംവെക്കും. വാൽ ദേഹത്തെക്കാൾ നീണ്ടതാണ്. ഇതിനു ഗതിവേഗത കുറവാണ്. ചെമ്പോത്തിന്റെ പ്രധാന ധാരം ക്ഷാന്നാകുന്നു. ചെമ്പോത്തിന്റെ ബാധയിൽനിന്നു ഒഴിഞ്ഞുപോവാൻ നിവൃത്തിയില്ലാതെ വരുന്ന അവസര

ത്തിൽ, ഇത് ദേഹം പൊക്കിപ്പിടിച്ചു, തലയും കുഴുത്തും രക്തവണ്ണമാക്കി, ദേഹവും വാലും മഞ്ഞനിറമാക്കി, കറുപ്പും കറുപ്പുനിറമാക്കി ശത്രുവിനെ ഭയപ്പെടുത്തുവാൻ ശ്രമിക്കുന്നു. ചിലപ്പോൾ ഈ യുക്തി ഫലിക്കുകയും ചെയ്യും. ഓന്നിന്നു ചോരകുടിയൻ എന്നു പേർ സിദ്ധിച്ചത് ഈ സമ്പ്രദായംകൊണ്ടായിരിക്കാം. ഓൺ ആഹാരം സമ്പാദിക്കുന്ന മാറ്റം ഒരു പ്രത്യേകരീതിയിലാണ്. ഒരു ഉയന്നുദിക്കിൽ എന്നുവെച്ചാൽ ചേലിമേലോ മരത്തിന്മേലോ ഇത് കേറിപ്പിന്നു ചോരകുടിയൻ സൂക്ഷിച്ചുനോക്കിയിരിക്കും. വല്ല മണ്ണട്ടിയോ തുള്ളനൊമറ പ്രാണിയോ വരുന്നതുകാണുമ്പോൾ പെട്ടെന്നു തുള്ളി നിലത്തുവീണു അവിടുന്ന് ക്ഷണം പാഞ്ഞുപോയി അതിനെ പിടിച്ചുതിന്നും. ഇത് മുട്ടയിടുന്നതാണ് ഇടതിങ്ങിയ ചെറുചെടികളുടെ ഉള്ളിൽ കൂഴിക്കുന്ന മടകളിലാണ്. കുട്ടി വിരിഞ്ഞാൽ തള്ളകളുടെ യാതൊരു സഹായവും അതിന്നു കിട്ടുകയില്ല. കോഴികളും തവളകളുംകൂടി കാണാക്ഷണം അതിനെ കൊത്തിത്തീന്നും. ആരമില്ലാത്തവക്ക് ദൈവംതന്നെ എന്നു പറയുമ്പോലെ, തന്റെ മുൻജന്മവാസനകൾ സ്മരിച്ചു, ഇടതിങ്ങിയ ഇലകൾ നിറഞ്ഞ ചെടികളിന്റെ ചെറിയ മുളളിയും പൊത്തിപ്പിടിച്ചു സമീപം വരാനിടയുള്ള ഈച്ചകളേയും മറ്റും കാത്തുനില്ക്കുന്നത് കാണുമ്പോൾ ആർക്കും സങ്കടംതോന്നിപ്പോകും.

മുള്ള വാലൻപല്ലി. — ഇതിനെ വടക്കൻ ആഫ്രിക്കയിലും ആസ്ട്രേലിയയിലും കാണുന്നു. മുതുകിന്മേൽ ചീപ്പുപോലെയുള്ള തോലുയർച്ചകാണുകയില്ല. വാൽ, മുക്ക് തുടങ്ങി

അറാംവരെ, ഓരോ പട്ടകൾ മേലേയുള്ള ഓരോന്നിൽ കീഴേയുള്ള ഓരോന്ന് തിരുകിവെച്ചു സമ്പ്രദായത്തിലാണ് കാണുന്നത്. ഓരോ പട്ടയുടെ പിന്നാറ്റിൽ മുളള കർപ്പൂരിച്ചു നില്ക്കുന്നുണ്ടാകും. ഈ പല്ലി ഒന്നു രണ്ടു നിമിഷമുണ്ടാകും. മടകൾ കഴിച്ചുണ്ടാക്കി അതുകളിലാണ് ഈ ജന്തുക്കൾ പാകുന്നത്. ഇവ സസ്യങ്ങൾ മാത്രമേ തിന്നുകയുള്ളൂ. അതുകൊണ്ട് പല്ലികളിലും ബ്രാഹ്മണന്മാർ ഇല്ലെന്ന് പറഞ്ഞുകൂടുക കൊള്ളുന്ന മടയിൽ, ഇതിന്റെ തലയും മുൻ കാലും കടന്നുപോയാൽ, ബാക്കി പുറമെ കാണുന്ന പിന്നാറ്റും എത്രതന്നെ പിടിച്ചുവലിച്ചാലും ഇതിനെ പുറത്ത് വലിച്ചെടുക്കാൻ സാധിക്കയില്ല. ഇതിന്റെ മോസം കോഴിക്കുഞ്ഞുങ്ങളുടെ മോസം പോലെ ഇരിക്കുന്നതുകൊണ്ട്, അറബിക്കാർ ഇവയുടെ യഥേഷ്ടം തിന്നാൻ വേണ്ടി വീടുകളിൽ പോറ്റി വളർത്തുന്നു.

മുള്ളൻപല്ലി: — (Moloch lizard) ഇതിനെ മൊലോക്ക് പല്ലി എന്നും, മുള്ളൻപിശാച് എന്നും ഓസ്ട്രേലിയയിലെ ജനങ്ങൾ പറയുന്നു. കാഴ്ചക്ക് വളരെ ഭീരുനാണ്. നീളം മുക്കാലടി ഉണ്ടാകും. ദേഹത്തിൽ ആകപ്പാടെ മുരിക്കിൻമുളളകൾ പടർത്തിവെച്ചിട്ടുണ്ടെന്നു തോന്നും. തലയിൽ രണ്ട് കൊമ്പുകൾ പോലെയുള്ള മുളളകൾ ഉണ്ട്. കാലുകൾ തടിമുട്ടിട്ടും വിരലുകളിൽ നഖമുള്ള നഖങ്ങളുണ്ടായിട്ടു മിരിക്കും. മണലുള്ള ഭിക്കിലാണ് ഇതു പാകുന്നത്. ഇതിന്റെ പ്രധാനാഹാരം ഉരമ്പാണ്.

തൊപ്പിത്തലമനോന്ത്. (Basilisk) മസ്കത്തീനേൽ തൊപ്പിപ്പാലെ തോന്നുന്ന ഒരു ഉയച്ചു ഉണ്ട്.

വാൽ ദേഹത്തിന്റെ ഇരട്ടിയിലും ജാസ്സി നീളമുണ്ടാകും. മുതുകിന്മേലും വാലിന്റെ മുൻഭാഗത്തിലും, വളരെ വീതിയിൽ മേലോട്ടെറിച്ചുനില്ക്കുന്ന ചിറകുകളുണ്ട്. ഇത് മത്സ്യത്തിന്റെ ചിറകുപോലെ ഇരിക്കുന്ന ഒരു തോലുയച്ച മാത്രമാകുന്നു. നീളം രണ്ടര അടി ഉണ്ടാകും. നീറം പച്ചയാണ്. ഇവയുടെ സ്വരാജ്യം മദ്ധ്യതാമരിക്കരയും തറവാട് മരവുമാണ്. വെള്ളമടുത്തുള്ളിയിൽ കിടന്നുകൊള്ളാനാണ് ഇവയ്ക്കു പ്രത്യേകവാത്സല്യം കാണുന്നത്. നേരം പുലച്ചപ്പോൾ ഇരതെണ്ടാൻ തുടങ്ങും. സന്ധ്യയ്ക്കു മാത്രമേ തിന്നുകയുള്ളൂ. മദ്ധ്യാഹ്നത്തിൽ ഇലകൾകൊണ്ടു നിബിഡമായ ചെടിത്തണലുകളിൽ കടന്നുകൂടും. ഇവ നല്ല ചണ്ണ നീന്തുകയും ചെയ്യും.

കടലോത്ത്:—ഇത് നാലര അടി ദീർഘമുണ്ടാകും. ദേഹവും വാലും വിലങ്ങനെ അമഞ്ഞപോലെ തോന്നും. പിരടിതൂടങ്ങി വാലിന്റെ അറ്റം വരെ ചെറിയ മുളളുകൾ നിരത്തിവെച്ചുപോലെ തോന്നുന്ന തോലുയച്ചുകാണും. നിറം കറുപ്പാണ്. തലയിന്മേലും ചെറിയ മുളളുകളുണ്ട്. ഒരു കടലോത്ത് ഇരുപതുരാത്തൽ ഘനമുണ്ടാകും. ഇവ നീന്തുന്നത് പാമ്പു നീന്തുന്മോലെ വെറും ഉടൽക്കൊണ്ടാണ്. ഒരു കടലോത്തിന്റെ മേൽ ഒരു വലിയ കല്ലു കെട്ടി അതിനെ ഒരു മണിക്കൂർ നേരത്തോളം വെള്ളത്തിന്റെ ഉള്ളിൽതന്നെ ആശ്ലീനവച്ചു നോക്കിപ്പോകൂ. അതിനെ ചൊന്നിച്ചുനോക്കിയപ്പോൾ അതു ചത്തീട്ടുണ്ടായിരുന്നില്ല. ഇതിനെ ഉപദ്രവിച്ചാൽ ഇതു തന്റെ മൂക്കിൽ നിന്ന് ഒരു മാതിരി ദ്രാവകം തെറിപ്പിക്കും. കടൽതീരത്തിൽ കാണുന്ന പാറകളിന്മേൽ ഇത് സ്വധാരണ വന്നു

കിടക്കും. ഈ ജന്തുവെ കാണുന്നത് ഗാലാപേഗ്രാസ്
പീപിലാണ്.

കടക്കഴുത്തനോന്ത്:— (The frilled lizard).
ഇതിന്റെ വലിയ വിശേഷവിധി കഴുത്താണ്. കഴുത്തിൽ
(പിൻഭാഗം വീടയുണ്ടെങ്കിലും) വട്ടത്തിൽ രണ്ട് മൂന്നി
ഞ്ചു വീതിയിൽ തോൽ എറിച്ചുനില്ക്കുന്നുണ്ടാകും. തല
ത്തുളിന്റെ ഒത്തനടുക്ക് തിരുകിവെച്ചപ്പോലെ തോന്നും.
തോൽ എറിച്ചുനില്ക്കാതിരിക്കുമ്പോൾ വിശദപോലെ പൂ
ട്ടിനെത്തത്തു പാറിനില്ക്കുന്നു. അണ്ണാനിരിക്കുമ്പോലെ
ഒരേടത്തിരുന്നു ഈ തോലും, നിവർത്തിപ്പിടിച്ച വായയും
പിളർന്നു നില്ക്കുമ്പോൾ ഇവൻ ആളുകളെ ഭയപ്പെടു
ത്താൻ ശ്രമിക്കുന്നതോ എന്നു തോന്നും. ഇവന്റെ ദേഹം
പാമ്പിന്റെ ദേഹപോലെ ചെറിയ തൂളികളാൽ നിറ
ഞ്ഞിരിക്കും. നടുവിരലിന്റെ നഖം വളരെ നീണ്ടിട്ടാ
ണ്. ഇവന്റെ അധിവാസസ്ഥലം ആശ്രയിച്ചാ രാജ്യ
മാണ്.

പാമ്പൻപല്ലികൾ:— (Snake-like lizards)
ഇവറ്റാകു പാമ്പിനെപ്പോലെ മസുകത്തിന്മേൽ ത
ടിച്ചു തോൽപൊളികൾ പലിശകൾപോലെ പട
ത്തിവെച്ചതു കാണും. പാമ്പിനെപ്പോലെ ഇവ ഉപ്പിളി
അഴിക്കുകയുംകൂടി ചെയ്യും. ഇവ വണ്ണാൻ, അച്ചു, ഇര
മുതലായ പ്രാണികളെ തിന്നും. കുരുടൻ പാമ്പൻപല്ലി
പ്രസവിക്കുകയും മറ്റു പാമ്പൻപല്ലികൾ മുട്ടയിടുകയും
ചെയ്യും. യൂറോപ്പിലെ പാമ്പൻപല്ലി ഏകദേശം മൂന്നടി
ദീർഘമുണ്ടാകും. ഇവ കുറിക്കാടുകളിലാണ് പാർക്കുന്നത്.

ഉണക്കിലകളുടെ മേൽക്കൂടെ ഇവ മെല്ലെ ഇഴഞ്ഞുനടക്കും. വല്ല ജന്തുവിന്റേയും കാൽ പെരുമാറ്റം കേട്ടാൽനിന്ന ദിക്കിൽനിന്ന് അനങ്ങുകയില്ല. വിഷമില്ലെങ്കിലും പാമ്പാണെന്നു വിചാരിച്ചു മനുഷ്യർ ഇവയെ വെറുതെ തല്ലിക്കൊല്ലുന്നു. സാധാരണ ആഹാരം എലികളാണെങ്കിലും ശൗയ്യമുള്ള ഈ ജന്തു മെല്ലേചെന്നു, വിഷവം ഹിയായ മണ്ടലിയേക്കൂടി ചാടിപ്പിടിച്ചുതിന്നും. ഇവ പത്തുപതുക്കാലം ജീവിക്കും എന്നു പറയുന്നു.

കുരുടൻപാമ്പൻപല്ലി:— ദോഹം പാമ്പിന്റെ മാതിരി നീണ്ടിട്ടാണ്. കാലുകൾ ഇല്ല. നീളം ഒരടിയിൽ കവിയും. ദോഹത്തിന്റെ നിറവും സ്വഭാവവും തലയുടെ മാതിരിയും മറ്റും കാണുമ്പോൾ ഒരു അരണയെ ഓർമ്മ വരും. കുരുടൻ എന്നു വിളിച്ചുവരുന്നുണ്ടെങ്കിലും ഇതിന്നു ചെറിയ കണ്ണുകൾ ഉണ്ട്. ഇതിനെ എത്രതന്നെ ഉപദ്രവിച്ചാലും ഇത് കടിക്കുകയില്ല. ഇതിനെ തൊട്ടുമ്പോൾ ഇത് ദോഹം കല്ലുപോലെയാക്കിപ്പിടിക്കുന്നു. ആ സമയത്ത് ഈ ജന്തുവെ ഒരു ഉണക്കക്കൊള്ളിപോലെ പൊട്ടിക്കാൻ കഴിയും. ആഹാരം അച്ചു ഇരയുമാണ്. ഇത് പത്തുപതിമൂന്നു കുട്ടികളെ പ്രസവിക്കും. പാർക്കുന്നതു കാട്ടിലാണ്.

വിഷപ്പല്ലി:— മദ്ധ്യ അമേരിക്കയിലെ, മെക്സിക്കോ, ആറിഡോണാ മുതലായ ദിക്കുകളിലാണ് ഇവയെ കണ്ടുവരുന്നത്. ദോഹത്തിന്നു തലമുതൽ വാൽവരെ നല്ല സ്വല്പതളണ്ട്. കാലുകൾക്ക് അത്ര തടികാണുകയില്ല. വിഷപ്പല്ലു വളഞ്ഞിട്ടാണ്. ഇതിന്റെ കടിയേറ്റാൽ

ചെറുജന്തുക്കൾ നിസ്സംശയം മരിച്ചുപോകും. മനുഷ്യനും കൂടി ജീവിക്കുന്നതു പ്രയാസമാണ്. ദോഹം കുറച്ചുവെങ്കിൽ വിതറിയ മഞ്ഞനിറമാണ്. ഷർപാദപ്രാണി, ഇര, കരിങ്ങാണി, ചെറുതവള, ഓന്തിന്റെ മുട്ട മുതലായവയാണ് ആഹാരം. ഈ പല്ലി കടിച്ചിട്ട് രണ്ടു ഗിനിപ്പുന്നികൾ മരിച്ചുപോകുന്നത് ഡോക്ടർ ഫെയിട്ടർ കണ്ടിരിക്കുന്നുപോലും. ഒന്ന് ഒരു മനുഷ്യനെ ഒരിക്കൽ കടിച്ചു. അവൻ കലശലായ ദണ്ഡത്തിൽ വലഞ്ഞു എങ്കിലും ഒരു വിധേന സുഖപ്പെട്ടു.

ഉടുമ്പുകൾ:—(Veranus) നാബ് പാമ്പിന്റെതു പോലെ രണ്ടിരളുകളായിട്ടാണ്. അതു നല്ല ചണ്ണ പുറമെ നീട്ടുവാനും ഇതിന്നു സാധിക്കും. ദോഹം നീണ്ടിട്ടാണ്. മുതുകിന്മേൽ ചീപ്പ് പോലെ എറിച്ചുനീല്ക്കുന്ന തോലുയർച്ചയൊന്നും കാണുകയില്ല. കാലുകൾക്ക് അയ്യഞ്ചു വിരലുകൾ ഉണ്ട്. നീളമുള്ളതിന്റെ വാൽ വിലങ്ങനെ അമന്നിട്ടായിരിക്കും. പല്ലുകൾ വളരെ കൂത്തിട്ടാണ്. ആ പ്രിക്കയിലെ ഉടുമ്പ് നാലേകാലടി നീളംവെക്കുന്നു. ഇന്ത്യയിലെ ഒരു ജാതി ഉടുമ്പ് ഏഴടി നീളംവെക്കുമെന്നു കണ്ടിരിക്കുന്നു. മലയാളജില്ലയിൽ കാണുന്ന ഉടുമ്പുകൾ രണ്ടുമൂന്നടി നീളമേ ഉണ്ടാകയുള്ളൂ. ചിലതിന്നു കഴുത്തിന്മേൽ തോൽകൊണ്ട് ഒരു ഉറയുള്ളപോലെ തോന്നും. ഉടുമ്പുകൾ അടുക്കെ വെള്ളംകിട്ടുന്ന ദിക്കുകളിൽ മാത്രമെ പാർക്കുകയുള്ളൂ. മരത്തിന്മേൽ പാർക്കുന്ന ഉടുമ്പുകളേയും കണ്ടിട്ടുണ്ട്. തവള, പാമ്പ്, പക്ഷി, മുട്ട മുതലായവ ഇതിന്നാഹാരമായിത്തീരുന്നു. വേണമെങ്കിൽ ഇതിന്നു വള

റെ വേഗത്തിൽ ഓടാനും നീന്തുവാനും കഴിയും. നീന്തുന്നവൻ വളരെ നേരത്തോളം വെള്ളത്തിൽ മുങ്ങിക്കിടക്കുവാൻ സാധിക്കും. മലയൻ അർദ്ധപീഠിൽ നീന്തുന്നവനെ വളരെ കാണാം. പുഴയുടെ മേലേ ചാഞ്ഞുനില്ക്കുന്ന തീരഭാഗങ്ങളിലാണ് ഇവ കേറിക്കിടക്കുന്നത്. പക്ഷികളേയും മുട്ടകളേയും ചെറുപല്ലികളേയും ഇവ തിന്നുകയും, ആരെങ്കിലും അടുത്തുചെല്ലുന്നത് കാണുമ്പോൾ, എത്ര ഉയരത്തിൽനിന്നായാലും വേണ്ടതില്ല, വെള്ളത്തിലേക്ക് ചാടുകയും ചെയ്യുന്നു. ഇതുതന്നെ ബന്ധനസ്ഥനാക്കാൻ ശുദ്ധാനിന്നു കാണിച്ചുകൊടുക്കുന്ന ഒരു സാധ്യവാനുമല്ല. ഇതിനേചെന്നു പിടിച്ചാൽ, കടിച്ചാൽ, മാനിയും, വാൽ കൊണ്ടടിച്ചാൽ, പിടിവിടുത്തു വല്ലഭ്യകാരവും ഒഴിഞ്ഞു പോവാൻ ശ്രമിക്കും. ഇവ പുഴക്കരയിലേ മടകളിലാണ് പാർക്കുന്നത്. ഹിന്ദുക്കളിലേ താണജാതികൾ, മടയരന്നു, ഇതിനേ പിടിച്ചു ഭക്ഷണമാരുപയോഗിക്കുന്നു. ഇത് ഇരുപത്—ഇരുപത്തഞ്ചു മുട്ടയിടുമെന്നു കേൾക്കുന്നു. നമ്മുടെ രാജ്യത്ത് കാണുന്ന ഉടുമ്പുകൾ, കല്ലും പാറയുമുള്ള ദിക്കിലാണ് മിക്കവാറും സമയത്ത് പാർക്കുന്നത്. ഇതു ചേരട്ടകളേയും കൂടിത്തീന്നും. ഇതു ഒരേടത്ത് പിടിച്ചുനിന്നാൽ, എത്ര വലിച്ചാലും പിടുത്തം വിടുകയില്ലെന്നു കേൾക്കുന്നു. ഈ ഒരു സ്വഭാവംകൊണ്ടാണ് “ഉടുമ്പ് പിടിച്ചുപോലേ” എന്ന പഴഞ്ചൊല്ല് മലയാളത്തിൽ നടപ്പായിവന്നത്. ഉടുമ്പിന്റെ മംസം ഇവിടത്തുകാരന്മാർ തിന്നും.

മടപ്പല്ലി:—ഇതു അറങ്ങി ദീപ്തം മാത്രമേ ഉണ്ടാ

കയ്യുള്ള, ദേഹമദ്ധ്യം കയ്യിച്ചൊരു ചെറുവിരലോളം വലിപ്പമുണ്ടാകയില്ല. തല ചെറുതാണ്. കഴുത്തിന്റെ ഭാഗത്ത്, കുറ്റിപോലെ തോന്നുന്ന രണ്ട് മുൻകാലുകൾ കാണുന്നുണ്ട്. പിൻകാലുകൾ കേവലമില്ല. കണ്ടാൽ ഒരു പാമ്പാണെന്ന് തോന്നിപ്പോകും. ഇഴയുന്ന രീതിയും പാമ്പിന്റെ സമ്പ്രദായത്തിൽ തന്നെയാണ്. ഇവ ഭക്ഷഭൂമിയിലെ അനുഭാഗത്തുള്ള മടകളിലാണ് പാർക്കുന്നത്. ചിലത് മുട്ടയിടുന്നത് ഉറവിൻകൂട്ടിലാണ്. മടപ്പല്ലിയിൽ വളരെ ജാതിക്കാരെ കാണുന്നുണ്ട്. ഒരു ജാതിക്ക് കുറ്റിപോലെയുള്ള മുൻകാലുകളുംകൂടി ഇല്ലാത്തതുകൊണ്ടു അത് ആകൃതിയിൽ, ആക്ഷേപമില്ലാതെ ഒരു പാമ്പാണെന്ന് തോന്നും. ഈ ജാതിയിൽപെട്ട ജന്തുക്കളുടെ തലയും വാലും ഏകദേശം ഒരുപോലെ ഇരിക്കും. ഇതു ഒന്നർ അടി ഭീഷ്മമുണ്ടാകും. ഇതിന്റെ ഗതി എത്രയോ മന്ദമായിട്ടാണ്. “സോബാ” ഉറവിന്റെ മടയിലാണ് ഇവററയേ എല്ലാപ്പോഴും കാണുന്നത്. നാട്ടുകാർ ഇതിനെ വിളിക്കുന്നത് ‘സോബകളുടെ അമ്മ’ എന്നാണ്. ഉറവുകൾ ഈ ജാതി മടപ്പല്ലിയേ വളരെ സ്നേഹത്തോടെ വിചാരിച്ചു പരികയും മടപ്പല്ലിയേ എടുത്തുകളഞ്ഞാൽ ഉറവുകൾ ആ മടയും വിട്ടുപോയ്ക്കളയുമെന്നും നാട്ടുകാർ പറയുന്നു. ഇതിൽ എത്രത്തോളം വാസ്യമുണ്ടെന്ന് ശാസ്ത്രജ്ഞന്മാരാരും ഇതുവരെ പരിശോധിച്ചുനോക്കിയിട്ടില്ല.

അരണ:—ഇത് നമ്മുടെ രാജ്യത്ത് സാധാരണ കാണുന്ന ഒരു പ്രത്യേകതരം പല്ലിയാണ്. ഇതിന്റെ ശ

രീരത്തിന്നു എല്ലാജ്ഞാഴും ഒരു നൈപ്പുൾ കാണുന്നുണ്ട്. ഈ നൈ ആഹാരത്തിൽ എറുപുപോയൽ വിഷമാണെന്നു നാട്ടുകാർ പറയുന്നു. അരണയുടെ മൂക്കു ചുക്കുന്നിട്ടാണ്. ഇതിന്റെ പ്രധാനഹാരം ഉറുമ്പും ചിതലുമാണ്. ഇര ആഹാരവും അന്വേഷിച്ചു സഭാ തെണ്ടുന്നതു കാണാം. വീട്ടിന്റെ ഉള്ളിൽ കടന്നുവരാനും ഇതിനു മടിയില്ല. വീട് ഓലമേഞ്ഞതാണെങ്കിൽ അരിമ്പേലും സക്കീറാചെയ്യ വല്ല തിന്നത്തക്ക ജന്തുക്കളും ഉണ്ടോ എന്നന്വേഷണം. ചെമ്പോത്തുംകൂടി അരണയേ പിടിക്കുന്നത് ഞാൻ കണ്ടിട്ടില്ല.

പാമ്പനരണം:—ഒരടി നീളമുള്ള ഒരു നേരിയ പാമ്പിന്റെ തൂപം ആലോചിച്ചുവെക്കുവിൻ. ആ പാമ്പിന്റെ കഴുത്തിന്റെ ഭാഗത്തും, മദ്ധ്യഭാഗത്തിന്റെ ഭാഗത്തും കുറുകൾപോലേ തോന്നുന്ന ചെറിയ കാലുക്കളും ഉണ്ടെന്നു വിചാരിക്കുവിൻ. എന്നാൽ ആ ജന്തു ഒരു പാമ്പനരണയായി. ഇതിന്നു ദേഹത്തിന്മേൽ നെടുനീളെ കുറുപ്പും വെളുപ്പും വരകൾ ഉണ്ട്. ഇതിന്നു കാണുന്നത് ഇറാലി, സരഡീനിയ, സിസലി മുതലായ ദിക്കുകളിലാണ്.

ആന:—ചൈതന്യം ലേശമില്ലാത്ത ഒരുതരം മൃന്താണ് ആന. സ്തൂലിച്ച ദേഹം ഒരു ചെറിയ വില്ലുപോലെ വളഞ്ഞിട്ടാണ്. ഇതിന്നു നിലത്തിറുപോലെ നീണ്ട നാവുണ്ട്. ഈ നാവ് അര അടി ദൂരെ ഇതിന്നു നീട്ടുവാൻ സാധിക്കും. ഈ നാവിന്റെ അറ്റം അസാരം പരന്നിട്ടു അതിന്മേൽ പശുചോലയുള്ള തുപ്പൽ പുരണ്ടി

ട്ടം കാണും. ഗതിവേഗതയില്ലാത്ത കുറവ് ആന്ത തന്റെ നാവുകൊണ്ടാണ് പരിഹരിക്കുന്നത്. തന്റെ അര അടി അകലെ, ആപത്തൊന്നുമില്ലെന്നു ആറ്റാദത്തോടെ അമരുന്ന വല്ല ഈച്ചയേയും കണ്ടാൽ, ആന്ത, അമ്പു പോലെ തന്റെ നാവൊന്നു നീട്ടുകയും അതിന്റെ അറ്റത്തിൽ പറ്റിപ്പോകുന്ന ഈച്ചയെ വായിലാക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. ഇതിന്റെ വിരലുകൾ കൊമ്പും ചുള്ളിയും പിടിക്കുവാൻ തക്കവണ്ണം രണ്ടു ഭാഗമായിട്ട് നീല്ക്കും. ഈ വിശേഷവിധികൊണ്ടായിരിക്കും ആന്തകളെ നാൽക്കുന്നത് ഓരൊന്നു വിളിച്ചുവരുന്നത്. കണ്ണ് സ്ഥാപിതമായത് തുറിച്ചുനീല്ക്കുന്ന ഒരു കോണിന്മേലാണ്. ഇതിന്നു കണ്ണ് ഇഷ്ടപ്രകാരം തിരിപ്പാൻ സാധിക്കും. ഒരു കണ്ണിനെ തിരായിട്ടും മറോക്കണ്ണ് പിടിക്കാനും ഇതിന്നു പ്രയാസം കാണുന്നില്ല. ഗതി വളരെ സാവധാനമായിട്ടാണ്. ഇടതിങ്ങിയ ഇലയുള്ള മരങ്ങളിന്മേൽ മാത്രമെ ആന്ത കേറിക്കൂടുകയുള്ളൂ. ഇത് സാധാരണ പച്ചനിറമാണെങ്കിലും, തല്ലാലും ഏതു ദിക്കിലിരിക്കുന്നുവോ, ആ ദിക്കിന്റെ നിറം അപലംബിപ്പാനുള്ള ശക്തി ഇതിന്നൊക്കെ കാണുന്നുണ്ട്. മസ്കകത്തിന്റെ പിന്നാലെ കാണുന്ന തോലുയർച്ചയും, വാൽകൊണ്ട് ചുള്ളികൾ ചുറ്റത്തുപിടിക്കുവാനുള്ള സാമർത്ഥ്യവും ഇതിനെ ഒരു വല്ലാത്ത ജന്തുവാക്കുന്നുണ്ട്. ഇവർ ഷണത്തിൽ മെരുങ്ങും. ഇത് വശീകരണത്തിന്റെ ഒരു മരുന്നാണെന്ന് നമ്മുടെ രാജ്യത്തിലുള്ള ചില അന്ധവിശ്വാസികൾ തെറ്റിദ്ധരിച്ചുപോരുന്നു.

പാറോന്ത്: — ഇത് നമ്മുടെ രാജ്യത്തു സാധാരണ

കാണുന്ന ഒരു ചെറിയ ഭാഗമാണ്. ഇതിന്റെ തൊണ്ടയിൽ ഒരു ചെറിയ തോൽവിശരി പൂട്ടിവെച്ചിട്ടുണ്ട്. അതു നീർത്തിയാൽ ഈ ചെറുപ്പക്കാരനു കുറെ ദുരന്തങ്ങളും പറപ്പാൻ സാധിക്കുന്നു. ഈ ചിറകു വിടർത്തിയാൽ സ്വർഗ്ഗത്തിന്റെ ഫലംപോലെ ഇരിക്കും. ഇത് പറക്കുന്നതു വളരെ കൗതുകകരമായ ഒരു കാഴ്ചയാണ്. ഒരേത്തരം പറന്നുവീണാൽ പൂട്ടിവെക്കുന്ന വിശരിച്ചിറകു നാലുപോലെ മുന്നോട്ടിടക്കിടെ ഉയരുന്നതു കാണും. ഇതിന്റെ നിറം ഇത് സഹവസിക്കുന്ന മരങ്ങളുടെ തോൽ പോലെയാണ്. പറക്കുന്ന പാമ്പുകളുണ്ടെന്ന് ഒരു വിശ്വാസം നമ്മുടെ രാജ്യത്തു പരത്തിയത് ഈ പാറ്റോത്തന്നെയായിരിക്കുമോ എന്നു ഞാൻ ശങ്കിക്കുന്നു.

പാമ്പുകൾ.

ദീപ്തകാലപരിണാമത്തിന്റെ ഫലമായി ആകൃതിയിലും പ്രകൃതിയിലും എത്രയോ ഭേദിച്ചുപോയ ഒരു പ്രത്യേകതരം പല്ലികളാണ് പാമ്പുകൾ. ദേഹം വളരെ നീണ്ടിട്ടാണ്. കാലുകളാണുതന്നെ സാധാരണ ഇവക്കു കാണുകയില്ല. താഴെ അണ്ണിയിലെ എല്ല് മേലെ അണ്ണിയിലെ എല്ലുമായി യോജിക്കുന്നില്ല. ഈ ഒരു കാൽക്കൊണ്ട് വായ വേണ്ടുവോളം ഒരു തടസ്ഥമില്ലാതെ പിളക്കാം. പമ്പിനു കണ്ണിനിമ ഉണ്ടാകയില്ല. ചെവിയുടെ അടയാളമായി ഇവക്കു പുറമെ യാതൊരു ഭാഗവും കാണുന്നില്ല. ഈ സംഗതികൊണ്ടായിരിക്കും പമ്പിനു

ചെവിയും കണ്ണും ഒന്നാണെന്നു നമ്മുടെ പുരാതനന്മാർ വിശ്വസിച്ചുപോന്നത്. മിക്ക പാമ്പിന്റേയും ഉദരം, കരണവെച്ചുപോലെ ഇരിക്കും. ഇങ്ങിനെ കരണകാണുന്നതുകൊണ്ട്, ഉദരം, അനേകം പട്ടകൾ പടർത്തിവെച്ചുപോലെ തോന്നും. പാമ്പുകൾക്കു കണ്ണാടിപോലെ മിനുസമായ ദിക്കുകളിൽക്കൂടെ ഇഴഞ്ഞുനടക്കുവാൻ സാധിക്കയില്ല. വിഷമില്ലാത്ത പാമ്പുകൾക്കു മേൽഭാഗം രണ്ടുവരിയും ചോടെ ഒരു വരിയും പല്ലുകൾ ഉണ്ടാകും. വിഷപ്പാമ്പിന്റെ വിഷപ്പല്ല് നില്ക്കുന്നതു മേലെ അണ്ണിയുടെ മുൻഭാഗത്താണ്. വിഷപ്പല്ല് ആകൃതിയിൽ, ധാന്യഭാഗം, ഓടപോലെ കുഴലായിട്ടോ, അല്ല കുഴലാകാതെ ചാലുപോലെ നെടുനീളെ കുഴിഞ്ഞതോ ആയിരിക്കും. കുഴലായ പല്ലുകളുടെ കുഴൽ, പല്ലിന്റെ അഗ്രത്തിൽനിന്നു കുറെ മീതെ ദോരമായ നിലയിൽ വർത്തിക്കുന്നതുകൊണ്ട്, അഗ്രം എപ്പോഴും മൂച്ചുയുള്ളതും, അതു മാംസത്തിൽ ആഴ്ന്നു വേരോർമീതേയുള്ള ദോരത്തിൽക്കൂടെ വിഷം മുറിയിൽ വ്യാപിക്കയും ചെയ്യുന്നു. ചാലുപോലെയുള്ള പല്ലുള്ളവരുടെ പല്ലുകൊണ്ട് ഒന്നു വാൻപോയാൽ മതി. വിഷം ചാലിൽക്കൂടെ ഭൃകി മുറിയിൽ വ്യാപിക്കാതിരിക്കില്ല. പക്ഷെ കുഴൽപ്രായത്തിലുള്ളവരുടെ പല്ലുകൊണ്ട് വാൻപോയാൽ വിഷം ലേഗം മുറിയിൽ എത്തുകയില്ല. എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ വിഷം പുറത്തുകൊലിക്കുന്ന ദോരം അഗ്രത്തിൽനിന്നു അസാരം മീതേയായിരിക്കുകൊണ്ടാണ്. പാമ്പിന്റെ ഒരു ശ്വാസകോശം മറ്റൊന്നിനേക്കാൾ എപ്പോഴും വലുതായിരിക്കും. പാമ്പുകൾക്ക് അനേകകുഷ്ണം

മുതുകെല്ലുകളും ഓരോ കയ്യിണത്തിൽ ഓരോ ജോഡി വാരിയെല്ലുകളും ഉണ്ട്. വാരിയെല്ലുകൾ ഓരോ ഭാഗത്തേക്ക് മുൻപുതൂങ്ങുന്നതായോ ജോണിയിലുണ്ട്. ഓരോന്നിനേറേയും അറ്റം ഉദേയമുണ്ടാകുന്നതിനുള്ളതാകുന്നു, പക്ഷെ പക്ഷെ സ്ഥലങ്ങളിൽ ഉന്നിപ്പിടിച്ചുകൊണ്ട് ഇവ ക്ഷണം ഗതാഗതം ചെയ്യുന്നു. ഉന്നിവാങ്ങുന്ന സൈക്ലിംകൊണ്ട് കല്ലുകൾനിറഞ്ഞ സ്ഥലങ്ങളിൽ കൂടെ ഇതിന് അമ്പു പോലെ പായാം. മിനുസമുള്ള നിറത്തുവഴിയിൽ കൂടെ എത്രയോ പ്രയാസപ്പെട്ട് മാത്രമേ ഇതിന്നിഴയുവാൻ സാധിക്കുകയുള്ളൂ. അതുകൊണ്ട് പാമ്പു കടിപ്പാൻ തക്കവണ്ണം ഒരുവന്റെ പിന്നാലെ ഓട്ടുവാൻ അവൻ പാടിത്തോറും മിനുസമുള്ള ദിക്കു ലക്ഷ്യമാക്കിയാണ് ഓടേണ്ടത്. അവൻ തിരിഞ്ഞും മറിച്ചും ഒരിക്കലും പായുകയോ. തിരിയുവാനും മറിയുവാനും പാമ്പിനെപ്പോലെ മനുഷ്യക്ക് എളുപ്പം കാണുകയില്ല. പാമ്പുകളുടെ ഭക്ഷണം മുട്ടയും ജീവനുള്ള ജന്തുക്കളുമാണ്. ഈ പദാർത്ഥങ്ങൾ വിഴുങ്ങാനല്ലാതെ കടിച്ചതിനുവാൻ സാധിക്കുകയില്ല. പാമ്പിന്റെ രണ്ടിതളുള്ള നാവ് കഴൽ പോലെ ഇരിക്കുന്ന ഒരുറയിൽ വലിച്ചുകൊണ്ട് സാധിക്കുമെങ്കിലും കൂടക്കൂടെ പുറത്തുതള്ളുന്നത് അതു സ്തുലം നിയമമായി ഉപയോഗിക്കാൻ വേണ്ടിയോ എന്നുതോന്നും. തവളകളും, എലികളും, ഒന്നുകൂടും, സപ്തവർഗ്ഗക്കാർ തന്നെയും പാമ്പുകളുടെ പ്രധാനാഹാരമായ് ഭവിക്കുന്നു. വിഴുങ്ങിക്കഴിഞ്ഞിട്ട് വളരെനേരം പാൽപ്പാലം തവളകൾ പാമ്പിന്റെ ഉദരത്തിൽനിന്നു പിടയുന്നതായി കണ്ടിട്ടുണ്ട്.

ചില പാമ്പുകൾ ഇരയിഴങ്ങാമെന്നു അതിനെ വിഷമേ
ലിച്ചു കൊല്ലുകയോ, അല്ല ശരീരംകൊണ്ടു ബലമായി ചു
രഞ്ഞു അതിനെ ശ്വാസംമുട്ടിച്ചു കൊല്ലുകയോ ചെയ്യുന്നു.
ആഹാരം കൂടക്കൂടെ ചേണമെന്നു പാമ്പിന്നു യാതൊരു
പിടിത്തവുമില്ല. ഒന്നിന്നു ഒരു കൊല്ലം മൂന്നു തവളകളെ
കിട്ടയാൽ സുഭിക്ഷമായ്ക്കായി. ഒരു കൊല്ലത്തിലും അധി
കകാലം തീന്നും വെള്ളവും തൊടാതെ ജീവിച്ചുപോന്ന പാ
മ്പുകളും ഉണ്ട്. എന്നാൽ കഴിവുള്ളപ്പോൾ പാമ്പുകൾ
ധാരാളം വെള്ളം കുടിക്കും. രീൻകഴിഞ്ഞ ഉടനെ മഴക്കു
പിടിച്ചുപാലെ എവിടെയെങ്കിലും ചെന്നുകിടക്കും. ഈ
അവസ്ഥയിൽ ഉപദ്രവിച്ചാൽതന്നെ ഇതു കൂട്ടാക്കുകയി
ല്ല. കരുടൻപാമ്പുകൾ ജീവദശ കഴിക്കുന്നത് നിലത്തു
കളെപോലെയാണ്. പാമ്പുകൾക്കു ഇന്നേടത്തേ പാത്തു
കൂട്ടു എന്നൊന്നുമില്ല. ചിലത് ശുദ്ധജലത്തിലും ചിലത്
കടലിലും, മററചിലത് മരങ്ങളിനേലും അനേകങ്ങൾ
മടകളിലും അധിവസിക്കുന്നു. ചവിട്ടുകല്ലിന്റെ ചോട്ടി
ൽ, പഴയവീടുകളിൽ എന്നുവേണ്ട മിക്കസ്ഥലത്തും പാ
മ്പുകളെ കണ്ടും. പാമ്പുകളിൽ മിക്കജാതികളും മുട്ടയിട്ടു
കയാണ് ചെയ്യുന്നത്. മണ്ഡലികളിൽ ചലത് മാത്രമേ
പ്രസവിക്കുകയുള്ളൂ. പാമ്പ് മുട്ടയും കാത്തുറിക്കുമെങ്കിലും
പൊതുത്തിന്നു കിടക്കാറില്ല. മുട്ടയിടുന്നകാലങ്ങളിൽ സ
പ്പങ്ങൾ അപായികളാണ്. ഈറസ്സ് വളരെ അക
ലെ കടന്നുപോകുന്നവരെകൂടി കടിച്ചുകൊന്നതായറിയാ
യിട്ടുണ്ട്. പൊതുപാമ്പുകൾ തങ്ങളുടെ മുട്ട ദേഹത്തിന്റെ
ചുറ്റുകൂടെ ഉള്ളിലാക്കി മേൽഭാഗം തലകൊണ്ട് മുടി പൊ

അതിന്നു കിടക്കുന്നതായി കണ്ടിട്ടുണ്ട്. ആ കാലത്ത് അതിന്റെ ശരീരത്തിൽ അല്പം ഉഷ്ണം ഉണ്ടായിവരാറുണ്ടെന്നും കേൾക്കുന്നു. ഇനി പാമ്പിനെപ്പറ്റിയുള്ള അവശ്യവിവരണങ്ങളും അസത്യകഥകളും, അസംബന്ധപ്രലാപങ്ങളും കേൾക്കാനിഷ്ടമുള്ളവർ, പ്രയിപ്രോക്തങ്ങളാണെന്നു ധിന്തുകൾ ആദരിച്ചുവരുന്ന ജ്യോൽസ്സിക മുതലായ, ഒന്നിന്നും കൊള്ളാത്ത ചില ഗ്രന്ഥങ്ങൾ വായിച്ചുനോക്കിയാൽ മതി.

കരുടൻ പാമ്പുകൾ:— ഇവറ്റു എത്രയോ ചെറുതും കാഴ്ചയിൽ നിലത്തുപോലെ ഇരിക്കുന്നതും ആയ ഒരുതരം പാമ്പുകളാണ്. ദേഹം സൂക്ഷിച്ചുനോക്കിയാൽ ആകുപ്പാടെ തുളികൾ നിറഞ്ഞതാണെന്നു കാണും. ചിലതിന്മേൽ ചില പുളളികളും കാണും. ചിലതിന്റെ ദേഹത്തിന്നു നൈപുരണ്ടിയപോലെ ഒരുതരം ഉളിച്ചുൽ ഉണ്ടാകും. ഇവ പാർക്കുന്നത് നിലത്തുരകളുടെ മാതിരിതന്നെ ഓരോ ചെറിയ തുളകളിലാണ്. പകൽ ഇവറയെ ഒരിക്കലും പുറമേ കാണുകയില്ല. ഒരിക്കൽ ഒരു പഴയ തെങ്ങിന്റെ കുറ്റിവിറകിന്നായി വെട്ടിക്കീറുമ്പോൾ അതിന്റെ ഉള്ളിൽനിന്നു രണ്ട് കരുടൻ പാമ്പുകൾ പുറത്തുപാടി. അവ വളരെ ജാഗ്രതയോടെ ഇഴഞ്ഞുനടന്നിരുന്നു. ഇതിന്റെ വായയുടെ കീറ് മുഖത്തിന്റെ അറ്റത്തല്ല. അസാരം പിടുന്നാട്ടാണ്. ഒന്നിന്നും പല്ലുകളില്ല. എന്നാൽ കാലിന്റെ സ്ഥാനത്ത് (കാലുണ്ടെങ്കിൽ അതു ഇന്നു ചിടെ ആയിരിക്കണം എന്നു ഊഹിക്കാവുന്ന ദിക്കിൽ) തോലിന്റെ ഉള്ളിൽ അതിന്റെ അവശിഷ്ടങ്ങളായ

അസ്തികൾ കിടപ്പുണ്ട്. അതുകൊണ്ട് കുരുടൻപാമ്പിന്റെ അനേക നൂറ്റാണ്ടു മുമ്പുണ്ടായിരുന്ന പൂച്ചന്മാർ രണ്ടു ചെറിയ കാലുള്ളവരായിരിക്കണം എന്ന് ഊഹിക്കാൻ വഴിക്കുന്നുണ്ട്. കുരുടൻ പാമ്പുകളിൽ ഒരു ജാതിക്കു പല്ലുകൾ ഉണ്ടാകയില്ല. ഈ പാമ്പുകൾ ഉഷ്ണമേഖലയിൽ മാത്രമേ അധിവസിച്ചുകാണുന്നുള്ളൂ. മലയാളത്തിൽ ഇതു എത്രയെങ്കിലും ഉണ്ടെങ്കിലും രാത്രിമാത്രം തെണ്ടുന്ന ജന്തുക്കളാകുകൊണ്ടു ഇതിനെ കൂടക്കൂടെ ആരും കണ്ടു എന്നു വരില്ല. ഇതിന്റെ മുട്ടകൾ ഒരുമാതിരി നീണ്ടിട്ടാണ്. അധികമായി മുട്ടയിടുന്ന കൂട്ടരേയും ഈ വംശക്കാരുടെ ഇടയിൽ കാണാറില്ല. ഇവ തിന്നുന്നത് പഴുതാർക്കുളയും ഉറമ്പുകളേയും മറ്റുമാണ്. ചില ചെറിയ ഷർപാക്കുള്ള പൂക്കളേയും ഇവ തിന്നുമെന്നു വിശ്വസിക്കുന്നതിൽ അബദ്ധമില്ല. ഇവയുടെ സ്വഭാവത്തെപ്പറ്റി ഒരു പൂർണ്ണമായ അറിവ് ഇതുവരെ ആർക്കും കിട്ടിയിട്ടില്ല. ഇവറായെ വല്ലപ്പോഴും കണ്ടുമുട്ടാനിടയുണ്ടാകുന്ന നമ്മുടെ വായനക്കാർ തങ്ങൾക്കറിവായ സംഗതികൾ അപ്പപ്പോൾ രേഖപ്പെടുത്തി പത്രങ്ങളിൽ അയക്കുന്നത് വലിയ ഉപകാരമായിരിക്കും. ഇവരക്ക് വിഷമുണ്ടെന്നു നാട്ടുകാർ കരുതുന്നത് ശുദ്ധമെ അബദ്ധമാണ്.

പെരുമ്പാമ്പുകൾ:—പാമ്പുവംശത്തിൽവെച്ചു ഏറ്റവും വലിപ്പമുള്ള പാമ്പുകളെ ഈ ജാതിയിലാണ് കാണുന്നത്. പല്ലുകൾ വളരെ ഉണ്ടെങ്കിലും ഒന്നിന്നും വിഷമുണ്ടാകയില്ല. ഇവറായെ കാണുന്നത് ആഫ്രിക്കയിലും ഇന്ത്യയിലും ഒരു ജാതിയെ അമേരിക്കയിലുമാണ്. കാലി

നെറ സ്ഥാനം ഇന്നതെന്ന് കുറിക്കുവാൻ തക്കവണ്ണം ചി
 ലതിന്ന് അവിടെ ഓരോ വളഞ്ഞ നഖം പുറമെ എറി
 ച്ചുനില്ക്കുന്നതു കാണും. ആപ്രിക്കയിൽ 23 അടിയും ഇ
 ന്നയിൽ മുപ്പത്തിയും നീളമുള്ള പെരുമ്പാമ്പുകളെ കണ്ടി
 ട്ടുണ്ട്. എന്നാൽ സാധാരണ കാണുന്ന പെരുമ്പാമ്പുക
 ളെക്കെ പത്തിരപതി നീളം മാത്രമേ ഉണ്ടാകയുള്ളൂ.
 ഇതിന്റെ മാംസഭാഗിക്ക് വളരെ ശക്തി ഉണ്ട്. നീള
 മുള്ള ആണിൾ തറപ്പിച്ച വാരികൾക്കൊണ്ടു ഉറപ്പിച്ച ഒ
 രു പെട്ടിയിൽ ഇട്ടിരുന്ന ഒന്നു തന്റെ മസ്തകംകൊണ്ട്
 തടിച്ച വാരി ഉന്തി മേലോട്ട് പൊക്കിയിരുന്നുപോലും.
 അപ്പോൾ അതു പൊക്കിയ വാരി അമർത്തു അതിന്റെ
 തലപാക്കുൽ സമ്മതിച്ചതെ അതിനെ അകത്തുതന്നെ
 വെപ്പാൻ ഒരുപന്റെ ശക്തിമുഴുവൻ പ്രയോഗിക്കേണ്ടി
 വന്നുപോലും. ഒരു പെരുമ്പാമ്പു സാധാരണയായി ഒരു
 മനുഷ്യന്റെ തുടയോളം തടിയുള്ളതായിരിക്കുകൊണ്ടു ഇതു
 ഒരു നിസ്സാരനായ ശത്രുവായിരിപ്പാനിടയില്ല. നായയേ
 യും, ആട് മാൻ മുതലായ കൊമ്പുള്ള ജന്തുക്കളേയുംകൂടി
 പിടിച്ചു വിഴുങ്ങാൻ ഇവക്കു സാധിക്കും. വിഴുങ്ങുന്നത്
 ആദ്യം തലതുടങ്ങിട്ടാണെങ്കിലും ചിലപ്പോൾ അങ്ങിനേ
 അല്ലാതെയും കണ്ടിട്ടുണ്ട്. ഗതിയിൽ എത്രയോ മന്ദന്മാ
 രായ ഇവക്കു ഗതിവേഗതയുള്ള ജന്തുക്കളേ കിട്ടിപ്പോകു
 ന്നതു എങ്ങിനെയെന്നു പലരും ആശ്ചര്യപ്പെടുന്നുണ്ടായി
 റിക്കും. ഇവ ചിലപ്പോൾ ശരീരംകൊണ്ടു ഓരോ ചെറി
 യ കമാനങ്ങൾ ഉണ്ടാക്കിവെക്കയും അതിന്റെ ഉള്ളിൽ
 കൂടെ കടന്നുപോകുന്ന ജന്തുക്കളെ അമർത്തിക്കളകയും

ചെയ്യുന്നു. ചിലേടത്ത് താഴത്തുവീണ ചക്രംപോലെ ശരീരം വളച്ചുവെക്കുന്നു. അതിലേ കടന്നുപോകുന്ന വല്ല മൃഗങ്ങളും അതിനുള്ളിൽ കാൽ വെച്ചുപോയാൽ അക്ഷണംതന്നെ അതിനെ ചൂണ്ടു ശ്വാസമില്ലാതാക്കുന്നു. ചേര ചിലത് മരക്കൊമ്പുകളിൽ ഞാന്നിരിക്കുകയുമ്പോഴേപോകുന്ന മനുക്കളുടെമേൽ ചാടിവീഴുകയും ചെയ്യുന്നു. പെരുമ്പാമ്പു പിടിച്ചിട്ട് ആടുകളും മാനുകളും ഭീനസ്വരത്തിൽ നിലവിളിക്കുമ്പോൾ ആളുകൾ ഓടിമെത്തു അവരായ പെരുമ്പാമ്പിന്റെ വായിൽനിന്നു വലിച്ചെടുത്തു തങ്ങളുടെ വായിലാക്കാനുള്ള ഏപ്പാട് ചെയ്യുന്നു. ഇവർ മനുഷ്യരെ പിടിച്ചതായ സംഭവങ്ങളും അപ്പപ്പോൾ അറിവായിട്ടുണ്ട്. കുന്നിൽപെരുവിൽ താമസിച്ചിരുന്ന ഒരാൾ ഇടയിലൂടെ ഇറങ്ങാനുള്ള പന്നികളേയും കാത്തു ഒരുദിവസം പുലച്ചു മൂന്നുമണിക്കു ഇടവക്കിനുള്ള തിണ്ടിന്മേൽ തോക്കുമായ് കാത്തുനില്ക്കുമ്പോൾ, സമീപമുള്ള ഒരു വലിയ പാറയുടെ വിടയിൽനിന്നു ഒരു പെരുമ്പാമ്പു ചാടി ഇവന്റെ തുട കടിച്ചുതോടുകൂടി പാമ്പും തോക്കും ശിങ്കാരിയും ഒക്കുപ്പാടെ ഇടയിൽ മറഞ്ഞു കെട്ടി വീണു. കടിവിട്ടുപോയ പാമ്പു തല്ലാലമുണ്ടായ ബഹളം കൊണ്ടുള്ള പരിഭ്രമം മോതുവായിട്ട് അവിടുന്നുപോയി. ശിങ്കാരിയുടെ ബോധാവസ്ഥപ്പോൾ അവന്നു ഒന്നും മനസ്സിലായില്ല. പണിക്കരെക്കൊണ്ടു നോക്കിച്ചപ്പോൾ ഗുളികന്റെ ഉപദ്രവമാണെന്ന് പറഞ്ഞു. അങ്ങിനെയായിരിക്കണം എന്തെങ്കിലും ശിങ്കാരിയുടെ തോന്നി. എന്തെന്നാൽ അവന്റെ ശരീരത്തിന്മേൽ ഒരു നനഞ്ഞ കയർ ചുറ്റുമ്പോ

ലെ ഒരു സ്വപ്നപോലെയുള്ള ഓർമ്മ അവനും ഉണ്ടായിരുന്നു. ദിവസം നാലഞ്ചു കഴിഞ്ഞപ്പോൾ അതേസ്ഥലത്തു ചെച്ചുതന്നെ ഒരു നിർഭാഗ്യനായ നായ ഓരിയിട്ടുന്നത് കേട്ടു. തോക്കും മൂട്ടുമായി അയ്യെട്ടാളുകൾചെന്നു നോക്കിയപ്പോൾ, നായയെ പകുതി വിഴുങ്ങിക്കഴിഞ്ഞ ഒരു പെരുമ്പാമ്പിനെ കണ്ടുതൊട്ടുകൂടി പണ്ടത്തെ ഗുളികനാരാണെന്ന് പരമാത്മവും വ്യക്തമായി. ഇയ്യടെ ഇരുട്ടിയിൽനിന്നു കാട്ടിൽകൂടെ നാലഞ്ച് ചെണ്ണങ്ങൾ വിറകുപൊട്ടി മടങ്ങിവരുമ്പോൾ അവസാനം വരുന്ന ചെട്ട പെട്ടെന്നൊരു പെരുമ്പാമ്പ് കൂടുക. അവളും കൂടെയുണ്ടായിരുന്ന സ്ത്രീകളും നിലവിളിച്ചപ്പോൾ ചില കുറച്ചിയന്മാർ ഓടി എത്തി. അരിചാൾകൊണ്ട് പാമ്പിനെ നാലഞ്ച് വെട്ടുചെട്ടി സ്ത്രീയെ രക്ഷപ്പെടുത്തി. ഇര വിഴുങ്ങിക്കഴിഞ്ഞാൽ പെരുമ്പാമ്പ് ജീവനില്ലാത്ത ഒരു മരക്കഷണംപോലെ കിടക്കും. അതിനെ എത്ര ഉപദ്രവിച്ചാലും ആ നിലയിൽ അതൊന്നും കണക്കുവെക്കയില്ല. ഇങ്ങിനെയുള്ള സമയത്ത് അതിന്റെ ഉദരത്തോൽ കീറി ചില കാടന്മാർ നെയ്യാക്കു കരസ്ഥമാക്കാരണ്ടെന്ന് കേൾക്കുന്നു. പെരുമ്പാമ്പ് അടുത്തു വെള്ളംകിട്ടുന്ന സ്ഥലങ്ങളിൽ മാത്രമേ കുടിയേറിപ്പാർക്കുകയുള്ളൂ. വെള്ളത്തിൽകൂടെ നീന്തുന്നതിനും ഇതിന് അശേഷം മടികാണുകയില്ല. ബേപ്പൂർപുഴയുടെ ഒരു തീരത്തു പാർത്തിരുന്ന ഒന്ന്, എല്ലാദിവസവും സന്ധ്യാസമയത്ത് പുഴയ്ക്കു നീന്തിക്കൂടുന്ന മറ്റേക്കരക്കു പോകാറുണ്ടെന്ന്, അതിന്റെ സമീപവാസിയായ ഒരു ജമ്മു ന്പാതിരി പറഞ്ഞതായി ഏ

നിക്ഷേപിച്ചിട്ടുണ്ട്. മലയാളരാജ്യത്തു രണ്ടുതരം പെരുമ്പാമ്പുകളുണ്ട്. ചെറുതിനെ അണലി എന്നു പറയും. ഇതിന്റെ നിറം ഒരു ഡ്രൈവർ വസ്ത്രത്തിൽ പൊളിനിറ പടർന്നപോലെ തോന്നുന്ന ചെളിപ്പടപ്പുകളാണ്. മറ്റേത് വളരെ വണ്ണമുള്ള മലപ്പാമ്പാണ്. ഇതിന്റെ ദേഹത്തിൽ ഭംഗിയുള്ള അമ്പലം ചെറിയ കള്ളികൾ ഉണ്ടാകും. 1098 വൃശ്ചികം 15-ാംനാളെ മുസ്ലിംസാധാരണത്തിൽ കേരളവാർഷികം ഒരു താഴെ ഉദ്ധരിക്കുന്നതാണ്. “കുറെ അധികം കോഴികളെ വിഴുങ്ങുകയും ചില ആടുകളെ ഉപദ്രവിക്കുകയും ചെയ്തുകൊണ്ട്, കൊച്ചിയിലെ ഒരു കൊങ്ങിണിയുടെ വീട്ടിന്നു സമീപം ചാരിക്കിടന്നിരുന്ന ഒരു വലിയ മലമ്പാമ്പിനെ ഇയ്യുടെ പിടിച്ചു കൂട്ടിപ്പാക്കിയിരിക്കുന്നു. പതിനെട്ടടി നീളമുള്ള ഈ മലമ്പാമ്പ് വീരാളിമന്ദൻ എന്ന ജാതിയിൽ പെട്ടതാണത്രെ”. മരപ്പേരുമ്പാമ്പുകൾ പറക്കുന്നത് മരങ്ങളിലേലാണ്. ഇവ സാധാരണ അഞ്ചടിമുതൽ ഏഴടിവരെ ദീർഘമുണ്ടാകും. എന്നാൽ ദേഹത്തിന് ഒരു വക സ്ഥൂലത ഉണ്ടാകും. ഇവ കാട്ടുകോഴികളേയും കണ്ണിൽ കാണുന്ന മറ്റു പക്ഷികളേയും പിടിച്ചുവിഴുങ്ങും. അമേരിക്കയിൽ അധിവസിക്കുന്ന ഒരു വലിയ മലപ്പാമ്പ്, ആ രാജ്യക്കാർ “അനാക്കോണ്ടാ” എന്നു വിളിച്ചുവരുന്ന ഗംഭീരനാണ്. പെരുമ്പാമ്പുകളിൽവെച്ച് ഏറ്റവും വലിയത് അനാക്കോണ്ടയാണ്. ഇതിന്റെ പുറത്തു വലിയ കറുപ്പുപുള്ളികൾ ഉണ്ട്. ഈ ജാതിയിൽ സാധാരണ കണ്ടുവരുന്ന ഓരോ പാമ്പിന്റെ നീളം 33 അടി ആകുകൊണ്ട് നാല്പതടി ദീർഘമു

ഇതു അനാക്കോണ്ടകളെയും പരിശോധിച്ചാൽ കണ്ടുകിട്ടാതെ ഇരിക്കില്ല. മരത്തിന്മേൽ കേറാൻ വളരെ സാമർത്ഥ്യമുണ്ടെങ്കിലും അനാക്കോണ്ട മിക്കസമയത്തും വെള്ളത്തിലാണ് കിടക്കുന്നത്. ചിലപ്പോൾ വെള്ളത്തിന്റെ ഒഴുക്കിൽക്കൂടെ മരംപോലെ ഒഴുകിപ്പോകും. ചിലപ്പോൾ ഒഴുക്കില്ലാത്ത സ്ഥലങ്ങളിൽ മുങ്ങി, തലമാത്രം വെള്ളത്തിൻ മീതെ പൊന്തിച്ചുപിടിച്ചു നില്ക്കും. ഇങ്ങിനെ നിന്നിട്ടോ, പാറമേൽ കിടന്നിട്ടോ, അല്ല കരക്കുകേറിപ്പോയ മരത്തടിയിലേയോ, മണൽതിട്ടമേയോ കിടന്നിട്ടോ ഇതു തന്റെ ഇരക്കു കാത്തുനില്ക്കും. കരക്കുകേറിയാൽ മരത്തിന്മേൽ കേറുമെന്നു മാത്രമല്ല പൂഴിസ്ഥലത്തുകൂടി എത്തും. മരത്തിന്മേൽ കേറിയാൽ അതിന്റെ ചോരകൂടെ പോകുന്ന മൃഗങ്ങളുടെമേൽ ചാടിവീഴും. അനാക്കോണ്ട മനുഷ്യന്മാരെക്കൂടി പിടിച്ചുതിന്നാൻ ശക്തിക്കാരില്ല. ഈ വലിയ പാമ്പ് മുട്ടയിടുന്നതിന്നുപകരം പ്രസവിക്കുകയാണ് ചെയ്യുന്നത്. പെരുമ്പാമ്പിന്റെ വംശത്തിലുള്ള മറ്റൊരു ജാതി ബോവാപെരുമ്പാമ്പാകുന്നു. ഇത് പന്ത്രണ്ടടി ദീർഘംവെക്കും. ഈ ജാതിയുടെ അധിവാസസ്ഥലം തെക്കൻ അമേരിക്കയാണ്. ഇതിന്റെ ദോഷത്തിന്മേൽ പലമാതിരി പുളികളും ചിത്രപ്പണികളും ഉണ്ടാകും. ഇത് സാധാരണയായി മരത്തിന്മേൽകേറി ചോരകേപോകുന്ന ചെറുജന്തുക്കളെ ചാടിപ്പിടിച്ചു കഴിച്ചുകൂട്ടുന്നവറയാണ്. പക്ഷികളും നായകളും വേറെ ചില ചെറുജന്തുക്കളും ഇവ റാക്ക് ആഹാരമായിത്തീരുന്നു. നാട്ടുകാർ ഇതിന്റെ മരസം തിന്നും. മരസം പല രോഗങ്ങൾക്കും ഒരു സിദ്ധൗ

ഷഡമെന്നാണ് വെച്ചിട്ടുള്ളത്. ചെരുമ്പാമ്പിന്റെ നൈഷ്ഠുരോഗത്തിനു കൈകൾ മരുന്നാണെന്ന് ഇന്നും ഒരു വിശ്വാസമുണ്ട്.

മൺമണ്ടലി:— (Sand snake) ഇതിന്റെ നിറം മണ്ണിന്റെ നിറംതന്നെയാണ്. ദേഹത്തിന്റെ മദ്ധ്യം തടിച്ചും വാലും തലയും നേരിയതും ഏകദേശം ഒരേവണ്ണത്തിലുള്ളവയുമായിരിക്കും. പാമ്പിനെപ്പറ്റി യാതൊരു ഗന്ധവുമില്ലാത്ത നാട്ടുകാർ വിഷമില്ലാത്ത ഈ പാമ്പിനെ ഇരുതലമുഖൻ എന്ന ഭയങ്കരനാമവും കൊടുത്തു ഇതിനെ കാണുമ്പോൾ പേടിച്ചു വിറക്കാറുണ്ട്. ഇതിന്റെ തോൽ ചെറിയ കുല്ലാക്കുമണികൾ നിറത്തിവെച്ചുപോലെ മുഴുകൾ നിറഞ്ഞതായിരിക്കും. കോലമില്ലാത്ത ഈ സാധുപ്പാമ്പിനെ മലയാളത്തിൽ ചിലേടത്ത് എഴുത്താണിമുഖനെന്നും വിളിച്ചുവരാറുണ്ട്. ഇത് രണ്ടുമുന്നടിയിൽ ജാമ്പി നീളമുണ്ടാകയില്ല. ചുരുച്ചുരക്കു ലേശമില്ലാതെ ജീവച്ഛ വാപോലെ ഒരേടത്തു കിടക്കുന്നവനാണ് ഈ പാമ്പ്.

മണൽമണ്ടലി:— ഈ പാമ്പ് മൺമണ്ടലിയുമായി നിറംകൊണ്ടല്ലാതെ മറ്റു യാതൊരു വിധത്തിലും വ്യത്യാസപ്പെടുന്നതല്ല. ഈ രണ്ട് പാമ്പുകളുടേയും വാൽ ലേശവുംകൂടി മുറിച്ചു, ആ ഭാഗം തലയെപ്പോലെ തടിയുള്ളതാക്കി പാമ്പാട്ടികൾ ഇരുതലമുഖനാണെന്ന നാട്ടുത്തിന്മേൽ നാട്ടുകാരുടെ കണ്ണിൽ പൊടിയിടാറുണ്ട്. ഒരു ഡ്രെയിൻ നിറത്തിന്മേൽ പൊളിനിരപോലെ (ചുണഞ്ഞ്) ചില പണികൾ ഈ പാമ്പിന്റെ നിറമാണെന്നു വി.

ചാരിക്കാം. പാറകളുടെ അടിയിലും വിട്കളിലും ഇവ ഇരക്കുവേണ്ടി പ്രവേശിക്കും. ചിലദിക്കുകാർ ഇതിനെ ചേനത്തണ്ടെന്നു വിളിക്കാറുണ്ട്.

വാലിപ്പാമ്പ്:—ദേഹം ഒരുഭാഗം മുറിച്ചപ്പോൾ തോന്നും. ആ ഭാഗമാണ് വാൽ കണ്ടുണ്ടെന്ന ഭാഗം. ഇത് മടയുണ്ടാക്കി അതിലാണ് പാടുന്നതും. മരത്തടിയുടേയും കല്ലിന്റേയും ഉള്ളിൽ ചിലപ്പോൾ കണ്ടു എന്നു വരാം. സാധാരണ താമസിക്കുന്നത് മലകളിന്മേലാണ്. വലിപ്പംകൊണ്ടു നോക്കിയാൽ ഇവൻ ഒരു ചെറുപ്പക്കാരനാണ്. മിക്കതിന്റേയും നിറം ചോപ്പും മഞ്ഞയും ഇട കലർന്നുകൊണ്ടാണ്. ചിലതു ഉളിയുന്ന കാപ്പിനിറമാണ്.

നീർപാമ്പ്:—മലയാളത്തിലെ നീർപ്പാമ്പ് ഒരു മൗതിരിമഞ്ഞനിറമാണ്. പകൽമുഴുവനും വെള്ളത്തിന്റെ ചോടേയുള്ളപ്പടകളുടെ വിടകളിലോ തുളകളിലോ കേറി, തലമാത്രം വെള്ളത്തിന്റെ മീതെ പൊക്കിപ്പിടിക്കും. ആളുകൾ ഉപദ്രവിച്ചാൽ ചൂകുന്ന മൃക്കുള്ള ആ തലയും തുളയിൽ വലിച്ചുകുളയും. ഉപദ്രവം നീങ്ങിയാൽ പിന്നെയും പണ്ടെത്തപ്പോലെ തലപൊക്കി നില്ക്കും. അങ്ങിനെ നില്ക്കുമ്പോൾ ഇരയുടെ വിചാരംതന്നെ ഇവനു പിടിപെടുമ്പോൾ. സന്ധ്യയാകുമ്പോൾ മെല്ലെ കരക്കു കേറിവരും. വടക്കേ മലയാളത്തിൽ ഇതിന്നു നീക്കോലി എന്നു പറയും. നീളംകൊണ്ടു രണ്ടടിതികയുന്നതു വളരെ അപൂർവ്വമാണ്. വയലുകളിലും ഇവയെ ധാരാളം കാണും. നീമ്ങളെലി എന്ന പാമ്പ് നീക്കോലി വലുതായതാണെന്നു നാട്ടുകാർ പറയുന്നുണ്ട്. ഇതു ശരിയല്ല. നീമ്ങളെലി വേറേതന്നെ

ജന്മജാതി പാമ്പാകുന്നു. ഇതിന്റെ ദേഹം മഞ്ഞനിറത്തിൽ എത്രയോ പ്രകാശിച്ചുകിടക്കുന്ന കുറുപ്പുകുത്തുകൾക്കൊണ്ടു നിറഞ്ഞിരിക്കും. ചെറുപ്രായത്തിൽ നീക്കോലിയുടെ മാതിരി ഇതും വെള്ളത്തിൽ കാലം കഴിച്ചുകൂടും. വലിപ്പം തികഞ്ഞാൽ ഇതു വെള്ളത്തിൽ പതിവായി ഇറങ്ങിനില്ക്കാറില്ല. എന്നാൽ വെള്ളമുള്ള ദിക്കിന്റെ സമീപത്തെങ്ങാനും ഉണ്ടായിരിക്കുകയും ചെയ്യും. ഇതു രണ്ടടിയിൽ ജാസ്മി നീളവെക്കും. ദേഹത്തിന്നു നല്ല വണ്ണമുണ്ടാകും. പ്രകൃതിയിൽ ഇതു മഹാ ശൂരനാണ്. ഇതിനെ ഒന്നും ദ്രോഹിച്ചിട്ടില്ലെങ്കിലും, ഇതിന്റെ അടുക്കേക്കൂടെ കടന്നുപോകുന്ന മനുഷ്യരെ ഇതു കടിച്ചുപറിച്ചതായി പലപ്പോഴും കേട്ടിട്ടുണ്ട്. ഇതിന്റെ കട്ടിയേറാൽ ആ ഭാഗം വളരെ കടച്ചുവെട്ടുകമെന്നു കേൾക്കുന്നതുകൊണ്ട് ഇതിന്റെ തുല്യപിന്നു അസാരം വിഷമുണ്ടെന്നു വിചാരിക്കും. ഇതിനെ തൊട്ടാൽ കൈ വല്ലാതെ നന്റും. തവളകളാണ് ഇതിന്റെ പ്രധാന ഭക്ഷണം. ഒരു ദിവസം ഇതു ഒരു സാമാന്യം വലിയ തവളയെ പിൻഭാഗം കടിച്ചിട്ടു വിഴുങ്ങാൻ തുടങ്ങി. തവളയുടെ കണ്ണും തലയും മാത്രം ബാക്കിയായപ്പോൾ ഞങ്ങൾ ഇതിനെ ദ്രോഹിച്ചു തവളയെ ഒരു വിധേന പുറത്തു കക്കിപ്പിച്ചു. പക്ഷെ ആ തവളക്കു ജീവനാണായിരുന്നില്ല. അതുകൊണ്ട് ഈ പാമ്പിന്നു ചെറുജന്തുക്കളെ കൊല്ലാൻ തക്ക വീര്യമുള്ള വിഷമുണ്ടെന്നു വരുന്നു.

ചേര — ഇതു നമുക്കു രാജ്യത്ത് സാധാരണ കാണുന്ന ഒരു പാമ്പാകുന്നു. രാവു പകലും ഒരുപോലെ ഇ

രണ്ടിനെ നടക്കുന്നതുകൊണ്ട് ഇതിനെ കാണാത്തവർ ആരും ഉണ്ടായിരിക്കയില്ല. ഇതു വളരെ നീളംവെക്കും. ആറടി ഒരു സാധാരണ ചേരയുടെ നീളമാണ്. ചേര നിറം കൊണ്ട് രണ്ടുമൂന്നു തരക്കാരായി പിരിയുന്നുണ്ട്. ഒന്നു ഇളംമഞ്ഞയും മറ്റൊന്നു ശുദ്ധമഞ്ഞയും മൂന്നാമത്തൊന്നു കറുപ്പുമായിരിക്കും. ചേരക്കു വിഷം കേവലം ഇല്ലെങ്കിലും സ്വപ്നവിഷം ഏറ്റവും കൂടി ചേര നാലഞ്ചുദിവസം ജീവിക്കും. ഇതു കണക്കിലേറെ കോപമുള്ള ഒരു പാമ്പാണ്. കോപിച്ചാൽ പുളയുകയോ കുടിക്കുകയോ ചെയ്യും. ചേര പുളഞ്ഞാൽ അതിനെ മുറിച്ചെടുത്തല്ലാതെ പിടിത്തം വിടുകയില്ലെന്നു നാട്ടുകാർ പറയുന്നു. ഇതു കിടന്നുവരാത്ത ദിക്കില്ലെന്നു പറയേണം. വീടുകളിലും, മേൽപ്പുരയിലും അടുത്തും ഇവറ്റു പ്രവേശിക്കാതെ ഇരിക്കയില്ല. എലികളെ അന്വേഷിച്ചാണ് ഇങ്ങിനെ വരുന്നത്. ഒരിക്കൽ പച്ചപ്പകൽ ഒരു വീട്ടിന്റെ മേൽക്കൂട്ടിലുള്ള മുറിയിൽ ജനൽവഴിയായി ഒരു ചേരകടന്നു. കുട്ടി നിലവിളിച്ചപ്പോൾ ഒരു ചുമരളമായി വെച്ചിരുന്ന സ്തംഭികസാമാനങ്ങളുടേ ഇടയിൽ ചെന്നുളിക്കാൻ നോക്കി. ആ ശ്രമത്തിൽ അതു അനേകം സ്തംഭികപാത്രങ്ങളെ നിലത്ത് തള്ളിയിട്ടു ഉടച്ചു. അതിന്റെ കഥകഴിപ്പാൻ അത്യാലസ്യം വേണ്ടിവന്നു. ഇവറ്റു മരത്തിന്മേൽ കേറി ചെറിയ പക്ഷികളെ പിടിക്കാനും ശ്രമിക്കും. ചിലസമയത്ത് മാട്ടാപിഴച്ചിട്ടും സൂത്രം തെറ്റിയിട്ടും ഇതു ഇടിയപ്പൊളിയെ ചുവട്ടിൽ വീഴും. വീണാൽ വേദനതീർച്ചയാൻ വേണ്ടി എന്നപോലെ, കുറെനേരം വീണേടത്തുതന്നെ കിടക്കും. ആ

രെങ്കിലും അടുത്തുചെല്ലുമ്പോൾ ഓടിപ്പോകയും ചെയ്യും. ഇതിന്നു ഒരുമാതിരി ശബ്ദം ജനിപ്പിക്കുവാനും സാധിക്കുമെന്നു കേൾക്കുന്നു. ചേരക്കു സാഹസക്കുതി വളരെ കുറയും. ഒരുദിവസം ഒരു വലിയ പാടത്തിൽനിന്നു നാലഞ്ചു കുട്ടികൾ ഇതിന്റെ പിന്നാലെ ഓടി. ഇതു ആദ്യം ബാണപോലെ ഓടിയെങ്കിലും രണ്ടു മിനുട്ടുകൊണ്ട് തളന്ന്, പിന്നെ കേവലം ഓടാൻ വയ്യാതായപ്പോൾ വെള്ളത്തിൽ ചാടി ക്ഷീണംതീർക്കാൻ നോക്കി. അവിട്ടന്നു മഴപെയ്യുമ്പോലെ വീണു ഏറ സഹിയാതെ, തന്റെ മരണത്തിന്നുപേണ്ടി വീണ്ടും കരക്കുകുറിച്ചു. ചേരയെ സ്ഥലമാറ്റംചെയ്യുമ്പോൾ അതിന്നു ഏതെന്നറിയാത്ത ഒരു അസാസ്ഥ്യം നേരിടുന്നു. കലക്ടർ ലോഗൻ സായുധർകൾ നാലഞ്ചു ചേരയെ പിടിച്ചു ലക്ഷദ്വീപുകളിൽ ചിലതിങ്കൽ കൊണ്ടുയിളക്കി. അവിടെ എലികളുടെ ഉപദ്രവം സഹിക്കുവയാഞ്ഞിട്ടായിരുന്നു ഇങ്ങിനെ ചെയ്തിരുന്നതു. തങ്ങളുടെ നാലുഭാഗവും തങ്ങളുടെ ഭക്ഷണങ്ങൾ ഗണപതിയുടെ അഥവാ മഹാമരിയുടെ വാഹനങ്ങൾ പാഞ്ഞു കുളിക്കുന്നതുകണ്ടിട്ടുംകൂടി ചേരകൾ ഒന്നും വകവെക്കാതെ അചിന്തേയും ഇവിടേയും ഇഴഞ്ഞുകൊണ്ടുതന്നെ നടന്നു രണ്ടുമൂന്നുദിവസത്തിനുള്ളിൽ ഒക്കെ മരിച്ചുപോയി. അല്ലെങ്കിലും പാവുകൾ എന്നുവെച്ചാൽ ഒരുക്കല്ലത്തോളം തീന്നും ചെള്ളുവുമ്പോൾ ജീവിക്കുന്ന പുള്ളികളാണ്. കറക്കുന്ന പശുക്കളുടെ കാലിന്മേൽ ചുറ്റിപ്പുള്ളത്തു മുഖചായിലാക്കി ചേര പാൽ വലിച്ചുകിടക്കുമെന്നു എങ്ങൊടു പലരും പറഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. പോരാഞ്ഞിട്ട് പശു

വിന്റെ മൂലമേൽ പല്ലുകൊണ്ട് വന്ന അടയാളവും കൂടി ചിലർ എനിക്കു കാണിച്ചുതന്നിട്ടുണ്ട്. ചിലതൊക്കെ വളരെ പ്രയാസപ്പെട്ടിട്ടെ വിശ്വസിക്കാൻ പാടുള്ളു. എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ പടമുള്ള പാമ്പും ചേരയും പുഴുപ്പിടിക്കുമെന്നു പലരും ഏതെന്നാട്ടു പറഞ്ഞിട്ട് ചിലരുടെ അഭിപ്രായം ഇതിൽനിന്നും റാമ്പം കവിഞ്ഞുപോയിട്ടുണ്ട്. പടമുള്ള പാമ്പൊക്കെ ആണെന്നെന്നും ചേരകൾ അധാരയുടെ പെൺപിറന്നവർ മാത്രമാണെന്നും മറ്റൊന്നാണ്. ഈ അബദ്ധവിശ്വാസങ്ങളേക്കുറിച്ചും അബദ്ധം “മഞ്ഞച്ചേര മലൻകുടിച്ചാൽ മലനാട്ടിലും മരുന്നില്ല” എന്ന പഴഞ്ചൊല്ലാണ്. ഗതികെട്ടാൽ ചേരപാമ്പുകളേക്കുടി പിടിച്ചുതിന്നും. വിഷവാഹിയായ ഒരു പശ്ചാത്തമന്റെ ലിയേ ഒരു പാടത്തിൽവെച്ചു ഒരു ചേര പിടിച്ചു വിഴങ്ങുന്നത് ഞാൻ കണ്ടിട്ടുണ്ട്.

മരപ്പാമ്പ്:—ദേഹം വളരെ നേരിയതും നീണ്ടതുമാകുന്നു. കഴുത്തു വളരെ നേരിയതും അതിന്റെ മുന്നിൽ നിലക്കുന്ന തല, പിൻഭാഗം നല്ല പരപ്പായിട്ടും മുൻഭാഗം കൂത്തിട്ടായിരിക്കും. വാൽ വളരെ നീണ്ടിട്ടാണ്. പിന്നറ്റം ഒരു നേരിയ നിലത്തിരയുടെ അത്ര വണ്ണമുണ്ടാകയില്ല. മരത്തിന്മേൽ കേറി ഭക്ഷണ കൊമ്പിൽനിന്നു മറ്റൊരോ കൊമ്പിന്മേൽ ഇഴഞ്ഞുകേറുന്നതും, ചോരമാത്രം ഒരു പിടിത്തമുള്ള ദേഹം വടിപോലെ പിടിച്ച് എത്രയോ ഉയരത്തുള്ള മറ്റൊരു ചുള്ളിചെന്നു തൊടുന്നതും കാണുമ്പോൾ, അതിന്റെ ഭംഗിയും സാമർത്ഥ്യവും എഴുപ്പരീതിയും ആരേയും വിസ്മയപ്പെടുത്തും. രണ്ടു ജാതിയുണ്ടെങ്കി

ലും നിറംകൊണ്ടല്ലാതെ മറ്റൊന്നുകൊണ്ടും ഇവ തമ്മിൽ വ്യത്യാസപ്പെടുന്നില്ല. ഒന്നിന്റെ ദേഹം മാവിൻതിരുളിന്റെ ഇളന്നീലനിറമാണ്. ദേഹത്തിന്റെ ഓരോ ഭാഗത്തും നെടുനീളെ ഓരോ ചെള്ളുവരയുമുണ്ട്. ഇതിനെ സാധാരണ കാണുന്നതു കരുമുളകുവള്ളി പടൻപിടിച്ച മരങ്ങളിന്മേലാണ്. ഇതിന് ചില മനുഷ്യന്മാരെപ്പോലെ ക്ഷണം ദേഷ്യംപിടിക്കും. ഒന്നിനെ ഞാൻ എറിഞ്ഞു ദ്രോഹിച്ചപ്പോൾ അതു മരത്തിന്റെ ഏറ്റവും ഉച്ചത്തിൽ പോയിനിന്നു. അവിടെ നിന്നുപോഴും ഞാൻ എറിയുന്നുണ്ടെന്നു കണ്ടപ്പോൾ, ഏറ് അതിന്റെ സമീപമൊന്നും തട്ടാതെ പോയിട്ടുകൂടി ആ ക്രൂദ്ധൻ അവിടുന്ന് എന്റെ നേരെ ഒരു ചാട്ടംചാടി. ഞാൻ നിന്നേടത്തിൽ നിന്നു നീങ്ങിയിരുന്നില്ലെങ്കിൽ അത് എന്റെ തലമേൽ വീഴുമായിരുന്നു. പക്ഷെ വിധി വേറായായിപ്പോയി. അവന്റെ തലമേൽ എന്റെ വടിവീണു, കോപം ആ പല്ലുരമാണെന്ന പരമാർത്ഥം തന്റെ മരണത്തോടുകൂടി അവൻ പഠിച്ചു. മറ്റൊന്നിന്റെ നിറം തിളങ്ങുന്ന പച്ചയാണ്. ഇതിനു പച്ചപ്പാമ്പ്, പച്ചോലപ്പാമ്പ്, പച്ചെളിപ്പാമ്പ് ഇങ്ങിനെ പല പേരും നടപ്പുണ്ട്. ആൾക്കളാൽ ബഹുസുന്ദരനാണ്. ഇലകൾ നിറഞ്ഞ മരങ്ങളേക്കാളും ഇതിന്നിഷ്ടം വലിയ കൈതക്കാടുകളാണ്. നിലത്തോ മറ്റോ ഇറങ്ങിയാൽ അടുത്തുചെല്ലുമ്പോൾ തല പൊക്കിപ്പിടിച്ച് ഇളക്കിത്തുടങ്ങും. ഓന്നാണ് ഇതിന്റെ പ്രധാനാഹാരം. ഒരിക്കൽ ഒരു വേലിമേൽനിന്ന് ഇതു തന്നെക്കാൾ വണ്ണമുള്ള ഓരോന്നിനെ പിടിച്ചു പിഴുങ്ങി.

അന്നുണ്ടാൻ വയ്യാതെ കിടന്ന ആ പാമ്പിനെ ഞാൻ മി
ററത്തുകൊണ്ടുവന്നു. ഒരു കൊള്ളിക്കൊണ്ട് കഴുത്തിന്നു മ
ത്തുപോൾ അതു വായ പാടാളുടത്തോളം ചെർച്ചിച്ചു.
ഞാൻ ഭരതനുള്ള പൊടി അതിന്റെ വായയിൽ ഇട്ടു. അ
തിന്റെ ദേഹം അക്ഷണംതന്നെ മണ് ആകപ്പാടെ വിറ
ച്ചു. അതു ചത്തുപോകയുംചെയ്തു. പൊടി ഇത്ര വിഷ
വാഹിയാണെന്ന് ഞാനറഞ്ഞിരുന്നില്ല. ഞാൻ അന്നുത
ന്നെ പൊടിവലി വിട്ടു.

പൂച്ചപ്പാമ്പ്:— കഴുത്തിൽനിന്നു പരന്ന തല വ
ളരെ വ്യത്യാസപ്പെട്ടിരിക്കുന്നതു കാണം. നിറം ഒരു മ
തിരി കരിമ്മഞ്ഞതാണ്. അതിന്മേൽ കുറുപ്പവരകളും പ
ള്ളികളും ഉണ്ട്. ഇതു പാറകളുള്ള തുറസ്സ് സ്ഥലങ്ങളിൽ
പാർക്കുന്നു. ഈ മാതിരി ദിക്കു തിരഞ്ഞുപിടിക്കുന്നതു ത
ങ്ങളുടെ ആഹാരസമ്പാദനസൗകര്യത്തിനുവേണ്ടി മാ
ത്രമാണ്. ഇതിന്നു മറ്റു പാമ്പുകളെപ്പോലെ വാലുള്ള
ഏലികളേയും വാലില്ലാത്ത തവളകളേയും ഭുജിക്കുന്നു. വേണ്ട.
ഇതിന്നു പല്ലികളെയാണ് വളരെ പത്മ്യം. ആപ്രിക്കാ
രാജ്യത്തു ഈ ജാതി പാമ്പിനെ കാണം. ഈ പാമ്പിന്നു
നല്ല വിഷമുണ്ട്. ഇതിന്റെ കടിയേറ്റ ഒരു പല്ലി ഒന്നര
മിനുട്ടിനുള്ളിൽ മരിച്ചുപോയിരിക്കുന്നു.

പവിഴപ്പാമ്പ്:— (The Coral Snake)
ഇതു കാഴ്ചക്കു വളരെ ഭംഗിയുള്ള പാമ്പാണ്. തെക്കൻ
ആഫ്രിക്കയിലും തെക്കൻ അമരിക്കയിലും ഇത് അധി
വസിക്കുന്നു. ദേഹം ഉരുണ്ടുനീണ്ടിട്ടാണ്. കഴുത്തും തല
യുമായി വലിപ്പത്തിൽ വ്യത്യാസം കാണുകയില്ല. വാൽ

നീളംകുറവാണ്. ഈ പാമ്പ് രണ്ടുണ്ടർ അടി നീളം ഉണ്ടാകും. ദേഹം മുഴുവനും ചുരുപ്പം കുറുപ്പം പട്ടകൾ ഇട്ട പോലെ തോന്നും. ഒരിഞ്ച് നീളമുള്ള ചുരുപ്പുപട്ടയുടെ പകുതി വീതി മാത്രമേ കുറുപ്പുപട്ടകൾക്കുണ്ടാകയുള്ളൂ. ഇത് ഒരു വിഷമുള്ള പാമ്പാകുന്നു. സാധാരണ ഇതിനെ കുട്ടു പ്രാദേശങ്ങളിൽ മാത്രമേ കണ്ടുകിട്ടുകയുള്ളൂ. ഇവയുടെ ആഹാരം പലതുമായിരിക്കും. ഷർപാദങ്ങളേയും, പഴുതാർക്കളേയും പല്ലികളേയും മറ്റു ചാമ്പുകളെത്തന്നെയും ഇവർ തിന്നും.

വെളളിക്കെട്ടൻ:—(Thrait) ഇതിന്നു വളപ്പാമ്പെന്നും വളേരിപ്പാമ്പെന്നും വേറെ പേരുകൾ ഉണ്ട്. ഈ ഒരു ജാതിയിൽ അനേകതരം പാമ്പുകൾ ഉണ്ട്. മിക്കതിന്നും ഉളിയുന്ന കുറുപ്പുനിറത്തിൽ ഉള്ള ദേഹത്തിന്മേൽ ഒറ്റയോ ഇരട്ടയോ ആയ നേരിയ വരകൾ വിലങ്ങനെ കിടക്കുന്നുണ്ടാകും. നമ്മുടെ രാജ്യത്തു സാധാരണ കാണുന്നത് ഇരട്ട വരയന്മാരെയാണ്. ഓരോ ചെളുത്ത വര അടുത്തടുത്തു പടർത്തിവെച്ചു വെള്ളക്കുത്തുകൾ കൊണ്ടുണ്ടാക്കപ്പെട്ടതാണ്. ഈ ജാതി പാമ്പ് വളരെ വിഷമുള്ളവയാണ്. നമ്മുടെ രാജ്യത്തുണ്ടായിക്കേൾക്കുന്ന വിഷം തീണ്ടിമരണം മിക്കവാറും ഇതിനേക്കൊണ്ടും നേരിടുന്നതാണ്. ഇതിന്നു മനുഷ്യർ അധിവസിക്കുന്ന വീടുകളിൽ കടന്നുകൂടാൻ ലേലം മടിക്കാണുന്നില്ല. മേല്പുരയിന്മേലും അട്ടത്തിന്മേലും ഇത് എത്തുമെന്നു മാത്രമല്ല അവിടെ മുട്ടയിട്ട് കുട്ടി പിരിക്കാൻകൂടി ഈ സാഹസിക്കു മടിയില്ല. പണ്ടുള്ള കാരണവന്മാർ വീടുപണിതിട്ടത് ഇവന്റെ

സൗകന്യവും നല്ലവണ്ണം ആലോചിച്ചിട്ടാണെന്ന് തോന്നും. വാതിലിന്റെ റോരെ മീതെ വിസ്താരമുള്ള ഭൂസ്തംഭലങ്ങൾ, വളകൾ, തുലാങ്ങളിൽ വെക്കുന്ന ഒഴിവുസ്ഥലങ്ങളിൽ പ്രവേശിക്കാനുള്ള പോരങ്ങൾ, ഇരുട്ട് പിടിച്ചു നടുമുറികൾ, നിലയറകൾ, ഇതൊക്കെ വീട്ടുകാക്ക് ഉപകരിക്കുന്നതിലും നന്നായി വളേരിപ്പാന്റെ വശക്കേക്ക് ഉപകാരമായിത്തീരുന്നു. അവിടങ്ങളിൽനിന്നൊക്കെ അനേകം ആളുകൾക്ക് അപായം നേരിട്ടിട്ടുണ്ട്. വാതിലിന്മേൽ മുറിയിൽ കിടക്കുമ്പോൾ, മേൽപ്പുരയിൽനിന്നു ചോടെ കിടക്കുന്നവരുടെ മീതേവീഴുന്ന വളേരിപ്പാൻ കടിച്ചിട്ടും വളരേപേർ നശിച്ചിട്ടുണ്ട്. ഉറിയിൽവെച്ചു കലത്തിലുംകൂടി ഈ വിധംകൊണ്ടിട്ടുണ്ട്. തെങ്ങിന്നു കെട്ടിയ പൊത്തൻതൊട്ടപ്പോൾ, അതിന്റെ ഉള്ളിൽചെന്നു കൂടിയ ഒന്നിന്റെ കടിമുററിട്ട് ഒരുവൻ മരിച്ചത് എന്റെ അറിവിൽപെട്ടിട്ടുണ്ട്. ഈ ഭയങ്കരൻ മൂന്നുമൂന്നര അടി നീളംവെക്കും. മറ്റു പാവുകൾക്ക് സാധിക്കാത്ത ചില കസത്തുകളും ഇവന്നു ശീലമുണ്ട്. ഒരു കുത്തായമിട്ട ചുമരിന്മേൽ, നിലത്തിൽനിന്നു നാലരഅടി മീതേ ഇവൻ പറിക്കിടക്കുന്നതു കണ്ടിരുന്നു. ഇവന്റെ ഒരു ചിത്രം വരച്ചുവെച്ചതാണെന്ന് ആദ്യം കണ്ട ആൾക്ക് തോന്നിപ്പോയി. ചാരുക്കസേലമേൽ കിടന്നു തന്റെ മുറിയിൽനിന്നു രാത്രി വായിച്ചിരുന്ന ഒരാൾ അതിന്റെ കയ്യിന്മേൽ കൂടി കേറിവരുന്ന ഒരു വളേരിപ്പാനേ ചുമരിന്മേൽവീണ നിഴൽകൊണ്ടു കണ്ടറിഞ്ഞിരുന്നില്ലായിരുന്നു എങ്കിൽ എന്തൊക്കെ സാധ്യം ഉണ്ടാവാൻ മതിയായതെന്നു എന്നു

ഉപാധിഭാവാനെ തരമുള്ള. കോസടിയിൽ നിന്നെഴുന്നേ
റും ചോരം ഉണ്ട് കിടന്നുറങ്ങാൻ മടങ്ങിവന്ന ആൾ,
തന്റെ വിരിപ്പിൽ സുഖമായി കിടന്നുറങ്ങിയിരുന്ന ഒരു
വളരിപ്പാനേയായിരുന്നു കണ്ടത്. വളരിപ്പാൻ മരത്തി
ന്തേലും കേരം. സ്വതഃവ ഒരു ദ്രോഹിയല്ലെങ്കിലും തൊ
ട്ടാൽ കടിക്കുന്ന തരക്കാരനായിരിക്കുകൊണ്ട് ഇവനേ വ
ളരെ ഭയപ്പെടേണ്ടതാണ്. ദേഹത്തിൽ കാണുന്ന വണ്ണ
പ്പണികൾകൊണ്ട് വളരിപ്പാനേ ഒന്നിലേറെ തരങ്ങളാ
യി ഭാഗിക്കാം. 1. ദേഹത്തിന്മേൽ വിലങ്ങനെ ഒററയൊ
ററ വരകൾ മാത്രമുള്ള തരം. 2. ഇരട്ടവരകളുള്ള തരം.
3. വരക്കുപകരം, അതിന്റെ സ്ഥാനത്ത് മതുകിന്മേൽ
ഓരോ വെള്ളക്കുത്തുമാത്രമുള്ള തരം. 4. ദേഹത്തിന്മേൽ
യാതൊരു കുത്തും വരയുമില്ലാതെ വെറും കരിനിറത്തിൽ
ഉള്ള തരം. അചസാനം പറഞ്ഞതരം വളരിപ്പാനെ ഞാ
ൻ മയ്യഴിയിൽ കണ്ടിട്ടുണ്ട്. വളരിപ്പാനെപ്പോലെ വര
യുള്ള പഴമ്പുകൾ മറ്റും പലതുമായിരിക്കുകൊണ്ട് അ
വയിൽനിന്നു വളരിപ്പാനെ കണ്ടറിയുന്നത് മനസ്സിലാ
ക്കേണ്ടതാണ്. എന്തെന്നാൽ വിഷമില്ലാത്ത വളപ്പമ്പു
കൾ കടിച്ചിട്ട് വളരിപ്പാനാണെന്നു ശങ്കിച്ചിട്ട് അന്നു
വശ്യപരിഭ്രമത്തിന്നും ശങ്കക്കും അനേകംപേർ അടിമ
പ്പെട്ടുപോകുന്നത് കൂടാതെ, ക്ഷണം അഭയംപ്രാപിക്കുന്ന
വിഷഹാരികൾക്ക് അവർ അന്നുവശ്യവും അനഹ്വമായ
യ മാനവും കേളിയും സമ്പാദിച്ചുകൊടുക്കുന്നുമുണ്ട്. വ
ളരിപ്പാന്റെ ശരീരത്തിന്മേൽ പടർത്തിവെച്ചുപോലെ
തോന്നുന്ന തുളികൾ ഒന്നു പരിശോധിച്ചാൽ മതി. മുതുകി

ന്മേൽ, എന്നുവെച്ചാൽ, പുറത്തു ഒത്തനടുക്ക് കുന്നേണ തുളികൾ ബാക്കിത്തുളികളെക്കുറും വലിപ്പമേറിയതായിരിക്കും. ഇത് ഒരു തെറ്റായ ലക്ഷണമാണ്. വരകൾ തുടങ്ങുന്നത് കഴുത്തിൽനിന്നു ചോടേയായിട്ടാണെങ്കിലും വാലിന്റെ അറ്റംവരെ വിലങ്ങനേയുള്ള വരകൾ കറുപ്പും. ബാക്കിയുള്ള വളപ്പാമ്പുകളുടെ വള വാൽതുടങ്ങുന്ന ദിക്കോടുകൂടി അവസാനിക്കുന്നു. വളേരിപ്പാമ്പെ സ്പെർകിച്വാൽ അത് മരിച്ചുപോകുന്നില്ല. താനും ഒരു വിഷപ്പാമ്പായിരിക്കുകൊണ്ടായിരിക്കും സ്പെർവിയം ഇതിനേക്കാത്തത്. ഒരു പൂണ്ണവലിപ്പമുള്ള വളേരിപ്പാമ്പ് വിഷസ്തബ്ധിയിൽ, എപ്പോഴും അഞ്ചാറാളുകളെ കൊല്ലാൻ മതിയായ വിഷം കിടപ്പുണ്ടാകും. ഇനിമറ്റൊരുതരം വളേരിപ്പാമ്പ് ചരിത്രവും കൂടി അസാരം വിസ്മരിക്കുന്നുണ്ട്. ഇതിന്റെ മുതുകിന്മേൽ നെടുനീളെ കാണുന്ന തോൽ ഒരു ചെറിയ വരമ്പുപോലെ അസാരം പൊന്തിനില്ക്കും. പുറത്ത് ഒത്തനടുക്ക് ദേഹത്തിന്റെ ചുവട്ടിൽ നെടുനീളെ ഒരു ഇളംചെമ്മുപോലെയാണ് ഈ തോലിന്റെ നില്പ്. ദേഹം മുഴുവനും നീലയും മഞ്ഞയും പട്ടകൾകൊണ്ട് ചുറ്റപ്പെട്ടതാണ്. ഇന്ത്യയിൽ മിക്കഭിക്കിലും ഇതിനെ 'ശങ്കിനി' എന്നാണ് വിളിച്ചുവരുന്നത്. ഇത് ആറടിയിലും ജാസ്സി നീളംവെക്കും. ഇതിന്റെ തല മറ്റു വളേരിപ്പാമ്പുകളുടെ തലയേക്കാൾ ചെറുതായിരിക്കും. അതുകൊണ്ട് വിഷപ്പല്ലം നന്നു ചെറുതാണ്. ഇതു കടിക്കുമ്പോൾ ഇതിന്റെ ചെറിയ വിഷപ്പല്ല്, മിക്കസമയത്തും ചേണ്ടെടുത്താലും മാംസത്തിൽ പ്രവേശിക്കാതെ വരിക

നാൽ, ഇതിന്റെ കടിയേറ്റവർ മരിക്കുകയും ഒരു സമയം രക്ഷ പ്രാപിച്ചുപോകും എന്നു കരുതാം. ഈ ജാതി വളേരിപ്പാൻ വീട്ടിൽ ഒരിക്കലും കേറിവരുന്നില്ല. മലയാളത്തിൽ കാണുന്ന ശങ്കിനികളുടെ പട്ടകളുടെ നിറം, മഞ്ഞക്കുറുപ്പും നീലക്കുറുപ്പും വെള്ളയും കുറുപ്പുമാണ്. ഒരു വലിയ ശങ്കിനിയെ ഒരു പൊട്ടക്കിണറിൽ ഞാൻ കണ്ടിട്ടുണ്ട്. മറ്റു വളേരിപ്പാൻമാരെപ്പോലെ വിഷവീര്യമുള്ളവനാണെങ്കിലും ഇവയൊക്കെയാണ് നേരിടുന്ന അപായങ്ങൾ സംഭവിക്കുന്നത് ചുരുക്കമാണ്. ഇവൻ കാഴ്ചക്ക് വളരെ ഭംഗിയുള്ള പാമ്പാണ്.

സാധാരണ സപ്തം— (Cobra) ഇതൊക്കെ പടമുള്ള പാമ്പാണ്. വിഷവാഹികളാണെന്ന് പ്രത്യേകം പറയേണ്ടതില്ലല്ലോ. കഴുത്തിന്റെ ഇടത്തും വലത്തും കാണുന്ന കുറുവാരിയെല്ലുകൾ മറ്റുള്ള എല്ലുകളേക്കാൾ നീണ്ടു പിന്നോട്ട് ഒതുങ്ങിനില്ക്കുന്നു. ഇതു മുന്നോട്ടേക്കു നിവിളിപ്പോൾ ഒരു ഇലപ്പോലെ അതു പൊതിയപ്പെട്ടതോൽ വിടൻ നില്ക്കുന്നു. ഇതാണ് പടം. സിംഹത്തിനെ ശിശുക്കളുടെ രാജാവാക്കിയതുപോലെ സപ്തത്തിനെ പാമ്പുകളുടെ രാജാവാക്കും. എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ സപ്തം പകുതിദൂരം മേലെ പൊന്തിച്ചു പടവും വിരത്തി, ആടിക്കൊണ്ട് ഇടത്തും വലത്തും നോക്കുന്നതും, വളരെ നല്ലവണ്ണം ഞെളിയുന്നതും ഭയങ്കരമാകുവണ്ണം ഉറുത്തുനടക്കുന്നതും ഒരു നല്ല കാഴ്ചയാണ്. കാണുമ്പോൾ ആരും ഒന്നു അഞ്ചിപ്പോകും. സപ്തത്തെക്കണ്ടാൽ ക്ഷണത്തിൽ മനസ്സിലാക്കാനുള്ള മാർഗ്ഗങ്ങൾ പലതുണ്ട്. ഒന്നാമത് സ

പ്പും ആളുകളെ കണ്ടാൽ മററു പാവുകളെപ്പോലെ അതി
ശീഘ്രമായി ഓടിപ്പോകുകയില്ല. പടത്തിനുള്ള തോൽ
ചുരുക്കുകൊണ്ടു കഴുത്തിന്നു തടിച്ചുട്ടുന്നതുകൊണ്ടു തലയും
കഴുത്തും വലിപ്പത്തിൽ വ്യത്യാസമില്ലാതെ ഒരേപണ്ണമാ
യിരിക്കും. തൂളികളുടെ മദ്ധ്യത്തിൽ കാണുന്ന ചാലുകളു
ടെ നിറം ശുദ്ധ ചെളിപ്പൊന്നല്ല മഞ്ഞയായ്ക്കയറിരിക്കും.
അടിക്കഴുത്തിന്മേൽ കുറുപ്പുവര ഉണ്ടാകും. ഇതൊക്കെ ആ
ലോചിച്ചാൽ സാമാന്യം ദൂരത്തിൽനിന്നുതന്നെ സ്പ്
ത്തെ തിരിച്ചറിയാൻ സാധിക്കും. സ്പ്പം സാധാരണ ഇ
രതെണ്ടുന്നത' രാത്രിയാണെന്നകിലും പൊരതിമുട്ടിയാൽ പ
കൽ തെളിനടക്കുന്നതിന്നും ഒട്ടും മടിക്കുകയില്ല. സ്പ്
ങ്ങൾക്കു പലമാതിരി വണ്ണങ്ങൾ കാണും. ചെളിനിറമാ
യും സ്വണ്ണനിറമായും വീലനിറമായും കരിനിറമായും പ
ളിങ്കുരുവിന്റെ നിറമായും സ്പ്പങ്ങൾ ഉണ്ട്. സ്പ്പങ്ങ
ളെ ധാരാളം കാണുന്നത് ഇന്ത്യയിലും ദില്ലിയിലും ആഫ്രിക്ക
യിലുമാണ്. ഇന്ത്യയിൽ ബങ്കാളസംസ്ഥാനത്താണ് അ
ധികം കാണുന്നത്. നമ്മുടെ കേരളം നാഗങ്ങളെക്കൊണ്ടും
ഭൂതങ്ങളെക്കൊണ്ടും കടികൊള്ളാൻ അസാധ്യമായ ഭി
ക്ഷാണെന്നു പണ്ടുപണ്ടു ശ്രുതിയുള്ളതാണ്. പാലക്കു
ട്ടും കോഴിക്കോട്ടും അണ്ടലൂരും ഇന്നും അനവധി പാവു
കളെ കാണുന്നുണ്ട്. വൃഴിസ്ഥലത്തോട് ഒരു പ്രത്യേക
വാത്സല്യം ഉണ്ടോ എന്നു തോന്നിപ്പോകുന്നു. നിറംകൊ
ണ്ട് എത്ര വ്യത്യാസപ്പെട്ടവരായാലും ചേർന്നിട്ടു സകല
വും ഒരുപോലെ വിഷവാഹികളാണ്. മുട്ടയും കാത്തുകി
ടക്കുന്ന സ്പ്പങ്ങളല്ലാതെ അനാവശ്യമായി യാതൊന്നും

ആളുകളെ പാഞ്ഞുകടിക്കു പതിവില്ല. മുട്ടുമിടുന്നത് മാ
ഉത്തിലാണ്. മാളം കുഴിച്ചുകൊടുക്കുന്നത് ഞങ്ങളും
എലികളുമാണ്. മുട്ട നീണ്ടു പതമുള്ള തോലോടുകൂടിയ
തുമാണ്. 21 മുട്ടുമിടും. സ്പ്പത്തിന്റെ സാധാരണ നീ
ളം മൂന്നടിയുതൽ മൂറടിവരെയാണെങ്കിലും എട്ടടിനീള
മുള്ള കൂറാമ്പാതം ഇക്കൂട്ടരിൽ ഉണ്ട്. നമുക്കു പൂവ്വാർ
എട്ടുമുപ്പൻ എന്നു വിളിച്ചുവരുന്നത്, കടിച്ചാൽ എ
ട്ടടി നടക്കുമെന്നു മരണപ്പെടുത്തുന്ന പാമ്പുകളെപ്പറ്റി
അല്ല. എട്ടടി നീളംചെന്നുപറയെപ്പറ്റിയാണ്. പ
ടത്തിന്മേൽ കാണുന്ന അടയാളങ്ങൾകൊണ്ട് സ്പ്പങ്ങളെ
പലതരക്കാരായി ഭാഗിക്കുന്നത്, ഈ അടയാളം ചില
തിന്നു ചുരുക്കിയിട്ട് 'ഹ' പോലെയും ചിലതിന്നു വൃത്ത
മായും ഇരിക്കും. ചിലതിന്നു പടത്തിന്മേൽ യാതൊരു അ
ടയാളവും കാണുകയില്ല. സ്പ്പങ്ങൾ നിയമസഭയാനി
ഷ്ടപ്പെടുന്ന സ്ഥലം ഇന്നതാണെന്നില്ല. വീടുകളുടെ തറ
ക്കല്ലുകളിൽ ഉള്ള വിടുകളിൽ, ചവിട്ടുകല്ലിന്മേൽ എന്നു
വേണ്ട വീടുകളുടെ അകത്ത് തന്നെയും ഇവർ കടന്നുകൂട്ട
ുന്നു. ഉടുപ്പുകൊണ്ടു നിറച്ച ഒരു തകരപ്പെട്ടി തുറന്നപ്പോൾ
ഒന്നിനെ അതിന്റെ ഉള്ളിൽ കണ്ടിരുന്നു. പക്ഷികളേയും
അനേപയിച്ചു മരങ്ങളിന്മേൽ കേറും. മരപ്പൊത്തുകൾ
പാറ്റിടമാക്കി ഉപയോഗിക്കുകയും ചെയ്യും. കോഴിക്കൂട്ടം
പ്രാചിൻകൂട്ടം ഉള്ളടിക്കുകളിൽ ഇവർ എത്താതിരിക്കി
ല്ല. ചെറിയ കുഞ്ഞുകുട്ടേയും മുട്ടകളേയും കാക്കിയിട്ടാണ്
ഈ വരവ്. ചിലസമയത്ത് കോഴിക്കൂട്ടത്തുറന്നു നോക്കു
മ്പോൾ പിടക്കോഴി മരിച്ചുകിടക്കുന്നതും അതിന്റെ സ

മീപത്ത് മൂന്നുനാൾ മുട്ട ഉദരത്തിൽനിന്നു മുഴച്ചുപോകുന്ന ഒരു സപ്പം കിടക്കുന്നതും കാണാം. ഇരയും അനേകമായി നമ്മൾ ആലോചിക്കാത്ത ദിക്കുകളിൽകൂടി ഈ പാമ്പെത്തും. ഒരു പീഠത്തെത്തിന്റെ അഗ്രത്തിൽവെച്ചാണ് ഒരു തിയ്യനെ കൊത്തിക്കൊണ്ടത്. മറ്റൊരാൾക്കൽ ഒരു ചെക്കൻ കഴുങ്ങിന്മേൽ കേറി, കൃഷിക്കു ശ്രോഹികളായ എളകളുടെ കൂട്ടുകൾ വലിച്ചു ചോടെ തള്ളിയിടുമ്പോൾ, ഒന്നു വളരെ ഘനമുണ്ടെന്നു പറഞ്ഞു ചോടെ ഇട്ടു. അതു പരിശോധിച്ചപ്പോൾ, ഒന്നരണ്ടു പക്ഷികളെക്കൂടി സാപ്പിട്ട് ഒരു സപ്പംസുഖമായതിൽ ചുരുങ്ങു കൂടിയിരുന്നു. ഒരിക്കൽ ഒരു കുണ്ടുകളത്തിൽനിന്നു കുളക്കോഴിയുടെ ശബ്ദം അസഹ്യമായി ഇടമുറിയത്തെ പുറപ്പെട്ടപ്പോൾ, കുളത്തിന്റെ നടുക്കുണ്ടായിരുന്ന പുൽക്കുട്ടത്തിൽസ്ഥാപിച്ച കുളക്കോഴിയുടെ കൂട്ടിൽകേറി ശകാരിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന പക്ഷികളെ ഒന്നും കൂട്ടാക്കാതെ ഒരു വലിയസപ്പം മുട്ടകളും വിഴുങ്ങി വെള്ളത്തിൽകൂടെ നീന്തി മടങ്ങിവരുന്നതുകണ്ടു. സപ്പം വെള്ളത്തിൽ ഇറങ്ങാനും മരിക്കാത്ത ജന്തുവാണെന്നു നിശ്ചയിച്ചിട്ടാണു ഞങ്ങൾ അതിനെ ഒരു ചേരയാണെന്നു കണക്കാക്കി. വെള്ളംവിട്ടു ഉടനെതന്നെ അതു സമീപത്തുണ്ടായിരുന്ന ഒരു മരയിലായിരുന്നതിനേക്കാൾ അവിടുന്നു ഞങ്ങളിൽ ഒരാൾ അതിനെ വെടിവെച്ചു തള്ളിയിട്ട് എടുത്തു പരീക്ഷിച്ചപ്പോൾ മാത്രമാണ് ആ പാമ്പ് ഒരു സപ്പമായിരുന്നു എന്ന വിവരം ഞങ്ങൾക്കു മനസ്സിലായത്. സപ്പം ഭക്ഷണമായുപയോഗിക്കുന്നത് തവളകളേയും എലിക

ജേയമാണ്. പക്ഷിക്കുഞ്ഞുകളേയും പക്ഷിമുട്ടകളേയും
 ഇവ എത്രയെങ്കിലും തിന്നുകൊള്ളും. ഒന്നു ഒരു പൂച്ച
 കുട്ടിയേ വിഴുങ്ങിയതായി അറിവുണ്ട്. പാമ്പുകളേയും
 തരത്തിന്നു കിട്ടിയാൽ സ്വപ്നപിടിച്ചു വിഴുങ്ങും. ഒരിക്ക
 ല് ഒരു വീട്ടിന്റെ നടുയിൽ നെടുനീളേ കിടന്നിരുന്ന
 സ്വപ്നത്തെ അടിച്ചുകൊന്നപ്പോൾ അതിന്റെ ഉദരത്തി
 ൽ മറ്റൊരു പാമ്പുണ്ടായിരുന്നു എന്ന പരമാർത്ഥം പ
 റത്തുവന്നു. ഒരു പശ്യാനമണ്ടലിയെ വിഴുങ്ങുന്ന ഒരു
 സ്വപ്നത്തെ മതിരാശി കാഴ്ചക്കുളംപിൽ നിറച്ചുവെച്ചി
 ട്ടുണ്ട്. ഒരു ദിവസം രാവിലെ ഒരു ഇടയിൽവെച്ചു ഒരു
 സ്വപ്നം (എട്ടടി ഉണ്ട്) ഒരു വലിയ ചേരയെ പിടിച്ചു
 വിഴുങ്ങുന്നതുകണ്ടു. ചേരയുടെ വാൽ മാത്രമേ പുറമെ കാ
 കാണാനുണ്ടായിരുന്നുള്ളൂ. അതിനിടക്കു വീട്ടുകാർ ചില
 ഒരത്തിക്കുറു ഉയ്യാരവു ലഹളയും ഉണ്ടാക്കി. ഉപദ്രവം
 കൊണ്ടോ ഏന്തോ എന്നറിഞ്ഞില്ല ആ വലിയസ്വപ്നം താ
 ന്വിഴുങ്ങിയ ഇരയെ ഉഴിഞ്ഞു പുറത്തിടാൻ തുടങ്ങി. അ
 തിന്നും അധികനേരം ചേണ്ടിവന്നു. ഒടുവിൽ മുഴുവൻ പുറ
 ത്തായപ്പോൾ ചേര ചത്തുപോയതായും അതിന്റെ ദേഹ
 ത്തിൽ അധികവിടെ തോൽ പോശ്ശായതായും കണ്ടു. ഇ
 ങ്ങിനെ ഉഴിഞ്ഞിട്ടതിൽപിന്നെ ഈ വലിയ സ്വപ്നം മുള
 വേലിയുടെ അരികെകൂടി എത്രയോ സാധധാനമായി ഇ
 ഴയുവാൻ തുടങ്ങി. തന്റെ പിന്നാലെ ഞങ്ങൾ അനേകം
 പേർ ഉണ്ടായിരുന്നിട്ടും ആ വലിയ സ്വപ്നത്തിന്നു യാതൊ
 ര കൂസലും കണ്ടിരുന്നില്ല ഇങ്ങിനെ ഒരു അരമണിക്കൂർ
 കഴിഞ്ഞതിൽപിന്നെ അതു വേലിയുടെ മേൽഭാഗത്തുകേ

റി, അതിനുകൂടെ നിശ്ചയാസം ഇഴഞ്ഞു, ഒരു മുക്കിൽ ഉണ്ടായിരുന്ന പറങ്കിമാമ്പിന്മേൽ കേറി. അതിന്റെ ഉച്ചത്തിൽ നില്ക്കുന്ന ഒരു കൊമ്പിന്മേൽ ചുറങ്ങിരുന്നുകൊണ്ട് ഫണം വിടർത്തി ചുറ്റുമുള്ളവരെ നോക്കാൻതുടങ്ങി. ഇവനെ വടിക്കുശ്ശണംകൊണ്ട് എറിഞ്ഞു നജ്ജിയിട്ടു യമലോകത്തേക്കയപ്പാൻ, ആളുകളുടെ മൃഡവിശ്വാസം കൊണ്ട് വളരെ അദ്ധാനം വേണ്ടിവന്നു. ഗതിഭേദത്തുള്ള ചേരയെ ഇതിന്നു പിടിപ്പാണെന്നിനെ സംധിച്ചു എന്നു ഞാൻ വളരെ അത്ഭുതപ്പെട്ടു. സപ്പം ഒരേരത്ത് പാപ്പിടമുറപ്പിച്ചാൽ എവിടെയെല്ലാം തെണ്ടിനടന്നാലും ഒടുവിൽ ആ സ്ഥാനത്ത് വന്നുചേരാനെ ഇരിക്കില്ല. ഒരു സപ്പം ഒരു വീട്ടിന്റെ തറയുടെ കിഴക്കുഭാഗത്തുണ്ടായിരുന്ന വിജ്ഞാൻ തന്റെ പാപ്പിടമായുപയോഗിച്ചിരുന്നു. ആ വീട്ടിലെ ഒരു കുട്ടികോലായിൽ ഇരുന്നു കാൽ മീറത്തേക്ക് നീട്ടി, കാലും ഇളക്കിക്കൊണ്ടിരുന്നു. നേരെ പിന്നിലെ വിജ്ഞാൻ ഉണ്ടായിരുന്ന സപ്പം ഇത് ഒരു ദ്രോഹമെന്നു കരുതി, കണങ്കാലിന്റെ പിൻഭാഗത്തു ഒരു കുടികൊടുത്തു. കരിങ്ങാണി കിത്തിഎന്നു കുട്ടി നിലവിളിച്ചു. എന്നാൽ രക്തം അധികം ഒഴുകുന്നത് കണ്ടിട്ടു വീട്ടുകാർക്ക് സംശയം ജനിച്ചു. സൂക്ഷിച്ചുനോക്കിയപ്പോൾ തറയുടെ വിജ്ഞാൻ ഒരു സപ്പത്തെക്കണ്ടു. സപ്പത്തെ കൊല്ലുവാൻ മടിയുണ്ടായിരുന്ന വീട്ടുകാർ അതിനെ പിടിപ്പിച്ചു ഒരു പാത്രത്തിലാക്കി നാലുനാഴിക അകലെ ഉണ്ടായിരുന്ന ഒരു കുന്നിന്മേൽ ഇളക്കി. അവിടുനുകൂടി ഇത്ര മടങ്ങിവരുമെന്ന ബോധം വീട്ടുകാർക്കില്ലായിരുന്നു. ഒരു കൊ

ല്ലം കഴിഞ്ഞപ്പോൾ ആദ്യത്തെ കുട്ടിയേപ്പോലെതന്നെ മറ്റൊരു കുട്ടിയും സഹതിവശാൽ ഇരിക്കേണ്ടിവന്നു. ആ കുട്ടിയും ഈ സ്പ്പത്തിന്റെ കടിയോട് മരിച്ചു. പിന്നെയും ഇതിനെ പണ്ടേപ്പോലെ നാടുകടത്തി. പിറ്റേന്നു നോക്കുമ്പോൾ സ്പ്പത്തെ ആ വീളിലിൽതന്നെ കണ്ടെത്തി. അതിനെ മാപ്പിളമാർക്കൊണ്ടു ഒടുവിൽ തല്പിക്കൊല്ലിക്കുകയാണ് ചെയ്യുക. സ്പ്പം നല്ലവണ്ണം മെരുങ്ങും. മെരുങ്ങിയശേഷം ഇടക്കിടെ കടിപ്പാൻ നോക്കുന്നതുകൊണ്ട് പാമ്പാട്ടികൾ മിക്കസമയത്തും ഇതിന്റെ വിഷപ്പല്ലുപറച്ചുകളയുന്നു. എന്നാൽ മിക്കതിന്നും രണ്ടാമതും വിഷപ്പല്ലു മുളച്ചുവരുന്നതുകൊണ്ട്, ആ വിവരവും കൂടി നിശ്ചയമില്ലാത്ത പാമ്പാട്ടികൾ അവലംത്തിൽ ഇതിന്റെ കടിയോട് മരിച്ചുപോകാറുണ്ട്. മെരുങ്ങിയ പാമ്പിനെക്കൊണ്ട് പാമ്പാട്ടികൾ ആളുകളുടെ കണ്ണിൽ പൊടിയിട്ട് വളരെ പണം സമ്പാദിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു. ചിലപ്പോൾ തലേദിവസം രാത്രി ഒരു ധനികന്റെ വീട് നില്ക്കുന്ന പാമ്പത്തെവിടേയെങ്കിലും ഒരു സ്പ്പത്തെ ഇളക്കിവിടും. പിറ്റേന്നു എന്തും വിശ്വസിക്കുന്നവരായ വീട്ടുകാരോട് അവിടേ ഒരു പാമ്പുണ്ടെന്നും അതിനെ പിടിച്ചു സ്ഥലമാറ്റം ചെയ്യാത്തപോയാൽ അത്യാപത്തുകളുണ്ടാകുമെന്നും, ഇത്ര ഉറപ്പിറപ്പിട്ടിയാൽ താൻ അതിനെ പിടിച്ചു കൊണ്ടുപോയ്ക്കാളാണെന്നും പറയും. ഈ കെട്ടുകഥ കേൾക്കുമ്പോൾതന്നെ ചകിതനായിത്തീരുന്ന വീട്ടുകാർസകലത്തിന്നും വഴിപ്പെട്ടുകയും പാമ്പാട്ടി പലേദിക്കിലുംപോയി തന്റെ കഴലൂതി ഒരടത്തിൽനിന്നു താനിളക്കിയ

പാമ്പിനെ പിടിച്ചുകൊണ്ടുവരികയും ചെയ്യുന്നു. ചില
പ്പോൾ ഇങ്ങിനെ തിരവാൻപോകുന്നത് ഒരു കമ്പിളി
മുമലിലിട്ടിട്ടാണ്. കമ്പിളിയുടെ മടക്കിൽ ഒരു പാമ്പി
നെ അടക്കംചെയ്തിട്ടുണ്ടെന്ന വിവരം ശ്രദ്ധേയമായ ന
മ്മുടെ നാട്ടുകാർക്കും ഉണ്ടാകയില്ല. പാമ്പിൽ ഒരേതത്ത്
എത്തുമ്പോൾ (ഇതാ പാമ്പ്) എന്നു നിലവിലിട്ടുകൊ
ണ്ട് കമ്പിളി നിലത്തിടുന്നു. കമ്പിളി മെല്ലെ എടുക്കു
മ്പോൾ പാമ്പ് അവിടെ ഉണ്ടായിരിക്കുകയോചെയ്യും. കൊ
ണ്ടുവന്നു ഉടനെ പല്ലില്ലാത്ത തന്റെ മെരുങ്ങിയ പാമ്പു
കുടിച്ചു എന്ന നാട്ടുത്തിരുമൽ ഒരു സൂചികയാണ് കത്തി
വിരലിന്മേൽ ചോരയൊലിക്കുന്ന ഒരു മുറി ഉണ്ടാക്കും.
അപ്പോൾ അവന്റെ ചങ്ങാതിയായ പെരുകള്ളൻ, വ
ലിയ ഒരു ബഹളം ഉണ്ടാക്കി, അവന്റെ സഞ്ചിതറന്നു,
വിഷക്കല്ലു എന്നു വിളിച്ചുവരുന്ന ഒരു സാധനം കയ്യിൽ
എടുത്തുപിടിക്കുമ്പോൾ കടിയേറ്റു എന്നു നടിച്ചവൻ ഒ
രു കള്ളബോധക്കൂട്ടുകൊണ്ട് കണ്ണാണ്ടു മലമ്പുഴി
കുടിവായിൽ കല്ല് വെച്ചു പത്തുമിനിട്ട് കഴിയുമ്പോൾ ക
ടിയേറ്റവൻ മെല്ലെ ബോധംവന്നപോലെ കണ്ണുതുറന്നു
ക്രമേണ സകലം സുഖപ്പെട്ടുപോയപോലെ ചാടി എഴ
ുന്നേല്ക്കുന്നു. എന്തിന്നു പറയുന്നു ഇതൊക്കെ കണ്ടുനിന്നി
രുന്ന നാട്ടുകാർ, തലയിൽ തലച്ചോറെക്കാരും പെട്ടിയിൽ
ഉറപ്പികയുള്ള സാധുക്കൂട്ടർ, ആ പാമ്പാട്ടിപ്പെരുകള്ളൻ
പറയുന്ന വിലയംകൊടുത്ത വിഷക്കല്ലിന്റെ ഓരോക്കു
ണം വാങ്ങി, തങ്ങളുടെ പെട്ടിയിൽ നിക്ഷേപംപോലെ
കൊണ്ടുപോയ് സൂക്ഷിക്കുന്നു. കമ്പിളിയിൽ പാമ്പിനെ

ഇട്ടുകൊണ്ടുപോകുന്ന കാര്യം എന്നോടാരു പഠഞ്ഞുതന്ന
തല്ല. ഞാൻ യദൃച്ഛയാ കണ്ടുപിടിച്ച ഒരു സാഗതിയാ
ണ്. ഒരുദിവസം വീട്ടിൽവെച്ചു ഒരുപാമ്പിനെപിടിക്കും
മെന്നു വീരവാദാപരത്തെ ഒരു പാമ്പാട്ടി തന്റെ കമ്പിളി
യുപാലിലിട്ടു പുറപ്പെട്ടപ്പോൾ, കമ്പിളിയിലെത്തുന്ന
ഇരിക്കട്ടെ, എന്നു പറഞ്ഞുകൊണ്ട് ഞാൻ കമ്പിളി ചെ
ന്നുപിടിച്ചപ്പോൾ അതിന്റെ ഉള്ളിൽനിന്നു പിടയുന്ന
പാമ്പിന്റെ ചലനം അനുഭവിച്ചറിഞ്ഞു. ഞങ്ങൾ ക
മ്പിളി ധരിച്ചു താഴ്ത്തിട്ടപ്പോൾ അതിൽനിന്നു പാമ്പും
പുറത്തുവന്നു. എന്തും വിശ്വസിക്കുന്ന നമ്മുടെ കൂട്ടരെ
ആകാം പഠിച്ചുകൂടാത്തത്. സപ്പത്തിന്റെ കടിയേ
ല്ക്കുന്നത് മിക്കസമയത്തും സന്ധ്യക്കും നന്നുപുലർച്ച
ക്കും ആയിരിക്കും. സന്ധ്യക്കു സപ്പങ്ങൾ ഇരതെണ്ടാൻ
പുറപ്പെടുന്ന സമയവും നന്നുപുലർച്ച മടയിലേക്കു മടങ്ങി
പ്പോകുന്ന സമയവുമാണ്. സന്ധ്യക്ക് ആളുകളുടെ ഗതാ
ഗതം കണ്ടുണർത്തിപ്പോ നന്നുപുലർച്ച അതു ആരംഭിക്കുന്ന
തുകൊണ്ടും സപ്പവും മനുഷ്യനും വഴിക്കൽ കണ്ടുമുട്ടുകയും
സപ്പത്തെ ചവിട്ടിപ്പോ ചാനിടവരികയും ചെയ്യുന്നു. മനു
ഷ്യർ തെല്ലുകൂടി ശ്രദ്ധാർഹമായ സപ്പത്തിനെക്കൊണ്ടു
ള്ള മരണത്തിന്റെ സംഖ്യ വളരെ കുറക്കും. കിളിർകാ
ലത്ത് സപ്പം മുട്ടയിടുന്ന സമയമായതുകൊണ്ട് താത്രി ചെ
ളിച്ചുകൂടാതെ ഒരിക്കലും പുറത്തിറങ്ങുന്നത്. ഒരൊറ്റ
ഇരട്ട് പാമ്പ് അഞ്ചുപത്താളെ കടിച്ചുകൊന്നതായി
കേൾവിമുണ്ട്. ഈ കാലത്ത് ഇവർ ദ്രോഹിക്കാ
തെ ശുശ്രൂഷ കടന്നുപോകുന്ന ആളുകളുടെ പിന്നാലെ

മാടിനമുന്ന് കുടിക്കുന്നതുകൂടി മടിക്കില്ല. മഴക്കാലത്തും ആ
കൂകൾ വളരെ സൂക്ഷിക്കേണ്ടതാണ്. ഇടവിടത്തെ മഴ
പെയ്യുമ്പോൾ മഴവെള്ളംകൊണ്ട് മടകൾ നിറഞ്ഞുപോകു
ന്നതുകൊണ്ട് സപ്പം വേലിമേലും മരങ്ങളിന്മേലും പററി
ക്കേടുന്നു. രണ്ടു ഭാഗത്തും വേലിയുള്ള ഇടക്കവഴിയിൽകൂ
ടെ വെള്ളംവളയ്ക്കുന്ന വഴിനടക്കാൻ വളരെ സൂക്ഷിക്കേണ്ട
താണ്. ചേനല്ലാലത്തു രാത്രിയായാൽ വെള്ളമുള്ള കുള
ത്തിന്റെ അടുത്തുപോവാൻ വളരെ സൂക്ഷിക്കേണ്ടതാ
ണ്. സപ്പം വളരെ വെള്ളംവേണ്ടുന്ന ഒരു ജന്തുവായിരി
ക്കുകൊണ്ടും സപ്പത്തിന്റെ ആഹാരമായ തവള കുള
ത്തിൽ ഉണ്ടായിരിക്കുന്നതുകൊണ്ടും ആ വക സ്ഥലങ്ങ
ളിൽ പതിവായി സപ്പങ്ങൾ എത്തുന്നതിൽ അത്ര ആ
ശ്ചര്യപ്പെടാനില്ല. ചെമ്പോത്തും പരത്തും മയിലും, കീ
രിയും, പൂച്ചയും സപ്പത്തിനെ പിടിച്ചു കൊല്ലാറുണ്ടെങ്കി
ലും സപ്പം ചിപ്പം ഏറ്റാൽ ഇവറ്റൊക്കെ മരിച്ചുപോ
കുന്നു. തേളു് സപ്പത്തെ കണ്ടാൽ ഒരു ചെടിയിന്മേൽ
കേറി ആ ചെടിയുടെ അഗ്രം ക്രമേണ വളച്ചു, സപ്പ
ത്തിനെ സമീപിക്കുമ്പോൾ കുത്തിക്കൊല്ലുമെന്നു പറയു
ന്നതു നാട്ടുകാരുടെ അന്ധ വിശ്വാസത്തിന്റേയും അന്ധ
കാരത്തിന്റേയും ഉത്തമസാക്ഷിയാകുന്നു. സപ്പത്തിന്നു്
അല്പംകാലംനീല്ക്കുന്ന ഒരു പകയുണ്ടായിരിക്കുമെങ്കിലും
നമ്മുടെ നാട്ടുകാർ വിശ്വസിക്കുമ്പോലെ ഭീഷണകാലം നി
ലനില്ക്കുന്നതും ഒരിക്കലും മയഞ്ഞുപോകാത്തതും, ആളു
കളെ കണ്ടറിഞ്ഞു കരുതിയിരിക്കുന്നതുമായ കടുവക ഇ
ല്ലെന്ന് എനിക്കു സത്യാവസ്ഥ പാശ്ചാത്യ സപ്പത്തിന്നു

കേവലം പകയില്ലെന്നു പറവാൻ പാടില്ല. ഒരിക്കൽ സന്ധ്യാസമയത്ത് തന്റെ വീട്ടിൽനിന്ന് ഇടയിലേക്കുള്ള കോണിയിറങ്ങാൻ നോക്കുന്ന ഒരു തരുണൻ ഇടയിൽക്കൂടെ ഒരു വലിയ പാമ്പിനെ ചേരയാണെന്നു ഗങ്കിച്ച് ഒരു വലിയ കല്ലുകൊണ്ട് നടുക്കൊരോറ് കൊടുത്തു. പാമ്പ് കുറേനേരം പിടച്ച് ഒരു മടയിൽ ഇറങ്ങി. അതുമണിക്കൂർകഴിഞ്ഞു തരുണൻ മടങ്ങി ഇടയിൽനിന്നു കോണിനകം നടയിൽ കാൽ വെച്ചപ്പോൾ ഒരു പാമ്പോടി വന്നു അവനെ കുടിച്ചു. കുടിയുടെ കടുപ്പംകൊണ്ട് പല്ലു ക്ഷണത്തിൽ ഊരാൻ കഴിയാതെവന്ന ആ പാമ്പിനേയും ഇഴച്ചുകൊണ്ട് തരുണൻ കോലായിൽ എത്തി. എന്നെ ഒരു ചേര കുടിച്ചെന്നു പറഞ്ഞു. വീട്ടുകാർ ഓടിയെത്തി പാമ്പിനെത്തല്ലിക്കൊന്നപ്പോൾ അത് ഒരു സപ്പ്തമാണെന്നും, അതിന്റെ ശരീരത്തിന്മേൽ കണ്ട പരുക്ക് ഇവന്റെ ഏറാണെന്നും കഥയെല്ലാം പറഞ്ഞുകേട്ടപ്പോൾ മനസ്സിലായി. ആ സാധുതരുണൻ മരിച്ചു. മറ്റൊരാൾക്കു ഒരു ജടുക്കച്ചക്രംകൊണ്ട് സന്ധ്യാസമയത്തിൽ നിരത്തുകിടക്കാൻ നോക്കിയിരുന്ന ഒരു വലിയ സപ്പ്തത്തിന്റെ വാൽ മുറിഞ്ഞു. അന്നുതടങ്ങി രാത്രിയായാൽ ജടുക്കയുടെ ശബ്ദം കേൾക്കുമ്പോൾ സമീപത്തു പതിയിരുന്ന ഈ സപ്പ്തം ജടുക്കയെ കുടിപ്പാൻ തക്കവണ്ണം ഓടിഎത്തുക പതിവായി. ഏത് ജടുക്കയാലും അതിന്നു കണക്കൊന്നുതന്നെയായിരുന്നു. ഒരു ദിവസം അനേകം വണ്ടിച്ചക്രങ്ങളുടെ പാടുകൾപൂണ്ടു അവന്റെ ശവം ആ വഴിക്ക് കണ്ടെത്തി. മറ്റൊരാൾക്കു രാത്രി പന്ത്രണ്ടുമണിസമയം

ഇടവഴിയിൽക്കൂടെ ചുട്ടുമായി പോയിരുന്ന ഒരു കുളുക്കു
ടിയാൻ, തിണ്ടിന്മേൽ ഒരു സപ്പന്തെ കുണ്ടപ്പോൾ അതി
നെ ചുട്ടുകൊണ്ടൊരു കത്തുകുത്തി. അത് എവിടെയോ
പാഞ്ഞുകളഞ്ഞു. പിന്നെ ആ വഴിയിൽക്കൂടെ രാത്രിയാ
യാൽ ചുട്ടുകൊണ്ടാക്കും പോയിക്കൂടാതായി. ചുട്ട് കറുത്ത
സ്വേദം എവിടുണെങ്കിലും ഓടി എത്തിഇടയിൽ ഇറ
ങ്ങി ചുട്ടടമസ്ഥനെ കുടിപ്പാൻ നോക്കും. ദ്രോഹം സഹി
ക്കുവയ്ക്കാതായപ്പോൾ നാട്ടുകാരൊക്കെ ഇതിനെ കൊന്നു.
ഇങ്ങിനെ ഒരു വ്യവസ്ഥയില്ലാത്ത പക കാണിക്കുമെന്നല്ലാ
തെ, ആളുകളെ തിരിച്ചറിഞ്ഞ് അനേകകൊല്ലം പകയും
വെച്ചു കർത്തിയിരിക്കുമെന്നു വിചാരിക്കുന്നത് ശുദ്ധ ഭോ
ഷതമാണ്. സപ്പന്തെ വീട്ടിലേക്കു കേറിവരുന്നത് ചു
മരം നിലവും തൊട്ടുന്ന കോണോട് പറ്റിക്കൊണ്ടാണ്.
മനുഷ്യരൂടെ സഹചാസവും ശബ്ദവുംകൊണ്ടൊന്നും പാ
മ്പുകൾക്ക് യാതൊരു കമ്പവുമുണ്ടാകയില്ല. ഉപദ്രവിക്കാ
തിരുന്നാൽ അവ വീട് തങ്ങളുടെ തറവാട്ടാക്കും. പാമ്പും
മേക്കാട്ട് മനക്കൽ ഇങ്ങിനെയുള്ള പാമ്പുകളുണ്ടെന്നു
കേൾക്കുന്നു. ഞാൽ അതൊന്നും കണ്ടിട്ടില്ല. പാമ്പിന്റെ
കാഴ്ചത്തിൽ കണ്ടു എന്നു സത്യംചെയ്തു പറയുന്ന കൂട്ടരു
ടെ വാക്കുതന്നെ പ്രമാണിപ്പാൻ പാടില്ലാത്തതാണെന്ന്
എനിക്കു പലപ്പോഴും ബോദ്ധ്യം വന്നിട്ടുണ്ട്. പാമ്പിനു
മുട്ട ആകപ്പോടെ വിഴുങ്ങാനല്ലാതെ കൊത്തിക്കുടിപ്പാൻ
സാധിക്കയില്ല. എന്നാൽ നാട്ടുകാരുടെ ഇടയിലുള്ള വി
ശ്വാസം പാമ്പ് മുട്ട കൊത്തിക്കുടിക്കുകയാണ് ചെയ്യുന്ന
ത് എന്നാണ്. പാമ്പിൻകാലുണ്ടായിരുന്ന ഒരു പ്രസി

ഭഗവദ്ഗീതയിലെ ഒരു പ്രൗഢയോട് ഒരു ഗുഹയിൽ മുട്ട കർവ്വമായ കണ്ടിട്ട് ഇതൊക്കെ പരസ്യംവന്നതു കണ്ടിരിക്കുന്നു എന്നു ചോദിച്ചപ്പോൾ ഉണ്ടെന്നു പറഞ്ഞു. മുട്ട കൊത്തിക്കൊണ്ടിരുന്നതു സ്വന്തം കണ്ണുകൊണ്ട് അവർ എത്രയോ പ്രാവശ്യം കണ്ടിട്ടുണ്ടെന്നു പറഞ്ഞു. 'ഇതിലധികം പുനരനുഭവം' നിധികളാൽ സർപ്പം അവിടെക്കുടന്നുകൂടി അത് ഉതിയ്ക്കുന്നതിനേക്കാൾ ലാഭമുണ്ടെന്നു ഒരു ചെറിയ മാണിക്യരത്നമാക്കി തന്റെ കവിളിൽവെച്ചു നടക്കുമെന്നും, അത് ചിലപ്പോൾ സർപ്പത്തോടുവെച്ചു മറന്നുപോയിട്ടോ, അല്ല സർപ്പം സ്വയംവേദം ഭാനുവെച്ചിട്ടോ വല്ലവർക്കു കിട്ടിയാൽ അവരുടെ സമ്പൽസമൃദ്ധിക്ക് ഒട്ടകമുണ്ടാകയില്ലെന്നും, മാണിക്യരത്നം ഉള്ള സർപ്പം ആകാശത്തിൽകൂടെ പറന്നുകൂടെ മെന്നും മറ്റും നാട്ടുകാർ പറഞ്ഞുകേൾക്കുമ്പോൾ, ഈ മാതിരി കെട്ടുകഥകൾ പറഞ്ഞും വിശ്വസിച്ചുപോരുന്ന വർണ്ണനയെ ശിക്ഷിക്കാൻ നിയമമില്ലാത്തതുകൊണ്ട് വ്യസനിക്കയെ നിവൃത്തിയുള്ള ജനങ്ങളുടെ അന്ധവിശ്വാസം ഇതുകൊണ്ടും ഒട്ടുണ്ടിയോ. കേരളീയരുടെ അനാചാരങ്ങൾക്കും അന്ധവിശ്വാസങ്ങൾക്കും ഒട്ടും വരികയോ? അന്നു സൂര്യൻ പടിഞ്ഞാറിൽ നിന്നല്ല ഉദിക്കുക. മൂക്കൽ പൈസക്കു വിലയില്ലാത്ത വല്ല ജടാധാരികളും കൈപിന്തിരികളും വല്ല തോന്നിവാസങ്ങളും പറയുകയോ എഴുതുകയോ ചെയ്താൽ, അതൊക്കെ ഇദാനീനേന ശാസ്ത്രങ്ങളേയും കവിഞ്ഞ ഒരു ദിവ്യശാസ്ത്രമാണെന്നു പരീക്ഷിക്കാതെയും കണ്ണടച്ചും വിശ്വസിച്ചുപോരുന്നവർ ശങ്കയില്ലാ

തത ഈ കൂട്ടരുടെ അന്ധവിശ്വാസങ്ങൾ പോകേണമെങ്കിൽ യുഗമെത്ര കഴിയേണമെന്നു വിചാരിക്കുന്നു. ആളുകളേയും ആഭാസാചാരങ്ങളേയും എത്ര ഉരുക്കിയാക്കേണ്ടിവരുമെന്നു വിചാരിക്കുന്നു. സപ്പത്തിനെക്കൊന്നാൽ കഷ്ടരോഗം പിടിക്കുമെന്നും സപ്പത്തിന്നു ശപിക്കാൻ തക്ക ബുദ്ധിശക്തിയും വശശക്തിയും ഉണ്ടെന്നും ഇന്നും എത്ര രസികന്മാർ വിശ്വസിച്ചു പോരുന്നുണ്ട്. ഇതൊക്കെ ഒരു മാതിരി പൊറുക്കാം. എന്നാൽ സപ്പം നരകഭൂതങ്ങളെ കാണിക്കുമെന്നും അവരുമായി സംയോഗം നടത്തുമെന്നും പറയുന്നത് കേൾക്കുമ്പോൾ ആർക്കാണ് കോപം ജനിച്ചു പോകാത്തത്. ഇങ്ങിനെ പറയുന്ന ഉണ്ണിപ്പന്മാരെ കൊന്നുപോയാൽതന്നെ തല്ലാലമുള്ള ഉൾക്കടകോപം നിമിത്തമാണെന്ന ന്യായത്തിന്മേൽ കൊലക്കാരും ചെയ്യുവരെ മാപ്പാക്കേണ്ടതാണെന്ന് ഒരു നിയമം നടപ്പാക്കുന്നത് നിശ്ചയമായിട്ടും ഒരു നല്ല ഉദ്യമമാണെന്നു വിചാരിക്കാം. ഇങ്ങിനെ ഉള്ളവർ അനുഷ്ഠാനചെയ്യാലെ ഭൂമി തെളികയുള്ളൂ. ഇങ്ങിനെ ചിലതൊക്കെ പ്രസ്താപിക്കുന്ന ശാസ്ത്രങ്ങൾ ചുട്ടുകുളഞ്ഞാൽ മാത്രമെ നാട്ടിന്നു നന്മയുണ്ടാകയുള്ളൂ. ഭൂമിക്കു ഭാരം കുറയുകയുള്ളൂ. സപ്പത്തിന്റെ വിഷം മേലെ അണ്ണിയിൽ ഇടത്തും വലത്തുമായിക്കിടക്കുന്ന ഓരോ സഞ്ചിയിലാണ് സ്ഥാപിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നത്. ഈ സഞ്ചി ഒരു പരന്തിന്തുവലിന്റെ കടയേക്കാൾ അല്പം തടിയും ഒന്ന് ഒന്നര ഇഞ്ച് നീളവും ഉണ്ടാകും. ഓരോ സഞ്ചിയിൽ അഞ്ചുപത്ത് തുളളിയിൽ കുറയാതെ വിഷം ഉണ്ടാകും. എന്നാൽ രണ്ടേമൂന്നു ജന്തുക്കളെ കടിച്ച്തിൽ

പിന്നെയും, ഇരവിഴുങ്ങിയതിൽപ്പിന്നെയും, വിഷ്ണു
 ബിയിലെ വിഷം വളരെ കുറഞ്ഞുപോയിട്ടൊ കേവലം
 ഇല്ലാതെയായിട്ടൊ കാണം. ഈ അവസ്ഥയിൽ കടി
 യേറാൽ വിഷത്തിന് വീഴും കുറവായതുകൊണ്ടാ, വി
 ഷം കേവലം ഇല്ലാതെപോയിട്ടൊ ദേഷ്യൻ ഒരിക്കലും മരി
 ച്ചുപോകുന്നില്ല. വിഷ്ണുബിക്ക് ഒരു പതിഞ്ഞ നീലക്കു
 യ ഉണ്ടായിരിക്കുമെങ്കിലും വിഷത്തിന്റെ നിറം വൈ
 ഷ്ണവപോലെ ഒരു ഇളമഞ്ഞയാണ്. വിഷ്ണുബി കീറി
 വിഷം ഒരേടത്ത് ഒഴിച്ചാൽ അല്പസമയംകൊണ്ട് അതു
 ഉറച്ചുപോകുന്നു. വിഷത്തിന്റെ രസം സഹിക്കാവയാത്ത
 കഷ്ടമാണെന്ന് അത് രുചിച്ചുനോക്കാൻ ധൈര്യപ്പെട്ടവർ
 പറയുന്നു. വിഷം ചില രൂക്ഷക്കാരെപ്പോലെ ശരീര
 ത്തിൽ വെച്ചാൽ ആ ഭാഗം കഴിച്ചു രക്തത്തോടു യോജി
 ച്ചുകളയുന്നു. ഒരു കടിയിൽ ഒരാൾക്കുറുത് മുക്കാൽതുളളി
 വിഷം മാത്രമാണെങ്കിൽ, ദേഷ്യൻ അല്പനേരത്തിനുള്ളിൽ
 വിഷചിഹ്നങ്ങളൊക്കെ പ്രകാശിപ്പിച്ചു ബോധംകെട്ടു
 പോകുമെങ്കിലും, ഒരു മരുന്നുകൂടാതെ ഒന്നരണ്ടു ദിവസ
 ത്തിനുള്ളിൽ ആമയമൊക്കെ അകന്നു സുഖസ്ഥിതി പ്രാ
 പിടുന്നു എന്നത് പ്രത്യേകം ശ്രദ്ധിക്കേണ്ടുന്ന ഒരു കാര്യ
 മാണ്. വിഷം ഏറ്റ ഉടനേ അത് തട്ടിയഭാഗത്ത് പൊ
 ഉറ്റുപോലെയുള്ള ഒരുതരം വേദന ഉണ്ടാകും. നെഞ്ഞത്തു
 ഒരു ഘനംപോലെ തോന്നും. പിരടിക്ക് ഒരു അടി കിട്ടി
 യപോലെ ഉള്ള അനുഭവമുണ്ടാകും. സ്പർത്തിന്റെ വി
 ഷം ചോര തൈരിൻകട്ടുപോലെ ഉറച്ചുപോയതാകുന്നു.
 ഈ വിഷം ഏറ്റാൽ ചെറിയജന്തുക്കൾ, രണ്ടുമൂന്നു മി

നടുക്കൊണ്ടും വിലിയവ ദ്വീപ് മണിക്കൂർക്കൊണ്ടും മരിച്ചു പോകും. സപ്പത്തിന്റെ വിഷം നല്ലവണ്ണം ഏറ്റാൽ വല്ല പ്രത്യേകധാര്യം ഉണ്ടെന്നു തോന്നുന്നില്ല. മരുന്നു കുടിക്കാതെതന്നെ മരുന്ന വിഷം, കുറെ വേഗത്തിൽ മരുന്നതിന്നു ചില മരുന്നുകൾ സഹായിക്കാൻ മതി എങ്കിലും, വിഷം നല്ലവണ്ണം ഏല്ക്കുന്ന സംഗതികളിൽ ഒരു മരുന്നും ഫലിക്കില്ല. എന്നു പറഞ്ഞാൽ പാമ്പു കുടിച്ചാൽ വിഷഹാരിയുടെ അരികെപ്പോകയൊ, മരുന്നുകുടിക്കയൊ ഒന്നും ചെയ്യേണ്ടുന്ന ആവശ്യമില്ല. യാതൊരാളുടെ സഹായവും കൂടാതെ ജീവിക്കുന്ന കെയിസ്സ് ക്രമേണ സുഖപ്പെടുവരുന്നതാകുകൊണ്ട് ആ സ്ഥിതി എത്തിയത് വിഷഹാരിയുടെ മന്ത്രപ്രയോഗമോ ഭൗഷധപ്രയോഗമോ മറ്റൊരാൾ കൊണ്ടാണെന്നു ഒരു കേട്ടുകേളി അവർക്കു സന്ധ്യ ദിച്ചുകൊടുക്കേണ്ടുന്ന ആവശ്യമേ ഇല്ല. പാമ്പ് കുടിച്ച ഉടനെ ചെയ്യേണ്ടുന്നതും ആ സ്ഥലം ഉടനെ പൊള്ളിച്ചു കളകയാണ്. രീതി കിട്ടിയില്ലെങ്കിൽ ഒരു ചരടുക്കൊണ്ടു കുടിച്ചതിന്റെ ഒരിഞ്ച് മീതെ ചരടുക്കൊണ്ട് മുറക്കിക്കെട്ടണം. ആദ്യത്തെ കെട്ടിന്റെ ഒരു ഇഞ്ച് മീതെ പിന്നെയും ഒരു കെട്ടുകെട്ടണം. ഇങ്ങിനെ മൂന്നുകെട്ടുകൾ കെട്ടണം. എന്നതിൽപിന്നെ കുടിവായി ഒരു കുത്തിക്കൊണ്ടു അല്പം വികസിപ്പിച്ചു കെട്ടുചോര പിഴിഞ്ഞുകളയണം. പിന്നെ ഒന്നാമത്തെ കെട്ടിന്റെ സ്ഥാനത്ത്, കുടിവായുടെ നേരെ മീതെ രണ്ടിഞ്ച് നീളത്തിലും അര ഇഞ്ച് ആഴത്തിലും ഒരു കുത്തിക്കൊണ്ടു ഒരു മുറിയുണ്ടാക്കി അതിൽ കൂടെയും ചോര പുറത്തിറക്കണം. ഇങ്ങിനെ ചെയ്യുന്ന

താഴെ മരണകരമായ വിഷം ശരീരത്തിൽ ഏറ്റവും
 ഒരു സമയം ജീവിച്ചു എന്നു വരും. മന്ത്രവാദികളെ
 വിഷമിറക്കു എന്നു പറയുന്നത് ശുദ്ധ കമ്പമാണ്. ഭൂത
 ലക്ഷണം ഭ്രാന്തിന്റെയും അല്പജ്ഞതയുടെയും ലക്ഷണമാ
 കുന്നു. മന്ത്രവാദികളാണ് ഇറമ്പിൻകരുത്ത്, ഗരുഡക്കു
 തത്ത്വമുള്ളവരായ കരുത്തുകൾ പ്രയോഗിച്ചു കടിച്ച പാമ്പി
 നെ വരുത്തി എന്നു വിശ്വസിക്കുന്നതിലും വലിയ വകു
 തപം ആ പാമ്പിന്നു താൻ കടിച്ചുകൊന്നവനെ രണ്ടാമ
 ത്തും കടിച്ചു വിഷത്തിൽനിന്നു മോചിപ്പാൻ സാധിക്കും
 എന്നു വിശ്വസിക്കുന്നതാണ്. അങ്ങിനെയായിരുന്നു
 എങ്കിൽ കാഴ്ചത്തിന്നു വളരെ എളുപ്പമുണ്ടായിരുന്നു. ആ
 രെങ്കിലും ഒരാളെ വെട്ടിക്കൊന്നാൽ, കുറച്ചുദൂരത്തെ പിടി
 ച്ചുകൊണ്ടു വന്നു രണ്ടാമതും വെട്ടിച്ചാൽ മൃതപ്പെട്ടവൻ
 ജീവിക്കുമല്ലോ. പാമ്പിനെപ്പറ്റിയുള്ള ഹിന്ദുക്കളുടെ ശാ
 സ്ത്രം ഒരു ശൈശവസ്ഥിതിയിലുള്ള ശാസ്ത്രം മാത്രമാണ്.
 എത്രയോപണ്ട്, മനുഷ്യക്കു ബുദ്ധിവികാസവും പരിഷ്കാര
 സിദ്ധിയും പരിശോധനതല്പരതയും, ഇന്നുള്ളപോലെ ഇല്ലാ
 യിരുന്ന ഒരു പൂർവ്വകാലത്ത്, ഹിന്ദുക്കളിൽ ചിലർ എഴുതി
 വെച്ചശാസ്ത്രമാണ് ജ്യോൽസ്സിക മുതലായത്. പിന്നീടു പി
 രന്നാചർ അന്നത്തെ നിലയിലുള്ള ആ ശാസ്ത്രത്തെ ആദ
 രവോടെ സ്വീകരിക്കുയല്ലാതെ പിന്നെയും പിന്നെയും
 ചെയ്താലെന്ന പരിശോധനകൾകൊണ്ടും ആലോചനകൊ
 ണ്ടും അറിവുകൊണ്ടും അനുഭവംകൊണ്ടും അതിനെ ബുദ്ധി
 പൂർവ്വം നന്നാക്കുവാനോ, അതിലെ അബദ്ധങ്ങൾ നിഷ്കാ
 സിക്കാനോ ഒന്നുംതന്നെ ശ്രമിച്ചിരുന്നില്ല. ഇങ്ങിനെയുള്ള

പുരാതനപ്രതിപത്തികളും ആരാധനകളുമാണ് ഹിന്ദുക്കൾ കെട്ടിനില്ക്കുന്ന വെള്ളപ്പാച്ചല, ഒരു മുൻഗതിയും ഇല്ലാതെ കെട്ടുനാറിപ്പോയത്. ഇങ്ങിനെയുള്ള അനാചാരങ്ങളും ആഭാസാചാരങ്ങളും അന്ധവിശ്വാസങ്ങളും സ്വാർത്ഥതലുനിയമങ്ങളും നാരായണവേദോക്തൃകളെ നിഷ്ഠാസിക്കാതിരിക്കേണ്ടതാണെന്നും ഈ അന്ധവിശ്വാസങ്ങളിൽ മുരിപ്പിടത്തമുള്ള ഹിന്ദുക്കൾക്ക് ഒരിക്കലും ഒരു നന്മയുണ്ടാകുന്നതല്ലെന്ന് നിസ്സംശയമായ പരമാർത്ഥമാണ്. പുരാണങ്ങൾപോലും ആപാദമൂലം പരമാർത്ഥബുദ്ധിയോടെ സ്വീകരിക്കുന്ന മഹാ പാപികൾ എന്നു നന്നാവുന്നു?

കാട്ടുമുഖൻ: — സപ്തങ്ങൾതന്നെ പാമ്പുകളിൽ വെച്ചു ഭയങ്കരന്ധാരാണകിൽ കാട്ടുമുഖൻ സപ്തങ്ങളിൽ വെച്ചു ഏറ്റവും ഭയങ്കരനാണ്. ഇതിനെ കരിവഴല എന്നും കരിങ്കുറഞ്ഞി എന്നും കരിവേല എന്നും ഓരോ രാജ്യത്തിൽ വിളിച്ചുവരുന്നു. ഇവൻ ഏകദേശം പത്തുപതിനഞ്ചടി നീളംവെക്കും. കുട്ടിക്കാലത്ത് ദേഹത്തിന്മേൽ സ്പഷ്ടങ്ങളായ പട്ടകളും വലിപ്പംവെക്കുന്ന കാലത്ത് മങ്ങിയ പട്ടകളും ഉണ്ടാകും. വലിപ്പത്തിന്നനുസരിച്ചു പടം വലിപ്പമുണ്ടാകയില്ല. ഇവർ വലിയ ദുസ്വഭാവികളാണ്. ആളുകളെ കണ്ടാൽ, ഒരു കാരണവുംകൂടാതെ ഓടിക്കൊണ്ടു പോകും. ഇങ്ങിനെ മഹാഭയം അനുഭവ്യമായി ആളുകളെ അപായപ്പെടുത്തുന്നവനുമായിരിക്കുകയാണ് ഇവനെ നാംകാടെ എല്ലാവരും ഭയപ്പെടുന്നു. ഇതിനെ ഇന്ത്യാ പെർമ്മ മലയാളിമലയാള രാജ്യങ്ങളിലൊക്കെ കാണും. ഈ രാ

ജ്യോതിഷത്തിൽ അവിടവിടെ അന്യോന്യം വളരെ ഇടവിട്ടു കൊണ്ടല്ലാതെ ഒരേമട്ടത്തന്നെ മറ്റു സ്പഷ്ടങ്ങളെപ്പോലെ അനേകത്തെ ഒന്നിച്ചു കാണുകയില്ല. ഈശ്വരന്റെ മുമ്പു കരുതലാണ് ഇവിടെയും നമ്മെ ഓർമ്മപ്പെടുത്തുന്നത്. അല്ലാതെപോയിരുന്നു എങ്കിൽ മനുഷ്യനെ സംബന്ധിക്കാൻ പക്ഷിയാക്കിക്കളവാൻ ഇവൻ മാത്രം മതിയായിരുന്നു. ഒരിക്കൽ ഒരു നിരത്തിന്മേൽ യദൃച്ഛയാ കണ്ടുമുട്ടിയപ്പോൾ ഒരു ബർമ്മക്കാരനെ ഈ മൂവൻ കടിപ്പാൻ ചെന്നു. ബർമ്മക്കാരൻ ഓടി. ഈ പാമ്പും ആ സാധുവിന്റെ പിന്നാലെ തന്നെ ഓടി. ഏകദേശം ഒന്നരണ്ടു ഫുല്ലോണ്ഡ് ഓടീട്ടു കൂടി പാമ്പിന്നു പിന്നോക്കം ചെന്നു വന്നു. ബർമ്മക്കാരൻ പൊരുതിമുട്ടിയപ്പോൾ മുന്നിൽകണ്ട ഒരു ചെറിയ പുഴയിൽ ചാടി. കാട്ടുമൂവനും പിന്നാലെതന്നെ ചാടി. ബർമ്മക്കാരൻ മറ്റൊരുകാരനിൽ എത്തി തിരിഞ്ഞു നോക്കിയപ്പോൾ, പുഴയിൽ തുളുമ്പിയപ്പോൾ തെറിച്ചുപോയ തന്റെ തലപ്പാവ് തേടിപ്പിടിച്ച് അതിന്മേൽ വളയുകയും കൊത്തുകയും ചെയ്യുന്ന ശ്രദ്ധനായ കാട്ടുമൂവനെ കണ്ടു. തലപ്പാവ് വീഴാതെ പോയിരുന്നു എങ്കിൽ ആ സാധുബർമ്മക്കാരന്റെ കാര്യം അവതാളത്തിൽ കലാശിച്ചു പോകുമായിരുന്നു. കാട്ടുമൂവന്റെ പതിവായ ആഹാരം മറ്റു പാമ്പുകളായിരിക്കുകൊണ്ട് ഈ ജാതിക്കു പാമ്പിനെത്തിനി എന്ന ഒരു ബിരുദനാമവുമായി ഉണ്ട്. പാമ്പിനെ തിന്നുന്ന ഇവൻ ബാക്കി ജന്തുക്കളെ ഒന്നും തിന്നാറില്ലെന്ന് ഒരിക്കലും വിചാരിച്ചുപോകരുത്. പക്ഷികളെയും പക്ഷിക്കുഞ്ഞുകളെയും എലികളെയും ഇവൻ തരം

കിട്ടുമ്പോൾ പിടിച്ചു വിടുങ്ങാൻ മടിക്കില്ല. ഇവൻ ചെറു വിടാൽ നല്ലവണ്ണമുള്ളവനാണ്. കീ-കീ-എന്ന നേരിയ ശബ്ദം കേൾക്കുമ്പോൾ സമീപത്തെങ്ങാനും എലികളോ പക്ഷികളെങ്കിലും ഉണ്ടായിരിക്കുമെന്ന് ഇവൻ ഗണിക്കും. ആ ശബ്ദം പുറപ്പെടുന്ന ദിക്കിൽ ഇവൻ യാതൊരു ശബ്ദവുമുണ്ടാക്കാതെ പുറപ്പെടും. ഒരു ദിവസം ഒരു ശിക്കാരി അവന്റെ ആയുസ്സിന്റെ പ്രാഭവം കൊണ്ടുമാത്രം രക്ഷപ്പെട്ടു. കാട്ടിൽ ഒരു കടവിന്റെ സമീപം ഒരു ഒളിയികുട്ടി പന്നിയെ വെടിവെക്കാൻ ഒരു ശിക്കാരി ഒരുക്കുകൂട്ടി. ഏകദേശം അഞ്ചാറടി അകലെ രണ്ട് മരങ്ങൾ നിന്നിരുന്നു. അതിന്റെ വിലങ്ങനെ, നിലത്തിൽനിന്ന് എട്ടടി ഉയരത്തിൽ ശിക്കാരി ചൂടികൊണ്ട് ഒരു മുള വരിഞ്ഞുകെട്ടി. രാത്രി നല്ല നിലാവുണ്ടായിരുന്നു. ശിക്കാരി ഒരു മരവുമാരി തോക്കു വിലങ്ങനെയുള്ള മുളമേൽ അക്കത്തിന്നുവേണ്ടി കിടത്തിപ്പിടിച്ചു, പന്നിയേയും കാത്തിരുന്നു. ശിക്കാരി ഇരിപ്പിടത്തിൽനിന്നു കൂടുകൂടെ ഇളകുമ്പോൾ താൻ ചാരിയ മരത്തോടു മുളച്ചെത്തു ചൂടികൊണ്ടു വരിഞ്ഞ കെട്ടിൽനിന്നു കീ-കീ- എന്ന ഒരു ശബ്ദം ഉണ്ടായി. ഇതു കേട്ടപ്പോൾ സമീപത്തെങ്ങാനുണ്ടായിരുന്ന ഒരു കാട്ടുമുഖൻ മറ്റൊരു മരത്തിന്മേൽകൂടെ കേറി വന്നു വിലങ്ങനെ കെട്ടിയ മുളമേൽ എത്തി. അവിടുന്ന് ഇഴഞ്ഞു ശിക്കാരിയുടെ കിടത്തിവെച്ച തോക്കിന്റെ പകുതിക്കുഴൽ നീളത്തോളം എത്തി. അപ്പോൾ ചപ്പോ ചുപ്പെടുത്ത ശബ്ദം കേട്ടു ശിക്കാരി പെട്ടെന്നു തോക്കുയന്തിയപ്പോൾ, ടൈം റേക്കട് പിടിച്ചെടുത്ത കാട്ടുമുഖൻ പെട്ടെ

ന്നു പടവും വിതത്തി ഒന്നുതി. ശിക്കാരി നോക്കുമ്പോൾ തന്റെ മുമ്പിൽ വിതത്തിയ ഫണത്തോടു കൂടിയ ഒരു കാട്ടുമൂപ്പൻ അടുക്കുന്നതാണ് കണ്ടെത്തിയത്. മരവുകേരി, വിലങ്ങനെ ഇഴഞ്ഞുവന്നിട്ടുകൂടി കാട്ടുമൂപ്പന്റെ പകുതി ദേഹം പിന്നെയും നിലത്തുതന്നെ കിടന്നിരുന്നു. തോക്കും താഴെതിട്ടു, മരത്തിന്മേൽനിന്നു ചോടേചാടി ശിക്കാരി തന്റെ ഭവനത്തിലേക്കു ഒരു മരണക്കുതി കുതിച്ചു.

മുള്ളുവാലൻ:—(The Australian death adder) ഇതിന്നു പാലിന്റെ അറത്തു നഖംപോലെ തോന്നുന്ന ഒരു മുള്ള് നീണ്ടുകിടക്കുന്നുണ്ടാകും. ഈ പാമ്പ് ഏറിവന്നാൽ മൂന്നുനാലടി നീളംവെക്കും. മൂന്നടിയാണ് സാധാരണ നീളം. ഇത് വളരെ വിഷവാഹിയായ ഒരു പാമ്പാണ്. ഇതിന്റെ അധിവാസസ്ഥാനം ഓസ്ട്രേലിയ ആണ്. ആ രാജ്യക്കാർ ഇതിനെ വിളിച്ചുപറുന്നത് മരണദായകൻ പാമ്പ് എന്നാണ്. വീടുകളിൽ പ്രവേശിക്കാനും ഇവരും മടിക്കാറില്ല. ഒരു രാത്രി ഒരു മദാമ്മ തന്റെ കുട്ടിന്മേൽ നിന്നിറങ്ങി ഉറക്കുമുറിയിൽ കൂടെ വിളക്കു കത്തിക്കാൻ വേണ്ടി രണ്ടടി വെച്ചപ്പോൾ ഒരു പാമ്പിനെ ചവിട്ടി. ധീരയായ മദാമ്മ ചവിട്ടിയപ്പോൾ കുടികിട്ടാത്തത് ചവിട്ട് തലയിന്മേലാഴ്ന്നു തൂകിക്കൊണ്ടുവന്നു മനസ്സിലാക്കി നിന്നോടത് നിന്നിളകിയതെ ഇല്ല. ഭർത്താവിനെ വിളിച്ചപ്പോൾ അദ്ദേഹം വെളിച്ചവും കൈപ്പത്തി വന്നു. ഒരു മുടിക്കുത്തിക്കൊണ്ടു പാമ്പിനെ രണ്ടുകയ്യാണമാക്കി. ഇങ്ങിനെ മദാമ്മ തന്റെ ഡെയ്ക്കുകൊണ്ട് ജീവൻ രക്ഷിച്ചു.

കടലാമ്പുകൾ:— (Sea Snakes) തല ഒരുമതിരി ചെറുതാണെങ്കിലും പിന്നോക്കം ചെല്ലത്തോറും ദേഹം തടിച്ചുവരുന്നതും, വാൽ വിലങ്ങനെ (എന്നുചൊല്ലാൽ ഇരുവശത്തായി) അമൻപോലെ വീതിവെക്കുന്നതും കാണാം. ഇവ കടലിൽതന്നെയാണ് പാർക്കുന്നത്. വണ്ണക്കൊണ്ട് വളരെ മനോഹരന്മാരും ഈ വംശത്തിൽ ഉണ്ട്. മിക്കതിന്നും ഹോമിനീനേൽ മോതിരങ്ങൾ പോലെയുള്ള പട്ടികൾ പല നിറത്തിലും കാണാം. മസുകത്തിനേൽ വലിയ പലിശകൾ ഉണ്ട്. ഈ പാമ്പുകൾ വളരെ വിഷവാഹികളാണെന്നു വാസ്തവം മിക്കവാറും അറിഞ്ഞിട്ടുണ്ടാകയില്ല. എന്നാൽ കടലിൽ ഇറങ്ങുന്നത് അബദ്ധമല്ലെന്നു നിങ്ങളിൽ ചിലർ ചോദിക്കുമായിരിക്കും. അത് ഒരു സാരമായ ചോദ്യമായിരിക്കയില്ല. ഭൂമിയിൽ, കടലിലുള്ളതിനേക്കാളും ലക്ഷമിരട്ടി പാമ്പുകളുണ്ടായിട്ടുണ്ടെന്നും പക്ഷേ മനുഷ്യന്മാർ ഭൂമിയിൽ സഞ്ചരിക്കുന്നില്ല. അപ്പോഴെല്ലാതന്നെ പാമ്പുകൾ കടലിലുണ്ടെന്നുവെച്ചിട്ടു നമുക്കും കടലിലിറങ്ങിക്കൂടെ? ഇതു വളരെ ബുദ്ധിമുട്ടായിട്ടെ മനുഷ്യന്മാരെ കടിച്ചു കേട്ടിട്ടുള്ളു. ഇതിന്റെ കടിയേറാവരാനും ഇതുവരെ ജീവിച്ചു കാണാത്തതുകൊണ്ട് വിഷവീര്യംകൊണ്ട് ഈ കൂട്ടക്കാർ സ്പന്ദനത്തുകൂടിക്കടത്തുവെക്കുമെന്നു തെളിയുന്നു. മൂന്നടിമുതൽ എട്ടടിവരെ നീളമുള്ള പാമ്പുകളും ഈ വംശത്തിൽ ഉണ്ട്. ഇതിന്റെ വിഷത്തിന് ഒരു വലിയ വിശേഷവിധി ഉണ്ട്. വിഷമേറാൽ ദാഹ്യം അനുഭവമുണ്ടെന്നത് ഒരു ലഹരിമയമായ പരമാനുഭവമാണ്. അവൻ വളരെ പുറംപുറക്കോടെ

ടക്കുന്നതും നേരംപോക്കു പറയുന്നതും കാണും. ശരീർ സൗച്യത്തിന്റെ പരമകാഴ്ച പ്രാപിച്ചവനാണെന്ന് ആർക്കോ തോന്നിപ്പോകുംപ്രകാരം, അവന്റെ മുഖത്തിന്നു പ്രസാദവും കർമ്മത്തിന്ന് ഉത്സാഹവും സ്വഭാവത്തിന്ന് ഉന്മേഷവും ഉണ്ടാകും. കെടാൻപോകുന്ന തിരിയെപ്പോലെ ഇത് ഒരു അവസാനത്തെ പ്രകാശം മാത്രമാണ്. അല്പനേരം കഴിഞ്ഞാൽ പെട്ടെന്ന് ഒരു തളച്ചു പിടിപെട്ട് അവൻ വീണുപോകും. “ഹാ ഹാ മേ നിശ്ചയിപ്പാൻ പണിയിതു സുഖമോ ദുഃഖമോ നിദ്രതാനോ— മോഹംതാനോ മദംവാ സുമുഖിവിഷമതിൻ ചുറ്റപ്പിഴയോ എന്നുതാനും”. ഇങ്ങിനെ ഭവഭൂതി ശ്രീരാമനെക്കൊണ്ട് പറഞ്ഞതാലോചിക്കുമ്പോൾ ചില പ്രത്യേകതരം വിഷവൃഷ്ടിവേദനക്കുപകരം സുഖമുണ്ടാക്കുമെന്ന് അന്നുള്ളവരും ധരിച്ചിരുന്നു എന്നുവരുന്നു. ആകൃതിയിൽ പാമ്പുകളെപ്പോലെ ഉരുണ്ടുനീണ്ട ചില മത്സ്യങ്ങളേയും നമ്മുടെ നാട്ടുകാർ കടല്ലാമ്പുകളെന്നു തെറ്റായി വിളിച്ചുവരുന്നുണ്ട്. മത്സ്യങ്ങളാണെങ്കിൽ ദോഹത്തിന്റെ ഏതെങ്കിലും ഭാഗത്തിൽ ചിറകുകളോ ചിറകുകളുടെ അടയാളങ്ങളോ കാണും. ആ മാതിരി യാതൊന്നും കടല്ലാമ്പുകൾക്കു കാണുകയില്ല. വെള്ളത്തിന്റെ ഉള്ളിൽനിന്ന് കടിച്ചാൽ വിഷമുണ്ടാകയില്ലെന്നു നാട്ടുകാർ പറയുന്നതു വിശ്വസിക്കത്തക്കതല്ലെന്ന് കടല്ലാമ്പുകൾ തെളിയിക്കുന്നുണ്ട്. മണ്ണാർ ഉൾക്കടലിൽനിന്നു, കഴുത്തോളം വെള്ളത്തിൽനിന്നിരുന്ന ഒരു ധ്വജയുടെ കാലിന്റെ വിരലിന്ന് ഒരു കടല്ലാമ്പ് കുടിക്കുകയും ആ ധ്വജ ക്ഷണകാലംകൊണ്ട് മൃത

നാകയുംചെയ്തു. കടല്ലാമ്പുകൾക്കു ധാരാളം കാണുന്നത് ഹിന്ദുസ്ഥാനിലാണ്. വടക്കു മലയാളത്തിൽ തൃക്കാടി യുടെ അടുത്തുള്ളതും ചെങ്കുളി പാലപ്പുറം എന്നു വിളിച്ചുവരു ന്നതും ആയ ഒരു കുത്തുരുത്തി കിടക്കുന്നുണ്ട്. ഇതിന്റെ വിടകുളിലും മറ്റും കാണുന്ന സ്തംഭികവെള്ളത്തിൽ ഈ പാമ്പുകളെ ധാരാളം കാണാറുണ്ട്. കടല്ലാമ്പിന്റെ വിഷത്തിന്നു സ്പ്പവിഷത്തേക്കാൾ ഇരുപതിരട്ടി കടുപ്പമുണ്ടെന്ന് റോജർ എന്ന പണ്ഡിതൻ പരീക്ഷാധിച്ചു മനസ്സിലാക്കിയിരിക്കുന്നു.

മണ്ടലികൾ.— (Vipers) ഞാൻ മണ്ടലികൾ എന്നു വിളിക്കുന്ന പാമ്പുകൾ ഇന്നുവരായാണെന്ന് വിവരിക്കാതെ നിവൃത്തിയില്ല. വണ്ണമുള്ള പാമ്പുകളെ മുഴുവനും മണ്ടലികൾ എന്നു വിളിച്ചുവരുമ്പോൾ നമ്മുടെ നാട്ടുകാർ. ഒരതരം പെരുമ്പാമ്പിനെ അണലി എന്നു പേരുള്ളത് അളവില്ലാത്ത വിഷവാഹിയാണെന്നു വിശ്വസിച്ചുപോരുന്ന കൂട്ടരല്ലേ അവർ. അങ്ങിനെയുള്ള മഹത്തുക്കൾ മണ്ടലി എന്നു വിളിച്ചുവരുന്ന എല്ലാ പാമ്പുകളും ഞാൻ വിവരിക്കുന്ന മണ്ടലികളിൽ പെടുകയില്ല. മണ്ടലികളുടെ തൂളികൾ എത്രയും ചെറുതാകുകൊണ്ട് ദേഹത്തിന്മേൽ വണ്ണമുണ്ടുള്ള ഒരു തേപ്പല്ലാതെ തൂളിയുണ്ടെന്നു തോന്നുകയില്ല. മസ്കത്തന്മേൽ മറ്റു പാമ്പുകളെപ്പോലെ പലിശകൾ എന്നു വിളിച്ചുവരുവുന്ന വലിയ തഴമ്പൻതൂളികൾ ഉണ്ടാകയില്ല. ഇതാണ് സാക്ഷാൽ മണ്ടലി. എന്നാൽ അരമണ്ടലികൾ(Pit-Vipers) എന്ന മറ്റൊരുതരം മണ്ടലികൾ ഉണ്ട്. ഇതിന്റെ ത

ലയുടെ ഇടവും വലവും പിടിച്ചു ഞെക്കിയപ്പോലെ ഒരു അമച്യുണ്ടു്. (Genus Trimerisurus or Callophis) ഈ കൂട്ടക്കാരിൽ പെട്ടതാണ് പച്ചമണ്ടലി, ആന്തത്തിലേക്ക് മുതലായ കൂട്ടർ. ഈ രണ്ടു കൂട്ടരും ചെറിയ ചെടികളിലും കുറിക്കാടുകളിലും കേറിക്കൂട്ടുന്നവരാണ്. ഇവിടെ കാണുന്ന സാക്ഷാൽ മണ്ടലികൾ പശ്ചാതമണ്ടലിയും തളമണ്ടലിയും മാത്രമാണ്. എല്ലാ മണ്ടലികളും വിഷവാഹികളാണ്.

പശ്ചാതമണ്ടലി. (Daboia Elegans or Russels' Viper) മണ്ടലികളിൽ ചെച്ചു് ഒരു ഭയങ്കരൻ ഇവൻ തന്നെയാണ്. ഇവൻ നമ്മുടെ രാജ്യത്തു സാധാരണ കണ്ടുവരുന്ന ഒരു വിഷപ്പാമ്പാണ്. ഇവനെ അധികമായി കണ്ടുവരുന്നത് വടക്കു മലയാളത്തിലാണ്. കണ്ണൂരിൽ ഇവനെ ഞാൻ എത്രയെങ്കിലും കണ്ടിട്ടുണ്ട്. കാഴ്ചക്കു സുന്ദരനായ ഇവൻ ബഹുഭയങ്കരനാണ്. ദേഹത്തിന്റെ അടിസ്ഥാനവണ്ണം ഒരു പതിഞ്ഞ മഞ്ഞയാണ്. അതിനേൽ പല മാതിരിയായ കുറുപ്പുള്ളികൾ നിറത്തി ചെച്ചപ്പോലെ നില്ക്കുന്നുണ്ടാകും. പാമ്പിന്റെ പുറത്തും ഇരുവശത്തും ചങ്ങലപ്പോലെ ഈ മാതിരി വുള്ളികൾ നില്ക്കുന്നുണ്ടാകും. പിൻഭാഗം പരന്ന തല, കഴുത്തിൽനിന്നു വളരെ വ്യത്യാസപ്പെട്ടു നില്ക്കുന്ന പ്രകാരം കഴുത്തേക്കാൾ വളരെ വണ്ണമുള്ളതായിരിക്കും. ഇവനെ നോക്കുമ്പോൾ പ്രഥമദൃഷ്ടിയിൽ മുഴച്ചുതോന്നുന്നത് ഇവന്റെ ഭയങ്കരവലിപ്പമുള്ള നാസാദാരങ്ങളാണ്. ഇവൻ നാലടി നീളവും നല്ല തടിയും വെക്കുന്നവനാണ്. ഇ

ത്ത് ചിലപ്പോൾ ചൈതന്യമില്ലാത്ത കാരോടിക്കിൽ പൂ
ളത്തുകിടക്കും. ആളുകളുടെ കാൽചെരുമാറ്റം കേട്ടാൽത
ന്നെ ഇവൻ കൂട്ടാക്കാത്തതുകൊണ്ട് ഇവന്റെ ചവിട്ടി
പ്പോവൻ വളരെ എളുപ്പമാണ്. ഇവൻ ചുരച്ചുക്കു ക
രയുന്നവനാകുകൊണ്ട് ചവിട്ടിയ ക്ഷണംതന്നെ ചാടിക്ക
ളഞ്ഞാൽ ഇവന്റെ കടിയിൽനിന്നു മിക്കവാറും സമയ
ത്ത് മോചനം കിട്ടുന്നതാണ്. മേയ്ക്കിയിലെ നടയിലെവ
ച്ചു ഒന്നിനെ ചവിട്ടിപ്പോയ ഞാൻ ഇങ്ങിനെയാണ് ര
ക്ഷപ്പെട്ടുപോയത്. ഒരുദിവസം വള്ളിയായിൽനിന്നു ഒരു
വിദാൻ (വിസ്തൃതൻ എന്നു വിളിക്കുന്നതായിരിക്കും വ
ളരെ യോജിപ്പ്) സന്ധ്യാസമയത്ത് ഒരു വയലിന്റെ വ
രമ്പിൽക്കൂടെ വരുമ്പോൾ ഈ മണ്ടലിയെ ചവിട്ടിപ്പോ
യി. അവൻ ക്ഷണം മുന്നോട്ടുചാടി കടിയിൽനിന്നു രക്ഷ
പ്പെട്ടു. എന്നാൽ അവൻ അവന്റെ പാട്ടിനുപോകാതെ
ചവിട്ടിയത് പാമ്പിനെത്തന്നെയോ എന്ന സംശയം തീ
ക്കാൻ മെല്ലെ മടങ്ങിവന്നു, കുനിഞ്ഞുനിന്ന് ചോടെ സൂ
ക്ഷിച്ചുനോക്കുമ്പോൾ, പാമ്പോടിവന്നു അവനെക്കുടിച്ചു.
യഥലോകത്ത് വിസ്തൃതന്റെ തുക ഒന്നുകൂടി ജാസ്മിനായി
എന്നു പ്രത്യക്ഷിച്ചു പറയേണ്ടതില്ലല്ലോ. അന്നവശ്രമാ
യി ഇവൻ ദ്രോഹിക്കില്ലെങ്കിലും മലയാളികളുടെ അകാ
ലമരണങ്ങൾക്കു ഒരു വലിയ ഹേതുഭൂതൻ ഇവൻതന്നെയാ
ണ്. ഇവൻ മരത്തിന്മേൽ സാധാരണ കോററില്ല. കോ
പിച്ചാൽ സപ്പത്തേക്കാളും വളരെ ഉച്ചത്തിൽ ഊതും. ഈ
മണ്ടലിയുടെ വിഷമേറിട്ട് മനുഷ്യന്മാർ കൂടാതെ വള
രെ കന്നുകാലികളും ചത്തുപോകുന്നു. ഇതിന്റെ വിഷമേ

റാൽ ചോർ വെള്ളമ്പോലെയായ്ക്കാകുന്നു. ചിലർ നവ
 ദ്വാരങ്ങളിൽ കൂടിയും രോമകൂപങ്ങളിൽ കൂടിയും രക്തം അ
 രിഞ്ഞു വരുന്നു. ഇതിന്റെ വിഷപ്പല്ലു കഴൽ പോലെ ഇരി
 കുന്നതിന്നു പകരം അതിന്മേലുള്ളത് വെറും ഒരു ചാലാ
 ണ്. അതുകൊണ്ട് ഇതിന്റെ പല്ലുകൊണ്ട് ഒന്നു ചാൻ
 പോയാൽ കൂടി ശരീരത്തിൽ വിഷമേറുപോകുന്നതാണ്.
 ഇതിന്റെ വിഷപ്പല്ലു വളരെ വലുതാണ്. വല്ല സംഗതി
 വശാലും പല്ലു അഴിഞ്ഞാ പൊട്ടിയൊ നഷ്ടം വന്നു പോ
 യാൽ അതിന്റെ സ്ഥാനത്തു വന്നു നില്ക്കുവാൻ തക്കവ
 ണ്ണു മുന്തിരിയെത്തത് പിന്നിലെത്തതിനേക്കാൾ വില്പിത
 ണ്ടാകുന്ന നിലയിൽ വേറെയും അഞ്ചാറു അവകാശികളാ
 യ പല്ലുകൾ ഉള്ളോട്ട് നില്ക്കുന്നുണ്ടാകും. ഇങ്ങിനെ സ്ഥാ
 നികഴിഞ്ഞാൽ ഇളങ്കുരം മൂന്നങ്കുരം നാലങ്കുരം മറും മ
 നഷ്ടങ്ങളുടെ ചില തറവാട്ടേപ്പാടുകളിൽ എന്നു പോലെ പ
 യ്യാനമണ്ടലിയുടെ വിഷപ്പല്ലുകളിലും കാണാറുണ്ട്. മടയ
 ടെ ഉള്ളിൽ കയ്യിട്ടാൽ അതിൽ കുടികൊള്ളുന്ന സുപ്പുങ്ങർ
 കൂടെ നമ്മെ വിഷമല്ലിക്കാൻ തക്കവണ്ണം കടിച്ചുകൂട എങ്കി
 ലും പയ്യാനമണ്ടലിക്കു അതും സാധിക്കും. ഉടുമ്പാണെന്ന്
 ശങ്കിച്ച ഒരു മടയിൽ കയ്യിട്ട തീവണ്ടിക്കുലിക്കാറുണ്ടെ ഒരു
 പയ്യാനമണ്ടലി മയ്യുഴിയിൽ വെച്ചു കടിച്ചുകൊന്നിരിക്കുന്നു.
 ഇതിന്നു ആഹാരവും വെള്ളവും കൂടാതെ വളരെ കാലത്തോ
 ലും ജീവിച്ചിരിക്കാം. ഒരു കൊല്ലത്തോളം തിന്നാതെയും കുടി
 കാതെയും ഒരു കൂട്ടിൽ പരീക്ഷാത്ഥം കിടത്തിയ ഒരു പയ്യാന
 മണ്ടലി, അതിന്റെ കൂട്ടിൽ കൊണ്ടയിട്ട ഒരു വലിയ
 ഭക്ഷണ കടിക്കുകയും ആ ഭക്ഷണ മൂന്നു മിനുട്ടുകൊണ്ട് മ

രിച്ചുപോകയും ചെയ്തിട്ടുണ്ട്. വീടുകളിൽ കേറിവരുന്ന് സമ്പ്രദായം പയ്യാനമണ്ടലിക്കില്ല. ഈ പാമ്പിനെ മിലേടങ്ങളിൽ വട്ടക്കൂറ എന്നു വിളിച്ചുവരുന്നു. പയ്യാനമണ്ടലിക്കുള്ള ബാർമിളും കാണാം. മിലപ്പോൾ അക്ഷോഭ്യനായി ഒരേടത്ത് മരിച്ചുപോലെ കിടന്നുകൂയുന്നതുകൊണ്ട്, ഈ ജാതിയിൽപ്പെട്ട ഒരു ചെറുപ്പക്കാരനെ ഒരു ചേര പിടിച്ചു വിഴുങ്ങുന്നതു ഞാൻ കണ്ടിട്ടുണ്ട്. ഈ മണ്ടലിക്കു മിലപ്പോൾ അകാരണമായ വെറിപിടിപ്പൊണ്ടു്, ആസമയത്ത് അതിന്റെ മടയുടെ അടുക്കുകൂടെ വഴിപോകുന്നവരെ കഴുത്തുനീട്ടി കുടിച്ചുകുളയും.

വീപ്പുമണ്ടലി:— (Puff Adder) ഇത് ആഫ്രിക്കയിൽ കാണുന്ന ഒരു ഭയങ്കരനായ മണ്ടലിയാണ്. ആമപ്പട്ടുപോലെയുള്ള തലയും, തടിച്ച ദേഹവും, ആറടിയിലും കവിയുന്ന നീളവും, ഓഷ്ഠത്തിന്റെ അടുക്കു കുഴലുകൾപോലെ പൊന്തിനില്ക്കുന്ന മൂക്കിൻതൂളുകളും, കണ്ണുകളുടെ മീതെ, കണ്ണുകൾപോലെ തോന്നുന്ന രണ്ടു കിത്തുകളും ഇവനെ കർഷ്ടയിൽ ഒരു വലിയ രാക്ഷസനാക്കിത്തീർക്കുന്നുണ്ട്. ആത്യന്തം വിഷവാഹിയായ ഈ പാമ്പിന്റെ പേർ കേൾക്കുന്നമേത്രയിൽ നാട്ടുകാർ നടുങ്ങിപ്പോകുന്നു. വെള്ളമില്ലാത്ത മണൽപ്രദേശത്താണ് ഇത് പാർക്കുന്നത്. കോപിച്ചാലോ അപകടമുണ്ടെന്നറിഞ്ഞാലോ ഉള്ളൊട്ട് ഒരുദീർഘമായ ശ്വാസം കഴിച്ചു, ഇതു തന്റെ ദേഹം വണ്ണത്തിൽ ജാസ്മിനായുരുവാൻ തക്കവണ്ണം വീർപ്പിക്കുന്നു. ആരെങ്കിലും അടുത്തുചെല്ലുമ്പോഴൊന്നും ഇവൻ ഭയപ്പെട്ടോടിക്കൂളുന്നവനല്ല. സാധാരണ ഇത് മണലിൽ പകുതിദേഹം പുറത്താക്കിക്കിടക്കും. വലി

യ കൃതിരകർകൂടി ഇതിന്റെ കടിയോറാൽ ക്ഷണം മരിച്ചുപോകുന്നു. നാട്ടുകാർ ഇതിന്റെ വിഷം തങ്ങളുടെ അമ്പിന്റെ മുമ്പേൽ പിരട്ടുന്നു. ഇങ്ങിനെ പിരട്ടുന്നത് ഒരു മാതിരി മരപ്പുറയോട് ചേർന്നിട്ടാണ്.

കൊമ്പൻമണ്ടലി:—(Horned Viper) ഇതിനെ ആപ്രിക്കയിലെ ഈജിപ്റ്റ് രാജ്യത്തിലാണ് കാണുന്നത്. ആ ടിക്കിലെ പുരാതന നിവാസികൾ ഈ മണ്ടലിയുപേരെ മറ്റു യാതൊരു ജന്തുവേയും ഭയപ്പെട്ടിരുന്നില്ല. ഓരോ മണ്ടലിക്ക് കണ്ണിന്റെ പിൻഭാഗത്ത് ഓരോക്കൊമ്പ് പൊന്തിനില്ക്കുന്നു. കൊമ്പ് അരട്ടഞ്ച് നീളമുണ്ടാകും. ദേഹം രണ്ടടിയിൽ ജാമ്പി നീളംകൊണ്ടുകയ്യില്ല. ഇത് പാർഷ്വൽ മണൽസ്ഥലത്താണ്. ഒട്ടകത്തിന്റെ കാലടിയുടെ വട്ടവായി കഴിഞ്ഞുനില്ക്കുന്ന സ്ഥലത്തു ഇത് ചുരുണ്ടുകിടക്കും. ദ്രോഹംചെയ്താൻ ഇവൻ സർപ്പഭാസനാണെന്നാണ്. വല്ല ജന്തുക്കളും അടുക്കുകളുടെ കടന്നുപോകുമ്പോൾ ഇതു പെട്ടെന്നു ചാടിക്കിടക്കും. കൃതിരകളും മറ്റും ഇതിനെ കാണുമ്പോൾ ഭയപ്പെട്ടു ചാടിപ്പായും. തന്നെ ദ്രോഹിക്കാതെ തന്നെ, അനാവശ്യമായി മറ്റു ജന്തുക്കളെ ഈ ക്രൂരൻ കടിച്ചുകൊല്ലും. ഇവന്റെ ആഹാരം എലിയും പല്ലിയുമാണ്. വണ്ണം ഒരു പതിഞ്ഞ മഞ്ഞയിന്മേൽ അഞ്ചാറ് വരികളായി നില്ക്കുന്ന കറുപ്പ് കുത്തുകളാകുന്നു. ഇടക്കിടെ വെള്ളക്കുത്തുകളും കാണും. മനുഷ്യർ ഇതിന്റെ വിഷമോറാൽ അരമണിക്കൂറിനുള്ളിൽ മരിച്ചുപോകുന്നു. കൊമ്പൻമണ്ടലിയിലും പലതരക്കാരെണ്ട്, ഒറ്റക്കൊമ്പനും, ഇരട്ടക്കൊമ്പനും മുക്കൊമ്പനും നാൽക്കൊമ്പനും ഒക്കെ ഓരോതരക്കാരായി നില്ക്കുന്നുണ്ട്.

തളമണ്ടലി:— (*Echis Carinata*) കുഞ്ഞാൽ ഒരു പയ്യന്നമണ്ടലിയുടെ ചെറിയ കുട്ടിയാണെന്നു തോന്നും. ദോമത്തിന്മേൽ ഒരു വിവരിക്കവയ്ക്കാത്ത വണ്ണപ്പണി ഉണ്ട്. കണ്ണുകാണുമ്പോൾ ഇവൻ ചില്ലറക്കാരനല്ലെന്നു മനസ്സിലാക്കാം. സാധാരണ കിടക്കുമ്പോൾ ദോമരണ്ടു മടക്കിക്കിട്ട് (S. എന്നുപോലെ) തല മുന്നോട്ടാക്കി വെക്കും. തമിഴന്മാർ ഇതിനെ ചുരുട്ടു എന്നു പറയുന്നു. മലയാളക്കാർ ചുരുട്ടു എന്നു വിളിച്ചുവരുന്ന പാമ്പ് ഈ മാതിരി പാമ്പല്ല. അതുകൊണ്ടാണ് ഞാൻ ഇതിന് ആ പേർ സ്വീകരിക്കാതിരിക്കുന്നത്. ഇതിന്റെ നീളം ഏറിയതാൽ രണ്ടടി മാത്രമേ ഉണ്ടാകയുള്ളൂ. ഇതിന് ഒരു ഊരുമ്പോലയുള്ള ശബ്ദം തന്റെ ദോമത്തിന്മേലുള്ള തൂളികൾ അടുത്തും ഉരസി പുറപ്പെടുവിക്കാൻ സാധിക്കും. കാഴ്ചസ്ഥലത്ത് ഇതിനെ ഇട്ട കൂട്ടിന്റെ അടുത്തു ചെന്നാൽ ഒരു തിരയൊഴുകിപ്പോകുമ്പോലെ ദോമം മുൻ ഭാഗത്തു വീണ് അതു ക്രമേണ പിടുന്നൂട്ടു ഒഴുകിപ്പോകും പോലെ ഗതിചെയ്യുന്നതു കാണാം. കടിക്കാനായി വലിയ കാരണമൊന്നും വേണമെന്നില്ല. സമീപത്തു കടന്നുപോയാൽ മതി. മിന്നലേക്കുള്ള വേഗതയിൽ അതു കടിച്ചു കഴിയും. ഇതു യേങ്കരനും ശൂരനുമായ ഒരു വിഷപ്പാമ്പാണ്. ഇതിന്റെ കടിയേറ്റാൽ കോഴി നാലഞ്ചു മിനുട്ടുകൊണ്ട് മരിച്ചുപോകും. മനുഷ്യൻ മരിക്കുമോ എന്നു തീർച്ചപറഞ്ഞുകൂട. എന്നാൽ തളമണ്ടലി സമൃദ്ധിയായുള്ള ഭിക്ഷിൽ, വിഷംതീണ്ടിമരണത്തിന്റെ സഖ്യം വരിക്കുന്നതുകൊണ്ടു മനുഷ്യനും ഇതിന്റെ കടിയേറ്റാൽ മരിച്ചു

പോകുമെന്നുതന്നെയാണ് മനസ്സിലാക്കേണ്ടത്. ഇവ നെ നമ്മുടെ രാജ്യത്തിലും ദുല്ല്ഭം കാണുമെങ്കിലും വടക്കെ ഇന്ത്യയിലാണ് ഇവന്റെ ജാതിയെ സുലഭമായി കാണുന്നത്.

കുടുകുടുമണ്ടലി:— (Rattle Snake) ഇതിനു വാലിന്റെ അറ്റത്തിൽ നാടകൊണ്ട് കുറെ മുകളിലോളം വരിഞ്ഞു ചുറ്റുമട്ടിൽ ഒരു ആകൃതിവിഷയം ഉണ്ട്. വാൽ കണ്ടാൽ ചുറ്റുമുള്ള കൊങ്കരവിന്റെ (ഒരുതരം ശുക്രിജം) ആകൃതി തോന്നിപ്പോകും. വല്ലവരും അടുത്തു ചെന്നാലോ ഉപദ്രവിച്ചാലോ ഇതു വാൽകൊണ്ട് കുടുകുട എന്ന ഒരു കഴക്കുംപാലെയുള്ള ശബ്ദമുണ്ടാകും. ഇതിന്റെ സാധാരണ നിലയിലുള്ള കിടത്തത്തിന് ഒരു വിശേഷവിധി ഉണ്ട്. ദേഹം ചുരുളയായി ചുറ്റും കഴുത്തു S എന്നപോലെ വളച്ചും, തല മേഘത്തിന്റെ ചുറ്റയുടെ ഉള്ളിൽനിന്നു പൊന്തിച്ച മീതെ അട്ടിയിൽ പിടിച്ചും, ശംഖാപാലേ തോന്നുന്ന വാൽ ചുറ്റയുടെ ഉയച്ചു മേക്കാൾ കവിഞ്ഞു പൊന്തി നിൽക്കും ആണ് ഇതിന്റെ സ്വാഭാവികമായ കിടത്തം. മലയിൽ കടന്നുകൂടാൻ ഇതു ഒട്ടും ഇഷ്ടപ്പെടുന്നില്ല. അമേരിക്കയിലും ഇന്ത്യയിലുമാണ് ഇത്തരം മണ്ടലികളെ കാണുന്നത്. ഇന്ത്യയിലെ ജാതിക്ക് അമേരിക്കയിലെ ജാതിയുടെ അത്ര വിഷമില്ല. ഇന്ത്യയിൽതന്നെ കുടുകുടുമണ്ടലികളെ വളരെ അപൂർവ്വമായിട്ടേ കാണുന്നുള്ളൂ. വടക്കെ ഇന്ത്യയിലാണ് മിക്കവാറും സമയത്ത് ഇവറായെ കാണുന്നത്. അവിടെ ഈ ജാതി പരമ്പുക്കൾ മരത്തിന്മേലും കേറുന്നു. അമേരിക്കയിലെ

കുടുകുടമണ്ടലിപ്പിടം ശൈത്യകാലത്ത് ഒരു ദീപ്തനിദ്രചെയ്യുന്നു. അങ്ങിനെ ചെയ്താൻ കാലമാകുമ്പോൾ ഇവർ അദ്വൈതമായ ഒരു വാസനാശക്തിക്കധീനനായി ഒരു പ്രത്യേകദിക്കിൽ സീമയില്ലാതെ സമൃദ്ധിക്കുന്നു. ഇങ്ങിനെ ചെയ്യുകഴിഞ്ഞാൽ, ദിഗ്ജയം ചെയ്താനെന്തെന്തെല്ലാ സേനാസമൃദ്ധത്തെപ്പോലെ ഒക്കുപ്പാടെ, പിന്നീടൊരു പ്രത്യേകഗുഹയിൽ ചെന്നുകിടക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. ഇങ്ങിനെ കണ്ടുകിട്ടുന്ന അവസരങ്ങളിൽ അമേരിക്കക്കാർ, ഇത്ര നല്ലതരം വെറുതെ വിട്ടുകുലയരുതെന്നുവെച്ച് ഇവർ ഒരു അനവധി കൊല്ലാറുണ്ട്. എത്രതന്നെ വിഷവാഹിയായാലും ഇതിനെക്കൊണ്ട് മനുഷ്യനു വളരെ അപൂർവ്വമായിട്ടു അപായം നേരിടാറുള്ളു. എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ ഏകദേശം തന്റെ നേരെ വല്ലാത്ത അടുക്കുന്നുണ്ടെന്നു കാണുമ്പോൾ ഇവൻ ഇവന്റെ സഹോദരികളായ കുടുകുടശബ്ദം കൂടുകൂടെ പുറപ്പെടുവിക്കുകയും അതുകേട്ടു അപായം തിരിച്ചറിയുന്ന മനുഷ്യൻ മറ്റൊരു വഴിക്കു പോകുകയും ചെയ്യുന്നു. പാഞ്ഞുകടിക്കുന്ന പതിവെ കുടുകുടമണ്ടലിക്കില്ല. ഇതിന്റെ വംലിന്മേൽ കാണുന്ന ചുരയുടെ സംഖ്യകൊണ്ട് ഇതിന്റെ പ്രായം കണക്കാക്കാമെന്നു പറയുന്നു. തെക്കെ ഇന്ത്യയിൽ കുടുകുടമണ്ടലി ഇല്ലെന്നാണ് ചില ജന്തുവൃത്താന്തക്കാരുടെ അഭിപ്രായം. ഈ അഭിപ്രായം ശരിയാണെന്നു തോന്നുന്നില്ല. തെക്കെ ഇന്ത്യയിൽ ദുർല്ലഭമായി ഇതിനെ കാണുമെന്നാണ് വിചാരിക്കേണ്ടത്. എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ നമ്മുടെ മലയാളത്തിലുംകൂടി ഞാൻ ഈ ജാതി മണ്ടലിയെ കണ്ടിട്ട്, ഇതിനെ ക

ണ്ടാൽ കൂടുതലായവർക്കു നോക്കി നോക്കി മനസ്സിലാക്കാം. ഒന്നാമത് ആ ചുറ്റുമുള്ള വാൽ, രണ്ടാമത് ആ വാൽകൊണ്ടു പുറത്തുവരുന്ന കടലും പോലെയുള്ള ശബ്ദം ഇതു രണ്ടും കണ്ടാലും കേട്ടാലും ഏതു പാശ്ചാത്യരും കൂടുതലായവർക്കു തിരിച്ചറിയാൻ സാധിക്കും. ഒന്നിനെ മയ്യടിയിലും മറ്റൊന്നിനെ വടകരയിലും കണ്ടിട്ടുണ്ട്. മലയാളത്തിൽ കാണുന്ന പാമ്പുകളെ മിക്കവാറും തെക്കൻ ഇന്ത്യയിലും കാണുമെന്നത് നിസ്സംശയമാണ്. വടക്കു ഇന്ത്യയിൽ കാണുന്ന പാമ്പിനു മലയാളത്തിൽ എത്രത്തോളം എളുപ്പം തെക്കു ഇന്ത്യയിൽ എത്താനാണ്.

പശുമാലി:—ഇത് അരമാലി എന്ന ജാതിയിൽ പെട്ടതാണ്. ദേഹം പച്ചപ്പിപ്പാമ്പിന്റെ നിറമാണെങ്കിലും നീളം അത്ര ജാമ്പി കാണുകയില്ല. പച്ചപ്പിപ്പാമ്പിനേക്കാൾ ദേഹത്തിനു സ്ഥൂലതയും ഉണ്ട്. ഈ മാലി മരത്തിന്മേലും കേരം ഇവനും ഒരു വിഷമുള്ള പാമ്പാണ്. ഇതിന്റെ വിഷമേറാൽ വായിൽക്കൂടെയും മൂക്കിൽക്കൂടെയും വളരെ നാളോളം (രണ്ടു മാസത്തോളം) ചോര ഒലിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കും. പക്ഷെ മനുഷ്യർ മരിച്ചുപോകുന്നത് അപൂർവ്വമാണ്. പച്ചനിറത്തിൽത്തന്നെ മറ്റൊരു തരം മാലി ഉള്ളത് ആന്തരികതയാണ്. ഇതിന് ഈ പേര് സിദ്ധിച്ചത് ആന്തരികതയുടെ പിൻഭാഗം കാണുന്ന ഒരു തൊപ്പിപോലെ ഉള്ള തളൽ ഇതിന്റെ തലക്കും കാണുന്നതുകൊണ്ടാണ്. ഇതും മരത്തിന്മേൽ കേറുന്ന ഒരുതരം മാലിയാണ്. അരമാലികളിൽ എന്തിനും വലുതാകാറുണ്ട്.

ഗരുഡപ്പാമ്പുകൾ:— (Calamaria) ഇത് ഒരുതരം നീണ്ട നേരിയ ചെറുപാമ്പുകളാണ്. ഇതിന്റെ മേലേ അണ്ണിയും ഇടത്തും വലത്തും കിടക്കുന്ന ഭാരോ വിഷസ്സഞ്ചി അണ്ണിതടങ്ങി ഏകദേശം വാലിന്റെ കടയോളം നീളമുണ്ടാകും. എന്നിട്ടുകൂടി ഇതിന്റെ വിഷത്തിന്നു വലിയ വീയ്മുണ്ടെന്നു തോന്നുന്നില്ല. മനുഷ്യർ ഇതിന്റെ കടിയേറ്റാൽ മരിച്ചുപോകയില്ല. ഇതു ചെറിയപാമ്പുകളെല്ലാതെ മറ്റൊന്നിനേയും തിന്നുകയില്ല. ഗരുഡനെപ്പോലെതന്നെ ഭോഗഭുജായതുകൊണ്ടാണ് ഇതിന്നു ഗരുഡപ്പാമ്പുകൾ എന്നു പേർ സിദ്ധിച്ചത്.

ഇതൊന്നുംകൂടാതെ നമ്മുടെ നാട്ടിൽതന്നെ പിന്നെയും പലതരം പാമ്പുകളുണ്ട്. ഉപ്പു മണ്ടലി, തെയ്യൻ, കുട്ടിചീയ്യൻ, ചുരുട്ട, വളയൻ (Lyeodon Aulicus), ഇങ്ങിനെ ചിലതിന്നേ പേരുകളുള്ളു. തെയ്യൻ ക്ഷണം പ്രഭുനാകുന്ന ഒരു പാമ്പാണ്. കോപിക്കുമ്പോൾ ഈ തെയ്യൻ (Tropodonatus Stolatius) ദേഹം തലതടങ്ങി വാലിന്റെ കടവരെ പരത്തും. ഞാൻ ഒരിക്കൽ ഒരിടയിൽവെച്ചു ഒരു വടിക്കൊണ്ട് ഒരു ചെറിയ തെയ്യനെ ഉപദ്രവിച്ചപ്പോൾ അത് തുരുതുരെ വടിക്കു രണ്ടുമൂന്നു കടികുടിച്ച്, കുട്ടിചീയ്യൻ പാലക്കാട്ട് പതിവായി കൂണുന്ന ഒരു ചെറിയ പാമ്പാണ്. മൈതാനത്തിൽ ലാത്തുന്നതിനാണ് ഇതിന്നു വളരെ താല്പര്യം. ഞാൻ ഒരു ദിവസം ഇതിനെ ഒന്നിനെ മൈതാനത്ത് കൊന്നിട്ടു. അരമണി കൂൾ കഴിഞ്ഞു അവിടെച്ചെന്നു നോക്കിയപ്പോൾ, തന്റെ കൂട്ടുകാരിൽ മൂന്നാലാളുകൾ തങ്ങളുടെ സഹോദരന്റെ

രചയും ചുറുചുറുക്കുന്നതുകണ്ട് ആശ്ചര്യപ്പെട്ടു. ഇക്കൂട്ടർ ഇത്രവേഗം അവിടെ എത്തിയെ എന്തിനെന്നും, ഇങ്ങിനെ ചെയ്യുന്നതിന്റെ താല്പര്യമെന്തെന്നും എനിക്കു മനസ്സിലായില്ല. ഇപ്പോൾ ഇത്രമാത്രം ബാക്കിപ്പാമ്പുകളെ ഭക്ഷിക്കുന്ന വിവരിക്കാൻ ഇവിടെ സൗകര്യമൊന്നും കാണാത്തതുകൊണ്ടും, ചിത്രമില്ലാത്ത ഇവയുടെ വിവരണമൊന്നും പൂർത്തിയാകുന്നിടയില്ലാത്തതുകൊണ്ടും, ആ ഭാഗമൊക്കെ വിട്ടുകളയേണ്ടിവന്നിരിക്കുന്നു.

പാമ്പിനെപ്പറ്റി എഴുതുമ്പോൾ, രണ്ടുമൂന്നു സം-
തികൾ എഴുതാൻ വിട്ടുപോയത്, വലിയ ആനക്കായ്ക്കു
ങ്ങളൊന്നുമല്ലെങ്കിലും, വായനക്കാർക്കു രസിക്കുമെന്നു വി-
ചാരിച്ചിട്ട് ഞാൻ എഴുതുന്നതാണ്. നമ്മുടെ അറിവി-
ല്ലാത്ത നാട്ടുകാർ പറയുന്ന യാതൊരു കാര്യങ്ങളും വിശ്വ-
സ്യംഗുണമില്ല. “ഒരിക്കൽ ഞാൻ രണ്ടുമൂന്നു കൂലിക്കാ-
രേയും കൂട്ടി ഒരു കിളികിളപ്പിക്കുകയായിരുന്നു. കൂലിക്കാ-
രിന്റെ കൊത്തിക്കൊണ്ടിരിക്കുക, ഒരു മടയിൽനിന്നു പെ-
ട്ടെന്നു ഒരു പാമ്പ് ഇടയിലേക്കു ചാടി. പാമ്പിന്നു രണ്ടു
ഭാഗവും തല ഉണ്ടായിരുന്നു. എന്റെ വശം നല്ല പീ-
ശാകത്തി ഉണ്ടായിരുന്നു. ഞാൻ ഒരു വെട്ടിന്നു പാമ്പി-
നെ രണ്ടു കഷണമാക്കി. അപ്പോൾ എന്തൊരു രുദ്രം. വ-
ടക്കോട്ടീശ്വരനാണെന്നേരു കണ്ടെങ്കിലല്ലാതെ ആരും വി-
ശ്വസിക്കയില്ല. ഞാനും ആ കൂലിക്കാരും മാത്രമേ കണ്ടി-
രുന്നുള്ളൂ. പെട്ടെന്നു കൊത്തേററ ഭാഗത്ത് ഓരോ വാലും
മുളച്ചുവന്നു ആദ്യത്തെ ഒരു പാമ്പ് രണ്ടു പാമ്പുകളായി
രണ്ടുദിക്കിലേക്കു ഓടിക്കളഞ്ഞു”. ഇതാണ് ഒരു സാമാ-

നും പോരുന്ന ജന്മി എന്നോട് പ്രസ്ഥാപിച്ചത്. തന്റെ മുജ്ജന്മകഥകൾ, കൊല്ലവും കൂടിക്കണക്കാക്കി എഴുതുവാൻ ധൈര്യപ്പെട്ട ആനിബസാണ് മദ്രാസയുടെ, ആന വലിച്ചാൽ നീങ്ങാത്ത പൊള്ളകളും ഭേളകളുംകൂടി ഇതിന്നു സമമാകുമോ എന്നു സംശയിക്കേണ്ടിവന്നിരിക്കുന്നു. ഒന്നാമത് ഒരു പാവ് ചേനത്തണ്ടുപോലെപ്പോലെയോ ഉണിക്കായുപോലെയോ എളുപ്പത്തിൽ ഒരു വെട്ടിന്നു മുറിഞ്ഞുപോകുന്ന ഒന്നെന്നാണ് ഈ സമസന്മാർ കരുതിയത്. ഇത്ര വിസ്ഫീകമായ വിശ്വാസം വേറെ ഒന്നുമില്ല. പാവവിന്റെ ദേവത്തിന്മേൽ നെടുമ്പിള ഒരു ഉറപ്പുള്ള മുതുകല്ലും അതിൽനിന്ന് ഇരുവശത്തും താഴുന്ന വാരിയെല്ലുകളും ഉള്ളപ്പോൾ, കത്തിക്കൊണ്ട് ഒരു വെട്ടുവെട്ടിയാൽ പ്രയാസമില്ലാതെ രണ്ടു കഷണമായിപ്പോക എന്നത് ഒരു ഉണ്ടാവാനുപാടില്ലാത്ത സംഗതിയാണ്. ഒരുദിവസം ഒരു സപ്പത്തിന്റെ തല ഭേഹത്തിൽനിന്നു മുറിഞ്ചുപ്പൊൻ യത്തിച്ചു എനിക്കു അതിന്റെ കർത്തൃം നല്ലവണ്ണമറിയാം. ഒരു മരത്തിന്മേൽ അതിനെ കിടത്തി, ഒരു കൈക്കോട്ടുകൊണ്ടു വെട്ടിയിട്ടുതന്നെ, രണ്ടുമൂന്നു വെട്ടുകൊണ്ടു മാത്രമേ അതു മുറിഞ്ഞുള്ളൂ. മറ്റൊരു വിഭാഗം കണ്ടുകാഴ്ചയും എന്നോട് പ്രസ്ഥാപിച്ചത് ഇങ്ങിനെയായിരുന്നു. ഞാനും രാമൻ വൈദ്യരും സംഗതിവശാൽ അണ്ടലൂക്കുപോകയായിരുന്നു. പോകുവഴിക്കു ഒരു കാട്ടുകുട്ടിയ കൽപ്പാവുണ്ടായിരുന്നു. അവിടുന്ന് ഒരു നേരിയ ദീനസ്വരം പുറപ്പെടുന്നതുകേട്ടു. അതെന്താണെന്നു രാമൻവൈദ്യരോട് ഞാൻ ചോദിച്ചു. അദ്ദേഹം ഒരു വിഷവൈദ്യ

ശീലമുള്ള ഒരാളായിരുന്നു. വൈദ്യർ കിറാ ഒന്നാലോചിച്ച്, പ്രസവവേദന കിട്ടിയ ഒരു മണ്ഡലി കരയുന്നതാണെന്നു പറഞ്ഞു. മണ്ഡലിക്കു സാധാരണ മുതുകു കീറുകയാണെന്നും അതിൽക്കൂടെ മണ്ഡലിക്കുട്ടികൾ കൂടാതെ നാനാമതിരി വിഷജന്തുക്കളും വരുമെന്നും, ഇങ്ങിനെ പ്രസവിച്ചതോടുകൂടി മണ്ഡലിയും മരിച്ചുപോകുമെന്നും വൈദ്യർ എന്നോടു പറഞ്ഞു. ഇതു കേട്ടപ്പോൾ കണ്ണുകൊണ്ട്, കാനോണമെന്നു വിചാരിച്ചു ഞാനും വൈദ്യനും ആ പറമ്പിൽ കടന്നുചെന്നു. വൈദ്യർ ഒരു കുണ്ടിൽ കിടന്നിരുന്ന മണ്ഡലിയെ എനിക്കു കാട്ടി. വലിയ കൂറാൻ. ഒരു കഴുങ്ങിന്റെ തടി ഉണ്ട്. ഒന്നാമത് മുതുകിൽക്കൂടെ അഞ്ചാറ് ചെറുമണ്ഡലികൾ ഇറങ്ങിവന്നു. പിന്നെ വന്നത് രണ്ടാമതായിരുന്നു. പിന്നെ നാലഞ്ച് തേളും അഞ്ചാറ് പഴുതാരയും പുറത്തുവന്നു. എല്ലാം തീർന്നു വിചാരിച്ചപ്പോൾ അതാ പുറത്തുവരുന്ന അഞ്ചുപത്തു ചിലന്തികൾ. ഞങ്ങളോട് ചിരി പൊട്ടിപ്പോയി. ഞങ്ങൾക്കു കളവ് പറഞ്ഞിട്ടെന്ത് കിട്ടാനാണ്. ഇതിൽ പിന്നെ മണ്ഡലിക്കു ദേഹത്തിന്നു ഒരു വിറയൽ പിടിപെട്ടു വാലുകൊണ്ട് കുറേ നിലത്തുതല്ലി. എന്നിട്ട് അതു മരിച്ചു.” ഇങ്ങിനെ ഒക്കെ പറഞ്ഞു തരുവാൻ ഡെയ്ച്ചപ്പെട്ടു കൂട്ടക്കു എന്തുതന്നെ പറഞ്ഞുകൂട. നിശ്ചയമായിട്ടും ഇവരെ ഒക്കെ ബ്രഹ്മവിദ്യാസംഘത്തിൽ (Theosophic Society) പൂർവ്വജന്മവൃത്താന്തങ്ങളെഴുതുവാൻ വയ്ക്കുന്ന അംഗങ്ങളാക്കി അഭിഷേകം ചെയ്യേണ്ടതാണെന്നു എന്റെ ശുപാർശയുടെ വല്ല വിലയും ഉണ്ടായിരുന്നെങ്കിൽ ഞാനിങ്ങിനെ ചെയ്തേ

യുദ്ധമുതൽ. മറ്റൊരുവിധം പറഞ്ഞ കഥ ഇതിലും വിചിത്രമായിരിക്കുന്നു. ഗവണ്മെന്റിന്റെ ദ്രോഹപരീക്ഷ ജയിച്ച ഒരുവനെ വിശ്വീ എന്നു വിളിക്കുന്നത് നിരന്തരം രോധമാണെന്നു ഭയപ്പെട്ടിട്ട് എനിക്കുണ്ടിനെ വിളിക്കാൻ തല്ലാലും വെട്ടും വരുന്നില്ല. അദ്ദേഹത്തിന്റെ കഥ കേൾക്കത്തക്കതുതന്നെയാണ്. “ഈ ഇംഗ്ലീഷുകാർക്കുണ്ടോ വിഷവെട്ടും. നിങ്ങളുടെ അമ്മയുടെ അച്ഛൻ കക്കാട്ട് കക്കറ്റ് വെട്ടിയായിരുന്നു. അദ്ദേഹത്തിന്റെ പ്പോലെ വിഷവെട്ടും അറിഞ്ഞിട്ടുള്ളവർ, പരസ്പരം സ്പഷ്ടിച്ച ഈ കേൾക്കൽ, ഗോകുലാമുതൽ കന്യാകുമാരി പരമ തിരികെ തിരിച്ചു തിരഞ്ഞുനോക്കിയാലും കൂടി മറ്റൊരാളെ കാണുകയില്ല. ഞാൻ അക്കാലത്ത് ഒരു ചെറിയ കുട്ടിയായിരുന്നു. കഷ്ടിച്ചു എട്ടു വയസ്സുണ്ടായിരുന്നില്ല. ഒരുദിവസം മയൂരിയിൽ പോയപ്പോൾ ഞാനവിടെ പോയിരുന്നു. അന്നു രാത്രി സിമുതൽ അവിടെത്തന്നെ ആയിരുന്നു. ഇവർ കോലായിൽ ഒരു പുല്ലുപാലിൽ ഇരിക്കുന്നുണ്ട്. ഞാൻ സമീപത്ത് ഒരു പലയിനേയും. ഒരു നിലവിളക്കു കത്തുന്നുമുണ്ട്. ഏകദേശം എട്ടെട്ടുമണിക്കു ഒരു കണിയാനെ വിഷംരീണ്ടിട്ട് അവിടെ കൊണ്ടുവന്നു. ഇദ്ദേഹം സകലവിധവും മുക്കുട്ടിത്തന്നെ വീട്ടുകാരോട് പറഞ്ഞിരുന്നു. അതുകൊണ്ടു പേണ്ടുന്ന പദാർത്ഥങ്ങളൊക്കെ അവരും ഒരുക്കിയിരുന്നു. കൊണ്ടുവന്ന ഉടനെ ബാക്കിയുള്ളവരോട് മുറുത്തു ഒരു പാലിൽ കിടത്തുവാനും, പിറ്റേന്നു രാവിലെ വരാനും പറഞ്ഞു. ഗവണ്മെന്ററപ്പിന്നിൽ ഇദ്ദേഹം ഒരു പുല്ലുപാലിൽ ചന്ദ്രപ്രസാദിയിട്ടിരുന്നു. ഇരിക്കുമ്പോൾ ഏന്നോട് പേടി ഉണ്ടെങ്കിൽ അകത്തേക്കു പോയ്ക്കൊള്ളാൻ പറഞ്ഞു. ഞാനത് പൊരുളിച്ചിട്ടില്ല. കുട്ടിക്കാലത്തു ഞാൻ വലിയ ഒരു ഗുരുതരം കെട്ടുവന്നായിരുന്നു:—ഇവർ ജപിക്കാൻ തുടങ്ങി. കഷ്ടിച്ചൊരു മണിക്കൂർ കഴിഞ്ഞിരിക്കണം. ഈശ്വരൻ ഈശ്വരൻ ഓരോ പാമ്പുകൾ വരാൻതുടങ്ങി. ഈശ്വരൻ പാമ്പുകളൊക്കെ ഭൂമിയിൽ ഉണ്ടല്ലോ എന്നെന്നിങ്ങു തോ

നില്പോയി. ഞാൻ ഭയംകൊണ്ട് നിജ്ജീവനായിപ്പോയി. ഒരു പാവം ഒരു കരിമ്പനയോളം ഉണ്ടായിരുന്നു. തടി അതിലും ജാസ്സി. വരുന്ന പാവുകളൊക്കെ ശവത്തിന്റെ അങ്ങപ്പുറം നില്ക്കും. അപ്പോൾ വൈദ്യർ കൈകൊണ്ട് ഒരു ആംഗ്രംകാട്ടും. ഓരോന്ന് മടങ്ങിപ്പോകയും ചെയ്യും. ഒരു പതിനൊന്നുമണിയായപ്പോൾ വന്നവർ വന്നവരൊക്കെ മടങ്ങി. പിന്നെ ആരെയും കാണാതായി. വൈദ്യർ പേരെചില സാമഗ്രികളൊക്കെ കൊണ്ടുവന്നു പിന്നെയും അവിടെ ഇരുന്നു അത്യുഗ്രമായി ജപിക്കാൻതുടങ്ങി. ഒരു പന്ത്രണ്ട് മണിക്കുണ്ട് ഉറമ്പരിക്കുംപോലെ കടിച്ചു വിടാൻ വരുന്നു. കണ്ട ഉടനെ എന്താണിഷ്ടം ഇത്ര മടി എന്ന് വൈദ്യർ ചോദിച്ചു. അപ്പോൾ അത്പടവുപൊക്കി വൈദ്യരെ അഞ്ചാറുത്തുതി. എനിക്കോടാൻ കാലു വലിച്ചിട്ടു വരാഞ്ഞിട്ട് ഞാനവിടെയെന്ന ഇരുന്നു. വൈദ്യർക്കൊ പല്ലുവില. അദ്ദേഹം എന്തൊ ജപിച്ചു ഒരു നളഭൂ സ്ത്രീ അതിന്റെനേരെ എറിഞ്ഞു. അപ്പോൾ അതു തലതാങ്ങി. പിന്നെ വൈദ്യർ കൊത്തി വിഷമെടുത്തുകളുവാറും എന്നാൽ ഒന്നും ചെയ്യാതെ മടക്കിഅയക്കാമെന്നും പറഞ്ഞു. വൈദ്യർ എന്തു പറഞ്ഞിട്ടും എത്ര നിഷ്ഠുർച്ചിട്ടും പാവം കൂട്ടാക്കിയില്ല. 'ഓ ഹെ നീ ചത്താലും ചെയ്തയില്ല ഇല്ല! ഇങ്ങിനെ പറഞ്ഞു വൈദ്യർ പിന്നെയും ജപിച്ചു ഒരു വെറിലയുടെ ഞട്ടിക്കൊണ്ടു അതിനെ എറിഞ്ഞു. അത് തെക്കോട്ട് തലയുവെച്ചു നീണ്ടുകിടന്നു. ആ വെറിലയുപിടിച്ചു വൈദ്യർ പിന്നെയും ജപിച്ചു. ഒടുവിൽ ആ വെറിലകൊണ്ടു ദൃഷ്ടനെ മൂന്നു പ്രദക്ഷിണംചെയ്തു അത് രണ്ടായികീറി ഇടത്തും വലത്തും എറിഞ്ഞു. അക്ഷണംതന്നെ പാവം നെടുനീളത്തിൽ രണ്ടു പിളപ്പായി ഇടത്തും വലത്തും വീണു. ആ നിമിഷത്തിൽ ദൃഷ്ടൻ കണ്ണുതുറന്നു എഴുന്നേറ്റിരുന്നു.' വായനക്കാരെ ഇതു കേൾക്കുമ്പോൾതന്നെ നിങ്ങൾക്കു പരമാത്മമാണെന്നു തോന്നുന്നില്ല. ഇദ്ദേഹം കുട്ടിക്കാലത്ത് കണ്ട

ഒരു ഭയങ്കരസപ്തം (Night mare) ആയിരിക്കാൻ തരമുള്ള എന്നു വിചാരിച്ചു. ഇദ്ദേഹത്തെ ക്ഷമിക്കാം. ഇങ്ങിനെ ഇശ്ശി കഥകൾ നമ്മുടെ നാട്ടുകാർ പറയും. അതാതും പൊരുളിക്കാതിരുന്നാൽ മതി. ഓ ഹൊ. ഒന്നു മറന്നുപോയി. വിഷഹാരിയെന്നു പ്രശംസിക്കപ്പെട്ട ആ മഹാൻ— എന്റെ അമ്മയുടെ അച്ഛൻ—മരിച്ചതു പറയുകയില്ലാതെ.

ഇനി എന്റെ അറിവിൽപെട്ട ഒന്നരണ്ടു സംഗതികൾ പറയാം. കുളക്കോഴിയുടെ മുട്ട വിഴുങ്ങിയ ഒരു സപ്തത്തെ ചെടിവെച്ചു എന്നു കുറേ മുൻപു പറഞ്ഞിരുന്നുല്ലോ. ഞാൻ അതിന്റെ ഉദരം ശിക്ഷാർക്കത്തിനകാണ്ടു കീറി മൂന്നു മുട്ടകളും പുറത്തെടുത്തു. പരിശോധിച്ചു നോക്കിപ്പോൾ യാതൊരു കടും പരുക്കും അതിന്മേൽ കണ്ടില്ല. ഞാൻ ഒരു പൊരുത്തിന്നുകിടന്നിരുന്ന പ്രാചിനം ഈ മുട്ടകൾ വെച്ചുകൊടുത്തു. എന്നാൽ ഒന്നും മുറിഞ്ഞില്ല. അഞ്ചു ദിവസത്തിനുള്ളിൽ കേടുവന്നുപോയി. പിന്നെ ഒരിക്കൽ ചെറിയ ഒരു ജീവനുള്ള കുരിന്ദാഗന്ത ഒരു കുപ്പിയിലിട്ടു അണ്ടലൂരിൽനിന്നു എന്റെ ഒരു ചങ്ങാതി അയച്ചതന്നു. ഞാൻ അതിനെ കൊല്ലാൻ വേണ്ടി മദ്യസത്ത (Mythilated spirit) കുപ്പിയിൽ പകർന്നു മദ്യസത്ത കാൽ കുപ്പിമാത്രമേ ഉണ്ടായിരുന്നുള്ളൂ. ഇതു അതിന്റെ വിതാനത്തിൻമീതെ തലപൊക്കിപ്പിടിച്ചുകുളഞ്ഞതുകൊണ്ട് ഞാൻ അതിന്റെ തല ആഴുവാൻ തക്കവണ്ണം കുപ്പി ചരിപ്പാൻ തുടങ്ങി. ദ്രോഹം സഹിക്കുവതായപ്പോൾ ഇതു പടവുവിരുത്തി കുപ്പിക്കു രണ്ടുമൂന്നു കൊത്തുകൊത്തി. അതിൽ ഉണ്ടായിരുന്ന മദ്യസത്ത വെറും കുറച്ചു ചിപ്പോലെയെ കുറഞ്ഞുപോയി. മഞ്ഞനിറമുള്ള വിഷം ഇല്ലാത്തുപോയതിനാലുള്ള മദ്യസത്തിൽ കലർന്നപ്പോൾ ആ മദ്യസത്ത എങ്ങിനെ കുറഞ്ഞുപോയി എന്നു മനസ്സിലാക്കുന്നില്ല. അന്നുമുതൽ ഇന്നുവരെ എനിക്ക് ഒരു പ്രബലമായ ആഗ്രഹം ഉണ്ടായി. അതു മററൊന്നല്ല, വിഷംതീണ്ടിയ ഒരു

ത്തന്റെ ശരീരത്തിൽ മദ്യസത്ത കത്തീയറക്സിനോക്കേണ്ടതാണെന്നു ഒരു വിചാരം വീഷ്ണുവിനാൽ ഒരുവക ലഹരിയാണ് പോലും ഫലം. മദ്യസത്ത വളരെ ലഹരിയുള്ള സാധനമാണ്. ഹോമിയോപതി ചികിത്സാക്രമപ്രകാരം ഇതു ഒരു കൊള്ളരുതാത്ത ചികിത്സയല്ല. ഏതായാലും സൗകര്യമുള്ളവർ അതൊന്നു പരിശോധിച്ചുനോക്കേണ്ടതാണ്.

എനിക്കു മറ്റൊരു ശങ്കയുംകൂടി ഉണ്ടായിരുന്നു. വിഷ്ണുതീണ്ടിയായ ഒരുക്കുലും ഒരുവൻ മരിക്കുകയില്ലെന്നും കറോനോളോളം വിലയുള്ള ഒരു ബോധക്കുലം (Cormorant) മറ്റൊരു അവന്നു പിടിച്ചെടുത്തുള്ള എണ്ണ, യാതൊന്നും ചെയ്യാതെ ഭക്ഷണ കേടാക്കുന്ന കിടത്തിയാൽ അവന്നു ക്രമേണ ഭേദം വരും എന്നും മറ്റുമായ ഒരു ശങ്കയായിരുന്നു. ഇങ്ങനെ ഒരു ശങ്ക വരാൻ എനിക്കു ഒരു കാരണവും കൂടി ഉണ്ടായിട്ടുണ്ട്. ഒരു പട്ടാണിയെ ഒരിക്കൽ ഒരു സപ്തം കഴിച്ചു. ആ സാധ്യ മൂന്നു മണിക്കൂർ കൊണ്ട് മരിച്ചു. രണ്ടു മൂന്നു ദിവസം അവനേയും കൊണ്ടു പലവിധ ഹോമിയോപതികളുടെ വീട്ടിലും ചെന്നു. എല്ലാം മരിച്ചു എന്നു അഭിപ്രായപ്പെട്ടു. നാലാം ദിവസം പുലർന്നു. ഇവിടുനിന്നു ദിക്കിൽ കഴിച്ചിടം എന്നു അവന്റെ ജ്യേഷ്ഠൻ പറഞ്ഞു. മറ്റൊരു വിഷ്ണുഹോമിയുടെ അടുക്കുകൂടിപ്പോയിട്ടു കഴിച്ചിടമെന്ന് ഭക്ഷണ അളിയൻ അഭിപ്രായപ്പെട്ടു. പലരും വിശോധനപറഞ്ഞെങ്കിലും ഒടുവിൽ എല്ലാവരും വഴിപ്പെട്ടു. അവൻ ചില പ്രയോഗങ്ങളൊക്കെ ചെയ്തു. രണ്ടു ദിവസം കഴിഞ്ഞപ്പോൾ ഭക്ഷണം ഉണ്ടാകും. അവന്നു യാതൊരു ചേഷ്ടയുമുണ്ടായിരുന്നില്ലെങ്കിലും അവന്നു നല്ല ഓർമ്മയുണ്ടായിരുന്നു എന്നും ഇന്നിന്നവർ കഴിച്ചിടം പറഞ്ഞതും അളിയൻ ഇന്നു വിഷ്ണുഹോമിയുടെ അടുക്കു കൊണ്ടുചെല്ലാൻ പറഞ്ഞതും ഒക്കെ അവൻ സ്മരണയായി കേട്ടിരുന്നു എന്നും ഭക്ഷണം പറഞ്ഞു. എല്ലാവരും അതുകേട്ടു. ഈ കാര്യവും സൗകര്യമുള്ളവർ ഒന്നു പരിശോധിക്കേണ്ടതാണ്.

ജന്തുശാസ്ത്രം

അദ്ധ്യായം 10.

പക്ഷികൾ.

പക്ഷികളെപ്പോലെ മനുഷ്യൻ സന്തോഷം കൊടുക്കുന്ന ജന്തുക്കൾ ഭൂമിയിൽ വേറെ ഇല്ല. അവൻ സ്വന്തോപയോഗത്തിനുവേണ്ടി മെരുക്കിയും സ്വവിനോദത്തിനുവേണ്ടി കൂട്ടിയിട്ടും അനേകതരം പക്ഷികളെ രക്ഷിച്ചുപോരുന്നുണ്ട്. രൂപത്തിന്റെ ഭംഗികൊണ്ട് ചിലതും സ്വരത്തിന്റെ മാധുര്യംകൊണ്ട് ചിലതും, മാംസത്തിന്റെ രുചികൊണ്ട് മറ്റു ചിലതും ജന്തുക്കളിൽവെച്ച് ഉത്തമസ്ഥാനത്തെ അർഹിക്കുന്നുണ്ട്. ഇവറയുടെ ആഹാര സമ്പാദനവും, കൂടുകെട്ടുന്ന മട്ടും, കഞ്ഞികളെ രക്ഷിക്കുന്ന രീതിയും എത്രതന്നെ കണ്ടാലും മനസ്സിനു മടുപ്പ് തോന്നുകയില്ല. നാടൊഴെ വ്യാപിച്ച് വേറേയും ചില ജന്തുക്കളുണ്ടാകുമെങ്കിലും പക്ഷികളേപ്പോലെ സർവ്വത്ര ദൃഷ്ടിക്കു വിഷയമായിത്തീരുന്ന ജന്തുക്കൾ മറ്റു വല്ലതുമുണ്ടോ എന്നു സംശയമാണ്. നേരം പുലർന്നു സന്ധ്യരാകുന്നവരെയും സന്ധ്യ തുടങ്ങി നേരം പൂജ്യമാകുന്നവരെയും പക്ഷികളുടെ ശബ്ദം കേൾക്കാത്ത അവസരമുണ്ടാകയില്ല. നമ്മു

ടെ ചുറ്റുമുള്ള പ്രദേശങ്ങളിൽ പാർത്ത ജീവകാലം കഴിക്കുന്നവരായാണെങ്കിലും, ഇവരായുടെ സ്വഭാവം നോക്കി മനസ്സിലാക്കുവാൻ നാട്ടുകാർ ഇതുവരേയും ഉദ്യമിക്കാത്തത് നമുക്കുള്ള പല പോരായ്മകളിൽ ഒരു വലിയ പോരായ്മയാണെന്നു ഗണിക്കേണ്ടിവന്നിരിക്കുന്നു. നമുക്കു നിത്യപരിചയമുള്ള പക്ഷികളിൽ ചിലതിന്നു പ്രത്യേക പേരുകൾതന്നെ നമ്മുടെ ഭാഷയിലില്ല. വല്ലവനോടും ചെന്നു ഓരോ പക്ഷിയുടെ പേരെന്തെന്ന് അന്വേഷിച്ചാൽ “അതൊരു കിളി” എന്നായിരിക്കും മിക്കസമയത്തും നമുക്കു കിട്ടുന്ന ഉത്തരം. പക്ഷികളെ മറ്റു ജന്തുക്കളിൽനിന്നു വേർതിരിക്കുന്ന വിശേഷവിധികളെന്താണെന്നു വളരെ ഒന്നും വിവരിക്കേണമെന്നു തോന്നുന്നില്ല. പക്ഷി മുട്ടയിൽനിന്നാണ് ജനിക്കുന്നത്. പക്ഷിയുടെ ശരീരം തുവൽകൊണ്ടു മുടപ്പെട്ടിരിക്കും. മുൻകാലകൾ, നിലം തൊടാതെ പിൻകാലുകളുക്കാൾ ഭേദിച്ചു, ആകാശത്തിൽകൂടെ പറക്കുവാനുള്ള ഒരു ഉപകരണമായിത്തീരുന്നു. മുഖം കൂത്തതോ പരന്നതോ ആയ ഒരു കൊക്കിൽ അവസാനിക്കുന്നു. കാലിന്മേൽ വിരലുകളും നഖങ്ങളുമുണ്ട്. വാലിന്മേൽ കടയ്ക്കൽ (ശരീരത്തിന്റെ പിന്നറ്റത്ത്) ഒന്നെ ശേഖരിച്ചുവെച്ച ഒരു സഞ്ചി ഉണ്ട്. കഴുത്തു പിന്നോക്കം വളച്ചു, കൊക്കുകൊണ്ട് ആ ഒന്നെ ലേശം ഏടുത്തു പക്ഷികൾ തങ്ങളുടെ തുവൽ മിനുക്കി വെടിപ്പു വരുത്തുന്നു. വലിപ്പംകൊണ്ടും, വണ്ണംകൊണ്ടും, ആകൃതികൊണ്ടും, മറ്റു ചില വിശേഷവിധികൊണ്ടും അന്യോന്യം വ്യത്യാസപ്പെട്ട അനേകജാതി പക്ഷികളുണ്ടെങ്കിലും അവ

ററയിൽ ചുരുക്കം ചില ജാതി പക്ഷികളെ വിവരിക്കാ
നെയ്യ ചെറുഗ്രന്ഥത്തിൽ അമുളള. പക്ഷികളെ വ
യ്ക്കാപവർണ്ണങ്ങളായി തരംതിരിക്കുന്നത് കൊക്കിൻറ
യും കാലിൻറയും രീതി കൊണ്ടും സ്വഭാവവിശേഷംകൊ
ണ്ടും മറുമാണ്. ചിലപ്പോൾ ഓരോ ഉപവർണ്ണത്തിൽ
ഓരോജാതിപ്പക്ഷികളെ നിർണ്ണയിച്ചിട്ടത് അസ്ഥികളുടേ
യും, അന്തർഭാഗത്തിലെ ചില അംഗങ്ങളുടേയും വിശേഷ
വിധികൾ അടിസ്ഥാനപ്പെടുത്തിയാണെന്നും തല്ലാലം ക
രുത്തിയാൽ മതി. ഓരോ വർണ്ണത്തെ പല ഉപവർണ്ണങ്ങളാ
ക്കാം. ഓരോ ഉപവർണ്ണത്തിൽതന്നെ അനേകജാതിപ്പ
ക്ഷികളുണ്ട്. അതുകൊണ്ട് ഓരോ ഉപവർണ്ണത്തിൽപെ
ട്ട പല ജാതികളുടേയും ഒരു സാമാന്യലക്ഷണം പറയാനു
ള്ളതാണെങ്കിലും അങ്ങിനെ ചെയ്യുവാൻ ഇടയും ഇടവും
ഇല്ലാത്തതുകൊണ്ട് ഓരോരോ ജാതിയെത്തന്നെ എടുത്തു
വിവരിക്കുന്നതാണ് എളുപ്പമെന്നു തോന്നുന്നു. പക്ഷിക
ളെ ഒട്ടാകെ നമുക്കു താഴെ പറയുന്നപ്രകാരം വിഭാഗിക്കാ
മെങ്കിലും ഞാൻ ആ ക്രമത്തിൽ ഇവയെ വിവരിക്കാനൊ
രുമ്പെടുത്തില്ല.

1. കാക്ക മുതലായവ.	7. സഞ്ചിക്കൊക്കൻ മുതലാ
2. മരങ്കൊത്തിമുതലായവ.	8. ഞാറ മുതലായവ. [യവ.
3. തത്തമുതലായവ.	9. അന്ന ഞാറ മുതലായവ.
4. നത്ത് മുതലായവ.	10. പ്രാവുകൾ.
5. പ്രാപ്പിടിയൻമുതലായവ	11. കോഴികൾ. [യവ.
6. കഴു മുതലായവ.	12. കൊത്തിത്തീറി മുതലാ

13. പുളളകൾ. 15. കടൽപക്കികൾ.
14. കടക്കാക്ക മുതലായവ. 16. കട്ടകപ്പക്കി മുതലായവ.

അതുകൊണ്ട് ഒന്നാമതു പക്കികളിൽ അഗ്രഗണ്യനായ കാക്കയെത്തന്നെ എടുത്തു വിവരിക്കാം.

തോൽമോറൻകാക്ക. (Rock)

ദേഹം ചുരുപ്പോടികലർന്നു പച്ചയുടേ ഉളിച്ചൽ കൊണ്ടു ശോഭിക്കുന്നു. ഇതിന്റെ കട്ടിക്കു തുവലില്ലാത്ത ഭാഗം മുഖത്തിന്മേലില്ലെങ്കിലും പൂർണ്ണവലിപ്പംവെക്കുമ്പോൾ അങ്ങിനെ ഒരു ഭാഗം തികഞ്ഞുവരുന്നു. ഈ പക്കിയെ യൂറോപ്പിൽ എല്ലാവരും എന്നുവേണ്ടു വടക്കൻ ചീനയിലും കാണാം. ചീനത്തുള്ളവരും ഓരോ വലിയ സമാജമായിപ്പാർക്കുകയും കൂടുകെട്ടി കട്ടിയെ വിരിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. കൊല്ലത്തോളം ഒരു കൂടുകൾതന്നെ ഇവരും ഉപയോഗിക്കുന്നു. മുട്ടമിടുന്ന കാലം വിപ്രവരിയും മാർച്ചാണ്. ഓരോ കൂട്ടം കൂടുകൾ വീട്ടിന്നരികേയുള്ള മരത്തിന്മേലും എന്നുവേണ്ടു ഗ്രാമങ്ങളിലും പട്ടണത്തിലും കാണുന്ന മരത്തിന്മേലുംകൂടി ഉണ്ടാകും. നഗ്നൻ കാക്ക ലോകത്തിന് ഒരു അപകാരിയോ ഉപകാരിയോ എന്നു തീർച്ച പറവാൻ പാടില്ല. ദോഷവാന്മാരായ അനേകം പ്രാണികളെ ഈ ജാതി പക്കികൾ തിന്നുതീർക്കുമെങ്കിലും, പക്കിക്കുഞ്ഞു കളേയും കട്ടികളേയും തിന്നുതീർക്കുന്നതുകൊണ്ടും തങ്ങളുടെ കൂടുകൾക്കു് തെറ്റാക്കുന്ന മരങ്ങളുടെ ഇളച്ചുളളികൾ പൊട്ടിച്ചെടുക്കുന്നതുകൊണ്ടും ഇവർ ഗുണവാന്മാരാണെന്നു പറഞ്ഞുകൂടാ. ഈ പക്കിയുടെ വിശ

പുറം ഭവനശക്തിയും അതിർകവിഞ്ഞതാണ്. മുപ്പത് തിന്നാത്തത് ഒന്നുമില്ലെന്നു പറയാം. തനിക്ക് അവ കാശപ്പെട്ടതാണെന്നു വിചാരിക്കാവുന്ന പഴുക്കളേയും ഇരകളേയും പിടിച്ചു വിഴുങ്ങുന്നതു കൂടാതെ ഇവൻ ചെറിയ മുയലിനേയും താറാവിനേയും കൊന്നുതിന്നും. മാംസം ശുദ്ധിയുള്ളതായാലും വേണ്ടില്ല, ചീഞ്ഞതായാലും വേണ്ടില്ല, പാകംചെയ്തതായാലും വേണ്ടില്ല, ഉണക്കിയതായാലും വേണ്ടില്ല ഇവൻ അത്യാർത്ഥ്യയോടെ തിന്നുതീർക്കും. സമുദ്രതീരത്തിൽ ചെന്നു മണൽമണിഞ്ഞിരിക്കളെ (Sand Eels) എത്രയെങ്കിലും കൊത്തിവെച്ചു ഭക്ഷിക്കുവാൻ ഈ വിഭാഗം അശേഷം മടി കാണുകയില്ല. മുരുവിന്നുവേണ്ടി ഇവൻ ചിലപ്പോൾ കടൽപക്കികളോട് അടികൂടാൻ കൂടി ശക്തിക്കാറില്ല. ഓരോ മുരുവും കൊക്കിലാക്കി വളരെ ഉയരത്തിൽ പറന്നു അവിടുന്ന് അത് ഒരു പാറമേൽ ഇട്ട് ഉടയ്ക്കുന്ന സമ്പ്രദായം ഇവൻ കടല്പക്കികളോടു കണ്ടു പഠിച്ചതായിരിക്കും. ചില പെട്ടന്മാരെ (Hawks) പോലെ ഭരിച്ചുപോകാത്ത ആഹാരത്തെ ചെറിയ ഉരുളകളാക്കി കക്കിക്കളവാറുള്ള ശക്തി നഗ്നൻകാക്കയ്ക്കും ഉണ്ട്. ഒരു ഉരുള പരിശോധിച്ചുനോക്കിയപ്പോൾ അതിൽ കണ്ടിരുന്നതു ചെറിയ കല്ലുകളും വണ്ടാടുകളും ഉമിയും മറ്റുമായിരുന്നു.

വടക്കൻകാക്ക. (The common Raven)

യൂറോപ്പിന്റേറയും ആസ്ട്രേലിയയുടെയും വടക്കുഭാഗങ്ങളിൽ കാണുന്ന ഒരുതരം ബലിക്കാക്കയാണ് വടക്കൻകാക്ക. ശീതകാലത്ത് ഈ കാക്ക ഇന്ത്യയുടെ വടക്കുപടി

ഞ്ഞാറുഭാഗത്തുകൂടി എത്തുന്നു. ചീനയിലും ജാപ്പാനിലും ഇതിനെ കാണുകയേ ഇല്ല. വടക്കേ അമേരിക്കയിൽ വളരെ സുലഭമാണ്. ചില രാജ്യങ്ങളിൽ വളരെ ഭയമുള്ളതും മെരുങ്ങാത്തതുമായി നടക്കുന്നുണ്ടെങ്കിലും മറ്റു ചിലേടത്തു ന ഭയനം ഗണ്യമില്ലാത്തവനാണെന്നു തെളിഞ്ഞിരിക്കുന്നു. ഫെൻഡർസൻ ധാര സേനാസമേതനായി യാക്കിങ്ങിലേക്കു പുറപ്പെട്ട കാലത്തു സേനയെ പിന്തുടന്നുകൊണ്ടു ചില വടക്കൻകാക്കകളും പോയിരുന്നു. തിന്നത്തക്ക വല്ല സാധനവും സൂക്ഷിക്കാൻ പോയാൽ അതു വടക്കൻകാക്കയുടെ വായിലായിപ്പോകും. മനുഷ്യരുടെ വളരെ അടുക്കു വരാനുതകുവണ്ണം ഇതിന്നു മെരുക്കവും ചെയ്യും ഉണ്ടായിരുന്നു. പാലുള്ള കപ്പികളാൽ ഇതു കല്പിച്ചുകൂട്ടി അതു തള്ളിയിട്ട് അതിൽനിന്നു പുറത്തു വരുന്ന പാൽ കുടിക്കുന്നു. സേനകൾ രണ്ടായി ഒരേടത്തിൽനിന്നു പിരിഞ്ഞപ്പോൾ വടക്കൻകാക്കകളും രണ്ടുകൂട്ടമായിപ്പിരിഞ്ഞു. തമ്പടിച്ച പാത്തിരുന്ന ഒരേടം വിട്ടു സേനകൾ യാത്രക്കൊരുമ്പെടുമ്പോൾ കുറെ ദൂരത്തോളം സേനകളുടെ ഒന്നിച്ചുതന്നെ വരുന്ന ഈ കാക്കകൾ പിന്നെ ക്ഷണം മടങ്ങി പണ്ടത്തെ തമ്പടിച്ച സ്ഥലത്തു വീണ്ടു വല്ലതും പെരുകിത്തിന്നാനുണ്ടോ എന്നു ഒരു മണി ശ്രവണരം പരിശോധിച്ചു ചരതിനടക്കും. ബാക്കിയൊന്നുമില്ലെന്നു തൃപ്തിപ്പെട്ടാൽ ഇവറ്റു പിന്നെയും സേനയെ പിന്തുടരും. വയറ് നല്ലവണ്ണം നിറഞ്ഞാൽ വലിയ മരത്തിന്മേൽ ചെന്നിരുന്നു തന്നാടുതന്നെ ഭാരോന്നു നൊടിഞ്ഞുകൊണ്ടിരിക്കും. ഈ സംസാരം അവസാനിക്കുന്ന

തു കോക്ക്-തുറക്കുമ്പോലെയുള്ള ഒരു ശബ്ദംകൊണ്ടാണ്. വലിയ വൃക്കങ്ങളിന്മേലും ഉയർന്ന പാറകളിന്മേലും വടക്കൻകാക്ക കൂടുകെട്ടുന്നു. അടുക്കേ ഒന്നും ആളുകളെല്ലാത്ത ദിക്കാണെങ്കിൽ വടക്കൻകാക്ക കൂട്ടിച്ചു മുന്നടി ഉയരമില്ലാത്ത കള്ളിച്ചെടിയിന്മേലുംകൂടി തന്റെ കൂടുകെട്ടും.

ബ്ലാത്തിക്കാക്ക. (The common Jackdaw)

പട്ടണങ്ങളിലുംകൂടി ഇവനെ കാണാം. ഇവന്റെ സാമന്ത്രിയും ബുദ്ധിയുംകൊണ്ട് ഇവനേപിടിച്ചു കൂട്ടിവിട്ടുവെക്കുവാൻ വളരെ ആളുകൾക്കു താല്പര്യമാണ്. ഇതു ക്ഷണം മെരുങ്ങും. ഇതു ചില കാലങ്ങളിൽ വളരെ ദൂരം പറന്നു സഞ്ചരിക്കും. കൂടുകെട്ടുന്നതു ചിലപ്പോൾ ഗോപുരത്തിന്മേലും ഒഴിഞ്ഞു വീടുകളിലുമാണ്. കടലുരയിൽ പാർക്കുന്നവരറ പാറകളിന്മേൽ കൂടുകെട്ടും. മരപ്പൊത്തുകളിലുംകൂടി ബ്ലാത്തിക്കാക്കയുടെ കൂട് കണ്ടിട്ടുണ്ട്. ഇതിന്റെ മുട്ട തോടിന്റെ വെള്ളനിറം കാണാത്തവിധത്തിൽ പുള്ളികൾകൊണ്ടു നിറഞ്ഞിട്ടാണ്. ഒരു കൂട്ടിൽ നാലെണ്ണമുണ്ടാകും. ഒരേസ്ഥലത്തുതന്നെ കൊല്ലംകൊല്ലം കൂടുന്നുണ്ടെന്നും ചെയ്യാം. ചിലർ ഇതിനെ വളരെ ചെറുതാകുമ്പോൾ എടുത്തു പോറുകയും പൂണ്ണവലിപ്പം എത്തിയാൽ വിട്ടുകളകയും ചെയ്യും. അങ്ങിനെ ചെയ്താൽ ആ കാക്ക രീതിമനേപെട്ടു ഒരിക്കൽ ആ വീട്ടിൽ ചെല്ലുകയും വല്ലതും കിട്ടിയാൽ തൃപ്തിപ്പെട്ടു ക്ഷണം പറന്നുപോകുകയും ചെയ്യും. ഇപ്പോഴോലെ ഭക്ഷണം കഴിക്കുന്ന സമയത്ത് ഈ കാക്കയ്ക്കു ഒരു ഗംഭീരഭാവം നിമിഷിക്കുന്നുണ്ട്. കഴുത്തിന്റേയും തലയുടേയും തുവലുകൾ എ

രിച്ചുനിൽക്കി ഗൗരവഭാവത്തോടെ അങ്ങും ഇങ്ങും നടക്കുന്നത് ഒരു നല്ല കാഴ്ചതന്നെയാണ്. ഓരോരുത്തരും ഒരു മരപ്പൊത്തിൽനിന്ന് ഈ പക്ഷിയുടെ മുന്നോട്ട് മുട്ടുകിട്ടി. മുട്ടുകൾ മുഴുവനും കളിമണ്ണുകൊണ്ടു പൊതിഞ്ഞിരുന്നതുകൊണ്ട് ഇവയൊക്കെ മുട്ടകളാണെന്ന് ആർക്കും തോന്നുകയില്ലായിരുന്നുവോലും. ഒരു മുട്ട കഴുകി വെടിപ്പാക്കിയപ്പോൾ അതിനേൽ കട്ടിയായ ഒരു വണ്ണം കണ്ടു. എന്താണത്? ഈ മുട്ടകളുടെ ഇടയിൽ ഒരു കഷണം കളിമണ്ണും അദ്ദേഹം കണ്ടു. ഇങ്ങിനെ ചെയ്തതു, മുട്ടതിനികളായ മറ്റു ചില പക്ഷികളുടെ കണ്ണിൽ പൊടിയിട്ടുവാനാണെന്നു ചിലർ പറയുന്നു. ബാലാത്തിക്കാക്ക കാഴ്ചയിൽ നമ്മുടെ പേനക്കാക്കയോടൊക്കെമെങ്കിലും ഇതിന്റെ ഒരു കൊക്ക് വളരെ കുറിയതും കൃത്യമല്ലാത്തതും നെഞ്ചും ഉദരവും നമ്മുടെ പേനക്കാക്കയുടേതുപോലെ അത്ര ഇളംകറുപ്പുനിറമുള്ളവറയല്ല. ബാലാത്തിക്കാക്ക 13 അംഗുലം നീളമുണ്ടാകും. ആണും പെണ്ണും ഒരു പോലെയാണ്. ഈ രാജ്യത്തുള്ള പേനക്കാക്കയോടു ബാലാത്തിക്കാക്കയേക്കാൾ സാമ്യമുള്ളതു “ഹോഡ്ഡ് കാക്ക”യുമാണ്. (Hooded crow) ഇത് ഒരു കാലത്ത് ഓരോ വലിയ കൂട്ടമായി ഒരു ദിക്കുവിട്ടു മറ്റൊരു ദിക്കിലേക്കു പറന്നുപോകുന്നു. ഫിലിപ്പൈൻസിലാണ് എന്നു പറയുമ്പോൾ വിശ്വസിക്കാൻ അല്പനേരമിരിക്കും. ആ സമയത്ത് അവിടെയുള്ളവർ ഇതിനെ കണക്കിലേറെ വെടിവെച്ചുകൊണ്ടു ഭക്ഷണമാനുപയോഗിക്കാറുണ്ട്. കൂടാതെ പൊട്ടുന്ന വെടിയുടെ ശബ്ദവും ചത്തുവീഴുന്ന ചങ്ങാതികളുടെ ഏ

ണ്ണവും കണ്ടിട്ടു ചിലപ്പോൾ ടൂതേനിന്നു ദീപിലേക്കു സമീപിക്കുന്ന വലിയകൂട്ടം വളഞ്ഞു ദീപും ഒഴിവാക്കി പറന്നുപോയ്ക്കുളയാറുണ്ടത്രേ. ഇത് ആ കൂട്ടത്തിന്റെ നേതാവിന്റെ ബുദ്ധിശക്തിയായിരിപ്പാനെ തരമുള്ളു. ഈ കാക്കകളിൽ ഒരു അപൂർവ്വസംഭവം കാണാനിടയായിട്ടുണ്ട്. പക്ഷിചംശത്തിൽ ഈ മാതിരി ഒരു സംഭവം കണ്ടുകിട്ടുമൊ എന്നു സംശയമാണ്. ദേശാടൻകാക്കയും ബലിക്കാക്കയും ഇണചേർന്നു ഭാര്യഭർത്താക്കന്മാരായി യഥാസ്വയം കാലം കഴിക്കുമ്പോലും എന്നാൽ ഇതിൽനിന്നു ജനിക്കുന്ന കുട്ടികളെ സങ്കരന്മാരെന്ന് ഒരിക്കലും പറഞ്ഞുകൂട. മാതാപിതാക്കന്മാരുടെ സ്വഭാവം ഇടകലർന്നിട്ടുള്ളതായതൊരു കുട്ടിയും ഉണ്ടാകാറില്ല. ഒരു കൂട്ടിൽ നാലു കുട്ടികൾ മുറിഞ്ഞുകണ്ടാൽ രണ്ടെണ്ണം ശുദ്ധ ബലിക്കാക്കയെപ്പോലെയും ശേഷം രണ്ട് ശുദ്ധ ദേശാടൻകാക്കയെപ്പോലെയും ഇരിക്കും. ഇതും ഒരു അത്ഭുതസംഭവം തന്നെയാണ്. എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ ഒരേദശത്തിൽനിന്ന് ഒരു മയിൽ ഒരു പിടക്കോഴിക്കിണചേർന്നു. ആ പിടക്കോഴിയുടെ സന്താനത്തിന്നു മയിലിന്റേയും കോഴിയുടേയും ലക്ഷണങ്ങൾ സമ്മേളിച്ചുകണ്ടിരുന്നു. കോഴി താറാവിനും താറാവു കോഴിക്കും ചിലപ്പോൾ ഇണചേരുമെങ്കിലും യാതൊന്നും ഈ രണ്ടു ജാതികളുടെ കോലം കലർന്നിട്ട് ഒരു കഞ്ഞു വിരിച്ചതായി ഞാൻ ഇതുവരെ കണ്ടിട്ടില്ല.

ബലിക്കാക്ക:— (The Carrion Crow) ഇതിനെ ഏതുരാജ്യത്തും കാണും. മനുഷ്യവാസമില്ലാത്ത കാടുകളിൽ

ദേശങ്ങളിൽ കൂടി ഇവനെ കാണും. ഒരേടത്തും ഓരോ വലിയ കൂട്ടമായി കാണുകയില്ല. ദേഹം ആകപ്പാടെ കുറപ്പാണ്. പേനക്കാരായേക്കാൾ വലിപ്പവും ഉണ്ടാകും. ഇതു പക്ഷിമുട്ടകളേയും പക്ഷിക്കുട്ടികളേയും ഏതായെങ്കിലും നശിപ്പിക്കും. കോഴിക്കുഞ്ഞുങ്ങളെ പോറ്റുന്നവർ ഇവന്റെ ഏന്ധാമത്സ്യംകൊണ്ടു വളരെ പാടുപെട്ടുപോയിട്ടുണ്ട്. വീട്ടുകാരുടെ സൂക്ഷ്മതകൊണ്ടു പകലൊന്നും ഒരു പഴുതു കിട്ടിയില്ലെങ്കിൽ ഇവൻ സന്ധ്യാസമയത്തു കോഴിയേയും കുട്ടികളേയും കോഴിക്കൂട്ടിൽ തള്ളിവിടാൻ വരുന്ന അവസരവും പ്രതീക്ഷിച്ചു സമീപത്തുള്ള ഒരു വാഴയിനേലോ തയ്യിനേലോ ഒളിച്ചിരിക്കും. തരം കിട്ടുമ്പോൾ ഒരു കോഴിക്കുട്ടിയേയും കൊക്കിലാക്കി ഇവൻ മൂന്നുനാലു കണിപ്പറമ്പ് അകലെ പറന്നുപോയി അവിടുന്ന് യഥാസുഖം ഭക്ഷിക്കും. ഇങ്ങിനെ ചെയ്യുന്നതു നഷ്ടംവന്ന വീട്ടുകാരുടെ ബാഹുള്യത്തിൽനിന്നും ബാധയിൽനിന്നും ഒഴിവാൻവേണ്ടി മാത്രമാണ്. കുട്ടി വിരിഞ്ഞാൽ ഭക്ഷണാനേചികളായ ഈ കാക്കകൾ ശ്രദ്ധ ഭ്രാന്തുപിടിച്ചുപോലെ കളിക്കുന്നു. അണ്ണാക്കൊട്ടന്റെ വഴിയെ ചെന്നിട്ടും കയ്യിലിനെ പിന്തുടന്നുനോക്കിട്ടും മറ്റും ഇപ്രകാരമുള്ള സാഹസമാണ് ചെയ്യാത്തത് എന്നു പറഞ്ഞുകൂട. യൂറോപ്പിലെ ബലിക്കാക്ക നമ്മുടെ രാജ്യത്തിൽ കാണുന്നവനെക്കാളും വലിയ അമാന്തക്കാരനാണ്. അതു പക്ഷികളെ കൂട്ടാതെ മൃഗങ്ങളേയും കൊന്നുതിന്നും. ഒന്നിന്റെ പള്ളയിൽ ചെമ്മീനുകളും ശുക്രിജങ്ങളും കീടങ്ങളും ധാന്യങ്ങളും കണ്ടിരുന്നു. യൂറോപ്പിലെ ബലിക്കാക്ക ശവംതി

നികളാണ്. ചിലപ്പോൾ ഇവർ ആട്ടിൻകുട്ടികളേയും ഭീനംപിടിച്ചു ആടുകളെത്തന്നെയും എറുക്കും. ആട്ടിൻ കുട്ടികളെ കണ്ടുമുട്ടിയാൽ ഈ നിഷ്ഠൂരൻ ഒന്നാമത് അതിന്റെ കണ്ണുകളെ കൊത്തിക്കഴിച്ചെടുത്തുകളയുന്നു. ആ സമയത്തു വേദന സഹിക്കവയ്യാത്ത ആട്ടിൻകുട്ടികൾ വായതുറക്കുമ്പോൾ അവയുടെ നാവ് കൊത്തിപ്പരിച്ചുകളയുന്നു. ഇങ്ങിനെ ചെയ്യുമ്പോൾ ദേഹപീഡകൊണ്ടും കഠിനവേദനകൊണ്ടും ആട്ടിൻകുട്ടികൾ ചത്തുവീഴുന്നു. ഒരു കാക്ക ഒരു പ്രാവിന്റെ വഴിയെ പറന്നു തലയ്ക്കു കൊടുത്ത ഒരു കൊത്തുകൊണ്ടു പ്രാവിനെക്കൊന്നു വീഴ്ത്തിയെന്നു, ബലിക്കാക്കയുടെ നീളം 19 ഇഞ്ചാണ്. നമ്മുടെ രാജ്യത്തുള്ള ബലിക്കാക്ക ഇത്ര ദ്രോഹിയാണെന്നു തോന്നുന്നില്ല. എന്നാൽ ഇവന്റെ ദുസ്സാമത്വത്തിന്നു യാതൊരു കുറവും ഇല്ല. എലിയുടേയും ഓന്തിന്റേയും വാൽ സൃഷ്ടിച്ചത് ഇവനു കൊത്തിവലിക്കാൻ വേണ്ടിയാണെന്നു തോന്നും. ഇവന്നു തന്റെ പരുപരുത്ത ശബ്ദം പല രീതിയിലും സ്വഭാവത്തിലും മാറ്റാൻ സാധിക്കും. ചില ശബ്ദം വീട്ടിൽ വിരുന്നുകാർ വരുന്നതു കറിക്കുന്നതാണെന്നു പലരും വിശ്വസിച്ചുപോരുന്നുണ്ട്. നമ്മുടെ രാജ്യത്തു ബലിക്കാക്കയെ പേനക്കാക്കയുടെ അത്ര സുലഭമായി കാണുകയില്ല. എവിടെയും കാണുമെങ്കിലും ഒരേദവും സംഖ്യയിൽ ജാസ്തി കാണുകയില്ല. കൂടുകെട്ടുന്നതു മിക്കവാറും സമയത്തു വലിയ മാവിന്റേയൊ മറുവല്ല വൃക്ഷങ്ങളുടേയൊ കവച്ചുങ്ങളിലാണ്. പൂവനും പിടയും പൊരുത്തിന്നു കിടക്കും.

വേനക്കാക്ക:— (The Indian Prey necked crow)
 ആകൃതികൊണ്ടും വണ്ണകൊണ്ടും നോക്കിയാൽ യൂറോപ്പി
 യെ ദേശാടൻ കാക്കയോട് ഇതിന്നു വളരെ സാമ്യത ഉ
 ണ്ട്. കൊക്കും, തലയും, തൊണ്ടയും, ചിറകും വളരെ
 കറപ്പാണെങ്കിലും കഴുത്തും ഉദരവും വളരെ മങ്ങിയ കറ
 പ്പാണ്. കാക്കവംശത്തിൽ ഇതിനെപ്പോലെ ഒരു പെ
 രുങ്കജനം ഭിന്നാമത്വക്കാരനും ഉണ്ടോ എന്നു സംശയ
 മാണ്. ഇവനു വേണ്ടാത്തതൊന്നുമില്ല. വല്ലവരും മൂക്കു
 കറന്നിടുകയോ കഥം തുപ്പുകയോ ചെയ്തിട്ടുണ്ടെങ്കിൽ
 അതും ഇവന്നു വേണം. മരിച്ച ജന്തുക്കളാണെങ്കിൽ അ
 വിടെയും ഇവന്നൊരു പങ്കുണ്ട്. സൂര്യവെളിച്ചം കാണ
 ോട്ടേ എന്നുവെച്ചു മടയിൽനിന്നു പുറമേ ഏന്തിനോക്കുന്ന
 വല്ല ഞാഞ്ഞൂലിനേയും കണ്ടാൽ, ഇവൻ അതിനെ വലി
 ച്ചുപറത്തിട്ട്, സൂര്യന്റെ വെളിച്ചം നല്ലവണ്ണം കാണിച്ച
 ത്തിൽപിന്നെ ഇവന്റെ അന്നപാത്രത്തിന്റെ അന്ധകാ
 രം കാട്ടിക്കൊടുക്കുന്നു. പുതുമഴപെയ്തു വണ്ടുകൾ പുറപ്പെ
 ടുമ്പോൾ ഇവൻ ആ കാര്യം മനസ്സിലാക്കി, ആ സാധുജ
 ന്തുകൾ പുറമേ വരും മിനുട്ടിനതന്നെ അവരായുടെ ദശ
 പ്പേറിയ ചിറകുകൾ കൊത്തിനീക്കി ശേഷം ഭാഗം രുചി
 യോടെ വിഴുങ്ങുന്നു. പരമ്പു വല്ലവരും കൊത്തുന്നുണ്ടെ
 ങ്കിൽ ചിലേടത്തുചെന്ന്, കൊക്കുകൊണ്ടു മണ്ണുവീളി ഇ
 വൻ വലിയ പുഴുക്കളെ കണ്ടുപിടിക്കുന്നു. ഒന്നിനെ കി
 ട്തിയാൽ കാൽകൊണ്ടു ചവിട്ടിപ്പിടിച്ച് ആ പുഴുവിന്റെ
 ഉറപ്പുള്ള വദനഭാഗങ്ങൾ കൊത്തിനീക്കി ശേഷംഭാഗം
 മണ്ടുമ്പോൾ കഷണങ്ങളാക്കിത്തിന്നുന്നു. ഇതൊന്നും ചോ

മാഞ്ഞിട്ട് ഇവന്നു മനുഷ്യരുടെ വീടുകളിൽനിന്നു വല്ലതും കിട്ടാത്തതാൽ ഉറക്കിയില്ല. കാരോ വീട്ടിന് അധികാരികളായ കാക്കകളും ഉണ്ട്. വീട്ടിലുള്ള കോഴികളോട് ഇവന്നു വലിയ പകയാണ്. അവരവരുടെ ആഹാരം അവയ്ക്കുവേണ്ടുന്നതുകൂടാതെ തരം കിട്ടുമ്പോൾ ആണിതറിക്കുമ്പോലെ തലയ്ക്ക് ഓരോ കൊത്തും കൊത്തും. അന്നാവശ്യമായി ഒരു കോഴിയുടെ കണ്ണിന്നു കൊത്തിട്ട്, രണ്ടുമൂന്നു ദിവസത്തിനുള്ളിൽ ആ കോഴി മരിച്ചുപോയത് ഞാൻ കണ്ടിട്ടുണ്ട്. മനുഷ്യരുടെ വീടില്ലാത്ത ദിക്കിൽ ഈ കാക്ക ഒരിക്കലും നില്ക്കില്ല. എല്ലാരെയും തോല്പിക്കുന്ന മനുഷ്യരെ തോല്പിച്ചാലെ ഇതിന്നു സുഖമുള്ളൂ. മനുഷ്യക്കുമാരങ്ങൾക്കും തന്നെക്കുണ്ടുകൂടാ എന്ന് ഇവന്നു നല്ല ബോദ്ധ്യമുണ്ടെങ്കിലും, മനുഷ്യൻ സംഭരിക്കുന്നതിൽ സാമാനങ്ങളോട് ഇവന്നു വളരെ ബോദ്ധ്യമാണെന്ന് ഇവൻ പലപ്പോഴും മനുഷ്യക്കു കാണിച്ചുകൊടുത്തിട്ടുണ്ട്. സകല ജന്തുക്കളും ഭയപ്പെടുന്ന മനുഷ്യനെ നമ്മുടെ വേനക്കാക്കയ്ക്കു വലിയ പൂർണ്ണമാണ്. അവൻ ഏതുസമയത്തും തന്റെ നടുവടികൊണ്ടു മനുഷ്യനെപ്പോലാണെന്നു കരുതുന്നു. കട്ടികളുടെ കയ്യിൽനിന്ന് അപ്പം തട്ടിക്കൊണ്ടുപോയിട്ടും, നായയുടെ വാലിന്റെ കടയ്ക്കു കൊത്തിട്ടും, നീലവിളക്കിൽനിന്നു വെളിച്ചമുണ്ണു കടുകുചിച്ചിട്ടും, അമയ്ക്കുന്ന പെണ്ണുകളുടെ സമീപത്തിൽനിന്നു രായിവെച്ചു തേങ്ങ കവർന്നിട്ടും മറ്റും ഇവൻ വീടുകാക്കു ചെയ്യുന്ന ദ്രോഹങ്ങൾ ചില്ലറയല്ല. ഇവന്റെ ഒഴുപ്പാമത്സ്യംകൊണ്ടു കാവലില്ലാതെ യാതൊരു സാധനവും മനുഷ്യക്കു ചിക്കുകയോ ഉണ്ടാകുക

യോ ചെയ്യുകൂടാ. കാവലുണ്ടായാൽകൂടി കാവല്ലാതെ ഇവൻ പറിക്കാതെ ഇരിക്കില്ല. ഒരു കണ്ണുതെറിയാൽ മതി. അപ്പോൾ ഇവൻ ഇവനു വേണ്ടുന്നതൊക്കെ കൊക്കിലാക്കും. വീട്ടിനകത്തു കിടക്കാൻകൂടി ഇവനു മടി കാണുകയില്ല. തിന്നാനെന്നും കിടച്ചില്ലെങ്കിൽ കുട്ടികളുടെ ആരോഗ്യമൊ, കിഴവന്മാരുടെ കണ്ണടയൊ കൊത്തിക്കൊണ്ടു പറന്ന്, ഈ നേരംപോക്കുകാരൻ ഓരോ എവിടെയെങ്കിലും ഇട്ടുകളയും. ഇവററയേപ്പറ്റി കെപ്റ്ററൻ വിൻസണ്ട് ലഗ്ഗ് ഇങ്ങിനെ എഴുതിയിരിക്കുന്നു. “വിവേകികളായ തന്റെ വശക്കാരിൽപെട്ട മറ്റൊല്ലാ തരങ്ങളേക്കാളും ബുദ്ധികൊണ്ട് ഇവൻ ഉപരിയായി നില്ക്കുന്നു. ഇവനു കണക്കിലേറെ തലച്ചോറുള്ളതുകൊണ്ട് ഇവൻ ബാക്കിയുള്ളവർക്കു വലിയ ദ്രോഹിയായി ഭവിച്ചിട്ടുണ്ടെങ്കിലും ഇന്ത്യയിലെ പട്ടണങ്ങൾക്ക് ഇവൻ ഒരു ഉപകാരിയാണ്. എല്ലാ പട്ടണങ്ങളിലും ഇവനെ അഭിവൃദ്ധിതികഞ്ഞ നിലയിലാണ് കണ്ടുവരുന്നത്. ഇവന്റെ അഭിവൃദ്ധിക്കും സൗഖ്യത്തിനും കാരണം, ഇവന്റെ ദുസ്സഹമായ ധിക്കാരവും, മനുഷ്യനോടുള്ള അഗണ്യതയും, കളവിലുള്ള വാസനയും, ശരിയായ അവലോകനശക്തിയും മറ്റുമാണ്. കൃത്യസമയത്തു പട്ടാളക്കാരുടെ പാല്പിടങ്ങളുടെ മുറ്റത്തും, ബംഗ്ലാവിലെ കോലായയിലും, മുറിച്ചുമരിന്തേലും, മാംസം സൂക്ഷിക്കുന്നേടത്തും ഇവൻ ഹാജരുണ്ടാകാതെ ഇരിക്കില്ല. ഇവൻ സാക്ഷിയാകാതെ ഒരു കാളയെ അറക്കാൻ സാധിക്കില്ല. മുക്കുവന്മാർ വല വലിക്കുമ്പോൾ കടൽതീരത്ത് ഇവൻ കാത്തുനില്ക്കും

ന്നാണാകും. നാട്ടുകാർ രാവിലെ ഭക്ഷണം പാകംചെയ്തു
 വോരും അവരുടെ വീട്ടിന്റെ ചേരിയിന്മേൽ ഇവൻ
 പാടുന്നില്ലെന്നാണാകും. ഇവൻ വരുന്നതു നല്ല അവസരം
 നോക്കിയിരിക്കുകൊണ്ട് ഒരേത്തുനിന്നും ഇവൻ വെ
 ള്ളതെ മടങ്ങിപ്പോരേണ്ടിവരില്ല. പട്ടാളക്കാരുടെ മദ്ധ്യാ
 ഹ്നത്തിലെ തീൻ തെയ്യറാഴയന്ന കാണുമ്പോൾ ഇവ
 നും ജനലിന്മേലൊ മറുവല്ല സൗകര്യമുള്ളപ്പോൾ
 വന്നു പതുങ്ങുന്നു. കണ്ണത്തററിപ്പോയാൽ പട്ടാളക്കാരു
 ടെ മുന്നിൽവെച്ചു പിഞ്ഞാണത്തിൽനിന്ന് ഓരോ വലി
 യ കഷണം അപ്പമോ മാംസമോ ഇവൻ കവർന്നുകൊണ്ടു
 പോകാതിരിക്കില്ല, തട്ടിമേലും ജനവാതിലിന്റെ പൊ
 ളിമേലും വന്നിരിക്കുന്ന ഇവൻ കുട്ടികളുടെ കയ്യിൽനിന്നു
 പലഹാരം തട്ടിപ്പറിക്കുന്നതും, മേശമേൽവെച്ചു പാൽ
 കുപ്പി തള്ളിയിടുന്നതും, മറ്റും കാണുമ്പോൾ ആരും അ
 തുടരപ്പെടുപോകും. ഒരിക്കൽ മേശപ്പുറത്ത് ഒരു തുവാ
 ലകൊണ്ടു മുടിവെച്ചിരുന്ന ചുട്ട മാംസത്തിന്റെ അടു
 തെത്തി ഒരു കാക്ക സംശയഭാവത്തോടെ ആ സാധ
 നം ഒന്നു നോക്കി, പിന്നെ സംശയം തീർക്കുവാൻവേണ്ടി
 എന്നുപോലെ തുവാല കൊത്തി ള്ളതെ ഇട്ടു, തന്റെ സം
 ശയം അസ്ഥാനത്തിലൊ അകാരണമായൊ ഉണ്ടായത
 ല്ലെന്ന സംഗ്രഹിച്ചോടെയും ചുരുങ്ങിയ സമയത്തിനു
 ഉള്ളിൽ പെരുങ്കിയ കായ്സിദ്ധി വരുത്തേണമെന്ന വിചാ
 രത്തോടെയും ആ മാംസം ഇടവിടാതെ തന്റെ മിടാവു
 പോലെയുള്ള കൊക്കുകൊണ്ടു കൊത്തിത്തീന്നാൻതുടങ്ങി.
 ഈ കാക്ക കവർച്ചക്കാരെപ്പോലെ സകലവരിൽനിന്നും

കുപ്പം പീരിപ്പിക്കുന്നു. തീൻ കൊണ്ടുവെച്ച മേശയുടെ അടുക്കെ ഒരുനിമിഷം ആരും ഉണ്ടായില്ല എന്നു വരുത്തേ, മടങ്ങിവരുമ്പോൾ ഒരു ചിറകിന്റെ ശബ്ദവും ഒരു കുറുപ്പൻജനവാതിലും കടന്നു പറന്നുപോകുന്നതും കാണാം. വെള്ളമേശത്തുണിമേൽ അവിടുവിടെ അവന്റെ കാലിന്റെ പാടും, വെണ്ണപ്പാത്രത്തിലെ വെണ്ണമേൽ കൊക്കിന്റെ പാടും, പഴുത്തിന്റെ സംഖ്യച്ചുരുക്കവും മറ്റും അവിടെ കടന്നുവന്നവൻ നമ്മുടെ കാക്കതന്നെയാണെന്നു വിളിച്ചുപറയുന്നുണ്ടാകും. വെള്ളയപ്പക്കാരത്തി അവളുടെ ചെറിയ കാലച്ചെററയിൽനിന്നു വെള്ളയപ്പം മുടുന്നുണ്ടായിരിക്കും. അവളുടെ തലയ്ക്കുമീതെ ചെററയുടെ മേൽതലയും ചരിച്ചുപിടിച്ചു. ആ സാധുസ്രീയുടെ പ്രവൃത്തിയും നോക്കിക്കൊണ്ടു നമ്മുടെ കാക്കയും ഇരിക്കുന്നുണ്ടാകും. തള്ള ചട്ടിയിൽനിന്ന് അപ്പവും എടുത്തു വാഴയിലുവെച്ചു ഒരു കൊട്ടയിൽ ഇടുന്നു. അതിനിടയിൽ ഒരു മുറുക്കണമെന്നുവിചാരിച്ചു, പിന്നിൽ വെച്ചിരുന്ന വെററിലു എടുക്കുവാൻതക്കവണ്ണം ഒരു തിരിഞ്ഞുനോക്കുന്ന ആ നിമിഷത്തിൽ ഒരു കറുത്ത സ്വരൂപം ചെററമേൽനിന്നു പാറിവീഴുകയും, പെട്ടെന്നു തിരിഞ്ഞുനോക്കുന്ന തള്ള ആ കള്ളനെ അടിച്ചാൻ കൈനീട്ടുമുമ്പെ അവൻ അപ്പവും കൈക്കലാക്കി പറന്നുപോകുകയും ചെയ്യും. ചിലപ്പോൾ കൊത്ത് നല്ലവണ്ണം ഏല്ക്കാഞ്ഞിട്ടൊ മറ്റൊ, അപ്പം കാക്കയുടെ കൊക്കിൽനിന്ന് ഉഴരി നിരത്തിന്മേൽ വീണുപോകും. അപ്പോൾ പല മരങ്ങളിന്മേൽനിന്നും ഇതു സംഭവം നോക്കിക്കൊണ്ടിരുന്ന അനേകം കാക്കകൾ

പറന്നുവീണ്ടു കാലുകൊണ്ടു പന്തുകളിക്കുന്നവരെപ്പോലെ ആ അപ്പം തട്ടിപ്പറിക്കാൻ നോക്കും. തനിക്കു കാര്യമൊന്നുമില്ലെങ്കിലും, തന്റെ സാധനം അനുഭവിക്കാൻ ആ കള്ളന്മാരെ സമ്മതിക്കരുതെന്നു വിചാരിച്ചു, കാക്കകളെ തെളിച്ചുകൊണ്ടു നമ്മുടെ അപ്പക്കാരത്തിത്തളയും അവിടെ എത്തും. ഈ സാഹസം കാര്യം പിന്നെയും മോശമാക്കും. ചെററയിൽ ആരുമില്ലെന്നു കണ്ടു ഉടനേ നാലഞ്ചു കാക്കകൾ പ്രവേശിച്ചുകഴിഞ്ഞിരിക്കും. അരിമാവു പകരിയും തിന്നുപോയിട്ടുണ്ടെന്നു കാണാം. തേങ്ങാപ്പാൽ നിലത്തിൽ നിന്നൊഴുകുന്നുണ്ടാകും. രായിവെച്ചു തേങ്ങമുക്കാലും കാണാൻണ്ടാകയില്ല. ഉടഞ്ഞുവീഴുന്ന ചിഞ്ഞാണങ്ങളുടേയും ഉരുളുന്ന മുരടുകളുടേയും ശബ്ദം കേട്ടു ക്ഷണത്തന്നെ തള്ള മടങ്ങിവന്നിട്ടുണ്ടായിരുന്നില്ലെങ്കിൽ അവളുടെ നഷ്ടം ഇതിലും കവിഞ്ഞുപോകുമായിരുന്നു. പരയിലും ഭോരിലും ഇരിക്കുന്നവർക്ക് ഈ കാക്ക വലിയ ദ്രോഹിയാകുന്നു. എന്നാലും ഈ കാക്കയുടെ അഭാവം നാട്ടിനു നന്മയല്ലെന്നാണ് എന്റെ അഭിപ്രായം. വീടുകളിൽനിന്നു പിൻഭാഗത്തും റോഡിലും വലിച്ചെറിയുന്ന ഭൃംശാധനങ്ങൾ ഇവൻ പെറുക്കിയെടുത്തു ഭക്ഷിക്കുന്നതുകൊണ്ട് ഇവൻ്റെ ഭിക്ഷാക്കു ശുദ്ധമാക്കുന്നുണ്ട്. അല്ലായിരുന്നു എങ്കിൽ അവറയൊക്കെ ക്ഷണം ചീഞ്ഞു നാറിക്കൊണ്ടിരിക്കുമായിരുന്നു. കൊട്ടയും തലയിൽവെച്ചു പോകുന്നവരുടെ കോട്ടയിൽചെന്നു വീണ് അതിൽനിന്നു വല്ല അപ്പമോ ഫലമോ കരസ്ഥമാക്കാൻ മടി

ക്കില്ലെങ്കിലും, തോക്കുകളാലോ, എന്തവേണ്ട ഒരു വടി കൊണ്ടു തോക്കുപോലെ ചൂണ്ടിപ്പിടിച്ചാലോ, മുപ്പർ ആ ദിക്കിലെ നില്ക്കുവല്ല. കാക്ക ഉറങ്ങുന്നതു വലിയ ഓരോ കൂട്ടമായി കടൽതീരത്തിലെ തെങ്ങുകളിന്മേലോ തുറസ്സുള്ള ദിക്കിൽ ഉള്ള മരത്തിന്മേലോ ആയിരിക്കും.

കഴക്കാക്ക:— (The Bare-necked crow) ഈ കാക്കയുടെ ആകാരവിശേഷത മനസ്സിലാക്കേണ്ടമെങ്കിൽ, ഇതിനെ ജീവനോടേയോ സ്റ്റീരിട്ടിൽ ഇട്ടു സൂക്ഷിച്ചു നിലയിലോ കാണേണ്ടതാണ്. എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ മരിച്ച നിലയിലോ ഉണക്കിവെച്ച നിലയിലോ ഇതിന്റെ തുവലില്ലാത്ത തലയുടെ തോലിന്റെ വണ്ണം മങ്ങിപ്പോകുന്നു. തലയും കഴുത്തിന്റെ ഏതാനുംഭാഗവും തുവൽ കേവലം ഇല്ലാത്ത ഭാഗങ്ങളാണ്. അവിടെ ഉള്ളത് കടും മഞ്ഞ വണ്ണത്തിലുള്ള തോൽ മാത്രമാണ്. കാതിന്റെ ചുറ്റും ഒരു കാശുവട്ടത്തിൽ നിറം കേടിച്ചുകാണും. ഉദരം വെളുത്തും ബാക്കി ഭാഗം കറുത്തു കാണാം ആയിരിക്കും. കഴക്കാക്ക അധിവസിക്കുന്നത് ആഫ്രിക്കയിലെ ഗോർഡ് കോസ്റ്റ് എന്ന ദിക്കിലെ കാടുകളിലാണ്. നാട്ടുകാർ ഇതിനെ ഒരു ദൈവമായി കരുതുന്നതുകൊണ്ട് ഇതിനെ കിട്ടുവാൻ വളരെ പ്രയാസമാണ്. ഈ കാക്ക പാർക്കുന്നതു കാടുകളിലെ പാറകളിന്മേലാണ്. അടുത്തു നദിയും ഉണ്ടായിരിക്കണം. ഇതു കൂടുകൂട്ടുന്നതു പാറകളിന്മേൽ തന്നെയാണ്. അച്ചുകളും, ശുദ്ധജലത്തിലുള്ള കക്കുകളും ഇഴുജാതികളും ഇതിന്നാഹാരമായിത്തീരുന്നു. ഇതിന്റെ

കുട്ടിയുടെ കോലംകണ്ടല്ലാതെ മററിത് ഒരുതരം കാക്ക
യാണെന്നു കാഴ്ചയിൽ തോന്നുകയില്ല.

സൂസിലാഞ്ചകാക്ക— നാട്ടുകാർ ഇതിനെ ഹുയാ
എന്നാണ് വിളിക്കുന്നത്. സൂസിലാഞ്ചിൽ അല്ലാതെ
വേറെ ഒരേടത്തും ഇതിനെ കാണുകയില്ല. സൂസിലാഞ്ചിൽ
തന്നെയും ഇതു സംബ്രുകൊണ്ടു വളരെ ചുരുക്കമാണ്.
കൊല്ലത്തോടും ഇതിന്റെ എണ്ണം ചുരുങ്ങിവരികയാണ്
ചെയ്യുന്നത്. ആണിന്റേയും പെണ്ണിന്റേയും കൊക്കി
ന്റെ ആകൃതിയിലുള്ള വ്യത്യാസംകൊണ്ട് ഇവ രണ്ടുജാ
തിപ്രകാശമാണെന്നു വളരെക്കാലംവരെ വിശ്വസിച്ചു
പോന്നിരുന്നു. പിടയുടെ കൊക്കു വളരെ നീണ്ടു നേർത്തു
കുമാനംപോലെ വളഞ്ഞതാണ്. അധികകാലം കഴിയും
മുമ്പെ ഈ കാക്കയുടെ വംശം ഒടുങ്ങിപ്പോകുമെന്നാണ്
തോന്നുന്നത്. ഹുയയേ അതിന്റെ വാൽ തുവലിന്നുവേ
ണ്ടി നാട്ടുകാർ വേട്ടയാടുന്നു. ഹുയയുടെ കണ്ണിന്റെനേ
രെ താഴെ ഒരു കാശുവട്ടത്തിൽ രോമമില്ലാത്ത തോൽ
ഉണ്ട്. വാലിന്റെ അഗ്രം വെളുത്തിട്ടാണ്. ഹുയയേ
പോറ്റിയ ഒരു ധാമ അതിന്റെ സ്വഭാവത്തെപ്പറ്റി
ഇങ്ങിനെ പറയുന്നു. “ഞാൻ ഒരു ജോട് ഹുയയെ ഒരു
കൊല്ലംവരെ പോറ്റിയിരുന്നു. അവക്ക് ഈ കാരാഗ്ര
ഹമാസം വലിയ സങ്കടമായിത്തോന്നിയില്ല. അഞ്ചാറു
ഓവസംകൊണ്ട് ഇവ നല്ലവണ്ണം മെരുങ്ങി. ഇവയെ
ഇട്ടിരുന്നു. ഒരു വലിയ മുറിയിലായിരുന്നു. ജനവാ
തിലുകൾക്കൊക്കെ കമ്പിവല ഇട്ടിരുന്നു എങ്കിലും, മു
റിയിൽനിന്നു വിട്ടൊഴിവാൻ ഇവർ ശ്രമിക്കുന്നതു ഞാൻ

കരിക്കലും കണ്ടിട്ടില്ല. പക്ഷികളുടെ ഇടയിലും ഒഴുലിക്കാരും ശാഗ്വക്കാരും ഉണ്ട്. കൂട്ടിലിട്ട ശിശുക്കളെ കണ്ടാൽ അതിന്നു തന്റെ രക്താലസ്മിതി ഒട്ടും രസിച്ചിട്ടില്ലെന്നു തോന്നും. ഒരുജാതി നാരായാതൊന്നും തിന്നാതെ മരിച്ചു കളയുന്നു. ചുരുചുരുക്കുള്ള ധ്വജാർപ്പണികൾ കൂട്ടിന്റെ അഴിയോട്ടു വെച്ചുവെച്ചു മരിച്ചുപോകുന്നു. എന്നാൽ ക്ഷണം മെരുങ്ങുന്ന കൂട്ടക്കാരും പക്ഷികളുടെ ഇടയിലില്ലെന്നില്ല. തത്തകൾ ക്ഷണം മെരുങ്ങും. ചിലതു കൂട്ടിൽനിന്നിളകിപ്പറന്നു പോയ്ക്കുളഞ്ഞാലും പിന്നെയും മടങ്ങിവരും. ഈ മാതിരി മെരുങ്ങുന്ന ഒരു സ്വഭാവം ഹൃദയകുറക്കും ഉണ്ടായിരുന്നു. ഇവയെ പിടിച്ചു മാതിരിയും എളുപ്പമായിരുന്നു. ഒരു നാട്ടുകാരൻ ഒരേദിനം ഒളിച്ചു ഇവയുടെ കരച്ചിൽപോലെ ഒരു ശബ്ദം ഉണ്ടാക്കി. അവന്റെ കയ്യിൽ ഒരു നീളമുള്ള വടിയും വടിയുടെ അറ്റത്ത് ഒരു ഉഗ്രാങ്കുടക്കും ഉണ്ടായിരുന്നു. ഈ ശബ്ദം കേട്ടപ്പോൾ അടുക്കെ വന്ന വിടയെ കടക്കി. കടക്കിൽ കെണിഞ്ഞ പിടയെ കണ്ടപ്പോൾ പൂവനും നിർദ്വയമായി അവിടെ എത്തി. അവനേയും നിഷ്പ്രയാസം കടക്കി. ഞാൻ ഇവയെ എട്ടടി നീളവും ആറടിവീതിയും ഉള്ള ഒരു മുറിയിൽകൊണ്ടുവെച്ചു. പഴുക്കളെ തിന്നാൻ കൊടുത്തപ്പോൾ ഇവ നല്ലവണ്ണം തിന്നു. രാത്രിയായപ്പോൾ രണ്ടും തൊട്ടുകൊണ്ട് ഒരേദിനം പതുങ്ങി. രാവിലെ ചെന്നുനോക്കുമ്പോൾ ഇവ വെച്ചുകൊടുത്ത ആഹാരമൊക്കെ മടികൂടാതെ കഴിക്കുന്നതും വെള്ളം വേണ്ടതു കടിക്കുന്നതും അടുമിടും വളരെ ചൂണയോടെ തുച്ഛിനടക്കുന്നതും കണ്ടു.

ഇപ്പോൾ എന്നു രാത്രിചാരിയായ ഒരു വണ്ടിന്റെ പുഴുക്കളാണു് ഇവറ്റയുടെ പ്രധാനാഹാരം. ഇവറ്റയെ ഭൂവിച്ച മരത്തടികളിലാണു് കാണുന്നതു്. വലുതായാൽ ഒരാളുടെ ചെറുവിരലോളമുണ്ടാകും. ഇതിന്റെ തല വളരെ ഉറപ്പുള്ളതാണു്. ഹൃദയക്കു് ഒന്നിനെ കിട്ടിയാൽ അതിനെ ഒരു കാൽകൊണ്ടു ചവിട്ടിപ്പിടിച്ച്, ഉറപ്പുള്ള തലയുടെ ഭാഗം കൊത്തിനീക്കി, പുഴുവിനെ മേലോട്ടെറിഞ്ഞു വീഴുമ്പോൾ നെടുനീളെ കൊത്തിവിഴുങ്ങുന്നു. ആദ്യം കറേദി വസം ആഹാരം തിന്നു വിശപ്പടങ്ങിയാൽ ഇവ ഒരേടത്തു് ശ്രമമാ ഇരിക്കും. പിന്നെപ്പിന്നെ ഇവയ്ക്കു ചുണയും ഉണർച്ചു വർത്തിച്ചു് അന്യോന്യം കളിച്ചുതുടങ്ങി. ഒരേടത്തുതന്നെ വളരെനേരം ഇരിക്കാതായി. ഇവറ്റ ചിലപ്പോളൊക്കെ വണ്ണാത്തിപ്പള്ളിന്റെ മാതിരി വാൽ വിരുങ്ങാറുണ്ടു്. ഒരു ഭൂവിച്ച മരക്കഷണം ഇടുക്കൊടുത്തപ്പോൾ ആണും പെണ്ണും അതു കൊത്തിപ്പൊളിക്കാൻ തുടങ്ങി. ആണിന്റെ കൊക്കു് എത്താത്ത സ്ഥലത്താണു് പുഴുവെങ്കിൽ പെണ്ണു് അരിന്റെ നീണ്ട കൊക്കുകൊണ്ടു് അതിനെ ആതുളയിൽനിന്നു കൊത്തിയെടുത്തു തിന്നും. കറേദിവസം ഹൃദയങ്ങളുടെ പുഴുക്കളെയല്ലാതെ ഇവറ്റ മറെറാന്നും തിന്നാറില്ല. എന്നാൽ ക്രമേണ ഞാൻ ഇവറ്റയെ വേറെ പദാർത്ഥങ്ങളും തിന്നാൻ ശീലിപ്പിച്ചു. പുഴുങ്ങിയ ഉരുളൻകിഴങ്ങു്, ചോറ്, തറിച്ച പച്ചമാംസം മുതലായവയൊക്കെ ഇവറ്റയ്ക്കു വളരെ പരുവുമായി വെള്ളം എത്ര അധികം വെച്ചുകൊടുത്താലും കുടിക്കുകയല്ലാതെ കളിക്കാൻ വട്ടമിടാറില്ല. ചിലപ്പോൾ ഇതിന്റെ ശബ്ദം നാ

യക്കട്ടി കരയുപോലെ ഇരിക്കും. ആക്കും മറച്ചുവിചാരിക്കാൻ തരമുണ്ടാകയില്ല.”

സൂചിക്കൊക്കൻകാക്ക — (Chough) കൊക്ക നീണ്ടിട്ടും അസാരം വളഞ്ഞിട്ടുമാണ്. മൂക്കിന്റെ ഭാരം അസാരം താണിട്ടും തടിച്ച രോമംപോലെയുള്ള തൂവലുകളാൽ പൊതിയപ്പെട്ടിട്ടും കിടക്കുന്നു. ഇതിന്റെ ഓരോ തരങ്ങൾ ഭൂമിയിൽ എല്ലാടവും ഉണ്ട്. മരുഭൂമികളിലും കൂടി ഇവയുണ്ടാകും. ബ്രിട്ടനിൽ വെയിൽസ് എന്ന സ്ഥലത്തിൽ പാറകളുള്ള ഭിത്തിൽ ഇതിനെ കാണാം. സൂചിറ്റ് സർലണ്ടിലും ഫിമാലയത്തിനേലും ഇവററ എത്രയെങ്കിലുമുണ്ട്.

കാലമുറിയൻ:— (Trojan of the Malabar tree-pie) വാലിന്റെ രണ്ടു തൂവൽ ശേഷം തൂവലേക്കാൾ വളരെ നീണ്ടുനില്ക്കും. വാലിന്റെ തൂവലിന്റെ അറ്റം കറുപ്പും മറുഭാഗം വെള്ളയുമായിരിക്കും. തലയും ചിറകിന്റെ വക്കും കറുപ്പാണ്. പുറം ഒരു മൺവുകപ്പുവണ്ണമാണ്. ഇതിനെ മലയാളത്തിൽ എല്ലാടവും കാണാം. ഇതു പലവിധമായ ശബ്ദം ഉണ്ടാക്കുമെങ്കിലും ചിലതു മാത്രമേ കണ്ണുസുഖമായിത്തീരുന്നുള്ളൂ. ഒരു പ്രത്യേകതരം ശബ്ദംകൊണ്ട് ഇതിനു പൂക്കുറഞ്ഞി എന്ന പേർ സിദ്ധിച്ചിരിക്കുന്നു. വഴക്കുകൂട്ടുന്ന സമയത്താണെങ്കിൽ ഇതിന്റെ ശബ്ദം കലക്കിട്ട കലക്കുമ്പോലെ പരുപരുത്തതായിരിക്കും. ഇത് ഇണയായിട്ടോ നാലഞ്ചെണ്ണമുള്ള കൂട്ടമായിട്ടോ നടക്കും. സ്ത്രീകളെപ്പോലെതന്നെ നാവടക്കിവെക്കുന്ന സമ്പ്രദായം ഇവന്നില്ല. ഇവന്നു കൂടക്കൂടെ ശബ്ദിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കണം.

ചിലപ്പോൾ ഒരു തെങ്ങോലയുടെ കട കടിച്ച് അററവ
രെ ഇവൻ വാണിടുകപോലെ തോന്നുന്ന ഒരു കസ
ത്ത് കളിക്കുന്നതു കാണാം. ഇത് ഓലപ്പൊളിയുടെ മദ്ധ്യ
ത്തിൽ പറ്റിക്കൂട്ടുന്ന ചില പ്രാണികളെ വായിലാക്കാൻ
വേണ്ടിയാണ്. ഈ സമ്പ്രദായംകൊണ്ടാണ് മുപ്പക്
ഓലമുറിയൻ എന്ന പേർ സിദ്ധിച്ചത്. എന്റെ അഭി
പ്രായത്തിൽ പൂക്കുരുത്തി എന്ന പേരാണ് ഇവനു യോ
ജ്യതയുള്ളത്. ചിലപ്പോൾ ഇവൻ പുറത്തിറങ്ങുന്ന ശ
ബ്ദം കേട്ടാൽ മഞ്ഞക്കുളിയുടെ ശബ്ദമോ എന്ന് ആരും
ശങ്കിച്ചു പോകും. ആകപ്പാടെ ഇവൻ നടപടികൊണ്ടു
നോക്കിയാൽ ഒരു ചില്ലറ രസികനാണ്. ഗുരുതാക്കേടും
കേവലമില്ലെന്നില്ല. ഒരേടത്ത് അടങ്ങിക്കൂട്ടുന്ന കാക്ക
യെക്കണ്ടാൽ “ഹു, എന്താണു ശുമാകൂടാൻ തോന്നിയ
ത്” എന്നു ചോദിക്കുംപ്രകാരം ഇവൻ പറന്നു ചെന്നു
തലക്കൊരു മുട്ട കൊടുക്കാതിരിക്കില്ല. ഇവൻ കൂടു കെ
ട്ടാൻ തീരത്തു പിടിക്കുന്നതു വളരെ ഉയർന്ന മരങ്ങളാണ്.
പുളികൾകൊണ്ടാണ് കൂടുന്നുണ്ടെന്നത്. ഇവന്റെ കൂ
ടു കണ്ടുകിട്ടാൻ വളരെ പ്രയാസമാണ്. മൂന്നോ നാലോ
മുട്ടയിടും. മുട്ടക്കു പച്ചനിറത്തിന്മേൽ പല നിറമുള്ള വ
രകൾ കാണാം. പ്രധാനമായി ഇവൻ തിന്നുന്നതു പ്രാ
ണികളെയാണ്. കടവാതിൽ ചെറുതാണെങ്കിൽ ഇവൻ
അതിനേയും പിടിച്ചുതിന്നും. കൊക്കിന്നു നല്ല വലിപ്പമു
ള്ളതുകൊണ്ട്, ഇവന്റെ ഒരു കൊത്തു സമിക്കാൻ മിക്ക
ചെറുജന്തുക്കളും ഞെരുങ്ങും. ചെറിയ പക്ഷികളേയും
ഇവൻ വെറുതെ വിട്ടേക്കാറില്ല. ഒരിക്കൽ ഇവൻ ഒരു

കോഴിക്കുഞ്ഞിനെ കൊത്തി വലിക്കുന്നത് ഞാൻ കണ്ടിട്ടുണ്ട്.

പൊന്മ: — (Jey) വലിപ്പംകൊണ്ടു നോക്കുന്നതായാൽ ഇതു കഷ്ടിച്ച് ഒരു കാക്കയുടെ പകുതിയെ ഉണ്ടാക്കുമുള്ളു. കൊക്ക വളരെ നീണ്ടിട്ടല്ലെങ്കിലും കേവലം വലിപ്പമില്ലാത്തതല്ല. ശീമപ്പൊന്മക്കു മസ്തകത്തിന്മേലുള്ള തുവൽ അസാരം വലിപ്പം ജാസ്സി കാണുന്നതുകൊണ്ടു, ബോമ്പൈ ശ്രോത്രപ്പെടുത്ത യുവാക്കളുടെ മുഖാവുപോലെ, തലയിൽ ഒരു തൊപ്പിയിട്ടിട്ടുണ്ടോ എന്നു ശങ്കിച്ചു പോകും. നമ്മുടെ പൊന്മക്കു അങ്ങിനെയുള്ള വിശേഷവിധിയൊന്നുമില്ല; പറ്റം നല്ല നീലനിറമാണ്. വാലിന്മേലുള്ള പ്രധാനവണ്ണം നീലതന്നെയാണ്. ഇടക്കിടെ അസാരം കറുപ്പും മറുണ്ടെന്നു ഉള്ളു. കഴുത്തും നെഞ്ചും ഒരു വെണ്ണീർ നിറത്തിന്മേൽ കറുപ്പും ചോക്കളേററും അടയാളങ്ങൾകൊണ്ടു മൂടപ്പെട്ടിരിക്കും. കാഴ്ചക്കുപയോഗിക്കുന്ന ഇതിന്റെ കണ്ണു കാഴ്ചക്കത്ര ഭംഗിയുള്ളതല്ല. ആകപ്പാടെ നോക്കിയാൽ പൊന്മ ഒരു ഭംഗിയുള്ള പക്ഷി ആണ്. ഈ പക്ഷിയെ ചിലേടങ്ങളിൽ പുഴക്കുള്ള എന്നു വിളിച്ചുവരാറുണ്ട്. അത് ഒരു നല്ല പേരാണ് എന്ന് എനിക്കു തോന്നുന്നില്ല. കാഴ്ചയിൽ എത്രയോ സൗന്ദര്യമുള്ള ഒരു സ്ത്രീക്കു ചക്കി എന്നോ കക്കി എന്നു പേർ കൊടുക്കുന്നതു ചേർച്ചക്കു പോരാത്തതാണ്. ഇതേ വണ്ണമുള്ള ഒരു മീൻകൊത്തിയെ പൊന്മ എന്നു ചിലർ പറഞ്ഞുവരുന്നത് ഉപേന്ദ്രവർഗ്ഗത്തെ ഇന്ദ്രവർഗ്ഗത്തെ വിളിക്കുമ്പോലെ ഒരു വലിയ തെറ്റാണ്. പൊന്മയുടെ

ശബ്ദം കാക്കയുടെ മാതിരി ആണെന്നിരിക്കിലും രൂക്ഷത അത്ര കാണുകയില്ല. കരയുന്നതു കേൾക്കുമ്പോൾ ശബ്ദത്തിന്റെ സമജമായ രൂക്ഷത കുറക്കുവാൻ തക്കവണ്ണം ഇവൻ അത്യുദ്ധാനം ചെയ്യുന്നുവോ എന്നു തോന്നിപ്പോകും. ഇവന്റെ ആഹാരം പഴവും പക്കിക്കുഞ്ഞുകളും ആകുന്നു. ഇവൻ തലപോയ തെങ്ങിന്മേൽ സാധാരണ പറന്നു വീഴുന്നതു കാണാം. കൂടുകെട്ടാനെന്നല്ല തന്റെ കൂറുകാരുടെ കൂട്ടു പരിശോധിക്കാനോ എന്ന കാര്യം ഇന്നും തീർച്ചയായിട്ടില്ല. ഇവന്റെ കൂട്ടു സാധാരണ കാണുന്നതു മരത്തിന്മേലാണ്. കറുപ്പും വെളുപ്പും വണ്ണമുള്ള അഞ്ചാറു മുട്ടകൾ തന്റെ കൂട്ടിൽ നിരന്നു നില്ക്കുന്നതു കാണാം.

ചെമ്പോത്ത് — (The crow pheasant) ചെമ്പോത്തു സുമാറ് ഒരു കാക്കയോളം വലുപ്പം വെക്കുന്ന പക്ഷിയാണ്. കൊക്ക കാക്കയുടെ അത്ര വലുതെങ്കിലും വളരെ കറുപ്പു കാണുകയില്ല. വാൽ കാക്കയുടെ വാലേക്കാൾ ജാസ്സി ദീർഘമുള്ളതാണ്. ചിറകും പുറവും ഇഷ്ടികപോലെയുള്ള ചുവപ്പും ശേഷം ഭാഗങ്ങൾ ശുദ്ധകറുപ്പുമാകുന്നു. കണ്ണു നല്ല ചുവപ്പാണ്. ചെമ്പോത്തിന്നു പഴുത്തളം ഫലങ്ങളും അത്ര പരുവുമല്ല. ആഹാരം തെണ്ടുന്നതു മിക്ക സമയത്തു പറന്നു നിലത്തു വീണിട്ടാണ്. വലിയ മരങ്ങളിന്മേൽ വിശ്രമിക്കാനും മറുപല്ലാതെ ആഹാരത്തിന്നുവേണ്ടിച്ചെന്നിരിക്കു പതിവില്ല. അങ്ങിനെ ചെച്ചേണ്ടുന്ന ആവശ്യവുമില്ല. എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ ത

ന്റെ ആഹാരം ഓന്ന്, എലി, പല്ലി, പാമ്പു മുതലായ ജന്തുക്കളെയാണ്. മരണിന്മേൽനിന്നു താഴെത്തു പറന്നു വരുന്ന സമ്പ്രദായവും ഒന്നു കാണേണ്ടതാണ്. മീതേനിന്നു താഴേ ഷ്ടകിവരമ്പോലെ, ഒന്നു രണ്ടു പ്രാവശ്യം ശബ്ദമില്ലാതെ ചിറകടിച്ചും പിരന്ന കുറേ നേരത്തോളം ചിറകുനക്കാതെ വിരത്തിപ്പിടിച്ച് ഇതു നിലത്തു വീഴുന്ന നിലത്തു വീണാൽ നടക്കുകയല്ലാതെ ഒന്നടിവെച്ചു തുളച്ചു പതിവില്ല. ഇഴജന്തുക്കളെ വേട്ടയാടിപ്പിടിക്കുന്ന ഒരു പക്ഷിയാകുകൊണ്ട്, ഇവൻ വേലിയുടെ രണ്ടു ഭാഗവും, കുറിക്കാടുകളും, ഓലക്കെട്ടുകളും സർപ്പം പരതുന്നുണ്ടാകും. ഓതു തെങ്ങിന്മേലേറിയാൽ അതിനെ പിടിപ്പാൻ തെങ്ങിൻതടി മുറർപ്പിക്കാനും ഇവന്നു മടിയില്ല. ഇ. ഇ. എന്നു തുടർച്ചയായി അഞ്ചെട്ടു കറി ഉണ്ടാക്കി വിടുന്നതാണ് ഇവന്റെ ശബ്ദം. ചിലപ്പോൾ പഴുപ്പിച്ച് ഇരുമ്പു വെള്ളത്തിൽ കുത്തുമ്പോലെയുള്ള ഒരു വല്ലാത്ത ശബ്ദവും ഇവൻ പുറത്തിറക്കാറുണ്ട്. ഒരിക്കൽ ഒരു പാമ്പിനേയും കാലിലിറുക്കി കരെ ദൂരത്തോളം ഇറുന്ന് പൊന്തിയതു ഞാൻ കണ്ടിരുന്നു. ചെമ്പോത്തു കൂടു കെട്ടുന്നതും കട്ടിയെ പുലത്തുന്നതും വളരെ ഗോപ്യമായിട്ടാണ്. ചെമ്പോത്ത് ഇതെങ്ങെന്നതു മിക്കവാറും സമയത്ത് ഒറ്റയായിട്ടാണ്. ഭായ്യാവിരമം, മറു പക്ഷികളെപ്പോലെ, ഇവനെ വേദനപ്പെടുത്തുന്ന ഒരു കാര്യമല്ല. ആ ചില വല്ല കാരണത്താലും ഭർത്താവിന്റെ അടുക്കേ വന്നു ചേർന്നാൽ ഇവൻ അവളെ ശകാരിപ്പാനുംകൂടി ശ്രമിക്കാറില്ല.

വണ്ണാത്തിപ്പൂച്ച:— (The Magpie robin) നിറം കുറപ്പിന്റേയും വെളുപ്പിന്റേയും ഒരു കൂട്ടാണ്; തലയും കഴുത്തും ചുമലും ചിറകിന്റെ അറ്റവും വളരെ കുറപ്പാണ്. ശേഷം ഭാഗം അലക്കിയ മല്ലുപോലെ നിർമ്മലമായ വെള്ള നിറമാണ്. വാൽ എപ്പോഴും കത്തന്നേ, അസാരം ഉയർത്തിയാണ് പിടിക്കുന്നത്. ഈ ഭംഗിയുള്ള പക്ഷി വളരെ ശിനനാണ്. നമ്മുടെ രാജ്യത്തു സാധാരണ കാണുന്ന ഒരു പക്ഷിയാണെന്നു പറയുന്നതുകൊണ്ടു മാത്രം ഇതിന്റെ പ്രചാരം ഇത്രയുണ്ടെന്നു ഗണിച്ചുകൂടാ. എല്ലാ പറമ്പുകളും ഓരോ ജേടു വണ്ണാത്തിപ്പൂച്ചകളുടെ സ്ഥിരവാസസ്ഥലങ്ങളാണ്. ഇവൻ ഭക്ഷണം അന്വേഷിക്കുന്നതു മിക്കവാറും സമയത്തു നിലത്തു വീണിട്ടാണ് മരത്തിന്മേലെ പഴങ്ങളേക്കാളും നിലത്തു കാണുന്ന കൃമികളേയാണ് ഇവനു വളരെ താല്പ്യം. ഇവൻ നമ്മുടെ സ്നേഹത്തിനും കൗതുകത്തിനും അർഹനായിത്തീരുന്നത് ഇവന്റെ കണ്ണുവുമായ സ്വഭാവത്തെക്കൊണ്ടുതന്നെയാണ്. ആ ചെറിയ തൊണ്ടയിൽനിന്നു ഇത്ര വിവിധങ്ങളും രമ്യങ്ങളുമായ സ്വരങ്ങൾ എങ്ങിനെ പുറപ്പെടുന്നു എന്നു നമ്മളൊക്കെ അത്ഭുതപ്പെട്ടുപോകും. നേരം ചിലച്ചപ്പോൾ വൈകുന്നേരവുമാണ് ഇവൻ പാട്ടിനാരംഭിക്കുന്നത്. ഉണ്ണുകാലത്താണ് ഇവൻ അത്യന്തം ഉന്മേഷവും ഇവന്റെ പാട്ടിന് അത്യന്തം മുറുക്കവും കാണുന്നത്. ആഹാരത്തിനുവേണ്ടി നിലത്തിറങ്ങുമ്പോൾ ഈ സാധുപ്പക്ഷിയെ പതുങ്ങിനിന്നു ദണ്ണാമത്വക്കാരനായ പൂച്ച പിടിച്ചുകുളയാറുണ്ട്. ഇവന്റെ സങ്കടസൂചകങ്ങളായ നിലവിളി

യൊന്നും നിഷ്ഠനായ പൂച്ച വകവെക്കാറില്ല. യാതൊരു ദോഷവും ചെയ്യാത്ത ആ നിഷ്ഠളനെ അനേകവിധ സങ്കടങ്ങൾ അനുഭവിപ്പിച്ചതിൽ പിന്നെ മാത്രമേ പൂച്ച കൊല്ലുകയുള്ളൂ. പൂച്ച കൂടാതെ മറ്റു ചില പക്ഷികളും ഈ സാധുവേ ദ്രോഹിക്കാറുണ്ട്. രാത്രിയായാൽ ഇലച്ചുളളിയുടെ ചുവട്ടിന്റെ ഇല്ലികളുടെ ഇടയിലൊ പതുങ്ങി, നേരം പലരാൽ കാത്തുകാണിരിക്കുന്ന ഇവനെ നത്തു വംശക്കാരും പിടിച്ചുതിന്നാൻ ശ്രമിക്കാറുണ്ട്. ഒരു ദിവസം രാത്രി പത്തു മണിക്ക് ഏന്റെറ വീട്ടിന്റെ മേലേ അട്ടിലെ ഒരു മുറിയിൽ ഇരുന്നു ഞാൻ പായിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുമ്പോൾ തുറന്നുവെച്ചിരുന്ന ഒരു ജനലിന്റെ ഉള്ളിൽ കൂടെ ഒരു സാധു വണ്ണാണിപ്പള്ള ഏന്റെറ മേശമേൽ പറന്നു വീണു ഞാൻ പിടിക്കാൻ നോക്കിയപ്പോൾ പറന്നു പോയ്ക്കുളവാന്നുകൂടി യതിച്ചില്ല. ആ സാധുവേ ഞാൻ കയ്യിലാക്കിയപ്പോൾ, അത് അത്യന്തം ഭയപ്പെട്ടു പോയിട്ടുണ്ടെന്ന് അതിന്റെ കഠിനമായിത്തുടിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന ഹൃദയം എന്നേ മനസ്സിലാക്കി. ചില സമയം കടവാതിലുകളും ചെറിയ പക്ഷികളെ തിന്നാറുണ്ടെന്നറിഞ്ഞിട്ടു ഞാൻ ഇവനെ ഒരു അളാമാരിയിൽ ഇട്ട് അടച്ചു; നേരം പലന്ന്പോൾ മാത്രം തുറന്നു വിട്ടു. അവൻ ഉടനെതന്നെ അടുത്തുണ്ടായിരുന്ന ഒരു മുളളൻ ചിലാവിന്റെ കൊമ്പിന്മേൽ ഇരുന്നു പലവിധ രമ്യസ്വരങ്ങളാൽ ഏനിക്കു നന്ദി പറഞ്ഞു; വീടുകളുടെ അടുക്കെ ഇലകൊണ്ടു തിങ്ങിയ ചെറുമരങ്ങൾ ഉണ്ടെങ്കിൽ അവിടെ ആയിരിക്കും ഇവൻ രാത്രി കഴിച്ചുകൂട്ടുന്നത്. അശോകം,

ആകോലം, കായൽ കൂട്, മന്ദാരം മുതലായ മരങ്ങളി-
ന്മേൽ സന്ധ്യയാകുമ്പോൾ ഇവൻ ശരണം പ്രാപിക്കുന്ന
തു ഞാൻ പലപ്പോഴും കാണാറുണ്ട്. തന്തയോ കിളി
ണ്ണയോ ഒഴിച്ചിട്ട് ചെറിയ മരപ്പൊത്തുകളാണ് ഇവൻ കൂ-
ടായുപയോഗിക്കുന്നത്. സാധാരണ ഇവന്റെ വണ്ണം
സ്വല്പമായ കറുപ്പും വെളുപ്പുമാണെങ്കിലും ശുദ്ധകറുപ്പു നി-
റമായ പക്ഷിയേയും, ചിറകു വിരുന്നിയാൽ മാത്രം അ-
സാരം ഒരു വെളുപ്പു ലാഞ്ഛനം കാണുന്ന പക്ഷിയേയും
ഞാൻ തിരൂരിൽ വഴിയാത്രക്കാരുടെ ബങ്കളാവു നില്ക്കുന്ന
പറമ്പിൽ കണ്ടിട്ടുണ്ട്. എല്ലാ ജാതിവണ്ണാത്തിപ്പുള്ളികൾ
ക്കും വാൽ കത്തനെ പിടിച്ചു കൂടക്കൂടെ വിശരിപ്പോലെ
വിരുന്നുന്ന ഒരു ഓമനസമ്പ്രദായമുണ്ട്. നിലത്തു വീ-
ണാൽ നടക്കുന്നതിനു പകരം രണ്ടു കാലും ഒന്നിച്ചുവെച്ചു
ചാടുന്നതിലാണ് അധികം വാസന കാണുന്നത്. കിണ-
ററിന്നരികെ വെള്ളം കെട്ടിനില്ക്കുന്നതു കണ്ടാൽ അവിടെ
വെള്ളം മെയിലാക്കി, കിണററിന്റെ ചുമരു കെട്ടിന്മേൽ
ചെന്നിരുന്നു, ദേഹം കലുക്കിയും കുടഞ്ഞും വെടിപ്പാക്കു-
ന്നത് ഒരു സന്തോഷകരമായ കാഴ്ചയാണ്.

ശിനൻ പാറ, റാഞ്ചൻ:— (The fantail fly-
catcher) കാഴ്ചയ്ക്ക് ഇത് ഒരു പ്രത്യേകതരം വണ്ണാത്തി-
പ്പുള്ളാണെന്നു തോന്നും— എന്നാൽ ഇതു വണ്ണാത്തി-
പ്പുള്ളിനേക്കാൾ എത്രയോ മെലിഞ്ഞു ചെറുതായി വെ-
ണ്ണീറു തവിടിൻ നിറമുള്ള ഒരു പക്ഷിയാണ്. വാൽ
അസാരം കത്തനെ പിടിച്ചു, വിശരിപ്പോലെ വിരുന്നുന്ന
സമ്പ്രദായം ഈ ചെറിയ പക്ഷിക്കുമുണ്ട്. എന്നാൽ വ-
ണ്ണാത്തിപ്പുള്ളിനെപ്പോലെ അത്ര കവലായിട്ടില്ല. നെ-

ററീമേൽ ഒരു വെള്ള അടയാളം കാണാം. വാലിന്റെ തുവലുകളിൽ ചിലതും വെളുത്തിട്ടാണ്. ജാഗ്രതയുടെ ക്രമ്തകൊണ്ട് ഒരുടത്തു കറേ നേരം സ്വസ്ഥനായിരിപ്പാനുകൂടി ഇവന്നു സാധിക്കയില്ല. തിർഞ്ഞിട്ടും മറഞ്ഞിട്ടും പല അബ്രാസങ്ങൾ കാണിച്ചുകൊണ്ടാണ് ഇവൻ നിലത്തു പറന്നു വീഴുന്നത്. പാറയെ രാഞ്ചിപ്പിച്ചു കഴിയുന്നവനാണെങ്കിലും ഇവനെ കൂടക്കൂടെ നിലത്തു കാണുന്നതുകൊണ്ട് ഇരയും കൃമിയും വർജിച്ചവനല്ലെന്ന മനസ്സിലാക്കാം. സ്വരം പല മാതിരി ഇല്ലെങ്കിലും ഉള്ളതു കേൾപ്പാൻ വളരെ ഭംഗി ഉണ്ട്. “കി, കി, കി, കി, ക്കൊ, ക്കൊ, ക്കൊ, ക്കൊ” എന്നാണ് സാധാരണരീതിയെങ്കിലും അവസരക്കുറവുകൊണ്ടു ചിലപ്പോൾ ഇടക്ക് ഓരോ അക്ഷരം വിട്ടുകളയാറുമുണ്ട്. ഇവന്റെ ആ അക്ഷരപരമ്പരകളുടെ ആവർത്തനം കേൾക്കുമ്പോൾ തന്നെ ഇവൻ ഒരു നിഷ്പ്രഭനും സദാനന്ദനമാണെന്ന് ആർക്കും തോന്നിപ്പോകും. ഇവന് ആയുരാരോഗ്യസമൃദ്ധി ഉണ്ടാകട്ടെ എന്നു പ്രാർത്ഥിച്ചുപോകുവാൻ ആർക്കും ഉത്സാഹം ജനിക്കും.

ശീമപ്പുള്ളി — (Magpie) കാഴ്ചയിൽ ഇതു നമ്മുടെ വണ്ണാത്തിപ്പുള്ളിനേപോലെ ഇരിക്കുമെങ്കിലും വലിപ്പം വണ്ണാത്തിപ്പുള്ളിനേക്കാൾ ജാസ്സി ഉണ്ട്. പൂക്കുറഞ്ഞിയെപ്പോലെ വാലിന്റെ നടുവിലത്തെ രണ്ടു തുവലുകൾ ബാക്കിത്തുവലുകളേക്കാൾ ഭീഷ്മുള്ളതാണ്. നിറംകൊണ്ടു നോക്കിയാലും ഇവൻ നമ്മുടെ വണ്ണാത്തിപ്പുള്ളിനെപ്പോലെ കറുപ്പും വെളുപ്പും വഹിക്കുന്നവനാണ്. കറ

പിന്നെ പച്ചക്കറയും നീലക്കറയും ഓരോരോട്ടെ ശ
 ക്തിയോടെ നില്ക്കുന്നതു കാണും. ശീമപ്പള്ള പതിനാ
 റംഗലം നീളമുള്ളതുകൊണ്ട് ഇതു സാമാന്യം വലിയ ഒരു
 പക്ഷിതന്നെയാണ്. ഇതിന്റെ അധിവാസം യൂറോ
 പ്യാണ്. ഇംഗ്ലണ്ടിലും ഇതിനെ ധാരാളം കാണും. പ
 ക്ഷിക്കുത്തുകൾക്കും പക്ഷിമുട്ടകൾക്കും തിന്നുതീക്കുന്നതു
 കൊണ്ടു ശീമപ്പള്ളിനെ അവിടത്തുകാർ കാണാമാത്ര
 യിൽ കൊല്ലുന്നതുകൊണ്ടു ഇവന്റെ സംഖ്യ കൊല്ലത്തോ
 ളും കുറഞ്ഞുപോകുന്നുണ്ട്. കൊല്ലത്തോളം ഒരേത്തര
 ന്നെ കൂടു കെട്ടുവാൻ വരുന്ന സമ്പ്രദായം ഇവന്നു കലശ
 ലായുണ്ടു. ഒരു കൊല്ലം ചില്ലുകൊണ്ട് ഒരു കാൽ മുറി
 ഞ്ഞുപോയ ഒരു പിററത്തെ കൊല്ലം അതേദിക്കിൽത
 ന്നെ വന്നുകളഞ്ഞുകൊണ്ട് ഈ അഭിപ്രായം തെറ്റല്ലെ
 ന്നു വെളിപ്പെടുകയും ചെയ്തു. ചിലപ്പോൾ ഇതു കൂടുകെ
 ടുന്നതിൽ അത്യാത്മം മുൻകരുതലും ശ്രദ്ധയും കാണിക്കാറു
 ണ്ടു്. ചുറ്റുവട്ടത്തിലൊന്നും അധികം മരങ്ങളില്ലാതെ,
 ഒരു വീട്ടിന്റെ അരികെ ഒരു ചെറിയ കുറ്റിച്ചെടി ഉ
 ണ്ടായിരുന്നു. ഇതായിരുന്നു ഒരു ജോട് ശീമപ്പള്ളികൾ
 തങ്ങളുടെ കൂടുകെട്ടാൻ കണ്ടുപിടിച്ച സ്ഥലം. എന്നാൽ
 അവിടെ കല്പിച്ചുകൂടാത്ത പല അപായങ്ങളും നേരിടാ
 നിടയുണ്ടെന്നറിഞ്ഞു. ഇവർ തടിച്ചുകൂടാൻ മുറിക്കൊമ്പു
 കൾ കൊണ്ടുവന്നു് ഈ ചെടിയെ ആകപ്പാടെ ചുറ്റു
 കെട്ടി എന്നിട്ടും തൃപ്തിപ്പെടാതെ ഈ മുറുനിറഞ്ഞ കൊ
 മ്പുകൾ തടിച്ചുകൊണ്ടുവേണ്ടി ഒന്നിന്റെ മേൽ ഒന്നുകൊ
 ണ്ടുവെച്ചു പിണച്ചു പിണച്ചു ആകുറ്റിച്ചെടി ഒരു ചെ

റിയ കോട്ടത്താക്കി. ചെടിയുടെ ഉള്ള കാണ്മാൻ വയ്യാത്തവണ്ണം ഒരു ദൃഷ്ടാപമായ മുറമതിൽ കെട്ടിയതിന്റെ ശേഷം അതിന്റെ ഉള്ളിൽ കൂടുകെട്ടി അഞ്ചാറു മുട്ടകളിട്ടു. മുട്ടകൾ നീലവണ്ണത്തിൽ പച്ചക്കുത്തുകളുള്ളതായിരുന്നു. ചില മുട്ടയ്ക്ക് അധികം കുത്തുകൾ അതിന്റെ തടി ചുഭാഗത്താണെങ്കിൽ ചിലതിന്നു നേരിയഭാഗത്തും ആയിരുന്നു. കുട്ടികൾ വിരിഞ്ഞ ഉടനെ ആണ്മ ചെണ്ണ പുറത്തുപോയി എവിടുന്നെങ്കിലും പല്ലികളേയും തവളകളേയും, ചുണ്ടലികളേയും കൊത്തിക്കൊണ്ടുവന്നു കുട്ടികളെ പുലർത്തിവന്നു. കരിക്കൽ ആൺ തെണ്ടാൻ പോയപ്പോൾ ചെണ്ണ ഒരു സാമാന്യം വലിയ ഏലിയെ തന്റെ ഭവനത്തിൽ കയ്യാറ്റംചെയ്യാൻ തക്കവണ്ണം വരുന്നതു കണ്ടു. അവൾ ഉടനേതന്നെ എലിയെച്ചെന്നെത്തു. അവളുടെ കൊക്കുകുന്ന വേലേറ്റിട്ടൊന്നും ആഗണേശവാഹനത്തിന്നു കൂസലൊന്നുമില്ലെന്നു കണ്ടപ്പോൾ, കഷ്ടിച്ചു തുവർത്തികഞ്ഞു നടക്കാരായ തന്റെ സന്താനങ്ങളിൽ ഒരുവൻ മാതൃസഹായത്തിന്നു മുന്നോട്ടു തുളളിവന്നു. ആൺ തന്റെ ഭവനത്തിൽ മടങ്ങിവന്നപ്പോൾ കണ്ടതു തന്റെ ഭാര്യയും പ്രഥമപുത്രനും ഒരു എലിയോടെതൃക്കുന്നതായിരുന്നു. ചിന്നെത്തെ കഥ പറയേണ്ടതുണ്ടോ. കൊക്കിൽ ഉണ്ടായിരുന്ന ഒരു ചുണ്ടലിയുടെ മുതശരീരവും പോടെ ഇട്ടു, അവനും ഘോരസമരത്തിന്നൊരുമ്പെട്ട് ആ മൂഷികേശപരനെ സ്വർഗ്ഗസ്ഥനാക്കി. ഇവരുടെ മക്കളുടെ കരച്ചിൽ കേട്ടിട്ട്, കുററിച്ചെടി പരിശോധിക്കാൻ തക്കവണ്ണം അടുത്തുവരുന്ന വീട്ടിലെ

പൂച്ചയേയും നായയേയും, ഇവർ കാണേതെന്നു വീട്ടുകാർ ആട്ടി ഭൂതത്താക്കാരുണ്ടെങ്കിലും, വീട്ടുകാരോടിവരാരും യാതൊരു നന്ദിയും കാണിക്കാറില്ല. ഒരിക്കൽ ഒരു ചിടക്കോഴിയും തന്റെ “പുത്രസമൂഹവും” കുറിച്ചെടിയുടെ അടുത്തെത്തിയപ്പോൾ, പെൺശീമപ്പള്ള ഒരു കുട്ടിയേയും കൊത്തി വീട്ടിന്റെ മേൽപ്പുരയിൽ കൊണ്ടുവെച്ചു. കുട്ടി കുറിനമായി നിലവിളിച്ചപ്പോൾ അതിന്റെ തള്ളയും തുടരെത്തന്നെ പറന്നുവെന്നു, ശീമപ്പള്ളനെ കൊത്തിയകുറി, തന്റെ പുത്രനേയും കൊക്കിലാക്കി താഴേ പറന്നെത്തി. ശീമപ്പള്ള കൊത്തിക്കൊണ്ടു പോകുമ്പോൾ അതികലശലായി നിലവിളിച്ചിരുന്ന കോഴിക്കുട്ടി, തന്റെ തള്ള കൊത്തി താഴെ കൊണ്ടുവരുന്നവോൾ യാതൊരു ശബ്ദവും പുറത്തിറക്കിയിരുന്നില്ല എന്നതു പ്രത്യേകം ഓർമ്മിക്കേണ്ടുന്ന ഒരു സംഗതിയാണ്.

സ്വർഗ്ഗപ്പക്ഷികൾ — (The birds of paradise) പെരിയ സ്വകാര്യപ്പക്ഷികളെ കഴിഞ്ഞാൽ, പക്ഷിവർഗ്ഗത്തിൽ, ഇങ്ങിനെ യഥാവിധി ഭൂഷണാകാരമായ മറ്റു യാതൊരുവർഗ്ഗം പക്ഷികളെയും കാണാൻ ഞാൻ കയ്യില്ല. തുവലിന്നു കൂടുന്ന വിവിധങ്ങളായ വണ്ണങ്ങൾ ഇവറയെ കാഴ്ചക്ക് എത്രയോ ഭംഗിയുള്ള പക്ഷികളാക്കിത്തീർക്കുന്നുണ്ട്. ഈ വംശത്തിൽ നീണ്ട കൊക്കുള്ള വററയും കുറിയ കൊക്കുള്ള വററയും ഉണ്ട്. അവയുമാതി സ്വർഗ്ഗപ്പക്ഷികളുള്ളതിൽ മിക്ക കൂട്ടക്കാരും സൂസിലാണ്ടീദ്വീപിലാണ് അധിവസിക്കുന്നത്. ചിട, അലങ്കാരസമൃദ്ധിയോ

ന്നമില്ലാതെ ഒരു സാധാരണപക്ഷിയെപ്പോലെ ഇരിക്കുമെങ്കിലും, പൂവൻ സാധാരണപക്ഷികളിലൊന്നും കാണാത്തവിധത്തിൽ അതുതമാകുവണ്ണം തൂവലുകളുടെ സമൃദ്ധിയും ഭേദഗതികളും വണ്ണപ്രശ്നങ്ങളും കാണുന്നു. കൊടിക്കൂറുപോലെയും, വിശദീപോലെയും, പരിവകുലപോലെയും തോന്നുന്ന തൂവലുകൾ ഇതിന്റെ ചിറകിന്മേൽ വിളങ്ങിക്കാണുന്നുണ്ട്. വാലിന്റെ തൂവലുകളും നിറംകൊണ്ടും കോലംകൊണ്ടും ചിറകിൻതൂവലുകളോടു താണുനില്ക്കുന്നവരായല്ല. അതൊക്കെ ചിലപ്പോൾ നീണ്ട കമ്പികൾപോലെയും, പരന്നനീണ്ട വിചിയാവണ്ണങ്ങളായിട്ടും വിലസുന്നതുകൂടാതെ, ചിലതിന്റെ വാലിന്റെ കടയുടെനേരെ മേൽഭാഗത്തുനിന്നു ചെറിയ കരുത്തോലകൾപോലെ തോന്നുന്ന ഒരു വലിയകൂട്ടം നീണ്ട നേരിയ തൂവലുകൾ കമാനംപോലെയോ, പൂവൻകോഴിയുടെ ആ വളഞ്ഞ വാൽ തൂവലിന്റെ ഒരു സമൂഹംപോലെയോ നിബിഡമായിത്തന്നെ വാല്നേൽ മറഞ്ഞുവീഴുന്നതു കാണാം. തണ്ടു നീണ്ട പൂപോലെ എറച്ചുനില്ക്കുന്ന തൂവലുകൾ തലയിൽനിന്നും മുതുകിൽനിന്നും ചില ജാതിയിൽ പുറപ്പെട്ടുനില്ക്കുന്നതു കാണാം. വണ്ണങ്ങളുടെ ഭംഗികൊണ്ടു രസകാരപ്പക്ഷികൾ മാത്രമേ ഇവറയെ കടത്തിവിടുന്നുള്ളൂ. ഒരു ചെറിയ പക്ഷിയുടെ മുതുകിൽ തെങ്ങോലകൾ നില്ക്കുന്ന സമ്പ്രദായത്തിൽ ഇടത്തും വലത്തും നേരിയ തൂവലുകൾ നില്ക്കുന്നുണ്ട്. ചിലതിന്റെ തൂവലുകളുടെ അറ്റം നീണ്ട നേരിയ കമ്പികളുപോലെ ചോടെ താണു, അറ്റം മടക്കിവെച്ചു സമ്പ്രദായത്തിൽ കിടക്കുന്നു.

ഞാകും. ചിലതിന്റെ വാതിലേൽനിന്നു നാടപോലെ
 നീണ്ട രണ്ടു തൂവലുകൾ തുങ്ങുന്നു. ചിലതിന്നു തൂവലി
 ന്റെ നിൽപ്പുകൊണ്ടു മസ്തകത്തിന്മേൽ ഓരോ തൊപ്പി
 കാണുന്നു. മറെറാന്നിന്നു നെഞ്ഞത്തും മുതുകിന്മേലും ഓ
 രോ പ്രത്യേകപൊളികൾവെച്ചുപോലെ, ഭംഗിയുള്ള തൂ
 വലുകൾ കട്ടചിടിച്ചുപോലെ നിരന്നുനില്ക്കുന്നു. നീളമുള്ള
 വാലിന്റെ ഓരോ തൂവൽ ഘടികാരത്തിന്റെ ഓരോ
 ചെറിയചുറ്റപോലെ (Spring) വളഞ്ഞതായും കാണും.
 ചിലതിന്റെ തലമേൽ മൈലിന്റെ തലയ്ക്കുള്ളപോലെ
 തൂവലുകളുടെ പൊടിപ്പു കാണും. എന്നാൽ ഒഴിഞ്ഞിരി
 ക്കുന്ന ആ തണ്ടു മൈലിന്റെതിനേക്കാൾ വളരെ ഭീഷ്മ
 ഞാകും. ആ തണ്ടിന്റെ അറ്റത്തിൽമാത്രമെ, ചെവി
 ള്ളിൽ തിരികാൻ വെടിപ്പാക്കിവെച്ച കോഴിത്തൂവലിന്റെ
 മട്ടിൽ, അല്പം തൂവൽക്കമ്പികൾ കാണുകയുള്ളു. ഇങ്ങി
 നെ വിവിധാകൃതികൾകൊണ്ടും വണ്ണങ്ങൾകൊണ്ടും, ക
 ണ്ണം ഹൃദയവും ഒന്നിച്ചൊരുപോലെ ആശ്വാദിച്ചുപോക
 ന്ന, ഈ മനോഹരമായ ഓരോരോന്നോരോന്നായി വാവരി
 ക്കാൻ ശ്രമിക്കുന്നത്, അവറ്റയുടെ ഭംഗിയുടെ ലക്ഷാം
 ശംപോലും വെളിപ്പെടുത്തുവാൻ സാധ്യമാകാത്ത ഒരു
 വെറും ശ്രമമായിത്തീരുന്നതുകൊണ്ട്, ആ മാതിരി അന്നു
 വശ്യമായ സാഹസത്തിന്ന് ഒരുമ്പെടാത്തതാണ് ഉത്തമ
 മെന്നു തോന്നിപ്പോകുന്നു. പക്ഷികളെയോ, അതിന്റെ
 മഹായാപടങ്ങളെയോ കാണാതെ, ഏതുമായി വിവര
 ണവും ഫലംകൊണ്ട് അപജയത്തിൽ തുഞ്ചകമാത്രമെ ഉ
 ഞാകയുള്ളു. സ്വർഗ്ഗപ്പക്ഷികളുടെ ചരിത്രത്തിൽ നാഗരിക

നാർ ഒന്നാമതു കടവെട്ടതു വാളെസ് പണ്ഡിതനായിരിക്കുകൊണ്ട്, ആ ധാര, എഴുതിയ ചരിത്രത്തിൽനിന്ന് ഒരു ചെറിയ അംശമെങ്കിലും ഇവിടെ ഉദ്ധരിക്കാതെ വിട്ടു കളയാൻ മനസ്സു വരുന്നില്ല. “കൂറൻ സ്വർഗ്ഗപ്പക്ഷി— (The great bird of paradise). കൊക്കുമുതൽ വാലിനറ്റം വരെ അളന്നുനോക്കിയാൽ ഒന്നര അടിയിലും ജാസ്സി കാണാം. ശരീരം മുഴുവനും കരിഞ്ചുവപ്പ് (Rich coffee brown) നിറമാണ്. നെഞ്ചു കടുംസുമ്മനിറമാകുന്നു. (Blackish white or purple brown) മസ്തകവും കഴുത്തും വൈഷക്കാലിന്റെ മഞ്ഞ നിറമാണ്. തൂവൽ എത്രയോ ചെറുതും ഇടപഴുതില്ലാതെ നിരന്നുനില്ക്കുന്നതുമാകുകൊണ്ടു വില്ലസുപോലെ മാർദ്ദവമായിരിക്കും. തൊണ്ടയുടെ പോടെ കണ്ണുവരെ മരതകനിറത്തിൽ തുളിപ്പോലെയുള്ള തൂവലുകൾ ഉണ്ട് ഇതിന്നു മിനുക്കിയ ലോഹംപോലെയുള്ള ഉളിച്ചുലാ ഉണ്ട്. കണ്ണു കടുംമഞ്ഞതാണ്. കൊക്ക് ഇയ്യത്തിന്റെ നിറമാണ്. കാൽ ഇളഞ്ചുവപ്പുനിറമാണ്. വാലിന്റെ മദ്ധ്യത്തിലുള്ള രണ്ടു തൂവലുകൾക്കു നടുവിലത്തെ കണ്ണിപ്പോലെയെ കമിൾപ്പൊളികൾ (Web) ഇല്ല. അതു നീണ്ട കണ്ണിപ്പോലെ അഗ്രം രണ്ടുമുനപ്പറകളായി, വളരെ ഭാഗത്തിൽ വീണുകിടക്കുന്നുണ്ടാകും. ഈ തൂവൽ മൂന്നടിമീറ്റർവരെ ഉണ്ടാകും. ചിറകിന്റെ താഴെ ശരീരത്തിന്റെ രണ്ടു ഭാഗത്തിൽനിന്നും, ഓരോ പിടി നീണ്ടു മിനുത്തു, വണ്ണമുള്ള തൂവലുകൾ, മധ്യരനാരങ്ങളുടെ അല്ലിയുടെ നിറത്തിലും രണ്ടടി നീളത്തിലും വിളങ്ങുന്നതു കാണാം. ഇതൊക്കെ പൂവന്റെ

അലങ്കാരങ്ങളാണ്. പിടക്ക് ഈമാതിരി നിറങ്ങളോ
 ഭൂഷണങ്ങളോ ഒന്നുതന്നെ ഉണ്ടാകയില്ല. അത്
 ആകപ്പാടെ ഒരു പുകയിലപ്പൊടിയുടെ നിറമാണ്.
 ഇതിന്നു വാലിന്റെ കമ്പികളും കാണുകയില്ല. പൂവൻ
 ഒരു വയസ്സ് തികയുംവരെ പിടയുടെ നിറം തന്നെയായി
 രിക്കും. മൂന്നുപ്രാവശ്യം തുവൽ കൊഴിഞ്ഞു പുതിയതു മു
 ളച്ചതിൽപിന്നെ മാത്രമേ പൂവന്നു തന്റെ വിവിധചണ്ണ
 ങ്ങളായ തുവൽ ഉണ്ടാകയുള്ളൂ, കൂററൻസ്വർഗ്ഗപ്പക്ഷി വ
 ളരെ പുറുപ്പുറുക്കളെ ഒരു പക്ഷിയാണ് എപ്പോഴും പറ
 ന്നിട്ടോ ഇളകിക്കൊണ്ടോ കാലം കഴിക്കുന്നു. സംഖ്യയി
 ലും ഈ പക്ഷി ഒട്ടും കുറവുകാണിക്കുന്നില്ല. പകൽ മുഴു
 വന്നും ഈ ജാതിയുടെ ശബ്ദം കേൾക്കാത്ത ഒരു അവസ്
 രമുണ്ടാകയില്ല. ശബ്ദം വളരെദൂരം കേൾക്കുകയും ചെ
 യ്യും. കൂട് ഇറുമ്പിൻകൂട്ടിന്റെ മീതെയോ വളരെ ഇല
 യുള്ള ഒരു കൊമ്പിന്റെ അറ്റത്തോ ചപ്പുകൾ പിന്ന
 ചുണ്ടാക്കിയതാണ്. കൂട്ടിൽ സാധാരണ ഒരൊറ്റ ക
 ണ്ണെ ഉണ്ടാകയുള്ളൂ ഇതിന്റെ മുട്ട നാട്ടുകാരുക്രൂടി ഇ
 തുവരെ കണ്ടിട്ടില്ലെന്നു പറയുന്നു. നേരം പുലരുമ്പോൾ
 പൂവന്മാരെക്കൊണ്ടു സമാജമായൊത്തുകൂടി തങ്ങളുടെ
 ദേഹകാന്തി ബാക്കി ലോകത്തിന്നു കാണിക്കുവാനോ എ
 ന്നു തോന്നുമാറ് ഒരു കൂടിക്കാഴ്ച കഴിക്കുന്നു. ആ സമയ
 ത്താ നാട്ടുകാർക്ക് ഇതിനെ കൊല്ലാനും ക്ഷണം സാധിക്ക
 ന്നു. ഈ പക്ഷികൾ ഓരോ കൂട്ടമായി പുലർകാലം വ
 ന്നുകൂടി നത്തനംചെയ്യുന്നത് ഏതു മരത്തിന്മേലാണെന്നു
 മനസ്സിലാക്കിയാൽ നാട്ടുകാർ ആ മരത്തിന്റെ ഒരു കൊ

മ്പിന്മേൽ ഒരു മറകെട്ടി പിറേറന്നുരാവിലെ പക്ഷികൾ വരുമുവെ മൊട്ടവുകളുമായി കാത്തുനില്ക്കുന്നു. ആ പണിയാത്ത ഈ സാധുപ്പക്ഷികൾ പറന്നുവന്നു ഒന്നിച്ചു കൂട്ടുമ്പോൾ, ഒളിയിലിരിക്കുന്ന ആൾ മൊട്ടവുകൾക്കൊണ്ട് ഇതിനെ ഓരോന്നോരോന്നായി നിലത്തു വീഴ്ത്തുന്നു. മൊട്ടവുകൾക്കൊണ്ടു പക്ഷികൾക്കൊന്നും മുറിതട്ടാതെ അവറ്റ ഖോധംകെട്ടോ മരിച്ചോ നിലത്തു വീഴുന്നു. ഇങ്ങിനെ ചെയ്യുന്നതുകൊണ്ട് ഇതിന്റെ മനോഹരവണ്ണങ്ങളായ രൂപലുകൾക്കു ചോരപുറങ്ങളാതെ കിട്ടുന്നു. മേല്പറഞ്ഞപ്രകാരം പല പക്ഷികളെ കൊന്നുവീഴ്ത്തിയതിന്റെ ശേഷം മാത്രമേ ബാക്കിയുള്ളവർക്കു തങ്ങളുടെ ജാതിക്കു നേരിട്ട നഷ്ടം മനസ്സിലാകയുള്ളൂ. ആ സമയത്തു ബാക്കിയുള്ളവർ കഠിനമായി കരഞ്ഞുകൊണ്ട് ആ മരവും വിട്ടു പറന്നുപോകുന്നു.

കൂറൻ സ്വർഗ്ഗപ്പക്ഷികളുടെ കാര്യം ഇങ്ങിനെ ഇരിക്കട്ടെ. ചെറിയ സ്വർഗ്ഗപ്പക്ഷികളെപ്പറ്റി (The smaller bird of paradise) ലേശമൊന്നു പ്രസ്താവിക്കാം. ഇവറ്റ എന്തും തിന്നും. പഴവും പ്രാണിയും ഇവറ്റക്ക് ഒരുപോലെയാണ്. പഴമാണെങ്കിൽ ആലിൻ പഴങ്ങളോടു കൂടുതൽ പ്രിയമാണ്. പ്രാണികളാണെങ്കിൽ ചാടൻ, വെട്ടുതുളുൻ, കൂറ, പഴു, ഇവറ്റയാണു വളരെ ഇഷ്ടപ്പെട്ടവർ. “1862-ാംകൊല്ലം ഇംഗ്ലണ്ടിലെക്കുള്ള ഏന്റെർ മടക്കയാത്രയിൽ സിങ്കപ്പൂരിൽവെച്ചു മെരുങ്ങിയ രണ്ടു സ്വർഗ്ഗപ്പക്ഷികളെ കാണാനുള്ള ഭാഗ്യം എനിക്കു സിദ്ധിച്ചു. അതു കൂറയെമാത്രമല്ല ചോറും വാ

ശ്ലീശ്ലീയും എത്രയൊ ആത്മീയോടേ തിന്നിരുന്നു. ഞാൻ
 ഏറ്റുപവൻ കൊടുത്തു ആ ഒരൊറ്റ ജോട് പക്ഷിയെ വി
 ലയ്ക്കുവാങ്ങി. ഈ പക്ഷികൾക്കു വാഴ്ചപ്പഴം വേണ്ടുന്ന
 തു സമ്പാദിപ്പാൻമാത്രം ഞാൻ വരുന്നവഴിയ്ക്കു വോ
 ന്വായിൽ ഇറങ്ങി ഒരാഴ്ച പാത്തു. എന്നാൽ കൂറുകളെ
 കിട്ടാൻ എനിക്കു വളരെ പ്രയാസമായി. ഒരു പക്ഷിക്കു്
 ഒരു സമയത്തു വേണ്ടുന്നതു കൂറുകളെതന്നെ, ഞങ്ങളുടെ
 കപ്പലിലെ കലവറകൾ മുഴുവൻ തിരഞ്ഞുനോക്കിട്ടു കിട്ടി
 യില്ല എന്നാൽ മാർട്ടയിൽ എത്തിയപ്പോൾ ഞാനവി
 ടെ രണ്ടാഴ്ച പാത്തു. എനിക്കത്രയെങ്കിലും കൂറുകളേ
 യും കിട്ടി. ഞാൻ വഴിക്കുച്ചിലവിന്നുവേണ്ടി അനേകം
 ബിസ്സു അപ്പികൾ നിറയെ കൂറുകളെ സമ്പാദിച്ചു. മ
 ല്യാധരാസമുദ്രത്തിൽ കൂടെയുള്ള സഞ്ചാരത്തിൽ, കളിർ
 കാരുകൾക്കും മൂടൽമഞ്ഞുകൾക്കും നിത്യേന അടിമപ്പെ
 ട്ടു പാക്കുണ്ടാവുന്നിട്ടുകൂടി ഇവറ്റു ഭേദഗതികൾ കാണി
 ച്ചു ആ മാതിരി ശീതോഷ്ണസ്ഥിതിയൊന്നും തീരെ ഗണ്യ
 മാക്കാതെ, പൂർണ്ണഭേദസുഖത്തോടെ ഇംഗ്ലണ്ടിൽ എത്തി.
 അവിടത്തേ കാഴ്ചബങ്കു്ളാവിൽ ഒന്നരണ്ടു കൊല്ലത്തോ
 ളും പാത്തു. തന്നേക്കാണൊൻ വരുന്നവർക്കു് ആനന്ദം
 കൊടുത്തു. വാളെസ് മടങ്ങിവന്നതിന്റെശേഷം, യു
 റോപ്പിലെ ലന്തക്കാർ ഈ മനോഹരപക്ഷികളുടെ വൃ
 ത്താനം മുഴുവൻ അറിഞ്ഞുവരാൻ പിന്നേയും പല സമ
 ത്തന്മാരായ പക്ഷിശാസ്ത്രജ്ഞന്മാരെ പറഞ്ഞയച്ചു. വാ
 ളെസിനു കണ്ടുകിട്ടാത്ത അനേകതരം പക്ഷികളെ അ
 വർ കണ്ടുപിടിച്ചു. സഗ്രോജാ (D'Albert's paradise

bird) സംഖ്യകൊണ്ടു കറവല്ലായിരുന്നു എങ്കിലും കണ്ടുകിട്ടാൻ പ്രയാസമായ ഒരു തരം സ്വർഗ്ഗപ്പക്ഷിയാണ്. ഇതിന് ഒരു പ്രത്യേകതരം കരച്ചിലൊന്നുമില്ലാത്തതുകൊണ്ട്, ഇതിനെ കണ്ടുകിട്ടുന്നത് ഒരു വെറും ഭാഗ്യംകൊണ്ടാണ്. മൂവായിരം അടിമുതൽ അയ്യായിരം അടിവരെ പൊക്കമുള്ള ദിക്കുകളിലാണ് ഇതിനെ കണ്ടുമുട്ടുന്നത്. ഇതു പറന്നുവീഴുന്നത് ഉണക്കമരങ്ങളിന്മേലും പോടെ വീണമരത്തടികളിന്മേലുമാണ്. ഒന്നരണ്ടിന്റെ പള്ള പരിശോധിച്ചപ്പോൾ വളരെ പഴുക്കുള്ള കണ്ടു. മിക്കതും വണ്ടിന്റെ പഴുക്കളായിരുന്നു. താടയുള്ള സ്വർഗ്ഗപ്പക്ഷി (The wattled bird of paradise) യേ ഒന്നാമതു കണ്ടത് ഒരു മരത്തിന്റെ വെറിയ മാംസളമായ പഴുതിന്നുകൊണ്ടിരിക്കുമ്പോളായിരുന്നു. ഉണക്കൊ ഇലകളില്ലാതിരിക്കുന്നതോ ആയ മരങ്ങളിന്മേലാണ് ഇത്തരക്കാർക്കു ചെന്നിരിപ്പാൻ താല്പര്യം കാണുന്നത് ഈ ജാതിപ്പക്ഷിയുടെ എത്രയൊ രമണീയമായ ആഭരണം കഴുത്തിന്മേൽനിന്നു താടയെപ്പോലെ തുങ്ങുന്ന ഭംഗിയുള്ള തോലാണ്. പക്ഷി മരിച്ചാൽ ഈ തോലിന്റെ വണ്ണം ക്ഷണം മങ്ങിപ്പോകുന്നു. മീതെ നില്ക്കുന്ന പൂ, നെററിയുടെ ഇടത്തും വലത്തുമായി എറിച്ചു നില്ക്കുന്നു. അതു മഞ്ഞപ്പ്ലായ ഉണ്ടെന്നു തോന്നിപ്പോകുന്ന പച്ചവണ്ണമാണ്. താഴെക്കൊക്കിന്റെ കടയിൽ കിടക്കുന്നതിന്റെ നിറം നീലയും അതിന്റെപോടെ ഒരു മധുരനാരങ്ങനിറവുമാണ്. ആർഹാക്ക് ദപീപുകാർ ഇതിനെ 'ഫപ്പോവാ' എന്നാണ് വിളിച്ചുവരുന്നത്. 'ഷഷുശിഖി' (The six-plumed

bird of paradise)തലയിൽ ആറു ശിഖയുള്ള ഒരുതരംസ്വപ്നപക്ഷിയാകുന്നു. ഇതിന്റെ കൺമഴി ആകാശനീലനിറവും അതിന്റെ പുറമുള്ള മോതിരം മഞ്ഞയുമാണ് പൂവൻ സംഖ്യകൊണ്ടു വളരെ കുറവും. 'ഐക്യൻ സ്വപ്നപക്ഷി' (The superb bird of paradise) ഒരു അസാധാരണ പക്ഷിയാണ്. പഴംകൊണ്ടുപജീവനം കഴിക്കുന്ന പക്ഷികളെ, പഴമില്ലാത്ത അവസരങ്ങളിൽ ഒരേടത്തുകാണുന്നതു വളരെ ദുർല്ലഭമായിരിക്കുകൊണ്ട്, ഈ ജാതിയെ ഒരു അസാധാരണനാക്കുന്നത് ഈ കാരണമകൊണ്ടോ എന്നറിയുന്നില്ല. 'അതിപ്രഭൻ സ്വപ്നപക്ഷി' (The magnificent bird of paradise) സാധാരണ കണ്ടുകിട്ടുന്ന ഒരു പക്ഷിയാണ്. ഇതിന്റെ പ്രത്യേകസ്വരംകൊണ്ട് ഇത് ഇരിക്കുന്ന സ്ഥലംകണ്ടു പിടിക്കാൻ ഞ്ഞെക്കമില്ലാത്തതുകൊണ്ട് ഇതിനെ ക്ഷണം കൊല്ലാതെ സാധിക്കുന്നു. കയ്യിന്നടിയിൽ ചുംബനം വെക്കുമ്പോൾ ജനിക്കുന്ന ശബ്ദംപോലെയാണ് ഇതിന്റെ ശബ്ദം. ഇങ്ങിനെയുള്ള ശബ്ദം കേൾക്കുമ്പോൾ, ഏതായാ സൂക്ഷിച്ചുകൊണ്ട് അടുത്തുചെന്നാൽ ഒന്നു രണ്ടു വാമ പ്യാസത്തിലുള്ള ചില തുറസ്സസ്ഥലങ്ങളിൽ ചെന്നിരുന്നു ഒന്നോ രണ്ടോ പൂവന്മാർ ഒരു പിടയെ വശത്താക്കുവാൻ ഉദ്ദേശിക്കുന്നതു കാണാം. ആ സമയത്തു പൂവന്മാർ തങ്ങളുടെ തുവലുകളൊക്കെ എറിച്ചുനിൽക്കുന്നു. കഴുത്തിന്റെ തോൽ ആട്ടിൻപോട്ടിപോലെ വീഴ്ത്തിക്കുന്നു. നെഞ്ചത്തുള്ള തുവലുകൾ വിരുന്നിപ്പിടിക്കുന്നു. അതിന്റെ നേരെമീതെ

യുള്ള മഞ്ഞതുവലകളും റിശിപോലെ വിതത്തുന്നു. തല ഒരു വൃകാശമുള്ള പരിധിയുടെ നടുവിൽ എന്നുപോലെ നില്ക്കുന്നു. അടുക്കെ പൂക്കളുള്ള തുറസ്സുമലങ്ങളിലാണ് ഇവററയെ കാണുന്നത്.

ഭിവാൻ:— (The regent bird) ഈ പക്ഷിക്കു പേർ സുവിപ്തിക്കും പ്രകാരം രാജഭരണജാലിയൊന്നും ഇല്ല. എന്നാൽ സ്വന്തഭരണത്തിൽ വിശേഷനാണ്. ആണും പെണ്ണും നിറക്കൊണ്ടു വളരെ വ്യത്യാസപ്പെട്ടിട്ടാണ് ആണിന്റെ തലയും പിരടിയും തിളങ്ങുന്ന മഞ്ഞയും ചിറകിന്റെ പകുതി നാരങ്ങ മഞ്ഞയും ശേഷം ശരീരം നല്ല കറുപ്പാണ്. ചീടയുടെ കഴുത്തും തലയും മുകുപ്പോടുചേർന്നു വെള്ളയും, മുത്തിയ്ക്ക് ഒരു പരന്ന കറുപ്പുവരയും ശേഷംഭാഗം മങ്ങിയ കത്തുകറ ഉള്ളതും ആണ്. പൂവന്റെ കൊക്കു മഞ്ഞയും കാൽ കറുപ്പു ചീടയുടെ കൊക്കും കാലും മുഴുവൻ കറുപ്പാണ്. ഈ ഭംഗിയുള്ള പക്ഷിയുടെ സ്വഭാവത്തെപ്പറ്റി ഗെറുഡ് ഇങ്ങനെ പറയുന്നു. “ഇതിനെ കാണുന്നത് ആസ്ട്രാലിയയിലായിരിക്കുമെന്നു സിഡ്നി എന്ന ഭാഗത്താണ്. വളർത്തിവരുന്ന വൃക്ഷങ്ങളിന്മേൽനിന്നു പഴുതിന്നു നശിപ്പിക്കാൻ ഇവൻ വലിയ വമ്പനാണ്. പൂവന്നു തന്റെ റണ്ണി തികഞ്ഞു വരാൻ ഒരു രണ്ടു കൊല്ലത്തിൽ അധികകാലം വേണ്ടിവരുന്നു. അതുകൊണ്ട്, വണ്ണപൂർത്തി എത്താത്ത പൂവന്മാരും ചീടുകളുമായി അമ്പതെണ്ണം കാണുന്നെടത്ത്, വണ്ണത്തികഞ്ഞ ഒരൊറ്റ പൂവനെ കണ്ടു കിട്ടിയാൽ ഭാഗ്യമായി. ധനമുള്ള മനുഷ്യരെപ്പോലെ ഭംഗിയുള്ള പക്ഷികളും മനുഷ്യരെ ഭയപ്പെടാത്തതാണെന്നറിഞ്ഞിട്ട്

ഇവൻ ആപത്തിലൊന്നും ചെന്നു ചാടാതിരിപ്പാൻ വളരെ ചരിതവും ഒളിവും ആശ്രയിച്ചുവരുന്നു. അതുകൊണ്ട് അവൻ തന്റെ നിത്യജോലികൾ നടത്തുമ്പോൾ അനാവശ്യമായി ശബ്ദമുണ്ടാക്കാറില്ല. സാധാരണ ചെന്നിരിക്കുന്നതു വലിയ വൃക്ഷങ്ങളുടെ അഗ്രങ്ങളിലാണ്. രണ്ടു പൂവന്മാർ കണ്ടുമുട്ടിയാൽ രണ്ടു നായ്ക്കൾ കണ്ടുമുട്ടിയപ്പോലെ ലഹള ഉണ്ടാകുന്നു. വണ്ണത്തികയാത്ത പൂവന്മാർക്കും നല്ല വണ്ണമില്ലാത്ത പിടികൾക്കും ഇതു ഭേദവും ഒളിവും കാണുന്നില്ല. രീൻപണ്ടങ്ങൾ തിരഞ്ഞുനോക്കാൻ ശ്രദ്ധിക്കുന്ന ഇക്കൂട്ടർക്കു തങ്ങളെ തിരഞ്ഞുനോക്കാൻ ശ്രദ്ധിക്കുന്ന ആളുകളെ അകന്നുപോവാൻ ഉള്ള ശ്രദ്ധയെ ഇല്ല. കൂടു കൊള്ളിക്കൊണ്ടു വളരെ മോശമായിപ്പണിതതാണ്. ഒരു കൂടു രണ്ടുകഞ്ഞുങ്ങളെക്കൊണ്ട് ഇടതിങ്ങി നിറഞ്ഞുപോയിരിക്കുകൊണ്ട് ഓരോ കൂട്ടിൽ രണ്ടു മുട്ടകളെ ഉണ്ടായിരിക്കുമുള്ള എന്നു തീർച്ചപ്പെടുത്തുന്നതിൽ വളരെ അബദ്ധമില്ല. ഞാൻ കഞ്ഞുകുളയും ഒരു തള്ളയേയും കണ്ടുകൊണ്ടിരിക്കി. അതു രണ്ടുദിവസം കൊണ്ടു മെരുങ്ങി, തന്റെ കുട്ടികൾക്കു രീൻകൊടുക്കാനും, കൂടു ശ്രദ്ധിവരുത്താനും തുടങ്ങി.

കുടിശ്ശികൾ:— (The bower bird) വലിപ്പത്തിൽ കുട്ടിച്ചു് ഒരു കാക്കയോളം പോരുമെങ്കിലും കൊക്കു കാക്കയുടേതുപോലെ അത്ര വലുതല്ല. ആകൃതിയിൽ കാക്കയുടെ വടവു ഒരുമാതിരി കാണം. കുടിഞ്ഞിലന്മാരിൽ രണ്ടു തരക്കാരുണ്ട്. കർകുടിഞ്ഞിലൻ The satin bower bird ആസ്ട്രേലിയയിൽ സ്പെഷ്യൽ വെ

യിൽസിൽ അധിവസിക്കുന്നു. ഈ പക്ഷിയുടെ ഒരു സ്മൃതിക്കുതക്കമായ വിശേഷവിധി ഒരു ചെറിയ കുടിഞ്ഞിൽ ഉണ്ടാക്കുന്ന സമ്പ്രദായമാണ്. നിലത്തു മൂന്നുഭാഗത്തിലും ചുളികളും പല്ലികളും നാട്ടി, മേലോട്ടു കമാനം പോലെ ഒന്നായി കൂട്ടിപ്പുതു, ചെറിയ കിടയിൽ തോടന്മാരുടെ മണ്ടുപോലെ തോന്നുന്ന ഒരു കുടിഞ്ഞിലാണു ഇവൻ പണിതു വിടുന്നത്. ഇതിന്റെ ഉള്ളിൽ പ്രവേശിപ്പാൻ ഒരു ദ്വാരം ഉണ്ടു്. ഈ ദ്വാരത്തിന്നു ഒരുമാതിരി നല്ല വലിപ്പവുമുണ്ടാകും. കൂട്ടിന്റെ പ്രവേശനദ്വാരത്തിന്റെ മുൻഭാഗം (മുൻവെച്ചാൽ ചെറിയമുറ്റം) വളരെ വൃത്തിയിൽ കിടക്കുന്നതുകൊണ്ടു് ഈ പക്ഷികൾക്കുണ്ടു് അഴുകുകയൊക്കെ നീക്കംചെയ്യുന്നുണ്ടെന്നതു തീർച്ചയാണു്. ഇതൊന്നും പോരാഞ്ഞിട്ടു വൃത്തിയുള്ള ആ ചെറിയ മുറ്റത്തെ അലങ്കരിക്കാൻവേണ്ടി ഈ സരസൻ കാഴ്ചക്കു കൌതുകം തരവെണ്ണം മിന്നിത്തിളങ്ങുന്ന പല ശംഖങ്ങളും ഉത്തിളകളും വെങ്കലപ്പൂക്കളും കണ്ടുകിട്ടുന്നേടത്തിൽ നിന്നൊക്കെ പ്രയാസപ്പെട്ടു കൊത്തിക്കൊണ്ടുവന്നു, തന്റെ ആ ചെറുമുറ്റത്തിൽ, ആംഗ്ലോസ്കാൻ തങ്ങളുടെ മേശയിൽ എന്നപോലെ, ഭംഗിയായി നിറത്തിവെക്കുന്നു. നിറമുള്ള തൂണികളും, ലോഹംകൊണ്ടുണ്ടാക്കിയ സാമാനങ്ങളും വേണ്ടിവന്നാൽ മനുഷ്യരുടെ ഭവനങ്ങളിൽ കയ്യേറീട്ടുകൂടി ഈ ആഡംബരപ്രിയൻ കൊത്തിക്കൊണ്ടുപോയി തന്റെ മുറ്റത്തിന്നു മോടി പിടിപ്പിക്കുന്നു. വല്ലവിട്ടിൽ നിന്നും മോതിരമോ മറ്റു ചെറുതരം ആഭരണമോ കാണാതെപോയാൽ, ആ വീട്ടുകാർ വിവരം പേരളീസിൽ

അറിയിക്കുന്നതിന്നു പകരം കുടിഞ്ഞിലന്റെ ബംഗ്ലാവ
നേപപ്പിച്ചു നടക്കുകയും മിക്ക അവസരത്തിലും അവിടുന്ന്
കണ്ടുകിട്ടുന്ന കളവുപോയ മുതലുകൊണ്ടു മടങ്ങുകയും
ചെയ്യും. മുററം ഇങ്ങിനെ ഭംഗിയിൽ വെക്കുന്നതു തനി
ക്ക് അവിടെ ഇറങ്ങി വിനോദിപ്പാൻ വേണ്ടിയാണ്. ഇ
വന്റെ പ്രത്യേകവിനോദം തുവലൊക്കെ ഏറിച്ചുനിറ
ത്തി താഴത്തും മേലെയും ചാടീട്ടും, നിലത്തു വീണുരുണ്ടി
ട്ടും മററുമാണ്. ചിലപ്പോൾ ഇവർ ഓരോകൂട്ടമായി പ
ഴുവക്കിയിട്ടുള്ള നടക്കുന്നതു കാണും. പുളിക്കുടിഞ്ഞി
ലൻ (The spotted bower bird) സ്വഭാവംകൊണ്ടു
നോക്കിയാൽ കരിങ്കുടിഞ്ഞിലിനോടു തുല്യനാണ്. ഭേ
മം നിറവും പുളികൾ വേറിക്കിടക്കുന്നുണ്ടാകും. പൂ
വന്റെ തലക്കു റോസു നിറത്തിൽ ഒരു തൊപ്പിപോലെ
തുവൽ നിവൻ നില്ക്കുന്നുണ്ടാകും. വളരെ പേടിയുള്ള
പക്ഷിയാകുകൊണ്ട് ഇവനെ എവിടേയും ധാരാളമായി
കണ്ടുകിട്ടുകയില്ല. ഏറനാടു ലഹളക്കാരെ കണ്ടു പെണ്ണു
ങ്ങളൊപാലെ ആളുകളെ കാണുമ്പോൾ ഇവൻ ക്ഷണം
ഉളിച്ചുകളയുന്നു. അതുംപോരെന്നു തോന്നിയാൽ അതു
ക്ഷണംപറന്നു ഏറവും ഉയരമുള്ള മരത്തിന്മേൽ ചെന്നു
നില്ക്കും ഇതിന്റെ വിനോദഗ്രഹം കരിങ്കുടിഞ്ഞിലന്റെ
തിനേക്കാൾ വളരെ വലുതാണ്. മൂന്നടിയിൽ കുറയാ
തെ ഉയരമുണ്ടാകും, വീട്ടിന്റെ മുറ്റത്തു ഉളിയുന്ന സാധ
നങ്ങൾ ഈ പക്ഷിയും സുഖമോയിടക്കാണ്ടുവെക്കും.

ഉണ്ണിയെത്തി— (Myna) ഇതു നമ്മുടെ മാ
ജുത്തു സുഖമോയി കാണുന്ന ഒരു പക്ഷിയാകുന്നു. ഭേ

ഫം. കരിഞ്ചകപ്പുറമണ്ണാണ്. കണ്ണിന്റെ പിന്നിൽ മ
 ണ്ണനിറമുള്ള ഒരു തോൽ ഉണ്ട്. ആചാരം തെളുന്നതു
 നിലത്തു പറന്നുവീണിട്ടാണ്. ഇതു ഒരുദിക്കിൽനിന്നു മ
 റെറാരുദിക്കിലേക്കു തുളളിക്കൊണ്ടു പോകാറില്ല. കോ
 ശികൾ നടക്കുമ്പോലേയാണു ഇതിന്റെ നടത്തം. നട
 ക്കുമ്പോൾ തല ഇളകുന്നുണ്ടാകും. വലിപ്പംകൊണ്ടു നോ
 ക്കിയാൽ ഒരു കാക്കയുടെ മുന്നിലൊരോഹരി ഉണ്ടാകും.
 ഇതെങ്ങാനിറങ്ങിനടക്കുന്നതു ഇന്നായിട്ടോ അഞ്ചുപ
 ണ്ണമുള്ള കൂട്ടമായിട്ടോ ആണ്. കാക്കയെപ്പോലെ
 ഓരോ വലിയമരത്തിന്മേൽ ഓരോകൂട്ടമായിട്ടു ഇതു രാത്രി
 കഴിക്കും. കൂടുകെട്ടുന്നതു നിലത്തു ഓരോ ചാരുമുണ്ടാക്കി
 ട്റാണെങ്കിലും തെങ്ങിന്റെ അഗ്രത്തുള്ള തുളകൾ ഇവ കൂ
 ടായുപയോഗിക്കുന്നതു ഞാൻ കണ്ടിട്ടുണ്ട്. ഈ പക്ഷി
 ഒരിക്കലും മരത്തിന്മേൽകേറി ഈ പരതി നടക്കാറില്ല.
 ഈ പക്ഷി അന്യോന്യം ശബ്ദകൂടീട്ടും ശകാരിച്ചീട്ടും അ
 നാവശ്യമായി തന്റെ സമയം ചിലവാക്കാറില്ല. ത
 ന്റെകാൽപ്പാദങ്ങൾക്കൊക്കെ വളരെ ചിട്ടയുണ്ട്. ഇവൻ
 നല്ല കാൽപ്പാദിയുള്ളവനും ഗൗരവഭാവമുള്ളവനമാ
 ണ്. അനാവശ്യമായൊരേടത്തിരുന്നു വളരെ നേരത്തോ
 ളും നിലനില്ക്കുന്ന നിലവിളിയൊ മറ്റുള്ള പക്ഷികളോടു
 ശബ്ദയൊ ഒന്നും കാണുകയില്ല. താനുംതന്റെ പ്രവൃ
 ത്തിയുമെന്നല്ലാതെ മറ്റു വിചാരമൊന്നും ഇവനെ ബാ
 ധിക്കയില്ല. അടുത്തുവല്ലാത്ത ചെല്ലമ്പോൾ, ബാക്കി
 യുള്ളവർക്കും അറിവുകൊടുക്കുംപ്രകാരം ഒരു ശബ്ദവും ശ
 ബ്ദിച്ചു മറെറാരുദിക്കിലേക്കു പറന്നുപോകും. ആ സമ

യത്തു മാത്രമെ ഇവൻ അതുവരെക്കും ചിറകിന്റെ അകലോത്തു ഉളിപ്പിച്ചുവെച്ചിരുന്ന വലിയ വെള്ളപ്പുളികൾ വെളിച്ചത്തു വരികയുള്ളു. ഈ പക്ഷിയെ ചിലേടങ്ങളിൽ യെററിയെന്നും വിളിച്ചുവരാറുണ്ടു.

മൈന— (Hill Myra) ഇതിനെ ഒരു പ്രത്യേകജാതി ഉണ്ണിയെത്തിയായി വിചാരിക്കാം. ദേഹം ഉണ്ണിയെത്തിയുടെ ദേഹത്തേക്കാൾ നേരിയതാണ്. നിറം ശുദ്ധകറുപ്പാണ്. പറക്കുമ്പോൾ ചിറകിന്നകലോത്തുള്ള നിറവും പ്രത്യക്ഷമാകും. പെവിട്ടിന്നരികെ കാണുന്ന തുവലൊന്നുമില്ലാത്ത തോൽ ഉണ്ണിയെത്തിയുടേതിനേക്കാൾ വളരെ വലുതാണ്. അതിന്റേനിറം സാധാരണയായി കടും മഞ്ഞയാണ്. ഇതേമഞ്ഞനിറത്തന്നെ കാലും അലങ്കരിക്കുന്നു. കൊക്ക ചുവപ്പാണ് ഇവൻ സ്വഭാവംകൊണ്ടു ഉണ്ണിയെത്തിയുടെ നേരേ വിപരീതക്കാരനാണ്. ഇതു ഒരിക്കലും നിലത്തറിങ്ങി ഹുതെണ്ടുന്നില്ല. നിലത്തു ഒരിക്കലും ഇറങ്ങുന്ന ഇല്ല. വലിയ വൃക്ഷങ്ങളിൽ ഓരോകൂട്ടമായി ഇവൻ കാരണകൂടാതെ നിലവിളിച്ചുകൊണ്ടു കൂടുകയും പഴം തിന്നുകയും ചെയ്യുന്നു ആലിൻ പഴത്തോട് ഇതിന്നു ഒരു പ്രത്യേകവാസന കാണുന്നുണ്ട്. ഇതിനെ ധാരാളംകണ്ടുവരുന്നതു മലമ്പ്രദേശങ്ങളിലാണു. ശീലിപ്പിച്ചാൽ ഇതു തത്തയേക്കാൾ വിശേഷമായും വ്യക്തമായും സംസാരിക്കും. ഈ ഗുണംകൊണ്ടു നാട്ടുകാർ ഇതിനെ കൂട്ടിലിട്ടു ദ്രോഹിക്കുന്നു.

മഞ്ഞപ്പക്ഷി— (Golden oriole) ഇതു നമ്മുടെ രാജ്യത്തു സുലഭമായി കാണുന്ന ഒരു മനോഹരപക്ഷി

യാണ്. ദേഹത്തിന്റെ നിറം മഞ്ഞയും കറുപ്പുമാണ്. ചുറ്റുന്നുകൊക്കെ ഒരുമാതിരി നീണ്ടിട്ടാണെന്നു പറയാം. ദേഹം ഒമ്പതിഞ്ചു നീളമുണ്ടാകും ഇതു നിലത്തിറങ്ങാറില്ല. ഇവൻ മനോഹരങ്ങളായ പല സ്വരങ്ങളും ഉണ്ടാക്കുന്ന ഒരു വിരുതനാണ്. ക്രോധംവന്നാൽ ഇവൻ ഒരു പരുത്തശബ്ദം ജനിപ്പിക്കും. ഇവൻ വളരെ മേമുള്ള ഒരു പക്ഷിയാണ്. ഇവന്റെ ശബ്ദംപോലെ ശബ്ദമുണ്ടാക്കിയാൽ ഇവനെ അടുത്തുകാണാൻ സാധിക്കും. ശബ്ദത്തിന്നു വല്ലതെറ്റാ ഉടവാ ഉണ്ടായാൽ അവൻ ഉടനെ അതു കള്ളമാണെന്നു മനസ്സിലാക്കിക്കളയും. സ്വഭാവംകൊണ്ടു നോക്കിയാൽ ഇവൻ ഏഴുപ്പാഴും ഇളകിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നവനാണ്. അങ്ങും ഇങ്ങും തുള്ളി ഇവൻ പഴുക്കളെ പരത്തുന്നുണ്ടാകും. ഇവൻ ഒരുസമയത്തു വളരെ ദൂരത്താളം പറന്നുപോകാറില്ല. പറക്കിവിന്നു വേഗതയുണ്ടെങ്കിലും ഭംഗിയില്ല. പഴുത്തകരുമുള്ള ഇവനു വളരെ പശുമാണ്. കൂടുകെട്ടുന്നതു വലിയ മഞ്ഞിന്മേലോ കായലിന്മേലോ രണ്ടു ചുളികൾ പൊട്ടുന്ന കവച്ചത്തിന്റെ കോണിലോ ആണ്. കൂട് നല്ല ഒരു കോപ്പുപോലെ ഇരിക്കും. ചാവക്കാട്ടിൽ ഞാൻ കണ്ടുകൂട് പച്ചപ്പല്ലികൾ കൊണ്ടുണ്ടാക്കപ്പെട്ടതായിരുന്നു. നമ്മുടെ രാജ്യത്തു രണ്ടുതരം മഞ്ഞപ്പക്ഷികളെ കാണുന്നുണ്ട്. ഒന്നു അസാരം വലുതും, ദേഹത്തിന്റെ നിറം, ചിറകിന്റെ വക്കോഴികെ തിളങ്ങുന്ന മഞ്ഞയുമാണ്. ചിറകിന്റെ വക്കു നല്ല കറുപ്പാണ്. വലിപ്പംകൊണ്ട് ഇതിനേക്കാൾ അസാരം ചെറുതായിട്ടു മറ്റൊരുതരം മഞ്ഞപ്പ

ക്കിട്ടുണ്ട്. ഇവന്റെ തലയും ചിറകിന്റെ അറ്റവും കറുപ്പാണ്. കൊക്ക ചുരുപ്പാണ്. മഞ്ഞ പൂർണ്ണത്തിന് ചുരുപ്പിന്റെ ഒരു പ്ലായയംകൂടി ഉണ്ടാ എന്നു തന്നെ. മഞ്ഞപ്പക്ഷി നമ്മുടെ രാജ്യത്തു ഇടക്കിടേ വരുന്ന ഒരു പക്ഷിയാണ്. സാധാരണ ആഗസ്റ്റ് മാസത്ത് വരും. വന്ന ഉടനെതന്നെ ഇവ അന്യോന്യം യുദ്ധം ചെയ്യും. തന്റെ കൂട്ടിന്റെ അടുക്കെക്കൂടെ പോയാൽ ഇവ കാക്ക കളെകൂടി കൊത്തിയോടിക്കും. മഴക്കാലം തുടങ്ങുമ്പോഴോ തുടങ്ങിയാലോ ഇവർ മലകളിൽ കടന്നുകൂടും. മലകളിൽ കൂട്ടിവെണ്ണത്തിന്റെ ഏറക്കുറവുകൊണ്ടു പലതരം മഞ്ഞപ്പക്ഷികളെ കാണാം.

ഏള — (Baya) ഇതു നമ്മുടെ രാജ്യത്തു കാണുന്ന നെയ്ത്തുകാരൻ പക്ഷിയാണ്. ഇതിനെ ഇന്ത്യാരാജ്യത്തു എവിടേയും കാണാം. ഇതിന്റെ ആചാരം നെല്ലും പൂർവ്വകളും മറ്റുമായ ധാന്യങ്ങൾ മാത്രമായിരിക്കുകൊണ്ടു ആ വക സാധനങ്ങൾ സുഖമായി കിട്ടുന്നേടത്തു ഈ ചെറുപക്ഷി കൂടുകെട്ടാൻ ഒരുമ്പെടും. ഏള ഓരോവലിയ കൂട്ടമായിട്ടാണു പാർക്കുന്നത്. ഇതിന്റെ കൂട്ട കഴുത്തുകൂടങ്ങിയ ഓരോവലിയ സഞ്ചിപോലെ കഴുത്തോലയുടേയോ തെക്കോലയുടേയോ അറ്റത്തിൽനിന്നു തുങ്ങുന്ന ഞാകം. ഒരുകഴുങ്ങിയേൽതന്നെ അനേകം കൂട്ടകൾ ഉണ്ടാകും. കൂട്ട വളരെ വലിപ്പവും വൃത്തിയും ഉറപ്പുമുള്ളതാണ്. ചെങ്കുണ്ണിയുടെ ഓരത്തിലെ നാരുകൊണ്ടും ഉറപ്പുള്ള പല്ലിൻ നാരുകൊണ്ടും ഇടപഴുതില്ലാത്തവണ്ണം

മടഞ്ഞുണ്ടാക്കിയ കൂട്ട കാണുമ്പോൾ ഈ വെറുക്കിളിയോടു കൗതുകം തോന്നിപ്പോകും. വളരെ വീതിയുള്ള ഒരു പാടത്തിന്റെ നടുവിലുണ്ടായിരുന്ന ഒരു വലിയമരം ഏളക്കൂട്ടുകൾകെണ്ട നിറഞ്ഞതായി ഇതിൽ കണ്ടിട്ടുണ്ട്. ബന്ധത്തിൽ ഇവറ്റു വീടുകളുടെ ഇറവിനേൽ കൂട്ടുകെട്ടുമെന്നു കേൾക്കുന്നു. പൂവനും പടക്കും വെച്ചേറെ കൂട്ടുകളുണ്ടാകും. നെല്ല് ചിളയുന്ന കാലത്താണ് ഇവറ്റു കൂട്ടുകൾ വിരിയുന്നത്. ആ സമയത്തു ഇവ നെല്ലിന്റെ കരിൽ എത്രയെങ്കിലും മുറിച്ചുകൊണ്ടുപോകും. മുട്ടവിരിഞ്ഞു കട്ടിയായെന്നു കാണുമ്പോൾ കൃഷിക്കാർ കൂട്ടുവെട്ടിത്താഴെ ഇട്ടു അതിൽകാണുന്ന ഏളക്കൂട്ടികളെ എടുക്കുന്നു. ഇങ്ങനെ വെട്ടിയിട്ട ഒരു ഏളക്കൂട്ടു പരതുമ്പോൾ ഒരിക്കൽ കണ്ടെത്തിയതുണ്ടാകുന്നു ഏളക്കൂട്ടികളേയും തിന്നു തുറന്നായി ആ കൂട്ടിൽതന്നെ ചുണ്ടുകിടന്നിരുന്ന ഒരു ഉരക്കൻ സ്വപ്നത്തെപ്പോലെ. ഏളക്കൂട്ടുകെട്ടുന്ന സമ്പ്രദായം വളരെ രസകരമായതാണ്. ആണും പെണ്ണും കൂടി ഒരുവലിയ കഴൽ ഉണ്ടാക്കി, അവിടുന്ന് അന്ധാരം വീതിയിൽ ഒരു കോപ്പയുടെ ആകൃതിയോളം ഉണ്ടാക്കിക്കഴിഞ്ഞാൽ പിന്നെപിട കൂട്ടിന്റെ ഉള്ളിൽ ഇരുന്നു ആണിനെ നോക്കി പറഞ്ഞു കൊള്ളുന്നു. ആണു പുറത്തും പെണ്ണു ഉള്ളിലും ഇരുന്നു നാലു അടപ്പും ഇടപ്പും കയ്യിടക്കിട്ടു കൂട്ടിക്കൊണ്ടു മടയുന്നു. ആണുകൂട്ടു പെണ്ണിന്റെ കൂട്ടിന്റെ അത്ര വലുതല്ല അതിന്നു ഒരു കൊടുപ്പല്ലെങ്കിൽ തൊപ്പിപോലെയുള്ള മേൽഭാഗവും അതിന്റെ ഉള്ളിൽ വിലങ്ങു ഒരു കൊള്ളിവെച്ചുപോലെ നാലുകൊണ്ടു മടഞ്ഞ ഒരു വെ

റിച്ച് കയറുമാണ്. പെണ്ണിന്റെ കൂട്ടിനു പ്രവേശനപാത ത്തിന്റെ എതിരായി ഒരു നൂമ്പി ഉണ്ട്. അതാണ് ഈറ്റ മുറി കൂട്ടിന്റെ പണി തീർന്നാൽ ഇതു കൂട്ടിന്റെ അകത്ത് അവിടുവിടെ കളിമണ്ണുകൊണ്ടു വന്നു പിടുന്നു. ഇങ്ങിനെ ചെയ്യുന്നതു രാത്രിയായാൽ പ്രകാശത്തിനുവേണ്ടി മിന്നാമ്മിനങ്ങളെ പെറിച്ചു ചെക്കാനാണെന്നു രാജ്യക്കാർ പറയുന്നു. എന്ത് അതിൽ അത്ര വിശ്വാസം വരുന്നില്ല അങ്ങനെയാണെങ്കിൽ ക്ഷണം ഉണങ്ങിപ്പോകുന്ന ചളി ഇതിനു കൂടുകൂടാപ്പതുക്കേണ്ടിവരും. ഇതു കൂട്ടിനു ഘനം കൂട്ടാൻ വേണ്ടിയാണെന്നു മിലധപരമാർ അഭിപ്രായപ്പെടുന്നു. ഓരോ കൂട്ടിൽ നീണ്ടുവെളുത്ത ഈരണ്ടു മുട്ടകൾ ഉണ്ടാകും. മുട്ടകൾ രണ്ടു മുതൽ പത്തുവരെ ഉണ്ടാകുമെന്നു പറയുന്നവരും ഉണ്ട്. ഏളയെ മില നേരമ്പോക്കുകൾ ശീലിപ്പിക്കാനുംകൂടി സാധിക്കുന്നു. ഒരു ടിപ്പസം അതന്റെ ഉടമസ്ഥൻ കല്പിച്ചപ്രകാരം ഒരു മുട്ടായിക്കഷണം കൊക്കിയാക്കി ഓളുടെ വായിൽവെച്ചു കൊടുത്തു. ഒരു ചെറിയ പീംങ്കി ചെച്ചു കൊടുത്തപ്പോൾ ഓരോരോ തവിക്കുമെന്നു കൊക്കുകൊണ്ടു പെറുക്കു അതിന്റെ കഴലിൽ ഇട്ടു പിന്നെ അതു കൊക്കുകൊണ്ട് അടുത്തുണ്ടായിരുന്ന ഒരു ചെറിയ അച്ചുവെടുത്തു കഴലിൽ പലതവണ അമർത്തി. അതിൽ പന്നെ തന്റെ യജമാനൻ കത്തിച്ചു കൊടുത്ത ഒരു തീപ്പെട്ടിയും കൈക്കലാക്കി കഴലിന്റെ കടയിൽ ഉണ്ടായിരുന്ന തുളയിൽ കൂടെ കാണുന്ന കരിമരുന്നിനു തീക്കൊടുത്തു. അടുത്തുണ്ടായിരുന്ന സകല കാക്കകളേയും പറപ്പിക്കുംപ്രകാരമുള്ള ശബ്ദം

ത്തോടെ അതു പൊട്ടിയെങ്കിലും നമ്മുടെ ചെറിയ ഏക
 യാതൊരു കലക്കുമില്ലാതെ ആ കഴലിന്മേൽ വലിയ
 പൊങ്ങച്ചത്തോടെ അനങ്ങാതെ നിന്നിരുന്നു. മറ്റൊ
 റിക്കൽ ഒരു ഏക രണ്ടു തലയും കത്തിയിരുന്ന ഒരു കൊ
 മ്ബളിയുടെ മദ്ധ്യം കൊക്കിലാക്കി വടിവീശക്കാർ വീശു
 മ്പോലെ വാശിയിരുന്നു. അതിന്റെ തലയുടെ ചുറ്റും
 എത്രയും വേഗത്തിൽ, ചുക്കുന്ന വൃത്തങ്ങൾ കാണുവാൻ
 തക്കപണ്ണം വീശുവാൻ തക്ക വിദഗ്ദ്ധൻ ഈ ചെറുകിളി
 കണ്ടായരുന്നു. അതുകൊണ്ടു ശിന്നനാണെങ്കിലും ഏക
 മിടുക്കനാണ്.

നെയ്ത്തുകാരൻ പക്ഷി:— ('The African weaver
 bird) ഇതു വാലും കൊക്കും ദേഹവും കറുത്ത ഒരു പ
 ക്ഷിയാകുന്നു. ഇതിനെ ഒരു തരം ഏകയായിട്ടു വിചാരി
 ക്കാം. ഇത് ഓരോ വലിയ കൂട്ടമായിട്ടാണ് പാക്കുന്നത്.
 അത്തരം ചുരുക്കൽ ആയിരംവരെ പക്ഷികളുള്ള കൂട്ടം സാ
 ധാരണ കാണുന്നതാണ്. ഇത് ഒരു വലിയ മരത്തിന്റെ
 അഞ്ചു പന്തളി മീതെ, തടിയുടെ ചുറ്റുമായി ചാമ്പ്രനാ
 യി ഒരു ചെറിയ കൂടയുടെ മേൽപ്പുറത്തോളം പോരുന്ന കൂ
 ടുകൂട്ടുന്നു. ഈ വലിയ കൂട്ടിന്റെ ആകൃതി വൃത്താകാര
 മായും ചാമ്പ്രനായും ഉള്ള ഒരു തുറന്നുവെച്ച വലിയ കട
 പോലെയാണ്. ഇതിന്റെ ഓരോഭാഗത്തും അങ്ങന
 കായിരം ചെറുതുകൾ വരിവരിയായി നിറഞ്ഞുവെച്ച
 പോലെ നില്ക്കുന്നതു കാണാം. ഇതാണ് ഓരോപക്ഷി മുട്ട
 യിടുന്ന അറ. ഇങ്ങിനെയുള്ള പന്തൽപോലെയുള്ള വലിയ
 കൂട് ഓരോ കൂട്ടത്തിന്നു വളരെ കൊല്ലത്തോളം മതിയാവു

ന്നതാണ്. ഇക്കൂട്ടക്കാർ, നമ്മുടെ വീടു നമ്മുടെ റിപ്പർ
പെയ്യുമ്പോലെ, കൂട്ടിനു കാണുന്ന ഉടവുകൾ അപ്പ
പ്പോൾ നന്നാക്കുന്നു. ഇവറ്റയുടെ ആഹാരം വെറും
ധാന്യമാണ്. പൂർണ്ണാർ അന്യോന്യംയുദ്ധം ചെയ്യുന്നത്
ഇവറ്റയുടെ സമുദായവാസത്തിന് ഒരു വലിയ പോരാ
യ്ക്കാണ്. ഈ തരം പക്ഷിയെ സുലഭമായി കാണുന്ന
ത് ആഫ്രിക്കാജാതാണ്.

ഏറക്കിളി—(House sparrow) തുവലിന്റെ നി
റം ഒരു വെണ്ണിർനിറത്തിന്മേൽ കർഷുകപ്പ വരകളാ
ണ്. പൂവന്റെ തലയ്ക്കു കണ്ണിനുമീതെ ഒരു കറുപ്പുവര
യും തൊണ്ടയ്ക്കു ഒരു കറുപ്പുപുള്ളിയും ഉണ്ട്. ദേഹം ഒ
രു ഉരിക്കാത്ത അടക്കയുടെ വണ്ണംമയുള്ളൂ. കൊക്കു കറു
തായിപ്പരന്നിട്ടാണ്. ആളുകൾ ഉഴൺകഴിക്കുമ്പോൾ
ഏറക്കിളി തനിക്കുവേണ്ടതു പാത്രത്തിൽനിന്നു വന്നു തി
ന്നും. പീടികയിൽ, മരയിടുകളിൽ നിരത്തിവെച്ച ധാന്യ
ങ്ങളെ ഏറക്കിളി നിർമ്മംവന്നു തിന്നും. ഇതിനെ ആട്ടി
മാടിക്കുന്നതു ഭാഗ്യക്കേടാണെന്നു ഓർമ്മയായതുകൊണ്ടു പീ
ടികക്കാരാൽ ഇതിനെ ദ്രോഹിക്കാറില്ല. ചിലപ്പോൾ
ഇവറ്റ നെല്ലുവിളയുന്ന കാലത്ത് ഏളകളെപ്പോലെ ക
തിരുകളുണ്ടാക്കും. വാളിയ വിത്തുകളെക്കൂടി പെര
ക്കിത്തിന്നാൻ ഇവറ്റ മടിക്കാത്തതുകൊണ്ടു ഗൃഹിക്കും കൂ
ടി ദ്രോഹികളായി ഭവിക്കുന്നു. വീടുകളിൽ ചുമരിന്മേൽ
തൂളപ്പാനികൾവെച്ചു കൊടുത്താൽ ഇവറ്റ കൂടുകെട്ടുന്ന
ഭാരം കുറഞ്ഞല്ലോ എന്ന ആശ്വാസത്തോടെ ആ പാ
നികൾ തങ്ങളുടെ കൂടുകളാക്കുന്നു. ഏറക്കിളി എല്ലാ

യോഴും ഇണയെടുക്കുന്ന ഒരു പക്ഷിയായിരിക്കുകൊണ്ട് ഒരു കൊല്ലത്തിൽ രണ്ടു മൂന്നു തവണ മുട്ടയിട്ടുവെക്കും.

വാൽകാട (Lark) വലിപ്പത്തിൽ ഇത് ഒരു ഉരിക്കാത്ത അടക്കയോളം പോരും. ദേഹം ഒരു മെലിഞ്ഞതാണ്. ഇത് ഏറക്കിളിയെപ്പോലെയാ മെലിഞ്ഞു വാൽനീണ്ട ഒരു കാടയെപ്പോലെയാ ഇരിക്കും. നമുക്കു രാജ്യത്ത് ഇവറയേ ധാരാളം കാണാം. പടന്നുപിടിച്ചു പല്ലുകളുള്ള മൈതാനങ്ങളിലാണ് ഇവറ പാടുന്നത്. മൈതാനിയിൽതന്നെയാണ് മുട്ടയിടുന്നതും. കൂട്ട നിലത്ത് ഒരു പേരിന്നുമാത്രമേ ഉണ്ടാകൂ. എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ നിരന്ന മൈതാനത്തു വല്ല ഉയന്നുകൂടും ഉണ്ടാക്കിയാൽ അത് ആരുടെ ദൃഷ്ടിയിലും ക്ഷണം പതിഞ്ഞുപോകുന്നതുകൊണ്ടായിരിക്കും ഈ ബുദ്ധിയുള്ള പക്ഷി അങ്ങിനെ ചെയ്യാത്തത്. ഇതിനും കാര്യമില്ലാത്ത വിനോദത്തിൽ രസമില്ലെന്നു പറഞ്ഞുകൂട. ചിലപ്പോളിത് അഞ്ചുവട്ടി മീതെ പറന്നു, അവിടുന്നു ചിറകുവെച്ചിട്ട് ഒരു പാട്ടുപാടിക്കൊണ്ട് എത്രയോ മനോഹരമായി നിലത്തുതന്നെ താണുവീഴുന്നതുകാണാം. ഒരുദിവസം ചാവക്കാട്ടിൽനിന്ന് ഈ ചെറിയ പക്ഷി പറക്കുമ്പോൾ ഒരു പ്രാപ്പിടിയൻ (hawk) ഇതിന്റെ പിന്നാലെ അന്വേഷപോലെ പറന്ന് ഇതിനെ കാൽക്കൊണ്ടു പിടിക്കാൻ ശ്രമിക്കുന്നതു ഞാൻ കണ്ടിട്ടുണ്ട്. ഇതിനെ പിടിച്ചുപോയി എന്ന് തോന്നിയപ്പോൾ അതു പെട്ടെന്ന് ഒരു പുറപ്പറത്തു വീണു. അവടുന്നും റാഞ്ചാൻ ശ്രമിച്ചപ്പോൾ അത്രയും ചരിതനായ വാൽകിട ഒരുവിധത്തിൽ ഒരു കൂട്ടം പറങ്കിമാവിന്റെ ഉള്ളിൽ അകപ്പെട്ടു

തന്റെ ചെറിയ ശരീരത്തെ ഭയങ്കരമായ ഭ്രമണത്തിൽ നിന്നു രക്ഷപ്പെടുത്തി. സാധാരണ തുറസ്സുമലം വിട്ടു മരക്കൂട്ടമുള്ള സ്ഥലത്തെത്തിയാൽ പ്രാപ്പിടിയനു റാഞ്ചി പ്പിടിപ്പാൻ സൗകര്യമില്ലാത്തതുകൊണ്ട് ഉദ്യമസിദ്ധിയു ണ്ടാവാൻ പ്രയാസമാണ്.

ആകാശവാൽകാട— (Skylark) ഇതു യൂറോപ്പിൽ ധാരാളം കാണുന്ന ഒരു പക്ഷിയാണ്. ഇതിന് ഒരു നൂ രിക്കത്തക്കതും ആറ്റാദികരമായതും ആയ ഒരു വിശേഷ വീധി ഉണ്ട്. ഇതു വളരെ ഉയരത്തിൽ പറന്ന് അവിട ന്നു ചോരപ്പുകുതമായി കേൾക്കത്തക്കവണ്ണം അതിഭംഗി യുള്ള ഒരു പാട്ടു പാടുന്നു. ആകാശത്തിൽനിന്നു ചില മ ധുരസ്ഥരങ്ങൾ ബാക്കിയുള്ളവരുടെ ചെവിയിൽ വീഴുന്നു ണ്ടാകും. പക്ഷിയെ അത്രവേഗം കാണുകയുമില്ല. ഇ തിന്റെ സ്വരംകേട്ട് ആറ്റാദിച്ചുപോയ ചില ഇംഗ്ലീഷ് കവികൾ ഈ കിളിയെപറ്റി ഭംഗിയുള്ള പദ്യങ്ങൾ ചമ ച്ചിട്ടുണ്ട്. ആ പദ്യങ്ങൾ വായിച്ചു വിനോദിക്കുന്നതി നേക്കാളും അതിന്റെ സ്വരംകേട്ടു രസിക്കുന്നതായിരിക്കും അധികാനന്ദകരമെന്നു ഞാൻ ഊഹിക്കുന്നു. മാച്ചിമാ സാഭഭത്തിൽ ഇവ ഇണകളായി പിരിയുന്നു. ഈ സമ യത്തു പൂവന്മാർ പറന്നു യുദ്ധംചെയ്യുന്നു. ഈ സമയ ത്തതന്നെയാണ് ഇതു മിക്കസമയത്തും പാട്ടുപാടുന്നത്. ഇതിന്റെ ഗാനം സപ്തസ്വരങ്ങൾക്കനുസരിച്ചതല്ലെങ്കി ലും കേൾപ്പാൻ രസകരവും ഉന്മേഷപ്രദവുമാണ്. നില ത്തുവീണാൽ ഈ കിളി ക്ഷണം ഓടും. ആളുകളെ ക ണ്ടാൽ പുൽകൂട്ടത്തിൽ അമന്ന് ഒളിക്കാൻ നോക്കും. വ

ഉരെ അടുത്തുപോയാലെ പറക്കുവാൻ നോക്കുകയുള്ളു. ധാന്യമാണ് ഇതിന്റെ പ്രധാനാഹാരമെങ്കിലും പ്രാണികളേയും ചിലതിന്റെ പള്ളയിൽ കണ്ടിട്ടുണ്ട്. ഇതു കൂടുകെട്ടുന്നതും മുട്ടമുറിക്കുന്നതും നിലത്തുതന്നെയാണ്. വളരെ വേഗത്തിൽ കണ്ടുപിടിക്കാൻ സാധിക്കുന്നമട്ടിലാണ് ഇതു കൂടുകെട്ടുന്നത്. പൂമ്പൻ ചിടയേക്കാൾ വലുതാണ്.

വിറവാലൻ — (Wag tail) സസ്തനത്തിൽ ഇതിന്നു ഖണ്ഡനം എന്നാണു പേര്. ഈ ചുരുചുറക്കുള്ള ചെറുപക്ഷിയെ ഒരു ഭാഗത്തിൽനിന്നു കൊക്കുകൂടങ്ങി വാലന്റെ അറ്റംവരെ നോക്കിയാൽ ഒരു സുന്ദരിയുടെ നീണ്ടുനനയും ഓർമ്മിച്ചുപോകും. “ഖണ്ഡനനേത്രങ്ങളും” എന്നു വാത്മീകീരാമായണതന്ത്രമയിൽ ഒരു പ്രയോഗവും കണ്ടിട്ടുണ്ട്. ഈ പക്ഷിയുടെ ഒരേടത്തേക്കുള്ള വരവുകണ്ടാൽ നിശ്ചയമായിട്ടും ആകാശത്തിൽനിന്നു എവിടന്നോ നിലത്തു വീണതാണെന്നു തോന്നും. വീണ ഉടനെ വാലുംതലയും കുലുക്കിക്കൊണ്ടിരിക്കും. നടക്കുമ്പോഴും ഈ ഇളക്കം നിന്തുകയില്ല. ഭൂമിയിൽ വീണാൽ അപ്പുറും അവസരങ്ങളിൽ മാത്രമേ ഇവന്റെ വിറയൻ പനി വേർപിട്ടു കാണുകയുള്ളു. ഇതിന്റെ ദേഹം വളരെ മെലിഞ്ഞിട്ടും വാൽ വളരെ നീണ്ടിട്ടുമാണ് കൊക്കിന്റേയും കാലിന്റേയും നേർത്തും പറയത്തക്കതാണ്. ഇത് ഇരതേങ്ങാൻവരുന്നതു മറ്റൊന്നും, നിരത്തിന്മേലും പുഴുവക്കൂത്തും മറ്റുമാണ്. വാലും തലയും കുലുക്കി നടക്കുന്നതിന്മേലൂ ഒരു മരപ്പാച്ചൽ പാഞ്ഞു ഒന്നു കൊത്തിത്തിന്നുന്നതു കാണും. അപ്പോൾ ഒരു ചെറുകുമിയുടെ കാ

ലം കഴിഞ്ഞെന്നു കണക്കാക്കാം. കാലികളെ കണ്ടാൽ അതിന്റെ ശരീരത്തിന്മേലോ ചുറ്റോടു ചുറ്റുമോ പല തരം പ്രാണികളുണ്ടായിരിക്കുമെന്നു ശരിയായി ഗണിച്ചു ഇവൻ അങ്ങട്ടു ചെല്ലും. അവിടെ എത്തിയാൽ നേരെ പാഞ്ഞിട്ടും ഇടവും വലവും തിരിഞ്ഞിട്ടും, മേലോട്ടു ചാടിട്ടും പ്രാണികളെ കൊക്കിയാക്കുന്നതു കാണും. ഇവൻ കൂടു കെട്ടുന്നതു പുല്ലോലയും പുൽത്തണ്ടും അല്പം ചില പൂപ്പും ഇലയുൾക്കൊണ്ടാകുന്നു. കൂടു പണിതി മുതലായ മാർഗ്ഗസാധനങ്ങളെക്കൊണ്ടു വളരെ മിനുസപ്പെടുത്തും. ഇതിനെ യൂറോപ്പ് ലൂക്കി കാണും. ഈ ചെറിയ കിളിയെകൂടി കയ്യിൽ തോല്പിക്കാറുണ്ട്. കയ്യിന്റെ മുട്ടയോ നിറംകൊണ്ട് ഇതിന്റെ മുട്ടയോടൊക്കുമെങ്കിലും വലിപ്പംകൊണ്ട് അസാരം മുമ്പിട്ടു നില്ക്കും. ഈ സാധു കിളി തന്റെ കുട്ടികളാണെന്ന ബോദ്ധ്യത്തിന്മേൽ, കയ്യിന്റെ കറുത്ത കുട്ടികളെ പോറ്റിവളർത്താൻ ഭംഗീരഥ പ്രയത്നം ചെയ്യുന്നതു കാണുമ്പോൾ ആരും സങ്കടപ്പെട്ടു പോകും ഇത് ആകൃതിയിൽ വളരെ ഭംഗിയുള്ള പക്ഷിയാണ്. രണ്ടു തരം വിറവാലനെ ഞാൻ മലയാളത്തിൽ കണ്ടിട്ടുണ്ട്. ഒന്നിന്നു പുറവും നെഞ്ഞും ഉദരവും വെള്ളയും തുടത്തിന്റെ ഭാഗം മഞ്ഞയും ചിറകിന്റെ അറ്റം കറുപ്പുമാണ് മറെറാന്നു വെണ്ണയും കറുപ്പും ഇടക്കിടെ കാണാവുന്ന നിറമാണ്.

കഴൽ ചെവിയൻ തേൻകുടിയൻ:— (Wattled honey eater) തേൻ കുടിച്ചു നാറുകഴിക്കുന്ന പക്ഷികളു

ടെ വിശേഷവിധി വളരെ നീണ്ടനാവും നീണ്ടനേരത്ത് അററം കൂത്തു വളഞ്ഞ കൊക്കും ആണ്. ഈ വിശേഷവിധികളൊക്കെ ഈ പക്ഷിക്കും തികഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. ഈ മാതിരിപ്പക്ഷിയെ അധികം കാണുന്നത് ആശ്വസിതാദപി പിലാണ്. ഇതിന്റെ നിറം മഞ്ഞയും കറുപ്പുമാണ്. കറുപ്പു ചെറിയ വരകൾപോലെയും വലിയ പട്ടകൾപോലെയും ഇരിക്കും. യൂക്കെലിപ്ടസ്സ വൃക്ഷങ്ങളുടെ പുഷ്പങ്ങളിലെ തേൻ മാത്രമാത്രമായി ജീവിക്കുന്ന ഈ പക്ഷിയെ മുവറഞ്ഞ വൃക്ഷങ്ങളുള്ള മല്ലാതെ കാണുകയില്ലെന്നത് ആശ്ചര്യമല്ലല്ലോ. ഇതു സാധാരണ വളരെ പുഷ്പങ്ങളും ഉയരവും ഉള്ള വൃക്ഷങ്ങളിന്മേൽ, വളരെ ഉയരമുള്ള കൊമ്പിന്മേൽ ചെന്നു നില്ക്കും. അവിടെയെങ്ങാൻ വന്നു വീഴുന്ന ബാക്കി പക്ഷികളെ ഒക്കെ ഇവററ ആട്ടിരാടിക്കും. ഇങ്ങിനെ യുദ്ധത്തിനു വാസനതികഞ്ഞത് ഒരു പക്ഷിയെ വളരെ അപൂർവ്വമേ കാണാനുണ്ടാകയുള്ളൂ. ചിലപ്പോൾ 50 മുതൽ 100 വരെ ഉള്ള കൂട്ടങ്ങളായിട്ട്, ഓരോ മരത്തിന്മേൽനിന്നു പറന്നു മറെറാരു മരത്തിന്മേൽ ചെന്നു വീഴുന്നരീതിയിൽ ഇതു ദേശാടനത്തിന് ഒരു വെടും. യൂക്കെലിപ്ടസ്സ വൃക്ഷത്തിന്റെ തുണിക്കിടക്കുന്ന കൊമ്പിന്മേൽ കെട്ടുന്ന കൂട് അഞ്ചംഗുലം വ്യാസമുള്ള വൃത്തത്തിൽ ഒരു ചെറിയ കോപ്പുപോലെ ഇരിക്കും; ഇതുണ്ടാക്കുന്നതു നേരിയ പല്ലുകൊണ്ടാണ്. ഇതിന്റെ ഉള്ളൂ വൃളും രോമവുമൊണ്ടു മുഴുവാക്കിവെച്ചിട്ടുണ്ടായിരിക്കും. ഓരോ കൂട്ടിൽ രണ്ടു മുട്ടകളുണ്ടാകും. മുട്ട മഞ്ഞ നിറത്തിന്മേൽ മങ്ങിയ പൊട്ടുകളുള്ളതാണ്. ഒന്നിന്റെ പള്ളു പരിശോധിച്ചപ്പോൾ നിറവും തേനും അപൂർവ്വം

മല ചെറിയ പ്രാണികളും ഉണ്ടായിരുന്നു. പൂവൻറേയും ചിടയുടേയും നിറത്തിൽ വലിയ വ്യത്യാസം കാണുകയില്ലെങ്കിലും പൂവൻ ചിടയേക്കാൾ അസാരം വലുതാണ്.

തേൻ കടിയൻ:— (Sun bird) ഇത് എത്രയോ ചെറിയ പക്ഷിയാണ്. കൊക്ക സൂചിപ്പോലെ നീണ്ട് അരിവാൾപ്പോലെ വളഞ്ഞിട്ടാണ്. ആൺ പെണ്ണുക്കൾ വളരെ ഭംഗിയുള്ളതാണ്. ആണിന്റെ തലയും ദേഹത്തിൽ പകുതിയും ഉളിയുന്ന കടുനീലവണ്ണമാണ്. പെണ്ണിന്റെ മേൽഭാഗം ഒരു മങ്ങിയ പുകയിലപ്പൊടി നിറവും ഉദരം ഇളംമഞ്ഞയുമാണ്. ഇതു ചെറിയ ഉണക്കിലയും വണ്ണാമ്പിലയുമാകാം ഒരു ചെറിയ അണ്ഡാകൃതിയായ കൂട് ഓരോ ദിക്കിൽ തൂക്കിവെച്ചപ്പോലെ ഉണ്ടാക്കും. കൂടു ഭൂചിതാനത്തിൽനിന്നു പതുപന്തുണ്ടടി ഉയരത്തിലാണ്. ഒരു കൂടുതന്നെ ഇത് അനേകം കൊല്ലം ഉപയോഗിച്ചതായി ഞാൻ കണ്ടിട്ടുണ്ട്. തേൻ കടിയന്മാർ ഓരോ ഇണയായിട്ടു മാത്രമേ സഞ്ചരിക്കുകയുള്ളൂ. നീണ്ട കൊക്കകൊണ്ടു, പുഷ്പത്തിന്റെ നാളത്തിൽ കിടക്കുന്ന തേൻ, അതിന്റെ മുമ്പിൽ ചിറകു വിറപ്പിച്ചുനിന്നു കൊണ്ടു, വേണ്ടുന്നത്ര കുടിപ്പാൻ ഇതിന്നു സൗകര്യപ്പെടു കാണുകയില്ല. തേൻ കടിയനിൽ ഒരു തരത്തിൽ പൂവന്റെ നിറം ആകുപ്പാടെ കടുനീലയും ഉരുക്കിയ ലോഹംപോലെ ഉളിയുന്നതുമായിരിക്കും. തേൻ കടിയന്മാരിൽവെച്ച് ഏറ്റവും ചെറിയ തരം കിളി എന്നു വെച്ചാൽ കേരളത്തിൽവെച്ച് ഏറ്റവും ചെറിയ പക്ഷി പല്ലുന്നിക്കിളിയാണ്. ഇത് ആകൃതിയിൽ തേൻ കടിയ

ഒൻറ ഒരു ചുരുക്ക പകുപ്പാണ്. പൂവനും പിടയുമായി
 ടല്ലാതെ ഇത് ഒരിക്കലും ഒറ്റക്കു നടക്കുന്നില്ല. ചച്ചി,
 ചച്ചി, ചച്ചി, എന്നു കൂടക്കൂടെ കരഞ്ഞുകൊണ്ട് ഈ പ
 ക്കി പല്ലുന്നിയുടെ ചുള്ളികളിൽനിന്നു തുളിക്കളിക്കുന്നു
 ഞാകും. ഈ പക്ഷി ദേശത്തു് അടങ്ങി ഇരിക്കുന്നതു ഞാ
 നിതുവരെ കണ്ടിട്ടില്ല. എല്ലായ്പ്പോഴും ഇളകുന്നതും, തിരിയ
 ന്നതും ചാടുന്നതും പറക്കുന്നതും കാണാം. ഇതു കൂടു കെട്ടു
 ന്നതു ചുറ്റുന്ന മര ഉറവിന്റെ കൂട്ടിനരികെയാണ്. പ്രകൃ
 ത്വാ ഭൃശീലക്കാരായ ഉറുമ്പുകൾ ഇവനെ ദ്രോമിക്കാത്ത
 ത് അശ്വത്ഥമായിരിക്കുന്നു.

രാപ്പാടി:— (Nightingale) ഇതു പടിഞ്ഞാറൻ
 യൂറോപ്പിൽ അധിവസിക്കുന്ന ഒരു ചെറുപക്ഷിയാണ്.
 ഇതിന്നു സമനായ ഒരു പാട്ടുകാരൻ വേറെ ഇല്ലെന്നു
 ന്നെ പറയണം. ഈ പക്ഷി രാത്രിയിലാണ് നല്ലവണ്ണം
 പാട്ടുപാടുന്നത്. ശാന്തമായ രാത്രി സമയത്തു, ബാക്കി
 ശബ്ദങ്ങളൊക്കെ ഒതുങ്ങിപ്പോകുന്ന കാലത്തു്, ഈ പക്ഷി
 യുടെ മധുരസംഗീതം വ്യക്തമായി കേൾക്കുന്നതു നിശ്ച
 യമായിട്ടും ഒരു ആനന്ദകരമായ അനുഭവമാണ്. ഈ പ
 ക്കി കണ്ടാൽ വളരെ ഭംഗിയുള്ള പക്ഷിയല്ലെങ്കിലും വിരൂ
 പിയാണെന്ന് ഒരിക്കലും വിചാരിച്ചുകൂട. ഇതു പല്ലംഉണ
 ക്കിലയ്ക്കുകൊണ്ട് ഉണക്ക ചുള്ളികളുടെ മീതേ ഒരു തരം
 കൂട്ടുണ്ടാക്കുന്നു.

ഭാരാ:— (Bell bird) ഇതു തെക്കൻ അമേരി
 കയിൽ അധിവസിക്കുന്ന ഒരു പക്ഷിയാണ്. അമേരി
 കൻ ഇന്ത്യക്കാർ ഇതിനെ 'ഭാരാ' എന്നു വിളിക്കുന്നു. ഇ
 ത് ഏകദേശം ഒരു പൊന്മുതലോളം വലിപ്പമുണ്ടാകും. ഇ
 തിന്റെ നിറം ഫിമംപോലെ ഓളങ്ങിട്ടാണ്. ഇവ

ഒൻറ നെററിയിൽനിന്ന് ഒരു പുറപോലെ ഇരിക്കുന്ന കഴൽ ചൊന്തി നില്ക്കുന്നു. ഇതു മൂന്നംതലം നീളമുണ്ട്. ഈ കഴലിന്റെ നിറം കരിനിറത്തിന്മേൽ ചെറിയ വെള്ള ക്ഷതകളാണ്. ഈ കഴൽ അണ്ണാക്കുമായി യോജിക്കുന്നുണ്ട്. ഇതിന്ന് ഈ കഴൽ കാരറു നിറമു വീപ്പിക്കാം. അപ്പോൾ അത് അററം കൂത്തും കടതടിച്ചും ഉള്ള ഒരു ചെറിയ കോണുപോലെ ഇരിക്കും. കാരറുകൊണ്ടു വീപ്പിക്കാത്ത സമയത്ത് ഇതു തുങ്ങിക്കിടക്കുന്നുണ്ടാകും. ഇതിന്റെ വ്യക്തമായ ശബ്ദം വളരെ ഉച്ചത്തിലാണ് ഇത് ഒരു മണി മുട്ടുമ്പോലെ മൂന്നു നാഴിക അകലെ കേൾക്കാവുന്നതാണ്. അമേരിക്കയിലെ ആളില്ലാത്ത വിശാലവനങ്ങളിലെ ഉന്നത മരത്തിന്മേലുള്ള ഒരു ഉയന്ന കൊമ്പിന്മേൽ, ദാര ഇരിക്കുന്നുണ്ടാകും. കാട്ടിലെ മറ്റു പക്ഷികളുടെ യാതൊരു സ്വരമോ ചാട്ടോ, ദാരയുടെ മണി മുട്ടുമ്പോലെയുള്ള സ്വരപോലെ ആരേയും അത്ഭുതപ്പെടുത്തുന്നില്ല. ഇവനു രാവിലേയും വൈകുന്നേരവും പാട്ടു പാടുക എന്നൊരു സമ്പ്രദായമുണ്ട്. മദ്ധ്യാഹ്നക്കാൻ കഠിനാത്മകകൊണ്ടു ബാക്കിയുള്ള പക്ഷികളൊന്നു കൊക്ക പിളക്കാൻ നോക്കാത്ത അവസരത്തിൽകൂടി ദാര തന്റെ പാട്ടുകൊണ്ടു കാന്താരം ഉണർത്തുന്നു. മണി മുട്ടും പോലെ ഒരു സ്വരം കേൾക്കും. ഒരു മിനുട്ടു നേരം പിന്നെ ഒരു മെഴനം. പിന്നെ ഒരു മണി മുട്ടൽ. പിന്നെയും ഒരു മിനുട്ടു മെഴനം. ഇങ്ങിനെ അഞ്ചോ മണി കേട്ടാൽ പിന്നെ അഞ്ചെട്ടു മിനുട്ടോളം ഇവൻ ഒന്നും മിണ്ടാതെ ഇരിക്കും. എന്നതിൽ പിന്നെ രണ്ടാമത്തും പണ്ടെ

ഞെ മാതിരി തുടങ്ങും. ഇതിന്റെ സ്വരമാധുര്യം കേട്ട വെക്കു അറിഞ്ഞുകൂട. നായാട്ടു കഴിക്കുന്ന ഭൃത്യന്മാർ തൊടുത്തു പിടിച്ച അമ്പോടെ അവിടെത്തന്നെ നിന്നു പോകും. സരസ്വതി അവളുടെ വീണവായന നിന്തും. സിദ്ധന്മാർ അവരുടെ നന്തനം മറക്കും. ഗന്ധർവ്വന്മാർ മേലോട്ടു നോക്കിപ്പോരും സപ്പ്തർവ്വ പടവും വിരുത്തി ആട്ടത്തിനാരംഭിക്കും അത്ര മധുരമായും അത്ര നവമായും അത്ര ഉന്മാഭജനകമായും ഇരിക്കുന്നതാണ് ഫിമംപോലെ വെളുത്ത ഭാരയുടെ മണി മുട്ടുംപോലെ ഇരിക്കുന്ന സ്വരം.

കുടപ്പുക്കി:— (Umbrella bird) ഇതിന്റെ അധിവാസവും തെക്കൻ അമേരിക്കയാണ്. നിറംകൊണ്ടും വലിപ്പംകൊണ്ടും ഒരു കാക്കത്തന്നെയെന്നു പറയാം. തലയിൽ കുടപിടിച്ചുപോലെ ഒരു തൊപ്പി ഉണ്ട്. കഴുത്തിൽനിന്നു തടിച്ച നീണ്ട ആട്ടിന്റെ ഗളഭുജപോലെ തോന്നുന്ന ഒരു അവയവം തുടങ്ങിക്കിടക്കുന്നു. ഈ പക്കി പറക്കുമ്പോൾ ഈ അവയവം നെഞ്ഞോടടുപ്പിച്ചു പിടിക്കും. ഇതിന്റെ മുട്ട വെളുത്തുമാണ്.

വീണപ്പുക്കി:— (The lyre bird) ആകൃതി കണ്ടാൽ ഒരു മൈലാണെന്നു തോന്നും. പക്ഷേ തലയിന്മേൽ നീണ്ട ശിഖകളില്ല. വാലിന്മേൽ എടുത്തും വലത്തും ഉള്ള ഓരോ തൂവൽ പരന്നു നീണ്ടു അററും ഓരോ ഭാഗത്തോട്ടു വളഞ്ഞു നില്ക്കുന്നു. ഈ രണ്ടിന്റേയും മദ്ധ്യത്തിലുള്ള നീണ്ട തൂവലുകൾ സാക്ഷാൽ തൂവലുകളുടെ ആകൃതി അവലംബിക്കുന്നില്ല. ഒരു നേരിയതണ്ടിന്മേൽ, ഇടവിട്ടുകൊണ്ടു നേരിയ നാരുപോലെയുള്ള ശാഖകൾ പഴുതാരയുടെ കാലുകൾപോലെ നില്ക്കുന്നതു കാ

ണം. ഒത്തനടുക്കുള്ള രണ്ടു തൂവലുകൾ അസാരം വീതിയുള്ളതായിരിക്കും. വാൽ മുഴുവനും മൈലിന്റെ വാൽ പോലെ കുത്തനെ നിൽത്താനും സാധിക്കും. ഈ പക്ഷിയെ കാണുന്നത് ആശ്ചര്യവിയാരാജ്യത്തിലാണ്. ചിടക്കു പൂവന്റെ മാതിരിയുള്ള നീണ്ടവാൽ കാണുകയില്ല. മറ്റു പക്ഷികളുടെ ശബ്ദവും പാടും മെഴുപ്പിടിക്കുന്നതിൽ ഈ പക്ഷി ബഹുനിപുണനാണ്. പൂവൻ മൈലിനെപ്പോലെ തിരയുന്നിടം. ഇവൻ ഇരിക്കുന്നത് ആളു കാണാത്ത കുറിക്കാടുകളിലാണ്. വളരെ ശങ്കയുള്ള പക്ഷിയായിരിക്കുകൊണ്ട് ഇതിനെ കണ്ടുകിട്ടുന്ന കാര്യം വളരെ പ്രയാസമാണ്. ഇരതെണ്ടുന്നതു നിലത്തു വീണിട്ടാണ്. ചെറിയ പ്രാണികളേയും പ്രത്യേകിച്ചു ചെമ്മീനുകളേയും ഇവ തിന്നും, ഇതിന്റെ മുട്ട കറങ്ങിയിട്ടാണ്.

കരിങ്കിളി — (King crow or drongo). ഇതു നമ്മുടെ രാജ്യത്ത് എത്രയൊ സാധാരണയായി കാണുന്ന ഒരു പക്ഷിയാണ്. വലിപ്പംകൊണ്ടു നോക്കിയാൽ ഇവൻ എത്രയൊ ശിന്നനാണ്. വാലിന്റെ ഭീഗ്ഗം ഇവന്റെ വലിപ്പത്തിനൊത്തതല്ല വാലിനു പത്തു തൂവൽ ഉണ്ട്. രണ്ടുഭാഗത്തുള്ള വാൽ തൂവൽ വളഞ്ഞ് ഒരു കോൺ ഉണ്ടാക്കുമ്പോലെ പുറകോട്ടു വളഞ്ഞുനില്ക്കുന്നു. നിറം ശുദ്ധം കറുപ്പാണ്. പറക്കുമ്പോൾ ചിറകിന്റെ അറ്റത്ത് ഒരു കരിഞ്ഞ നിറം കാണാം. ഇവൻ കാഴ്ചയ്ക്കു ശിന്നനാണെങ്കിലും ആൾ വളരെ വികൃതിയാണ്. ഏല്പാലം പോടിക്കുന്ന കാക്കയ്ക്ക് ഇവനേയാണ് വലിയ പോടി. ഇവൻ നേരെ കുത്തനെ പൊന്താനും കല്ലു വീഴുമ്പോലെ കി

ശങ്കാരാത്മകമായി താഴുവാനും നിഷ്പ്രയാസം സാധിക്കും. കാര്യത്തെ കണ്ടാൽ വെറുതെ വിടരുതെന്നാണ് ഇവന്റെ പ്രമാണം. കാര്യയുടെ നേരെമീതെനിന്നു കല്പ പോലെ തരസ്സായിരിക്കണം. കൊക്കുകൊണ്ടു മേടാനും, കാക്കയെ പിന്തുടർന്നു പുത്തു നാലഞ്ചു കൊത്താനും ഇവന് ഒരു ഗണ്യമില്ല. ഗതിഹിതനായ കാക്ക കൊക്കുപിള്ളന് അങ്ങും ഇങ്ങും നോക്കുമെങ്കിലും ഈ രസികനെ തൊടാൻ സാധിക്കുമെന്നു വിചാരിക്കേണ്ട. സാധാരണ ഭക്ഷണം പാറകളും മാടനമാണ്. ഇത് ഒരു ചെറിയ ചുളളിമേലോ കമ്പിമേലോ നിന്നു നാലുപുറവും നോക്കും. വല്ല പാറയും പറക്കുന്നതു കാണുമ്പോൾ ഇവൻ ഏറിയ കരണംമറിഞ്ഞുകൊണ്ട് അതിനെയും കൊക്കിപ്പാക്കി തന്റെ പണ്ടത്തെ സ്ഥാനത്തുതന്നെ വന്നുനില്ക്കും. സമീപമൊന്നും മരമില്ലാത്ത ഒരു വിശാലമായ പുൽപ്പുരയിലോ മരണത്തിൽ ഇവൻ അവിടെ മേയുന്ന കാലികളുടെ പുറത്തോ തലമേലോ ചെന്നുനില്ക്കും. കാലി നടക്കുമ്പോൾ പുല്ലിൽനിന്നിളകിപ്പറക്കുന്ന പാറകളെ ഇവൻ ഒന്നോഴിയാതെ പിടിച്ചു കാലിയുടെ മേൽവന്നുവീണു തിന്നും. ഇവന്റെ ശബ്ദം ഇന്നതാണെന്നു വിവരിച്ചുകൂട. ചില സമയം ചുറ്റുമുള്ള സ്വരം മെഴുപ്പിടിച്ചു അതിനെ അതുതപ്പെടുത്തും. ചിലസമയത്ത് അനേകം പക്ഷികൾ ചെന്നിരുന്നു സഭ്യപ്പെട്ട ഒരു മരത്തിന്മേൽ ആരും അറിയാതെ ചെന്നിരുന്ന് ഇവൻ ഒരു വെട്ടന്റെ സ്വരം ഉണ്ടാക്കി സകല പക്ഷികളേയും നാലുപുറത്തും പറപ്പിച്ചു വിനോദിക്കുന്നുണ്ടാകും. നിലത്തിവൻ ഇറങ്ങാറെ ഇല്ല.

ഇവന്റെ കുറിയ കാലം ഞടിയ വാലും നിലത്തിൽകൂടെ നടപ്പാൻ ഇവന്നു സൗകര്യം കൊടുക്കുന്നില്ല. ഇവന്റെ മാതിരിയാണെങ്കിലും ഇവനേക്കാൾ ജാസ്സി വലിപ്പമുള്ള ഒരു കരിങ്കിളി ഉണ്ട്. (Bhimaraj) ഇതിന്റെ പേർ ഭീമരാജൻ എന്നാണ്. ഇതിന് ഒരു മണി മുട്ടുമ്പോഴെയുള്ള മധുരശബ്ദമുണ്ടാക്കാൻ വളരെ താല്പര്യമാണ്. ഭീമരാജന്റെ നിറം കരിങ്കിളിയുടെ നിറത്തേക്കാൾ വളരെ കറുപ്പാണ്. കറുപ്പിന് ഒരു തിളങ്ങൽകൂടി ഉണ്ടാകും.

വണ്ണാരി— (Magpie lark) ആസ്ട്രേലിയാരാജ്യത്തിലെ ഈ പക്ഷിയെപ്പോലെ ആകർഷകാംഗനും കോമളരൂപനും, ഭംഗിയുള്ള നടവടിക്കാരനും, പക്ഷിവർഗ്ഗത്തിൽ അധികമുണ്ടെന്നു തോന്നുന്നില്ല. ഇവന്റെ വിനയത്തെക്കുറിക്കുന്ന മെരുക്കവും, പരിചയഭാവവുമെങ്കോണ്ട് അവിടുത്തുകാർ ഇവനെ ഒരു പഞ്ചാതിയായി വിചാരിച്ച് ഒരിക്കലും ദ്രോഹിക്കു പതിവില്ല. അതറിഞ്ഞിട്ടോ എന്നറിഞ്ഞില്ല ഈ രസികൻ അവരുടെ വീടുകളുടെ മുറ്റത്തിൽ കൂടെയും മേൽപ്പുരയിൽകൂടെയും നമ്മുടെ രാജ്യത്തിലെ വിറവാലന്റെ മാതിരി പാഞ്ഞു കളിക്കുന്നുണ്ടാകും. ഇവൻ ഋതുക്കളുടെ ഭേദഗതികൾ അനുസരിച്ചും ഭക്ഷ്യങ്ങളുടെ ഏറക്കുറവ് അടിസ്ഥാനപ്പെടുത്തിയും ഒരേയൊരു വിട്ടു മരൊറോടത്തു പോക പതിവാണ്. ഇവന്റെ ആഹാരം തുള്ളന്മാരും വണ്ടുകളും അവറയുടെ പുഴുക്കളാണ്. ഇവൻ പറക്കുന്നതു പ്രയാസപ്പെട്ടു ചിറകടിച്ചുകൊണ്ട് ഒരേ നിരപ്പിലാണ്. തിരമാലകളുടെ ഗതിപോലേയുള്ള

ഗതി ഇവന്നില്ല. ഇതിന്റെ കരച്ചൽ ഒരു തുറന്ന ഉഴുവൻ പോലെയാണ്. അത് കരേന്ദരം ആവർത്തിച്ചു കൊണ്ടിരിക്കുന്നതാണ്. ഇതിന്റെ കൂട് അരങ്ങടിപ്പിയിലും മൂന്നുഗുലം ആഴവും ഉള്ളതായിരിക്കും. ഇത് ഉണ്ടാക്കുന്ന മാർദ്ദവവും പശിമയും ഉള്ള കളിമണ്ണാകുകയാണ്, അത് ഉണങ്ങുമ്പോൾ ഇവന്റെ കൂട് ഒരു മൺപാത്രമോ എന്നു തോന്നിപ്പോകും. കൂട് ബാക്കിയുള്ളവരുടെ കണ്ണിൽനിന്നു മറയ്ക്കണം എന്ന വിചാരമെ ഇവന്നില്ല. ഭൂമിയ്ക്കു വിലങ്ങുനെയായി നില്ക്കുന്ന ഇലയൊന്നുമില്ലാത്ത മരക്കൊമ്പിന്മേൽ ഇവൻ ചെയ്യപ്പെട്ടു തന്റെ കൂട് ഉണ്ടാക്കുന്നു. ചിലപ്പോൾ ഈ കൊമ്പ് ഒരു പുഴയിലേക്കു ചരിഞ്ഞുകിടക്കുന്നതുമായിരിക്കും. ഇതിന്റെ മുട്ടകൾക്ക് ഒരു നിശ്ചിതമായ ആകൃതിയോ വണ്ണമോ ഉണ്ടാകയില്ല. കൂട്ടിൽ രണ്ടുമുതൽ നാലുവരെ മുട്ടകൾ ഉണ്ടാകും.

കരിമോറൻകയിൽവണ്ണാരി— (The black faced cuckoo shrike) സൂര്യനെപ്പോലെ വെളിച്ചം സിന്ധുവിൽ ആകപ്പോടെ വിതറിയപോലെ കാണുന്ന ഒരു ജാതിപ്പക്ഷിയാണിത്. ഫേമന്തകാലത്താണ് ഇതിനെ അധികം കണ്ടുവരുന്നത്. നിബിഡമായ ചുളളിക്കാട്ടിൽ ഇതിനെ കാണുകയില്ല. കന്ന്, തുറസ്സ് സ്ഥലം ഇതൊക്കെയാണ് ഈ പക്ഷികളുടെ സഹവാസംകൊണ്ടു ശോഭിക്കുന്നത്. ശക്തിയോടെയുള്ള ഇതിന്റെ പാറൽ തിരപ്പോലെ പൊന്തയും താണും കൊണ്ടാണ്. ഇതിന് ഉയരത്തുള്ള ഉണക്കക്കൊമ്പിന്മേൽ നില്ക്കാനാണ് അധികം താല്പര്യം കാണുന്നത്. ഇങ്ങിനെയുള്ള സ്ഥലത്ത് ഇളക്കമില്ലാതെ ഇവൻ വളരെ

നേരമിരുന്നുകൊള്ളുമെങ്കിലും ഉച്ചയ്ക്കു തികഞ്ഞുവരുമ്പോൾ മെല്ലെ പച്ചിലകളുടെ ഉള്ളിൽ ചെന്നുകൂടും. ഏതുതരം പ്രാണികളെയും ഇവറ്റു തിന്നും. ചെറിയ പഴുപ്പും വേണ്ടെന്നുവെച്ചിട്ടില്ല. എപ്പോഴും ഒരു കവച്ചത്തിൽ ത്രികോണാകൃതിയിലുള്ള ഒരു കൂട് ഇതുണ്ടാക്കുന്ന ഇരാനിലെയും പൂപ്പുംകൊണ്ട് ഉണക്കച്ചുട്ടികൾ പിണച്ചുകെട്ടിട്ടാണ് കൂട്ടാക്കുന്നത. കൂടിന്റെ നിറവും അതു നില്ക്കുന്ന കൊമ്പിന്റെ നിറവും ഒരുപോലെയായിരിക്കുകൊണ്ടു കൂടുകണ്ടുകിട്ടുന്നതു വളരെ പ്രയാസമായ കാര്യമാണ്. ഇതിന്റെ ശബ്ദം കേൾക്കാൻ കൊള്ളില്ല എങ്കിലും ആ പരുപരുത്ത ശബ്ദം അതു വളരെ പ്രാവശ്യം ആവർത്തിക്കുന്നു.

പാററപിടിയൻ— (The common fly catcher)
ഈ ചെറിയ പക്ഷിയുടെ സ്ഥിരവാസം ആഫ്രിക്കയാണെങ്കിലും കൂടുകെട്ടി കഞ്ഞുചിരിക്കുവാൻ ഇംഗ്ലണ്ടിലുംകൂടി എത്തുന്നുണ്ട്. ഇംഗ്ലണ്ടിൽ നാട്ടുപുറത്തു പാർക്കുന്നവർക്ക് ഇവൻ ഒരു നല്ല പരിചയക്കാരനാണ്. ഇലയില്ലാത്ത കൊമ്പിന്മേലോ, റെയിലിന്മേലോ, ഇരിമ്പുകമ്പിന്മേലോ ചെന്നിരുന്നു കൂടക്കൂടെ കരഞ്ഞുകൊണ്ടിരിക്കുമെങ്കിലും തരത്തിനു വല്ല പാററയും ചാറുന്നതു കണ്ടാൽ പറഞ്ഞുചെന്ന് അതിനെയും കൊക്കിയാക്കി തന്റെ സ്ഥാനത്തുതന്നെ വന്നുനില്ക്കും. ഇതിന്റെ പ്രധാനാഹാരം ഷർപാദപ്രാണികളായിരിക്കുകൊണ്ട് ഈ ചെറുപക്ഷി നിശ്ചയമായിട്ടും കൃഷിക്കാരുടെ ഒരു ഉററബന്ധുവാകുന്നു. മണിക്കണ്ഠനീച്ചകളെകൂടി ഇവറ്റു തിന്നും. ഷർപാദ

ങ്ങളുടെ ദമിക്കാത്ത കടംഭാഗങ്ങൾ ഓരോ ഉരുളയായി ഈ പക്കി വിസർജ്ജിക്കാറുണ്ട്. കൂട് ഒരു മതിലിന്മേലോ, വീടുകളുടെ വലക്കെട്ടുപണിയിന്മേലോ, വീട്ടിന്റെ ചുമരിന്മേലോ പണിതു വീടും. നമ്മുടെ ഇറക്കിളിയെപ്പോലെ ഇതും വളരെ മെരുക്കമുള്ള പക്കികളാണ്. കൂട്ടിന്റെ അടുക്കെ പോയി അതിന്റെ ഉള്ളിൽ നോക്കിയാലും പട ഭയപ്പെട്ടു പറന്നുപോകാറില്ല. കുട്ടികളേയും കൂട്ടി പുറത്തിറങ്ങിയാൽ കറെകാലത്തോളം പാററപിടിയന്മാർ ഷർപാപ്രോണികളെ ഉപേക്ഷിച്ച് ഇലകളുള്ള മരങ്ങളിന്മേൽ വെന്ന് പഴങ്ങൾ തിന്ന കാലംകഴിക്കുന്നു. ഈ പക്കിയുടെ നിറം കരിഞ്ചുവപ്പാണ്. ചിറകിനും വാലിനും കറുപ്പു കറെ കട്ടിയിലുണ്ടാകും.

വാലൻപാററപിടിയൻ — (The paradise fly catcher) കാഴ്ചയിൽ ഇത് ഒരു ചെറിയ മുറുത്തലയനേപോലെ ഇരിക്കും. ഇവററയ്ക്കു വളരെ നീണ്ട വാലുണ്ട്. അവ കറത്തിട്ടാണ്. പ്രായപൂർത്തി ആത്തിയ ആണിന്റെ ശേഷംഭാഗങ്ങൾ കുമ്പായംപോലെ വെളുത്തിട്ടാണ്. പെണ്ണിന്റെ നിറം ചുവപ്പാണ്. (Chestnut) ചെറുതാകുമ്പോൾ ആണും പെണ്ണിനേപ്പോലെ ചുവന്നിട്ടായിരിക്കും. വലിപ്പംവെക്കുന്നോരും ചുവപ്പുതുവൽ ക്രമേണ വീണ്ട പകരം വെളുപ്പുതുവലകൾ വളർന്നു വരുന്നു. ഇങ്ങിനെ ചെറുപ്പത്തോൾ ചില പൂവന്മാരെ വെളുപ്പും ചുവപ്പും നിറത്തിൽ കാണേണ്ടതാണ്. അങ്ങിനെ വളരെ ആറുക്കു കാണാൻ സാധിച്ചിട്ടുണ്ടെങ്കിലും ഞാൻ ഇതുവരെ കണ്ടിട്ടില്ല. ആൻ പാക്കമ്പോൾ ആകാശത്തിൽ നിന്നു വീഴ്

ന്ന മേല്ക്കൊളളി ഓർത്തിച്ചുപോകും. സ്വഭാവംകൊണ്ടു നോക്കിയാൽ ഒരിക്കലും ഒരേടത്തു സ്വൈരത്തോടെ ഇരിക്കാത്ത ഒരു തെങ്ങിയാണ്. ഇത് ഒരു കൊമ്പിൽനിന്നു മറെറാരു കൊമ്പിനേൽ തുളിക്കൊണ്ടും ഒരു മരത്തിൽനിന്നു മറെറാരു മരത്തിനേൽ പാറിക്കൊണ്ടും കാലം കഴിക്കുന്നുണ്ടാകും. പറന്നിട്ടാണ് ഇതു പാററകളെ പിടിക്കുന്നതെങ്കിലും ചുളളിമേലോ ഇലമേലോ പാറിക്കിടക്കുന്ന പൂഴ്കളെയും കിട്ടിയാൽ ഇവൻ വെറുതെ വിടുന്നവനല്ല. ഇവൻ നിലത്തിറങ്ങിയതു ഞാനിതുവരെ കണ്ടിട്ടില്ല. ഇതു പൂപ്പുകൊണ്ടും മറ്റും ഒരു കൂട്ടുണ്ടാക്കുന്നു. ഇതിന്റെ ഉള്ളു രോമംകൊണ്ടും വൃറകൊണ്ടും മുറ്റുവാക്കുന്നു. സിങ്കാലകൾ പൂവനെ പരത്തിക്കുള്ളതെന്നും പിടയെ തീക്കുള്ളതെന്നും നിറംകൊണ്ടു വിളിച്ചുവരുന്നു.

പാട്ട്തെടുമൻ — (The song thrush) ഇത് ഇംഗ്ലണ്ടിൽ സാധാരണ കണ്ടുവരുന്ന ഒരു പക്ഷിയാണ്. ഉഷ്ണകാലത്ത് ഇംഗ്ലണ്ടിൽ സ്ഥിരവാസംചെയ്യുന്ന ഇപ്പക്ഷി അവിടുത്തെ ചില വലിയ പ്രഭുക്കന്മാരെപ്പോലേതന്നെ കളിർകാലത്ത് ശീതോഷ്ണസ്ഥിതികൊണ്ട് ഇംഗ്ലണ്ടിനേക്കാൾ നല്ലതെന്നു തോന്നുന്ന മറ്റു രാജ്യങ്ങളിലേക്കു യാത്ര ചെയ്യുന്നു. ഓരോ വലിയ കൂട്ടമായി ഒരു രാജ്യത്തിൽനിന്നു മറെറാരു രാജ്യത്തേക്കു പറന്നുപോകുമ്പോൾ ഇവറയ്ക്കുമദ്ധ്യേ മാക്സ് ഓരോ സ്ഥലങ്ങളിൽ നില്ക്കാതെ സാധിക്കയില്ല. അങ്ങിനെ നില്ക്കുന്ന ഒരു സ്ഥലമാണ് ഫിലിഗോലാണ്ട് എന്ന ചെറിയ ദ്വീപ്. ഓരോ വരവിൽ ആ ദ്വീപുകാർ ഇവറയെ കെണിവെച്ച് അനേകം പിടിച്ചു

കളയുന്നു. കെണി എത്രയോ എടുപ്പായ ഒരു യുക്തിയാണ്. വളരെ നീളത്തിലും ലഘുവായ വീതിയിലും ഈ ഭീപുകാർ അവിടവിടെ കഷ്ടിച്ചു നാലഞ്ചടി ഉയരത്തിലുള്ള മുളിക്കാടുകൾ ഉണ്ടാക്കിവെച്ചിരിക്കും. ഇതിന്റെ ആവശ്യം പാട്ടുനടമന്മാരെ പിടിക്കാൻ വേണ്ടി മാത്രമാണ്. ഓരോ നീണ്ടുകിടക്കുന്ന മുളിക്കാടിന്റെ പിൻവശത്തു വലകെട്ടുന്നു. ഭീമന്മാരുമായി തളൻപായ പാട്ടുനടമന്മാർ, വൈകുന്നേരമാകുമ്പോൾ സുഖകരങ്ങളായിത്തീർന്നു മുളിക്കാടുകൾ കണ്ട് അതിന്മേൽ പറന്നു സുഖമായിട്ടറങ്ങി തങ്ങളുടെ ക്ഷീണം മാറുന്നു. നേരം പുലരുമ്പോൾ പക്ഷികളൊക്കെ പറന്നുപോയ്ക്കുളയുമെന്നു നാട്ടുകാർ നല്ല ബോദ്ധ്യമുണ്ട്. അവർ ആ സമയം അടുത്തേക്കു കാണുമ്പോൾ, മെല്ലെ മുളിക്കാടിന്റെ വലയില്ലാത്ത ഭാഗത്തു് ഓരോ കൂട്ടമായിച്ചെന്നുനിന്നു പെട്ടെന്നു നിലവിളിച്ചു കൈകൊട്ടിയും സാധുപ്പക്ഷികളെ പേടിപ്പെടുത്തു. ഉറക്കം നല്ലവണ്ണം തെളിയാത്ത പക്ഷികൾ, ആളില്ലാത്ത ഭാഗത്തേക്കു കതിക്കുകയും അവിടെ മുൻകൂട്ടിവെച്ച വലയിൽ കെണിത്തൂ തൂകിപ്പോകുകയും ചെയ്യുന്നു. ഈ ഭീപുകാർ മാംസത്തിന്നു് ഈ കാലങ്ങളിൽ ആശ്രയിക്കുന്നതു് പെരും പാട്ടുനടമന്മാരെ മാത്രമായിരിക്കുകൊണ്ട്, ഓരോ കൊല്ലത്തിൽ ഈ സാധുപ്പക്ഷികൾ എത്ര കണക്കില്ലാതെ കൊല്ലപ്പെടുപോകുന്നു വിചാരിച്ചുനോക്കുവിൻ. ഇങ്ങിനതെന്നെ ബെൽജിയം, ഇറാഖി മുതലായ യൂറോപ്പിലെ രാജ്യങ്ങളിൽനിന്നും ഈ തരം പക്ഷികളെ വളരെ പിടിച്ചുപോകുന്നു.

ചില രാജ്യക്കാരുടെ മുഖ്യാഹാരം ഇതുമായിരിപ്പുകേൾ മാത്രമായിരിക്കുകൊണ്ട്, ഇവറ്റു വരുന്ന കാലങ്ങളിൽ നാട്ടുകാരിൽ ഓരോരുത്തന്റെ വകയായും മൂവായിരത്തിൽ കുറയാതെ കെണികൾ വെച്ചുപോകുന്നു. 'മെക്വില്ലിഗ്രി' എന്ന ഒരു ധാര വിവരിച്ചതു കേൾക്കുമ്പോൾ, പാട്ട്നെടുമന്റെ മാതിരിയുള്ള പക്ഷികളെ ഒരിക്കലും ദ്രോഹിച്ചു പോകരുതെന്നു തോന്നും. "പാട്ട്നെടുമൻ എന്റെ മനസ്സിൽ പതിഞ്ഞത് ഫെബിൾഡീസ് എന്ന ലിപ്പിൽ വെച്ചിട്ടാണ്. ഇവനെ ഇശ്ശി ധാരാളമായിക്കാണുന്നത് ഇവിടെത്തന്നെയാണുതാനും. ജപാജ്ജപമാനനായ ഭാസ്കരൻ തന്റെ പ്രഭുവും ചുരുക്കി, ശാന്തമായ സമുദ്രത്തിൽ തന്റെ രക്തകിരണങ്ങൾ വിതച്ചുകൊണ്ടു പശ്ചിമചക്രവാളത്തോടടുക്കുന്നു. കുന്നിന്മേൽ അവിടവിടെ വിതറിക്കിടക്കുന്ന മേഷങ്ങൾ, തുളിക്കുളിക്കുന്ന തങ്ങളുടെ സന്താനങ്ങളേയും കടാക്ഷിച്ചുകൊണ്ടു ശ്രദ്ധാ മേയുന്നു. മലക്കൊടുമുടികളിന്മീതേൾപ്പി വലിയ ശക്രകൾ (Eagle) സമുദ്രതീരത്തിലുള്ള വലിയ പാറകളിന്മേലുള്ള തങ്ങളുടെ സങ്കേതസ്ഥലങ്ങളിലേക്കു പുഴയൊഴുകുമ്പോലെ പറന്നുവെല്ലുന്നു. പാറകളിന്മേൽ മെല്ലെ ചെന്നടിക്കുകയും പാറകളുടെ വിടകളിൽ പത് ഞ്ഞ ശബ്ദത്തോടെ കടക്കുകയും ചെയ്യുന്ന തിരമാലകളുടെ മഞ്ചിയ ശബ്ദമല്ലാതെ കണ്ണുകളിൽ മററു യാതൊരു ശബ്ദവും വീഴാതിരിക്കുന്നു. വികസിച്ചു പുഷ്പങ്ങളുടെ വാസനവാഹിയായ ഒരു പശ്ചാത്യമാരുത പോതം നമ്മെ മന്ദമായി വന്നു തലോടുന്നു. ആ സമയത്താണ് പൂപ്പ് പിടിച്ച ഒരു കരിങ്കല്ലിന്റെ ശിഖരത്തി

നേൽ ഇരുന്ന് പാട്ടുനേടുമൻ തന്റെ കണ്ണും തുറന്നു പാട്ടിന്നാരംഭിക്കുന്നത്. അവന്റെ ഗാനത്തിന്റെ പ്രതിധ്വനി ആ കുന്നിന്റെ പള്ളിയിൽനിന്നു മാർദ്ദവമായും മധുരമായും പുറപ്പെട്ടുകൊള്ളുകയും ചെയ്യുന്നു. അനിശ്ചിതോല്പാദനങ്ങൾകൊണ്ട് ആശ്ചര്യമയങ്ങളായ മറ്റു പാട്ടുകൾ ഉണ്ടായിരിക്കാം. ഓഹ്വോവിലെ രാജ്യക്കാരുടെ ഗാനങ്ങൾക്കു താളം പിടിക്കുകയോ, കെണിയന്മാരായ ഹുണന്മാരെ വിനോദിപ്പിക്കുകയോ അവിടത്തെ കളിക്കുളിയും ചെയ്യുന്നുണ്ടായിരിക്കും. എന്നാലതൊന്നും എന്നെന്നേക്കൂ ആകുലിക്കുന്നില്ല. എന്നിങ്ങനെ പാട്ടുനേടുമന്റെ ഗാനം എന്നെന്നും മതിയായിത്തീരുന്നതല്ല. എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ ഇതു നമ്മുടെ ആത്മാവിൽതന്നെ പ്രവേശിക്കുന്നു. ഹൃദയത്തെ ആർദ്രത ഉണ്ടാക്കുവണ്ണം ഉരുക്കുന്നു. ഒരു ആരാധ്യമായ ശാന്തത മനസ്സിൽ ഉണ്ടാക്കുന്നു. ഭൂമിയിലെ ശാന്തിസ്വപ്നത്തിലെ അതിരുകവിഞ്ഞ പരമാനന്ദത്തോടു സംയോജിപ്പിക്കുന്ന മറ്റു ഭിക്ഷകളിൽ നേടുമന്റെ ഗാനം ഉണർവും ഉല്ലാസവും തരുമായിരിക്കും. ഇവിടെ, ഈ സമുദ്രാവൃതമായ വിജനപ്രദേശത്ത് ഇതു ശാന്തിയും ആശ്വാസവും ഉണ്ടാക്കുന്നു. തടാകംപോലെ ഇരിക്കുന്ന മനുഷ്യമനസ്സിന്റെ ചലനത്തെ ഈ ഗാനത്തിന്റെ മന്ത്രശക്തി ശമിപ്പിക്കുന്നു. വസന്തകാലത്തിലെ സുരഭിലമായ മന്ദമാരുതന്റെ ചെറുതിരയടിപോലെ, ഇടവിട്ട അവസരങ്ങളിൽ, പൊന്തിയും താണും കേൾക്കാത്തുണർന്നു ഇവന്റെ സ്വരമാധുര്യം പരിതസ്ഥലാവസ്ഥകൊണ്ടു പരിശോഭിക്കപ്പെടുപോകുന്നു.” നേടുമൻഅച്ഛ, ഇര,

പഴ മുതലായ പ്രാണികളെക്കൂടാതെ ചെറിയ പഴങ്ങളേയും തിന്നുന്നു. ഇത്തരത്തിൽ പ്രാണികളെ എടുത്ത് ഒരു തല ഇറക്കിപ്പിടിച്ച ശേഷം ഭാഗം കല്ലോടിച്ചു പൊളിക്കുന്നു. മാച്ച് മാസം നെടുമുടൻ ഇണയേകുകയും എപ്രിൽ ആരംഭത്തിൽ കൂടുകെട്ടുവാൻ വട്ടംകൂട്ടുകയും ചെയ്യുന്നു. കൂട് വളരെ ഉയരത്തിൽ കൊണ്ടുവെക്കാറില്ല. ഇടതിങ്ങിയ കുറിക്കാട്ടിലും ഘനമുള്ള വേലികളിനേയും സാധാരണ പിടിപ്പിച്ചു കാണാം. കൂട്ടിന്റെ പുറം നോക്കിയാൽ നേരിയ ചുളികളും വേരുകളും പല്ലുകളും നേരിയ ചളിയോ, ചാണകമോ, പരത്തിയോകൊണ്ടു കൂട്ടിച്ചെർത്താതെക്കാണാം. കൂട്ടിന്റെ പ്രാസവും ആഴവും നാലിഞ്ചാണ്. കൂട്ടിന്റെ നിർമ്മാണപദാർത്ഥങ്ങൾ പലപ്പോഴും ചുറ്റാസപ്പെട്ടിരിക്കാൻ മതിയെങ്കിലും കൂട്ടിന്റെ പൊതുവായ ആകൃതിക്കു യാതൊരു ഭേദവും കാണുകയില്ല. ദാദാ കൂട്ടിൽ 4 മുതൽ 6 വരെ കുട്ടികളുണ്ടാകും. നിറം നീലപ്പച്ചമേൽ കരിഞ്ചുവപ്പു കത്തുകയാണ്. പാട്ടുനേടമന്റെ നിറം ഒരുവക കരിഞ്ചുവപ്പാണ്. (olive brown) ചിറകിന്റെ അറ്റത്ത് മഞ്ഞപ്പുള്ളികളുണ്ട്. നെഞ്ഞും ഉദരവും വെള്ളമേൽ ചുളികളുള്ള രീതിയിലാണ്.

കരിമ്പൻ— (Black bird) ആകൃതിയിൽ ഒരു നെടുമനെപ്പോലെ ഇരിക്കുമെങ്കിലും ഇവന്റെ കുറപ്പുവണ്ണം ഒരു പ്രത്യേകത തന്നെയാണ്. ഇതും ഒരു ഇംഗ്ലീഷ് പക്ഷിയാണ്. ഇതിന്നു കുറിക്കാട്ടാ മരവും നിറഞ്ഞ ഭിക്കകളോടാണ് വളരെ താല്പര്യം. ശീതകാലത്ത് ഇവൻ

പട്ടണങ്ങൾക്കും ഗ്രാമങ്ങൾക്കും അടുക്കേ വരും. അക്കാലത്ത് ഇവന്റെ ഭക്ഷണം അച്ചുകൂടാണ്. ഇതിന്റെ തോട്ട് പൊട്ടിക്കുന്നതു നെടുമൻ പൊട്ടിക്കുംപോലെ തന്നെയാണ്. ഒന്നിന്റെ വയറിൽ കണ്ടത് വെറും ധാന്യങ്ങളും മറ്റൊന്നിന്റെ വയറിൽ കണ്ടത് വെറും വണ്ടികളും ആയിരിക്കുകൊണ്ട് ഭക്ഷണം ഇന്നതെ ആയിക്കൂട്ട എന്നയാതൊരു പിടിത്തവും ഇവനില്ലെന്ന് തോന്നും. കരിമ്പൻ ഇരതെണ്ടിപ്പിടിക്കുന്നതു കാണാൻ രസമുള്ള ഒരു കാഴ്ചയാണ്. ഒന്നു പറന്നു നിലത്തുപീണതിൽചിന്ന കരേണരത്തോളം തന്റെ നേരെ മുമ്പാത്തു നോക്കി. പിന്നെ പെട്ടെന്നു മുന്നോട്ടു മാടി, കൊക്കുകൊണ്ടു നിലം കിട്ടച്ചു, അതിൽനിന്ന് ഒരു ഇരയെ വലിച്ചു പുറത്തിട്ടു. ഇതു ബാക്കി പക്ഷികളെപ്പോലെ വലിച്ചിട്ടുപാടെ അതിനെ വിഴുങ്ങുന്നില്ല. ഒന്നാമത് ഒരു ചെറിയ കഷണം മുറിച്ചെടുത്ത് അതു വിഴുങ്ങുന്നു. ഇങ്ങിനെ ഇരയുടെ നീണ്ട ശരീരം തീരുംവരെ ഓരോ ചെറിയ കഷണം മുറിച്ചു മുറിച്ചു തിന്നുന്നു. ഇതു ചിന്നെയും കരേണരത്തോളം തുള്ളിനടന്നു മറ്റൊരു ഇരയെ കണ്ടുപിടിക്കും. അതും മുമ്പറത്തേപ്രകാരം തിന്നും. നിലത്തിൽനിന്നു തുള്ളുമ്പോൾ അതു വാൽ അസാരം പൊക്കിപ്പിടിച്ചു വിടത്തുന്നതു കാണുമ്പോൾ ഇവൻ ഒരുതരം വണ്ണാത്തിപ്പുള്ളോ എന്നു തോന്നിപ്പോകും. കരിമ്പന്റെ സ്വഭാവത്തിലും ഒരുവക മാധുര്യം കിടപ്പുണ്ട്. ഒരു ദിവസം ഒരു പെൺകരിമ്പൻ, വളരെ നീണ്ട ഒരു നിലത്തിരയെ കൊണ്ടുവന്നു തന്റെ കൂട്ടിൽ കിടക്കുന്ന കുട്ടിയുടെ തൊള്ളയിൽ ഇട്ടു, മറ്റൊരു

ഇരയ്ക്കുവേണ്ടി പറന്നുപോയി. മടങ്ങിവന്നു നോക്കുമ്പോൾ തന്റെ കുഞ്ഞിന്റെ ചുണ്ടിൽനിന്ന് ഈ ഞൊണ്ടുകിടക്കുന്നതു കണ്ടിട്ട് അതു സങ്കടസൂചകമായ ഒരു ശബ്ദമുണ്ടാക്കി. ഇതു കേട്ടപ്പോൾ സമീപത്തുണ്ടായിരുന്ന പൂവൻ തന്റെ ഭാര്യയുടെ സഹായത്തിനെത്തി. രണ്ടാളുംകൂടി ഈ നീണ്ട ഇരയെ വല്ലവിധത്തിലും കുഞ്ഞിന്റെ തൊള്ളയിൽ കുത്തിനിറയ്ക്കുവാൻ ആവുന്നതൊക്കെ ശ്രമിച്ചുനോക്കി. സാധിച്ചില്ല. സമത്വമായ പൂവൻ നിരാശപ്പെടാതെ ഒരു പരിശോധന നടത്തി. നോക്കുമ്പോൾ ഇരയുടെ ഒരു ഭാഗം, കുഞ്ഞിന്റെ നെഞ്ഞത്തെ തുവലോട് ഒന്നു ചുറ്റത്തുപായിരുന്നു. പൂവൻ വളരെ ചരിതത്തോടെ ആ ചുറ്റ അഴിച്ചു, ഒരുവിധേന കുഞ്ഞിനെക്കൊണ്ടു വിഴുങ്ങി. ഇതിന്റെശേഷം പൂവൻ സമീപമുണ്ടായിരുന്ന ഒരു മരക്കൊമ്പിന്മേൽ ചെന്നിരുന്നു, തന്റെ സ്വപ്നങ്ങളിൽപെച്ച് ഏറ്റവും മാധുര്യമുള്ള വററ ചൊഴിഞ്ഞു, അകാലമരണത്തിൽനിന്നു തന്റെ കുടുംബത്തിൽ ഒന്നിനെ രക്ഷിച്ചതുകൊണ്ട് ഈശ്വരനെ നന്ദിപൂർവ്വം സ്തുതിച്ചു. പൂവൻ കരിമ്പൻ ആകപ്പാടെ കുറച്ചാണെങ്കിലും അവന്റെ കൊക്കും കണ്ണിന്റെ ചുറ്റും മധുരനാരങ്ങളുടെ നിറമാണ്. കരിമ്പി ഒരു കർണ്ണകുപ്പിനിറമാണ്. കൊക്കിന്നു മുമ്പാണു നിറത്തിൽ കടുപ്പം കൂടും. നെഞ്ഞുത്ത് കുറുത്ത വരകൾ ഉണ്ട്.

കുറുവാലൻ—(The common wren) ഇംഗ്ലണ്ടിൽ കാണുന്ന ഏറ്റവും ചെറിയ പക്ഷി കുറുവാലനാണ്. ഇവന്റെ കൂട്ടമെ മദ്ധ്യേ ആസ്വചര കണ്ടിട്ടുണ്ട്, എത്രയൊ

പണ്ട് ഇംഗ്ലീഷ് കാർ ഈ സാധുപ്പക്ഷിയെ വളരെ ദ്രോഹിച്ചിരുന്നു. ചിലകാലങ്ങളിൽ കുട്ടികൾ ഓരോകൂട്ടമായിച്ചു കറുവാലനെ കുറിക്കാടുകളിൽനിന്നും മറ്റും തെളിച്ചു പറപ്പിക്കുകയും പറക്കുമ്പോൾ വടിക്കുഷണം കൊണ്ടു എറിഞ്ഞു തള്ളിയിടുകയും ചെയ്യുന്നു. കറുവാലൻ ഒരേസമയത്തു വളരെ ദൂരത്തോളം പറക്കാത്തതുകൊണ്ടു കുട്ടികൾക്കു അവരുടെ ശ്രമകർമ്മത്തിന്നു എളുപ്പം നിലിക്കുന്നു. ഇങ്ങിനെ കൊന്നതിൽപിന്നെ ഇവന്റെ ശവത്തിന്മേൽ ചില വണ്ണനാടകൾ കെട്ടി, ഒരു വടിയിന്മേൽതൂക്കി വീടുതോറും കൊണ്ടുപോകുമ്പോൾ ഓരോ വീടുകാർ ഈ കലപാതകികൾക്കു അവസ്ഥാനുസരണം ഓരോസമ്മാനം വെക്കുന്നു. ഇങ്ങിനെ പിരിഞ്ഞുകിട്ടുന്ന പണംകൊണ്ടു കുട്ടികളൊക്കെ ഒരു വിരുന്നു കഴിക്കുന്നു. ഈ ക്രൗര്യകർമ്മത്തിന്റെ ഉത്ഭവമെന്തായിരിക്കുമെന്നു ഈ കാലങ്ങളിൽ ഉറപ്പിക്കുമാത്രമെ ചെയ്തുകൂട്ടൂ. പണ്ടുതന്നെ ഇംഗ്ലീഷുകാരുടെ ആചാര്യന്മാർ ഡിറൂയിഡ്സ് എവിളിച്ചുവരുന്ന ഒരുകൂട്ടം നീണ്ടതാടിക്കാരായ ജീവിമാരായിരുന്നു. അവർ കറുവാലനെ വളരെ പിട്ത്തമായിരുന്നു. അതിനെ ദ്രോഹിക്കരുത് എന്നൊരു ശാസനയും അവർ പാസാക്കിയിട്ടുണ്ട്. പിന്നീടാണു കൃഷ്ണാനികൾ ഇംഗ്ലണ്ടിൽ എത്തിയത്. ആ മതത്തിന്നു പ്രചാരം വളർച്ചപ്പോൾ, പ്രാമീനാചാര്യന്മാരെ കരുതിക്കൂട്ടി ദ്രോഹിക്കുവാൻവേണ്ടി അവർ ഇഷ്ടപ്പെടുന്ന പക്ഷിയെ കൊല്ലാനുള്ള ഒരു മയ്യാദനപ്പിൽ വരുത്തിയതായിരിക്കും. എങ്ങിനെയായാലുംശരി മതത്തിന്റെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ-

എന്നവെച്ചാൽ ദൈവത്തിന്റെപേരിൽ—ചെയ്യപ്പെട്ട പോലെ കടകൈകൾ മനുഷ്യർ മറുതാതൊരു വിഷയത്തിലും ചെയ്തിട്ടുണ്ടാകയില്ലെന്നു തീർച്ചപറയാം. നമ്മുടെ കാവുകളിൽ ആടിനേയും കോഴിയേയും വെട്ടുംപോലെ ചിലരാജ്യക്കാർ കുറുവാലനേയും സംഹരിക്കുന്നു.

കുറുവാലൻ ഒരു ശിന്നനാണെങ്കിലും അതിന്റെ സ്വരത്തിന്നു നല്ല ഒച്ചയും മാധുര്യവും ഉണ്ടെന്നുമാത്രമല്ല കറെ നേരത്തോളം ഇടവിടാതെ ആ സ്വരം ഉണ്ടാക്കാനുള്ള ശക്തിയുംഉണ്ട്. കുറുവാലന്റെ കൂടും അവൻ വളരെ ഭംഗിയിലും വൃത്തിയിലും ഉണ്ടാക്കിവെക്കുന്നുണ്ട്. ഈ കൂട അഞ്ചുഗുലം ഉയരവും ഏഴുഗുലം വ്യാസവും ഉണ്ടാകും. ഓരോകൂട്ടിൽ അഞ്ചു നീണ്ടുട്ടുകൾ കാണാം. മുട്ടയുടെ നിറം വെളുപ്പാണെങ്കിലും തടിച്ചുഭാഗത്തിൽകുറെ ചുവപ്പുകത്തുകൾ ഉണ്ടാകും.

മുറുത്തലയൻ — (The Madars bulbul). ഇതിന്റെ തലയിൽ കറുപ്പുനിറത്തിൽ ഒരുമുളളുപോലെ തുവൽ പൊങ്ങിനില്ക്കുന്നുണ്ട്. കണ്ണിന്റെ ഓരത്തിൽ തുവലുകൾ ഒരുതുള്ളി രക്താപോലെ നില്ക്കുന്നു. കഴുത്തിന്നുതാഴെ ഒരു കറുപ്പുമാലയുണ്ട്. ഗുദത്തിനടുത്തും ചുവപ്പുവണ്ണമുണ്ട് ഈ പക്ഷിയെ ഇവിടങ്ങളിൽ ഇരട്ടത്തലച്ച എന്നു വിളിക്കുന്നു. ഇടതിങ്ങിയ കററിക്കാടുകളിലാണുകൂടാകുന്നത്. ഇതിന്റെ സ്വരത്തിന്നു ഒരുതരം മാധുര്യമില്ലെന്നു പറവാൻ പാടില്ല. പലതരം പഴങ്ങളും മൊട്ടുകളും ഭക്ഷിക്കുമെന്നുമാത്രമല്ല ചില അവസരങ്ങളിൽ നിലത്തുവീണു പ്രാണികളേയും ചവറുക്കുന്നുണ്ടാകും. മുറുത്തലയൻ അരിപ്പുകായ വ

ഉൾ പത്മമാണ്. മുൾത്തലയനെ നാട്ടിലേക്കാൾ കുന്നി
മേലാണ് അധികം കാണുന്നത്. വയനാട്ടിൽ ഇവൻ വ
ളരെ വലുതാകുന്നുണ്ട്. മുൾത്തലയന്മാരെ കൊത്തുക
ടക്കാൻ ശീലുണ്ട്. കൊത്തുന്നതു എപ്പോഴും ചുവ
ന്നുവെള്ളമാണ്. കൂട്ടലിട്ടാൽ മുൾത്തലയൻ മറ്റു പ
ക്ഷികളുടെ സ്വരങ്ങൾ മഴുപിടിക്കാറുണ്ട്. മെരുങ്ങിയാൽ
മനുഷ്യരുടെ ചുവലിലൂടെ കൂട്ടുകൂട്ടി വീഴും. ഒരിക്കലും വെ
ളിക്കു പറന്നുപോകാൻ ശ്രമിക്കുകയില്ല. വയനാട്ടിൽ ശീത
കാലത്തു ഉറക്കം ഉണർന്നു കിടക്കുമ്പോൾ ഒന്നാമതു കേൾ
ക്കുന്നതു ഇവന്റെ വർത്തമാനം പറയുമ്പോലെ
തോന്നുന്ന ശബ്ദപരമ്പരയാണ്.

ചിതല — (The sober coloured babbler) വാണോ
ക്കുളി, ചുവലുവെള്ളി, ചുവറ്റിലേത്തത്ത എന്നൊക്കെ
വിളിച്ചുവരുന്ന പക്ഷി ഇതാണ്. ഇതിന്റെ നിറം ക്ഷാ
രാർണ്ണത്തിന്മേൽ ചില വ്യവസ്ഥയില്ലാത്ത വരകളാണ്.
തലവെളുപ്പും വാലിന്റെ അറ്റം കറുപ്പുമാണ്. ശരീര
ത്തോടൊത്തു നാക്കുവായം വാൽക്കുറുപ്പായി ഭീമമാ
യായതോ തോന്നും. ഇതു ഓരോ ചെറിയ കൂട്ടമായി
ട്ടേ നടക്കാറുള്ളൂ. ഇരതെണ്ടുന്നതു നിലത്തു വീണിട്ടാണ്.
നിലത്തു വീണാൽ പിന്നെയുള്ള സഞ്ചാരം തുച്ഛിക്കാണാ
ണു ഒരു ചാട്ടം ചാടി ഒരുണക്കിലു പൊന്തിച്ചു നോക്കി പി
ന്നെ നാലഞ്ചു ചാട്ടം ചാടി, മറ്റൊരില പൊന്തിച്ചു. ഇ
ങ്ങിനെയാണു സമ്പ്രദായം 'ഇടക്കിടക്കു എന്തു കാരണത്താ
ലോ എന്നറിഞ്ഞില്ല ഒക്കപ്പാടെ പറന്നു ഒരു മരക്കോ
മ്പിന്മേൽ ഇരുന്നു, കുറെ നേരത്തോളം കി. കി. എന്നു

കലശലായി ചിറകിട്ടിച്ചും, വാൽ പൊക്കിപ്പിടിച്ചും, ഇടക്കിടെത്തിരിഞ്ഞും, കരഞ്ഞുകൊണ്ടിരിക്കും. കരറനേരം കഴിഞ്ഞു സമാധാനപ്പെട്ടാൽ വീണ്ടും പറന്നു നിലത്തുവീഴും. പണ്ടെത്തേപ്പോലെ തന്നെ ചാടിചാടി ഇരപരതിനടക്കും. കരറനേരം കഴിയുമ്പോൾ ധിന്നേയും മരത്തിനേൽ പാറിവീണു ലഹളകൂട്ടും. ഇതിന്റെ കൂടകാക്കിളപ്പോലെ വൃത്തിയില്ലത്ത മട്ടിലാണു കെട്ടുന്നത്.

തുന്നൻ—(The Tailor bird.) ചെറിയ പക്ഷിയാണെങ്കിലും വാൽ പരന്നു നീണ്ടിട്ടാണ്. വാലിന്റെ രണ്ടുവശം മറുളള തൂവലേക്കാൾ നീണ്ട് ഇടത്തും വലത്തുമായി നില്ക്കുന്നുണ്ടാകും. ഇതിനെ ഇന്ത്യാരാജ്യത്തിൽ എഴും കാണുമെന്നു കേൾക്കുന്നു. അതുകൊണ്ടു നമ്മുടെ രാജ്യത്തും ഇത് ഉണ്ടായിരിക്കേണ്ടതാണ്. എന്നാൽ ഞാൻ ഈ ജാതിയെ ഇതുവരെ കണ്ടിട്ടില്ല. കാട്ടുപ്രദേശത്തിലിപ്പാനാണ് ഇതിന്നു പ്രത്യേകവാത്സല്യമുള്ളത്. അപൂർവ്വമായിട്ട് ഇതിനെ ഓരോ ചെറിയ കൂട്ടമായിട്ടു കാണുമെങ്കിലും സാധാരണ ഓരോ ജോടായിട്ടാണു നടക്കുന്നത്. ഇതു എപ്പോഴും മരക്കൊമ്പുകളിൽനിന്ന് അങ്ങടും ഇങ്ങടും തുള്ളുന്നുണ്ടാകും. ഇതിന്റെ ശബ്ദത്തിന്നു നല്ല ചെളുണ്ടു. അതു വളരെപ്പാവശ്യം ആവർത്തിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുകയും ചെയ്യും. ഇവകളിനേലും മരത്തോലിനേലും മറഞ്ഞുകിടക്കുന്നു. പ്രാണികളേയും പഴുക്കളേയും ഇവ തിന്നുതീർക്കുന്നത്. ഉറവിനേക്കൂടി കണ്ടെത്തുവെച്ചേക്കുകയില്ല. ചിലസമയം ഭക്ഷണാർത്ഥം ഇവ നിലത്തും ഇറങ്ങിവരും. തിന്നുമ്പോഴും ചാടുമ്പോഴും ഇവക്കു വണ്ണ

ത്തിപ്പുള്ളിനെപ്പോലെ വാൽ കത്തനെ നിർത്തുന്ന സമ്പ്രദായം ഉണ്ട്. ടൂവീ- ടൂവീ- ടൂവീ- എന്നാണിതിന്റെ ശബ്ദം. അഞ്ചാറിലകൾ ഒന്നിച്ചു കൂട്ടിത്തൂണീട്ടാണ് ഇതു കൂട്ടാണാക്കുന്നതു. അതുകൊണ്ടു ഇലകളുടെ സംഖ്യയും വലിപ്പവുംപോലെ കൂടിന്റെ ആകൃതിയും മാറിക്കൊണ്ടിരിക്കും. തൂന്നാൻപയോഗിക്കുന്ന നൂൽ, വണ്ണാമ്പിലിയൊ, പഴുക്കൂടിന്റെ പട്ടോ മരത്തിന്റെ നാരോ മറ്റൊരാ ആയിരിക്കും. ഓരോകൂട്ടിൽ രണ്ടുമുതൽ നാല് വരെ മുട്ടകളുണ്ടാകും. രണ്ടുമാതിരി നിറമുള്ള മുട്ടകൾ ഓരോ കൂട്ടിൽ കാണാം. ഈ പക്ഷിയുടെ നിറം ഒരു മങ്ങിയ പച്ചയാണ്.

കളിക്കിളി:— (The mocking bird) ഈ പക്ഷിയേ അമേരിക്കാഭൂഖണ്ഡത്തിൽ മാത്രമേ കാണുകയുള്ളൂ ഇതു ഗാനമാധുര്യംകൊണ്ടു ശ്രുതിപ്പെട്ട ഒരു പക്ഷി ആണ്. ഇതിനെ പാട്ടുനേടുമനോടും രാപ്പാടിയോടും കിടയായിട്ടാണു കരുതിപ്പോരുന്നത. വൃക്ഷങ്ങളും വള്ളികളും ഇടതിങ്ങി പുഷ്പങ്ങളുടെ സൗരഭ്യംപോങ്ങി. നാലു ഭാഗങ്ങളിൽനിന്നും നാനാവണ്ണങ്ങൾ വിളങ്ങി, ഭൂമിയെ നന്ദനവനമെന്നു ശങ്കിച്ചുപോകുന്ന പ്രദേശങ്ങളിലാണു കളിക്കിളി പാതു്വരുന്നത. ഇവിടെനിന്നാണു കളിക്കിളി തന്റെ പ്രണയസുഖകരമായ പാട്ടുകൊണ്ടു തന്റെ കാന്തയെ മയക്കുന്നത. അവൻ കൂടക്കൂടെ തന്റെ പ്രണയിനിയുടെ ചുറ്റും പറന്നു കളിക്കുന്നുണ്ടാകും. അവൻ വാൽ നല്ലവണ്ണം പരത്തിക്കൊണ്ടു മേലോട്ടു പൊറുത്തു. അവിടുന്ന് ഒരു വൃത്തം ഉണ്ടാക്കുന്ന മട്ടിൽഒരു

പ്രാവശ്യം പുററുപറയുക. അതിൽപിന്നെ അതു പിന്നെയും ഇറക്കിവന്നു തന്റെ കാമിനിയുടെ സമീപത്തു ചെല്ലുന്നു. സന്തോഷംകൊണ്ടു തിളങ്ങുന്ന അവന്റെ കണ്ണുകളിൽ അവൾ അവന്റെ ഭാര്യയായിരിപ്പാൻ അനുകൂലിച്ചിട്ടുണ്ടെന്നു തോന്നാതിരിക്കില്ല. അവൻ അവന്റെ ഭാഗ്യത്തു പക്ഷേപം മെല്ലെ പൊക്കുന്നു. അവൻ തന്റെ ഭാര്യയെ ആദരിപ്പാനോ എന്നു തോന്നുവെന്നു തലയാക്കുന്നു. എന്നിട്ടു പിന്നെയും മേലോട്ടുചെന്നി തന്റെ വിവാഹദിവസം വേണ്ടിവരുന്ന സംഗീതമോ എന്നു തോന്നുമാറു മനോഹരശബ്ദങ്ങൾ പുറത്തിറക്കുന്നു. മനുഷ്യന്റെ കൃത്രിമസംഗീതമൊന്നും ഇവന്റെ സ്വഭാവവികസംഗീതത്തിന്നെതിർ വരില്ല. പാട്ടിന്റെ ഭാഗികൊണ്ടു ഗണിക്കുന്നതായാൽ മറ്റൊരു പക്ഷിയും ഇതിന്നു തുല്യമാകയില്ല. തന്റെ സ്വന്തം പാട്ടുകൾ അവസാനിച്ചതിൽപിന്നെ അവൻ പിന്നെയും ഉയരത്തിൽ പറന്നു, ബാക്കിപ്പക്ഷികൾ പുറപ്പെടുന്ന സകല മാതിരി ശബ്ദങ്ങളും മെഴുപ്പിടിച്ചുവെച്ചതു പുറത്തേക്കിറക്കുന്നു. ഓരോരോ പക്ഷിയുടെ ശബ്ദങ്ങൾ ഇത്ര ശരിയായും കൃത്യമായും മെഴുപ്പിടിക്കുവാൻ ഗ്രാമാഫോണിനുകൂടി കഴിയുകയില്ല. കൂടുകെട്ടാൻ കാലമാകുമ്പോൾ രണ്ടാളും പലേടങ്ങളിലുംവെന്ന് പരിശോധന കഴിക്കുന്നു. ഒടുവിൽ മനുഷ്യൻ തന്റെ ശത്രുക്കളല്ലെന്ന വിശ്വാസത്തിന്മേൽ ഒരു വീട്ടിന്റെ അടുത്തുനില്ക്കുന്ന മരം ഇവർ കണ്ടുപിടിക്കുന്നു. ഒരു കവച്ചത്തിൽ ഉണക്കച്ചുട്ടികളും,

ഇലകളും പല്ലും പരഞ്ഞിയും കൊത്തിക്കൊണ്ടുവന്നു ഇവർ ഒരു ഭവനം പണിയുന്നു. അഞ്ചുമുട്ടകൾ ഇട്ടാൽ പീട പൊരുത്തിന്നു കിടക്കുന്നു. ആ സമയത്തു പൂവൻ അതിന്റെ അടുക്കുന്നിന്നു, അവളുടെ അസ്ഥാമ്പലം മന്ദിപ്പിക്കുവാൻവേണ്ടി ഇടവിടാതെ പാട്ടുപാടുന്നു. ഇങ്ങിനെ ഇരിക്കുമ്പോൾ നിലത്തിൽനിന്നു വല്ല പ്രാണിയും ഇഴയുന്നതു കണ്ടാൽ ഇവൻ പറന്നുചെന്നു അതിനെ കൊത്തിക്കൊണ്ടുവന്നു, അതിന്റെ അഴക്ക കളവാണോ എന്നു തോന്നുമാറു്, ഒന്നരണ്ടു പ്രാവശ്യം അതിനെ മരത്തോടടുത്തു തന്റെ പ്രിയപതിക്കു കൊണ്ടുക്കൊടുത്തു. അവൾ അത് അതീതിയോടെ തിന്നുന്നതു നോക്കി സന്തുഷ്ടനാകുന്നു, പൂച്ചയോ പാമ്പോ പ്രാപ്പിടിയനോ അവരുടെ കൂട്ട കാണാനിടയില്ല. പോരെങ്കിൽ അടുത്തുള്ള വീട്ടുകാരും ഈ ഭവനമൊട്ടുള്ള സ്നേഹംനിമിത്തം ആനും ഇവരെ ഉപദ്രവിക്കാതിരിക്കാൻ സൂക്ഷിക്കുന്നു. കുട്ടി വിരിഞ്ഞാൽ പഴുത്തുളും പ്രാണികളും അവറ്റയ്ക്കു് ആഹാരമായി തള്ള കൊണ്ടുക്കൊടുക്കുന്നു. ഒരു മാസംകൊണ്ടു് കുട്ടികൾ വളർച്ച പൂർത്തിയായി അന്യസഹായംകൂടാതെ തങ്ങളുടെ കാര്യംനോക്കാൻ ശേഷിയുള്ളവരായിത്തീരുന്നു. ചില സമയത്തു കളിക്കുളി തന്റെ കൂട്ടു ഭീപണ്ടിപ്പാതയുടെ കമ്പിമേൽ "കെട്ടുന്നതു്" എന്നു വിസ്ഫുരിതംകൊണ്ടുണന്നു മനസ്സിലാകുന്നില്ല. ഒരു കൊല്ലത്തിൽ മൂന്നുപ്രാവശ്യം മുട്ടയിടുമെങ്കിലും മൂന്നാമതു ജനിക്കുന്ന സന്താനങ്ങൾ ഇവർ ജീവിച്ചു കിട്ടുമൊ എന്നു സംശയമാണ്. കടലുരയടുക്കുന്നോരും കളിക്കുളികളുടെതുക വലിച്ചുവരു

ന്നതു കാണാം. കൂട്ടിൽകണ്ട മട്ട, പിട മണലിൽ കളിക്കാനോ അല്ലെന്നു വിശദീകരിക്കാനോ പോയ അവസരത്തിൽ ആരെങ്കിലും തലതിരിച്ചുവെച്ചാൽ മടങ്ങിവരുന്ന പിട കാര്യം ക്ഷണം മനസ്സിലാക്കയും അവർ അടുക്കെയുള്ള കൊമ്പിൽനിന്നു സങ്കടസൂചകങ്ങളായ സ്വരങ്ങൾ പുറപ്പെടുവിക്കയും ചെയ്യുന്നു. ഇതു കേൾക്കുമ്പോൾ പൂവനും അതിന്റെ സമീപത്തിൽ പറന്നുവീണു പിടയുടെ പരിവേദനങ്ങളിൽ പങ്കാകാളുണ്ട്. മട്ടവിരിയുവാൻ കാലമായാൽ പിടയെചെന്നു തൊട്ടാൽകൂടി അതു കൂടും വിട്ടു പറന്നുപോകയില്ല. പലമാതിരി പാമ്പുകളും ഇഴഞ്ഞുചെന്നു കളിക്കു് യുടെ മട്ടയെയോ കണ്ണുകളെയോ വിഴുങ്ങാറുണ്ട്. എന്നാൽ മിക്ക അവസരങ്ങളിലും തള്ളക്കിളികളും അമ്പരയുടെ നിലവിളികേട്ട് അടുത്തെത്തുന്ന മറ്റു കളിക്കിളികളും ധീരതയോടെ പാമ്പിനെ കൊത്തിപ്പായിക്കുകയോ കൊല്ലുകയോ ചെയ്യുന്നു. പൂച്ച ഇതിന്റെ കൂടു കണ്ടുപോയാൽ തന്റെ സഹജമായ ക്രൗര്യത്തിന്റെ ഉപദേശംമൂലം തള്ളയെപിടിച്ചു കൊല്ലുകയും മട്ടകളേയും കണ്ണുകളേയും നശിപ്പിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. മനുഷ്യാരും ഇതിനെ ദ്രോഹിക്കാറില്ല. നിലത്തു വീണു ഇരതെണ്ടുമ്പോൾ പൂമ്പാറ്റകളെപ്പോലെ ഇവ ചിറകുവിരുന്നുകളും പൂട്ടുകളും ചെയ്യുന്നു. ഒരു ജാതി പ്രാപ്പിടിയൻ ചിലപ്പോൾ അതിവേഗതയിൽ പറന്നു ഇതിനെ പിടിച്ചു കളയാറുണ്ട്. എന്നാൽ അതിന്നു പിടിത്തംകിട്ടാതെ പോയാൽ തന്നെ പിടിപ്പാൻവന്നവനെ, കളിക്കിളി തന്റെ മറ്റു സഹോദരന്മാരേയും സാധാരണ

കൂട്ടി വളരെ ദൂരത്തോളം പിന്തുടന്നു കൊത്തിപ്പറപ്പിക്കുന്നു. വിമിഞ്ഞിട്ട് എട്ടൊമ്പതു ദിവസമാകുമ്പോൾ കൂട്ടിൽ നിന്നെടുത്താൽ കളിക്കിളി ക്ഷണത്തിൽ മെരുങ്ങും. ഇങ്ങനെ എടുത്തുപോറിയ ഒരു സമീപം കാണുന്ന മരത്തിന്മേൽ ചെന്നുവീണു തനിക്കു മതിയാകുമ്പോൾ പാടും പാടി രാത്രിയാകുമ്പോൾ മടങ്ങി വീട്ടിലേക്കുതന്നെ വരിക പതിവാണ്. കളിക്കിളിക്കു മറ്റു സകലപക്ഷികളുടേയും ശബ്ദമുണ്ടാക്കാൻ സാധിക്കുന്നതുകൂടാതെ നാല്പാലികളുടെ ശബ്ദംകൂടി പകർത്താറുണ്ട്. ഒരു മനുഷ്യന്റെ ശബ്ദംതന്നെ അനുകരിച്ചതായി കേൾവി ഉണ്ട്. കളിക്കിളി വളരെകാലം ജീവിച്ചിരിക്കുംപോലും.

വൻകുടിലൻ:— (The great grey shrike of butcher bird.) കുടിലന്മാരുടെ വംശത്തിൽപ്പെട്ടു ഏറ്റവും പെരിയവൻ ഇവനാകുന്നു. ഇതു വളരെ ശക്തിയുള്ള ഒരു പക്ഷിയാണ്. പുറവും ഉദരവും ഒരു മങ്ങിയ കറുപ്പും ചിറകിന്റെ പിൻഭാഗവും തലയും വാലിന്റെ മദ്ധ്യവും കട്ടിയായ കറുപ്പുമാണ്. കൊക്കു വളഞ്ഞു കറുത്തായിട്ടാണ്. തല നല്ല തടിയുണ്ട്. ഇതിന്നു കസായിക്കാരൻ പക്ഷി എന്നു മറ്റൊരു പേരുണ്ട്. ഒരു പ്രത്യേക ട്രസ്സുപോവംകൊണ്ടാണ് ഇവൻ ഈ പേർ സ്വന്തമാക്കിയെടുത്തത്. ഷർപ്പാപ്രാണികളെയും എലി, പല്ലി, ഓരോ തവള മുതലായ ജന്തുക്കളേയും കൊത്തിക്കൊണ്ടു വന്നു നീണ്ടുളളള ചെടികളിൽ ജീവനോടെ തറപ്പിച്ചുവെക്കുന്നു. ചെറിയപക്ഷികളെക്കൂടി ഇവറ്റു കൊത്തിത്തന്നാൽ മടിക്കാറില്ല. ഒരുദിവസം ഒരു വൻകുടിലൻ എ

വിടെയോ പറഞ്ഞുപോകുന്ന വഴിക്ക് ഒരു മുണ്ടലിയെ കണ്ടു. അവൻ പുളിമീങ്കൊത്തിയേപോലെ ഒരേത്തു തന്നെ നിന്നു മുഴുവനോക്കി. ഒന്നും കാണാത്തയാൽ അവൻ പിന്നെയും താണു ഒരു പത്തടി ഉയരത്തിൽനിന്നു ചുറ്റിച്ചുറ്റി സ്കല മുക്കുമുലയും പരതി എന്നിട്ടും എലിയെ കാണാത്തയാൽ അവൻ സമീപമുള്ള ഒരു ചെറിയ വേലിമേൽ പറന്നുവീണ് അവിടുന്ന് വളരെ നേരത്തോളം തിരയുവാൻ തുടങ്ങി. അങ്ങിനെ ഇരിക്കെ അവൻ പെട്ടെന്നു മുണ്ടലിയെ ഒരിക്കൽകൂടി കാണുകയും ആ നമിപ്പത്തിൽ അതിന്മേൽചെന്നു വീണു അതിനെ കൊത്തിക്കൊല്ലുകയും ചെയ്തു. ഒരിക്കൽ ഒരു കരിമ്പന്റെ കരച്ചിൽകേട്ടു ചെന്നുനോക്കിയപ്പോൾ അവനെ മലത്തിരിക്കുന്നതി, കാൽകൊണ്ടിറക്കിപ്പിടിച്ചു അവന്റെ തലക്കു ഒരു വൻകുടിലൻ മേടുന്നതാണു കണ്ടത്. ആളുകൾ വന്നു അവനെ അറുത്ത് ഓടിച്ചിരുന്നില്ലായിരുന്നു ഏകിൽ അവൻ കരിമ്പന്റെ കഥ കഴിച്ചു കളയുമായിരുന്നു.

ടിട്ടികർ— (Titmice) ഈ ജാതിയിലും വളരെ തരം പക്ഷികളുണ്ട്. എല്ലാതരം ഉന്മേഷവും ചുരുവുറക്കും ഉള്ള കൂട്ടരാണ്. പക്ഷകൾക്കുനുകുലമല്ലാത്ത ലണ്ടൻപട്ടണത്തിലുംകൂടി ഈ ജാതിപ്പക്ഷികളെ കാണാം. പട്ടണത്തിലെ പുകയും തിരക്കും ശബ്ദവുമൊന്നും ഇവന്നു മാന്ദ്യത വരുത്തിയില്ല. ഇംഗ്ലണ്ടിൽ കാണുന്ന ടിട്ടിയുടെ നിറം നീലയാണ്. ലണ്ടൻപട്ടണത്തിൽ പാപ്പാക്കിയതിന്റെ നിറം അന്ധാരം മങ്ങിപ്പോകുന്നു. ഫ്രാൻസിൽ ടിട്ടിയുടെ നിറത്തിന്നു പ്രകാശം ജാസ്തി കൂടുന്നു.

പേരാടി— (The great titmice or ox-eye) ടിട്ടി ജാതിയിൽപ്പെട്ട ഏറ്റവും വലിയവൻ ഇവനാണ്. ഇവൻ റൊയായിട്ടോ ഇണയായിട്ടോ മന്ത്രമേ നടക്കാറുള്ളൂ. മറ്റു ജാതിപ്പക്ഷികളുടെ സഹവസരത്തെ ഇവ നില്ല. മരക്കൂട്ടങ്ങളിനിടയിൽകൂടെ നടക്കുന്ന എവനും ഇവന്റെ ഉച്ചത്തിലുള്ള ചിർ-ർ-ർ-ർ-എന്ന ശബ്ദം കേൾക്കാതിരിക്കില്ല. ചിലപ്പോൾ ഇവന്റെ ശബ്ദം രീത്താ-രീത്താ-രീത്താ-എന്ന രീതിയിലാണ്. ഈ ശബ്ദം 800-വാമ ദൂരംവരെ കേൾക്കാം. ചിലപ്പോളിവൻ ശബ്ദംകൊണ്ടു മറ്റു പക്ഷികളെ അനുകരിപ്പാൻ നോക്കും. പല സമയത്ത് ഇവനതു സാധിച്ചു എന്നുംവരും. ഈ പക്ഷി മാപ്പൊത്തുകുളോ ചുരരിന്മേലുള്ള തുള്ളികളോ തന്റെ കൂടായുപയോഗിക്കുന്നു. മരത്തിന്മേലാണെങ്കിൽ തുള അതുതന്നെ ഉണ്ടാക്കുന്നു. പേരാടിയുടെ നീളം അഞ്ചം ഇഞ്ചാണ്. തലയും തൊണ്ടയും ദേഹത്തിന്റെ മദ്ധ്യവും കറുത്തിട്ടാണ്. ചെവിയുടെ അടുക്കെ ഒരു വെള്ള പണ്ണു ഉണ്ട്. ഉദരം മഞ്ഞയാണ്. പുറം പച്ചയും ചിറകു നീലയും വാൽ വെള്ളയുമാണ്. പിന്നേയും പല നിറങ്ങൾ ഇതിന്റെ തൂവലിന് അവിടവിടെ വന്നു കാണാം. നീണ്ടവാലൻ ടിട്ടി— (The long tailed titmouse) പത്തു തൂവൽ അടങ്ങിയ വാൽ കറു നീണ്ടുട്ടാണ്. ഇതിനെ കാണുന്നതു യൂറോപ്പ് വടക്കൻ ആഫ്ര മുതലായ ശൈത്യദിക്കുകളിലാണ്. ഇതു വളരെ ഭംഗിയിലും വൃത്തിയിലും തന്റെ കൂടുകെട്ടുന്നു. കൂട്ടിന്റെ ഉള്ളിൽ ഒരു ഭാഗത്തിൽനിന്നു രണ്ടായിരത്തിൽ അധികം ചെറിയ തൂവലു

കുറു കിട്ടിയിരുന്നു. കണ്ടുകുറു അല്പം വളച്ച് എത്തിയാൽ കൂട്ടിന്റെ അടുത്തുള്ള കൊമ്പിന്മേൽ വന്നുനില്ക്കും. അവിടുന്നാണ് തളുകുറു അവയ്ക്കു തീർക്കുകയെന്നത്. ഒരിക്കൽ ഒരു കൂട്ടൽ പത്തു മുട്ടകൾ കണ്ടിരുന്നു. ഇവ ചിലപ്പോൾ ഓരോ വലിയ കൂട്ടമായി ഒരേത്തരം കൂട്ടം.

മുറിവാലൻ — (The nuthatch) ഇതിന്റെ ചാൽ കടയിൽനിന്നു നേരെ മുറിച്ചുകുളഞ്ഞപ്പോലെ തോന്നും. ഇതിന്റെ കൊക്കു ടിട്ടിയുടെ കൊക്കേക്കാൾ നീണ്ടിട്ടാണ്. ദേഹത്തിന്നു നല്ല സ്ഥൂലതയുണ്ടെങ്കിലും തലക്ക് അതിനടുത്തു തടിയില്ല. ദേഹത്തോടടുത്തുവെണ്ണം തെളിയിട്ടാണ് തുവലിന്റെ നില്പ്. കാൽ വളരെ കറുപ്പിച്ചതാണ്. അതു കൊണ്ടു മരത്തിന്മേൽ നമ്മുടെ മരക്കൊത്തിയെപ്പോലെയാണു നില്ക്കുന്നത്. ഭൂമിയുടെ വടക്കു മേഖലയിലാണ് ഈ പക്ഷികളെ കാണുന്നത്. എന്നാൽ ഇന്ത്യയിലും ബർമ്മയിലും ഇതിനെ കാണും. മന്ത്രാലയം ഇതു കൂട്ടുന്നുണ്ടെന്നത്. ഒരിക്കൽ ഒരു ജോട് മുറിവാലന്മാർ ഒരു പാലുവിയുടെ ഒരു ഭാഗത്ത് പുള്ളിക്കൊക്കെ വലിച്ചുനീക്കി ഒരു സാമാന്യം ആഴമുള്ള കുഴിയിലേക്കു ഉണ്ടാക്കി. അതിൽപിന്നെ ഈ കൂട്ടർ തുളയുടെ ഭാഗങ്ങളിലൊക്കെ ചളിവിതാനിച്ചു. ആ ചളി ഉറച്ചപ്പോൾ ഇതിന്റെ കൂട്ടങ്ങളാൽ ഒരുതരം മൺചാതും വെച്ചതോ ഏതു തോതിലാകും.

ഇഴയൻ — (The common creeper) ഈ ചെറിയ പക്ഷിയേ കാണാത്ത ദിക്കില്ലെന്നു പറയേണം. മരത്തിൽ

നേൽ മരങ്കൊത്തിയേപോലെയാണിരിക്കുന്നത്. എ
ന്നാൽ മരങ്കൊത്തിയേപോലെ കഴുത്തും തലയും പൊന്തി
ച്ചു പിടിക്കുന്നില്ല. കമ്പിട്ടു വീണപോലെയാണ് ഇതി
ന്റെ നില. ഇതിന്റെ ശബ്ദം കേൾപ്പാൻ നല്ല ഭംഗിയുള്ള
താണ്. മരത്തടിയിനേൽ വീണാൽ ഓരോ ചെറിയതു
ള്ളൽ തുള്ളിക്കൊണ്ടു മേലോട്ടു കേറിപ്പോകുന്നത് ഇഴയു
മ്പോലെ തോന്നുന്നതുകൊണ്ടാണ് ഇതിനെ ഇഴയൻ എ
ന്നുപിളിക്കുന്നത്. തുള്ളുമ്പോളൊക്കെ ഒരു മങ്ങിയ ശബ്ദ
വും ഉണ്ടാകുന്നു. നേരെമീതെ കേറിക്കൊണ്ടു മരത്തടി ചു
റ്റിക്കൊണ്ടു പോകുന്ന ഇതിന്റെ ശ്രദ്ധ സകല വീടുകളി
ലും തുള്ളുകളിലും പതിയുന്നു. സഞ്ചരിക്കുന്നസമയത്തു വാൽ
മരത്തടിയിനേൽ നല്ല പണ്ണി അമർത്തു പിടിക്കുന്നതുകാരണം.
മരത്തടിയിനേൽ കേറിക്കളിക്കുമ്പോലെതന്നെ ഇതു മര
ക്കൊമ്പുകളിനേലും ചരിക്കുന്നു. ഇങ്ങിനെ ഏറ്റവും ഉയര
ത്തിൽ കിടക്കുന്ന ഒരു ചുള്ളിമേൽ അതെത്തുന്നു, അവി
ടെ എത്തിയാൽ പിന്നെ രാമബാണംപോലെ അതിവേഗ
തയിൽ പറന്നു മറ്റൊരു മരത്തടിയുടെ കടയിൽചെന്നു
വീണ്ടു അതുംചുറ്റിക്കൊണ്ടു പണ്ടേപ്രകാരം മേലോട്ടു
പോകുന്നു. വല്ല പാറ്റയെയോ പ്രാണിയേയോ കണ്ടാൽ
അവറ്റു രക്ഷപാപിക്കുമെന്നു ഇവൻ കൊക്കിലാക്കുന്നു.
തന്നെ വല്ലപയം നോക്കുന്നുണ്ടെന്നു തോന്നിയാൽ അവൻ
ക്ഷണം മരത്തടിയുടെ അങ്ങേദോശത്തുചെന്നു മറഞ്ഞുകുള
ിയുന്നു. ഇതു ചെയ്തതെ ഒരേടത്തിരിക്കുന്നതു വളരെ അപൂ
ർവ്വമാണ്. ഇണപേരുന്ന കാലങ്ങളിൽ അണ്ണാക്കൊട്ടന്മാ
രെപോലെ മരത്തടിയുംചുറ്റി ഒന്നു മറ്റൊന്നിന്റെ വ

ഴിയേ പറയുന്നതു ഒരു നേരവോക്കായ കാഴ്ചയാണ്. മരത്തുള്ളയിലൊ വെരിൻ വിടയിലൊ ഇവറ്റാ മുട്ടയിടുന്നു. മുട്ട അഞ്ചുമുതൽ എട്ടുവരെ കാണാം. ഈ പക്ഷിയുടെ വണ്ണം വിവരിക്കുന്നതു കറേ പ്രയാസമാണ്. കൊക്ക നീണ്ടു വളഞ്ഞു സൂചിപോലെ നേരിയതാണ്. കണ്ണിന്റെ നേരെമിതെ ഒരു വെള്ളവര ഉണ്ട്. ചിറകിന്റെ മുൻവശത്തും തലയിലും ചെറിയപുള്ളിക്കുത്തുകൾ ഉണ്ട്. ചിറകിന്റെ പിൻവശത്തു കുത്തുകളൊക്കെ നീണ്ട വരകളായിത്തീരുന്നു.

പൂക്കൊത്തികൾ — (FlowerPeckers) പൂക്കൊത്തികൾ ഭംഗിയുള്ള ചെറുപക്ഷികളാകുന്നു. ഈ ജാതിയിൽ അനേകതരം പക്ഷികളുണ്ട്. ഇവറ്റാ അധിവസിക്കുന്നത് ഇന്ത്യയിലും ആസ്ട്രേലിയയിലും ആകുന്നു. രണ്ടു തരത്തെ മാത്രം ആഗ്രഹിക്കയുടെ പടിഞ്ഞാറുഭാഗത്തു കാണുന്നുണ്ട്. ഇവ സഞ്ചിപോലെ തോന്നുന്ന വൃത്തിയുള്ള കൂടുകൾ കെട്ടുന്നു. കരിന്താടിപ്പൂക്കൊത്തി (The black chinned flower Pecker.) ഈ ചെറുപക്ഷികളെ കാണുന്നതു കുറിക്കാടുകളിലാണ്. ഇവ എപ്പോഴും തങ്ങളുടെ പതിഞ്ഞ ശബ്ദം പുറപ്പെടുവിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കും. ഇവറ്റാക്കു മനുഷ്യരെ ഭയം ഉണ്ടാകില്ല. ഒന്നിനെ ചെന്നു തൊട്ടല്ലാതെ അത് അവിടുന്നു പറന്നുപോകുന്നില്ല. മലയൻ നാട്ടുകാർ ഇതിനെ വിളിക്കുന്നപേരിന്റെ അർത്ഥം കനൽ കിളി (Spark bird.) എന്നാകുന്നു. അത് ഈപക്ഷിക്കു നല്ലവണ്ണം യോജിച്ചതാണെന്ന് ഇതിനെ ഒരു നോക്കുക

ണവർ സമ്മതിക്കുന്നതാണ്. കുറിക്കാടുകളിൽനിന്ന് അങ്ങും ഇങ്ങും അമ്പുപോലെ പറന്നുകളിക്കുമ്പോൾ പൂവൻ ഒരു തീജപാലപോലെ ഇരിക്കും. ഇതിന്റെ കൂടു ആകൃതിയുടെ വലിപ്പത്തിലും ഒരു പാത്തയുടെ മുട്ടപോലെ ഇരിക്കും. ഈ കൂടു തടിയില്ലാത്ത തലയുയർന്ന ഒരു മരത്തിന്റെ ഒരു ചെറിയ വള്ളിന്മേൽ കെട്ടിത്തൂക്കി വെച്ചതു കാണാം. കാട്ടിൽനിന്നു മുറിച്ചിട്ട ഒരു മരത്തിന്മേൽ ഒരു ടിപ്പസം ഈ പക്ഷിയുടെ കൂടു കണ്ടെത്തി പരിശോധിച്ചപ്പോൾ കണ്ടുകൾ ഒന്നൊഴികെ എല്ലാം ചത്തുപോയിരിക്കുന്നു. ജീവുള്ളതിനെ ഒരാൾ എടുത്തുകൊണ്ടുപോയി വളരെ സൂക്ഷിച്ചുപോറി തിന്നാൻ കൊടുത്തതു ചോരും നേത്രവാഴക്കയുമായിരുന്നു. വളച്ച് തികഞ്ഞപ്പോൾ ഇതിനെ ഒരു കൂട്ടിലിട്ടു. വളരെ അസ്വസ്ഥനായിരുന്നെങ്കിലും ഇവൻ സിദ്ധനും മെരുക്കമുള്ളവനുമായിരുന്നു. അതിന്റെ നേരെ ഒരു വിരൽ മൂണ്ടിക്കാണിച്ചാൽ ഇവൻ വളരെ കോപത്തോടെ കൊത്തും. കൂട്ടിൽ ഒരു ചെറിയ പാത്രത്തിൽ വെള്ളം വെച്ചുകൊടുത്താൽ ഇവൻ കൂടക്കൂടെ കളിക്കും. ചെറുപ്പത്തിൽ നീണ്ടുമെലിഞ്ഞുകണ്ടിരുന്ന കൊക്ക ക്രമേണ തടിച്ചു കറുതായിവന്നു. വലിപ്പം പൂർത്തിയായപ്പോൾ ഇവൻ ചോരും നേത്രവാഴക്കയും ഉപേക്ഷിച്ചു. അപ്പോൾ ഇവൻ കൊടുത്തുവന്നിരുന്നതു പഞ്ചസാരവെള്ളം മാത്രമായിരുന്നു.

ആസ്ട്രേലിയയിലെ പൂക്കൊത്തി—(The Australian flower pecker). ഈ ഭംഗിയുള്ള ചെറുപക്ഷിയെ ആസ്ട്രേലിയായിൽ എവിടേയും കാണുമെങ്കിലും നാട്ടുകാർ അത്ര സൂക്ഷിച്ചിട്ടുണ്ടെന്നു തോന്നുന്നില്ല. എന്തു

കൊണ്ടെന്നാൽ ഉയരമേറിയ മരത്തിന്റെ ഏറ്റവും ഉ
ച്ചത്തിൽ നില്ക്കുന്ന കൊമ്പുകളിന്മേൽമാത്രമേ ഇവർ നീ
ല്ക്കുകയുള്ളൂ. ഇതിന്റെ നെഞ്ചു ചുറ്റും നിറമാണെങ്കി
ലുംകൂടി ചോടെ നിന്നുനോക്കിയാൽ മരത്തിന്മീതെ ഇരി
ക്കുന്ന ഈ പക്ഷിയെ തിരിച്ചറിയുന്നതു പ്രയാസമാണ്.
ഇവൻ അവിടെയെങ്ങാനും ഉണ്ടെന്നു മനസ്സിലാകുന്നതു
ഇവന്റെ ചുറ്റുമിട്ടുമ്പോലെ തോന്നുന്ന മനോഹരരൂപം
കൊണ്ടാണ്. ഇലകൾ ഇടതിങ്ങിക്കിടക്കുന്ന മരങ്ങളിൽ
ചെന്നുകൂടിയാൽ ഈശിന്നനെ കാണാൻ പ്രയാസമാണു
ന്നത് ആശ്ചര്യമല്ലല്ലോ. ഇതു തന്റെ പേരിനു വിപ
രീതമായി പ്രാണികളെയാണ് അധികം പെരുമാറുന്നത്.

ചെഞ്ചിറകൻ—(The Bohemian wax wing). ഇ
തു ശീതമുള്ള രാജ്യങ്ങളിൽ മാത്രം കാണപ്പെടുന്ന ഒരുത
രം പക്ഷിയാണ്. ഫേബ്രുവരിയിൽ ഇവർ ഏതായാ
വലിയ ഓരോക്കൂട്ടമായി സ്ഥലമാറ്റത്തിനൊരുങ്ങുവെ
ന്നു. യാത്രക്കാർ ചില ദിക്കിൽ വന്നു വീഴുമ്പോൾ നാട്ടു
ക്കാർ ഇതിന്റെ എണ്ണിയാലൊട്ടുമാത്രം സംഖ്യ കണ്ടിട്ടു
നാട്ടിൽ ക്ഷാമത്തിന്നിടയുണ്ടാകുമെന്നു വെച്ചു ഭയപ്പെടു
ന്നു. ഇതു കൂടുകെട്ടുന്നതു വളരെ ഗോപ്യമായിട്ടാണ്.
വാസ്തവം പറഞ്ഞാൽ അനേകസംവത്സരമീഴ്ചയായ പരി
ശോധനയുടെ ഫലമായിട്ടു മാത്രമേ ഒരുക്കൂട്ടം കണ്ടുകിട്ടാ
നിടയായിട്ടുള്ളൂ. ഒരു ദിവസം വാലിന്റെ അറ്റം മഞ്ഞ
യായ ഈ പക്ഷികൾ ഒരു ജോടിനെ മാങ്ങളും വളളിക
ളും നിറഞ്ഞ ഒരു സ്ഥലത്തു കണ്ടുകിട്ടി. ഇതിന്റെകൂടു
ഇവിടെ എങ്ങാനും ഉണ്ടായിരിക്കുമെന്നു ഒരാൾ ഉറപ്പാ

കി. അദ്ദേഹം കൂടു കണ്ടുപിടിച്ചാൽ നല്ലസമ്മാനം കൊടുക്കുമെന്ന വാഗ്ദത്തം ചെയ്തു അഞ്ചുപത്തു ചെറുക്കന്മാരെ തിരയുവാൻ പറഞ്ഞയച്ചു. അവർ ഒരു വിധേന ഒരു കൂടുകണ്ടുപിടിച്ചു. നിലത്തിൽനിന്നു വെന്തടി ഉയരത്തിലുള്ള ഒരു മരക്കൊമ്പിന്മേലായിരുന്നു കൂടു തുറന്നിരിക്കുന്നത്. കൂട്ടിൽ രണ്ടു മുട്ടകളും ഉണ്ടായിരുന്നു. അഞ്ചുദിവസത്തിനുള്ളിൽ എല്ലാവരുംകൂടി പൂവനെ കെണിവച്ചു പിടിച്ചു. കൂടുണ്ടാക്കിയതു കറുത്ത ഒരുതരം മരത്തോൽകൊണ്ടായിരുന്നു. കൂടിന്നു നല്ല ആഴം ഉണ്ടായിരുന്നു. മുട്ടകളിന്മേൽ അനേകമാതിരി വണ്ണപ്പണികൾ കണ്ടു. ചെഞ്ചിറകൻ എട്ടിഞ്ചു നീളമുണ്ടാകും. ദേഹം സ്ഥൂലിച്ചിട്ടാണ്. കൊക്കും വാലും ചെറുതാണ്. മുത്തിയിൽ പിന്നോട്ടു ചാഞ്ഞുനിലുന്ന ശിഖകൾ ഉണ്ട്. ഇതിന്റെ ദേഹം പലമുതിരി വണ്ണങ്ങൾകൊണ്ടു ശോഭിക്കപ്പെട്ടതാകുന്നു.

കുറുകൊക്കികൾ — (Elnches) ഇത്തരം പക്ഷികളെ ഭൂമിയിൽ എങ്ങും കാണും. എല്ലാവരിന്റെയും കൊക്കു കുറുതായിത്തടിച്ചിട്ടാണ്. ചില ജാതിക്കു മറ്റു ജാതികളേക്കാൾ കൊക്കിന്നു ജാസ്സി തടി കാണും. കൂടുകെട്ടുന്ന സമ്പ്രദായംകൊണ്ടു പലജാതി കുറുകൊക്കികൾ അയ്യോനും വൃത്രാസപ്പെടുന്നു. കൂടുകെട്ടാനുപയോഗിക്കുന്ന പദാർത്ഥങ്ങൾ പൂപ്പ്, പൂല്ല്, നൂല്, തുണി, രോമം, തുവൽ മുതലായവയാണ്. സാധാരണ മാത്തിന്റെ വിള്ളലിലാണ് കൂടുണ്ടാക്കുന്നത്. ആ സ്ഥലത്തിൽനിന്നു കൂടു കണ്ടു പിടിച്ചാൽ പ്രശംസമായിരിക്കും. നമ്മുടെ രാ

ജ്വത്തു വയൽപ്രദേശത്തു വളരെ കുറുകൊക്കികളെ കാണാം. കാഴ്ചക്ക് ഏകദേശം ഇറപ്പുക്കിയെപ്പോലെ തോന്നും. പക്ഷെ വിവിധവണ്ണമുള്ളവറയാണ്. ചിലതിന്റെ ദേഹത്തിന്മേൽ പെറിയ കത്തുകളും മറ്റു ചിലതിന്റേതിൽ ഭംഗിയുള്ള വരകളും കാണാറുണ്ട്. ഓരോ കൂട്ടമായിട്ടാണ് ഇവററ നടക്കുന്നത്. മിക്കവാറും ധാന്യഭക്ഷകന്മാരാണ്.

പിണക്കൊക്കി— ('Cross bill) ഇതിന്റെ മീത്തലെ കൊക്കു വലത്തോട്ടും താഴേക്കൊക്കെ ഇടത്തോട്ടും പിണഞ്ഞ് അററങ്ങൾ തമ്മിൽ കൂടാതെ വളഞ്ഞു വെച്ചേറെ നിലകുന്നു. ഇവററയെ കാണുന്നതു യൂറോപ്പിന്റേയും ആസ്ട്രേലിയയുടെയും വടക്കൻഭാഗങ്ങളിലാണ്. ശീതപ്രദേശം ഇവററയ്ക്കു വളരെ പത്മമാണെന്നു തോന്നുന്നു. വളരെ ഉറപ്പുള്ള തോടുകളുള്ള ഫലങ്ങളായാലുംകൂടി ഇവററയ്ക്കു തോടുപൊളിച്ച് ഉള്ളിലെ കാമ്പുതിന്നാൻ സാധിക്കും. ഇതിന്റെ നാവു കരണ്ടിപ്പോലെയാണ്. ഇവ ഓരോ കൂട്ടമായിട്ടെ സഞ്ചരിക്കുകയുള്ളു. ഭക്ഷണാർത്ഥം ഒരുദിക്കുവിട്ടു മറ്റൊരു ദിക്കിലേക്കു യാത്രചെയ്യുന്നതും പതിവാണ്.

പൈക്കിളി— ('Cow bird) ഇവററ ഓരോ കൂട്ടമായി നടക്കുന്ന പക്ഷികളാണ്. കോഴികളേപ്പോലെ ഇവററയ്ക്കും ഏകപത്നീവ്രതമില്ല. അതുകൊണ്ടായിരിക്കും ഇവററ സ്വന്തമായി യാതൊരു കൂടുംകെട്ടാത്തത്. കയിലിന്റെ ദൃഢപദാർവം ഇതിന്നും ഉണ്ട്. മറ്റു പക്ഷികളുടെ കൂടുകളിലാണ് ഇവററ മുട്ടയിടുന്നത്. മറ്റു മുട്ടകളെ

ക്കാറും രണ്ടടിവസുമുന്യ പൈക്കിളിയുടെ മുട്ടകൾ വിരിയുന്നതുകൊണ്ടു കൂട്ടിന്റെ ഉടമസ്ഥന്റെ മുട്ട നശിച്ചു പോകയൊ അല്ല വിരിഞ്ഞു ഏങ്കിൽ കുഞ്ഞുകൾക്ക് അപമൃത്യു നേരിടുകയൊ ചെയ്യുന്നു.

മുറത്തുലി— (The Common starling) മുളുൻകോഴിയുടെ തുവൽപോലെ അത്രയില്ലെങ്കിലും ഇതിന്റെ തുവലും അസാരം നിവന്നാണ് നില്ക്കുന്നത്. ഈ പക്ഷിയെ യൂറോപ്പിൽ മുഴുവൻ കാണാം. ഇതിന്നു കൂടുകെട്ടുന്ന കാര്യത്തിൽ ഒരു ഗോപ്യവുമില്ല. വീടുകളിൽ തരമുള്ളതത്ര കൂടുകെട്ടാൻ ഇവറയ്ക്ക് ഒരു ലക്ഷ്യവും കാണുന്നില്ല. പല പഴങ്ങളും തിന്നു തോട്ടക്കാക്ക് ഉപദ്രവം കൊടുക്കുമ്പോലെതന്നെ പല പുഴുക്കളേയും തിന്ന് അവക്ക് ഉപകാരവും ചെയ്തുകൊടുക്കുന്നുണ്ട്. മുറത്തുലിക്ക് ഉറങ്ങാൻ പോകേണമെങ്കിൽ കാക്കയെപ്പോലെ ഇന്നേടത്തെത്തന്നെ അനിശ്ചയമുണ്ട്. അവിടെ ഇവ പലവിധമായ തിരിച്ചുലോടും മറിച്ചുലോടുംകൂടി പറന്നുചെല്ലുന്നു. ഓരോ കൂട്ടത്തിൽ 20 മുതൽ 50 വരെ പക്ഷികളുണ്ടാകും. ഇങ്ങിനെ ഒരു ലക്ഷത്തിൽ അധികം പക്ഷികൾ ഒരേടത്തു വന്നുചേരുന്നു. വലിയ വൃക്ഷങ്ങൾക്കുപകരം ഒരുമാതിരി കുറ്റിക്കാടുകളിലാണ് ഇവറ ചെന്നു വീഴുന്നത്. വീണ്ടു ഉടനേ അവിടെ ഉണ്ടാകുന്ന ശബ്ദത്തിന്നു സീമയുണ്ടാകയില്ല.

ചൈക്കൊത്തി:— (The African beef eater) ഈ ജാതിപ്പക്ഷികൾ കാലികളുടെ ദേഹത്തിൽ വന്നു വീണിട്ടാണ് ആഹാരാനേപജണം ചെയ്യുന്നത്. കാലികളുടെ ദേഹത്തിൽ കാണാകുന്ന പ്രാണികളെ കൊന്നുവ

ലിക്ഷമ്പോൾ ഇവറയുടെ മുച്ചയുള്ള കൊക്കുകൊണ്ടു കാലികളുടെ പുറം മുറിഞ്ഞിട്ടുണ്ടാകും. ഈ പക്ഷി ഒരേത്തു പറന്നുവരുന്നത് ഒരു പര്യായസ്വരം പുറപ്പെടുവിച്ചുകൊണ്ടാണ്. ഈ സ്വരം കേട്ടതിൽ പിന്നെ കാണുന്നത് ഒരു ചെറിയ കൂട്ടം പക്ഷികൾ കാലികളുടെ ഇടയിലും ദേഹത്തിന്മേലും നിൽക്കും ചെന്നു വീഴുന്നതാണ്. ഇവറയുടെ ദ്രോഹം വേണ്ടെന്നുവെച്ചു കാലികൾ അടുമിടും പേടിച്ചു പറയുന്നുണ്ടാകും. ഇതുകൊണ്ടൊന്നും പക്ഷി വിടുപോകുന്നില്ലെന്നു കണ്ടാൽ വരുന്നതുവരെ എന്നു വിചാരിച്ചു കാലി സകലത്തിനും വഴങ്ങിക്കൊടുക്കും കാലിയുടെ മാതിരി കണ്ടാൽ പിന്നീട് അതു സന്തോഷിക്കുന്നുണ്ടെന്നു തോന്നും. മരക്കൊത്തികൾ മരത്തിൽ ചുറ്റി നടക്കുമ്പോലെ പൈക്കൊത്തികൾ ഓരോ കാലിയുടെ പുറം, വാരിഭാഗം, ഉദരം മുതലായ സ്ഥാനങ്ങളിൽ കൂടെ തേടി നടക്കുന്നുണ്ടാകും. വേദന തടുമ്പോൾ ആ ഭാഗം ഇളക്കിട്ടോ മറ്റു വല്ല നടപടികൊണ്ടോ കാലി തന്റെ അവസ്ഥ വെളിപ്പെടുത്തുമ്പോൾ പൈക്കൊത്തി അവിടുന്ന് പിൻവലിക്കും. ഈ പക്ഷി ഘണ്ടാമൃഗത്തിന്റേയും ഒരു ചെറിയ ചങ്ങാതിയാണ്. അതിന്റെ ഘനമുള്ള തൊലി നേൽ കടന്നുകൂടുന്ന എല്ലാ മാതിരി പ്രാണികളേയും ഇവൻ തിന്നൊടുക്കുന്നതു കൂടാതെ അതിന്റെ പുറത്ത് ഇവൻ കാവല്ക്കാരനെപ്പോലെ നില്ക്കുന്നു. ആളുകളോ മറ്റു വല്ല ശത്രുക്കളോ വരുന്നുണ്ട് എന്നു കാണുമ്പോൾ ഒരു പ്രത്യേകതരം കരച്ചിൽ കരഞ്ഞ് ഇവൻ പറക്കുകയും ആ സമയത്തു ഘണ്ടാമൃഗം കാര്യം മനസ്സിലാക്കുകയും ചെയ്യും.

യുന്നു. ഘണ്ടാമൃഗത്തെ വെടിവെക്കുവാൻ വേട്ടക്കാർ പ്രയാസമുണ്ടാക്കുന്നത് ഈ പക്ഷിയുടെ മേല്പറഞ്ഞ സ്വഭാവംകൊണ്ടാണ്. അതു കാണുമ്പോൾ ഘണ്ടാമൃഗം ഏതെങ്കിലും ഒരു രക്ഷാസ്ഥലത്തിലേക്കു കുതിക്കുന്നു.

മാടൻ:— (Broad bird) ഈ ജാതി പക്ഷികളേക്കാൾ വങ്കന്മാരില്ലെന്നു പറയാം. ഇത് ഓരോ ചെറിയ കൂട്ടമായിട്ടാണ് ഒരേതരം വന്നു വീഴുന്നത്. ഈ കൂട്ടത്തിലുള്ള സകലത്തേയും ഒരാൾക്കു വേണമെങ്കിൽ വെടിവെച്ചു വീഴ്ക്കാം. തന്റെ കൂട്ടത്തിൽനിന്നു ഓരോന്നു വെടിയേറു വീഴുന്നുണ്ടെന്നു ബാക്കിയുള്ളവ പൊരുളിക്കാരെ ഇല്ല. വെടിയുടെ ശബ്ദം കേട്ടാലൊന്നും മാടന് ഭയമൊ ശങ്കയൊ ഉണ്ടാകാറില്ല. വെടിയുടെ ശബ്ദം കേട്ടാൽ ചിലപ്പോളൊന്നും നിന്നേടത്തിൽനിന്നു നങ്ങുകയില്ല. അനങ്ങുന്നുണ്ടെങ്കിൽതന്നെ തൊട്ടു കൊമ്പിന്മേൽ പററിവീഴും. ഇതിന്റെ ശബ്ദം 'ചിർ-ർ-ർ' എന്നുപോലേയാണ്. പറക്കുന്ന പാററുകളെ പിടിച്ചിട്ടാണ് താൻ ഉപജീവനം കഴിക്കുന്നത്.

മരക്കൊത്തി:— (Wood pecker) ചില രാജ്യത്ത് ഇതിന്നു മരക്കൊത്തൻ എന്നു പേരുണ്ട്. ഇവാര മരപ്പൊത്തിലൊ മരം തുളച്ചിട്ടൊ കൂടുണ്ടാക്കുന്നു. മുട്ട നല്ല വെളുപ്പുനിറമാണ്. കാൽകുരുതായി, മരത്തിടി പിടിച്ചു കേറാൻ വളരെ സൗകര്യമുണ്ടാകത്തക്ക നിലയിൽ ഇരിക്കുന്നു. നീണ്ടു, കൂർത്തു, അററത്തു രണ്ടുഭാഗത്തു ചീപ്പുപോലെയായിട്ടുള്ളതാണ് ഇതിന്റെ നാവ്. കാഴ്ചയ്ക്കു് ഒരു

ഇറയാണെന്നു തോന്നും. ഈമാതിരി നാവു സാധാരണ കാണുന്നത് ഉറവിനെത്തിനി മുതലായ ജന്തുക്കൾക്കാണ്. മരങ്കൊത്തി അവന്റെ പേർപോലെ, നല്ലവണ്ണം മരങ്കൊത്തിത്തുള്ളിക്കാൻ ശേഷിയുള്ളവനാണ്. വളരെ വേഗതയിൽ കൊക്കുകൊണ്ടു കൊത്താൻ കഴിയുമെന്നതിന് ഒരു ദൃഷ്ടാന്തം, ഇതു ചെണ്ടയുരുട്ടുംപോലെയുള്ള ഒരു ശബ്ദം പുറപ്പെടാൻതക്കവണ്ണം ചിലപ്പോൾ ഒരു വിനോദത്തിനുവേണ്ടിയോ എന്നു തോന്നുമാറ് അതിവേഗതയിൽ കൊത്തുന്നുണ്ട് എന്നു വാസ്തവമാണ്. പിട ഓരോന്നു രണ്ടുമുതൽ ഏഴുവരെ മുട്ടകളിടും. മരത്തിന്മേൽ വളരെ ബലത്തിൽ കാൽകൊണ്ടു പിടിക്കാൻ സാധിക്കുന്നതുകൊണ്ടു, ചിലപ്പോൾ വെടിയേറ്റു മരിച്ചാൽതന്നെ ഇത് അവിടെ തുങ്ങിക്കിടക്കുകയല്ലാതെ ചോടെ വീഴുന്നില്ല. നമ്മുടെ രാജ്യത്തു സാധാരണയായി കാണുന്നതു ചുക്കുന്ന തലയുള്ള മരങ്കൊത്തിയാണ്. ഇതിന്റെ പുറം സ്വർണ്ണവർണ്ണത്തിലുള്ള ഒരു പതിഞ്ഞ പച്ചയാണ്. എന്നോകണ്ടു ഭയപ്പെട്ടപോയപ്പോലെ തോന്നുന്ന ഒരു വല്ലാത്ത ശബ്ദം പുറത്തിറക്കിക്കൊണ്ടാണ് പറക്കുന്നത്. ഈ പക്ഷിയെ മനുഷ്യൻ ഒരു ദ്രോഹിയായിട്ടാണ് കരുതുന്നത്. കരിക്ക് ഇതുകൊത്തിത്തുളച്ചു നഷ്ടപ്പെടുത്തും. സാധുത്തിയർ കള്ള ശേഖരിക്കാൻവെക്കുന്ന പാനി ഇതു ശക്തിയേറിയ തന്റെ കൊക്കുകൊണ്ടു കൊത്തിത്തുളക്കുന്നു. ആ തുളയിലൂടെ പാനിയിലെ കള്ളെല്ലാം നിലത്തു വാൻ പോകുന്നു. എലിക്കുതിവെച്ച് ഏറുകാർ ചിലപ്പോൾ

ഇതിനെ പിടിക്കാം. ഒരു പറവയിൽനിന്ന് ഒന്നിനെ വെടിവെച്ചു കൊടുത്താൽ പറവു കൈവശക്കാർ തോക്കുകാരന് ഒന്നുണ്ടു തേങ്ങ സമ്മാനംകൊടുക്കു പതിവു കുന്നു. മരങ്കൊത്തിയുടെ ശബ്ദം വളരെ രൂക്ഷതയുള്ളതാണ്. ചുറ്റുന്നതലയൻമരങ്കൊത്തിയേക്കാൾ ചെറിയൊരുതരം മരങ്കൊത്തി നമ്മുടെ രാജ്യത്തിലുള്ളതു പുള്ളിമരങ്കൊത്തിയാണ്. ഈ ജാതിയെ ഭൂമിയിൽ എല്ലാവരും കാണുമെന്നു കേൾക്കുന്നു. ഇതു മനുഷ്യർക്കു വലിയ ദ്രോഹം ചെയ്യുന്നില്ല. ഇതുകൂടാതെ തേൻകുടിയന്റെ അത്ര ചെറുതായ ഒരു മരങ്കൊത്തിയെ ഞാൻ വയനാട്ടിൽ കണ്ടിട്ടുണ്ട്.

കഴിഞ്ഞതത് — (The green barbet) തടിച്ചു കൊക്കും ചെറിയ വാലുമാണ് ഇവന്റെ മുഴുപ്പുനില്ക്കുന്ന ലക്ഷണം. കഴുത്ത് ഒരു ക്ഷാരനിറത്തിന്മേൽ കരിയുകപ്പുരേഖകൾ വേറിയപോലെയുള്ള ഒരു വല്ലാത്ത വണ്ണമാണ്. പള്ളയ്ക്കു ക്ഷാരവണ്ണത്തിന്മേൽ കുറപ്പുവരകളുണ്ട്. ആകപ്പാടെ നോക്കിയാൽ ഭേദത്തിന്റെ മുൻഭാഗത്തിന്നനുസരിച്ച സ്വഭാവം, ചിൻഭാഗത്തിന്നു കേവലമില്ല. ഇവൻ മരം തുളച്ചിട്ടാണ് മുട്ടയിടുന്നത്. മരം തുളക്കാനുദ്ദേശിക്കുന്ന കാലങ്ങളിൽ രാവുപകലാക്കാൻകൂടി ഇവൻ മടിയില്ല. ഞാൻ മയ്യഴിയിൽ താമസിക്കുന്നകാലത്ത് ഒരു ബിലാത്തി പ്ലാവിന്റെ തടി തുടച്ച് ഒരു കൂട്ടുണ്ടാക്കാൻ ഇവൻ ശ്രമിക്കുന്നതു ഞാൻ കണ്ടു. പകൽ മുഴുവനും പണിചെയ്തുകൂടാതെ, രാത്രി എനിക്ക് ഉറക്കംവരുവരേയും ഉറക്കം ഞെട്ടിയപ്പൊഴും ഈ നിരന്തരോത്സാഹിയുടെ കൊക്കു മ

രത്തിന്മേൽ പതിഞ്ഞുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന ശബ്ദംകേട്ടു. ഇതിന്റെ പ്രധാനാഹാരം പഴങ്ങളാണ്. കരുമുള്ളതും ധാരാളം തിന്നും. ഈ പക്ഷിയെ മലയാളത്തിൽ എങ്ങും കാണാം. ഇതിന്റെ ശബ്ദം കേൾക്കാത്ത ആളുകളുണ്ടാകയില്ല. കൂ-ഉ-ഉ-ഉ-ഉ.....കൂ-കൂ-കൂ..... എന്ന ശബ്ദങ്ങൾ വളരെ ദൂരത്തോളം കേൾക്കും. ഈ പക്ഷിയുടെ മാതിരിതന്നെ ഇരിക്കുന്ന മറ്റൊരുതരം പക്ഷി ഉണ്ട്. ഇതിന്നു ചെമ്പുട്ടി (Coppersmith) എന്നാണ് പേര്. ഇതും മലയാളത്തിൽ ധാരാളം കാണുന്ന പക്ഷിയാണ്. വലിപ്പത്തിലും തൊണ്ടയുടെ വണ്ണത്തിലുമാണ് ഇതു കഴിഞ്ഞത്തയിൽനിന്നു വ്യത്യാസപ്പെടുന്നത്. ഇതു കഴിഞ്ഞത്തയേക്കാൾ ചെറുതാണ്. തൊണ്ട ചുക്കുന്നിട്ടാണ്. ഇതിന്റെ ശബ്ദം കേൾക്കാത്ത ആളുകൾ ഉണ്ടായിരിക്കയില്ല. ആലിന്മേൽ ഒരേടത്തു ചെന്നിരുനിട്ട്, എത്രനേരത്തോളമെങ്കിലും ഇവൻ ക-ക-ക-ക-ക.....എന്ന ശബ്ദപരമ്പര പുറപ്പെടുവിക്കുന്നതു നിരന്തരം കേൾക്കുന്ന ഏതൊരു കേട്ടതായിരിക്കും. ഈ ശബ്ദം ചെമ്പിനു മുട്ടുമ്പോലെ തോന്നുന്നതുകൊണ്ടാണ് ഇവന്നു ചെമ്പുട്ടി എന്ന പേര് സിദ്ധിച്ചത്.

വൻകൊക്കൻ— (Toucan) ഈ പക്ഷിയുടെ വിശേഷവിധി ഇവന്റെ അത്യന്തം വലിയ കൊക്കാണ്. ഇത് അധിവസിക്കുന്നതെക്കെന്തുമേരിക്കയിലാണ്. ദേശത്തിന്റെ വലിപ്പത്തിനനുസരിക്കുന്നതിലും എത്രയോ വലിയ കൊക്കുള്ളതുകൊണ്ട് ഇവനെ കാണുമ്പോൾ ആക്കും ചിരിവന്നുപോകും കൊക്കു കാഴ്ചയ്ക്കു വളരെ വലു

താണെങ്കിലും അതിന്നു വലിപ്പത്തിന്നനുസരിച്ചു ഘനം കേവലം ഇല്ല. നാവ് അരങ്ങടി ഭീഗ്വമുണ്ടാകും. ഉറങ്ങുമ്പോൾ വാൽ പൊന്തിച്ചു, തല ഒരുഭാഗം ചരിച്ചു, കൊക്കു ചിറകിന്റെ ഉള്ളിൽതള്ളി ശുന്മാ ഇരിക്കും. ഇത് ഒരു കാക്കയോളം വലിപ്പമുണ്ടാകും. ഇതിന്റെ മാംസത്തിനുവേണ്ടി ജനങ്ങൾ ഇതിനെ കൊല്ലുന്നു. ഇതിന്റെ ദേഹം, ചുരുപ്പ്, നാക്കു, നീല, വെള്ള മുതലായ അനേകം നിറങ്ങളാൽ ശോഭിതമായിരിക്കും. കാൽ നീലയോ പച്ചയോ നിറമാണ്. ചിലജാതി വൻകൊക്കൻ ഒരു കഴുവോളം വണ്ണം വെക്കും. നത്തിനെയും മറ്റും കണ്ടുമുട്ടിയാൽ, വൻകൊക്കന്മാർ അതിനെ വളഞ്ഞിട്ടു നീല വിളിച്ചു ഭ്രാഹ്മിക്കുന്നുണ്ടാകും. ഇവയ്ക്കു വളരെ ഉയരത്തിൽ പറക്കാനും സാധിക്കും. ഒരുജാതി വൻകൊക്കന്റെ ദേഹം രണ്ടടിയും കൊക്ക് അരങ്ങടിയിൽ ജാസ്സിയും നീളമുണ്ടെന്നു കണ്ടിരിക്കുന്നു. വൻകൊക്കന്മാർ ഓരോ കൂട്ടമായിട്ടാണ് പാക്കുന്നത്. ഒരിക്കൽ ഒരു ധ്വജത്തിനെ വെടിവെച്ചതള്ളിയിട്ടപ്പോൾ, അഞ്ചുപത്തു വൻകൊക്കന്മാർ കാക്കകളെപ്പോലെ ഇതിന്റെ ചുറ്റുവട്ടത്തിലുംനിന്നു കരഞ്ഞു ബഹളമുണ്ടാക്കിയിരുന്നുപോലും.

കയിൽ— (Cuckoo) കേരളത്തിൽ കാണുന്ന കയിൽ ബാക്കിരാജ്യങ്ങളിൽ കാണുന്ന കയിലിനെപ്പോലെ തല്ല. അതിന്റെ കോലം മറ്റൊരുമായിരിക്കുന്നു. എന്നാലും സ്വഭാവത്തിലും ശബ്ദത്തിലും വ്യത്യാസമൊന്നും കാണുകയില്ല. കാക്കയെക്കാൾ അല്പം മെലിഞ്ഞുവെറുതായി, വാൽ ദേഹത്തിനേക്കാൾ നീണ്ടു, കൊക്കു നല്ല വ

ലിപ്തമുള്ള പക്ഷിയാണ് ഇവിടങ്ങളിൽ കാണുന്ന കയിൽ
 കഞ്ഞികളാകുമ്പോൾ പൂവനും പിടയും കറപ്പനിറമാ
 ണെങ്കിലും വളർത്തിയെന്നുപോൾ, പിടയുടെ കറപ്പനിറം
 മാറി, അതൊരു ക്ഷാരവണ്ണത്തിൽ വിതറിയ കറപ്പവര
 കൾപോലെ തോന്നുന്ന ഒരു വല്ലാത്തനിറമായിത്തീരുന്നു.
 പൂവനും പിടയും ഒന്നിച്ചിരിക്കുമ്പോൾ രണ്ടു വൃത്യാസ
 പ്പെട്ടജാതി കയിൽ ഇരിക്കുകയാണെന്നു തോന്നും. കാ
 ക്ഷയെപ്പോലെ കറുത്ത പൂവനും കരിങ്കുനിലെന്നും, മുഞ്ചാ
 നാവണ്ണമുള്ള പിടയ്ക്കു പുള്ളിക്കുനിലെന്നും വെറേറെ നാ
 മങ്ങൾ സിദ്ധിച്ചിട്ടുണ്ട്. യഥാർത്ഥത്തിൽ അവർ ഭാര്യ
 ഭർത്താക്കന്മാർ മാത്രമാണ്. കയിൽ വളരെമുറമേ കേൾ
 പ്പാൻ തക്കവണ്ണം മധുരസ്വരത്തിൽ ക്രുകുന്നുണ്ട്. ക
 വികളുടെ വസന്തവണ്ണന ചൂത്തിയാകേണമെങ്കിൽ ക
 യിലിന്റെ സ്വരത്തെപ്പറ്റി രണ്ടു വാക്കുകളിലും പറ
 ബേശ കഴിയും. എന്നാൽ കയിൽ നമ്മുടെ കെഴുതുകാ
 ള്ഹനായിത്തീരുന്നത് അതിന്റെ മധുരസ്വരംകൊണ്ടുമാ
 ത്രമല്ല. കയിലിന്നു മറ്റു പക്ഷികളെപ്പോലെ കൂടുകെ
 ട്റ്റാനുള്ള ക്ഷമയില്ല. മറ്റു പക്ഷികൾ ഉണ്ടാക്കിയ കൂട
 കളിൽ ചെന്നു മുട്ടയിടുകയോ, അല്ലെങ്കിൽ, താനിട്ട മുട്ട
 മറ്റു പക്ഷികളുടെ കൂട്ടിൽചെന്നു വെക്കുകയോ ആണ്
 കയിലിന്റെ സമ്പ്രദായം. ഈ ദൃഷ്ടാന്തം മാത്രമേ ഉ
 ണ്ടായിരുന്നു എങ്കിൽ കയിലിനെ ആരും കുറും പറയുക
 യില്ലായിരുന്നു. പക്ഷെ ഒരു കാര്യമുണ്ട്. താൻ ഒന്നു
 രണ്ടു മുട്ട അമ്പ്രന്റെ കൂട്ടിൽ കൊണ്ടുവെക്കുമ്പോൾ അ
 മ്പ്രന്റെ മുട്ട അത്രക്കത്ര ഉടുപ്പു കുടിക്കുകയോ, ചോടെ ത

ജിയിടുകയൊ ചെയ്യുന്നു. എന്നാൽ നമ്മുടെ രാജ്യത്തിലെ കയീൽ മിക്കവാറും സമയത്തു തങ്ങളുടെ മുട്ട നിക്ഷേപിക്കുന്നതു കാക്കക്കൂട്ടിലായിരിക്കുകൊണ്ടു കാക്കയുടെ മുട്ട അത്രക്കുത ഉടച്ചു കാക്കജാതിയുടെ സംഖ്യ കുറയ്ക്കുന്നുണ്ടെന്നുമാത്രമല്ല എല്ലാവരേയും വഞ്ചിക്കുന്ന കാക്കയെത്തന്നെ വഞ്ചിച്ച് അവനെക്കൊണ്ടു തങ്ങളുടെ കട്ടികളെപ്പോറ്റി വളർത്തിക്കുന്നു. കയീലിന്റെ കത്തുകൾ ചെറുപ്പത്തിൽ കാക്കക്കത്തുകളെപ്പോലെതന്നെ ഇരിക്കുന്നതുകൊണ്ടു കാക്കയ്ക്കു തനിയ്ക്കു പിണയുന്ന അബദ്ധം അത്ര ക്ഷണം മനസ്സിലാക്കാനും സാധിക്കയില്ല. സൂക്ഷിച്ചുനോക്കിയാൽ കൂട്ടിൽ പൊരുത്തിനിരിക്കുന്ന കാക്കയെ കയീലുകൾ ചെന്നു കൊത്തി ദ്രോമിക്കുന്നതു കാണാം. ദ്രോമം സമീകവയ്യാതെ പ്രതികാരേച്ഛയായ കാക്ക കയീലിന്റെ പിന്നാലെ പറക്കുമ്പോൾ പെൺകയീൽ കാക്കക്കൂട്ടിൽ പ്രവേശിച്ചു തന്റെ കാര്യം സാധിച്ചിരുന്നു. ഇങ്ങിനെ കാക്കയുടെ സംഖ്യ കുറയ്ക്കുന്ന ഒരു പക്ഷിയാകുകൊണ്ടു കയീലിനെ ആരും വെടിവെച്ചുകൊല്ലരുതെന്നാണ് എന്റെ അഭിപ്രായം. കയീൽ പഴം തിന്നുന്നതുകൂടാതെ മറ്റു പക്ഷികൾ മിക്കവാറും ഒഴിച്ചുവിടുന്ന കമ്പിളിപ്പഴക്കളേയും തിന്നും. എത്രയൊ പലച്ചുയ്ക്ക, തലക്കോഴി കൂകുമുവെ, കയീൽ കൂകുന്നതു ഞാൻ പലപ്പോഴും കേട്ടിട്ടുണ്ട്. തലയിൽ തൊപ്പിയിട്ടുപോലെ ഉയന്നു തുവലുള്ള കയീൽ ഇന്ത്യയിൽ ചിലേടങ്ങളിൽ ഉണ്ട്. ആ മാതിരി കയീലിനൊന്നും ഇവിടത്തെ കയീലിനെപ്പോലെ വാൽ അത്ര

നീളമുണ്ടാകയില്ല. സ്വപ്നവസ്ഥയുള്ള കയിലിനെയും ഇന്ത്യയിൽ കാണുന്നുണ്ട്.

സ്വകാര്യപ്പക്ഷികൾ — (The humming birds) പക്ഷിവാംശത്തിൽവെച്ച് ഏറ്റവും ചെറുതാണെങ്കിലും തൂവലുകളുടെ ആകൃതിവിശേഷതകൊണ്ടും വസ്ത്രാഭാരം കൊണ്ടും സ്വകാര്യപ്പക്ഷികളോടുകൂടി അടിക്കുടാൻ പോരുന്നവയാണ് സ്വകാര്യപ്പക്ഷികൾ. പരക്കുമ്പോൾ വണ്ടുകളെപ്പോലെ ഒരുവക സ്വകാര്യം ഉല്പാദിപ്പിക്കുന്നതുകൊണ്ടാണ് ഇവയ്ക്കു സ്വകാര്യപ്പക്ഷികൾ എന്ന പേർ സിദ്ധിച്ചത്. ഈ മനോഹരപ്പക്ഷികളെ കാണുന്നത് അമേരിക്കരാജ്യത്തിലാണ്. ആഹാരം പ്രധാനമായി പൂക്കളുടെ നാളങ്ങളിൽ കാണുന്ന തേനാണെങ്കിലും ചെറുതരം ഈച്ചകളേയും ഇവർ വെട്ടിക്കാറില്ല. ഒരു പൂക്കളിന്റെ അടുക്കെ വന്നുനില്ക്കുമ്പോൾ, ഇവർയുടെ ചിറകടി ഒരുതരം വിറയലാണെന്നു തോന്നിപ്പോകും വിധം അത്രവേഗതയിലാണ് നിറുത്തിയെടുക്കുന്നത്. ഇവർയ്ക്കു പിന്നോട്ടു പറക്കാനാകുക സാധിക്കുമെന്നാണ് ചിലർ പറയുന്നത്. പലമാതിരി നീളത്തിലും പരപ്പിലും ഉള്ള മൊഞ്ചൻതൂവലുകൾ ഉണ്ടായിരിക്കുകയോണ്ടായിരിക്കും ഇവയ്ക്കു പല രീതിയിൽ പറക്കുവാനുള്ള സാമർത്ഥ്യം സിദ്ധിച്ചത്. അങ്ങിനെ സാധിക്കാതെ പോയാൽ അത്യാസാധാരണമായ ആ തൂവലിന്റെ ഈശ്വരഭക്തമായ ശോഭ പൂർണ്ണമായിക്കാണുവാനിടവരില്ലായിരുന്നു. ഇവയിൽ ചിലതിന്റെ സ്വഭാവത്തിനും വളരെ മാധ്യമ്യമുണ്ട്. എന്നാൽ അതു വളരെ അകലെ കേൾക്കയില്ലതാനും. പ

തുവാർ അകലെ കയ്യിച്ച കേൾക്കുമെങ്കിൽ അതു വലിയ കാര്യമായിപ്പോയി. വളരെ ദൂരെ കേൾപ്പാൻ തക്കവണ്ണം ഒരു ശബ്ദം പുറത്തിറക്കാൻ ആ ചെറിയ തൊണ്ട ക്ഷണമിനെ സാധിക്കും. സ്വകാര്യപ്പെക്ഷികൾ കുറയാതെ അഞ്ഞൂറിൽ അധികം തരങ്ങളുണ്ട്. ഈ തരങ്ങൾ നൂറ്റിരുപത്തേഴ് ജാതിയിൽപെട്ടതാകുന്നു തുവലിന്റെയും കൊക്കിന്റെയും, വണ്ണത്തിന്റെയും വലിപ്പത്തിന്റെയും വ്യത്യാസംകൊണ്ടു പലതരക്കാരായിപ്പിരിയുന്ന ഇവയുടെ ഭംഗി വണ്ണിപ്പാനസാദ്ധ്യമാകുകൊണ്ട് ആ കാര്യത്തിന്നു ഞാൻ ഇപ്പോൾ തുനിയുന്നില്ല ചിലതിന്നു ചിറകിന്റെ അറ്റത്തുള്ള ഓരോ തുവൽ നീണ്ടു, സാധാരണ വാലിൽ തുവലിന്റെ നാലിട്ടേയായി അന്യോന്യം പിണഞ്ഞു കൊടിയ്പോലെ നില്ക്കുന്നത് കാണാം. മറ്റുചിലതിന്നു പറക്കുമ്പോൾ ചിറകുകൂടാതെ, മുതുകത്തു രണ്ടു വിശദിപോലെ പരന്ന തുവലുകൾ നിവിർന്നിരിക്കുന്നത് കാണാം. എല്ലാറ്റിന്റെയും കൊക്കു സൂചിപോലെ നേത്തുനീണ്ടതാണ്. ചിലതിന്റെ വാലിന്റെ ഇടത്തും വലത്തും രണ്ടു തുവലുകൾ കണ്ണിപോലെ നീണ്ട് അറ്റത്തുമാത്രം തുവലിന്റെ മുമ്പായയിൽ ഉള്ള പരപ്പ് കാണുന്നു. ഈ തുവലുകൾ പിണച്ച് ഇടത്തും വലത്തുമായി ചൊന്തിനില്ക്കുന്നത്, ഈ പക്ഷി പാറുമ്പോൾ ഒരു കൈതുകതരമായ കാഴ്ചയായിത്തീരുന്നു. മസ്തകത്തിന്മേൽ രണ്ടു ശിഖികളുള്ള സ്വകാര്യപ്പെക്ഷികളും ഉണ്ട്. ഇവയുടെ കൂടു വളരെ മിനുസമായും വൃത്തിയായും പണി ചെയ്യപ്പെട്ട ചെറുപാപ്പിടങ്ങളാകുന്നു. ഓരോ കൂട്ടിൽ

രണ്ടോ മൂന്നോ മുട്ടകളുണ്ടാകും. ഓരോ മുട്ടവലിപ്പത്തിൽ ഒരു പല്ലിമുട്ടയോളംതന്നെ ഉണ്ടാകയില്ല. മുട്ടയിട്ടാൽ അടുത്തുകാണുന്ന സകല പക്ഷികളേയും ഈ ശിനാൻ ചെയ്യുന്തോടെ കൊത്തിപ്പറപ്പിക്കുന്ന മാതിരി കണ്ടാൽ ആരും ആശ്ചര്യപ്പെടുപോകും. പല രീതിയിലും ബഹു വേഗതയിലും പറക്കാൻ വയ്ക്കുകൊണ്ട് ഇവറയെ കൊത്താൻ മറ്റു പക്ഷികൾക്ക് കഴിക്കലും സാധിക്കുകയില്ല.

പനങ്കിളി— (Swallow). ഇതിന്നു കൂടുൻ എന്നും ചില ഭിക്ഷിൽ പേർ പറയുന്നു. ചിറകിന്റെ അറ്റം വളരെ നീണ്ടു, വാലിലും കവിഞ്ഞു പിറകേ ചിണഞ്ഞുനില്ക്കും. ദേഹം ഒരുമാതിരി കറുപ്പാണെങ്കിലും തൊണ്ടയും ഉദരവും വെളുത്തിട്ടാണ്. തൊണ്ടയ്ക്ക് ഒരു കറുപ്പുപട്ടുണ്ട്. നീളം വളരെ കുറവായ കൊക്കിന്നു പിൻഭാഗത്തു നല്ല പരപ്പുണ്ടാകും. ഇത് ഒടിഞ്ഞു താണ പനയോലയുടെ ഉള്ളിൽ തന്റെ എത്രയോ നീളംകുറഞ്ഞ കാൽ കൊണ്ട് ഇറക്കിപ്പിടിച്ചു തുങ്ങിക്കിടക്കുന്ന സമ്പ്രദായം കൊണ്ടായിരിക്കും ഇതിന്നു പനങ്കിളി എന്ന പേർ സിദ്ധിച്ചത്. ആഹാരം സമ്പാദിക്കുന്നത് ആകാശത്തിൽ കൂടെ പറന്നുകളിക്കുന്ന അവസരത്തിലാണ്. നടുച്ചയ്ക്ക് അല്പം വിശ്രമിക്കുവല്ലാതെ മറ്റൊരവസരത്തിലും ഇതു വെറുതെ നില്ക്കുന്നതു കാണുകയില്ല. ആകാശത്തിൽ കൂടെ ഇടവിടാതെ പറന്നുകഴിപ്പാൻ ഇവനോളം മിടുക്കുള്ള പക്ഷികൾ ചുരുക്കമേ കാണുകയുള്ളൂ. ആ അവസരത്തിൽ കണ്ടുകിട്ടുന്ന ചെറിയ ഇച്ചുകളേയും പാററകളേ

യും ഇവൻ ഭക്ഷിക്കും. ആളുകൾ താമസിക്കുന്ന വീടുകളിൽ കൂടി ഇവ കൂടുകെട്ടും. ഓരോ കൂട്ടിൽ രണ്ടോ മൂന്നോ മുട്ടകളുണ്ടാകും. കൂടുകെട്ടാൻ ഉണക്കില, രോമം, കടലാസ് മുതലായ സാധനങ്ങൾ ഉപയോഗിക്കുന്നു. ഈ സാധനങ്ങൾ കൂട്ടിപ്പറിക്കുന്നതു പശയുള്ള ഇവയുടെ ഉമി നീർകൊണ്ടുതന്നെയാണ്. ഈ പക്ഷി വലിപ്പത്തിൽ ഒരു ഇറക്കിളിയോളം മാത്രമേ ഉള്ളൂ. വല്ല കാരണത്താലും നിലത്തു വീണുപോയാൽ ഇതിന്നു പിന്നേ രണ്ടാമതും പറക്കുവാൻ സാധിക്കയില്ല. ചീനയിലുള്ള ഒരുതരം കൂളന്റെ കൂട് ആ രാജ്യക്കാർ ഭക്ഷിക്കുന്നു. മറ്റൊരുതരം കൂളന്റെ ഒരു വലിയ കൂട്ടം പതിവായി പാത്തിരുന്നതു ലങ്കയിലെ വിസ്തൃതമായ ഒരു ഗുഹയിലായിരുന്നു, ആ ഗുഹയുടെ അനുഭാഗം ഏതു മോശ്ശമിതിയിലായിരുന്നു എന്നു പറയാൻ പ്രയാസം. ലോകേ, ഏതായാ കൊല്ലങ്ങളായി വീണുകൂടിയിരുന്ന ഇവറ്റയുടെ കാഷ്ഠത്തിന്നു മുപ്പതടിയിൽ കുറയാതെ ഘനമുണ്ടായിരുന്നു. കാഷ്ഠംകൂടാതെ ഇതിൽ, പഴയകൂടുകളും മീതേനിന്നു വീഴുന്ന ചെറിയ കുഞ്ഞുകളുടെ ശവങ്ങളും അടിഞ്ഞുകിടന്നിരുന്നു. ഇതിൽനിന്നു പുറപ്പെടുന്ന ഒറ്റുന്ധവും, പേടിച്ചുകരയുന്ന അനേകം പനങ്കിളികളുടെ നിലവിളിയും, അവിടെ ഒരു നിമിഷനേരം നില്ക്കുന്നതുപോലും അസഹ്യമാക്കി. ലോകേ കെട്ടിനിന്നിരുന്ന കാഷ്ഠം മുതലായ സാധനങ്ങളുടെ പൊളികൾ, കൃഷിക്കാർ കോരിയെടുത്തു വളമായുപയോഗിക്കാറുണ്ട്. അതിന്റെ സമീപമുണ്ടായിരുന്ന ഒരു തോട്ടക്കാരൻ കൊല്ലത്തോടും നൂറുകൾ വിസ്താരമുള്ള അവ

ന്റെ കാപ്പിത്തോട്ടത്തിനിട്ടിരുന്ന വളം ഇതിൽനിന്നായിരുന്നു എടുത്തുവന്നത്. മറ്റു പക്ഷികളെപ്പോലെ മരത്തിന്മേൽ കൂടുകൊള്ളാൻ സാധിക്കുന്ന മറ്റൊരുതരം കൂടുന്നുണ്ട്. ഇതിന്റെ നെറ്റിക്ക് ഒരു ശിഖ പൊന്തിയതു കാണാം. പൂവനും പിടയും വെച്ചേറെ നിറമാണ്. ഒരു ഉണക്ക മരക്കൊമ്പിന്മേൽ ഒരു മുരുവിന്റെ തോടിന്റെ ഒരുറ്റം പററിച്ചുവെച്ചുപോലെയാണ് ഇതിന്റെ കൂടിന്റെ ആകൃതി. ഇതിൽ ഒരൊറ്റ മുട്ടയിടുവാൻ മാത്രമേ സ്ഥലമുണ്ടാകൂള്ളൂ. ഈ കൂട് മരത്തോൽകഷണങ്ങൾ ഉമിനീർകൊണ്ടു പററിച്ചുണ്ടാക്കിയതാണ്.

നിലക്കുളൻ— (Goat Sucker). ഇതിന്റെ കൊക്കിന്റെ ചിമ്പും വളരെ വിസ്താരമുള്ളതാണ്. തൂവലിന്റെ വണ്ണം, നത്തിന്റേതുപോലെ, വെളുപ്പിന്റേയും കറുപ്പിന്റേയും ഒരു മിശ്രമാകുന്നു. ഇത് ഇരതെണ്ടുന്നതാണ്, നത്തിനെപ്പോലെതന്നെ രാത്രിസമയത്താണ്. മുട്ടയിടുന്നത് തുറസ്സ് സ്ഥലത്താണ്. ചിറക് ആകൃതിയിൽ കൂളന്റേതുപോലെയാണ്. കൊക്കിന്റെ മീതേയും താഴേയും മീശപോലെ നേരിയ തൂവലുകൾ എറിച്ചുനില്ക്കുന്നുണ്ടാകും. കാൽ എത്രയോ ഭീഷം കുറഞ്ഞതാണ്. ഇതു നിലത്തിരിക്കുമ്പോൾ പൊരുത്തിനു കിടക്കുകയാണെന്നു തോന്നും. ജനിക്കുമ്പോൾതന്നെ ഇതിന്റെ കട്ടിയുടെ ശരീരം തൂവൽകൊണ്ടു മൂടപ്പെട്ടിരിക്കും. ആകാശത്തിൽകൂടെ പറന്നുപിടിക്കുന്ന ചെറുപ്പാണികൾ മാത്രമാണ് ഇതിന്റെ ആഹാരം. അപ്പോൾ ഇതിന്റെ കാഴ്ചയ്ക്കു കൃമ്മത എത്രവേണമെന്ന് ആലോചിച്ചുനോക്കിൻ. സന്ധ്യ

യാകുമ്പോൾ ഇത് ഓരോന്നോരോന്നായി പുറത്തുവരുന്നതു കാണാം. വളരെ ഉയരത്തിൽ പറക്കുക പതിവില്ല. വയലിന്റെ മീതെ പറക്കുന്നതു ഞാൻ പലപ്പോഴും കണ്ടിട്ടുണ്ട്. പറന്നുകൊണ്ടിരിക്കുന്നതു മേലെ ഏറിഞ്ഞ കല്ല് താഴെ വീഴുമ്പോലെ പൊട്ടുന്നതേതായിരിക്കും. പിന്നെ വല്ല കിണറ്റിലോ കുഴിയിലോ ആണ്ടുപോയപ്പോലെ കുറേനേരത്തോളം ഇവനെ കാണുകയില്ല. നാട്ടുകാർ ഇതിനെ നത്തിന്റെ അളിയൻ എന്നാണ് വിളിച്ചുവരുന്നത്.

നെട്ടുകണ്ണൻ — (The Indian bee eater). ദേഹം മെലിഞ്ഞതും, വാൽ ദേഹത്തേക്കാൾ നീണ്ടും കൊക്കു സൂചിപ്പോലെ നീണ്ടുനിൽക്കുന്ന ഒരു ചെറുപക്ഷിയാണ് നമ്മുടെ നെട്ടുകണ്ണൻ. ദേഹം ഒരു നീലയോടികലർന്ന പച്ചനിറമാണ്. കണ്ണിന്റെ മുൻഭാഗം കൊക്കോളവും പിൻഭാഗം കഴുത്തോളവും ഒരു നീലവരയുണ്ട്. കമ്പിയിന്മേലോ ചെറിയ ചുള്ളിയിന്മേലോ ഇവൻ ചെന്നിരിക്കും. കൂടക്കൂടെ, പെട്ടെന്നു പാറി ചെറിയ ഈച്ചയേയൊ മറ്റോ പിടിച്ചു വീണ്ടും പണ്ടെത്ത സ്ഥാനത്തുതന്നെ വന്നുനില്ക്കും. ഇതിന്റെ മുട്ട ശുദ്ധ വെള്ളനിറമാണ്. ഓരോ ചെറിയ കൂട്ടമായിട്ട് ഈ പക്ഷിയെ നമ്മുടെ രാജ്യത്ത് വളരെ കാണാം.

ഉരുപ്പു — (Hoopoe) ഇവന് ഈ പേർ ഇവന്റെ ശബ്ദംകൊണ്ടു സിദ്ധിച്ചതാണ്. നമ്മുടെ നാട്ടിൽ ചിലർ ഇതിനെ ചിതല എന്നു തെറ്റായി വിളിക്കാറുണ്ട്. വലിപ്പത്തിൽ ഇത് ഏകദേശം ഒരു അരിപ്രാവോളം പോ

രും. വാൽ കറുത്തിട്ടാണെങ്കിലും മുമ്പുറത്ത് ഒരു വെള്ള പ്പട്ടയുണ്ട്. ചിറകിന്നു വിലങ്ങനെ മഞ്ഞയും വെള്ളയും വരകൾ ഉണ്ട്. കഴുത്തും തലയും ചുവന്നിട്ടാണ് കൊക്കു വളരെ നേർത്തു നീണ്ടു കൂത്തിട്ടാണ്. തലയിൽ പിന്നോട്ടു ചാഞ്ഞിട്ട് ഒരു ശിഖ കിടപ്പുണ്ട്. പക്ഷി ഒരേടത്തു നില്ക്കുമ്പോൾ തല കാഴ്ചയ്ക്ക് ഒരു പിക്കത്തിന്റെ അറ്റമാണെന്നു തോന്നിപ്പോകും. കൂട്ടിവെച്ച ഈ ശിഖ ഇതിന് ഇഷ്ടം പോലെ വിരട്ടുവാൻ സാധിക്കും. വിരട്ടിയാൽ ഇത് ഒരു ചെറിയ വിശറിപോലെ ഇരിക്കും. ശിഖയുടെ തുവലുകൾ ചുവപ്പുനിറവും അവയുടെ അറ്റം കറുപ്പുനിറവുമാകുന്നു. ഇവൻ ഇരതെണ്ടുന്നതു നിലത്തുവന്നു വീണിട്ടാണ്. കൂടായിട്ടുപയോഗിക്കുന്നതു മരപ്പൊത്തുകളാണ്. പിട കൂട്ടിൽ പൊരുത്തിനിരിക്കുമ്പോൾ പൂവൻ അതിനരികിൽ കൊണ്ടുവന്നു കൊടുക്കുന്നു. ചിലപ്പോൾ ഇവൻ ഒരു മരക്കൊമ്പിന്മേൽ ചെന്നിരുന്നു ഇ- പൂ- ഇ- പൂ- ഇ- പൂ- ഇങ്ങിനെ വളരേനേരത്തോളം ശബ്ദിക്കുന്നുണ്ടാകും. ചാവക്കാട്ടിൽ ഇതിനെ ഞാൻ എത്രയെങ്കിലും കണ്ടിട്ടുണ്ട്.

വേഴാമ്പൽ — (The great horn bill) ഈ വലിയ കരിമ്പക്ഷിക്കു ചിലേടത്തു നരിയോങ്ങൽ എന്നൊരു പേരുണ്ട്. ഈ പക്ഷിയുടെ മുഖ്യലക്ഷണം ഇതിന്റെ എത്രയൊ വലിയ മഞ്ഞക്കൊക്കാണ്. വളഞ്ഞു കമാനം പോലെ നില്ക്കുന്ന മീതെ കൊക്കിന്മേൽ മറ്റൊരു കൊക്കു വെച്ചുപോലെ തോന്നുന്ന ഒരു ഉയർച്ച ഉണ്ട്. അതിന്റെ മേൽഭാഗം കഴിഞ്ഞു ഒരു ചാൽപോലെ നില്ക്കുന്നു.

നൂണ്ട്. ഇതു വലിപ്പംകൊണ്ടു നോക്കിയാൽ പരന്നെക്കാരം വലിയതാണ്. നീളം അഞ്ചടിയാണ്. സാക്ഷാൽ വണ്ണം കറുപ്പാണെങ്കിലും, കഴുത്ത്, ചിറകിന്റെ മദ്ധ്യം, ചിറകിന്റെ അറ്റം, വാലിന്റെ കൂണ്ട്, വാലിന്റെ അറ്റം, തുട, എന്നീ ഭാഗങ്ങൾ വെളുപ്പാണ്. കൊക്കിന്റെ ഭാഗങ്ങൾ ഈർച്ചാർദ്ധപോലെയാണ്. ഇതു വളരെ ഉയരത്തിൽ പറക്കുന്നു. പറക്കൽ വളരെ മന്ദമായിട്ടാണെങ്കിലും ചിറകുണ്ടാക്കുന്ന കാരറിന്റെ ശബ്ദം വളരെ ദൂരെ കേൾക്കാം. ഇതു കൂടായുപയോഗിക്കുന്നത് എത്രയോ ഉയരമുള്ള മരത്തിന്മേലുള്ള പൊത്താണ്. പിടപൊരുത്തിനിന്നുനാൽ പൂവൻ ആ പൊത്തിന്റെ പ്രവേശനപാതാ മുക്കവും അടച്ചുകളയുന്നു. പിന്നെ ശേഷിക്കുന്ന ചെറുപൊരുത്തിനുള്ളിൽക്കൂടെ പിടയുടെ കൊക്കുമാത്രം പുറത്തുകാണുന്നു. ഈ അവസ്ഥയിൽ പൂവനാണ് പിടയ്ക്കു തീറ്റിക്കൊടുക്കുന്നത്. ഇവ കൊല്ലത്തോറും ഒരേ പൊതുതന്നെ കൂടായുപയോഗിക്കുന്നു. മലങ്കാട്ടിലാണ് ഈ പക്ഷിയെ സാധാരണ കാണുന്നത്. വരനാട്ടിൽ വളരെ പ്രാവശ്യം ഞാനിവനെ കണ്ടിട്ടുണ്ട്.

മീൻകൊത്തി— (The king fisher). ഈ ജാതിപ്പക്ഷികളെ കാണാത്ത രാജ്യമില്ല. നീലനിറവും നീണ്ടകൊക്കും നീളമില്ലാത്ത വാലും മീൻകൊത്തിയുടെ ചില ലക്ഷണങ്ങളാണ്. തൊണ്ടയും ഉദരവും ചുവന്നിട്ടും വെളുത്തിട്ടുമായിരിക്കും. മുട്ടയിടുന്നതു തിണ്ടിന്മേലോ വരമ്പിന്മേലോ ഓരോ മട കഴിച്ചിട്ടാണ്. പൊട്ടക്കിണറിന്റെ വാരികളും ഇവന്റെ മട കണ്ടിട്ടുണ്ട്. കൊക്കു കരിയ്ക്കുക

പ്രാണ. പുഴകളുടേയോ തോടുകളുടേയോ തീരത്തിൽ നില്ക്കുന്ന ഉയൻ കല്ലിന്മേലോ കുറുയിന്മേലോ ഇതു ചെന്നിരിക്കും. ഇടയ്ക്കിടെ ഇവൻ ഞെട്ടിപ്പോയപ്പോലെ വാലൊന്നിളക്കി, ദേഹം ഒന്നയത്തി, തല ഒന്നു ചരിക്കും. അങ്ങിനെ ഇരുന്നിരുന്നു ഇവൻ പെട്ടെന്നു പുഴയിൽ ഒന്നു മുങ്ങുന്നതും കൊക്കിന്മേൽ വിലങ്ങനെ പിടിച്ച ഒരു മീനോടുകൂടെ പൊന്തുന്നതും കാണും. വിലങ്ങനെ പിടിച്ച മീനോടെ അതു തന്റെ പണ്ടത്തെ സ്ഥാനത്തു വന്നിരിക്കുകയും, ആ മത്സ്യത്തെ നെടുനീളത്തിൽ കൊണ്ടുവന്നു വിഴുങ്ങുകയും ചെയ്യും. ഓരോ മീൻകൊത്തിക്കു് അവകാശപ്പെട്ട ഓരോ അതൃത്തി ഉണ്ട്. അവിടെ മറ്റൊരു മീൻകൊത്തി കയ്യേറുമ്പോൾ കലശലായ വഴക്കുണ്ടാകും. ഈ ഒരു ജാതിയിൽതന്നെ ചെറുതും വലുതുമായി രണ്ടുതരമുണ്ട്. മീൻ കൂടാതെ പല്ലിയേയും തവളയേയും ചെറുപക്ഷിയേയും ഇതു തിന്നാൻ മടിക്കില്ല. വലിയ മീൻകൊത്തി മത്സ്യം പിടിത്തക്കാരനല്ല. അവൻ ഉയരമുള്ള ഒരു മരത്തിന്മേൽ ചെന്നിരുന്നു ചോടെ നോക്കുന്നുണ്ടാകും. വല്ല ചാടനോ, തവളയോ, പല്ലിയോ പോകുന്നതു കാണുമ്പോൾ പെട്ടെന്നു പാറിചെന്ന് അതിനേയും കൈക്കലാക്കി മരത്തിന്മേൽ ചെന്നുവീഴും. കരയുന്ന തവളയെ കാൽ തുക്കിപ്പിടിച്ചു മരക്കൊമ്പൊടടിച്ച് ക്ഷണം കൊല്ലം. ചിലപ്പോൾ ഇതു ദേവതോപദ്രവം നേരിട്ടപ്പോലെ, ഉച്ചത്തിൽ കരഞ്ഞുകൊണ്ട് ഉയരത്തിൽ ചുറ്റിപ്പറക്കുന്നുണ്ടാകും. ഒരുദിവസം ചില ഉണ്ണിയെത്തികൾ വല്ലാതെ നിലവിളിക്കുന്നതു കേട്ടിട്ട് എന്താണെന്നറിവാൻ ഞാൻ

പുറത്തുവന്നപ്പോൾ, ഉണ്ണിയെത്തിയുടെ കഞ്ഞുകുളിഞ്ഞ്
യിരുന്ന മരപ്പൊത്തിന്റെ സമീപം ഒരു മീൻകൊത്തി വ
ന്നു നില്ക്കുന്നതു കണ്ടു. മീങ്കൊത്തി തന്റെ ശബ്ദം പുറ
ത്തിറക്കി ഉണ്ണിയെത്തിയുടെ പൊത്തിൽ ഇറങ്ങി ഒരു
ചെറിയ കഞ്ഞിനേയും കൊക്കിപ്പാക്കി പുറത്തുകൊണ്ടുവ
ന്നു തിന്നാൻ തുടങ്ങി. ഇതു കണ്ടപ്പോൾ കോപം സഹി
യാതെ ഉണ്ണിയെത്തികൾ രണ്ടുപേർ ഒരുവിധേന മീൻ
കൊത്തിയെ കൊത്തിപ്പറപ്പിച്ചു.

പുള്ളിമീങ്കൊത്തി— (The pied King fisher)
ശരീരം ചെളിപ്പുവണ്ണത്തിനേൽ കറുപ്പുകുറുപ്പുകൾകൂടുന്നു.
കൊക്കു കുറത്തിട്ടാണ്. ഇതു പഴയുടെ മീതെ അഞ്ചുപ
ത്തുവാര ഉയരത്തിൽ ചിറകു വിറപ്പിച്ചു, അമ്പുപോലെ
യുള്ള കൊക്കു താഴ്ന്നിപ്പിടിച്ചു, ചോടെ നോക്കിക്കൊണ്ടി
രിക്കും. വല്ല മത്സ്യത്തേയും കണ്ടാൽ പെട്ടെന്ന് അമ്പു
പോലെ താണു അതിനേയും എടുത്തു പൊന്തിവരുന്നു.
ഇതും മടകളിലാണ് മുട്ടയിടുന്നത്.

തത്ത:— (Parrot) ആകൃതിയുടെ ഭംഗികൊണ്ടും വ
ണ്ണങ്ങളുടെ ആഡംബരകൊണ്ടും മെരുക്കുവാനുള്ള സൗ
കര്യകൊണ്ടും, മെരുക്കിയ നിലയിൽ കാണിക്കുന്ന ശീല
ഗുണകൊണ്ടും മനുഷ്യഭാഷയെ അനുകരിച്ച് അതേരീതി
യിൽ ഓർമ്മിച്ചു പറയാനുള്ള ചാതുര്യകൊണ്ടും തത്ത ഭൂ
മിയിലെ എല്ലാ ജനങ്ങളേയും വശീകരിച്ചിട്ടുണ്ട്. തത്ത
യുടെ ഓർമ്മശക്തി വിസ്തരിക്കത്തക്കതാണെന്നതിന്നു സം
ശയമില്ല. അപ്പപ്പോൾ ഇവ പറയുന്നവാക്കും വാചക
വും കേൾക്കുമ്പോൾ, പറയുന്നതിന്റെ സാരം ഗ്രഹിച്ചി

ട്ടാണ് ഇവ വാക്കുകൾ പറയുന്നതെന്ന് ആരും സംശയിച്ചുപോകും. തത്തവംശത്തിൽ അഞ്ഞൂററിൽ ചിലപാനം ജാതികളുണ്ട്. ഈ വംശക്കാരുടെ വിശേഷവിധി ഇവരുടെ കൊക്കും വിരലുമാണ്. കാലിന്റെ നാലാമത്തെ വിരൽ എപ്പോഴും പിന്നോട്ടു തിരിഞ്ഞിട്ടാണ്. ഒന്നാമത്തെ വിരലിനും ഈ മാതിരി ഒരു ഭാവമുള്ളതുകൊണ്ടു കാൽവിരൽ മുമ്പും പിമ്പുമായി രണ്ടു ഭാഗങ്ങളാക്കാം. കാലിന്റെ തൊലിനു മണപ്പെട്ടിട്ടില്ലാത്തതായ ചില ഉയർച്ചകൾ ഉണ്ട്. കൊക്ക് കറുതായി തടിച്ചു, മീഞ്ഞലേതു മുണ്ടൽപോലെ വളഞ്ഞിട്ടാണ്. നാവു തടിച്ചു മാംസളമായതാണ്. ദേഹത്തിന്നനുസരിച്ച നീളം കാലിനു കാണുകയില്ല. വാലിന്മേൽ സാധാരണയായി പത്തു രൂപലുകളുണ്ടാകും. ചിലതിന്റെ വാൽ വളരെ നീണ്ടിട്ടാണ്. മുട്ട, മിക്കതിന്റേയും വെള്ളനിറമാണ്. മരത്തിന്മേൽ ഇരുന്നാൽ കൊക്കുകൊണ്ടും കാലുകൊണ്ടും ഓരോ ചുള്ളി ഇറക്കിപ്പിടിച്ചുകൊണ്ടു ഗതാഗതം ചെയ്യും. ആഹ്ലിക്കുമ്പോഴും ഇന്ത്യയിലും പല ജാതിത്തന്നെകളുണ്ടെങ്കിലും, മിക്കവാറും ജാതികൾ അധിവസിക്കുന്നത് ആസ്ട്രേലിയ, മലയാ എന്നീ ദ്വീപുകളിലാണ്. യൂറോപ്പിൽ തത്ത ഇല്ല. സംഖ്യകൊണ്ടു നോക്കുന്നതായാൽ അധികം തത്തകൾ തെക്കൻ അമേരിക്കയിലാണുള്ളത്. തത്തയുടെ കൂടു മരപ്പെട്ടതാണ് സാധാരണയായി ഓരോന്നു രണ്ടു മൂന്നു മുട്ടയിടും. പൂവനുംകൂടി പൊരുത്തിനു കിടക്കും. മുട്ടവിരിയുവാൻ 21 ദിവസം വേണം. തത്തയു

ടെ ആഹാരം ഫലങ്ങളും പഴങ്ങളുമാണ്. മിക്കസമയത്തും ഓരോ കൂട്ടമായി സ്നേഹിക്കും. തിന്നുമ്പോൾ നില വിളിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കും. സാധാരണ നിറം പച്ചയാണെങ്കിലും, അനേകവിധ വണ്ണങ്ങളോടുകൂടിയ കൂട്ടം ഈ വംശത്തിൽതന്നെ ഉണ്ട്.

മലയാളജില്ലയിൽ പതിവായിക്കണ്ടുവരുന്നതുകൊണ്ടു ചുറ്റും പച്ചത്തണുത്തുകളെയാണ് വാൽ വളരെ നീണ്ടു മെലിഞ്ഞിട്ടാണു്. മാവു ബിലിമ്പി മുതലായ വൃക്ഷങ്ങളിന്മേൽ വീണാൽ അന്നാവശ്യമായി ഫലങ്ങൾ നശിപ്പിക്കും. നെല്ലിന്റെ കരിയും കുതിച്ചു പോകുന്നതുകൊണ്ടു് ഇതു കൃഷിക്കാരുടെ പരമശത്രുവാണെന്നു പറയേണ്ടതില്ല. ഓരോ കൂട്ടമായി ഇവ വിളഞ്ഞ നെല്ലിൽ വീഴുകയും ഓരോ കരിർ കുതിച്ചെടുത്തു വയലിന്റെ അടുത്തോ നടുവിലോ കാണുന്ന വല്ല പരമ്പിലേയും വൃക്ഷങ്ങളിന്മേൽ ചെന്നിരിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. കൂട്ടത്തിൽ ഒന്നിനോട് ഒരു കരിർ നിലത്തു വീണുപോയാൽ ബാക്കി സകലരും താന്താങ്ങളുടെ കൈവശമുള്ള കരിരും പോലെ ഇട്ടുകളയുന്നു. വയലിന്റെ നടുക്കുള്ള ചില പറമ്പുകളിൽ തണുക്കൾ നിലത്തിട്ടുന്ന കരിരുകൾ ഭിവസേന ശേഖരിച്ചാൽ നാലഞ്ചിടങ്ങഴി ഉണ്ടാകുമെന്നു കേട്ടിരിക്കുന്നു. ഇവറ്റായിൽ ചിലതിന്നു് കഴുത്തിൽ ഓരോ പട്ടയിട്ടുപോലെ തോന്നുന്ന വ്യത്യാസവണ്ണമുണ്ടാകും. ഇവിടെ കാണുന്ന മറ്റൊരു തരം തണു ആകൃതിയിൽ വളരെ ചെറുതാണു്. ഇതിനെ ചിലേടങ്ങളിൽ കിളിയെന്നു വിളിക്കാറുണ്ടു്. ദേശ

ഈ നല്ല പച്ചനിറമാണ് ഇതു വിളകൾ നശിപ്പിക്കാൻ വരാറില്ല.

ആസ്ട്രേലിയ രാജ്യത്തു മാംസം മാത്രം തിന്നു ഉപജീവനം കഴിക്കുന്ന ഒരു ജാതിത്തന്നെയാണ്. ഇതിന്നു റീ (Rhea) എന്നാണ് പേര്. ആട്ടിനെ കൊല്ലുന്ന ഭിക്ഷകളിൽ ഇവർ എത്തിയാൽ കാണുന്ന തലയോ മറ്റോ അസ്തിശേഷമാക്കിവെക്കുന്നു. പുതുതായി പൊളിച്ച ഒരു ആട്ടിന്തോൽ വല്ല ചെററയുടേയും മേൽപ്പു മേലിട്ടാൽ ഈ ജാതിത്തന്നെകൾ അവിടെ എത്താതിരിക്കില്ല. ഇതൊന്നും പോരാഞ്ഞിട്ടു ഭക്ഷണത്തിന്നു പഞ്ചം നേരിട്ടാൽ ഇവർ ആടുകളെ കൊല്ലാനും മടിക്കുന്നില്ല. ഒരു മേയുന്ന ആട്ടിന്റെ പുറത്തു ചെന്നിരുന്ന് ഇവർ കൊത്തി ഒരു തുള ഉണ്ടാക്കി ഉള്ളിൽ കിടക്കുന്ന കിഡ് നിരുന്നുന്നു. നമ്മുടെ കാക്കയെപ്പോലെ, മനുഷ്യരെക്കണ്ടാൽ റീ അത്ര വേഗമൊന്നും പറന്നു പോകയില്ല.

കുടുമത്തത്ത:— (Cockato) ഇതു പരന്തേക്കാൾ വലിപ്പമുള്ള ഒരു വകത്തത്തയാണ് ഇതിന്റെ മസ്തകത്തിന്മേൽ വിരുത്താൻ കഴിയുന്ന ഒരു വരി തുവലുകൾ പിന്നോട്ടു ചാഞ്ഞു നില്ക്കുന്നുണ്ട്. ഈ പക്ഷി അധിവസിക്കുന്നത് ആസ്ട്രേലിയാ, ന്യൂസിലണ്ട് എന്നീ രാജ്യങ്ങളിലാണ്. ചില തരം കുടുമത്തത്ത വെള്ള നിറമാണെങ്കിലും ശിവയും വാലിന്റെ കടയും മഞ്ഞയായിരിക്കും. പല നിറത്തിലുള്ള കുടുമത്തത്തകൾ ഉണ്ടെങ്കിലും പച്ചനിറത്തിലുള്ള ഒന്നിനേയും ഇതുവരെ കണ്ടിട്ടില്ല. പേപ്പുവ ദ്വീപിലും ആസ്ട്രേലിയയിലെ വടക്കു ഭാഗത്തും കണ്ടുവരും.

ന്ന കരിങ്കുടമത്തത്തകൾ വളരെ വലിപ്പമുള്ള പക്ഷികളാണ്. ഇതിന്നു ചെമ്മുക്ക തുവലുണ്ടാകയില്ല. നാവു വളരെ നേർത്തതാണ്. ശിഖയിലെ തുവൽ വളരെ നീണ്ടു നേർത്തതാകുന്നു. ഏകദേശം മൂന്നടി നീളമുള്ള ഈ പക്ഷിയുടെ നീളത്തിൽ ഒരുടി കാണുന്നതു വാലാണ്.

പഞ്ചവർണ്ണക്കിളി—(The Gay coloured parrots) ദേശത്തിന് അഞ്ചോ അതിലധികമോ വർണ്ണങ്ങൾ ഉണ്ട്. ഇത് ഏപ്രിലും നിലവിളിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കും. ഇത് ഒരു കൊല്ലത്തിൽ രണ്ടു പ്രാവശ്യം മുട്ടയിടുന്നു. ഉദയമാകും മുമ്പേതന്നെ പഞ്ചവർണ്ണക്കിളി ഉണരുന്നു. പിന്നെ ഓരോ വലിയ കൂട്ടമായി ഓരോ മരത്തിന്മേൽ ചെന്നു വീണു കറേ നേരം വെയിലേറു സൂഷിക്കും. മദ്ധ്യാഹ്നമാകുമ്പോൾ വൃക്ഷങ്ങൾ ഇടതിങ്ങിയ വിപിനത്തിൽ ചെന്നിരുന്നു വിശ്രമിക്കും.

കൂമൻ തത്ത—ഇത് അധിവസിക്കുന്നതു നൃസിലാണ് ദ്വീപിലാണ്. ഇതിന്നു പറന്നു കൂടു ചിറകു മുരുങ്ങി വൃത്താകാരമായിട്ടാണ്. രണ്ടടി ഭീഷമുള്ള ഒന്നിന്നു മുക്കാലടി വാലിന്റെ നീളമായിരിക്കും. ഇതിന്റെ പുറം പച്ചനിറമാണ്. പകൽ സമയത്തു മരത്തിന്റെ വേരിൻമോടേയോ, പാറകളുടെ മോടേയോ ഉള്ള മടകളിൽ ഒളിച്ചു കൂടും. ചില സമയത്ത് ഇലകൊണ്ടു തടികുറന്നാത്ത മരക്കൊമ്പിന്മേൽ തുള്ള കേറി പകൽ കഴിക്കും. ഒരു സ്ഥലത്തിൽനിന്നിളക്കിയാൽ പാഞ്ഞു മരൊരുളെ സ്ഥലത്തേക്കുപോകും. അതിന്നും സാധിച്ചില്ലെന്തവരികിൽ ഉണക്ക പുല്ലുകളിൽ ചെന്നൊളിക്കും. സ

സ്വാസ്ഥ്യമേന്മ ഇതെങ്ങാൻ പുറത്തിറങ്ങും. പല്ലം സ
സ്വവും ധാന്യവും പഴവും കിഴങ്ങും മറ്റും തിന്നും. പല്ല
തിന്നുന്നതു കാണുമ്പോൾ ഒരു മുയൽ പല്ലതിന്നുന്ന സ
മ്പ്രദായം ഓർമ്മവരും. ഈ തണുക്കുന്നതിൽ മെരു
ങ്ങും. ഇവറായെ നായയും പൂച്ചയും പിടിച്ചതിന്നുന്നതു
കൊണ്ടു, സംഖ്യയിൽ വളരെ കുറഞ്ഞുപോയിട്ടുണ്ട്.

നത്തവംശം— കണ്ണ മുഖത്തിന്റെ മുൻഭാഗത്തും
അതിന്റെ നടുക്കു മുകളിലോളം ഇരിക്കുന്ന കൊക്കും നി
ല്ക്കുന്നുണ്ട്. കണ്ണിന്റെ ചുറ്റും ചെറിയ തൂവലുകൾ പു
റകോട്ടു പുറപ്പെട്ടു വാഞ്ഞുനില്ക്കുന്നതു കണ്ടാൽ സൂര്യചന്ദ്ര
ന്മാരെ ചിലപ്പോൾ ചുറ്റിക്കാണുന്ന പരിധി ഓർമ്മവരും.
കൊക്ക നല്ലവണ്ണം വളഞ്ഞിട്ടാണ്. ഇതിന്റെ കൺമി
ഴികൾക്കു നല്ല വലിപ്പമുണ്ട്. ഇവയൊക്കെ രാത്രി സഞ്ച
രിക്കുന്ന പക്ഷികളാണ്. ആഹാരം ചെറുജന്തുക്കളാണ്.
മുക്കനെലിയെ ഇത്ര അധികം കൊന്നുതിന്നുന്ന പക്ഷികൾ
വേറെ ഇല്ല. പിശാചിനെപ്പോലെ ശബ്ദമുണ്ടാക്കാത്ത
പറക്കലും, രാത്രി സഞ്ചാരവും, മിന്നുന്ന കണ്ണും ഭയം തോ
ന്നുന്ന കരച്ചിലുംകൊണ്ടായിരിക്കും മിക്ക രാജ്യങ്ങളിലെ മ
നുഷ്യരും ഇതിനെ പേടിച്ചുവരുന്നുത്. പക്ഷി, ഇഴജാ
തി, മത്സ്യം, ഷർപാദം മുതലായ ജന്തുക്കളും ഇതിന്റെ
തീൻ പട്ടികയിൽ പെട്ടുപോകും. കലിയൻ ക്രമൻ മുയ
ലിനേയും മറ്റും റാഞ്ചിക്കൊണ്ടുപോകും. മലയാളത്തിൽ
രണ്ടു തരം നത്തുകളുണ്ട്. ഒന്ന് വെളുപ്പിന്മേൽ കറുപ്പു
പുള്ളിയും ചിന്നെയൊന്നു കരിഞ്ചുവപ്പു പുറമുള്ളതുമാ
ണ്. രണ്ടാമത്തെ തിന്നു യാമപ്പക്ഷി എന്നൊരു പേർ കൂ

ടി ഉണ്ട്. കൂടാതെ ആകൃതിയിൽ നത്തിനെപ്പോലെയാണെങ്കിലും വലിപ്പത്തിൽ നത്തിന്റെ നാലിരട്ടി ഉണ്ടാകും. ഇതു മനുഷ്യൻ മുളംപോലെതന്നെ മുളം. ഉയർന്ന മാവിൻകൊമ്പിന്മേൽ പകൽ കഴിച്ചുകൂട്ടും. ഇത് ഒറ്റയായിട്ടെ ഇരതെണ്ടാൻ പോകാറുള്ള. സന്ധ്യയാകുമ്പോൾ ഭാര്യയും ഭർത്താവും ഒന്നിച്ചു പുറംപുറം രണ്ടായിപ്പിരിയുന്നതു കാണാം. സമീപത്തു കണ്ടുകിട്ടുമ്പോഴെങ്കിൽ അതിന്റെ അടുക്കലായിരിക്കും ഒന്നാമത്തെ വരവ്. തവളകളും എലികളുമാണ് ഇതിന്റെ പ്രധാനാഹാരം. നത്തിനെ പോലെതന്നെ ഇതിനും തലതിരിച്ചു പിൻഭാഗത്തു വെക്കാൻ കഴിയും. മറ്റൊരു ജാതിക്കൂമന്ത ചിറകു ചെമ്പരത്തിന്റെ പുറംപോലെ ചുവപ്പാണ്. കാഴ്ചയിൽ ഇതു നാലിരട്ടി വലിപ്പമുള്ള യാമപ്പക്കിയോ എന്നു തോന്നും. ഇതിനെ ധാരാളം കണ്ടുവരുന്നതു തെക്കേ മലയാളത്തിലാണ് ഇതിന്റെ ശബ്ദങ്ങളിൽ ഒന്നു ഒരു മനുഷ്യന്റെ കൂക്കിപ്പോലെ തോന്നും. മറ്റൊരു തരം ശബ്ദംകൊണ്ട് ഇതിനു കുറിച്ചുടൻ എന്ന പേരും വേറെ ഒരു മാതിരി വല്ലാത്ത ശബ്ദംകൊണ്ട് ഇതിനുതന്നെ കാലൻകോഴി എന്ന പേരും സിദ്ധിച്ചിട്ടുണ്ട്. ഇതിന്റെ ശബ്ദം കേൾക്കുന്ന ദിക്കിൽ മരണമുണ്ടാകുമെന്നാണ് നാട്ടുകാരുടെ ഇടയിലുള്ള അന്ധവിശ്വാസം. തന്റെ കട്ടിമരിച്ചു ദിവസം ഒരു കുറിച്ചുടൻ തന്റെ വീട്ടിന്റെ മേൽപുറയിൽ വന്നിരുന്നു വളരെ നേരം ഒരു വല്ലാത്ത സ്വരത്തിൽ നിലവിളിച്ചിരുന്നു എന്നു ഏന്റെ ഒരു ചങ്ങാതി എന്നോടു പറഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. അതു യാദൃച്ഛികമായ ഒരു ഒത്തു കൂടലു

പ്ലാതെ യാഥാർത്ഥ്യത്തെക്കുറിക്കുന്ന കാര്യമല്ലെന്ന് ഞാൻ
 അദ്ദേഹത്തെ ധരിപ്പിച്ചു. വടക്കേ അമേരിക്കയിൽ മാള
 ത്തിൽ പാർക്കുന്ന നത്തുകുളിണ്ട്. ഇതു മറ്റു ജന്തുക്കൾ ഉ
 ണ്ടാക്കുന്ന മാളം സ്വന്തമാക്കുകയല്ലാതെ തനിക്കുവേണ്ടി
 താൻതന്നെ മാളം കഴിച്ചുണ്ടാക്കാറില്ല കലിയൻ ക്രമ
 നെ യൂറോപ്പിലും ആസ്ട്രേയുടെ വടക്കും കാണാം. ഇവൻ
 വളരെ ധീരനും ക്രൂരനുമായ ഒരു പക്ഷിയാണ്. മാൻക
 ടി, മുയൽ മുതലായ മൃഗങ്ങളേയും വലിയ പക്ഷികളേയും
 ഇവൻ തിന്നും. പാറകളുടെ ഇടയിലോ, മരത്തിന്മേലോ,
 വലിയ പുളളികളെക്കൊണ്ട് ഇതു കൂടു കെട്ടുന്നു. ഇതു
 വളരെ അപൂർവ്വമായിട്ടെ നിലത്തുള്ള മടകളിൽ മുട്ടയിടാറു
 ഉള്ളൂ. ഇന്ത്യയിൽ മീങ്കുമൻ എന്നൊരു ജാതി നത്തുണ്ട്.
 തലയുടെ ഇടത്തും വലത്തും കൊമ്പുകൾപോലെ തൂവൽ
 എറിച്ചു നില്ക്കുന്നുണ്ട്. ഇത് ഒരേടത്തിരിക്കുമ്പോൾ കാ
 ലുകളൊന്നുമില്ലെന്ന് തോന്നും. ഈ പക്ഷിയുടെ നീളം ൪
 ണ്ടടിയാണ്. ഇതു കുടികൊള്ളുന്നതു വെള്ളത്തിനടുക്കെ
 യുള്ള വൃക്ഷം നിറഞ്ഞ ഭിക്കിലാണ്. പകൽ മുഴുവനും
 ഇടതിങ്ങിയ വൃക്ഷങ്ങളുള്ള കാട്ടിൽ കൂടും. മത്സ്യങ്ങളോ
 ടും ഞണ്ടുകളോടും ഇവന്നു പ്രത്യേകവാത്സല്യമുണ്ട്. ഇതു
 രണ്ടു മുട്ടകൾ മാത്രമേ ഒരു സമയത്ത് ഇടകപതിവുള്ളൂ.
 ഉത്തരദ്രവത്തിൽ വെള്ള നിറമുള്ള ഒരു വക ക്രമനാണ്.
 ഇതിന്ന് അറിവിടെ ചില കുറപ്പു പുളളികളുമുണ്ടാകും.
 തൊണ്ടയിൽനിന്ന് പത്തിന്റെ വടിവിൽ രണ്ടുണ്ടകൾ തു
 ണ്ടുപോലെ തൂവലുകൾ എറിച്ചു നില്ക്കുന്നതു കണ്ടാൽ
 കഴുത്തു തുറത്തിയ തടിയന്മാരെ ഓർമ്മ വന്നുപോകും.

പ്രാപ്പിടിതന്മാർ— (Hawks etc) ഇവറ്റ പെരുവ പക്ഷികളേയും മറ്റും കൊന്നുതിന്നു കാലം കഴിക്കുന്ന ശക്തിയുള്ള പക്ഷികളാകുന്നു. ഇവ പകലല്ലാതെ രാത്രി ഇര തെണ്ടാൻ നടക്കാറില്ല. വളഞ്ഞു കൂർത്ത കൊക്കും വളഞ്ഞ നഖങ്ങളും ഇവറ്റയുടെ വിശേഷവിധികളാണ്. മറ്റു പക്ഷികളെ പറന്നു ചെന്നിട്ടും റാഞ്ചി വീണിട്ടും കാൽ കൊണ്ടു പിടിക്കുകയാണ് ചെയ്യുന്നത്. പിടിച്ച ഉടനെ മരിച്ചാലും ശരി മരിച്ചല്ലെങ്കിലും ശരി നിർദ്യമായി കൊത്തിത്തീന്നാൻ തുടങ്ങും.

പ്രാപ്പിടിയൻ— (Hawk) വലിപ്പത്തിൽ ഒരു മാട പ്രാവോളം ഉണ്ടാകും. നിറം ഒരു ശുദ്ധിയില്ലാത്ത വെള്ളയിൽ മങ്ങിയ ചില ചെറിയ കറുപ്പു വരകളാണ്. മലയാളത്തിൽ സാധാരണ കാണുന്ന പ്രാപ്പിടിതന്മാർ ഈ ജാതിയാണ്. പ്രാവിന്റെ മാംസത്തോടു വളരെ പ്രതിപത്തി ഉള്ളതുകൊണ്ടായിരിക്കും പ്രാപ്പിടിയൻ എന്ന പേർ ഇതിന്നു കൊടുത്തത്. എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ മറ്റു പക്ഷികളേയും ഓരൂ, തവള, മുതലായ ജന്തുക്കളേയും ഇവറ്റ തിന്നും. ഇതിന്റെ ശബ്ദം കേട്ടു മാത്രയിൽ മറ്റു പക്ഷികൾ പറന്നുകളയും. പെട്ടെന്ന് ഒന്നിന്റെ മേൽ റാഞ്ചിപ്പിണ, അതിനെ കാൽകൊണ്ടിറക്കിയെടുത്ത് ഒരു കൊമ്പിന്മേൽ ചെന്നിരുന്ന് യഥേഷ്ടം തിന്നുകയാണ് സാധാരണ ഈപിടിക്കുന്ന സമ്പ്രദായം. പിടിച്ച ഇരയെ തിന്നുമുമ്പെ നല്ലവണ്ണം കൊല്ലുവാൻനോക്കു പതിവില്ല. ജീവനോടുകൂടെത്തന്നെ അതിനെ കൊത്തിപ്പിരിച്ചുതിന്നും. മറ്റൊരുതരം പ്രാപ്പിടിതന്മാർ പുറവും ചിറകും മാടപ്രാ

വിന്റെ നിറമാണ്. പക്ഷേ നിറംകൊണ്ട ഒരു പ്രാപ്തി
 ടിയന്റെ ജാതി നിണ്ണയിക്കുന്നതു പ്രയാസമാണ്. ജീ
 വശരയിൽ രണ്ടുമൂന്നു നിറങ്ങളായി ഓരോ പ്രാപ്തിയൻ
 മാറും.

ഭൈരി—ഇതിന്നു പുറം കറപ്പുനിറമാണ്. തുടമേ
 ലുള്ള തുവലിന്മേൽ നിങ്ങളു കറപ്പുവരകൾ ഉണ്ട്. ദേഹം
 ഒന്നുകാലടി നീളമുണ്ടാകും. ചിട, പൂവനേക്കാൾ വലു
 തായിരിക്കും. കൊക്കു നീലനിറവും അതിന്റെ അറ്റം
 കറപ്പുമാണ്. കൂടു വളരെ വലുതാണ്. അതു പരി
 ശോധിച്ചാൽ ചുവന്നു കത്തുകള്ള നാലുമുട്ടകൾ കാണും.
 പക്ഷികളെ കൂടാതെ മൂയൽ മുതലായ പെരുമൃഗങ്ങളെ കൂ
 ടിപ്പിക്കും. ഇതിന്നു വളരെ ഉയരത്തിൽ പറക്കാനും
 കഴിയും. എത്രവേഗതയുള്ള പക്ഷികളുടെ ഒപ്പമെത്താ
 നും ഇതിന് എളുപ്പത്തിൽ സാധിക്കും എന്നുമാത്രമല്ല
 ഒരിക്കൽ ഇതിന്റെ പിടിത്തത്തിൽ പെട്ടുപോയാൽ ഒരു
 പക്ഷിക്കും ഭയത്തോടുകൂടിയതും തരമുണ്ടാകയില്ല, ഇതു
 ഒരിക്കൽ ഒരു ശിശുക്കാരനെ വെടിവെക്കാനോങ്ങിയ ഇ
 രണ്ടയെ, അവൻ നൊക്കിനില്ക്കേതന്നെ തട്ടിയെടുത്തു
 കൊണ്ടുപോയിട്ടുണ്ട്. ഇംഗ്ലണ്ടിൽ ഭൈരിയെ മെരുക്കി മ
 റുപക്ഷികളെ പിടിപ്പാൻ ഉപയോഗിക്കുന്നു. ഇന്ത്യ
 ക്കാലം വെള്ളക്കൊക്കു ഞാറുമുതലായ പക്ഷികളെ പിടി
 ക്കാൻ ഇതിനെ ശീലിപ്പിക്കുന്നുണ്ട്. ഒരിക്കൽ ഒരു ഭൈ
 റിയെ ഒരു വെള്ളക്കൊക്കിന്റെ നേരെവിട്ടു. വെള്ള
 കൊക്കു ക്ഷണം പറന്നു അകാശത്തിൽ വളരെ ഉയര

ത്തിൽപൊന്നി. ഭൈരി ഒരു നിമിഷംകൊണ്ടു വെള്ള
ക്കൊക്കെക്കാൾ ഉയരത്തിൽ പൊന്നി. അവിടന്നു കൊ
ക്കിനേയും പുറിപ്പറന്നു. ഒരുതരത്തിന്നു ബാണപോ
ലെ താണുകാൽകൊണ്ടു വെള്ളക്കൊക്കിനെ അടിച്ചു ത
ള്ളിയിട്ടു. ഇവന്നു ഒരിക്കൽ ഒരു നിരൂപിക്കവയാത്ത
അബലം വന്നുപോയതു ഞാൻ കണ്ടിട്ടുണ്ട്. ഒരു വര
മ്പിന്മേൽനിന്നു മേയുന്ന ഒരു തന്തയുടെ മീതെ ഇവൻ
പാറിവീണു. ഇവന്റെ അമ്പുപോലെയുള്ള വീഴ്ചനിമി
ത്തം ഭൈരിയുടെ കാലിന്റെ നഖം തന്തയുടെ ഉറപ്പുള്ള
പുറത്തെ അസ്തിയുടെ ഉള്ളിൽ കുടുങ്ങിപ്പോയി. മരണ
വേദന പുണ്ടു തന്ത ഒരു ഉറപ്പുള്ള വേരുകുടിച്ചു, പിടി
വിടാതെ നിന്നു. ഭൈരി പറക്കാൻ ചിറകടിക്കുന്നതല്ലാ
തെ, കാൽ തന്തയുടെ പുറത്തു കെണിഞ്ഞനിമിത്തം
പൊന്താൻ സാധിച്ചില്ല. ഞാൻ, കാര്യമൊന്നും മനസ്സിലാ
കാതെ കടകൊണ്ടു തലക്കൊന്നുകൊടുത്തു ഭൈരിയെ
കൊന്നു. അതിൽ പിന്നെയാണു കാര്യം മനസ്സിലായത്.

തേൻവാരി— പുറവും വാലും കുറപ്പാണ്. തൊ
ണ്ടക്കും ധെഞ്ഞത്തും കാണുന്ന അല്പചന്ദ്രാകാരമായ ക
ത്തുകൾക്കു കുറപ്പു കുറെകൂടി കട്ടിയിലായിരിക്കും. വാലി
ന്റെ അറ്റം വെളുപ്പാണ്. ദിഗ്വ്യത്യാസംകൊ
ണ്ടു നിറവും ഭേദിക്കും. വലിപ്പത്തിൽ ഇതൊരു ചര
ന്തോളം ഉണ്ടാകും. മുത്തിമേൽ ചെറിയൊരു ശിഖയു
ണ്ടാകും. തേനീച്ചയേടേയും വട്ടാളന്റേയും കൂടുകളിൽ
കാണുന്ന പുഴുക്കളെ ഇതു തിന്നുന്നതു കൊണ്ടായിരിക്കും
പിറകുപോലിന്നു കാരണം. തേൻകൂടു ഇതു കാലുകൊ

ണ്ടാണു പൊളിക്കുന്നത്. തേനീച്ചയുടെ ശല്യം ഇതിനു ഫലിക്കാറില്ല. ഏറ്റവും ഉയർന്ന മരത്തിന്മേലാണ് ഇവ കൂടുകെട്ടുന്നത്.

പരന്തു — (Kite) രണ്ടുജാതി പരന്തുകളെ നമ്മുടെ രാജ്യത്തു സാധാരണ കാണുവരുന്നു. ഒന്നിനു ശരീരത്തിന്റെ മൂന്നംശം വെളളയും പിന്നംശം ചുവപ്പുമാണ് ഇതിനു ചെമ്പരത്ത് എന്നും കൃഷ്ണപ്പരത്ത് എന്നും പേരുണ്ടു മറ്റൊപ്പരത്തിനു ഒരു ഇളഞ്ചാണകത്തിന്റെ നിറമാണ് ഇതിന്റെപേർ കരിമ്പരന്തു എന്നാണ്. ഈ രണ്ടു ജാതിപ്പരന്തും ഇരതെണ്ടുന്നതും, കൂടുകെട്ടുന്നതും മറ്റും ഒരേരീതിയിൽ തന്നെയാണ്, ഇവറ്റു ആകാശത്തിൽ വളരെ ഉയരത്തിൽ ചൊന്തി, ചുറ്റിപ്പറന്നുകൊണ്ടിരിക്കും. ചിറകടിക്കാതെ ഇവറ്റു പറക്കുന്നതു ഒരു കൈ തുക്കകരമായ കാഴ്ചയാണ്. ഇങ്ങിനെ ചുറ്റിപ്പറക്കുമ്പോൾ ചോടെ വല്ല എലിയേയൊ കോഴിക്കുഞ്ഞിനേയോ, പൂച്ചക്കുട്ടിയേയൊ കണ്ടാൽ അമ്പുപോലെ താണുവന്നു അതിനേയും റാഞ്ചിക്കൊണ്ടു പോകുന്നു. പറന്നുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന നിലയിൽതന്നെ ഇവറ്റു കാൽകൊണ്ടിറക്കിപ്പിടിച്ചു ഇരയെ തിന്നുതീക്കാൻ സാധിക്കും. ആളുകൾ മത്സ്യം വാങ്ങിക്കൊണ്ടു പോകുമ്പോൾ പരന്തുകൾ അറിയാതെ ചെന്നു അവരുടെ കയ്യിൽ തൂക്കിപ്പിടിച്ചു മത്സ്യങ്ങളിൽ ഓരോന്നിനെ തെറ്റിക്കൊണ്ടു പോകുന്നതു സാധാരണയാണ്. കടപ്പുറത്തും, വല്ലതും തിന്നാനുണ്ടെന്നു കണ്ടാൽ പരന്തുകൾ എത്രയെങ്കിലുമെത്തുന്നു. വലിയ ചുളികൾ പിണച്ചിട്ടാണു കൂടുകൾ കെട്ടുന്നത്. ~~അങ്ങി~~

നേലൊ ഉയന്ന മരത്തിനേലൊ ഇവറ കൂടുകെട്ടും. കോഴിക്കുഞ്ഞുകളെ കണ്ടദിക്കിൽ ബാക്കി വെക്കില്ല. കാക്കയുടെ ലഹളകളാദരിയാതെ ഒരു പ്രാവഗ്രം ഒരു കാക്കക്കുഞ്ഞിനെ എടുത്തു നടക്കുന്നതും ഞാൻ കണ്ടിട്ടുണ്ട്. ചെമ്പരത്തിനെ ഗരുഡനെന്നു വിളിച്ചുകൊണ്ടു ഇന്ത്യക്കാർ ആരാധിച്ചുവരുന്നു.

കടൽശിക്ര— (Sea Eagle) വലിപ്പത്തിൽ ഒരു പരന്നോളം പോരുമെങ്കിലും കാഴ്ചയിൽ ഇതു ഒരു കഴുവേപോലെ ഇരിക്കും. തലയും കഴുത്തും ചിറകിന്റെ ചില ഭാഗങ്ങളും വെളുപ്പും ശേഷം ഭാഗങ്ങൾ കറുപ്പുമാണ്. കണ്ണിന്റെ ഭാഗം കറുപ്പാണ്. ഇതിനെ സാധാരണ കാണുന്നതു ആഫ്രിക്കരാജ്യത്താണ്. വലിയ പുഴകളുടെ തീരഭാഗങ്ങളിനേൽ ഇവൻ ഒറ്റയായോ ഇണയായോ ഇരിക്കുന്നതു കാണാം. മീൻ പിടിക്കാനൊരുമ്പെടുമ്പോൾ, വെള്ളത്തിന്റെ മേലെ, ഏകദേശം വെള്ളം തൊട്ടുകൊണ്ടു പറക്കുന്നു. ഈ കൂട്ടരിൽ വ്യത്യാസപ്പെട്ട തരക്കാർ ഭൂമിയിലെങ്ങും അധിവസിക്കുന്നുണ്ട്. ചില്ലറ നിറവ്യത്യാസങ്ങളല്ലാതെ സ്വഭാവവ്യത്യാസങ്ങൾ ഇവറയിൽ യാതൊരു തരക്കാരേയും ബാധിച്ചിട്ടില്ല.

വിളനോക്കി—നിറക്കൊണ്ടും വലിപ്പംകൊണ്ടും ഇതു കരീപ്പരത്തിനേപോലെ ഇരിക്കുന്ന ഒരു തരം ശിക്രയാണ്. തല, കരിമ്പരത്തിന്റെ തലയേക്കാൾ തടി ജാസ്സികാണാം. നെറിക്കു ഒരു വെളുപ്പുനിറവുമുണ്ടാകും. ഇവൻ വിള തന്റെ ചിറകുകൊണ്ടു തൊട്ടു പോയപ്പോൾ വിളനോക്കി സാവധാനം പറക്ക

ന്നു. ചോടേകാണുന്ന തവളയേയും മത്സ്യത്തേയും ഇവർ വെറുതെ വിടാറില്ല. കൊറികളെ ഇവൻ പതിവായി പിടിക്കും വരമ്പിന്മേൽ വെച്ചുതന്നെ തീനുംകഴിയും.

മൈലമുക്കി— ഇതു ഇന്ത്യാരാജ്യത്തിൽ കാണുന്ന ശിഖയുള്ള ഒരുതരം ശിക്രയാണ്. ഒരുദിവസം ഇതു ചോടെ നിന്നിരുന്ന ഒരു മൈലിന്റെ തലക്കുവെട്ടി. മൈൽ വെട്ടൊഴിഞ്ഞു, ഒരു നീണ്ട പല്ലിൻകൂട്ടത്തിലേക്കു പറന്നുവീണു അവിടെ ഒളിച്ചു. മൈലമുക്കി നിരാശപ്പെട്ടില്ല. അതു സമീപമുണ്ടായിരുന്ന ഒരു മരത്തിന്മേൽ ചെന്നിരുന്നു. തന്റെ അവസരം പാർത്തിരുന്നു. കുറെ കഴിഞ്ഞപ്പോൾ ഒളിച്ചു ഭിക്കിൽനിന്നു മൈൽ മെല്ലെ ഇളകി, പുറത്തു വന്നു. പല്ലിൽനിന്നു പുറത്തു വന്ന ഉടനെ തന്നെ മൈലമുക്കി അമ്പുപോലെ എത്തി മൈലിന്റെ കഴുത്തുപിടിച്ചു. ആളുകൾ അടുത്തെത്തി മൈലമുക്കിയെ ആട്ടിപ്പറപ്പിച്ചപ്പോൾ അതു സമീപമുണ്ടായിരുന്ന ഒരു മരത്തിന്മേൽ പറന്നുവീണു. ചെന്നുനോക്കിയപ്പോൾ മൈൽ ചത്തിരുന്നു. ഒരു മുടിവീണുപോകുന്ന കെണിക്കൂട്ടിൽ കോഴിക്കൂട്ടിയെ കെട്ടിയിട്ടാൽ മൈലമുക്കിയെ ക്ഷണം പിടിക്കാം.

പൊൻശിക്ര— (The golden eagle) വലിപ്പംകൊണ്ടും ആകാരമാഹാര്യംകൊണ്ടും പൊൻശിക്രയെ പക്ഷികളുടെ രാജാവെന്നു യൂറോപ്യന്മാർ പറയുന്നു. ഓരോ പക്ഷി മൂന്നടി ഭീമമുണ്ടാകും. ഇന്ത്യയിലെ പൊൻശിക്ര മൂന്നരടി നീളം കാണും. ഇവ സാധാരണയായി മലകളിലെ പാറകളിന്മേൽ പാർക്കുകയും പാറകളുടെ റിപ്പക

ളിൽ കൂടുകെട്ടുകയും ചെയ്യുന്നു. ശക്തിയുള്ള ദേഹവും വേഗത്തിലുള്ള പറക്കലും ഇതിന്റെ മുഖ്യലക്ഷണങ്ങളാണ്. മാൻകുട്ടി, ആട്ടിൻകുട്ടി, മുയൽ മുതലായ മൃഗങ്ങൾ കൂടാതെ മറുപക്ഷികളും ഇവയുടെ ഇരയായിത്തീരുന്നു. ഒരു ശിശുവായ ഒരു വെടിക്കൊണ്ടു മുറിയേറുവീണ ഒരു കാട്ടുകോഴിയെ അവന്റെ കണ്ണിന്റെ മുമ്പിൽനിന്നു ഈ വിഭാഗം തട്ടിക്കൊണ്ടു പോയതായി കേട്ടിട്ടുണ്ട്.

കഴു— (Vulture) എല്ലാകഴുക്കളും വളരെ വലിപ്പമുള്ള ജന്തുക്കളാകുന്നു. തലയിലും കഴുത്തിലും തുവലില്ലാത്ത വെറും തൂങ്ങിയതോൽ മാത്രമായി നില്ക്കുന്നതുകാരണം: പൂവൻ പിടയേക്കാൾ വലിപ്പമേറിയതാകുന്നു. ശവമാണ് ഇവറയുടെ പ്രധാനാഹാരം. വല്ല ആടോ മാടോ ചത്തു വീണുകിടക്കുമ്പോൾ പെട്ടെന്നു അവിടെ അഞ്ചുപത്തുകഴുകന്മാരും എത്തിച്ചേരുന്നു. തൽക്ഷണം അവിടെ ഈ പക്ഷികളുവതരിച്ചതെങ്ങിനെ എന്നു ആർക്കും പറയാൻ സാധിക്കയില്ല. ഇവറ പരന്തേക്കാളയരത്തിൽ—ഉയരക്കൊണ്ടു തങ്ങളെ കേവലം കാണാതിരിക്കത്തക്കവണ്ണം അത്രമീതെ—അവിടവിടെ ഓരോന്നോരോന്നായി ഒരു മേറ്റത്തിന്റെ കണ്ണിൽപെടെ ആകാശത്തിൽ പറന്നുകളിക്കും. ഇവ എല്ലാറ്റിന്റേയും ദ്രഷ്ടി പതനസ്ഥലം കണക്കാക്കിയാൽ അനേകം ഏക്കർ സ്ഥലം പെട്ടുപോകുമെന്നു പറയുന്നതിൽ അബദ്ധമില്ല. വളരെ ക്രമത്തെയുള്ള കണ്ണുള്ളതുകൊണ്ടു ഉയരത്തിൽനിന്നു നോക്കിയാൽ ഭൂമിയിലെ സകല വൃത്താന്തവും ഇതിന്നു ഗ്രഹിക്കാം. തന്നെ ശവം എന്തെങ്കിലും ഒന്നിന്റെ കണ്ണിൽ

പെട്ടാൽ അതു മെല്ലെ ശവത്തിന്റെ അടുക്കലേക്കു താണുവരുന്നു. ഒരു ചങ്ങാതി താഴുന്നതു കാണുമ്പോൾ അതിന്റെ അടുക്കെയുള്ള കൂട്ടരും വല്ലതും തിന്നാനുണ്ടെന്ന വിചാരത്തിന്മേൽ താണുവരുന്നു. മുരുകിപ്പറഞ്ഞാൽ ശവം ഒരേടത്തു കൊണ്ടിട്ടാൽ അരമണിക്കൂറിനുള്ളിൽ അഞ്ചുപത്തു കഴിക്കളം അവിടെ എത്തിച്ചേരുന്നു മനുഷ്യരെ കണ്ടാൽ ഇവറ്റു പറന്നു ചൊയ്ക്കുകയില്ല. വലിയ കല്ലെടുത്തുറിഞ്ഞാൽതന്നെ ചിറകുകൊണ്ടു തടുക്കുകയല്ലാതെ വലിയ ബുദ്ധിമുട്ടൊന്നും അനുഭവമായിക്കാണുകയല്ല. ഇതു വള്ളിയായിൽനിന്നു ഞാൻ പരിശോധിച്ചുകണ്ട കാര്യമാണ്. കഴിക്കളിൽ വളരെ തരക്കാരുണ്ട്. ചുമൽ വെള്ളയായവറ്റയും തുങ്ങുന്ന ചെവിപ്പോലെ തോലുള്ളവറ്റയും മറ്റും ഇന്ത്യയിൽ സാധാരണ കണ്ടുവരുന്നവറ്റയാണ്. ശവം തിന്നുതുടങ്ങിയാൽ കണക്കിലേറെതിന്നു കൂടൽ നിറക്കുന്നതുകൊണ്ടു പറക്കവയ്യാതായിത്തീരുന്ന ഇവറ്റു നിലത്തുതന്നെ നിന്നു വിശ്രമിക്കുന്നതു കാണാം. ചിലസമയത്തു വേണ്ടുന്നതു തിന്നാൻ നേരമില്ലാതെപോയാൽ ഉയരമില്ലാത്ത മരങ്ങളിന്മേലും ഹെറ്റുപ്പുറയുടെമേലും ചെന്നിരുന്നു നേരം പുലരാൻകാക്കും. ഒരിക്കൽ മയ്യഴിയിൽനിന്നു യദൃച്ഛയാ ഇടയിൽ പീണുപോയ ഞങ്ങളുടെ ഒരു കുടച്ചിയെ കണ്ടപ്പോൾ അതിന്റെ രണ്ടുകണ്ണും ഈ മഹാപാപിയായ പക്ഷി കൊത്തിത്തന്നു കളഞ്ഞതു എനിക്കറിവായ ഒരു സങ്കടസംഗതിയാണ്.

സിക്രട്ടറിക്കുഴു. (The Secretary bird) ഇത് ആകൃതികൊണ്ടും സ്വഭാവംകൊണ്ടും അസാധാരണയായ ഒരു

പക്ഷിയാണ്. കാഴ്ചയിൽ ഈ പക്ഷിക്കു കഴുക്കൻറെ ആകൃതി ലേശമില്ല. മസ്തകത്തിന്മേൽ നീണ്ട ശിഖകൾ പിന്നോട്ടു ചാഞ്ഞു പിൻകഴുത്തിന്മേൽ വീണുകിടക്കുന്നതു കാണാം. കാൽ വളരെ നീണ്ടിട്ടാണ്. ചിറകിന്റെ രണ്ടു തുവലുകൾ ബാക്കിയുള്ളതിനേക്കാൾ നീണ്ടു 'ധ' എന്ന അക്ഷരരൂപം പോലെ അവസാനിക്കുന്നു. ഈ തുവലുകളുടെ അറ്റം വെള്ളയും, അതിന്റെനേരെ മുൻഭാഗം ഒരു പൊട്ടുപോലെ തോന്നുന്ന കറുപ്പും ശേഷം ഭാഗം കണ്ടുവരേ വെളുപ്പാണ്. ചിറകിന്റെ പിൻഭാഗം (നീണ്ടു തുവലുകൾ ഉള്ള ഭാഗം) കറുപ്പാണ്. ചിറകിന്റെ മുൻഭാഗം ചുമൽ കഴുത്തു, നെഞ്ഞു, കവിൾ, ഇവിടെയൊക്കെ ഒരു കലങ്ങിയ വെള്ള നിറം കാണുന്നു. നെററിയും മസ്തകവും കാലിന്റെ തുടകളും കറുപ്പുവണ്ണം തന്നെയാണ്. ആകപ്പാടെ കണ്ടാൽ ശിശുക്കളുടെ കൊക്കുള്ള ഒരു ഞാറയാണെന്നു തോന്നും. ഇവൻ വളരെ വലിപ്പമുള്ള പക്ഷിയാണ്. നാലടി ഉയരമുള്ള ഈ പക്ഷിയുടെ വാൽ രണ്ടടി നീളമുണ്ടാകും. ഈ പക്ഷിയെ കണ്ടുവരുന്നത് തെക്കൻ ആഫ്രിക്കയിലാണ്. ഓരോ ജോടായിട്ട് ഓരോ ദിക്കിൽ മേയുന്നതു കാണാം. നടത്തം വളരെ വേഗതയിലാണ്. വേഗത്തിൽ നടക്കുന്ന ഒന്നിന്റെ ഒപ്പം നാം പാഞ്ഞാൽതന്നെ എത്തുകയില്ല. ഇതിന്റെ ആഹാരം പാമ്പുകളും പല്ലികളും ചില്ലറച്ചാടന്മാരുമാകുന്നു. കാട്ടുകോഴി മുതലായ പക്ഷികളുടെ കുഞ്ഞുകളേയും മൃത മൃഗങ്ങളുടെയും കുട്ടികളേയും ഇവർ ധാരാളം തി

നും. ഈജാതിപ്പക്ഷിയിൽ ഒന്നിനെ കൊന്നിട്ട് അതിന്റെ അന്നപാത്രം പരിശോധിച്ചുനോക്കിയപ്പോൾ, ഒരു ചെറിയ ആമയേയും, ഒരു ചുണ്ടെലിയേയും, നാലു പല്ലികളേയും അനവധി ചാടുന്നാരേയും കണ്ടിരുന്നു. ഇതിന് ആറടി നീളമുള്ള പാമ്പുകളെക്കൂടിത്തിന്നാൻ ഗണ്യമില്ല. ഇരതെണ്ടുന്നത് എല്ലായ്പ്പോഴും നിലത്തുവീണു നടന്നുകൊണ്ടാണ്. കൂടുകെട്ടുന്നതു കുറിക്കാട്ടിലാണ്. ഒരു കൂട്ടത്തെ വളരെ കൊല്ലങ്ങൾ ഉപയോഗിക്കും. കൂട്ടിന്റെ അസ്ഥിവാതം കെട്ടുന്നതു കളിമണ്ണും ചുളികളുമാകുന്നു. മീതേ തുവലും മറ്റു മൃദുസാധനങ്ങളും നിരത്തിവെക്കുമെന്നോ നാലോ മുട്ടയിടുന്നത് ആഗസ്റ്റ് മാസത്തിലാണ്. ഓരോ മുട്ട പാഞ്ഞയുടെ മുട്ടയുടെ അത്ര വലിപ്പമുണ്ടാകും. മുട്ട ഗ്രൂപ്പുവെള്ളയൊ അല്ല വെള്ളയിന്മേൽ ഇളഞ്ചുകപ്പുകത്തുകളുള്ളതൊ ആയിരിക്കും. കട്ടിക്കു കൂടുവിടുവാൻ ശേഷിവെക്കേണമെങ്കിൽ അഞ്ചാറുമാസം കഴിയേണ്ടിവരുമെന്നു പറയുന്നു. ഈ പക്ഷി എല്ലാ സമയത്തും നിലത്തുവീണു മേയുന്ന ഒന്നാണെങ്കിലും ഇതിന്നു നല്ലവണ്ണം പറക്കാൻ സാധിക്കും. ചിലപ്പോൾ ആകാശത്തിൽ വളരെ ഉയരത്തിൽ പൊന്തി ചിറകു വിരത്തി, പരന്തിനേപ്പോലെ, ചിറകു കേവലം അടിക്കാതെ ചുറ്റിക്കളിക്കുന്നതു കാണാം.

മലങ്കഴ — (Condor) ഇത് അമേരിക്കയിൽ കാണുന്ന ഒരുതരം കഴുവാണ്. വലിപ്പത്തിൽ ഇതിനേക്കാൾ വലിയ കഴുക്കളെ വേറെ കാണുമോ എന്നു സംശയമാ

ണ്. സ്വീറ്റർസർവ്വങ്ങളിലെ മലകളിൽ കാണുന്ന ഒരുതരം കഴു വലിപ്പംകൊണ്ട് ഇതിനെക്കൂട്ടിക്കടത്തിവെക്കുമെന്നു കേൾക്കുന്നു. എന്നാലും വലിയ വൃത്രാസം ഉണ്ടാവാൻ നിടയില്ല. ഇതിന്റെ കഴുത്തിന്മേൽ ഒരു വെള്ളപ്പടുക്കം. പൂവന്റെ തലയിൽ ഒരു വെളുത്ത പൂവുവുണ്ട്. ഇതിന്റെ പൊതുവായ നിറം കറുപ്പാണ്. തലയിലും കഴുത്തിലും നെഞ്ഞിന്മേലും കറുത്ത ചുളിഞ്ഞ തോൽ കാണും. ഈ കഴു നാലടി നീളമുണ്ടാകും. ചിറക് രണ്ടും നിവിർത്തിപ്പിടിച്ചുളന്നാൽ ഒരറ്റത്തിൽനിന്നു മറ്റൊരു അറ്റംവരെ വെട്ടി വീഴ്ത്താമെന്നു കേൾക്കുന്നു. ഇതു പാർക്കുന്നത് ഉയർന്ന മലകളിലാണ്. കുതിരയുടെ മാംസത്തോടാണ് ഇവറ്റെയ്ക്കു വളരെ പ്രിയമുള്ളത്. നല്ല ഒരു തീൻ കഴിഞ്ഞാൽ, പിന്നെ ഇവറ്റെയ്ക്കു വേഗമൊന്നും പറക്കാൻ സാധിക്കാത്തതുകൊണ്ട്, കുതിരപ്പറ്റത്തോറി ഉയരാകുടകിട്ട കയർ എറിഞ്ഞ് ഇവറ്റെയെ ചുറ്റുപറ്റത്തിൽ പിടിക്കാം. പിടിക്കാമെന്നല്ലാതെ പിടിക്കപ്പെട്ട ഇവനെക്കൊണ്ട് ഒരു കാര്യവുമില്ലാത്തതല്ല. ശുദ്ധം തിന്നുന്നതുകൊണ്ട് ആട്ടിൻകുട്ടികളെയും ഇവറ്റാ കൊന്നുതിന്നും. ദുഷ്ടാചാര്യ മലയിൽ മാത്രമേ ഇവറ്റാ കൂടുകെട്ടുകയുള്ളൂ. അമേരിക്കയിൽ കാണുന്ന മറ്റൊരുതരം കഴുക്കൾ കരിങ്കഴുവും തക്കിക്കഴുവുമാണ്. കഴുക്കൾ ശവമുള്ള ദിക്കിൽ എത്തുന്നതു കണ്ണുകൊണ്ടു കണ്ടിട്ടോ അല്ല വാസനയുടെ ശക്തികൊണ്ടോ എന്ന വിഷയത്തിൽ രണ്ടു ശാസ്ത്രജ്ഞന്മാർ തമ്മിൽ തർക്കം ഉണ്ടാവാൻ നിടവരുത്തിയതു തക്കിക്കഴുവാണ്. തക്കിക്കഴുക്കൾ ശവം കണ്ടെത്തിയാൽ അതു മുഴുവൻ തിന്നുതീർക്കാതെ അവിടു

ന്നു വിട്ടുപോകയില്ല. വലിയ ശവമാണെങ്കിൽ രണ്ടുമുന്ന ദിവസം അടുത്ത മരങ്ങളിന്മേൽതന്നെ കൂടും മുട്ടയിടുന്നതു പാറകളുടെ വിടകളിലൊ അല്ല മരപ്പൊത്തുകളിലൊ ആണ്. ഇതിന്റെ കൂട്ടിൽനിന്ന് അസമ്യമായ ദുർഗ്ഗന്ധം പുറപ്പെടും. പൊരുത്തിനിരിക്കുന്ന പക്ഷിയുടെ അടുക്കേചെന്ന് ഉപദ്രവിച്ചാൽ, അതു പറന്നുപോയ്ക്കൂയെന്നതിന്നുപകരം, ചിലപ്പോൾ തിന്ന സാധനങ്ങൾ ഉപദ്രവിക്കാൻ ചെല്ലുന്ന ആളുടെ മേൽ ഛട്ടിക്കും.

നീർപക്ഷികൾ. (The wading birds)

എല്ലാ നീർപക്ഷികൾക്കും പൊതുവായിപ്പറന്ന ചില ലക്ഷണങ്ങൾ പറയുന്നത് അത്ര എളുപ്പമല്ലെങ്കിലും ചില ചില്ലറ സംഗതികൾ എടുത്തുപറയാം. ദേഹം മെലിഞ്ഞു രണ്ടുഭാഗത്തും അമഞ്ഞപ്പോലെ തോന്നും. കഴുത്തു മെലിഞ്ഞു നീണ്ടിട്ടാണ്. കൊക്ക നേത്തു നീണ്ടു കൂർത്തിട്ടാണ്. കാലിനും ഭീഷും ധാരാളം ഉണ്ട്. പൂഷ്യത്തിന്റെ രണ്ടുഭാഗത്തും പൊടിപ്പോലെയുള്ള തൂവൽ കാണുന്നത് ഈ കൂട്ടക്കുള്ള വിശേഷവിധിയാണ്. ചിലതു കടലുരയിൽ ഇരിക്കുമെങ്കിലും മിക്ക ജാതിയും പുഴയിലാണിരിക്കുന്നത്. വളരെ കൂട്ടർ തടാകങ്ങളിലും ചതുപ്പുസ്ഥലങ്ങളിലും വീഴുന്നുണ്ട്. ചില ജാതി തുറസ്സുസ്ഥലങ്ങളിലും മറ്റു ചിലതു കാടുകളിലും കുടികൊള്ളുന്നു. നടക്കുന്നതു സാവധാനത്തിലാണ്. വളരെ ദൂരം പറക്കാൻ ഇക്കൂട്ടക്കല്ലാവക്കും സാധിക്കും. പറക്കുമ്പോൾ ചിറകു നല്ലവണ്ണം അടിക്കും. മിക്കവാറും അവസരങ്ങളിൽ ഇവററയെ ഓരോ കൂട്ടമായിട്ടാണ് കാണുന്നത്. ഇവററ കൂടുകെട്ടു

നന്തും ഒരു മരത്തിലോ ഒരു ഭിത്തിയിലോ ആയിരിക്കും. ഒന്ന് അഞ്ചോ മുകളിലും മുകളുടെ നിറം വെളുപ്പോ ഇളം നീലയോ ആണ്. വെളുത്തതിൽ ഇറങ്ങി നടക്കുകയാണ് പതിവെങ്കിലും ചില ജാതിക്കു നീന്താനും സാധിക്കും. എല്ലാത്തരം പ്രാണികളേയും മറ്റും ഇവറ്റു തിന്നുമെങ്കിലും പ്രധാനാഹാരം മത്സ്യത്രണേയാണ്.

ചെന്നാ — (The common crane) ഇതിന്റെ കഴുത്ത് മെലിഞ്ഞുനില്ക്കുന്നു. മസ്തകവും അതിന്മേൽ നിറഞ്ഞു നിൽക്കുന്ന ശിഖയും കുറുപ്പാണ്. കവിളിന്മേൽ കരിനീലവരകൾ ഉണ്ട്. കഴുത്ത് ചുരുപ്പാണ്. കൊക്കും കാലും മഞ്ഞനിറമാണ്. യൂറോപ്പിലും ചീനത്തിലും ഇന്ത്യയിലും ഇതിനെ കാണാം. ഇതു മുന്നടി നീളമുള്ള ഒരു വലിയ പക്ഷിയാണ്. ഇതു ക്ഷണത്തിൽ മെരുങ്ങും എന്നുമാത്രമല്ല മെരുങ്ങിയാൽ വളരെ ബുദ്ധിയും ആലോചനയും വേണ്ടുന്ന പ്രവൃത്തികൾ നടത്തും. മെരുങ്ങിയാൽ മനുഷ്യനോടും മറ്റും ജന്തുക്കളോടും ഉള്ള പേടി കേവലം വിട്ടുപോകുന്നു. തീൻ കൊടുക്കുന്ന സമയവും ഭിക്കും ഇതിന്നു നല്ലവണ്ണം അറിയാം. ഏകദേശം നേരമൊയെന്നു കണ്ടാൽ ഇവൻ അവിടെ എത്തും. തീൻ അവിടെ എത്തിട്ടില്ലെന്നു കണ്ടാൽ ഇവൻ ഉച്ചത്തിൽ ചില ശബ്ദമുണ്ടാക്കും. എന്നിട്ടും ഫലമില്ലെങ്കിൽ മെല്ലെ കസ്തിയിൽ കേറിച്ചെന്നു തന്റെ തീൻ തെയ്യാറാകുന്നതുവരെ കാത്തു നില്ക്കും. ഒരിക്കൽ ഇവൻ ഒരു കാളയുടെ സഖ്യം സമ്പാദിച്ചു. ഇത് എന്തു വിദ്യ പ്രയോഗിച്ചിട്ടാണെന്ന് ഇശ്ശാക്കു അറിയാം. ആലയിൽ പാടുകിടന്ന് ഇവൻ കാളയെ ക

ടിക്കുന്ന ചില ഉണ്ണികളെ നീക്കംചെയ്യുകൊടുത്തു. ഇങ്ങിനേ സഖ്യം വർദ്ധിച്ച് ഇവന്നു കാളയെ പിരിഞ്ഞുകൂടാത്ത നിലയിലായി. കാള മേയാൻപോകുമ്പോൾ ഇവന്നുകൂടെ പോവും. ഇടയ്ക്കിടെ കാളയേ ചുറ്റിപ്പാഞ്ഞിട്ടും കാളയുടെ നടയുടേ ഇടയിൽക്കൂടെ പാഞ്ഞിട്ടും ഇവൻ കാളയെ സന്തോഷിപ്പിക്കും. ഇങ്ങിനേ കറേദിവസം കഴിഞ്ഞപ്പോൾ കാലികളൊക്കെ ഒരേമത്തു മേയാൻപോകുമെന്നും വൈകുന്നേരം മടങ്ങിവരേണ്ടതുണ്ടെന്നും ഈ സമയംനായ പക്ഷി മനസ്സിലാക്കി. പിന്നെ കാലികളെ തെളിച്ചുകൊണ്ടുപോയത് ഇവനായിരുന്നു. നടക്കാത്ത കാലികളെ കൊത്തിട്ടും നിലവിളിച്ചു ഭയപ്പെടുത്തിട്ടും ഇവൻ മുന്നോട്ടു തെളിച്ചു. വൈകുന്നേരമാകുമ്പോൾ, ഏറ്റവും അകലെ മേയുന്ന കാലിയെ അട്ടിക്കൊണ്ടുവന്നിട്ടാണ് ഇവൻ മടങ്ങാനുള്ള ശ്രമം ആരംഭിക്കുന്നത്.

ഭീമൻത്തറ - നീളം നാലരങ്ങടിയാണ്. ശിഖ നീണ്ടു രോമാപോലേയുള്ള ഓരോ പിടി നേരിയതുവലാണ്. തല, ചുമൽ, വയർ ഈ ഭാഗങ്ങൾ ചുറ്റും കഴുത്തു വെള്ളയുമാണ്. രണ്ടു ഭാഗങ്ങളും ചിരടിയും ഒരുമാതിരി നീലനിറമാണ്. കണ്ണിന്റെ തോൽ മഞ്ഞയും മേലെ കൊക്കു കുറുപ്പും താഴെ കൊക്കു പച്ചപാഞ്ഞ മഞ്ഞയുമാകുന്നു. കാലും വിരലും കുറുപ്പാണ്. ഈ പക്ഷിയെ ഇന്നും ലങ്കയിൽ കാണുന്നുണ്ട്. അതുകൊണ്ട് ഇവൻ പൂർവ്വിതാക്കന്മാർ രാമരാവണയുൾക്കൂടെ കണ്ടവരാണെന്നതിന്നു സംശയിക്കേണ്ട. കടലുരയിലും വെള്ളംകെട്ടിനില്ക്കുന്ന ദിക്കിലും ഇവ ഇതെങ്ങാൻ വന്നുവീഴും. മടക്കം

ഉം വെള്ളത്തിൽ മത്സ്യത്തേയുംകാത്ത് ഇവൻ അനങ്ങാതെ നില്ക്കുന്നതു കാണാം. മത്സ്യങ്ങളെ കൂടാതെ ഇവൻ തവള, പാമ്പ്, നീരൊലി, നീക്കോഴിയുടെ കുഞ്ഞു, ചെമ്മീൻ, ഞാളാൽ മുതലായവരായേയും തിന്നും. രാവിലേയും വൈകുന്നേരവുമാണ് ഇവൻ മീൻ പിടിക്കാൻ വരുന്നത്. നിലാവുള്ള രാത്രികാലവും ഇവൻ വെറുതെ ഇരിക്കാറില്ല. കൂടുകെട്ടുന്നത് ഉയർന്ന വൃക്ഷങ്ങളിന്മേലാണ്. ഒരേവൃക്ഷം തന്നെ കൊല്ലത്തോറും ഈ കായ്ക്കുത്തിനു പയോഗിക്കുന്നു. കൂടാണ്ടാക്കുന്നതു കൊള്ളികൾ പിണച്ചിട്ടാണ്. പൂവനും പിടിയും കണ്ടതിന് ഇരകൊടുക്കാറുണ്ട്. പിട ഒരു കൊല്ലത്തിൽ രണ്ടുവട്ടം മുട്ടയിടും. സിന്ധുരാജ്യക്കാർ ഇതിനെ മെരുക്കി നീക്കോഴികളെ പിടിപ്പിക്കാൻ പഠിപ്പിക്കുന്നു. മെരുക്കുന്ന പക്ഷിയുടെ കണ്ണു തുണിക്കെട്ടിട്ടാണ് ഇവയെ വീടുകളിൽ കെട്ടിപ്പോരുന്നത്.

വെള്ളക്കൊക്ക് — (The cattle Egret) കുഴുത്തുനീണ്ടു കാലും കൊക്കും മഞ്ഞയായി. ഏറ്റവും വെളുത്ത ഒരുതരം പക്ഷിയാണ് വെള്ളക്കൊക്ക്. സാധാരണ കൊക്കേക്കാൾ വലിപ്പം അസാരം ജാസ്സികാണാം. കലികളുടെ പിന്നാലെ നടന്ന് അവരയുടെ ഭേദത്തിൽ പറിക്കിടക്കുന്ന ചെളികളെ പെറുക്കിത്തിന്നുന്നതുകൊണ്ട് ഇതിന്നു ചെളിപ്പെറുക്കി എന്നൊരു പേർകൂടി ഉണ്ട്. ഓരോ ചെറിയ കൂട്ടമായിട്ടേ ഇവർ നടക്കുകയുള്ളൂ. വെള്ളം കെട്ടിനില്ക്കുന്ന വയലുകളിലും ഇവരയെ സാധാരണ കാണാം. നമ്മുടെ രാജ്യത്ത് എല്ലാദിക്കിലും

ചെറിയ വെള്ളത്തോറ — ഇതു കാഴ്ചയിൽ വെള്ളക്കൊക്കിനെപ്പോലെതന്നെ ഇരിക്കും. എന്നാൽ കഴുത്തിന്നു നീളം ജാസ്സി കാണും. കാലം കൊക്കും കുറപ്പുനിറമാണ്. പുഴകളുടെ നടുവിൽ ഉള്ള, വെള്ളം ജാസ്സിലാത്ത ഭിക്ഷകളിലാണ് ഇവറ്റു ഓരോ ചെറിയ കൂട്ടമായി നില്ക്കുന്നത്.

വലിയ വെള്ളത്തോറ — ചെറിയ വെള്ളത്തോറയെപ്പോലെ വെള്ള നിറത്തിന്നു നല്ല തെളിവില്ല. അല്പം ഒരു ചാരനിറവുമുണ്ടെന്നു തോന്നും, കാഴ്ചയിൽ വലിയ ഉരക്കന്നാണ്. കാലം കഴുത്തും വളരെ നീണ്ടിട്ടാണ്. ഉടൽകാൽ തുടങ്ങി കൊക്കുവരെ ഏകദേശം നാലരങ്ങടി നീളമുണ്ടാകും. നാലുപുറത്തും വെള്ളമുള്ള സ്ഥലത്താണ് ഇവൻ വന്നു ഭക്ഷണാത്മിയായിരിക്കുന്നത്. വളരെ ഭയമുള്ള പക്ഷിയാകുകൊണ്ടു മനുഷ്യനെ അടുത്തുചെല്ലാൻ സമ്മതിക്കുകയില്ല. മിക്കസമയത്തും ഒറ്റയായിട്ടാണ് കാണുന്നത്. മലയാളത്തിൽ ഇതിനെ ധാരാളം കാണും. തൃപ്പൂരിയായി കർക്കിപൂരണം ചെയ്താൽ തന്റെ ഭക്ഷണസ്ഥലത്തിന്ന് ഏറ്റവും അടുക്കെ നില്ക്കുന്ന വലിയ തെങ്ങിന്മേലോ മറ്റൊരു ഇവൻ പ്രയാസപ്പെട്ടു ചെന്നുവീഴും. ആസമയത്തു മനുഷ്യൻ അടുത്തുചെന്നാൽകൂടി മലക്കുകൊണ്ടോ മടികൊണ്ടോ എന്നറിഞ്ഞില്ല ഇവൻ പറന്നുപോവാൻ നോക്കുന്നില്ല. അപ്പോഴാണ് ഇതിനെ വെടിവെക്കുവാൻ നല്ല അവസരം. ഇവൻ വളരെ വലിയ മത്സ്യങ്ങളെക്കൂടിപ്പിടിച്ചു വിഴുങ്ങുമെങ്കിലും ചിലപ്പോൾ തന്റെ തൊണ്ടയുടെ വലിഞ്ഞുനില്ക്കാനുള്ള ശക്തി

ററിലരിച്ചിട്ട് ഇവൻ കണക്കിലേറെ വലിയ മത്സ്യങ്ങളെ പിടിച്ചുവിഴുങ്ങാൻ ശ്രമിച്ചിട്ട് അബദ്ധത്തിൽ ചാടാറുണ്ട്. ഒരു ദിവസം ചാവക്കാട്ടിൽനിന്നു ശിശുക്കൾക്കു നന്നുകൊണ്ടിരിക്കെ ഈ മാതിരി ഒരു ഞാറ, പകുതി വിഴുങ്ങിയ ഒരു മത്സ്യത്തോടെ കൊക്കും മേലോട്ടുപിടിച്ചു ചിറകിട്ടിക്കുന്നതു കണ്ടു. അടുത്തുചെന്നു നോക്കിയപ്പോൾ ആ ഞാറ ശ്വാസംമുട്ടി മരിച്ചുപോയതായിക്കണ്ടു. അതിന്റെ തൊണ്ടയിൽ കെട്ടിനിന്നിരുന്ന മത്സ്യത്തെ വലിച്ചെടുപ്പാൻ ഞങ്ങൾ വളരെ ശക്തി ഉപയോഗിക്കേണ്ടിവന്നു.

കരിഞാറ— ഇതിന്നു കരുവാരക്കുരു എന്ന ഒരു പേർകൂടി ഉണ്ട്. ഇവൻ വലിയ വെള്ള ഞാറയെക്കാൾ വലിപ്പത്തിൽ അസാരം കുറവാണ്. ദേഹം ആകപ്പാടെ കറുപ്പുവണ്ണമെങ്കിലും നെത്തും കഴുത്തും വെള്ള നിറമാണ്. ഇതിനെ ഒറ്റയ്ക്കും ചെറിയ കൂട്ടമായിട്ടും കാണാം. തീവണ്ടിയിൽകൂടെ സഞ്ചരിക്കുമ്പോൾ വയലുകളിൽനിന്നു മേയുന്ന ഇവറയെ അവിടുവിടെ കണ്ടുകിട്ടും. ഇതു വളരെ നല്ലവണ്ണം മെരുങ്ങും. ഞങ്ങൾ ചോററിയിരുന്ന ഒന്നിന്നു പച്ചമത്തിയായിരുന്നു ഭക്ഷണം. പത്തുമപ്പതു മത്തി ഒരു നിലയ്ക്കും ഇവൻ തിന്നുന്നതു ഞാൻ കണ്ടിട്ടുണ്ട്.

കൊക്ക— (Paddy bird) ഇതിന്നു കൊച്ച എന്നും കൊററി എന്നും പേരെ ചേരുകൾ ഉണ്ട്. ഇതു നമ്മുടെ രാജ്യത്തിലെ വയലിൽ സാധാരണ കണ്ടുവരുന്ന ഒരു പക്ഷിയാണ്. ഉദരവും ചിറകും വെള്ളയാണെങ്കിലും കഴുത്തും ചമലം വെള്ള നിറത്തിന്മേൽ പച്ച വര

കൾ വെച്ചുപോലെയാണ്. സാധാരണ ഒരേടത്തിരിക്കുമ്പോൾ ചിറകിന്റെയും ഉദാത്തിന്റെയും വെള്ളനിറം വ്യക്തമായിക്കാണുകയില്ല. കൊക്ക് ഒരു വെള്ളനിറമായ പക്ഷിയാണെന്നു തോന്നുകയെ ഇല്ല. പക്ഷേമ്പോൾ മാത്രമേ ചിറകിന്റെ വെണ്മയും മറും പ്രകാശിക്കുകയുള്ളൂ. ചിലകാലത്തു കൊക്കിനു വെണ്മ ജാസ്റ്റിയാകയും തലയിൽ ശിഖപൊടിച്ചുവരികയും ചെയ്യുന്നു. ഇത് ഇണചേരുന്നകാലത്താണ് കൊക്കിന്റെ വിവാഹമാസം മിഥുനമാണ്. പലതുകൂടി ഒരു മരത്തിന്മേലാണ് കൂട്ടുകെട്ടുന്നത്. ഇവന്റെ പ്രധാനാഹാരം പരലുകളാണ്. അതുകൊണ്ടു തവളയേയും ഞാഞ്ഞൂലിനേയും വെറുതെ വിട്ടുകളയുമെന്നു കരുതേണ്ട. രാത്രി കഴിക്കുന്നത് ഓരോ വലിയകൂട്ടമായി ഒരു പ്രത്യേകസ്ഥലത്താണ്. ഈ സ്ഥലം പുഴയരികേയുള്ള തെങ്ങുകളോ പുഴക്കരയിലെ വൃക്ഷങ്ങളോ ആയിരിക്കും. ഇവന്റെ കൊക്കിന്റെ അറ്റം മഷിമുക്കിയപോലെ കറത്തിട്ടാണ്. കാലിനു ചിലപ്പോൾ മഞ്ഞയും ചിലപ്പോൾ പച്ചയും വണ്ണങ്ങളുണ്ടാകും. ഒരേദിക്കിൽ, ഉറങ്ങുമ്പോലെ നിശ്ചലനായിനിന്നു, അറിയാതെ അടുത്തുവരുന്ന മത്സ്യങ്ങളെ ചെട്ടെനു കൊത്തിവിഴുങ്ങുകയാണ് ഇവന്റെ ഇരപിടിക്കുന്ന സമ്പ്രദായം. ചാവക്കാട്ടിൽ, തോട്ടിന്നോരങ്ങളിൽ ഇവറ്റു വേറിനപ്പോലെ നില്ക്കുന്നതു കാണാം. ഇതിനെ ശിക്കാറികൾ ചെടിചെച്ചുകൊല്ലാറുണ്ട്. മാംസം വളരെ മുദുതമുള്ളതാണെന്നു പറയുന്നു. ചുകപ്പുകൊക്ക്. ഇതു സാ

ധാരണ കൊക്കിനേക്കാൾ ചെറുതാണ്. ദേഹം ആകപ്പാടെ ചുക്കുന്നിട്ടാണ്. സാധാരണ കൊക്കിനെപ്പോലെ വെളിവാഴ്ചയോടേതായിരിക്കുന്നതു കാണുകയില്ല. ഒരേ അതിൽനിന്നു പറക്കുമ്പോൾ മാത്രമേ ഇവനെ കണ്ടുകിട്ടുകയുള്ളൂ. സംബ്രകൊണ്ടും ഇവൻ നന്നു പറവാണ്. നെല്ലിന്റെ ഉള്ളിൽ ഒളിച്ചിട്ടോ, പുഴയുടെ തീരങ്ങളിൽ പതുങ്ങിനിന്നിട്ടോ ഇവൻ പറവുന്നേയും പിടിച്ച് ഉപജീവനം കഴിച്ചുവരുന്നു. കരിങ്കൊക്ക്. വടക്കെ മലയാളത്തിൽ ഇവനെ നിലാക്കൊച്ച എന്നു പറയുന്നു. ചുക്കപ്പൊക്കിന്റെ മാതിരിതന്നെയാണ് ഇവന്റെയും സ്വഭാവം.

പകുലത്തോടുകൂടി — ദേഹം സാധാരണ കൊക്കിന്റെ ദേഹത്തേക്കാൾ വളരെ വലുതാണ്. ഇത് ആകപ്പാടെ വെള്ളനിറമായ ഒരു പക്ഷിയാണ്. കണ്ണു വളരെ ചുക്കുന്നിട്ടാണ്. ഇവറു ഇരതേണ്ടുന്നതു രാത്രിയാണ്. പക്ഷർ ഇലകൊണ്ടു മുടപ്പെട്ട വൃക്ഷങ്ങളിന്മേലിരുന്നുവെങ്കിലും ഇവറുടെ തെക്കെ മലയാളത്തിൽ വളരെ കാണാം. ഒരു നമ്പൂരിയുടെ ഇല്ലത്തിന്റെ അടുത്തുണ്ടായിരുന്ന തീരദ്രുമങ്ങളിന്മേൽ ചേക്കിരിക്കുന്നതു ഞാൻ എത്രയൊപാവശ്യം കണ്ടിട്ടുണ്ട്. ഇതിന്റെ മാംസത്തിന്നു മത്സ്യത്തിന്റെ മുയങ്ങളെങ്കിലും ഇത്ര നെയ്യുള്ള ഒരു പക്ഷിയെ ഞാൻ വളരെ ഒന്നും കണ്ടിട്ടില്ല.

അമിഞ്ഞിലോടുകൂടി — ഇതിന്റെ കൊക്കിന്റെ മധ്യഭാഗം അന്യോന്യം തൊടിച്ചു. അമിഞ്ഞിയെ പിടിച്ചു അതിന്റെ മാംസം തിന്നിട്ടാണ് താൻ കാലംക

ഴിക്കുന്നത്. വലിയ പുൽകൂട്ടത്തിലും മരത്തിന്മേലും ഇവ ററ കൂടുകെട്ടും.

ഐബീസ്— (The Sacred Ibis) ഈ ഞാറയുടെ ദേഹം ആകപ്പാടെ ഒരുമാതിരി വെളുപ്പാണെങ്കിലും വാലും കാലും തലയും കറപ്പാണ്. കൊക്കു വളരെ നീണ്ടു വളഞ്ഞിട്ടാണ്. തലയ്ക്കുമേലും മുൻകഴുത്തിന്മേലും തൂവലുണ്ടാകയില്ല. പൂപ്പുത്തിലുള്ള വാലിന്റെ തൂവലുകൾ മയിൽപീലിപോലെ ഉളിയുന്നവറയാണ്. ഈ പക്ഷി രണ്ടരണ്ടി നീളമുണ്ടാകും. യഥാർത്ഥം പറഞ്ഞാൽ മയിൽപീലിപോലെയുള്ള രോമത്തൂവലും കൊക്കിന്റെ അറ്റവും പലുപാഞ്ഞ കറപ്പുനിറമാണ്. ആഫ്രിക്കയിൽ ഈ ജാതിപ്പക്ഷികളെ പൂജിക്കുന്നു. നീലനദി രണ്ടുപുറവും പ്രവാഹമായി ഒഴുകുന്ന കാലത്തിനല്ലാമുന്മാണ് ഐബീസ് ഈജിപ്റ്റിൽ എത്തുന്നത്. ആരും ദ്രോഹിക്കാത്തതുകൊണ്ട് ഐബീസ് ആളടുത്തുപോയാലൊന്നും പറന്നുപോകയില്ല. എല്ലാവർക്കും ഈ പക്ഷിയെ വലിയ സ്നേഹമാണ്. കുട്ടികളുംകൂടി ഈ പക്ഷിയുടെ മുട്ടകൾ തൊടുകയോ കുഞ്ഞുകളെ ഉപദ്രവിക്കുകയോ ചെയ്യാറില്ല. പുറന്നാട്ടുകാർ വല്ലാതെ ഇതിനെ ദ്രോഹിച്ചാൽ നാട്ടുകാർവന്നു ശപിക്കും എന്നുമാത്രമല്ല തല്ലാൻകൂടി ഒരുമ്പെടും. ഇതു നാലഞ്ചു മുട്ടയിടും. പഴയുടേയും തടാകത്തിന്റേയും കരയിൽ ഇത് ഓരോ വെറിയ കൂട്ടമായി ഇരതെണ്ടുന്നതു കാണാം. ശുക്തിജനങ്ങളെയും, വെമ്മീനുകളെയും, ഇരകളെയും മറ്റു പ്രാണികളെയും ഇവററ തിന്നും.

കരണ്ടിക്കൊക്കൻ— (The spoon bill) ഇതിന്റെ

കൊക്ക താറാവിന്റെതുപോലെ പരന്നിട്ടാണ്. അററു
ത്തിന്നു വിസ്താരം തെല്ലു ജാസ്സികാണും. ദേഹം മൂന്നടി
യോളം ഭീഗ്വമുണ്ടാകും. ഇതിന്റെ നിറം ഒരതരം കല
ങ്ങിയ വെള്ളയാണ്. കാലും വിരലും മഞ്ഞനിറമാണ്.
കൊക്കിന്റെ അററം കുറപ്പാണെന്നിലും ശേഷം ഭാഗം മ
ഞ്ഞയാണ്. ഇതു പരന്നുവന്നു വീഴുന്നതു ചതുപ്പുസ്ഥല
ത്തും തടാകത്തിലും പഴുകളിലുമാണ്. കൊക്കുകൊണ്ടു
പരത്തിട്ടാണ് ഇരപിടിക്കുന്നത്. ഇത് ഓരോ വലിയ
കൂട്ടമായിച്ചേന്ന് ഒരു ദിക്കിലാണ് കൂടുകെട്ടുന്നത്. ഇ
ന്ത്യാരാജ്യത്തിലുള്ള വറ്റ കൂടുകെട്ടാൻ കണ്ടുപിടിക്കുന്നത്
ഉയന്നുവൃക്ഷങ്ങളാണ്. പുളിമരമാണ് മിക്കവാറും സമ
യത്ത് ഇവയുടെ കൂടുകൾ വഹിക്കുന്നത്. ഈ ജാതി
യാറയെ ഞാൻ മലയാളത്തിൽ കണ്ടിട്ടുണ്ട്.

ഉറക്കൊക്കൻ മുതലായവ.

ഈ കൂട്ടത്തിൽ പെരുന്തിനി, നെടും കഴുത്തൻ, ഗന
കൻ, ഉറക്കൊക്കൻ, കടൽഭൈരി, തറപ്പൻ മുതലായ ചി
ല ജാതിപ്പക്ഷികളുൾപ്പെടുന്നു. ഇവറയൊക്കെ ചില
പൊതുവായ ലക്ഷണകൊണ്ടു ഒന്നിച്ചു കൂട്ടിക്കെട്ടപ്പെട്ടവരാ
ണ്. ആ ലക്ഷണങ്ങൾ അധികമൊന്നുമില്ലെങ്കിലും അ
ഗണ്യങ്ങളാണെന്നു കരുതിക്കൂട. കാലിന്റെ നാലുവിര
ലുകളും താറാവിന്റെ വിരലുകൾപോലെ തോൽപാട
കൊണ്ടു മൂടപ്പെട്ടിരിക്കും. കാൽവളരെ കറുതായിരിക്കും.
ശരീരത്തിന്നു വേണ്ടതിലധികം നീളമുണ്ടു കൊക്ക നീണ്ടി

ട്ടോ കറുതായിട്ടോ ആയിരിക്കും. ചിലതു കടലിലും മറ്റു ചിലതു പുഴയിലും തടാകത്തിലും പാർക്കുന്നു. ആഹാരം മത്സ്യമാണ്.

പെരുന്തീനി— (Cormorant) ശക്തിയുള്ള ദേഹവും നീണ്ടകൊക്കും നീണ്ടകഴുത്തും ഈ പക്ഷിയുടെ പ്രത്യേകലക്ഷണങ്ങളാണ്. കാഴ്ചയിൽ വാലും കൊക്കും നീണ്ട ഒരു താരാവിനെപ്പോലെ ഇരിക്കും. ഇവന്നു നീന്താനും മുക്കാനും വളരെ സാമർത്ഥ്യമുണ്ട്. ആഹാരം ഏതുതന്നെ തിന്നാലും ഇവന്നു ഒരു മടുപ്പുകാണുന്നില്ല. വയർ നിറയെത്തിന്നുകഴിഞ്ഞാലും, അടുക്കെ ഒരു മത്സ്യത്തെക്കണ്ടാൽ അതിനെയുംകൂടി പിടിച്ചുതിന്നാൻ കഴിയുംവണ്ണം ശ്രമിക്കും. പെരുന്തീനി ഓരോകൂട്ടമായിട്ടേ സഞ്ചരിക്കു പതിവുള്ളൂ. മുട്ടയിടുന്നതും ഓരോകൂട്ടമായി വന്നുപേൻ ഓരോ പ്രത്യേകസ്ഥലത്താണ്. ചീനയിൽ പെരുന്തീനിയെ മത്സ്യംപിടിക്കാൻ ശീലിപ്പിക്കുന്നു. കഴുത്തിൽ ഒരു മോതിരമിടുന്നതുകൊണ്ടു പിടിച്ച മത്സ്യത്തെ ഇതിന്നു വിഴുങ്ങിക്കളവാൻ സാധിക്കുകയില്ല.

നെടുംകഴുത്തൻ—(Darter or Snake-neck) ഇതിന്റെ കഴുത്തു, കാണുമ്പോൾ ഒരു പാമ്പാണെന്നു തോന്നിപ്പോകുംവിധത്തിൽ അത്ര അധികം നീണ്ടിട്ടാണ്. നീണ്ടുനേൽ കൊക്കും, സ്തൂലിച്ച ദേഹവും, വേണ്ടുന്നതിലധികം നീണ്ടു പരന്ന വാലും, തോൽപാടയുള്ള വിരലുകളും നെടുംകഴുത്തന്റെ മറ്റു ലക്ഷണങ്ങളാണ്. ഇവററയെ കാണുന്നത്, പുഴ, തടാകം, ഏരി, മുതലായതിന്റെ തീരങ്ങളിലാണ്. സാധാരണ അടുക്കെ അധികം വൃക്ഷങ്ങളു

ബോധിക്കാണെന്ന പ്രദേശത്തോടാണ് അധികം താല്പര്യം. വളരെ വൃക്ഷങ്ങളുള്ള ചെറിയ ദ്വീപുകളിൽ ഇവറ്റെയെ കാണാതിരിക്കില്ല. ഇരതെങ്ങാൻ പുറപ്പെടുന്നത് രാത്രിയാണ്. മത്സ്യമാണാമാരം കൊക്കുകൊണ്ടു കഞ്ഞിയെടുത്തു കരമേൽ വന്നു മത്സ്യത്തെ കടഞ്ഞു താഴേ ഇടുന്നു. എന്തിനാണ് തിന്നുന്നത്. നിറം കറപ്പാണ്.

ശനകൻ — (Cormorant) ദേഹം വെള്ളനിറമാണ്. ചിറകിന്റെ അറ്റങ്ങൾ പിണഞ്ഞ് ആശാരിയുടെ മട്ടംപോലെ നില്ക്കും. ഈ അറ്റങ്ങൾ കറുപ്പുവണ്ണമാണ്. കൊക്കു വളരെ നീണ്ടിട്ടാണ്. ദേഹം ഏകദേശം മൂന്നടി ദീർഘമുണ്ടാകും. ഇവ വലിയ ഓരോ കൂട്ടമായി പാറകളിന്മേൽ ഇരിക്കും. ഒരിക്കൽ ഒരു പാറമേൽനിന്നു രണ്ടായിരത്തിലധികം കുഞ്ഞുകളെ എടുക്കുകയുണ്ടായി. പൊരുത്തിന്നിരിക്കുമ്പോൾ ആളുകൾ അടുത്തുപോയാലൊന്നും പറന്നുപോയ്ക്കുളയുവാൻ ശ്രമിക്കുകയില്ല. ഇവ തിന്നൊടിക്കുന്ന മത്സ്യങ്ങൾക്കു സീമയുണ്ടാകയില്ല.

ഉറക്കൊക്കൻ — (Pelican) ഇവന്റെ കൊക്കു വളരെ വലുതും നീണ്ടതുമാകുന്നു. താഴേക്കൊക്കിന്റെ ചോര്യേ ചാക്കുപോലെ തോന്നുന്ന ഒരു തോൽ ഉണ്ട്. ദേഹം വളരെ സ്ഥൂലിച്ചിട്ടാണ്. കാൽ ചെറുതും വിരലുകൾ പാടുകൊണ്ടു മൂടപ്പെട്ടതുമാകുന്നു. വാൽ ദീർഘം കുറഞ്ഞതാകുന്നു. മസ്തകത്തിൽ ശിഖപോലെ അല്പം നീണ്ടതു വലുതുള്ളതാകും. പൂക്കളുടേയും വലിയ ഏരികളുടേയും അടുക്കെ ഇവ സംബ്രയില്ലാതെ സമുഹിക്കുന്നു. ഭേദത്തിന് ഇത്ര ഒക്കെ വണ്ണമുണ്ടായിട്ടുകൂടി ഇവ ക്ഷണം പറ

ക്കും. ദേഹം വണ്ണത്തിൽ ശുദ്ധ വെള്ളയാണ്. കഞ്ഞി
 നു തീറ്റിക്കൊടുപ്പാൻവേണ്ടി ഇതിനു വളരെ മത്സ്യങ്ങളെ
 തന്റെ കൊക്കിന്റെ ഉറയിലാക്കിക്കൊണ്ടുവരാം.

കടൽഭൈരി— (Frigate bird) മെലിഞ്ഞ ദേഹം,
 കുറുതായിത്തടിച്ച കൊക്ക്, വിരൽവരെ തുവൽ, ക്രുർത്ത
 അററത്തോടുകൂടിയ പ്ലീഡിംഗ് ചിറക്, നീണ്ട വാലിന്റെ
 പിന്നത്തു മട്ടംപോലെ നില്ക്കുന്ന സമ്പ്രദായം, ഇതൊ
 ക്കെയാണ് ഈ പക്ഷിയുടെ ലക്ഷണങ്ങൾ. ഇത് എല്ലാ
 ഏറ്റവും പറന്നുതന്നെ കാലം കഴിക്കും. മറ്റുള്ള കട
 ല്പക്ഷികൾ പിടിക്കുന്ന മത്സ്യങ്ങളെ അവററോട് തട്ടിപ്പ
 റിച്ചിട്ടാണ് ഇവററ നാൾ കഴിയുന്നത്.

തപ്പുകൻ— (Tropic bird) വാലിന്റെ രണ്ടു തു
 വലുകൾക്കു വളരെ ഭീഷം കാണാം. കൊക്കു ചുവന്നി
 ട്ടാണ്. സ്വഭാവംകൊണ്ട് ഇവ ശുദ്ധ കടൽപക്ഷികളാ
 ണ്. ചിലപ്പോൾ കപ്പലിന്റെ പിന്നാലെ വളരെ ദൂര
 തോളം പറന്നുവരും.

അന്നത്തറ— (Flamingo) കൊക്ക് അല്പം നീ
 ങ്ങു പിന്നെ ചെട്ടെന്ന് കീഴോട്ടു വളഞ്ഞപോലെ ഇരി
 ക്കും. കാൽ വളരെ നീണ്ടിട്ടാണ്. തൊറകളുടെ കാൽ
 കൂടി ഇത്ര നീളമുണ്ടാകയില്ല. ഇപ്രകാരംതന്നെ നേരിയ
 കഴുത്തിനും വളരെ നീളം കാണാം. വാൽ താറാവിന്റെ
 വാൽപോലെ ചെറുതാണ്. പുഴയരികെക്കാണ് വി
 സ്താരമുള്ള തുറസ്സസ്ഥലങ്ങളിലാണ് ഇവ വസിക്കുന്നത്.
 ദേഹത്തിന്റെ വണ്ണം റോസ് പാഞ്ഞ വെളുപ്പാണ്. കൊ
 ക്കിന്റെ അററം കറുപ്പാണെങ്കിലും ശേഷം ഭാഗം റോസ്

നിറമാണ്. നീളം ആറടി ഉണ്ടാകും. യൂറോപ്പിലും ഇന്ത്യയിലും ഇവ അധിവസിക്കുന്നു. ചാവക്കാട്ടിൽനിന്നു ഞങ്ങൾ ഒന്നിനെ വെടിവെച്ചിട്ടുണ്ട്. വടക്കു മലയാളത്തു പശ്ചാതിയിൽ ഇവ പതിവായി വന്നുവീഴാറുണ്ട്. മുട്ടയിടുന്നകാലത്ത് ഇതിനെ ഓരോ വലിയ കൂട്ടമായി ചതുപ്പുസ്ഥലങ്ങളിൽ കാണാം. ഓരോ കൂട്ടത്തിൽ ആയിരത്തിലുമേറെ അന്നന്താറുകളുണ്ടായിരുന്നു. ഇന്ത്യയിലെ വടക്കു പടിഞ്ഞാറു ഭാഗത്തുള്ള തടാകങ്ങളിൽ ഇവ കൂട്ടംകൂട്ടമായി വന്നു വീഴുന്നത് ഒരു വിസ്തരിക്കാൻ പാടില്ലാത്ത വിസ്തൃതകാഴ്ചയാണ്. സിന്ധുരാജ്യത്തിലെ ഒരു തടാകത്തിൽ ഇരുന്നും നീ.തിയും കളിക്കുന്ന അന്നന്താറുകളെ പതിനായിരത്തിൽ അധികം കണ്ടതായി ഫ്ലാമ്പർ പ്രസ്താവിക്കുന്നു. ആളുകളടക്കമെല്ലാവരും ഇവ ഒക്കെ ഒന്നിച്ചു പറക്കുന്നതും ഒരു കാണത്തക്ക കെഴുതുകാഴ്ചയാണ്. പറക്കുമ്പോൾ കാൽ ഫിന്നോട്ടും കഴുത്തു മുന്നോട്ടും പാടത്തേക്കും നീട്ടിപ്പിടിക്കുന്നു. വെള്ളത്തിൽ കണ്ടുകിട്ടുന്ന ജന്തുക്കളെ തിന്നുമെങ്കിലും അന്നന്താറുകൾ നീർച്ചെടികളും തിന്നും. ചളിയിൽ ഇതിന്റെ കൂടു വലിയ ഉരുലുകൾ പെച്ചുപാലെ നില്ക്കുന്നതു കാണാം. പൊരുത്തിനിരിക്കുമ്പോൾ നീണ്ട കാലുകൾ മടക്കിവെക്കും.

നാടൻ താറാവ്— (Domestic duck) കാൽ കുറിയതും വിരലുകൾ പാടകൊണ്ടു മുടപ്പെട്ടതുമാകുന്നു. കൊക്ക പരന്നിട്ടാണ്. വാൽ ഉണ്ടോ എന്നു സംശയിക്കാൻ തക്കവണ്ണം ചെറുതാണ്. ഇവയ്ക്കു വെള്ളത്തിൽ ഇറങ്ങിക്കളിപ്പാൻ വളരെ താല്പര്യമാണ്. മുട്ടകൾ ഏതായെങ്കിലും

ലുമിട്ടുകൊള്ളും. പറക്കുവാൻ കേവലം സാധിക്കയില്ലെങ്കിലും വളരെ നല്ലവണ്ണം നീന്തും. നിറം പല മാതിരിയാണ്. ഭേദമന്വിതം നല്ല സ്വഭാവത ഉണ്ട്. നടക്കുവാൻ വളരെ അധ്വാനമുണ്ടെന്നു തോന്നും. ഇവയെ, ചെമ്മരിയാടുകളെപ്പോലെ, മന്ത്രവും അന്തൂരും ഉള്ള വലിയ ഓരോ കൂട്ടമായി, പോരുന്ന മനുഷ്യർ തെളിച്ചുകൊണ്ടു പോകുന്നതു കാണാം. താറാവുകളെ വളരെ കാണുന്നതു തെക്കേ മലയാളത്തിലാണ്. വടക്കേ മലയാളത്തിൽ താറാവിന്റെ പേർ ആദി എന്നാണ്. ചെങ്ങിന്റെ സ്വരം ആണിന്റെ സ്വരത്തേക്കാൾ കർക്കശമായതാണ്.

നാടൻ പാത്ത — (Goose) ഇത് ആകൃതിയിൽ ഏകദേശം താറാവിനെപ്പോലെ ഇരിക്കുമെങ്കിലും കഴുത്തു വളരെ നീണ്ടിട്ടും ഭേദം വളരെ തടിച്ചിട്ടാണ്. ഒരു പാത്ത ഒരു താറാവിന്റെ നാലിരട്ടിയുണ്ടാകും. കൊക്കിന്റെ ഉള്ളിൽ ചെറിയ പല്ലുകൾ ഉണ്ട്. ഇതും വളരെ വ്യത്യസ്തവണ്ണമുള്ളവയാണ്. ഇതിന്നും പറക്കാൻ സാധിക്കയില്ല.

വെള്ളരയന്നം — (White Swan) കഴുത്തു വളരെ നീണ്ടിട്ടാണ്. വലിപ്പത്തിൽ ഒരു പാത്തയോളം പോരും കഴുത്തു ഭേദമത്തേക്കാൾ നീണ്ടിട്ടാണ്. ഇതിന്റെ ആകൃതിയുടെ മനോഹരതയും കഴുത്തിന്റെ അഴുകേറിയ വളച്ചു പിടിത്തവും ഒരു പ്രാവശ്യം കണ്ടാൽ പിന്നെ ക്ഷണത്തിലൊന്നും മറന്നു പോകയില്ല. അല്പം സ്വഭാവതയുള്ള ഭേദമാണെങ്കിലും ഇതിന്നു വളരെ ശക്തിയോടെ പറ

ഫൻ *

ക്കാൻ സാധിക്കും. അരയന്നം എല്ലായ്പ്പോഴും വെള്ളത്തിൽ നീന്തിക്കാലും കഴിക്കുന്ന ഒരു പക്ഷിയാണ്. നീർച്ചെടി കളുടെ തണ്ടും വിത്തുമാണ് ഇതിന്റെ ആഹാരം. ഓരോ ദിക്കിൽ ഓരോ കൂട്ടമായിട്ടാണ് വന്നു വീഴുന്നത്. നീളം ഏകദേശം അഞ്ചടി ഉണ്ടാകും. അരയന്നം പുരാണ പ്രസിദ്ധമായ ഒരു പക്ഷിയാണ്.

കരിയരയന്നം — (Black Swan) ഇതു വെള്ളരയന്നത്തേക്കാൾ ഭംഗിയുള്ള ഒരു ജാതി അരയന്നമാണ്. കറുപ്പു വെളുപ്പേക്കാൾ ഭംഗിയുള്ള നിറമാണെന്ന് ഇതിനെ കണ്ടാൽ ആർക്കും തോന്നിപ്പോകും. ആകപ്പാടെ കറുപ്പായ ഭേദത്തിന്റെ പിൻഭാഗത്തിലെ തുവലുകൾ വില്ലുസുപോലെ മാർദ്ദവവും ഒളിവും ഉള്ളതാണ്. ആ തുവലുകളുടെ നില്പ് എറിച്ചുകൊണ്ടാണ്. ഇവൻ കാഴ്ചയ്ക്കു വളരെ ഭംഗിയുള്ള ഒരു പക്ഷിയാണ്. കറുച്ചെടികളുടെ ഇലകളും തണ്ടുകളും ഒരു കൂമ്പാരമായിക്കൊണ്ടുവെക്കുന്നതാണ് ഇതിന്റെ കൂട്. ഓരോന്നു ആറേഴു മുട്ടകളിടും. ഇത് അധിവസിക്കുന്നത് ആസ്ത്രേലിയാരാജ്യത്താണ്.

ഇരണ്ടു — (Tails) ഈ ജാതിയിൽ എത്രയെങ്കിലും തരക്കാരുണ്ട്. എല്ലാ തരങ്ങളും താരാവിന്റെ മാതിരിയാണ് കല്ലെരണ്ടുമാണ് ഇതിൽവെച്ച് ഏറ്റവും ചെറിയ പക്ഷി ഇതിന്റെ വണ്ണം കറുപ്പാണ്. പുല്ലോ പൂത്താളിയോ നിറഞ്ഞ കളത്തിലോ ഏറിയിലോ ഈ ജാതി ഓരോ ജോടുണ്ടായിരിക്കും. പുല്ലും പൂത്താളിത്തണ്ടും നീർ വള്ളിയും പിണച്ചു ഒരു കൂമ്പാരമാക്കി സ്വരൂപിക്കുന്ന കൂട് ഇതിന്നൊരു ബോട്ടുപോലെ അടുമിങ്ങും തുഴഞ്ഞുകൊ

ഞ്ഞു പോവാൻ സാധിക്കും. അഞ്ചാറു മുട്ടകളിടും. തെക്കേ
 മലയാളത്തിലെ വലിയ കളങ്ങളിലും മറ്റും ഞാൻ ഇവറ്റി-
 യെ ധാരാളം കണ്ടിട്ടുണ്ട്. അഞ്ചാറു കുട്ടികളേയും കൂട്ടി
 ഒരു തള്ള നീന്തിക്കളിക്കുന്നതു കാണാൻ കൌതുകമുള്ള
 ഒരു കാഴ്ചയാണ്. താരാവിനോളവും താരാവിനേക്കുളും
 വലിപ്പമുള്ള ഇരണ്ടുകൾ ഉണ്ട്. വളരെ ശോഭയുള്ള വണ്ണ
 മുള്ളവരും ഇക്കൂട്ടരിൽ ഉണ്ട്. വളരെ ദൂരം പറക്കുവാൻ
 വയ്ക്കുമെങ്കിലും പറക്കുന്നതു കാണുമ്പോൾ പ്രയാസപ്പെട്ടു
 ചെയ്യുന്നതാണെന്നു പ്രത്യക്ഷമാകും. പറക്കുവിന് ഒരു
 ഭംഗിയും കൂസലില്ലായ്മയും കാണുന്നില്ല. ഇവ ഓരോ കൂ-
 ട്ത്തിൽ അനേകം ഉണ്ടാകും. നമ്മുടെ രാജ്യത്ത് ഇവ
 ഓരോ വലിയ കൂട്ടമായി ജലാശയങ്ങളിൽ വന്നു വീഴുന്നതു
 കളിർകലത്താണ്. ആ സമയത്ത് ഒരു പെടിക്കു സാധാ-
 രണയായി പത്തിരുപതെണ്ണം വീഴാതെ ഇരിക്കില്ല. സാ-
 ധാരണ തിന്നുന്നതു സമ്പ്രദായങ്ങളാണെങ്കിലും ചെറിയ
 ശുക്തജന്തുക്കളേയും മറ്റും കിട്ടിയാൽ വിട്ടുകൊടുക്കാറില്ല. ഒരു
 തടാകത്തിൽ വളരെ എണ്ണം വന്നു വീഴുമ്പോൾ, അരയിൽ
 ഒരു മാലും കെട്ടി തലയ്ക്ക് ഒരു ചട്ടിയുംവെച്ചു കഴുത്തോ-
 ളും ആണ്ടുകൊണ്ട് ഒരുവൻ ഈ കൂട്ടത്തിന്റെ അടുക്കേ-
 മെല്ലെ ചെല്ലുന്നു. ഇവനെ കണ്ടാൽ ഒരു ചട്ടി ഒഴുകിവ-
 രുമ്പോലെ തോന്നും ഇങ്ങിനെ അടുത്തെത്തിക്കഴിഞ്ഞാൽ
 സമീപത്തിൽനിന്നു നീന്തുന്ന ഒന്നിന്റെ കാൽപിടിച്ച്
 ഇവൻ അതിനെ തന്റെ അടുത്തുവെച്ചു മാലിവിടും. അ-
 പ്തോൾ തിന്നാൻ വല്ലതും കണ്ടിട്ടു മുങ്ങിയതാണെന്നോ
 ത്തു മറ്റുള്ള ഇരണ്ടുകളും ആ സ്ഥാനത്തെത്തും. എന്തു

നോരും ഓരോന്നിനെ പ്രയാസമില്ലാതെ പിടിച്ചു മാലി
ലിടുകയും ചെയ്യും. ഇങ്ങിനെ അഞ്ചു പത്തു മിനട്ടിനുള്ളിൽ
പത്തമ്പതെണ്ണത്തേയും മാലിലാക്കി നമ്മുടെ നാട്ടുകാരൻ
മടങ്ങുന്നു. മനുഷ്യന്റെ സൂത്രത്തോട് അതാണ് തട്ടക്ക
പ്പൊരുതി ഉള്ളത്.

പ്രാവുകൾ

പ്രാവു കാഴ്ചയ്ക്കു വളരെ ഭംഗിയുള്ള പക്ഷിയാണ്.
അതിന്റെ തലയും, കൊക്കും, കഴുത്തും, ശരീരാകൃതിയും
കാലും വാലും ഒക്കെ വളരെ ഭംഗിയുള്ളതാണെന്നു പ്രാവി
നെ കണ്ടവരെല്ലാം സമ്മതിക്കും. വണ്ണകൊണ്ടു ബഹുസ
രസന്മാരായ പക്ഷികളും ഈ വംശത്തിൽ ഉണ്ട്. കൊ
ക്കിക്കണ്ടക്കു തുവലില്ലാതെ നില്ക്കുന്ന മാംസത്തിന്റെ ഒരു
ഉണ്ടയും അവിടെ മുകളിൽ തുളകളും ഉണ്ട്. പ്രാവുകൾ
ക്കു വളരെ വേഗതയിലും വളരെ നേരത്തോളവും പറ
ക്കാൻ വയ്ക്കും. മനുഷ്യർ പോറ്റുന്ന 'കേറിയർ' (Carrier
pigeons) പ്രാവുകൾ മുരുങ്ങിയ സമയത്തിനുള്ളിൽ പ
റക്കുന്ന അധികരിച്ച ദൂരംകൊണ്ട്, ഈ തരത്തെ, യുദ്ധ
കാലത്ത് ഓരോ ശാസനകൾകൊണ്ടക്കൊടുക്കുന്ന ത
പാൽ ദൂതന്മാരായി ഉപയോഗിച്ചുവരുന്നുണ്ട്. ഓരോ
ദിവസം ഓരോ പ്രാവ് അതതിന്റെ ഘനത്തോളം തുങ്ങി
ന്ന ധാന്യങ്ങൾ തിന്നും. വെള്ളം കുടിക്കുന്നതു കൊക്കു
വെള്ളത്തിൽ മുക്കിട്ടാണ്. കുടിച്ചു തീരുന്നവരെ കൊക്കു
ആ നിലയിൽനിന്നു പൊന്തിക്കാറില്ല. പ്രാവിന്റെ അ
നുകരണീയമായ സ്വഭാവം അതിന്റെ ഏകപതീവ്രതം

തന്നെയാണ്. പ്രാവിന്റെ ഇടയിൽ കാണുന്ന ഭാവ
 തൃസ്തേയം, മനുഷ്യരുടെ ഇടയിൽ ഒരു പഴഞ്ചൊല്ലുതന്നെ
 ആയിട്ടുണ്ട്. കൂട കെട്ടുന്നതും, പൊരുത്തിന്നിരിക്കുന്നതും
 കട്ടിയെ രക്ഷിക്കുന്നതും പൂവനും പിടയും ഒത്തിട്ടാണ്. ക
 ട്ടി വിരിയുമ്പോൾ ശരീരത്തിന്മേൽ തുവലുണ്ടാകയില്ല. കൂ
 ട് ഉണക്ക ചുളികൾ പിണച്ചാണുണ്ടാക്കുന്നത്. സാധാ
 രണ അതു മരത്തിന്മേലുള്ള ഇത്തിക്കണ്ണി കൂട്ടത്തിലായിരി
 ക്കും. ഒരു പറങ്കിമാവിന്റെ ഇത്തിക്കണ്ണിയുടെ ഇടയിൽ
 സ്ഥാപിച്ചിരുന്ന ഒരു പ്രാക്കുട് എനിക്കു കണ്ടുപിടിക്കു
 വാൻ വളരെ പ്രയാസം വേണ്ടി വന്നു. ചില തരം പ്രാ
 വുകൾ പഴം തിന്നുമെങ്കിലും സാധാരണയായി പ്രാവുകൾ
 ധാന്യഭോജികളും ശാന്തസ്വഭാവികളുമാണ്.

മാടപ്രാവ് — (The blue rock pigeon) മാടപ്രാവ്
 അമ്പലങ്ങളിലും പള്ളികളിലും മനുഷ്യരുടെ വീടുകളിലും
 പോറ്റ് പ്രാവുകളെപ്പോലെ നിർഭയം പാർക്കുന്ന ഒരു മെരു
 കുമുള്ള പ്രാവാണ്. വെള്ളമില്ലാത്ത കണ്ടുകിണറ്റിലും
 ഇവറ്റയേ ഞാൻ കണ്ടിട്ടുണ്ട്. നിറം ഒരു മങ്ങിയ കറ
 പ്പോടിടകലൻ നീലയാണ്. ഓരോ ചിറകിന്റെ അ
 റ്റത്ത് ഇരുണ്ട കറുപ്പുവരകൾ കാണാം. കാൽചുവന്നി
 ട്ടാണ്. ചിലപ്പോൾ പറകളുടെ വിടകളിലും ഇവ കുടി
 യേറിപ്പാർക്കാറുണ്ടെന്നു കേൾക്കുന്നു. ഇവ തീർത്തിന്നാൻ
 പറന്നു പോകുന്നത് ഓരോ കൂട്ടമായിട്ടാണ്. ഇരുന്തു
 റിൽ ചിലപാനം പക്ഷികളുണ്ടായിരുന്ന ഒരു കൂട്ടത്തെ
 ഞാൻ കണ്ടിട്ടുണ്ട്. വിതച്ച കണ്ടങ്ങളിലും മൂത്തകണ്ടങ്ങ
 ലിലും പയറേറിഞ്ഞ പറമ്പുകളിലും ഇവ ധാരാളം വന്നു

പോയിരിക്കുകയില്ല. ഇതിന്റെ മാംസം തിന്നാൽ കുഷ്ഠം പിടിക്കുമെന്നു ജനങ്ങൾ പറയുന്നതു വെറും അന്ധവിശ്വാസമാണ്. അവലങ്ങളിലും പള്ളികളിലും സാധാരണ അധിവസിക്കുന്നതുകൊണ്ട് അത് ഒരു ദിവ്യപക്ഷിയായിരിക്കുമെന്ന് അജ്ഞന്മാർ ധരിക്കുന്നതിൽ ആശ്ചര്യമില്ലല്ലോ. ചില പള്ളികളിൽ കടിയേറിപ്പാകുന്ന ഇവയ്ക്കു ചെറുപയർ മുതലായ ധാന്യങ്ങൾ നേർച്ചചരാറുണ്ടത്രേ.

അർദ്ധപ്രാവ്— (The spotted pigeon) ദേഹത്തിന്നു മാടപ്രാവിന്റെ അത്ര സ്ഥൂലതയില്ലെങ്കിലും ഭംഗിക്ക് ഒട്ടും കുറവില്ല. നിറം ഒരു മാതിരി തവിട്ടു ചുക്കപ്പോ, ചാരമോ ആണ്. ചുക്കപ്പ് അടിയ്ക്കിലും ചാരം പുറത്തുമാണ്. കഴുത്തിന്റെ പിൻഭാഗം മുതുകുവരെ കുറച്ചും അതിൽ ചെറിയ വെള്ളപ്പുള്ളികളും കാണാം. കാൽചുക്കിട്ടും കൊക്കു കുറത്തിട്ടുമാണ്. ഇതിനെ നമ്മുടെ രാജ്യത്ത് എവിടേയും കാണാം. വയനാട്ടിലെ നിരത്തിന്മേൽനിന്നു കൂടി ഇവൻ എപ്പോഴും മേയുന്നതു കാണാം. ശിക്കാറികൾ ഇതിനെ നീട്ടുതും വെടിവെച്ചു കൊല്ലുന്നുണ്ട്. പ്രാപ്പിടിയൻ വെട്ടൻ മുതലായ പക്ഷികളും ഇവറെയെ പലപ്പോഴും പിടിച്ചുതിന്നുന്നു. ഇതിന്റെ വാൽ മാടപ്രാവിന്റെ വാലേക്കാൾ നീളമുണ്ടാകും.

പച്ചപ്രാവ്— (The green pigeon) ഇതിന് ഒരേത്തിരുന്ന ചുളയിടുന്ന സമ്പ്രദായംകൊണ്ടു ചുളയെന്ന മറെറൊരു പേരും ഉണ്ട്. ദേഹം പൂർണ്ണ പച്ചയും ഉടരും അസാരം മഞ്ഞയുമാണ്. ചിറകിന്റെ അറ്റത്ത് ഒന്നരണ്ടു കുറച്ചുവരകൾ ഉണ്ടാകും. പുറത്തു പ്രകൃതിയിൽനിന്നു കടന്നു

ചകുപ്പു പ്രദേശമുണ്ട്. ഓരോ കൂട്ടമായിട്ട് ആലിന്മേലോ പഴമുള്ള മറ്റു വൃക്ഷങ്ങളിന്മേലോ ഇവററ വന്നു വീഴുന്നു. പഴമാണ് ഇതിന്റെ പ്രധാനാഹാരം. വലിപ്പത്തിൽ ഇത് അമ്പല പ്രാവേക്കാൾ ചെറുതാണ്. വാലിനു നീളം കേവലം പോരെന്നു തോന്നും. വളരെ തവിയുള്ള മാംസമായിരിക്കുകൊണ്ടു ശിക്കാരികൾ ഇതിനെ വെറുതെ വിട്ടുകളയാറില്ല. പട്ടാമ്പി സ്റ്റേഷനിൽ ഇറങ്ങി ഗുരുവായൂരിൽ ചെല്ലുന്ന നിരത്തു വഴിയായി നടന്നാൽ ഭണ്ട ഭാഗത്തുമുള്ള ആലുകളിന്മേൽ ഇവയെ എത്രയെങ്കിലും കാണും. പ്രയാസപ്പെട്ടു നോക്കിയാൽ മാത്രമേ ഇലപോലെ പച്ചയായ ഇതിനെ കണ്ടുപിടിക്കാൻ സാധിക്കയുള്ളൂ. ഒരിക്കൽ ഒന്നിനെ മാത്രം കണ്ടു വെടിവെച്ചപ്പോൾ മുന്നെണ്ണ നിലത്തു വീണത് എനിക്കനുഭവമായ ഒരു സംഭവമാണ്. ഇവയെ ധാരാളം കാണുന്നതു മഴക്കാലത്താണ്.

ചോലപ്രാവ്— ഇതു വളരെ ഭംഗിയുള്ള ഒരു തരം പ്രാവാണ്. കൊക്കും കാലും പവിഴന്മേലെ ഇരിക്കും. കഴുത്ത് ഒരു ഇളനീല പാഞ്ഞ കരിഞ്ചുവപ്പാണെന്നു തോന്നും. മുതുകും ചിറകും സ്വണ്ണമായ പാഞ്ഞ പച്ചനിറം കൊണ്ട് ഉളിയുന്നുണ്ടാകും. വലിപ്പത്തിൽ അരിപ്രാവേക്കാളും പച്ചപ്രാവേക്കാളും പോരും. ഇതു സാധാരണയായി ഇലകളാൽ ഇടതിങ്ങിയ മരക്കൂട്ടങ്ങളുടെ ഇടയിലാണ് ചെന്നിരിക്കുന്നത്. പറക്കുന്നത് ഇന്നതാണെന്നു തിരിയാത്തവണ്ണം അമ്പുപോലെ വേഗതയിലാണ്. ചിറകടിയുടെ ശബ്ദവും ഉച്ചത്തിൽ പറപ്പെടും. പറമ്പുകളിൽ ഒററയായിട്ടോ ഓരോ ജോടായിട്ടോ ഇവ തെങ്ങിന

ടക്കുന്നതു കാണും. ഉപദ്രവിച്ചാൽ ഇലക്കൂട്ടമുള്ള മരങ്ങളിന്മേൽ പൊന്ത വീഴും. വീണ്ടേടത്തിൽനിന്നു നാം അടുത്താലും രണ്ടാമതു വേറെ ഒരു ദിക്കിൽ വേഗമൊന്നും പോകയില്ല. ശിക്ഷാദികൾ ഇതിന്റെ സംഖ്യയും കുറയ്ക്കുന്നുണ്ട്.

പോണ—(The imperial). പോണയെ ഒരുതരം വലിയ പ്രാവായിട്ടൊ കരുതേണ്ടതുള്ളൂ. ഇതു ആഹാരവും അനേകിച്ചു ഓരോവലിയ കൂട്ടമായി മലകളിൽനിന്നിറങ്ങി വരുന്നു, പഴങ്ങൾമാത്രമെ തിന്നുകയുള്ളൂ. അത് ഒരിക്കലും നിലത്തിറങ്ങുകയില്ല. ഈ രാജ്യത്തു രണ്ടുതരം പോണകളുണ്ടു ഒരു അരിപ്രാവിനെ പോലെ ഇരിക്കുമെങ്കിലും അരിപ്രാവിനേക്കാൾ രണ്ടുമുന്നിരട്ടി വലിപ്പമുണ്ട്. മറ്റൊന്നു മാടപ്രാവിനെപ്പോലെ ഇരിക്കുമെങ്കിലും അതിനേക്കാൾ രണ്ടുമുന്നിരട്ടിവലിപ്പമുണ്ട്. പനയുടെപഴം പഴുത്തേടത്ത് ഈ പോണ ഏത്താതിരിക്കയില്ല.

മേലെഴുതിയ പ്രാവുകളൊക്കെ നമ്മുടെ മലയാളത്തിൽ കണ്ടുവരുന്നവയാണ്. ഇപ്പോലെതന്നെ മറ്റു രാജ്യങ്ങളിലും പലതരം പ്രാവുകളെ കാണുന്നുണ്ട്. അവരിൽ ചിലർ വലിപ്പംകൊണ്ടും പണ്ണാഡംബരംകൊണ്ടും വിശിഷ്ടന്മാരാണ്. നമ്മുടെ പോണയേക്കാൾ വലുതും സ്ഥൂലവുമായ ശരീരത്തോടും നിറുകയിൽ റോസുനിറത്തിൽ അനേകം നേരിയ ശിഖകളോടുംകൂടിയ ഒരു പ്രാവ് ന്യൂഗിനിയയിൽ അധിവസിക്കുന്നു. ഇതാണ് കിരീടി പ്രാവ് (The Victorian crowned pigeon). സൂചിവാലൻ പ്രാവിന്റെ ചിറകിന്റെ അറ്റവും വാലിന്മേലുള്ള രണ്ടു

തുവലുകളും സൂവിപോലെ നീണ്ടിട്ടാണ്. പുറം കാടയുടേ പുറംപോലെ ഇരിക്കും. ഈ പ്രാവിനെ ഇന്ത്യാരാജ്യത്തു കാണും. ഇതിന്റെ കാലിന്റെ വിരലിന്മേൽകൂടി തുവലുകൾ ഉണ്ടാകും. കാഴ്ചയിൽ ഇതിന് ഒരു പ്രാവിന്റെയും കാടയുടേയും ലക്ഷണങ്ങൾ ഒത്തിരിക്കും. ഇതൊന്നും കൂടാതെ മനുഷ്യൻ എത്രയോ ശതാബ്ദങ്ങളായി മെരുക്കിപ്പോരുന്ന പ്രാവുകളിലും അനേകം തരക്കാർ ഉണ്ട്. ചിലതു വീങ്ങി എപ്പോഴും വീഴ്ന്നു ശീലമുള്ളവനാകുകൊണ്ട് അതിനു വീപ്പൻ (Panter) എന്നാണ് പേര്. മറ്റൊന്നു വാൽ വിശറിപോലെ വളച്ചു, തല പിന്നോട്ടു തെളിച്ചു വാൽ തൊടാൻതക്കവണ്ണം പിടിക്കുന്നു. ഇതാണ് ലക്ഷ്. ചീനേ അനേകാണ്ടു ദീർഘമായ പരിണാമം കൊണ്ടും പരിതസ്ഥിതികൊണ്ടും പരക്കാൻ വയ്യാതായിത്തീർന്ന ചില ഉഷക്കൻപ്രാവുകൾ ചില രാജ്യങ്ങളിൽ ഉണ്ടായിരുന്നു. നിസ്സഹായികളായ ആ ജന്തുക്കൾ മനുഷ്യന്റെ ഇടവിടാതെയുള്ള ദ്രോഹംകൊണ്ട്, ട്രൊഴിയാതെ, വംശത്തോടേ നശിച്ചുപോയിട്ടുണ്ട്. ഇങ്ങിനെ നശിച്ചുപോയ ഒരു തരമാണ് അന്നപ്രാവ്. (Dodo) ഇതിനെ കണ്ടിരുന്നതു മൊറീഷ്യസ്സ് ദീപിലായിരുന്നു. ഇതിന്റെ വലിപ്പംകണ്ടാൽ ഇപ്പോഴുള്ള പ്രാവുകൾ നടുങ്ങിപ്പോവും. ദേഹം ഒരു തടിയുടെ ദേഹത്തേക്കാൾ സ്ഥൂലവും മാംസളവുമായതായിരുന്നു. ഇതിനു പരക്കാൻവയ്യാ എങ്കിലും നിലത്തിൽകൂടേ നല്ലവണ്ണം ഓടാൻ വയ്ക്കമായിരുന്നു. 1644-ാമാണ്ടിലാണ് ഡച്ചുകാരിൽ ചിലർ

മേല്പറഞ്ഞ ദീപിൽ കടിയേറ്റിപ്പാഞ്ഞത്. അപ്പോൾ മാംസത്തിന്നു തവിയുള്ളതും, ചിടിച്ചാൻ എളുപ്പമായതും, പരക്കാൻ വയ്യാത്തതുമായ ഈ പക്കികൾക്ക് എന്തു ഗതിയാണുള്ളത്. മനുഷ്യർ കൂടാതെ, മനുഷ്യർ എപ്പോഴും ഒന്നിച്ചുകൊണ്ടുപോകുന്ന നായ, പൂച്ച, പന്നി മുതലായ മൃഗങ്ങളും ഇതിനെ ഒട്ടക്കി. ഈ മൃഗങ്ങൾ ഈ സാധുപ്പക്കിയുടെ മുട്ടകളേയും കഞ്ഞികളേയുൾക്കൂടി നശിപ്പിച്ചു. ഇങ്ങിനെ അന്നപ്രാവ് മനുഷ്യർ തങ്ങളുടെ ഇടയിൽ വന്നുകൂടി അമ്പതുകൊല്ലം കഴിയുമുമ്പേ നിശ്ശേഷം ഒട്ടങ്ങിപ്പോയി. അന്നപ്രാവിനേപ്പോലെതന്നെ ഒട്ടങ്ങിപ്പോയ മറ്റൊരുതരം പരക്കവയ്യാത്ത കൂറൻപ്രാവാണ് ഒട്ടകപ്രാവ് (Solitaire) ഇതു പണ്ട് അധിവസിച്ചിരുന്നത് സാമോവാദീപിലായിരുന്നു. തങ്ങൾക്കു ശത്രുക്കളാരുമവിടെ ഇല്ലാത്തതുകൊണ്ട് ഇവരെ അവിടെ നിസ്സീമസംഗങ്ങളായിപ്പെരുകി. അപ്പോഴാണ് മനുഷ്യർ ആ ദീപിലും കയ്യേറ്റിപ്പാഞ്ഞത്. അപ്പോൾ അതും അന്നപ്രാവേപ്പോലെതന്നെ ലോകരംഗത്തിൽനിന്നു അന്തർലോകം ചെയ്തു.

കോഴിപ്രാവ് - (Hocco) ഇതിനെ മെക്സിക്കോ രാജ്യത്തിലാണ് കണ്ടുവരുന്നത്. ഇത് ഏകദേശം കോഴിയുടെ അത്ര സ്ഥൂലിച്ച ഒരുതരം പ്രാവാണ്. പരക്കുവാൻ നല്ലവണ്ണം സാധിക്കുമെങ്കിലും നീലത്തുവീണിട്ടാണ് ഇര തെണ്ടുന്നത്. പഴങ്ങളും ധാന്യങ്ങളും കൂടാതെ കൂമികളേക്കൂടി ഇവരെ തിന്നും. ഉഷ്ണകാലമാകുമ്പോൾ കോഴിയെപ്പോലെതന്നെ പാംസസ്സാനം ചെയ്യുവാൻ വളരെ ഇഷ്ടം

മാണ്. ജനുവരിമാസത്തിലാണ് ഇവററയ്ക്ക് ഇണയെടുക്കേണ്ടുന്ന വിചാരം വരുന്നത്. അപ്പോൾ ഇവററ പിടികളേയും തിരഞ്ഞു കൂടക്കൂടെ കരഞ്ഞുനടക്കുന്നുണ്ടാകും. ആളുകൾ അടുത്തുചെന്നാൽതന്നെ ഈ സമയത്ത് അതിനൊരു കൂസലുമുണ്ടാകയില്ല. രതിവിചാരത്തിനു രക്ഷാവിചാരത്തേക്കാൾ ശക്തികൂടുമ്പോൾ എല്ലാവർക്കുമുള്ള ഗതി ഇതുതന്നെയല്ലേ. ചിലപ്പോൾ ഒരു ചെണ്ണിനേയും വളഞ്ഞു നാലഞ്ചു പൂവന്മാർ നല്ലെന്നു കാണും. അങ്ങിനെയൊരവസരത്തിൽ ഒരു സാസ്ത്ത് പിടയ്ക്കെ വെടിവെച്ചു. ചത്ത പിടയുടെ ശവത്തിനരികിൽനിന്നും പൂവന്മാർ വിട്ടുപോയില്ല. ധാര ഒരു പൂവനെക്കൂടി വെടിവെച്ചു. അപ്പോൾ മാത്രമേ ബാക്കിയുള്ളവർക്ക് ആപത്തുണ്ടെന്നു മനസ്സിലായുള്ളൂ. ഇവ കൂടുകെട്ടുന്നതു വലിയ വൃക്കുക്കളിന്മേൽ ഇലയും ചുള്ളിയും പിണഞ്ഞിട്ടാണ്. പിട രണ്ടു മുട്ടയിടും. മുട്ട വിരിയുവാൻ നാലാഴ്ച വേണം. നല്ലവണ്ണം പറക്കാൻ ശക്തിവെച്ചാൽ മാത്രമേ കഞ്ഞുകൾ കൂടുവാറു കയുള്ളൂ.

കോഴി വംശം .

ദേഹത്തിനു നല്ല സ്വഭാവത കാണും. പൂവനു തലമേൽ വലുതും പിടയ്ക്കു ചെറുതും പൂ കാണും. കാൽ നല്ല ബലമുള്ളതും പായുവാനുതകുന്നതുമാണ്. എല്ലാ കോഴികളും ഇരതെണ്ടുന്നതിൻമേലേ, നഖംകൊണ്ടു കൂടക്കൂടെ നില്പാൻ പതിവാണ്. പൂവനു കാലിന്മേൽ ഓരോ മുളളുമുണ്ട്. നല്ലവണ്ണം പറക്കുവാൻ ഒന്നിന്നും സാധിക്കുകയില്ല. മുട്ടയിൽനിന്നു വിരിഞ്ഞ ഉടനെ കഞ്ഞു

കളുടെ ദേഹത്തിന്മേൽ രോമപോലെയുള്ള തൂവൽ നിറ
 ഞ്ഞുകാണുമെന്നുമാത്രമല്ല കഞ്ഞുകുറു തള്ളയുടേകൂടെ
 ആഹാരം പെറുക്കാനും നടക്കും. മനുഷ്യർ മെരുക്കിവള
 ത്തുന്ന കോഴികൾ പലതരക്കാരണ്ടെങ്കിലും അവറയു
 ടെ വിവരണംകൊണ്ട് സ്ഥലംമുടക്കാൻ വിചാരിക്കുന്നില്ല.
 ഇവിടെ വിവരിക്കാൻപോകുന്ന എല്ലാവിധം കോഴികളും
 കാടുകളിൽ പാർക്കുന്നവറയാണ്. ആഹാരം ധാന്യങ്ങ
 ളും പഴുക്കളും ഇരകളും മറുപ്രാണികളുമാകുന്നു. കാൽ
 കൊണ്ടു മാന്ത്രികമാണ് ഞാഞ്ഞൂലുകളേയും മറുപ്രാണിക
 ലേയും കണ്ടുപിടിക്കുന്നത്. പൂവന്മാർ കൂകുമെന്നുമാത്രമ
 ല്ല, കണ്ടുമുട്ടിയാൽ അയ്യോനും കൊത്തുകയും ചെയ്യും.
 കൊത്തുന്ന അവസരങ്ങളിൽ ശത്രുജന്തുക്കളുടെ സാമീപ്യ
 വ്യക്തി പൂവന്മാർ പൊരുളിക്കയില്ല.

കാട— (Quail) കാടയുടെ വണ്ണം വിവരിക്കുന്നതി
 നേക്കാൾ അതിനേ ഒന്നുകണ്ടു നിറത്തിന്റെ മാതിരി മ
 നസ്സിലാക്കുന്നതാണുതമം. ഇതിനേ കാണുന്നതു ചുള്ളി
 ക്ഷാട്ടിലാണ്. വാൽ ഭീഷം കുറഞ്ഞതാണ്. നീലക്കു
 വ്വേൾ കാലിന്റെ തുട കാണുകയില്ല. വലിപ്പം നന്നക്കു
 റവാണ്. ഇവറ ഓരോ ചെറിയ കൂട്ടമായിട്ട് ആഹാരം
 പെറുക്കാൻ നടക്കുന്നു. പേടിപ്പാൽ നിലത്തുവീണുകിട
 ക്കുന്ന ചപ്പുകളുടെ ചുവട്ടിൽ ചെന്നുളിക്കും. കാടയേ
 നമ്മുടെ രാജ്യത്തു ധാരാളം കാണും. ഇതിന്റെ മാംസം
 ബഹു രുചികരമാണെന്നു പറയുന്നു. മനുഷ്യന്മാർ വെടി
 വെച്ചിട്ടും കെണിവെച്ചിട്ടും ഇതിനെ വളരെ നശിപ്പിക്ക
 നുണ്ട്. കെരളാരി കാടയുടെ രണ്ടിരട്ടി വലിപ്പമുള്ള ഒരു

തരം പക്ഷി ആണ്. ആകൃതികൊണ്ടും പ്രകൃതികൊണ്ടും ഇവറ്റു കാടയേപ്പോലെതന്നെ ആകുന്നു. മലയാളത്തിൽ ഞാനിതുവരെ ഈ മാതിരി പക്ഷിയെ കണ്ടിട്ടില്ല. എന്നാൽ കുറച്ചുകാലത്തിനുള്ളിൽ ഇതിനെ ഒറ്റയൊറ്റയായി പാലക്കാട്ടിൽ കണ്ടിരിക്കുന്നു എന്നു എനോട്ട് ഒരു സ്റ്റേഫിതൻ പ്രസ്ഥാപിക്കുകയുണ്ടായി. വരണ്ടക്കോഴി (Spur fowl) കെരളാരിയേക്കാൾ അല്പം വലുതാണ്.

കൊമ്പൻകെരളാരി— (The Californian Quail) ഇതു സാധാരണ കെരളാരിയേക്കാൾ വലുതാണ്. തലയുടെ ഇടത്തും വലത്തും ഭാഗങ്ങളിൽനിന്നു സൂചിക്കൊമ്പുകൾപോലെ ഒന്നിച്ചുകൂടിയ തൂവലുകൾ അഗ്രം നേർമ്മയായി പൊന്തിനില്ക്കുന്നുണ്ട്. ദേഹത്തിൽ ആകപ്പാടെ വെള്ളക്കുത്തുകൾ ഉണ്ട്. കെരളാരിജാതിയിൽ ഇതു ഭംഗിയുള്ള ഒരു പക്ഷിയെ കാണുകയില്ല. ഇത് അധിവസിക്കുന്നതു വടക്കേ ഇന്ത്യയിലാണ്. ഈ ജാതിയിലും അഞ്ചാറു തരക്കാരുണ്ട്.

കാട്ടുകോഴി— (The jungle fowl) ഇത് ഏകദേശം ഒരു നാട്ടുകോഴിയുടെ അത്ര വലിപ്പമുണ്ടാകും. ദേഹം കുറുത്തിട്ടും മറ്റു പലനിറത്തിലുമായിരിക്കും. പൂവന്റെ വാലിനും കഴുത്തിനും സ്വർണ്ണവും മറ്റും വർണ്ണങ്ങളായ അനേകം നേരിയ തൂവലുകൾ കാണും. മലയാളത്തിലെ എല്ലാ കാട്ടിലും ഇവറ്റയെ ധാരാളം കാണും. കാട്ടുകോഴി ഒരു കാലത്തും മെരുക്കിയില്ല. നിലത്താണ് മുട്ടയിടുന്നത്. ഒരേ സമയത്തു പത്തു മുട്ടകൾ ഇടും. കഞ്ഞുകൾക്ക് ഒളിപ്പാൻ വളരെ സാമർത്ഥ്യമുണ്ട്. കാട്ടുകോഴി നാട്ടുകോഴി

യേക്കാൾ നല്ലവണ്ണം പറക്കും. പറന്നു, ഇടതിങ്ങിയ ഇലകളുള്ള മരക്കൂട്ടത്തിൽ വീണാൽ അവിടുന്ന് മുളളികൾ തോറും തുളളിതന്നേക്കാണാത്ത ഒരു ലിഷ കണ്ടുപിടിക്കും. രാവിലെ ആറുമണിക്ക് ഇവ ആഹാരം ചെറുക്കാനിറങ്ങും. മനുഷ്യരെ കണ്ട മാത്രയിൽ ഇവ പറന്നു മറഞ്ഞുകൂടിയും. പൂവൻ ചിലപ്പോൾ നാട്ടുപിടക്കോഴികൾക്ക് ഇണചേരും. നിലമ്പൂരിൽ കായലരി വീഴുന്ന കാലത്ത്, അതു സുലഭമായിത്തീർന്നു നിമിത്തം കാട്ടുകോഴികൾ ഒരു വക ഉദരരോഗം പിടിപെട്ടിട്ട് അനേകങ്ങൾ ചത്തൊടുങ്ങിപ്പോകാറുണ്ട്. ഇതിനേയും കെണിവെച്ചു നാട്ടുകാർ പിടിക്കാറുണ്ട്.

ഗിനിക്കോഴി— (Guinea fowl) തലയിലേയും കഴുത്തിലെ മുന്നറ്റത്തിലേയും തോലിന്നു തുവൽ കേവലം ഉണ്ടാകയില്ല. ശരീരത്തിന്റെ സ്ഥൂലതയോടൊത്തുനോക്കുമ്പോൾ തലയ്ക്കും കഴുത്തിന്നും വണ്ണം കേവലം പോരെന്നു തോന്നും. ശിരസ്സിൽ ഒരു ചെറിയ പൂവുണ്ടെന്നു മാത്രമല്ല കവിളിന്റെ താഴെ ഓരോ ചെറിയ തോൽ ചെവിയുടെ കടപോലെ നില്ക്കുന്നുണ്ട്. വാൽ താറാവിന്റെ വാൽ പോലേയാണ്. ദേഹത്തിന്മേൽ ആകപ്പാടെ വൃത്തിയുള്ള വൃത്താകാരമായ വെള്ളപ്പുള്ളികൾ ഉണ്ട്. മുട്ടയ്ക്കു കൂടി ഇരമാതിരി പുള്ളികളുണ്ട്. പാക്കുനത്ത് ഓരോ കൂട്ടമായിട്ടാണ് ഇതിന്റെ ചെമ്പുവരണ്ടുപോലെയുള്ള കരച്ചിൽ വളരെ ദൂരത്തോളം കേൾക്കും. ഇരജാതിക്കോഴിയേയും മനുഷ്യർ പോറുന്നുണ്ട്. എന്നാലും ഇവററ കററിക്കാടുകളിലല്ലാതെ മുട്ടയിടാറില്ല. ഒരിക്കൽ ഇത് അ

ഞ്ചെട്ടു ചെറിയ കുഞ്ഞുകുട്ടേയും കൂട്ടി പോരുന്ന വീട്ടിൽ വന്നു വീട്ടുകാർക്ക് നല്ലൊരു കാഴ്ചയായിരുന്നു. എത്രതന്നെ മെരുങ്ങിയാലും രാത്രിയായാൽ ഇവർ ചെക്കിരിക്കുന്നതു പുറത്തുവെക്കുന്ന മരത്തിന്മേലോ ആയിരിക്കും. ആ നിലയിൽ മിക്ക സമയത്തും ഇതിനെ കല്ലുണ്ണിയും മെരുവും പിടിച്ചുതിന്നുകൂയാറുണ്ട്.

ചെരുവിരലൻകോഴി — (Megapodes) ഇതിന്റെ വിരലുകൾ വലുതും ബലമേറിയതുമാകുന്നു. ഇതിന്റെ സഹായത്താൽ മണ്ണും ചണ്ടിയും ഓരോ വലിയ കൂമ്പാരമാക്കി ഒരേടത്തു കൂട്ടി അതിൽ ഇതു മുട്ടയിടുന്നു. ഇതിന്റെ നിറം കറുപ്പോ കരിമ്പു കറുപ്പോ ആണ്. എന്നാൽ സെലിബിസ് ലീപിൽകണ്ട ഈമാതിരി ഒരു പക്ഷിക്കു ചില വിശേഷവിധികൾ ഉണ്ടായിരുന്നു. പൂവൻ തലമേൽ ഒരു തൊപ്പിപോലെ തോന്നുന്ന തള്ളൽ ഉണ്ടായിരുന്നു. നെഞ്ച് ഇളമ്പുകപ്പായിരുന്നു. അഗസ്റ്റ്, സന്തോസ് എന്നീ മാസങ്ങളിൽ ഇത് ഒരേടത്തു രണ്ടു മൂന്നടി കഴിച്ച് അതിൽ പിട ഒരു വലിയ മുട്ടയിടുന്നു. എന്നിട്ട് അതിന്മേൽ ഒരു ഉയരത്തോളം മണൽ ഇട്ടു അതു മൂടുന്നു. പത്തുപന്ത്രണ്ടു ദിവസം കഴിഞ്ഞാൽ അവിടെത്തന്നെ പിന്നേയും ഒരു മുട്ടയിടുന്നു. ഇങ്ങിനെ ഒരു പിട ആറേട്ടു മുട്ടകളിടും. കഴി കഴിപ്പാൻ പൂവനും പിടയേ സഹായിക്കും. ഇതു വളരെ വേഗതയിൽ പായും. എന്നാൽ ഉപദ്രവിച്ചാൽ പ്രയാസപ്പെട്ടു പറന്ന് ഒരു മരത്തിന്മേൽ ചെന്നിരിക്കും. ഒരു കഴിയിൽത്തന്നെ പല പിടകളും വന്നു മുട്ടയിടുമെന്നു കേൾക്കുന്നു. പിടയുടെ മുട്ടക്കു

ടൽ പരിശോധിച്ചാൽ ഒരു വലിയ മുട്ടയും പിന്നേയുള്ള മുട്ടകളൊക്കെ ഓരോ ചെറുപയറിൻമണിയുടെ അത്ര ചെറുതുമായിരിക്കും. ഇതിന്റെ മുട്ടതിന്നാൽ വളരെ അധിയുള്ളതാണ്. ഒന്ന് ഉടച്ചുപകർന്നാൽ ഒരു സാസർ (Sucker) നിറയെ ഉണ്ടാകും. നാട്ടുകാർ ഇതു കണ്ടെത്തുവെച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു. ചിലപ്പോൾ പെരുവിരലൻകോഴിയുടെ കൂട് പതിനഞ്ചടി ഉയരവും അറുപതടി കടവിസ്സാരവും ഉള്ള ഒരു പുല്ലുവീഥിലെ പൊന്തിനില്ക്കുന്നതു കാണാം. ഇതിൽ നാലഞ്ചടി ചോടെ മണലിന്മേൽ മുട്ടകൾ കത്തുന്ന നിത്തിവെച്ചിട്ടുണ്ടാകും. മുട്ടയിടുന്നത് അധികനാൾ ഇടവിട്ടുകൊണ്ടായിരിക്കുകയാണ് എല്ലാ മുട്ടകളും ഒരേ സമയത്തു വിരിയുന്നില്ല. മുട്ടയിട്ടാൽ പിന്നെ പെരുവിരലൻകോഴി തന്റെ കുഞ്ഞുകളെപ്പറ്റി ചിന്തിക്കുകയെ ഇല്ല. വിരിഞ്ഞു പുറത്തുവരുന്ന കുഞ്ഞു, ശരീരം ഒന്നു കടഞ്ഞു, കാട്ടിലേക്കാണ് കുതിച്ചുപായുന്നത്. വിരിഞ്ഞ ഉടനെ ഇതിനു പറക്കാനുംകൂടി വയ്ക്കുമത്രേ.

നെടുവാലൻ കോഴികൾ. (Pheasants)

കോഴിവംശത്തിൽപെട്ട ഏറ്റവും ഭംഗിയുള്ള ജാതിക്കാർ നെടുവാലൻ കോഴികളാണ്. വാൽ ദേഹത്തേക്കാൾ വളരെ നീളമുണ്ടാകും. പൂവന്മാർക്ക് തങ്ങളുടെ വസ്ത്രാധാരം പൂർണ്ണമായി പ്രകാശിക്കുവാൻ തക്കവണ്ണം തിറങ്ങണമെന്നു ഗുണമെങ്കിലും എന്നൊരു സമ്പ്രദായമുണ്ട്. ഇന്ത്യയിൽ ഇത്തരക്കാർ വളരെ ഉണ്ടെങ്കിലും എല്ലാ റിനൈപ്പറിയും പറവാൻ ഇവിടെ സ്ഥലം പോരാ. എന്നാൽ നമുക്കൊക്കെ പരിചയമുള്ള മയിൽ ഈ തരം

ത്തിൽപെട്ട പക്ഷികളിൽവെച്ചു അഗ്രഗണ്യനെന്നു കരുതുന്നതിൽ അബദ്ധമില്ല

മയിൽ- (Peacock) പൂവന്നു വാലിന്റെ സ്ഥാനത്തു സാധാരണ കോഴികളെപ്പോലെ വാലുണ്ട്. ആ വാലിന്റെ കടയുടെ മേൽഭാഗത്തിൽ നിന്നാണു നീളവും ഭംഗിയുമുള്ള പീലിത്തൂവലുകൾ മുളക്കുന്നത്. പൂവന്നും പിടക്കും മസ്തകത്തിന്മേൽ ശിഖകളുണ്ട്. പിട കാണാൻ ഭംഗിയില്ലെങ്കിലും പൂവൻ ബഹു ഭംഗിയുള്ള പക്ഷിയാണ്. പൂവന്റെ കഴുത്തു നീല നിറമാണ്. കണ്ണുകൾപ്പോലെയുള്ള ചൊട്ടുകൾകൊണ്ടു നിറഞ്ഞ പീലിയിൽനിന്നു പല നിറങ്ങളും ഉജ്വലിക്കുന്നതു കാണാം. പീലി ആറടി നീളമുണ്ടാകും. ഈ പീലി കുത്തനെ നിർത്തി വിശദിപ്പോലെ വിരുത്തി, ചിറകുകൾ നീലം തൊടാൻ തക്കവണ്ണം താഴ്ന്നിട്ട്, മയിൽ മെല്ലെ മെല്ലെ മുന്നോട്ടു നടക്കുകയും ഇടക്കിടെ പീലികൾ വിറപ്പിച്ചു ഒരു കടയുമ്പോലെയുള്ള ശബ്ദം ജനിപ്പിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. മയിൽ വൻ കാടുകളിലാണ് അധിവസിക്കുന്നത്. എത്രയോ ഉയർന്ന വൃക്ഷങ്ങളിന്മേലാണ് ഇതിന്റെ നില്പ്. ഇതു പാമ്പുകളെ കൊല്ലും എന്നുപറയുന്നതു ശരിയാണ്. ഒരിക്കൽ ഒരു റ്റൗണുചെയ്യുന്ന മയിലിന്റെ ഭാഗത്തു സ്കൂളിച്ചപ്പോഴെപ്പോലെ ഒരു കട്ടിവീര്യൻ അനങ്ങവയ്ക്കാതെ നില്ക്കുന്നതു ഞാൻ ചാലക്കാട്ടിൽവെച്ചു കണ്ടിട്ടുണ്ട്. മയിലിന്റെ മാംസം രുചിയുള്ളതല്ല എന്നു എനിക്കു അനുഭവംകൊണ്ടു പറയാം. എന്നാൽ ഇതിന്റെ നൈക്കു വളരെ ഗു

ണം പറയുന്നുണ്ട്. നീപ്പാൻ വയോതെ കോടിപ്പോയ കൈകാലുകൾക്ക് സ്വാധീനം വെക്കാൻ ഇതൊരു കൈകളുടെ മരുണാണത്രേ. ഉണക്കിക്കിളിന്മേൽ ഈ നൈ അസാരം തേച്ചാൽ അതു മോതിരം പോലെ വളക്കാമെന്നു മാത്രമല്ല പിന്നീട് പണ്ടെത്തുമായിരിക്കി നിവിന്തുറയും ചെയ്യാം.

തർക്കി—(Turkey). നെററിമേൽ നിന്നു ഒരു കഷണം തോൽ തുഞ്ചി കൊക്കുക വിത്തു നില്ക്കുന്നുണ്ടു തലയും കഴിഞ്ഞും തുവലൊന്നുമില്ലാതെ നഗ്നമായി നില്ക്കുന്നു. ഈ തോലിന്നു വണ്ണം വൈചിത്ര്യം ധാരാളമായിരിക്കുന്നതു തർക്കിക്കു വല്ല ക്ഷോഭവും നേരിട്ടേക്കാം. തുവലിന്മേൽ കറുപ്പ്, നീല, വെള്ള, മുതലായ പല നിറങ്ങളും കാണാം. പൂവന്നു തിറയണിവാൻല്ലാതെ മരൊന്നിന്നും നേരമില്ലെന്നു തോന്നും. സാധാരണ തൊണ്ടയിൽ വല്ലതും വിലങ്ങിപ്പോയപ്പോലെ ഒരു ശബ്ദം പുറപ്പെടുവിക്കാറുണ്ടെങ്കിലും തിറയണിയുമ്പോൾ പൂവൻ 'ഖ' എന്നൊരു ശബ്ദം ഉണ്ടാക്കു പതിവാണ്. തർക്കിയയും മനുഷ്യന്മാർ മെരുക്കിപ്പോറുന്നു. ഒരു ജോട് തർക്കിയെ ഞാൻ പോറ്റിയിരുന്നു. ഒരു രണ്ടു മാസം കഴിഞ്ഞപ്പോൾ ഞാൻ ഒരു പിടയെ കൂട്ടിക്കൊണ്ടു വന്നു. ഒരു ഭി വസം പൂവൻ പുതിയ പിടയുമായി ഇണചേർന്നപ്പോൾ ആദ്യം ഉണ്ടായിരുന്ന പിട പൂവന്റെ അടുക്കുവന്നു "കേ. കേ." എന്നു അതിനെ ശകാരിച്ചുകൊണ്ട് അരമണിക്കൂർ നേരത്തോളം ആ സ്രീജ തന്റെ മുഖത്തു കൊണ്ടി. അവനോ സകല നാഡികളും തളന്നുപോയപ്പോലെ ചിറകും താഴ്ന്നു ഇളിളിളന്നപ്പോലെ കററും സമ്മതി

മൂക്കൊണ്ടു സകല പീഡകളും മൂകനായിത്തീർന്നിട്ടു. ഇതു
 കണ്ടപ്പോൾ തക്കിയെപ്പോലെ ചെണ്ണുക്കൾക്കിതു സ്വാ-
 തന്ത്രം കൊടുക്കുന്ന മരൊരു തരം പക്ഷിയില്ലെന്നു
 ഞാനുറപ്പാക്കി കാട്ടുതക്കികളെ വളരെ കാണുന്നത്
 അമേരിക്കയിലാണ്. ഇവ ഓരോ ചെറിയ കൂട്ടമായിട്ടാ-
 ണെ ഭക്ഷണത്തിന്നു നടക്കുന്നത്. ദേശത്തു ഭക്ഷണത്തി-
 നു ക്ഷാമം നേരിട്ടാൽ തക്കികളെല്ലാം ആണും ചെണ്ണും
 വെച്ചേറെയായി ഓരോ വലിയ സമൂഹമായിട്ടു മരൊരു
 ദിക്കിലേക്കു സഞ്ചരിക്കുന്നു. ഇങ്ങിനെ പോകുന്ന ഓരോ
 കൂട്ടത്തിൽ ആയിരത്തിലുദ്ധികൾ പോരുന്നു. ഒരു വ-
 ലിയ പുഴക്കരയിൽ എത്തിയാൽ അവിടെ എല്ലാവരും ഒ-
 ന്നു രണ്ടു ദിവസം വിശ്രമിക്കുന്നു. മൂന്നാമത്തെ ദിവസം
 എല്ലാവരും തീരദൂരങ്ങളിൽ പാടുള്ളടത്തോളം ഉയര-
 ത്തിൽ കേറുന്നു. പിന്നെ നായകൻ ഒരു അടയാളവാക്യം
 പറയുന്നതോടുകൂടി എല്ലാം മരോക്കായിലേക്കു പറക്കു-
 ന്നു. പറക്കൽ ഇവറ്റാക്കു് ഒരു എളുപ്പമായ ജോലി അ-
 ല്ല. ചിലർ പുഴയിൽ വീഴുമെങ്കിലും എങ്ങിനെയെങ്കിലും
 നീന്തിപ്പിടിച്ചു കരപററുന്നു. കരക്കെത്തിയാൽ കര-
 നേരത്തോളം ഇവറ്റയ്ക്കു് ഒന്നാം തിരിയില്ല. ആ സമയ-
 ത്തു കണ്ടുകിട്ടിയാൽ ഇവറ്റയെ അവധിയില്ലാതെ കൊ-
 ല്ലകയും ചെയ്യാം. ഇന്നു ചേരുന്ന കാലത്തുമാത്രമേ പൂ-
 വനം പിടയും ഒന്നിച്ചു നടക്കുകയുള്ളൂ. അതു വിപ്ര-
 ഹിമാസത്തിലാണ്. പിട ഒരു പ്രത്യേക ശബ്ദം ജനിപ്പി-
 ച്ചാൽ പൂവന്മാർ അതിന്റെ അടുക്കെ പറന്നുചെല്ലും.
 ചില സമയം ഒരു പിടയ്ക്കുവേണ്ടി രണ്ടു പൂവന്മാർ കറി

നമയ ദേവതയുടേതായ ചെങ്കുട്ടി. ചിലപ്പോൾ യുദ്ധത്തിൽ
ഒന്നു മരിച്ചു എന്നും വരാം. അപ്പോൾ മരിച്ചവനെ
കൊന്നവൻ എത്രയോ സ്നേഹത്തോടെ അടുത്തുചെന്നു
താലോലിച്ചു ഉണർത്തുവാൻ നോക്കുന്നത് എന്തു വിചാരി-
ച്ചിട്ടായിരിക്കുമെന്നാണിത്. കാട്ടു തക്കി, പുല്ലും ചെടി-
യും ധാന്യവും പഴവും തിന്നുന്നതു കൂടാതെ വണ്ടികളെ-
യും പല്ലികളെയും തവളക്കുട്ടികളെയും തിന്നും. ഇവയു-
ടെ ഏറ്റവും പ്രിയപ്പെട്ട ആഹാരം കാട്ടുമുതിരിങ്ങ-
യാണ്.

വെള്ളമയിൽ:— ഇതു സാധാരണ മൈലിന്റെ
അത്ര വലിപ്പം വെക്കുകയല്ല. ദേഹം ശുദ്ധവെള്ളയാണെ-
ങ്കിലുംകൂടി വലിയ പീലിക്കെട്ടും അതിന്മേൽ കണ്ണുപോ-
ലെയുള്ള ചൊട്ടുകൾ, പട്ടുനിറത്തിൽ വിളങ്ങുന്നതും
കാണാം. സാധാരണ മൈലിനോടു സുബ്രഹ്മണ്യന്റെ
വാമനമെന്നുവെച്ചു, ഫിനൂക്കൾക്കു കാണുന്ന ആദര-
വ് ഈ മൈലിനോടു കാണുന്നില്ല. ബെല്ലാരി മുതലാ-
യ ജില്ലകളിൽനിന്നു വല്ലവരും ഒരു മയിലിനെ വെടി-
വെച്ചാൽ നാട്ടുകാർ അവന്റെ കഥ കഴിച്ചുകളയും.

അരമയിൽ- (Peacock Pheasant) ഇതിനെ ഹി-
മാലയത്തിന്മേലും മലയൻദീപിലെ മലകളിന്മേലും കാ-
ണുന്നു. ഇതിന്റെ നിറം കർഷുകപ്പാണ്. നീണ്ട
പീലിക്കെട്ടൊന്നുമില്ലെങ്കിലും സാധാരണ വാൽ കുറെ നീ-
ണ്ടിട്ടാണ്. ആ വാലിന്മേലും ചിറകിന്മേലും പീലി-
ക്കണ്ണുകൾ ഉണ്ട്. തലമേൽ ശിഖയൊന്നും കാണുക-
യില്ല.

അഗ്നൻ— (Argus pheasant) ഇതു വളരെ ഭംഗി
യുള്ള ഒരു പക്ഷിയാണ്. ഈ ജാതിയിൽ രണ്ടു തരക്കാ
രുണ്ട്. ഒരു മലാക്കാവിലെ അഗ്നൻ മറേറതു ബോർ
നിയൊവിലെ അഗ്നൻമാണ്. വളരെ ഭയമുള്ള ഒരു പ
ക്ഷിയാകകൊണ്ടു കാട്ടിൽക്കൂടെ ചുറ്റിനടന്നാലുംകൂടി ഇ
തിനെ ഒരു നോക്കു കണ്ടുകിട്ടി എന്നു വരില്ല. ഇതിന്റെ
കാൽപ്പാടുകൾ നോക്കി മനസ്സിലാക്കി, നാട്ടുകാർ കെ
ണിവെച്ചു പിടിച്ചുകൊണ്ടു വന്നിട്ടാണു ബാക്കിയുള്ളവ
ക്ക് ഇതിനെ കാണാനെങ്കിലും സാധിച്ചത്. വാൽ വ
ളരെ നീണ്ട രണ്ടു തൂവലുകൾ മാത്രമാണ്. അതിന്മേൽ
ഏതായാ ചെറിയ വെള്ളക്കുത്തുകൾ ഉണ്ട്. ചിറകി
ന്റെ ഓരോ തൂവലിന്മേലും വരിയായിക്കുത്തുകൾ പോലെ
യുള്ള ചൊട്ടുകൾ ഉണ്ട്. തല വളരെ ചെറുതാണ്. അ
തിന്മേൽ ശിഖയുണ്ടാകയില്ല.

മനോൽ— (Monaul or Impeyan pheasant)
നാട്ടുകാർ ഇതിനെ തീപ്പറൻ (Fire-back) എന്നു വിളി
ക്കാറുണ്ട് ഇതിനെ കാണുന്നതു ഹിമാലയത്തിന്മേലും ആ
സാമീപ്യമാണ്. മനോലിനേ ഹിമാലയത്തിന്റെ കിഴ
ക്കു അറ്റം തുടങ്ങി പടിഞ്ഞാറെ അറ്റംവരെ കാണാം.
ഇതു സാധാരണ നില്ക്കുന്നത് ആറായിരം അടി ഉയരത്തി
ലുള്ള മലകളിന്മേലാണ്. എന്നാൽ ശീതകാലത്ത് ഉറ
ച്ചു മഞ്ഞുകൊണ്ടു നിറുത്തിയില്ലാതെ വരുമ്പോൾ, ഭക്ഷ
ണാത്മം ഇവ താഴ്വാരങ്ങളിൽ ഇറങ്ങി വരുന്നു. ആ സ
മയത്താണു നാട്ടുകാർ ഇതിനെ പിടിച്ചുകളയുന്നത്. എ
ന്നാലും പിടയേയും കണ്ടിറങ്ങിയെല്ലാതെ പൂവനെ കിട്ടി

നന്നു വളരെ പ്രയാസമാണ്. അവൻ ആ സമയത്തും തന്റെ ഭയം കൈവെടിയുന്നില്ല. മനോലിന്റെ ശ്വകൾ പച്ചലോമംപോലെ മിന്നുന്നവയാണ്. കഴുത്തു തെളിഞ്ഞ ചുവപ്പാണ്. ചിലപ്പോൾ ആ വണ്ണത്തിന്മേൽ നിന്നുതന്നെ പച്ചയും, സ്വണ്ണവും, ചെമ്പും നിറങ്ങൾ ഉളിയുന്നുണ്ടോ എന്നു തോന്നും. പുറത്തിന്റെ ഒത്തനടു വെളുത്തുമാണ്. ചിറകുകൾക്കിടയിൽ അതിന്റെ ചെറിയ തൂവലുകൾ പച്ചയും ചുവപ്പും ഇടകലർന്ന മിന്നുമ്പോലെയു മ്ലിരിക്കും. കണ്ണിന്റെ തോൽ നീലയാണ്. കൊക്കു കറുത്തുകൊമ്പിന്റെ നിറമാണ്. ആകപ്പാടെ ഇവൻ ഒരു മനോഹരനായ പക്ഷിയാണ്.

വാലൻ കെരടാരി— (The common pheasant) കണ്ണിന്റെ ചുറ്റുമുള്ള തോലിനു ജാസ്റ്റിംഗേപ്പാണ്. കണ്ണിന്റെ കീഴേ തൂവലില്ലാതെ ഒരു തോൽ തുടങ്ങിനില്ക്കുന്നുണ്ട്. ആണിനു തലയിൽ ഇടവും വലവും ചെറിയ ഓരോ മുഴുപോലെ തൂവലുകൾ എറിച്ചു നില്ക്കുന്നു. വാൽ നീണ്ടു കടന്നു കിട്ടിത്തുടങ്ങിയാണ്. ഇത് ഇംഗ്ലണ്ടിൽ കൊല്ലത്തോറും പതിവായതായ ഒരു പക്ഷിയാണ്. ഈ ജാതിപ്പക്ഷിയെ ഞാൻ വയനാട്ടിൽ കണ്ടിട്ടുണ്ട്. ഇതിനെ നാട്ടുകാർ ഒരു തരം കാട്ടുകോഴിയായിട്ടാണ് കരുതിപ്പോരുന്നത്. ഇതിന്റെ മാംസം വളരെ സ്വാദുള്ളതാണ്.

നീക്കോഴികൾ.

നീളമുള്ള കാലും, നീളമുള്ള നഖങ്ങളുള്ള വിരലുകളും നീക്കോഴികളുടെ ലക്ഷണങ്ങളാണ്. വാൽക്കോഴി

ക്കൊഴികെ, വാൽ മിക്കിനും ഒരു അടയാളത്തിന്നു മാത്രമേ ഉണ്ടാകയുള്ളൂ.

പണ്ടാരക്കോഴി — (Jaena) കാലും വിരലും നഖവും വളരെ നീണ്ടിട്ടാണ്. നെററിമേൽ രോമമില്ലാത്തതോൽ കുറിത്തൊട്ടുപോലെ നില്ക്കുന്നുണ്ടാകും. ഇതിന്റെ കഴുത്തും ഉദരവും ഒരു ഉളിയുന്ന കറുപ്പു നിറമാണ്. കൊക്കു സാമാന്യം നീണ്ടിട്ടാണ്. പൂത്താളികൾ നിറഞ്ഞ കളങ്ങളിൽനിന്നു അതിന്റെ ഇലകളിന്മേൽകൂടെ ചാഞ്ചാടി നടക്കുന്ന ഈ പക്ഷിയുടെ ജീവിതരീതി വളരെ കൗതുകമുള്ളതാണ്.

വാൽകോഴി — (The pheasant tailed Jaena) ഉദരം ഒരു കപ്പിയുടെ നിറമാണ്. ശേഷം ഭാഗം വെള്ളയാണ്. വാലിന്റെ ഒരു തൂപൽ പൂവുകോഴിയുടെ വാൽപോലെ കമാനാകൃതിയിൽ വളഞ്ഞിട്ടാണ്. ഇതിനേയും താമരക്കളങ്ങളിലാണ് കാണുന്നത്. കാലിന്റെ അഗ്രത്തിൽ പണ്ടാരക്കോഴികളോടു വളരെ യോജിപ്പുണ്ട്. ഇതിന്റെ ശബ്ദത്തിന്നു പൂച്ചയുടെ മൃകാരത്തോടു വളരെ യോജിപ്പുണ്ട്. ചിറകിന്റെ നടുക്കു മേൽഭാഗത്ത് ഒരു മുള്ളുണ്ട്. ചിങ്കളന്മാർ ഇതിനെ പൂച്ച ഇരണ്ടു എന്നാണു വിളിക്കുന്നതു ചാവക്കാടു പടിഞ്ഞാറെ അറ്റത്തുള്ള ഏരികളിൽ ഇത് എത്രയെങ്കിലും ഉണ്ട്.

നെല്ലിക്കോഴി — (The corn-crake or Land tail) കാഴ്ചയിൽ ഒരു കളക്കോഴിയെപ്പോലെ ഇരിക്കുമെങ്കിലും നിറംകൊണ്ടു നോക്കിയാൽ ഒരു കൌദാരിയുടെ മുമ്പാകെ ഉണ്ട്. കാലിന്നും വിരലിന്നും നഖത്തിന്നും പണ്ടാര

ക്കോഴികൾക്കു കാണുന്നതു നീളം ഒന്നുകൊണ്ടുമാത്രം. വിളഞ്ഞ നെല്ലുകളിലാണ് ഇവറ്റു വന്നുകൂടുന്നതും കൂടുകെട്ടുന്നതും. ചില സമയം നെല്ലു മുരമ്പോൾ ഇതിന്റെ കൂടും മുൻപോകുന്നു മാത്രമല്ല പൊന്തത്തിന്നു കിടക്കുന്നതും പൊന്തപോവാൻ മടിക്കുന്നതുമായ നെല്ലിക്കോഴിയുടെ കഴുത്തുകൂടി അറിഞ്ഞുപോകുന്നു. അപായം ഉണ്ടെന്നറിഞ്ഞാൽ ഇവറ്റു കൂടുകളെക്കൊത്തിയെടുത്തു മറ്റൊരു ഭിത്തിൽ കൊണ്ടുവെക്കും.

ചണ്ടിക്കോഴി—ഇതിനെ ഒരുതരം ചണ്ടാരക്കോഴിയായിട്ടുതന്നെ വിചാരിച്ചാൽമതി. വാൽക്കോഴിയുള്ളടത്തൊക്കെ ഞാൻ ചണ്ടിക്കോഴിയേയും കണ്ടിട്ടുണ്ട്. വാൽ ഒടിഞ്ഞപ്പോലെ തൂക്കിയിട്ടുകൊണ്ടുള്ള ഇതിന്റെ വറക്കൽകാണുവാൻ കൗതുകമില്ലാത്ത ഒരു കാഴ്ചയാണ് ആമ്പലുകളുടെ ഇടയിൽകൂടിയുള്ള ചാഞ്ചാടുന്ന നടത്തം ഇതിന്നുമുണ്ട്. ചണ്ടിക്കോഴി കാഴ്ചക്കു വളരെ ഭംഗിയുള്ള പക്ഷിയാണ്. ഒരുദിവസം ചാവക്കാട്ടിൽനിന്നു ഞാൻ ഒന്നിനെ വെടിവെച്ചു. അതിനെ പരിശോധിച്ചപ്പോൾ വെച്ചു വിവരണം ഇങ്ങിനെയായിരുന്നു. കൊക്കുള്ള മുമ്പത്തുനിന്നും—മുക്കാലിഞ്ചുനീളം—വാൽചെറുത്. ചൊട്ടുപോലെനില്ക്കുന്ന നെറ്റിമേലുള്ള തോലിന്റെ നിറം നീലനിറത്തിലുള്ള ചെടിപ്പോലെ—കണ്ണിന്റെ നേരെമീതെ നീളത്തിൽ ഒരുവെള്ള വര—കഴുത്തു മൈലിന്റെ കഴുത്തുപോലെ ഉളിയുന്നനിറം. പിറകും പിൻകഴുത്തും ഇളഞ്ചാണകത്തിന്റെ നിറം. പിറകെ കുരിശുകല്പനിറം. കാലിന്റെ തുടയും ഉദരവും ചിറകിന്റെ വലിയതുവലും ക

റപ്പ്കാൽ ഇളഞ്ചൊണകത്തിൻറനിറം-കണങ്കാലും വിരലും നഖവും നീണ്ടിട്ടു-ഒന്നാമത്തെ വിരൽ രണ്ടിഞ്ചുനീളം- അതിന്മേൽ ഒരു സന്ധി- കൂത്തനഖം- രണ്ടാമത്തെ വിരലിന്നു രണ്ടുസന്ധി- അരഞ്ചുനഖം- മൂന്നാമത്തെവിരൽ മൂന്നുസന്ധി-നാലാമത്തെ വിരൽ നാലുസന്ധി ഇതിന്മേലുള്ള നഖം അര ഇഞ്ചു. തുടരോമം കഴിഞ്ഞു, രോമമില്ലാതെ കിടക്കുന്ന വെറുംകാലിന്നു നാലിഞ്ചുനീളം- നെറ്റിമേലുള്ള നീലച്ചെടിയുടെ നിറമായ തോൽ മീത്തലൈകാതിൽ തുളയുടെ മദ്ധ്യംവരെ എത്തും. അതിൻറ ഇടവും വലവുമാണു മൂക്കിൻറടപാരം.

കുളക്കോഴി. (The common water hen or Moorhen) പുഴയൊ കണ്ടുകളമൊ, തോടൊ ഉണ്ടെങ്കിൽ അതിൻറ തീരത്തിലുള്ള കുറിക്കാടുകളിലോ, പുൽകൂട്ടത്തിലൊ കുളക്കോഴിയും ഉണ്ട്. വാൽ നന്നക്കറയും. ശരീരം ഒരു മാതിരിക്കുറപ്പുതൊണ്ടു ചെളപ്പുമാണ്. കാലിന്നു നല്ല നീളം കാണും. ചെളത്തിൽ നീന്താനും മുക്കാനും ബാഹു സമർത്ഥനാണ്. ചിലപ്പോൾ കൊക്കിൻറ അററംമാത്രം പുറത്താക്കി പുഴയിൽ വളരെ നേരത്തോളം മുക്കിക്കിടന്നു കളയും. മനുഷ്യരുടെ നിഴൽ കണ്ടെത്തുന്നില്ലെങ്കിലും അത്ര ഭയമാണ്. പുഴയുടേയോ തോടുകളുടേയോ അടുക്കെ ഉള്ള പൊന്തുകളിൽ ചെന്നൊളിപ്പാൻ ചവിട്ടിപ്പോയല്ലാതെ പറക്കുകയില്ല. ഇരകളും പുഴക്കുളമാണു മുഖ്യാഹാരമെങ്കിലും ചെറിയ തവളക്കുട്ടികളേയും മത്സ്യങ്ങളേയും വേണ്ടെന്നുവെച്ചിട്ടില്ല. നടക്കു

മ്പോൾ വാൽകൊണ്ട് ഒരു കലുക്കൽ ഉണ്ട്. ഇണയെ ടുക്കുന്ന കാലങ്ങളിൽ ഇവ രാവും പകലും ഒരു പോലെ കരഞ്ഞുകൊണ്ടിരിക്കും. അധികം നേരത്തോളവും ദൂരത്തോളവും ഇതിനു പറക്കാൻ സാധിക്കാത്തതുകൊണ്ട്, വലിയ പാടങ്ങളിലെക്കിറക്കിയാൽ ഇതിനെ പാഞ്ഞുപിടിക്കാൻ വളരെ എളുപ്പമാണ്. കൂട്ടത്തിൽ കാണുന്ന വലിയ പൂല്ലുകളിലും മറ്റുമാണ് ഇവററുകൂടുകെട്ടുന്നത്.

താമരക്കോഴി—(Coot.) നിറം നീലയും ചുവപ്പുമാണ്. നെററിമേൽ തുവച്ചില്ലാത്ത തോലാകുന്ന ഒരു പൊട്ടുണ്ടു കാലിന്റെ വിരൽ തോൽകൊണ്ടു വാഴയിലപോലെയിരിക്കും. പറക്കുമ്പോൾ കാൽചോടെ തൂങ്ങിനില്ക്കും. കൂട്ടങ്ങളിലും പൂക്കളിലും പറന്നുവീണു ആഹാരം തേടുന്നു. ഇതു ക്ഷണം മെരുങ്ങും.

കൊത്തത്തിററി —(Pegwit) ഇതിനു ഇരുപേർ സിദ്ധിച്ചത് ഇതിന്റെ ശബ്ദംകൊണ്ടാണ്; കൊത്തിത്തിൻ കഴിക്കുന്നതു കൊണ്ടല്ല. ചിലദിക്കിൽ ഇതിനു ഇത്തിത്താൻകിളി എന്നും ഇതിന്റെ ശബ്ദംകൊണ്ടു പേർ കിട്ടിയിട്ടുണ്ട്. ചിലപ്പോൾ മലൻകിടക്കുന്നതുകൊണ്ടു വാനം താങ്ങി എന്നു മറ്റൊരുപേരും ഇരുപക്ഷിക്കുണ്ട്. സംസ്കൃതകാവ്യങ്ങളിൽ സന്ധ്യാവണ്ണനയിൽ കൊണ്ടുവരുന്ന ചക്രവാകപ്പക്ഷി ഇതായിരിക്കണം എന്നാണു എന്റെ വിശ്വാസം. ഇരുപക്ഷിക്കു കാൽവളരെ ദീർഘമുണ്ട്. കണ്ണുവളരെ തുറിച്ചിട്ടാണ്. നിറം ഇന്നത്തെ വിചരിപ്പാൻ പ്രയാസം. കൊററിയുടെ കഴുത്തിനുള്ള നിറത്തിന്റെ മുകൾകാണുമ്പോൾ തോന്നിപ്പോകും. ഇതു മൈതാനി

പോലെയുള്ള സ്ഥലങ്ങളിലും കുന്നിൻമുകളിൽ കാണുന്ന വിതാനസ്ഥലങ്ങളിലും ഒറ്റയായിട്ടോ ജോടായിട്ടോ നടക്കുന്നതു കാണാം. വളരെ ഉയരത്തിൽ പ്രയാസംകൂടാതെ പറക്കുവാൻ സാധിക്കുമെങ്കിലും ഇതൊരിക്കലും മരത്തിന്മേൽ നില്ക്കുകയില്ല. രണ്ടടി ഉയരമുള്ള ഒരു കൊമ്പിന്മേൽ ചുരുടി തുളുനില്ക്കുകയില്ല. ഇര, അച്ച, പ്രാണികൾ മുതലായവയാണ് ഇതിന്റെ ആഹാരം. ചിലപ്പോൾ എലികളേയും ചെറിയ ഇഴജന്തുക്കളേയും തിന്നുമെന്നു പറയുന്ന കല്ലുള്ള നിലത്താണ് ഇതു മുട്ടയിടുന്നത്. പൂവനും ചിടയും ചെയ്തതിന്നിരിക്കും. ആളുകൾ അടുത്തുചെല്ലുമ്പോൾ പൊരുത്തിന്നിരിക്കുന്ന പക്ഷി പറന്നുപോയ്ക്കളയും. പുറമുള്ള കല്ലുകളുടെ ഇടയിൽനിന്നു ഇതിന്റെ മുട്ടകൾ തിരിച്ചറിവാൻ സാധിക്കയില്ലെന്ന വിശ്വാസം കൊണ്ടായിരിക്കും ഈ പക്ഷികൂസലില്ലാതെ പറന്നുപോയ്ക്കളയുന്നതു കറെ ദൂരം കടന്നുപോയാൽ ഈ പക്ഷി നിലത്തുകിടന്നുകളയും. ആ നിലയിൽ ഇതിനെകണ്ടാൽ പുറം കാണുന്ന കല്ലുപോലെ മറെറാരു കല്ലാണെന്നു ആരും തെറ്റിദ്ധരിച്ചുപോകും. മനോവേദനയോടുകൂടിയ നിലവിളിയൊ എന്നു തോന്നുമാറു സമ്പ്രദായത്തിൽ ഇതു കരയുന്നതു ഞാൻ വളരെ പ്രാവിശ്യം കേട്ടിട്ടുണ്ട്. ഇതുകൊണ്ടായിരിക്കും ഈ പക്ഷിക്കു സമ്പ്രദായമയത്തു വിരഹമാണെന്നു പണ്ടുള്ളവർ സങ്കല്പിച്ചത്.

ചവറിലെക്കോഴി—(Thick knee or stone curlew)
ഇതിന്റെ സ്വഭാവവും ആകൃതിയും കൊത്തിത്തീറിയുടേതുപോലെയാണെങ്കിലും അല്പം ഒരുപ്രത്യാസമുണ്ടു കാൽ

കൊത്തിത്തീറിയുടെ ആതു നീളമില്ല മുട്ട തടിച്ചിട്ടാണ്. ദേഹത്തിന്നു കൊത്തിത്തീറിയുടെ ദേഹത്തേക്കാൾ സ്ഥൂലതയുമുണ്ട്. വിശാലമായ മരുത് പ്രദേശത്താണ് ഇതിനെ സാധാരണ കാണുന്നത്. ഇതിനെ ഓരോചെറിയ കൂടമായിട്ടുംകാണാം. ഇതു മുട്ടയിടുന്നതു നിലത്തുള്ള പൊതുക്കളിലാണ്. ഈ ജാതിപ്പക്ഷിയെ ഞാൻ സുലഭമായി കണ്ടതു ചാവക്കാട്ടിലാണ്. മണലുള്ള സ്ഥലത്തോടാണു തനിക്കു വളരെ പ്രിയം. ഇതിനെ ഞാൻ ചാവക്കാടു കടപ്പുറത്തുകൂടിക്കണ്ടിട്ടുണ്ട്. ഇതും മരത്തിന്റേമലിരിക്കയില്ല.

കുടമകൊത്തിത്തീറി—(Lap wing.) ഇതു വയൽ പ്രദേശങ്ങളിൽനിന്നു പറന്നു കളിക്കാനിഷ്ടപ്പെടുന്ന ഒരു തരം കൊത്തിത്തീറിയാണ്. മൂത്തിയിൽ പിന്നോട്ടും മേലോട്ടും വളഞ്ഞുനില്ക്കുന്ന ചില നേരിയ തൂവൽക്കൂട്ടങ്ങൾ ഉണ്ട്. ഈ ശിഖ ഇതിന്നു യഥേഷ്ടം നിവിളുകയും താഴുകയും ചെയ്യാം. പിട നിലത്തുനില്ക്കുമ്പോൾ പൂവൻ മേൽഭാഗത്തുനിന്നു അവളേയും ചുറ്റിപ്പറക്കുകയും ചെയ്യുന്നു കല്ലു വീഴുമ്പോലെ അവളുടെ അടുക്കേ വീഴുകയും ചെയ്യുന്നു. പിന്നെ രണ്ടെണ്ണവുംകൂടി പറന്നു ആകാശത്തിൽനിന്നു പല കസന്തുക്കളും കളിക്കുന്നു. നിലത്താണു മുട്ടയിടുന്നത്. മുട്ടയുടെ അടുക്കേ വല്ലവരും വരാനിടയുണ്ടെന്നു കണ്ടാൽ ഈ പക്ഷി കുറെദൂരം പാഞ്ഞതിൽപിന്നെ പട്ടയാണെന്നു നടിക്കയും അപ്പോൾ ഇതിനെ ക്ഷണം പിടിക്കാമെന്നു കരുതി ചിലർ ഇതിന്റെ പിന്നാലെ ഓടുകയും, മുട്ട ഇവരിൽനിന്നു വളരെ അകലെയായി എന്നു കണ്ടാൽ ഈ കള്ളപ്പക്ഷി തൽക്ഷണം അതിവേഗതയിൽ

പറന്നുപോകയും ചെയ്യുന്നു. ഈ പക്ഷി രാത്രിസമയത്തും കരയും.

ചവററിലെപ്പരുങ്കോഴി— (The grey bustard) ഇതിന്റെ ശരീരം അന്നത്തിന്റെ ശരീരംപോലെ സ്ഥലിച്ചതാണ്. പൂഷം കൂത്തിട്ടാണു വാൽ ചെറുതാണു തടിച്ച വിരലിന്മേലുള്ള നഖങ്ങൾ വളരെ കറുതായിട്ടാണ്. ഇതിനെകാണുന്നതു യൂറോപ്പിലും ആഫ്രിക്കയിലും മദ്ധ്യം സ്വയിലുമാണ്. ദേഹത്തിന്നു വലിപ്പവും ദാർഢ്യവും ഉള്ളതുകൊണ്ടു ഇതു കാണാൻ ഭംഗിയുള്ള പക്ഷിയാണ്. പൂവൻ പിടയേക്കാൾ വളരെ വലുതാണ്. അവന്നു താടിമേൽ കീഴോട്ടു തുങ്ങുന്ന രോമങ്ങൾ ഉണ്ട്. ആണിന്റെ തൊണ്ടയോടു യോജിച്ചതായി ഒരു സഞ്ചികിടപ്പുണ്ട്. ഇതു കാരുകൊണ്ടു നിറയുമ്പോൾ ആണിന്നു തൊണ്ട വളരെ വീപ്പിക്കാൻ സാധിക്കുന്നു. ഈ ഒരു ഉപകരണം കൊണ്ടു ഇതിന്നു ഉച്ചത്തിൽ ശബ്ദിക്കാനും സാധിക്കും. ഓരോരോ പുതിയ അനുഭവങ്ങൾക്കു തക്കവണ്ണം തന്റെ ജീവിതരീതി മാറുന്നതിൽ വളരെ ബുദ്ധിയും ഓർമ്മയും, സാമർത്ഥ്യവും കാണിക്കുന്ന ഒരുതരം പക്ഷിയാണിത്. ഇതു നില്ക്കുന്നതു വിശാലമായ വിതാനസ്ഥലത്താണ്. കണ്ണിന്നു വളരെ ക്രമ്തയുള്ളതുകൊണ്ടു വളരെ ദൂരത്തിൽ നിന്നു ആളുകൾ വരുന്നതു തിരിച്ചറിയുകയും ക്ഷണം പറന്നുകൂടുകയും ചെയ്യുന്നു. രാത്രി ഉറങ്ങുമ്പോൾ ഇതിന്റെ അടുത്തെത്തിക്കൂയാമെന്നു വിചാരിക്കുന്നതും അബദ്ധമാണ് ഏതു സമയത്തും രണ്ടുപൂവന്മാർ ഉറങ്ങാതെ കാവൽ നില്ക്കുന്നതാണ്. എന്നാൽ മനുഷ്യന്റെ ബുദ്ധി ഇതി

ന്റെ ഉപായത്തിലും കവിയുന്നു. ഇവറ്റു വരാനിടയുള്ള സ്ഥലത്തു മനുഷ്യൻ കഴികഴിച്ചു അതിൽ ഒളിക്കുന്നു. ആ പത്തറിയാതെ അടുത്തുവരുന്ന ഈ പക്ഷി അവന്നിരയാ യിത്തീരുകയും ചെയ്യുന്നു. വിവാഹകാലങ്ങളിൽ പൂവന്മാർ അശ്വോന്യം കുറിയുദ്ധം നടക്കുന്നു. നിലത്താണ് മുട്ടയിടുന്നത്. മനുഷ്യൻ തൊട്ടുപോയെന്നു കണ്ടാൽ മുട്ട ഉപേക്ഷിക്കുന്നു. ധാന്യങ്ങളും പ്രാണികളും മറ്റുമാണ് ഇതിന്റെ പ്രധാനാഹാരം, വളരെ തടിച്ച പക്ഷിയാണെങ്കിലുംകൂടി ഇതിന്നു നല്ലവണ്ണം പറക്കാം. ഈ പക്ഷിയും മെരുങ്ങും. ഇതിന്റെ കഞ്ഞുകുറു നാലാഴ്ചകൊണ്ടു പറക്കാറാകും.

വാലൻഞാറ— ഇതു സാക്ഷാൽ ഞാറയുടെ ജാതിയാണെന്നാലും വിചാരിക്കരുത്. ദേഹത്തിന്റെ ആകൃതിയിലും ഇരതേടുന്ന സ്വഭാവംകൊണ്ടും മാത്രമെ ഇവ ഞാറകളെന്നു ഞ്ഞുകൾക്കുണ്ടുള്ളു. വാലൻഞാറയുടെ കാലും കഴുത്തും സാക്ഷാൽ ഞാറയുടേതുപോലെ വളരെ നീണ്ടിട്ടാണ്. കൊക്കു നീണ്ടു വളവറ്റതും അറ്റം കൂർത്തതുമാണ്. ദേഹത്തിന്നു നല്ല വലിപ്പംകാണും. നീളം നാലടിയാണു; ഒരു രാജ്യംവിട്ടു മറ്റൊരു രാജ്യത്തേക്കു ഓരോ കൂട്ടമായിച്ചിലപ്പോൾ പോകുന്നത് ഇതിന്റെ തെറ്റുവരാത്ത സമ്പ്രദായമാണ്. കൂട്ടമായിപ്പറന്നുപോകുന്നതു ഒരു മറ്റൊന്നിന്റെ പിന്നാലെയാണിട്ടാണ്. ആകുപ്പാടെ നോക്കുമ്പോൾ നീണ്ട ഒരു പാമ്പ് ആകാശത്തിൽകൂടെ പോകുന്നതാണെന്നു തോന്നും. വാലൻഞാറ എന്നു പറഞ്ഞതുകൊണ്ടു വാലിന്നുവളരെ ദീർഘമുണ്ടെന്നാലും ക

രുതരുത്. സാധാരണക്കാരായുടേതിനേക്കാൾ വാൽ അല്പം നീണ്ട ചോടെ വീണുകൊണ്ടാണിരിപ്പ്. ഇതു വളരെ പേടിയുള്ള ഒരു പക്ഷിയാണ്. തിന്നുമ്പോൾ കൂടി വല്ല അപായവുമുണ്ടോ എന്നു കൂടുകൂടെ സംശയഭാവത്തിൽ നാലുപുറവും നോക്കും. ഈ ഒരു സ്വഭാവവിശേഷംകൊണ്ടു വാലൻത്തറയെ വെടിവെക്കുവാൻ ശിക്ഷാറികൾക്ക് വളരെ പ്രയാസംനേരിടുന്നു. ഇവ കണക്കിലേറെ ധാത്വങ്ങൾ തിന്നുതീർക്കുന്നു. ഉറങ്ങുന്നതു ഒറ്റക്കാലിന്മേൽ നിന്നിട്ടാണ്. ആ സമയത്തു തലയും കഴുത്തും പുറത്തെതു വലിന്റെ ഉള്ളിൽ ചെറുതുക പതിവാണു്.

പുളളികൾ .

കടുമപുളളി—(Ruff). ഇതു അധിവസിക്കുന്നതു തെക്കൻഅമേരിക്കയിലാണ്. നാട്ടുകാർ ഇതിന്നു കൊടുത്ത പേർ 'തെരുതെരു' എന്നാണ്. ഇതു സാധാരണ ഓരോ ജോടായിപ്പാർക്കുന്നു. ഇതിന്റെ വിശേഷവിധി ചിലപ്പോൾ റ്റത്തംവെക്കുന്ന സമ്പ്രദായമാണു്. ഒരു ജോടു പുളളിയിൽ, ഒന്നു, മറ്റൊരു ജോടിന്റെ അടുക്കെ പറന്നുപോകും. പുതുതായിവന്ന പുളളിന്റെ പിന്നാലെ ആ ജോടും നടക്കും. പിന്നെ ഈ മൂന്നും വേഗത്തിലും താളത്തിലും തുള്ളാൻ തുടങ്ങും. തുള്ളുന്നരീതി അനുസരിച്ചു ഓരോ ശബ്ദവും പുറപ്പെടുവിക്കും. ഇതിന്നിടയിൽ നാമനും വിരുന്നുകാരനുമായവനെ പക്ഷി ഉച്ചത്തിൽ ചില പ്രത്യേകശബ്ദങ്ങളും ഉണ്ടാക്കും. റ്റത്തം അവസാനിച്ചാൽ നായകൻ ചിറകുയർത്തി, ഉച്ചത്തിൽ ശബ്ദിച്ചുകൊണ്ടു നിവൻ ഇളകാതെ

നില്ക്കുന്നു. അപ്പോൾ മറെറുരണ്ടും തുവലുകൾ എറിച്ച് പിടിച്ചു ഒരു വരിയിൽ വന്നുനിന്നു, അവരയുടെ കൊക്കിന്നറം നിലംതൊടുന്നവരെ മുന്നോട്ടും പിന്നോട്ടും കാലെടുത്തുവെച്ചു ആടിത്തുടങ്ങുന്നു. ഇങ്ങിനെ ഈ രണ്ടും താന്താങ്ങൾ ഉണ്ടാക്കുന്ന ശബ്ദം ക്രമേണ മങ്ങി, കേൾക്കാതാകുന്നവരെ കൊക്കിന്നറവും നിലത്തു കിത്തികറെന്നേരം നില്ക്കുന്നു. ഇതാണു ഗുത്തത്തിന്റെ അവസാനാലപ്രായം. അതിന്റേറശേഷം നായകൻ തന്റെ ഇണയുടെ അടുക്കെത്തന്നെ പറന്നുചോകുന്നു. വളരെനേരം കഴിയുമുമ്പെ ഇവരുടെ അടുക്കേയും മഹറാജ നായകൻ പറന്നുവരുന്നു. അപ്പോൾ മേൽ വിചരിച്ച ക്രിയകളൊക്കെ ഈ ദമ്പതികളും നടത്തും. ഈ രസികനായ പുള്ളി വലിപ്പത്തിൽ ഒരു അരിപ്രാവോളം കയ്യിച്ചു കാണുകയില്ല. തലയുടെ പിന്നിൽനിന്നു നീണ്ട തുവലുകൾ വളൻ മേലോട്ടു വളഞ്ഞു മുതുകിലേക്കു ചാരിനില്ക്കുന്നുണ്ട്. ഇതിന്നു ചിറകിന്റെ മദ്ധ്യത്തിൽ ഒരു മുളളുണ്ട്. നിറം ഉളിയുന്ന പച്ചയാണ്.

മണ്ണൻപുള്ളി— ഈ പക്ഷി അധിവസിക്കുന്നത് ആഫ്രിക്കയിലെ നീലനദിയുടെ തീരത്താണ്. നാട്ടുകാർ ഇതിനെ 'സിക്കസെക്' എന്നാണ് വിളിക്കുന്നത്. ഇത് ആഹാരം കഴിക്കുന്നതു വലിയ മണ്ണന്മാരുടെ വായയിൽ പ്രവേശിച്ചിട്ടാണെന്നു പറയുമ്പോൾ ആരും വിശ്വസിക്കുകയില്ല. തന്റെ വായയിൽ പ്രവേശിക്കുന്ന ഈച്ചയെപ്പോലും ചെറുതെ വിടാത്ത മണ്ണൻ ഈ പുള്ളിനെ തിന്നാതെ വിട്ടുകളയുന്നത്, ഉണാവാൻ പാടുള്ളതല്ലെ

ന്നു തോന്നുമെങ്കിലും, പുരാണകാലത്തിലെ ഫെറോഡോ
ട്ടസ് എന്ന യവനപണ്ഡിതനും ഈ കാലത്തെ ക്രൂരധർമ്മവും ഈ സംഗതിയെ നിസ്സംശയം തെളിയിക്കുന്നു. ക്രി
ഷ്, 1876-ൽ ഒന്നാമത്തേയും രണ്ടാമത്തേയും നീർപത
നങ്ങളുടെ മദ്ധ്യേയുള്ള, നീലനദീതീരത്തിലെത്തിയപ്പോൾ
അവിടെ ഒരു മണൽതിട്ടയും, അതിന്മേൽ വലിയ ചീങ്ക
ണ്ണികളേയും, അടുക്കെ മണ്ണുൻപുള്ളികളേയും കണ്ടു. ക്രൂര
ധർമ്മ മണൽതിട്ടയുടെ സമീപം ഒരു കുഴി ഉണ്ടാക്കി, കുഴി
ചെറിയ ഒരു വേലികൊണ്ടു മറച്ചു നേരം പുലരുമുന്വെ
തന്നെ അതിൽ ഇറങ്ങി ഒളിച്ചിരുന്നു. ഏകദേശം ഉച്ച
യായപ്പോൾ രണ്ടു വലിയ വണ്ണന്മാർ കേറിവന്നു അടുത്തു
ള്ള മണൽതിട്ടിന്മേൽ കിടന്നു. അപ്പോൾ അനേകം മ
ണ്ണുൻപുള്ളികൾ പറന്നുവന്നു ചീങ്കണ്ണികളുടെ ദേഹത്തി
ന്മേൽ വീണു; അങ്ങമിങ്ങും നടന്നുതുടങ്ങി. അങ്ങിനെ
ഇരിക്കുമ്പോൾ അതിലൊന്നു നടന്നു നടന്നു ഒരു ചീങ്ക
ണ്ണിയുടെ വായയുടെ അരികെപ്പെന്നുനിന്നു. ചീങ്കണ്ണി
വായ പിളർന്നു. അപ്പോൾ പക്ഷി അതിന്റെ ഉള്ളിൽ
കടന്നു. ചീങ്കണ്ണി ഉടൻതന്നെ തന്റെ വായ പൂട്ടി. ര
ണ്ടു മിനുട്ടിനുള്ളിൽ ചീങ്കണ്ണി വീണ്ടും വായ തുറന്നു. ഉ
ടനെതന്നെ മണ്ണുൻപുള്ളി പറന്നുവന്നു വെള്ളത്തിനരി
കെ പോകുന്നതു കണ്ടു. വെള്ളം അല്പം ദൂരെ ആകുകൊ
ണ്ടു്, ആ പക്ഷി, വെള്ളം കുടിച്ചൊ, വെള്ളത്തിൽ കുളി
ച്ചൊ, പല്ലതും ഫമ്ടിച്ചൊ എന്നൊന്നും ധർമ്മ കാണു
വാൻ സാധിച്ചില്ല. ക്ഷണം മണ്ണുൻപുള്ളി രണ്ടാമതും മ

ടങ്ങിവന്ന ചീങ്കണ്ണിയുടെ അരികെച്ചെന്നിന്നു. ചീങ്കണ്ണി വായ തുറന്നു ഉടനെ പുള്ളി പിന്നേയും അതിന്റെ ഉള്ളിൽ പ്രവേശിച്ചു. ചീങ്കണ്ണി വായ പൂട്ടി ഒന്നരണ്ടു മിനുട്ട് കഴിഞ്ഞു വായ തുറന്നപ്പോൾ പുള്ളി പിന്നേയും പുറത്തുവന്നു പഴയുടെ തീരത്തു വെള്ളത്തിനരികെച്ചെല്ലുന്നതു കണ്ടു. ഇങ്ങിനെ ഒരു പുള്ളി മൂന്നു പ്രാവശ്യം മണ്ണിന്റെ വായയിൽ കടക്കുന്നതും തിരികെ വരുന്നതും ക്രമപരം കണ്ടതായിപ്പറയുന്നു.

കൊററിപ്പുള്ളി—(Curlew) മിലേടങ്ങളിൽ ഇതിനെ കോട്ടാൻ എന്നു വിളിച്ചുവരാറുണ്ട്. കൊക്ക നേർത്തു വില്ലുപോലെ വളഞ്ഞിട്ടാണ്. ദേഹത്തിന് ഒരു അരി പ്രാവിന്റെ ദേഹത്തോളം തടി ഉണ്ടാകും. ക്ഷാരവണ്ണത്തിൽ പല വലിപ്പത്തിലുള്ള കുറപ്പുപുള്ളികളും വരകളുമാണ് നിറം. കുഴുത്ത് ഒരുമാതിരി നീണ്ടിട്ടാണ്. ചതുപ്പുസ്ഥലത്തും ഏരികളിലും ഇവററയെ കാണുന്നു. സഞ്ചരിക്കുന്നത് ഓരോ കൂട്ടമായിട്ടാണ്. നിലത്തു പേരിനൊരു കൂട്ടുണ്ടാക്കി അതിലാണ് മൂന്നോ നാലോ മുട്ടയിടുന്നത്. വടക്കെ മലയാളത്തിലുള്ള കൊററിപ്പുള്ളികളെല്ലാം സംഖ്യയില്ലാത്ത കൂട്ടമായിസ്സമൂഹിച്ചു ചേക്കിരിക്കാൻ ചെല്ലുന്നതു കടലുരയിൽനിന്നു നാലഞ്ചു നാഴിക ദൂരെ സമുദ്രമദ്ധ്യത്തിൽ പൊന്തിക്കിടക്കുന്ന ഓരോരോ വലിയ പാറകളിന്മേലാണ്. ഇവററയുടെ കാഴ്ചകൊണ്ടു പാറ വെള്ള നിറമായ്തോന്നുന്നതാൻ കണ്ടിട്ടുണ്ട്. രാത്രിയായാൽ ചില സരസന്മാരായ മുക്കുവന്മാർ തോണിയുങ്കൊണ്ടു മെല്ലെ പാറയുടെ അടുത്തുപോകുന്നു. എന്നിട്ടു പാറ

യുടെ മേൽ അടുത്തടുത്തു നിന്നുറങ്ങുന്ന പക്ഷിയുടെ മേൽ വല എറിയുന്നു. ഒരൊറ്റ വലയിൽ ഇരുനൂറ്റുനൂറു പുള്ളുകൾ പെട്ടുപോയിട്ടു ഞാൻ കണ്ടിട്ടുണ്ട്.

തീൻപുള്ളി—(Snipe) ആകൃതിയിൽ ചെറിയ മണൽപുള്ളാട് (Sand piper) സാദൃശ്യമുണ്ടെങ്കിലും നിറത്തിന്നു കറേക്കൂടി മഞ്ഞയും കട്ടിയും ചേർന്നുകാണാം. ചിറകിന്റെ അറ്റം കൂത്തിട്ടാണ്. ഇതു വളരെനേരത്തോളം പറക്കുവാൻ ശേഷിയുള്ള ഒരു പുള്ളാണ്. പറക്കുമ്പോൾ താണും ചരിഞ്ഞും, പൊന്തിയും, ചില അഭ്യാസങ്ങൾ കാണിക്കും. നിലത്തു വീണ ഉടനെ ഇന്നിടത്തിൽ എണീല്ലാതെ ഒരു പാച്ചിൽ പായും. കൊക്കു വളരെ നീണ്ടിട്ടാണ്. പുഴവും ഇരയും പരതിപ്പിടിക്കുവാൻ നീണ്ട കൊക്കു ചളിയിലോ മണ്ണിലോ പൂത്തിനോക്കും. ഓര് സ്ഥലങ്ങളിലാണ് ഈ പക്ഷിയെ ധാരാളം കാണുന്നത്. കൂടുകെട്ടുന്നതു നിലത്താണ്. ഒരു കൂട്ടിൽ നാലു മുട്ടകൾ ഉണ്ടാകും.

മറിക്കൊക്കൻ—(Avocet) വിരലുകൾ തോൽപാടുകൊണ്ടു മുടിയ ഇതിന്റെ കാലിന്റെ നീളം കരെ കവിഞ്ഞുപോയി എന്നത് ഒരു പക്ഷിയുടെ വിശേഷവിധിയാണെങ്കിലുംകൂടി ഇതിന്റെ വിശേഷവിധി. ഇങ്ങിനെയുള്ള കാലാണെന്നു ഞാനൊരിക്കലും സമ്മതിക്കുകയില്ല. എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ സാധാരണ പക്ഷികളുടെ കമാനം പോലെയുള്ള കൊക്കു ഉൾഭാഗം (Concave) ചോടേയും പുറം (Convex) മീതേയുമായിട്ടാണ് നില്പ്. ഇതിന്റേതു കാഴ്ചയ്ക്ക് ആനക്കൊമ്പിന്റെ നില്പ് പോലെ നേരെ

വിപരീതമാണ്. ചതുപ്പുസ്ഥലങ്ങളിൽ മാത്രമല്ല ഇവററയെ മലകളിന്മേലും കൂടിക്കാണാം. വിരലിന്മേൽ തോൽ പാടയുണ്ടെങ്കിലും ഇതൊരു നീന്തുന്ന പക്ഷിയല്ല.

കടലുപക്ഷികൾ—(Sea birds)

ഇതിൽ ചിലതിന്റെ മുക്കിൻതൂളകൾ ഓരോ കഴലുകളായി, പുറമെ തള്ളി കൊക്കിന്മേൽ കിടക്കുന്നതു കാണാം. ചിറകു വളരെ നീണ്ടിട്ടായിരിക്കും.

പെരുഞ്ചിറകൻ—(Albatros) ഇതിന്റെ ചിറകു കണക്കിലേറെ നീണ്ടിട്ടാണ്. ഈ പക്ഷി ആകപ്പാടെ പതിനേഴുറാത്തൽ ഘനമേ ഉള്ള എങ്കിലും ചിറകു രണ്ടും നിവർത്തിപ്പിടിച്ചാൽ പന്ത്രണ്ടടി ഭീമമുണ്ടാകും. നിറം ഒരു മഞ്ഞചാഞ്ഞവെളുത്താണ്. ചിറകിന്റെ ഭാഗത്തുകറപ്പാണ്. ദേഹം ഒരു താറാവിന്റെ ദേഹപോലെ ഇരിക്കും. ഇത് എപ്പോഴും കടലിൽതന്നെ ഇരിക്കുന്നു. മുട്ടയിട്ടു വിരിക്കാൻ മാത്രമേ കരയിൽ വരികയുള്ളൂ. മുട്ടയിടുന്നതു കരയിൽനിന്നു വളരെ അകലെ കിടക്കുന്ന ചെറിയ ദ്വീപുകളിലോ ചാറുകളിന്മേലോ ആണ് ചില സമയത്ത് ഇതു സമുദ്രത്തിൽനിന്നു നീന്തുന്നതു കാണുമെങ്കിലും മിക്കവാറും സമയം ഇവ പറന്നുകൊണ്ടുതന്നെ കാലംകഴിക്കുന്നു. കാര്യം കോളമുള്ള അവസരങ്ങളിൽ ഇത് അമ്പുപോലെ പറക്കും. സമുദ്രം തൊട്ടും തൊടാതെയും എന്ന മട്ടിൽ ഇതു പറന്നുപോകുന്നതു കണ്ടാൽ ആരും നിന്നു നോക്കിപ്പോകും. ഇവ, ഓരോ ചെറിയ ഉരുൽപോലെ തോന്നുന്ന കൂട് കളിമണ്ണും പല്ലുംകൊണ്ടു കെട്ടിയു

ണ്ടാക്കുന്നു. പൊരുത്തിനു കിടക്കുമ്പോൾ, അടുക്കെച്ചെന്നാലുംകൂടി ഈ പക്ഷി പറന്നുപോകുന്നില്ല. പൂവൻ ആ കാലത്തു ചിടയുടെ അരികെ കാവലായി നില്ക്കും. വല്ലവരും അടുത്തുചെല്ലുമ്പോൾ കൊത്താൻ വരികയും ചെയ്യും.

കടൽപ്രാവ്— (Petrel) മൂക്കിന്റെ കഴുലുകൾ അടുത്തടുത്തു മീതെക്കൊക്കിന്മേൽ നില്ക്കുന്നു. ദേഹം മൂന്നടിയും വിരുത്തിയ ചിറകുകൾ രണ്ടര അടിയും നീളമുണ്ടാവും നിറം കറുപ്പാണ്. ഇതിന്റെ ആഹാരം ശവമാണ്. ചത്തുപൊന്തിക്കിടക്കുന്ന, കടൽ പൂച്ച തിമിംഗലം പക്ഷി മുതലായതിന്റെ മാംസം ഇവററ ധാരാളം തിന്നും. വളരെ ഉയരത്തിൽ, ചോടെ കിടക്കുന്ന സമുദ്രവുമനോക്കി ഇത് അങ്ങുമിങ്ങും പറക്കും. ശവം കണ്ട മാത്രയിൽ ഒരു നിമിഷംകൊണ്ടു താണുവരും.

കോടുകടൽപ്രാവ്— (The stormy petrel) കാരറും കോളും കണക്കിലേറെയുണ്ടാകുന്ന സമയത്തു സമുദ്രത്തെ തൊട്ടും തൊടാതേയും പറന്നുകൂടിക്കുന്ന ഒരു തരം പക്ഷിയാണിത്. വാലിന്റെ കണ്ടക്കു ഒരു വെള്ളപ്പുട്ടു ഉണ്ട്. ശേഷംഭാഗം കറുപ്പാണ്. തലയും കൊക്കും മാത്രം കണ്ടാൽ ഇതു ഒരു പ്രാവാണെന്നു സംശയിച്ചു പോകും.

കടക്കാക്കു (sea Gull) കാൽവിരലുകൾ പാടകെട്ടിയതാണ്. ഓരോകൂട്ടമായിട്ടേ ഇവ സഞ്ചരിക്കൂള്ളൂ. നല്ലവണ്ണം പറക്കാൻ സാധിക്കുമെന്നു മാത്രമല്ല ചിറകുനക്കാതെ ആകാശത്തിൽകൂടെ ഒഴുകിക്കൂടിക്കാണു സാധി

ക്കും. നെററിപ്പൊട്ടൽ കടക്കാക്ക മിക്കവാറും സമയം വെള്ളത്തിൽ തന്നെ കിടക്കുന്നു. കാൽവളരെ ചെറുതാകകൊണ്ടു നെററിപ്പൊട്ടൽ കടക്കാക്ക ഭൂമിയിൽകൂടെ നല്ലപണ്ണം നടപ്പാൻ കഴിയുന്നില്ല. ആഹാരം മത്സ്യവും ചെമ്മീനും മറ്റുമാണ്. കടല്ല്യരയിൽ കണ്ടുവന്ന മറ്റു രണ്ടുതരങ്ങൾ കരിമുതുക്കൻ കടക്കാക്കയും കരിന്തലയൻ കടക്കാക്കയുമാണ്. വാസ്തവത്തിൽ ഈ പക്ഷികൾക്കു നമ്മുടെ കാക്കയുമായിട്ടു യാതൊരു ബന്ധവുമില്ല. ഇതൊരുതരം കാക്കയാണെന്നു വിചാരത്തിന്മേൽ ചിലരാരും ഇതിന്റെ മാംസം തൊടാറില്ല.

കടൽക്കൂവ — (skuua) ഇതു കടക്കാക്കയുടെ ഒരു വകഭേദം മാത്രമാണ്. ചില ദ്വീപിൽ ഇവ ധാരാളമായിസ്പ്രമുഹിക്കുന്നു. അവിടെ വല്ലവരും ചെല്ലമ്പോൾ ഇവ അവരെ കൊത്താൻ വരുന്നതുകൊണ്ടു കപ്പക്കാർ ഇതിനെ അസംഖ്യമായി വെടിവെച്ചുകൊല്ലുന്നു.

കടൽതാറാവു — (Guillemot) ശരീരം താവിന്റെ മാതിരിയാണെങ്കിലും കൊക്കു കൂർത്തിട്ടാണ്. ഒരു താറാവ് ഏഴുനേരമുറങ്ങുന്നു, ശരീരം കൂർത്തനെ നിർത്തി പോലെയാണ് ഇതിന്റെ സ്വഭാവമെന്നുവരില്ല. ഇത് എത്രയോ വലിയ സമൂഹമായിട്ടു കടലിലുള്ള വലിയ പാറകളിന്മേലാണ് പാർക്കുന്നത്. ഭരതിന്റെ അടുത്തു വല്ലതോണിയോ മറ്റൊരാ കൊണ്ടുപോയാൽ, സീമയില്ലാത്ത കടൽതാറാവുകൾ പറന്നുപോകുന്നതു കാണാം. അനേകങ്ങൾ കടലിൽ തുള്ളി മുങ്ങിക്കളയുന്നതും കാണാം. പാറയുടെ മുകളിൽ കേറിനോക്കിയാൽ അവിടുവിടെ, കാ

ററിനു പാറിപോകുമൊ എന്ന ശങ്ക ജനിക്കുമൊ, കണക്കില്ലാത്ത മുട്ടകൾ നിരന്നുകിടക്കുന്നതുകാണാം. ഇതിന്റെ മുട്ടകൾക്കു പല വണ്ണങ്ങളുമുണ്ടാകും. ചില മുട്ടകൾ കടും പച്ചയാണ്. ആളുകളുടെ ഉപദ്രവം തീർന്നാൽ കടൽതാവുകൾ വീണ്ടും തങ്ങളുടെ സ്ഥാനത്തെത്തി, കൊക്കുകൊണ്ടു മുട്ടകൾ തങ്ങളുടെ കാലിന്നിടയിലാക്കി പൊരുത്തിനു കിടക്കും.

മുണ്ടൻ— (Diver) ആകൃതിയിൽ മുമ്പാഞ്ഞ പക്ഷിയോട് ഏതാനുമൊക്കുമെങ്കിലും ഇതിന്റെ വാൽ കുരുതായി വൃത്താകാരത്തിലാണ്. കഴുത്ത്, കടൽതാവ വിന്റെ കഴുത്തേക്കാൾ നീണ്ടിട്ടാണ്. ഈ കായ്ത്തിൽ ഇതു കടുക്കടൻത്താവറവിനോടാണ് സാദൃശ്യം കാട്ടുന്നത്. ഇതിനു സൗകര്യകരമായ വാസസ്ഥലം വെള്ളം ഒന്നതന്നെയാണ്. വളരെ വേഗതയിൽ പറക്കാൻ വയ്ക്കുമെങ്കിലും ഇത് അപൂർവ്വമായിട്ടേ പറക്കാറുള്ളൂ. കരയിൽ കൂടെ എത്രയോ പ്രയാസപ്പെട്ടും ആഭാസമായിട്ടും മാത്രമേ നടക്കാൻ കഴികയുള്ളൂ എങ്കിലും, വെള്ളത്തിൽനിന്ന്, ഇതിന് എത്രയോ ഭംഗിയായും വൃത്തിയായും വേഗതയിലും നീന്തിക്കളിക്കാം. ഭയംനേരിട്ടാൽ ശരീരം ആകപ്പാടെ വെള്ളത്തിൽ ആഴ്ത്തി വെറും കൊക്കും തലയും മാത്രം മീതേ കാണിച്ചു നീന്തുന്ത. വെള്ളത്തിൽ കടുങ്ങനെ ആണ്ടുകളയുമ്പോൾ, ആ സ്ഥലത്തു ചെറിയ ഒരു അലയുംകൂടി പുറപ്പെട്ടു കാണുന്നില്ല. പറക്കാൻ നോക്കുമ്പോൾ, തന്റെ ശരീരം ചൊന്തിക്കാൻ ബുദ്ധിമുട്ടുണ്ടെന്നു തോന്നിപ്പോകുംപ്രകാരം കറേ ദൂരത്തോളം

ചിറകിട്ടിക്കിടക്കേണ്ടിവരുന്നു. വളരെ ഉയരത്തിൽ പൊന്തിയാൽ ഇത് ഒരു വല്ലാത്ത ശബ്ദത്തിൽ കറയുന്നു. ഇതിന്റെ കരച്ചിലിന്നു മുങ്ങിച്ചാകാൻ പോകുന്നവന്റെ വിചാപരോദനത്തോടു വളരെ സാമ്യമുണ്ടാകും. ചിലേടങ്ങളിൽ ഇതിന്റെ കരയിൽ മഴയുടെ അടയാളമാണെന്നു കരുതപ്പെടുന്നു. വെള്ളമുള്ള ഭിത്തിന്റെ തീരത്തു വെറിയ ഒരു കഴികഴിച്ചു, അതിൽ പൂലും മറ്റും കൊണ്ടുവെച്ചിട്ടാണ് കൂടുണ്ടാക്കുന്നത്. മുട്ടവല്ലവരും അപഹരിച്ചാൽ രണ്ടുമുന്നു ദിവസം കൂട്ടിന്നരികെനിന്നു നിലവിളിച്ചു കാലം കഴിക്കും. ഉപജീവനം കഴിക്കുന്നതു വെള്ളത്തിൽ മുങ്ങി മത്സ്യത്തെ പിടിച്ചാണ്. ഇതിനെ ധാരാളം കാണുന്നത് എത്രയോ വടക്കുള്ള ശീതഭിക്ഷകളിലാണ്.

കടുമക്കടൽത്താറാവ — (Grebe) കഴുത്തും കൊക്കും നീണ്ടിട്ടാണെങ്കിലും വാൽ കേവലമിടല്ലെന്നു പറയാം. ഇതിന്റെ തൂവലിന്നു വളരെ ഭംഗിയും മിനുസവുമുണ്ട്. ഇതു ഘോരമായിട്ടു സ്പ്രികൾ അണിയുന്ന ചില സാമാനങ്ങളിൽ ഈ തൂവൽ ഒരു അലങ്കാരസാധനമായിപ്പിടിപ്പിക്കാറുണ്ട്. ഈ അലങ്കാരാത്മ്യം അനേകം കടുമക്കടൽത്താറാവുകൾ കൊല്ലപ്പെടുന്നുണ്ടു തലയിൽനിന്ന് ഇടത്തും വലത്തും ഓരോ പിടിനേരിയ തൂവലുകൾ കൊമ്പുപോലെ ഓരോ ഭാഗത്തു വളഞ്ഞു നില്ക്കുന്നതു കൂടാതെ, താടി ഉൾപ്പെടെ ചെള്ളയുടെ കടത്തുഭാഗം മുഖത്തിന്നു ചുറ്റുമായി, താടിപോലെ നീണ്ട തൂവൽ കിടപ്പുണ്ട്. ഇതും ഒരു കടല്പക്ഷിയാണെങ്കിലും ഇതു സാധാരണ കാലം കഴിക്കുന്നതു ശുദ്ധജലമുള്ള തടാകങ്ങളിലാണ്. പല്ലിന്റേയും ച

ണ്ടിയുടേയും വ്യവസ്ഥയില്ലാത്ത ഒരു ക്രന്ദാരമാണ് ഇതിന്റെ കൂട. കൂട വിട്ടുവോരും തള്ളപുല്ലുകൾകൊണ്ടു മുട്ട മുട്ടുന്ന നിമിത്തം, കൂട കണ്ടാൽകൂടി, കൂടാണെന്നു കണ്ടു തിരിപ്പാൻ വളരെ പ്രയാസമാണ്.

വീപ്പൻ— (The Arctic Puffin) ഇരിപ്പു കടൽതാറാവിനെപ്പോലെ നിവിന്തിട്ടാണ്. ദേഹം വീപ്പിച്ചു പിടിച്ചുപോലെ സ്വലമായിട്ടാണ്. കൊക്ക പരന്നു കറുത്തായിട്ടാണ് തടിച്ചു തല ദേഹത്തിൽ എടുത്തുവെച്ചുപോലെ തോന്നുംവിധം കഴുത്തു കേവലം ഇല്ല കവിളും നെത്തും ഉദരവും വെള്ളനിറവും ശേഷം ഭാഗം കറുപ്പുമാണ്. കറുപ്പു താടിയുടെ ലോഭേയും വ്യാപിച്ചു കഴുത്തിന്ന് ഒരു പട്ടയിട്ടുപോലെ നില്ക്കുന്നു. ഇതിന്നു നല്ലവണ്ണം പറക്കുൻ കഴിയുമെങ്കിലും ഉത്തരശൈത്യമേഖലയിൽ കാണുന്ന പാറകളിന്മേൽ ഓരോ കൂട്ടമായി ബിംബങ്ങൾപോലെ, ഇളകാതെ ഇരുന്നു കാലം കഴിക്കുന്നതിലായിലാണ് ഇതിനെ എപ്പോഴും കാണുന്നത്.

നിവിരൻ അല്ലെങ്കിൽ മുക്കുൻ ചിറകൻ— (Penguin) ഇതിന്റെ ശരീരം വളരെ നീണ്ടു തടിച്ചിട്ടാണ്. മുന്നംശത്തേക്കാൾ പിന്നാശത്തിന്നാണ് വളരെ തടികാണുന്നത്. പുറത്തെ തൂവലിന്റെ നിൽപ്പു കണ്ടാൽ ചെറിയ ഉത്തിളകൾ നിരത്തിവെച്ചുപോലെ തോന്നും. കൊക്ക കൂർത്തിട്ടാണ്. ഇതിന്റെ അഗ്രം റോസിന്റെ മുളുപ്പോലെയാണ് നീണ്ടു തൂവൽ കേവലം ഇല്ലാത്ത ചിറകു ഒരു തൂഴായിട്ടല്ലാതെ പറക്കാനുപയോഗിച്ചുകൂട. വാൽ

ചെറിയ കുറവിലേയ്ക്കാണ്. കാലിനു മടമ്പുവരെ തു
വൽ ഉണ്ട് ദേഹത്തിന്റെ മുൻഭാഗം വളഞ്ഞിട്ടും പുറം
കുറഞ്ഞിട്ടാണ്. മുഖത്തിനും തൊണ്ടയ്ക്കും കുറച്ചു ജാസ്തി
യായിക്കാണും. രണ്ടു കാലിന്മേൽ നല്ലവണ്ണം നിവിന്നി
ട്ടാണ് നില്പ്. അപ്പോൾ വാൽ നിലത്തു കത്തും. കട
ലിലുള്ള ദ്വീപുകളിൽ ഓരോ വലിയ സമുദായമായിട്ടാണ്
ഇവരെ കൂട്ടുന്നത്. മെക്കേറിലീപിൽ നാല്പത് ഏക്കർ
സ്ഥലം നിറയുവാൻ തക്കവണ്ണം ഇവരെയുടെ ഒരു വലി
യ സമുദായം നില്ക്കുന്നതു കണ്ടിട്ടുണ്ട്. ഇതിന്റെ ശരീര
യ സംഖ്യ ഗണിക്കുവാനാരുവനാലും സാധിക്കയില്ല. ഒ
രു നിമിഷത്തിനുള്ളിൽ നാല്പതിനായിരം ജന്തുക്കൾ വെ
ള്ളത്തിൽ ചാടുന്നുണ്ടെങ്കിൽ അത്രക്കത്ര വെള്ളത്തിൽനി
ന്നു കേറിവരികയും ചെയ്യുന്നുണ്ട്. തുവലുകൾ ചെറുതും,
സാധാരണ പക്ഷികളുടെ തുവലുകളുടെ ഇടയിൽ കാണു
ന്ന തുവലുകൾ പോലെ ചെറുതും മുറ്റവും പഞ്ഞിപോലെ
തോന്നുന്നതുകൊണ്ട് നീന്താൻ കേവലം തടസ്സം നേ
രിടുന്നില്ല. ഈ ജാതിയിൽ ഇരുപതു തരം പക്ഷികളുണ്ട്.
ചിലതിന്നു നെററിന്മേൽനിന്നു പുറപ്പെട്ടു, പിന്നോക്കം
പാഞ്ഞു നില്ക്കുന്ന രോമംപോലെയുള്ള ശിഖകൾ ഉണ്ടാ
കും. സാധാരണ അധിവസിക്കുന്നത് അത്യന്തം ശീതമു
ള്ള ഭിക്ഷകളിലാണ്. ദക്ഷിണദ്രവത്തിൽ ആരെങ്കിലും
ചെന്നിറങ്ങിയാൽ താറാവിനെപോലെ കരഞ്ഞുകൊണ്ട്
ഒരു തരം നിവിരൻ നേരിട്ടുവരും. പൂച്ചയേക്കാൾ ചൈ
തന്യമുള്ള ഒരു ജന്തുവാകുകൊണ്ട് ഇതിനെ കൊല്ലാൻ വ
ളരെ ചെലവുചെയ്യുന്നു. തലയോട് അടിച്ചു നുറുക്കിക്കള

ഞ്ഞിട്ടുകൂടി നിവിരൻ ജീവിച്ചുപോയിട്ടുണ്ട്. പാറകളിൽ കാണുന്ന ചെറിയ കുഴികളാണ് ഇതിന്റെ കൂട്ട. കര കൈത്തിയാൽ നടക്കാനെ സാധിക്കുകയുള്ളൂ. ആളുകൾ വഴിയേ പാഞ്ഞാൽ, ഓടുന്നതു തിരിഞ്ഞു നോക്കിക്കൊണ്ടാണ്. അപ്പോൾ അതു ചിലപ്പോൾ തടഞ്ഞു വീഴുന്നതും ഉണ്ടാകുന്നതും കാണാം. ചെറിയ കുട്ടിയെ ചെുന്ന് തലോടുമ്പോൾ അതു വെറുപ്പു കാണിക്കാതെ നിന്നു കാണിച്ചുതരും. എന്നാൽ തള്ള കണ്ടാൽ കൊത്താൻ തക്കവണ്ണം ഓടിവരും. നിവിരൻ നല്ല കൃത്യവും ചിട്ടയുമുള്ള പക്ഷിയാണ്. രാവിലെ ഭക്ഷണാവശ്യം സമുദ്രത്തിൽ ഇറങ്ങിയാൽ ഒന്നരണ്ടു മണിക്കൂർകൊണ്ടു പള്ളയും നിറച്ചു, അതു പാറമേൽ ഓരോന്ന് അതതിന്റെ പ്രത്യേകസ്ഥാനത്തു ചെന്നിരിക്കും. ഇതു ചിലപ്പോൾ കടൽ പുച്ചുകൾക്കിരയാകുന്നു.

ഒട്ടകപ്പക്ഷികൾ (Ostriches)

ഭൂമിയിലുള്ള പക്ഷികളിൽവെച്ച് ഏറ്റവും വലുത് ഒട്ടകപ്പക്ഷികളാണ്. കാലിന്മേൽ രണ്ടു വിരൽ മാത്രമേ ഉള്ളൂ. കൊക്ക ചെറുതാണ്. തുടയെല്ലു വളരെ നീണ്ടിട്ടാണ്. ചിറകു വെറും ഒരു അടയാളത്തിന്നു മാത്രമേ ഉള്ളൂ. അതുകൊണ്ട് ഈ ജാതിപ്പക്ഷികൾക്കു പറന്നുകൂടാ എന്നതു സിദ്ധമാണല്ലോ. നീണ്ടകാലുകളിന്മേൽ എടുത്തു വെച്ചുപോലെ തോന്നുന്ന പൊതിപോലെ തടിച്ച ശരീരവും അതിൽനിന്നു വടിപോലെ നീണ്ടു പൊന്തുന്ന കഴുത്തും ചെറിയ തലയും ഈ പക്ഷിയെ വളരെ വിരൂപി

യാക്കുന്നുണ്ട്. കൊക്ക ചെറുതാണെങ്കിലും വളരെ പിളർപ്പാൻ സാധിക്കും. തുവൽ നേരിയ രോമംപോലെ ഇരിക്കും. വളരെ ഭംഗിയുള്ള വാൽതുവലിന്നു വലിയ വിലകിട്ടും. മുട്ടയിൽനിന്നുവിരിഞ്ഞ ഉടനെ കൂഞ്ഞ് എഴുന്നേറ്റു നടക്കും. മുട്ടയുടെ നിറം മഞ്ഞപാഞ്ഞ വെള്ളയാണ്. പൂവൻ പിടയേക്കാൾ വളരെ വലുതാണ്. ഇവറ്റയെ കാണുന്നത് ആഫ്രിക്കയിലെ മരുഭൂമികളിലാണ്. അറബിയ, സിറിയ, മെസപ്പോട്ടേമിയ എന്നീ രാജ്യങ്ങളിലും ഇവയെ കണ്ടുവരുന്നുണ്ട്. ചിലതിന്നു തുവലില്ലാത്ത കഴുത്തും കാലും ചുക്ചു നിറമായിരിക്കും. വേറെ ചിലതിന്നു ആ ഭാഗങ്ങൾ നീലനിറമാണ്. ചില തരം ഒട്ടകപ്പക്ഷിനാലടി പത്തുഞ്ചു നീളമുണ്ടാകും. ഭംഗിയുള്ള തുവലിന്നു വേണ്ടി ഇവറ്റയെ വേട്ടയാടിക്കൊല്ലുന്നതുകൊണ്ട് ഇതു സംഖ്യയിൽ വളരെ കുറഞ്ഞുപോയിട്ടുണ്ട്. ഇവറ്റ ഇര തെണ്ടാൻ നടക്കുന്നതു പത്തു മുതൽ ഇരുപതോളമെണ്ണമുള്ള ഓരോ കൂട്ടമായിട്ടാണ്. നീണ്ട കഴുത്തുള്ളതുകൊണ്ടു വളരെ ദൂരത്തോളം ഇതിന്നു കാണാൻ സാധിക്കുന്നു. പറ്റന്നുകൂടെങ്കിലും ഇതിന്നു വളരെ വേഗതയിൽ പായാം. ആഫ്രിക്കയിലെ അതിശീഘ്രഗാമികളായ മാനുകളുംകൂടി ഇവറ്റയോടു വേഗതയിൽ കിടയല്ല. പായുമ്പോൾ വിറകുകൾ എറിച്ച് പിടിക്കും. ഇതിന്നു വളരെ ദൂരത്തോളം ക്ഷീണം തട്ടാതെ പായുവാനുള്ള ശക്തിയുമുണ്ട്. പക്ഷേ പാച്ചിൽ ഒരു പ്രത്യേകസ്ഥലം ചുറ്റിക്കൊണ്ടുതന്നെയായിരിക്കുകൊണ്ടു കതിരമേലേറിപ്പോകുന്നവക്ക് ഇതിനെ വെടിവെക്കുവാൻ സാധിക്കുന്നു ഉണ്ണുകാലത്തു കടലിന്റേറ

യൊ തടാകത്തിന്റേറയൊ അടുത്തെത്തിയാൽ ഇവററ ക
ളിക്കും. കളിക്കുന്നതു കഴുത്തോളം വെള്ളത്തിൽ ഇറങ്ങി
നിന്നിട്ടാണ്. ഭക്ഷണത്തിന് ഉപ്പ് അത്യാവശ്യമാണു
പോലും ഒട്ടകപ്പക്ഷി ദഹനവീര്യത്തിന്നു ശുതിപ്പെട്ട ഒരു
ജന്തുവാണ്. ഇവൻ എന്തും തിന്നും. കല്ലും മണലും എ
ല്ലാം ലോഹവും ഇവൻ കൊത്തി വീഴ്ത്താതിരിക്കില്ല. മെ
രുങ്ങിയ ഒട്ടകപ്പക്ഷിക്ക് ഈ മാതിരി ദുസ്വഭാവം വളരെ
വലിച്ചു കാണും. ചെറിയ മൃഗങ്ങളേയും പക്ഷികളേയും
പല്ലികളേയും പ്രാണികളേയും കൂടാതെ ഇലയും പല്ലും
ഫലവും വിത്തുംകൂടി ഇവൻ തിന്നും. അടുക്കേ വെള്ളമു
ണ്ടെങ്കിൽ ഒട്ടകപ്പക്ഷി കൂടക്കൂടെ വെള്ളം കുടിക്കും. ഒട്ട
കപ്പക്ഷി യുദ്ധം ചെയ്യുന്നത് അതിന്റെ ശക്തിയുള്ള
കാൽകൊണ്ടാണ്. ഇവന്റെ ഒരു ചവിട്ടു കിട്ടിയാൽ ചി
ല്ലറ ജീവികളൊന്നും ബാക്കിയുണ്ടാകയില്ല. ഓരോ പൂവ
ന്നു മൂന്നോ നാലോ പിടകൾ വേണം. എല്ലാ പിടകളും
ഒരു കൂട്ടിലാണ് മുട്ടയിടുന്നത്. ഒരു കൂട്ടിൽനിന്ന് ഇരു
പതു മുട്ടകൾ വിരിഞ്ഞതായിക്കണ്ടിട്ടുണ്ട്. ചില മുട്ടകൾ
കട്ടിപ്പളയുടെ ആഹാരമായുപയോഗിക്കാൻവേണ്ടി ഇവററ
കൂട്ടിന്റെ പുറത്തിടുന്നു. പതിവായിപ്പോരുത്തിന്നു കിട
ക്കുന്നതു പൂവനാണ്. വളരെ ഉണ്ണുകയാണെങ്കിൽ ഒട്ട
കപ്പക്ഷി മണലിൽ മുട്ടയിടുകയല്ലാതെ മുട്ടയിന്മേൽ പൊ
രുത്തിന്നു കിടക്കാറില്ല. ഒരു കായ്കയും വേണ്ടെന്നുവെക്കാ
ത്ത മാന്ദ്യവാതകന്മാർ ഒട്ടകപ്പക്ഷിയേയും ദ്രോഹി
ക്കാൻ ചെല്ലാറുണ്ട്. കുതിരപ്പുറത്തു കേറി ഒരു കൂട്ടം ജ
നങ്ങൾ ഒട്ടകപ്പക്ഷികളെ വളഞ്ഞിട്ട് അവറയെ നിർത്തും

നിന്മനിക്കാറുണ്ട്. വേറെ ചില കൂട്ടർ ഒട്ടകപ്പക്ഷിയുടെ തോലു മുട്ടത്തു, കള്ളി തിരിച്ചറിവാൻ സാധിക്കാത്ത ആ സാധുക്കളുടെ കൂട്ടത്തിൽ കടന്നുകൂടി അവിടുന്ന് ഓരോ നോരോന്നായി ഇവറ്റയെ എയ്ക്കുകൊല്ലുന്നു. ചിലർ കള്ളക്കണ്ടുകൾ ഒഴിച്ചു് ആനയെ പിടിക്കുമ്പോലെ ഇവറ്റയെ പിടിക്കുന്നു.

അമേരിക്കയിലെ ഒട്ടകപ്പക്ഷി— (Rhea) ആ രാജ്യക്കാർ ഈ പക്ഷിയെ 'റീ' എന്നാണു വിളിക്കുന്നത്. ഇതിന്നുകാലിന്മേൽ മുമ്മുന്നവിരലുകൾ ഉണ്ട്. നഖം വളഞ്ഞിട്ടാണ്. സാധാരണ ഒട്ടകപ്പക്ഷിയോടു താരതമ്യപ്പെടുത്തിനോക്കുമ്പോൾ ചിറകു അല്പം വലുതാണ്. കൊക്ക് അഗ്രം ഉരുണ്ടിട്ടും കടപറന്നിട്ടുമാണ്. തലയിലും കഴുത്തിലും ഉള്ള തൂവലുകൾ നേന്ത്ര ചെറുതായി കൂർത്തതാകുന്നു. ദേഹത്തിന്മേലുള്ള തൂവലുകൾ പരന്നുരുണ്ടു വലിപ്പമുള്ളവയാകുന്നു. ഇവ തെക്കൻ അമേരിക്കയിലെ മൈതാനിപ്പോലെ വിശാലമായ വലിയ തുറസ്സസ്ഥലങ്ങളിൽ ഓരോ വലിയ കൂട്ടമായിപ്പാർക്കുന്നു. ഒരു പൂവനു അഞ്ചുമുതൽ ഏഴുവരെ പിടയുണ്ടാകും. ഇതിന്റെ നീലനിറമായ തൂവൽ ഇതു അധിവസിക്കുന്ന ഭിക്ഷിലെ പുല്ലുകളോടു നല്ലവണ്ണം യോജിക്കുന്നതുകൊണ്ടു അടുത്തെത്തിയാൽകൂടി ഇതിനെ വേഗംകണ്ടു തിരിക്കാൻ സാധിക്കയില്ല. ഇതിന്റെ വഴിയെ പായുമ്പോൾ റി ഒരു ചിറകുമാത്രമെ എറിച്ചുപിടിക്കുന്നുള്ളു. ഉഷ്ണകാലത്തിൽ വെള്ളത്തിലിറങ്ങുമെന്നു മാത്രമല്ല നീന്തിക്കളിക്കുകയും കൂടിച്ചെയ്യും. അവിടേയും ഇവിടേയും തോന്നിയപ്പോലെ മുട്ടകളിട്ടതു കാണുമ്പോൾ, മുട്ട

കുറു കാശോരൊലിക്കിൽ വേറിയതാണെന്നു തോന്നും. ഇതുകൊണ്ടാണു് ഇവൻ ഒരു സൂക്ഷ്മമില്ലാത്ത പക്ഷിയാണെന്നു കരുതിപ്പോകരുത്. ഇവൻ ആ നിലയിൽ മുട്ടകൾ ഇട്ടേച്ചുപോകയില്ല. കറെ കഴിയുമ്പോൾ ഇവൻ ഓരോ കൂടുകെട്ടി ഈ മുട്ടകളൊക്കെ അതിൽ ഉരുട്ടിയിടുന്നു. 44 മുട്ടകൾ രണ്ടുകൂട്ടിൽനിന്നു കിട്ടിയിട്ടുണ്ട്. പൊരുത്തിന്നിരിക്കുമ്പോൾ ഇതിന്റെ അടുത്തുപോവാൻ വളരെ സൂക്ഷിക്കണം. ആ സമയത്തു ഇവറു അത്യന്തം ഭയപ്പെടും അപായികളുമാണ്. കരിമ്പുറത്തു കേറിച്ചെന്നു ഒരുവനെ ചൂവിട്ടാണു അവന്റെമേൽ തുള്ളിവിഴാണു ഇവറു നോക്കിയതായിട്ടുവുണ്ട്. പൊരുത്തിന്നു കിടക്കുന്നതു പൂവനാണ്.

കസവാരി— (Cassowary) ഇതു ഓസ്ട്രേലിയാ, ന്യൂസിലണ്ട് മുതലായ ഭിക്ഷകളിൽ കണ്ടുവരുന്ന ഒരുതരം ഒട്ടകപ്പക്ഷിയാണ്. ചിറകു എത്രയൊ ചെറുതാണ്. പരമ ഇതിന്റെ ഒരു അടയാളവും കൂടിക്കാണുവാനുണ്ടാകയില്ല. തലയിൽ തൊപ്പിപോലെ തോന്നുന്ന ഒരു ഉയച്ചുണ്ട്. തുവലില്ലാത്ത കഴുത്തിൽ ചിലപ്പോൾ തോൽ പ്ലാടകൾ തുങ്ങുന്നുണ്ടാകും. ദേഹത്തിന്മേൽ കറുപ്പുതുവലുകളുണ്ട്. ഇതു കാഴ്ചക്കു മിന്നുന്ന രോമപോലെ ഇരിക്കും. തുവലില്ലാത്ത തലയുടേയും കഴുത്തിന്റേയും നീല, പച്ച, ചുവപ്പു, മുതലായ നിറത്തോടുകൂടിയതോൽ, കാസവാരികളെ ഒട്ടകപ്പക്ഷികളിൽവെച്ചു ഏറ്റവും ഭംഗിയുള്ള പക്ഷികളാക്കിത്തീർക്കുന്നുണ്ട്. കാസവാരി കാട്ടിലാണു പാക്കുന്നത്. ഇവ ക്ഷണം മെരുങ്ങും. ഇതെങ്ങെന്നു

ഇ ഏഴെട്ടെണ്ണമുള്ള രാമോചെയ്യ കൂട്ടമായിട്ടാണ് ആ ഹാരം സമ്പ്രദായം. കോപിച്ചാൽ കാസവാരി മുന്നോട്ടാണ് ചവിട്ടുന്നത്.

എമു — (Emu) ഇതിന്നു കാസവരിയെ പോലെ ചിറകിന്മേൽ മൂന്നുനാലു തൂവലിന്റെ വെറുതെളുകൾ മസ്തകത്തിന്മേൽ തൊപ്പിപോലെയുള്ള ഉയർച്ചയും ഉണ്ടാകയില്ല. തലയിലേയും മുൻകഴുത്തിലേയും തൂവലുകൾ ചെറുതാകുകൊണ്ടു, തലയും മുൻകഴുത്തും ഒരു സഞ്ചയിൽ നിന്നു പുറത്തു തള്ളിയതാണെന്നു തോന്നും. ദേഹം കാസവരിയുടെ ദേഹത്തേക്കാൾ നീണ്ടിട്ടാണ്. ഇവ പാക്കു നായു തുറന്ന മൈതാനികളിലാണ്. പഴവും കിഴങ്ങും പുല്ലുംമറ്റും ഇവ വേണ്ടുവോളം തിന്നും. മറുജാതി ഒട്ടക പക്ഷികളെ പോലെ പൂവനാണു പൊരുത്തിനിരിക്കുന്നത്. നിലംമാന്തി ഒരു കുഴിയുണ്ടാക്കി അതിൽ ഈപക്ഷി മുട്ടകളിടുന്നു. പിടയാണ് പൂവനേക്കാൾ വലിപ്പമുള്ള പക്ഷി. ഇതിന്നു വിസ്താരമുള്ള പുഴയുംകൂടി നിർമ്മിതം നീന്തിക്കൂടാൻ മടികാണുന്നില്ല. ഈ പക്ഷിക്കു തോലിന്റെ ചോടെ വളരെ ഘനത്തിൽ നെയ്യുണ്ടാകും. ഈ പക്ഷിയും ക്ഷണത്തിൽ മെരുങ്ങും. പാഞ്ഞുപോകുന്നവരുടെ പിന്നാലെ പറയുന്ന ഒരു വല്ലാത്ത സമ്പ്രദായം ഈ പക്ഷിക്കുണ്ട്. ഇതിന്റെ കഞ്ഞുകൾക്കു ദേഹത്തിന്മേൽ വെള്ള വരകൾ ഉണ്ടാകും. ഒരു കാലത്തു ഇവററ ഓസ്ട്രേലിയ രാജ്യത്തു വളരെ ഉണ്ടായിരുന്നു എങ്കിലും ഇപ്പോൾ മനുഷ്യരുടെ വേട്ടകൊണ്ടു എണ്ണത്തിൽ വളരെ കുറഞ്ഞുപോയിട്ടുണ്ട്.

കിവി— (kiwi) ഇതു ന്യൂസിലാണ്ട് രാജ്യത്തിൽ കാണുന്ന പർക്കുവാൻ വയ്യാത്ത ഒരുതരം പക്ഷിയാണ്. ഒട്ടകപ്പക്ഷികളുടെ വിശേഷവിധി അവറയുടെ ഭയങ്കര വലിപ്പവും കാൽ വിരലുകളുടെ കുറവുമാണ്. എന്നാൽ കിവിയൊ ഒട്ടകപ്പക്ഷിയേക്കാൾ ചെറുതാണ്. ഇതിന്റെ കാലിന്മേൽ നാലു വിരലുകൾ ഉണ്ട്. കൊക്കു വളരെ നീണ്ടു നേർത്തതാകുന്നു. ചിട പൂവനേക്കാൾ വലുതാണ്. ഇതിന്റെ ദേഹത്തിന്മേൽ ചിറകിന്റെ അടയാളവും കൂടി പുറമെ കാണുകയില്ല. തൂവൽ കൂത്ത് രോമം പോലെ നേരിയതാകുന്നു. കിവിയുടെ ദേഹത്തിന്നു നല്ല സ്ഥൂലതകാണും തുടയും കാലും വളരെ തടിച്ചു മാംസളമായവയാണ്. വിരലിന്മേൽ വളഞ്ഞു നഖങ്ങളുണ്ട്. വാൽ വിശേഷിച്ചൊന്നും കാണുകയില്ല. കിവിജാതിയിൽ മൂന്നുനാലുതരം പക്ഷികൾമാത്രമെ ഉള്ളൂ. പൂവൻ മുപ്പത്തിമൂന്നിഞ്ചും ചിട ഇരുപത്തേഴിഞ്ചും നീളമുണ്ടാകും. പക്ഷൽ സമയത്തു ഇതിനെ ഉപദ്രവിച്ചാൽ ഇതു ഒരൈത്തു ചെറുതെ നിന്നു ആവിയിടുന്നുണ്ടാകും. കോപിച്ചാൽ ഇവറു പാടുള്ളേടത്തോളം നിവിർന്നിന്നു കാൽകൊണ്ടു മുന്നോട്ടു ചവിട്ടും. ഇരകളാണിതിന്റെ പ്രധാനാഹാരം. ഇതു തന്റെ നീണ്ടകൊക്കു മുഴുവനും നിലത്തിറക്കി ഇര ഉണ്ടോ എന്നു പരിശോധിക്കുന്നു. ഇരപ്പിട്ടിന്റാൽ അതിനെ മേലോട്ടെറിഞ്ഞു ആകുപ്പാടെ വിഴുങ്ങുന്നു. പിടിച്ചു കൂട്ടിയിട്ടാൽ ഇതു ഉറങ്ങിക്കൊണ്ടുതന്നെ കാലംകഴിക്കുന്നു. നിലംകഴിച്ചു ചിട അതിൽ ഒന്നോ രണ്ടോ മുട്ടയിടും.

പൊരുത്തിന്നു കിടക്കുന്നതു പൂവനാണ്. ഒരു കിവിയുടെ മുട്ട അഞ്ചിഞ്ചു നീളമുണ്ടാകും. ഒരു വലിയ ഒട്ടകപ്പക്ഷിയുടെ മുട്ട ഇരുപത്തിനാലു കോഴിമുട്ടകളോളം പോരും.

ഇങ്ങിനെ പക്ഷികളെപ്പറ്റിയുള്ള ഈ ലഘുവായ വിവരണം ഞാൻ ഇപ്പോൾ അവസാനിപ്പിക്കും.

പരിണാമപാഠകന്മാർക്കു പക്ഷി, തന്റെ ഉത്ഭവം കൊണ്ടു രസകരമായ ഒരു വിഷയമായി ഭവിച്ചിട്ടുണ്ട്. ഇപ്പോൾ നാം ഒരു പ്രത്യേകതരത്തിൽ കണ്ടുവരുന്ന ജന്തു, എത്രയോ കൊല്ലംമുമ്പ് ഇതിൽനിന്നൊക്കെ ഭേദിച്ചു മറ്റൊരുതരം ജന്തുവിൽനിന്നു കാലാന്തരംകൊണ്ടു ക്രമേണ പരിണമിച്ചുവന്നതാണെന്നു ഡാർവിൻപണ്ഡിതന്റെ ഈ ഫലം ഈ കാലങ്ങളിൽ വിസ്മയിക്കുന്ന ആളുകൾക്കു പക്ഷി ഒരു കൺതുറവായിത്തീരുന്നു. എത്രയോ പുരാതനമായ ഒരുകാലത്തു ഭൂമിയിൽ മനുഷ്യർ എന്നുവേണ്ട ആടു മാടുകൾമുതലായ യാതൊരു സ്തനധാരികളും ഉണ്ടായിരുന്നില്ല. അങ്ങിനെയിരുന്ന ഒരു പൂർവ്വകാലത്തു ഭൂമിയിൽ ഉണ്ടായിരുന്ന ഉൽകൃഷ്ടജന്തുക്കൾ വെറും ഇഴജാതികൾ (Reptiles) മാത്രമായിരുന്നു. ഈ കൂട്ടത്തിൽ വിവിധാകൃതിയിലും വലിപ്പത്തിലും ഉള്ള ജന്തുക്കളുണ്ടായിരുന്നു. അവയൊക്കെ കാലാന്തരംകൊണ്ടു നശിച്ചുപോയിട്ടുണ്ടെങ്കിലും, അവറ്റയിൽ ചിലർ പല്ലികളായും പാമ്പുകളായും, ആമകളായും മുതലകളായും ഈ കാലത്തു ശേഷിച്ചിട്ടുണ്ട്. പൂർവ്വകാലത്തുണ്ടായിരുന്ന ഒരു പ്രത്യേകതരം ചീങ്കണ്ണിക്ക് എന്നു കൈ നിലത്തു തൊടാതെ ദേഹം നിവർത്തിയിരിപ്പാൻ തോന്നിയൊ അന്നു പക്ഷിയുടെ ഉല്പാദന

ത്തിന്റെ ബീജവും സ്ഥാപിതമാക്കിയെന്നു തീർച്ചപറയാം. എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ ആ ചീങ്കണ്ണിയിൽനിന്നു കാലക്രമത്തിൽ ഭേദിച്ചുകൊണ്ടുണ്ടായ സന്തതിപരമ്പരകളിൽനിന്നു പക്ഷികളും ഉണ്ടായതാണെന്നു അടിക്കടിക്കു പടിപടിയായി പക്ഷിരൂപം പരിപൂർണ്ണമായെന്നതുവരെയുള്ള ഈജന്തുക്കളുടെ, പാറകളിൽ ഉറച്ചുപോയ നിലയിൽ കണ്ടുകിട്ടപ്പെട്ട ദേഹാംശങ്ങൾ തെളിയിക്കുന്നുണ്ട്. പക്ഷികളുടെ പൂർവ്വിതാക്കന്മാർ ഒരു തരം നക്രങ്ങളായിരുന്നു എന്നു ഇന്നുള്ള പണ്ഡിതന്മാർക്കു സംശയമേ ഇല്ല. ശാസ്ത്രപരിജ്ഞാനമില്ലാത്തവർ എത്രതന്നെ ചിരിച്ചാലും സംസ്കൃതഗന്മാവലിയോടുകൂടി ലോകത്തിലുള്ള അറിവു മുഴുവനും ഒടുങ്ങിപ്പോയെന്ന അന്ധവിശ്വാസം കൊണ്ടു മടിക്കുന്ന കൂപമണ്ഡൂകന്മാർ എത്രതന്നെ ചിലച്ചാലും, സത്യത്തിന്നു ഒരുകാലത്തിലും ഒരു വിധത്തിലും ഭംഗമുണ്ടാകയില്ലെന്നു നിങ്ങളൊക്കെ മനസ്സിലാക്കിയാൽ മതി എന്നുമാത്രമേ ഞാൻ ഈ അവസരത്തിൽ ഉപദേശിക്കുന്നുള്ളൂ.

ജനുശാസ്രം

അദ്ധ്യായം II.

സ്തനധാരികൾ — (Mammalia)

ഈ ഭാഗത്തിൽപെട്ട ജന്തുക്കളുടെ വിശേഷവിധി മുഖയാണ്. ചെവിപ്പുറമേ ഏറിച്ചുനീല്ക്കുന്ന ഒരു കൂട യുണ്ടാകും. കുട്ടികളേ പ്രസവിക്കുകയാണ് ചെയ്യുന്നത്. മിക്കതിന്നും ശരീരത്തിന്മേൽ രോമമുണ്ടാകും. മേല്പറഞ്ഞ സാമാന്യലക്ഷണങ്ങളൊക്കെ എല്ലാതരം ജന്തുക്കൾക്കും കാണേണ്ടതാണെന്നു കരുതുകയും വേണം. സ്തനധാരികളേ പരിചിന്താൻ വസ്തുതയായി ഭാഗിക്കാം.

1. മുട്ടയിടുന്ന മൃഗങ്ങൾ. (Monstremata).
2. കോശധാരികൾ. (Marrupials).
3. അദന്തികൾ. (Edentata).
4. ശശാദികൾ. (Rodents).
5. കടവാതിലുകൾ. (Cheiroptera).
6. പ്രാണിഭോജികൾ. (Insectivora).
7. ഏടിവംശക്കാർ. (Caetacea).
8. ജലമൃഗങ്ങൾ. (Sirenia).
9. കളമ്പുള്ള ജന്തുക്കൾ. (Ungulata).

10. മാംസഭോജികൾ. (Carnivora).
11. വാനരന്മാർ. (Quad rumana).
12. നരന്മാർ. (Bimaner)

1-ാം വർഗ്ഗം. മുട്ടയിടുന്ന മൃഗങ്ങൾ — (Monstremata)

സ്തനധാരികളിൽപ്പെട്ടവ എത്രയോ താണുപടിയിൽ നില്ക്കുന്ന ജന്തുക്കൾ ഇവരാണ്. പ്രസവിക്കുന്നതിനു പകരം ഈ ജന്തുക്കൾ മുട്ടയിടുകയാണ് ചെയ്യുന്നത്. ഇവരിൽ തലച്ചോർ നന്നാകുകയും. ഈ വർഗ്ഗത്തിൽ രണ്ടു ജാതി ജന്തുക്കൾ മാത്രമേ ഉള്ളൂ.

ആദിപുഷ്പൻ — (The duck liked platypus)

മുഖത്തിന്റെ അറ്റം താറാവിന്റേതുപോലെ ഒരു പരന്ന കൊക്കിൽ അവസാനിക്കുന്നു. ദേഹം രണ്ടടി നീളം കാണുകയില്ല. ദേഹം മുഴുവനും മുട്ടുപായ രോമംകൊണ്ടു മൂടപ്പെട്ടതാണ്. ഓരോ കാലിന് അഞ്ചിതു വിരലുകൾ ഉണ്ട്. വിരലുകൾ താറാവിന്റേതുപോലെ, നീന്തുവാനുള്ള സൗകര്യത്തിനുവേണ്ടി തോൽപാടുകൊണ്ടു മൂടപ്പെട്ടിരിക്കും. എന്നാൽ പിൻകാലുകളുടെ വിരലുകൾക്ക് അത്ര വീതിയുള്ള പാട ഇല്ലാത്തതുകൊണ്ടു നഖം നല്ലവണ്ണം പുറമേ തള്ളിനില്ക്കുന്നതു കാണാം. നഖങ്ങൾ, ഈ മടകൾ കഴിപ്പാനാണുപയോഗിക്കുന്നത്. ഇതു സാധാരണ സ്ഥിതിചെയ്യുന്ന രീതി കണ്ടാൽ ഉദരം നിലം തൊട്ടുകൊണ്ടാണെന്നു മനസ്സിലാവും. നാവ് എത്രയോ ചെറുതാണ്. പുറത്തേക്കു നീട്ടുവാനുംകൂടി സാധിക്കയില്ല. കവിളിൽ ഒരുതരം സഞ്ചി കിടപ്പുണ്ട്. ആണിന്റെ

മടമ്പിന്മേൽ ഒരു മുളയുണ്ട്. ആ മുളയ്ക്ക് വിഷവാഹിയാണെന്നു പറയുന്നു. കുട്ടിക്കാലത്തു പല്ലുണ്ടാകുമെങ്കിലും വലുതാകുമ്പോൾ പല്ലുകളൊക്കെ വീണുപോകുന്നു. ഈ ജന്തു ഓസ്ട്രേലിയാവിൽ ട്രോപ്പിക്സിലും അധിവസിക്കുന്നു. ശുദ്ധവെള്ളത്തിലാണ് കുടികൊള്ളുന്നത്. വളരെ പേടിയുള്ള ജന്തുവാകകൊണ്ടു മനുഷ്യന്മാർക്കു ഇതിനെ കണ്ടുകിട്ടുന്ന കാര്യം എത്രയോ പ്രയാസമാണ്. എന്നാൽ ചുണ്ടലിട്ടാൽ മത്സ്യത്തേക്കാളും എളുപ്പമായി ഈ വകനെ പിടിക്കാം. പുഴയിൽ ഓരോ കൂട്ടമായിട്ടേ കാണുകയുള്ളൂ എങ്കിലും കരയ്ക്കുള്ള മടകളിൽ വന്നു കേറുമ്പോൾ ഇവറ്റു ഓരോ ഇണയായിപ്പിരിയുന്നു. ഒരു മടയുടെ ഉള്ളു ചിലപ്പോൾ അമ്പതടി നീളമുണ്ടാകും. പെണ്ണു ഓരോ പ്രാവശ്യം ഇരയെ മുട്ടകളിൽ. ഇവറ്റു യുടെ ആഹാരം പുഴയിൽ കാണുന്ന ചെമ്മീൻ മുതലായ ചെറുജന്തുക്കളാണ്. തിന്നുന്നതും, താറാവിന്റെ മട്ടിൽ, കൊക്ക ചളിയിലും മറ്റും പൂത്തി, ആഹാരം പരതിപ്പിടിച്ചിട്ടാണ്.

കൊക്കൻമുളയൻ— (The Spiny ant-eater).

ഇതിന്നു മുളയ്ക്കു ഉറമ്പിനെത്തിന്നി എന്ന മരൊരുപേരുംകൂടി ഉണ്ട്. പുറം മുഴുവനും മുളയ്ക്കു തടിച്ച രോമവുണ്ടൊണ്ടു നിറയപ്പെട്ടതാണ്. ചെറിയ മുഖം ഒരു കൊക്കിലാണവസാനിക്കുന്നത്. നാവ് ഉറമ്പിനെത്തിന്നിയുടെ നാവുപോലെ നീണ്ടുരുണ്ടു നേരിയതാണ്. വാൽ വെറും ഒരു കുറി മാത്രമാണ്. കൂടുതലായി ശക്തിയുള്ള കാലുകളിന്മേൽ ബലമുള്ള നഖങ്ങൾ ഉണ്ട്. പിൻകാലു

കളുടെ നഖങ്ങൾ പിന്നോക്കം തള്ളിനില്ക്കുന്നു. ഈ ജന്തുക്കളേ കാണുന്നതു കേസാനിയാ, സ്ത്രീനി എന്നീ ദ്വീപുകളിലാണ്. ദേഹം ഒന്നരഅടിയിൽ ജാസ്സി (20 ഇഞ്ച്) നീളമുണ്ടാകും. ഈ ജന്തുക്കൾ രാത്രിസഞ്ചാരികളാണ്. ആഹാരം ഉറുമ്പുകൾ മാത്രമാണ്. ഇവ കുന്നുകളിനേയാണ് കുടികൊള്ളുന്നത്.

2-ാം വർഗ്ഗം. കോശധാരികൾ — (Marrupials)

ഈ വർഗ്ഗത്തിൽപ്പെട്ട ജന്തുക്കളുടെ വിശേഷവിധി ഇവറ്റു കട്ടികളെ പ്രസവിക്കുന്ന രീതിയിലാണ്. ദേഹം പിൻഭാഗം സ്തൂലിച്ചിട്ടും മുൻഭാഗം ക്ഷീണിച്ചിട്ടുമാണ്. പിൻകാലും വാലും വളരെ തടിച്ചു നീണ്ടിട്ടാണെങ്കിലും മുൻകാൽ വളരെ ചെറുതാണ്. പിൻകാലുകളും വാലും നിലത്തുതൊട്ടേ ഇരുന്നു, കൈകൾ ഒരിക്കലും നിലത്തോ ഓത്തുവണ്ണം ദേഹം നിവിത്തിപ്പിടിച്ചു ഇരിക്കുകയാണ് സമ്പ്രദായം. ഗതാഗതം ചെയ്യുമ്പോൾ കൂടി ഈ നില്പിനു പ്രയത്നം നേരിടുന്നില്ല. ഈ നിലയിൽനിന്നു ചാടി ചാടിക്കൊണ്ടാണ് ഈ ജന്തുവിന്റെ സഞ്ചാരരീതി. രണ്ടു കാലുകളുടേ ഇടയിലുള്ള ഒരു സഞ്ചിയിൽ, ഇതിന്റെ സന്താനം, എത്രയൊ അപ്പൂർണ്ണനിലയിൽ തള്ളപ്പെടുകയും അതു പൂർണ്ണത എത്തുന്നവരെ അവിടെക്കിടക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. ചിലപ്പോൾ കട്ടി ഈ സഞ്ചിയിൽനിന്നു തല പുറത്തിട്ടുനോക്കുന്നതും കാണാം. ഈ ജന്തുവിന്റെ വലിപ്പത്തിനും തൂക്കത്തിനുമനുസരിച്ചു തലച്ചോറിതിനില്ല. ഇവറ്റയുടെ അധിവാസം അമേരിക്ക, ഓസ്ട്രേലിയ എന്നീ രാജ്യങ്ങളാണ്. ഏതുതരം ജന്തുക്കളേയും കാണുന്ന

ആഹ്ലിക്കയിലും ഇന്ത്യയിലും ഇവറ്റയെ കാണുകയില്ല. സർക്കളിക്കാർ ഇതിന്നേ മെരുക്കി ഇതിനോട് തുല്യം പിടിക്കുന്നതു ഞാൻ കണ്ടിട്ടുണ്ട്.

പെരുവാലൻ—(Kangaroo)

പിൻകാലുകൾ വളരെ നീണ്ടു നില്ക്കുന്നതുകൊണ്ട് മടക്കിവെച്ചിട്ടാണിരിപ്പ്. കടംതടിച്ചു നീണ്ടു വാൽ നിലത്തോടമന്നു പിന്നോട്ടു നീണ്ടുകിടക്കുന്നു. ചെറിയ മുൻ കാലുകൾ നിലം തൊടാതെ കുറുകിപ്പിടിക്കുന്നു. സാധാരണ ഭരണത്തിരിക്കുന്നതു കണ്ടാൽ, തീൻ തിന്നാൻ പിൻഭാഗം ഉയർന്നു ഇരിക്കുന്ന അണ്ണാക്കൊട്ടനേ ഓർമ്മിച്ചുപോകും. മാത്രം, ഇത് അണ്ണാക്കൊട്ടനേക്കാൾ എത്രയോ വലിയ ജന്തുവെന്നു കരുതിയാൽ മതി. ഈ ജന്തുക്കൾ സസ്യഭോജികളും ഓസ്ട്രേലിയ, അസ്ത്രേലിയ എന്നീ രാജ്യങ്ങളിൽ അധിവസിക്കുന്നവയുമാണ്. ഈ ജാതിയിൽ തന്നെ പലതരം ജന്തുക്കളുണ്ട്. മിക്കതിന്റേയും നിറം നമ്മുടെ നാട്ടിൽ കാണുന്ന ചുണ്ടലിയുടെ നിറമാണ്. ഇവയിൽ ചിലത്, തന്റേ സാധാരണസമ്പ്രദായമാകുന്ന ഇരുന്ന നിലയിൽ അഞ്ചടി ചൊക്കുമുണ്ടാകും. ചിലപ്പോൾ പെണ്ണിന്റെ ഉദരസഞ്ചയിൽനിന്നു ഒരു കുട്ടി ഏതെന്നോക്കുന്നുണ്ടാകും. സാക്ഷാൽ പെരുവാലൻ അഞ്ചു കാലടി നീളവും 200 റാത്തൽ ഘനവുമുണ്ടാകും. വാൽ നാലുകാലടി നീളം കാണും. ചാടിച്ചാടിക്കൊണ്ടുള്ള ഇതിന്റെ സഞ്ചാരത്തിന്നു ഗതിവേഗതയില്ലെന്നു വിചരിക്കരുത്. ഖലപെട്ടിട്ടാണെങ്കിൽ ഓരോ ചാട്ടത്തന്നെ പതിനാറടി മുന്നോട്ടെത്തിപ്പോകുന്നു. ശീശ്രഗാമികളാ

യ കതിരകൾക്കുതന്നെ, ചാടിച്ചാടിപ്പോകുന്ന ഒരു പെരുവരലനെ കടത്തിമിടാൻ സാധിക്കയില്ല.

വല്ലബി.

എന്നതു വലിപ്പമധികമില്ലാത്ത ഒരുജാതിപ്പെരുവാലനാണ്. ഗതി, സാധാരണ പെരുവരലന്റേതിനുമതിമാറിയിരിക്കാറുണ്ട്. ഇരിപ്പാനാണ് ഇതിനും വളരെ ഏല്പ് കാണുന്നത്. ഇത് ഓരോ കൂട്ടമായിട്ടാണ് നടക്കുന്നത്. ഒരു കൂട്ടത്തിൽ ചിലപ്പോൾ നൂറ്, നൂറ്റമ്പതെണ്ണമുണ്ടാകും. ഇവയൊക്കെ എത്രയോ നിർദ്ദോഷികളായ ജന്തുക്കളാണ്. വളരെ മുട്ടിയാൽ ഇതു പുഴയ്ക്കുകുടി നീന്തിക്കടക്കും. ചിലതിന്റെ വാലിന്റെ അറ്റത്തിൽ, പശുവിന്റെ വാലിന്റെ അറ്റത്തിലെന്നപോലെ ഓരോപിടി നിങ്ങള രോമങ്ങൾ ഉണ്ടാകും. വേറെ ഒരു ജാതിപ്പെരുവാലന്റെ മുഖം മുഖലിന്റേതുപോലേയാണ്. മരത്തിന്മേൽ പാക്കുന്ന ഒരുതരം പെരുവാലനുണ്ട്. ഇവറായുടെ വാൽ വളരെ നീണ്ടിട്ടാണ്. മറെറായതരം പെരുവാലൻ മുഖപ്പായകൊണ്ടും വലിപ്പംകൊണ്ടും ഒരു എലിയെപ്പോലെ ഇരിക്കുന്നു. ഇതൊന്നും കൂടാതെ കാഴ്ചയിൽ അണ്ണാക്കൊട്ടന്റെ മാതിരിയുള്ള, പറക്കുന്ന ഒരുതരം പെരുവാലനുണ്ട്. പറക്കുന്നതു നമ്മുടെ രാജ്യത്തു കാണുന്ന രാത്രിസഞ്ചാരിയായ പാററാന്റെ മാതിരിയാണ്.

ദീപുചെന്നായ—(The Tasmanian wolf)

കാഴ്ചയിൽ ഇതൊരു ചെന്നായയെപ്പോലെ ഇരിക്കുമെങ്കിലും, യഥാർത്ഥത്തിൽ ചെന്നായയുമായിട്ടു യാതൊരു

ബന്ധവുമില്ല. ഇത് എത്രയോ ഭേദിച്ചുപോയ ഒരുതരം പെരുവാലൻ മാത്രമാണ്. നായവർഗ്ഗത്തിൽപെട്ട മൃഗമല്ലെന്നു ശാസ്ത്രജ്ഞന്മാർക്കു മാത്രമേ മനസ്സിലാകയുള്ളൂ. പെണ്ണിനു നല്ലവണ്ണം വളർന്ന ഒരു ഉദരസ്സഞ്ചിയുണ്ട്. വലിപ്പത്തിൽ ഇത് വലിയൊരു നാട്ടുനായയോളം പോകും. എന്നാൽ ഭേദത്തിന്നും വാലിന്നും നീളം ജാസ്സി കാണും. ഭേദത്തിന്റെ ചിൻഭാഗത്തു കറുപ്പുവരകൾ ഉണ്ട്. പെരുവാലന്മാരുടെ സമ്പ്രദായം വിട്ട്, ആടുകളെ ഭക്ഷിക്കുവാനുമാകുന്നു, മനുഷ്യന്മാർ ഈ ജാതി ജന്തുക്കളെ ഏകദേശം ഒട്ടകിക്കുളഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. ശാസ്ത്രമുഖേന നോക്കുമ്പോൾ പെരുവാലന്മാർ വളരെ പ്രാധാന്യമുള്ള ജന്തുക്കളാണ്. കരഞ്ഞ്, നായ, എലി മുതലായ അനേകജാതി ജന്തുക്കളുടെ ഉല്പത്തിസ്ഥാനം ഇക്കൂട്ടരാണെന്നു ചില പണ്ഡിതന്മാർക്കൊരഭിപ്രായമുണ്ട്.

3-ാം വർഗ്ഗം. അടന്തികൾ — (Edentata).

ഈ വർഗ്ഗത്തിൽ മരത്തുഞ്ചി (Sloth), ഉറുമിനെത്തിനി (Ant-eater), ഉര്മിറുമുള്ളൻ (Armadillo) മുതലായ ചില ജാതി ജന്തുക്കൾ ഉൾപ്പെടുന്നു. ചില ജാതിക്കു മുന്നാർപ്പല്ലുകളില്ല. മറ്റു ചില ജാതിക്കു പല്ലുകൾ കേവലം ഇല്ല. ഇവറ്റു യാതൊരു ഉൽക്രിഷ്ടതയും ഇല്ലാത്ത എത്രയോ താണതരം ജന്തുക്കളാണ്. ഇവയ്ക്കു തലച്ചോർ നന്നാകരുതെന്നും. മരത്തിന്മേലും കരയിലും പാർക്കുന്ന ജന്തുക്കൾ ഈ വർഗ്ഗത്തിൽ ഉണ്ട്.

മരത്തുഞ്ചി,

ഇവറ്റായുടെ കാലുകൾ വളരെ നീണ്ടു കൊക്കുകളെ

പ്പോലെ ഇരിക്കുന്ന നഖങ്ങളിൽ അവസാനിക്കുന്നു. വിരലുകളിന്മേൽ വളരെ നീളമുള്ള നഖങ്ങൾ ഉണ്ട്. ഇവയുടെ രോമത്തിന്റെ നിറം, ഇവ കാൽ മേലേയായി തുണിക്കിടക്കുന്ന മരക്കൊമ്പുകളുടെ നിറത്തോടു സാദൃശ്യമുള്ളതായിരിക്കും. തല ഉരുണ്ടു ചെറുതായിട്ടാണ്. രോമമന്തിനിടയിൽ മറഞ്ഞുപോകത്തക്കവണ്ണം, ചെവി എത്രയോ ചെറുതാണ്. വാലും വെറും ഒരു കുറിപ്പോലെ ചെറുതാണ്. മുൻകാലുകൾ പിൻകാലുകളേക്കാൾ വളരെ നീണ്ടിട്ടാണ്. കാലടികളും വളരെ നീണ്ടിട്ടാണ്. ഓരോ കാലിന്മേൽ മൂന്നു വിരലുകളിൽ ജാസ്സി ഉണ്ടാകുകയല്ല. ഓരോ വിരലിന്മേൽ നീണ്ടു, വളഞ്ഞു, ശക്തിയുള്ള നഖങ്ങൾ ഉണ്ട്. ഇവയുടെ രോമത്തിന്മേൽ ഒരുതരം പൂച്ച് വളരുന്നതുകൊണ്ട്, രോമത്തിന്നു ചിലപ്പോൾ ഒരു പതിഞ്ഞ പച്ചവണ്ണം സിദ്ധിക്കാറുണ്ട്. രണ്ടു ചുമവിന്റേയും മദ്ധ്യേയുള്ള മുതുകിന്മേൽ, മഞ്ഞയും ചുಕ್ಕപ്പം വരയിട്ടുപോലെ തോന്നുന്ന, മുഴുവായ രോമം മരഞ്ഞുണികൾക്കുണ്ട്. അദന്തികൾ എന്ന വസ്ത്രത്തിൽപെട്ട ജന്തുക്കളാണെങ്കിലും മരഞ്ഞുണികൾക്കു പലകളുണ്ട്. പെണ്ണിന്നു രണ്ടു മുഖക്കണ്ണുകൾ മാത്രമേ കാണുകയുള്ളൂ. ഈ ജാതിയിലും പലതരം ജന്തുക്കളുണ്ട്.

മുവിരലൻ മരഞ്ഞുണി.

ഇവറ്റു നഖങ്ങളെ കൊമ്പിന്മേൽ കൊടുത്തി, ശരീരം ചോടെ ഞാത്തി മരക്കൊമ്പുകളിന്മേൽ തുണിക്കിടക്കുന്ന ജന്തുക്കളാകുന്നു. മരക്കൊമ്പിന്റെ മീതേ കാലുകൾ അവയുടെ നിൽപ്പുപോലെയൊ അടുപ്പിച്ചോ നില്ക്കുന്നതി

നെറ നേരേ വിപരീതാവസ്ഥയാണ് ഇവറ് അവലംബിക്കുന്നത്. വളരെ ഒർല്ലുമായിട്ടേ ഇവ ശബ്ദമുണ്ടാക്കുകയുള്ളൂ. ഉറങ്ങുമ്പോൾ നാലുകാലും കൊമ്പിന്മേൽ അടുപ്പിച്ചുവെച്ചു, തല മുൻകാലുകളുടേ ഇടയിൽ ചെരുതിപ്പിടിച്ചു തുങ്ങും. ഇവറക്കു കുട്ടിസ്രാക്കുകളുടെ സ്വഭാവം ഒരുവകയിൽ കാണുന്നുണ്ട്. എപ്പോഴും മരത്തിന്മേലാണ് താമസം. നിലത്ത് ഇറങ്ങുകതന്നെയില്ലെന്നു പറയാം. ഒരു മരത്തിന്മേലുള്ള ഇലകളൊക്കെ തിന്നു തീർത്താൽ മാത്രമേ മറററു മരത്തിന്മേൽ കേറാൻ ഭാവി കയുള്ളൂ. സഞ്ചാരം എത്രയോ മന്ദമായിട്ടാണ്. ഇലകളില്ലാത്ത കൊമ്പുകളിന്മേൽ തുങ്ങിക്കിടന്നാൽകൂടി മരത്തുങ്ങിയെ അത്ര ഷണ്ണം കണ്ടുപിടിക്കാൻ വയ്ക്കുമോ എന്നു ശങ്കിക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. മരത്തുങ്ങി കൊമ്പിന്മേൽ തുങ്ങിക്കിടക്കുന്നതു കടവാതിൽ തുങ്ങിക്കിടക്കുമ്പോലെ പിന്നും ശം കൊമ്പോടു യോജിച്ചിട്ടും മുന്നുംശം തുക്കിയിട്ടിട്ടുമല്ല. പിൻകാലുകൾ കൊളുത്തിവെക്കുമ്പോലേതന്നെ മുൻകാലുകളും കൊളുത്തിവെച്ചിട്ടാണ്.

ഇരുവിരലൻ മരത്തുങ്ങി.

ഇതിന്ന് ഓരോ മുൻകാലിന്മേൽ ഇരണ്ടു വിരൽ മാത്രമേ കാണുകയുള്ളൂ. പിൻകാലിന്മേൽ മുമ്പു വിരലുകൾ ഉണ്ട്. ഇത് അധിവസിക്കുന്നതു തെക്കൻ അമേരിക്കയിലെ പൻകാടുകളിലാണ്. മരത്തുങ്ങിയെ അവിടത്തുകാർ മടിയനാക്ക് ഒരു ഉപമാനമായിക്കരുതുന്നു. ചെടിവെച്ചു കൊന്നാൽതന്നെ ഇവ തുങ്ങിയടത്തിൽനിന്നു

ചോടെ വീഴുകയില്ല. ഒരു മരത്തുണ്ടി അഞ്ഞൂറുവാര വീതിയുള്ള ഒരു പുഴ നീന്തിക്കടക്കുന്നതു ബൈററ് സാസ് കണ്ടിരിക്കുന്നുപോലും ഇവറ്റാ ഇണയായിട്ടോ, അല്ല ഓരോ ചെറിയ കൂട്ടമായിട്ടോ ഒരോ മരത്തിന്മേൽ തുങ്ങിക്കിടക്കുന്നുണ്ടാകും. ഇവറ്റായൊക്കെ സ്വഭാവത്തിൽ വളരെ ശാന്തന്മാരാണ്. രാത്രി ഇവറ്റാ അസാരം ചെയതപ്പോൾ കറുത്തു കറുത്തു കറുത്തു വേണ്ടുന്നത്ര ക്രമത്തിലല്ലെന്ന് വെച്ചിട്ടുള്ളത്. ഒരു പ്രസവത്തിൽ ഒരു കുട്ടി മാത്രമേ ഉണ്ടാകൂള്ളൂ. കുട്ടിക്കു ജനിക്കുമ്പോൾതന്നെ നീണ്ട രോമവും നഖവുമുണ്ടാകും. മരത്തുണ്ടിക്കു വളരേദിവസത്തോളം ആഹാരമൊന്നുമില്ലാതെ കിടക്കാം. ഭേദത്തിന്നു കറിയുന്നതിനേക്കാൾതന്നെ മരത്തുണ്ടി വാക്കുകയില്ല. മറ്റുവലിയ മൃഗങ്ങളെ കൊൽവാൻതക്ക വീര്യമുള്ള വിഷം മരത്തുണ്ടിക്കു കേവലം ഏതുകയില്ല. ഈ തരത്തിൽപെട്ട ഒരു മരത്തുണ്ടി ഒരു മാസത്തോളം ഭക്ഷണമില്ലാതെ ഇരുന്നിട്ടുണ്ട്. കേരളത്തിലെ കാടുകളിലൊന്നും മരത്തുണ്ടിയെ കാണുകയില്ല.

ഉറവിനെത്തിനി—(Ant eater)

മരത്തുണ്ടിയിൽനിന്നു ഏതായാലും ഭേദപ്പെട്ട ഭേദപ്രകൃതിയോടുകൂടിയതാണ് ഈ ജന്തു. ആഹാരം ഉറവായിരിക്കുകയാണ് അതിനെ നിശ്ചയാസമായും സൗകര്യത്തോടും പിടിച്ചുതീന്നുവാൻ തക്കവണ്ണം മുഖത്തിന്റെ നിർമ്മാണരീതി മാറിപ്പോകുന്നു. തലയും മുഖവും കഴൽപോലെ നീണ്ടിട്ടാണ്. പല്ലു കേവലം ഇല്ല. വായ ഒരു ചെറിയ തുളയുടെ മാതിരി മാത്രമേ പുറമേ അടയാളപ്പെ

ടുന്നുള്ളു. നാവ് നീണ്ട ഒരു ഞാഞ്ഞൂലിനേപോലെ ഇരിക്കും. ആഹാരം കഴിക്കുമ്പോൾ ഈ തുളയിലൂടെ ഉറവിനേത്തിനി തന്റെ പശയുള്ള നാവ് പുറത്തേക്കു നീട്ടുന്നു. നാവ് വളരെ വേഗത്തിൽ നീട്ടാനും കുറുക്കാനും ഇതിനു സാധിക്കും. നാവ് ഒരുതരം ഇരയാണെന്നു വിചാരിച്ചു സമീപമുള്ള ഉറമ്പുകളൊക്കെ അതിന്മേൽ വെണു കടിക്കും. അപ്പോൾ ഒരു ഞൊടിയിടകൊണ്ടു നാവ് ഉള്ളൊട്ടു വലിച്ചു അതിന്മേൽ പററിയ ഉറമ്പുകളെ ഒക്കെ വായിലാക്കും. ഈ ജാതിയിലും വളരേതരം ജന്തുക്കളുണ്ട്.

വലിയ ഉറവിനേത്തിനി:— (The great ant eater)

ഉറവിനേത്തിനി എന്ന ജാതിയിൽവെച്ച് ഏറ്റവും വലിയതരം ജന്തു ഇതാകുന്നു. തല നീണ്ടു നേരിയതാകുന്നു. വാലിന്റെ ചുറ്റും വമ്പിച്ചു വലിപ്പമുള്ള രോമങ്ങൾ നീണ്ടുനിവിൻ നില്ക്കുന്നതു കാണാം. മുഖം കണ്ടാൽ നീണ്ട കൊക്കുള്ള ഒരു പക്ഷിയാണെന്നു തോന്നും. നേരിയ മുഖം ഒരു കീമാനംപോലെ വളഞ്ഞിട്ടാണ്. കൊക്കുപോലെയുള്ള വായയുടെ മേലെ അററത്താണ് ചെറിയ മുക്കിൻതുള്ളകൾ പ്രകാശിക്കുന്നത്. കണ്ണു ചെറുതും ചെവി അതിലും ചെറുതുമാകുന്നു. ദേഹവും വാലും ഒരു നീളമാണ്. മുൻകാലുകളിന്മേൽ അയ്യഞ്ചു വിരലുകളുള്ളതിൽ ഒന്നിന്മേലൊഴികെ, ശേഷം നാലിന്മേലും തടിച്ചു, നീണ്ടു, വളഞ്ഞ നഖങ്ങളുണ്ട്. മൂന്നാമത്തെ വിരലിന്റെ നഖമാണ് ഏറ്റവും വലിയത്. നടക്കുമ്പോൾ വിരൽ പിന്നോട്ടു മടക്കി ഉയരുന്നു. പിൻകാലിൻവിരലുകളുടെ

നഖങ്ങൾ ചെറുതാണ്. ചിന്തകാലുകളുടെ അടികൾ നല്ല
 പണ്ണം ഉയന്നിരിക്കാണെന്ന് നടക്കുന്നത്. മുതുകിന്മേൽ ക
 ള്ളിച്ച് ഒരിഞ്ച് നീളത്തിൽ വെളുത്തരോമം ചുറ്റിച്ചു നില്ക്കു
 ന്നു. കവിൾത്തടങ്ങി വാൽവരെ കാരോ ഭാഗത്ത് കാരോ
 വെള്ള വരയുണ്ട്. ചിന്ന മുൻകാൽത്തടങ്ങി വാലിന്റെ
 കററിവരേ, ശരീരത്തിന്റെ കാരോ ഭാഗത്ത്, നീണ്ട തു
 ങ്ങിപ്പിടിക്കുന്ന വെള്ളരോമം, കതിരയുടെ സ്തന്ദരോമം
 പോലെ കിടക്കുന്നുണ്ട്. വാലിന്മേലുള്ള കാരോ രോമം ഏ
 കദേശം ഒന്നര അടി ദീർഘമുണ്ടാകും. ആകപ്പാടെ നോ
 ക്കിയാൽ ഇത് ഒരുത്തകരമായ ജന്തുവാകുന്നു. ദേഹം
 നാലടി നീളവും രണ്ടടി ഉയരവുമുണ്ടാകും. തെക്കൻ അ
 മേരിക്കയും മദ്ധ്യ അമേരിക്കയും ഇതിന്റെ അധിവാസസ്ഥ
 ലങ്ങളുണ്ടെങ്കിലും, രാത്രിസഞ്ചാരിയാകുകൊണ്ട് അവിടേ
 യും ഇതിനെ കണ്ടുകിട്ടാൻ പ്രയാസമാണ്. ഇത് മര
 ത്തിന്മേൽ കേറുകതന്നെയില്ല. നീണ്ട പൂപ്പിനിടയിലോ
 മടയിലോ പകൽമുഴുവനും ഇത് ഉറങ്ങിക്കഴിക്കുന്നു. ഈ
 തെണ്ടാൻ പോകുന്നത് ഒറ്റക്കാണ്. ഗതിവേഗത വള
 രേറെമില്ല. ഇതു ഉറമ്പുകളേയും ചിതലുകളേയും അവറ്റ
 യുടെ മുട്ടകളേയും തിന്നും. ഈ ആവശ്യത്തിന് ഉറപ്പുള്ള
 വലിയപ്പുറകൾതന്നെ ഉറവിനേത്തിനി തന്റെ ശക്തി
 യുള്ള നഖങ്ങളെക്കൊണ്ട് മാന്തിപ്പൊളിക്കും. എന്നിട്ട്, ആ
 രുടെ പിരിപ്പിട പായണം എന്ന വിചാരത്തോടെ ഉഴലു
 ന്നു ഉറവിൻകൂട്ടത്തിൽ, ഉറവിനേത്തിനി നാവ് താഴ്ത്തി
 കൊടുക്കും. അപ്പോൾ തന്റെ നാവിന്മേൽ പറന്നു
 അനേകായിരം ഉറമ്പുകളെ, നാവുജ്ജാലിച്ചു വീണ്ടും

താഴ്ന്നിരുന്ന വളരെ വേഗത്തിൽ ഇതു തിന്നുതീർക്കും. ഉറവിനേത്തിന്നിക്ക് ഒരു പ്രസവത്തിൽ ഒരു കുട്ടി മാത്രമേ ഉണ്ടാകയുള്ളൂ. ഇതിനെ തള്ള തന്റെ പുറത്തു കേറിക്കൊണ്ടു നടക്കും. തള്ളക്കു രണ്ടാമതു ഗർഭമായാൽ മാത്രമേ അതുവെക്കുകയുള്ളൂ. തള്ളയെ വിട്ടുപിരിയുകയുള്ളൂ. ഉറവിനേത്തിന്നി സാധാരണനിലയിൽ യാതൊരു ശ്രോഹവും ചെയ്യാത്ത ഒരു ജന്തുവാണെന്നിരിക്കിലും, വളരെ ബുദ്ധിമുട്ടിച്ചാൽ, തന്റെ നഖങ്ങൾകൊണ്ടു ശത്രുവെ പൊത്തിപ്പിടിച്ചു, കഠിനമായി മാന്ത്സര്യം പുളിനരിയെക്കൂടി ഇവനെ ഇങ്ങിനെ ഏതുകൊടുക്കുന്നു കണ്ടിട്ടുള്ള ചിലർ പറയുന്നു. ഇതിന്റെ തോൽ വളരെ പരുപരുത്തതാകുകൊണ്ടു കത്തിക്കൊണ്ടു കുത്തിയാൽകൂടി ഇതിന്നു യാതൊരു പരുക്കുമേന്തുകയില്ല. ഒരു ഫലനമുള്ള കല്ലെടുത്തു ഇതിന്റെ തലക്കു ഫലനമാക്കിപ്പോലും ഈ വീരൻ ചത്തുപോകയില്ല. ഉറവിനേത്തിന്നി ഉറങ്ങുന്നതു ദേഹം ഒരു പന്തുപോലെ ഉരുട്ടിപ്പിടിച്ചിട്ടാണ്. മലയാളികൾ ഇതിനെ പുറംകുരടി എന്നു വിളിക്കുന്നു.

ചെറിയ ഉറവിനേത്തിന്നി.

ഇതിന്റെ വലിപ്പം മുൻവിവരിച്ചതിന്റെ പകുതി മാത്രമേ ഉണ്ടാകയുള്ളൂ. ചെവി വളരെ വലുതാണ് നീളമുള്ള വാലിന്മേൽ നീണ്ട രോമം കാണുകയില്ല. ഇതിന്നു മരംകേറാൻ സാധിക്കും. നീളമുള്ള വാൽ മരക്കൊമ്പോടു ചുറ്റിത്തുങ്ങുവാൻ ഇതിന്നു സാധിക്കും. വാലിന്റെ അറ്റത്തു രോമം കേവലം ഉണ്ടാകയില്ല. നഖം മുൻപൊന്ന ജന്തുവിന്റേതുപോലെ നീണ്ടു ശക്തിയുള്ളതായിരിക്കും.

ദേഹം രണ്ടടിയും വാൽ ഒന്നരങ്ങടിയും നീളമുണ്ടാകും. മുഖത്തിന്റെ അറ്റം കറുപ്പാണ്. മുഖത്തിന്റെ ശേഷം ഭാഗം, നാലുകാലുകൾ, വാലിന്റെ മുൻപകുതി, മുതുക, ഇതൊക്കെ വെള്ളവണ്ണവും മറ്റെന്തെങ്കിലും കറുപ്പുവണ്ണവുമാകുന്നു. ഇവയും തെക്കൻ അമേരിക്കയിലും മദ്ധ്യഅമേരിക്കയിലും അധിവസിക്കുന്ന ജന്തുക്കളാകുന്നു. ഇതിന്നു മരത്തിന്മേൽ കടവാതിലിനേപോലെ തുങ്ങിക്കിടക്കാൻ വളരെ താല്പര്യമാണ്. മരത്തിന്മേൽ കാണാത്ത ഉറവും മറ്റും ഇതിന്ന് ആഹാരമായിത്തീരുന്നതു കൂടാതെ ഇവതേനും കുടിക്കുമെന്നു പറയുന്നു. ഏതായാ ഉയർന്ന മരത്തിന്റെ കൊടുമുടിയിൽകൂടി ഇതിനെ കണ്ടിട്ടുണ്ട്.

ഇരുന്നെട്ടൻ ഉറവിനേത്തിനി.

ഇതു വലിപ്പത്തിൽ ഒരു ഏലിയോളം മാത്രമേ ഉള്ളൂ. ദേഹം അരങ്ങടിയും വാൽ അതിൽ ഒരിഞ്ച് ജാസ്സിയും നീളമുണ്ടാകും. വാൽകൊണ്ടു മരക്കൊമ്പു ചുറ്റി പിടിച്ചു തുങ്ങാൻ ഇതിന്നും സാധിക്കും. മുൻകാലിൽ നാലുവിശുദ്ധത്തിൽ രണ്ടിന്മേൽ മാത്രമേ നീണ്ടുവളഞ്ഞു നഖങ്ങൾ കാണുകയുള്ളൂ. പിൻകാലുകളിന്മേൽ നാലു നഖങ്ങളുണ്ട്. ഇതും തെക്കെ അമേരിക്കയിൽ അധിവസിക്കുന്ന ഒരു ജന്തുതന്നെ ആകുന്നു. കൊടുങ്കാടുകളിലെ വൃക്ഷങ്ങളിന്മേലാണ് ഇവറ്റു ചെന്നുകൂടുന്നത്. ഏതായാ പെറിയ ജന്തുക്കളാകുകൊണ്ട് ഇവറ്റയെ കൂടക്കൂടെ അവിടുത്തുകാർക്കു കിടന്നാൻ ഞെരുക്കമാണ്. ഇവറ്റു ഇതെങ്ങാൻ നടക്കുന്നതു രാത്രിയിലാണ്. ഉറവ്, ചിത്തം, വേട്ടാളൻ, തേനീച്ച, പൂഴി മുതലായവയെ ഇവ തി

നാം. ഒരു വലിയ പ്രാണിയെ തിന്നുമ്പോൾ ഇത് അ
ണ്ണാനേപോലെ ഭരമത്തിരിക്കുന്നു. ഇതിന്റെ സ്വഭാ
വം കണ്ടാൽ ഇത് ഒരു ചെറുതരം മരണാഭിയാണെന്നു
തോന്നും. എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ ഇതിന്റെ തല നേർത്തു
കഴിപ്പോലെ നീണ്ടതല്ല. ഒരു മാതിരി ഉരുണ്ടിട്ടാണ്.

ഉത്തിരമുള്ളൻ—(Armadills)

ദേഹത്തിന്മേൽ ഉത്തിരപോലെ ചെറിയ പരിച
കൾ നിരത്തിവെച്ചുപോലെ നിലുന്നുണ്ടാകും. ദേഹം
ആസകലം ഈ മാതിരി പരിചകളാൽ മൂടപ്പെട്ടതാകുന്നു.
ഇതിന്നു ശരീരം ചുരുട്ടി ഒരു ഉണ്ടപോലെ ആക്കാൻ സാ
ധിക്കും. മുൻകാലുകളിന്മേൽ തടിച്ചുനീണ്ട ശക്തിയുള്ള
നഖങ്ങളുണ്ടാകും. ഈ നഖംകൊണ്ടാണ് ഇതു നിലംകു
ഴിച്ചു മടകൾ ഉണ്ടാക്കുന്നത്. പിൻകാലുകളിലെ നഖം
അത്ര വലുതാകയില്ല. ഇവയിൽ ചില തരങ്ങൾ രാത്രി
യിലും ചിലതു പകുപ്പം ഇരതെണ്ടാൻ നടക്കും. എല്ലാ
ജന്തുക്കളും പ്രാണികളെ തിന്നുന്നവയാണെങ്കിലും ഒരു ത
രം സസ്യവും കൂടി തിന്നും. ഇവറ്റു എത്രയൊ ശാന്തശീ
ലന്മാരാകുന്നു. നാട്ടുകാർ ചിലപ്പോൾ ഇതിന്റെ പു
ത്തുമച്ച കത്തിയണക്കുന്നതു കണ്ടതായി ഡാർവിൻ പ്രസ്ഥാ
പിച്ചിരിക്കുന്നു. നിലത്ത് ഓരോ മടകഴിച്ചു അതിലാണ്
ഇതു പാക്കുന്നത്. ഇതിന് ഒരു മാതിരി വേഗതയോ
ടെ ഓടാൻ കഴിയും. സാധാരണ ചിതൽപ്പറ്റിന്റെ
സമീപമാണ് ഇതിന്റെ മടകാണുന്നതു ചിലതരം ജന്തു
ഭൂമിയുടെ അന്തർഭാഗത്തിൽതന്നെ പാക്കുന്നു. ഉത്തിരമു
ള്ളൻ ഒറ്റയായിട്ടേ നടക്കാറുള്ളൂ. ഇതിന്നു നല്ലവണ്ണം

നീതുവാൻ സാധിക്കും. ഇനി ഉത്തിരമുള്ള നാരിൽ കാണുന്ന ചില പ്രത്യേക തരങ്ങളെ ചുരുക്കത്തിൽ വിവരിക്കാം.

ചെറിയ ഉത്തിരമുള്ളത്.

ഈ വർഗ്ഗത്തിൽ വെച്ചു ഏറ്റവും ചെറുത് ഈ തരമാണ്. ദേഹം അർദ്ധം നീളംതന്നെ ഉണ്ടാകയില്ല. ചിറകും ചെല്ലത്തോളം ദേഹത്തിന്നു ഒരു പരപ്പ് ജാതിയാണ്. തലയിന്മേലും പുറത്തും ഉത്തിര പടർത്തിവെച്ചതു നേർവരികളായിട്ടാണ്. ഉത്തിരകളുടെ ഇടയിൽ വെളുത്ത രോമങ്ങൾ ഉണ്ട്. ചിൻഭാഗം വിലങ്ങനെ ഈ ന്ന ഒരു മരക്കൊമ്പിന്റെ ഭാഗംപോലെ ഇരിക്കും. കുറിയ കാലുകളിന്മേൽ വലിയ നഖങ്ങളുണ്ട്. ചെണ്ണിനു വെണ്ണയ്ക്ക് രണ്ടു മുലകളുണ്ടു കാണാം. ഇതിനെ സുലഭമായിക്കാണുന്നതു തെക്കേ അമേരിക്കയിൽ ആർജെന്റൈൻ എന്ന ഭിഷിയാണ്. മുളളുള്ള കുറിക്കാടുകളും ഇലക്കളികളും നിറഞ്ഞ മണൽപ്രദേശത്താണ് ഇവറ്റു പാർക്കുന്നത്.

ഏലിമോറൻ ഉത്തിരമുള്ളത്.

വാൽ ആകൃതിയിൽ ഏലിയുടേതുപോലെയാണെങ്കിലും ചെറിയ ഉത്തിരകൊണ്ടു മുടപ്പെട്ടതാകുന്നു. പുറം മുഴുവനും വരിവരിയായിപ്പടർത്തിവെച്ചു ഉത്തിരകൾ ഉണ്ട്. ഇതൊന്നും പോരാഞ്ഞിട്ടു മുതുകിൽ ചില വെളുത്ത രോമങ്ങളും പൊന്തിനില്ക്കുന്നതു കാണാം. ദേഹം ഏകദേശം ഒന്നര അടിനീളമുണ്ടാകും. ഇതും തെക്കേ അമേരിക്കയിൽ കണ്ടുവരുന്ന ഒരു ജന്തുവാകുന്നു. ഇതു പാ

ട്ടികളേ പ്രസവിക്കുന്നു. ഇതു ക്ഷണംമെരുങ്ങും. മെരുങ്ങി യകൂട്ടരെ ഒട്ടിക്കിക്കളയുന്നതു നായും പൂച്ചയുമാണ്. പല തരം പഴങ്ങളും ഫലങ്ങളും ഇവ തിന്നും. വാഴക്കൂമ്പി ന്റെ വിടന്ന് പോളകളിൽ കടന്നുചെന്നു തേനും ഇവ കുടിക്കും.

നിലയണ്ണാൻ.

യൂറോപ്പ്, സൈബീറിയ, വടക്കെ അമേരിക്ക, ഏ നീ രാജ്യങ്ങളിൽ ഇവയെ കാണും. ഇതിന്നു കവിളിൽ കരങ്ങിനെപോലെ സഞ്ചി ഉണ്ട്. ശരീരത്തിന്റെ ഓരോ ഭാഗത്തോ, പുറത്തോ, വര ഉണ്ടാകും. വാൽ ദേഹത്തു ക്കാൾ ചെറുതാകുന്നു. ഇവ ദേശാടനം ചെയ്യുന്ന ജന്തു ക്കളാകുകൊണ്ട് ഒരു കുറി ഒരേടത്തു കണ്ടാൽപിന്നെ ഒ രു കുറി അവിടെത്തന്നെ കാണുമെന്നു കരുതിക്കൂടെ. ഏ ന്നാൽ ആഹാരം ക്ഷിപ്രലഭ്യമായ ഭിക്ഷ ഇവ ക്ഷണം വിട്ടു പോക പതിവില്ല. മുട്ടുള്ള കാലത്തേക്കുവേണ്ടി ഭക്ഷണം ശേഖരിച്ചുവെക്കുന്ന സമ്പ്രദായം ഇവററുക്കമുണ്ട്.

മുയലണ്ണാൻ—(Susulik)

ഇത് അണ്ണാക്കൊട്ടൻ എന്ന ഉപവർഗ്ഗത്തിൽപെട്ട ഒരു പ്രത്യേകജാതി ജന്തുവാണ്. യൂറോപ്പിലും, വടക്കൻ ആന്ത്യയിലും വടക്കൻ അമേരിക്കയിലും ഇവററ അധിവ സിക്കുന്നു. ദേഹത്തിന്നു ധാരാളം സ്തൂലത ഉണ്ട്. എ ന്നാൽ വാൽ ചെറുതാണ്. ദേഹം ഏഴ് ഇഞ്ചും വാൽ ര ണ്ടര ഇഞ്ചും നീളമുണ്ടാകും. ഇവററ മടയിൽ പാർക്കുന്ന ജന്തുക്കളാണെന്നു കൂടാതെ ഓരോ കൂട്ടമായിട്ടേ ഓരോ ഭിക്ഷിൽ

കൂടുകയുള്ളു. അതുകൊണ്ട് ഇവറ്റു പാർക്കുന്ന ദിക്കിൽ അടുത്തടുത്തു വളരെ മടകൾ കാണാം. ഓരോ മടക്ക് എട്ടടി ആഴമുണ്ടാകും. മടയിൽ പ്രവേശിക്കാൻ ഒരു പാത മാത്രമേ ഉള്ളൂ. മടയിൽ കിഴങ്ങും ധാന്യവും ഫലവും സാധാരണ ശേഖരിച്ചുവെക്കുന്നു. ചുണ്ടലികളേയും ചെറുപക്ഷികളേയും, പക്ഷിമുട്ടകളേയും ഇവ തിന്നും. ശശാദിയിൽപെട്ട മറ്റു ജന്തുക്കളെപ്പോലെതന്നെ ഇവയും ക്ഷണം മെരുങ്ങും. ഇതിന്റെ മാംസം നാട്ടുകാർ (തദ്ദേശക്കാർ) തിന്നും.

വരിയൻ മുതലണ്ണാൻ.

ഇത് അമേരിക്കയിൽ കാണുന്ന ഒരു തരം മുതലണ്ണാനാണ്. ഇവ ചുണ്ടലികളേയും മറ്റും പിടിച്ചുതിന്നുന്നതുകൂടാതെ അണ്ണാനാരെയും കൂടി പിടിച്ചുതിന്നുമെന്നു കേൾക്കുന്നു. അണ്ണാനായുടെ ചോര കുടിക്കുകയും തലച്ചോർ തിന്നുകയും ചെയ്യും. കോഴിമുട്ടകൾ അപമാരിക്കുന്നതുകൂടാതെ ഇവ തരമുള്ളപ്പോഴൊക്കെ കോഴിക്കുഞ്ഞുകളേയും പിടിച്ചുകൊണ്ടുപോകും.

പൈറീമുതലണ്ണാൻ — (The Prairie marmot)

ഇതിന്റെ വാലും ചെവിയും കവിൾസഞ്ചിയും ചെറുതാണ്. ഈ ജാതിയിലും രണ്ടു മൂന്നു തരക്കാകര കാണുന്നുണ്ട്. ദേഹം ആകപ്പാടെ ഒരു നീളമുണ്ടാകും. വാലിന്റെ നീളം അഞ്ചിഞ്ചാണ്. ഇവ ഓരോരോ വലിയ കൂട്ടമായിട്ടാണ് പാർക്കുന്നത്. അടുത്തടുത്തു മടകൾ കഴിച്ചതായ ഇരുനൂറ് ഏക്കർ വിസ്താരമുള്ള സ്ഥലത്ത് ഇവറ്റു പാർക്കുന്നതായിക്കണ്ടിരിക്കുന്നു. ഓരോ മടയിൽ അ

ബുപത്തു ജന്തുക്കളുണ്ടാകും. മടയുടെ ഒരു ഭാഗത്തു രണ്ടു ടി ഉയരവും, ആറടി ചുറ്റളവും ഉള്ള ഓരോ വൃത്താകാരമായ എകന്ന് മതിൽ ഉണ്ടാകും. അന്യോന്യം പത്തുമുപ്പതുവാരം അകലെയായി നില്ക്കുന്ന ഈ മാതിരി ഓരോ എകന്ന് സ്ഥലത്ത് ഓരോ പ്രൈവീ മുയലണ്ണാൻ കാവലുണ്ടായിരിക്കേണ്ടിയിരിക്കും. ശത്രുവായിരിക്കും എന്നു കരുതാവുന്ന വല്ല ജന്തുവും അടുത്തുവരുമ്പോൾ കാവലുണ്ടാൻ 'ടപീറ' 'ടപീറ' എന്ന ശബ്ദം പുറപ്പെടുവിക്കുകയും, ആ ശബ്ദം കേട്ടമാത്രയിൽ ബാക്കിയുള്ളവർ മടകളിൽ പോരൊളിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. ഇവറ്റു പുല്ലിന്റേറവേരാണ് തിന്നുന്നത്. ഈ ജന്തുക്കൾ ഉണ്ടാക്കിയ മടകളിൽ ചിലപ്പോൾ ചെറിയ ഒരുതരം നത്തിനേയും വിഷവാഹിയായ ഒരു തരം പാമ്പിനേയും കാണാം. ഇവ മൂന്നും ചങ്ങാതിമാരായി ഒരു മടയിൽ പാർക്കുന്നതാണെന്നു വിചാരിപ്പാൻ ന്യായമില്ല. ഈ തരം നത്ത് സാധാരണ ഒഴിഞ്ഞ മടകളിലാണ് വന്നുകൂടുന്നത്. പാമ്പ് ഇവറ്റയുടെ കഞ്ഞുക്കളെ പിടിച്ചു വിഴുങ്ങാൻ വരുന്നതാണ്.

പാററാൻജാതി (The flying squirrels)

ഈജാതിയെ മൂന്നു തരങ്ങളായി വിഭാഗിക്കാം. ഇവറ്റയുടെ രണ്ടു ഭാഗത്തും വീതിയേറിയ തോൽ മടങ്ങിച്ചുളിഞ്ഞു തുങ്ങിനില്ക്കുന്നത് കാണാം. ചാട്ടുമ്പോൾ ഈ തോൽ പരത്തി, പറക്കുന്ന സമ്പ്രദായത്തിൽ കറെ അധികം ദൂരെ ഇവയ്ക്കു ചെന്നുവീഴാം. ഇവയിൽ ചെറുതരങ്ങൾ അഞ്ചുമുതൽ പന്ത്രണ്ടുവരെ ഇഞ്ച് നീളമുണ്ടാകും.

ചെറുതരം പാററാമ്പാർ വടക്കുണ്ടാമേരിക്ക, സൈബീ
റിയ, അബ്ബാസിസ്ഥാനും മുതലായ രാജ്യങ്ങളിൽ കണ്ടു
വരുന്നു. ഇവയിൽ ചിലതിന്നു ഒരു പ്രസവത്തിൽ നാലു
കുഞ്ഞുകളുണ്ടാകും. ഇവ രാത്രിസഞ്ചാരികളാണ്. ചി
ലപ്പോൾ വളരെ എണ്ണം ഒരേമരത്തിന്മേൽ പാർക്കുന്നതു
കാണാം. ആ സമയത്തു മരത്തിൽ ഘനമുള്ള ഒരു സാധ
നംകൊണ്ടു മുട്ടിയാൽ ഇവ പറന്നു ചാടാതിരിക്കയി
ല്ല. ഇത് ഓരോ മരത്തിന്മേൽനിന്നു മറെറാന്നിൽ പാ
റിവീഴുന്നത് ഒരു നല്ല കാഴ്ചയാണ്. പാറി, ഒരു മരത്തി
യിന്മേൽ വീണ ഉടനെ, ഇതു മേലോട്ടുകേറിപ്പോകുന്നു.
എന്നിട്ടു മറെറാന്നിന്മേൽ പറന്നു വീഴുന്നു. ഇന്ത്യയിൽ
സാധാരണ കണ്ടുവരുന്ന പാററാമ്പാർ വലിപ്പം ജാസ്കിയു
ള്ള തരക്കാരാണ്. നമ്മുടെ മലയാളരാജ്യത്തും ഇവ പറ
യെ എത്രയെങ്കിലും കാണാം. രാത്രിസഞ്ചാരിയാകുകൊ
ണ്ടു നിലാവുള്ള രാത്രിയാണ് ഇതിനെ കണ്ടുചിടിക്കാൻ
നല്ല അവസരം. തിരൂരിൽ ഒരു പുളിമരത്തിന്മേൽനിന്ന്
ഇരുപതുവര അകലെ നിന്നിരുന്ന ഒരു തെങ്ങിന്മേൽ ഇ
തിലൊന്നു പാറിവീഴുന്നതു ഞാൻ കണ്ടിട്ടുണ്ട്. ഇത് വ
ളരെ കർക്കശ്യം നശിപ്പിക്കുന്നതുകൊണ്ട്, ഇതിനെ വെ
ടിവെപ്പാൻ സമീപമുള്ള പറമ്പുടമക്കാരൊക്കെ, ഓരോ
നാളികേരം തോക്കുകാരനും സൗജന്യംകൊടുക്കു പതിവാ
ണ്. ഇവയിൽ ചിലത് 80-വര പാറിപ്പോകുമെന്നു
കേൾക്കുന്നു. ഇവയും ക്ഷണം മെരുക്കുമെങ്കിലും മെരു
ക്കിയ ജന്തു വളരേകാലം ജീവിക്കുന്നില്ല. കാശ്മീരത്തു രോ
മം ജാസ്കിയുള്ള ഒരുതരം പാററാമ്പാണ്. ഇതിന്റെ ദേ
ഹം ഒന്നരണുടിയും വാൽ രണ്ടുടിയും നീളമുണ്ടാകും.

നീർനായകൾ — (Beavers)

മുൻവിവരിച്ച ജന്തുക്കളോടു സാദൃശ്യപ്പെടുത്തിനോക്കിയാൽ ഇത് ഒരുമാതിരി പലിപ്പമുള്ള ജന്തുവാണെന്നു വിചാരിക്കാം. കെട്ടിടം കെട്ടുന്നതിന് ചതുരനും നാശക്കാരനുമായ ഒരു വല്ലാത്തതരം ജന്തുവാണ്. യൂറോപ്പിലും ആസ്ട്രിയയിലും അമേരിക്കയിലും നീർനായകളെ കാണാം. നമ്മുടെ രാജ്യത്തിലെ പുഴകളിൽ ഇവററയെ കാണാതിരിക്കില്ല. വയനാട്ടിലെ ചില പുഴയിൽ കൂടി ഞാനിതിനെ കണ്ടിട്ടുണ്ട്. ഭേദമന്തിന്ന് ഒരുവക സ്വഭാവമുണ്ടെന്നു സമ്മതിക്കണം. പിൻഭാഗം മുൻഭാഗത്തേക്കാൾ തടിച്ചിട്ടാണ്. തല തടിച്ചുരുണ്ടിട്ടും ചെവി ചെറുതുമാകുന്നു. വാൽ തടിച്ചു പരന്നിട്ടാണ്. പിൻകാലുകളുടെ വിരലുകൾ താരാവിന്റെ വിരലുകളേപോലെ തോൽകൊണ്ട് അന്യോന്യം ബന്ധിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. മുക്കിന്മേലും കാലടിയിന്മേലും രോമമുണ്ടാകയില്ല. ബാക്കി ഭാഗങ്ങളിൽ നല്ല മുററും മൃദുത്വവുമുള്ള രോമങ്ങൾ ഉണ്ട്. വാൽ ഉൾപ്പെടെ മുന്നരങ്ങളി നീളം കാണുന്ന ഈ ജന്തു പിന്നെ ഒരടി നീളമുള്ള വാൽ ഉണ്ടാകും. ഒരു നീർനായ അറുപതുരാത്തൽ തുടങ്ങും. ഇവററയുടെ രോമമുള്ള തോലിന്നു വളരെ വിലയുള്ളതുകൊണ്ട് ഇവയെ സകലരാജ്യങ്ങളിൽ നിന്നും വേട്ടയാടിക്കൊല്ലാൻ യത്നിക്കുന്നുണ്ട്. ഇതു മേയുവായിട്ടു, പണ്ട് ഇവററ സമൃദ്ധിയായുണ്ടായിരുന്ന പല രാജ്യങ്ങളിൽനിന്നും, ഇതിന്റെ വംശംതന്നെ ഒട്ടുങ്ങിപ്പോയിട്ടുണ്ട്. നീർനായകൾ വെള്ളത്തിൽ പാകുന്ന ജന്തുക്കളാകുന്നു. ഇവററയുടെ സാധാരണാഹാരം മരങ്ങളുടെ

ചുള്ളിയുമാണെങ്കിലും, പുഴവഴിയായി വളരെ നാഴിക ഉള്ളേട കേരിച്ചെല്ലമ്പ്രം ഫലവും ധാന്യവും ഇവറ്റിന്നും. ഓരോ കൂട്ടമായതില്ലാതെ ഇവറ്റു ഒറ്റയായി പാർക്കുകയല്ല. ചില സമയത്ത് ഈ ജന്തുക്കൾ താമര, പുത്തളി മുതലായ നീർച്ചെടികളുടെ തണ്ടും കിഴങ്ങും ധാരാളം തിന്നുകയും ചെയ്യും. ആഹാരം ശേഖിച്ചുവെക്കുന്ന പതിവും ഇവറ്റുണ്ടുണ്ട്. നീർനായകൾ പുല്ലുപോലെ വലുതായ പാപ്പിടങ്ങൾ പുഴകളിൽ കെട്ടിയിരുത്തുന്നു. ഒഴുക്കുന്റെ ഗതിനോക്കി മനസ്സിലാക്കി, ഈ ആവശ്യത്തിനായി ഇവന്നു പുഴക്കരയിൽനിന്നു മരങ്ങൾ മുൻപല്ല കൊണ്ടു കാണുവാനുള്ള പുഴയിൽ വീഴുന്നു. പിന്നെ മരത്തിന്റെ കൊമ്പുകളും കഴിച്ചു തോലും ചൊരിച്ചു, അതു മെല്ലെ തന്റെ വീട്ടുപണിക്കു കൊണ്ടുപോകുന്നു ഇങ്ങിനെ അണകെട്ടുവോലെ കെട്ടിയിരുത്തുന്ന ഇവറ്റയുടെ പാപ്പിടം 200 പാർക്കുവേണ്ടതാകും. നീർനായയുടെ ചിന്ത ഭാഗത്തിൽനിന്നു കണ്ണുപോലെയുള്ള ഒരു വക പടാതും എടുക്കുന്നുണ്ട്. മെഴുപോലെ തോന്നുന്ന ഈ പടാതും ഒരു തരം മരന്നായുപയോഗിച്ചുവരുന്നു. ഇതിന്നു റാത്തലിന് ഇരുപത്തഞ്ചുറൂപ്പിക വില കിട്ടുമത്രെ. ഈ കാലങ്ങളിൽ ഇതിന്റെ നാലിരട്ടി വിലക്കും കിട്ടുന്നതല്ല. 1891-ാംമാണ്ടിൽ ലണ്ടൻ പട്ടണത്തിൽ വെച്ചുതന്നെ 1486 റാത്തൽ വിറ്റിട്ടുണ്ടായിരുന്നു.

എലികൾ.

ഈ ഉപവർഗ്ഗത്തിൽപ്പെട്ട ജന്തുക്കളില്ലാത്ത രാജ്യം ഭൂമിയിൽ ഇല്ല. മനുഷ്യക്കു ഇത്ര വലിയ ദ്രോഹികൾ നൂ

നധാരികളിൽ മറെറാന്നമില്ലെങ്കിലും, വളരെജാതി ജന്തുക്കൾക്ക് ഇവറ്റ ആഹാരമായിത്തീരുന്നതുകൊണ്ട് ഇവറ്റ കേവലം ഉപയോഗമില്ലാത്ത ജന്തുക്കളാണെന്നും പറഞ്ഞുകൂട. എലികളെ തിന്നുന്ന മനുഷ്യന്മാരും ഇല്ലെന്ന്. ഇങ്ങിനെ ചെയ്യുന്നതുകൊണ്ടു അവരെ കുറ്റം പറയാനും പാടില്ല. എലിയും അണ്ണാനും മുമ്പും ഒരേ വർഗ്ഗത്തിൽപെട്ട ജന്തുക്കളായിരിക്കുമ്പോൾ അണ്ണാനേയും മുമ്പിനേയും തിന്നുന്നവർക്ക് എലിയെ തിന്നുന്നവരെ നിശ്ചയമായി വിചാരിപ്പാൻ വഴി കാണുന്നില്ല. എലികളിൽ വളരെ ജാതി ജന്തുക്കളുണ്ടായിരിക്കുകൊണ്ടു ചില ജാതികളെ മാത്രമേ ഇവിടെ വിവരിക്കാൻ സാധിക്കുകയുള്ളൂ.

അണ്ണാനെലി.

ദേഹം കണ്ടാൽ എലിയാണെന്നു തോന്നും. എന്നാൽ വാലിന്നു രോമം ഉണ്ട്. എത്രയോ ചെറുതായ ഈ ജന്തു അണ്ണാനെപ്പോലെ മരങ്ങളിന്മേലാണ് പാർക്കുന്നത്. കുട്ടികൾ ഇതിനെ മെരുക്കിപ്പോറുക പതിവാണ്. ദേഹത്തെ സംബന്ധിച്ചു തലയും കഴുത്തും അസാരം വലുതാണെന്നു തോന്നും. വല്ലതും തിന്നുന്നത് അണ്ണാനെപ്പോലെ ഒരേടത്തിരുന്നു ഭക്ഷണസാധനം കൈക്കൊണ്ടു പിടിച്ചിട്ടാണ്. അണ്ണാൻ ഇരതെണ്ടുന്നതു പകലാണെങ്കിലും അണ്ണാനെലി രാത്രിയായാൽ മാത്രമേ ഇരതെണ്ടുകയുള്ളൂ. ഇടതിങ്ങിയ കുറിക്കാടുകളിൽ ഇവറ്റ കൂടുകയും, കുറിക്കശെത്രമുള്ള രാജ്യത്തിലെ ജന്തുക്കളെപ്പോലെ ഇവറ്റ ഫേമന്തകാലാരംഭത്തിൽ ഒരു ഭീഷണി പ്രകാരംഭിക്കും. ഈ നിദ്ര ചിലപ്പോൾ ആറുമാസത്തോ

ഉമുണ്ടാകും. ഇതിനെക്കാൾ അല്പം വലുതാണ്, അണ്ണാൻറെ വാലുപോലെ നീണ്ടു് രോമം നിറഞ്ഞ വാലുള്ള മറ്റൊരുതരം അണ്ണാനെലി. ഇതിന്റെ ഭേദത്തിന്റെ വണ്ണം കാപ്പും വെളുപ്പും ഇടകലന്നിട്ടാണ്. പക്ഷികൾ ഒഴിച്ചിട്ട കൂടുകളാണ്, ഇവറ്റു കട്ടിയെ പ്രസവിക്കാനുപയോഗിക്കുന്ന പാപ്പിടങ്ങൾ.

തുളളനെലി.

മുൻകാൽ വളരെ കറുത്തു പിൻകാൽ വളരെ നീളവുമുള്ള ഒരുതരം എലിയാണ് തുളളനെലി. ഇതിന്റെ വാലും വളരെ ഭീമമുള്ള അമ്പയവമാകുന്നു. ദേഹം മൂന്നിഞ്ചെ നീളമുള്ള എങ്കിലും വാലിന്നു നീളം അഞ്ചിഞ്ചു് കാണും. ഉയന്നു് ദിക്കിലും താണു് ദിക്കിലും, കാട്ടിലും കൃഷിസ്ഥലങ്ങളിലും ഇവറ്റയെ കാണുമെങ്കിലും ഒരേടത്തും സുഖമോയുണ്ടാകയില്ല. ഇതിന്റെ ഗമനരീതി പെരുവാലന്റേതുപോലെയാണ്. തുളളപ്പോകുമ്പോൾ കാൽനിലത്തു തൊടുന്നുണ്ടോ എന്നു സംശയിച്ചുപോകും. അതു വേഗതയിലാണ് ഇവറ്റയുടെ ഗതി.

ഐവിരലൻ ജെർബോവാ.

ആന്യയുടെ മദ്ധ്യപ്രദേശത്തിലും യൂറോപ്പിലും, പേർസിയയിലും ഇവറ്റയെ കാണും. ഇത് ഓരോ ചെറിയ കൂട്ടമായിപ്പാർക്കുന്നു. ഇതിന്റെ പിൻകാൽ മുൻകാലേക്കാൾ നീണ്ടിട്ടാണ്. രണ്ടു കാലിന്മേൽ നിലു്നല്ലാതെ കൈ നിലത്തു തൊടുവിട്ടു്നടപ്പാൻ സാധിക്കയില്ല. ഇതിന്റെ ഗതിയും പെരുവാലന്റെ ഗതിപോലെയാണ്. തുളളിക്കൊണ്ടുള്ള ഇതിന്റെ ഗതിക്കു വന്നുചേരുന്ന വേ

ഗത ചില്ലറയല്ല. ഗതിവേഗതയുള്ള ഒരു കതിരക്കുപോലും ഇവററയെ തോല്പിക്കാൻ സാധിക്കുകയില്ല. ഇവററിന്റെ മടയ്ക്ക് അഞ്ചാറു ചാരങ്ങളുണ്ടാകും. ഈ ആറു ചാരങ്ങളിൽകൂടെയും ചെല്ലുന്നതു മടയുടെ മലപ്പത്തിലേക്കാണ്. ഈ മലപ്പ്രദേശത്തിൽനിന്നു സമത്വനായ ഇവൻ മറെറാരു ചാരം ഉണ്ടാക്കിപ്പെച്ചിട്ടുണ്ട്. ഈ ചാരം ഭൂവിതാനത്തോളമെത്തുകയില്ല. അതുകൊണ്ടു പുറമെനിന്നു നോക്കിയാൽ കാണുകയുമില്ല. ഭൂവിതാനത്തിൽനിന്നു രണ്ടിഞ്ച് പോടെവരെ എത്തും. വല്ല ആപത്തും നേരിടുവാനിടയുണ്ടെന്നു കണ്ടാൽ, ഇവൻ ഈ ചാരത്തിൽവന്നു, രണ്ടിഞ്ച് മേലോട്ടു കഴിച്ച്, അതിലെക്കൂടി പുറത്തുവാടി രക്ഷപ്പെടുന്നു. ഒരു വടയിൽ സാധാരണയായി രണ്ടുമൂന്നു ജോട് ജന്തുക്കളുണ്ടാകും. ഓരോ പ്രാവത്തിൽ അഞ്ചാറു കുട്ടികളുണ്ടാകും. ഇവററയുടെ മാംസത്തിന്നുവേണ്ടി അവിടത്തിലെ ആളുകൾ, മടയിൽ വെള്ളം പകർന്നു ഇവററയെ പുറമെ ചാടിച്ചു പിടിക്കുന്നു.

മുവിരലൻ ജെർബോവാ.

മുൻകാൽ വളരെ കറുത്തും പിൻകാൽ വളരെ നീണ്ടതുമാണ്. ദേഹം 1½ ഇഞ്ച് നീളവും വാൽ എട്ടിഞ്ച് നീളവുമാണ്. വാലിന്റെ അറ്റത്തു നീണ്ട രോമങ്ങൾ ഉള്ളതുകൊണ്ട്, അവിടെ അല്പം തടി ഉണ്ടെന്നു തോന്നും. ഇത് അധിവസിക്കുന്നത് ഈജിപ്താജ്യത്തിലാണ്. രണ്ടു കാലിന്മേൽമാത്രം സാധാരണ സഞ്ചരിക്കുന്നതുകൊണ്ട്, രണ്ടുകാലനെലി എന്നുകൂടി ഇതൊരു പേർ സമ്പ്രദ

ഭിച്ഛിപ്പിടും. മുൻകൈകൾ നെഞ്ഞോടടുപ്പിച്ചുപിടിച്ചു കളയുന്നത് ഇതിന്റെ ഒരു പ്രത്യേകവിശേഷവിധിയാണ്. കണ്ണ് കണക്കിലേറെ വലുതാണെങ്കിലും എലിയുടെ മുഖപ്പായ നല്ലവണ്ണം തെളിഞ്ഞുകാണുന്നുണ്ട്. ഈ ജന്തുക്കൾ അധികമാനിക്കുകൊള്ളുന്നതു പൂഴിയും ചരലും നിറഞ്ഞ മരുഭൂമിയിലാണ്. ആ ഭിക്ഷിലേ സമ്പ്രദർശിക്കാണുവോൾ, ഈ ചെറുജന്തുക്കൾ ഏങ്ങിനെ കാലകേഴിക്കുന്നു എന്നു തോന്നിപ്പോകും. ഇവിടെ ഇവറ്റു ഓരോ കൂട്ടമായിട്ടാണ് പാർക്കുന്നത്. ഇവറ്റുയുടെ അടുക്കത്തന്നെ രണ്ടുമൂന്നുജാതിപ്പക്ഷികളെയും പലമാതിരിപ്പല്ലികളെയും കാണാം. ഈ ജെർബോവാ രാത്രിമാത്രം സഞ്ചരിക്കുന്നു. മഴയും തണുപ്പും ഇക്കൂട്ടക്കു വലിയ വിരോധമാണ്. മരുഭൂമിയുടെ നിറത്തോട് ഏകദേശം അനുകരിച്ച നിറം ഇവയ്ക്കുള്ളതുകൊണ്ട്, പുറത്തിറങ്ങിയാൽ ഇവറ്റുയെ ക്ഷണം കണ്ടുപിടിക്കുന്നത് ഒരു പ്രയാസമായ കാര്യമാണ്.

പലമോറൻ—(Hamster)

ഇത് ഒരുതരം ചെരുച്ചാഴിയാണ്. ഇതിനെ കാണുന്നതു യൂറോപ്പിലും ആസ്യയുടെ വടക്കുഭാഗത്തുമാണ്. കരണ്ടുകളോപ്പാലെ ഇവറ്റുയ്ക്കു കവിളുകൾ സഞ്ചിപ്പോലെ ആക്കാം. വായ് എത്രയൊ ചെറുതാണ്. നീളം ഒരു കൗണ്ടമെങ്കിലും വായ് രണ്ടിഞ്ച് മാത്രമേ കാണുകയുള്ളൂ. ഭേദത്തിനും കഴുത്തിനും നല്ല സ്തൂലത ഉണ്ട്. അറ്റം അസാരം കൂത്തിട്ടാണെങ്കിലും മുഖം ആകപ്പാടെ നോക്കിയാൽ നല്ല പരപ്പുള്ളതാണെന്നു തോന്നും. കണ്ണു

വലുതും ഉളിയുന്നതും, കാലം നഖവും ചെറുതുമായും. വരണ്ട മുഴുവായ നിലത്താണ് ഇതിനു പാർപ്പാൻ വളരെ ഇഷ്ടം കാണുന്നത്. മണലുള്ള സ്ഥലം മട കഴിപ്പാൻ പറവിയതല്ലാത്തതുകൊണ്ട്, ആ ദിക്കിൽ ഇവറ്റു കടിയേറ്റിപ്പാർക്കുകയില്ല. ഇതിന്റെ മടയോ, ഒരു തുല്യമായ സാധനമല്ലതാനും ഓരോന്നു് ഒന്നരണ്ടു വാർ ആഴം ഉണ്ടാകും. അതിന്റെ നേരെ മീതെ പ്രവേശനപാതയും ചരിഞ്ഞുനില്ക്കുന്ന ഒരു ഭാഗത്തിൽ ഒരു നിഷ്ക്രാന്തപാതയും ചെളിവായിക്കാണും. ഇതുകൂടാതെ നടുവിലെ അറയോടു സംബന്ധമുണ്ടായിട്ട്, ഒരു ധാന്യശേഖരണത്തിനുള്ള അറയും ഉണ്ട്. കുട്ടികൾക്കും, ആണിന്നും, പെണ്ണിന്നും ഒരു മടയിൽത്തന്നെ വെച്ചേറെ അറകളുണ്ട്. മടയിൽ കാണുന്ന ഉറക്കുറ ചെറുതും, ചോരേ പുൽകുഴന്നു കൂടും വേറിയതുമായും. ഓരോ ഉറക്കുറയ്ക്കു് ഇരണ്ടു ചോരമുണ്ട്. ഒരു ചോരം ആഹാരം ശേഖരിച്ചുവെച്ച അറയിലേക്കും മറെറാന്നു പുറമേയും പ്രവേശിക്കുന്നതിന്നു വേണ്ടിയാണ് ആഹാരംവെച്ച അറ എല്ലാസ്തേഴും ധാന്യംകൊണ്ടു നിറഞ്ഞിരിക്കും. ഫേമന്തൻദ്ര ഈ ജന്തുക്കൾക്കും ഉണ്ട്. നിദ്രയിൽനിന്നു മാർച്ചിമാസത്തിൽ ആണും ഏപ്രിൽമാസത്തിൽ പെണ്ണും ഉണന്നു പുറത്തുവരുന്നു. പുറത്തുവന്നുടനെ ഇവറ്റു കണ്ണിൽകണ്ടതൊക്കെ ആത്തിയോടെ തിന്നുന്നു. ചെറുപക്ഷിയേയും മുണ്ടെലിലേയും വണ്ടിനേയും ഇവറ്റു കണ്ടെത്തു വെച്ചേക്കുകയില്ല. വേനലുക്കാലത്തു പാർപ്പാൻ ഇവറ്റു മറെറാരുതരം മടകളുണ്ടാക്കി ഇന്നു ചോരൻ വട്ടംകൂട്ടുന്നു. ഈ സമയം

ത്ത് ആൺജന്തുക്കൾ തമ്മിൽ കണ്ടുമുട്ടിയാൽ അതികഠിനമായ യുദ്ധം നടക്കും. ഓരോ പ്രസവത്തിൽ ആറു മുതൽ പതിനെട്ടുവരെ കുട്ടികളുണ്ടാകും. പ്രസവിച്ചവീഴ് വോൾ, കുട്ടി, രോമമില്ലാത്തതും കണ്ണുതുറക്കാത്തതും ഉള്ള സ്ഥിതിയിലാണിരിക്കുന്നത്. വർണ്ണശക്തി ഇത്ര കലശലായുള്ളപ്പോൾ ഈ ജന്തുക്കളേ ഓരോ കൂട്ടത്തിൽ അനവധി കണ്ടുവരുന്നതിൽ അതിശയിക്കുവാനില്ല. എണ്ണിയാൽ തീരാത്ത ഇവററയുടെ കൂട്ടം കൃഷികൾക്കു വളരെ ഉടവുണ്ടാക്കുന്നു. മിക്ക അവസരത്തിലും പ്രാപ്പിടിയൻ, ക്രമൻ, നത്ത് കാക്ക മുതലായ പക്ഷികൾ ഇവററയെ തിന്നുതീക്കുന്നു. കല്ലുണ്ണി മുതലായ ജന്തുക്കളും ഇവററയുടെ തുക കുറയ്ക്കുന്നു. കല്ലുണ്ണി മുതലായവററയ്ക്ക് ഇവയുടെ മടകളിലും തുരന്നു പ്രവേശിക്കാൻ സാധിക്കുന്നതുകൊണ്ട്, ഈജാതിപ്പെരുച്ചാഴികളെ ഏതുനിലയിലും കൊന്നുതിന്നാൻ അവററയ്ക്കു പ്രയാസമില്ല. മനുഷ്യന്മാർ നശിപ്പിക്കുന്ന എണ്ണവും ചില്ലറയല്ല. ഇവററയെ നശിപ്പിക്കുവാൻവേണ്ടി ഗവണ്മെണ്ട് സമ്മാനവും കൊടുത്തിരുന്നു. 1888-ൽ ഒക്കററ ജില്ലയിൽനിന്നു 97,519 ജന്തുക്കളെ മനുഷ്യർ സംഹരിച്ചു സമ്മാനം മേടിച്ച് ടൂണ്ട്. പലമോറൻപെരിച്ചാഴികളുടെ മട കിളച്ചാൽ മനുഷ്യക്കു വളരെ ധാന്യം കിട്ടാറുണ്ട്. അതുകൊണ്ട്, നെയ്യപ്പം തിന്നാൽ രണ്ടുണ്ടു കാര്യം എന്നു പറഞ്ഞപോലെ, ഇതിനെ കൊന്നാലും ലാഭം രണ്ടുപ്രകാരത്തിലുണ്ട്.

നീർപെരിച്ചാഴി—(Musquash)

ഇതു വടക്കൻ അമേരിക്കയിൽ കണ്ടുവരുന്ന ഒരുത

രം പെരുച്ചാഴിയാകുന്നു. ദേഹം നന്നു തടിച്ചിട്ടാണ്. വാ
ലിന്മേൽ രോമമില്ല. കാലിന്റെ വിരലുകൾ പകുതി
തോൽപ്പാടുകൊണ്ട് മൂടപ്പെട്ടിരിക്കും. ദേഹം ഒരടിയും
വാൽ പത്തിഞ്ചും നീളമുണ്ടാകും. തല തടിച്ച പരന്നിട്ടാ
ണ്. ഇതിനു പ്രത്യേകമായടയാളപ്പെടുന്ന ഒരു കഴുത്തു
ണ്ടെന്നു കേവലം തോന്നുകയില്ല. കണ്ണു അസാരം ചെറു
താണ്. ചെവി അതിന്റെ ചുറ്റുമുള്ള നീണ്ട രോമശ്രേ
ട്ടത്തിൽ ഒതുങ്ങിപ്പോയിരിക്കുന്നു. അറയവങ്ങൾ കറിയ
തും രോമം നീർനായയുടേതുപോലെ മൂഴുവായതുമാകുന്നു.
ഇവ ചെളിയിൽ അധിവസിക്കുന്ന ജന്തുക്കളാകുന്നു. കള
ങ്ങൾ, ഏരികൾ, ഒഴുക്കുകൾ, പാത്ത തോടുകൾ, ഇതു ക
ളിലാണ് നീർപെരിച്ചാഴികളെ സാധാരണ കണ്ടുവരുന്ന
ത്. പുല്ലുകളുടെ വേരുകളും നീർച്ചെടികളും തിന്നുന്ന
തുകൂടാതെ ഇവ വലിയ ഓരിക്കുകളും (കക്കുകളും) തിന്നും.
ആഹാരത്തിൽ ഇത് ഒരു വലിയ രാക്ഷസസ്വഭാവം കാ
ണിക്കുന്നുണ്ട്. ചത്തോ, മുറിയേറു വയ്യാതെയോ കിട
ക്കുന്ന സ്വന്തതരം ജന്തുക്കളെയും ഇവർ തിന്നാൻ മടി
ക്കറില്ല. ഇഷ്ടമുള്ളവർ മരിച്ചാൽ അവർ പെരുമാറി
യിരുന്ന സാധനങ്ങൾ ബാക്കിയുള്ളവർ ഓർമ്മക്കു സൂക്ഷി
ച്ചുവെക്കുമ്പോലെ, സ്വജനങ്ങൾ ഒന്നിനും വയ്യാതാക
മ്പോൾ അവരയുടെ ഓരോ കഷണം മാംസം ഓർമ്മക്കാ
യി പച്ചയിൽ നിക്ഷേപിക്കുന്നതായിരിക്കും നമ്മുടെ നീർ
പെരിച്ചാഴികളുടെ ഇടയിൽ പ്രചാരം വന്നുപോയ നട
വടി. നീർപ്പെരിച്ചാഴി നല്ലവണ്ണം നീന്തു എന്നു പ്രത്യേ
കം പറയേണ്ടതില്ല. ചെളിയിൽ വളരേനേരത്തോളം

ആണ്ടുകിടപ്പാനുള്ള ശക്തിയും ഇതിനുണ്ട്. രാവു പകലും സമയഭേദമില്ലാതെ ഇവറ്റു ഇരതെണ്ടിനടക്കും. ഇവറ്റു തങ്ങളുടെ പാപ്പിടങ്ങളായി തീരത്തു കഴിച്ച് ഉണ്ടാകുന്ന മടകളുടെ പ്രവേശനപാത വെള്ളത്തിൽ കൂടേയാണ്. എന്നുവെച്ചാൽ വെള്ളത്തിന്റെ വിതാനത്തിൽനിന്നും ഉയർന്നു കിടക്കുന്ന മടയുടെ പ്രവേശനപാത, വെള്ളത്തിന്റെ വിതാനത്തിന്റെ അടിയിലാണ് നില്ക്കുന്നത്. മട പത്തുപതിനഞ്ചടി ഉള്ളൊട്ടനീണ്ടുകിടക്കും. അതിൽ ചിലപ്പോൾ മുഴുതമുള്ള സാധനങ്ങൾ കൊണ്ടുവെച്ചു ഓരോ കൂടും പണിചെയ്യും.

സാക്ഷാൽ എലി.

ഇതിന്റെവാൽ നീണ്ടതും രോമമില്ലാത്തതുമായതും ചെവി വലുതും കണ്ണു തുറിച്ചു പ്രകാശിക്കുന്നതുമാണ്. മുഖത്തിന്റെ അറ്റം കൂർത്തും ദേഹം മെലിഞ്ഞു ഭംഗിയുള്ളതുമാണ്. ഗതാഗതം ചെയ്യുന്നതു ചുറ്റുചുറ്റുക്കോട്ടും വേഗതയോടും ചാടുന്ന സമ്പ്രദായത്തിലുമാണ്. ദേഹത്തിന്നു വീളങ്ങുന്ന വണ്ണങ്ങൾ കാണുകയില്ല. അധിവാസം ആശ്വാസസ്ഥലത്തിലാണ്. സാക്ഷാൽ എലികളെ എത്രയോ തരം ജന്തുക്കളായി വേർതിരിക്കാം. ഇതിന്റെ ഒരു ചുരുങ്ങിയ വിവരണം തന്നെ എഴുതേണമെങ്കിൽ വ്യാസൻ പറയേണ്ടിയും ഗണപതി എഴുതേണ്ടിയും വരും. അതുകൊണ്ട് ഇതിൽ ചില തരങ്ങളേ മാത്രം ഇവിടെ എടുത്തുപറയാം.

കരിമുഞ്ഞപ്പെരുച്ചാഴി— (The brown rat)

ഈ തരം ജന്തുവെ യൂറോപ്പിലാണ് കാണുന്നത്.

അവിടെ പുരാതനകാലത്തുണ്ടായിരുന്ന കരിമ്പൈരുച്ചാഴി
യുടെ ആധിപത്യം, പിന്നീട് യദൃച്ഛയാ അവിടെ എത്തി
ച്ചെരുവാനിടയായ കരിമ്മഞ്ഞപ്പെരുച്ചാഴി, പൊക്കിയി
രിക്കുന്നു. ഇതിന്റെ ജന്മഭൂമി ഏതായിരിക്കുമെന്നു അ
ന്വേഷിച്ചുനോക്കിയപ്പോൾ, ഇവ, ചണ്ടോരുകാലത്തു ചീ
നത്തിന്റെ പടിഞ്ഞാറുഭാഗത്തിൽനിന്നു ദേശാടനം പെ
ണ്ണാൻപുറപ്പെട്ടവരായാണെന്നു മനസ്സിലായി. ഇംഗ്ലണ്ടിൽ
കടന്നു കപ്പലുകളിൽ കേറുന്ന ചരക്കുകളുടെ ഇടയിൽ
കെണിത്തുപോയതുകൊണ്ടായിരിക്കണം. ഇതേവഴിയാ
യിത്തന്നെ ഇവർ വടക്കേഅമേരിക്കയിലും എത്തിച്ചേ
ർന്നിരിക്കുന്നു. ദേശം ഏഴിഞ്ച് നീളമുണ്ടെന്നു മാത്രമല്ല
അതിന്നുധാരാളം സ്വലതയും ഉണ്ട്. ഇതു കരിമ്പൈരുച്ചാ
ഴിയേക്കാൾ വളരെ ശക്തിയുള്ള ജന്തുവാകുന്നു. എന്നല്ല,
തരംകിട്ടുമ്പോൾ കരിമ്പൈരുച്ചാഴിയെ പിടിച്ചു തിന്നാനും
മടിക്കാത്തവരാണ്. മനുഷ്യക്കുപയോഗമുള്ള സക
ലവിധ ധാന്യങ്ങൾ എന്നുവേണ്ട കണ്ണിൽ കണ്ടാതാക്കേ
യും ഇവർ തിന്നും. കൊല്ലത്തിൽ ഒന്നിൽ അധികം പ്ര
സവമുള്ളതുകൊണ്ടും ഓരോ പ്രസവത്തിൽ നാലഞ്ചു കു
ഞ്ഞുകളുണ്ടാകുകൊണ്ടും ഇവർ സംഖ്യയിൽ വളരെ വളർ
കുന്നു. ഒരൊറ്റ രാത്രിയിൽ, പാറീസ്പട്ടണത്തിന്റെ
മുഗദ്ധശാലയുടെ ചുറ്റുമുള്ള ദിക്കിൽനിന്നു രണ്ടായിര
ത്തൊട്ടൊന്നുവരെ കെണിയിൽ കൊന്നിരുന്നു. ആഹാരത്തിന്നു
പത്തനേരിട്ടുമ്പോൾ കരിമ്മഞ്ഞപ്പെരുച്ചാഴി, ഓരോ
വലിയ കൂട്ടമായൊത്തുകൂടി, ഒരു രാജ്യംവിട്ടു മറ്റൊരു രാ
ജ്യത്തേക്കു പുറപ്പെടുന്നു. ആ സമയത്തു മുമ്പിൽ കാണു

ന്ന യാതൊന്നും ഇവർക്കു മാർഗ്ഗനിരോധനസാധനങ്ങളായ് ഭവിക്കുന്നില്ല. വഴിക്കൽ കാണുന്ന വലിയ പുഴകളിലും കൂടിച്ചാടിവീണു, മറെറക്കരക്കു നീന്തിച്ചെല്ലുവാനും ഇവറ്റു ശക്തിക്കുറിച്ചു. ഇറുങ്ങിയ അവസരങ്ങളിൽ ഇവറ്റു നായകളേയും മനുഷ്യരേയും നേരിട്ടെടുക്കുവാൻ മടിക്കില്ല. ഇതുകൂടാതെ വിശപ്പു സഹിക്കാൻപാടില്ലാതെ വന്ന അവസരത്തിൽ മനുഷ്യനേത്തന്നെയും കടിച്ചുതിന്നാൻ ഇതു മടിച്ചിരുന്നില്ല. കരോനാളോളം അടച്ചുവെക്കപ്പെട്ട കല്ലുഖനിയ്ക്കൽ ഇറങ്ങേണ്ടിവന്ന ഒരു നിർദ്ദാഗ്നനായ മനുഷ്യനെ, അതിൽ കെണിഞ്ഞുപോയിരുന്നതും വിശപ്പു കൊണ്ടു കഴങ്ങിയിരുന്നതുമായ ഒരു കൂട്ടം കർമ്മത്തപ്പെട്ട ചുഴികൾ, നിന്നനിലയിൽ കടിച്ചുതിന്നു കൊണ്ടുപോയും. ഇന്ത്യയിലെ പെരുച്ചുഴികൾ ഇതിന്റെ ഒരുതരമെന്നേ വിചാരിക്കേണ്ടതുളളൂ. കോപിച്ചാൽ ഇവറ്റു പന്നിയേപ്പോലെ ഒരു ശബ്ദമുണ്ടാക്കും. പട്ടണങ്ങളിലെ ചെറിയ ഓവുകളിലാണ് ഇവറ്റുവെ ധാരാളം കണ്ടുവരുന്നത്.

ചുണ്ടെലി— (Mouse)

ഇതിന്റേയും തറവാട് ആസ്പദമാണ്. സാധാരണ മനുഷ്യരുടെ വീടുകളിലാണ് പാപ്പ്. ഇതിന്റെ മടയുടെ ലോരം ഏതായാ ചെറുതാണ്. ചെറിയ ഭോരവും അതിനെക്കുറുകകരമായ തുള്ളിച്ചാച്ചവും ഇതിന്റെ പ്രത്യേകലക്ഷണങ്ങളാണ്. മനുഷ്യൻ ഇവറ്റു വളരെ ഭ്രോഹികളായിത്തീർന്നിട്ടുണ്ട്. വീട്ടുസാമാനങ്ങൾ ഇവറ്റു അനാവിശ്വമായിക്കാണുമാറിക്കും. പുസ്തകവും ചെരിപ്പും കപ്പാ

യസാധനവും ഇവറ്റർ ഭക്ഷണമായുപയോഗിക്കും. കിടക്ക കടിച്ചു കീറി ഉന്നം പുറത്താക്കും. മനുഷ്യരുടെ വിരലിന്നു തന്നെ പ്രയോജനമൊന്നുമില്ലെങ്കിലും ഓരോരികിൽ കടി ചൂന്നാക്കും. രാത്രിയാണ് സാധാരണ തെണ്ടിനടക്കുന്നതെങ്കിലും തമമുണ്ടെങ്കിൽ പകലും നടന്നു കളിക്കും. പെണ്ണു ഒരു കൊല്ലത്തിൽ അഞ്ചുപ്രാവീശ്യം പ്രസവിക്കയും ഓരോ പ്രസവത്തിൽ അഞ്ചെട്ടു കുട്ടികളെ തളളിവെട്ടുകയും ചെയ്യുന്നതുകൊണ്ട്, വർണ്ണശക്തിയിൽ കർമ്മത്തെപ്പോലുള്ളാഴിയേക്കാളും മുന്തിനില്ക്കുന്നതു നമ്മുടെ മുണ്ടെലിയാണ്. സംഗീതം കേട്ടാൽ മുണ്ടെലി അതിൽ വിനോദിക്കുമ്പോലെ നിഷ്ഠനായി നില്ക്കുമെന്നു പറയുന്നു. നമ്മുടെ രാജ്യത്തിലും മുണ്ടെലികളെ ധാരാളം കാണാം. ഇവൻ നമ്മുടെ മുറിയിൽ ഉണ്ടെന്നു നമുക്കു അടയാളം, കാട്ടിയാലും, വിളക്കു കൊളുത്തിനോക്കിയാൽ ഇവനെ കണ്ടുകിട്ടുകയില്ല. ശിന്നനാകുകൊണ്ട് ഏവിടേയെങ്കിലും തന്നെ അണുണത്തവിധത്തിൽ പറ്റിക്കൂടിക്കളവാൻ ഇവന്നു പ്രയാസമില്ല. കോഴികൾ ഇവനെ കണ്ടുകിട്ടിയാൽ ഉടലോടെ കൊത്തിവിഴുങ്ങിക്കളയുന്നു. വീട്ടിന്റെ കിഴക്കുഭാഗത്തു വെച്ചിരുന്ന ഒരു പ്രാക്കുളത്തിൽനിന്നു വീഴുന്ന ധാന്യങ്ങളെ പെറുക്കിത്തന്നാൻ പകലേതന്നെ പുറപ്പെട്ട ഇവനെ ഒരു സപ്തകുട്ടി പിടിച്ചു വിഴുങ്ങുന്നതു ഞാൻ പാലക്കാട്ടിൽവെച്ചു കണ്ടിരുന്നു.

ഇളിയനെലി,

ഇതിന്റെ സ്വഭാവം മിക്കവാറും പ്രാണിഭോജിക

ളിൽപെട്ട മൂക്കനെലിയുടെ മാതിരിയാണ്. ഇവ പാക്കു ന്നത്, നിലത്തിന്നു വോടേയുള്ള ഇരുപ്പിടിച്ചു മടകളി ലാണ്. മേലേ അണ്ണിയിലെ നീളംകറഞ്ഞ രണ്ടു മുൻപ ലും, വോടേ അണ്ണിയിലെ നീളമേറിയ രണ്ടു മുൻപ ലും, ചുണ്ടുകൾകൊണ്ടു മൂടപ്പെടാതെ, പുറമേ പ്രകൃതമായ് കാ ണമുഖം, പല്ലിട്ട ചൂകാട്ടുന്നതാണെന്നു തോന്നും. ഇവ യുടെ കണ്ണും വെവുയുടെ കടയും (Lobe) എത്രയോ ചെ ളുതാകുന്നു. അവയവങ്ങൾ കറിയതാണെങ്കിലും വിരലു കളിന്മേൽ വളരെ ശക്തിയുള്ള നഖങ്ങൾ കിടപ്പുണ്ട്. വാൽ ചിലതരത്തിന്നു എത്രയോ ചെറുതും ചിലതിന്നു കേവലമില്ലാതെയുമായിക്കാണുന്നു. ഇളിയനെലി എന്ന ജാതിയിലും പലതരക്കാരുണ്ട്.

വലിയ ഇളിയനെലി.

ഇതിന്റെ കണ്ണു മുഴുവനും തോൽകൊണ്ടു മൂടപ്പെട്ടു പോയിരിക്കുകൊണ്ട് ഇതിന്നു കാഴ്ച കേവലമില്ലെന്നു പ റയാം. രോമം വളരെ മൃദുവാണെന്നുമാത്രമല്ല കീഴോട്ടു മേ ലോട്ടും ചായിച്ചാൽ ഒരുപോലെ ഒരുങ്ങിനില്ക്കുന്നതാണ്. ഇതിന്റെ തറവാട്ടു പടിഞ്ഞാറൻ ആസ്യയാണ്. മൂക്കനെ ലിയേപോലെത്തന്നെ ഇളിയനെലിയും ഭൂമിയുടെ അടിയിൽ നീണ്ടു ചാലുകൾ മടകളും ഉണ്ടാക്കുന്ന മൂക്കനെലി ഇ ണ്ണിയേയുള്ള ചാലുകൾ ഉണ്ടാക്കുന്നതു നിലത്തിര മുതലാ യ ജന്തുക്കളെ പിടിച്ചുതിന്നാനാണെങ്കിലും ഇളിയനെലി ഉണ്ടാക്കുന്നതു കീഴേക്കു ചുറ്റും തിന്നാൻവേണ്ടിയാണ്. ഇവ ഉണ്ടാക്കുന്ന ചില ചാലുകൾ 40 വാരനീളമുണ്ടാക മെന്നു കണ്ടിരിക്കുന്നു. ഇന്ത്യയിലും ആഫ്രിക്കയിലും ഇ

തിൽനിന്ന് അല്പം ഭേദഗതികളോടുകൂടിയ പലമാതിരി ഇളിയനെലികളെ കാണാം.

മുള്ളൻ — (Porcupine)

ദേഹം ആകപ്പാടെ, നാം ഏഴുതാണുപയോഗിക്കുന്ന തൂവലിന്റെ തണ്ടുകൾപോലെ ഇരിക്കുന്ന മുളകൾകൊണ്ടു നിറഞ്ഞിരിക്കും. ഒരു നോട്ടത്തിന്നു ദേഹം തടിച്ചിട്ടാണെന്നു തോന്നാതിരിക്കില്ല. ഇവറ്റയുടെ പന്നിയുടെ ശബ്ദംപോലെ, ഒരു ശബ്ദമുണ്ടാക്കാൻ സാധിക്കും. മുള്ളൻ ഭൂമിയിൽ എല്ലാവരും ഉണ്ട്. ഇതിന്റെ മുള്ളു അല്ലെങ്കിൽ അമ്പ്, ശാസ്ത്രദൃഷ്ടി, ഒരുതരം തടിച്ച രോമമാത്രമാണ്. അമ്പ് കറുപ്പും വെളുപ്പും പട്ടകളിൽ ഉണ്ടാകാം. പുറമേയുള്ള അററം എപ്പോഴും വെള്ള നിറമായിരിക്കും. ഈ ജാതിയിൽ പലതരങ്ങളുള്ളതിൽ ചിലതിനെ മാത്രം ഇവിടെ വിവരിക്കാം.

കൈനഡയിലെ മരമുള്ളൻ.

ഇതു പാർക്കുന്നതു മരത്തിന്മേലാണ്. ശശാലിയിൽ പെട്ട മറ്റു ജന്തുക്കളെപ്പോലെ, മേലേച്ചുണ്ട് മദ്ധ്യത്തിൽ മുറിഞ്ഞു രണ്ടു കഷണങ്ങളായി വേർതിരിക്കപ്പെട്ടിട്ടില്ല. സാമാന്യം നീളമുള്ള വാലും ഇതിനുണ്ട്. പെണ്ണിനു മൂന്നു മുലകളുണ്ടു കറു മാത്രമെ ഉണ്ടാകയുള്ളൂ. ഇതിന്റെ ദേഹത്തിന്നും നല്ല സ്വഭാവത ഉണ്ട്. എന്നാലും ഇതു കാഴ്ചയ്ക്ക് ഒരു ഭംഗിയുള്ള ജന്തു പല്ല. ദേഹത്തിൽ മുളച്ചുകാണുന്ന ചെറിയ അമ്പുകൾ, നീണ്ട രോമങ്ങൾകൊണ്ടു മറഞ്ഞു പോകുന്നു. ഈ മുളൻ രണ്ടടി നീളവും ഇരുപതു റാ

ത്തൽ ഘനവും ഉണ്ടാകും. അവയവങ്ങളും, കഴുത്തും, ചെവിയും, മുഖത്തിന്നറ്റവും ചെറുതാകുന്നു. തലയുടെ ഓരോ ഭാഗത്തുള്ള മുളളുപോലെ തോന്നുന്ന രോമങ്ങൾ കൊണ്ട്, ചെവി പുറത്തുകാണുകയില്ല. നഖങ്ങൾ നീണ്ടു ശക്തിയുള്ളവയാകുന്നു. ദേഹം ആകപ്പാടെ മൂടിയ അമ്പുകൾ, ഒരിഞ്ചു മുതൽ നാലിഞ്ചുവരെ നീളമുള്ളതാകുന്നു. അമ്പുകൾ വളരെ ഉറപ്പോടെ ദേഹത്തിൽ ഉയന്നിപ്പിടിച്ചുനില്ക്കുന്നില്ല. ക്ഷണം പൊറിഞ്ഞുപോയും. സാധാരണ അമ്പുകൾ പുറകോട്ടു ചാഞ്ഞുകിടക്കുമെങ്കിലും കോപമുണ്ടാകുന്ന സമയത്ത് എറിച്ചുനിൽപ്പാൻ ഇതിന്നു സാധിക്കും. ശരീരം വളരെ തടിച്ച് ട്രാണെങ്കിലും ഇതിന്നു നല്ല വണ്ണം മരംകോറാൻ സാധിക്കുന്നതുകൊണ്ടു മിക്ക സമയവും മരക്കൊമ്പുകളുടെ ഇടയിലാണ് കൂടുന്നത്. ഇത് ഒരു മരത്തിന്മേൽ കേറിയാൽ, അതിന്റെ കൊമ്പുകളിലുള്ള ഇലകൾ നിശ്ശേഷം തിന്നുതീർത്തിൽ മാത്രമെ, മറ്റൊരു മരത്തിന്മേൽ കേറിച്ചെല്ലുകയുള്ളൂ. മരത്തിന്മേൽ ഉയർന്നു കൊമ്പിന്മേൽ ഈ മുളളൻ നില്ക്കുന്നതു കണ്ടാൽ ചോദേയുള്ളവക്ക് അത് ഒരു കാക്കയുടേയൊ പാപ്പിടിയന്റേയൊ കൂടായിരിക്കുമെന്നു തോന്നിപ്പോകും. ഈ മുളളൻ തന്റെ വാൽകൊണ്ട് ഇടത്തും വലത്തും വളരെ ശക്തിയോടെ അടിക്കും. ഇതിനെ നേരിട്ടെടുത്തു കൊല്ലുവാൻ മറ്റു ജന്തുക്കൾക്കൊന്നും അത്ര ക്ഷണത്തിൽ സാധിക്കുകയില്ലെങ്കിലും, പൂമപ്പുലി ഇവറ്റയെ കൊന്നുതിന്നാറുണ്ടെന്ന്, ഈ പുലിയുടെ ദേഹത്തിന്മേൽ ചിലപ്പോൾ തരിച്ചുകാണുന്ന അമ്പുകൾ സൂചിപ്പിക്കുന്നുണ്ട്.

ബ്രസീൽമുളുൻ.

ഇതിന്റെ വാൽ നീണ്ടിട്ടാണ്. വാൽകൊണ്ടു മരത്തിടി ചുറ്റിപ്പിടിച്ചു ദേഹം കീഴോട്ടു തൂക്കുവാൻ ഇതിന്നു സാധിക്കും. ദേഹം മെലിഞ്ഞിട്ടാണ്. ഇതിന്റെ ദേഹത്തിന്മേലുള്ള അമ്പുകൾ നന്നച്ചെറുതും അററം മഞ്ഞനിറമുള്ളതുമാകുന്നു. ദേഹം ഒന്നരഅടി നീളമുണ്ടാകും. വാലിന്നും ഏകദേശം അത്രതന്നെ നീളം കാണാം. ഇതിന്റെ ആഹാരം ഇല, മൊട്ട്, മരത്തോൽ മുതലായവയാണ്. രാവിലേയും വൈകുന്നേരവും ഭക്ഷണത്തിന്നൊരുമ്പെടും. മണ്ണാഹാരം മുഴുവനും ഉറങ്ങിക്കഴിക്കും. ഇതിന്റെ മാംസം നാട്ടുകാർ തിന്നും.

ഇന്ത്യയിലെ മുളുൻ.

പെണ്ണിന് ആറ് മുലക്കണ്ണുകൾ ഉണ്ട്. വാൽ ഒരിക്കലും മരത്തിടി ചുറ്റിപ്പിടിക്കുവാൻ തക്കവണ്ണം നീളം വെക്കുകയില്ല. ഇവയ്ക്കു മരത്തിന്മേൽ കേറാൻ സാധിക്കുകയില്ല. ഇരതെണ്ടിനടക്കുന്നതു രാത്രിമാത്രമാണ്. ദേഹത്തിന് ഒരുമാതിരി നല്ല വലിപ്പമുണ്ട്. അമ്പുകൾ വളരെ നീണ്ടിട്ടാണ്. ചെറിയ വാലിന്റെ അററവുകൂടി അമ്പുകളാൽ നിറയപ്പെട്ടിരിക്കുന്നതുകൊണ്ട്, ഈ മുളുൻ നടക്കുമ്പോൾ അമ്പുകൾ അന്യോന്യം മുട്ടി ഒരു വല്ലാത്ത ശബ്ദം പുറപ്പെടും. ദേഹം രണ്ടര അടി നീളമുണ്ടാകും. അമ്പുകൾ രണ്ടു തരങ്ങളുണ്ട്. ഒരുതരം വളരെ നീണ്ടു നേത്ര കലഞ്ഞുനില്ക്കുന്നതും മറേറതു തടിച്ചു കറുത്തതും, നീണ്ട അമ്പുകളാൽ മറയപ്പെടുന്നതുമാകുന്നു. പഞ്ചവ

മരവൃത്തത്തിൽ ലാഘവം ഗുരുവും വരുമ്പോലെ അവി
ന്റെ നിറത്തിൽ കറുപ്പും വെളുപ്പും ഇടവിട്ടു കാണുന്നു.
എന്നാൽ ഒമ്പിന്റെ രണ്ടാറവും എപ്പോഴും വെളുപ്പാ
ണ്. നെറിയുടെ മീതെ ചെവികൾക്കുമേലേ, നേത്തൂന്നി
ണ്ടു, പിന്നോക്കം ചാഞ്ഞുവീഴുന്ന ഒരു കൂട്ടം അമ്പുകൾ
ഉണ്ട്. ഈ മുളൻ പാർക്കുന്നതു മടയിലാണ്. നായ മുത
ലായ ജന്തുക്കൾ അടുത്തുവന്നാൽ ഈ മുളൻ പച്ചപ്പതി
രിച്ചുനിന്നു മുളുകൾകൊണ്ട് അവറ്റയെ കത്താൻ നോ
ക്കും. പച്ച പ്ലവി മസ്തകത്തിന്മേൽ ഒരൊറ്റ അടിഞ്ഞി
ച്ച മുളനെ ക്ഷണം കൊല്ലുന്നു. ഓരോ സാധനങ്ങൾ
കാൻതിന്നാനുള്ള ശക്തി എലിയെപ്പോലെതന്നെ ഈ
മുളനും ഉണ്ട്. കാട്ടിൽ വീണുകിടക്കുന്ന ആനക്കൊമ്പു
കൾ (ഒരു പ്രത്യേകതരം കിഴങ്ങു ചുട്ടാണെന്നു തെറ്റിദ്ധരി
ച്ചിട്ടൊ എന്നു ഞാനറിയുകയില്ല) ഇവറ്റ കാൻതിന്നതാ
യി പലരും കണ്ടിട്ടുണ്ട്. വൈത്തിരിയിൽ കണ്ടിരുന്ന
റബർ വൃക്ഷങ്ങളുടെ വേർ കിളിച്ചു പുറത്താക്കി, അവിട
വിടെ കടിച്ചു മുറിച്ചിട്ടേച്ചതു ഞാൻ വയനാട്ടിൽനിന്നു ക
ണ്ടിരുന്നു. മനുഷ്യന്മാർ പാർക്കുന്ന വീടുകളുടെ അടുത്തുള്ള
കുറ്റിക്കാടുകളിൽകൂടി ഇവറ്റ മടകളുണ്ടാക്കി പാർക്കുവാൻ
മടിക്കുന്നില്ല. കോഴിക്കോട്ടിൽ ഉണ്ടായിരുന്ന ഒരു പര
മ്പിൽ രാത്രിയായാൽ മണിച്ചിട്ടിക്കൊണ്ടുള്ള പിശാചുക്ക
ളുടെ വരവുണ്ടെന്ന്, ആ വീട്ടിൽ പാർത്തിരുന്ന എനോടു
സമീപസ്ഥന്മാർ പറഞ്ഞു എന്നെ താക്കീതുചെയ്തു. അ
ങ്ങിനെ ഇരിക്കുമ്പോൾ ഒരു അലർമാതി അനേകം ചെറു
മണികൾ ഒന്നിച്ചു മുട്ടുന്ന ശബ്ദം ഞാൻ കേട്ടു. അന്നു നല്ല

നിലാവും ഉണ്ടായിരുന്നു. ഞാൻ ശബ്ദിക്കാതെ എഴുന്നേറ്റുനോക്കിയപ്പോൾ, എന്റെ ആശ്ചര്യത്തിന് അഞ്ചാറു മുളന്മാർ പോകുന്നതാണ് കണ്ടത്. മുളൻ നടക്കുമ്പോൾ അതിന്റെ അമ്പുകൾ തമ്മിൽ മുട്ടിട്ട് ഒരു ചെറിയ മണിപ്പോലെയുള്ള ശബ്ദമുണ്ടാകും. മറ്റു ശബ്ദങ്ങളൊക്കെ അടങ്ങിയ രാത്രികാലത്ത് ഈ ശബ്ദത്തിന് തെല്ലു കടുപ്പം കൂടും. അപ്പോൾ നാലഞ്ചെണ്ണം ഒന്നിച്ചുനടക്കുമ്പോൾ ശബ്ദത്തിന് സ്പഷ്ടത പിന്നേയും വർദ്ധിക്കും. ഇതു കേൾക്കുമ്പോൾതന്നെ ഭൂമിച്ചുപോകുന്ന അന്ധവിശ്വാസികളാൽ, യാതൊരു പരിശോധനയും ചെയ്യാതെ തങ്ങളുടെ പൂർവ്വാർ പറഞ്ഞുകേട്ട പിശാചിന്റെ പിരിക്ക് ഇതിന്റെ ഉത്തരവാദിത്വം പിടിച്ചു വലിച്ചിടും. മുളന്റെ അമ്പുകൾ കൊഴിഞ്ഞുവീണുപോകുന്നതും ഞാൻ കണ്ടിട്ടുണ്ട്. ഈ ജന്തുക്കളുടെ അധിവാസസ്ഥലങ്ങളിൽനിന്ന് അമ്പുകൾ എത്രയെങ്കിലും പെറുക്കിയെടുക്കുവാൻ കിട്ടും.

ഗിനിപ്പിനി:— (Guinea pig)

ദേഹം തടിച്ചു, കാൽ കുറുതായി, ഉദരം നിലത്തോടു നാതായി, മുഖം ഏകദേശം മുയലിന്റെ മാതിരിയുള്ളതായ ഒരു ചെറിയ മൃഗമാണ് ഗിനിപ്പിനി. ഇതിന്റെ നല്ല ആതുതികൊണ്ടും സ്വഭാവംകൊണ്ടും, പോറ്റാനുള്ള സൗകര്യംകൊണ്ടും പെരുകുന്ന വേഗതകൊണ്ടും, പണ്ടുപണ്ടുതന്നെ മനുഷ്യർ ഇതിനെ മെരുക്കി വളർത്താറുണ്ട്. സ്വഭാവംകൊണ്ട് ഇതു മുയലിന്റേയും എലിയുടേയും മദ്ധ്യസ്ഥനാണ്. ഗതാഗതം ചെയ്യുന്നതു തുച്ഛിക്കാ

ണ്ടാണ്. കിഴങ്ങു, ധാന്യം, സസ്യം മുതലായത് ഇത് ആ ഫാരമായുപയോഗിക്കും. ഇവറ്റയെ വളർത്തുന്ന ദിക്കു തണുപ്പില്ലാത്തതായിരിക്കണം. നല്ല സസ്യങ്ങൾ കൊടുത്താൽ ഗിനിപ്പന്നിക്കു വെള്ളം ആവശ്യമില്ല. ഗിനിപ്പന്നി ക്ഷണത്തിൽ പെരുകും. ഇതു കൊല്ലത്തിൽ മൂന്നു പ്രാവശ്യം പ്രസവിക്കുകയും ഓരോ പ്രസവത്തിൽ ആറേഴു കട്ടയുണ്ടായിരിക്കുകയും ചെയ്യും. പ്രസവിച്ച് ഒന്നരണ്ടു മണിക്കൂർ കഴിഞ്ഞ ഉടനെ കഞ്ഞു തള്ളിയുടെ ഒന്നിച്ചു പാഞ്ഞു നടക്കും. രണ്ടാഴ്ചയോളം തള്ള കട്ടിക്കു പാൽ കൊടുക്കും. പിന്നെ തന്റെ മക്കളാണെന്ന ഭാവംതന്നെ കട്ടുകയ്ക്കില്ല. ആറുമാസം പ്രായംചെന്നാൽ പെൺഗിനിപ്പന്നി പ്രസവിക്കാനാർഭിക്കും. ഒരു ഗിനിപ്പന്നിയുടെ ആയുസ്സ് ഏറിവന്നാൽ എട്ടുവയസ്സാണ്. ഇവറ്റു ഒരിക്കലും അപ്രമേ കടിക്കാൻ ശ്രമിക്കാത്തതുകൊണ്ട്, ചെറിയ കട്ടികൾക്കുകൂടി ഇവറ്റയെ നീർത്തം പിടിച്ചുകളിക്കാം.

മാതാ:—

ഇതിന്നു പെറ്റഗോണിയൻ കാവി എന്ന മറ്റൊരു പേരുണ്ട്. ചെവിനീണ്ടു കത്തനെ നില്ക്കും. കാലുകൾ നീണ്ടു മെലിഞ്ഞിട്ടാണ്. വിരലുകൾക്കു കൂർത്ത നഖങ്ങൾ ഉണ്ട്. പിൻകാലുകളുടെ നഖങ്ങൾ, മുൻകാലുകളുടെ നഖങ്ങളേക്കാൾ വളരെ നീണ്ടതാണ്. ഇവറ്റയുടെ ദേഹപ്രകൃതികളാൽ ചെറിയ മാനുകളാണെന്നു തോന്നും എന്നാൽ മുഖത്തിന്നു മുഖലിന്റെ മുഖത്തിൽ ഒരു പ്ലാമ നിശ്ചയമായും കാണുന്നുണ്ട്. ഇവ ചിലപ്പോൾ പത്തുനാലുതെണ്ണമുള്ള ഓരോ കൂട്ടമായി നടക്കും. ഇര

തെണ്ടുന്നതു പകലാണ്. സ്വഭാവംകൊണ്ടു നോക്കിയാൽ ഇവ ഏതുയോ ഭീരുക്കളായ ജന്തുക്കളാണ്. നല്ല ഗതി വേഗതയുള്ളതുകൊണ്ട് അപായമൊഴിപ്പാൻ, മടകളിൽ കേറി ഒളിക്കുന്നതിന്നു പകരം, ഇവറ്റു പറയുകയാണ് ചെയ്യുന്നത്. ഇത് ഒരു ദകാലത്തിൽ ഒന്നരണ്ടു പ്രാവശ്യം പ്രസവിക്കുകയും ഓരോ പ്രസവത്തിൽ കുട്ടികൾ നാലഞ്ചെണ്ണം ഉണ്ടാകുകയും ചെയ്യും. ഇതിന്റെ ആഹാരം പുല്ലും കിഴങ്ങുമാണ്. മാതകൾക്കു വെയിലത്തു വന്നു കിടപ്പാൻ വളരെ താല്പര്യമാണ്. ഇതിന്നു നല്ലവണ്ണം ചിന്താഗമം ഉന്നിനിലത്തിരിപ്പാനും സാധിക്കും. മാതകളുടെ മാംസം മനുഷ്യർ ആഹാരമായുപയോഗിക്കുന്നു.

കാവിവാരം:—

ശശാദിവസ്ത്രത്തിൽപെട്ട ഏറ്റവും വലിപ്പമുള്ള ജന്തുക്കൾ ഇവറ്റുമാണ്. തടിച്ച ദേഹംകൊണ്ടും മുളളുപോലെ തോന്നുന്ന രോമംകൊണ്ടും, ശബ്ദംകൊണ്ടും ഇവറ്റു പന്നിയെ അനുകരിക്കുന്നതുകൊണ്ടും, വെള്ളത്തോടു വളരെ പ്രതിപത്തിയുള്ള ഈ ജന്തുക്കൾക്കു നീർപന്നി എന്ന മറ്റൊരു തരം പേരുംകൂടി അവിടത്തെ നാട്ടുകാർ കൊടുത്തിട്ടുണ്ട്. ഉദരം സ്വതന്ത്രവേ ഉള്ള നിലയിൽ എലിയെപ്പോലെയോ മുയലിനെപ്പോലെയോ നിലത്തോടു പററിച്ചുവെക്കുകയില്ല ഒരു മാതിരി നീളമുള്ള കാലുകൾ, മുഴുവൻ നിവിന്തു, ദേഹം ഉയർത്തിപ്പിടിച്ചിട്ടാണ് നടക്കുന്നത്. മേലേചിറ്റി, മദ്ധ്യത്തിലുള്ള ഒരു കീറുകൊണ്ടു രണ്ടു കഷണങ്ങളായി വേർവിട്ടു നില്ക്കുന്ന ശശാദികളുടെ മുഖ്യ

ലക്ഷണം ഇതിന്നും കാണുന്നുണ്ട്. ചെവി ചെറുതാണ്. വാൽ കേവലം ഇല്ല. വെള്ളത്തിൽ ഇറങ്ങിക്കളിക്കുന്ന ജന്തുക്കളാകകൊണ്ട്, കാലിന്റെ വിരലുകൾ തോൽപാടുകൊണ്ട് മൂടപ്പെട്ടിരിക്കും. പിൻകാലുകൾ മുൻകാലുകളേക്കാൾ നീണ്ടതാണ്. ഇക്കൂട്ടർ അധിവസിക്കുന്ന തെക്കൻ അമേരിക്കയുടെ കിഴക്കു ഭാഗത്താണ്. ഇവറയുടെ പാപ്പിടങ്ങൾ പുഴകളുടേയും തടാകങ്ങളുടേയും തീരങ്ങളാണ് ഇവക്കു വളരെ വേഗതയോടെ നീന്തുകയും മുക്കുകയും ചെയ്യാം. ഒരേനീന്ത് ഇവയെ കാണുമ്പോൾ ചെറിയ പന്നികളാണെന്നു തോന്നും. എന്നാൽ ഇവ അണ്ണാമ്പാലയോളം നീലത്തിരിക്കുന്നതുകൊണ്ട്, പന്നിയുടെ പ്ലായ തോന്നാതെ, ശശികളുടെ പ്ലായനെന്നാണ് മനസ്സിൽ തോന്നിപ്പോകുന്നത്. ഇവറ ഒരുവക മെരുക്കമുള്ള ജന്തുക്കളാണ്. അളകളെ കണ്ടാൽ, ഉടനെ ഓടിപ്പോകയില്ല. അപായമുണ്ടെന്നറിഞ്ഞാൽ കാവിവാര വെള്ളത്തു് ലാഞ്ച് ചാടുന്നത്. മുങ്ങിയതിൽ പിന്നെ പൊതുവ്യാർ തലയുടെ മേൽഭാഗം മാത്രമേ പുറത്തു കാട്ടുകയുള്ളൂ. ഒരു കൂട്ടത്തിൽ പത്തിരുപതെണ്ണമുണ്ടാകും. നീർച്ചെട്ടികളും മരത്തോലുകളുമാണ് ഇവറയുടെ ആഹാരം. എന്നാൽ അടുത്തു വല്ല കൃഷിസ്ഥലങ്ങളുമുണ്ടെങ്കിൽ ധാന്യവും കമ്പളങ്ങളും കരിമ്പും ഇവററിന്നും. ഇവറക്കു നേരംപാക്കായുള്ള ഓട്ടവും ചാട്ടവും ഇല്ല. തിന്നാതിരിക്കുമ്പോൾ, വെള്ളത്തിന്റെ കരക്കു കേറി, ശുശ്രൂഷിക്കും. ഇങ്ങിനെ ഓരോ കൂട്ടമായിക്കിടക്കുമ്പോൾ കൂട്ടത്തിൽപെട്ട ഓരോന്ന്, ഇടക്കിടെ, വ

ല്ല അപായവുമുണ്ടാ എന്നറിവാൻവേണ്ടി, കഴുത്തുപൊ
ന്തിച്ചു ചുറ്റും നോക്കും. ഉണ്ടെന്നു കണ്ടാൽ ഉടനെ വെ
ള്ളത്തിൽ ചാടും. ഇതിന് ഓരോ പ്രസവത്തിൽ അഞ്ചു
ട്ടു കുട്ടികളുണ്ടാകും. ഓരോ ആണിന്നു രണ്ടോ മൂന്നോ
പെണ്ണു വേണം. നാട്ടുകാർ ഇവറ്റയെ പിടിച്ചുമെരുക്കി,
നായകളുപോലെ പോറ്റാറുണ്ട്.

പിക്കാ—

ഇതു, ദേവം മുയലിന്റേതുപോലെയും തലയും മുഖ
വും എലിയുടേതുപോലെയും ഇരിക്കുന്ന ഒരു ചെറുജന്തു
വാകുന്നു. ഇത് അധിവസിക്കുന്നതു ഫിമാലയൻപർവ്വത
ത്തിന്മേലാണ്. പാറകളുടെ വിടകളിൽനിന്നു മെല്ലേ
ഏറിനോക്കുന്നതും, ശ്രീപാർവ്വതിയേക്കാൾ മറ്റു വല്ലവരേ
യുമോ കണ്ടാൽ തൽക്ഷണം പിൻവലിയുന്നതും ഇവയു
ടെ സ്വഭാവമാണ്. വലിപ്പംകൊണ്ടു നോക്കിയാൽ ഇ
തു മുയലിനേക്കാൾ ചെറുതാണ്. ചെവിചെറുതാണ്.
വാൽ കേവലം ഇല്ല. വളരെ ചേതനയിൽ ഗതാഗതം
ചെയ്യുന്നതുകൊണ്ട് ഇവയെ പെട്രിവെപ്പാന്നുംകൂടി എളു
പ്പത്തിൽ സാധിക്കയില്ല. ആഹാരം പൂല്ലാണ്. ചില
പ്പോൾ ഇവ ഓരോ വലിയ കൂട്ടമായി സഞ്ചരിക്കും. ഇവ
അടുത്തടുത്താണ് മടകൾ ഉണ്ടാക്കുന്നത്. ഒരു ദിക്കിൽ
ആയിരത്തിൽ അധികം മടകൾ കണ്ടുകിട്ടിയിട്ടുണ്ട്. ഇവ
യുടെ ശബ്ദം ഒരു മാതിരി മൂച്ചയിടുംപോലെയാകുകൊണ്ടു,
ഇവക്കു “മൂച്ചയിടുന്ന മുയൽ” എന്നുകൂടി പേരുണ്ട്. പി
ക്കകൾ പതിവായി ചെള്ളം കുടിക്കാറില്ല. പൂച്ച, ചെ

നായ, കുറുക്കൻ, പ്രാപ്പിടിയൻ മുതലായ ജന്തുക്കൾ ഇവ ററയെ പിടിച്ചുകൊന്നു ഇവററയുടെ സംഖ്യ കുറയുന്നു.

മുയലുകൾ —

നീളമേറി മടക്കിവെക്കുന്ന പിൻകാലും കുറുതായി മേലോട്ടു വളഞ്ഞ വാലും, നീണ്ടചെവിയും, കാൽകുറുക്കി ഉദരം നിലത്തൊടത്തക്കവിധത്തിലുള്ള ഇരിപ്പും തുറിച്ചു നില്ക്കുന്ന കണ്ണും, മുയലിനെക്കണ്ടവരാരും മറക്കുവാനിടയില്ല. കണ്ണന്ന നല്ല വലിപ്പമുണ്ടെങ്കിലും പുരികം കാണുകയില്ല. മുൻകാലുകൾക്കു അഞ്ചും പിൻകാലുകൾക്കു നാലും വിരലുകൾ ഉണ്ട്. കാലുകളുടെ ഉള്ളനടികളും, കവിളുകളുടെ ഉൾഭാഗവും രോമം നിറഞ്ഞതാണെന്നു വളരെ പേർ അറിഞ്ഞിരിക്കയില്ല. പെണ്ണിന്നു നെഞ്ഞത്തും ഉദരത്തിന്മേലും മുലക്കണ്ണുകൾ നീല്പുണ്ട്. വാലിന്റെ ഉൾനിറം (അകം) വെള്ളയാണ്. മുയലുകൾ പത്തുമപ്പതു തരങ്ങളുള്ളതിൽ ഇരുപത്തൊമ്പതു തരം ആന്ധ്രാ, യൂറോപ്പ്, ആഫ്രിക്കാ എന്നീ ഭൂഖണ്ഡങ്ങളിലും ഒന്നു തെക്കൻ അമേരിക്കയിലും അധിവസിക്കുന്നു. ഇവ പാർപ്പിടങ്ങൾ തിരഞ്ഞെടുക്കുന്നത് പല്ലിലും, കുററിക്കാട്ടിലും പാറകളുടെ ഇടയിലുമാകുന്നു. ഇത് ഓരോ ദിക്കിൽ കര മാസങ്ങളാലും പാർക്കും. ഇതെങ്ങെന്നതു രാത്രിയാണ്. നല്ല ഗതിവേഗത ഉണ്ട്. പിൻകാലുകൾ മുൻകാലുകളേക്കാൾ നീണ്ടതായിരിക്കുകൊണ്ട് ഇവക്കു ക്ഷണം കുന്നുകേറാൻ സാധിക്കും. സ്വഭാവംകൊണ്ടു നോക്കിയാൽ മുയൽ മഹാഭീരുവാണ്. മുയലിന്റെ നീണ്ടചെവികൾ ചെറിയ ശബ്ദംതന്നെ അവററക്കുറിവു കൊടുക്കുന്നതുകൊണ്ട്

അത് അപായം ക്ഷണം അറിഞ്ഞുകളയുന്നു. മയൽ ക്ഷണത്തിൽ പെരുകും. കട്ടിക്ക് ആറു മാസമായാൽ വളർന്നു തികയുന്നു. മയൽ എന്ന ഉപവസ്ത്രത്തെ പിന്നെയും രണ്ടു ജാതിയാക്കാം. ഒരു ജാതി രോമം നിറഞ്ഞതും കണ്ണു തുറന്നതുമായ കട്ടികളെ പ്രസവിക്കുന്നു. ഇതു പാക്കു നായ മടകളിലല്ല. ഇതിന്നു ചെവിക്ക് കൂർമ്മതയും ഗതിക്കു വേഗതയും ഉണ്ട്. മറ്റേതിന്റെ ചെവിയും കാലും ചെറുതാണ് പാക്കുന്നതു മടകളിലാണ്. രോമമില്ലാതെയും കണ്ണു തുറക്കാതെയുമുള്ള കട്ടികളെയാണ് ഇതു പ്രസവിക്കുന്നത്.

യൂറോപ്പിലെ മയൽ:—

ആകപ്പാടെ ഇരുപത്തിരണ്ടിഞ്ചു നീളമുള്ള ഈ മയൽ തന്റെ തലയേക്കുറം തീണ്ടചെവി വഹിക്കുന്നു. ചെവിയുടെ അറ്റം കറത്തിട്ടാണ്. ഇതിന്റെ ഘനം ഏഴേട്ടു റാത്തലിൽ ഒരിക്കലും കവിയാറില്ല. ഇവയുടെ ആ ഘാതം വെറും സന്ധ്യങ്ങളാണ്. കൃഷിയും ഇവ തിന്നു നശിപ്പിക്കും. വല്ലോടത്തും ചെന്നൈച്ചിപ്പാൽ ചവിട്ടിപ്പോയല്ലാതെ അവിടുന്നു ഇളകുകയില്ല ആഹാരത്തിന്നു വേണ്ടിയോ, അപായമൊഴിവാന്നോ ഒരു നാഴിക വിസ്താരമുള്ള പുഴതന്നെ ഇതിന്നു നീന്തിക്കടക്കുവാൻ മടിയില്ല. കാട്ടുമയൽ:— ഈ മയൽ നമ്മുടെ രാജ്യത്തിലെ കുറിക്കാടുകളിലുംകൂടി അധിവസിക്കുന്നതായിക്കാണാം. നിറം കരിമ്മഞ്ഞതാണ്. കുറിക്കാടുകളിൽകൂടെ പായുമ്പോൾ രണ്ടു ഭാഗത്തുമുള്ള ചെടികൾ ഇളകുന്നതു മാത്രമേ കാണുകയുള്ളൂ. പടന്നു പിടിച്ചു നിലത്തിൽനിന്ന് അധികം ഉയ

ന്നു നില്ക്കാത്ത ഏഴു ഞാളിയുടെ ഇലകൊണ്ടു നിബിഡമായ ഒരു കൊമ്പിന്റെ പോലെ അസാരമാന്തി, അവരങ്ങുപോലെ തോന്നുന്ന ഒരു ദിക്കിൽ ഈ മുയൽ പ്രസവിച്ച കുട്ടികളെ ഞൻ കണ്ടിരിക്കുന്നു. കറുക്കനും മറ്റും ഇവയെ സംബ്രഹ്മ്യാതെ പിടിച്ചെടുക്കുന്നുണ്ട്. അല്പമായ പരുക്കേറാൽ കൂടി ഇവ മരിച്ചുപോകുന്നതുകൊണ്ടു, ജീവൻ ഇതിന്നു തൊട്ടുവെച്ചിട്ടേ ഉള്ളൂ എന്നു തോന്നും. മുയൽ അടുപ്പു വള്ളിയുടെ ഇല ധാരാളം തിന്നും.

ശിന്നൻ മുയൽ:—

ഇതിന്നു വലിപ്പം നന്നാക്കുവാൻ അങ്ങിനെതന്നെ തലയും ചെറുതാണ്. പിൻകാലുകൾക്കു മറ്റു മുയലുകളുടെ കാൽപോലെ അത്ര നീളമുണ്ടാകയില്ല. നിറം ഒരു വക ക്ഷാരമഞ്ഞമാണ്. വാലും ചെവിയുടെ അറ്റവും വെളുപ്പാണ്. നീളം ഏകദേശം ഒന്നര അടിയും ഘനം മൂന്നു റാത്തലും ഉണ്ടാകും. ഇവക്കു നല്ല ഗതി വേഗത ഇല്ല. ഇവ ഓരോ കൂട്ടമായിട്ടെ പാക്കുകയുള്ളൂ. ഒരേ തൂക്കമെന്ന പലതിന്റേയും മടകളുണ്ടാകും ചില സമയം കൂടി ഉയരത്തോളം കേറി മരപ്പൊത്തുകളിലും കടിയേറാൻ ഇവ നോക്കാറുണ്ട്. ഇവ ഇരതെണ്ടാൻ നടക്കുന്നതു രാവിലെയും വൈകുന്നേരവുമാണ്. ഇതും ഒരു കൊല്ലത്തിൽ പല പ്രാവശ്യം പ്രസവിക്കും. നിന്നാൻ ഇതിന്നും മടി കാണുന്നില്ല. മെരു, കല്ലുണ്ണി മുതലായ ശത്രുക്കൾ പിടിക്കാൻ വഴിയേ പായുമ്പോൾ, ഈ സാധുജാതി മുയലുകൾക്കു കാലിന്നു വാതംപിടിച്ചപ്പോലെ ഒരു കഴച്ചുൽ നേരിടുന്നു. ശിന്നൻ മുയൽ പുരാണകാലത്ത് അ

ധിവസിച്ചിരുന്ന സ്ഥലം മദ്ധ്യധരാസമുദ്രത്തിന്റെ രണ്ടു തീരങ്ങളുമായിരുന്നെന്നു കേൾക്കുന്നു. ബാക്കിയുള്ള രാജ്യങ്ങളിൽ ഇവയെ കൊണ്ടുവിട്ടു വലിച്ചുതാങ്ങുവാലും ആഹാരത്തിന്നും ശിക്കാറിന്നും രസമുണ്ടാകുമെന്നുവെച്ച് ഒരു വിഭാഗം കരെ ശിന്നൻമുതലുകളെ ഒന്നാമതായി ഓസ്ട്രേലിയോട്രേഖണ്ഡത്തിൽ കൊണ്ടുവിട്ടു. ഈ ജാതിയാതൊരു മൃഗവും ആതുരരെ അവിടെ ഉണ്ടായിരുന്നില്ല ക്ഷണകാലംകൊണ്ട് ആ രാജ്യത്തിൽ ഇവ കയ്യടക്കുന്ന ക്ഷമില്ലാതെ വലിച്ചു. അന്നാണ് ചിലർ ഇവാര പെരുക്കുന്ന കണക്കുകൂട്ടി സ്തംഭിച്ചുപോയത്. ഒരൊറ്റ ജോട് ശിന്നൻമുതലുകൾക്കുമുണ്ടു കൊല്ലുകൊണ്ടു നൂററിമുപ്പത്തു ശുലക്ഷത്തിപ്പതിനെണ്ണായിരം സന്തതികളുണ്ടാകുമത്രെ. ചീനക്കാരെ ഇവരാര ഏങ്ങിനെ വലിക്കാതിരിക്കും. ഈ കാലത്ത്, ഇവൻ ആ രാജ്യത്തിലെ സമ്പ്രദികൾ മുഴുവൻ തിന്നുതീക്കുന്ന ഒരു ദ്രോഹിയാക്കീൻ, നാട്ടുകാരെ വേണ്ടതിലധികം പീഡിപ്പിക്കുന്നു. എത്രയോ കോടി ശിന്നൻമുതലുകളെ ഓസ്ട്രേലിയക്കാർ പ്രതിവർഷം നശിപ്പിച്ചിട്ടു കൂടി ഇവരെയുടെ തുകയ്ക്കു ഒരു കറവും കാണുന്നില്ല. ഇതു കൂടാതെ മനുഷ്യർ മുതലുകളെ മെരുക്കിപ്പൊറാറാണ്. മെരുക്കിപ്പൊറുന്നത്, ദേഹം വെള്ളത്തും കണ്ണു മുക്കുന്നതും ഇരിക്കുന്ന ചെറിയ ബാലത്തി മുതലിനെ ആണ്. ഇതും ക്ഷണം പെരുക്കുന്ന ജാതിയാണ്. ഒരു ജോട് ബാലത്തി മുതലിനെ പണ്ടൊരു ധനം ധർമ്മത്തിന്നുതന്നു തുരുത്തിയിൽ കൊണ്ടുയിട്ടത്രെ. അടുത്ത് ധാരാളം ഉണ്ടായിരുന്നതുകൊണ്ടും ശത്രുജന്തുക്കൾ ഒന്നുംതന്നെ ഇല്ലാതിരുന്നതു

കൊണ്ടും, ഒന്നരണ്ടു കൊല്ലക്കൊണ്ട്, ഇതിന്റെ എണ്ണം എണ്ണിമാൽ തീരാത്തവിധം വർദ്ധിച്ചു. അങ്ങിനെ ഇരിക്കുമ്പോൾ കള്ളുകടിയന്മാർ കൂടുകൂടെ തുരുത്തിയിൽ പ്രവേശിച്ചു. അഞ്ചുപത്തുമായി ഇവറയേ തല്ലിക്കൊന്നു കളിന്നു കൂട്ടിത്തുടങ്ങി. വിവരം എങ്ങിനെയാ ജഗദൈകചീരനായ നമ്മുടെ കർക്കശൻ അവർകൾക്കും കിട്ടി. ആളുടങ്ങി എന്നു കാണുമ്പോൾ വേലിഇറക്കത്തിന്നൊക്കെ താനും തന്റെ പട്ടാളക്കാരും ഓർയാകുന്ന ഭേരിയുമടിച്ചു, ദിഗ്ജയം ചെയ്യാൻ ചെല്ലുന്ന രാജാക്കന്മാരെപ്പോലെ തുരുത്തിയിൽ എത്തി ചിലപ്പോൾ രണ്ടും മൂന്നും ദിവസം ഇക്കൂട്ടർ അവിടെത്തന്നെ പാർക്കുകയായി. എന്തിന്നു പറയുന്നു അഞ്ചാറുമാസംകൊണ്ടു ബാലാത്തിമുലിനെ നാമാവശേഷമാക്കിക്കളഞ്ഞു. കള്ളുകടിയന്മാർക്കു ഈ ചരിത്രം പറയുമ്പോൾ ഇന്നും കണ്ണിൽനിന്നു വെള്ളം പൊട്ടാറുണ്ട്. ചീന്നെ അവർ ദയാലുക്കളല്ലെന്നു എങ്ങിനെ വിശ്വസിക്കാതിരിക്കും. നശിച്ചുപോയ ഒരു വലിയ പട്ടണത്തിന്റെ അവശിഷ്ടങ്ങൾ നോക്കിക്കൊണ്ടു കല്ലെടുമ്പോലെ കർക്കശൻ ചിലസമയത്തു കടൽപ്പുറത്തു വന്നിരുന്നു തുരുത്തിയും നോക്കി ഓരിയിടാറുണ്ടെന്നു കേൾക്കുന്നു.

5-ാം വർഗ്ഗം. ആവൽ അല്ലെങ്കിൽ കടവാതിൽ.

പറക്കുന്നതുകൊണ്ടുമാത്രം ആവൽ ഒരു പക്ഷിയാണെന്നു പലരും തെറ്റായി മനസ്സിലാക്കിയിട്ടുണ്ട്. വാസ്തവം പറഞ്ഞാൽ ആവൽ പറക്കാൻ കഴിയുന്ന ഒരു മൃഗം മാത്രമാണ്, വളരെ നീണ്ടു, നേർത്തു, വിടന്ന്, കൈകളു

ടെ ഇതളിനേക്കാൾ ഘനം കുറഞ്ഞ അസ്തികൾ തോൽ കൊണ്ടു ബന്ധിക്കപ്പെട്ടതായിട്ട്, ഒരുതരം വിശദീകരണ ചെ നില്ക്കുന്നതായി കാണാം. ചെരുവിരിന്റെ അഗ്രത്തിൽ ഒരു വളഞ്ഞ നഖം ഉള്ളതുകൊണ്ട്, ഒരേരേഖ അതും കൊള്ളുത്ത്, ഇവയ്ക്കു നിശ്ചിതമായ തുളാൻ സംധിക്കും. ചിലതിന്റെ കാലം കയ്യും ശരീരത്തിന്റെ രണ്ടു ഭാഗങ്ങളും ഒക്കെക്കൂടി ചിറകായുപയോഗിക്കുന്ന നേരിയ തോൽകൊണ്ടു ബന്ധിക്കപ്പെട്ടിരിക്കും. ആവൽരശ്മിയിലെ ഇഴ്ന്നിരിക്കാലും ജാതിക്കാർ പ്രാണികളെ ഭക്ഷിക്കുന്നു. വണ്ട്, ചെമ്മൂട്, മുതലായവറയുടെ ഉറപ്പുള്ള പുറമ്പിറകുകൾ ചവച്ചു മെതിക്കാനുതകുന്നവിധത്തിലുള്ള ചുല്ലകളും ഇവറയ്ക്കുണ്ട്. ഇവരുടെ ഇടയിൽ കള്ളുകുടിക്കുന്നവരും രക്തം കുടിക്കുന്നവരും ഉണ്ട്. ആവൽ രിക്കലും നിലത്തിറങ്ങുകയില്ല. കുട്ടികൾ തള്ളയുടെ തോലിന്റെ ഉള്ളിൽ പറ്റിക്കൂടി അപൂർണ്ണാവസ്ഥയിൽനിന്നു പൂർണ്ണാവസ്ഥ പ്രാപിക്കുന്നു. ആവലിനു ഒരു ഗണ്യമായ വിശേഷവിധി ഉള്ളതു ബഹുജനങ്ങൾ മനസ്സിലാക്കിയിരിക്കുന്നോ എന്നു സംശയിക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. ഇതിന്നു കണ്ണിന്റെ സഹായം കൂടാതെ കാണുവാനുള്ള ശക്തി കിടപ്പുണ്ട്. കണ്ണു രണ്ടും കുത്തിപ്പൊട്ടിച്ചു, ഒരേരേഖയിലുക്കിയാൽ കൂടി, തടസ്സങ്ങളെ കണ്ടറിവാനും. മരങ്ങളുടെ കൊമ്പുകളുടെ ഇടയിൽകൂടെ അബദ്ധമില്ലാതെ പറക്കാനും, സാധിക്കുന്നതായ ഒരുതട്ടുതവരമൊ ശക്തിയൊ ഇതിന്നു സഹജമായിക്കിടപ്പുണ്ട്. ചില ഉത്തരത്തിന്മേലുള്ള കൊ

തുപണിപോലെ, കണ്ണ് ഇവന്നു, ഓരോ ഭംഗിക്കുവേണ്ടി മാത്രം വെച്ചതാണെന്നു തോന്നും. ഏതെങ്കിലും ഒരുതരം ആവൽ ഇല്ലാത്ത ദിക്കു ഭൂമിയിൽ ഇല്ലെന്നതന്നെ പറയാം. ആവൽവർഗ്ഗത്തിൽ നാനൂറുജാതി ജന്തുക്കളെ കണ്ടുപിടിച്ചിട്ടുണ്ട്. ഇതിൽ മിക്കതും അറച്ചുപാകംപ്രകാരം വിശുദ്ധികളാണെങ്കിലും കൂടി വിശുദ്ധവർണ്ണങ്ങൾ കൊണ്ടു പുന്യാദയേക്കാൾ ഭംഗിയുള്ളവറയ്ക്കൂടി ഇക്കൂട്ടക്കാരിൽ ഉണ്ട്.

പഴുതിനികൾ — (Fruit eating bats.)

ഇവ മറ്റുള്ള ആവലുകളെക്കാൾ വലിപ്പമുള്ളവയാകുന്നു. പ്രധാനാഹാരം ഫലങ്ങളും പഴുക്കുകളുമാണ്. അനേകം ജാതികൾ അടങ്ങിയ ഈ ഉപവർഗ്ഗത്തിലെ ചില ജാതിയെ മാത്രം വിവരിക്കാം.

കറുക്കനാവൽ — Flying fox

മുഖം നീണ്ടു കറുക്കന്റേതുപോലെ ഇരിക്കും. ഇതിന് ആകപ്പാടെ 3½ പല്ലുകൾ ഉണ്ട്. വാൽ ഇല്ല. കഴുത്തിന്റെ രോമത്തിന്നു നീളം അസ്സാരം ജാസ്സി ഉണ്ടാകും. ഇന്ത്യാ, ബർമ്മാ, ലങ്കാ, മലയൻഡീപ് മുതലായ സ്ഥലങ്ങളിൽ ഇവററ അധിവസിക്കുന്നു. ആഫ്രിക്കയിൽ ഈ ജാതിയെ കാണുകയില്ല. പകൽമുഴുവനും വലിയ ആലിന്മേലോ മറ്റു മരങ്ങളിന്മേലോ ഓരോ വലിയ കൂട്ടമായി ഇവററ തൂങ്ങിക്കിടക്കും. വൈകുന്നേരമാകുമ്പോൾ ഒന്നരണ്ടുമായി പഴുതുള്ള വൃക്കുക്കളു മനോഹരിച്ചു പറന്നു പോകും. ചില മരങ്ങളുടെ കൊമ്പുകൾ, അതിന്മേൽ വീഴുന്ന അസംഖ്യം ആവലുകളുടെ ചുനകൊണ്ടു പൊട്ടിപ്പോ

യതായിക്കണ്ടിട്ടുണ്ട്. മിക്കസമയത്തും ആവലകൾ തങ്ങളോ അധിവസിക്കുന്ന മരങ്ങളുടെ ഇലകൾ കടിച്ചുനീക്കും. ചിറകു നിവിർത്തിവെച്ചാൽ രണ്ടുകൂടി നാലടി ദീർഘം കാണാം. ഈ ഉപാഗ്രന്ഥൻ പെട്ട ഏറ്റവും വലിയ ആവൽ മലയൻദീപിലെ കറുക്കനാവലാണ്. ചിറകു നിവിർത്തിവെച്ചാൽ രണ്ടുകൂടി അഞ്ചടി നീളമുണ്ടാകും. മനുഷ്യനു ഇതിന്റേ മാംസം തിന്നാം. തോലിന്നു കറുക്കന്റെ മൃതശ്ശാകം. മാംസം കളളിക്കൊണ്ടു കഴുകിയാൽ ഈ മൂട് പൊയ്ക്കാകുമെന്നു കേൾക്കുന്നു. ചില ആവലകൾ പുഷ്പങ്ങളും തിന്നുമെന്നു കേൾക്കുന്നു. കള്ളെടുപ്പാൻ തെങ്ങിന്മേൽ വെച്ചു പാനിയിൽ കടന്നു, ഇവ കളളുകൂടി കടിക്കും. ചിലപ്പോൾ മത്തുകൊണ്ടു തളന്ന് ഓലയിന്മേൽ വീണുകിടക്കുന്നതു കാണാം. വാലുള്ള കറുക്കനാവലും ഇന്ത്യയിൽ ഉണ്ട്. ചിലതു ഗുഹകളിലും ഒഴിഞ്ഞു വീടുകളിലും അധിവസിക്കും. മുക്കിൻതുളകൾ, കഴൽ പോലെ, രണ്ടു കൊമ്പിന്റെ സമ്പ്രദായത്തിൽ പൊന്തി നില്ക്കുന്ന ഒരു ജാതി കറുക്കനാവൽ സെലിബീസ് മുതലായ ദീപുകളിൽ ഉണ്ട്. നമ്മുടെ രാജ്യത്തു ചില പറമ്പുകളിലുള്ള മരങ്ങളിൽ ഇവറ്റു അസംഖ്യം വന്നുകൂടുന്നു. ആവലകളെക്കൊണ്ടു പറമ്പു മക്കൾക്കു ലാഭവുംകൂടി ഉണ്ടായ്കുന്നു. പഴവും അനേചിച്ചു മടങ്ങിവരുമ്പോൾ എല്ലാറ്റിന്റേയും വായയിൽ ഓരോ പഴക്കയും ഉണ്ടാകും. അധിവസിക്കുന്ന മരത്തിന്മേൽ എത്തിയ ഉടനെ ഒരു ഭാഗത്തേ തോട്ടു മാത്രം കടിച്ചു കടിച്ചു പഴക്കു നിലത്തിടും ഇങ്ങിനെ ഓരോദിവസം രാവിലെ ചെന്നുനോ

കിയാൽ പണഞ്ഞുറ പഴക്ക പെരുകിയെടുക്കാനുണ്ടാകും. ഈമാതിരിക്കടവാതിൽ വെടികൊണ്ടു ചത്താൽ കൂടി തുഞ്ചിയനിലയിൽനിന്നു താഴെ വീഴാതെ മരത്തിന്മേൽ കിടന്നു ഭ്രമിച്ചുപോകും.

പ്രാണിഭക്ഷകൻആവൽ.

ഇരുപവഗ്ഗ്ത്തിൽപെട്ട കൂട്ടർ വലിപ്പംകൊണ്ടു ഫലഭൂക്കളുടെ അത്ര ഉണ്ടാകയില്ല. വാൽ, തോൽച്ചിറ കോട്ട യോജിച്ചോ അല്ല യോജിക്കാതെയോ നില്ക്കും. ഉനി മില ജാതികളെപ്പററുന്നയാൾ

ലാഭമോറൻ.

മുക്കിന്റെ അടുക്കെ ഇലപോലെ പരന്നുനില്ക്കുന്ന ഒരു അംഗവിശേഷം ഉണ്ട്. മുക്കിന്റെ നേരെ മീതെ ഈമാതിരിതന്നെയുള്ള മറ്റൊരവയവം ആകൃതിയിൽ കനിയുടെ ലാഭംപോലെ ഇരിക്കും. എല്ലാ ഭൂവണ്ഡങ്ങളിലും ഈ ജാതിയിൽ ഏതെങ്കിലും ഒരുതരത്തെ കണ്ടുവരുന്നുണ്ട്.

ഉണ്ണിവാതിൽ.

വലിയ ആവൽ കഴിഞ്ഞാൽ ശേഷമുള്ള ചെറുതരം ആവലകൾക്കൊക്കെ ഉണ്ണിവാതിൽ എന്നാണ് നാട്ടുകാർ പറഞ്ഞുവരുന്നത്. ഇക്കൂട്ടരിൽ അസാരം വലിയ തരക്കാരും എത്രയോ ചെറിയ തരക്കാരും ഉണ്ട്. വലിയവ സന്ധ്യയായാൽ വാഴക്കുമ്പിയിലെ പുഷ്പത്തിൽ ഉണ്ടാകുന്ന തേൻ കുടിപ്പാൻ ചെല്ലുന്നത് എല്ലാവരും കണ്ടിരിക്കും. മിലപ്പോൾ പല്ലികളേയും എട്ടുകാലികളേയും തിരഞ്ഞു വീടുകളിൽ ചെന്നു, പറക്കുന്ന സ്ഥിതിയിൽതന്നെ, ചു

മരകളിന്മേൽനിന്നും മറ്റും ഇവറ്റയെ ചെറുക്കിത്തീ
ന്നും. ഇവറ്റയുടെ നിഴൽ കാണുമ്പോൾ, വിളക്കുകെ
വന്നു നിശ്ശേഷമായി നീല്ക്കുന്ന ചില്ലി പെട്ടെന്നു പാഞ്ഞു
പോയൊളിക്കുന്നതു ഞാൻ പലപ്പോഴും കണ്ടിട്ടുണ്ട്. ഒരു
ചെറിയ മുറിയിൽനിന്നു ഇതിനെപ്പോലെ ഇതു വേഗത
യിൽ പറന്നു കളിപ്പാൻ സാക്ഷാൽ പക്കികൾക്കുകൂടി
സാധിക്കുകയില്ല. ഇടക്കിടെ വന്നു ക്ഷീണംതീർക്കുന്ന
തു കോലായുടേയൊ, തുറന്ന ജനവാതിലിൽകൂടെ പ്ര
വേശിക്കുന്ന മുറികളുടേയൊ മേഘ വന്നുതുങ്ങിപ്പോകുന്നു.
പറമ്പിൽനിന്നു പിടിക്കുന്ന തവളകളേയും ചെറിയ
പാമ്പുകളേയുടേയൊ മേല്പറഞ്ഞതുതന്നെ വന്നു
തിന്നാറുണ്ടെന്നു ചോടെ വീണുകാണുന്ന അവശിഷ്ട
ങ്ങൾ തെളിയിക്കുന്നുണ്ട്. തലമാത്രം തിന്നുപോയ
ചെറിയ തവളകളുടെ ശവങ്ങൾ രാവിലെ എഴുന്നേറ്റു
നോക്കിയാൽ കോലായിൽ വീണു കിടക്കുന്നതു കാ
ണും. ചിലപ്പോൾ കാലുകൾ മാത്രമേ കാണുകയുള്ളൂ. ഓ
രോ ജന്തുക്കളെ കടിച്ചു മെതിക്കുമ്പോളുണ്ടാകുന്ന കറുമുറു
പ്പുന്ന ശബ്ദം സമീപത്തു നില്ക്കുന്നവർക്കു നല്ലവണ്ണം കേൾ
ക്കാം. പുകളുടെ മച്ചിന്മേലും മറ്റും ഇവറ്റ ഓരോ വ
ലിയ കൂട്ടമായിപ്പാർക്കും. ചാവക്കാട്ടിൽവെച്ചു, മെരുവി
നേയും തിരുത്തു് ഒരു വീട്ടിന്റെ മച്ചിന്മേൽ കേറി നോ
ക്കിയപ്പോൾ, ഈമാതിരി ആവലുക്കളെ, പത്തഞ്ഞൂറിൽ
കുറയാതെ ഞാൻ കണ്ടിരുന്നു. ചോട്ടേ, ഏകദേശം രണ്ടു
ടി പലനത്തിൽ, ചിലേടത്ത് ഇതിലും ജാസ്സിയുമായി ഇവ
റ്റയുടെ കാഷ്ടവും വീണുകിടന്നിരുന്നു. മേൽവിവരിച്ചു

ത് അസാരം വലിയ ഉണ്ണി വാതിലിനെയാണ്. ഇക്കൂട്ടത്തിലെ ചെറുതരക്കാർ എത്രയോ ചെറുതാണ്. ചിറകും വിരത്തി പറക്കുമ്പോൾ അസാരം വലുതാണെന്നു നമുക്കു തോന്നിപ്പോകുമെങ്കിലും യഥാർത്ഥത്തിൽ ഇവ എത്രയോ ചെറിയ ജന്തുക്കളാണ്. ഇവ മുഖ്യമായിത്തന്നെ പ്രാണികളേയാണ്. ചെറുതരക്കാർ ഓരോ വലിയ കൂട്ടമായോരോത്തു പാക്കർല്ല. ഇവ ഒറ്റയ്ക്കാണ് താമസിക്കുന്നത്. ചിലതു വീടുകളുടെ ഓടിന്റെ ഇടയിലോ, മരത്തിന്റെ ചെറിയ പൊത്തുകളിലോ പകൽ വന്നുകൂടുന്നു. നേരം പുലരുമ്പോൾ താൻ പതിവായി കൂടുന്ന സ്ഥലത്തിന്നരികെ വന്നു പററുകളെപ്പോലെ കരേനേരം പറന്നു കളിച്ചു പിന്നെ പെട്ടെന്ന് ഒരോത്തുവീണ്ടു മറയുന്നതും ഞാൻ പലപ്പോഴും കണ്ടിട്ടുണ്ട്. എത്രയോ ചെറിയ വിടയിൽകൂടി ഉന്തിത്തീരക്കുപ്പോകുന്നതു കണ്ടാൽ ഈ ശിന്നന്മാർക്കു ശരീരത്തിൽ എല്ലുണ്ടോ എന്ന് ആരും ശങ്കിച്ചു പോകും. ഒരേ സ്ഥാത്തുതന്നെ ഇവ ഓരോ കൂട്ടമായി ഒരിക്കലും വന്നുകൂടുകയില്ല. മനുഷ്യർ ഉപയോഗിക്കുന്ന കട്ടിലിന്മേലും കസേലകളിന്മേലും വന്നുകൂടുന്ന മൂട്ടയെ ഒരു കടവാതലിന്റെ ശരീരത്തിന്മേൽ പററിക്കിടക്കുന്നതു കണ്ടിരുന്നു എന്ന് എങ്ങനാടു യോഗ്യനായ ഒരാൾ പ്രസ്ഥാപിച്ചിട്ടുണ്ട്.

നീണ്ടുകാതൻ.

ഇതിന്നു വളരെ വലിയ ചെവിയും മുക്കിലകളും ഉണ്ട്. വാൽ ഇല്ലെന്നതന്നെ പറയാം. ഇവയെ ഇന്ത്യയിലും ലങ്കയിലും വളരെ സുഖമായിക്കാണാം. ഒരുദിവസം

മരണാരു ചെറിയ ആവലിനെ ഇതിന്റെ വായയിൽ കണ്ടിട്ട് ഒരു സ്വർണ്ണ ഇതിനെ ഭയപ്പെടുത്തുവാൻ ചെറിയ ആവലിനെ ഇതു താഴെ ഇട്ടു. ചെറിയ ആവൽ ചാകാറായിരുന്നു. വേറെ ഒരുദിവസം നീൺകാതനെ ഒരു കൂട്ടിലാക്കി ആ കൂട്ടിൽത്തന്നെ വേറെ ഒരു ചെറിയ ആവലിനേയും ഇട്ടപ്പോൾ, ഒരു നിമിഷംകൊണ്ടു നീൺകാതൻ ചെറിയ ആവലിന്റെ കാതു കടിച്ചു പിടിച്ചു അതിനെ ഭക്ഷിച്ചു.

ചോരകടിയൻ:— (Vampire bat)

മുൻപല്ലുകൾ വളരെ മൂർച്ചമുള്ളവയാണ്. ജന്തുക്കളുടെ ദേഹത്തിന്മേൽ വീഴുമ്പോൾ, ഒരു നല്ല ഭാഗം തിരിഞ്ഞു നടക്കുമ്പോൾ കരുന്നതും ചുറ്റിപ്പറ്റുന്ന കളിക്കും. പിന്നെ മെല്ലെ ഒരു സ്ഥലത്തു വീണു മുൻപല്ലുകൊണ്ടു സാവധാനം തോൽനീക്കിപ്പോരുകയും ചെയ്യും. മനുഷ്യരുടെ ചോരകൂടി ഇവ നിശ്ചയാസം കുടിക്കും. ചിറകുകൊണ്ടു വീഴുമ്പോൾ ഒരു ഉജ്ജ്വലമുള്ളതായാകുമ്പോൾ ഉറക്കം തെളിയുകയില്ലെന്നു അവിടുത്തുകാർ പറയുന്നു. ഈ ജാതി ആവലുകളെ കർണണത്തു തെക്കെ അമേരിക്കയിലാണ്.

പാമ്പും. പ്രാണിഭോജികൾ. (Insectivora)

മുക്കനെലി, കുറുമുളൻ, കരുടൻഎലി എന്നീശുട്ടർ ഈ വർഗ്ഗത്തിൽപ്പെടും. മസ്കർ മുക്കത്തുകമാരൻ പറഞ്ഞപ്രകാരം കടലാടി മരുന്നും കടലുമായി യാതൊരു സംബന്ധവുമില്ലാത്തപോലെ, മുക്കനെലിക്കും കരുടൻഎലിക്കും സാക്ഷാൽക്കൊട്ടെ യാതൊരു ബന്ധവുമില്ല. ചില ആവലുകളെ കഴിച്ചാൽ ശുദ്ധപ്രാണിഭോജികൾ ഈ

വസ്ത്രത്തിൽപെട്ട ജന്തുക്കളാണ്. ഇവക്കൊന്നും വലിപ്പം ജാസ്സി ഉണ്ടാകയില്ല. മിക്കജാതികളും രാത്രിസഞ്ചാരികളാണ്. എല്ലാറ്റിനും അഞ്ചിതു വിഭവം വിരവിന്മേൽ കൂർത്തനഖവും ഉണ്ടായിരിക്കും.

കൊബീശ്ശൊ.

പ്രാണിഭോജി എന്ന പേരിന്നു ആഹാരംകൊണ്ടുവന്നു നല്ലതും ശാസ്ത്രജ്ഞന്മാർ ഈ പല്ലാത്ത ജന്തുവെ ഈ വസ്ത്രത്തിൽതന്നെയാണ് പെടുത്തിയ്ക്കിരുന്നതും. കഴുത്തു തുടങ്ങി, ശരീരത്തിന്റെ രണ്ടുഭാഗത്തിൽനിന്നും തോൽപരന്നു അവയവങ്ങൾ ഈ പരന്ന തോലിന്റെ ഉള്ളിൽ അടച്ചെടുത്തുപോയതായതോന്നു ഒരു വിശേഷവിധിയാണ് ഇതിനെ ഒരു നോക്കിനു പ്രത്യക്ഷമാകുന്നത്. പൂർണ്ണത്തിലും ഇങ്ങിനെതന്നെ രണ്ടു ഭാഗത്തിലുമെന്നപോലെ പരന്ന തോൽ അതോടു യോജിച്ചുകിടക്കുന്നുണ്ട്. വാൽ തോലിന്റെ ഉള്ളിൽ അടങ്ങിപ്പോയതു കാണാം. ഈ ഒരു കാരണക്കൊണ്ടാണ് പാററാണുമായി (ചറക്കുന്ന അണ്ണാൻ) ഇവ വ്യത്യാസപ്പെടുന്നത്. സുമത്ര, ബോർനിയോ, ജാവ, മലയാ, മുതലായ ദ്വീപുകളിലാണ് ഇവയെ കണ്ടുവരുന്നത്. ഇതു വലിപ്പത്തിൽ ഒരു പൂച്ചയോളം ഉണ്ടാകും. മരക്കൊമ്പുകളോടു പററിയാണ് ഇരിപ്പ്. ഒരു മരത്തിന്മേൽനിന്നു എഴുപതുവാര അകലെയുള്ള മറ്റൊരു മരത്തിന്മേൽ, ഇവ പറതന്റെ താൽ വിടർത്തി, പറക്കും പ്രകാരത്തൽ ചാടിവിഴും. ചാടി വീഴുന്നതു മറ്റൊരു മരത്തിലോ കടയിലായിരിക്കും. പിന്നെ ആ തടിയിൽനിന്നു മേലോട്ടു കയറിപ്പോകും. ഈ ജന്തുവിന്റെ ആ

മാരം ഇലകളാണ്. എത്ര അടിച്ചാലും കത്തിയാലും ഇവറ്റർ വാകുകയില്ല. പെണ്ണിന്റെ മുലകളെത്തും കടിച്ചു കഞ്ഞു പററിക്കിടക്കുന്നുണ്ടാകും.

തുപ്പായി.

ഇതും മരത്തിന്മേൽതന്നെയാണ് കാലം കഴിക്കുന്നത്. ഇതു വാൽ നീണ്ടിട്ടും, കാഴ്ചയിൽ അണ്ണാണെപ്പോലെ ഇരിക്കുന്നതുമായ ഒരു ചെറുജന്തുവാകുന്നു. മുഖം വളരെ നീണ്ടിട്ടാണ്. കാഴ്ചയിൽ ഒരു പക്ഷിയുടെ നീണ്ട കൊക്കു പോലെ ഇരിക്കും. ഇത് അണ്ണാന്റെ മാതിരിതന്നെ, വാൽ പൊന്തിച്ചൊരേടത്തിരുന്നു, കൈകൊണ്ട് ആമാരം തിന്നും. ഇതിന്റെ മുഖാമാരം പഴവും പ്രാണിയുമാണ്. കാഴ്ചയിൽ ഇത് അണ്ണാന്റെ മാതിരിയിരിക്കുമെങ്കിലും നമ്മുടെ അണ്ണാന്റെ അത്ര ചുരുചുറുക്കുള്ള ജന്തുവാണെന്ന് ഒരിക്കലും പറഞ്ഞുകൂട. നായക്കൂട്ടി ഇതിനെ പാഞ്ഞുപിടിപ്പാൻ കഴിയും. മെഡൽസാസ്റ്റ് ഇങ്ങിനെ ഏഴുതിയിരിക്കുന്നു. “ഏന്റെവീട്ടിനടുത്തുണ്ടായിരുന്ന മാവിന്മേൽ കടികൊണ്ടിരുന്ന ഒന്ന്, പൂച്ചയേപ്പോലെ ഏന്റെ വീട്ടിൽ പ്രവേശിക്കു പതിവായിരുന്നു. കിടക്കയിൽ കേറുമ്പോൾ ഞാൻ തെളിച്ചാട്ടുകയാണ് പതിവ്. കാപ്പിയും ചായയും പകർന്നുവെച്ചു കോപ്പുകളിൽ തലയിട്ടു ബാക്കിനില്ക്കുന്ന അംശം വന്നു കടിക്കും. ഒരുദിവസം ഒരു ഏലിക്കൂട്ടിയിൽ കെണിഞ്ഞുപോയിട്ടാണ് ഈ സാധു മരിച്ചുപോയത്. ഭക്ഷണം കഴിഞ്ഞാൽ തന്റെ കൈകൊണ്ടു മുഖം തുടച്ചു വെടിപ്പാക്കുന്നത് ഒരു കൗതുകകരം.

മരായ കാഴ്ചയാണ്. മരൊറത്തരം തൃപ്പായിയുടെ വായയുടെ അററത്തു രണ്ടുഭാഗത്തും തുവൽപോലെ പരന്ന രോമങ്ങൾ ഉണ്ട്. ഈ ജന്തുവിന്റെ നീളം നാലഞ്ചുതലം മാത്രമെ ഉള്ളൂ.

തുളുന മുക്കനെലി.

മുക്കിന്റെ നീളംകൊണ്ട് ആനമോറൻ എന്ന് ഈ ജന്തുക്കൾക്കു പേരുണ്ട്. ഇവ രാത്രിസഞ്ചാരികളാണ്. നിലത്താണ് താമസം ആഹ്ലിക്കുന്നത് ഇതിന്റെ നിവാസഭൂമി. ചെവി വലുതായും രോമില്ലാത്ത വാൽ എലിയുടേതുപോലെയും ഇരിക്കും. ശരീരം അഞ്ചും വാൽ മൂന്നും അംഗുലം നീളമുണ്ടാകും. ഇവ താമസിക്കുന്നതു പല്ലിലും പോന്തയിലും മറ്റുമാണ്.

കുറുമുളുൻ— (Hedge hog)

ഇതിന്റെ പുറവും ഉടലിന്റെ രണ്ടുഭാഗവും ചെറിയ മുളുക്കുകൾകൊണ്ടു മൂടപ്പെട്ടിരിക്കും. കഴുത്ത് എത്രയോ ചെറുതും മുഖം പന്നിയുടേതുപോലെയും ആയിരിക്കും. കാലും കയ്യും അത്വന്തം കുറിയതാണ്. ഒരു പൂണ്ണവലിപ്പമെത്തിയ കുറുമുളുൻ പത്തംഗുലം നീളമെ ഉണ്ടാകയുള്ളൂ. ഉപദ്രവിച്ചത്, മോരട്ടകൾ പുള്ളിയിട്ടുപോലെയാണ് ഉരുണ്ടുകുളയുന്നത്. എന്നാൽ കുറുമുളുൻ ഒരു ശുദ്ധപന്തുപോലെ ഉരുണ്ടുകുളയും. ആ നിലയിൽ മുളുക്കുളല്ലാതെ പുറമെ മരൊറത്തരം പ്രകാശിച്ചുകാണുകയില്ല. തലയും അവയവങ്ങളും ഒന്നും പുറമെ കാണുകയില്ല. ഈ നിലയിൽ ഉരുണ്ടുകിടക്കുമ്പോൾ, നായക്കോ, കുറുക്കനോ, കുറുമുളുനെ ദ്രോഹിപ്പാൻ സാധിക്കയില്ല പാണി, ഇ

ര, അച്ഛൻ, പല്ലി, പാവ്, പക്കി, പക്കിമുട്ട മുതലായവയാണ് കുറുമുളയുടെ ആഹാരം. കായയും കിഴങ്ങുംവേണ്ടെന്നുവെച്ചിട്ടില്ല. വീട്ടിൽ കൊണ്ടുവന്നു പോറ്റിയാൽ വണ്ടും കൂറയും ക്ഷണക്കൊണ്ടൊട്ടും പക്കിക്കുട്ടികളെ ഈ ബാക്കിവെക്കയില്ല. പാമ്പിനേക്കുട്ടിച്ചിട്ടാണ് കൊല്ലുന്നത്. രാത്രിസഞ്ചാരികളാണെന്നിലും പകൽ സഞ്ചരിക്കുകയെ ഇല്ലെന്നു പറഞ്ഞുകൂട. ഇതിന്നു ഒരു പ്രസവത്തിൽ സാധാരണ നാല് കുട്ടികളുണ്ടാകും, കുട്ടികളുടെ ആഹാരവിശ്രമമായിട്ടാണ് പകലും രണ്ടുണ്ടിവരുന്നത്.

മുളിപ്പാക്കുറുമുളൻ.

ഈ ജാതി കുറുമുളയുടെ ഇരിപ്പിടം ബാലയും മലയൻദ്രപുമാകുന്നു. ശരീരത്തിന്മേൽ മുളയൊന്നും കാണുകയില്ല ഒരു നോട്ടത്തിന്നു ഇത് ഒരു ചെറുചാഴിയാണെന്നു തോന്നിപ്പോകും. എന്നാൽ മൂക്കു നീണ്ടു കൂർത്തിട്ടാണ്. ഒരേജാതി ജന്തുക്കളിൽതന്നെ നിറഭേദം കാണാം. രാത്രി സഞ്ചാരിയാകുകൊണ്ടും വളരെ ഭയമുള്ള പ്രകൃതിയാകുകൊണ്ടും ഈ ജന്തുവെ കണ്ടുകിട്ടാൻ ബഹു പ്രയാസമാണ്. മരത്തിന്റെ വേരിന്റെ ഇടയിലാണ് കൂടുണ്ടാക്കുന്നത്. ഇത് കൂറ, ചിതറ, പഴ, മുതലായ പ്രാണികളെ തിന്നും. ഇതിന്റെ ശരീരത്തിന്നു ഉള്ളിയുടെ വാസന ഉണ്ട്.

സാക്ഷാൽ മൂക്കനെലി.

ഇത് ആകൃതിയിൽ എലിയേപ്പോലെ ഇരിക്കുമെങ്കിലും എലിയുടെ ജാതിയിൽപ്പെട്ടതല്ല. ചെറിയും വാലും വ

ലതാണ്. വാൽ കൂടാതെ ശരീരം മൂന്നിഞ്ച് നീളമുണ്ടാകും. ഷർപ്പാദങ്ങളും ഇരകളും അച്ചുകളുമാണ് ഇതിന്റെ പ്രധാനഭക്ഷണം. രണ്ടു ജന്തുക്കൾ കണ്ടുമുട്ടിയാൽ അന്യോന്യം യുദ്ധം ചെയ്യാതിരിക്കില്ല. രണ്ടെണ്ണത്തെ കേരകൂട്ടിലാക്കിയാൽ ശക്തൻ അശക്തനെ കൊന്നിട്ടുകൊണ്ടാകാം. മൂക്കനെലിയുടെ വല്ലാത്ത മൂരുകൊണ്ടു ചില ജന്തുക്കളൊന്നും ഇവയെ ദ്രോഹിക്കാൻ വരാറില്ലെങ്കിലും നത്തുകൾ ഇവറയെ കൊന്നു വിഴുങ്ങാതിരിക്കില്ല. ഇവയുടെ കണ്ണുകൾ വെറും ഒരു അടയാളംപോലെ തോന്നാമറ്റ് എത്രയോ ചെറുതാണ്.

നീർമൂക്കനെലി.

ഇതു വെള്ളത്തിലാണ് പാർക്കുന്നത്. വാൽ കൂടാതെ ദേഹം $3\frac{1}{2}$ ഇഞ്ച് നീളമുണ്ടാകും ഇതിനെയുറോപ്പിലാണ് അധികം കാണുന്നത്. തെളിഞ്ഞ വെള്ളമാണെങ്കിൽ, ഇവറ മുങ്ങിപ്പഴയുടെ അടിയിൽകൂടെ നടക്കുന്നതും മൂക്കുകൊണ്ടു ചെറിയ കല്ലുകൾ നീക്കി, ചെറിയ ചെമ്മീനോ മറ്റോ തിന്നാനുണ്ടോ എന്നു പരിശോധിക്കുന്നതും ഒരു കൗതുകകരമായ കാര്യമാണ്. ചെറിയ പരലുകളേയും ശവങ്ങളേയും ഇവറ തിന്നും. ഇവക്കു വളരെ വേഗതയോടെ നീന്താൻ കഴിയും. പുഴയുടെ തീരത്താണ് ഇതിന്റെ മട കാണുന്നത്. ഈ മടയിലാണ്, പെണ്ണു ഓരോ പ്രസവത്തിന്നു അഞ്ചുമുതൽ എട്ടുവരെ കുട്ടികളെ നിക്ഷേപിക്കുന്നത്.

കസ്തൂരിമൂക്കനെലി:— (The muskrat)

ഇവയുടെ വാലും ചെവിയും സമാന്യം വലുതായിരി

ക്കും. ദേവത്തിന്റെ ഇടുത്തും വലത്തും ഓരോ ചെറിയ പാദമുണ്ട്. അതിൽനിന്നാണ് കസ്തൂരിപോലെ വാസനയുള്ള ഒരു ദ്രവ്യം പുറത്തുവരുന്നത്. ഈ ജന്തു മൂന്നിഞ്ച് നീളമെ ഉണ്ടാകയുള്ളൂ. വിളകളിലും മിലപ്പേരും വീടുകളിലും ഇവ പ്രവേശിക്കുന്നതു കണ്ടിട്ടുണ്ട്. പ്രാണി, ഇര, പക്ഷിക്കുട്ടി മുതലായ ജന്തുക്കളാണ് ഇവററയുടെ ആഹാരം. ഇന്ത്യയിൽ ഇവററ അസംഖ്യങ്ങളായുണ്ട്. പപകൽ മുഴുവനും മടയിലോ ഓവിലോ ചെന്നുകൂടും. രാത്രി വീടുകളിൽ കയറി കൂറ മുതലായ പ്രാണികളെ അന്വേഷിച്ചു നടക്കും. കൂറയെ നശിപ്പിക്കുന്ന കാര്യത്തിൽ ഇതിനെ മനുഷ്യനോടപകാരിയായിക്കരുതാമെങ്കിലും താൻ തൊടുന്ന സാധനങ്ങൾക്കൊക്കെ കഠിനമായ മൂർച്ഛ പിടിച്ചുപോകുന്നതുകൊണ്ട്, ആ സാധനങ്ങൾ ഏല്പോഴും ഉപേക്ഷിക്കേണ്ടിവരുന്നു.

കരുടനെലി.

ഒരു വളരെ പരന്നും, കൈക്കും കാലിനും വളരെ ശക്തിയുള്ള നഖങ്ങൾ ഉണ്ടായിട്ടും കാണുന്ന ഒരു വല്ലാത്ത ജന്തുവാണ് കരുടനെലി. നിറം സാധാരണ കറുപ്പാണ്. ശരീരം അഞ്ചിഞ്ചും വാൽ ഒരിഞ്ചും നീളമുണ്ടാകും. ഒരു ഉയന്ന കൂമ്പാരത്തിന്റെയോ, രണ്ടു മരങ്ങളുടെ മദ്ധ്യത്തിലോ ഇവററ അതിശയകരമായ ഒരു പാപ്പിടം ഉണ്ടാക്കുന്നു. ഈ മടക്ക് ഒരു മദ്ധ്യകന്ദവും അതിന്റെ ചുറ്റും വൃത്താകാരത്തിലും നേരെയുമുള്ള ഉൾവഴികളും നൂലാമാലകളായി കിടപ്പുണ്ടാകും. ഇതിന്റെ പ്രധാനാഹാരം ഇരകളും ഷർപ്പാടങ്ങളുമാണ്.

7-ാം വർഗ്ഗം. ഏടിവംശക്കാർ. (Cetacea).

ഈ വർഗ്ഗക്കാരെ ഏടികളെന്ന് തിമിംഗലം എന്നും രണ്ടു ഉപവർഗ്ഗങ്ങളാക്കാം. തിമിംഗലത്തിന്നു നാട്ടിൽ നടപ്പുള്ള പേർ കടലാന എന്നാകുന്നു. ഇതിനെ കടലാനയാക്കിയതു കടലിൽവെച്ച് ഏറ്റവും വലിപ്പമുള്ള ജന്തുവായിരിക്കുകൊണ്ടാണ്. എന്നാൽ മുഖത്തു തുമ്പിക്കൈ പോലെ ചെറിയ ഒരു അംഗം ഉള്ള മറ്റൊരു ജന്തു കടലിൽ ഉണ്ടായിരിക്കുകൊണ്ടു കടലാന എന്ന പേർ ആ ജന്തുവിനാണ് അധികം യോജിക്കുന്നത്. തിമിംഗലത്തിന്നു രാജൻ എന്ന മറ്റൊരു പേരും ഉണ്ട്. ഏടികൾക്കു കടലിനി എന്നും പേർ പറയാറുണ്ട്. കടപ്പുറത്തു ചെന്നു നിന്നാൽ കമാനംപോലെയുള്ള പുറം കറത്തും ഉദരം വെളുത്തുമായ ഓരോ കൂട്ടം ജന്തുക്കൾ, മുതുകു പുറവും കാണിച്ചു വെള്ളത്തിൽകൂടെ ഉരുണ്ടുപോകുന്നതു കാണാം. ഇതാണ് ഏടി.

ഏടികൾ — (Porpoises and Dolphins)

ആകൃതികൊണ്ടും പ്രകൃതികൊണ്ടും ഇവ തിമിംഗലത്തെപ്പോലെയുള്ള ജന്തുക്കളാണെങ്കിലും, വലിപ്പം കൊണ്ടിവറ്റ് തിമിംഗലത്തേക്കാൾ എത്രയോ ചെറുതാണ്. ഈ കൂട്ടരിൽ ചിലർ സമുദ്രത്തിലും ചിലർ പുഴയിലും അധിവസിക്കുന്നു. ഏടികൾ എന്ന ഉപവർഗ്ഗത്തിലും വൃത്യസ്തമായ അനേകജാതി ജന്തുക്കൾ ഉണ്ട്. മുഖ്യമായ ചില ജാതി ജന്തുക്കളെ വിവരിക്കുവാനെ ഈ ചെറിയ ഗ്രന്ഥത്തിൽ സാധ്യമാകയുള്ളൂ.

ഗംഗയിലെ ഏടി—

ഗാംഗേയനേടിയെ നാട്ടുകാർ ശൂന്യ എന്നു വിളിക്കുന്നു. ഈ പേർ തന്നെ മലയാളത്തിലും എടുക്കുന്നതാണ് നല്ലത്. ഈ ജാതിയെ സിന്ധു, ഗംഗാ, ബ്രഹ്മപുത്ര എന്നീ വലിയ നദികളിൽ കാണുന്നു. ഈ പുഴകളുടെ ഉത്ഭവസ്ഥാനങ്ങളിലാണ് ഈ ജന്തു കടികൊള്ളുവാൻ താല്പര്യപ്പെടുന്നത്. ഇതിന്റെ മുഖത്തിന്റെ അറ്റം കഴലയുടേതുപോലെ നീണ്ടിട്ടാണ്. പുറത്തു ചിറക (fin) പോലെ തോന്നുംവിധത്തിൽ തോൽ മേലോട്ട് എറിച്ചു നില്ക്കുന്നുണ്ട്. കണ്ണ് എത്രയോ ചെറുതും കാഴ്ച കേവലം ഉതകാത്തതുമാകുന്നു. പല്ലുകൾ വളരെ ക്രൂരമാണ്. ആക്രമിക്കാണ്ടു നോക്കിയാൽ ഏടികളൊക്കെ മത്സ്യങ്ങളാണെന്നു തോന്നും. പക്ഷേ വാൽ ചിറകിന്റെ രണ്ടംഗങ്ങൾ, സാധാരണ മത്സ്യങ്ങളുടേതുപോലെ മേലേയും ചോടെയുമായി നില്ക്കുന്നതിന്നു പകരം ഇടത്തും വലത്തുമായി ഒരേ വിതാനത്തിൽനിന്നിട്ടാണ് കാണുന്നത്. ഈ ജാതിയിൽ ആണിനേക്കൾ വലിയ ജന്തു പെണ്ണാണ്. ഓരോന്ന് എട്ടടിനീളമുണ്ടാകും. കലയ്ക്കു പെള്ളത്തിൽ അധിവസിക്കുന്ന ഈ ജന്തുവിന്നു കണ്ണുകൊണ്ടു പ്രയോജനമില്ലാഞ്ഞിട്ടായിരിക്കും ഇതിന്നു കാഴ്ചയില്ലാത്തത്. ശ്വാസം കഴിപ്പാൻ പൊന്തിവരുമ്പോൾ, നേരേ മീതെപൊന്തി, മുന്നോട്ടു ചലിഞ്ഞു, ചോടെ താഴുന്നു. അങ്ങിനെ ശ്വാസിക്കുമ്പോൾ ഉണ്ടാക്കുന്ന ശബ്ദം നിമിത്തമായിരിക്കും ഇതിന്നു 'ശൂന്യ' എന്ന പേർ സിദ്ധിച്ചത്. വില കാലങ്ങളിൽ, ഇവ വെള്ളത്തിൽനിന്നു കുറെ ഉയര

ത്തിൽ, ചെറിയ മത്സ്യങ്ങളെപ്പോലെ വാടിക്കളിക്കും. ഇവയുടെ പ്രധാനാഹാരം ചെമ്മീനും മത്സ്യവുമാണ്. ഇവ തിന്നുന്ന മിക്കമത്സ്യങ്ങളും ചളിയിൽ പൂണ്ടുകിടക്കുന്ന ഒരു ജാതി മുഴുവോ കടുവോ ആണ്. ഈ കടലെടി തന്റെ നീണ്ടമുഖം ചളിയിൽ താഴ്ന്നിറങ്ങിപ്പിടാണ് ഈ മത്സ്യങ്ങളെ പിടിക്കുന്നത്.

എക്കമെസൻ ഏടി—

മുഖം മുൻപറഞ്ഞ ഏടിയുടേതുപോലെ നീണ്ടിട്ടാണ്. ദേഹത്തിന്മേൽ നല്ല സ്വർണ്ണമുള്ളതാണ്. തുഴകൾ, കണ്ണുകളുടെ വളരെ അടുത്താണ്. ആണ് ഏടിയെപ്പോലെ മുണ്ടാകുമെങ്കിലും പെണ്ണ് അതിന്റെ പകുതി മാത്രമേ ഉണ്ടാകയുള്ളൂ. ഇതിന്റെ പുറം കറുപ്പും ഉദരം ചുവപ്പുമാണ്. എന്തോ ഒരു ഭാഗ്യംകൊണ്ടു നാട്ടുകാർ ഇതിനെ പിടിച്ചു കൊല്ലാറില്ല.

കൊമ്പനേടി—

ആണിന്റെ മേലെ അണ്ണിയിൽനിന്നു പുറപോലെ തോന്നുന്ന ഒരു തരം നീണ്ട വണ്ണം കറഞ്ഞ കൊമ്പു പുറപ്പെടുന്നു. ഈ കൊമ്പു മിക്കവാറും സമയത്ത് എടുത്തു ഭാഗത്തിൽനിന്നാണ് പുറപ്പെട്ടു കാണുന്നത്. വലത്തു ഭാഗത്ത് ഇതിന്റെ സ്ഥാനത്തു വെറും ഒരു കുറി മാത്രമേ കാണുകയുള്ളൂ. ഈ കുറി മിക്കവാറും സമയത്ത് അണ്ണിയുടെ ഉള്ളിലിരിക്കുന്നതാകകൊണ്ടു പുറമേ യാതൊന്നും കാണാൻ പറ്റാറില്ല. ഓരോ കൊമ്പ് ഏഴടി എട്ടടി ദീർഘം കാണും. ചിലതിന്നു രണ്ടു കൊമ്പുകളുണ്ട്. ഇത് എത്രയോ അപൂർവ്വവസ്തുവാണ്. ഈ ജാ

തി ജന്തുവിന്നു പുറത്തു, മീനിന്റെ ചിറകുപോലെ തോന്നുന്ന ഉയർച്ച കാണുകയില്ല. കൊമ്പനെടി പത്തുപതിനാറടിനീളമുണ്ടാകും. ഇവയുടെ അധിവാസസ്ഥലം ഉത്തരഗ്രാമമാണ്. ഓരോ കൂട്ടത്തിൽ പത്തിരുവരെണ്ണമുണ്ടാകും.

വെള്ളേടി -

ഇതിന്റെ അധിവാസവും ഉത്തരഗ്രാമമാണ്. തല ഉരുണ്ടിട്ടാണ്. തൂഴ്, നീളംകുറഞ്ഞതാണെങ്കിലും നല്ല വീതി ഉണ്ട്. ഓരോന്നു പതിനാറടിനീളമുണ്ടാകും. നിറം വെളുപ്പാണ്. ഈ ജാതിയും ഓരോ കൂട്ടമായിട്ടെ സഞ്ചരിക്കു പതിവുള്ളു. ഇതു ശ്വസിക്കുമ്പോഴുണ്ടാകുന്ന ശബ്ദം ഒരു പശുവിന്റെ കരച്ചിലാണെന്നു തോന്നിപ്പോകും. കപ്പലിന്റെ അടുക്കെ വന്നു കളിക്കുമെങ്കിലും അസാധാരണയായ വല്ല ശബ്ദവും കേട്ടാൽ, ഇവ ഉടനെ വിട്ടൊഴിഞ്ഞുപോകും. ഇവയുടെ തോലിനും, നൈക്കും മാംസത്തിനുംവേണ്ടി അനവധി ജന്തുക്കളെ മനുഷ്യന്മാർ വേട്ടയാടിക്കൊല്ലുന്നു. 1871-ൽ 21^൮ ജന്തുക്കളെ കൊന്നിട്ടുണ്ട്. ഗ്രീൻലാണ്ടിലെ കൂട്ടർ ഫേമന്തകാലത്തിലെ ഉപയോഗത്തിന് ഇവററയുടെ മാംസം ഉണക്കിവെക്കുന്നു. സൈന്ധീറിയാരാജ്യക്കാർ ഈ മാംസം എസ്കിമോ നായ്ക്കുൾക്കു തീനായിക്കൊടുക്കുന്നു. വെള്ളേടിയുടെ തോൽ കടിഞ്ഞാണുകളായി റഷ്യക്കാർ ഉപയോഗിക്കുന്നു.

സാക്ഷാൽ കടലെടി—

ഇതു വളരെ വലിപ്പം വെക്കുന്നില്ല. മുഖത്തിന്നു കൂ

ന്റെ കോലം കാണുകയില്ല. പുറത്ത് ഒരു ചിറകുതള്ളി നില്ക്കുന്നതു കാണാം. ഇവയെ കടലിലും പുഴയിലും കാണാം. നീളം ഏറിവന്നാൽ അഞ്ചടിയാണ്. ഇവ രണ്ടോ കൂട്ടമായിട്ടാണ് സഞ്ചരിക്കുന്നത്. ഇവയുടെ സ്വഭാവം വികാസം മറിച്ചത് കാണാത്ത, കടലുരയിലെ നിവാസികൾ ഉണ്ടെന്നു തോന്നുകയില്ല. ഒരു നോട്ടത്തിൽ കരം നമ്പോലെയുള്ള പുറവും ചിറകും, പിന്നെ വാലും ഉള്ള നമ്പോലെയെ മുന്നോട്ടു പോകുന്നതു കാണാം. ഈ പൊക്കിൽതന്നെ ഇതിന്റെ നിശ്ചയിക്കലും കഴിയും. ഇതിന്റെ ആഹാരം മത്സ്യങ്ങളാണ്. ഇംഗ്ലണ്ടിലെ, ചേർമാർ പുഴയിൽനിന്നു വലയിട്ട് ഇവയെ ഒരു സ്ഥലത്തു കെട്ടിക്കിട്ടപ്പോൾ, ഇവ, സങ്കടസൂചകമായ നിലവിലിട്ടു നിൽക്കുമ്പോൾ, സാക്ഷാൽ കടലേടിയെ ചണ്ട് ഇംഗ്ലീഷുകാർ ആഹാരമായുപോഗിച്ചിരുന്നു എങ്കിലും, ഇപ്പോഴുള്ളവർ ഇതിനെ കൊല്ലുന്നത് ഇതിന്റെ നൈഷ്ഠവത്തിനാണത്രെ. ഇന്ത്യയിൽ കാണുന്ന സാക്ഷാൽ കടലേടിയെ പുറത്തു ചിറകുപോലെയുള്ള ഉയർന്നു കാണുകയില്ല. കറുത്ത നിറത്തിലുള്ള ഈ ഏടി വളരെ വലിപ്പം വെക്കുകയില്ല. നീളം ഒരിക്കലും നാലടിയിൽ കവിയാകുകയില്ല. ഇതു ചെമ്മീനുംകൂടിയിരിക്കാം. ഒരു കൂട്ടത്തിൽ നാലഞ്ചെണ്ണമുണ്ടാകാം.

ഐരാവതി ഏടി—

ഇതിന്റെ തല ഗോളാകൃതിയാണ്. ബെങ്കാൾ, സിങ്കപ്പൂർ, ബോർനിയോ മുതലായ ഭിക്ഷകൾക്കടുത്തുള്ള സമുദ്രങ്ങളിലും ഇവറയെ കാണാം. നിറം കല്ലുക

(slate) യുടെ നിറമാണ്. ഓരോന്ന് ഏഴര അടി ലീംഗമുണ്ടാകും. ഇത് ഇതരങ്ങളിനേക്കാൾ കൂടുതലായ ശാസ്ത്രീകളുമ്പോൾ ഒരു ശബ്ദം പുറപ്പെടുവിക്കുന്നു. ചിലപ്പോൾ അത് മുഴുവനും ഈ ശബ്ദം കേൾക്കാം. മുക്കവന്മാർ വലിയ ശബ്ദം, മത്സ്യങ്ങളെ ആട്ടിഞ്ഞളിച്ചു വലയുടെ ഉള്ളിൽ കൊണ്ടുവന്നു വിടുന്നത്, ഈ കടലേടിയായെന്നാണ് അവരുടെ ഇടയിൽ ഒരു ബലമായ വിശ്വാസമുണ്ട്. അതുകൊണ്ടായിരിക്കാം ഇതിനെ അമ്പർ ആരാധിച്ചുവരുന്നത്. ഓരോ മുക്കവഗ്രാമത്തിന്റെ കലദേവതയായി ഓരോ കടലേടിയും ഉണ്ട്.

കാലൻ കടലേടി— (The Killer whale)

സാധാരണ ഏടികളേക്കാൾ ഇതിന്നു ജാസ്സി വലിപ്പം കാണാം ഇതിനെപോലെ ഇത്ര ക്രൂരനും അക്രമിയും ഏടി ജാതിയിലില്ല. മുതുകിൽ, മീനിനുള്ളപോലെ ഒരു ചിറകുള്ളതിന്നു നല്ല വലിപ്പമുണ്ട് തുഴകൾക്കും നല്ല നീളവും പീതിയും ഉണ്ട്. പരവും തുഴകളും കറപ്പും, താഴേ അണ്ണിയും ഉദരവും വെളുപ്പുമാണ്. കാലൻകടലേടി ഇരുപതടി നീളമുണ്ടാകും. ഉത്തരഗ്രവത്തിലെ ഗ്രീൻലണ്ടു തുടങ്ങി, ഓസ്ട്രേലിയവരെ ഈ ജന്തുക്കളെ കാണാറുണ്ട്. കടലിൽ കണ്ടുപതിയാൽ, ഇത്ര കാലൻകടലേടിയാണെന്നു മനസ്സിലാകുന്നത് ഇതിന്റെ ഏറിച്ചു നീളുന്ന മുതുകിലെച്ചിറകുകൊണ്ടാണ്. മത്സ്യങ്ങളെ കൂടാതെ ഇതു കടൽ പൂച്ചകളേയും (seals) മറ്റു കടലെടികളെത്തന്നെയും തിന്നും. കാലൻകടലേടി അതിധീരനും കൗശലക്കാരനുമാണെന്നു പറയുന്നു. ഓരോ കൂട്ടത്തിൽ

അഞ്ചുതെങ്ങുതെ കണ്ടിട്ടുണ്ട്. കാലൻകടലേടി വളരെ ഗതിവേഗതയുള്ള ഒരു ജന്തുവായിരിക്കുകൊണ്ടു മറ്റു കടലേടികളെ ഓടിപ്പിടിച്ചു വിഴുങ്ങാൻ ഇതിനു നിഷ്പ്രയാസം സാധിക്കുന്നു. ഒരു കാലൻകടലേടി മറ്റു കടലേടികളുടെ കൂട്ടത്തിൽ പ്രവേശിച്ചു, തുടരെ തുടരെ നാലുതെങ്ങുതെപ്പിടിച്ചു വിഴുങ്ങുന്നത് ഏസ്'ട്രിറ്റ് എന്ന ജർമ്മൻ കാരൻ കണ്ടതായിപ്പറയുന്നു. കഴിച്ചു പതിനാലടി മാത്രം നീളമുണ്ടായിരുന്ന ഒരു കാലൻകടലേടിയുടെ പള്ളകീറി നോക്കിയപ്പോൾ അതിൽ പതിനാലു കടൽപ്പൂച്ചകളെ (seals) കണ്ടിരുന്നുപോലും. ഒരു കൂട്ടം കാലൻകടലേടികൾ വലിയ ഗ്രീൻലണ്ടു തിമിംഗലത്തെത്തന്നെ നേരിട്ടെത്തുകൊണ്ടുതിന്നുവാൻ മടിക്കുകയില്ല. ഒരു കൂട്ടം ചെന്നായകൾ ഒരു വലിയ മാനിനെ നായാടിപ്പിടിച്ചു, നിർത്തിവെച്ചു നിലയിൽ മാംസം കടിച്ചുപൊളിച്ചു, തിന്നു തീർക്കുമ്പോൾ കാലൻകടലേടികൾ വലിയ തിമിംഗലങ്ങളെ വേട്ടയാടിത്തിന്നുന്നു. തിമിംഗലത്തിന്നു കാലനോളം ഗതിവേഗതയില്ലാത്തതുകൊണ്ട് ഓടി രക്ഷപ്പെടുവാൻ സാധിക്കുകയില്ല. കാലനോ ഈ വലിയ ജന്തുവിന്റെ ശരീരത്തിന്മേൽനിന്ന് ഓരോ വലിയ മാംസം കടിച്ചുപറിച്ച്, സമുദ്രവിതാനത്തിൽ പൊന്തി അതു വിഴുങ്ങിയ ശേഷം രണ്ടാമതും മറ്റൊരു കടിക്കു ചെല്ലുന്നു. ഇങ്ങിനെ അഞ്ചുപത്തു കാലന്മാർകൂടിയാൽ ഒരു വലിയ തിമിംഗലം ഹനിക്കപ്പെടുമെന്നു മാത്രമല്ല പരകവയ്യാത്ത കടും വേദന അനുഭവിച്ചു തന്റെ മാംസത്തെ ഭാനം ചെയ്തേണ്ടിവരുന്നു.

കരിക്കടലേടി—

നിറം ശുദ്ധകറപ്പാണ്. തലക്ക് ഒരു മാതിരി ഉരുളിച്ചു കാണുന്നുണ്ട്. ഭീഗ്ഗം ഇരുപതടി ഉണ്ടാകുകൊണ്ട്, കടലേടിജാതികളിൽവെച്ചു ഏറ്റവും നീളമുള്ളവയിൽ ഇവയും ചെടുന്നു. ഇവയെ പല സമുദ്രങ്ങളിലും കാണാറുണ്ട്. ഇവ ഓരോ കൂട്ടത്തിൽ ഇരുന്നരുമുതൽ മുന്നൂറുണ്ണമുണ്ടാകും. ഒരിക്കൽ ഒരു കൂട്ടത്തിൽ രണ്ടായിരം ജന്തുക്കളെ കണ്ടിരുന്നുപോലും. ഇതിന്നു ചെമ്മരിയാട്ടിന്റെ മാതിരി ഒരു വിശേഷവിധി ഉണ്ട്. ഓരോ കൂട്ടത്തിലുള്ള ജന്തുക്കൾ അവയുടെ നായകനെ കണ്ണും പിമ്മിപ്പിന്തുടയ്ക്കുകയാണ് പതിവ്. നായകൻ വെള്ളമില്ലാത്ത ദിക്കിലെത്തി കരകേറിപ്പോയാൽ അവന്റെ പിന്നാലെ പോരുന്ന കൂട്ടം മുഴുവനും കരകേറിപ്പോകുന്നു. ഐസ്പണ്ട് മുതലായ ദ്വീപുകളിൽ ഈ മാതിരി സംഭവങ്ങൾ വളരെ സാധാരണയാണ്. നാട്ടുകാർ, ഇങ്ങിനെയുള്ള അവസരങ്ങളിൽ, നിസ്സഹായികളായുഴലുന്ന ഈ ജന്തുക്കളെ ഒന്നൊഴിയാതെ കൊല്ലുന്നതിന്നു മടിക്കാറില്ല. സ്വന്തമായി ഇവ കരകേറിപ്പോകുന്നതു കൂടാതെ, തദ്ദേശക്കാർ ഇവയെ ഉപയോഗിക്കുന്നത് കരകേറിക്കളയാറുണ്ട്. ഒരു കൂട്ടം കരിക്കടലേടികളെ കണ്ടാൽ അവിടുത്തുകാർ വലയ്ക്കുകൊണ്ടു തോണികളിലേറി, ഈ കടലേടികളെ തങ്ങളുടെ കരകളോടു മദ്ധ്യത്തിലാക്കുന്നു. പിന്നെ വലകെട്ടി, പുറം കടലിലേക്കു പോകുന്ന മാർഗ്ഗത്തിന്നു തടസ്സംവരുത്തി ക്രമേണ ഈ കൂട്ടത്തോടുത്തുവരുന്നു. എന്നാൽ ഇതിന്റെ ഇടയിൽനിന്ന് ഒരൊറ്റ വലയും കട

ന്നു വാടിപ്പോയിക്കളഞ്ഞാൽ, സകലവും ആ നിമിഷത്തിൽ പോയിക്കളയുന്നതുകൊണ്ടു, വലക്കരിക്കയറ്റപ്പോയാ ഏതെന്നു ജന്തുക്കളെ വെള്ളത്തിനടിച്ച് ഏറിത്തുറന്നു ഭയപ്പെടുത്തി, കരയുടെ ഭാഗത്തേക്കു തന്നെ ഓടിക്കുന്നു. ഇങ്ങിനെ തോന്നികൾ അടുത്തുവരുമ്പോൾ ഈ കൂട്ടം ജന്തുക്കൾ മുഴുവനും കരകേറിപ്പോകുന്നു. അപ്പോൾ വിവിധായുധങ്ങളോടുകൂടി കാത്തുനില്ക്കുന്ന നാട്ടുകാർ ഓടിയെത്തി വെട്ടിയും കുത്തിയും അടിച്ചും ഇടിച്ചും ഇവയെ ഒന്നൊഴിയാതെ കൊന്നിടുന്നു.

ക്രിമോറൻ: — (True dolphin)

ഇവയുടെ മുഖം കൊക്കുപോലെ നീണ്ടിട്ടാണ്. വളരെപ്പലകൾ ഉണ്ട്. നീളം പത്തടിയിൽ കവിയുകയില്ല. ഇവയും ഓരോ കൂട്ടമായി നടക്കുന്ന ജന്തുക്കളാകുന്നു. ഇവയെ ഏതു കടലിലും കാണാം. മിക്ക സമയത്തും ഇവ മീൻ വലയിൽപെട്ടുപോകുന്നു. ഇവയ്ക്കു വളരെ ചുരുവുറക്കും കളിയിൽ വാസനയും ഉണ്ട്. വളരെ വിനോദഭാവത്തിൽ യാത്രചെയ്യുന്ന കപ്പലിന്റെ അടുക്കെ ഇവ കൂട്ടംകൂട്ടമായി വന്നുചേരും. ഇവ മലനും തുള്ളിയും, നീന്തിയും, മറിഞ്ഞും കളിക്കുന്നതു കണ്ടാൽ ചെറിയ കുട്ടികൾ വിനോദിക്കുന്നമാതിരി രാജ്ഞോന്നം.

ഏ ടി വ ട് ട് .

2-ാം ഉപവർഗ്ഗം. തിമിംഗലം (Whale)

നിരന്തരമായ സമുദ്രവാസംകൊണ്ട് ആകൃതിയിൽ മത്സ്യത്തെപ്പോലെയായിത്തീർന്നിട്ടുള്ള മറ്റു ജന്തുക്കളെ.

നും, തിമിംഗലത്തെപ്പോലെ മത്സ്യത്തോടു സാദൃശ്യത പ്രാപിച്ചിട്ടില്ല. തിമിംഗലവർഗ്ഗത്തിൽ ഭൂമിയിലെ ഏറ്റവും വലിയ ജന്തുക്കൾ ഉൾപ്പെടുപോയിട്ടുണ്ടെങ്കിലും തിമിംഗലത്തെക്കാൾ ചെറുതായ ചില ജന്തുക്കളും ഇവയോടു സംബന്ധപ്പെട്ടവരാണ്. അങ്ങിനെയുള്ള ജന്തുക്കൾ മുൻ വിവരിച്ച ഏടികളാണ്. ഇവയുടെ ചില സാമാന്യ ലക്ഷണങ്ങൾ ഇവിടെ എടുത്തുപറയാം. സ്തന്ധാർകളെപ്പോലെ ഇവറ്റെയും ശ്വാസകോശങ്ങളിൽകൂടെ വായു ശ്വാസിക്കുന്നു. നാലുകുളുള്ള റൂദ്രയവും മുട്ടുപോരയും ഇവയ്ക്കുണ്ട്. ഇവ പ്രസവിക്കുകയും, ശരീരത്തിന്മേൽ ഉയർന്നിരിക്കുന്ന മുലകൾ അടയാളപ്പെടുത്തിക്കൊണ്ടിരിക്കുകയും, ആ സ്ഥാനത്തു കടിച്ചു, കുട്ടികൾ വാൽ കടിച്ചു ജീവിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. എന്നാൽ വാൽ, മീനിന്റെ മാതിരി, ഭാഗങ്ങളിൽ പിടിച്ചു ഞെക്കിയപ്പോലെയുള്ള പരപ്പുള്ളതായി കാണുന്നില്ല. പരപ്പ് അടിച്ചുപരുത്തിയപ്പോലെ മേലേനിന്നു പരന്നതായിക്കാണാം. ശരീരത്തിന്റെ മേൽഭാഗം കറുപ്പുവണ്ണവും ഉദരം വെള്ളയുമായിരിക്കുകൊണ്ട് ഈ കാര്യത്തിലും തിമിംഗലം മത്സ്യത്തെ അനുകരിക്കുന്നുണ്ട്. ശ്വാസംകഴിപ്പാൻ കൂടക്കൂടെ പൊന്തിവരേണ്ടതുകൊണ്ട്, ക്ഷണം പൊന്തിവരാൻ ഉപയോഗമേറുന്ന വിധത്തിൽ, ഇവയുടെ വാൽ മേൽഭാഗത്തിൽനിന്നു പരത്തിയപ്പോലെയുള്ള ആകൃതി അവലംബിച്ചതു വെറുതെയല്ലെന്നു തെളിയുന്നതാകുന്നു. എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ വാൽ കൊണ്ടു കീഴോട്ടു നാലഞ്ചടി അടിച്ചാൽ ഒരു മുളുത്തത്തിനുള്ളിൽ ഇതിന്നു സമുദ്രവിതാനത്തിലേക്കു പൊന്തിവ

രാം. പണ്ടൊരു കാലത്ത് ഇത് ഒരു രോമമുള്ള ജന്തുവായിരിക്കണം എന്ന് അറിയിക്കുന്ന വിധത്തിൽ, ഇതിനു ചിലപ്പോൾ ചില്ലറയായി രോമത്തിന്റെ ഒരു ഛായയും ശരീരത്തിന്മേൽ കാണുന്നുണ്ട്. തല വളരെ വലുതാണെങ്കിലും പറയത്തക്ക കഴിഞ്ഞാൽ കാണാനാകുകയില്ല. വായ വളരെ വലുതാണെങ്കിലും അതിനോടു സമുദായം വലിപ്പം തൊണ്ടയ്ക്കു വന്നുചേരുന്നില്ല. കൈകൾ തുഴകളെപ്പോലെ ഇരിക്കും. വിരലുകളൊക്കെ തോൽകൊണ്ടു മൂടപ്പെട്ടിരിക്കും. ഒന്നിന്മേലും നഖങ്ങൾ കാണുകയില്ല. പിൻകാലുകളുടെ അടയാളം ശരീരത്തിന്റെ ബാഹ്യഗതിയിലൊന്നുമില്ലെങ്കിലും, അന്തർഗതിയിൽ, ആ സ്ഥാനത്ത്, അവയുടെ അവശിഷ്ടങ്ങളായി ഗണിക്കാവുന്ന ചില ചെറിയ അസ്ഥികൾ കാണപ്പെടുന്നുണ്ട്. മിനുമിനു മിന്നുന്ന ഇതിന്റെ തോലിന്മേൽ സാധാരണയായി രോമമൊന്നും കാണുകയില്ല. തോലിന്റെ ഭാഗം, നല്ല ദശപ്പിൽ നെയ്യുണ്ടാകും. ചിലതിനു മത്സ്യത്തെപ്പോലെ പറത്ത് ഒരു ചിറകുണ്ടാകും. ഈ ചിറകു മുതുകിന്മേലുള്ള തോലിന്റെ ഒരു വെറും മടക്കമാത്രമാണ്. ഇവയ്ക്കൊക്കെ, തലയിന്മേലുള്ള ഒരു തുളയിൽകൂടെ; ശ്വാസകോശങ്ങളിൽനിന്നു വരുന്ന ആവി, പൂക്കുററിപ്പോലെ മേല്പട്ടു വിടുക എന്നൊരു സമ്പ്രദായമുണ്ട്. ഈ ആവി വളരെ ശക്തിയോടെ വിടുന്നതുകൊണ്ട്, ധാരാളം ഉയരത്തിൽ പൊന്തുകയും, ചുറ്റുമുള്ള വായുവിന്റെ ശൈത്യംകൊണ്ടു വെള്ളമായിത്തീരുകയും ചെയ്യുന്നു. ദൂരേനിന്നു കാണുമ്പോൾ വെള്ളം മേലെ തേകുകയാണെന്നു തോന്നിപ്പോ

കം. ഇങ്ങിനെ എടുത്തുപറഞ്ഞ സാമാന്യലക്ഷണങ്ങൾ മിക്കതും ഏടിക്കും പറ്റുമെന്നു കണ്ടുകൊൾക.

അരിപ്പച്ചീപ്പുള്ള തിമിംഗലങ്ങൾ.

(Whalebonewhales)

അരിപ്പച്ചീപ്പ് എന്നു പറയുന്നതു പല്ലിനുപകരം അണ്ണിയിൽ കാണുന്ന, ആരുകൾപ്പോലെയുള്ള ഒരുതരം അരിപ്പകളാണ്. ത്രികോണാകൃതിയിലുള്ള അനേകം പൊളികൾ അടുത്തടുത്തു വെക്കപ്പെട്ടതു തന്നെയാണ് അരിപ്പച്ചീപ്പ്. (Whalebone). ഓരോ ത്രികോണത്തിന്റെ പരന്ന ഭാഗം അണ്ണിമേൽ ചേർന്നിട്ടും മൂന്നു, നാലു വീതിയിലാണ് നീല്പ്. അകപ്പാടെ കാണുമ്പോൾ, ശംഖിന്റെ പിളപ്പിൽ കാണുന്ന ചീപ്പ് പോലെയുള്ള വരകൾ ഓർമ്മവരും. അണ്ണിയുടെ മദ്ധ്യത്തിൽ നില്ക്കുന്ന പൊളിക്കു നീളം ജാസ്സി കാണുമെങ്കിലും അതിന്റെ മുന്നോട്ടും പിന്നോട്ടും നില്ക്കുന്നവറ്റയുടെ നീളം ക്രമേണ കുറഞ്ഞുപോകുന്നതായിക്കാണും. ഈ പുതിയവിധം അവയവത്തെക്കൊണ്ടുള്ള ഉപകാരം എന്താണെന്നു പറയാം. തിമിംഗലം ആഹാരമായുപയോഗിക്കുന്നത് എത്രയോ ചെറിയ ജന്തുക്കളേയുമാണ്. ഈ ചെറുജന്തുക്കളെ ഓരോ കൂട്ടമായി വിഴുങ്ങുമ്പോൾ വേണ്ടതിലേറെ വെള്ളവും വായയിൽ കടക്കുന്നു. വായ മെല്ലെ അടക്കുമ്പോൾ വെള്ളമൊക്കെ പുറമെ വാൻപോകാനാണ് അരിപ്പച്ചീപ്പുകൾ സഹായിക്കുന്നത്. ചേരിപ്പോലെ ഇരിക്കുന്ന അരിപ്പച്ചീപ്പുകളുടെ ഇടയിൽകൂടെ, വെള്ളത്തിനല്ലാതെ വായയി

ലുള്ള ജന്തുക്കൾക്കൊന്നും പുറത്തുപോകാൻ സാധിക്കയില്ല. ഈ അരിപ്പച്ചീപ്പുള്ള ജാതിയിലും രണ്ടുമുന്നതരം തിമിംഗലങ്ങൾ ഉണ്ട്.

സാക്ഷാൽ തിമിംഗലം.

ഇതിന്റെ പുറത്ത് മത്സ്യങ്ങൾക്കു കാണുമ്പോലെയുള്ള ചിറകുകൾ കാണുകയില്ല. മേലെ അണ്ണി, ഒരുഭാഗംകൊള്ളേ നോക്കിയാൽ, ഒരു വലിയ കമാനംപോലെ തോന്നും. തല ഭേദമെന്തൊടൊത്തുനോക്കുമ്പോൾ ചതുരയോ വലുതാണ്. തുഴകൾ അക്കണക്കിനു കര വെറുതായിരിക്കും. അരിപ്പച്ചീപ്പിന്റെ നിറം കറുപ്പാണ് സാക്ഷാൽ തിമിംഗലം ഇന്നപ്രകാരത്തിലാണെന്നറിവാൻ ഗ്രീൻലണ്ട് തിമിംഗലം (Greenland whale) എന്നജന്തുവിന്റെകാര്യമാലോചിച്ചാൽമതി ഇതിന്റെ തല ഭേദത്തിന്റെആകപ്പാടെയുള്ള നീളത്തിന്റെ മൂന്നിലൊരോമരി ഉണ്ടാകും. അരിപ്പച്ചീപ്പുകൾ സംഖ്യകൊണ്ടും വലിപ്പംകൊണ്ടും ഒരു ഗണ്യമായ സ്ഥാനം അർഹിക്കുന്നുണ്ട്. അണ്ണിയുടെ നടുക്കുനില്ക്കുന്ന ഓരോ അരിപ്പച്ചീപ്പിനു പന്ത്രണ്ടടി നീളമുണ്ടാകും. ഗ്രീൻലണ്ട് തിമിംഗലത്തിന്റെ സാധാരണനീളം അമ്പതടിയാണെങ്കിലും അറുപതടിയിൽ ജാസ്സി നീളമുള്ള ജന്തുക്കളേയും കണ്ടിരിക്കുന്നു. 130 ബേറൽനെയ്യാണ് ഓരോ ഗ്രീൻലണ്ട് തിമിംഗലത്തിൽനിന്നു കിട്ടാറുള്ളതെങ്കിലും, 180 ബേറൽ കിട്ടിയ ജന്തുക്കളേയുംകൊന്നിട്ടുണ്ട്. ഇതിന്റെ അരിപ്പച്ചീപ്പിന്റെ തൂക്കം മുവായിരം റാത്തലാണ്. ഇവയെ സാധാരണ കാണുന്നത് ഉഷ്ണ ഗ്രന്ഥത്തിലാണ് ഇതിന്റെ പ്രധാനാഹാരം

ചെറിയ രചനകളും ശുക്തികളുമാണ്. ഇത്രവലിയ ഒരു ജന്തുവിന്റെ വയർ നിറയുവാൻ ഇങ്ങിനെയുള്ള എത്ര അധികം ചെറുജന്തുക്കൾവേണ്ടിവരുമെന്നു വിചാരിച്ചുനോക്കുവിൻ. ആഹാരംകഴിക്കുമ്പോൾ ഇഴതിമിംഗലം, അതിന്റെ നാനാഭാഗങ്ങളും പുറത്തിന്റെഏതാനും ഭാഗവും വെളിയിൽ കാണാൻ തക്കവണ്ണം കടലിന്റെ മീതേനീന്തുന്ത. മേലേപൊന്തി, ശ്വാസം കഴിക്കുമ്പോൾ, പൂക്കുറിച്ചോലെയുള്ള ആവി എടുത്ത് ഉയരത്തോളം പൊന്തും. മേല്പോത് ഒരിക്കൽ ചൊന്തിയാൽ താഴ്ന്നുവെച്ചു എട്ടോമ്പതു പ്രാവീശ്യം ശ്വാസം കഴിക്കും. മുങ്ങിയാൽ പിന്നേ, പന്ത്രണ്ടുമിനിട്ടു കഴിഞ്ഞാൽ മാത്രമേ രണ്ടാമതും ശ്വാസിച്ചാൻ ചൊന്തിവരികയുള്ളൂ. ഒരു പ്രസവത്തിൽ ഒരു കുട്ടി മാത്രമുണ്ടാകുന്നു. അത് ഒരു കൊല്ലത്തോളം തള്ളയുടെ പാലും കുടിച്ചുകഴിയും. തള്ളക്കു കുട്ടിയോട് അത്യന്തം വാത്സല്യമാണ്. കുട്ടിയേ പിടിച്ചാൽ തള്ളയെ പിടിച്ചുപിടാൻ എത്രയോ എളുപ്പമാണ്. ഗ്രീൻലണ്ട് തിമിംഗലം സ്വഭാവത്തിൽ ശാന്തനും ഭീരുവുമാകുന്നു. അതിനെ കൊല്ലാൻവേണ്ടി ബോട്ടിലേറിച്ചെല്ലുന്ന മനുഷ്യരെ ഇതുവരെ ദ്രോഹിച്ചതായിക്കേട്ടിട്ടില്ല. വലിപ്പം ജാസ്സിയുള്ള ഈ ജന്തുക്കളുടെ പൊതുവായ ഗതിവേഗത, മണിക്കൂറൊന്നിൽ നാലുനാഴികവീതമായി മാത്രമേ കാണുകയുള്ളൂ. ഗ്രീൻലണ്ട് തിമിംഗലത്തെ ഇംഗ്ലീഷ് കാർ വേട്ടയാടിക്കൊല്ലാൻ തുടങ്ങിട്ട് ഏകദേശം നൂറുകൊല്ലമായി. 1788 മുതൽ 1879 വരെ 4,195 ജന്തുക്കളെ പീറ്റർഹെഡ്ഡിലെ കപ്പലുകളും, 1790 മുതൽ 1879 വരെ 4,220 ജന്തുക്കളെ

ഡബ്ബിയിലെ കപ്പലുകളും വേട്ടയാടിക്കൊന്നതായി കെ
പ്ടൻഗ്രെ പറയുന്നു. ഈ സംഖ്യയോട യൂറോപ്പിലെ
മറ്റു രാജ്യക്കാർ കൊന്ന തുകയും കൂട്ടുന്നതായാൽ, ഗ്രീൻ
ലണ്ട് തിമിംഗലം ഇപ്പോൾ സംഖ്യയിൽ വളരെ കുറഞ്ഞി
രിക്കുന്നത് ഒരിക്കലും ഒരശ്ചര്യമായി വിചാരിപ്പാനില്ല.
പണ്ടേതെ കാലത്ത് ഈ തിമിംഗലത്തെ പിടിക്കുന്നത്
എങ്ങിനെയാണെന്ന് അല്പം വിവരിക്കാം. കപ്പലുകാർ ഒ
രു തിമിംഗലം ശ്വസിച്ചാൽ പൊന്തിയതുകാണുമ്പോൾ,
ഉടനേതന്നെ കപ്പലിന്മേൽ കെട്ടിയ ബോട്ടിറക്കി, അററ
ത്തു നീണ്ട കയർ കെട്ടിയ ചാട്ടുളികളോടുകൂടെ, ആളുകൾ
ആ ഗംഭീരന്റെ അടുത്തുചെന്നു, അതിന്റെ ഭേദത്തി
ന്മേൽ ചാട്ടുളി എറിയുന്നു. മുങ്ങിയ ഉടനെ കയറിന്റെ
അററം പിടിച്ചു ഇതിന്റെ ചോരയുള്ള ഗതി മനസ്സി
ലാക്കി രണ്ടാമതും പൊങ്ങാനിയുള്ള സ്ഥലത്തു സന്നദ്ധ
നായി നിൽക്കുന്നു. പൊന്തിയ ഉടനേതന്നെ പിന്നെയും
കിട്ടുന്നതു മറ്റൊരു ചാട്ടുളികൊണ്ടുള്ള ഒരു സമ്മാനമാ
യിരിക്കും. ഇങ്ങിനെ രണ്ടുമൂന്ന് ഏറ്റുകിട്ടിയാൽ, കിതപ്പ്
പിടിപെടുന്ന തിമിംഗലത്തിന്നു, ശ്വാസംകഴിപ്പാൻ കൂട
കൂടെ മേലെ പൊന്തിവരേണ്ടിവരുന്നു. അവസാനം ര
ക്തനഷ്ടംനിമിത്തം ഇവർക്കു മുങ്ങാൻ സാധിക്കുകയില്ല. ഇ
ങ്ങിനെ പൊന്തിയനിലയിൽതന്നെ കിടക്കുന്നതു കാണു
മ്പോൾ പിന്നെയും പലേ കുത്തുകൾകൂടി ഈ സാധുജ
ന്തുവെ ശക്തിമീനനാക്കുന്നു. വേദനയും രക്തനഷ്ടവും സ
ഹിയാതെ അവസാനം ഈ വലിയജന്തു, വാൽകൊണ്ടു ക
രിനമായിക്കടലിൽ തല്ലിപ്പിടിച്ചുകൊണ്ടു മരിച്ചു മലരുന്നു.

ഇപ്പോഴത്തെ കൂട്ടക്ക് ഇതിനെകൊല്ലാൻ ഇത്രയുംകൂടി അലോചനം വേണ്ടിവരുന്നില്ല. കപ്പലിൽനിന്നു ബോട്ടിറക്കി, ചാട്ടുളി ചാടുവാൻ തക്കവണ്ണം ഇതിന്റെ അരികെ ചെല്ലേണ്ടുന്ന ആവിശ്യാമെല്ല. ഇപ്പോൾ ചാട്ടുളിയെ പ്രത്യേക തരം തോക്കിൽ ഇട്ടു ഏതായാ ഭൂമനിന്നുതന്നെ ഇതിനെ വെടിവെച്ചുകൊളിക്കാൻ സാധിക്കുന്നു. ഈ ചാട്ടുളിക്കും ഒരു വിശേഷവിധിയുണ്ട്. മനുഷ്യരുടെ ദർബ്ബലിക്കുണ്ടോ ക്ഷാമം. ആ ചാട്ടുളി തിമിംഗലത്തിന്റെ ശരീരത്തിൽ ചെന്നു തറിച്ചാൽ അവിടുന്ന് ചൊട്ടാസുപോലെ ചൊട്ടുന്നു. ഇങ്ങിനെ തരത്തിന്നു പറ്റിയാൽ ഒരൊറ്റ ചാട്ടുളിയികൊണ്ടുതന്നെ ഒരു വലിയ തിമിംഗലത്തിന്റെ കാര്യം തീർന്നുപോകയും ചെയ്യുന്നു.

കൂനൻ തിമിംഗലം.

ഇവയുടെ പ്രത്യേകലക്ഷണം തൊണ്ടയിന്മേൽ കാണുന്ന ചില വരകളാണ്. തലക്കു വലിപ്പം തെല്ലു ജാസ്സിയുണ്ടാകും. ഇതിന്റെ ശരീരത്തിന്റെ മദ്ധ്യത്തിന്റെ പിൻഭാഗത്ത് ഒരുയച്ചും അതിന്മേൽ മന്ത്രിത്തിന്റെ തുപോലെ തുറിച്ചുനിൽക്കുന്ന ഒരു ചിറകുമുണ്ട്. അരിപ്പച്ചീപ്പുകൾ കറുത്തതും റബ്ബർപോലെ അസാരം വലിയ നാരുകൾ കൂനൻതിമിംഗലം അമ്പതടി നീളംവെക്കും. ഓരോ തൂഴ പതിനാലടി നീളമുണ്ടാകും. തൂഴകളുടെ നിറം വെളുപ്പാണ്. മേഘത്തിന്റെ പുറത്തു കറുപ്പുകൾ കട്ടിയായും ശേഷം ഭാഗം നേരിയ കറുപ്പായും കാണും. വാൽ മാത്രം പുറമേ കാട്ടാനും, ശരീരത്തിന്റെ മുഖവും തൂഴകളും മാത്രം ചൊക്കിപ്പിടിപ്പാനും ചിലപ്പോൾ

ഒരൊറ്റ തൂഴ്ചയും ആ ഭാഗം ദേഹവും മാത്രം കാട്ടുവാനും, ചിലപ്പോൾ ചെറിയ മത്സ്യത്തേപ്പോലെ ആ ദേഹം ആ കപ്പാടെ സമുദ്രം തൊടാത്തവണ്ണം മീതേ ചാട്ടുവാനും ഈ ജന്തുക്കൾക്കു വളരെ ഇഷ്ടമാണ്. ഇപ്പോലെ ഒരു കളിക്കാരനെ തിമിംഗലവംശത്തിൽ കാണുകയില്ല. ചിലപ്പോൾ ചത്തപ്പോലെ ഇവൻ വെള്ളത്തിൻമീതേ വളരേ നേരം കിടക്കും നോർവയുടെ അടുത്തുള്ള കടലിൽ ഒരു പ്രാവീശ്യം ഈ തരം തിമിംഗലങ്ങൾ വന്നു നിറഞ്ഞതു കൊണ്ടു ഒരു കപ്പലിന്നു യാത്രചെയ്യാൻ വളരെ പ്രയാസം നേരിട്ടുപോലും. ഇതിന്നു സാധാരണ ഒരു പ്രസവത്തിൽ രണ്ടു കുട്ടികളുണ്ടാകും.

റോക്കൽ തിമിംഗലം (Rorqual whale)

ഇതിന്റെ ശരീരം മറ്റു തിമിംഗലങ്ങളെ അപേക്ഷിച്ചു നീണ്ടിട്ടും നേർത്തിട്ടുമാണ്. തലയും അത്ര വലിപ്പമുള്ളതല്ല. ശരീരത്തിന്റെ അഞ്ചിലൊന്നു മാത്രമേ തല നീളമുണ്ടാകയുള്ളൂ. തൂഴ്ചകൾ ദേഹത്തിന്നുകരിച്ചു ചെറുതാണെന്നതോന്നും ദേഹത്തെ മൂന്നുശതമാക്കിയാൽ വാലിന്റെ അംശത്തിന്റെ മുൻഭാഗത്തു മൂക്കുപോലെ പൊന്തിനിൽക്കുന്ന ഒരു വിറകുണ്ട്. ഇതിന്റെ അരിപ്പച്ചീപ്പ് അത്ര വലുതല്ല ഇവയുടെ ആഹാരം മത്സ്യമാണ്. മീൻനെ എടുക്കുന്ന ശീമമത്തിയെ (Code) യാണ് ഇവ കണക്കിലേറെ പിടിച്ചു വിഴുങ്ങുന്നത്. റോക്കൽ തിമിംഗലത്തേയും മൂന്നുനാലു തരക്കാരാക്കാം. ഇതിൽ ചെറുതരത്തിന്നു മുപ്പതടി ഓളമെ കാണുകയുള്ളൂ. മുഖം കഴലയുടെ മുഖംപോലെ അസാരം കൂർത്തിട്ടാണ്. കപ്പലുകൾ

ചോകുമ്പോൾ ഒരു ഭാഗത്തിൽനിന്നു മററഭാഗത്തേക്കു, കപ്പലിന്റെ ചുവട്ടിൽകൂടെ നൂണുപോകുന്നത് ഇവയുടെ പതിവായ നേരംപോകാണു്. ഇതിന്റെ തുഴക്കു കറപ്പു നിറവും, ഒരു മോതിരമിട്ടപോലെയുള്ള വെളുപ്പുനിറവും കാണും. ശരീരത്തിന്റെ മേൽഭാഗം കറുത്തുതന്നെങ്കിലും കീഴ്ഭാഗം വളരെ വെളുത്തുതന്നിട്ടാണു്. റോക്കൽ തിമിംഗലത്തിൽപെട്ട മറ്റൊരു തരത്തിന്നു അമ്പത്തിരണ്ടടി ദീർഘം കാണും. ഇതിന്റെ മേൽഭാഗം നീലമുമ്പായ പാഞ്ഞു കറപ്പാണു്. അതിന്മേൽ വെള്ള പുള്ളികൾ ചേർക്കിയിരിക്കുന്നുണ്ടു്. ഇവയുടെ പ്രധാനാഹാരം ചെറിയ ചെമ്മീൻ മാത്രമാണു്. ചില സമയം ഓരോ കൂട്ടത്തിൽ അമ്പതെണ്ണമുണ്ടാകും. ഇവ വെള്ളത്തിന്റെ അടിയിൽകൂടെ നീന്തുമ്പോൾ മീനെ ചെറിയ പോളകൾ പതച്ചുവരുന്നതു കാണും. ഈ തിമിംഗലത്തിന്നു വേണമെങ്കിൽ, ശ്വാസം കഴിക്കാൻ പൊന്തിവരാതെ, 12 മണിക്കൂറോളം വെള്ളത്തിന്നടിയിൽതന്നെ കിടന്നുകൂയാമെന്നു കേൾക്കുന്നു. റോക്കൽതിമിംഗലത്തിൽപെടുന്നതായി മറ്റൊരുതരം തിമിംഗലം ഉണ്ടു്. ഇതിന്നു മുൻഭാഗം വളരെ സ്തൂലിച്ചും പിൻഭാഗം മെലിഞ്ഞും ഇരിക്കും. ഇതു ചിലപ്പോൾ എഴുപതടി നീളംവെക്കും. തുഴകൾ എട്ടടി ദീർഘമുണ്ടാകും. ഇതിന്നു വളരെ വേഗത്തിൽ നീന്താൻ സാധിക്കും. ഒരു കൂട്ടത്തിൽ, എണ്ണിനോക്കിയാൽ പത്തിരുപതു ജന്തുക്കളെ കാണും. ഇവ ശ്വാസംകഴിപ്പാൻ മേലേ പൊന്തിവന്നാൽ, വായു ഉള്ളൊട്ടു വാിച്ചെടുക്കുന്ന ശബ്ദം കറെ ദൂരത്തോളം കേൾക്കാം. ഇതിന്റെയും മുഖാഹാരം മത്സ്യം

തന്നെയാണ്. സിബ്ബാർഡ് കണ്ടുപിടിച്ച തിമിംഗലം റോക്കൽ ജാതിയിൽ പെട്ട മറ്റൊരുതരമാണ്. ഇവ ഭൂമിയിലെ ഏറ്റവും വലിപ്പമുള്ള ജന്തുക്കളാണെന്നു പറയുവാൻ ഒട്ടും മടിക്കേണമെന്നു തോന്നുന്നില്ല. സാധാരണ ഒന്നിന്റെ നീളം 85 അടിയിലും ജാസ്സീയാണ്. തുഴകൾക്കു പന്ത്രണ്ടടിയിൽ ജാസ്സീ നീളമുണ്ട്. പുറത്തുള്ള ചിറക് എത്രയോ ചെറുതും വാലിന്റെ അടുത്തുമാകുന്നു. ഇന്ത്യൻ കടലിൽ കാണുന്ന ഈ തരം തിമിംഗലത്തിന്റെ നീളം തൊണ്ണൂറടിയിൽ കുറയുകയില്ല. ചെമ്മീൻ, മത്തി മുതലായ ജന്തുക്കളാണ് ഇവയുടെ പ്രധാനാഹാരം. ഈ തരത്തിൽപെട്ട തിമിംഗലത്തിൽ ഒന്നിനെ കൂടക്കൂടെ വെടിവെച്ചിടുമിട്ട് അത് ഒരു കപ്പലിന്റെ പിന്നാലെ 24 ദിവസത്തോളം പോന്നുവരേ. ഇതാണ് തിമിംഗല വംശത്തിൽപ്പെട്ട ഏറ്റവും വേഗതയോടെ നീന്താൻ കഴിയുന്ന ജന്തു.

പല്ലുള്ള തിമിംഗലങ്ങൾ.

ഈ കൂട്ടക്കാക്ക് അരിപ്പച്ചീപ്പ് കാണുകയില്ല. താഴെ അണ്ണിയില്ലെങ്കിലും പല്ലുകൾ കാണാതിരിക്കില്ല. ഇതിലും പല ജാതികളുണ്ട്.

സ്സ്പെർമിംഗലം— (Sperm whale)

മീതെ അണ്ണിയിൽ പല്ലൊന്നുമില്ലെങ്കിലും ചോടെ അണ്ണിയിൽ ഒരു ജോടു പല്ലുണ്ടായിരിക്കും. പല്ലുള്ള തിമിംഗലത്തിൽ പെട്ട ഏറ്റവും വലിയ ജന്തു ഇതാണ്. ആൺ അറുപതടി ഭീംബെക്കുമെങ്കിലും പെണ്ണിനു ഭീംബെ ഇതിൽ പകുതി കാണുകയില്ല. ഇവറയുടെ ആ

ഫാരം കൂന്തലുകളാണ്. മേലെ അണ്ണി എത്രയോ സ്വ
 ലിച്ചതും ചോടേത് എത്രയോ നേരിയതുകൊണ്ട്. ഇതി
 ന്റെ നാവും വായയും വെള്ളനിറമാണ്. തൊണ്ട മറു
 തിമിംഗലങ്ങളേതുപോലെ അല്ല. വളരെ വലുതാണ്.
 ചെവിയുടെ തുള അരവിരൽ നീളമുണ്ടാകയില്ല. ദേഹ
 ത്തിന്റെ പുറത്ത്, മദ്ധ്യത്തിൽനിന്ന് അല്പം പിന്മാറി
 ഒരു മുഴയും, അവിടുന്ന് വാൽവരക്കും ചെറിയ മുഴകളും
 ഉണ്ട്. ആ ഭാഗത്തു ചിറകൊന്നുമില്ല. തുഴ ആറടിനീ
 ളവും മൂന്നടി വീതിയുമുണ്ടാകും. ഇവയെ ഉത്തരേന്ദ്രവ
 ത്തിൽ കാണുന്നില്ല. ഇതു വളരുന്നാഴികൾക്കും സഞ്ചരി
 ക്കും. ശാന്തസമുദ്രത്തിൽനിന്നു ചാട്ടിയ, ചാട്ടിയുടെ
 പാടുകളായിരുന്ന ഒന്നിനെ അത്യാന്തികസമുദ്രത്തിൽ ക
 ണ്ടിരുന്നു. ഇന്ത്യൻസമുദ്രത്തിന്റെ ഒരു കയ്യായ ബെങ്കാ
 ളക്കടലിൽ ഇവയെ വളരെ കണ്ടിരുന്നു. ഇതിന്റെ
 ഒരു പല്ലിനു ൮ ഇഞ്ച് നീളവും ൩ റാത്തൽ തൂക്കവുമുണ്ടാ
 കും. ഇവ ഓരോ കൂട്ടത്തിൽ പത്തിരപത്തൊന്നുമുണ്ടാ
 കും. പെൺതിമിംഗലത്തിന്നു തന്റെ കൂറുകാരോടും
 കുട്ടികളോടും വളരെ വാത്സല്യമാണ്. ഇതു ശ്വാസംക
 ഴിപ്പാൻ പൊന്തിവന്നു വിടുന്ന ആവി നാലഞ്ചുനാഴിക
 അകലെനിന്നു കാണാം. ശ്വാസംകഴിപ്പാൻ കാൽമണി
 കൂറ്റിൽ ഒരിക്കൽ ഇവ പൊന്തിവരികയും, പത്തുപ
 ത്തഞ്ചുവട്ടം ശ്വാസിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. ഇങ്ങിനെ ഒരി
 ക്കൽ പൊന്തിവന്നാൽ കാൽമണിക്കൂർ കഴിഞ്ഞതിൽപി
 ന്നെമാത്രമേ വെള്ളത്തിൽ മുക്കുകയുള്ളൂ. ഇതും വലിയ

കളിക്കാരനാണ്. ചിലപ്പോൾ തുഴകൾകൊണ്ടിച്ചു നാലുപറത്തും ഉള്ള വെള്ളം നുരപ്പിച്ചുപതപ്പിക്കും. ചിലപ്പോൾ ഭേമത്തിന്റെ യാതൊരുഭാഗവും വെള്ളത്തോടൊന്നവിധത്തിൽ ചേർക്കാത്തതുണ്ട്. ഈ ചാട്ടം അറുനാഴിക അകലെ നില്ക്കുന്ന കപ്പലിലെ ആളുകൾക്കുപോലും കാണാം. ജനിച്ചുവീണുടനെ ഒരു കട്ടി പതിനാലടിനീളമുണ്ടാകും. ഇതിന്റെ ആഹാരം കൂന്തലും മീനമാണ്. ഇവയുടെ ഭേമത്തിൽനിന്നും തലയിൽനിന്നും നൈകിട്ടുന്നതുകൊണ്ട് ഇവയെ നിട്ടയം വേട്ടയാടിക്കൊല്ലുന്നുണ്ട്. ഇത് അപായംനേരിടാത്ത ഒരു വേട്ടയാണെന്നു കരുതുന്നത്. ന്യൂസിലണ്ട് ദ്വീപിലെ “മാവോറി” എന്ന നാട്ടുകാരെ ഇവറയുടെ ഭേമത്തിന്മേൽ ചാട്ടളി ചാട്ടുവാൻ യൂറോപ്യന്മാർ ഒന്നിച്ചുകൂട്ടാറുണ്ട്. ഒരു കറി, ഒരു മാവോറി, കപ്പലിൽനിന്ന് ഈ തിമിംഗലത്തിന്റെ ഭേമത്തിന്മേൽ ചാടിവീണു. അതിന്റെമേൽ ചാട്ടളി ഏല്പിച്ചു. പ്രോഫിക്കപ്പെട്ടാൽ, ഈ തരത്തിൽ പെട്ട വലിയ തിമിംഗലം തന്റെ മുമ്പിൽ കാണുന്ന സർപ്പഭാതമുള്ളും തുഴകൊണ്ടിച്ചിട്ടോ, പല്ലുകൊണ്ടു കടിച്ചിട്ടോ നശിപ്പിക്കും. ചിലപ്പോൾ കപ്പലുകൾതന്നെ ഇവറ മുക്കിക്കളയും. ചിലപ്പോൾ തന്റെ നേർട്ടടുക്കുന്ന തോണി കടിച്ചു വായിലാക്കി. ചവച്ചു, പിണ്ടിയാക്കിത്തുപ്പിക്കളയും.

കൂരിമുഖൻ തിമിംഗലം.

ഇതു റോക്ക് തിമിംഗലത്തിൽ പെട്ട മറ്റൊരു ജാതിയാണ്. മുഖം കൂത്ത് ഒരു കൊക്കുപോലെ തോന്നും. വാലിന്റെ അസാരമുൻഭാഗത്ത് ഒരു ചുളഞ്ഞ ചിറകു

ണ്ട്. ഇവയുടെ സമവാസം പുറങ്കടലിലാണ്. ആഹാരം കൂന്തലാണ്. നിർദ്വയശാൽ കരയോടു സമീപിച്ചു പോയാൽ ഇവ, വല്ലാതെ പരിഭ്രമിച്ചു, കരയിൽ അടിച്ചു കേറിപ്പോകുന്നു. കരയിലായിപ്പോയാൽ പിന്നെ ഇവ ററയ്ക്കു കടലിലേക്ക് തിരിച്ചുപോവാൻ സാധിക്കയില്ല. ആൺ മുപ്പതും, പെൺ ഇരുപത്തിനാലും അടി നീളമുണ്ടാകും. ഇവ കുടിയേറിപ്പാക്കുന്നത് അത്ഭുതം സമുദ്രത്തിന്റെ വടക്കുഭാഗത്താണ് കപ്പലിനടുത്തുവരാൻ ഇവയ്ക്കു ലേശം ശങ്ക കാണുന്നില്ല. കൂട്ടത്തിൽ ഒന്നിന്നു മുറിയേറാറുണ്ടു കണ്ടാൽ മറ്റുള്ളവ അതിന്റെ ചുറ്റും വന്നുനില്ക്കും. ചത്തുപോയെന്നു കണ്ടാൽ മാത്രമെ ബാക്കിയുള്ളവ തങ്ങളുടെ ചങ്ങാതിയേയും വിട്ടുപോകയുള്ളൂ. ഈ സ്വഭാവം സൂക്ഷിച്ചുനോക്കിയാൽ മനുഷ്യപ്പിശാചുക്കൾക്കു ഒരു കൂട്ടത്തെ ഒട്ടാകെ നശിപ്പിക്കാൻ ഒരു പ്രയാസവും കാണുന്നില്ല. ഇവക്കു സമുദ്രത്തിൽനിന്നു വളരെ ഉയരത്തിൽ ചാടാൻ സാധിക്കും. എന്നു മാത്രമല്ല സമുദ്രത്തിൽ വളരെ ആഴത്തിൽ പോകാനും കഴിയും. മുറിയേറിട്ട്, ഒന്ന്; രണ്ടു മണിക്കൂറോളം പെള്ളത്തിന്റെ ഉള്ളിൽതന്നെ കിടന്നു കഴിച്ചതായി അറിവു കിട്ടിട്ടുണ്ട്. ചേറെ ഒരു തരം തിമിംഗലത്തിന്റെ മുഖം കഴലയുടെ മുഖപോലെ നീണ്ടതാണ് ഇതിന്റെ സ്വഭാവത്തെപ്പറ്റി ഒരു വിവരവും ആർക്കും കിട്ടിയിട്ടില്ല.

8-ാം വർഗ്ഗം. ജലമൃഗങ്ങൾ. (Sirenia)

ജലവാസംകൊണ്ട് ആകൃതിയിൽ മത്സ്യങ്ങളോടനു കൂടുന്ന മാററങ്ങൾ സിദ്ധിച്ചു മറ്റു ചില അതുളതജന്തു

ക്കളാകുന്നു ജലമൃഗങ്ങൾ. ഇവറ്റക്കു സിദ്ധിച്ച മാററങ്ങൾ ഏടികളുടെ മാററങ്ങളോളം പൂർണ്ണത എത്തിയതല്ല. ഉടൽ മത്സ്യത്തിന്റെ മാതിരിയാണെങ്കിലും തല എപ്പോഴും മൃഗത്തിന്റെ മാതിരിയാണ്. മുൻകൈകൾ തുഴകൾ പോലെ ഇരിക്കും. കാലുകൾ കേവലം ഇല്ല. വാൽ പരന്ന നീന്താൻ സഹായമായി വരുവാൻ തക്കവണ്ണം നില്ക്കുന്നതു കാണാം. മുഖം മാത്രം കണ്ടാൽ ഒരു തരം മൃഗമാണെന്നും, ദേഹംമാത്രം കണ്ടാൽ ഒരു തരം മത്സ്യമാണെന്നും തോന്നിപ്പോകും. ദേഹം മീതെന്നിന്നു പോടെ പരന്ന മട്ടിലാണ്. കഴുത്തുണ്ടെന്നു തോന്നുകയില്ല. മുതുകത്തു മത്സ്യത്തിന്നു കാണുമ്പോലെയുള്ള പിറകൊന്നും കാണുകയില്ല. കണ്ണു വളരെ ചെറുതാണ് പെവിടയെ വെറും ഒരു തുളയല്ലാതെ പുറമെ പൊന്തിനില്ക്കുന്ന കടകാണുകയില്ല. തോൽ തടിച്ചിട്ടാണ്. ചിലതിന്നു ചെറിയ മടക്കുകളും ഉണ്ടാകും. മറ്റു ചിലതിന്നു തോലിന്മേൽ അല്പം രോമവുമുണ്ടാകും. പെണ്ണിന്നു രണ്ടു മുലക്കണ്ണുകൾ ഉണ്ട്. വായചെറുതും, ചുണ്ടു തടിച്ചു മാംസളമായതും ആകുന്നു. ചുണ്ടിന്മേൽ മുളളുപോലെയുള്ള രോമങ്ങൾ ഏറിച്ചുനില്ക്കുന്നു. എല്ലായ്പ്പോഴും വെള്ളത്തിൽതന്നെ കാലംകഴിക്കുന്ന ജന്തുക്കളാണെങ്കിലും ഇവ ഒരിക്കലും പുറകടലിലേക്കു പോകുന്നില്ല. അതിവേഗതയോടെ നീന്താനും ഇവക്കു സാധിക്കുകയില്ല. കടലിന്റെ ആഴംകുറഞ്ഞ ഭാഗങ്ങളിലൊ, ഉൾക്കടലിലോ കായലുകളിലൊ, വലിയ പുഴകളിലൊ ഇവ അധിവസിക്കുന്നതു കണ്ടും ജലമൃഗങ്ങൾ സമ്പ്രദിക്കുകയാണ്. കടലടിയിൽ വളരുന്ന ചമ്മി

കളം ചണ്ടികളുമാണ് ഇവയുടെ ഭക്ഷണം. ഓരോ പ്രസവത്തിൽ ഓരോ കട്ടി മാത്രമേ ഉണ്ടാകയുള്ളൂ. കട്ടി മുലകടിക്കുമ്പോൾ തള്ള തന്റെ തലയും നെഞ്ചും വെള്ളത്തിനീതെ പൊക്കിപ്പിടിക്കും. ആ സമയത്തു തന്റെ ശരീരത്തിന്മേൽ പറ്റുന്ന കട്ടിയേയും നല്ലവണ്ണം കാണാം. ജലമൃഗങ്ങൾ പാർക്കുന്നത് ഓരോ ചെറിയ കൂട്ടമായിട്ടാണ്. ഇന്ത്യൻകടലിലും ഇവയെ കാണുന്നുണ്ട്. ജലമൃഗങ്ങളെ മൂന്നു ജാതികളായി തിരിക്കാം.

1. മാനാടി. (Manatee)

പരന്നവാലിന്റെ പിൻഭാഗത്തെ ആകൃതി വിശദിപ്പോലെ പകുതായിരിക്കും. കൈക്കു മുമുമ്പു നേരിയ നഖങ്ങൾ കാണാം. പൂണ്ണ വളച്ചുമത്തിയ നെറ്റ് എട്ടടി ഭീഷ്മമുണ്ടാകും. നമ്മുടെ കയ്യടിയിലെ രേഖകൾ പോലെ തോന്നുന്ന, ചെറിയ പാലുകളും വരമ്പുകളും ഇവയുടെ തോലിന്മേൽ കാണാം. മേലച്ചിരി താഴേച്ചിരിയേക്കാൾ വലുതാണ്. അവകൊണ്ട് എന്തെങ്കിലും ഒരു സാധനം പിടിച്ചെടുക്കാൻ ചില്ലറയായി സാധിക്കും. തെക്കൻ അമേരിക്കയിലെ എമേയ്സൻ, ഓറീക്കോ, മുതലായ നദികളിൽ മാനാടികളെ കണ്ടുവരുന്നു. കൈക്കും തോലിനും വേണ്ടി ഇവറ്റൊരും വേട്ടയാടിക്കൊല്ലുന്നതുകൊണ്ട്, സംഖ്യയിൽ ഇവ വളരെ കുറഞ്ഞു പോയിരിക്കുന്നു. കരക്കിട്ടാൽ മാനാടിക്ക് അനങ്ങാൻ സാധിക്കയില്ല. ഇതിന്നു ചെള്ളു തിന്നടിയിൽ എത്രയും ദൂരത്താലും ശ്വാസം കഴിക്കാതെ കിടന്നുകൂയാൻ സാധി

ക്കുമെന്നു ഇതുവരേയും നോക്കിയിരിക്കുന്നില്ല. ഒരു പ്രസവത്തിൽ ഒരു കുട്ടി മാത്രമേ ജനിക്കുന്നുള്ളൂ.

2. കടൽചാമൻ. (Duyong)

മുഖത്തിന്റെ അറ്റവും തലയുടെ വണ്ണവും ഉരുളിച്ചുയും കണ്ടാൽ ഒരു ബുറുമനായയുടെ തലപോലെ ഇരിക്കും. വാലിന്റെ പിറകോട്ടുനില്ക്കുന്ന അറ്റം അല്പമുദാകാരമാണ്. തുഴപോലെ തോന്നുന്ന കൈകളിൽ നഖങ്ങളുടെ അടയാളംതന്നെ കാണാൻ ഉണ്ടാകയില്ല. ഓരോന്നിന്റെ നീളം സാധാരണ അഞ്ചുമുതൽ ഏഴുവരെ അടിച്ചാണ്. വെട്ടി നീളമുള്ള ഒന്നിനേയും ഒരിക്കൽ കണ്ടിട്ടുണ്ട്. ഇന്ത്യൻ കടൽതീരത്തിനടുത്താണ് ഇവയെ കാണുന്നത്. ഇവയൊന്നും പുഴയിൽ കടന്നുവരാറില്ല. ആഹാരം കടൽചാമിയാണ്. ഓരോ കൂട്ടത്തിൽ നൂറ്റിൽ അധികം ജന്തുക്കളെ കണ്ടിട്ടുണ്ട്. മനുഷ്യരെ ഇവക്കു യാതൊരു ശങ്കയൊ ഭയമൊ ഇല്ല. ദേഹം ചെറുതൊട്ടായുംകൂടി ഇവ ഒരേരം വിട്ട് ഒഴിഞ്ഞുപോവാൻ ശ്രമിക്കുകയില്ല. ഇതിന്റെ മാംസം അസ്സലാണെന്നു പറയുന്നു.

3. കടൽപ്പശു:— (Sea cow).

ബറിങ്ങ് എന്ന പ്രസിദ്ധ നാവികത്തലവൻ, തന്റെ കപ്പൽ നശിച്ചപ്പോയിട്ട്, പിന്നീട് തന്റെ നാമം സിദ്ധിച്ച ദ്വീപിൽ താമസിക്കേണ്ടിവന്നപ്പോൾ, അതിന്റെ സമീപമുള്ള കടലിൽ, കടൽപ്പശുവെപ്പോലെ ഇരിക്കുന്നതും, പക്ഷേ അതിനേക്കാൾ വലിയതുമായ ഒരു കൂട്ടം ജന്തുക്കളെ കണ്ടിരുന്നു. ഇതു വടക്കൻകടൽപ്പശു എന്നു വിളിച്ചുവരുന്ന ജന്തുവായിരുന്നു. അക്കാലത്ത് അതിനെ

അവിടെ അസംഖ്യം കണ്ടിരുന്നു എങ്കിലും, ഇക്കാലത്ത് ആ ജാതി ജന്തു മനുഷ്യരുടെ വേട്ടകൊണ്ടു നിശ്ശേഷം ഒട്ടു ഒഴിഞ്ഞുപോയിട്ടുണ്ട്. കടൽപ്പശുവിനു പല്ല കേവലം ഇല്ല. ശരീരത്തോടടുത്തുനോക്കിയാൽ തലയ്ക്കു വണ്ണം കേവലം പോരെന്നു തോന്നും. വാലിന്റെ പിറകേയറ്റം കടൽ ചാമന്റെതുപോലെയാകുന്നു. ഇതിന്റെ തോലിന് ഒരിഞ്ചു ഘനവും നല്ല ഉറപ്പും ഉണ്ടായിരുന്നു അതു വെട്ടി മുറിപ്പാൻ ഒരു കോടാലിയുടെ സഹായംതന്നെ വേണ്ടിവരും. കാഴ്ചയിൽ, തോൽ, ഒരു മരത്തിന്തോലാണെന്നു തോന്നും. ഓരോ കടൽപ്പശു ഇരുപതടി നീളമുണ്ടാകും. ശരീരത്തിന്റെ ചുറ്റളവും ഇരുപതടി കാണും. ഒരൊറ്റ ജന്തുവിന്റെ ഘനം എണ്ണായിരം റാത്തലാണ്. പ്രകൃതിയിൽ ഇത് ഒരു ബുദ്ധിയില്ലാത്ത ജന്തുവാണ്. ഇവയ്ക്കു പൊള്ളത്തിൽ മുങ്ങാൻ സാധിക്കുകില്ല തിരയുടെ ശക്തി കൊണ്ട് ഇവ ചിലപ്പോൾ കരയിലായിപ്പോകാറുണ്ട്.

9-ാം വർഗ്ഗം. കളമ്പുള്ള ജന്തുക്കൾ. (Ungulates)

മാട്, മാൻ, ആട്, പന്നി, ഒട്ടകം, കുതിര, നപ്പീർ, ഘണ്ടാമൃഗം മുതലായ ജന്തുക്കൾ, ഈ വലിയ വർഗ്ഗത്തിൽ പെട്ടതാകുന്നു. ഇവയുടെ പല്ലിനു വിലങ്ങത്തിൽ വരമ്പു കർപ്പോലെ തോന്നുന്ന ചില ഉയർച്ചകൾ ഉണ്ടാകും. ഇതുനിമിത്തം സമ്പ്രങ്ങൾ നല്ലവണ്ണം ചവച്ചുമെതിക്കാൻ ഇവയ്ക്കു സാധിക്കുന്നു. ഈ വർഗ്ഗത്തിൽപെട്ട മിക്കവാറും ജന്തുക്കൾ കരയിൽ താമസിക്കുന്നു. വലിപ്പംകൊണ്ടു നോക്കിയാൽ ഇവ കരയിൽ കാണുന്ന ജന്തുക്കളിൽ അഗ്രഗണ്യമാണ്. മിക്ക ജാതികൾക്കും കൊമ്പു കാണുന്നുണ്ട്.

ഈ വർഗ്ഗക്കാരെ ഭൂമിയിൽ എല്ലാവരും കാണും. മാട്, ചെമ്മരിയാട്, കോലാട്, ആട്ടിൻകൊമ്പൻ, മാൻ എന്നിവകു ജന്തുക്കളുടെ കൊമ്പ് മുക്കാലോമരിയും പൊള്ളയാകുകൊണ്ട് ഇവയെ പൊള്ളക്കൊമ്പന്മാർ എന്ന ഒരു ഉപവർഗ്ഗമായിത്തീർക്കാം. മേലെ അണ്ണിയിൽ മൂന്നു രപ്പലുകൾ ഇവയ്ക്കു കാണുകയില്ല. നായപ്പലുകൾ ചെറുതൊ, അല്പ, കേവലം ഇല്ലാതെയൊ ആയിട്ടാണ് കാണപ്പെടുന്നത്. താഴെ അണ്ണിയിൽ മൂന്നു രപ്പലുകൾ തികച്ചു മുണ്ടാകും. ഈ അണ്ണിയിലെ നായപ്പലുകൾ മൂന്നു രപ്പലുകളുടെ ഒന്നിച്ചു തൊട്ടുകൊണ്ടിരിക്കും. ഇവയുടെ അന്നപാത്രത്തിന്നു നാലു ഭാഗങ്ങൾ ഉണ്ട്. ഒന്നാമത്തെ ഭാഗം ആഹാരം ചെന്നു താഴുന്ന ഭാഗമാണ്. ഈ ഭാഗത്തിൽ ആഹാരം അല്പസമയത്തോളം മാത്രമേ നില്ക്കൂള്ളൂ. എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ ഇതിൽനിന്ന് അല്പാല്പം തെക്കിയെടുത്ത് ഒരേമത്തു ശുദ്ധാ ഇരുന്ന അയവിറക്കുന്ന സമ്പ്രദായം ഇവയുടെ സഹജമായ സ്വഭാവവിശേഷമാണ്. അയവിറക്കിയതിന്റെശേഷം നല്ലവണ്ണം മെതിഞ്ഞു പാകംവന്ന ആഹാരം പിന്നെ ചെല്ലുന്നത് അന്നപാത്രത്തിന്റെ രണ്ടാം കള്ളിയിലാണ്. ഇതിൽനിന്നാണ് ആഹാരം ശരിയായി ദഹിക്കാൻ തുടങ്ങുന്നത്. ശേഷം ഭാഗങ്ങൾ, ബാക്കി ജന്തുക്കളുടേതുപോലെ ചെറുതും വലുതുമായ ആന്ത്രമാലകളും പുരീഷാശയവുമാണ്.

മാടുകൾ.

പൊള്ളക്കൊമ്പന്മാരിൽവെച്ച് ഏറ്റവും വലിയ ജന്തുക്കളെ കാണുന്നത് ഈ ജാതിയിലാണ്. ആണിന്നു

കഴുത്തിൽ കറേ വീതിയിൽ തൂങ്ങി നില്ക്കുന്ന തോലുണ്ട്. ഇതിന്നു താട എന്നാണ് പേര്. താട, മുൻകാലുകളുടെ മദ്യംവരെ എത്തും. നീണ്ട വാലിന്റെ അറ്റത്ത് ഒരു പിടി നീണ്ട രോമങ്ങളുണ്ടാകും. കൊമ്പുകൾക്കു സ്കൂർ പോലെ ചുറ്റുകൾ കാണുകയില്ല. ചിലതരം മാടകൾക്ക് ആണിന്നും പെണ്ണിന്നും, ചുമലിൽ, പൊന്തിനില്ക്കുന്ന പൂഞ്ഞകൾ ഉണ്ടാകും. ഇവയിൽ മിക്ക തരങ്ങളും മനുഷ്യരാൽ പണ്ടുപണ്ടേ മെരുക്കപ്പെട്ട ജന്തുക്കളാകുന്നു. കാട്ടി വുള്ള തരങ്ങൾ പല്ലുള്ള മൈതാനികളിലൊ, കൊടുങ്കാടുകളിലൊ പാർക്കുന്നു. ഒരുതരം ജന്തുവെ ഫിമാലയൻപറ്റു തത്തിന്മേൽ കാണുന്നുണ്ട്. എല്ലാ മാടകൾക്കും നീന്തുവാൻ കഴിയുന്നതുകൊണ്ടു വീതിയുള്ള പുഴകൾ കടക്കുവാൻ യാതൊരു ഗണ്യവുമുണ്ടാകയില്ല ഭാരമുള്ള വണ്ടികൾ വലിപ്പാൻ കതിരയേക്കാൾ ഉപകാരമറിയ മൃഗം കാളയാണ്. എന്നാൽ വളരെ വേഗതയിൽ പായുവാൻ ഇവയ്ക്കു സാധിക്കുകയില്ല. ഇവയുടെ ഡ്രാണത്തിന്നും ശ്രവണത്തിന്നും നല്ല ക്രമം ഉണ്ട്. ഇലകളും പുല്ലും ഇവയുടെ പ്രധാനാഹാരമാകുന്നു. ഇവയ്ക്കൊക്കെ ഉഷ്ണാട വലിയ പ്രിയം കാണുന്നുണ്ട്. ഒരു പ്രസവത്തിൽ ഒരു കടച്ചി മാത്രമേ ഉണ്ടായിരിക്കുകയുള്ളൂ. പ്രസവിച്ചുവീണ ഉടനെ തന്നെ കടച്ചിക്കു എഴുന്നേറ്റൊടുവാൻ കഴിയും. ഒരുദിവസം കാട്ടിൽ മേയ്ക്കുവാൻ കൊണ്ടുപോയ കൂട്ടത്തിൽ രണ്ടു ഗർഭം തികഞ്ഞ പശുക്കളുമുണ്ടായിരുന്നു. ഒരു പശു പ്രസവിച്ചപ്പോൾ, മറ്റൊ ഗർഭിണി പ്രസവിച്ച പശുവെ കത്തി

യകറ്റി, കടച്ചിയെ നക്കി ചെടിപ്പാക്കി. പ്രസവിച്ച പശു രണ്ടാമത്ത് ആ കടച്ചിയെ തൻറെതായി സ്വീകരിച്ചിട്ടില്ല. അടുത്തു പരുമ്പോൾ അതിനെ കത്തിപ്പാരിച്ചു. മാടുകൾ എത്രയെങ്കിലും തരങ്ങൾ ഉണ്ട്. ഓരോരോ രാജ്യത്തിൽ കാണുന്നവതന്നെ വലിപ്പംകൊണ്ടും വണ്ണംകൊണ്ടും വളരെ പ്രത്യാസപ്പെട്ടിരിക്കും. മനുഷ്യന്മാർ മാടുകളെ മെരുക്കിപ്പോറാത്ത രാജ്യം ഭൂമിയിലില്ലെന്നു പറയാം. പശു നമുക്കു വളരെ ഉപയോഗമുള്ള ജന്തുവാകുന്നു. പാലും വെണ്ണയും, നെയ്യും, തൈരും, മോരും നമുക്കു തരുന്ന ജന്തുക്കൾ ഇവയാകുന്നു. മാടവംശക്കാക്ക് ഒരാണിന്നു വളരെ പെണ്ണുങ്ങൾ വേണം. കാളകളെ ഉഴുത്തിന്നും, വണ്ടി വലിക്കാനും, ചക്ക തിരിക്കാനും, ഏത്തം വലിക്കാനും, കററ മെതിക്കാനും, മറ്റും ഉപയോഗിക്കുന്നു. വണ്ടി വലിക്കുന്ന കാളകളുടെ അണ്ഡങ്ങൾ ഉടച്ചുകളയുന്ന ഒരു കൃത്യസമ്പ്രദായം നമ്മുടെ നാട്ടുകാരുടെ ഇടയിൽ ഉണ്ട്. ചിലർ ഇരുമ്പു പഴുപ്പിച്ച് ഇതിന്റെ ദേഹത്തിന്മേൽ, ചില വരകൾ വരച്ചുവിടുന്നത്, ഭക്തന്മാരെ പരിഹസിക്കാനോ എന്നു തോന്നും. മെരുക്കപ്പെടുന്ന മാടുകൾക്കു ദമ്യരണമല്ലാതെ മറെറാന്നും ദൈവം വിധിച്ചിട്ടില്ല. വാൽകൃഷ്ണകോണ്ടോ മറ്റു വല്ല കാരണകൊണ്ടോ മാടിനെക്കൊണ്ടു ഉപകാരം കുറഞ്ഞുപോയെന്നു കണ്ടാൽ അപ്പോൾതന്നെ അതിനെ വിറ്റത്, ആ സാധു കസായിക്കാരന്റെ (Butcher) കയ്യിൽ അകപ്പെടുകയും കഴുത്തുക്കുപ്പെടുകയും ചെയ്യുന്നു. കാളയെപ്പോലെ ദ്രോഹമനുഭവിക്കുന്ന മറെറാരു ജന്തുവേയും ഞാൻ കാണുന്നില്ല. മിക്ക

അവസരത്തിലും ഇവന്റെ അധ്വൈതം ഉടച്ചു ഇവനെ ഒരു ഷണ്ഡനാക്കുന്നു. രാവുപകൽ ഇവനെക്കൊണ്ട്, ഇവന്റെ ശക്തിയിലും കവിഞ്ഞ പ്രവൃത്തികൾ ചെയ്യിപ്പിക്കുന്നു. ഇവൻ രോഗമുണ്ടെന്നോ ഇവൻ വേദന ഉണ്ടെന്നോ മനുഷ്യന്മാർ പൊരുളിക്കാരേ ഇല്ല. വേലയെടുക്കുന്ന മണ്ണിൽ, ഇവൻ ഒരു ജീവിയാണെന്ന വിചാരം കേവലമില്ലാതെ നിമിഷത്തിൽ നൂറുവട്ടം ഇവനെ കഠിനമായിത്തല്ലിയും വാൽ ചിടിച്ചൊടിച്ചും നിർദ്യംഭ്രമായിക്കുന്നു. അവസാനം ഇവന്റെ കഴുത്ത് നൂ കത്തിവെക്കപ്പെടുകയും ചെയ്യുന്നു. ഇവന്റെ തോൽ ചെരിപ്പുണ്ടാക്കാനും മറ്റും ഉപയോഗിക്കുന്നു.

കാട്ടുപോത്ത് — (Goat)

ഈ ജന്തുവെ കാട്ടി എന്നു തെറ്റായി പേർ വിളിക്കുന്നു. നമ്മുടെ സാഹചര്യത്തിൽ ഇവറയെ വളരെ കാണാം. രണ്ടു കൊമ്പുകളുടെ നിൽപ്പുകാണുമ്പോൾ ഒരു വൃക്ഷത്തിന്റെ അഗ്രാംശമോതുപോകും. വാൽ, കാളയുടെ വാലിന്റെ അത്ര നീളമുണ്ടാകയില്ല. പുറത്തു നെടുനീളെ ഒരു വരമ്പുപോലെ ഉയർന്ന സ്ഥലം കാണാം. ഇത് ഉള്ളിലുള്ള മുതുകെല്ലിന്റെ വലിപ്പത്തിന്റെ അടയാളം മാത്രമാകുന്നു. കാട്ടുപോത്തു കാഴ്ചയിൽ വലിപ്പവും ശക്തിയുമുള്ള ഒരു മൃഗമാണ്. മാടുജാതിയിൽവെച്ച് ഏറ്റവും ഉയരമുള്ള മൃഗം കാട്ടുപോത്താണ്. തല ഉയർത്തിപ്പിടിച്ചാൽ ഒരാണിന്റെ ഉയരം അറുടിയിൽ ഒട്ടും കുറയുന്നതല്ല. കൊമ്പ് ഓരോന്നു രണ്ടടി ദീർഘമുണ്ടാകും. എന്നാൽ മൂന്നു അടി ദീർഘമുള്ള കൊമ്പുണ്ടായിരുന്ന ജന്തുക്കളേയും

കണ്ടുകിട്ടിയിട്ടുണ്ട്. കാട്ടുപോത്ത് ഓരോ ചെറിയ കൂട്ടമായിട്ടാണ് നടക്കുന്നത്. സാധാരണയായി ഒരു കൂട്ടത്തിൽ പത്തിരൂപതു ജന്തുക്കളുണ്ടാകുമെങ്കിലും ഒറ്റതിരിഞ്ഞുനടക്കുന്ന പോത്തുകളേയും വളരെ കണ്ടിട്ടുണ്ട്. മരത്തോലും ഇലയും പുല്ലുമാണ് ഇവയുടെ പ്രധാനാഹാരം. ആനക്കൂട്ടത്തിന്റെ ഇടയിൽപ്പേനും ഇവറ്റു മേയുന്നതു കണ്ടിട്ടുണ്ട്. ഉപദ്രവിച്ചാൽ കാട്ടുപോത്തു ഭയങ്കരനാണ്. മനുഷ്യരെ കത്തിക്കൊല്ലാനിവററയ്ക്കു ലക്ഷ്യമുണ്ടാകയില്ല. നരിയുംകൂടി ഇവയെ പിടിക്കാനുദ്യമിക്കയില്ല. കാട്ടുപോത്തേക്കാൾ ചെറുതും, കാലുകൾ മുട്ടോളം വെളുത്തുമുള്ള ചില കാട്ടുപോത്തുകൾ ഉണ്ട്. ഇവയ്ക്കു ഗയാൾ എന്നാണ് പേര്. ഇവയെ ആഹ്ലിക്കയിലാണ് കാണുന്നത്.

കറങ്കാട്ടി:— (Yak).

ഇതു വളരെ ഉയർന്നുകിടക്കുന്ന തിബത്ത് രാജ്യത്തിൽ കാണുന്ന ഒരു വക മാടാണ്. ഹിമപ്രദേശങ്ങളിൽ കാണുന്നതുകൊണ്ടു ഹിമാലയൻപർവ്വതവും ഇതിന്റെ അധിവാസസ്ഥലമാണെന്നു കരുതാം. വാലിനു കടത്തുടങ്ങി അറ്റം വരെ കരിയുടേതുപോലെ നീണ്ട രോമങ്ങൾ ഉണ്ടാകും. ഉൾഭാഗത്തു കഴുത്തുതുടങ്ങി പാൽവരെ നീണ്ട രോമങ്ങൾ കാണും. പുഞ്ഞ വളരെ വലുതും കഴുത്തും തലയും അതിന്റെ വിതാനത്തിൽനിന്നു വളരെ താണതുമാകുന്നു. കാൽ തടിച്ചും ചെറുതും ശരീരം സ്തൂലിച്ചതുമാകുന്നു. കഴുത്തിൽ താട കാണുകയില്ല. ആൺ 1200 റാത്തൽ തൂങ്ങും. ഒരു കൊമ്പു രണ്ടര അടിമുതൽ മൂന്നേകാലടിവരെ നീളമുണ്ടാകും. ഈ തരം ജന്തുക്കൾ വളരെ ദൂരത്തോളം

തെങ്ങിനടക്കും. ഓരോ കൂട്ടത്തിൽ പെൺജന്തുക്കൾ നൂറുറെണ്ണമുണ്ടാകും. തിബത്ത് രാജ്യക്കാർ ചിലസമയം ഇവയെ പിടിച്ചു മെരുക്കും. എന്നാൽ ഇവ നമ്മുടെ ആടുമാടുകളെപ്പോലെ നല്ലവണ്ണം മെരുങ്ങുകയില്ല.

ശീമക്കാട്ടി— (The European Bison)

കാട്ടിജാതിക്കു കഴുത്തിന്മേലും കഴുത്തുതുടങ്ങി കൈകൾവരെയും ചുമലിന്മേലും വളരെ നീണ്ട രോമങ്ങൾ ഉണ്ടാകും. ശീമക്കാട്ടിക്കു കറുക്കോട്ടിയോട് ഒരുവക സാദൃശ്യമുണ്ട്. ഇവ തെക്കൻറഷ്യയിൽ അധിവസിക്കുന്നു. പണ്ടു പോലണ്ടിൽ ഇവയെ ഒരു ആയിരത്തഞ്ഞൂറോളം കണ്ടിരുന്നു. എന്നാൽ ഈ കാലത്തു നായാട്ടുകൊണ്ടു മിക്കതും ഒടുങ്ങിപ്പോയിട്ടുണ്ട്. ദേഹം സ്വുലിച്ചതാണെങ്കിലും ശീമക്കാട്ടിക്കു വളരെ വേഗതയിൽ ഓടാൻ സാധിക്കും. ഇവ ഇണചേരുന്നത് ആഗസ്റ്റ് മാസത്തിലാണ്. ആ കാലത്തു കൂറ്റനാർ തമ്മിൽ ഭയങ്കരയുദ്ധം നടക്കുകയും അതിന്റെ ഫലമായി അനേകം ചത്തുപോകയും ചെയ്യും. പെണ്ണ് കട്ടിയെ രക്ഷിക്കുന്ന കായ്ത്തിൽ അതിശൈത്യത്തോടെ കരടികളോടും ചെന്നായകളോടും കൂടിപ്പൊരുതും. ചിലപ്പോൾ ആ രാജ്യത്തിൽ നിരന്തരമായിപ്പോഴിഞ്ഞുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന മഞ്ഞിൽ മൂടപ്പെട്ടുപോകുന്ന അവസരത്തിൽ കൂറ്റൻ കാട്ടികൾ തന്നെ ചെന്നായകളുടെ ഇരയായിത്തീരാറുണ്ട്.

അമേരിക്കൻ കാട്ടി. (The American Bison)

അമേരിക്കൻകാട്ടിയെ തെറ്റായിട്ട്, കാട്ടുചോത്ത്, എന്ന് ആ നാട്ടുകാർ വിളിച്ചുവരുന്നു. ഇവയുടെ പ്രയാ

നാഥാർ പല്ലാകുന്നു. ഓരോ കൂട്ടത്തിൽ ആയിരത്തിലധികം ജന്തുക്കളുണ്ടാകും. ഇവയുടെ തലയിലും കഴുത്തിലും കണ്ടുവരുന്ന രോമം ശീമക്കാട്ടിയുടെ രോമത്തേക്കാൾ മറ്റും നീളവുമുള്ളതാകുന്നു. രോമത്തിന്റെ സമുദ്ധികൊണ്ട്, ഈ കാട്ടിയുടെ വലിപ്പം യഥാർത്ഥത്തിലുള്ള വലിപ്പത്തേക്കാൾ അധികമുണ്ടെന്നു തോന്നിപ്പോകുന്നു. ഇതിന്റെ താടിയും, മുൻകാലുകൾ തുടങ്ങി വളരെ പൊന്തിനില്ക്കുന്ന ചുമലിന്റേയും പുഞ്ഞയുടെയും മേൽ കെട്ടിപ്പിടിച്ചിനില്ക്കുന്ന രോമവും, താൺ നിലംതൊടാൻപോകുന്ന തലയും, ഇതിനെ മാട്ടുവംശത്തിന്റെ രാജാവാക്കുന്നുണ്ട്. പണ്ടൊരു കാലത്ത്, തുകകൊണ്ട്, ഈ കാട്ടിയെ കടത്തിവിട്ടു ജന്തുക്കൾ ഭൂമിയിൽ അധികമൊന്നും ഉണ്ടായിരുന്നില്ല. 1870-മാണ്ടിൽ ഓരോ ഭാഗത്തിൽ കണ്ടുവന്നിരുന്ന കാട്ടിക്കൂട്ടത്തിൽ ഉണ്ടായിരുന്ന ജന്തുക്കളുടെ സംഖ്യ എണ്ണുന്നതിനെക്കാൾ കാട്ടിലെ വൃക്ഷങ്ങളുടെ ഇലയെണ്ണുന്നതാണെങ്കിലുമെന്ന മിസ്റ്റർ ഓഫാർനസി പറയുന്നു. 1871-മാണ്ടിൽ കറുനൽപോഡ്ജ് 50 മൈൽ നീളവും 25 മൈൽ വീതിയുമുണ്ടായിരുന്ന ഒരു വലിയ കൂട്ടം കാട്ടികളെ കണ്ടിരുന്നു. 125 നാഴിക നീളമുണ്ടായിരുന്ന മറ്റൊരു കൂട്ടത്തെ മിസ്റ്റർ ബ്ലേക്മൂർ കണ്ടതായിപ്പറയുന്നു. വില സമയം ദേശാടനേച്ഛക്കളായി ഓരോ കൂട്ടം കടന്നുപോകുമ്പോൾ, ഓടിപ്പോകുന്ന പുകുവണ്ടി, റെയിൽ ട്രാക്കി വീണുപോയിട്ടുണ്ട്. ചിന്നെ കാട്ടികൾ റെയിൽ കിടക്കുന്ന അവസരങ്ങളിൽ ഗാർഡ്മാർ ഇവ പോയിത്തീരുന്നവരെ തീവണ്ടി ഒരേടത്തു നിർത്തുക

യാണ് പതിവ്. എന്നാൽ തുകകൊണ്ടു നിസ്സീമമെന്നു
എണ്ണപ്പെടേണ്ടിവന്ന ഈ തരം കാട്ടിയും, മനുഷ്യരുടെ
നിരന്തരനായാട്ടുകൊണ്ടു, ഇപ്പോൾ ഏകദേശം നിശ്ശേഷം
ഒടുങ്ങിപ്പോയിട്ടുണ്ട്. അമേരിക്കൻ ഇന്ത്യക്കാരും
വെളുത്ത മനുഷ്യന്മാരും ഈ ജന്തുക്കളെ അനാവശ്യമായി
ഒക്കാനൊട്ടിക്കുന്ന മാംസത്തിനുവേണ്ടി അനേകം കാട്ടി-
കളെ കൊല്ലേണ്ടുന്ന ആവശ്യമില്ലെങ്കിലും തോലിന് ആ-
വശ്യം വന്നപ്പോൾ കൊല്ലപ്പെടേണ്ടിവന്ന ജന്തുക്കൾക്ക്
ഒരു കയ്യടക്കമില്ലാതായി. ഇവയുടെ നാവെടുപ്പാൻ
വേണ്ടി മാത്രം ചുരുങ്ങിയാൽ ഒരു കൊല്ലത്തിൽ അമ്പ-
തിനായിരം ജന്തുക്കളെ യൂറോപ്യന്മാർതന്നെ കൊന്നൊടു-
ക്കുന്നുണ്ട്. 1872 മുതൽ രണ്ടു കൊല്ലത്തിനുള്ളിൽ 35
ലക്ഷം കാട്ടികളെ വിദേശബലിയുണ്ടെന്ന് അഭിമാനിച്ചു
വരുന്ന മനുഷ്യർ കൊന്നൊടുക്കിക്കളഞ്ഞിട്ടുണ്ടുപോലും.
എന്തിനു പറയുന്നു, ഇങ്ങിനെയുള്ള ഇടവിടാത്ത നിയ-
നംകൊണ്ടു കാട്ടി ഈ കാലത്ത് അമേരിക്കയിൽ വളരെ
ഒല്ലഭമായിക്കണ്ടു കിട്ടാവുന്ന ഒരു മൃഗമായി ഭവിച്ചിരി-
ക്കുന്നു.

പോത്ത് ---

പോത്തും എരുമയും ഒരു തരം ജന്തുവിന്റെ ആണി-
മുൻറയും ചെണ്ണിമുൻറയും പേർ മാത്രമാകുന്നു. മനുഷ്യൻ
ഈ തരത്തെ പണ്ടു ചണ്ടേ. ചോററിവരുന്നതുകൊണ്ടു കാ-
ളു, പശു മുതലായവയെപ്പോലെതന്നെ പോത്തും നമുക്കു
വളരെ പരിചയമുള്ള ജന്തുവാണ്. കാളകളെ ഉപയോ-
ഗിക്കുന്ന ഭിക്ഷിത്വ പോത്തുകളേയും പശുക്കളെ ഉപയോ-

ഗിക്കുന്ന ഭിക്ഷിൽ എരുമകളേയും മനുഷ്യർ ഉപയോഗിക്കാറുണ്ട്. ഇതു കാഴ്ചയിൽ വളരെ വിരൂപിയാലുള്ളതുവാകുന്നു. ഇതിന്റെ കൊമ്പ് ഓരോ ഭാഗത്തു വളഞ്ഞു നീണ്ട് ഒരു വൃത്തം ഉണ്ടാക്കുമ്പോലെ സ്ഥിതി ചെയ്യുന്നുണ്ട്. പോത്ത്, കാളയെപ്പോലെ കത്തുന്നതിന്നു പകരം എടുത്തും വലത്തും വെട്ടുകയാണ് ചെയ്യുന്നത്. മെരുങ്ങിയ പോത്തുകൂടി പരിവയമില്ലാത്തവരെ കാണുമ്പോൾ തല പൊക്കിപ്പിടിച്ചു ഒരു വല്ലാത്ത നോട്ടംവെക്കും. എന്നിട്ടു മുന്നോട്ടോടിവരും. രണ്ടു പോത്തുകൾ ഒന്നിച്ചുകൂടി നിന്നാൽ വലിയ വരിയൻനരിക്കുകൂടി അവയെ തോടാൻ സാധിക്കുകയില്ല. എരുമവെണ്ണക്കു പശുവിൻവെണ്ണയേക്കാൾ വെളുപ്പുവണ്ണം കാണുന്നു. വെള്ളത്തിൽ ചെന്നു വീഴാൻ ഇവയ്ക്കു ബഹുരസമാണ്. ആഫ്രിക്കയിലെ കരിപോത്ത് ഒരു കാട്ടുജന്തുവാകുന്നു. കൊമ്പിന്റെ മുരട്ടു വളരെ തടിച്ചു പരന്നതാകകൊണ്ടു നെററി ഏകദേശം മുടിപ്പോകും. ചെവിവലുതും നീണ്ടുരോമം വക്കിൽ തൂങ്ങി നില്ക്കുന്നതുമാകുന്നു. ശരീരത്തിന്മേൽ രോമം അധികം കാണുകയില്ല. വലിപ്പത്തിലും ക്രൈസ്തുമ്പത്തിലും ഇവറ്റു മറ്റൊല്ലാ ജന്തുക്കളേയും അധികരിക്കുന്നു. ഇവ ഓരോ വലിയ കൂട്ടമായിട്ടാണ് നടക്കുന്നത്. ഓരോ കൂട്ടത്തിൽ 50 മുതൽ 300 വരെ ജന്തുക്കളുണ്ടാകും. ഇവയ്ക്കു കാര്യമായി രണ്ടു ശത്രുക്കളുണ്ട്. ഒന്നു സിംഹവും, മറ്റൊരു ജന്തുക്കളുടെ പൊതുവായ ശത്രുവായ മനുഷ്യനുമാണ്. വളരെ സാമത്രിമുള്ള ജന്തുക്കളാകകൊണ്ട് ഇവറ്റയെ ഭയപ്പെടേണ്ടതാണ്. മുറിയേറാൽ ഇതു വകവെക്കുന്ന ജ

ഇതു വേറെ ഇല്ല. ഇടതിങ്ങിയ മശക്കുട്ടത്തിൽ ചെന്നോളിച്ച മനുഷ്യന്റെ വരവും കാത്തുനില്ക്കും. അടുത്തെത്തിയെന്നു കണ്ടാൽ പെട്ടെന്ന് ഒരു കതികൊണ്ടു മനുഷ്യനെ തകർത്തുകളയും. തലക്കു വെടികൊണ്ടാലൊന്നും ആണിന്ന് ഒരു കൂസലുമുണ്ടാകയില്ല.

അനോവാ— (Anova)

മാടുജാതിയിൽവെച്ച് ഏറ്റവും ചെറുതായ മൃഗം സെലിബീസു ദ്വീപിലെ അനോവയാണ്. കാഴ്ചയിൽ ഒരു ഇരകൊമ്പൻ മാനിന്റെ മാതിരി തോന്നും. ഉയരം മൂന്നടിയും ചില്ലാനവുമേ ഉണ്ടാകൂ. കൊമ്പു കഷ്ടിച്ചൊരടിനീളമുണ്ടാകും. പുറത്തോട്ടു ചാഞ്ഞിട്ടാണ്. ഇതിന്റെ നില്പ്. വെള്ളത്തിൽ ഇറങ്ങാൻ ഉവയ്ക്കു വളരെ താല്പര്യം കാണുന്നു.

ചോലാർ കാള —

കാഴ്ചയിൽ ഇതിന്നു കാളയേക്കാൾ ആടിനോടാണ് വളരെ സാദൃശ്യം കാണുന്നത്. ദേഹത്തിന്മേൽ നീണ്ട രോമങ്ങൾ ഉണ്ട്. ചെറിയ വാൽ പുറത്തു കാണുകയില്ല. കൊമ്പു മുഖത്തോടുപററി അറ്റം മുറോട്ടു തുറിച്ചിരിക്കും. അവയവങ്ങൾ ചെറുതാണ്. കൊളമ്പിന്റെ ഇടയിൽ രോമമുള്ളതുകൊണ്ട് ഉറച്ചുവെള്ളത്തിന്മീതെ വഴുതിപ്പോകാതെ നടക്കുവാൻ സാധിക്കും. അളസം നോക്കിയാൽ ഓരോ കൊമ്പ് ഇരണ്ടടിനീളമുണ്ടാകും. ഗ്രീൻലാണ്ട്, വടക്കേ അമേരിക്കയുടെ വടക്കു ഭാഗം, ഏഷ്യൻ ഭിക്ഷകളിലാണ് ഈ അധിവസിക്കുന്നത്. ഇവ ഓ

രോ കൂട്ടമായിട്ടാണ് നടക്കുന്നത്. ഇങ്ങിനെ ഓരോ കൂട്ടമായി നടക്കുന്നതു പോലാർ ചെന്നായകളെ ഭയപ്പെട്ടിട്ടാണ്. എസ്കിമോ എന്ന ഒരു തരം മനുഷ്യന്മാർ നായകളേയും കൂട്ടി, ഇവയെ പതിവായി വേട്ടയാടാറുണ്ട്. ഇതിന്റെ ശരീരത്തിന് ഒരു വല്ലാത്ത മൂലുണ്ട്.

ആടുകൾ — (Sheep)

രണ്ടു ഭാഗങ്ങൾ അക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ള ആടുകളിൽ ഒന്നാമത് ഇവയെ എടുക്കാം. ഇവ മാടുകളേക്കാൾ വലിപ്പം കുറഞ്ഞ ജന്തുക്കളാകുന്നു. ഇതിന്നു കഴുത്തു നല്ലവണ്ണം ഉയർത്തി, തലപൊന്തിച്ചു പിടിപ്പാൻ സാധിക്കും ആണിന്നും പെണ്ണിന്നും കൊമ്പുകളുണ്ട്. കൊമ്പിന്മേൽ പട്ടകൾപോലെ ചില ഉയർച്ചകൾ ഉണ്ട്. രണ്ടു കളമ്പിന്റേയും മദ്ധ്യേ ഒരു അംഗവിശേഷമുണ്ടു പെണ്ണിന്നു രണ്ടു മലക്കണ്ണുകൾ മാത്രമേ ഉള്ളൂ. ആണിന്നു മൂക്കിൽ കേറുന്ന ചൂരോ താടീരോമമോ ഉണ്ടാകയില്ല. (ഇതു ചില പ്രതേകജാതികൾക്കുണ്ടെന്നു ഗ്രഹിച്ചുകൊൾക) കാട്ടാടുകൾക്കു വാൽ നീട്ടം കുറവാണ്. എല്ലാ രാജ്യങ്ങളിലും ഓരോ തരം കാട്ടാടുകളേയോ നാട്ടാടുകളേയോ കാണാം. മനുഷ്യർ എത്രയോ നൂറ്റാണ്ടുകൾ മുമ്പേ ആടുകളെ മെരുക്കിയിരുന്നു. ആദിമനുഷ്യർ വെറും കാട്ടാളന്മാരും, ജന്തുക്കളെ വേട്ടയാടിപ്പിടിച്ചതിന്നു ജീവിക്കുന്നവരും ആയിരുന്നു. അങ്ങിനെ എത്രയോ ശതാബ്ദങ്ങൾ കഴിഞ്ഞതിൽ പിന്നെയാണ് ഇവൻ ജന്തുക്കളെ പിടിച്ചുപോറ്റി ഓരോ ദിവസം വേണ്ടുന്നവറയെ കൊന്നുതിന്നു ജീവൻ നയിക്കാൻ തുടങ്ങിയത്. അതിന്നുവേണ്ടി ആദിമനുഷ്യർ ഒന്നാമതാ

യി മെരുക്കിയ ജന്തുക്കൾ ആടുകൾതന്നെയായിരിക്കും. മെരുക്കപ്പെട്ട ജന്തുക്കൾക്കു കാലാന്തരംകൊണ്ട് ഓരോ തരം വിശേഷവിധികൾ കാണപ്പെട്ടു വാൽ കാട്ടാടുകളുടെ വാലുകളേക്കാൾ നീണ്ടുപോയിട്ടുണ്ട്. കൊമ്പിന്റെ ആകൃതി പല തരങ്ങളാക്കും പലവിധമായിരിക്കും. ഏഷ്യാ മൈനർ, സിറിയ, അറബിയ മുതലായ രാജ്യങ്ങളിൽ കാണുന്ന പരപ്പുവാലൻ ആടിന്റെ വാൽ വളരെ വലിപ്പവും തടിയും വെക്കുന്നു. ഓരോ വാൽ അമ്പതു റാത്തൽ ചെന്നുണ്ടാകും. നീളം നിമിത്തം നിലത്തിഴുന്നതുകൊണ്ട്, ഉരുളുള്ള ഒരു ചെറിയ വണ്ടി വാൽവെക്കാൻ കെട്ടിക്കൊടുക്കാറുണ്ട്. ചെമ്മരിയാട്ടിനു നീണ്ടരോമം ഉണ്ടാകാം. ഇന്ത്യാരാജ്യത്തിൽ ഭക്ഷണാവശ്യം വെട്ടുന്ന ആടുകൾ മിക്കതും ഈ ജാതിയിൽപെട്ടതാകുന്നു. കമ്പിളി ഉണ്ടാക്കുന്ന നല്ല രോമം മെരുക്കിയ നാട്ടാടിൽനിന്നാണെടുക്കുന്നത്. അങ്കോറയിലെ ആട്ടിനു ചെറിയ തലയും പിന്നോട്ടു വളഞ്ഞു താഴുന്ന നീണ്ടകൊമ്പുകളും, കറിയ കാലുകളും കഴുത്തിൽനിന്നും ശരീരത്തിൽനിന്നും താഴോട്ടു തുങ്ങുന്ന വളരെ നീണ്ടരോമവും കാണാം. കശ്മീരത്തിലെ ആടിന്റെ പുള്ളമേൽനിന്നാണ് 'കാശ്മീർ' എന്ന ശ്രുതിപ്പെട്ട മൂട്ട കമ്പിളി ഉണ്ടാക്കുന്ന രോമം എടുക്കുന്നത്. സിറിയയിലെ ആടിന്റെ ചെവിയുടെ നീളം ചില്ലറയല്ല. ഈജിപ്റ്റിലെ ആടിനു നീണ്ടകാലും കറിയ കൊമ്പും കാണാം. സുസയിലെ ആടിന്റെ കൊമ്പു വളരെ ചെറുതാണ്. നാട്ടുകാർ ഇവറ്റയെ അനേകമായിരം പോററുന്നു. കേരളത്തിൽ പോറിക്കാണുന്നവ മിക്കതും കോലാടം

ണ്. ആണ് പെണ്ണക്കാൾ വലുതാണ് താടിയുള്ളവരും
 യും മുതലുള്ളവരും ഇത്തരക്കാരിൽപ്പെട്ടതായിക്കാണാം.

മരിക്കൻ കാട്ടാട്—

ഇതു 350 വാങ്ങൽ ഘനംവെക്കുമെന്നു കേൾക്കുന്നു.
 കൊമ്പ് ഏകദേശം മൂന്നടിനീളമുണ്ടാകും. കന്നുകളുടെ
 കൊടുമുടികളിൽ കാണുന്ന പാറകളുടെ മേലേനിന്നും, ഇ
 ടതിൽനിന്നും ഇവർ മേയുന്നതു കാണാം. 150 അടിമു
 കളിൽനിന്നു താഴെ ചാടുവാൻ ഇവക്കു യാതൊരു ഗണ്യ
 വ്യത്യാസമില്ല. ഇതിന്റെ മാംസം നല്ല രുചിയുള്ള
 താകുന്നു.

ആർഗാലി—

ഇതു മേക്കോളിയയിൽ കാണുന്ന കട്ടാടാകുന്നു. വ
 ലിപ്പത്തിൽ ഇത് ഒരു വലിയ കഴുതയോളം പോരും.
 കൊമ്പും വളരെ വലുതാണ്. ഓരോ കൂട്ടം ഓരോ ദിക്കി
 ലെ മലകളിൽ വളരെ കൊല്ലത്തോളം പാർക്കും. ഇണ
 ചേരുന്ന കാലംവരെ ആണും പെണ്ണും വെച്ചേറെ നട
 ക്കും സാധാരണ പകൽ മാത്രമേ മേയുകയുള്ളൂ. ഇണ
 ചേരുന്ന കാലങ്ങളിൽ ഓരോ കൂട്ടത്തിൽ പതിനഞ്ചെണ്ണ
 മുണ്ടാകും. കൂട്ടത്തിൽ ഒരു മറുത്തവയ്ക്കു കാവലായി
 നില്ക്കുന്നതും പതിവാണ്. ആന്ധ്രയിൽ കാണുന്ന കാട്ടാ
 ടിന് 'ഉറിയൽ' അല്ലെങ്കിൽ 'ചാ' എന്നു പേരാകുന്നു.
 ഒരു തരം കാട്ടാടു സർഡീനിയ, കോർസിക്കാ മുതലായ
 യൂറോപ്പിലെ ദ്വീപുകളിൽ അധിവസിക്കുന്നു. കഴുത്തു തു
 ടങ്ങി മുൻകാലുകളുടെ മേമ്പ്രംവരെയുള്ള രോമം, ശേഷം
 കാണുന്ന രോമത്തെക്കാൾ നീളമുള്ളതാണ്. കൊമ്പു ത

ടിച്ചതും രണ്ടര അടിനീളമുള്ളതുമാകുന്നു. ഒരു കാലത്തു മേപ്പടി ഒപ്പികളിൽ ഇവറ്റ അനവധി ഉണ്ടായിരുന്നു. ഓരോരോ നായാട്ടിന് ഏകദേശം അഞ്ഞൂറു ജന്തുക്കളെ കൊന്നിട്ടുണ്ടായിരുന്നുപോലും. ഇക്കാലത്തോ, ഇവയെ ഓരോ കൂട്ടത്തിൽ നാലഞ്ചിനെ മാത്രമേ കാണാനുണ്ടാകയുള്ളൂ. വലിയ നായാട്ടു കഴിച്ചാൽതന്നെ കുഷ്ടിച്ചവരെണ്ണത്തെ ഇക്കാലത്തു കിട്ടി എന്നുവരില്ല. ഇവ മേയുന്നതു പൂർത്തങ്ങളുടെ കൊടുമുടിയിൽനിന്നാണ്. ഓരോ കൂട്ടത്തെക്കൊണ്ടു നടത്തുന്നത് ഒരു ശക്തനായ ആടാണ്. ഇണ ചേരുന്ന കാലങ്ങളിൽ ആണാടുകൾ വില്ലോഴിയാത്ത യുദ്ധം നടത്തും. രണ്ടാടുകൾ അന്യോന്യം ഓടിവന്നു മുട്ടുന്ന ശബ്ദം, 'ഡിസെമ്പർ, ജനവരി ഈ മാസങ്ങളിൽ മലകളിൽനിന്നു മുഴങ്ങുന്നതു കേൾക്കും.

ബാർബറി ആട്.

ഇത് അഹ്വിഷാരാജ്യത്തിലെ ഒരുതരം കാട്ടാടാകുന്നു. തൊണ്ടയിലും നെഞ്ഞിലും കൈകളുടെ (മുൻകാലകളുടെ) മദ്ധ്യത്തിലും, കൈമുട്ടുകളുടെ താഴെയും, ദേഹത്തിലെ മറ്റുഭാഗത്തിലുള്ള രോമത്തേക്കാൾ നൂറിരട്ടി വലിയ രോമങ്ങൾ തുങ്ങിനില്ക്കുന്നതു കാണാം. കൊമ്പുകൾ പുറകോട്ടു മാഞ്ഞിട്ടാണ്. മലകളിലെ പാറപ്രദേശങ്ങളിലാണ് ഇവ പാർക്കുന്നത്. വളരെ ദിവസത്തോളം വെള്ളമില്ലാതെ ഇവക്കു പൊറുപ്പിക്കാം. ഇതിന്നു നമുക്കു ധിക്കാരപാലും വയ്യാത്ത ദിക്കിൽകൂടി ഒളിപ്പാൻള്ള സാമർത്ഥ്യമുണ്ട്. ഒരു ചെറിയ കല്ലിന്റെയൊരു ഒരു പിടിപ്പല്ലിന്റെയൊരു പിന്നിൽചെന്നു ഇതു നിശ്ചേഷ്ടനായി കിടക്കു

മ്പോൾ, ഒരു പാറയോ അഥവാ നിലംതന്നെയോ എന്നു തോന്നിപ്പോകും.

ഇംഗ്ലീഷിൽ 'ഗ്രോട്ട്' (Grot)

എന്നു വിളിച്ചുവരുന്ന കാട്ടാടുകൾക്കു കാണുന്ന വിശേഷവ്യതിമുതൽക്കു പരയാം. ദേവതീർത്ഥശാലകളിൽ ഒരു മുതൽക്കും. ഈ മുതൽ മിക്കസമയത്തും ആണാടിനെയല്ലാതെ പെണ്ണിനെ ബാധിക്കുന്നില്ല. ഇവക്കു മറ്റുള്ള ആടുകളേപോലെ കാലിന്റെ കൊളമ്പിന്റെ ഇടയിൽ വിശേഷവിധിയായി യാതൊരുഗവുമാകാണുന്നില്ല മുട്ടിനു തഴമ്പുകൾപോലെ തുരുത്തിനില്ക്കുന്ന ഉറപ്പുള്ള തോലുണ്ട്. ആണാടിന്റെ കൊമ്പിനു വളരെ ദീർഘമുണ്ടാകും. നീണ്ട രോമവും ആണിനു കാണാതിരിക്കില്ല. ഈ ജാതിയെ അമേരിക്കാ ഭൂഖണ്ഡത്തിൽ കാണുകയില്ല മറ്റുള്ള ആടുകളേപോലെ ഇവയും മലവാസികളാണ്. ഇവ വളരെ ഗതിവേഗതയും ഭയവുമുള്ള ജന്തുക്കളാണ്. മറ്റുള്ള ആടുകൾക്കു പല്ലാണിപ്പുമെങ്കിലും ഇത്തരം ആടുകൾക്കു തളിരും ഇളഞ്ഞ്ചിളികളുമാണ് ബഹു പത്മമാകുന്നത്. ചെറിയ വൃക്കുക്കൾ മുളച്ചുവരുന്നപോൾ ഇവ ആ മുള കടിച്ചു തിന്നാതിരിക്കില്ല. അതുകൊണ്ടു ഇവറ്റു കാട്ടുമാന്മയുടെ പരമശത്രുവാണ്. ഇതിലും പലതരങ്ങളുള്ളതിൽ ചിലതിനെ വിവരിക്കാം. കാക്കസസ്സ് മലയിൽ രണ്ടു മുതൽക്കും കാട്ടാടുകളുണ്ട് സ്വെയിൻ രാജ്യത്തിൽ പിറനീസ് പട്ടണത്തിനുമേലും ഒരുതരം കാട്ടാടുണ്ട്. ഇത് വളരെ വലിയ ജന്തുവാകുന്നു. ഒരുകൂട്ടത്തിൽ ഏറ്, ഏറ്റവുമധികം ജന്തുക്കളെ കാണാം. മേയമ്പോൾ കൂ

ട്ടത്തിൽ ഒരു കാവലായി നില്ക്കും. കാവല്ലാൻ ഒരു ശബ്ദിച്ചാൽ ശേഷമുള്ളവർ ഓരോ രക്ഷാസ്ഥലങ്ങൾ നോക്കി ഓടും. ചേർമ്പ്യാ രാജ്യത്തിലെ കാട്ടാടിനെ അവർ 'പാസാങ്ങ്' എന്നു വിളിക്കുന്നു. ആ വാക്കിന്റെ അർത്ഥം പാറപോലെയുള്ള കാലുള്ള വൻ എന്നാകുന്നു. സിന്ധിലും (Sind) കൂടി ഈ ജന്തുവെ കണ്ടിട്ടുണ്ട്. ഇതിന്നു പറയത്തക്കതായ ഒരു അഭ്യാസംവശമുണ്ട്. അടിവഴുതി വീണുപോകുന്ന അവസരങ്ങളിലൊക്കെ, ഇവ കൊമ്പുകത്തി വീണു തങ്ങളെ രക്ഷിക്കുന്നു. ആണാട് രാവിലെയും വൈകുന്നേരവും മാത്രമെ വെള്ളം കുടിക്കുകയുള്ളൂ.

ഹിമാലയൻ കാട്ടാട്.

താടി രോമം ആണിന്നു വളരെ ജാസ്സി ഉണ്ടാകും. രോമം തൊടുമ്പോൾ പൊട്ടിപ്പോകും. കൊമ്പു നാലടി ഭീഷ്മമുണ്ടാകും. ഓരോ കൂട്ടത്തിൽ 6 മുതൽ 20 വരെ ജന്തുക്കളുണ്ടാകും. മലയിടുങ്ങിട്ടും വെടികൊണ്ടിട്ടും കാട്ടുനായകൾ പിടിച്ചിട്ടും ഇവ വളരെ ചത്തുപോകുന്നുണ്ട്. ഈ പറക്കു കാഴ്ചയിൽ ആടുകളോടേക്കാൾ മാനുഷങ്ങളോടാണ് അധികം സാദൃശ്യം കാണുന്നത്.

ഹിമാലയൻ സ്ത്രീക്കൊമ്പനാട്.

ഇതിനെ അവിടത്തുകാർ 'മാക്കോർ' എന്നു വിളിക്കുന്നു. ഈ വാക്കിന്നു പാമ്പിനേത്തിനി എന്നർത്ഥമാകുന്നു. താടി കഴുത്തോളമെത്തും. അന്യോന്യം വ്യത്യാസപ്പെട്ട നാലുമാതിരി ആടുകളെ ഈ ഒരു തരത്തിൽ കാണുന്നുണ്ട്. ഇവ നാട്ടാടുകളോടു ഇണപേരും.

നിലഗിരിക്കാട്ടാട്.

ഇത് അധിവസിക്കുന്നതു സമുദ്രതീരത്തു ആനമലയിലുമാണ്. തമിഴിൽ ഇതിന്നു വരിയാടെന്നും മലയാളത്തിൽ കേഴ എന്നും പറയുന്നു. കൊമ്പ്, നാട്ടാടിന്റെ കൊമ്പേക്കാൾ തടിച്ചു നീണ്ടതാണ്. ഉയന്നു ദിക്കിലല്ലാതെ താഴെ വരികയില്ല. മഞ്ഞയും ചോപ്പും ഇടകലർന്നു നിറമുണ്ടെങ്കിലും ഇതിന്റെ മുതുകിന്നു ഒരു കറുപ്പുവര ഉണ്ടാകും. അഞ്ചാറെണ്ണമുള്ള കൂട്ടത്തെയും അമ്പതറുപതെണ്ണമുള്ള കൂട്ടത്തെയും ഈ തരത്തിൽ കണ്ടിട്ടുണ്ട്. ദൃഢമായ പാറകളുടെ ഇടയിൽ കൂടെ ഇവക്കു നിഷ്ഠാസം സഞ്ചരിക്കാം. ആനമലയിലും തിരുവിതാംകോട്ടിലെ മലകളിലും ഇവയെ ഇന്നും സംഖ്യയില്ലാതെ കാണാം. ഈ ജന്തുക്കളെ കൊന്നൊടുക്കുന്നതു മനുഷ്യരും പുള്ളിപ്പുലികളുമാണ്. ഇവറ്റു കുമ്പളവും തിന്നുമെന്നു കേൾക്കുന്നു.

ഹിമാലയൻ ഗോറാൽ.

കാഴ്ചയിൽ ഇത് ഒരു മാനെന്നല്ലാതെ ആടാണെന്നുമാർ പറയുകയില്ല. ശരീരത്തിന്റെ എടുപ്പും, ചുറ്റും, വാലും ആട്ടിന്റെ സമ്പ്രദായത്തിലാണ്. താടിരോമം ഇല്ല. ഇവ രണ്ടു കാലടി ഉയരമുണ്ടാകും. നിറം കരിയുറപ്പാണ്. ഓരോ കൂട്ടത്തിൽ 4 മുതൽ 8-വരെ ജന്തുക്കളുണ്ടാകും. ഒരൊറ്റ ഗോറാലിനെ ഒരേടത്തു കണ്ടെത്തിയാൽ അടുക്കേതന്നെ ആ മാതിരി ജന്തുക്കൾ പിന്നെയുമുണ്ടെന്നു ഉറപ്പാക്കാം.

സിറോ.

ഇതും ഹിമാലയത്തിൽ കാണുന്ന മറ്റൊരുതരം കോടാകുന്നു. ഗോറാളേക്കാൾ വലിപ്പം കാണും. തലയും

കഴിഞ്ഞു കറപ്പാണ്. ഒന്നും രണ്ടുമായിട്ടേ ഇവയെ കാണുകയുള്ളൂ. പാറകളുടെ ഉള്ളിലാണ് ഇവ വിശ്രമിക്കുന്നത്. ഒരു പെണ്ണിനെ പെടിവെച്ചുവീഴ്ത്തി ഒരു ശിക്കാരി അതിനെ എടുക്കാൻ വന്നപ്പോൾ ആൺ പെട്ടെന്നു പടിവന്നു ശിക്കാരിയെ കത്തി ഉരുട്ടിക്കളഞ്ഞു. ആടുകളെപറ്റിയുള്ള വിവരണം മതിയടക്കം മുമ്പെ രണ്ടു വാക്കുകൂടി പറയാം. ആടുകളെ രണ്ടു ഉപാദ്യങ്ങളാക്കാം. ഒന്നു പെമ്മരിയാടിന്റെ കൂട്ടക്കാർ. (Sheep) മറേറത് കോലാടിന്റെ കൂട്ടക്കാർ. (Goats) കാട്ടിൽ ഇവരണ്ടു കൂട്ടക്കാരെയും കാണുമെന്നല്ല, മനുഷ്യർ മെരുക്കിയ ആടുകളിലും രണ്ടുകൂട്ടക്കാരും ഉണ്ട്.

മാനകൾ.

ഇവ ആടിന്റെയും മാടിന്റെയും മദ്ധ്യത്തിൽ നില്ക്കുന്ന ഒരുവക ജന്തുക്കളാണ്. കാഴ്ചയിൽ വളരെ സുന്ദരനാകും ഈ വലിയ വംശത്തിൽ കാണുന്നുണ്ട്. ചെറുതും വലുതുമായി ഈ ജന്തുക്കളെ ഭൂമിയിൽ എല്ലാവരും കാണാം. എന്നാൽ ഇന്ത്യയിലും ആഫ്രിക്കയിലും കാണുമ്പോലെ സുലഭമായി ഇവയെ മറെറങ്ങും കാണുകയില്ല.

ഷേമോയി. (Chamois)

ഇത് ആട്ടിനേപോലെ ഇരിക്കുന്ന ഒരു മാനാണ്. ആവാസം യൂറോപ്പിലും പ്രത്യേകിച്ചു ആൽപ്പ് മലക്കൂട്ടത്തിലാണ്. ഇതു രണ്ടടി ഉയരമേ ഉള്ളൂ. ഉദരത്തിന്മേൽ (Wool) വില്ലസ് പോലെ മൃദുവായ രോമങ്ങൾ ഉണ്ട്. ഇതു ചെവികൾ കൊമ്പുപോലെ ഉയർത്തിപ്പിടിക്കും. കൊ

സ്വകരം നെററിമേൽനിന്നു നേരെ കുത്തനെ ഉയർത്തിട്ടാണെങ്കിലും അഗ്രം അല്പം പിന്നോട്ടു വളഞ്ഞിരിക്കും. ഏറിവന്നാൽ ഒരാൾ എഴുപതു റാൺൽ ഘനമുണ്ടാകും. ഇത് ഓരോ കൂട്ടത്തിൽ 15 മുതൽ 20 വരെ ജന്തുക്കളുണ്ടാകും. ഹിമം കെട്ടിക്കിടക്കുന്ന പർവ്വതാഗ്രങ്ങളിലും കാടുകളിലും ഇവയെ കാണാം. രാത്രി കിടന്നുറങ്ങിക്കഴിക്കും. മദ്ധ്യാഹ്നത്തിൽ മരത്തണലിലോ പാറയുടെ ഇടയിലോ കിടന്നു വിശ്രമിക്കും. ഒന്നോ രണ്ടോ കുട്ടികൾ ഒരു പ്രസവത്തിൽ ജനിക്കും. പ്രസവിച്ച പിറ്റേദിവസംതന്നെ കുട്ടി തള്ളയുടെകൂടെ നടക്കും. മൂന്നു വയസ്സായാൽ പൂണ്ണവലിപ്പം പ്രാപിക്കും. ഇരുപത്തഞ്ചുവയസ്സോളം ജീവിക്കുമെന്നു പറയുന്നു. ഒരു വലിയ പാറയുടെ അഗ്രത്തിൽ ഒരു മുക്കാൽവട്ടം സ്ഥലത്തിൽ നാലുകാലും വെച്ചു നില്പാൻ ഷേമോയ്ക്കു സാധ്യമാകും. ഇടക്കിടെ അഗ്രധങ്ങളായ കൊല്ലികളുള്ളതു പ്രമാണിയാതെ ഷേമോയ്ക്കു ഓരോ ശിഖരത്തിൽനിന്നു മറോറോ ശിഖരങ്ങളിലേക്കു നീങ്ങും ചാടുന്നതു കാണുമ്പോൾ ആരും വിസ്മയിച്ചു പോകും. ഇതിന്റെ തോൽ വളരെ മൃദുവായതും വില പിടിച്ചതുമാണ്. കണ്ണാടിച്ചിപ്പിന്റെ അഴുക്കുകളുവാൻ ഈ തോൽപോലെ മററാണമില്ലെന്നു കണ്ടിരിക്കുന്നു. അതു കൊണ്ടു മനുഷ്യർ ഈ സാധുവുഗങ്ങളെയും വേട്ടയാടിക്കൊല്ലുന്നു.

ഇതുലണ്ട്—(Eland)

ഇതിന്റെ അധിവാസം ആഫ്രിക്കയിലാണ്. ഇതു കാഴ്ചയിൽ വളരെ ഭംഗിയുള്ള ഒരു മാനാണ്. തല ചുമ

ലിന്റെ വിതാനത്തേക്കാൾ ഉയർത്തിപ്പിടിച്ചിട്ടാണ് സഞ്ചാരം. ഇതു വളരെ വലിപ്പമുള്ള ഒരു മൃഗമാകുന്നു. ശരീരം കണ്ടാൽ കാളയാണെന്നു തോന്നും. തൊണ്ടമുതൽ മുൻകാലുകളുടെ മദ്ധ്യംവരെ കഴുത്തിൽ കാളകളെപ്പോലെ, ആണിനും പെണ്ണിനും താട (തുണന്ന തോൽ) ഉണ്ടാകും. ഓരോ ഇരലാണ് ആറടി ഉയരമുണ്ടാകും. ഒരു ആണിന്റെ തൂക്കം 1000 മുതൽ 1500 വരെ റാത്തലാണ്. കൊമ്പുവിലപ്പോൾ രണ്ടര അടി നീളമുണ്ടാകും. ഇടക്കിടേ തുറസ്സ് സ്ഥലങ്ങളുള്ള വലിയ കാടുകളിലാണ് ഇത്തരം ജന്തുക്കൾ പാർക്കുന്നത്. ഓരോ കൂട്ടത്തിൽ 50 മുതൽ 100 വരെ ജന്തുക്കളുണ്ടാകുമെന്നു കണ്ടിരിക്കുന്നു. പിന്നാലെ ഓടിയാൽ ഇരലാണ് വളരെ ഉയരത്തിൽ പാടും. കുട്ടികളുണ്ടെങ്കിൽ അടുത്തുവരുന്ന നായാട്ടനായകളെ ഇരലാണ് കുന്നിത്തുളച്ചുകളയും.

കടുമാൻ. (Kudo)

പെണ്ണിനു കൊമ്പില്ല. ശരീരത്തിന്മേൽ വിലങ്ങനെ യുള്ള വരകൾ ഉണ്ട്. കഴുത്തിന്മേൽ അസാരം നീണ്ട രോമം കാണും. കടുമാൻ 4½ അടി ഉയരംവെക്കും. ഓരോ കൊമ്പ് 5½ അടി നീളം കാണും. ഇവയുടെ വാസസ്ഥലം കിഴക്കെ ആഫ്രിക്കയാണ്. ഇവ സാധാരണ ഓരോ ഇണയായിട്ടാണ് നടക്കുന്നത്.

നിൽഗായി. (Nilghai)

ഇതു ഒരു മാതിരി വലിപ്പമുള്ള മൃഗമാണ്. ആണിനു മാത്രമേ കൊമ്പുകാണുകയുള്ളൂ. ദേഹത്തിന്റെ മുൻഭാഗത്തിനു പിൻഭാഗത്തേക്കാൾ ഉയർച്ചയുണ്ട്. വാൽ ഏ

കരേശം കതിരയുടേതുപോലെയാണ്. ഈ അധിവസി
ക്കുന്നതു മലയുറ്റത്തിലും സിവാലിക്മലകളിലുമാണ്. ക
ററിക്കാടുകളും ഇടക്കിടെ ചെറിയ മലകളും ഉള്ള പ്രദ
േശങ്ങളിലാണ് ഈ സമയം വസിക്കുന്നത്. ഉപദ്രവിക്കാ
ത്താൽ മെരുങ്ങിയ ജന്തുക്കളെപ്പോലെ ഇവ അടുത്തു
വരും.

കട്ടാരക്കൊമ്പൻ മാൻ.

ഈ ആഫ്രിക്കയിലെ അബ്സീസീനിയയിലും സോമാ
ലിലാണിപ്പോൾ അധിവസിക്കുന്നു. വാൽ കതിരയുടേതുപോ
ലെയാണ്. മുഖത്തുനേർന്നേരെ മുൻഭാഗവും ചെങ്കു
ളം കറുപ്പുനിറംകൊണ്ട് അടയാളപ്പെടുത്താറുണ്ട്. കൊമ്പി
ന്റെ മുട്ടിൽ മോതിരങ്ങളിട്ടപോലെ ചില ഉയർച്ചകൾ
കാണാം. ശേഷം ഭാഗം നീണ്ടു, പിന്നോക്കമെത്തുന്നതാകും
മെലിഞ്ഞു കൂർത്തതായിത്തീരുന്നു. കൊമ്പിന്റെ അറ്റം,
സൂചിപോലെ കൂർത്ത മുന്നയുള്ളതാകുന്നു. കൊമ്പ് 5½ അ
ടി നീളമുണ്ടാകും.

ഗൈസൽ. (Gazelle)

ഇത് അധികം വലിപ്പമുള്ള ഒരു മൃഗമല്ല. മേഖല
അണ്ണിയിലെ പല്ലുകൾ ആടുകളുടേതുപോലെയാണ്. ഇ
തു കാഴ്ചയിൽ വളരെ ഭംഗിയുള്ള ഒരു മൃഗമാണ്. മുഖം
വെളുപ്പാണെങ്കിലും വെള്ളമേൽ കറുപ്പുവര ഉണ്ട്. മുതുകും,
പുഷ്പവും, വയറും വെളുത്തനിറമാകുന്നു. മോതിരം
പോലെയുള്ള ചട്ടകൾ അടുത്തടുത്തു തൊടുത്തുചെച്ചുപോ
ലെ തോന്നുന്ന കൊമ്പുകൾ ആണിന്നും പെണ്ണിന്നും ഉ
ണ്ട്. ഗൈസൽജാതിയിൽ 21 നും ജന്തുക്കളുണ്ട്. ഇതിൽ

19. തരം ആഗ്രഹിക്കുകയും 2 തരം ആസ്ത്രയിലെ ഉയർന്ന ഭിക്ഷകളിലും അധിവസിക്കുന്നു. ഓരോ കൂട്ടത്തിൽ ഇതിന്റെ സംഖ്യ നിസ്തീമമാണെന്നു കണ്ടവരൊക്കെ പറയുന്നു. ഇന്ത്യയിലെ ഗൈസലിന്റെ വാൽ കറത്തിട്ടാണ്. ഇത് ദേശകൂട്ടത്തിൽ രണ്ടു മുതൽ ആറു വരെ ജന്തുക്കളെ ഉണ്ടാകാറുള്ളത്. വളരെ ഗതിവേഗതയുള്ളതുകൊണ്ടു നായകൾക്കൊന്നും ഇതിനെ ഓടിപ്പിടിക്കുവാൻ സാധിക്കുകയില്ല. ഇതു വെള്ളം കുടിക്കു പതിവല്ല.

സൈഗാ.

ഇതു യൂറോപ്പിന്റെ കിഴക്കും ആസ്ത്രയുടെ പടിഞ്ഞാറും അധിവസിക്കുന്ന ഒരു തരം മാനാണ്. ഇതിന്റെ ഒരു വിശേഷവിധി നെററുമുതൽ മുക്കുവരെയുള്ള ഭാഗത്തിന്റെ അതിയായ ഉയർച്ചയാണ്. വലിപ്പത്തിൽ ഇതൊരു ആടാളും ഉണ്ടാകും. ഓരോ കൂട്ടത്തിൽ വളരെ എണ്ണമുണ്ടാകും.

കരിമാൻ.

ഇത് ഇന്ത്യാരാജ്യത്തിൽ അധിവസിക്കുന്നു. പൂച്ചയും വയറും ചെളിത്തീട്ടാണ്. വാൽ ചെറുതാണ്. കൊമ്പു ചുവകൾ നീണ്ട സ്തൂർപാലയാണ്. കൊമ്പിന്റെ ഒരു പുറത്തിൽ നിന്നെണ്ണിയാൽ മൂന്നു മുതൽ അഞ്ചു വരെ ചുവകളുണ്ടാകും. കൊമ്പ് ഏകദേശം രണ്ടടി നീളമുണ്ടാകും. പല്ലുള്ള പ്രദേശങ്ങളിലും കൃഷിസ്ഥലങ്ങളിലും ഇവ റെമേയാൻ വരും. ഓരോ കൂട്ടത്തിൽ 100 മുതൽ 1000 വരെ ജന്തുക്കളെ കണ്ടിട്ടുണ്ട്. എന്നാൽ സാധാരണ ഓരോ കൂട്ടത്തിൽ കണ്ടുവരുന്നത് 10 മുതൽ 30 എണ്ണവും

വില്പനാർ അമ്പതെണ്ണമാണ്. അധികം ഉപദ്രവി
ക്കാത്താൽ 150 വാർ അടുത്താലൊന്നും പരഞ്ഞുപോ
കയില്ല. വണ്ടികൾക്കും അവിടുത്തുകാർക്കും ഇതിലും അടു
ക്കെ വെല്ലാം. മദ്ധ്യാഹ്നത്തിൽ കുറെനേരം ഇവ മേയ്ക്ക
തെ വിശ്രമിക്കും പായുസ്സുവരും ഇവ വളരെ ഉയരത്തിൽ
മാടും. അപ്പത്തുണ്ടെന്നറിഞ്ഞാൽ വെറിയ കട്ടികളെ
നീണ്ട പല്ലുകളിൽ ഒളിപ്പിച്ചുവെക്കും. തള്ള വരുന്നവരെ
ഇവ കട്ടികൾ അവിടുന്ന് എത്തുമ്പോഴോ അനങ്ങുക
യില്ല.

നീർമാൻ.

കിഴക്കെ ആഫ്രിക്കയിലാണ് ഇത് അധിവസിക്കു
ന്നത്. വെള്ളത്തിലിറങ്ങി നില്പാൻ ഇവക്കു ബാഹ്യ രസമാ
ണ്. ഇതു നാലടി ഉയരമുണ്ടാകും. ഒരു നാഴിക അകലെ
പുഴയുള്ള പ്രദേശങ്ങളാകാൻ ഇവക്ക് അധിപാസത്തി
ന്നു പ്രിയം കാണുന്നതാണ്. കൂപ്പാമുഗം ഇതുതന്നെയോ എ
ന്ന് എറിക്കൊരു ശങ്കയുണ്ട്.

കൂരൻ.

കൊമ്പില്ലാത്ത ഒരു ചെറുമാനാകുന്നു. സമുദ്രി
യിലും ഇവയെ വളരെകാണാം. താമസിക്കുന്നത് മടക
ളിലാണ്. ഒറ്റത്തൊറ്റയായിട്ടല്ലാതെ ഇവയെ കാണുക
യില്ല. മുൻകാലുകളെക്കാൾ പിൻകാലുകൾക്കു ജാസ്സി ഉ
യരമുണ്ടാകും. ഒരു കൂരൻ കഷ്ടിച്ചു രണ്ടടി ഉയരമുണ്ടാകും.
മാൻകൂരൻ ചുക്കുന്നനിറത്തിന്മേൽ വെള്ളപ്പുള്ളികളുണ്ട്.
മറൊരുതരം ഉള്ളതു പന്നികൂരനാണ്.

പല്ലൻമാൻ.

ഇതിന്റെ മുന്നണിയിലെ രണ്ടു പല്ലകൾ നായപ്പല്ലപോലെ തള്ളിനില്ക്കുന്നുണ്ട്. കൊമ്പിന്റെ കടയിൽ നിന്നു ഒരിഞ്ച് നീളത്തിൽ മറ്റൊരു കൊമ്പു പൊട്ടുന്നുണ്ട്. ഇതിനെ നാട്ടുകാർ കാട്ടാട് എന്നു തെറ്റായി വിളിച്ചുവരുന്നു. ഇതു ഒരാഴോളം വലിപ്പമില്ല. ഇതിന്റെ ശബ്ദം ഒരു അലച്ചപ്പോലെയുമാണ്. സന്ധ്യയായാൽ വിളകളുൾക്കൂടി ഇറങ്ങിവരും. നെല്ലിക്കയും ഇതിന്നു ബഹു പത്നമാണ്. രാവു പകലും ഒരുപോലെ ഇരതേണ്ടി നടക്കും. വയനാട്ടിൽകൂടെ നടക്കുമ്പോൾ നിരത്തിന്നു മുറിയെ ഇതു പാഞ്ഞുപോകുന്നതു ചിലപ്പോൾ കാണാം.

നാലുപ്രാവൻമാൻ.

ഇതിന്റെ അധിവാസം ഇന്ത്യാരാജ്യമാകുന്നു. ആണിന്നു ഒരിഞ്ച് നീളമുള്ള രണ്ടുപെറിയ കൊമ്പുകൾ രണ്ടു കണ്ണിന്റേയും മദ്ധ്യത്തിലുള്ള പ്രദേശത്തിലും ഏകദേശം നാലിഞ്ച് നീളമുള്ള രണ്ടുകൊമ്പുകൾ നെറ്റിമേലും കാണാം. പെണ്ണിന്നു കൊമ്പെ ഇല്ല. ഇതു വളരെ പേടിയുള്ള ഒരു ജന്തുവാകുന്നു. ഇവ ഇണചേരുന്ന സമയം മഴക്കാലമാണ്. ഓരോ പ്രസവത്തിൽ ഒന്നോരണ്ടോ കുട്ടികളുണ്ടാകും. ഇത് ഒരേടത്ത് ഒളിച്ചുകളവാൻ വളരെ വിദഗ്ദ്ധനാണ്. ശിശുവായുടെ കാലിന്നിടയിൽനിന്നു പെട്ടെന്നു മാടിയെഴുന്നേറ്റു പോകുന്നതു കാണുമ്പോൾ ആരും കൈകെട്ടിച്ചു പോകും. ഇതു നല്ല അമ്പുപോലെ ഓടുകയും ചെയ്യും.

കുതിരമാൻ—(Hartebeeste)

ഈ അസാധാരണ രൂപത്തോടുകൂടിയ മാൻ ആ ഹ്രിക്കയിലും സിറിയയിലും അധിവസിക്കുന്നു. ഇത് ഒരു വലിയ കുതിരയോളമുണ്ടാകും. കഴുത്ത് ഉയർന്ന വളഞ്ഞു തല താഴ്ന്നിട്ടാണ് നിൽക്കുക. കുതിരയെപ്പോലെ കഴുത്തിൽ നീണ്ട കഞ്ചിരോമമുണ്ട്. ഇതുകൂടാതെ താടി തുടങ്ങി, മുൻ കാലുകളുടെ മദ്ധ്യത്തിൽനിന്നു അല്പം ചിന്നോട്ടോളം തുടങ്ങിനില്ക്കുന്ന നീണ്ടരോമങ്ങളും ഉണ്ട്. കൊമ്പിന്റെ നില്പ് മുൻ വളരെ തടിച്ച ഏകദേശം കണ്ണാളും മുഖത്തുപറ്റിയ മാതിരിയിലും അവിടുന്ന് മെറിഞ്ഞു, അഗ്രംവളഞ്ഞു മോലോട്ടു പോന്നു രീതിയിലുമാണ്. ശീർഷത്തിന്റെയും കാലിന്റെയും ആകൃതി കുതിരയുടെ പോലെ പോലെ തന്നെയാണ്. മുഖം കണ്ടാൽ മഹാ വിരൂപിയാണെന്നു മനസ്സിലാവും വാൽ കുതിരയുടെ വാൽപോലെയാണ്. ആണിനും പെണ്ണിനും കൊമ്പുകളുണ്ട്. കുതിരമാൻ രണ്ടുപ്രത്യുസപ്പെട്ട തരങ്ങളുണ്ട്. മേൽ വിവരിച്ചതു വെള്ളവാലൻ കുതിരമാനിനെയാണ് വെള്ളവാലൻ കുതിരമാൻ ഓരോ കൂട്ടത്തിൽ 20 മുതൽ 50 വരെ എണ്ണമുണ്ടാകും. ഇവ പൂച്ചയെപ്പോലെ, കൊല്ലാൻ വളരെ പ്രയാസമുള്ള ജന്തുക്കളാകുന്നു. ഓട്ടമ്പോൾ ഇവ കാട്ടിവിടുന്ന, ചുറ്റലും, തിരിയലും ചുരയലും ചരിച്ചലും ആരെയും അതൃപ്തപ്പെടുത്തും കാര്യം മഴയും ഉണക്കമ്പോൾ ഇവററയുടെ വളരെ അടുക്കെ ചെല്ലാം.

നീലക്കുതിരമാൻ—(Wildapbeeste)

ഇതിന്റെ തല വളരെ തടിച്ചിട്ടാണ് നെററിക്കും

മുക്കിനും മദ്ധ്യേയുള്ള ഭാഗത്തു നീണ്ട രോമം പൊന്തിനില്ക്കും. കൊമ്പിന്റെ മുക്ക്, ചെവിയോടു തൊട്ടുകാണ് ഒരു ഭാഗത്തേക്കു വളഞ്ഞിട്ടാണ് നില്ക്കുക. കഴുത്തിന്നു വെള്ള വാലൻകുതിരമാനിന്റെ അത്ര വളർച്ചയുള്ള മാത്രമല്ല ദോഷത്തിന്റെ പ്രകൃതിയിലും കർമ്മയോടു അത്ര അധികം സാദൃശ്യമില്ല. കഴുത്തിലും സ്തനങ്ങൾക്കും നീണ്ട രോമം ഉണ്ട്. കൈപ്പുകുളിമ്പിലും വാർകുളിമ്പിലും നീണ്ട കറുത്ത വരകൾ ഉണ്ട്. ഈ തരവും ഓരോ കൂട്ടത്തിൽ വളരെ എണ്ണമുണ്ടാകും. ഇതുമാത്രമല്ല ഈ മാതിരി ജന്തുക്കളില്ലെന്നാണ് വെച്ചത്. എന്നാൽ ചില ഗ്രന്ഥങ്ങളിൽ പറയുന്ന ചമരി ഈ മാതിരി ഒരു മൃഗമായിരിക്കണമെന്നാണ് എന്റെ വിശ്വാസം.

ഒട്ടകമാൻ — (Giraffee)

വലിപ്പമുള്ള ശരീരവും, എത്രയോ നീണ്ട കഴുത്തും മുൻകാലുകളും, ചെവികളുടെ മദ്ധ്യത്തിൽ അടുത്തടുത്തു നില്ക്കുന്ന ചെറിയ കുറുകൾപോലെ തോന്നുന്ന കൊമ്പുകളും, ശരീരത്തിൽ ആകപ്പാടെ ചെറിയ, കറുത്തു വെളുത്ത വട്ടപ്പുള്ളികളും, ഒട്ടകമാനിനെ ഒരിക്കൽ കണ്ടാൽ പിന്നെ മറന്നുപോകാത്ത വിധത്തിൽ ഒരാളുടെ ഓർമ്മയിൽ പതിക്കുന്ന ഒരു അത്ഭുതജന്തുവായിത്തീർക്കുന്നുണ്ട്. കഴുത്തും തലയും ഉയർത്തിപ്പിടിച്ചാൽ സ്തനധാരികളിൽ വെച്ചു ഏറ്റവും ഉന്നതനാണെന്ന അഭിമാനത്തിന് അർഹം ഒട്ടകമാനാണ്. ഇതൊന്നും പോരാഞ്ഞിട്ട് ഇതിന്നു നാവും വളരെനീളത്തിൽ നീട്ടുവാൻ സാധിക്കും. ഇ

തിന്നു കഴിഞ്ഞിന്മേൽ പി. ടി. യുടെ പൂർവ്വം അല്പം നീണ്ട ഉതിരില്ലെന്നു രോമങ്ങൾ ഉണ്ടാകും. വാൽ പശുവിന്റെ ഉപോലെ അഗ്രത്തിൽ നീണ്ട രോമക്കൂട്ടമുള്ളതാണ്. തല ഉയർത്തിനിന്നാൽ, ഇഴനിട്ടൻ, നിലത്തിൽനിന്നു ഏകദേശം ഇരുപതടി പൊക്കം കാണാം. ചിൻകാലുകൾ മുൻ കാലുകളെക്കാൾ വളരെ ചെറുതാണ്. ഈ ജന്തുക്കളെ അധികമായിക്കാണുന്നത് ആഫ്രിക്കയിലാണ്. ഓരോ കൂട്ടത്തിൽ പത്തിരപത് ജന്തുക്കളുണ്ടാകും. എൺപതെണ്ണം ഉണ്ടായിരുന്ന കൂട്ടത്തെയും അപ്പുറം കണ്ടെത്താറുണ്ട്. ഇതിന്റെ തോലിന്നു നാലഞ്ചു പവൻ വിലകിട്ടുന്നതുകൊണ്ടു ഈ സാധുമാനിനെ മനുഷ്യന്മാർ വേട്ടയാടി സംഖ്യയില്ലാതെ കൊല്ലുന്നു. ആമാരും ഇലകളും തളിരുകളുമാണ്. ബാക്കി ജന്തുക്കളെ ട്രോഫിക്കാൻ ഇവക്കു വല്ല ആയുധവുമുണ്ടെങ്കിൽ അത് ഇവയുടെ കാലുകളാണ്. ഇതിന് അതിശക്തിയോടെ ചവിട്ടാൻ കഴിയും. ക്ഷീണമില്ലാതെ വളരെ നാഴിക ദൂരത്തേക്കും ഓടാനും ഇതിന്നു കഴിയും. ഇവയെ വേട്ടയാടുന്നതു കതിരപ്പുറത്തു കേരീട്ടാണ്. ഇതിന്റെ മാംസം വളരെ രുചിയുള്ളതാണെന്നു പറയുന്നു. മറ്റു മാനുകളെപ്പോലെ ഇവയും ക്ഷണം മെരുങ്ങും. വെള്ളം കുടിക്കുമ്പോളും, പുല്ലുതിന്നുമ്പോളും മുൻകാലുകൾ വളരെ അകത്തിവെക്കേണ്ടിവരുന്നു. ആ സമയത്ത് ഇതിന്റെ കോലം ആഭാസമായിരിക്കും.

കൊമ്പിന്മേൽകൊമ്പൻ മാനകൾ.

ഇതിന്റെ കൊമ്പ് ഒരു തടിയിൽനിന്നു അനേകം

കൊമ്പുകൾ ചൊട്ടിനില്ക്കുന്ന രീതിയിലാണ് നില്ക്കുന്നത്. കൊമ്പുകൾ കൊല്ലത്തോളം വീണ്ടുപോകുന്നുണ്ട്. പിടിക്കുവാൻ ഈ മാതിരി കൊമ്പുണ്ടാകയില്ല. മേലെ അണ്ണിയിൽ നായപ്പല്ലുകൾ ഉണ്ടാകും. ഈ ജാതിയിലെ ചില തരങ്ങളെ മാത്രം വിവരിക്കാം.

മുക്തമാൻ — (The red deer)

ഇതു നാലു പാദമുള്ളതാണ്. ഇവ യൂറോപ്പിലും ആഫ്രിക്കയിലും അധിവസിക്കുന്നു. ഇവ ചിലപ്പോൾ ഓരോ ചെറിയ കൂട്ടമായിട്ടും സഞ്ചരിക്കും. ഇണചേരാം പോകുന്ന അവസരങ്ങളിൽ ആൺമാനകൾ കഠിനയുദ്ധം ചെയ്യും. ഒരവസരത്തിൽ രണ്ടെണ്ണത്തിന്റെ കൊമ്പുകൾ, ഒഴിച്ചു പോവാൻ കഴിയാത്ത വിധത്തിൽ പിണഞ്ഞു കടുങ്ങിപ്പോയതായിക്കണ്ടിട്ടുണ്ട്. ഈ തരം മാൻ 12 മുതൽ 20 വയസ്സുവരെ ജീവിക്കുന്നു.

വാപിടിമാൻ — (Wapiti)

ഇതു വടക്കെ അമേരിക്കയിൽ അധിവസിക്കുന്നു. ഇതിന്റെ ഉയരം അഞ്ചു അടിയിൽ ജാസ്റ്റിയും ഘനം 1000 റാത്തലുമാണ്. ഈ പറഞ്ഞത് ആണിന്റെ കാര്യമാണ്. പെണ്ണ് 400 റാത്തലിൽ അധികം തൂങ്ങുകയില്ല. ആൺമാനകൾ അന്യോന്യം യുദ്ധം ചെയ്യും. വാപിടിമാൻ രാത്രിയിൽ മേയുകയില്ല. മധ്യാഹ്നത്തിൽ ഇവ ററ വിശ്രമിക്കും. അപ്പോഴാണ് പെട്ടക്കാക്ക് ഇതിന്റെ അടുക്കെ അറിയാതെ ചെല്ലുവാൻ സൗകര്യം കിട്ടുന്നത്.

പുള്ളിമാൻ — (The spotted deer)

ഇവ ഇന്ത്യയിലും ലങ്കയിലും അധിവസിക്കുന്നു. കാരോന്ന മൂന്നടിയ്ക്കും ജാസ്സി പൊക്കമുണ്ടാകും. ആകൃതിയിൽ ഇതു വളരെ ഭംഗിയുള്ള മൃഗമാണ്. കേരളത്തിലെ കാടുകളിലും ഇവയെ ധാരാളം കാണാം. ഇതിന്റെ പൂർവ്വം ഒരു പതിഞ്ഞ ചുവപ്പും ഉദരവെളുപ്പുമാണ്. ചുവപ്പിനാൽ വിതറിത്തുടങ്ങിയ അനേകം ചെറിയ വെളുപ്പുള്ളികളുണ്ട്. മനുഷ്യന്റെ ഇടത്തും വലത്തും നേർ വശമായ് പുള്ളികൾ നല്കുന്നുണ്ട്. ഇതിന്റെ മധ്യം നീണ്ടു ചെറുത്തു നില്ക്കുന്നു. തലക്കു വണ്ണപോലെയെ തോന്നാം. നിലമ്പൂരിൽനിന്നു ഇവറയെ ഭംഗിയുള്ള തോലിനുവേണ്ടി വളരെ കൊല്ലുന്നുണ്ട്. ഇതിന്റെ മാംസവും അത്ര തരക്കുടില്ല. അസാധാരണ സാധനങ്ങൾ കണ്ടാൽ ഇവ മതിമറന്നു അടുത്തുവരും. ആ സംഭവം മനസ്സിലാക്കി വേട്ടക്കാർ ചൂട്ടയും കത്തിച്ചു മണിയുമുട്ടി, കാട്ടിലൂടെ നടക്കും. ഇതൊക്കെ കാണുമ്പോൾ, ഈ സാധുമൃഗങ്ങൾ കെഴുതുകത്തോടെ അടുത്തുവന്നു നോക്കും. നില്ക്കുമ്പോൾ ശരിക്കാരികൾ ഉടനെ ഇതിനെ വെടിവെച്ചു വീഴ്ത്തുകയും ചെയ്യും. മനുഷ്യന്മാർ കൂടാതെ, നരി, പുലി, കാട്ടുനായ മുതലായ അനേകം ജന്തുക്കൾ ഇവറയെ കൊന്നുതിന്നിട്ടാണ് ഉപജീവനം കഴിക്കുന്നത്. ഇതൊക്കെ ആയിട്ടും ഈ തരം മാൻ ഇനിയും സംഖ്യയിൽ കുറഞ്ഞുപോയിട്ടില്ല. ക്ഷണം മെരുക്കുമെന്നു മാത്രമല്ല ഇതു നല്ലവണ്ണം മെരുക്കുന്ന മറ്റുവല്ല ജന്തുവുമുണ്ടെന്നു സംശയമാണ്. ഉയരമുള്ള വേലി നിന്നനിലയിൽനിന്നു വാടിക്കട

നന്നു ഞാൻ കണ്ടിട്ടുണ്ട്. നായകളെ വലിയ ഭയമാണ്. ഇതിന്നു നേരംപോക്ക് ലും വാസന ഉണ്ട്. ഒരു ദിവസം ഒന്ന് ശുദ്ധാ മേഞ്ഞുകൊണ്ടിരുന്ന ഒരു വലിയ പശുവിന്റെ കഴുത്തിന്മേൽ ഒരു കുടിച്ചു കൊണ്ടിരുന്നതാണ് ഞാൻ കണ്ടിട്ടുണ്ട്.

കലമാൻ- (Sambar)

സ്വഭാവംകൊണ്ടു നോക്കിയാൽ ഇതു പുളളിമാനിന്റെ മാതിരിതന്നെയാണ്. എന്നാൽ പുളളിമാനെക്കാൾ വലിപ്പം വെക്കും ചിലപ്പോളിൽ ഇതിനെ മലമാൻ എന്നും വളച്ചു കേൾക്കുന്നുണ്ട്. ദേഹം ഇളയൊന്നെങ്കിൽ നീർ നിറമാണ്. ഒരു കുറുവോളം ഇരിക്കുന്നുണ്ടെങ്കിലും വാൽ അല്പം തടിച്ചിട്ടാണ്. കൊമ്പു മൂന്നടി നീളമുണ്ടാകും. ഇതിനെ കാണുന്നത് ഇന്ത്യയിലും ലങ്കയിലുമാണ്. ഇതു രാവു പകലും ഒരുപോലെ മേയ്ക്കും. പെണ്ണു ആണുക്കൾ വളരെ ചെറുതാണ്. വയനാട്ടിൽ ഇതിനെ ഞാൻ കണ്ടപ്പോൾ കണ്ടിട്ടുണ്ട്. ഒരിക്കൽ നല്ലമലയിൽ കഴിച്ചുവെച്ചിരുന്ന ഒരു കരടിയുമായിരുന്നു. ചിലപ്പോൾ കുന്നിന്മേൽനിന്നു മേയുന്ന പശുക്കളുടെ ഇടയിൽനിന്നു ഇതും മേയുന്നതു ഞാൻ കണ്ടിട്ടുണ്ട്.

റെയിൻഡിയർ- (Reindeer).

കൊമ്പിന്മേൽകൊമ്പുകൾ ഇതിന്റെ പിടക്കുകുടി ഉണ്ടാകും. കാലുകളിൽ രണ്ടു കൊമ്പുകളുടെ ഒരിഞ്ചുമീതെ, ഇടത്തും വലത്തുമായി, ചെറിയ രണ്ടു കുളമ്പുകൾ കൂടി ഉണ്ടാകും. കൊമ്പ് ആകൃതിയിൽ പലമട്ടിലും കാ

ണം. ദേശത്തിന്നു നല്ല സ്വഭാവത ഉണ്ട്. ഇവറ്റയുടെ പ്രധാനവാസം സൈബീരിയയാണ്. ഇവ പൂപ്പുകൂടി തിന്നും. ഒരു ഭക്ഷിതനിന്നു മറ്റൊരു ഭക്ഷ്യലക്ഷ്യം രാശോ വലിയ കൂട്ടമായി സഞ്ചരിക്കും. സൈബീരിയക്കാർ ഇവയെ പശുക്കളെപ്പോലെ മെരുക്കിപ്പോറാറുണ്ട്. സ്ഥലമാറ്റം ചെയ്യുമ്പോൾ രാശോ കൂട്ടത്തിൽ 300 ജന്തുക്കളുണ്ടാകും. രാശോ കൂട്ടത്തിന്റെ തലവനായി ആ കൂട്ടത്തിൽവെച്ചു വലിപ്പമുള്ള മാൻ നടക്കും. ഈ തലവന്മാർ പിടകളെന്നാണ് വിചാരിച്ചുവരുന്നത്. അമേരിക്കയിൽ കാണുന്ന റെമിൻഡിയറിനു 'കരീബെൻ' എന്നാണ് പേർ. ഇവ വടക്കൻ അമേരിക്കയുടെ വടക്കുഭാഗത്ത് അധിപതിക്കുന്ന ജന്തുക്കളാണെങ്കിലും, ഇടയ്ക്കിടെ തെക്കോട്ടെക്കു കൂട്ടംകൂട്ടമായി രാശോ യാത്ര കഴിക്കാറുണ്ട്. രാശോ കൂട്ടത്തിൽ സാധാരണ 100 മുതൽ 200 വരെ ജന്തുക്കളുണ്ടാകും. 500 എണ്ണമുണ്ടാകുന്ന രാശോ കൂട്ടവും കേവലം അപൂർവ്വമല്ല. യാത്രചെയ്യുമ്പോൾ, വഴിയൊരുകാലമൊ കടക്കേണ്ടിവരുന്ന അവസരങ്ങളിൽ ഇവയെ കണ്ടുകിട്ടിയാൽ നായാട്ടുകാരുടെ ശ്രമം ഉയരുകയായി.

എൽക്ക് അല്ലെങ്കിൽ മൂസ് മാൻ—(Elk or Moose)

കൊമ്പിന്മേൽകൊമ്പൻ മാനുകളിൽവെച്ച് ഏറ്റവും വലിപ്പമുള്ളവ ഇവയാണ്. നീണ്ട കാലുകളും, കുറിയ കഴുത്തും വലിയ ചെവിയും നീണ്ടമെലിഞ്ഞ മുഖവും, മുഖത്തുന്റെ മേൽഭാഗത്തിനുള്ള അല്പപത്രാകൃതിയും, ഇവയെ തിരിച്ചറിയാനുള്ള മുഖ്യ ലക്ഷണങ്ങളാണ്. കൊ

മ്പിന്നു വളരെ പരപ്പുണ്ടാകും. ഒന്നിന്റെ കൊമ്പ് അറുപതുരാത്തൽ തുങ്ങിയിരുന്നു. എട്ടടി ഉയരവും 1200 രാത്തൽ ഘനവും ഉണ്ടായിരുന്ന ജന്തുക്കളെ ഈ തരത്തിൽ കണ്ടുകിട്ടിയിട്ടുണ്ട്. വടക്കെ അമേരിക്കയിലും വടക്കെ യൂറോപ്പിലും ഇവ അധിവസിക്കുന്നു. പുല്ലുക്കാരും, ഇലകളോടും ചുളളികളോടുമാണ് ഇതിന്നു പത്മം. ഉറങ്ങുമ്പോഴും അയവിറക്കുമ്പോഴും ചെവി സദാ ഇളക്കിക്കൊണ്ടിരിക്കും. ഈ മാനനേയും ധാരാളം ദേഹാടി കൊല്ലുന്നുണ്ട്. ഇതിന്റെ മാംസത്തിന് അസാരം മൂർത്തതയുമുള്ളതാണെന്നു ചിലർ പറയുന്നു.

കസ്തൂരിമാൻ.

ഇതു ഹിമാലയൻപർവ്വതത്തിൽ അധിവസിക്കുന്നു. ആണിന്നും ചെണ്ണിന്നും കൊമ്പുണ്ടാകയില്ല. ഇതിന്നു വലിപ്പവും അധികം കാണുകയില്ല. ഉയരം ഒരിക്കലും രണ്ടടി ഉണ്ടാകയില്ല. കാലുകൾ കൈകളേക്കാൾ നീളമേറിയവയാകുന്നു. ആണിന്റെ വയറിന്മേൽ സഞ്ചി പോലെ ചെറിയ ഒരു സാധനം കാണും. ഈ സഞ്ചിയിൽ ഉണ്ടായിരിക്കാണെന്നതാണ് കസ്തൂരി. ഇതുകൂടാതെ ആണിന്റെ മുന്നണിയിൽനിന്നു രണ്ടു പല്ലുകൾ നീണ്ടു കീഴോട്ടു താണുനില്ക്കുന്നുണ്ട്. ഇത് ഒറ്റയായിട്ടൊന്നു തായ്‌ട്ടൊ മാത്രമേ സഞ്ചരിക്കൂള്ളൂ. പക്ഷിപ്പോലെയുള്ള വളരെ നിലവിളിക്കും. ഭരപ്പെട്ടാൽ ഒരു ഉത്തര പോലെയുള്ള ശബ്ദം പുറപ്പെടുവിക്കും. ഇതിന്റെ സഞ്ചിയിൽനിന്നെടുത്തുടനെ നോക്കിയാൽ, കസ്തൂരി, പശി

മയം മാത്രവുമുള്ള ഒരു സാധനമാണെന്നു കാണാം. കസ്തൂരി ഒരു മാതിരി കരിഞ്ചുക്തമാണ്. ഇതിന്റെ മണം ചിലക്ക് കൈകൾ ലൂ കസ്തൂരി എടുത്താൽ അത്, ഉദരത്തിന്റെ തോലിൽ തന്നെ കെട്ടി വെക്കുന്നു. ഓരോ കെട്ടിൽ ഓരോ ഒരുൺസ് (Ounce) കസ്തൂരി ഉണ്ടാകും. ഇതിന്നു പത്തമ്പതുരൂപിക വിലയും കിട്ടും. ചിന്തുക്കൾ ഇതു പല രോഗങ്ങൾക്കും കൈകളുടെ ഒരു മരുന്നായി വിചാരിച്ചുവരുന്നു. കസ്തൂരിയെപ്പൊൻവേണ്ണി ഈ മൃഗത്തെ നാട്ടുകാർ കെണിവെച്ചു പിടിക്കുന്നു.

എലിമാൻ.

വലിപ്പംകൊണ്ടു നോക്കിയാൽ എത്രയൊ ചെറിയ ജന്തുവാകുന്നു. മുന്നണിയിലെ രണ്ടു പല്ലുകൾ തെറ്റാപോലെ അല്ലാ കീഴോട്ടു താങ്ങിനില്ക്കുന്നുണ്ട്. ഇന്ത്യയിൽ കാണുന്നതാണിത് ദേശത്തിന്മേൽ ചെളിപ്പുള്ളി കളിണ്ട്. ഇത് ഒരു ഉയരവും അഞ്ചു ദൂറാത്തൽ ഘനവുമാത്രമേ കാണുകയുള്ളൂ. ഇതു കേരളത്തിലെ കാടുകളിലും ഉണ്ടാകും. ഇതിനെ ഒരുതരം ക്രമനായിട്ടു കൂട്ടുവാനെ ഉള്ളൂ. ഇതു പാറകളുടെ ഇടയിലാണ് ചെന്നുകിടക്കുന്നത്. ഓരോ പ്രസവത്തിൽ ഇരുരണ്ടു കുട്ടികളുണ്ടാകും.

ഒട്ടകങ്ങൾ.

ഇതിന്നു മുന്നണിയിൽ താഴെയും മീതെയും പരന്ന പല്ലുകൾ ഉണ്ട്. നായപ്പല്ലുകളും കാണാം. കാലം കഴിഞ്ഞു വളരെ നീണ്ടിട്ടാണ്. തല ചെറുതും മുഖം നീണ്ടിട്ടുമാണ്. കൊമ്പുണ്ടാകയില്ല. സാധാരണ കെട്ടെപ്പൊൻ പയോഗിക്കുന്ന ഒട്ടകം, കാഴ്ചയ്ക്കു നന്നല്ല. ഇതു വി

രൂപിയായ ഇതു ഇശ്വരസ്തൂതിയ്ക്ക് ഉണ്ടോ എന്നുകൂടി തോന്നിപ്പോകും. കാലടിക്കു മെറിയ കിടക്കുപോലെ പാന്നു മുറ്റമായ മാംസങ്ങൾ ഉണ്ട്. മുൻമറി മദ്ധ്യത്തിൽ കീറി മുഖലിൻറതുപോലെ രണ്ടു ഭാഗങ്ങളായി പിരിഞ്ഞിരിക്കും. ചുവലിൻറയും പൂഷ്പത്തിൻറയും മദ്ധ്യത്തിലുള്ള പുറം പൊന്തി, കമാനംപോലെ വളഞ്ഞിരിക്കും. മിക്കതിന്നും വലിയ പൂഞ്ഞു ഉണ്ടാകും. ഇതിലും പലജാതി ഇനങ്ങളുണ്ട്.

അറബെട്ടുകൾ

ഇതിന്ന് ഒരൊറ്റ പൂഞ്ഞുമാത്രം ഉണ്ടാകും. ഉയരം ഏഴടിയാണ്. മുൻമറി താഴെ ചിറയുടെ മേൽ വീണുകിടക്കുവോലെ ഇരിക്കും. തീൻ നല്ല സ്ഥലം കൊടുത്താൽ പൂഞ്ഞു വളരെ വലിപ്പം വെക്കും. പൂഞ്ഞയ്ക്കു വളരെ വണ്ണംകാണുന്നതു മഴക്കാലത്താണ്. ഒട്ടകങ്ങൾ അറബിയിൽ നമ്മുടെ പശുക്കളെപ്പോലെ കെരുക്കപ്പെട്ട ഇനങ്ങളാണ്. ഇതിൻറെപാൽ കറന്നുകുടിക്കുന്നതുകൂടാതെ അറബികൾ ഇതിൻറെ മാംസവും തിന്നും. മരുഭൂമിയിൽ കൂടെ ചുമട്ടുപേരി നടക്കാനും, ജനങ്ങൾക്കു വാഹനമായും ഇവയെ ഉപയോഗിക്കുന്നു. മക്കത്തുപോകുന്നവർക്ക് ഒട്ടകങ്ങളിലേയ്ക്കു കേറി യാത്രവെച്ചേണ്ടതുണ്ട്. അന്നപാത്രത്തിൽ വെള്ളംനില്ക്കുന്ന ഒരു പ്രത്യേകസഞ്ചി ഉള്ളതുകൊണ്ടു വളരുന്നൊളകൾ വെള്ളം കുടിക്കാതെ ഇവയ്ക്കു കഴിച്ചുകൂട്ടാം. മുളളുള്ള ചെടികൾ നിർമ്മം ഇവ തിന്നും. ഇവയ്ക്കു പൂഴ്ത്തിൻകരുവും, മററുകൾ ധാന്യങ്ങളും തിന്ന

നതിന് ഇ യ്ക്കു വിരോധം കാണുകയില്ല മനോഭൂമിയിൽ ഇതു ഉപയോഗമുള്ള ജന്തു വേറെ ഉണ്ടാകയില്ല. ഇ തെക്കെനായാലും ഇതിന്റെ സ്വഭാവം നന്നല്ല. തജമാ നാസ്താനം ഇതിന്നു നീരെ ഇല്ല. ഇണവേരുന്നകാലത്തു ജിൽ വളരെ ക്രോധിയാണ്. ഒരിക്കൽ ഒരൊട്ടകത്തി നെത്തരിയായി കതിരപ്പറത്തേറി ഒരുവൻ വരികയായിരു ന്ന. അവൻ ഒട്ടകത്തെ നാട്ടക്കു കൂടെപ്പോയിക്കഴിഞ്ഞഉട നെ ഒട്ടകം പെട്ടെന്നു കഴുത്തുതിരിച്ച് അവന്റെ തല യ്ക്ക് അനാവിശ്വമായി ഒരു കടികടിച്ചുപോലും. ഇതി ന്റെ കടി വളരെ ആചല്യമാണ്. ഒരുദിവസം മതി രാശിയിലെ പാക്കിൽകെട്ടിയ ഒരു ഒട്ടകത്തിന്റെ സമീ പം ഞങ്ങൾ വെണന്നപ്പോൾ, ആ പ്രാസ്തജൻ പെ ട്തെന്നു കഴുത്തുനീട്ടി ഞങ്ങളെ കടിപ്പാൻ ഭാവിച്ചു. ഒട്ട കത്തിന്റെ രോമംകൊണ്ടു തൂണി ഉണ്ടാക്കുന്നതുകൂടാതെ ഒരുവക കയറും മടയുന്ത. ഒട്ടകത്തിന്നു വെള്ളത്തിൽ ഇ രങ്ങൾ വളരെ മടിയാണ്. ഇവയ്ക്കു മറ്റു മൃഗങ്ങളെ പ്പോലെ നീന്താൻ സാധിക്കയില്ല. കടുങ്ങനെ ആണ്ടു പോകും.

ബേക്കിയൻഒട്ടകം.

രോമം അറബൊട്ടകത്തിന്റേതിനേക്കാൾ നീണ്ടു തായിരിക്കും. കാലുകൾ അത്ര നീണ്ടതായിരിക്കയില്ല. ഓരോന്നിന് ഇരരണ്ടു പൂഞ്ഞുകൾ ഉണ്ടാകും. ഇവ യെ കാണുന്നത് ആമ്പയുടെ മദ്ധ്യപ്രദേശങ്ങളിലാണ്. മറ്റു മൃഗങ്ങളെപ്പോലെ തൊടാത്ത, ഉപ്പു കെഴുപ്പമുള്ള, മലകൾ ഇവറ്റു ധാരാളം തിന്നും. ഉപ്പുവെള്ളവും

കുടിക്കും. പ്രസവിച്ചാൽ കൊഴുപ്പരെ കട്ടിക്ക് ഒന്നുവെ
യ്യാൻ കഴികയില്ല. അഞ്ചുവയസ്സായാലെ പുണ്ണവർ പ്പം
പ്രാപിക്കുകയുള്ളൂ.

ലാമാഭട്ടകം.

ഇവ കാഴ്ചയിൽ മാനിനെപ്പോലെ ഇരിക്കുന്നതും. ഒ
ട്ടകത്തേക്കാൾ എത്രയോ ചെറുതായ ജന്തുക്കളാകുന്നു.
ഇതിന്നും കൊമ്പുകൾ കാണുകയില്ല എന്നുമാത്രമല്ല പൂ
ണ്ണയും ഉണ്ടാകയില്ല. ഇതു പാർക്കുന്നതു തെക്കെ അമേ
രിക്കയിലാണ്. ചിലപ്പോൾ ഇവ ഒരേരോ കൂട്ടമായിട്ടും
നടക്കും. ഇവയ്ക്കു തുപ്പുന്നതായ ഒരു ചീത്ത സമ്പ്രദായം
ഉണ്ട്. നാട്ടിലും കാട്ടിലും ലാമാകളെ കാണുന്നുണ്ട്. നാ
ട്ടിൽ കാണുന്നവ മനുഷ്യന്മാരാൽ മെരുക്കപ്പെട്ടവയാണ്.
കാട്ടിൽ കാണുന്നവ രണ്ടുതരങ്ങളാണ്. 1 വിക്ട്രീയ
(Vicunia). 2 ഗുവാൻഷകാ (Guanao). വിക്ട്രീയ വള
രെ ചെറുതാണ്. കൈപ്പലകളുമേൽ നീണ്ട രോമമുണ്ട്.
മഴക്കാലത്ത് ഇവറ്റാ മലകളുടെ കൊടുമുടികളിൽ കേറി
ക്കിടക്കുന്നു. കാലടി വളരെ മൃദലാകകൊണ്ടു ചരലുകളു
ള്ള സ്ഥലം ഇവ വെളിക്കുന്നു. ഇവയെ ഒരൊരു കൂട്ടമാ
യിട്ടാണ് കാണുന്നത്. മേയുന്നതു പകലാണ്. നാട്ടു
കാർ ഇവയെ വേട്ടയാടി എണ്ണമില്ലാതെ നശിപ്പിക്കുന്നു.
ഗുവാൻഷകാ വിക്ട്രീയയേക്കാൾ വലുതാണ്. ഒരൊ
കൂട്ടത്തിൽ അധികം ജന്തുക്കളുമുണ്ടാകും. ഇവ വളരെ
സൂക്ഷ്മതയുള്ള ജന്തുക്കളാകകൊണ്ട് അടുത്തുചെല്ലാനും
കൊല്ലാനും എളുപ്പത്തിൽ സാധിക്കുന്നതല്ല. ഈ ജന്തു
ക്കൾക്ക് ആത്മയുജനകമായ ഒരു വിശേഷവിധി കാണ

നണ്ട്. ഇവ മരണം ആടുത്തെന്നറിയുമ്പോൾ ഒരു പ്രത്യേകസ്ഥലത്തു നടന്നു വെല്ലുന്നു. ആ പ്രത്യേകസ്ഥലത്തു തന്നെയാണ് എല്ലാ ഗുവാൻകോകളും വന്നുകിടന്നു മരിക്കുന്നത്. ഗുവാൻകോ മുറിയേറാൽ പഴുതിലേക്കാണ് എപ്പോഴും പാഞ്ഞുവെല്ലുന്നത്.

സാക്ഷാൽ ലാമാ — (The Lamer).

മെരുക്കപ്പെട്ട ജന്തുക്കളിൽ ഒരു സാധാരണ ലാമായാണ്. ഇതു ഗുവാൻകോവിനെക്കാൾ ഉയരമുണ്ടാകും. പ്രത്യേക പണ്ണികളും കാണും. കഴുത്തിന്നു നീളം കറുത്തതാണ്. ഭാരംകേറുന്നതാണ് പണ്ടു 'ചെറു' രാജ്യങ്ങൾ ഇതിനെ ഉപയോഗിച്ചിരുന്നത്. തെക്കേ അമേരിക്കക്കാർ ഇതിനെ എണ്ണമില്ലാതെ പോറ്റിയിരുന്നു. ആ രാജ്യം സ്പെയിൻകാർ പിടിച്ചുക്കയറ്റിന്റെശേഷം 500 മുതൽ 1000 വരെ ജന്തുക്കളുടെ പുറത്തു വെള്ളി കേറി വരുന്നതു കണ്ടിരുന്നുപോലും. ഒരാറ്റ നാട്ടുകാരനാണ് ഇവയെ ഒരു തെളിച്ചുനടത്തിച്ചുകൊണ്ടുവന്നത്. ആണ് ലാമാകളെയാണ് ഭാരംപോറൻ ഉപയോഗിക്കുന്നത്. പെൺലാമാകളെ പാലിനുവേണ്ടിയാണ് പോറ്റിയിരുന്നത്. ലാമായുടെ മാംസം ആട്ടുമാംസത്തേക്കാൾ രുചികരമാണെന്നു സ്പെയിൻകാർ പറയുന്നു. പൊട്ടോസിലെ ഖനികളിൽ മൂന്നുലക്ഷം ലാമാകളെ ഉപയോഗിച്ചിരുന്നു.

അൽപ്പാക്കാ — (Alpaca)

മെരുക്കപ്പെട്ട മറ്റൊരുതരം ലാമാ അൽപ്പാക്കയാണ്. ഇതിന്റെ രോമം വളരെ ദീർഘമുണ്ടാകും. ചില

സമതന്ത്ര നിലം തൊടും. ഈ രോമത്തിനുവേണ്ടിയാണ് ഈ ചെറിയ ലാമയെ നാട്ടുകാർ പോറ്റുന്നത്. രോമം കുറഞ്ഞതാണ്. ബേലീയായ, തെക്കൻപെരു മുതലായ രാജ്യങ്ങളിലെ മലകളുടെമേൽ കിടക്കുന്ന ഉയർന്ന മേച്ചുസ്ഥലങ്ങളിൽ പെച്ചാണ് ഇവയെ പോറ്റുന്നത്. രോമം പെട്ടാറാകുമ്പോൾ ഇവയെ കൂട്ടംകൂട്ടമായി തെളിച്ചു നാട്ടിൽ കൊണ്ടുവരുന്നു. ഈ രോമംകൊണ്ടു നെയ്ത തുണിക്ക് അല്പംകൂടി എണ്ണയാണ് പേര്.

പനികൾ—

പനിക്കു യഥാർത്ഥത്തിൽ നാലു വിശകുലങ്ങളും രണ്ടു വിശകൾ എന്നിവയും നിറം തെളിഞ്ഞതാകുന്നു. ശേഷം രണ്ടും വലുതും വലിയ കൊളുപ്പുകളുള്ളതുമാകുന്നു. വലിയ വിശകളുടെ കൊളുപ്പുകൾ മാത്രമേ നടക്കുമ്പോൾ നിലത്തുനടക്കൂള്ളൂ. ഈ വംശത്തിലും വളരെ ജാതി ഇനങ്ങളുണ്ട്. സാധാരണ പനി, പെരുമാറൻ പനി, ചെറുപനി, നീർപനി ഇവയൊക്കെ സൂക്ഷ്മവംശത്തിലെ ഒരോ ജാതികളാണ്.

സാധാരണപനി—

മുഖം നീണ്ടതാണ്. മുഖത്തിന്റെ രോമമില്ലാത്ത അറ്റത്താണ് മുക്കൽ തൂകൾ നല്കുന്നത്. ചിതറ നീണ്ടു വീഴുന്ന ചെവികളുണ്ട്. ഇവയ്ക്കു ചതുപ്പു സ്ഥലങ്ങളിൽ കിടപ്പാൻ വളരെ ഇഷ്ടമാണ്. “ചേററിൽ കിടക്കുന്ന പനിത്തടിയനും” എന്നു കഞ്ചൻനമ്പ്യാർ പറഞ്ഞതു വെറുതേയല്ല അമേരിക്കയിൽ സാധാരണ പനിയെ കാണുന്നില്ല.

കാട്ടുപന്നി — (Wild Boar)

ഇതിന്നു 44 പല്ലുകൾ ഉണ്ട്. താഴെ അണ്ണിയിൽ നിന്നു പുറത്തോട്ടും മേലോട്ടും അർദ്ധവൃത്താകാരമായിത്തള്ളി നില്ക്കുന്ന രണ്ടു തേറ്ററുകളുണ്ട്. മേലേ അണ്ണിയിലെ നിന്നു രണ്ടു പല്ലുകളോട് ഈ തേറ്ററുകൾ മുട്ടുന്നതാണ്. ഓരോ പന്നി വളരെ കട്ടകളെ പ്രസവിക്കും. കാട്ടുപന്നിയുടെ കട്ടിയുടെ ശരീരത്തിനേൽ വെളുത്ത വരകൾ കാണാം. യുവാപ്പ, ആമ്പ, ആഹിക്കാ, ജാപ്പൻ, മലയൻ ഒപ്പുകൾ, എനീ രാജ്യങ്ങളിലൊക്കെ പന്നുകൾ അധിപതിക്കുന്ന പന്നിയുടെ പുറത്തു നീണ്ടുതിരിച്ച രോമങ്ങൾ ഉണ്ട്. കോപിക്കുന്ന അവസരത്തിൽ ഈ രോമം കണക്കറ നൂത്തു ഓരോ പന്നി 200—300 റാങ്ങൽ തുടങ്ങി പന്നിയുടെ താഴെ അണ്ണിയിലെ തേറ്ററു ചിലപ്പോൾ പത്തിഞ്ചു നീളമുണ്ടാകും. തണുപ്പും ഉളിവും ഉള്ള പഥലങ്ങളിൽ കടന്നുകൂടാനാണ് കാട്ടുപന്നി കൂടുതലായി. ആഹാരം അനേകം കുമ്പോൾ മുക്കുകൊണ്ടു നിലം കിളിച്ചിട്ടു നൽകുവാൻ ഇവറ്റയുടെ ഒരു പ്രത്യേക സ്വഭാവമാണ്. ഈ സ്വഭാവം കൊണ്ടാണ് കൃഷിക്കാർക്ക് ഇവ വലിയ ശത്രുക്കളായിത്തീരുന്നത്. കാട്ടുപന്നി ശവങ്ങളെക്കൂടി തിന്നും. അമേധ്യവും കൂടി കിട്ടിയാൽ വെള്ളപ്പുഴ, ഇവ ചലസമയം ഓരോ വെറിയ കൂട്ടമായി നടക്കുന്നതും കാണാം. ഓരോ കൂട്ടത്തിൽ അഞ്ചു പത്തെണ്ണമുണ്ടാകും. മേലേ അണ്ണിയിലെ നീണ്ട പല്ലുകളോടും ചുട്ട്, തേറ്ററുകൾ, മുടിക്കുത്തികളേക്കാൾ മുളപ്പായി വെക്കുന്നുണ്ട്. വാഴകൾ തേറ്ററുകൊണ്ടു മുറിച്ചിടമെന്നു മാത്രമല്ല ഒരു കതിരെയെക്കൂടി വെട്ടി

മിശ്രിതം ഈ തേറ്റുകൊണ്ടു സാധിച്ചതായി കണ്ടിട്ടുണ്ട്. കാട്ടുപന്നി അതിധീരനും ശ്രമനമാണ്. അതിലേറെയായ മുറിയേറ്റാലും, ഒരു നിമിഷംചോലും ചവിക്കാതെ, ആളുകളെയും, കുതിരകളെയും, ആനകളെയും നേയും, പിന്നെയും പിന്നെയും എത്രത്തു തട്ടിക്കൊല്ലാൻ നോക്കാൻ തക്കയില്ല. മറ്റു ജന്തുക്കൾക്കു പ്രാണാപായം നേടുന്ന മുറികൾ കാട്ടുപന്നിക്കൊരാൽ, അത്ര മരിക്കാതെ ശേഷിച്ചുപോയെന്നു കേൾക്കും ഏറ്റവും അത്തരമായിരിക്കുന്നു. ഞങ്ങളൊരിക്കൽ 'നന്ദിയോട്' എന്ന പേരിൽ നായാട്ടിന്നു പോയപ്പോൾ നാലു വെടികൊണ്ടിട്ടുകൂടി ഒരു കാട്ടുപന്നി കൂറു ലക്ഷ്യം ചെയ്തു കളഞ്ഞതോർമ്മയുണ്ട്. വെടിവെച്ചു കൊല്ലപ്പെട്ട ഒരു ഉഴക്കൻ കാട്ടുപന്നിയെ മുറിച്ചു നോക്കിയപ്പോൾ, വേറെ ഒരു പന്നിയുടെ തേറ്റായുടെ അഗ്രം ഇടക്കണ്ണിന്റെ പിൻഭാഗത്തു തലച്ചോറിൽ ചെന്നു താണതായി കണ്ടെത്തിയിരിക്കുന്നു. കാട്ടുപന്നിവരുമ്പോൾ അല്പം ഒരു ഉയർന്ന സ്ഥലത്തു കെറിനിന്നാൽ അതിനൊന്നും ചെമ്പ്രാൻ കഴികയില്ല. എന്നാൽ അതു പിന്നെയും മടങ്ങിവരും. നരി കാട്ടുപന്നി വരാനിടയുള്ള ദിക്കിൽ കുറെ ഉയർന്ന ഒരു സ്ഥലത്തിരുന്ന് ചോടെ പോകുന്ന ഇതിന്റെ കഴുത്തിൽ കുറിയുമായൊന്നു മാത്രം. കോപംകൊണ്ടു മുന്നോട്ടു കുതിക്കുന്ന പന്നി രണ്ടാമതും മടങ്ങിവരും. നരി അപ്പോഴും ഒന്നു മാത്രം ഇങ്ങിനെ കൂടുകൂടെ മാന്തി, പന്നിയുടെ ശക്തി ക്ഷയിച്ചെന്നു കണ്ടാൽ മാത്രമേ അതിനെ പിടിച്ചു കൊല്ലാനൊരു വെട്ടുകയുള്ളൂ. കാട്ടുപന്നിക്കു ഗതിവേഗത അത്ര കാണ

കുതില്ല. രാവു പകലും ഒരുപോലെ ആഹാരവും തേടി നടക്കും. ഉപദ്രവിച്ചാലല്ലാതെ, കാട്ടുപന്നി അനാശ്രിതമായ ആളുകളെ ദ്രോഹം കാണില്ല എന്നാണ് ഒരിക്കൽ കോവം പുറപ്പെട്ടാൽ മിന്നെ പടിച്ചത് കട്ടുകുതില്ല. ഒരു ദേശം ഒരു കാട്ടുപന്നി നേടിയെടുത്തു, ഒരു ദൈവത്തെ തള്ളിയിട്ട്, തട്ടിപ്പൊളിച്ചു കൊണ്ടുപോയി. ഇതു കൂടാതെ നശിക്കുകയും ചെയ്തു എന്നുള്ളതാണ് കൊന്നതായ സമുദായം കൂടുകൂടെ അറിവു നേടിയിട്ടുണ്ട്. കാട്ടുപന്നികളെ നായാട്ടു ചെയ്തും ഒളിച്ചിരുന്ന് ഓടിച്ചെടുത്തു കൊല്ലും. കരിമ്പുറത്തു കേറി ഇവറ്റെയെ പിന്തുടർന്നു കണ്ടുകൊണ്ടു കത്തിക്കൊല്ലുന്നത് ഒരു രണ്ടാമത്തേതുപോലെയാണ്. ഇതും കരുതിവരുന്നു. നായാട്ടുക്കുട്ടിയെ കാട്ടുപന്നിയെ മുറിക്കുന്നതിനും മില നിയമമുണ്ട്. “പാലം നാലുകുറിയെ പൂർണ്ണ പുറംപാലം...” ഇതിനെ പരിശോധിക്കുക ഉറപ്പിൻ പണിയെ ഓരോരുത്തരും. ഓരോ പ്രത്യേക ഉറപ്പിൻ പണിയെ ഉറപ്പാക്കുകയും ഉണ്ട്. ഒരു കാൽ കാട്ടിന്റെ ഉടമസ്ഥനായ ജന്മിക്കാണ്. മറ്റൊരാൾ ഒന്നാമതു വെടിവെച്ചവനാണ്. എന്തിന് പറയുന്നു നായ കരക്കുകൂടി തഥാശോഭനം പണ്യയുടെ ദേഹത്തിന്റെ ഉള്ളിലുള്ള അവയവങ്ങളെ നന്നു ചെല്ലെടുത്തിട്ടെടുത്തു. കള്ളപ്പണി ഇതു വലുപ്പത്തിൽ ഒരു മുതലോളമേ ഉണ്ടാകുന്നു. ഓരോ കൂട്ടത്തിൽ പണിയെ പത്തൊമ്പതെണ്ണമുണ്ടാകും. നീലാലമൻ പട്ടത്തിലും, നീലാല, ഭൂതൻ മുതലായവർക്കുള്ള മുതലായ കാണ്മാം. വെമ്പണി ഇത് അധികമായി അധികമായി അധികമായി ഇത്തരം കാണ്മാനുള്ളിലാ

ഞ്. നിറം ചുവപ്പാണ്. വാലിന്റെ ധാരാളം ഒരു
 പിടി നീണ്ടരോമമുണ്ടാകും. കണ്ണിന്റെ താഴേ, കവിളി
 നേൽ നീണ്ടരോമമുണ്ട്. അററം മെലിഞ്ഞു നീണ്ടവെ
 വി ഒരു ഇലയെപ്പോലെ തോന്നും. കാട്ടുപന്നികളിൽ
 ഏതവേണ്ട പന്നിവംശത്തിൽവെച്ചു വളരെ ഭംഗിയുള്ള
 ജന്തു ഇതാണ്. ഇവ ഓരോ വലിയ കൂട്ടമായിട്ടാണ് സ
 ബ്ധരിക്കുന്നത്. ചതുപ്പു കാടുകളും, പുഴക്കരയും ഇവ ആ
 വാസമാക്കാൻ തിരഞ്ഞു പിടിക്കുമെങ്കിലും അപൂർവ്വമായി
 ഇവയെ മലകളിനേലും കണ്ടുവരാറുണ്ട്. മലയൻപനി
 (Pabirusa) ഇത് അധിവസിക്കുന്നതു മലയൻലീപി
 ലാണ്. മേലേ അണ്ണിയിൽനിന്നു മുഖം തുളച്ചു വലി
 യ രണ്ടു തേററകൾ പൊന്തി, അഗ്രം ചക്രകാരമായി മേ
 ലോട്ടു വളഞ്ഞു ഏകദേശം നെററിനേൽ വന്നു മുട്ടുന്ന രീ
 തിയിൽ നില്ക്കുന്നു. താഴേ അണ്ണിയിൽനിന്നു പുറപ്പെട്ട
 ന രണ്ടു തേററ, മേലേ അണ്ണിയിലെ തേററപ്പോലെ അ
 തു വലിപ്പമുള്ളതല്ല. അതും ചക്രകാരമായി വളഞ്ഞു
 പൊതുവേ മുന്നണ്ണിയിലെ ഓരോ തേററ ഒന്നേകാലടി
 നീളമുണ്ടാകും. ഭേദമതിനേൽ തോൽ മടക്കുകൾ വീണ
 പോലെ നില്ക്കുന്നുണ്ടാകും. രോമം അധികമുണ്ടാകയില്ല.
 പെണ്ണിന്റെ തേററകൾ ചെറുതാണ്. പെണ്ണിന്നു രണ്ടു
 മുലക്കണ്ണുകൾ മാത്രമേ ഉള്ളൂ. നീർച്ചെടികൾ ഉള്ള പു
 ഴക്കരയിൽ ഇവയെ സുലഭമായിക്കാണും. ഓരോ കൂട്ടമാ
 യിട്ടെ ഇവ സഞ്ചരിക്കുകയുള്ളൂ. സഞ്ചാരം രാത്രിയാണ്.
 ഇതിന്നു നല്ലവണ്ണം നീന്താനുവേയ്ക്കും ചെരുമോറൻപനി

കാഴ്ചയിൽ ഇത്ര വിരൂപിയും ഭയങ്കരനും പന്നിവംശത്തിൽ ഉണ്ടോ എന്നു സംശയാണ്. ഇത് ആഫ്രിക്കാ രാജ്യത്തിൽ വസിക്കുന്ന ഒരു പണ്ടംതന്നെയാണ്. മുഖം വളരെ തടിച്ച്, മുഖത്തിന്റെ അറ്റം വളരെ പരന്നും, കണ്ണിന്റേയും മേലേ തേറയുടേയും മദ്ധ്യത്തിൽ, തേററ പോലെതന്നെ പൊന്തിനില്ക്കുന്ന മാംസക്കുമിളകളും (Warts) ഉണ്ട്. മുഖം തലയിൽനിന്നു വളരെ നീണ്ടു കിടക്കുന്നു. മേലണ്ണിയിലെ തേററകൾ കീഴണ്ണിയിലെ തേററകളേക്കാൾ വലുതാണ്. ശരീരം തടിച്ച്, വെടി ചെറുതും, വാൽനീണ്ടു അറ്റത്തിൽ ഒരു പിടി നീണ്ടരോമങ്ങളുള്ളതുമാണ്. പുറത്തു, നെറ്റി മുതൽ വാൽവരെ നീണ്ടരോമങ്ങളുണ്ടെങ്കിലും, ദേഹത്തിന്റെ ശേഷം ഭാഗത്തിൽ രോമം കാണുകയില്ല. ഇതു രാത്രി യായാൽ കുറിക്കാടുകളിൽ മേയുവാൻ വരുന്നു. ഒറ്റയായി നടക്കുന്നതു വലിയ ആൺപന്നികൾ മാത്രമാണ് ഇവൻ ഇന്ത്യയിലെ കൂട്ടപന്നിയെപ്പോലെ അത്ര ഉശിരനല്ല. ഇതിന്റെ കട്ടികളുടെ ദേഹത്തിന്മേൽ വരകൾ കാണാം. ചെറുപന്നി മുന്നണ്ണിയിൽനിന്നു തഴുന്ന തേററകൾ ഏത്രയോ ചെറുതാണ്. പുറത്ത്, ഏകദേശം മദ്ധ്യത്തിൽ കാണുന്ന ഒരു അംഗത്തിൽനിന്നു ചീത്തമണമുള്ള ഒരു നൈ പുറപ്പെടുന്നുണ്ട്. കാലുകൾ മെലിഞ്ഞു നിളംകുറഞ്ഞവയാകുന്നു. വാൽ കേവലം ഇല്ല. ശരീരം മുഴുവനും ചേരിപോലെയുള്ള രോമംകൊണ്ടു നിറഞ്ഞതാകുന്നു. കഴുത്തിലെ രോമങ്ങൾ നീണ്ടുവീണു കിടക്കും. പട്ടക്കഴുത്തൻ എന്നും ചെങ്കുട്ടുണ്ടൻ എന്നും രണ്ടു തരങ്ങൾ

ഇവയിൽ വ്യക്തമായിക്കാണുന്നുണ്ട്. അധിവാസം എപ്പോഴും വൻകാട്ടിലാണ് പട്ടക്കുഴുത്തന്മാർ ഒറ്റയായിട്ടോ ഇണയായിട്ടോ മാത്രമേ നടക്കാറുള്ളൂ എങ്കിലും വെള്ളച്ചുണ്ടന്മാർ ഓരോ കൂട്ടത്തിൽ വളരെ എണ്ണമുണ്ടാകും. പട്ടക്കുഴുത്തൻ ശാന്തനും വെള്ളച്ചുണ്ടൻ ക്രൂരനാണ്. ഒരു കൂട്ടം വെള്ളച്ചുണ്ടന്മാരെ കാട്ടിൽ കണ്ടുമുട്ടിയാൽ ഒരാൾക്ക് ആത്മരക്ഷായ്ക്കും മരത്തിന്മേൽ കേറാതെ കഴികയില്ല. മരത്തിന്മേൽ കേറിയ മനുഷ്യനേയും കാഞ്ഞ് ഇവ വളരെ നേരത്തോളം ചോടെ നില്ക്കും. അബലത്തിൽ ഒരു കൂട്ടത്തെ കണ്ടുമുട്ടിപ്പോയാൽ, അനാവശ്യമായി ഇവ ഒത്തൊരുമിച്ച് അവനെ തേറ്റുകൊണ്ടു തട്ടിക്കൊല്ലാതിരിക്കില്ല. ഇവ രാവു പകലും ഒരു പോലെ ഭക്ഷണവുമന്വേഷിച്ചു നടക്കും. ഫലങ്ങളും കിഴങ്ങുകളും തിന്നുന്നതു കൂടാതെ, നാറുന്ന ശവങ്ങൾ, ഇരകൾ ചെറുപ്രാണികൾ മുതലായവയും ഇവക്ക് ആഹാരമായ് ഭവിക്കുന്നു. സാധാരണ ഓരോ പ്രസവത്തിൽ ഓരോ കുട്ടി മാത്രമേ ഉണ്ടാകൂള്ളൂ. ഇവയുടെ നാട് അമേരിക്കയാണ്.

നാട്ടുപന്നി—

പല ദിക്കിലും ഇവറ്റയെ മെരുക്കിക്കാണുന്നുണ്ട്. പല വണ്ണങ്ങളും ഇവക്കുണ്ടാകും. ഒരു പ്രവസത്തിൽ പത്തുപന്ത്രണ്ടു കുട്ടികളുണ്ടാകും. യൂറോപ്പിലുള്ളവർക്ക് തടിയും മാംസവും ജാസ്റ്റിയുണ്ട് കാട്ടുപന്നിയെപ്പോലെ ഭേദരങ്ങളായ തേറ്റുകളും ഇവക്കില്ല. ചിലതിന്നു വളരെ നീണ്ടതുണ്ടെന്ന ചെവികൾ കാണാം. ചിലതിന്നു ശരീരത്തിന്മേലുള്ള തോൽ വളരെ മുളിഞ്ഞു മടക്കുകൾപോലെ

പൊന്തിയതും കാണും. അമേലും കണ്ടെത്തു ബാക്കി വെച്ചേക്കുകയില്ല. മാംസത്തിന്നല്ലാതെ മറ്റു ഇവയെക്കൊണ്ടു പറയത്തക്ക യാതൊരു പ്രയോജനവുമില്ല. ഇതിന്റെ മാംസവും അത്ര ഹൃദ്യമായ ഒരു ഭക്ഷണമാണെന്നു കരുതാനും പാടില്ല. മാംസത്തിൽ രോഗബീജങ്ങളായ പല പരസാദികളും നിറഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. നാടുകീടം എന്നു പറയുന്ന ഒരു തരം നീണ്ടുപരന്ന കീടം, മനുഷ്യന്റെ അന്ത്രത്തിൽ കടക്കുന്നത് ഇതിന്റെ മാംസം വഴിയാണ്. പതിവായി ഈ മാംസം തിന്നുന്നവർക്കു തോളിലും കൈക്കും ഒരുവക വരട്ടുവാറി ചിടിക്കാറുണ്ട്. ഇതു പാമ്പിനെ തിന്നും. ഒന്നിനെ കൊന്നപ്പോൾ അതിന്റെ ചോര മററാന്നു കടിക്കുന്നത് ഞാൻ കണ്ടിട്ടുണ്ട്.

നീർപ്പന്നി—

ഗ്രീക്കുകാർ എടുത്താൽ പൊന്താത്ത ഇതിന്നു ഹിപ്പൊപൊട്ടേമസ് എന്നു കടിച്ചാൽ പൊട്ടാത്ത പേരാണ് കൊടുത്തത്. മലയാളത്തിൽ ഇതിന്റെ പേർ നീർകുതിര എന്നു തജ്ജമ ചെയ്തത് അബദ്ധമാണ്. സൂകര വർഗ്ഗത്തിൽപെട്ട ഒരു ജന്തുവായിരിക്കുകൊണ്ടു നീർപ്പന്നി എന്നു പേരാണ് ഇതിന്നു വളരെ യോജിക്കുന്നത്. ഇവ വളരെ തടിച്ച ജന്തുക്കളാണ്. ശരീരം നീണ്ടുപിപ്പുപോലെ ഇരിക്കും. കാലുകൾ കുറുതായിത്തടിച്ചും, തല വളരെ വലുതായും മുഖം പരന്നും ഇരിക്കും. നീർപ്പന്നിയുടെ വൈരൂപ്യമുള്ള തല, അതിന്റെ ഉടമസ്ഥനു യഥേഷ്ടം വഹിപ്പാൻ വലിപ്പവും ഘനവും ജാസ്തിയാശ്ശോയെന്നു കാണുന്നവർക്കു തോന്നും. ചെമ്പിനീണ്ട വൃത്തത്തിലാണ്. ക

ഴ്ത്ത" അധികം നീളമില്ലെങ്കിലും വളരെ ബലമുള്ളതാണ്, ശരീരം കണക്കിലേറെ ഘനമുള്ളതാകുകൊണ്ട്, ഇവ മുഴുവായ ചളിയിൽക്കൂടെ നടക്കുമ്പോൾ, പള്ള, നിലം തൊട്ടുപോകുന്നതു കാണാം. വാലിനു ശരീരത്തിന്റെ വലിപ്പത്തിനനുസരിച്ചു ടീഗ്ഗമുണ്ടാകയില്ല. കാലിന്മേൽ നാലു ചെറിയ കുളമ്പുകളുണ്ട്. കാലിന്റെ വിരലുകൾ പകുതി കണ്ടു തോൽപാടുകൾകൊണ്ടു യോജിക്കപ്പെട്ടതാണെന്നു കാണാം. മുതുകിന്മേലും നലയിലും കഴുത്തിലും അല്ലാല്ലമായിത്തടിച്ച രോമങ്ങൾ കാണുമെങ്കിലും ഭേദത്തിൽ മറ്റൊരേടത്തും രോമം കാണുകയില്ല. നീർപനിയുടെ ഭയങ്കരമായ വടനം വിഭാരണം ചെയ്യുവാനാൽ ഒരു ചുക്കുന്ന ഗുഹയോ എന്നു തോന്നിപ്പോകും. അതിന്റെ അതിരുകളിൽ ഭയങ്കരങ്ങളായ തേറ്റുകളും, പടന്നപ്പല്ലുകളും എറിച്ചു നില്ക്കുന്നതു കാണാം. ആനകളെ കഴിച്ചാൽ കരയിലെ ജന്തുക്കളിൽവെച്ച് ഏറ്റവും വലിപ്പമുള്ള മൃഗം നീർപ്പന്നിയാണ്. ഒരാൾ നീർപ്പന്നി 12 അടിനീളവും നാലു തന്തുകളും ഉണ്ടായിരുന്നു. ഇതിന്റെ തോൽ 500 റാത്തൽ ഘനമുണ്ടാകും. നീർപ്പന്നിയുടെ താഴേ അണ്ണിയിലെ തേറ്റയുടെ നീളം രണ്ടര അടിയിൽ ജാസ്തിയാണെന്നു കണ്ടിരിക്കുന്നു. ഇവ അധിവസിക്കുന്നത് ആഹ്ലിക്കയിലെ വലിയ പുഴകളിലാണ്. അബിസിനിയയിലെ ചില താടകങ്ങളിലും ഇവറയെ സുലഭമായിക്കാണാം. നീർപ്പന്നി മിക്കവാറും സമയം വെള്ളത്തിലാണ് കഴിച്ചുകൂട്ടുന്നത്. കരയിലേക്കാൾ വെള്ളത്തിൽക്കൂടെ ഗതാഗതം ചെയ്യാനാണ് ഇവക്ക് അധിക

സൗകര്യം കാണുന്നത്. പുഴയിൽനിന്നു വെടികൊണ്ടോ മറ്റോ വതു പോയാൽ ദേഹം കുടുങ്ങനെ ആണ്ടുപോകുന്നതുകൊണ്ട്, ഇവയ്ക്കു പുഴയുടെ അടിയിൽക്കൂടെ യഥേഷ്ടം നടക്കാനോ പായാനോ സാധിക്കുന്നതാണെന്നു തെളിയുന്നു. ആറും സമവാസമില്ലാത്ത ചില പുഴയിലോ തടാകത്തിലോ, പെട്ടെന്ന് ഒരു കൂട്ടം നീർപ്പന്നികളെ കണ്ടുമുട്ടുന്നത്, നിശ്ചയമായിട്ടും ഒരു ഭയങ്കരവും കൗതുകകരവുമായ കാഴ്ചയാണ്. ചിലപ്പോൾ ഓരോ കൂട്ടത്തിൽ അനവധി ജന്തുക്കളെ കാണാം. നീലനദിയിൽ കരേടത്തു നിസ്സീമമായി സമൃദ്ധിച്ച ഈ ജന്തുക്കളെക്കൊണ്ട് ഒരിക്കൽ കപ്പൽതന്നെ നിത്തേണ്ടിവന്നുപോലും. പുഴവക്കിനുള്ള ചെടികളും പല്ലുകളും ഇവ തിന്നും. ആണിന്റെ ഗർഭനം ഒരു നാഴികദൂരത്തോളം കേൾക്കും. കുട്ടികൾ തളയുടെ പുറത്തു കേറിയിരിക്കും. നീലനദിയുടെ തീരങ്ങളിലുള്ള ഓടക്കാടുകളിൽ ഇവയെ വളരെ കാണും. ഈ കാടുകളിലേക്കു മനുഷ്യന്മാർ ഒരിക്കലും കേറിച്ചെല്ലാൻ സാധിക്കയില്ല. ഓരോ നീർപ്പന്നിക്കു വളരെ ആഹാരം വേണ്ടിവരുന്നു. ഇവയുടെ അന്നപാത്രത്തിന്നു പതിനൊന്നടി നീളം കാണും. ഇതു നിറയുവാൻ ഏതു അധികം സാമാനം വേണ്ടിവരുമെന്നു ആലോചിച്ചു നോക്കുവിൻ. താമരകളും നീർച്ചെടികളും പല്ലുകളും ഇവ വേണ്ടുവോളം തിന്നും. പുഴവക്കത്തു വല്ല കൃഷിസ്ഥലങ്ങളുമുണ്ടെങ്കിൽ അവറ്റ നാമാവശേഷമാക്കിത്തീർക്കും. തിന്നതീക്കുന്നതൊ ഇരിക്കട്ടെ 'ഇവ ചവിട്ടിക്കുട്ടി നശിപ്പിക്കുന്നതിനാണ് കണക്കില്ലാത്തത്. ഓ

രോ പ്രസവത്തിൽ ഓരോ കുട്ടി മാത്രമേ ഉണ്ടാകയുള്ളൂ. സ്വഭാവത്തിൽ ഒരു മാതിരി ഭീരുവാണെങ്കിലും, ഒരു തോണിയോ, മറ്റൊരാൾ പെട്ടെന്നു ഇവയുടെ ഇടയിൽ പെട്ടു പോയാൽ, ഈ ജന്തുക്കൾ ബഹു ഭയങ്കരമാരാണെന്നു ക്ഷണം മനസ്സിലാകും. അങ്ങിനെ ഒന്നു തോണിയെങ്കിൽ നീർപ്പന്നി തോണി മുക്കാതിരിക്കയില്ല. തോണി മറിയുന്നതല്ലാതെ, നീർപ്പന്നിയെ പുറമെ കാണാനുണ്ടാകയില്ലതാനും. തന്റെ ചികാൽകൊണ്ടു് ഒരു ചവിട്ടു ചവിട്ടിട്ടു്, നീർപ്പന്നി, ഒരു ചെറിയ തോണി നുറുക്കിക്കളഞ്ഞിട്ടുണ്ടു്. തലേദിവസം തന്റെ കുട്ടിയെ നാട്ടുകാർ കണ്ടുകൊണ്ടു കത്തിക്കൊന്നതായ ഒരു പക മനസ്സിൽ വെച്ചുകൊണ്ടിരുന്ന ഒരു പെൺ നീർപ്പന്നി, എട്ടാളുകൾ ഇരുന്നു പോയിരുന്ന ഒരു തോണി, പകുതിയോളം പൊക്കി, മുക്കുവാൻ ശ്രമിച്ചു. കുപ്പലുകളുടെ വാരിഭാഗങ്ങൾ കൂടി ഇവ തുളച്ചുകളഞ്ഞിട്ടുണ്ടു്. ചില അവസരങ്ങളിൽ അനാവിശ്വമായ ഡ്രോമംകൊണ്ടു വിനോദിപ്പാനും ഈ ജന്തുക്കൾ ഒരുമ്പെടാതെ ഇരിക്കയില്ല. ഒരുദിവസം നാട്ടുകാർ പത്തിരുപതു മാടുകളേ നീലനദിയിൽ ഇറക്കിയിരുന്നു. ആ സമയത്തു് ഒരു കൂട്ടം നീർപ്പന്നി ഇവയുടെ മദ്ധ്യത്തിൽ വന്നുപൊതി അനേകങ്ങളെ കടിച്ചുപിടിച്ചുവെള്ളത്തിൽ ആഴിക്കൊന്നു കളഞ്ഞിട്ടുണ്ടു്. നാട്ടുകാർ ഇവയെ ചാട്ടുളി പ്രയോഗിച്ചു കൊല്ലാറുണ്ടു്. ഈ വലിയ ജന്തുക്കളെ വേട്ടയാടിക്കൊല്ലുന്നത് ഇവയുടെ തോലിനും നൈക്കംവേണ്ടിയാണു്. ഒരൊറ്റ ജന്തുവിൽനിന്നു 200 രാത്തൽ ശുദ്ധനൈ കിട്ടും. ഇതിന്റെ മാംസവും തിന്നും.

കട്ടി നീർപ്പനിയുടെ മാംസം ബഹു രുചികരമാണെന്നു പറയുന്നു.

ചെറിയ നീർപ്പനി.

ഇതു വലിപ്പത്തിൽ ഒരു കാട്ടുപനിയോളം മാത്രമേ ഉണ്ടാകയുള്ളൂ. ഓരോന്നു 400 റാത്തൽ ഘനമുണ്ടാകും. ഇവയെ കാണുന്നതു പടിഞ്ഞാറൻ ആഫ്രിക്കയിലാണ്. കരയിലാണ് അധിക സമയവും ഇതു കഴിച്ചു കൂട്ടുന്നത്. ഇത് ഒരിക്കലും ഓരോ കൂട്ടമായി നടക്കുകയില്ല.

തടിച്ചു നടുവിലുള്ള ജന്തുക്കൾ.

ഇവയുടെ കാലിന്റെ നടുവിലിന്നു മറ്റൊല്ലാവിരലുകളെക്കാൾ നീളംകാണും. മുറിത്തുമ്പി, കടുംതോലൻ, കരിമുതലായ മൃഗങ്ങളാണ് ഇതിൽ പെടുന്നത്.

മുറിത്തുമ്പി— (Tapir)

ഇതിന്റെ കാലിന്നു നാലുവിരലുകൾ ഉണ്ട്. മൂക്കിന്റെ അറ്റം ഒരു ചെറിയ തുമ്പിക്കൈപോലെ നീണ്ടു വീണിട്ടാണ്. ദേഹം നീണ്ടുതടിച്ചിട്ടാണ്. തലയുടെ വലിപ്പം നോക്കുമ്പോൾ കണ്ണിന്നു വലിപ്പംപോരെന്നു തോന്നും. കാലുകൾ കറുത്തായിത്തടിച്ചും, ഗാൽ ഒരു കുറിപോലെ വെറും ഒരു അടയാളമായി മാത്രം നിന്നും കാണും. മുറിത്തുമ്പികളിൽ മൂന്നു നാലു തരങ്ങൾ ഉണ്ട്. ഒരു മലയൻചീപിലും, ബാക്കി മൂന്നും തെക്കൻ അമേരിക്കയിലും അധിവസിക്കുന്നു. ഒറ്റയായിട്ടും രാത്രിയിലും മാത്രമേ സഞ്ചരിക്കയുള്ളൂ. മുറിത്തുമ്പി, വളരെ പേടിയുള്ളതും ആർക്കും ദ്രോഹം ചെയ്യാത്തതുമായ ഒരു സാധുജന്തുവാണ് കൊടുകാടുകളുടെ ഉള്ളിലും വെള്ളമുള്ള പ്രദേശങ്ങൾക്കടുത്തും ഇവ കിടക്കും. കൂടക്കൂടെ കൂടിപ്പാന്നും ആപത്തൊ

ഴിപ്പനും വേണ്ടിയാണ് മുറിത്തുമ്പി വെള്ളത്തിലിറങ്ങുന്നത്. വൃക്ഷങ്ങളുടെ പൊടിപ്പുകളും, മൊട്ടുകളും, ഇലകളുമാണ് ഇവയുടെ ഭക്ഷണം. ദേഹം പശുവിന്റേതുപോലെ ഇരിക്കുമെങ്കിലും, ദേഹത്തിന് എല്ലിന്റെ വടുവൊന്നും പുറമെ കാണാത്തവിധത്തിൽ ഒരു ഉരുളിച്ചു ഉണ്ട്.

മലയൻ മുറിത്തുമ്പി—(The Malayan Tapir)

മുറിത്തുമ്പി ജാതിയിൽവെച്ചു ഏറ്റവും വലിയ ജന്തു ഇതാണ്. പാൻകാലും, തല തുടങ്ങി ചുമൽവരെയും (മുൻകാൽ ഉൾപ്പെടെ) ദേഹം കറത്തിട്ടും ശേഷംഭാഗം വെളുത്തിട്ടുമാണ്. ഇതു മൂന്നു മൂന്നരങ്ങടി ഉയരവും എട്ടടി നീളവുമുണ്ടാകും. പേടി വളരെ ഉള്ള ഒരു ജന്തുവാകുകൊണ്ട് ഇതിന്റെ ജന്മഭൂമിയിൽ വെച്ചുതന്നെ ഇതിനെ വളരെ അപൂർവ്വമായിട്ടെ കാണുകയുള്ളൂ. ഇതു വെള്ളത്തിൽകൂടെ നീന്തുന്നതിന്നു പകരം, ഇറങ്ങി (ദേഹം ആകപ്പാടെ മുങ്ങിപ്പോയാലും ശരി) ചോട്ടിലൂടെ നടക്കുകയാണ് പതിവ്.

തെക്കൻ അമേരിക്കയിലെ മുറിത്തുമ്പി.

ദേഹം മുഴുവനും ഒരു വക കറപ്പുനിറമാണ്. കുട്ടിക്കാലത്തു, മലയൻ മുറിത്തുമ്പിയുടേതുപോലെ, ഇതിന്റെ ദേഹത്തിന്മേൽ വരയും പുള്ളിയും ഉണ്ടാകും. മുക്കിന് അത്ര നീളം കാണുകയില്ല ഇവയെ രണ്ടു മൂന്നു തരങ്ങളായി ഭാഗിച്ചിട്ടുണ്ട്. ഇവയൊക്കെ മടങ്ങുകയോ മരങ്ങളുടെ കണ്ണെത്താത്ത കാടുകളിലാണ്. ആഹാരത്തി

നും വെള്ളത്തിന്നുവേണ്ടി ഇവ ഓരോ വലിയ കൂട്ടമായിട്ടു തെങ്ങിനടക്കും. പുഴയിൽകൂടെ തോണി വഴിയായി പോകുമ്പോൾ, നന്ന രാവിലെ, വെള്ളംകുടിപ്പാൻ വരുന്ന മുറിഞ്ഞുവിയെ കാണാം. ഇവ നല്ലവണ്ണം നീന്തും. ചെറിയ ഒരു നായ കുരച്ചാൽ തന്നെ മരണപ്പാച്ചൽ പറയുന്ന, യാതൊരുപദ്രവും ചെയ്യാത്ത ഒരു സാധുജന്തുവാണെന്നിവിടം, കട്ടിയെ കൊല്ലപ്പെട്ട തുള്ള, മൃഗമായാലും ശരി, മനുഷ്യനായാലും ശരി, ആ അപരാധിയുടെ നേരെ ബഹു ശക്തിയോടെ ചാടി, അവനെത്തള്ളിയിട്ട്, ചവിട്ടിക്കുരട്ടുകയും പോരാഞ്ഞിട്ടു കടിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. ചില സമയത്ത് ഇവ ചോടെ വീണ ഫലങ്ങൾ മാത്രം തിന്നു ഉപജീവനം കഴിക്കേണ്ടതായ്ക്കും. മറ്റു ചില പ്രദേശങ്ങളിൽ വലിയ പൂലും നീർച്ചെടികളും ഇവയുടെ ആഹാരമായിത്തീരുന്നു. കരിമ്പ്, വെള്ളരി, മുതലായ കൃഷികൾ ഇവ നശിപ്പിക്കും. ഉപ്പോടു വളരെ പരുവുമാണ്. ഉപ്പു വിളയുന്ന പ്രദേശത്തിലെ മണ്ണുകൂടി തിന്നുന്നതിന്നു ഇവക്കു യാതൊരു മടിയും ഉണ്ടാകയില്ല. മെരുക്കിയാൽ മധുരപദാർത്ഥങ്ങളും ധാരാളം തിന്നും. മാംസത്തിന്നും തോലിന്നുവേണ്ടി നാട്ടുകാർ ഇവയേ വേട്ടയാടിക്കൊല്ലുന്നു. മാംസം ഗോമാംസംപോലെ രുചികരമാണെന്നു പറയുന്നു. ഇതിന്റെ തോൽ നീളത്തിൽ മുറിച്ചു കതിരുകളുടെ കടിഞ്ഞാണുകളായുപയോഗിക്കുന്നു. ഈ തോൽ ഉണക്കിയാൽ മരംപോലെയും, നന്നത്താൽ മുറ്റവായ പഞ്ഞിപോലെയും ആയിത്തീരുന്നതുകൊണ്ടു, ചെരിപ്പുണ്ടാക്കാൻ ഉപയോഗിച്ചുകൂടാ. ഇതിന്റെ രോമവും കളമ്പും

ദേഹത്തിന്റെ മറ്റു ചില ഭാഗവും നാട്ടുകാർ മരുന്നായുപയോഗിക്കുന്നു. 'കളമ്പ്' ഉറക്കുപോലെ ചിലർ കഴിത്തിൽ കെട്ടുന്നു. ചിലർ ഇതു ഭസ്മമാക്കിത്തീരുന്നു. മനുഷ്യരെക്കഴിച്ചാൽ മുറിഞ്ഞുവീര്യമുണ്ടെന്ന് വലിയ ശത്രുക്കൾ പലി കളാണ്. ചിലസമയത്തു തന്റെ പുറത്തു ചാടിവീഴുന്ന പലിയെ, ഇതു കുടഞ്ഞുതെറിപ്പിച്ചു മരണപ്രാപ്തൽ പാഞ്ഞു രക്ഷപ്പെടും. പുറത്തു പലിനഖങ്ങളുടെ അടയാളം വഹിച്ചു വളരെ മുറിഞ്ഞുകിടക്കുന്നിട്ടുണ്ട്.

കടുന്തോലൻ - Rhinoceros

ഇതിന്നു ഘണ്ടാമൃഗം എന്ന മറ്റൊരു പേർ കൊടുത്തു കാണുന്നുണ്ട്. ദേഹത്തിന്റെ നീളംകൊണ്ടും ഘനംകൊണ്ടും നീർപ്പന്നിയെക്കാൾ താണ കിടയിൽ നില്ക്കുന്ന താണെങ്കിലും, ഉയരത്തിൽ കടുന്തോലൻ നീർപ്പന്നിയേയും തോല്പിക്കുന്നുണ്ട്. കടുന്തോലന്മാർ പല തരങ്ങളുണ്ട്. ഓരോ തരവും വലിപ്പംകൊണ്ടു തമ്മിൽ വളരെ വ്യത്യാസപ്പെട്ടതാണ് ഇവക്ക് ഓരോ കാലിന്മേൽ മുമ്മുന്ന വിരലുകൾ മാത്രമേ ഉള്ളൂ. നെററിമേൽ ഇവയ്ക്ക് ഒന്നോ രണ്ടോ കൊമ്പുകളുണ്ടാകും. നഖത്തിന്റെ മുമ്പായിലാണ് കളമ്പ്. തല വലുതും നീണ്ടതുമായതാണ്. കത്തനെ നില്ക്കുന്ന ചെവികൾ പൊട്ടിക്കാണുന്ന സ്ഥലം തലയുടെ വളരെ പിന്നിലാണ്. തലയുടെ വലിപ്പം നോക്കുമ്പോൾ കണ്ണു വളരെ ചെറുതാണെന്നതന്നെ പറയേണം. മേലച്ചിരി, താഴെച്ചിരിയുടെമേൽ, അതു മുഴുവൻ തക്കവണ്ണം വന്നുവീഴുന്നുണ്ട്. ശരീരത്തിന്മേൽ രോമമില്ലെന്നതന്നെ പറയാം. തോൽ വളരെ തിളക്കമുള്ളതും, ഓരോരോ

പലിശയുടെ വലിപ്പത്തിൽ ഭേദത്തിന്മേൽ എടുത്തുപറിച്ചതുപോലെ തോന്നിപ്പോകുന്നതുമാകുന്നു. ഇതിന്റെ കൊമ്പും തലയുടെ അസ്ഥിയുമാണി യാതൊരു ബന്ധവുമില്ല. സാധാരണ നിലയിൽ കടുന്തോലൻ ഒരു ബുദ്ധിഹിതരന്ത ഭീരുമുഗമാണ്. ഏതു സമയത്തും മനുഷ്യദൃഷ്ടിയിൽനിന്നു ഒഴിഞ്ഞുകൂടാൻ നോക്കുമെങ്കിലും, ഈടും മുട്ടുമായിപ്പോകുന്ന ഘട്ടങ്ങളിൽ വളരെ ക്രൂരനും ഭയങ്കരവലിപ്പംകൊണ്ട് അത്യന്തം അധീശാധിയുമാണ്. ആ ഹ്രിക്കയിലെ കടുന്തോലൻ അതിന്റെ വലിയകൊമ്പു കൊണ്ടും, ആസ്യയിലേതു കൊമ്പു ചെറുതാകുകൊണ്ട്, അതിന്റെ താഴെ അണ്ണിയിലെ മുച്ചുയുള്ള തേറ്ററകളെ കൊണ്ടും ആളുകളെ ദ്രോഹിക്കുന്നു. ഇവ സമ്പ്രദോജികളാണ്. പല്ലും മരച്ചുളികളും തിന്നും.

ഇന്ത്യയിലെ കടുന്തോലൻ.

ഇതിന് ഒരു കൊമ്പു മാത്രമേ കാണുകയുള്ളൂ. തല വളരെ വലുതാണ്. ചെവി വലുതും, ഓരത്തിൽ രോമമുള്ളതുമാകുന്നു. കൊമ്പ് ആണിനും പെണ്ണിനും ഉണ്ട്. ആറടി ഉയരമുള്ള ഒരാൾ പത്തരങ്ങടി നീളമുണ്ടാകും. കൊമ്പ് ഒരുടിയിൽ ജാസ്സി നീളംവെക്കുകയില്ല. എന്നാൽ ഒന്നിന്നു രണ്ടടിനീളമുള്ള കൊമ്പു കണ്ടതായി ജർഡൻസാസ് പ്രസ്താപിക്കുന്നു ഇവ കടന്നുകൂടുന്നതു പല്ലുള്ള വനങ്ങളിലാണ്. പല്ല് 20-30 അടി ഉയരമുണ്ടാകും. ഇടക്കിടെ പരന്ന ഇലകളുള്ള ചെടികളേയും, പടന്നുപിടിക്കുന്ന വള്ളികളേയുംകൊണ്ടു ചുറ്റിക്കെട്ടപ്പെട്ടതായ ഈ നിബിഡമായ കാട്; വയലുകളിൽ പൊതു നന്നെത്തൂപ്പി

കാടുകളെ എന്നുപോലെ, ആന, കടുന്തോലൻ, കാട്ടി മുതലായ വലിയ മൃഗങ്ങളെ മറക്കുന്നു. കടുന്തോലൻ ഒറ്റയായിട്ടേ നടക്കുകയുള്ളൂ. ഒരു പ്രസവത്തിൽ ഒരു കുട്ടി മാത്രമേ ഉണ്ടാകയുള്ളൂ. കടുന്തോലന്റെ ജീവിതഭൈരവം നൂറുകൊല്ലത്തിലും ജാസ്തിയാണെന്നു ചിലർ പ്രസ്താവിക്കുന്നു. കടുന്തോലന്റെ തടിച്ച ചർമ്മത്തിന്മേൽ ഉണ്ടായ ഏതുകയില്ലെന്നു ഹിന്ദുക്കളുടെ ഇടയിൽ പരക്കേ നടപ്പുള്ള വിശ്വാസം അബദ്ധമാണ്. ഉണ്ടായ ഏതുകയില്ലെന്നു തെളിയിക്കാൻ പണ്ടൊരു പട്ടാളക്കാരൻ, തന്റെ പട്ടാളത്തിൽ ഉണ്ടായിരുന്ന ചിലർ ചിടിച്ചിണക്കിയിരുന്ന ഒരു കടുന്തോലനെ, രണ്ടു മൂന്നു വെടിവെച്ചു. ആ സാധുരൂപം മരിച്ചുവീണപ്പോലാണ് അവന്റെ അന്ധവിശ്വാസത്തിന് അറിയും വന്നത്. എന്നാൽ ഇതിന്റെ തോൽപൊളിച്ചെടുത്തു ഉണക്കിയാൽ അതിന്നു വളരെ ഉറപ്പുകൂടുന്നതാണ്. പണ്ടത്തെ ഹിന്ദുരാജാക്കന്മാർ, തങ്ങളുടെ പടയാളികൾക്കു പരിശു ഉണ്ടാക്കുന്നത് ഈ ജന്തുവിന്റെ തോൽകൊണ്ടായിരുന്നു. ഇതിന്റെ കൊമ്പ്, മതസംബന്ധമായ ചില അടിയന്തരങ്ങളിൽ ഹിന്ദുക്കൾ ഉപയോഗിക്കുന്നു. ഇതിന്റെ കൊമ്പുകൊണ്ടു ചെറിയ കോപ്പകൾ ഉണ്ടാക്കിയാൽ, അതിൽ പകരുന്ന ദ്രാവകങ്ങൾക്കു വിഷമുണ്ടെന്നു കാണിപ്പാൻ ഈ കൊപ്പകൾക്കു ശക്തിയുണ്ടെന്നു ചിലർ വിചാരിച്ചു വരുന്നു.

ആഫ്രിക്കയിലെ കടുന്തോലന്മാർ.

ഇ പയിൽ കറുത്തവരെന്നും വെളുത്തവരെന്നും രണ്ടു

തരങ്ങൾ ഉണ്ട്. ചിലസമത്ത് ഈ രണ്ടു തരങ്ങളും നിറത്തിൽ ഈർപ്പത്വം സംഭാവിക്കാത്തതുകൊണ്ട് ഈ പേരുകൾ അത്ര ഉചിതങ്ങളാണെന്നു തോന്നുന്നില്ല. ഓരോന്നിന്നു ഈ രണ്ടുകൊമ്പുണ്ട്. തോലിന്നു മടക്കുകൾ കാണുകയില്ല. ഇവക്കു പടന്നപ്പല്ലുകളും നായപ്പല്ലുകളും ഇല്ല.

കറുങ്ക് തോലൻ. (Black Rhinoceros)

ഇതു വെൺകടുംതോലത്തേക്കാൾ വെറുതാകുന്നു. ഇതിന്റെ മേലെ ചിറി, താണ ഒരു കൂത്ത് അഗ്രത്തിൽ അവസാനിക്കുന്നു. ആണിന്നും പെണ്ണിന്നും കൊമ്പുകളുണ്ട്. പൂർണ്ണവലിപ്പം എത്തിയ ഒന്ന് ഏകദേശം ഏഴടി നീളവും ഞഞ്ചടി ഉയരവുമുണ്ടാകും. രണ്ടു കൊമ്പുള്ളതിൽ, രണ്ടിന്റെയും നീളം ഒത്തതായിട്ടാ, ഒന്നു മറ്റേതിനേക്കാൾ വലുതായിട്ടൊ ധ്രുവസ്ഥയില്ലാതെ കാണും. ഓരോ കൊമ്പു മൂന്നരങ്ങടി നീളമുണ്ടായിരുന്ന ജന്തുക്കളെ തെക്കൻ അഫ്രിക്കയിൽ കണ്ടുകിട്ടിയിട്ടുണ്ട്. ഇവ പെണ്ണുകൂട്ടുന്നതു പുഴകളുടെ ഇരുതീരങ്ങളിലുമുള്ള നിബിഡങ്ങളായ വെറുവനങ്ങളിലാകുന്നു. ഈ കാടുകൾ ഇവ നിത്യം നടക്കുന്ന പാടുകൊണ്ട് അവിടവിടെ വഴികളോ എന്നു തോന്നുവണ്ണം തുറന്നുപോയിട്ടുണ്ട്. വേരുകൊണ്ടും കൊമ്പുകൊണ്ടും ഇടതുന്ന് ദുഷ്പാപമായ ഈ കാട്ടിന്റെ ഉള്ളിൽ നാട്ടുകാർ കടുംതോലന്റെ വീടുകൾ എന്നു പറയുന്ന സ്ഥാനങ്ങളുണ്ട്. ഇത്, ഈ ജന്തുക്കൾ ഇവറായുടെ ഇടയിൽ ചെന്നു വീണുരുണ്ടു കഴിഞ്ഞുപോയ സ്ഥലങ്ങളാണ്. മദ്ധ്യാഹ്നത്തിൽ ഈ കഴികളിലാണ് ഇവ കിടക്കുന്നത്. ഓരോ കഴിയുടെ മദ്ധ്യഭാഗം ഇരുപതടി നീളമുണ്ടാകും. ചിടക

ളുടെ പൊടിപ്പുകളും, തളിരുകളും, ഫലങ്ങളും ഇവ സുലഭമായിത്തീർന്നു. ഇതു പല്ലുതിന്നാറില്ലെന്നു കേൾക്കുന്നു. ഇവക്കു ഒരുമാതിരി നല്ല ഗതിവേഗത ഉണ്ട്. നടക്കുമ്പോൾ ഇവക്കു നന്നു മേലോട്ടു നോക്കുന്ന പതിവില്ല. മുന്നടി ഉയരമുള്ള ഒരു മരക്കൊമ്പിന്മേൽ ഇരിക്കുന്നവനെ തന്നെ ഇതു കാണുകയില്ല. വളരെ ശ്രമം പകയനമാണെന്ന് ഇതിനോടു ഇടപെടേണ്ടിവന്നു എല്ലാവരും സന്ദർശിക്കുന്നുണ്ട്. ഇവൻ നടക്കുന്നതു ഓരോ ഇണയായിട്ടാണ്. മലകളിന്മേൽ പ്രയാസം കൂടാതെ ചാഞ്ഞുകേറാൻ ഇവക്കുകഴിയും. ഇവ മത്തോന്നത്തുനാരോപോലെ വീണറങ്ങും. ആ സമയത്ത് ഇതിന്റെ അടുത്തു വല്ലവരും ചെന്നാൽകൂടി ഇതറിയുകയില്ല. ഇവയുടെ ശരീരത്തിന്മേൽ വന്നുകൂടുന്ന ഉണ്ണികളെ തിന്നാൻ ഒരുതരം പക്ഷികൾ എപ്പോഴും ഇതിന്റെ ദേഹത്തിന്മേൽ വന്നിരിക്കും. ഒരു തളക്കടുംതോലനെ വെടിവെച്ചു തളിയിട്ടാൽ കട്ടി ശവത്തിന്റെ അടുക്കണിനു എത്ര പിടിച്ചുവലിച്ചാലും വരികയില്ല. നാട്ടുകാർ ഇതിനെ വേട്ടയാടാൻ പലഉപായങ്ങൾ എടുക്കുന്നുണ്ട്. ഇതു നാശാശനം നടക്കുന്നകടവിൽ, രണ്ടുമുന്നടി അഴിയിൽ ഒരു കഴികഴിച്ചു, അതിൽ ഒരു ഉയാങ്കടക്കും കടുക്കിന്റെ അറ്റത്തു സാമാന്യം വലിയ ഒരു മരക്കുഴലും കെട്ടുന്നു. കടുക്കിന്റെ പെട്ട ചുറ്റും മൃഗം ഈ മരക്കുഴലും വലിച്ചു നടക്കേണ്ടിവരുന്നു. ഒഴിഞ്ഞുപോകാത്ത ഈ തൊന്ത്രംകൊണ്ടും, മരങ്ങളുടെ എറിച്ചുനില്ക്കുന്ന വേരുകളുടെ ഇടയിലും മറ്റും കടുക്കിയ മരക്കുഴലും വേർപെടുത്തുവാൻവേണ്ടി വരുന്ന അദ്ധ്വാനം

കൊണ്ടും ഇവ തളന്ന് വല്ലടിക്കിലും ചെന്നുകിടക്കും. ഈ ഞരുപോയ മരത്തടിയുടെ അടയാളംനോക്കി മനസ്സിലാക്കി, നാട്ടുകാർ ഇതിനെ കണ്ടുപിടിച്ചു വലിയ കന്തങ്ങൾ കൊണ്ട് ഇതിന്റെ പണിയൊരുക്കും. ഇങ്ങിനെയുള്ളവേട്ടയുടെ ഫലമായി ഇതിന്റെ സംഖ്യ വർദ്ധിക്കാനും കറ ഞരുപോകുന്നു. ഒരു കടന്നോലന്റെ ചർമ്മംകൊണ്ട്, ഈരണ്ടു ഡോളർ വിലക്കുള്ള ഏഴ് പരിശകരം ഉണ്ടാക്കാം. കൊമ്പിന്നു റാത്തലിന്നു രണ്ടു ഡോളർ പ്രകാരം വിലകിട്ടും. തെക്കൻ ആഫ്രിക്കയിലെ നാട്ടുകാർ ഇവയുടെ മാംസവും ധാരാളം തിന്നും. ഇതിന്നു ഭീഷായുസ്സുണ്ടെന്നാണ് തോന്നുന്നത്.

വെൺകടന്നോലൻ. (The white Rhinoceros)

ഇതാണ് കറത്തതിനേക്കാൾ വലിപ്പമുള്ള ജന്തു. ഇവ ഒട്ടുമിക്കാലും ഒടുങ്ങിപ്പോയിട്ടുണ്ടെന്നുതന്നെ പറയാം. മേലെ ചുണ്ട്, നീണ്ട താഴോട്ടു വീഴുന്നില്ല. തല വളരെ നീണ്ടിട്ടാണ്. നീണ്ട ചെവിയുടെ അറ്റം കൂർത്തിട്ടാണ്. ഈ കൂറനായ ജന്തു ആറരഅടിയിൽ ജാസ്സു ഉയരമുണ്ടാകും. നീളം പതിനാലടിയിലും കവിയും. പിന്നിലെകൊമ്പു ചിലതിന്നു ഒരു കൂറ്റിപോലെ ചെറുതും ചിലതിന്നു രണ്ടടി നീളമുള്ളതുമായിരിക്കും. മുന്നിലെ കൊമ്പ് ഒരു വാൾ നീളമുണ്ടാകും. പെണ്ണിന്റെ കൊമ്പാണ് വളരെ നീളംവെക്കുന്നത്. ചിലപ്പോൾ ഒരു കൊമ്പു നാലടി നീളമുണ്ടാകുമത്രെ. ഈ തരം കടന്നോലൻ പല്ലമാത്രമെ തിന്നുകയുള്ളൂ. അതുകൊണ്ടു പല്ലുള്ള മൈതാനത്തിൽ വന്നിട്ടാണ് ഇവ സാധാരണ മേയുന്നത്. ഇത് ഒറ്റയാ

യിട്ടൊ ഓരോ ഇണയായിട്ടൊ നടക്കും. ഒരു ദിവസം ഓസ്ട്രിയപര, കതിരപ്പറം കേറി സവാരിചെയ്യുമ്പോൾ ഈ തരം കടുത്തോലൻ ഒന്നിനെ കണ്ടെത്തി. കയ്യിൽ തോക്കുണ്ടായിരുന്നതുകൊണ്ടു ഉടനെ അതിനെ വെടിവെച്ചു. വെടി നല്ലവണ്ണം പറ്റിയിരുന്നെങ്കിലും കടുത്തോലൻ വീണുപോയില്ല. അത് തന്നെ അനാവിശ്വമായി ശ്ലോഹിച്ചു ആളെ നോക്കി, ഒരു ചാട്ടത്തിനർക്കെ ഏത്തി കതിരയുടെ വാരിഭാഗത്തു ഒരു കത്തുകയ്ക്കി. കത്തിന്റെ ഉയക്കുകൊണ്ടു കൊമ്പിന്റെ അറ്റം, കതിരയുടെ മറ്റേ വാരിഭാഗത്തിൽക്കൂടെ പുറപ്പെട്ടു, ധാരയുടെ കാലിനും കൂടിഞ്ഞട്ടി അവിടെ മുറിപറ്റി. ധാര ഉടനേതന്നെ ചോരോടൊപ്പം മറ്റൊരു വെടികൊണ്ടു കടുത്തോലനെ കൊന്നു. ആ ജന്തുവും ചത്തകതിരയും അടുത്തടുത്തു വീണുകിടന്നു. മാച്ച് മാസം മുതൽ ആഗസ്റ്റ് മാസംവരെ ഈജിപ്തിന്റെ ദേശത്തിൽ വളരെ നൈവെച്ചു കാണുന്നുണ്ട്. ആ കാലത്ത് ഇതിന്റെ മാംസം വളരെ അധിയുള്ളതാണെന്നു പറയുന്നു. കടുത്തോലന്റെ കട്ടിയുടെ മാംസം ഏതു സമയത്തും അധിയുള്ളതാകുന്നു.

കതിരകൾ.

ഈ വംശത്തിൽ കതിരുകൂടാതെ, കഴുത, വരിയൻകഴുത, പകുതിവരിയൻകഴുത മുതലായ ജന്തുക്കൾ ഉൾപ്പെടുന്നു. കവിർപ്പല്ലുകളുടെ വരമ്പുകൾക്കു ഉയർച്ച ധാരാളം ഉണ്ട്. കാലിന്മേൽ ഓരോ വിരൽമാത്രമേ ഉള്ളൂ. ഇതു, പുററുകൊണ്ടു സാമാന്യം വലിയ ഓരോ കളമ്പുമുണ്ട്.

കുതിര.

വാൽ മുരട്ടുതടങ്ങി അററുവരേ നീണ്ട രോമംകൊണ്ടു മുടിയിരിക്കും. കഴുത്തിന്മേൽ, പിൻഭാഗത്തു നീണ്ട രോമങ്ങൾ ഉണ്ടു്. അതു കഴുത്തിന്റെ ഒരു ഭാഗത്തു വീണിരിക്കും. തല ചെറുതും, ചെവി അധികം വലിപ്പമില്ലാത്തതും കാലുകൾ നീണ്ടതുമാണു്. ചോറുന്ന കുതിരകൾക്കു പലവണ്ണങ്ങളുണ്ടാകും. എന്നാൽ ശരീരത്തിന്മേൽ ഒരിക്കലും വരകൾ ഉണ്ടാകയില്ല എന്നുതന്നെ പറയാം. ഒരു വലിയ കുതിര ആറടി ഉയരമുണ്ടാകും. കൊമ്പു ഒന്നിന്നും കാണുകയില്ല. കാട്ടുകുതിരകൾ പണ്ടു യൂറോപ്പിലും ആസ്യയിലും വളരെ ഉണ്ടായിരുന്നു. ഇവയുടെ മാംസവും ജനങ്ങൾ തിന്നിരുന്നു. കാട്ടുകുതിരയെ ഇപ്പോൾ ആസ്യയുടെ മദ്ധ്യപ്രദേശങ്ങളിൽ മാത്രമേ കാണുകയുള്ളൂ. ഇതിന്റെ നിറം ഒരു മാതിരി കരിഞ്ഞുകപ്പാണു്. ഇതിന്നു വളരെ ഗതിവേഗത ഉണ്ടു്. മനുഷ്യരെ കാണുന്ന ലിപ്പിൽ ഇതു നില്ക്കുകയില്ല. ഓരോ കൂട്ടമായിട്ടേ ഇവ സഞ്ചരിക്കുകയുള്ളൂ. കൂട്ടത്തിൽ ഓരോ നേതാവു ഉണ്ടാകും. കുതിരകളെ അമേരിക്കയിൽ ആദ്യം കൊണ്ടുപോയതു് സ്പെയിൻകാരാണു്, ഭൂമിയിൽ ഇപ്പോൾ നാട്ടുകുതിരകളാണു് വളരെ ഉള്ളതു്. മനുഷ്യർ മെരുക്കിയ കുതിരകളെ ഉപയോഗിച്ചുതടങ്ങിട്ടു വളരെ ശതാബ്ദങ്ങളായി. നാലായിരം കൊല്ലം ഭൂമി മനുഷ്യക്കു കുതിരകളുണ്ടായിരുന്നു എന്നതിന്നു ചരിത്രസംബന്ധമായ തെളിവുകളുണ്ടു്. കുതിരകളെ പണ്ടുപണ്ടു യൂദ്ധത്തിലും ഉപയോഗിച്ചിട്ടുണ്ടു്. അറബിക്കാർ കുതിരകളെ ഉപയോഗിച്ചുതടങ്ങിട്ടു്

അധികം ശതാബ്ദങ്ങളായിട്ടില്ല. അവർ പണ്ടു ഒട്ടകങ്ങളും കുഴുതകളും മാത്രമേ ഉണ്ടായിരുന്നുള്ളൂ. ക്ലർക്കിസ് എന്ന പാശ്ചാത്യവർത്തിയുടെ കൂടെ യുദ്ധത്തിന്നു പോയിരുന്ന അറബികൾ ഒട്ടകപ്പറത്താണ് കേറിയത്. സിറിയയിലും ഇറാഖിലും കുതിരകളെ ഒന്നാമതായിക്കൊണ്ടുവന്നതു മെസപ്പൊട്ടോമിയയിൽനിന്നാണ്. അമേരിക്കയിൽ കുതിരകളെ ഒന്നാമതു കൊണ്ടുവന്നതു യൂറോപ്പിൽനിന്നു വന്നിറങ്ങിയ പോരാളികളാണ്. അവിടെ കൊണ്ടുവന്ന ചില നാട്ടുകുതിരകൾ, മനുഷ്യരുടെ ആധിപത്യം വിട്ടു കാട്ടുകുതിരകളായി നടക്കുന്നുണ്ട്. ഇന്നും ആ മാതിരി കാട്ടുകുതിരകൾ തെക്കൻ അമേരിക്കയിലെ മൈതാനികളിൽ അധിവസിക്കുന്നു. നാട്ടുകാർ ഇതിനെ സിമെറോൺ എന്നാണ് വിളിക്കുന്നത്. അറബിക്കുതിരകൾ നാലു അടി ഉയരം മാത്രമേ ഉണ്ടാകയുള്ളൂ. ഇവ മറ്റു കുതിരകളേക്കാൾ മെലിഞ്ഞിട്ടാണ്. നല്ല ജോറുള്ള കുതിരകളാണ്. ഇവക്കു അലോപാനം സഹിപ്പാനും, അല്പ ഭക്ഷണംകൊണ്ടു തൃപ്തിപ്പെടാനുമുള്ള ഒരു വിശേഷഗുണമുണ്ടുണ്ട്. പെട്ടെന്ന് അധികം വേണമെന്നില്ല. അറബികൾ ഇവക്കു പല്ലും ഇത്തപ്പഴവും, ചിലപ്പോൾ ഒട്ടകത്തിന്റെ പാലുംകൂടി കൊടുക്കും. അറബികൾക്കു താന്താങ്ങളുടെ കുതിരകളോടുള്ള സ്നേഹം ലോകം മുഴുവനും അറിഞ്ഞിരിക്കുന്ന ഒരു വാസ്തവമാണ്. കുതിരച്ചാട്ടത്തിന്നു പയോഗിക്കുന്ന കുതിര ഗതിവേഗതയിൽ പ്രധാനിയാകുന്നു. ഇവയെ പോറ്റി വളർപ്പിക്കുന്നത് ഇംഗ്ലണ്ടിലാണ്. വർഷംതോറും ഡർബിയിൽപെച്ചു ഇംഗ്ലീഷ് കാർ നടത്തു

ന്ന കുതിരച്ചാട്ടം കൈതുകകരമായ കാഴ്ചകൊണ്ടും വാതു വെക്കുന്ന തുകയുടെ വലിപ്പംകൊണ്ടും ലോകമെങ്ങും കേൾവിപ്പെട്ടതായ ഒരു സംഭവമാകുന്നു. ഒരു കുതിര 37 അടി ഭീഷം പാടിയതായി അറിവുണ്ട്.

വരിയൻ കഴുത. (Zebra)

ഇതിന്റെ ദേഹം മുഴുവൻ കറുപ്പും വെളുപ്പും വരകൾകൊണ്ടു നിറഞ്ഞിരിക്കും. ഇത് അധിവസിക്കുന്നതുകുന്നള്ള പ്രദേശങ്ങളിലാണ്. ഇതിൽ മൂന്നുതരം ജന്തുക്കൾ പെടുന്നുണ്ട്. ഓരോ ജന്തുവിന്നു നാലടി ഉയരം കാണാം. ചുമലിലെ രോമത്തിന്നു ഭീർഷം കറുവാണ്. വാലിന്റെ രോമങ്ങൾക്കു കുതിരകളുടേതുപോലെ മുറുണ്ടാകയില്ല. ഒരുതരം വരിയൻ കഴുത അവതമുതൽ നൂറുവരെ ജന്തുക്കളുള്ള ഓരോകൂട്ടമായി നടക്കും ഇവയുടെ ഒന്നിച്ചു കൂട്ടുകപ്പിക്കുകളും മേയുന്നതായി കണ്ടിട്ടുണ്ട്. ഇവയുടെ മാംസം നാട്ടുകാർ തിന്നും. എന്നാൽ ഇവയുടെ സംഖ്യ കുറയ്ക്കുന്നത് ആഫ്രിക്കയിലെ സിംഹങ്ങളാണ്. ഇവയുടെ മനോഹരമായ തോലിനുവേണ്ടി മനുഷ്യരും ഇവയെ വേട്ടയാടിക്കൊല്ലുന്നു.

പകുതിവരിയൻകഴുത.

ഇതു കഴുതയുടേയും വരിയൻ കഴുതയുടേതും മദ്ധ്യത്തിൽ പെക്കാവുന്ന ഒരു ജന്തുവാകുന്നു. ദേഹത്തിന്റെ മൂന്നുശതത്തിൽ ഏഴുവെച്ചാൽ മുഖത്തിലും വാരിഭാഗത്തിലും മാത്രം വരകൾ ഉണ്ടാകും. മുൻകാലകൾക്കു വരകൾ കാണുകയില്ല. പകുതി വരിയൻ കഴുതകളും ഓരോ കൂട്ടത്തിൽ അനവധി ജന്തുക്കളുണ്ടാകും.

കഴുത.

ദേഹത്തിന്മേൽ വരകളുണ്ടാകയില്ല. മുതുകിന്മേൽ ഒരു കറുപ്പു വണ്ണമുണ്ട്.

ആസ്ത്രയിലെ കാട്ടുകഴുതകൾ.

ഇവയെ ഇന്ത്യയുടെ പടിഞ്ഞാറുഭാഗത്തും കാണാം. നാട്ടുകഴുതയുടെ ചെവിയേക്കാൾ ഇവയുടെ ചെവി ചെറുതാണ്. ഇവക്കു ഗതിവേഗതയും ധാരാളമുണ്ട്. കല്ലും മുളമുളള ഭിക്ഷകളിൽക്കൂടേയും, കണ്ടും കഴിയുമുളള ഭിക്ഷകളിൽക്കൂടേയും ഇവക്കു ബഹു ശീഘ്രമായോടവാൻ സാധിക്കും. ഓരോ കൂട്ടത്തിൽ ഇവയെ ആയിരത്തിലുമധികം കണ്ടിരുന്നു. ഇതിന്റെ ആചാരം പലാണ്.

ആഫ്രിക്കയിലെ കാട്ടുകഴുത.

ഇതിന്റെ ചുമലിന്മേൽ ഒരു കറുപ്പുവര ഉണ്ട്. ചെവി നന്നു നീണ്ടിട്ടാണ്. വാലിന്മേൽ അധികം രോമമുണ്ടാകയില്ല. കാലുകളിന്മേൽ വിലങ്ങനെ നില്ക്കുന്ന വരകൾ ഉണ്ട്. ഇവ വെള്ളം കുടിക്കുന്നതു രാത്രി മാത്രമാണ്. മരുഭൂമിയിൽ പാർക്കുവാൻ ഇവക്കു വിരോധം കാണുന്നില്ല. ഓരോ കൂട്ടത്തിൽ രണ്ടുമുന്നെണ്ണമെ ഉണ്ടാകയുള്ളൂ. പകുതി മുഖം പതയിൽ കുത്തിയപ്പോലെ ഇവയുടെ മുഖത്തിന്റെ മുന്നംശം നാട്ടുകഴുതളുടെ മുഖംപോലെ വെള്ള നിറമാണ്.

നാട്ടുകഴുത.

ഇതിനെ ഏറക്കുറയേ ഏറ്റവും രാജ്യങ്ങളിലും കാണുന്നുണ്ട്. ചെവി വേണ്ടതിലേറെ നീണ്ടിട്ടാണ്. ചിരി വരുത്തും. സ്വർത്തിൽ കരയുന്ന ഈ വിരൂപിയാ

യ ജന്തുവ വിസ്തൃതികൾക്ക് ഒരു ഉപമാനമായി എല്ലാ രാജ്യക്കാരും വെച്ചുവരുന്നു. കഴുതയെ പോറ്റുന്നതു ഭാരം പേറുവാനാണ്. കതിരയേക്കാളും മുമ്പേ മെരുക്കപ്പെട്ട ജന്തു കഴുതയായിരിപ്പാനെ ഇടയുള്ളൂ. ചില രാജ്യക്കാർ പെൺകഴുതയുടെ പാൽകറന്നെടുത്ത് ഉപയോഗിക്കും. കഴുത ഒരു കാലത്തും തോടോ പുഴയോ കടക്കാൻ കൂട്ടാക്കയില്ല. കോവർക്കഴുത ഇത് ആൺകഴുതക്ക് പെൺകതിരയിൽ ഉണ്ടാകുന്ന സന്താനമാകുന്നു. ആൺകതിരക്കു പെൺകഴുതയിൽ ഉണ്ടാകുന്ന സന്താനത്തിന്നു 'ഫിന്നി' എന്നു ഇംഗ്ലീഷുകാർ വിളിക്കുന്നു. ഇതും കോവർക്കഴുതയിൽ അടങ്ങിപ്പോയിട്ടുണ്ട്. ഇവക്കു ക്ഷീണം സമീപം നുള്ള ശക്തി എത്രയെങ്കിലുമുണ്ടുപോലും.

ആനകൾ.

ഭയങ്കരവലിപ്പംകൊണ്ടും അത്യാന്യബലികൊണ്ടും, ആകൃതിയുടെ വിശേഷതകൊണ്ടും ആന കരയിലെ മറ്റു ജന്തുക്കളെക്കാൾ മനുഷ്യന്റെ ബഹു മാനത്തിന്നു പാത്രീഭവിച്ചിട്ടുണ്ട്. കരയിൽ കാണുന്ന ജന്തുക്കളിൽവെച്ചു വലിപ്പംകൊണ്ടു മികച്ചുനില്ക്കുന്നത് ആനതന്നെയാണ്. കാഴ്ചയിൽ ആനക്കു സ്വയസ്സു ഭരമായ ഒരു ഗാംഭീര്യം കാണുന്നുണ്ട്. യാതൊരു പിള്ളർകളിലും ഇതിനെ ബാധിച്ചിട്ടില്ല. തുമ്പിക്കൈ, വിയപ്പില്ലായ്മ, വിരലില്ലാതെ നഖം കൊമ്പുപോലെ നീളുന്ന പല്ല്, അതിവലിപ്പം, നെഞ്ഞിന്മേൽ മുഖ, ഇവയൊക്കെ ഈ ജന്തുവിൽ സ്പഷ്ടമായിക്കാണുന്ന ആശ്ചര്യാവസ്ഥകളാണ്. ഇതിനെ എത്രതന്നെ കണ്ടാലും നമുക്കു മടുപ്പു തോന്നുകയില്ല. ഇന്ത്യയിലും ആ

ഹിക്ഷയിലും മാത്രമേ ആനകളെ ധാരാളം കണ്ടുകയുള്ളൂ. തുമ്പിക്കൈ വാസ്തവത്തിൽ ഒരു നീണ്ട മൂക്കുകുന്നു. ഓരോ സാധനങ്ങൾ പിടിച്ചെടുപ്പാനും, വെള്ളമെടുപ്പാനും, ശ്വാസം കഴിപ്പാനും തുമ്പിക്കൈ ഉപയോഗിക്കുന്ന തുമ്പിക്കയുടെ അഗ്രത്തിൽ ഒരു വിരൽപോലെ നീണ്ട അമ്പലം (പുഷ്പം) ഉള്ളതുകൊണ്ടു, നിലത്തിൽ വീണ് ഒരു ചെറിയ സൂചിയുൾക്കൂടി ഇതിന്നു പ്രയാസം കൂടാതെ എടുപ്പാൻ സാധിക്കും. തല നല്ല സ്ഥൂലതയുള്ളതാണ് ചെവി വളരെ ചെറുതും ഘനം കുറഞ്ഞതാകുന്നു. ഇതിന്റെ കഴുത്തു വളരെ കറുത്തതാണ്. കാലുകൾക്കു നല്ല നീളവും തടിയും ഉണ്ട്. മുട്ടിന്റെ നിർമ്മാണവിശേഷത കൊണ്ടു മുൻകാലുകൾ മുന്നോട്ടും പിൻകാലുകൾ പിന്നോട്ടും മടക്കേണ്ടിവരുന്നു. മനുഷ്യന്റെ അവയവങ്ങളുടെ പ്രകൃതിയും ഇപ്പോലെതന്നെയാണ് കാലിന്മേൽ അഞ്ചിതു നഖങ്ങൾ ഉണ്ട്. ആണിന്നു, (ആഫ്രിക്കാഭാജ്യത്തിലെ ആനയാണെന്നിൽ ആണിന്നും ചെണ്ണിന്നും) മേലേ അണ്ണിയിലെ രണ്ടു പടന്നപ്പല്ലുകൾ വളരെ വലുതായി, കൊമ്പുകൾപോലെ, പുറകോട്ടും മേലോട്ടും ഉന്തിനില്ക്കുന്നു. താഴെയും മേലേയും ഉള്ള അണ്ണികളിൽ വേറെ പടന്നപ്പല്ലുകൾ കാണുകയില്ല. കണ്ണിന്നു തലയുടെ വലിപ്പത്തിന്നടുത്ത വലിപ്പം കാണുകയില്ല. വാൽ ഉരുണ്ടു നീണ്ടിട്ടും, അറ്റത്തു പശുവിന്റെ മാതിരി, ഒരു പിടിക്കീണ്ട രോമമുള്ളതുമാകുന്നു. ഈ രോമം വളരെ തടിച്ചതാകുന്നു. ചെണ്ണിന്നു മുൻകാലുകളുടെ മുമ്പിൽ രണ്ടു മുലകുളുണ്ടാകും. തലയോട്ട (skull) വളരെ ചെറുതാണു

കിലും അതിന്റെ ഉള്ള മുഴുവനും തലച്ചോർകൊണ്ടു നിറയപ്പെട്ടതാണെന്നു വിചാരിക്കരുത്. തലച്ചോറു തലയോട്ടിന്റെ ഒന്നുനടുവിലാണ്. തലച്ചോറിന്റെയും തലയോട്ടിന്റെയും മദ്ധ്യേയുള്ളത്, സ്പഞ്ചുപോലെ തോന്നുന്ന എല്ലു മാത്രമാണ്. വലിപ്പമുള്ള പല്ലിന്നു നല്ല നീളവും വീതിയും ഉണ്ട്. ഓരോ പല്ലിനുമുറന്നത ഭാഗങ്ങളാൽ നിറയപ്പെട്ടിരിക്കും. ആനയ്ക്കു കവിളുകളിൽ ആകപ്പാടെ ആറു പല്ലുകൾ ഉണ്ട്.

ആനകൾ സസ്യഭുക്കുകളാണ്. ഇല, ചുള്ളി, പൊടിപ്പ, പുല്ല്, ഓട, കൂവ മുതലായ സാധനങ്ങൾ തിന്നും. തുമ്പിക്കൈകൊണ്ടു ചുറ്റിപ്പിടിച്ചെടുത്ത കാലിന്മേൽ രണ്ടടി അടിച്ചിട്ടാണ് ഭക്ഷ്യങ്ങൾ വായിലെത്തിക്കുന്നത്. ഇതു കൂടാതെ തുമ്പിക്കൈ സ്പർശമാണുണ്ടാക്കുകയും ഉണ്ട്. ആപത്തുണ്ടെന്നു കാണുമ്പോഴോ ഉറങ്ങുമ്പോഴോ ഉടവു തട്ടാത്തവിധത്തിൽ ആന തന്റെ തുമ്പിക്കൈ മടക്കിവെക്കുന്നു. മരം വലിക്കുന്നതു പല്ലുകൊണ്ടു കടിച്ചിട്ടാണ്. ആനകളുടെ ബുദ്ധിയെപറ്റി അതിശയോക്തി പ്രധാനങ്ങളായ പല കഥകളും നടക്കുന്നുണ്ട്. ഇന്ത്യയിലെ ആന മെരുങ്ങിയാൽ വളരെ ഇണക്കവും അനുസരണവുമുള്ള ഒരു ജന്തുവാകുന്നു. മരംവലിക്ക, അവയൊക്കെ അട്ടികളായി കൂട്ടിവെക്ക മുതലായ ആശ്ചര്യജനകങ്ങളായ അനേകം പ്രവൃത്തികൾ, ഇന്ത്യയിലെ ആനകൾ ചെയ്യുന്നുണ്ട്. എന്നാലുംകൂടി താരതമ്യപ്പെടുത്തി നോക്കിയാൽ ഒരു നായക്ക് ഒരാനയേക്കാൾ ബുദ്ധിയേറുമെന്നാണ് ഏനിക്കു തോന്നുന്നത്. മുങ്ങിച്ചാകാൻപോകുമ്പോ

യോ, മറ്റു ജന്തുക്കൾ എത്രത്തു കൊല്ലാൻ തുടങ്ങുമ്പോഴോ, സമീപത്തുണ്ടാകുന്ന ഒരാന, തന്റെ യജമാനനെ ചെന്നു രക്ഷിച്ചു എന്ന് ഒരിക്കലും വരുന്നതല്ല. ആനയുടെ മുമ്പിൽനിന്നു തന്റെ യജമാനനെ ഒരാൾ കത്തിക്കൊന്നാലും ആന അനങ്ങുകയില്ല. ഇതൊക്കെ ആയാലും തന്നോടു ദയയോ ക്രൂരതയോ കാട്ടുന്ന കർമ്മങ്ങളെയും തല്ലുതറക്കുവെയും ആന ഒരിക്കലും മറക്കുകയില്ല. ആനകളുടെ കായ്ക്കത്തിൽ പൃഥ്വാപയോഗ്യമായ മറ്റൊരു അത്ഭുതം ഉണ്ട്. കാലഗതികൊണ്ടു മരണം പിടിച്ചെടുത്ത ആനകളുടെ ശവങ്ങളോ അസ്ഥിശൂന്യമായ ഇതുവരെ ഇന്ത്യയിൽനിന്നാകട്ടെ ആഫ്രിക്കയിൽനിന്നാകട്ടെ കണ്ടു കിട്ടിയിട്ടില്ല.

ഇന്ത്യയിലെ ആന —

ഇവയെ കാട്ടിലും നാട്ടിലും കാണാം. നെററി പരന്നിട്ടും അതിന്റെ മദ്ധ്യത്തിൽ കുംഭം തള്ളിനിന്നിട്ടുമാണ്. ചെവി ആഫ്രിക്കയിലെ ആനയുടെ ചെവിയേക്കാൾ ചെറുതാണ്. നിറം ക്ഷാരവണ്ണം പാഞ്ഞുകറപ്പാണ്. ചിലപ്പോൾ നെററിമേലും മറ്റും പാണ്ടുപിടിച്ചുപോലെ ഉള്ള ചില വണ്ണഭേദങ്ങൾ കാണാം. ബലം, സയാം മുതലായ ഭിക്ഷകളിൽ വെള്ളാനകളെ കാണുന്നുണ്ട്. കൊമ്പൻ ഒരു തടിയും പിടി എട്ടടിയും ഉയരമുണ്ടാകും. പന്ത്രണ്ടടി ഉയരമുള്ള ജന്തുക്കളെയും കണ്ടിട്ടുണ്ട്. ഒരാനയുടെ ഘനം 2 തൻ 17 ശതത്തുക്കും 1 കാലംഗം 25 റാത്തൽ ആണത്രെ പിടിക്കുകൊമ്പില്ല. കൊമ്പ് അഞ്ചടി മുതൽ ഏട്ടടിവരെ നീളമുണ്ടാകും. സാധാരണയായി ഒരു കൊ

വിന്റെ ഘനം 75 റാൺലാണെങ്കിലും 157 റാൺൽ തു കുമുണ്ടായ കൊമ്പുകളും കണ്ടുകിട്ടിയിരിക്കുന്നു. കൊമ്പി ല്ലാത്ത ആണാനക്കു മോഴ എന്ന പേരുണ്ട്. 25 വയസ്സു തികഞ്ഞാലെ ഓനക്കു പൂണ്ണപളച്ച് എത്തുകയുള്ളു. ഒരാ ന് 150 വയസ്സുവരെ ജീവിക്കുമെന്നു കേൾക്കുന്നു. മുളക്കൂട്ട ണ്ണളും വലിയ മരങ്ങളും നിറഞ്ഞ കാടുകളുള്ള കുന്നും താഴ് വാരവും കാണുന്ന ഭിക്കുകളിലാണ് ആനകൾ കടന്നു കൂടുന്നത്. ഉണ്ണുകാലത്ത് അടുക്കെ വെള്ളം കിട്ടുന്ന ഭയങ്കരവനങ്ങളിൽ ഇവ മേയുന്നു. ഉണ്ണം ഇവയുടെ ഭസ്മമാണ്. ഒരു കാട്ടിൽനിന്നു മരൊറായ കാട്ടിലേക്കു പോകുമ്പോൾ ഒരു കൂട്ടം ആന, ഒന്നു മരോറവിന്റെ വഴിയിലായി നീണ്ടുപിടിച്ചുപോലെ മാത്രം നടക്കുന്നു. ഒരു കൂട്ടത്തിൽ 30 മുതൽ 50 വരെ ആനകളുണ്ടാകും നൂറാനകളുള്ള കൂട്ടത്തെയും ഇടക്കിടെ കാണാം. തലവനായി മുന്നിൽ നടക്കുന്നതു മിക്കവാറും സമയത്ത് ഒരു പിടിയാണ്. കൊമ്പന്മാരെക്കൊഴിപ്പിച്ച് നില്ക്കുന്നത്. ചിലപ്പോൾ ചില കൊമ്പന്മാർ ഒറ്റത്തിരിഞ്ഞു നടക്കും. ഇങ്ങിനെയുള്ള ഒറ്റാനകൾ അത്യന്തം അപായികളും ക്രൂരന്മാരുമാകുന്നു. ഇന്ത്യയിലെ ആനകൾ ഓടക്കുളം, ആനക്കുളം, കരിമ്പുക്കുളം, മുളക്കുളം, ഇലക്കുളം കാട്ടുവാഴക്കുളം മറ്റും തീർന്നു. ആനകൾ രാവു പകലും ഒരുപോലെ മേയുവാൻ നടക്കും. കുളിക്കുന്നതും നനഞ്ഞ മണ്ണിൽ കിടന്നുരുളുന്നതും ആനകൾക്കു ബഹുരസമായ പ്രവൃത്തിയാകുന്നു. ചൂടു തോന്നുമ്പോൾ തുമ്പിക്കമ്പിൽ വെള്ളം നിറച്ച ഭേദത്തിൽ ആകപ്പാടെ തളിക്കും. ചിലപ്പോൾ

മണ്ണും ഇലയുംവാരി പുറത്തിട്ടും. ആന നല്ലവണ്ണം നീന്തു. ഏഴുപത്തൊമ്പതാണകളുണ്ടായിരുന്ന ഒരു കൂട്ടം ആറു മണിക്കൂർ നേരം നീന്തിക്കൊണ്ടുതന്നെ കഴിച്ചതു സഞ്ചാർസന്ധ്യയ്ക്കു കണ്ടതായിപ്പറയുന്നു. നീന്തുവോൾ ചിലപ്പോൾതല മാത്രവും, വേറെ അവസരങ്ങളിൽ തുമ്പിക്കയുടെ അറ്റം മാത്രവും വെള്ളത്തിൽ മീതെ കാണുന്നു. കൊല്ലപ്പെട്ട ആനയുടെ ദേഹം ഒരിക്കലും വെള്ളത്തിൽ താങ്ങുപോകയില്ല. സാധാരണയായി ഒരാനയുടെ ഗതി വേഗത മണിക്കൂറിൽ 15 നാഴിക മാത്രമാണ്. എന്നാൽ ഇവയുടെ അടുത്തെത്തിയാൽ, ഒരു മനുഷ്യന് ആനയ്ക്കു കൂടെവേഗം ഓടി രക്ഷപ്പെടാൻ കഴിയുമെന്നു വിചാരിക്കുന്നത് അബദ്ധമാണ്. ആനകൾക്കു തുച്ഛാനും ചാടാനും സാധിക്കുകയില്ല. 7 അടി വീതിയുള്ള ഒരു ചാലുതന്നെ ആനക്കു പാടിക്കുപ്പാൻ കഴികയില്ല. എന്നാൽ കുന്നുകേറാൻ ഇവക്കു യാതൊരു പ്രയാസവും കാണുന്നില്ല. ഇറങ്ങുന്നതു വളരെ സുഷ്ഠിച്ചിട്ടായിരിക്കും. സ്വഭാവംകൊണ്ടു നോക്കിയാൽ ഇന്ത്യയിലെ ആന മിക്കവാറും സമയത്ത് ഒരു ഭീരുതന്നെയാണ് ഒരു ശത്രുവിനെ എതിരിടുന്നതിനേക്കാൾ വിട്ടു പറയുന്നതിനാണ് ശുഷ്ഠാന്തി കാണുന്നത്. എന്നാൽ ഒരാന ഇതു മാതിരിയാണെന്നു കരുതിപ്പോകരുത്. ഇവ അനാവശ്യമായി ആളുകളെ പിടിച്ചുകൊല്ലും. ചിലപ്പോൾ നിരത്തിന്റെ അരികെ ഒളിച്ചുനിന്ന് ആ വഴിയായി അറിയാതെപരന്ന വഴിപോക്കരെ ഒരാന പിടിച്ചുകൊന്നുകളയാൻ മടിക്കുന്നില്ല. മനുഷ്യനെക്കിട്ടിയാൽ പവിട്ടിത്തേച്ചിട്ടൊ പവിട്ടിപ്പിടിച്ചു കാ

ലകൾ പഠിച്ചെടുത്തിട്ടൊ കലവെയുന്നു. സമീപത്ത് ഒരാളെ കിട്ടിപ്പോയാൽ ഏതു കാട്ടാനയും വെറുതെ വിടുന്നില്ല. ഒറ്റാനയെപ്പോലെതന്നെ കാട്ടികൂടെയുള്ള പിടിയും അടുത്തു കിട്ടിയാൽ ആളുകളെ കൊല്ലാതെ വിടില്ല. എത്രക്കാൻ പാഞ്ഞുവരുമ്പോൾ ഇന്ത്യയിലെ ആന തുമ്പിക്കൈ പൊക്കിപ്പിടിക്കും. ശത്രുക്കളെ പോടെ ഇട്ടു കാൽകൊണ്ടു ചവിട്ടിത്തേച്ചുകളഞ്ഞാൽ ഒരു പോങ്ങമാംസക്ഷണമല്ലാതെ മരൊന്നു അവിടെകാണുകയില്ല. കൊമ്പന്മാർ കൊമ്പുകൊണ്ടു കുത്തിക്കൊല്ലുകയും ചെയ്യും. കൊല്ലത്തിൽ ഒരിക്കൽ കൊമ്പന്നു മദം പൊട്ടുക എന്നൊരു സമ്പ്രദായമുണ്ട്. നെററിമേലുള്ള രണ്ടു ചെറിയ ലോരങ്ങളിൽകൂടെ താറുപോലെ കറഞ്ഞ ഒരു നീർഖെിച്ചു തുടങ്ങുമ്പോൾ ആനക്കു ഭ്രാന്തു പിടിപ്പാൻ കാലമായെന്നു മനസ്സിലാക്കാം. എന്നാൽ ഈ ഭ്രാന്തു വളരെ ദീർഘത്തോളം നിലനില്ക്കുകയില്ല. ഈ ചിഹ്നം കാണുമ്പോൾ, 'മെരുങ്ങിയ ആനകളെതന്നെ ചങ്ങലക്കിടേണ്ടതാണ്'. ഗർഭകാലം ഒരാനക്ക് ഒരു കൊല്ലത്തിലും ജാസ്സിയുണ്ടെന്നു കേൾക്കുന്നു. ഓരോ പ്രസവത്തിൽ ഓരോ കുട്ടിയിൽ ജാസ്സി ജനിക്കാറില്ല. പ്രസവിച്ച ഉടനെ ഒരു കുട്ടി ഒരു വാര ഉയരവും 200 റാത്തൽ തൂക്കവും ഉണ്ടാകുകകൂടി പാൽ കുടിക്കുന്നത് അതിന്റെ വായകൊണ്ടാണ്. തുമ്പിക്കൈകൊണ്ടല്ല. കാട്ടാനകളെ വെടിവെക്കാൻ ചെല്ലുന്നത് എത്രയോ അപായകരമായ ഏപ്പാടാണ്. തലയോട്ടിൽ ഏതു ഭാഗത്തിലാണ് തലച്ചോറിന്റെ ഇരിപ്പെടുത്തറിയാതെ, തലയിൽ താന്നിയടത്തു ചെടിച്ച

ക്കുന്നതു വെറുതെയായിരിക്കും. ചില സമയം രണ്ടു കൊമ്പന്മാർ യുദ്ധത്തിന്നൊരുമ്പെട്ടാൽ ഒന്നു രണ്ടു ദിവസംകൊണ്ടൊന്നും യുദ്ധം സമാപ്തമാകയില്ല. ചിലതിന്റെ വാൽ ശത്രുവിന്റെ കടിപെട്ടിട്ടു മുറിഞ്ഞു പോകും. ആനകളെ പിടിക്കാൻ നാട്ടുകാർ ഒന്നു രണ്ടു സ്വന്തങ്ങൾ എടുക്കുന്നുണ്ട്. ഒന്ന് ആനവരാനിടയുള്ള ദിക്കുകളിൽ ആനവരിക്കഴികൾ കത്തിവെച്ചിട്ടാണ്. കഴിയിൽ വീണാൽ കഴി ക്രമേണ നികത്തിക്കൊണ്ടുവന്നിട്ടാണ് ആനയെ പുറത്തു കൊണ്ടുവരുന്നത്. കഴിയിൽവീണ ആനക്കു ആളുകൾ പാറാവുന്നില്ലാതെ പോയാൽ രാത്രി മറുക്കു ആനകൾ വന്നു തങ്ങളുടെ കൂറുകാരനെ രക്ഷപ്പെടുത്താൻ ശ്രമിക്കും. ആനകളെ പിടിക്കാൻ മറ്റൊരു സൂത്രം മെരുങ്ങിയ പിടികളെ കാട്ടിൽ വിട്ടിട്ടാണ് ഇവയുടെ അടുക്കെ കാട്ടുകൊമ്പന്മാർ വന്നു ഇണചേരാൻ ശ്രമിക്കുമ്പോൾ കാലിനു കുടങ്ങിട്ടു ചില ധീരന്മാർ അവയെ വന്മരത്തോടു കെട്ടിക്കളയും. മറ്റൊരുവിദ്യ 'കെസ്സ' എന്നു വിളിച്ചുവരുന്ന എത്രയോ വലിയ ആലകൾ ഉണ്ടാക്കി ആനക്കൂട്ടത്തെ അതിൽ തെളിച്ചാക്കി, ആലയുടെ പ്രവേശനപാതം ഭദ്രമായിപ്പൂട്ടിക്കളഞ്ഞിട്ടാണ്. മൂന്നാമത്തെ സൂത്രംകൊണ്ടു ആനകളെ വളരെ പിടിക്കുന്നതു മൈസൂർ രാജ്യത്തിൽനിന്നാണ്. കാട്ടാനകളെ പിടിക്കുമ്പോൾ മനുഷ്യന്മാർ ചില കൂരകമ്മങ്ങൾ ചെയ്യാറുണ്ട്. മറ്റു രാജ്യങ്ങളിൽ കൊണ്ടുപോയി വില്ക്കാനാണെങ്കിൽ, ഈ കൂരന്മാർ, നല്ലവണ്ണം മെരുങ്ങാത്ത ആനകൾ കണ്ടാൽ തങ്ങളുടെ ചൊല്ലി

ക്കു കീഴടങ്ങാൻ വേണ്ടി ഇവറ്റയെ വളരെ വേദനിപ്പിക്കുന്നു. മുൾവിലും അണ്ണിയിലും കാലിന്റെ അടക്കം വലിയ ആനികൾ നടച്ചു തന്നു. ചില നിർഭാഗ്യന്മാർ, വിവരമില്ലാതെ ഇവയെ വാങ്ങിയാൽ ഏറ്റക്കുലം കഴിയുമെന്നു ഇവ ചത്തു പോകുന്നതിൽ ആശ്ചര്യപ്പെടാൻ പറ്റില്ല. ആന മനുഷ്യനു വളരെ ഉപയോഗമുള്ള ഒരു ജന്തുവാകുന്നു. ഒരു പിടിക്കു 5,000 കർവ്വയുണ്ടാകും. ലക്ഷണം തികഞ്ഞ ഒരു കൊമ്പനു ഇരുപതു നായിരം ഉറപ്പിക വില ഉണ്ടാകും. പട്ടാളക്കാരുടെ സാമാനങ്ങൾ ഏറ്ററിക്കൊണ്ടു പോവാൻ, വലിയ തോക്കുകൾ ഇഴച്ചുകൊണ്ടു പോവാൻ മരം വലിക്കാൻ, എഴുന്നള്ളത്തിന്നും ആനയെ ഉപയോഗിക്കുന്നു. മരം കടിച്ചു വലിപ്പിക്കുന്നത് എത്രയോ കൃഷ്ണമാണ്. അപ്പകാലത്തിനുള്ളിൽ അങ്ങനെ വലിക്കുന്ന ആനയുടെ പല്ല കൊഴിഞ്ഞു പോകും. ഒരിക്കൽ ഒരാനക്കാരൻ വളരെ നിഷ്ഠുഷിച്ചു ഒരാനയെക്കൊണ്ടു മരം വലിപ്പിച്ചപ്പോൾ, ഈ സാധുജന്തു മരംകടിച്ചു ഉടനെ പല്ലു നിലത്തു വീഴുകയും, പിന്നാലെതന്നെ ഏകദേശം അരപ്പാത്രം ചലവും ചോരയും ചൊരിയുകയും ചെയ്തു. അപ്പോൾ എത്ര വേദനസമ്മിച്ചിട്ടായിരിക്കണം ഈ ജന്തു കുറേകാലം മരം വലിച്ചിരുന്നത്. ആന അലങ്കാരത്തിന്നും ആഡംബരത്തിന്നും പറ്റിയ ഒരു ജന്തുവാകുന്നു. രാജാക്കന്മാർ ഇവയുടെ പുറത്ത് അമ്പാരിയും കെട്ടിക്കേറി നടക്കുന്നു. ഓരോ ക്ഷേത്രങ്ങളിൽ ഉണ്ടാകാറുള്ള എഴുന്നള്ളത്തിന്നു നെററിപ്പട്ടം കെട്ടി ഇവയെ മുമ്പിൽ നടത്തുന്നതു വളരെ ഭംഗിയുള്ള

കാഴ്ചയാണ്. ഭയപ്പെട്ടുപോയ ആന, തിരിഞ്ഞു പിറകേയല്ലാതെ ഒരിക്കലും കതിരെയെപ്പോലെ മുന്നോട്ടു വായുകയില്ല. നരി നായാട്ടിന് ആനകളുടെ കഴുത്തിലേറി ശിങ്കാരികൾ പോകും. ആന മിക്കസമയത്തും ഒരു കൂലനായ നരിയെ കണ്ടുമുട്ടുമ്പോൾ ഭയപ്പെട്ടുപോകുന്നു. ഇന്ത്യയിൽ പണ്ടൊരു കാലത്ത് ആനകളെ യുദ്ധത്തിനും ഉപയോഗിച്ചിരുന്നു. തോക്കില്ലാത്ത ആ കാലത്തു പോക്കളത്തിൽ വലിയ മുൾത്തടിയുമായി ഇറങ്ങിവരുന്ന ഒരാന എത്ര ഭയങ്കരനായിരിക്കണം എന്നാലോചിച്ചുനോക്കൂവിൻ.

ആഫ്രിക്കയിലെ ആന — (The African elephant)

ഈ ആനക്ക് ഇന്ത്യയിലെ ആനയേക്കാൾ ബുദ്ധിയില്ല എന്നാൽ വലിപ്പംകൊണ്ട് ഈ ആന ഇന്ത്യയിലെ ആനയേക്കാൾ ഗംഭീരനാകുന്നു. ചെവി വളരെ വലുതാണ് മിണ്ടാതിരിക്കുമ്പോൾ ചെവിക്കൊണ്ടു ചുമൽ ആകപ്പാടെ മുടിപ്പാകുന്നു. തലയും ചെവിയും പിന്നോക്കം ചായുന്നപോലെ തോന്നും. കണ്ണ് അല്പം വലുതാണ്. തുമ്പിക്കയുടെ അറ്റത്തു വിരൽപ്പോലെയുള്ള രണ്ടംഗങ്ങൾ ഉണ്ട്. ഒരു മുന്നിലും ഒരു പിന്നിലുമായിട്ടാണ് ഈ അംഗങ്ങളുടെ നില്പ്. ചിൻകാലിന്ദേൽ മൂന്നു നഖങ്ങൾ മാത്രമേ ഉള്ളൂ. കൊമ്പനും പിടിക്കും കൊമ്പുകളുണ്ട്. കൊമ്പ് ഇന്ത്യനായുടെ കൊമ്പേക്കാൾ വലിപ്പമുള്ളതാകുന്നു. ആഫ്രിക്കൻആന സാധാരണ പത്തടി പൊക്കമുണ്ടാകും. നീളം 25½ അടിയും വണ്ണം 10½ അടിയും കാണാം. ഖനം 4 മുതൽ 8 ശതതൂക്കം 4000 പൗണ്ട്.

11 അടി പൊക്കവും നീളം ഏഴു മുണ്ടായിരുന്ന ചില ഭയങ്കരന്മാരേയും ഈ കൂട്ടരിൽ കണ്ടിട്ടുണ്ട്. 1874-ൽ ലണ്ടൻ പട്ടണത്തിൽവെച്ചു വാറ്റിരുന്ന ഒരു കൊമ്പിന്നു 188 റാത്തൽ ഏഴു മുണ്ടായിരുന്നു. അതിന്റെ നീളം 9½ അടിയിരുന്നു. ഇതുവരെ കണ്ടുകിട്ടിയ കൊമ്പുകളിൽവെച്ചു ഏറ്റവും നീളമുള്ളതിന്നു ഏകദേശം 21 അടി നീളമുണ്ടായിരുന്നു. എന്നാൽ ഇത് എത്രയോ അപൂർവ്വാവസ്ഥയാണ്. ശക്തികൊണ്ടും ചുറ്റുമുക്കുകൊണ്ടും ഈ ആന ഇന്ത്യനാണെന്നു മറുക്കണം. കിഴക്കുക്കൂക്കായതും പാറകൾ വേറിക്കിടക്കുന്നതും ആയ പ്രദേശങ്ങളിൽകൂടെ ഇവയ്ക്കു ശീശ്മയായി ഗതാഗതം ചെയ്യാൻ സാധിക്കും. സ്വഭാവംകൊണ്ടു നോക്കിയാൽ ബഹു ക്രോധിയാണ്. ഇതിനാൽ തിന്നുന്നതിനേക്കാൾ ഉറപ്പുള്ള ന്യായനങ്ങൾ തിന്നുന്നതിന്നു ഇവയ്ക്കു യാതൊരു കൂസലും കാണുന്നില്ല. ഒരു മാതിരി തടിയുള്ള വൃക്കകൾ ഇവ മുറിച്ചു അതിന്റെ ഇളക്കൊമ്പുകൾ തിന്നും. കിഴക്കുകൂക്കും ഇവ ധാരാളം തിന്നും. മധുരപദാർത്ഥങ്ങളോട് ഈ ആനയ്ക്കു വലിയ കമ്പമാണ്. ഉയർന്ന ഒരു പന വിടിച്ചുകുടിക്കി അതിന്റെ കായകൾ താഴെ തള്ളിയിടാൻ ഇവയ്ക്കു ലക്ഷ്യമില്ല. താഴെ വീണുകിടക്കുന്ന ചെറുപഴങ്ങൾ പെറുക്കിത്തിന്നുന്നതും ഇത് ഒരു കുറവായിരിക്കുമായിട്ടില്ല. ഒരു സാമാന്യം വലിയ മരം തള്ളിയിടാൻ രണ്ടാനകൾ ഒന്നിച്ചുചേർന്നു ശ്രമിക്കുന്നതും ഒരു അപൂർവ്വകാഴ്ചയല്ല. പന്നിയേപോലെ നിലംകഴിപ്പാറുള്ള ശക്തിയും ഈ ഗംഭീരന്മാർക്കുണ്ട്. അല്ലാതെ, കിഴക്കുകൂക്കും

കിളച്ചെട്ടപ്പാൻ സാധിക്കയില്ലല്ലോ. ഈ ആവിശ്രത്തി
 നായിരിക്കും കൊമ്പനും പിടിക്കും ഒരുപോലെ നീണ്ട
 കൊമ്പുകൾ ഭക്തമായിട്ടുള്ളത് ഉച്ചയാകുമ്പോൾ ഇവ
 ഘോരവനങ്ങളിൽ കടന്നുകൂടുന്നു. നിന്നിട്ടാണ് ഇവ ഉ
 റങ്ങുന്നത്. ഇരുനൂറ്റുനൂറ്റുണ്ടായിരുന്ന ഒരു കൂട്ടം ആന
 യെ ഡെലസ്സ് പരകണ്ടിരുന്നുവോലും. ചെറിയ കട്ടിയാ
 നകളും ഇവയുടെകൂടെത്തന്നെ ഉണ്ടാകും. ദൂരെ നില്ക്കു
 ന്ന ആളുകളെ മണത്തറിവാൻ ഉള്ള ശക്തിയും ഇവക്കുണ്ട്.
 സാധാരണ ആളുകൾ അടുത്തുത്തടാൻ ഉണ്ടെന്നു മണത്തറി
 ഞ്ഞാൽ അവിടുന്ന് തെറിക്കളയും. ആഹ്ലിക്കുന്നവക
 കളെ അവിടത്തെ നാട്ടുകാർ ഇന്ത്യക്കാരെപ്പോലെ ഇണ
 കാൻ ശ്രമിക്കാറില്ല. കാത്തിജീനിയക്കാർ പണ്ട് ഇവ
 യെ യുദ്ധത്തിനുപയോഗിച്ചിരുന്നു. ഫാനിബർ എന്ന
 സൈനാനായകന്റെ ഒന്നിച്ച ആൽപ്പ് മലയും കടന്നു 37
 ആനകളും വന്നിരുന്നു. ഇതൊക്കെ ആലോചിച്ചാൽ ആ
 ഹ്ലിക്കുന്നവകളേയും ഇന്ത്യനായകളെപ്പോലെ മെരുക്കാൻ
 സാധിക്കുമെന്നു ഉറപ്പാക്കാം. ആഹ്ലിക്കയിലെ നാട്ടുകാർ
 ചിലപ്പോൾ ഇവ നില്ക്കുന്ന സ്ഥലത്തിന്റെ നാലുഭാഗ
 ത്തും തീ വെച്ചു, ഇവയെ കൊല്ലാറുണ്ട്. അറബികൾ
 ആനകളെ തരത്തിനു കാണുമ്പോൾ അതിന്റെ വഴി വ
 ഒളി വെട്ടി മുറിച്ചു, അതിനെ ഇളകാൻ പാടില്ലാതാക്കുന്നു.
 വേറെ ചിലർ അത്യന്തം ഘനമുള്ള ചില സാധനങ്ങൾ
 ആനകൾപോകുന്ന വഴിക്കുള്ള വൃക്ഷക്കൊമ്പുകളിൽ തൂ
 ക്കിവെച്ചു, നല്ല തരത്തിന് ആനയുടെ പുറത്തു വീഴുന്നു.

തദ്ദേശക്കാർ ഈയുടെ മാംസം തിന്നും. കാലിന്റെ ഉള്ളിൽനിന്നു ഭരസ്സലാണെന്നു കേൾക്കുന്നു. നായാട്ടുകാർ ഈ ജന്തുക്കളിൽനിന്നു അതിശയകരമാകാവണ്ണം രക്ഷപ്രാപിച്ചു സംഭവങ്ങൾ എത്രയെങ്കിലും ഉണ്ടായിട്ടുണ്ട്. രോമം ബലമുണ്ടാക്കുന്ന ആ വക വിവരങ്ങളൊന്നും സ്ഥലച്ചുരുക്കത്താൽ ഇവിടെ പ്രസ്ഥാപിക്കാൻ സാധിക്കാത്തതുകൊണ്ട് എനിക്കു സങ്കടമുണ്ട്.

10-ാം വർഗ്ഗം മാംസഭോജികൾ — (Carnivora)

ഈ വർഗ്ഗത്തിൽപ്പെട്ട മിക്കജന്തുക്കളും മറ്റു ജന്തുക്കളുടെ മാംസമാണ് ആഹാരമായി വരിച്ചിട്ടുള്ളത്. പൂച്ച, മെരു, നരി, നായ, മോറ, കരടി മുതലായ എല്ലാ ജന്തുക്കളും ഈ വർഗ്ഗക്കാർതന്നെയാണ്. മാംസഭോജികളെ വാനരന്മാരെ അധികം ബുദ്ധിയുള്ള ജന്തുക്കൾ എന്നു ശാസ്ത്രജ്ഞന്മാർക്ക് ഇതുവരക്കും തീർച്ചപറവാൻ സാധിച്ചിട്ടില്ല. ഈ രണ്ടു വർഗ്ഗങ്ങളുടെ സഹവാസവും ഉപജീവനവും പൃത്യസ്തരീതിയിലായിരിക്കുകൊണ്ടും, ഓരോ രീതിയിൽ ഓരോ വർഗ്ഗക്കാർ അതിബുദ്ധി കാണിക്കുന്നതുകൊണ്ടും, ഇന്നെ വർഗ്ഗക്കാരാണ് ബുദ്ധി ജാസ്സിയുള്ളവരെന്നു തീർച്ചപ്പെടുത്താൻ എളുപ്പമല്ല. മാംസഭോജികളിൽ ചില ജാതികൾ വെള്ളത്തിലും അധിവസിക്കുന്നതുകൊണ്ടും, എല്ലാവരിന്നും യോജിക്കുന്ന ചില പൊതുവായ ലക്ഷണങ്ങൾ പറവാൻ സാധിക്കയില്ല. ഇവയ്ക്കു വിരലുകളിന്മേൽ കൂർത്തുപളഞ്ഞ നഖങ്ങൾ ഉണ്ടാകും. ഇവയുടെ നായപ്പല്ലകൾ വലുതാണ്. ഈ വലിയ വർഗ്ഗത്തെ മൂന്നു ഉപവർഗ്ഗങ്ങളാക്കാം. 1. സമുദ്രത്തിൽ അധിവസിക്കുന്ന ന

ഭോജികൾ. 2. നായകളും കൂറുകാരും 3. പുച്ഛകളും കൂറുകാരും.

സമുദ്രത്തിലെ മാംസഭോജികൾ —

നിരന്തരമായ സമുദ്രവാസംകൊണ്ടു ശരീരപ്രകൃതിക്ക് അതിശയകരങ്ങളായ മാറ്റങ്ങൾ സിദ്ധിച്ച ജന്തുക്കളിൽ ഒരു കൂട്ടർ ഇവയാണെന്നു നിസ്സംശയം പറയാം. നീന്തുവാനുള്ള സൗകര്യത്തിനുവേണ്ടി കൈകാലുകളുടെ വിരലുകൾ തോൽകൊണ്ടു മുടപ്പെട്ടിട്ടും തുഴപോലെ പരന്നിട്ടുമാണ്. ഇവയുടെ വാൽ വളരെ ചെറുതാകുന്നു. അല്പനേരം കിടന്നാശ്വസിപ്പാനും, കുട്ടികളെ പ്രസവിച്ചു വളർത്താനുമല്ലാതെ ഇവറ്റു കരയ്ക്കു കേറുകയില്ല. ഭൂമിയിൽകൂടെ നടപ്പാൻ ഇവക്കു വളരെ പ്രയാസം കാണുന്നുണ്ട്. ചിലതു കടലിൽനിന്നു പുഴകളിലും നീന്തിവരുന്നു. ഈ ജാതി ജന്തുക്കൾക്കു വളരെ ബുദ്ധിയുണ്ടെന്നു കേൾക്കുന്നു. ഇവ ക്ഷണത്തിൽ മെരുങ്ങുകയും ചെയ്യും. മത്സ്യം, ശുക്കരിയും, ചെമ്മീൻ മുതലായ ജീവികളാണ് ഇവയുടെ പ്രധാനാഹാരം. ഇവ പലജാതികളുള്ളതിൽ ചില ജാതികളെ മാത്രം അല്പം വിവരിക്കാം.

ചെവിയുള്ള കടൽപുച്ഛകൾ — (The eared Seals)

ചെവി വളരെ ചെറുതാണ്. കാലും കയ്യും ഏകദേശം സമനീളമാണ്. ഇവയുടെ തോൽ കച്ചവടാവിശ്രമായി വളരെ ശേഖരിക്കാറുണ്ട്. ഇവയുടെ നെയ്യും പളരെ ഉപകാരമുള്ളതാണ്. ഇവ മിക്കസമയത്തും കരക്കു കേറിക്കിടക്കുന്നതു കാണാം. ഒരാണിന്നു വളരെ പെണ്ണുക്കൾ വേണം. ആൺ പെണ്ണുക്കൾ വലിപ്പമുള്ള

താണ്. ഇവ പ്രസവിക്കാൻ വരുന്നത് ഓരോ പ്രത്യേക സ്ഥലത്താണ്. ചെണ്ണങ്ങരം എത്തിച്ചേരുംമുമ്പേ ആ സ്ഥലത്ത് ഒന്നാമതായി വരുന്നതു പ്രായാതികഞ്ഞ ആൺജന്തുവാണ്. നല്ല സ്ഥലം ഒരു തിരഞ്ഞെടുത്താൽ ആ സ്ഥലം കൈവശപ്പെടുത്താൻ പിന്നെ വരുന്ന ആൺങ്ങളുമായി വേണ്ട ലഹളകൾ നടക്കും. വളരെ ശക്തിയുള്ള ആണിനു മറ്റുള്ള ആൺങ്ങളെക്കാൾ അധികം ചെണ്ണങ്ങളെ കിട്ടും. എന്നാലും ഒരാണിന്റെ അധീനതയിൽ 15 ചെണ്ണങ്ങളിൽ ജാസ്സി ഉണ്ടാകയില്ല. ചെണ്ണങ്ങളെ രക്ഷിപ്പാൻ നില്ക്കുന്ന ഓരോ ആൺ ഒരാഴ്ചയോളം തീൻകഴിക്കാതെ നിന്നുകൊള്ളാറുണ്ട്.

*തെക്കൻകടൽ സിംഹം-(The Southern Sea lion)

ചെവിയുള്ള കടൽപ്പൂച്ചകളിൽ പെട്ടത്താവുന്ന ഒരു ജാതി ഇതാണ്. ഇതിന്റെ അധിവാസം തെക്കേ അമേരിക്കയിലെ സമീപമാണ്. കഴുത്തിന്മേൽ നീണ്ട രോമങ്ങളുള്ളതുകൊണ്ടാണ് ഇതിനു കടൽസിംഹം എന്ന പേർ സിദ്ധിച്ചത്. ഈ ജാതി ജന്തുക്കൾ ഏഴടിയിൽ ജാസ്സി നീളമുണ്ടാകുമെന്നു പറയുന്നു. ഇവ സഞ്ചരിക്കുന്നത് കൂട്ടംകൂട്ടമായിട്ടാണ്. ഓരോ കൂട്ടത്തിൽ കലമേനി പതിനഞ്ചെണ്ണമുണ്ടാകും. ഓരോ കൂട്ടംവന്നു കരയിൽ കേറിയാൽ ഒരാൾ എല്ലായ്പ്പോഴും കാവലായി നില്ക്കുന്നു. ഇവൻ ഒരു ഉയന്ന സ്ഥലത്തിൽ കേറി, കഴുത്തും തലയും ചൊന്തിച്ചു ചുറ്റോട്ചുറ്റും നോക്കിക്കൊണ്ടുതന്നെ ഇരിക്കുന്നു. ഇവൻ ഒരു മിനക്കുകയോ മുരളുകയോ ചെയ്താൽ വല്ല ആപത്തും ഉണ്ടായിരിക്കുമെന്നു കരുതി,

തൽക്ഷണം മറുജീവ ഒന്നുപോലെ വെള്ളത്തിൽ ചാടുന്നു. എന്നാൽ ആ സ്ഥലവുംവിട്ടു വളരെ അകലെ ഇവ പോയ്ക്കുളയുന്നില്ല. ഇവ വെള്ളംകുടിക്കാറില്ലെന്നു ലേക്കോമ്സ് എന്ന ശാസ്ത്രജ്ഞൻ ദൃഢമായിപ്പറയുന്നു. ഇതിലും ആശ്ചര്യം ഇവ പതിവായി ചരൽ തിന്നുവരുന്ന സമ്പ്രദായമാണ്. ഒരു പ്രസവത്തിൽ ഓരോ കുട്ടിയെ ഉണ്ടാകരുള്ളു. ഇണചേരുന്ന കാലങ്ങളിൽ ആണുങ്ങൾ അന്യോന്യം അതിഘോരമായ യുദ്ധം നടക്കും. ചെണ്ണുങ്ങൾ ഒന്നുചെയ്യാതെ വെറുതെ നോക്കിക്കൊണ്ടിരിക്കും. ആ സമയത്ത് ആൺ വളരെ ശ്രെയ്യം കാണിക്കും. മനുഷ്യൻ എതിരായിച്ചെന്നാൽകൂടി പൊരാളികൾ വിട്ടുപോകയില്ല.

ചെവിയുള്ള കടൽപ്പൂച്ചകളിൽ പെടുന്ന മറ്റൊരു ജാതി ജന്തു വടക്കൻ കടൽസിംഹമാകുന്നു.

(The Northaern sea Lion)

ഇതിന്നു കഴുത്തിൽ നീണ്ട രോമമില്ല. ഈ ജാതി ജന്തുക്കൾ വളരെ വലിപ്പം വെക്കും. ഒന്നു 13 അടി നീളവും 1300 റാത്തൽ ഭവനവുമുണ്ടാകും. ഇവയെ കാണുന്നതു ബെറിങ്ങ് കടലിലാണ്. മുഖത്തിന്നു സിംഹത്തിന്റെ ഒരു മായ ഉണ്ട്. കാഴ്ചയിൽ ഒരു മാതിരി ഭയങ്കരനാണ്. മനുഷ്യൻ വളരെ അടുത്തു ചെല്ലുമ്പോഴേതന്നെ ഇവ സമുദ്രത്തിൽ ചാടിക്കുളയും. ഒരു ചെറിയ ദ്വീപിൽ ഈ ജാതി ജന്തുക്കൾ ഇരുപത്തയ്യായിരത്തിൽ അധികം ഒത്തുകൂടിയതു കണ്ടിട്ടുണ്ട്. ഇവയെ വഷ്ഠന്തോറും സംഖ്യയില്ലാതെ വേട്ടയാടിക്കൊല്ലാറുണ്ട്.

മരൊന്തജാതി ജന്തു കലിഫോർനിയയിലെ കടൽസിംഹ
മാകുന്നു. (The Californian Sea Lion)

ഒരു കൂട്ടത്തിൽ ഇവയുടെ സംഖ്യ കയ്യും കണക്കു
മുണ്ടാകയില്ല അന്യോന്യം യുദ്ധം ചെയ്യുന്നതുകൊണ്ടു,
മുറിമേററവയും കണ്ണു ല്ലാത്തവററവുമായി അനേകം കൂട്ട
മെ ഒരു കൂട്ടത്തിൽ കാണാം. ഇവ പ്രസവിക്കാൻ ഒരേട
ത്തുവന്നു കൂട്ടമ്പാൾ, വേട്ടക്കാർ വന്നെത്തി സീമയില്ലാ
ത്ത ജന്തുക്കളെ പ്രയാസമില്ലാതെ കൊല്ലുന്നു. സെൻ
പ്രാൻസിസ്കോ രാജ്യത്തിനടുക്കെ ഈ ജാതി ജന്തുക്കളെ
ഇരുപത്തയ്യായിരത്തിൽ അധികം കണ്ടിട്ടുണ്ട്. ഓരോ ജ
ന്തുവിന്നു ഒരു ദിവസം കാലമേനി നല്ലതുറാത്തൽ മത്സ്യം
ആഹാരത്തിന്നു വേണ്ടിവരുന്നതുകൊണ്ടു ഇവ ഏതാ മ
ത്സ്യങ്ങളെ നശിപ്പിക്കേണമെന്നു വല്ലവർക്കും കണക്കാക്കു
വാൻ കഴിയുമോ? ഇവ വളരെ യുക്തിയും സാമത്ഥ്യവും
പ്രയോഗിച്ചു കടലുക്കാക്കളേകൂടി പിടിച്ചുകളയാറുണ്ട്. ക
ടലുക്കാക്കൾ പറന്നുകളിക്കുന്ന ദിക്കിൽ ഇവ മെല്ലെ ചൂളാ
നിട്ടുവെന്നു, മൂക്കുമാത്രം പുറത്താക്കിപ്പൊന്തുന്നു. ഇതുക
ണ്ടിട്ട്, ഏതോ ഒരു ചെറുതരം ആഹാരവസ്തുവാണെന്നു
വിചാരിച്ചു കടലുക്കാക്കു ഇതു കൊത്താൻ തക്കവണ്ണം
സമീപം വീഴുകയും നിരൂപിക്കാത്തവിധത്തിൽ കടൽസിം
ഹത്തിന്നിരയായിത്തീരുകയും ചെയ്യുന്നു.

വടക്കൻ കടൽമല്ലൻ. (The northern Sea bear)

ഇതിന്റെ മുഖം വളരെ ചെറുതാണ്. ഏഴേട്ടടി
നീളവും ആറേഴടി ചുറ്റളവും 800 റാത്തൽ തൂക്കവുമുള്ള
കടൽമല്ലൻ ആറ് വയസ്സ് പൂർത്തിയാകണമെന്നു കണ്ടി

രിക്കുന്നു. പെണ്ണ് 4 അടി നീളവും 100 റാൺൽ ഘനവും മാത്രമെ ഉണ്ടാകയുള്ളൂ. ഇവയുടെ തോൽ വിററിട്ട കച്ചവടക്കാർ 20 കൊല്ലത്തിനുള്ളിൽ 330 ലക്ഷം ഡോളർ സമ്പാദിച്ചിട്ടുണ്ട്. 1872-ാം കൊല്ലത്തിൽ സെങ്ങ് പോൾസ് എന്ന ഭവിലിൽ മുപ്പതുലക്ഷത്തിൽ അധികം ജന്തുക്കൾ വന്ന കൂടിയിരുന്നു എന്നു എഡ്വിട്ട് സാസ് പറയുന്നു. പ്രസവിച്ച പെൺജന്തുക്കൾ കടലിൽ ഇറങ്ങി മടങ്ങിവരുമ്പോൾ അസംഖ്യം കുട്ടികളുടെ ഇടയിൽനിന്നു തങ്ങളുടെ കുട്ടികളെ ക്ഷണം തിരിച്ചറിയുന്നു. ഇവററയേയും മനുഷ്യന്മാർ സീമയില്ലാതെ നായാടിക്കൊല്ലുന്നുണ്ട്. 1872-ൽ നാല്പ്പത്തഞ്ചു നായാട്ടുകാർ നാലാഴ്ചക്കാണു് എഴുപത്തിരായിരത്തിൽ അധികം ജന്തുക്കളെക്കൊന്നു തോൽ പൊളിച്ചെടുത്തിട്ടുണ്ട്. കാലക്രമേണ ഈ ജാതി കേവലം നശിച്ചുപോവാനിടയുണ്ടെന്നു കണ്ടു; അമേരിക്കൻ ഗവണ്മെണ്ടു ചിലദിക്കിൽനിന്നിവററയേ, കൊല്ലത്തോറും ഒരു ലക്ഷത്തിൽ അധികം കൊല്ലാൻ പാടില്ലെന്ന ഒരു നിരക്കം ഒരു വിധാരിച്ചു പാസാക്കിയത്രേ.

കടൽതൊണ്ടൻ. (Walrus)

ഈ വലിപ്പമേറിയതും വിരൂപിയായതുമായ ഒരു ജന്തുതന്നെയാണു്. ഉത്തരധ്രുവത്തിലാണു് ഇവയുടെ അധിവാസം. ഇവയുടെ ചെവിക്കു പുറമേയുള്ള കടയില്ല. ചെവി വെറും ഒരു തുള്ള മാത്രമാണു്. ആകൃതിക്കു സ്ഥൂലത ജാസ്സി ഉണ്ടു്. മുഖം നീണ്ടിട്ടാണു്. മുഖത്തു തടിയുള്ള മീശകളും വളരെ ഉണ്ടു്. മുന്നണിയിൽനിന്നു രണ്ടു വലിയ തേററകൾ താഴേ ഉറങ്ങിനില്ക്കുന്നുണ്ടു്. കണ്ണു വളരെ

പെരുതാണ്. താഴേത്തട്ടി മേലേത്തട്ടിയുടെ വണ്ണം കൊണ്ടു നല്ലവണ്ണം കാണുകയില്ല. നേരെ നോക്കിയാൽ ഉരുണ്ടതലയും, വലിയ മുക്കിൻതൂളകളും, താഴോട്ടു താഴുന്നതും, രണ്ടുഭാഗത്തും നില്ക്കുന്നതും, മീത്തലെ ചിരിയുടെ മേൽഭാഗം മുട്ടുന്നതുമായ മീശയും, കീഴോട്ടു താഴുന്ന രണ്ടു തേറുകളും, ശരീരത്തിന്റെ, നീന്തുന്മാരെ തോന്നുന്ന വെപ്പും, ചിനോട്ടു നീളുന്ന വാലും കടൽത്തൊണ്ടനെ ഒരു ഭയങ്കരനാക്കുന്നുണ്ട്. തേററ ഏകദേശം ഒന്നരങ്ങടി നീളമുണ്ടാകും. തോൽ അനേകം മടക്കുകളായി പൊന്തിയതു കാണും. യുദ്ധതല്പരന്മാരാകകൊണ്ടു മിക്കത്തിന്റെ ദേഹത്തിന്മേലും അനേകം മുറികളുടെ പാടുകൾ കാണും. ഒരു കടൽത്തൊണ്ടൻ പന്ത്രണ്ടടിയിലും ജാസ്സി നീളമുണ്ടാകും. ഇതിന്റെ ഘനം 3,000 റാത്തലാണെന്നു പറയുമ്പോൾ വലിപ്പം ഏകദേശം ഉറപ്പിക്കുന്നതാണ്. ഒന്നിന്റെ ഒരു തേററ നാലുറാത്തൽ തൂക്കം കാണും. മറ്റൊരു ഭയങ്കരന്റെ തേററക്കു മുന്നടി നീളവും എട്ടുറാത്തൽ ഘനവും കണ്ടിരുന്നു. പണ്ടു സമുദ്രിയാൽ കണ്ടിരുന്ന പ്രദേശങ്ങളിൽനിന്നു വേട്ടക്കാർ ഇവയെ ഒടുക്കിക്കളഞ്ഞതുകൊണ്ടു, ഇതുകാലത്തു ഇതിന്റെ സംഖ്യ വളരെകുറഞ്ഞുപോയിരിക്കുന്നു. ബെറിങ്ങ് കടലിൽനിന്നു 10 കൊല്ലത്തിനിടയിൽ (1870-80) 25 ലക്ഷം ഗാലൻ കടൽത്തൊണ്ടന്റെ നെയ്യും 40 ലക്ഷം റാത്തൽ തേററകളും ശേഖരിച്ചിട്ടുണ്ടത്രെ ഇതു തികയണമെങ്കിൽ ഏകദേശം ഒരു ലക്ഷം ജന്തുക്കളെ കൊല്ലാതെ കഴികയില്ല. കടൽത്തൊണ്ടന്മാർ കരക്കൊ വലിയ അയിസ്സിൻഖണ്ഡങ്ങളിന്മേ

ലൊ, കിടക്കുന്നതു കാണും. ഇവ കൂട്ടം കൂട്ടമായി ഒന്നോ
 ഒന്നോ തൊട്ടുകൊണ്ടു കിടക്കും. ഒരു ബോട്ടോ മറ്റൊ
 പോകുന്നതു കണ്ടാൽ ഇവ അതിന്റെ സമീപം വന്നു,
 നീന്തിക്കൊണ്ടു പിന്തുടരും. ഒരു പ്രസവത്തിൽ ഒരു ക
 ളി ജനിക്കും. രണ്ടുകൊല്ലത്തോളം കട്ടി മുലകുടിക്കുന്നതു
 കൊണ്ടു പെണ്ണു മൂന്നുകൊല്ലം കൂടുമ്പോൾ ഒരിക്കൽ മാത്ര
 മെ പ്രസവിക്കുകയുള്ളു എന്നു ധരിക്കാം. ഇവയുടെ ശബ്ദം
 ഒരു വലിയ ഗർജ്ജനമാകുന്നു. ഒരു കൂട്ടം ഗർജ്ജിച്ചാൽ
 എത്രയോ നാഴിക ദൂരം കേൾക്കും. ഉപദ്രവിച്ചിട്ടില്ലെ
 ങ്കിൽ കടൽത്തൊണ്ടൻ ബഹു ശാന്തനാണ്. ഉപദ്രവി
 ച്ചാൽ വലിയ ക്രോധവും പകയും കാണിക്കും. ഇതി
 ന്റെ വലിപ്പം കണ്ടാൽ, ഇതു ഒരു നിസ്സാരമായ ശത്രു
 വാല്ലെന്നു ക്ഷണം ബോദ്ധ്യമാകും. തള്ളിക്കു കട്ടിയോടു
 വളരെ വാത്സല്യമാണ്. കൂട്ടത്തിൽ ഉന്നിന്നു മുറിയേറാൽ
 ശേഷമുള്ളവ അതിനോടു വളരെ സഹതപിക്കും. അല്പ
 കൾ വളരെ അടുത്തുചെന്നാലും കടൽത്തൊണ്ടൻ ക്രൂരലി
 ല്ലാതെ കിടന്നുകൂയുന്നതുകൊണ്ടു അതിനെ എളുപ്പ
 ത്തിൽ കൊല്ലാൻ സാധിക്കുന്നു. കടൽത്തൊണ്ടന്റെ പ്ര
 ധാനാഹാരം മുരുവാണു്. ഇടക്കിടെ മത്സ്യവും ചെമ്മീനും
 ത്യാജ്യങ്ങളല്ല. കടൽ ചമ്മിയും ഇവറ്റു ചിലപ്പോൾ
 തിന്നും.

കടലില്ലാത്ത ചെവിയുള്ള കടൽപ്പൂച്ച അല്ലെങ്കിൽ സാ
 ധാരണ കടൽപ്പൂച്ച. (The common Seal)

ഇതിന്റെ കാലുകൾ പിന്നോക്കം വരിച്ചുവെച്ചതു

ശീകളെപ്പോലെയാകുന്നു. ചെവിയുടെ സ്ഥാനത്ത് ഒരു തുള മാത്രമേ ഉള്ളൂ. കൈകൾ കാലുകളേക്കാൾ ചെറുതാണ്. വിരലിന്റെ അഗ്രങ്ങളിൽ വലിയ നഖങ്ങൾ ഉണ്ടാകും. ഇവയെ സുലഭമായിക്കാണുന്നത് ഉത്തരശ്ശൂവത്തിലാണ്. കൂട്ടമായിട്ടല്ലാതെ ഇവ ഒരേടത്തു പാർക്കുകയില്ല. ഒരു പ്രസവത്തിൽ ഒരു കുട്ടി മാത്രമേ ഉണ്ടാകയുള്ളൂ. കരയിലോ അതിസിൻ ഖണ്ഡങ്ങളിന്മേലോ കേറിക്കിടന്നു വെയിൽ കൊള്ളുവാൻ ഇവക്കു വളരെ ഇഷ്ടമാണ്. മത്സ്യം, ചെമ്മീൻ, മുരു മുതലായവതന്നെയാണ് ഇവയുടെ പ്രധാനാഹാരം. ചരലുകൾ വിഴുങ്ങുന്ന ചങ്ങാതികളും ഇക്കൂട്ടത്തിൽ ഉണ്ട്. ദേഹത്തിന്റെ പ്രകൃതി സമുദ്രജീവിതത്തിന്നു വളരെ അനുകരിച്ചിട്ടുണ്ട്. മലൻ നീന്തുവോൾ ഇവ മത്സ്യങ്ങളാണെന്നുതന്നെ തോന്നും. പോരാഞ്ഞിട്ടു വളരെ നേരത്തോളം വെള്ളത്തിന്റെ ചുവട്ടിൽ കിടപ്പാനുള്ള ശക്തിയുമുണ്ട്. കാൽ മണിക്കൂർവരെ ശ്വാസം കഴിക്കാതെ ഇവ വെള്ളത്തിൽ മുങ്ങിക്കിടക്കുമെങ്കിലും ബുദ്ധിമുട്ടുന്നേരിട്ടാൽ അരമണിക്കൂറോളം കിടപ്പാനും ഇവക്കു ഗണ്യമില്ല. ഇവയുടെ ശബ്ദം പലപ്രകാരത്തിലാണ്. ചിലപ്പോൾ കരക്കും, ചിലപ്പോൾ ആട്ടിൻകുട്ടിയോ മനുഷ്യക്കുട്ടിയോ കരയുമ്പോലെ തോന്നും. ഈ ജാതി ജന്തുക്കളുടെ കുട്ടികളെ നീന്തുവാൻ തള്ള ശീലിപ്പിക്കേണ്ടിവരുന്നു. ചുരുങ്ങിയാൽ ഇക്കൂട്ടം പതിനഞ്ചുലക്ഷം ജന്തുക്കളെ കൊല്ലത്തോറും മനുഷ്യർ ഒടുക്കുന്നുണ്ട്. ഈ ജാതിയിൽ പെട്ട ചിലതരം കടൽപൂച്ചകൾ മനുഷ്യരുടെ ഹിംസകൊണ്ടു നിശ്ശേഷം ഒടുങ്ങിപ്പോയിട്ടുണ്ട്. ചിലതൊക്കെ കൊ

ല്ലത്തോറും ഒരു ദിക്കുവിട്ടു മറെറാരുദിക്കിലേക്കു സീമയില്ലാത്ത കൂട്ടങ്ങളായി യാത്രചെയ്യുന്നു. ഇവക്കു കരയിൽകൂടെ നല്ലവണ്ണം നടക്കാൻ കേവലം സാധിക്കയില്ല. ഈ ജാതിയിൽ പലതരം ജന്തുക്കളുള്ളതിൽ ചിലതരങ്ങളെമാത്രം അല്ലമെന്നു വിവരിക്കാം.

ക്ഷാരവണ്ണൻ കടൽപ്പൂച്ച.

ഇത് ഏട്ടടി നീളമുണ്ടാകും. മഞ്ഞക്ഷാരവണ്ണമുള്ളതിന്റെ ദോഷത്തിന്മേൽ കുറഞ്ഞു മങ്ങിയ പുള്ളികൾ ഉണ്ടാകും. ഏട്ടടി ഭീഷ്മമുള്ള ഒരു ജന്തു 400 റാത്തൽ തൂക്കമുണ്ടാകും.

സാക്ഷാൽ കടൽപ്പൂച്ച. (The trun Seal)

ഇവയെ ബ്രിട്ടീഷ് ദ്വീപുകളുടെ ചുറ്റുവട്ടത്തിലുള്ള കടലിലും കാണാം. ആൺ അഞ്ചാറടി ഭീഷ്മമുണ്ടാകും. ഭൂമിയിലുള്ള മിക്കകടലുകളിലും ഇതിനെ കാണാം. കൊല്ലം തോറുംഗ്രീൻലണ്ട് ദ്വീപിൽനിന്നു ഏഴിലക്ഷത്തിൽജാസ്തി ജന്തുക്കളെ വേട്ടയാടിക്കൊല്ലാറുണ്ട്. ഇവക്കു ഒരുദിക്കുംവിട്ടു മറെറാരുദിക്കിലേക്കു ഓരോ കൂട്ടമായുള്ള സഞ്ചാരം പതിവില്ല. ഇവ അധിവസിക്കുന്ന ദിക്കുകൾഒഴിവുള്ള സ്ഥലങ്ങളും വളരെ മത്സ്യങ്ങളുള്ള ദിക്കുകളുമായിരിക്കും. കരയോടു ചേർച്ചയില്ലാത്ത കടൽപ്പാറകളിലാണ് ഇവ മിക്കസമയത്തും കേറിക്കിടക്കുന്നത്. ഇതിന്നു സംഗീതത്തോടു വളരെ ആകർഷണമുണ്ട്. ആ നാടം പുറപ്പെടുന്ന വഞ്ചികളുടെ പിന്നാലെ വളരെ ദൂരത്തോളം നീന്തിവരും. ഇവ ക്ഷണം മെരുങ്ങുമെന്നു മാത്രമല്ല തന്റെ യജമാനനോടു വളരെ

സ്റ്റേഫാൻ വിശ്വാസവും കാണിക്കും. യജമാനന്റെ പിന്നാലെ ഇവ നായകളെപ്പോലെ നടക്കും. തന്നെ പോറ്റിയ വീട്ടിൽനിന്നു വളരെ ദൂരെ കൊണ്ടു വിട്ടാലും ഇവ അവിടുത്തെന്നെ ഏങ്ങിനെക്കൊണ്ടും മടങ്ങി എത്താതിരിക്കില്ല.

ഗ്രീൻലണ്ട് കടൽ പൂച്ചയും — (Greenland Seal)

വെവി ഒരു തുളുപോലെ ഇരിക്കുന്ന കൂട്ടത്തിൽ പെട്ടതാകുന്നു. കവിളിനേലും ശരീരത്തിന്റെ ഭാരം ഭാഗത്തും കുറപ്പുവണ്ണമുണ്ടാകും. ഇത് ആറടിനീളം വെക്കും. ഓരോരോ പ്രയാണത്തിൽ ഓരോരോ വണ്ണമാകുകയാണ് ഇവ വെച്ചേറെ തരങ്ങളാണെന്നു ശങ്കിച്ചുപോകും. ഇവക്കു കൊല്ലത്തോടുമുള്ള ദേശാടനസ്വഭാവം ഉണ്ട്. കട്ടികളെ പെറുവളുത്തേണ്ടതിന്നുവേണ്ടി ജെയിൻ മായൻദീപിൽ ഇവ സംഖ്യയില്ലാതെ സമൃദ്ധിക്കുന്നു. ബാക്കിയുള്ള സകല കടൽ പൂച്ചകളെ ഒന്നിച്ചുകൂട്ടി എണ്ണിയാലും തുക കൊണ്ടു ഗ്രീൻലണ്ട് കടൽ പൂച്ച അവയെ കൈക്കടത്തിവിടും. ഇവയെ വേട്ടയാടിപ്പിടിപ്പാൻ അനേകം കപ്പലുകൾ കൊല്ലത്തോറും പോകുന്നുണ്ട്. 1860-ൽ ഒരൊറ്റക്കപ്പൽ ഒരുതു ദിവസംകൊണ്ട് ഇരുപത്തിരായിരത്തോളം ജന്തുക്കളെ പിടിച്ചിട്ടുണ്ട്. മില കപ്പക്കാർ ഒരൊറ്റ ദിവസംകൊണ്ടു 800 തുള്ളകളേയും 2000 കട്ടികളേയും പിടിച്ചതായറിവു കിട്ടിയിട്ടുണ്ട്. ഗ്രീൻലണ്ടു ദീപിൽനിന്നു കൊല്ലത്തോറും കുറയാതെ മപ്പത്തിമുഖരയിരം ജന്തുക്കളേയും, ന്യൂഫൗണ്ട്ലണ്ടു ദീപിൽനിന്ന് അഞ്ചു ലക്ഷം ജന്തുക്കളേയും ജെയിൻ മായൻ ദീപിൽ

നിന്നു മുപ്പതിനായിരം ജന്തുക്കളേയും കൊല്ലുന്നതു കൊണ്ട് ഇവ സംഖ്യയിൽ ഏതു നിസ്സീമമായിരിക്കേണമെന്ന് ആലോചിച്ചു നോക്കവിൻ.

പുള്ളികാടൻപൂച്ച (The Spotted Seal)

ഇവയുടെ അധിവാസം ചക്ഷിണശൈത്യമേഖലയിലാണ്. തലയോട്ട (Skull) വളരെ നീണ്ടിട്ടാണ്. ഇവയിൽ ആൺ ജന്തു പന്ത്രണ്ടടി ദീർഘമുണ്ടാകും. ഇവയുടെ ശരീരത്തിന്മേൽ മഞ്ഞമറയ്ക്ക ചാഞ്ഞവെള്ളയും ക്ഷാരവും വണ്ണമുള്ള പുള്ളികളുണ്ടാകും. ഒരു ചെറിയ ദ്വീപിൽ ഇവയെ നാനൂററുണ്ണു കണ്ടിരുന്നു.

തൊപ്പിത്തലയൽ കടൽപൂച്ച (The hooded Seal)

തലയുടെ മീതെ തൊപ്പിപോലെയുള്ള ഒരു മുരണയുണ്ടാകും. മൂക്കിൽ, വേണ്ടപ്പോൾ വീഴ്ത്തിക്കാൻ കഴിയുന്ന ഒരു അംഗം ഉണ്ട്. ഇത് ഒരു ചാക്കുപോലെയാണ്. വീഴ്ത്തി നിലയിൽ, ഇതുകൊണ്ടു, തല, കണ്ണുവരെ മൂടിപ്പോകും. ഈ ഏപ്പാടു പെണ്ണിന്നുണ്ടാകയില്ല. ആൺ എട്ടടിയും പെൺ ഏഴടിയും ദീർഘമുണ്ടാകും. അത്ഭുതാനിക്ക് സമുദ്രത്തിലും ഉത്തരയൂവത്തിലും ഇവയെ കാണുന്നു. ഇവക്കും ഒരു ദിക്കുവിട്ടു മറ്റൊരു ദിക്കിലേക്കു വലിയ സമുദായമായി യാത്രചെയ്യുന്ന സ്വഭാവമുണ്ട്. ഇവയെ പലദിക്കിലും പതിവായി കാണുകയില്ല. പെണ്ണുങ്ങളെ കിട്ടാൻവേണ്ടി ആണുങ്ങൾ തമ്മിൽ ഭയങ്കരയുദ്ധം നടക്കും. കുട്ടികളെ ആണും പെണ്ണും സ്വന്തം പ്രാണനുപേക്ഷിച്ചു രക്ഷിപ്പാൻ ശ്രമിക്കും. സ്വഭാവംകൊണ്ടു നോക്കിയാൽ തൊപ്പിത്തലയൻ

കടൽപ്പൂച്ച മറുജാതി കടൽപ്പൂച്ചകളെക്കാൾ കൂടുതൽ യീരനമാണ് തന്നെ ദ്രോഹിപ്പാൻ വരുന്നവരെ ഇവർ എത്രക്കാതിരിക്കില്ല. മൂക്കിന്റെ അടുക്കെയുള്ള വീപ്പിക്കാൻ കഴിയുന്ന ചാക്കുപോലെയുള്ള സാധനംകൊണ്ടു തല ഏതാനും മുടിപ്പോകുന്നതുകൊണ്ട് ഇവയിൽ ആണിനെ അടിച്ചു കൊല്ലാൻ അത്ര എളുപ്പമല്ല. ഗ്രീൻലണ്ടിൽനിന്ന് ഇത്തരം കടൽപ്പൂച്ചകളെ കൊല്ലത്തോറും മൂവായിരത്തിൽ അധികം കൊല്ലുന്നില്ല എന്നതു വളരെ ഭാഗ്യംതന്നെ. മത്സ്യംകൂടാതെ ഇവ കൂന്തലുകളെയും തിന്നും.

ആനക്കടൽപ്പൂച്ച—(Elephant Seal)

ആണിന്റെ മൂക്ക് ഒരു ചെറിയ തുമ്പിക്കൈപോലെ നീണ്ടിരിക്കും. ഈ വിശേഷ വിധി പെണ്ണിനു കാണുന്നില്ല. ആനക്കടൽപ്പൂച്ച സമുദ്രത്തിൽ അധിവസിക്കുന്ന മാംസഭോജികളിൽവെച്ചു ഏറ്റവും വലിപ്പമേറിയതാകുന്നു ഇരുപത്തിരണ്ടടി ദീർഘമുള്ള ജന്തുക്കളെ ഈ തരത്തിൽ സാധാരണയായി കാണും. ചുറ്റളവു നോക്കിയാൽ 16 അടിയിൽ കുറവില്ല. ഒരൊറ്റ ജന്തുവിൽനിന്നു 210 ഗാലൻക്കെ കിട്ടുംപോലും. പെണ്ണു വളരെ ചെറുതാണ്. പത്തടിയിൽ അധികം നീളംവെക്കുകയില്ല. തെക്കൻഅൽജാന്തിക്ക്, ശാന്തം, ഇന്ത്യൻ, ദക്ഷിണ ഏഷ്യാ സമുദ്രങ്ങളിൽ ഇവയെ കണ്ടെത്തും. ഇവിടെയൊക്കെ പണ്ട് ഈ ജന്തുക്കളെ എണ്ണിയാൽ തീരാത്തവണ്ണം കണ്ടിരുന്നു. ഫാറോക്കലണ്ട ദ്വീപിൽനിന്ന് ഇവയെ വേട്ടക്കാർ നിരന്തരം ഒടുക്കിക്കളഞ്ഞിട്ടുണ്ട്.

നായകർ.

ഇതിൽ എല്ലാത്തരം നാട്ടുനായകളും കാട്ടുനായകളും ചെന്നായകളും കറുക്കന്മാരും അടങ്ങിപ്പോയിരിക്കുന്നു. മറ്റു ജന്തുക്കളെക്കാൾ മനുഷ്യന്റെ ഉറ്റ ചങ്ങാതിയായി നിവസിക്കുന്നതു നായകളാണ്. മുഖവും വായും നീണ്ടിട്ടും നഖം ഉജ്ജ്വാല വലിപ്പാൻ പാടില്ലാതായും ഇരിക്കുന്നതു നായവംശത്തിന്റെ പ്രത്യേകലക്ഷണങ്ങളാകുന്നു.

നാട്ടുനായകർ:—

ഈ നായകർ കാഴ്ചയ്ക്കു ചെന്നായയോടൊ കറുക്കന്മാരോടൊ വളരെ സാദൃശ്യമുള്ള ജന്തുക്കളാകുന്നു. മനുഷ്യന്മാർ എത്രയോ പുരാണകാലങ്ങളിൽതന്നെ നായകളെ മെരുക്കി നായാട്ടിനുപയോഗിച്ചിരുന്നു. നായാട്ടു ശീലമുള്ള കൂട്ടത്തിൽതന്നെ, നായകർ രണ്ടുതരക്കാരുണ്ട്. ഒന്നു കാഴ്ചകൊണ്ടു മൃഗങ്ങളെ തേടിപ്പിടിക്കുന്നവയുമാണ്. മനുഷ്യരെ വളരെ സ്നേഹിക്കുന്നവയും മനുഷ്യരുടെ വീടും കുന്നുകാലികളെയും മറ്റും കാക്കുന്നവയും, മുഖംനോക്കാതെ മണംകൊണ്ടാളുകളെ തിരിച്ചറിയുന്നവയും ആയ നായകർ വളരെ ഉപകാരികളാകുന്നു. നായകർ പലജാതികളുള്ളതിൽ ചില പ്രധാനജാതികളെ മാത്രം അല്പാല്പം വിവരിക്കാം.

എസ്കിമോനായ:—

ഇതു കാഴ്ചയിൽ ചെന്നായയേപ്പോലെയാണ്. ഇവയ്ക്കു ഓരിയിടുവാനല്ലാതെ കരക്കാൻ സാധിക്കയില്ല. ഇവയുടെ താമസം ഉത്തരപ്രവർത്തിലാണ്. ഈ നായകളെ അഞ്ചെട്ടിനെ ഒന്നിച്ചുകെട്ടി ആ രാജ്യത്തിലെ ഉള്ളി

ല്ലാത്ത ഒരുവക ഫിമവണ്ണി (Sledger) ഉറച്ചുവെള്ളത്തിൽ കൂടെ ഇഴച്ചുകൊണ്ടുപോവാനുതകുന്നു. സാധാരണ ഒരു മൊ കഴികഴിച്ച് അതിന്റെ ഉള്ളിലിട്ടിട്ടാണ് ഇതിനെ പോറ്റുന്നത്.

ആട്ടിയന്തായ:—

ഇതിന്റെ വാൽ ജടപിടിച്ചിട്ടാണ് കാലിനും കൈക്കും നല്ല ബലമുണ്ട്. ഒരിക്കലും തളച്ചുയങ്ങുകയില്ലെന്നു തോന്നും. ആട്ടിനെത്തെളിച്ച മേച്ച സ്ഥലത്തു കൊണ്ടുപോവാനും, കൂട്ടംചിഴിച്ചവരെ തെളിച്ച കൂട്ടത്തിൽ കൊണ്ടുവരാനും, ചെന്നായ മുതലായ ശത്രുക്കളിൽ നിന്ന് ആട്ടിൻകൂട്ടത്തെ രക്ഷിക്കുവാനും ഇവ മനുഷ്യനെ പോലെയുള്ള ബുദ്ധി കാണിക്കുന്നു.

പറന്നായ:—

നമ്മുടെ മലയാളരാജ്യത്തു സാധാരണ കണ്ടുവരുന്ന നായകൾ ഈ ജാതിയിൽപെട്ടതാണ്. വലിപ്പംകൊണ്ടും ആക്രമികൊണ്ടും നിറംകൊണ്ടും വളരെ വ്യത്യാസപ്പെടുന്നവരെ ഈ ജാതിയിൽ കാണും. സാമാന്യമായിപ്പറയുന്നതാണെങ്കിൽ കുത്തനെ നില്ക്കുന്ന ചെവിയും ചുക്കുന്ന നിറവും പറന്നായകളുടെ അടയാളങ്ങളാണ്. വീടു കാക്കാൻ ബഹുമിടിക്കുന്നത്. നായാട്ടു ക്ഷണത്തിൽ ശീലിക്കും.

ഹെരണ്ട:—

ഈകുപ്പാടെ ഒരു മെലിഞ്ഞുനീണ്ട വകയാണ്. രോമത്തിന്നധികം നീളമുണ്ടാകയില്ല. മുഖവും കഴുത്തും വാലും കൈ നീണ്ട മെലിഞ്ഞിട്ടാണ്. പള്ള അടിക്കു പറന്നിട്ടാ

ണ്. ചെവി വീണിട്ടാണ്. ഓട്ടത്തിന് അതിവേഗത കൂടും. പേർസ്പാരാജ്യത്തിലെ ഫെരണ്ടിനു ജടയുണ്ട്. ചില ജാതിക്കു ശരീരത്തിൽ രോമംതന്നെ ഉണ്ടാകയില്ല. ഈ തരത്തെ കാണുന്നത് മല്ലോഹിഷയിലും ചീനത്തു മാകുന്നു.

സൂചെഴുണ്ട് ലണ്ടു നായ —

ഇതു വളരെ വലിപ്പമുണ്ടാകും. വെള്ളത്തോട് ബഹുപ്രിയമാണ്. വെള്ളത്തിൽ വീണു ലാകാൻ പോന്നവരെ തന്റെ സ്വന്തം ജീവനുപേക്ഷിച്ചു രക്ഷപ്പെടുത്താൻ ശ്രമിക്കും. നേരെ നിന്നാൽ രണ്ടര അടി ഉയരമുണ്ടാകും. സാധാരണ കറുപ്പുനിറമാണെങ്കിലും കഴുത്തിലും മുഖത്തുവെട്ടെയെങ്കിലും വെള്ള നിറമുണ്ടാകും. തല പരന്നു വലിപ്പമുള്ളതും രോമം ജടപിടിച്ചതുമാകുന്നു.

സെയിണ്ട് ബർനാഡ് നായ —

ഇത് ആറടി നീളമുണ്ടാകും. കറുപ്പുനിറത്തേക്കാൾ വെള്ളനിറത്തിനു പ്രാധാന്യം കൂടും. രോമം ജടയാണ്. മാഞ്ഞുവീണു മുടപ്പെട്ടു പോകുന്ന മനുഷ്യരെ ഇവ മാന്തിയെടുത്തു രക്ഷാസ്ഥലങ്ങളിൽ കൊണ്ടുവരും. ഈ ജാതിയിൽ ചിലത് വളരെ ജനങ്ങളെ ഇങ്ങിനെയുള്ള മരണത്തിൽനിന്നു രക്ഷിച്ചിട്ടുണ്ട്.

ബ്ലഡ് ഫെരണ്ട് —

വളരെ തടിച്ച തലയും ചുളിയുള്ള നെറിയും ആകുപ്പാടെ വെറുപ്പു തോന്നിക്കുന്ന കോലവുമാണ് ഈ ജാതി നായകൾക്കു കാണുന്നത്. ഏതെങ്കിലും ഒരു വാസ

നകാട്ടി കൊടുത്താൽ, ആ വാസനയുള്ള വസ്തു എത്ര ദൂരത്തായാലും ശരി ഇവ തേടിപ്പിടിക്കും മനുഷ്യരെ കടിച്ചു കൊല്ലാൻകൂടി ഇവ മടിക്കയില്ല.

ബുറുനായ—

കാഴ്ചയിൽ വളരെ ഭയങ്കരനാണ്. നായകളിൽവെച്ചു ബുലികറഡ് ഇവക്കാണ്. സ്വഭാവത്തിൽ അത്യന്തം ക്രൂരനാണ്. പരന്ന മുഖവും, തടിച്ച തലയും, പുറത്തു കാണുന്ന പല്ലുകളും, വിസ്താരമുള്ള ശരീരവും തടിച്ച കാലും ഭേദവും, പരന്നമാറും, തടിക്കൊത്ത ഉയർമില്ലായ്മയും ചെറുതായി ഒടിഞ്ഞപോലെ തോന്നുന്ന വാലും ഈ ജാതി നായയുടെ ചിഹ്നങ്ങളാകുന്നു. വല്ലതിനേയും കടിച്ചാൽ ചിടിത്തം വിടില്ല. ദ്രോഹിച്ചാൽ യജമാനനെ ക്രൂടിക്കടിപ്പാൻ ശങ്കിക്കയില്ല. ഈ ജാതി മറ്റൊരു ജാതിയോടിണ ചേർന്നുണ്ടാകുന്ന സന്താനമാണ് ടെറിയർ ജാതി. ടെറിയർ ജാതിയിലും അനേകതരങ്ങളുണ്ട്.

കാട്ടുനായ—

കേരളത്തിൽ കാണുന്ന കാട്ടുനായകൾക്കു രാജ്യക്കാരർ ചെന്നായ എന്നാണ് പറയുന്നത്. ചുകന്ന നിറവും ജടചിടിച്ച വാലും ഇതിന്റെ പ്രത്യേകലക്ഷണമാണ്. വലിപ്പം അസാരം കുറവാണ് ഇരതെണ്ടുന്നത് ഓരോ കൂട്ടമായിട്ടാണ്. ഓരോരോ കടവുകളിൽ ഓരോ കാട്ടുനായ നിന്നു, ശേഷമുള്ളവരെ കാടിലേക്കുവോൾ, കടവിൽകൂടെ വരുന്ന മൃഗങ്ങളെ ചാടിപ്പിടിക്കും. മൃഗങ്ങളെ കൊല്ലുമ്പോഴൊന്നെ തിന്നുതൂടങ്ങും നരിയെക്കൂടി എത്രക്കൂടാൻ ഇവ മടിക്കയില്ല വലിയ മാനുകളും പന്നിക

ളം ഇവയുടെ പ്രധാനക്ഷേണങ്ങളാണ് നാട്ടുകാർ കാട്ടു നായയെ ബഹുയോമാണ് നായാട്ടുകാർ ഇതിനെ ഒരിക്കലും വെടിവെക്കയില്ല. ഇവ നായാടിപ്പിടിച്ച ജന്തുക്കളെ തിന്നുമ്പോൾ അടുത്തുവരുന്ന മനുഷ്യക്ക് ഓരോ കടി മാംസംകൊണ്ടു ചെന്നു കൊടുക്കും എന്നുകൂടി ചില ശിങ്കാരികൾ സത്യം ചെയ്തു പറയുന്നു? യഥാർത്ഥം ആരറിഞ്ഞു. കാട്ടുനായ ഒരിക്കലും മെരുക്കുകയില്ലപോലും.

ചെറുകുരുന്നൻ—(Fox)

മെലിഞ്ഞ ശരീരവും കറിയ കാലുകളും വളരെ നീണ്ട ജടയുള്ള വാലും വലിയ ചെവിയും ചുരുപ്പനിറവും ചെറുകുരുന്നന്റെ എണ്ണം പറഞ്ഞ അടയാളങ്ങളാണ്. പകൽ മടയിലോ, കുറിക്കാട്ടിലോ കിടന്നു കഴിക്കും. രാത്രി ഇരതെണ്ടാൻ വരും പ്രാണികളും ഫലങ്ങളുമാണ് ആഹാരം. വാലിന്റെ അടിയിലുള്ള ഒരു പോരത്തിൽ നിന്ന് ഒരു പ്രത്യേകതരം മൂത്ര പുറപ്പെടുന്നുണ്ട്.

കുരുന്നൻ—(Jackal)

കുഴപ്പശലക്കാരനാണെന്നു പണ്ടുപണ്ടു കേളിസമ്പ്രദിച്ച കുരുന്നനെ ഒരു നോക്കു കാണാത്തവർ ഉണ്ടായിരിക്കയില്ല. തമിഴ്നാർ കുരുന്നനെ നരി എന്നാണ് വിളിക്കുന്നത്. പ്രധാനമായി സഞ്ചരിക്കുന്നത് രാത്രിയാണെങ്കിലും പകൽ സഞ്ചരിക്കുന്നതിന്നു വിരോധമൊന്നുമില്ല. ഒറ്റയായിട്ടും ഓരോ കൂട്ടമായിട്ടും ഇവ നടക്കും. ആഹാരവിഷയത്തിൽ ഇവ വേണ്ടെന്നുവെച്ചു യാതൊരു സാധനവും ഭൂമിയിൽ ഇല്ലെന്നു പറയാം. പനമ്പഴം, മാമ്പഴം, പാകിമാങ്ങ, ഞാവൽപഴം, അരിപ്പക്കായ, വെള്ള

രിക്ക, കരിമ്പു മുതലായ സർവ്വസ്വവും ഇവ തിന്നും. കോഴി മുതലായ പക്ഷികളും ഞങ്ങളും മത്സ്യവും ശവവും ഇവക്കു ബഹുപതൃമാണ്. കരിമ്പിൻതോട്ടത്തിൽ പ്രവേശിച്ചാൽ അഞ്ചുപത്തു കരിമ്പു കടിച്ചു മുറിച്ചു നിലത്തിട്ടതിൻ ശേഷം മാത്രമേ ഒന്നു തിന്നാനാരംഭിക്കുകയുള്ളൂ. കാപ്പിയുടെ പഴുത്ത കായകൂടി ഇവറ്റു വയനാട്ടിൽനിന്നു തിന്നതായിക്കണ്ടിട്ടുണ്ട്. എല്ലാ രാത്രിയും ഓരോ വീട്ടിൽ വന്നു കോഴിക്കൂട്ടു പരിശോധിക്കും. കോഴിക്കൂട്ടിന്റെ അകത്തു കേറുന്നവസരം കിട്ടിയാൽ കല്ലുണ്ണിയെപ്പോലെ എല്ലാറ്റിനേയും കൊന്നിടുകയില്ല. എത്ര അധികമുണ്ടായാലും ഒന്നിനെ മാത്രം കടിച്ചു മുപ്പൻ നടന്നുകൊള്ളും. നായകളെ വളരെ ശങ്കയാണെങ്കിലും നായക്കുട്ടികളെ വല്ലാധിത്തലിപ്പും ഇവ കടിച്ചുകൊണ്ടുപോയിത്തീന്നും. ചില സമയം പട്ടികളുമായി ഇണചേരും നായകൾക്ക് ഒന്നാമത് ഭ്രാന്ത് പിടിക്കുന്നത് ആ സുഖക്കേടുള്ള കുറുക്കന്മാരുടെ കടിയേറ്റിട്ടാണ് പോലും. കെട്ടിയിട്ടിട്ടാൽ കുറുക്കൻ ചത്തപ്പോലെ കിടന്നുകളയും. എത്ര തല്ലിയാലും ശബ്ദിക്കില്ല. ശ്വാസമുണ്ടെന്നുതന്നെ ഒരാൾക്കു തോന്നുകയില്ല. ഒരു ടിപ്പസം തല്ലുകൊണ്ടു മരിച്ചുപോയി എന്നു വിചാരിച്ച ഒരു കുറുക്കനെ വാലും പിടിച്ചു രണ്ടുമൂന്നു ഫല്ലോങ്ങ് ഇഴിച്ചുകൊണ്ടു വന്നു, ഒരേടത്തിട്ടു കഴികഴിക്കാൻ നോക്കുമ്പോൾ കുറുക്കൻ പെട്ടെന്നെഴുന്നേറ്റു ഓടിക്കളഞ്ഞത് ഞാൻ കണ്ടിട്ടുണ്ട്. രണ്ടു മൂന്നെണ്ണം ഒന്നിച്ചുകൂടി ആട്ടിനെ പിടിക്കും. ആ സമയത്ത് ഒറ്റക്കാക്കെങ്കിലും അടുത്തു ചെന്നാൽ ആ ആളുടെ നേരെ പല്ലം ഇട്ടി

ച്ച ചെല്ലം. തരം കിട്ടിയാൽ മനുഷ്യക്കുട്ടികളേയും കുറുക്കൻ കടിച്ചുകൊണ്ടുപോയിത്തീന്നുകളയും വടക്കേ മലയാളത്തിൽ ഒരു കുറുക്കൻ ഇതിലും വലിയ അക്രമങ്ങൾ നടത്തിട്ടുണ്ട്. ഒരു ദിവസം രാത്രി പുറത്തു കിടന്നിരുന്ന, പതിനാലു വയസ്സു പ്രായമുള്ള ഒരു കുട്ടിയെ ഒരു കുറുക്കൻ വന്നു കടിച്ചു പഠിച്ചതിനാൽ തുടങ്ങി. കുട്ടി നിലവിളിച്ചപ്പോൾ വാതിലും തുറന്നു തള്ള പുറത്തു വന്നു. കുറുക്കൻ തള്ളയെക്കുടിപ്പാൻ ചെന്ന് അകറ്റി നിർത്തി. തള്ള നിലവിളിച്ചു. അപ്പോൾ തള്ളയുടെ സഹായത്തിനാളുകളെത്തുമെന്ന നിശ്ചയമുണ്ടായിരുന്ന കുറുക്കൻ ചുരുങ്ങിയ അവസരത്തിൽ വലിയ ലാഭം കിട്ടട്ടെ എന്നുവെച്ച് ആ സാധുക്കുട്ടിയുടെ മാംസം ക്ഷണം ക്ഷണം കടിച്ചു പറ്റിച്ചുതിന്നു തുടങ്ങി. ആളുകൾ, വന്നു നോക്കുമ്പോൾ രക്തത്തിൽ മുഴുകിക്കുട്ടി മരിച്ചതായും തുടയുടെ മാംസം ഒട്ടുകാലും തിന്നുപോയതായും കണ്ടു. ഇങ്ങിനെ രണ്ടു മൂന്നുവസരങ്ങളിൽ മനുഷ്യക്കുട്ടികളെ കൊല്ലാൻ സാധിച്ച ഈ കുറുക്കൻ സാമാന്യത്തിലധികം ധീരനായി, മനുഷ്യനെക്കേവലം വകവെക്കാതായി. ഒരിക്കൽ ഒരു വിജനമായ നിരത്തു വഴിയിൽകൂടെ ഒരു മാപ്പിള തനിയെ പോകുമ്പോൾ തന്റെ മുമ്പിൽ ചാടിവീണത് നമുക്കു കുറുക്കനായിരുന്നു. കുറുക്കനല്ലെ എന്നു വിചാരിച്ച മാപ്പിള കൈകൊണ്ടതിനെ തെളിപ്പാൻ ഭാവിച്ചപ്പോൾ, അതു കൂട്ടാക്കാതെ പല്ലം ഇളിച്ച മാപ്പിളയെ തടഞ്ഞു നിർത്തി. കുറുക്കൻ മെല്ലെ ഒരു ശബ്ദം ഉണ്ടാക്കിയപ്പോൾ വേരേയും അഞ്ചാറു കുറുക്കന്മാരെത്തി. തന്നെത്തമത്താനാണ്

ഇവയുടെ പുറപ്പാടെന്നു കണ്ടപ്പോൾ മാപ്പിള നിലവിളി
ച്ചു. ആളുകൾ വരുന്നതു കണ്ടപ്പോൾ കുറുക്കുമ്പോൾ സ
മീപമുണ്ടായിരുന്ന കുറിക്കാടുകളിൽ ചെന്നൊളിച്ചു. ഇ
നി ഇവനെ വെച്ചേക്കാൻ പാടില്ലെന്നു കരുതി നാട്ടുകാർ
അന്നുതന്നെ അവനെ അവന്റെ ചങ്ങാതിമാരോടുകൂടെ
കൊന്നു.

ചെന്നായകൾ—

ചില ജാതി നായകളെ ഒഴിച്ചാൽ ചെന്നായയാണു
നായവംശത്തിൽപെട്ട ജന്തുക്കളിൽവെച്ചു ഏറ്റവും വല
പ്പമുള്ള ജന്തുക്കളെന്നു പറയാം. സ്വഭാവത്തിൽ ഇത്ര
ശ്രമം ഭയങ്കരമായ മറ്റൊരു മൃഗത്തെ കാണാൻ പ്ര
യാസമാണ്. ശക്തിയുള്ള പല്ലും ജടയൻ വാലും ഇവയു
ടെ മുഖ്യലക്ഷണമാണ്. ചെന്നായ കാടുകളിലും മൈതാ
നികളിലും അധിവസിക്കുന്നു. സാധാരണ ഒറ്റക്കോ ഇ
ണയായിട്ടോ മാത്രമേ നടക്കാറുള്ളൂ എങ്കിലും ചില കാല
ത്തു വലിയ ഓരോ കൂട്ടമായിട്ട് സഞ്ചരിക്കുന്നു. റഷ്യാരോ
ഷ്യത്തിലെ ചെന്നായകൾ ചെയ്ത കൂട്ടുന്ന അഴിമതികൾ
വിസ്തരിക്കുന്നതായാൽ ഒരു വലിയ പുസ്തകംതന്നെ എഴു
തേണ്ടിവരും. 1875-ൽ റഷ്യയിൽനിന്നു 161 ജനങ്ങളെ
അവിടെയുള്ള ചെന്നായകൾ കൊന്നുതിന്നിട്ടുണ്ട്. അ
മേരിക്കയിൽനിന്നു വെറും രണ്ടു ചെന്നായകൾ ഒരൊറ്റ
രാത്രിയിൽ പതിനാറാടുകളെ കൊന്നിട്ടുണ്ട്. ചെന്നായ
ചില സമയത്തു ശവവുംകൂടിത്തിന്നും. തരത്തിന്നു കിട്ടി
യാൽ പക്ഷികളേയും ഇവ ബാക്കിവെക്കയില്ല. ഗതി
കെട്ടാൽ എലിയും തവളയും മരങ്ങളുടെ പൊടിപ്പും ക

ക്കെ ഇവക്കു ഭക്ഷണമാകും. മരപ്പൊത്തുകളിലും ഗുഹകളിലും ഇടതുന്ന് കുറിക്കാടുകളിലും ഇവറ്റു ചെന്നു കൂടുന്നു. ഒരു പേരിൽ ആറു മുതൽ പത്തുവരെ കുട്ടികളുണ്ടാകും. ചെന്നായയുടെ ശബ്ദം ഒരു തരം ഓരിയാണ് ഒരൊറ്റപ്പെന്നായ കരയുന്നതു കേട്ടാൽ, പത്തമ്പതു ചെന്നായ ഒന്നിച്ചു കരയുന്നുണ്ടെന്നു തോന്നിപ്പോകും. നാട്ടുനായകളുമായി ഇടപെട്ടാൽ ചെന്നായ കരക്കാൻ പഠിക്കും. ചെന്നായകൾ പിന്തുടന്നാൽ മാൻ, വെള്ളമുള്ളി ദിക്കുനോക്കി അതിൽ ചാടുന്നു. ഐക്യവെച്ചാൽ ചെന്നായ അത്ര ക്ഷണം കടുങ്ങി എന്നുവരില്ല. അഥവാ കടുങ്ങിയാൽ ചത്തപോലെ കിടക്കും. ഇതൊക്കെയാണ് ചെന്നായകളുടെ സാമാന്യലക്ഷണങ്ങൾ.

ഇന്ത്യൻ ചെന്നായ --

ഇതിനെ കേരളത്തിൽ കാണുകയില്ല. ഇവിടുത്തുകാർ വിളിച്ചുവരുന്ന ചെന്നായ ഒരു തരം കാട്ടുനായ മാത്രമാണ്. ഹിമാലയത്തിന്റെ അടുത്ത തെക്കു ഭാഗങ്ങളിലാണ് ഇവയുടെ അധിവാസം. “ഹിമാവാൻ തന്റെ തെക്കേപ്പറ്റത്തെപ്പൊരുങ്കാട്ടിൽ” എന്നതന്നെ പറയാം. ഓരോ കൂട്ടത്തിൽ 6 മുതൽ 8 വരെ ജന്തുക്കളുണ്ടാകും. ഇവ ഓരിയിടുകയും കരക്കുകയും ചെയ്യും. രണ്ടു മൂന്നെണ്ണം ഒന്നിച്ചുകൂടി മനുഷ്യരേയും കൊന്നുതിന്നും. കൊല്ലുന്നോറും ഓരോ ഗ്രാമത്തിൽനിന്നു വളരെ കുട്ടികളെ ഇവറ്റു കടിച്ചുകൊണ്ടു പോകുന്നു. ഒരു മൈതാനിപോലെ പരന്ന സ്ഥലത്തിന്റെ ഒത്ത നടുക്ക് ഒരു കഴികഴിച്ചു തങ്ങളുടെ കൂട്ടക്കാരിൽ ഒരുവനെ അതിൽ നിർത്തി, ശേഷമുള്ള

വരവ് പുറപ്പെടുവിക്കുകയും കോട് തെളിച്ചു മുറയ്ക്കുകയും ഈ കഴിയുടെ അടുക്കെക്കൂടി കൊട്ടിക്കൊണ്ടു വരും. അപ്പോൾ മുൻകൂട്ടി അവിടെ കാത്തിരിക്കുന്ന ചെന്നായ ഇഷ്ടപോലെ കൊന്നിനെ പിടിച്ചു കൊന്നിടും. ഇന്ത്യൻ ചെന്നായയുടെ പ്രധാനാഹാരം ആണ്.

മിമളപ്പെന്നായ --

മനുഷ്യരെക്കൊന്നും വളരെ അടുക്കെ വരും. ഒരു കയ്യിൽ ഒരു കത്തി ഉളിപ്പിച്ചു, മറേക്കയ്യിൽ ഒരു മാംസക്കഷണം കാട്ടിയാൽ ഇവർ അടുത്തു വരും അപ്പോൾ അതിനെ ക്ഷണംകൊണ്ട് കത്തിക്കിരയാക്കും. ഇതൊരിക്കലും മനുഷ്യരെ ദ്രോഹിപ്പാൻ പുറപ്പെടാറില്ല. ദക്ഷിണപ്രവിശിയാണ് ഇവയെ കാണുന്നത്.

കരടിയുടെ ചെറിയ ചാച്ചക്കാരൻ.

പൂച്ചക്കുരടി—(Punda)

കണ്ണുവളരെ ചെറുതായും മൂക്കു കുറഞ്ഞിട്ടും കാലിന്റെ ഉള്ളനടികൾ നല്ലവണ്ണം നിലത്തു പതിയുന്നതായും, വാലിന്മേൽ പട്ടകൾപോലെ കുറച്ചു മോതിരങ്ങൾ ഉള്ളതായും വടക്കെ ഇന്ത്യ അധിവാസമാക്കിയും ഇരിക്കുന്ന പൂച്ചയോളം വലിപ്പമുള്ള ഒരു ജന്തുവാനിത്. പൂച്ചക്കുരടിയുടെ നിറം ചുവപ്പാണ്. ദേഹം രണ്ടടിയും വാൽ 17 ഇഞ്ചും നീളമുണ്ടാകും. ആഹാരവിഷയത്തിൽ സസ്യങ്ങൾ മാത്രമെ ഇഷ്ടമുള്ളൂ. നിലത്തിൽനിന്നു തീരം ഗുഹകളിൽ അവാസവുമാണെങ്കിലും ഇവയ്ക്കു മരം കേറാൻ വളരെ വൈഭവമുണ്ട്. ക്രോധംവന്നാൽ പൂച്ച

യേപോലെ ചീറ്റുകയും ചെല്ലുകയും ചെയ്യും. ഒരു മരപ്പൊത്തിലോ ഗുഹയിലോ കടന്നുകൂടി പൂച്ചക്കുരടി ഒന്നരണ്ടു കുട്ടികളെ പ്രസവിക്കും. കുറേക്കാലത്തോളം കുട്ടികൾക്ക് എഴുന്നേറ്റു നടപ്പാൻ സാധിക്കയില്ല. ഈ ജന്തുക്കൾ ചിലപ്പോൾ രാത്രിയായാൽ വീടുകളിൽ കടന്നു പാലും വെണ്ണയും കടുതിന്നുംപോലും. ഇവ ക്ഷണത്തിൽ മെന്തെങ്ങും.

കീരിക്കുരടി— (Raccoon)

ഇവ അധിവസിക്കുന്നത് അമേരിക്കാരാജ്യത്തിലാണ്. ശരീരം കറുത്തു നില്ക്കുന്നതും മുഖം ക്രുന്തിട്ടാണ്. വാലിന്മേൽ അഞ്ചു കുറുപ്പുവരകൾ ഉണ്ട്. ചെവി ചെറിയ വൃത്തംപോലെ ഇരിക്കും. നടക്കുമ്പോൾ കാലിന്റെ ഉള്ളിൽ മുഴുവൻ നിലത്തുകൊള്ളുന്നില്ല. എങ്കിലും നിലയ്ക്കുമ്പോൾ മുഴുവൻ കൊള്ളും. ദേഹം 22 ഇഞ്ചും വാൽ പത്തിഞ്ചും നീളം കാണും. ഏറ്റവും നന്നായ ഈ ജന്തു 25 റാത്തൽ തൂക്കമുണ്ടാകും. കാറുള്ള ദിവസങ്ങളിൽ പകൽ നടക്കുകയല്ലാതെ മറൈരിക്കലും പകൽ ഇരതെങ്ങാൻ വരികയില്ല. ചുണ്ടെലി, പക്കി, മുട്ട, ആമ, തവള, മീൻ, ചെമ്മീൻ, അച്ച, ചെറുപ്രാണി, പഴം, വിള മുതലായ എല്ലാ കൂട്ടവും ഇവ തിന്നും. ഇതൊന്നും പോരാഞ്ഞിട്ടു തരംകിട്ടിയാൽ, പോരുന്ന കോഴികളെ കൊന്നുതിന്നാനും ഇവ മടിക്കയില്ല. മരംകൊൻ വൈഭവമുള്ളപ്പോലെ തിന്നാനും ഇവയ്ക്കു നല്ല പിടിത്തമുണ്ട്. ഇവ കൂടുന്നതും പ്രസവിക്കുന്നതും മരത്തിന്മേലുള്ള പൊതു

കളിലാണ്. കൂട്ടംകൂട്ടമായിമാത്രമെ ഇവ സഞ്ചരിക്കുകയുള്ളൂ. 4 മുതൽ 6 വരെ കുട്ടികളെ തള്ള എപ്രിൽമാസത്തിൽ പ്രസവിക്കും. വഴിയെ ചെന്നാൽ കീരിക്കരടി മരത്തിന്മേലാണ് ഉടനെ പാഞ്ഞുകേറുന്നത്.

തീറ്റിച്ചാപ്പൻ—(Glutton)

മുഖം ഒരു ചെറിയ കരടിയുടേതുപോലെയാകുന്നു. വാരിഭാഗത്തിലുള്ള രോമം നീണ്ടിട്ടാണ്. വാൽ ചെറുതും നീണ്ട രോമങ്ങളുള്ളതുമാകുന്നു. ഒരു ഭാഗത്തിൽനിന്നു നോക്കിയാൽ മുഖത്തിന്റെ അറ്റം വളരെ നീണ്ടിട്ടാണെന്നു കാണും. ഭേഹത്തിന് ഒരുമാതിരി സ്ഥൂലത ഉണ്ട്. നടക്കുമ്പോൾ ഉള്ളനടി ഇഴ്ത്തിമുക്കുലും നിലത്തു പതിപ്പിക്കും. ആകപ്പാടെ നോക്കിയാൽ ഇത് ഒരു കരടിക്കുട്ടിയാണെന്നു തോന്നും. ഈ ജന്തുവെ സാധാരണ കാണുന്നത് അമേരിക്കയിലെ ഐക്യരാജ്യങ്ങളിലാണ്. ഇത് ഇരതെണ്ടുന്നതു രാത്രിയാണ്. ആവിശ്യം നേരിട്ടാൽ മരത്തിന്മേൽ കേറും. ഇവറ്റു ഒറ്ററക്കെ നടക്കുകയുള്ളൂ. കരടികൾ ഒഴിച്ചുപോയ ഗുഹകളിൽ കിടന്നുറങ്ങിട്ടാണ് ഇവ പകൽ കഴിക്കുന്നത്. ജൂൻ, ജൂലായി, മാസങ്ങളിൽ ഓരോന്ന് അഞ്ചോളം കുട്ടികളെ പ്രസവിക്കും. കുട്ടിയൊന്നിച്ചുള്ള പ്പേരും, തള്ള അടുക്കെ വരുന്ന സകല ജന്തുക്കളെയും അതിധീരതയോടെ എടുക്കും. തന്നിക്കുകൊല്ലാൻ കഴിയുന്ന എല്ലാ ജന്തുക്കളെയും തീറ്റിച്ചാപ്പൻ കൊന്നുതിന്നും. ശവം തിന്നാൻകൂടി ഇവയ്ക്ക് അറപ്പുകാണുന്നില്ല. തീറ്റിച്ചാപ്പൻ, മടകൾമാന്തി, ചെറുകുരുകൻ മുതൽ മുതലായ ജന്തുക്കളേയും പിടിച്ചുതിന്നും.

തീറ്റിച്ചുപ്പന്ന് ഒടുങ്ങാത്ത വിശപ്പാണ്. കൊല്ലപ്പെട്ട കാണുന്ന ജന്തുക്കളെ തിന്നാനാണ് ഇവയ്ക്ക് അധികവാസന കാണുന്നത്. മറ്റു ജന്തുക്കളെ പിടിപ്പാൻ വെച്ചു കണികൾ, ഇവ തങ്ങൾക്ക് അബലമൊന്നും പിണയാതെ കടിച്ചു മുറിച്ചു, അതുകൂടെ വെച്ചു കാണുന്ന തീൻപണ്ടങ്ങൾ ഇവ തിന്നുതീർക്കുന്നു. ഇവയ്ക്ക് ഒരു പറയത്തക്ക വിശേഷവിധി ഉണ്ട്. ഇവയ്ക്കു യാതൊരുപയോഗത്തിനും കൊള്ളാത്ത സാധനങ്ങൾ ഇവ ആരും അറിയാതെ കട്ടുകൊണ്ടുവന്ന് എവിടെയെങ്കിലും കഴിച്ചിട്ടുള്ളതും. “പ്രയോജനസ്തരില്ലാത്ത കർമ്മത്തിന് അധികമാധുര്യമുണ്ടായിരിക്കാം” മറ്റു ഞാനെന്തു പറയട്ടെ. ഒരു ശിങ്കാരിയുടെ തോക്കും കത്തിയും വെപ്പുപാത്രങ്ങളും കമ്പിളിയും ഇവ കട്ടുകൊണ്ടുപോയിക്കഴിച്ചിട്ടുതായി അറിവു കിട്ടിയിട്ടുണ്ട്.

പിനാറി—(Skunk).

ദേഹം കറുത്ത നിറമാണെങ്കിലും പുറത്തു വെള്ളവരകൾ ഉണ്ട്. വലിപ്പത്തിൽ ഒരു പൂച്ചയോളം ഉണ്ടാകും. ദേഹത്തിന്റെ നീളം ഒരുടിയാണ്. നീണ്ട രോമം കൊണ്ടു തടികൂടിപ്പോയ വാൽ നടക്കുമ്പോഴൊക്കെ പൊന്തിച്ചു, പുറത്തിന്റെ മേൽഭാഗത്തുനില്ക്കുവാൻ തക്കവണ്ണം വളച്ചുപിടിക്കുന്നു. ചില തരങ്ങൾക്കു നെറ്റിമേൽ വെളുത്തുനീണ്ട ഓരോ പൊട്ടും കാണാം. ഇവയ്ക്കു മരം കേറാൻ നല്ല ശീലമുണ്ട്. ഇവയുടെ ദേഹത്തിൽനിന്ന് ഒരു ദുർഗ്ഗന്ധമുള്ള സാധനം പുറപ്പെടുന്നതുകൊണ്ടു മറ്റു ജന്തുക്കൾ ഇവയെ തൊടാൻ വരില്ല. ഈ ഒരായുധം ഉ

ജതുക്കൊണ്ട് ഇവ മനുഷ്യരെക്കൂടി വകവെക്കാറില്ല. ഈ ധൈര്യത്തിന്റെ ഫലമായിട്ടു പാതമേൽകൂടെ രാത്രി ലാത്തുന്ന വളരെ ജന്തുക്കൾ വണ്ടികേറിപ്പോയിട്ടു ചത്തുകിടക്കുന്നതു കാണാം. എലി, അരണ, തവള, മുട്ട ഇവയാണ് മുഖ്യക്ഷേണം. ചെറുപ്രാണികളെയും എന്നുവേണ്ട പോറ്റുന്ന കോഴികളെയും ഇവ തിന്നും. കെണിവെച്ചാൽ ഇതു ക്ഷണം പിടിക്കാൻ കഴിയുന്ന ജന്തു വേറെ ഉണ്ടോ എന്നു സംശയമുണ്ട്. മറ്റു ജന്തുക്കൾക്കുവേണ്ടി വെച്ച കെണിയിലുംകൂടി വീണ്ടുകാണുന്നതു പീനാരികളായിരിക്കും. നിലത്തുള്ള മടകളിലൊ മരപ്പൊത്തുകളിലൊ, ഇതു കൊല്ലത്തോറും അഞ്ചാറു കുട്ടികളെ പ്രസവിക്കും. ഇവയുടെ മാംസം വളരെ രുചിയുള്ളതാണെന്നു പറയുന്നു. ദുർഗ്ഗന്ധമുള്ള സാധനം വരുന്നതു വാലിന്റെ മുട്ടിന്റെ അടിയിലുള്ള ഒരു തുളയിൽനിന്നാണ്. ഇവയെ എത്രത്താലൊ, അല്ല ഇവ കോപിച്ചാലൊ ഈ സാധനം യഥേഷ്ടം പുറത്തു തള്ളിത്തെറിപ്പിക്കുവാനുള്ള ശക്തി ഇവയ്ക്കുണ്ട്. ഒരു പീനാരി, തന്റെ ദുർഗ്ഗന്ധമുള്ള നീർ പതിനാറടി അകലെ തെറിപ്പിച്ചതായിക്കണ്ടിരിക്കുന്നു. ഈ നീരിൽനിന്ന് ഒരാവി പുറപ്പെടാറുണ്ട്. ഇതു മണത്താൽ തൊണ്ട വീങ്ങിപ്പോകുമെന്നു പറയുന്നു. ഈ സാധനം കുറെ നല്ലവണ്ണം മണക്കുന്നതായാൽ ഒരു ജന്തു ശ്വാസമുട്ടി ബോധംകെട്ടു ക്രമേണ മരിച്ചുപോവാനിടയുണ്ടെന്നു ഡോക്ടർ മേറിയംസാസ്ത് വിശ്വസിക്കുന്നു. പീനാരിയുടെ ദുർഗ്ഗന്ധ സാധനം അസാധാരണമായി ഒരു കാച്ചാ

ഏഴുപ്രാവശ്യം അലക്ഷിക്കഴിഞ്ഞിട്ടുകൂടി, ആ ഒറ്റസ്ഥം കേവലം പൊയ്ക്കൊണ്ടിരുന്നായിരുന്നില്ലപോലും.

ചെറുനിലക്കരടി—(Badger).

ഇവയുടെ തോൽ വളരെ ചുളിഞ്ഞുകിടക്കുന്നതുകൊണ്ടു ദേഹം ഏതുഭാഗംപിടിച്ചാലും, ഇവയ്ക്കു തിരിഞ്ഞുകുടിപ്പാൻ കഴിയുന്നു. കാലും കവിളും കുറഞ്ഞു ദേഹം വെളുത്തുചിരിക്കും. രണ്ടരങ്ങടി നീളമുള്ള ഒരു നിലക്കരടിയുടെ വാൽ ഏഴിഞ്ചുനീളവും, ദേഹത്തിന്റെ ഘനം 30 റാത്തലും കാണും. ഇവയെ വടക്കു ഇന്ത്യയിലും യൂറോപ്പിലും കാണും. വൃക്ഷങ്ങളാൽ ഇടതിങ്ങിയ കാട്ടിൽ ഇവ മടയുണ്ടാക്കി അതിൽ കൂടുന്നു. ഇവയുടെ പ്രധാന ഘാതം ചെറുജന്തുക്കളാണെന്നിരിക്കിലും തേനോടു ബഹു പ്രതിപത്തിയാണ്. നിലക്കരടി മൂന്നുനാലു കുട്ടികളെ പ്രസവിക്കും. ചിലപ്പോൾ അതേ മടയിൽതന്നെ ചെറുകുറുക്കന്മാരെ പ്രസവിക്കാനനുവദിക്കുകയും ചെയ്യും.

ചെറിയ നീക്കരടി.

കാൽവിരലുകൾ താഴ്ന്നതിന്റെ കാര്യംപോലെ തോൽപാടുകൊണ്ടു മൂടപ്പെട്ടിരിക്കും. നഖങ്ങൾ ചെറുതായി, വളഞ്ഞു, മുച്ചുകറഞ്ഞവയാകുന്നു. തല വളരെ പരന്നിട്ടും ചെവി വളരെ ചെറുതായിട്ടുമാണുള്ളത്. കഴുത്തു നല്ല തടിയുള്ളതാണ്. വാൽ സാമാന്യം നീണ്ടിട്ടാണ്. കാലുകൾക്കു നീളം നന്നാകുന്നതും. രോമം തടിച്ചതാണെന്നിരിക്കിലും വളരെ മൃദുവായതാണ്. മീതെ കരിമ്പുകല്പനിറവും ചോടെ വെണ്ണിർനിറവും കാണും. പരന്ന വാലിന്റെ കൂടെ തടിച്ചിട്ടാണ്. ദേഹത്തിന്റെ ദീർഘവും

കഴുത്തിന്റെ തടിയും ഇവയുടെ വെള്ളത്തിൽകൂടെ അതി ശീലമായി ഗതാഗതം ചെയ്യുവാൻ സഹായിക്കുന്നു. രോഗത്തിന്റെ വിശേഷതകൊണ്ടു ശീതം ശരീരത്തെ ഒരിക്കലും ബാധിക്കുന്നില്ല. അഞ്ചുപത്തുജാതി നീക്കരടികൾ ഉണ്ട്. വലിയതു ബ്രസിൽരാജ്യത്തും ചെറിയ രണ്ടുജാതി തെക്കൻ അമേരിക്കയിലും ഇന്ത്യയിലും അധിവസിക്കുന്നു. നീക്കരടികളുടെ പ്രധാനാഹാരം മത്സ്യങ്ങളാണ്. മത്സ്യത്തെ പിടിച്ചാൽ ആദ്യം തല തിന്നുകയും, അവിടുന്ന് തുടങ്ങി വാൽവരെ തിന്നുകയും പിന്നെ വാലിന്റെ അറ്റം ഇട്ടുകുളകയും ചെയ്യുന്നു ഇവറ്റു വേണ്ടാതേയും മത്സ്യങ്ങളെ കൊന്നിടും. കേരളത്തിലെ കായൽകളിലും ഒറീസയിലെ ചില്ലാതടാകത്തിലും നീക്കരടികളെ കണ്ടിട്ടുണ്ട്. ഒരു കൂട്ടത്തിൽ അഞ്ചാറെണ്ണത്തേ കണ്ടിട്ടുണ്ട്. അവ മാതാപിതാക്കന്മാരും കുട്ടികളുമായിരിക്കുമെന്നാണ് ചിലരുടെ അഭിപ്രായം. വെള്ളമുള്ള സ്ഥലത്തിന്നടുത്തുള്ള മരവേരുകളുടെ ഉള്ളിലാണ് ഇവ അധിവസിക്കുന്നത്. ഈ മടകളുടെ അരികെ മീൻമുളകളും തുളികളും സുലഭമായിക്കാണാം. ഘോരമന്തകാലത്തു മത്സ്യങ്ങൾക്കു പഞ്ചമുള്ള പ്പോൾ ഗ്രാമങ്ങളിൽ കയ്യേറി, കോഴികളെയും ആട്ടിൻകുട്ടികളെയും പന്നിക്കുട്ടികളെയും പിടിച്ചുതിന്നും. കഴക്കോഴികളെ എന്നുവേണ്ട അവയുടെ മുട്ടകളും ഇവ വിട്ടുകുളകയില്ല. എന്തിന്നു പറയുന്നു നവളകളും ചെമ്മീനുകളുംകൂടി ഈ ജന്തുക്കൾക്കു വർജ്ജ്യങ്ങളല്ല. മത്സ്യങ്ങളെ പിടിക്കുമ്പോൾ അഞ്ചാറെണ്ണം ഒന്നിച്ചുകൂടും. ഒരു കൂട്ടം മത്സ്യങ്ങളെ വളഞ്ഞിട്ടാൽ നീക്കരടികൾ ഓരോന്നായി മു

ഒക്കെയും ഓരോ മത്സ്യത്തെയും കുടിച്ചുപൊന്തിവരികയും ചെയ്യുന്നു. ആ അവസരങ്ങളിലൊക്കെ മത്സ്യത്തിന്റെ ഓരോ അംഗംമാത്രം തിന്നു, മുക്കുവും ഭാഗം ഇട്ടുകുളയുന്നു. നീക്കരടികളുടെ മീശകൾക്കു വളരെ സ്പർശശക്തി ഉണ്ടു പോലും. ഇവയെ കെണിവെച്ചുപിടിപ്പാൻ വളരെ പ്രയാസമാണ്. കോപിച്ചാൽ ഇവ കരക്കുംപോലെയുള്ള ഒരു ശബ്ദമുണ്ടാക്കും. ഒരു പ്രസവത്തിൽ രണ്ടുമുതൽ അഞ്ചുവരെ കുട്ടികളുണ്ടാകും. പ്രസവിച്ചുവീണ കുട്ടികൾക്ക് ഉടനെ കണ്ണുതുറക്കാൻ സാധിക്കയില്ല. നീക്കരടിയുടെ തോലിന്നു വളരെ വില ഉണ്ട്. യൂറോപ്യൻനീക്കരടിയുടെ ഒരു നല്ല തോലിന്ന് ഒന്നരപ്പവൻ കിട്ടും. വടക്കൻ അമേരിക്കൻനീക്കരടി നാലടിയിൽ ജാസ്സി ഭീഗ്ലമുണ്ടാകും. ശുദ്ധജലത്തിലുണ്ടാകുന്ന ചിററാക്കോഞ്ചന്മാരെ കണ്ടെങ്കിലൊരു ഇവ തിന്നാറുണ്ട്. ഇവ പുഴവഴിയായി വളരെ ദൂരം സഞ്ചരിക്കും. ഇതിന്റെ തോലിന്നു രണ്ടുപവൻ വിലകിട്ടുമത്രെ. ആ രാജ്യക്കാർ ഇവയിൽ വളരെ എണ്ണത്തെ നായാടിക്കൊല്ലുന്നു. 1875-ൽ പതിനൊന്നായിരത്തിൽ അധികം ജന്തുക്കളെ കൊന്നു തോലെടുത്തിട്ടുണ്ട്. ബ്രസിൽ രാജ്യത്തിലെ പുഴകളിൽ അധിവസിക്കുന്ന നീക്കരടിയെ ആ രാജ്യക്കാർ “അരിരഞ്ഞ” എന്ന പേർ വിളിക്കുന്നു. ഇതു വാലോടുകൂടി അഞ്ചടിയിൽ ജാസ്സി നീളമുണ്ടാകും. ഇന്ത്യാരാജ്യത്തു നഖമില്ലാത്ത ഒരു ചെറിയ നീക്കരടി ഉണ്ട്. ഇതു കഷ്ടിച്ചു രണ്ടടി ഭീഗ്ലമേ ഉണ്ടാകയുള്ളൂ. നീലഗിരിയിലും ലങ്കാദീപിലും ഇവയെ കണ്ടിട്ടുണ്ട്.

കടലുരടി.

ഇതൊക്കെ ജാതികൊണ്ടു നോക്കിയാൽ ഒന്നുതന്നെയാണ്. ശുദ്ധജലത്തിൽ അധിവസിക്കുന്നതിന്നു നീക്കം ചെയ്ത കടലിൽ അധിവസിക്കുന്നതിന്നു കടലുരടി എന്നും പേർ കല്പിച്ചതുമാത്രമാണ്. തല പരന്നിട്ടാണെങ്കിലും വഴിയിൽ ഒരു ഉരുളിച്ചയുമുണ്ട്. അവയവങ്ങളും വാലും നീളം കുറവാണ്. കാലുകൾ കൈകളേക്കാൾ എത്രയോ കുറിയതാണ്. തന്ത്രേക്കാർ ഇതിന്റെ തോൽ കൊണ്ടുള്ള കപ്പായമാണിടുന്നത്. ബെറിങ്ക് കടലിലെ ഒരു ദ്വീപിൽനിന്നു ഇവറ്റു മനുഷ്യന്മാരാൽ നിന്ദിക്കപ്പെട്ടിട്ടു കേവലം ഭട്ടങ്ങിപ്പോയിട്ടുണ്ട്. ഇവ കൂട്ടംകൂട്ടമായി കടലിലുള്ള ഓരോ ദ്വീപിലാണ് പ്രസവിക്കാൻ ഇറങ്ങുകുന്നത്. ഒരു പ്രസവത്തിൽ ഒരു കുട്ടിമാത്രം ഉണ്ടാകും. പെണ്ണിന്നു രണ്ടു മുലകണ്ണുകളിൽ ജാസ്സിയുണ്ടാകയില്ല. അഞ്ചുവയസ്സു പൂർത്തിയായാലെ ഓരൊന്നു പൂണ്ണവലിപ്പം വെക്കുകയുള്ളൂ. ഇവയ്ക്കു കടക്കു മുതലായ ഓട്ടുള്ള ജന്തുക്കളോടാണ് വളരെ പ്രിയം കാണുന്നത്. പൂച്ചക്കുട്ടികളെ പോലെ ഇവക്കും കളിപ്പാൻ വളരെ താല്പര്യമാണ്. ഇതിന്റെ ഒരൊറ്റ തോലിന്നു ഇരുനൂറു പവൻ വിലകിട്ടുമത്രേ.

കരടികൾ

ഉടലും അവയവങ്ങളും വളരെ തുടിച്ചും, വാൽ ചെറുതായും, കാലിന്മേലും കൈമേലും അഞ്ചിത് നഖങ്ങൾ തുറിച്ചുനിന്നും, നടക്കുമ്പോൾ കാലിന്റെ അടിമുഴുവനും നിലത്തുകൊള്ളിച്ചും, കണ്ടുവരുന്ന ജന്തുക്കളാണ് കരടി

കുറ. കാൽമുദ്രകളാൽ മനുഷ്യന്റേതാണെന്നു തോന്നിപ്പോകും. മിക്കകരടികളും സസ്യഭുക്കുകളാണ്. ചിലേതു പ്രാണികളേയും തിന്നും. രോമം തടിച്ചു നീണ്ടിട്ടാണ്. മനുഷ്യരെ അനാവിശ്വഭയപ്രദവിക്കാൻ മടിക്കാത്ത കൂട്ടരാണ്. കരടികളിൽ പലജാതികളുണ്ട്.

വെള്ള കരടി—(The Polar bear).

നിറം ശുദ്ധവെള്ളയും തല ചെറുതായി നീണ്ടിട്ടുമാണ്. കാലിന്റെ ഉള്ളനടിക്കുകൂടി രോമമുണ്ടാകും. കഴിഞ്ഞു വളരെ വലുതും ചെറിയവളും വെറുതാകുന്നു. ഈ കരടിയുടെ അധിവാസസ്ഥലം ഉത്തരധ്രുവമാണ്. കൊല്ലത്തോറും നോർവ്വേക്കാർ നൂറീതു വെൺകരടികളെ കൊല്ലാറുണ്ട്. വളരെ ശൈത്യമുള്ള കാലങ്ങളിൽ ഇവ ടീബ്നിറ്റ ചെയ്യാറുണ്ട്. (Hybernate). ഈ കരടികളുടെ പ്രധാനാഹാരം കടൽപ്പുഴുക്കളാകുന്നു. ഇവ മത്സ്യങ്ങളെയും ധാരാളംതിന്നും. ഉപദ്രവിക്കപ്പെട്ടാലൊ ഏതെങ്കിലും വിശപ്പു ബാധിച്ചാലോ മാത്രമേ ഇവ ആളുകളെ പ്രോഹിക്കുകയുള്ളൂ, ഇവക്കു വളരെ വേഗതയിൽ ഓടാൻ കഴിയും. വേഗതയിൽ മനുഷ്യനൊന്നും ഇതിനോടു കിടയില്ല. ഈ കരടി 600—700. റാത്തൽ ഘനമുണ്ടാകും. ഒരു പ്രസവത്തിൽ രണ്ടുകുട്ടികളുണ്ടാകും. സാധാരണ അയിസ്സിൻഖണ്ഡങ്ങളിലാണു കേറിക്കിടക്കുന്നത്. ഇവ മുങ്ങിപ്പോകുന്നിട്ടിട്ടാണ് തങ്ങളുടെ ഹൃദയുടെ അടുക്കെച്ചെല്ലുന്നത്. നിറം വളരെ വെളുത്തുതന്നെങ്കിലും മൂക്കു കുറപ്പാണ്.

കരിഞ്ചുക്കുരടി—(The brown bear)

തലയും ചെവിയും വളരെ വലുതാണ്. കഴുത്തിന്നു വളരെ ഭീഷ്മമില്ല. കാലിന്റെ ഉള്ളനടിയിൽ രോമങ്ങൾ കാണുകയില്ല. ഇതു വലിപ്പമുള്ള കരടികളിൽ ഒന്നാണ്. കട്ടിക്കരടിക്കു കഴുത്തിന്മേൽ ഒരു വെള്ളപ്പട്ട കാണാം. യൂറോപ്പിലും ഹിമാലയൻ പർവ്വതങ്ങളിലും ഇവയേ കാണാം. ഓരോകരടി എട്ടടി ഭീഷ്മമുണ്ടാകും. ഇതിന്റെ വാൽ കഷ്ഠിച്ചു രണ്ടുമുന്നിഞ്ചു നീളം കാണാം. ആണ്ഡം പെണ്ണും ചിലസമയം ഒന്നിച്ചു നടക്കുന്നതു കാണുമെങ്കിലും കരിഞ്ചുക്കുരടി മിക്ക സമയത്തും ഏകനായി മാത്രമേ സഞ്ചരിക്കുകയുള്ളൂ. ഈ കരടിക്കു കണ്ണിന്നു കാഴ്ചയും ചെവിക്കു ക്രമ്ബതയും അസാരം കുറവാണ്. എന്നാൽ മണത്തു റിവാനുള്ള ശക്തി അത്യാന്തമാകുന്നു. രണ്ടു കരടികൾ ഒരു രേഖാമലത്തു നിൽക്കുമ്പോൾ ഒന്നിനെ വെടിവെച്ചാൽ വെടിയേറാതെ തന്നെ ദ്രോഹിച്ചത് തന്റെ പഞ്ചാതിയാണെന്നു ധാരണയിന്മേൽ അതിനെ ബഹു ഭേദശ്രുത്തോടെ എത്രയും കരിഞ്ചുക്കുരടി ക്ഷണത്തിൽമെരുങ്ങും. നാട്ടുകാർ ഇവയെ ചില അഭ്യാസങ്ങളും ശീലിപ്പിക്കാറുണ്ട്.

പെരുങ്കുരടി—(The grizzly bear).

ഇത് അധിവസിക്കുന്നത് വടക്കൻ അമേരിക്കയിലാണ്. കരടികളിൽവെച്ചു ഏറ്റവും വലിയ ജാതി ഇവയാണ്. ഈ ജാതിയിൽപെട്ട ഒരു കരടി ഏകദേശം 1800 റാത്തലോളം ഘനമുണ്ടായിരുന്നു. വമ്പതേകാലടിനീളമുണ്ടായിരുന്ന ജന്തുക്കളേയും കണ്ടുകിട്ടിട്ടുണ്ട്. പ

ഞടിയിൽ ജാസ്സി നീണ്ട ജന്തുക്കളും കേവലം അപൂർവ്വമല്ല. പെരുങ്കരയിൽ മാംസത്തോടു വളരെ പ്രതിപത്തിയാണ്. മൂന്നു കാട്ടികൾ നിലുന്മാരും പെരുങ്കരയിൽ അവരവായിൽ ഒന്നിനെ എത്രത്തുകൊല്ലുന്നതുകണ്ടിട്ടുണ്ട്. മാംസംകൂടാതെ ഇവ സസ്യങ്ങളും തിന്നും. ഇവക്കു മരം കേറാൻ നല്ലവണ്ണം അറിഞ്ഞുകൂടാ. ഇവയുടെ കൈക്കു വളരെ ശക്തി ഉണ്ട്. ഈ കരടി ഒരു വലിയ കാട്ടിയുടെ കഴുത്തു ഒരൊറ്റ അടികൊണ്ടു ചൊട്ടിച്ചിട്ടുണ്ട്. മരൊറാണു ആയിരംറാത്തൽ ഘനമുള്ള ഒരു മാനിനെ എടുത്തു തന്നിരിക്കിപ്പുമുള്ള ദിക്കിൽ കൊണ്ടുപോയിട്ടുണ്ട്. വല്ലഭത്തും ഓരോമൃഗങ്ങളുടെ ശവം കൊണ്ടുയിട്ടാൽ അതു തിന്നു തീർക്കാനായി പെരുങ്കരയികൾ എത്താതിരിക്കില്ല. ആ അവസരത്തിലാണ് ഇവയെ വെടിവെച്ചു വീഴ്ത്താൻ തരംകിട്ടുന്നത്. ചിലസമയം ഈ ജന്തുക്കൾ ഒരു മരത്തോടു കൈകൾ ചാരിവെച്ചു, നിവർന്നിന്നു, അതിന്റെ തോലിന്മേൽ നഖംകൊണ്ടു മാറ്റുന്നതു കാണാം. അടുത്തു കിട്ടിപ്പോയാൽ പെരുങ്കരയി മനുഷ്യന്റെ എല്ല് നരുകിക്കുളയും.

അമേരിക്കൻ കരിങ്കരടി—(The American black bear)
 ഇതു പെരുങ്കരയിലേക്കാൾ ചെറിയ ജന്തുവാകുന്നു. തലക്കു ഉടലിനെ അനുസരിച്ചു വലിപ്പം കാണുകയില്ല. പിൻകാലുകൾ മുൻകാലുകളേക്കാൾ എത്രയോ ചെറുതാണ്. നീളം അഞ്ചടികാണാം. ആണിന്നു പെണ്ണുക്കൾ വലിപ്പമുണ്ടാകും. 600—700. റാത്തൽ തൂക്കം ഓരോന്നിന്നുണ്ടാകും. ഏലി, ആമ, തവള, മീൻ, ഉരുമ്പി, തേ

നീച്ച, തേൻ, ചെറുപഴുക്കൾ, സസ്യങ്ങൾ, കിഴങ്ങുകൾ മുതലായ എല്ലാ സാധനങ്ങളും ഇവ തിന്നും. ആട്, പശുക്കുട്ടി, പന്നി, കോഴി മുതലായ വലിയ ജന്തുക്കളേയും ഇവ പിടിച്ചുതിന്നാൻ മടിക്കാറില്ല. തിന്നാനാവശ്യമുള്ളതിനേക്കാൾ അധികം ജന്തുക്കളെ ഇവ കൊന്നിടുന്നതുകൊണ്ട് സാക്ഷാൽ മാംസഭുക്കുകളാണെന്നു തെളിയുന്നുണ്ട്. എന്നാൽ ഇത് മനുഷ്യരെ ദ്രോഹിക്കാൻ വരാറില്ല. ഇതിന്റെ കൈക്കു നല്ലബലമുണ്ട്. ജന്തുക്കളെ കൈകൊണ്ടു കഠിനമായടിച്ചിട്ടാണ് കൊല്ലുന്നത്. പന്നിമാംസത്തോടു വളരെ ഇഷ്ടമുള്ളതുകൊണ്ട് പന്നിയുള്ള സ്ഥലത്ത് ഇവ എങ്ങിനെയെങ്കിലും എത്തിച്ചേരാതിരിക്കുകയില്ല. മരത്തിന്മേൽ കേറാൻ നല്ല ശീലമുണ്ടെങ്കിലും, ഘനകൊണ്ട്, സാമാന്യം വലിയ കൊമ്പുകളിന്മേലൊന്നും പോയിക്കൂടാ. ഇതിന്റെ മട മിക്കസമയത്തും ഒരു മരത്തിന്റെ വേരിന്റെ ചോടെ ആയിരിക്കും. പൃസവിക്കുന്നത് ജനപരിയിലോ ഫ്ലൂവരിയിലോ ആണ്. ഓരോപൃസ പത്തിൽ രണ്ടോ മൂന്നോ കുട്ടികളുണ്ടാകും. ഒന്നിടവിട്ടു കൊല്ലങ്ങളിൽ മാത്രമേ ഇവ പ്രസവിക്കുകയുള്ളൂ. നായകളെക്കൂട്ടി കരിക്കരപ്പടികളെ വേട്ടയാടുന്നത് അത്ര എളുപ്പമല്ല. ഇവയുടെ ഫേമന്തകാലത്തിലെ ഭീഷ്ണിദ്രവയെന്ന ഗുഹകൾ കണ്ടുപിടിച്ച അതിൽ തീയിട്ടു പുകച്ചാൽ ഇവ പുറത്തേക്കു ചാടുകയും അപ്പോൾ മഴുത്തുണ്ടാകൊണ്ടു തലക്കു കിട്ടുന്ന ഓരോ അടിയാൽ ഇവ മരിച്ചുവീഴുകയും ചെയ്യുന്നു.

ഫിമാലയൻ കരിങ്കരടി:—

കരിങ്കരടിയെപ്പോലെ നിറം കറുപ്പാണെങ്കിലും കഴുത്തിന്റേയും നെഞ്ചിന്റേയും മദ്ധ്യത്തിൽ ഒരു വെളുത്ത പട്ട ഉണ്ട്. നീളം ഏറിവന്നാൽ ആറ് ആറര അടി ഉണ്ടാകും. ചെവി കറുവെ വെളുതാണ്. ഇത് 200-250. റാത്തൽവരെ തൂക്കംകാണും. ചിലസമയത്തു ഇതു നെരെ കൊണ്ടു വളരെ തടിക്കുന്നുണ്ട്. ഫിമാലയൻകരിങ്കരടി കൊടുങ്കാടുകളിൽ മാത്രമെ അധിവസിക്കുകയുള്ളൂ. ഇവൻ ഒരു സസ്യബുക്കാണ്. രാത്രിയായാൽ കൃഷികൾവന്നു കൊള്ളുയിടും. പഴമുള്ള വൃക്കങ്ങളിന്മേൽ കരണ്ടുകളെ പോലെ കേറിയിരിക്കും. ഇവന്റെ ചെവിക്ക് നല്ല ക്രമം ത ഉണ്ട്. മനുഷ്യരെ ദ്രോഹിക്കാൻ ഇവന്നു യാതൊരു ചാഞ്ചല്യവും കാണുന്നില്ല. പ്രകൃതികൊണ്ട് നോക്കിയാൽ മഹാകൂരനാണ്. കൃഷികളിൽ വരുമ്പോൾ നാട്ടുകാർ വെറും വടിയുമെടുത്തു ഇവയെ ഓടിക്കുന്നതുകൊണ്ട്, നാട്ടുകാരുടെ ദേഹത്തിന്മേൽ ഇവയുടെ കടിയുടേയും മാന്തലിന്റേയും പാടുകൾ അനവധി കാണും. ഈ കരടി മരംകേറുന്നത് കൂടാതെ വിശേഷമായി നീന്തുകയും ചെയ്യും. ഒരു പ്രസവത്തിൽ രണ്ട് കുട്ടികളുണ്ടാകും.

മലയൻ കരടി:—

ഇതു കറുത്തനിറത്തിൽ ഏതായാ ചെറിയ ഒരുതരം കരടിയാണ്. ചെവി ചെറുതും നാവ് വളരെ നീളമുള്ളതുമാകുന്നു. നീളം 4. 4½. അടിയിൽ ജാസ്സികാണുകയില്ല. പെൺകരടി 3½ അടി നീളവും 60. റാത്തൽ തൂക്കവുമുണ്ടാകും. കാടുകളാണ് മുഖ്യമായ അധിവാസ

സ്ഥലം. ഇവക്കു മരത്തിന്മേൽ കേറാൻ വളരെ സാമർത്ഥ്യമുണ്ട്. പഴങ്ങളാണ് പ്രധാനാഹാരമെങ്കിലും തരത്തിനു കിട്ടുന്ന പക്ഷികളേയും മറ്റു ചെറിയ ജന്തുക്കളേയും പിടിച്ചു തിന്നാതിരിക്കയില്ല. തേനോടു വളരെ വാത്സല്യമാണ്. ചെറുപ്പത്തിൽ കിട്ടിയാൽ ഇത് ക്ഷണം മെരുക്കും.

ഭാലു അല്ലെങ്കിൽ അശ്വാൽകരടി—

ഇതു വളരെ വിരൂപിതായ ഒരു ജന്തുവാകുന്നു. നഖങ്ങൾ നീണ്ടു ശക്തിയുള്ളവയാണ്. മറ്റൊല്ലാകരടികളേക്കാളും ഇതിന്റെ മുഖം വളരെ നീണ്ടിട്ടാണ്. രോമം വളരെ നീണ്ടിട്ടും, ചുമലിൽ രോമത്തിന്നു നീളം കരെ ജാസ്സിയായിട്ടുമാണ് കണ്ടുവരുന്നത് ഇത് ഏകദേശം ആറടിനീളവും 300. റാത്തൽ ഘനവുമുണ്ടാകും. ഇവയെ കാണുന്നത് ഇന്ത്യയിലും ലങ്കാദീപിലുമാണ്. സാധാരണ കററിക്കാടുകളിലും മരങ്ങളിന്മേലും കുന്നുകളിന്മേലും അധിവസിക്കുമെങ്കിലും മഴക്കാലത്തും ഉഷ്ണകാലത്തും മടകളിൽ കടന്നുകൂടാൻ ഇവക്കു വളരെ ഇഷ്ടമാണ്. പാറകളുടെ ഇടകളിലുള്ള ഗുഹകളും ഇവക്കു വർണ്യങ്ങളല്ല. ഭക്ഷണാവിശ്രമമായി രാത്രിയാണു സഞ്ചരിക്കുന്നത്. മരങ്ങളിന്മേൽ ഒരുവക കേറുമെങ്കിലും, ഈ കാര്യത്തിൽ വളരെ സാമർത്ഥ്യമില്ലെന്ന് ഇവക്കിടക്കിടെ നേരിടുന്ന പതനങ്ങൾ കാണിക്കുന്നു. പഴങ്ങളും പൂക്കളും പ്രാണികളും തേനും ഇവയുടെ പ്രധാനാഹാരമായെണ്ണം. ഫ്ലൂവരി മാച്ച് മാസങ്ങളിൽ മോവാമരത്തിന്റെ തടിച്ച ചുക്കുന്ന പൂക്കൾ അസംഖ്യങ്ങളായി ഓരോരോരാത്രി ചോടെ വീണുകിടക്കു

നങ്ങളാകും. കാട്ടുജന്തുക്കളിൽ പലതിനും ഈ പൂക്കൾ ആഹാരമായിത്തീരുമെങ്കിലും ഭാലുവെപ്പോലെ ആ സമയത്തു മറ്റു യാതൊന്നും കൃതാത്മപ്പെടുന്നില്ല. ചെളികളും വണ്ടികളും പൂക്കളും ഇവയുടെ ആഹാരമായിത്തീരുന്നതുകൂടാതെ ചിതളുകളെ ഇവ കണ്ടെത്തു ബാക്കിവെക്കയില്ല. പുറകുണ്ടാൽ മാന്താതെ വിടില്ല. മുഖം ആകൃതിയിൽ ഇട്ടുമേലോട്ടു ശ്വാസംവലിക്കുന്ന ശബ്ദം 200 വാദ അകലെ കേൾക്കാവുന്നതാണ്. പുറം തുറന്നതും, പുറവീന്മേൽ നഖങ്ങളുടെ അടയാളങ്ങൾ ഇരിക്കുന്നതും കാണുമ്പോൾ ഭാലു അവിടെയങ്ങാനും ഉണ്ടായിരിക്കണം എന്നു തീർച്ചയായിട്ടും അനുമാനിക്കാം. ഭക്ഷണം കഴിഞ്ഞു ഗുഹകളിൽ കിടന്നു, കാൽനഷ്ട, ഒരു വക മുട്ടുപോലെയുള്ള ശബ്ദമുണ്ടാക്കുന്നതു എല്ലാകരടികളുടേയും സ്വഭാവമാണ്. ഭാലു ചിലസമയത്തു കള്ളിന്റെ പാനികളെടുത്തു കള്ളുകുടിച്ചു വളരെ മത്തനാകാറുണ്ട്. കരിമ്പിൻ തോട്ടത്തിൽകടന്നു കൃഷിക്കാർക്ക് വളരെ നഷ്ടം വരുത്താനും ഭാലുവിനു മടികാണുന്നില്ല. ഇവന്റെ കണ്ണിനും ചെവിக்கும் നല്ല ക്രമമുണ്ടല്ല. ദൂരെനിന്നു ആളുകളുടെ ശബ്ദം കേട്ടു നോക്കുന്നതുകാണുമ്പോൾ കാഴ്ച നല്ലവണ്ണമില്ലെന്നു പ്രത്യക്ഷമാകും. എന്നാൽ മണത്തറിവനുള്ള ശക്തികൾ ഉണ്ടായിട്ടുണ്ട്. ഒരു പ്രസവത്തിൽ സാധാരണ രണ്ടു കുട്ടികളുണ്ടാകും. ഇരതെങ്ങാൻ നടക്കുമ്പോൾ പെൺകുട്ടി, കുട്ടികളെ തന്റെ പുറത്തു കേറിവെക്കും. ഏഴുമാസം വരെ കുട്ടികൾ അമ്മയുടെ പുറത്തു കേറിത്തന്നെ നടക്കും. ചെറുപ്പത്തിൽ കിട്ടിയാൽ മറ്റു കരടികളെപ്പോലെ ഭാലു

വും ക്ഷണം മെരുങ്ങും. കവടിപുരാ മരററ വെച്ചാൽ വെടിയേററ കരടിയും അടുത്തുള്ള കരടികളും ഒരുപോലെനില്പവിളിക്കും. ചില അവസരങ്ങളിൽ ഭാല അനാവിശ്രമമായി മനുഷ്യന്മാരെ എത്രയും മുറിയേല്പിക്കുന്നതു മിക്കസമയത്തും മനുഷ്യരുടെ മുഖത്തും തലക്കുമായിരിക്കും. ഇങ്ങിനെ ചെയ്യുന്നതു കാട്ടിൽവെച്ചു മനുഷ്യനും കരടിയും പെട്ടെന്നു ഇരടും മുട്ടമാണ്ണാകുന്ന സമയത്താണ്. മനുഷ്യരെ കൊല്ലാതെ വിടുന്നത് വളരെ ദുർലഭമാണ്. കട്ടികളെ എടുത്തു വരുന്ന പെൺകരടികളെയാണു ഈ കാര്യത്തിൽ വളരെ ഭയപ്പെടേണ്ടത്. നമ്മുടെ കേരളത്തിൽ കണ്ടുവരുന്ന കരടിയും ഈ ജാതിയിൽപെട്ട ഒരുതരം മാത്രമാണ്. ഇതും മനുഷ്യനെ കണ്ടാൽ വെറുതെ വിടാറില്ല. ഒരിക്കൽ കാട്ടിൽ ഒരു കുറുക്കിൽകൂടെ വന്നിരുന്ന ഒരു പണിയൻ കട്ടിയുമായി നടക്കുന്ന ഒരു തള്ള കരടിയെ കണ്ടെത്തി. പണിയൻ ക്ഷണം ഒരു മരത്തിന്മേൽ കേറി. കരടി തന്റെ കട്ടിയെ ഒരു രക്ഷസ്ഥവത്താക്കി, മെല്ലെ മടങ്ങിവന്ന പണിയനേയും കാത്തു ഒരേടത്തു ഒളിച്ചുനിന്നു. ആപത്തൊന്നുമില്ലെന്നു കണ്ടു പണിയൻ ചുവട്ടിലിറങ്ങി നടന്നുപോകുമ്പോൾ, പെട്ടെന്നു കരടി പിന്നിൽ നിന്നു തന്നെ പൊത്തിപ്പിടിച്ചു തലക്കു കുറിയുമായി കടിച്ചു. പണിയൻ തന്റെ കയ്യിൽ ഉണ്ടായിരുന്ന കത്തികൊണ്ടു കരടിയുടെ മുഖം നല്ലവണ്ണം കൊത്തി. ഇങ്ങിനെഇവർ യുദ്ധം ചെയ്തുകൊണ്ടിരിക്കുമ്പോൾ ആവഴിയിൽ കൂടെവേറെചിലർവന്നു കരടികൊടിപ്പോയി. പണിയൻ ബോധമില്ലാതെ വീണുഅവന്റെ തലയിലെ ചിലമുറികളിൽനിന്നു

തലച്ചോർ തുരിച്ചിട്ടുണ്ടായിരുന്നു. ഹണിറനെ അസ്സൽ
യിൽ കൊണ്ടുവന്നു. അവൻ ഓർമ്മ നഷ്ടമാകാൻ
ഒന്നാമതാക്കിയിട്ടുണ്ട് “ആ കരടി ചത്തില്ലെ” എന്നാ
യിരുന്നു. നാലഞ്ചുദിവസത്തിനുള്ളിൽ ആപണിയൻചത്തു.
ആകരടി ചത്തിട്ടില്ലെങ്കിൽ, മേലാൽ ഒരു മനുഷ്യനെ
യെയ്യുപ്പെട്ടു വന്നെത്രക്കാൻ അതു നല്ലൊണ്ണം കരുതിട്ടെ
വരികയുള്ളൂ.

ഇരുനീറക്കരടി—

ഇത് അധിവസിക്കുന്നതു തിബത്താജ്യത്തിലാണ്.
കാലം കയ്യും ചുമലും കറുത്തും, പുറവും മുഖവും കഴുത്തും
വെളുത്തിട്ടുമാണ് കണ്ണിന്റെ ചുറ്റുമുള്ള ഭിക്ഷം ചെറിയ
ചെറിയും ശുദ്ധ കറുപ്പുനിറമേയുള്ളൂ. കാലിന്റെ
ഉള്ളനടിക്കുകൂടി രോമമുണ്ടാകും. ഇതു ഹിമപ്രദേശങ്ങളിൽ
കൂടെ നടക്കുമ്പോൾ കാലടി വഴുതിപ്പോകാതിരി
പ്പാൻ വേണ്ടിയാണ്. എല്ലാകരടികളേപോലെ ഇവക്കു
42 പല്ലുകളില്ല. 40 മാത്രമേ ഉള്ളൂ. ആഹാരം വെറും
സസ്യങ്ങളാണ്. കിഴങ്ങും മുളയുടെ ചെറിയകൂമ്പും വള
രെ പന്തുമാണ്.

പൂച്ചയും ചാച്ചുക്കാരും.

പൂച്ചവർത്തിൽ സിംഹം, നരി, പൂച്ച മുതലായ എ
ല്ലാജന്തുക്കളും ഉൾപ്പെടും. ജന്തുക്കളെ പിന്തുടന്ന് പിടി
പ്പാനും നിശ്ചയാസം കൊല്ലാനും, ഈ വർത്തിൽപെട്ട
ജന്തുക്കൾക്കു വേണ്ടപ്പെട്ട ബലവും ചൈതന്യവും പരിപൂ
ണ്ണമായെത്തിട്ടുണ്ടെന്നു പറയാം. നരി, സിംഹം മുതലാ

യവക്കു തങ്ങളെക്കാൾ എത്രയോ വലിയ ജന്തുക്കളെക്കൂടി കൊന്നു ഇഴിച്ചുകൊണ്ടു പോവാൻ സാധിക്കും മുഖത്തിന്നു നീളത്തേക്കാൾ പരപ്പുകൂടും. നായപ്പല്ലുകൾക്ക് അതിശക്തിയും നീളവുമുണ്ടാകും. നഖങ്ങൾ വളഞ്ഞു നീണ്ടു മുരട്ടിലുള്ള ഒരു സഞ്ചിയിൽ വലിച്ചുകുളവാൻ സാധിക്കുന്നവയാണ്. മുൻകാലുകളിന്മേൽ അഞ്ചും പിൻകാലുകളിന്മേൽ നാലും വിരലുകൾ ഉണ്ടാകും. ഈ ജന്തുക്കൾ നഖങ്ങളെ ചില മരത്തടികളിന്മേൽ വാൻ അവയ്ക്കു മുട്ടി വരുത്തും. വിരലുകളുടെ അന്തർഭാഗം ഉരുണ്ടിട്ടാകുകൊണ്ടു നടക്കുമ്പോൾ യാതൊരു ശബ്ദവുമുണ്ടാകയില്ല. നാവിന്മേൽ പിന്നോക്കം വീണുകിടക്കുന്ന ചില ചെറിയ മുളകൾ വരിവരിയായിക്കിടക്കുന്നുണ്ട്. അതു വേണ്ടുന്ന സമയത്ത് എറിച്ചു നിർത്തിയാൽ താന്താങ്ങളുടെ രോമം വെടിപ്പുവരുത്തുന്ന ചീപ്പായിട്ടും എല്ലിന്മേൽനിന്നു മാംസം നക്കിയെടുപ്പാനുതകുന്ന റൊയ്യുമായിട്ടും ഉപയോഗിക്കാം. മുഖത്തു തടിച്ചുനീണ്ട രോമങ്ങൾ മീശപോലെ എറിച്ചുനില്ക്കുന്നതു കാണാം. കണ്ണു രാവു പകലും ഒരു പോലെ കാണത്തക്കവിധത്തിൽ ഉണ്ടാക്കപ്പെട്ടതാകുന്നു. പൂച്ചവർഗ്ഗത്തിൽ ചുരുങ്ങാതെ നാല്പത്തഞ്ചുജാതി ജന്തുക്കളുണ്ടു പൂച്ചവർഗ്ഗത്തിൽപെട്ട ജന്തുക്കൾക്കു വെള്ളത്തിൽ ഇറങ്ങാൻ മടിയൊന്നെങ്കിലും നരികൾ പുഴയുടെ ഒരു കരയിൽനിന്നു നീന്തി മറോക്കരയിൽ ചെല്ലുന്നതു സാധാരണയാണ്. ഇനി ഇതിൽപെട്ട ഓരോജാതി ജന്തുക്കളെ അല്പം വിസ്തരിക്കാം.

പൂച്ച.

ഇത് ആകൃതികൊണ്ട് ഒരു ചെറിയ നരിയാണ്. പൂച്ചയെ, ചെറിയനരി എന്നു പറയുന്നതിലും വെടിപ്പു നരിയെ, വലിയ പൂച്ച, എന്നു പറയുന്നതാണ്. എന്തു കൊണ്ടെന്നാൽ നമുക്കു വളരെ പരിചയമുള്ള മൃഗം പൂച്ചയാണ്. പൂച്ചയിൽതന്നെ പലതരങ്ങളുണ്ട്.

നാട്ടുപൂച്ച.

ഇതു നമ്മുടെ വീടുകളിൽ അധിവസിക്കുന്ന ഒരു മൃഗമാണ്. ഇവയ്ക്കു വീടോടുള്ള കൂറുപോലെ വീട്ടിൽ താമസിക്കുന്നവരോടു കൂറുണ്ടാകയില്ല. ഒരു വീട്ടിൽ താമസിക്കുന്നവർ വീടുംവീടു വേറെപോകുമ്പോൾ വിളിക്കാതെതന്നെ നായ പിന്നാലെപോകും. പൂച്ചയെ വിളിച്ചാൽതന്നെ വരാൻ കൂട്ടാക്കില്ല. പൂച്ച രാത്രിയായാൽ പല വീടുകളിലും പ്രവേശിച്ചു കണ്ണിൽകണ്ടു വസ്തുക്കൾ കടുതിന്നാതെ ഇരിക്കയില്ല. മനുഷ്യനു രാത്രി കണ്ണു കാണാത്തവിവരം നല്ലവണ്ണം അറിഞ്ഞപോലെ, രാത്രി, ഇവ, മനുഷ്യർ കിടക്കുന്ന ചായയിൽകൂടെയും ചിലപ്പോൾ മനുഷ്യരെ ചവിട്ടിക്കൊണ്ടും കടന്നുപോവാൻ ലേശം കൂസൽ കാണിക്കാറില്ല. വല്ലതും മുടിവെച്ചിട്ടുണ്ടെങ്കിൽ മുഖംകൊണ്ടു മുടി തള്ളിയിടും. കോപ്പയിലെ ചാൽകുടിപ്പാൻ, മുഖം കോപ്പയിൽ കൊള്ളുകയില്ലെങ്കിൽ, കോപ്പ മറച്ചിട്ടു നിലത്തൊഴുകുന്ന ചാൽ നക്കിക്കുടിക്കും. ചില സമയത്തു ശ്രീകൃഷ്ണന്റെ മാതിരി ഉറിതുള്ളിപ്പിടിപ്പാൻ നോക്കും. തരത്തിന്നു കിട്ടിയാൽ കോഴിക്കഞ്ഞുകുളെ വിഴുങ്ങും. എലികളെ കണ്ടേത്തു വെച്ചേക്കുകയില്ല. പടമുള്ള

പാമ്പുകളെക്കൂടി പൂച്ച പിടിച്ചുകൊല്ലും. ചിലപ്പോൾ കേവലം ചത്തുപോകാത്ത സപ്പ്ങ്ങളേയും കടിച്ചു വീട്ടുന്ന കത്തുകൊണ്ടുവരുന്നതുകൊണ്ടു വളരെ ജനങ്ങൾക്കു ജീവനാശം നേരിട്ടിട്ടുണ്ട്.

പൂച്ച വളരെ വൃത്തിയുള്ള ഒരു മൃഗമാണ്. അത് സമയമുള്ളപ്പോഴൊക്കെ നാവുകൊണ്ടു ദേഹം വെടിപ്പാക്കുന്നതു കാണാം. ഭാഗ്യമേറിയതാക്കുമായിക്കാലംകഴിക്കുക എന്ന നില പൂച്ചക്കുറുപ്പു. ഏതുകാലത്തും കണ്ടുപൂച്ച വന്നു പെൺപൂച്ചകളുമായി ഇണചേരും. ആ സമയത്തു കൂടിയും നിലവിളിയുണ്ടാകാറുണ്ട് ആളുകളെ ഉറങ്ങാൻ സമ്മതിക്കയില്ല. പൂച്ചയെക്കാൾ വലിപ്പമുള്ള നായക്കു കൂടി, പൂച്ചയെ പിടിച്ചു കൊല്ലാൻ സാധിക്കുകയില്ല. പൂച്ച വളരെ യുക്തിയും ബുദ്ധിയുമുള്ള മൃഗമാണ് ഉറങ്ങുമ്പോലെ നടുവിട്ടൊ കളിവിളിയിരുന്നിട്ടൊ ഇവ ഓന്ന്, അണ്ണാൻ മുതലായ മരങ്കേരികളേയും വണ്ണാണിപ്പുള്ളി, ചാണോക്കിളി മുതലായ പക്ഷികളേയും പിടിക്കുന്നതു കണ്ടാൽ ആരും ആശ്ചര്യപ്പെടുപോകും. പൂച്ച, താൻപിടിക്കുന്ന ജന്തുക്കളെ ദ്രോഹിച്ചു കഴുപ്പെടുത്തിയല്ലാതെ കൊല്ലുകയില്ല. നമ്മുടെ നാട്ടിൽ ഉള്ളപ്പോലെ പല രാജ്യങ്ങളിലുമായി പലതരം പൂച്ചകളുണ്ട്. ചേർമ്പ്രരാജ്യത്തിലെ പൂച്ചയ്ക്കു ജടപോലെ നീണ്ട രോമങ്ങൾ ഉണ്ട്. കൂമിയാരാജ്യത്തു വാലില്ലാത്ത പൂച്ചകളുണ്ട് കേരളത്തിലും ലങ്കയിലും മീൻപിടിച്ചു കാലംകഴിക്കുന്ന ഒരു ജാതിപ്പൂച്ചയുണ്ട്. ഈ ജാതിപ്പൂച്ചകൾ വീടുകളിൽ പ്രവേശിക്കാറില്ല പൂച്ചയെക്കുറിച്ചുള്ള കാര്യങ്ങൾക്കു കടന്നുകൂടും.

മീൻകൂടാതെ, മുരു, കക്ക മുതലായതും തിന്നും. പൊറുതി മുട്ടിയാൽ ഇവ പാമ്പിനെക്കൂടി തിന്നും. ഈ ജാതിപ്പൂച്ച ബഹു ശുഭം ശ്രമമാണ്. സാധാരണ പൂച്ചയേക്കാൾ വലിപ്പവും ശക്തിയുമുള്ളതുകൊണ്ട് ചില സമയത്ത് ആട്ടിനേയും കുട്ടിയേയും നായയേയും ഇവ പിടിച്ചുകൊല്ലും. മനുഷ്യക്കുട്ടികളെക്കൂടി ഇവ എടുത്തുകൊണ്ടു പോയതായിക്കേൾവി ഉണ്ട്.

കാട്ടുപൂച്ച.

പുലിപ്പൂച്ചയ്ക്കു ദേഹത്തിൽ ചെറിയ പുള്ളികൾ ഉണ്ടാകും. ഇതിന്റെ ആഹാരം ചെറിയ മൃഗങ്ങളും പക്ഷികളുമാണ്. ആഫ്രിക്കയിൽ ഒരു തരം പുലിപ്പൂച്ചയുണ്ട്. ഇതിന്റെ അവയവങ്ങൾ നീണ്ടും വാൽ കറുതായും ഇരിക്കും. കാട്ടുപൂച്ചകളിൽവെച്ചു ഏറ്റവും വലിപ്പമുള്ളത് ഈ ജാതിപ്പൂച്ചയാണ്. ഇതിന്റെ ആഹാരം പക്ഷികളാണ്. മുഖം വളരെ ചെറുതായി, ദേഹവും വാലും മെലിഞ്ഞു വളരെ നീണ്ടു കീഴിയേപോലെ തോന്നുന്ന ഒരു ജാതിപ്പൂച്ച തെക്കൻ അമേരിക്കയിൽ ഉണ്ട്. ഇന്ത്യയിൽ വളരെ കാണുന്ന മറ്റൊരു ജാതിക്കു മലമ്പൂച്ച (Jungle cat) എന്നാണു പേര്. നീണ്ട പുല്ലുകൾ, ഓടുകൾ, കരിമ്പുകൾ, വിളകൾ മുതലായവ ഇടതിങ്ങിക്കിടക്കുന്ന സ്ഥലങ്ങൾ ഇവക്കു വളരെ പരുവുമാണ്. ഒരു കരിമ്പിൻതോട്ടത്തിന്റെ ഓരത്തിൽനിന്നു ഒരു മൈലിനെ വെടിവെച്ചു വീഴ്ത്തിയ ഒരാൾ അതിനെ എടുക്കാൻ ചെല്ലുമ്പോൾ, പെട്ടെന്നു ഒരു മലമ്പൂച്ച ചാടിവന്നു മൈലിനേയും എടുത്തു തന്റെ പാട്ടിനുപോയി.

രോമക്കുവിളൻപൂച്ച (Lynx) യെ ഇന്ത്യയിൽ സുലഭമായിക്കാണുകയില്ല. അമേരിക്കയിലും യൂറോപ്പിലും ഇവ എത്രയെങ്കിലുമുണ്ട്. ഭേദത്തിന്മേൽ ചിലപ്പോൾ വെറിയ കുത്തുകളുണ്ടാകും. ചെവികൾ നീണ്ട, അററത്തു നീണ്ടരോമങ്ങൾ നിറഞ്ഞു കത്തനെ നില്ക്കുന്നതു കാണാം. മുഖത്തിന്റെ രണ്ടുഭാഗത്തും നീണ്ട രോമങ്ങൾ വീണുകിടക്കും. നടുവിലുള്ള താടിമേൽ അങ്ങിനെയുള്ള രോമം കാണുകയില്ല രോമക്കുവിളൻപൂച്ച മൂന്നരങ്ങടി നീളമുള്ളതുകൊണ്ട്, വലിപ്പവും ശക്തിയുള്ള ഒരു ജന്തുവാണെന്നു മനസ്സിലാക്കാം. തലയും കയ്യും തടിച്ചിട്ടാണ്. കെഴുഭാരി, കാട്ടുകോഴി മുതലായ വലിയ പക്ഷികളെയും, ആട്ടിൻകുട്ടി, മാൻകുട്ടി മുതലായ ചെറുമൃഗങ്ങളേയും ഇവ തിന്നും.

മരു, കീരി, കല്ലുണ്ണി മുതലായ അനേകജാതി ജന്തുക്കൾ പൂച്ചയുടെ ചാച്ചുക്കാർ തന്നെയാണ്. എല്ലാറ്റിനും മുഖവും ശരീരവും നീണ്ടിട്ടും കാലുകൾ കറുത്തുമായിരിക്കും. ഒന്നും വളരെ വലിപ്പം പെക്കുകയില്ല.

മരു— (The Indian Civet)

ഇതു നാലടി രണ്ടിഞ്ചു നീളമുണ്ടാകും. ഈ നീളത്തിൽ ഒന്നരങ്ങടി വാലിന്റെ നീളമാണ്. പുറത്ത്, കത്തനടുവിൽ ഉയർത്താൻ കഴിയുന്ന ഒരു വക രോമം നെട്ടു നീളെ കിടക്കുന്നുണ്ട്. വാലിന്മേൽ കറുപ്പും വെളുപ്പും പട്ടകൾ ഉണ്ട്. ഈ ജന്തു ഒറ്റയായിട്ടേ നടക്കുകയുള്ളൂ. പകൽ മുഴുവനും, കുറിക്കാടുകളിലും ഇടതിങ്ങിയ പുല്ലുകളിലും കഴിച്ചുകൂടും. രാത്രിയായാൽ പല ഭിക്കിലും സ

ക്കീറുകയെന്ന കൂട്ടത്തിൽ, മനുഷ്യരുടെ വീടുകളുടെ ചുറ്റുവട്ടത്തിലും എത്താതിരിക്കില്ല. ഇതിനെ ചില പ്ലോറം മടകളിലും കാണാം. മട, ഇതുതന്നെ കഴിച്ചുണ്ടാക്കുന്നതോ എന്നു സംശയമാണ്. ഇതു പക്ഷികളേയും ചെറിയ മൃഗങ്ങളേയും പിടിച്ചുതിന്നും. ചാവ, ചെറു പ്രാണി, തവള, മുട്ട പഴം കിഴങ്ങ് എന്നു തുടങ്ങിയതൊക്കെയും തിന്നും. കോഴിയേയും താറാവേയും വെറുതെവിടുക പതിവില്ല. ഇതിന്റെ പൊട്ടത്തിലെ ലോരത്തിൽകൂടിയ ഒരു പ്രത്യേക മണമുള്ളതെന്ന് പറയുന്നവരും. ഇതിന്നു പുഴ എന്നൊരു പുഴയിൽ തന്നെ എന്നോ പറഞ്ഞുവരാറുണ്ട്. ഈ തന്നെക്കുറേയെങ്കിലും മെരുവിനെ മലയാളികൾ കൂട്ടി വിട്ടു പോറാറുണ്ട്.

കല്ലുണ്ണി—

ചിലേടത്ത് ഇതിന്നു മരപ്പട്ടി എന്നു പേരുണ്ട്. ഇതു കാൽകുറിയ ഒരു വലിയ പൂച്ചയാണെന്നു തോന്നിപ്പോകും. ശരീരത്തിന്റെ പിൻഭാഗത്തിന്നു മുൻഭാഗത്തെക്കാൾ സ്ഥൂലതയുണ്ട്. നിറം ക്ഷാരവണ്ണത്തിൽ കറുത്ത ചില വരകളും പുള്ളികളുമാണെന്നു പറയാം. മരങ്ങളിൽകേറി നടക്കുന്നവയും രാത്രി സഞ്ചാരികളുമായ കല്ലുണ്ണികൾക്കു സമ്പ്രദായം മാംസവും ഒരുപോലെ പ്രിയമാണ്. പതിനൊന്നു ജാതികല്ലുണ്ണികളുള്ളതിൽ അഞ്ചുജാതി ഇന്ത്യയിലും ബർമ്മയിലും കാണുന്നവയാണ്. കല്ലുണ്ണി പനയിന്മേലും മരപ്പൊത്തിലും കൂടുന്നതിനേക്കാൾ, വീടുകളുടെ മച്ചിന്മേൽ കൂടുവാനാണ് അധികം പ്രിയപ്പെടുന്നത്. ചില സമയത്തു വെള്ളമില്ലാത്ത ഓവുകളിലും ഇവ

കടന്നുകൂടും. രാത്രിയല്ലാതെ സഞ്ചരിക്കയില്ല. എലി, പല്ലി, ചെറുപക്ഷി, കോഴി, മുട്ട മുതലായവ തിന്നുന്നതു കൂടാതെ ഇതു ചിലപ്പോൾ ഫലങ്ങളും തിന്നും. പാലും കുടിക്കും. കൂറുകളെ വളരെ ഇഷ്ടമാണ്. കോഴിക്കൂടുകളിൽ പ്രവേശിച്ചാൽ ഒരൊറ്റക്കോഴിയേ ബാക്കിവെക്കയില്ല. എല്ലാറ്റിന്റേയും തല കടിച്ചു ചതച്ചു ചോര കുടിക്കും. ഇതുകൂടാതെ തെങ്ങിന്മേൽവെച്ചു പാനികളിൽ തലയിട്ടു കള്ളം ധാരാളം കുടിക്കും.

കീരി—(Mongoose)

കീരിയേ കാണാത്തവർ ഉണ്ടായിരിക്കയില്ല. അതു കൊണ്ട് ഇതിന്റെ ആകൃതിപ്രത്യേകം വർണ്ണിക്കേണമെന്നില്ല. ക്ഷാരവണ്ണത്തിൽ വെള്ളനിറം പാഞ്ഞ രോമവും, നീണ്ടവായും, നിലത്തോടു ചുറ്റിക്കൊണ്ടുള്ള സഞ്ചാരവും, ഇടക്കിടെ ചുകന്ന മുഖം പൊന്തിച്ചു അങ്ങമിങ്ങമുള്ള നോട്ടവും, കാലിന്റെ നഖങ്ങളുടെ വളവിലായ്ക്കയും, നീളവും, മെരു, കല്ലുണ്ണി മുതലായ ജന്തുക്കൾക്കുള്ള ചൂരിന്റെ അഭാവവും കീരിയുടെ പ്രത്യേകലക്ഷണങ്ങളായിരിക്കുതാം. ദേഹം ഒന്നര അടിയും, വാൽ ഒരു മൂന്നിഞ്ചും നീളമുണ്ടാകും. കീരിയെ സാധാരണ കാണുന്നത്, കുററിക്കാടുകളിലും, വൃക്ഷച്ചോലകളിലും, വയലുകളിലും നദീതീരങ്ങളിലുമാണ്. വക്കാടുകളിൽ ഇവയെ കാണില്ല. വീടുകളുടെ സമീപത്തൊക്കെ വന്നു ഇത് തെങ്ങിനടക്കും. തങ്ങൾതന്നെ കഴിച്ചുണ്ടാക്കുന്ന മടകളിലാണ് ഇവ പാർക്കുന്നതും പ്രസവിക്കുന്നതും. ഒരു പ്രസവത്തിൽ മൂന്നോ നാലോ കുട്ടികളുണ്ടാകും. എലി, മുക്കനെലി, ചാമ്പ,

പല്ലി, പഴു, പക്കി, മുട്ട, വണ്ട് ഇവറ്റയെ തിന്നുന്നതു കൂടാതെ ചിലപ്പോൾ പഴുങ്ങളും തിന്നും. ഒരു കീരിയെ കൊന്ന് അതിന്റെ പള്ള കീറിനോക്കിയപ്പോൾ, ഒരു കാട, ഒരു വേട്ടാളന്റെ കൂട്, ഒരു പല്ലി, കുറെ ഷർപാ ദങ്ങൾ സീതാപ്പഴുത്തിന്റെ ഏതാനും അംശം എന്നിവ കി പലവക സാമാനങ്ങൾ കണ്ടിരുന്നു. പകൽ മിററു ന്നു കൂടയിൽ മുടിവെച്ചു കാണുന്ന കോഴിക്കുഞ്ഞുകളെ, കൂടയുട പൊന്നിച്ചു പിടിച്ചുകൊണ്ടു പോകുന്നത് ഞാൻ കണ്ടിട്ടുണ്ട് ചാണോക്കുകളിൽ ഇറങ്ങി വരിയ പൂക്കളെ മാന്തി എടുത്തു തിന്നും. ഇരതെണ്ടുന്നത് ഒറ്റയായിട്ടോ ഇണയായിട്ടോ ആണ്. കീരി, കാഴ്ചയിൽ വളരെ ചെറുതാണെങ്കിലും മഹാക്രൂരനും രക്തതല്പരനുമാണ്. ചിലപ്പോൾ പ്രാവിൻകൂട്ടിലോ, കോഴികൂട്ടിലോ, മുയൽ കൂട്ടിലോ, എത്തിയാൽ അതിൽ കാണുന്ന മിക്കതിന്റേയും ചോരകുടിച്ചു കൊന്നിട്ടുണ്ടായിരിക്കും. കൂട്ടിവിട്ടു കാണുന്ന തത്ത, മൈന മുതലായ പക്ഷികളെ, കോലായിൽ വെച്ചതു കണ്ടാൽ, ചിലപ്പോൾ ഇവ ഓടി എത്തി കൂട്ടുകളിൽനിന്നു കിളികളെ പിടിച്ചു കൊണ്ടുപോവാൻ ശ്രമിക്കും. ചെറുപ്പത്തിൽ കിട്ടിയാൽ കീരി ക്ഷണം മെരുങ്ങും. എലിയോ മറ്റോ ആണെന്നു ശങ്കിച്ചു കുട്ടികളുടെ ലിംഗങ്ങൾ കടിച്ചു പഠിച്ചു അനേകസംഭവങ്ങൾ ഉണ്ടായിട്ടുള്ളതുകൊണ്ടു കീരിയെ ചോററുവാൻ ആ കാര്യത്തിൽ കുറെ സൂക്ഷിക്കേണ്ടതാണ്.

കീരിയെപ്പറ്റി പല മൂഢവിശ്വാസങ്ങളും നമ്മുടെ

നാട്ടുകാരുടെ ഇടയിൽ ഉണ്ടു സപ്പുവിഷത്തിന്ന് ഒരു കൈ കണ്ട പച്ചമരന്നു കീരിക്കുവുണ്ട് എന്നു വിശ്വസിക്കുന്നതു വെറും വാഷളതമാണ്. കീരിക്കു മറ്റു ചില ജന്തുക്കളേക്കാൾ അധികനേരം സപ്പുവിഷം സഹിപ്പാൻ കഴിയുമെങ്കിലും സപ്പുവിഷമേറാൽ നിശ്ചയമായി കീരിയും മരിക്കും. സപ്പുത്തെ എത്രക്കുമ്പോൾ കീരി തന്റെ മേൽ കടി പെടാതെവണ്ണം അതിനെ കടിച്ചു കൊല്ലുകയാണ് പതിവു. കീരി സപ്പുത്തിന്റെ മുന്നിൽ സശ്രദ്ധനായ് ചെന്നു നില്ക്കും. സപ്പു അതിനെ കൊത്താൻ നോക്കുമ്പോൾ, ഒന്നു വാങ്ങിനിന്നു, അതിന്റെ തലക്കു ചാടിപ്പിന്നു തല കടിച്ചു കണ്ടിക്കും. ഒരു വലിയ സപ്പുത്തിന്റെ തല വിഷസ്സഞ്ചിയോടുകൂടെ കീരി, തനിക്കു വിശേഷാൽ ആപത്തൊന്നും നേരിടാതെ തിന്നു തീർത്തീട്ടുണ്ട്. കോപിക്കുമ്പോൾ കീരി തന്റെ നീണ്ട രോമങ്ങൾ ഏറിച്ചു, കത്തനെ നില്ക്കുന്നതുകൊണ്ട്, ഇതിന്റെ ഉള്ളിൽകൂടെ ഒരു പാമ്പിന്നു കീരിയെ കടിച്ചു മുറിയേല്പിപ്പാൻ വളരെ പ്രയാസമായിരിക്കും. അല്ലാതെ, പാമ്പിനെ കണ്ട മാത്രയിൽ വലിയ കീരി അതിന്റെ ചുറ്റും ഒന്നു പാഞ്ഞു പാമ്പിനെ പിന്നെ ഇടുകാൻ നിവൃത്തിയില്ലാത്ത വിധത്തിൽ നിൽക്കുമെന്നും, അതിൽ പിന്നെ ചെറിയ ചെങ്കീരിയെ തന്റെ പുറത്തു കേറിക്കൊണ്ടുവരുന്നതെന്നും ചെങ്കീരി ആ പാമ്പിനെ ഉടനെ അനേകം കഷണങ്ങളാക്കുമെന്നും പറയുന്നതു മൂഢചിശ്വാസംകൊണ്ടു ഗതികെട്ട മഹാന്ധന്മാർ മാത്രമേ കാൽമാതിരിക്കരുതെന്നുള്ളതു.

പാമ്പുകളേയും എലികളേയും നശിപ്പിക്കുന്നതുകൊ

ണ്ടു കീരി മനുഷ്യനു വലിയ ഉപകാരിയായിത്തീരുന്നുണ്ട്. 1871-ൽ എലികളുടെ ഉപദ്രവംകൊണ്ടു ജെമൈക്കാരാ ജ്യത്തിലെ കരിമ്പു കൃഷി നിശ്ശേഷം ഒട്ടങ്ങിപ്പോകേണ്ടതായിരുന്നു. പഠിച്ച വിദ്യകളൊക്കെ നോക്കിപ്പോ എലിയുടെ സംഖ്യ കുറക്കാൻ തദ്ദേശീയർ സാധ്യമായില്ല. 1872-ൽ ഒരു ശാസ്ത്രജ്ഞൻ ഒരുതരം കീരികളെ ആ നാട്ടിൽ കൊണ്ടുവന്നു വിട്ടു. രണ്ടു കൊല്ലംകൊണ്ട് എലികളുടെ ഉപദ്രവം ഉണ്ടെന്നുതന്നെ ആരും അറിഞ്ഞില്ല. ഈ സംഗതികൊണ്ട് ഓരോ കൊല്ലം ആ രാജ്യക്കാർക്ക് ഒന്നര ലക്ഷം പവൻ വിലക്കുള്ള കരിമ്പുകൾ രക്ഷപ്പെട്ടു കിട്ടി.

മീർക്കറ്റ്—(Meerket)

ഈ ജന്തു കെയിപ്പ് കോളനിയിലെ ഒരു ജാതിക്കീരിയാണ്. മുഖവും നഖവും കീരിയുടേതാകാൻ നീളമുണ്ടായിരിക്കും. വാലിനു ദേഹത്തിന്റെ പകുതി ദീർഘമേ കാണുകയുള്ളൂ. നാട്ടുകാർ ഇതിനെ കണക്കില്ലാത്ത മെരുക്കുന്നുണ്ട്. നായകളെപ്പോലെ ഇവററയില്ലാത്ത വീടുകൾ ചുരുങ്ങും. ഈ ജന്തുക്കൾ കൂട്ടംകൂട്ടമായി അടുത്തടുത്തു കഴിച്ചുണ്ടാക്കുന്ന മടകളിൽ അധിവസിക്കുന്നു. കിഴക്കുകളാണ് പ്രധാനാഹാരം. സൂര്യനുദിക്കും മുമ്പേ ഇവ ററ പുറത്തു വന്നിരുന്ന പട്ടാളക്കാരെപ്പോലെ അണിയണിയായി സൂര്യോദയവും കാത്തുകൊണ്ടിരിക്കും. വെയിൽ കൊള്ളുന്ന ബഹുപതുമായ പ്രവൃത്തിയാണ്. ഈ നിലയിൽ കണ്ടാൽ ആളുകൾക്കു വളരെ അടുത്തു ചെല്ലുന്നതിന്നു വിരോധമില്ല. ഇതു നിർഭയമായി ധിക്കാരിയെപ്പോ

ലെ നിങ്ങളുടെ മുഖത്തു നോക്കുന്നുണ്ടായിരിക്കും. തന്നെ ഏകദേശം പിടിക്കുഞ്ഞുക്കൾ ഒരത്തത്തി എന്നു കണ്ടാൽ, ഒരു മിന്നൽപോലെ ഓരോന്നു ക്ഷണം മടയിൽ മറയും. മെരുങ്ങിയവക്കു നായകളോടു ബഹുസ്നേഹമാണ്. നായ, തന്റെ യജമാനന്റെ വഴിയെ നടക്കുമ്പോലെ, ഇവ നായയുടെ വഴിയേയും നടക്കും.

മോറ അല്ലെങ്കിൽ കഴുതപ്പുലി—(Hyænas)

മോറയെപ്പറ്റി ഓരോ ഇതുവരെ ഒരു നല്ല വാക്കു പറഞ്ഞിട്ടില്ല. പതിയന്നും, ക്രൂരനും, ഭീരുവും, ദുസ്വഭാവിയുമാണെന്നു മോറയെക്കൊണ്ട് എല്ലാവരും ഓർമ്മിക്കുന്നു. കാലുകൾക്കു നല്ല നീളംവന്നു ചേരുന്നുണ്ട്. മുൻ കാലുകൾക്കു പിൻകാലുകളേക്കാൾ ഉയർച്ച ഉണ്ട്. വാൽ നന്നെച്ചുരുളും തല വലുതുമാണ്. മോറ കാഴ്ചയിൽ വളരെ ആഭാസനാണ്. ഭേദത്തിന്മേൽ വരകളോ കത്തുകളോ ഉണ്ടാകും. കാലിന്മേൽ നാലിതു വിർലുകളും വിരലുകളിന്മേൽ തടിച്ചു നഖങ്ങളും കാണും. ശക്തികൊണ്ടും എല്ല ചൊട്ടിക്കുത്തക്കു ബലകൊണ്ടും സിംഹം, നരി മുതലായതിന്റെ പല്ലുകൂടി മോറയുടെ പല്ലുകൾക്കു കീഴെല്ല.

വരിയൻ മോറ—

ശരീരം $3\frac{1}{2}$ അടിയും വാൽ $1\frac{1}{2}$ അടിയും ദീർഘമുണ്ടാകും. നീണ്ടുകുത്തി ചെവിയും, കഴുത്തിന്റെ പിറകെ നിന്നു പുറത്തോട്ടു വാൽവരെ നീണ്ടു നില്ക്കുന്ന നീണ്ടരോമങ്ങളും വാരികളിലും കാലുകളിലും പ്രകാശിക്കുന്ന കറുത്തവരകളും വരിയൻ മോറയുടെ പ്രധാനചേഷ്ടങ്ങളാണ്. ക

ന്നകളിന്മേലും മണൽപ്രദേശത്തും ഇവ പരക്കുന്നു. രാത്രി സഞ്ചാരിയാണ്. ഒറ്റക്കോ ഓരോ ജോടായോ മാത്രമേ നടക്കുകയുള്ളൂ. പാലസ് ടൈൻ, സിറിയ മുതലായ രാജ്യങ്ങളിൽ ഇവ പാറയിലെ ഗുഹകളിലും ഇന്ത്യയിൽ മടകളിലുമാണ് അധിവസിക്കുന്നത്. മോറയുടെ ശബ്ദം പിശാചിന്റെ ശബ്ദമോ എന്നു തോന്നുംപോലെ കേൾപ്പാൻ ദുസ്സഹമായതാണ്. നായകൾ ഇതെന്താണെന്നറിവാൻ അടുത്തെത്തിയാൽ, മോറ, നായയെ പിടിച്ചുകൊണ്ടുപോകും. ഒരു കുതിരപ്പുറത്തു കേറി മോറയെ പിന്തുടന്നാൽ മൂന്നു നാലു നാഴികദൂരം ഓടിയതിൽ പിന്നെ മാത്രമേ മോറയെ തൊടത്തക്ക ദൂരത്തിൽ എത്തുകയുള്ളൂ. വരിയൻമോറ ശവങ്ങളും, മററു ജന്തുക്കൾ കൊന്നതിന്നിട്ട മൃഗങ്ങളുടെ അവശിഷ്ടങ്ങളും ധാരാളം തിന്നുന്നു. കഴിമാന്തി മനുഷ്യരുടെ ശവം പുറത്തു വലിച്ചിട്ടു തിന്നുന്നതുകൊണ്ടു മനുഷ്യർ ഈ ജന്തുക്കളെ ബഹുവൈറുപ്പാണ്. ഇതു കൂടാതെ മററു ജന്തുക്കൾ വേണ്ടാതെ ഇടുപോയ എല്ലകൾ, വരിയൻമോറ ക്കരിമ്പു തിന്നുംപോലെ തിന്നും. ചെമ്മരിയാട്, കോലാട്, കടച്ചി, നായ മുതലായ ജന്തുക്കളേയും വരിയൻമോറ തരം കിട്ടിയാൽ എടുത്തുകൊണ്ടുപോകും. ഇതു കേരളത്തിൽ എത്രയെങ്കിലും ഉണ്ട്.

പുള്ളിമോറ —

മോറകളിൽവെച്ചു ഏറ്റവും വലിപ്പവും ശക്തിയുമുള്ള തരം, ആഫ്രിക്കാരാജ്യത്തിലെ പുള്ളിമോറയാണ്. ഇവയുടെ സഞ്ചാരം ഓരോ കൂട്ടമായിട്ടാണ് കഴുത്തിന്മേലും നടുപ്പുറത്തും വരിയൻമോറയെപോലെ നീണ്ടരോമങ്ങൾ

ഇവക്കു കാണുകയില്ല. ദേഹം മഞ്ഞവണ്ണവും അതിന്മേൽ കറുപ്പുകത്തുകളുള്ളതുമാകുന്നു. പുളളിമോറ വരിയൻമോറയേക്കാൾ ശുഭ്രം കൂടുതലാണ്. അബിസീനിയയിൽ പട്ടാളക്കാർ തമ്പടിച്ചു കിടന്നിരുന്ന ദിക്കിൽ, ഇവ രാത്രിയിൽ വന്നു, കുതിര, കോവക്കുഴുത കന്നുകാലി എന്നു തൊട്ട മുഗങ്ങളെ പിടിക്കാൻ വന്നിരുന്നു. ഭീനക്കാരും തന്മൂലം ശക്തിമീനമായ് ഭവിച്ച മനുഷ്യരേയും കൂടി പുളളിമോറ കൊന്നുതിന്നാൻ ശ്രമിക്കും.

വേട്ടപ്പുലി—(Cheeta)

മാർജ്ജാരവർഗ്ഗത്തിൽ പെടുത്താവുന്ന ഒരു മുഗമാണെങ്കിലും ഇതിന്നു ചില വിശേഷവിധികൾ ഉണ്ട്. നഖങ്ങൾ മുഴുവനെ ഉള്ളോട്ടു വലിച്ചുകളവാൻ സാധിക്കുകയില്ല. ദേഹം വളരെ മെലിഞ്ഞിട്ടും അവയവങ്ങൾ നന്നു നീണ്ടിട്ടുമാണ്. ദേഹത്തിന്മേൽ ചെറിയ പുളളികൾ ഉണ്ട്. കഴുത്തിലും ഉദരത്തിന്മേലും കാണുന്ന രോമത്തിന്നു ജാസ്സി നീളവും ചെളുപ്പുനിറവും കാണും. വാൽ വേണ്ടതിലധികം നീളമുണ്ട്. വേട്ടപ്പുലി ഏഴടി നീളമുണ്ടാകും. ഇതിൽ ൪½ അടി വാലിന്റെ നീളം മാത്രമാണ്. വേട്ടപ്പുലിയെ സാധാരണ കാണുന്നത് ആഫ്രിക്കയിലും ഇന്ത്യയിലുമാണ്. മനുഷ്യരെ ഇവ ഒരിക്കലും ദ്രോഹിക്കുകയില്ല. ഇന്ത്യയിലെ രാജാക്കന്മാർ നായാട്ടു ചെയ്യാനായി ഇവറെയെ പോറ്റാറുണ്ട്. മാനുക്കൾ അധിവസിക്കുന്ന പാറകളുള്ള കുന്നുകളിന്മേലാണ് വേട്ടപ്പുലി കടന്നു കൂട്ടുന്നത്. കുതിരകൾക്കും മാനുക്കൾക്കുംകൂടി ഇവറയുടെ അത്ര ഗതിവേഗത ഇല്ല. ഇത് ഒറ്ററക്കോ ഇണയായോ ഇരതേ

ടാൻ നടക്കും. വല്ലതും കിട്ടിയാൽ മൂക്കററം ഭക്ഷിക്കും. പിന്നെ ഒന്നരണ്ടു ദിവസത്തോളം ഗുഹകളിൽ ചെന്നുറങ്ങും. മരത്തിന്മേൽ കേറിനിന്നു നോക്കിത്താണ് മാനുകളും മററും എവിടെ ഉണ്ടെന്ന് ഇവ മനസ്സിലാക്കുന്നത്. ഇന്ത്യയിലെ രാജാക്കന്മാർ എത്രയോ പുരാണകാലത്തുതന്നെ വേട്ടപ്പുലിയെ മെരുക്കി, നായാട്ടിനു കൊണ്ടുപോകാറുണ്ട്. വേട്ടപ്പുലിയെ, കണ്ണുകെട്ടി, ഉരുളുളള കൂട്ടിലാക്കി കാടുകളിൽ വലിച്ചു കൊണ്ടുപോകുന്നു. കൃഷ്ണാമൃഗത്തെ കാണുമ്പോൾ കൂടു തുറക്കും. തുറന്ന ഉടനെ വേട്ടപ്പുലി, കൂട്ടിന്റെ മുകളിൽ ചാടി നായ ഇരിക്കുവോളം കയ്യടക്കി ഇരിക്കും. കൃഷ്ണാമൃഗത്തിന്റെ പത്തുനൂറു വാരങ്ങളെത്തുമ്പോൾ വേട്ടപ്പുലിയുടെ കണ്ണിന്റെ കെട്ടഴിക്കും. കെട്ടഴിച്ച ഉടനെ കൃഷ്ണാമൃഗം ഇന്നു ഭിക്കിലുണ്ടെന്നു നോക്കി മനസ്സിലാക്കിയ വേട്ടപ്പുലി അമ്പുപോലെ അതിന്റെ പിന്നാലെ ഓടും. ഒരു നിമിഷംകൊണ്ടു കൃഷ്ണാമൃഗവും വേട്ടപ്പുലിയും മററുളള കണ്ണിൽനിന്നു മറയും. പിന്നെ നായാട്ടുകാർ കുതിരപ്പുറത്തു കേറിത്തേടിനോക്കിയാൽ കൃഷ്ണാമൃഗത്തെ കൊന്നു വീഴ്ത്തി വേട്ടപ്പുലി അതിന്റെ സമീപത്തു നില്ക്കുന്നതു കാണും.

നായക്കൊറൻ — (Panther)

ഇത് ഏററവും ചെറിയ നരി ആണ്. രണ്ടടി ഉയരമുണ്ടാകും. ദേഹത്തിന്മേൽ പുള്ളികളുണ്ട്. തലയും അവയവങ്ങളും സ്വുലിച്ചിട്ടാണ്. കേരളത്തിൽ എവിടേയും ഇതിനെ കാണും. ചെറിയ കുറിക്കാടുകളിലാണ് ഇവററ ഉളിക്കുന്നത്. നായയെ കണ്ടെത്തു വെച്ചേ

ക്കയില്ല. ആടിനേയും കടച്ചിയേയും വേണ്ടെന്നുവെച്ചിട്ടു മില്ല. മനുഷ്യരടുത്തുള്ളപ്പോൾ കോലായിൽ കേറി നായകളേയും എടുത്ത് ഇവൻ മണ്ടിക്കളയും.

പുമ്പ്പലി—(The Puma)

ഇത് അമേരിക്കയിൽ അധിവസിക്കുന്ന ഒരു പുലിയാണ്. വലിപ്പത്തിൽ അമേരിക്കയിൽ കാണുന്ന പുള്ളിപ്പുലിത്തോളം എത്തുകയില്ല. ശരീരത്തിന്നു വളരെ ഭീഷ്കാണാം. ശരീരം ആകപ്പാടെ ഒരു മഞ്ഞനിറവും ഉദരം വെളുപ്പാകുന്നു. ദേഹത്തിൽ പുള്ളികളൊന്നും ഉണ്ടാകയില്ല. എന്നാൽ ഇതിന്റെ ശൈശവകാലത്തു ദേഹത്തിന്മേൽ പുള്ളികളുണ്ടാകും. ആറുമാസം കഴിയുമ്പോൾ ഈ പുള്ളികൾ മങ്ങിമാഞ്ഞുപോകുന്ന സാധാരണ ഒരു പുമ്പ്പലി ഏഴടി ഭീഷ്മുണ്ടാകും. ഈ നീളത്തിൽ മൂന്നടി ഭീഷ്മുള്ള വാലും ഉൾപ്പെടും. ചിലപ്പോൾ 11 അടി നീളമുള്ള പുമ്പ്പലിയേയും കണ്ടിട്ടുണ്ട്.

പുമ്പ്പലിയെ കണ്ടുവരുന്നതു തെക്കൻ അമേരിക്കയിലാണ്. കുറിക്കാടുകളാണ് വസാദകളേക്കാൾ ഇവക്കിഷ്ടം. പുമ്പ്പലിക്കു വളരെ ശൈത്യവും ധൈര്യവും ഉണ്ടെങ്കിലും വലിയ മനുഷ്യനെയാകട്ടെ, ചെറിയ കുട്ടികളുയാകട്ടെ, ഉറങ്ങിയ നിലയിൽ കണ്ടുമുട്ടിയാൽകൂടി, ഇവൻ ഭ്രാഹ്മിക്കാരില്ലെന്നല്ല, അങ്ങിനെ ഒരു വിചാരവും കൂടി വെക്കാറില്ല. മനുഷ്യനെ കണ്ടാൽ ആ സ്ഥലം വിട്ടൊഴിയും. പുമ്പ്പലി വലിയ മാനുകളേയും മറ്റു മൃഗങ്ങളേയും തിന്നുന്നു. നെഞ്ഞിന്റെ ഭാഗം മാത്രം തിന്നുപോയ മാനിന്റെ ശവശരം കണ്ടെത്തിയാൽ അതു പുമ്പ്പ

ലിയുടെ പണിയായിരിക്കുമെന്നു ഉടനെ ഗ്രഹിക്കേണ്ടതാണ്. കന്നുകാലികളേയും കതിരകളേയും വളർത്തുന്ന ദിക്കുകൾ കണ്ടെത്തിയാൽ പൂമപ്പലി ആ ദിക്കുകളുടെ ചുറ്റുവട്ടത്തിൽനിന്നു ഒരിക്കലും വിട്ടുപോകയില്ല. കതിരകളുടെ മാംസത്തോട് ബഹു പന്ത്രണ്ടാണു്. തമിഴ്നാട്ടിൽ കതിരകളെ എടുത്തുകൊണ്ടുപോകും. കതിരയെക്കഴിച്ചാൽ പൂമപ്പലിക്കു ബഹു പന്ത്രണ്ടു് ചെമ്മരിയാടുകളെയാണ്.

പൂമപ്പലി അമേരിക്കൻപുലിയെ മാത്രമല്ല, കരടികളെ കൂടി കണ്ടുമുട്ടിയാൽ എത്രയും. മനുഷ്യരെ പൂമപ്പലി തൊടില്ല. ഇവ ധാരാളമുള്ള ദിക്കിൽ സ്വകാര്യമായിപ്പുറമെ നടക്കാതെ, അല്ല പുറമെ രാത്രിയിൽ നടക്കാനാണെന്നു ആരും മടിക്കേണ്ടതില്ല. നിലാവുണ്ടായിരുന്ന ഒരു രാത്രി, ഒരു പാറയുടെ പള്ളയിൽ യദൃച്ഛയാ ചെന്നു കിടക്കേണ്ടിവന്നിരുന്ന ഒരു വഴിയാത്രക്കാരൻ, നാലു പൂമപ്പലികൾ (രണ്ടു തുള്ളികളും രണ്ടു കുട്ടികളും) തന്റെ അടുക്കെ വന്നു കഥ 'ഹസ്സൻ' എന്ന സാത്താടറിയിച്ചു. അദ്ദേഹം പ്രസ്ഥാപിച്ചിട്ടുണ്ട്. "പൂമകളുടെ സ്വഭാവം നല്ലവണ്ണം അറിയുന്നതുകൊണ്ട് അവൻ യാതൊരു ഭയവും ഉണ്ടായിരുന്നില്ല. അവൻ ഇളക്കമില്ലാതെ അവിടെത്തന്നെ കിടന്നു. കുറെ കഴിഞ്ഞപ്പോൾ ഇവന്റെ സമീപത്തിൽനിന്നു് ഇവർ പൂമുക്കുട്ടികളെപ്പോലെ തുള്ളിക്കളിപ്പാൻ തുടങ്ങി. അന്ത്യോന്ത്യം പാഞ്ഞുകളിക്കുമ്പോൾ ഇവനെ കടന്നു തുള്ളുകയുംകൂടി ചെയ്തുകൊണ്ടിരുന്നു.

പൂമപ്പലിയെ ഒരിക്കൽ കൊന്നുകളഞ്ഞ ഒരുവൻ വേറെ ഒരു അവസരത്തിൽ ഇനിയൊന്നിനെ കൊല്ലുകയില്ലെന്നു പറയുന്നു. “പൂമപ്പലി ഒരു കല്ലിന്മേൽ ചാരി ഇരിക്കുമ്പോൾ കടക്കുകയെറിഞ്ഞ് അതിന്റെ കഴുത്തു കടക്കി. പൂമപ്പലി യാതൊന്നും ചെയ്യാതെ ശുദ്ധമാ ഇരുന്നു. ശിക്കാരി, കതിരപ്പറത്തിൽനിന്നിറങ്ങി തന്റെ വലിയ കത്തിയും തുറന്ന് അതിനെ കൊല്ലാൻ തക്കവണ്ണം അടുത്തു ചെന്നു. അത് എത്രക്കാനൊ ആചത്തിൽനിന്നു വിട്ടൊഴിവാതെ ഒന്നും ഉദ്യമിച്ചില്ല. അതിന്റെ ശരീരം ആകപ്പാടെ വിറച്ചു എന്നുമാത്രമല്ല കണ്ണിൽനിന്നു വെള്ളം ചാടി.” എന്നിട്ടുകൂടി ആ നിഷ്ഠൂരന് ഇതിനെ കൊല്ലാൻ തോന്നിയതാണാശ്ചര്യം. എന്നാൽ ശിക്കാരിയുടെ ഒക്കെ നായകളും ഉണ്ടെന്നു കണ്ടാൽ പൂമപ്പലിയുടെ കോലം ക്ഷണം മാറുന്നതു കാണാം. തലയും ഉയർത്തി കണ്ണുകൾ തീക്കുട്ടപോലെ ജ്വലിപ്പിച്ചു, ബഹു കോപത്തോടെ ചെല്ലിയും മുരണ്ടുംകൊണ്ട്, നായകളുടെ നേരെ ചാടും. ശിക്കാരിയെ യാതൊന്നും ചെയ്യില്ല. ശിക്കാരി വലിയ വടി എടുത്ത് അതിനെ തല്ലിയാൽകൂടി, ഇങ്ങിനെ ഒരാൾ തന്നെ തല്ലുന്നുണ്ടെന്ന ഭാവവുമ്പ്രകാരം പൂമപ്പലി കാട്ടുകയില്ല. ഇതൊന്നും പോരെങ്കിൽ, കാട്ടിൽ തനിച്ചായോ മനുഷ്യരെ, മറ്റുവല്ല കാട്ടുമൃഗങ്ങളും ദ്രോഹിക്കാനൊരുമ്പെടുന്നുണ്ടാൽ, മനുഷ്യരുടെ സഹായത്തിന്നു പൂമപ്പലി ഓടി എത്താതിരിക്കില്ല. പൂമപ്പലി മരംകേറാനും ബഹുമിടക്കനാണ്. മരത്തിന്റെ കൊമ്പുകളിൽകൂടെ കരങ്ങുമാരെ പിടിക്കാനോടിനടക്കുന്നതു വളരെ ആളുകൾ കണ്ടിട്ടു

ണ്ട്. പൂമപ്പലിയുടെ മേലോട്ടു തുള്ളുവാനുള്ള ശക്തി അതികേമമാണ്. നായകളുടെ ദ്രോഹം സഹിയാതായ പ്പോൾ, നിന്നനിലയിൽനിന്ന് ഒരൊറ്റച്ചാട്ടുകൊണ്ട്, ഇരുപതടി ഉയരത്തിൽ നീല്ക്കുന്ന ഒരു മരക്കൊമ്പിന്മേൽ ചെന്നുവീണു. മുന്നോട്ടുള്ള ചാട്ടത്തിലും ഈ ജന്തു ചില്ലറക്കാരനല്ല. നാല്പതടി ഉയരെ ചാടിവീഴാനെന്നും മൂപ്പക്കൊരു പ്രയാസമില്ല.

പൂമപ്പലിക്ക് ഒരു പ്രസവത്തിൽ നാലഞ്ചുകുട്ടികളുണ്ടാകും. പ്രസവിച്ച ഉടനെ കുട്ടി കഷ്ടിച്ചൊരാടി നീളമുണ്ടാകും. പത്തുദിവസം കഴിഞ്ഞാലെ കണ്ണുതുറക്കുകയുള്ളൂ. പൂമ ഇരുപതുവയസ്സുവരെ ജീവിക്കും.

അമേരിക്കൻപുലി.

ഇത് അധിവസിക്കുന്നത് അമേരിക്കയിലാണ്. ആറടി, രണ്ടിഞ്ചു നീളമുള്ള ഒന്നിന്റെ വാൽ 2 അടി 1 ഇഞ്ചു നീളമുണ്ടായിരുന്നു. ഇതു മരംകേറാൻ ബഹു വിദഗ്ദ്ധനാണ്. ചില സമയം കാടുകളിൽ വെള്ളപ്പൊക്കം ബാധിച്ചാൽ, അമേരിക്കൻപുലി മരങ്ങളിൽനിന്നു ചുവടെ ഇറങ്ങാതെ, കരങ്ങുകളെയും ചിടിച്ചുതിന്നു തന്റെ നാളികരം കഴിക്കും. ഇവൻ ബഹു ക്രൂരനും കൂടുകൂടെ ഗർജ്ജിച്ചു നടക്കുന്നവനാണ്. അമേരിക്കൻപുലി മനുഷ്യരെ അനാവിശ്വമായി ദ്രോഹിക്കാൻ വരില്ല എന്നു തീർച്ച പറഞ്ഞുകൂടാ. തീരദ്രുമങ്ങളുള്ള പുഴയരികിലും, ചുറ്റും ഓടയുള്ള തടാകങ്ങളുടെ അരികിലും ഇവററയെ കാണാം. ഇവൻ അധിവസിക്കുന്ന ഭിക്ഷകളുടെ അടുത്തു വെള്ളം ഉണ്ടായിരിക്കേണമെന്ന പിടിത്തം ഉണ്ട്. ഇവൻ മത്സ്യ

വും ആമമുതയും ആമയേയും കൂടിത്തീന്നും. വലിയ ജന്തുക്കളെ കൊല്ലുന്നത് അതിന്റെ പുറത്തു ചാടിവീണു, കഴുത്തൊടിച്ചിട്ടാണ്. ഒരു ദിവസം ഇവൻ ഒരു പള്ളിയിൽ ചെന്നുകൂടി. ഈ വിവരം ഗ്രാമിയാരെ അതിൽ പ്രവേശിച്ചിരുന്ന രണ്ടു പാതിരികളെ ഇവൻ കൊല്ലുകയുണ്ടായി. ഇവൻ ചിലപ്പോൾ മുതലയെ കൊന്നുതിന്നുന്നതും കണ്ടിട്ടുണ്ട്. ഇവൻ കൂടക്കൂടെ മരത്തടികൾ മാന്തി തന്റെ നഖത്തിന്നു മുച്ഛവരുത്തും. തടികളിൽ നഖത്തിൻ പാടുള്ള മരങ്ങൾ കണ്ടാൽ ഇവൻ അടുത്തുണ്ടായിരിക്കും എന്നു അനുമാനിക്കുന്നതിൽ അബദ്ധമില്ല. ഒരു പ്രസവത്തിൽ രണ്ടുനാലുകുട്ടികളുണ്ടാകും. അമേരിക്കൻപുലിയുടെ വലിയൊരു വിരോധി പൂമപ്പലിയാണ്. കാക്കകൾ പരത്തിനെ ദ്രോഹിക്കുംപോലെ അമേരിക്കൻപുലിയെ കണ്ടാൽ പൂമപ്പലി പിന്നാലെകൂടി അതിന്റെ ചുറ്റും അതിശീഘ്രമായി ഓടിയും ചാടിയും തുള്ളിയും, തരംകിട്ടുമ്പോൾ അതിനെ കടിച്ചു മാന്തിയും ഉപദ്രവിക്കാതിരിക്കില്ല. മിക്കസമയത്തും അമേരിക്കൻപുലിയെ പൂമപ്പലി കൊന്നുകളയുന്നു. പൂമപ്പലി അമേരിക്കൻപുലിയേക്കാൾ ശക്തികറഞ്ഞതാണെങ്കിലും അതിച്ചുരുച്ചുരുക്കളുവനാകുകൊണ്ട് അവന്ന് ഇപ്രകാരം ചെയ്യാൻ സാധിക്കുന്നു. ഉയരാങ്കടുക്കിട്ടുകയറുകൾ ചുറ്റിത്തു നാട്ടുകാർ അമേരിക്കൻപുലിയെ പിടിക്കാറുണ്ട്.

(കരിമ്പുലി - (The black panther or Leopard)

ഇതു പുള്ളിപ്പുലിയുടെ അത്ര വലുതല്ല. ദേഹം ആകപ്പാടെ കറപ്പാണെങ്കിലും അടുത്തു ചെന്നു നോക്കിയാൽ,

ആ കറപ്പിന്മേൽ ചെറിയ കറപ്പുപുള്ളികളുണ്ടെന്നു കാണാം. ഇത് അനാവശ്യമായി ജന്തുക്കളെ പിടിച്ചുകൊല്ലും. സാധാരണ ഒരു മരത്തിന്റെ കൊമ്പിന്മേൽ കേറിയിരിക്കും. ചോടെ പോകുന്ന മൃഗങ്ങളുടെ മേൽ ചാടി വീഴും. സഹ്യാദ്രിയിൽ ഇതു സീമയില്ലാതെ ഉണ്ട്. ഒരു ദിവസം ഒരു മരത്തിന്റെ കവച്ചത്തിൽ ഇരുന്നു. ഒരു കരിമ്പൂവി ആ മരത്തിന്റെ ഉയരമുള്ള കൊമ്പുകളിന്മേലിരുന്നിരുന്ന കരങ്ങളൊരേ കരേന്ദനം നോക്കി. പിന്നെ പെട്ടെന്നു മിന്നൽപോലെ മേലോട്ട് ഒന്നരണ്ടു ചാട്ടവും ചാടി, ഒരു കരങ്ങളേനയും കയ്യിലാക്കി കീഴോട്ടു ചാടിയത് ഏന്റെ ഒരു സ്നേഹിതൻ കണ്ടിരുന്നു. ഇവിന്നു മനുഷ്യരെക്കൂടി പേടിയില്ല. ഒരിക്കൽ കാട്ടിലെ ഒരു ഗുഹയിൽ കണ്ട ഒരു കാട്ടുനായയേയും എടുത്തു മുപ്പർ നടന്നുപോയും.

ഹിമപ്പൂവി—(The snow leopard).

ഇതിന്റെ ശരീരത്തിന്നു വെള്ളപ്പൊയ ജാസ്സി ഉണ്ട്. രോമവും കറുത്തു നില്ക്കുന്നു. കറപ്പുപുള്ളികൾ വലുതായിരിക്കും. വാലോടുകൂടി ശരീരം 7 അടി നാലിഞ്ചു നീളമുണ്ടാകും. വാലിന്റെ നീളം മൂന്നടിയാണ്. ഉയരമേറിയ മലകളിലാണ് ഇവറ്റു അധിവസിക്കുന്നത്. ഹിമാലയത്തിലും തിബത്തിലും ഇവയെ ധാരാളം കാണാം. കാട്ടാടുകളാണ് പ്രധാന ഭക്ഷണം.

പുള്ളിനരി അല്ലെങ്കിൽ പുള്ളിപ്പൂവി—(Leopard).

മാർജ്ജാരവംശത്തിൽ വലിപ്പംകൊണ്ടു മൂന്നാമനായി നില്ക്കുന്നതു പുള്ളിനരിയാണ്. ഇവയെ ആഫ്രിക്ക

യിലും ഇന്ത്യയിലും വളരെ കാണും. തലതുടങ്ങി വാലിന്റെ അറ്റംവരെ ശരീരത്തിന്മേൽ ആകപ്പാടെ കറുപ്പുപുള്ളികളുണ്ടാകും. കൈ, കാൽ, തല, മുമൽ എന്നീ ഭാഗങ്ങളിൽ പുള്ളികൾ വളരെ ചെറുതായിരിക്കും ഇവയ്ക്കു വളരെ എടുപ്പത്തിൽ മരങ്കേറാനും കൊമ്പുകളിൽക്കൂടെ ഭാടിക്കടക്കാനും സാധിക്കും പുള്ളിനരിയ്ക്കു ചീറ്റുവാലൻനരിയെക്കാൾ ജാഗ്രതയും ഉണർവും ഉണ്ട്. കോപിച്ചാൽ ചീറ്റുവാലനെക്കാൾ ശൈത്യം കാണിക്കുന്നതു പുള്ളിനരിയാണ്. ഗ്രാമങ്ങളിലും എരിച്ചുനില്ക്കുന്ന പാറകളുടെ ചുവട്ടിലും ഇവ പാർക്കുന്നു. ഉയരത്തിൽ തുളുനും ഭൂതത്തിൽ ചാടാനും ഇവയ്ക്കു നിഷ്പ്രയാസം സാധിക്കും. ഇവ സാധാരണയായി മനുഷ്യന്മാർ സഹവസിക്കുന്ന ഭിക്ഷകളിലെ അടുത്ത കുന്നുകളിലും കാടുകളിലും വരുകയും കുന്നുകാലി, കുതിര, കഴുത, ചെമ്മരിയാട്, കോലാട്, നായ ഇവറ്റായാണ് പുള്ളിനരിയുടെ മുഖ്യാഹാരം. ചില സമയം പറമ്പിലൊ വിള നില്ക്കുന്ന പാടത്തിലൊ വന്നു കെണിത്തുപോയാൽ ഗ്രാമക്കാർ ഇതിനെ വളഞ്ഞിട്ടു കൊല്ലാനൊരുമ്പെടും. എന്നാൽ മരിക്കുംമുമ്പെയൊ ആ പത്തൊഴിഞ്ഞുപോകുമുമ്പെയൊ ഇത് അഞ്ചെട്ടാളെ കടിക്കാതെ വിടില്ല. രാത്രിയായാൽ ആലയുടെ മേൽപ്പുരകളിൽ ചാടിവീണു, ചോടെവന്നു, ആട്ടിനെയും കടച്ചിയെയും വളരെ ധൈര്യത്തോടും സാമന്ത്രിത്തോടും ഇവ പിടിച്ചുകൊണ്ടുപോകും. നായകളുടെ മാംസത്തോടു ബഹു രസമാണ്. പുള്ളിനരി അധികമുള്ള ഭിക്ഷകളിൽ, ചുറ്റോടുചുറ്റും നോക്കിയാൽ ഒരൊറ്റനായയെ കണ്ടുകിട്ടു

കയില്ല. പുളിനരികൾ മനുഷ്യമാംസം തിന്നുകയില്ല. മനുഷ്യന്മാരുടെ കൺമുനയിൽനിന്നു പച്ചാപ്പകൽ, പെട്ടെന്നു ചാടിവീണു. അവർ പോരുന്ന നായകളെ ഇവ എടുത്തുകൊണ്ടുപോയ സംഭവങ്ങൾ എത്രയെങ്കിലുമുണ്ടായിട്ടുണ്ട്., കരളുകളെയും ഇവ വളരെ ഭക്ഷിക്കുന്നു. കലമാൻ, കാള, മുതലായ വലിയ ജന്തുക്കളെക്കൂടി ഇവയ്ക്കു പിടിച്ചുകൊല്ലാൻ കൂസലുണ്ടാകയില്ല. ഒന്നാമത് ഒരു ജന്തുവെ കൊന്നാൽ പള്ളയും നെത്തും കീറി ഹൃദയവും കഷം കരളും ഇവ തിന്നും. പിന്നെ അടുക്കെ ഒരു കാട്ടിൽ ഒളിച്ചു പിറേറുന്നു രാത്രി രണ്ടാമതും അവിടെ എത്തും. ആഹ്ലിക്കാമാജ്യത്തിലെ പുളിനരി ഇങ്ങിനെ തിന്നുവെച്ച ശരീരത്തെ മരത്തിന്മേലാണ് കൊണ്ടുവെക്കുന്നത്. മോറകളും കുറുക്കന്മാരും താൻ തിന്നുവെച്ച ബാക്കി, ഭക്ഷിച്ചതീക്കാതിരിപ്പാൻവേണ്ടിയാണ് ഈ സൂത്രമെടുക്കുന്നത്. ചീറുവാലൻനരിയെപ്പോലെ ആ വാസത്തിന്നു ഹവജമടുത്തുള്ള ഭിക്ഷ വേണമെന്നു പുളിനരിക്കു ശാഗ്രമില്ല ഇവയെ മെരുക്കാൻ വളരെ പ്രയാസമാണ്. ഇതിനെ വെടിവെക്കുന്നതു ചീറുവാലനെ വെടിവെക്കുന്നതിനേക്കാൾ പ്രയാസമായ കാര്യമാണ്. ഒളി കെട്ടിയാൽ ചീറുവാലനെ വെടിവെക്കാൻ പ്രയാസമില്ല. ചീറുവാലൻ, വരുമ്പോൾ, മേലോട്ടുനോക്കുക പതിവില്ല പക്ഷേ പുളിനരി, മൂന്നുപാടും മരങ്ങളിന്മേലും സൂക്ഷിച്ചു നോക്കിയല്ലാതെ ഒരു മുനോട്ടുവെക്കുകയില്ല. ഇത്രയൊക്കെ ഉപായിയാണെങ്കിലും കെണിവെച്ചാൽ ഇവ വേഗം വീണുപോകും. ഒരു ദിവസം നാലു

ബുപണിയന്മാർ കാട്ടിൽ കൂടെ പോകുമ്പോൾ ഒരു പുള്ളിനരി, ഒരു പന്നിയെക്കൊന്നു, അതിനെയും ഇഴച്ചു പോകുന്നതു കണ്ടു. പണിയന്മാർ എല്ലാത്തരം കൂടി കൂടി വിളിച്ചപ്പോൾ നരി പന്നിയേയും ഇട്ടു കാട്ടിലേക്കു വാങ്ങി നിന്നു. പണിയന്മാരെല്ലാം അവിടെ ഇരുന്നു പന്നിയെ മുറിച്ചു ഭക്ഷിക്കുകയും ചെയ്തു. ഇതു നരിക്കു രസിച്ചില്ല. താൻ അലോചിച്ചുപിടിച്ച ജന്തുവെ അനുഭവിക്കാൻവന്നതിനാലാണെന്നു ഭാവത്തിൽ അതു ചെട്ടെന്നു തുള്ളിവന്ന് ഒരു പണിയന്റെ കഥ കഴിച്ചു. ബാക്കിയുള്ളവർ ഭയപ്പെട്ട് ഓടിപ്പോയപ്പോൾ പുള്ളിനരി ആ മാംസത്തിന്റെ കഥയും കഴിച്ചു.

കാലവരിയൻ അല്ലെങ്കിൽ ചീറ് വാലൻ നരി—

(The Royal tiger)

ഈ നരിയോ സിംഹമോ അധികം ശക്തനെന്നു കാളും ഇപ്പോഴും തർക്കത്തിലും സംശയത്തിലുംതന്നെ ഇരിക്കുന്നു. എന്നാൽ ആണിന്നു കഴുത്തിലും തലയിലും നീണ്ട മുടിയില്ലാത്തതുകൊണ്ട്, അക്രമികൊണ്ടുള്ള മഹത്വം സിംഹത്തിന്നു തന്നെയാണു സിദ്ധിക്കുന്നത്. വാലിന്റെ അഗ്രത്തിൽ ഈ ജന്തുവിന്നു നീണ്ട രോമമില്ല. ദേഹം മഞ്ഞനിറവും അതിന്മേൽ നീണ്ടുകുറുത്ത വരകളും ഉണ്ട്. ഉദരം വെളുത്തിട്ടാണ്. വാലിന്മേലുള്ള കറുപ്പുവരകൾ മോതിരങ്ങൾപോലെ തോന്നും. ഇന്ത്യാരാജ്യത്തിൽ ചീറ് വാലനെ വെളുപ്പുനിറത്തിലും ശുദ്ധ കറുപ്പുനിറത്തിലും കണ്ടിട്ടുണ്ട്. ഉയരക്കൊണ്ട് ഈ നരി സിംഹത്തോളം തുറന്നുകൊണ്ടിരിക്കുകയും നീളക്കൊണ്ടു താരതമ്യപ്പെടുത്തി നോ

ക്കിയാൽ ചീറുവാലൻ സിംഹത്തെ കടത്തിവിടുന്നു. സാക്ഷാലളവെടുത്തു നോക്കിയാൽ നിശ്ചയമായിട്ടും സിംഹം തന്നെയാണധികം നീളം. ചീറുവാലൻ മൂന്നരങ്ങി പൊക്കവും ഒമ്പതരങ്ങി നീളവുമുണ്ടാകും. ഒരു ചീറുവാലൻ 12 അടി 2 ഇഞ്ച് നീളമുണ്ടായിരുന്നു എന്ന് അതിനെ അളന്നു കണക്കെടുത്ത ഒരു സ്ക്വയർ പറയുന്നു. അങ്ങിനെയാണെങ്കിൽ ചീറുവാലന്മാരിൽ ചിലതു സിംഹത്തെക്കാൾ നീളമുണ്ടെന്നു വരുന്നു. ഒരു ചീറുവാലൻ 500 മുതൽ 520 റാത്തലോളം ഭവനമുണ്ടാകും. ആസ്ത്രാലിയ ഡെത്തിലാണു ചീറുവാലൻ അധിവസിക്കുന്നത് എങ്കിലും ഇന്ത്യയിൽ കാണുമ്പോലെ ധാരാളമായി മറ്റുതാതൊരുദിക്കിലും കാണുകയില്ല. ചില സ്ഥലങ്ങളിൽ ചീറുവാലന്മാർ മനുഷ്യരെ ഒട്ടക്കുന്നതുകൊണ്ടു ജനരക്ഷയ്ക്കു പ്രത്യേക ഏർപ്പാടുകൾ ആലോചിക്കേണ്ടി വന്നിട്ടുണ്ട്. മന്നിപ്പൂരിൽ ജനങ്ങളെ ഓരോരോ കൂട്ടമായിത്തീരിച്ചു ഓരോരോ പ്രത്യേകാംശങ്ങളിൽ കണ്ടുകിട്ടാനുള്ള ചീറുവാലന്മാരെ കൊല്ലാനായി നിയോഗിച്ചിട്ടുണ്ട്. ഈ നിശ്ചയം ഇന്നും പ്രബലത്തിൽ ഇരിക്കുന്നു. ഇങ്ങിനെ നിശ്ചയിക്കുന്ന ജനക്കൂട്ടത്തിന്നു 'കൈക്രൂപ്പ്' എന്നാണു പേർ. ഓരോ കൈക്രൂപ്പിന്റെ അധികാരസ്ഥലത്ത് ഒരു ചീറുവാലൻ ഉണ്ടെന്നു മനസ്സിലായാൽ കൈക്രൂപ്പിന്റെ മൂപ്പൻ രാജാവിനെ അറിയിക്കണം. അപ്പോൾ അതിനെ കൊല്ലാൻ രാജാവു കല്പനകൊടുക്കും. രാജശാസന അനുസരിച്ചു ചീറുവാലൻ കിടക്കുന്ന കാടു വളഞ്ഞിട്ടു ജനങ്ങൾ അതിനെ കുന്നംകൊണ്ടോ തോക്കുകൊണ്ടോ തകർക്കുന്നു.

സമാത്രാലീപിൽ ചീറുവാലന്മാരെ വളരെ കാണാം. ഒരൊറ്റ കൊല്ലത്തിനുള്ളിൽ കപ്പികടത്തുന്ന കൂലിക്കാരെ അമ്പതിലധികം ചീറുവാലന്മാർ പിടിച്ചുതിന്നിട്ടുണ്ട്. മലയാളരാജ്യത്തു വയനാട്ടിലും എന്താവേണ്ട സമുദ്രയിൽ എല്ലാവരും ചീറുവാലൻ നരികളെ കാണാം. ഇവൻ ഒറ്റക്കോ ഓരോ ഇണയായിട്ടോ മാത്രമേ സഞ്ചരിക്കു പതിവുള്ളൂ. ആണും പെണ്ണുമായിക്കൂടിയാൽ, പിന്നെ മരണംവരെ വിട്ടുപിരിയുകയല്ല. ചീറുവാലൻ ഉറങ്ങുന്നത് പകലും ഇരതെങ്ങാൻ നടക്കുന്നതു രാത്രിയുമാണ്. ഇഹകളും പാറകളുടെ വിടകളും ചീറുവാലന്റെ വീടുകളായി വിചാരിക്കാം. മരൊറു ആശ്ചര്യസാഗതികൂടി ഇവിടെ പ്രസ്ഥാപിക്കാനുണ്ട്. ചീറുവാലൻ അധിവസിക്കുന്ന ഭിക്ഷകളിൽ കാട്ടുമൈലുകൾ ഇല്ലാതിരിക്കില്ലപോലും. കഷണിയുള്ള വക്കു രാജയകുളുവുണ്ടാകയില്ലെന്നു പറയും പോലെ ഇതിന്റെ സംഗതിയെന്തെന്നു കണ്ടുപിടിക്കാൻ സാധിച്ചില്ല. ഈ കാര്യം കേരളത്തെ സംബന്ധിച്ചേടത്തോളം ശരിയാണെന്നു പറവാൻ ഞാനൊരുക്കുമില്ല. ചീറുവാലനു ഉണ്ണുകാലം വളരെ അസഹ്യമാണ്. വയനാട്ടിൽനിന്ന് ഇവ വെള്ളത്തിൽ വീഴുകയും പിന്നെ കരക്കുവന്ന മണ്ണിൽ ഉരുളുകയും ചെയ്യുന്നതു കാണാം. വെള്ളത്തിൽ ഇറങ്ങി നീന്തുവാൻ ഇവയ്ക്ക് ഒരു മടിയുമില്ല. സിംഹത്തെപ്പോലെതന്നെ ചീറുവാലൻ നരിക്കും എളുപ്പത്തിൽ മരത്തിന്മേൽ കേറാൻ സാധിക്കുകയല്ല. ഒരു മരത്തിന്മേൽ പതിനെട്ടടി ഉയരത്തിൽ ഇരുന്നിരുന്ന ഒരുവനെ, ചീറുവാലൻ ഒരൊറ്റ ചാട്ടത്തിന്നു പിടിച്ചു ചോടെ

തള്ളിയിട്ടിട്ടുണ്ട്, മുന്നോട്ട് ഒരു ചാട്ടത്തിന് പതിനഞ്ചടി ദൂരം എത്തിയതായും കണ്ടിട്ടുണ്ട്. ചീറുവാലന് നെറാളുടെ ശക്തിയും നെറൊന്നാളുടെ ഭയവും ഉണ്ടെന്നു നമ്മുടെ നാട്ടുകാരുടെ ഇടയിൽ ഒരു പഴഞ്ചൊല്ലുണ്ട്. ഇതിന്നു കാരണം ചീറുവാലൻ അന്നവിശ്വമായി മനുഷ്യരെ ദ്രോഹിക്കാൻ വരാത്തതുകൊണ്ടായിരിക്കും. ആരെ എങ്കിലും എറ്റക്കാരൻ വരുമ്പോൾ ഇവൻ ഗർജിച്ചുകൊണ്ടു മുന്നോട്ടു ചാടും. കാലികളെ ഒറ്റത്തിരിഞ്ഞു കണ്ടാൽ അതിന്റെ പുറത്തു ചാടിയിരിക്കും. ചിലപ്പോൾ തനിക്കിഷ്ടമുള്ള സ്ഥലത്തു കൈകൊണ്ടടിച്ചു അതിനെ തെളിച്ചു കൊണ്ടു പോകയും ചെയ്യും. പിന്നെ വലത്തുഭാഗത്തിൽ കൂടെ ചരിഞ്ഞു, കഴിഞ്ഞിന്റെ മുൻഭാഗത്തു കടിച്ചു ചോര കടിക്കും അപ്പോൾ കാലി ചാകും. ചെന്നെന്നു കണ്ടാൽ അതിനെ കടിച്ചിഴച്ചു ഒരു സെരകയ്ക്കുമുള്ള സ്ഥലത്തു കൊണ്ടുവെക്കും. അന്നതന്നെയോ, ഒന്നുണ്ടു ദിവസം കഴിഞ്ഞിട്ടൊ, രാത്രി അതിനെ ഭക്ഷിക്കാൻ തക്കവണ്ണം വരും.

സാധാരണ ചീറുവാലന് ഒരു പ്രസവത്തിൽ രണ്ടു കുട്ടികൾ ഉണ്ടാകും. കുട്ടികൾ തള്ളയുടെകൂടെ മൂന്നുകൊല്ലംവരെ നടക്കും. ആ സമയത്തു കാട്ടിലുള്ള ഒരു മൃഗത്തിന്നും രക്ഷയുണ്ടാകയില്ല. ജന്തുക്കളെ പിടിപ്പാനും കൊല്ലാനും കുട്ടിയെ പഠിപ്പിച്ചുകൊടുക്കാൻവേണ്ടി, ഇവ, സാധുക്കളെ അസംഖ്യം കൊല്ലുന്നു. ചീറുവാലന്റെ പ്രധാനാഹാരം കാട്ടുപന്നിയും മാനമാണ്. തരത്തിന്നു കിട്ടിയാൽ ഇവൻ കന്നുകാലികളെ വെറുതെ വിടില്ല. കാ

ട്ടുപോത്തുകളെക്കൂടി ഈ ഭയങ്കരൻ കൊന്നതിന്നാറുണ്ട്. ചീറുവാലൻ ഒരാനക്കുട്ടിയെ കൊന്നതിന്നുന്നത് ചില നായാട്ടുകാർ കണ്ടിട്ടുണ്ട്. പോത്തുകൾ നരിവരുന്നതു കണ്ടാൽ ക്ഷണം വട്ടമിട്ടുനിന്നു, നരിയോടു, ധൈര്യമുണ്ടെങ്കിൽ അടുത്തു വാ എന്നു പറയുമ്പോലെ കാത്തിരിക്കും. ഒരിക്കൽ തങ്ങളുടെ കൂട്ടത്തിൽനിന്നു ഒരു കടച്ചിയെ എടുത്തുകൊണ്ടുപോയ ഒരു ചീറുവാലന്റെ വഴിയെ നാലഞ്ചു പോത്തുകൾ പാഞ്ഞുവെന്നു, കടച്ചിയെ രക്ഷിച്ചുകൊണ്ടു വന്നിട്ടുണ്ട്. പന്നി ചിലപ്പോൾ ചീറുവാലനു പരുക്കേല്പിക്കുമെങ്കിലും, യുദ്ധത്തിൽ സദാപരാജിതനാകയാണു് പതിവു്. കരടികളെ ഏതായാ അപൂർവ്വമായിട്ടേ ചീറുവാലൻ പിടിച്ചു തിന്നുകയുള്ളൂ. പക്ഷേ, വാനരമാംസത്തോടു ബഹു പരമമാണു്. ചില സമയത്തു ചീറുവാലൻ തന്റെ സ്വന്തം കഞ്ഞിനെ തിന്നുമെന്നു പറയുന്നു. ഒരു ചീറുവാലൻ 400 റാത്തൽ ഘനമുള്ള ഒരു പശുവിനെ, കൊന്നു, കടിച്ചുപൊന്തിച്ചു നിലം തട്ടിക്കാതെ അതിനെ മുന്നൂറുവാര അകലെ കൊണ്ടുപോയി വെക്കുന്നതു ചില കൂട്ടർ കണ്ടിട്ടു വിസ്മയിച്ചു പോയിട്ടുണ്ട്. ഒരു മൃഗത്തെക്കൊന്നാൽ ചിലപ്പോൾ ഒന്നു രണ്ടു ദിവസത്തോളം മൃദിവെക്കും. ഇതു മാംസം ചീഞ്ഞു മൃദുവാകാനായിരിക്കും. ഈ രണ്ടു ദിവസം സമീപത്തുനിന്നു കറക്കൻ കഴു മുതലായവയെ ആട്ടിരാക്കിക്കും. ഒരിക്കൽ 3½ അടി ഉയരമുള്ള ഒരു വേലിയുടെ അപ്പുറത്തിൽനിന്നു മേഞ്ഞിരുന്ന ഒരു ഏരുമയെ പുറംകടിച്ചു വേലിതൊടാതെ ഇങ്ങേ ഭാഗത്തിട്ടു കൊല്ലുന്നത് ഒരാൾ കണ്ടതായി ഏന്നോടു പറഞ്ഞിട്ടുണ്ട്.

ചീറുവാലനും മറ്റു നരികളും കൊല്ലത്തോരും കുന്ന കാലികളെ വളരെ ഒട്ടക്കുന്നുണ്ട്. മതിരാശിസംസ്ഥാനത്തിൽനിന്നു 1891-ൽ 656 കാളകളേയും 752 പത്തുക്കളെയും, 236 കടച്ചികളേയും, 135 പോത്തുകളേയും 105 ചെമ്മരിയാടുകളേയും 103 കോലാടുകളേയും ഇവറ്റർ ഒട്ടിക്കിട്ടുണ്ട്. വയനാട്ടിലെ ചില കാട്ടുജാതി. മനുഷ്യന്മാർക്കു ചീറുവാലനെ ഒട്ടും ഭയമില്ല. ചീറുവാലൻ കൊന്നിട്ട ഒരു പോത്തിന്റെ ശവത്തിന്റെ അടുക്കെ, അതു രണ്ടാമതു വന്ന ശവത്തിന്നാതിരിപ്പാൻ ഒരു കാവലായി ഒരു വയസ്സു പ്രായമുള്ള ഒരു കുറച്ചിയച്ചെക്കൻ നിർഭയമായി നിന്നിട്ടുണ്ടെന്ന് അതു കണ്ട കൂട്ടർ ഏന്നോടു പറഞ്ഞിട്ടുണ്ട്.

മനുഷ്യരെ തിന്നുന്ന ചീറുവാലന്മാരും ഇല്ലെന്നില്ല. ഇങ്ങിനെ ചെയ്യുന്നതു മിക്കസമയത്തും വാൽകൃക്കൊണ്ടു മറ്റൊന്നിന്നും വയ്യാത്ത ചീറുവാലന്മാരായിരിക്കും ചിലതു കൂടക്കൂടെ ഗ്രാമങ്ങളിൽ പ്രവേശിച്ചു കുന്നുകാലികളെ എടുത്തുകൊണ്ടു വരുന്ന അവസരങ്ങളിൽ മനുഷ്യന്മാരെക്കണ്ടു ഭയംതീർന്നുപോയവയായിരിക്കും. ഒരിക്കൽ ഒരു മനുഷ്യനെ കൊന്നുതിന്നാൽ പിന്നെ ഇവ മറ്റു ജന്തുക്കളെക്കൊഴിച്ചു ഈ ജോലിക്കുമാത്രം ഒരുമ്പെടുന്നു. ഒരു സമയം മനുഷ്യനെ കണ്ടുകിട്ടാനും കൊല്ലാനുമുള്ള എളുപ്പംകൊണ്ടായിരിക്കും ഇവ ഇങ്ങിനെ ചെയ്യുന്നത്. മനുഷ്യരെതിന്നു ശീലിച്ചു പോയ ചീറുവാലന്മാർ വളരെ ഉപായവും കരുതലും ഉള്ളവയാകുകൊണ്ട്, ഇവയെ കണ്ടുപിടിച്ചു കൊല്ലുവാൻ അത്യാധുനികവും വേണ്ടിവരുന്നു. മനുഷ്യനെ, സാധാരണ

കഴിഞ്ഞു വാടിപ്പിടിച്ചു, ശരീരവും ഇഴച്ചു അബാധമായ ഒരു കാട്ടിൽ കൊണ്ടുവെച്ചു തുടയും മാംസമുള്ള മറുഭാഗവും ആദ്യം തിന്നും. ഒരേടത്തിൽനിന്ന് ഒരാളെ തിന്നാൽ രണ്ടാമത് അതേസ്ഥലത്ത് അടുത്ത ദിവസങ്ങളിലൊന്നും വരില്ല. പിറ്റേന്ന് രണ്ടുമൂന്നു നാഴിക അകലെയുള്ള മറ്റൊരു ഗ്രാമത്തിൽ പോയിട്ടേ വേറെ ഒരു മനുഷ്യനെ പിടിക്കാൻ കോപ്പു കൂട്ടുകയുള്ളൂ. പണ്ട്, തോക്കുകൾ നടപ്പിൽ വരുന്നതിന്നു മുമ്പു നരഭോജികളായ ചീറ് വാലന്മാരെക്കൊണ്ട് അനേകം ഗ്രാമങ്ങൾ ഉപേക്ഷിച്ചു ജനങ്ങൾ ചിന്ചാങ്ങിപ്പോരേണ്ടിവന്നിരുന്നു. ആറുകൊല്ലം കൊണ്ടു 4218 മനുഷ്യരെ നരികൾ തിന്നിട്ടുണ്ടെന്നു ഗവണ്മെന്റിന് അറിവുകിട്ടേണമെങ്കിൽ ആരും അറിയാതെ ഏതായിരം ജനങ്ങൾ ഇവക്കു ആഹാരമായിത്തീർന്നിരിക്കണമെന്ന് ആലോചിച്ചുനോക്കുവിൻ. ഒരൊറ്റ ചീറ് വാലൻ നരി 1867-ൽ 27 ആളുകളേയും, 1868-ൽ 34 ആളുകളേയും 1869-ൽ 47 ആളുകളേയും കൊന്നതിന്നിട്ടുണ്ടായിരുന്നുപോലും. ഒരുദിവസം ഒരു കൂട്ടം ആളുകൾ പോകുമ്പോൾ ഈ ചീറ് വാലൻ നരി പെട്ടെന്നു മണ്ണിൽ വാടി, അഞ്ചാളുകളെ കൊന്നു. ഒരിക്കൽ ഒരു അച്ഛനേയും, അമ്മയെയും, മൂന്നു കുട്ടികളേയും ഇത് ഒരേ അവസരത്തിൽ കൊന്നു. ഇതിനെ വെടിവെച്ചു കൊന്നതിന്റെ തലേദിവസം ഇത് ഏഴാളെ കൊന്നിരുന്നു പോലും.

നാട്ടുകാർ ചീറ് വാലന്മാരെ സംഹരിപ്പാൻ പല സൂത്രങ്ങളും ഉപയോഗിക്കാറുണ്ട്. രണ്ടാമതാലായിരുന്ന

പണ്ടത്തെ നായന്മാർ, വെറും ഒരു കട്ടാരവും എടുത്തു കാട്ടിൽപോയി, ഒറ്റക്കു ചീറ് വാലന്മാരോടു പോരാടി അവരയെ കൊല്ലാറുണ്ട്. നരിയും മനുഷ്യനും അങ്ങനെയും വാടുന്നത് ഒരു കാഴ്ചയെന്നായിരിക്കണം. ഇതിന്നു പുലിയകും നടത്തുക എന്നാണ് പണ്ടുള്ളവർ പറഞ്ഞുവന്നത്. തച്ചോളി ഒത്തേനൻ 12 പയസ്സിൽ പുലിയകും നടത്ത് വിജയം നേടിയ കഥ പ്രസിദ്ധമാണല്ലോ. സുമാത്രയിൽ വായ ചെറുതും ഉള്ള വിസ്തൃതവുമായ കഴികൾ കഴിച്ചു, നടവിൽ ഒരു മുച്ഛുള്ള പാരയും നാട്ടി കഴിയുടെ മേൽഭാഗം ചുള്ളികളും മറ്റും ഇട്ട മുടിവെക്കുന്നു. ചിലദിക്കിൽ വലിയ എലിക്കുത്രികൾ വെക്കുന്നു. വേറെ ചിലർ ഇവ കൊന്നിട്ട മൃഗങ്ങളുടെ മാംസത്തിന്മേൽ വിഷം പീരട്ടിവെക്കുന്നു. ഇത് കൂടാതെ വയനാട്ടിലും മറ്റും വലകെട്ടി നരിയെ കുറുംകൊണ്ടു കത്തിക്കൊല്ലുന്ന ഒരു സമ്പ്രദായമുണ്ട്. നരി കൊന്നിട്ട കന്നുകാലിയേക്കണ്ട സ്ഥലത്ത് ചെന്ന്, സമീപമുള്ള മരത്തിന്മേൽ ഒരു ഒളി കെട്ടി, അവിടെ ഇരുന്നു, രാത്രി നരി വരുമ്പോൾ നീഴുതാസം അതിനെ വെടിവെച്ചു വീഴ്ത്തുകയാണ് നമ്മുടെ മലയാളികളുടെ ഇടയിൽ വളരെ പ്രചാരമുള്ള സമ്പ്രദായം. ശിങ്കാർചെയ്യ, നിന്നനിലയിൽനിന്ന് ചീറ് വാലന്മാരെ വെടിവെക്കുന്നവർ അധികമുണ്ടാകയില്ല. അങ്ങിനെ ചെയ്യുന്നത് ഒരു സാഹസപ്രവൃത്തിയാണ്. അനേകം ആളുകൾക്ക് ഈ മാതിരി സാഹസംകൊണ്ട് അത്യാപത്തു നേരിട്ടിട്ടുണ്ട്. ഏതെങ്കിലും ഒന്നുമാത്രം ഇവിടെ എടുത്തുപറയാം.

പണ്ട് ഒരു സാസ്ത്രി ഒന്നരണ്ടു നാട്ടുശിക്കാരികളേയും കൂട്ടി നിലമ്പൂരിൽ ഒരു കാട്ടിൽ പ്രവേശിച്ചു. സാസ്ത്രി ആറടി പൊക്കമുള്ളവനും ദ്രവംഗാത്രനും ധീരനും 18 വയസ്സ് മാത്രമുള്ള ഒരു യുവാവും ആയിരുന്നു. ഒരു ചീറ് വാലൻനരി കുന്നുകൾകളെ പിടിച്ചൊടിക്കുന്നുണ്ട് എന്നു കേട്ടിട്ടാണ് മലപ്പുറം പട്ടാളത്തിന്റെ കൈപ്പടനായി പുതുതായി ഇംഗ്ലണ്ടിൽനിന്നു വന്ന ഈ ചെറുപ്പക്കാരൻ ഇതിനെ വെടിവെക്കാൻ പുറപ്പെട്ടത്. കാട്ടിൽ കേറി നോക്കിയപ്പോൾ 30 വര അകലേനിന്ന്, തലേടിവസം പിടിച്ചുകൊന്ന, ഒരു കാളയുടെ മാംസവും തിന്നുകൊണ്ടിരുന്ന ചീറ് വാലനെ സാസ്ത്രി കണ്ടെത്തി. കോപിക്കാത്ത അവസരത്തിൽ കാണുമ്പോൾ നരി എത്രയോ ഒരുങ്ങിപ്പതുങ്ങിയാണ് നില്പ്. അപ്പോൾ പരിചയമില്ലാത്തവർ ഇവനൊരു നിസ്സാരനാണെന്നു ഗണിച്ചുപോകും. ഈ നിലയിൽ ഇതിനെ വെടിവെക്കരുതെന്നും വല്ല മരത്തിന്മേലോ മറ്റൊരാൾ കേറിയിരുന്നു വെടിവെക്കേണ്ടതാണെന്നും ശിക്കാരികൾ സാസ്ത്രിയോട് പലേശിച്ചെങ്കിലും, പ്രകൃത്യാ ധീരനായ ആ സാസ്ത്രി യാതൊന്നും ഗണിയാതെ നിന്നനിലയിൽനിന്ന് അതിനെ വെടിവെച്ചു. വെടി പറ്റിയെങ്കിലും ചീറ് വാലൻ ചത്തില്ല. കുറേനമുറിയേറ്റതുകൊണ്ടു വല്ലേടത്തും കിടന്നു ചാകട്ടെ എന്നു വിചാരിച്ചിട്ടോ മറ്റൊരാൾ, ചീറ് വാലൻ എവിടെയോ കാടിച്ചെന്നുളിച്ച്, അതിനെ തിരഞ്ഞു കണ്ടുപിടിക്കണം എന്നായി സാസ്ത്രിന്റെ പിന്നത്തെ നിഷ്പ്രഭം. മുറിയേറ്റ നരിയെ തേടി നടക്കുമ്പോലെ സാഹസവും അപായവുമായ ഒരു കർമ്മം

മില്ലെന്ന നാട്ടുശിക്കാരികൾ എത്രതന്നെ പറഞ്ഞിട്ടും, പല്ലുപോലും വകവെക്കാതെ ചോരയുടെ പാടും നോക്കി സാസ്ത്ത് നടക്കാൻ തുടങ്ങി. ചക്രിതന്മാരായ നാട്ടുശിക്കാരികളും ചരിതത്തോടും കരുതലോടും സാസ്തിന്റെ പിന്നാലെ നടന്നു. ഒരു ദിക്കിൽ എത്തിയപ്പോൾ ആരും അറിയാതെ, പെട്ടെന്നു സാസ്തിന്റെ മുമ്പിൽ ചാകാരായ ആനരി, മുരളിക്കൊണ്ടു തുള്ളിവീണു. നാട്ടുശിക്കാരികൾ, ഓടി, അടുത്തുകണ്ട മരങ്ങളിന്മേൽ ചെന്നുകേറി. സാസ്ത്ത് ഒരു വെടിവെച്ചെങ്കിലും അതു നല്ല പണ്ണി പാറിയില്ല. പിന്നെ അവിടെവെച്ചു നടന്നിരുന്ന സംഭവം ഒരു ഭയങ്കരകാഴ്ചയെന്നായിരുന്നു. ചീറ് വാലൻ സാസ്തിന്റെ നെഞ്ഞത്തു തുളിപ്പം. സാസ്ത്ത് ഒഴിഞ്ഞുനിന്നു തോക്കുകൊണ്ട് അതിനെ അടിക്കും. ഇങ്ങനെ തുള്ളിയും തല്ലിയും കൊണ്ടു പത്തുപതിനഞ്ചുമിനുട്ടുനേരം ഇവർ ഇരുവരും ചോരമായ ദാസ്യരും നടത്തി. അതുവരെയും സാസ്തിനു യാതൊരു പരുക്കും ഏറ്റിരുന്നില്ല. പക്ഷേ, പിന്നീടുകൊടുത്ത ഭയങ്കരതാഡനം നരിയുടെ മസ്തകത്തിൽ ഏറ്റപ്പോൾ സാസ്തിന്റെ കഷ്ടകാലത്തിന്നു തോക്കു രണ്ടു മുറിയായി; ആ മഹാധീരൻ നിരായുധനായിത്തീർന്നു. മരിക്കാറായിട്ടുകൂടി ചൈതന്യക്കുറവും ബാധിയാത്ത ആ നരി പിന്നെയും സാസ്തിന്റെ നേരെ ചാടിയിപ്പോൾ അദ്ദേഹം അതിനെ ചവിട്ടി. ആ ശക്തന്റെ ചവിട്ടേറ്ററിട്ട് നരി നാലഞ്ചടി ദൂരം തെരിച്ചുപോകുന്നതു മരത്തിന്മേൽനിന്നു നിലവിളിക്കുന്ന നാട്ടുശിക്കാരികൾ കണ്ടു. അങ്ങും ഇങ്ങും

ചാടിയും, ഒഴിഞ്ഞും, കത്തുകൂടിയും തുടന്ന് ഈ യുദ്ധത്തിൽ, ഓരോരുത്തർ ഓരോ നിമിഷംപോലും ഭരണസ്ഥലത്തുതന്നെ നിന്നുകൊണ്ടിരുന്നതിനാൽ മരണിന്മേൽ ഉണ്ടായിരുന്ന ശിക്ഷാവിധിക്ക് നരിയെ വെടിവെപ്പാൻ തരമായില്ല. ഒടുവിൽ സാസ്തിന്നും രക്തനാശംകൊണ്ട് ക്ഷീണം പറ്റി. ചീറ് വാലൻ സാസ്തിന്റെ നെഞ്ചത്തു മാന്തിട്ടും, തുടകുടിച്ചു തെരുക്കുടിച്ചും സാസ്ത് അതിനെ കൈമടക്കി ഇടിച്ചിട്ടും യുദ്ധം പിന്നെയും തെല്ലനേരത്തോളം നടന്നു. സാസ്തിന്റെ ശരീരം ആകുപ്പാടെ രക്തം കൈണ്ടു നിറഞ്ഞു. സാസ്തിന് ഇനി നിലയുണ്ടാകയില്ലെന്നു കണ്ടപ്പോൾ, മരിച്ചാലും തരക്കേടില്ലെന്നുവെച്ചു, നാട്ടുകാരി വെടിവെക്കാനുറച്ചു, ഒരു നല്ല അവസരത്തിന്നു കുറിയൊരാളെ ഒരു പൊട്ടിച്ചു. ഇറങ്ങിച്ചെന്നുനോക്കിയപ്പോൾ, നരി ഒരുഭാഗത്തു ചത്തും സാസ്ത് മററൊരു ഭാഗത്തു ചാവാരായും വീണുകിടക്കുന്നതു കണ്ടു. ആ മഹാധീരന്റെ കല്ലറ ഇന്നും നിലമ്പൂരിൽ കാണാറുണ്ട്. നരിയുടെ തോലും സാസ്തിന്റെ രക്തംപുരണ്ടു കപ്പായവും, സാസ്തിന്റെ അമ്മയ്ക്കു ശീമയിൽ ഞെച്ചുകൊടുത്തു.

ചീറ് വാലന് അവലോകനശക്തിയും നല്ലവണ്ണമുണ്ട്. മേയ്ക്കാൻ കൊണ്ടുപോകുന്ന പശുക്കൂട്ടത്തിൽ അടുക്കെ പ്രസവിച്ചു വല്ല പശുക്കൂട്ടമുണ്ടെന്നു കണ്ടാൽ കട്ടിയുടെ വിചാരംകൊണ്ട്, അതിന്നു മുലകൊടുക്കാൻവേണ്ടി ആ പശു ഒറ്റനീരിഞ്ഞു മടങ്ങിവരുമെന്ന കാര്യം ചീറ് വാലൻ നല്ലവണ്ണം മനസ്സിലാക്കി വഴിയിലൊരേടത് പതുങ്ങിനില്ക്കും. കടച്ചിയേയും വിചാരിച്ചു അല്പസ

മയത്തിനുള്ളിൽ ഒറ്റക്കോടിവരുന്ന ആ പശു ചീറ് വാലന്റെ ഇരയായായിത്തീരും. ചോര കടിച്ചതിൽപിന്നെ ചീറ് വാലൻ പശുവിന്റെ മുഖയും മുഖനിലക്കുന്ന ആ സ്ഥലവും തിന്നുതീർക്കും. ബാക്കി ഭാഗങ്ങൾ പിന്നെത്തേക്കു വെക്കുകയും ചെയ്യും.

സിംഹം.

ഗാംഭീര്യഭാവമുള്ളതും, ഭയങ്കരസ്വഭാവമുള്ളതും, അവലംബിച്ചുവരുന്ന കവീനഭാവമുള്ളതും, എല്ലാ രാജ്യക്കാരും മൃഗരാജൻ എന്ന സ്ഥാനംകൊടുത്തത് സിംഹത്തിനാണ്. ആൺസിംഹത്തിന്റെ ദേഹത്തിനെത്തിച്ചേരുന്ന സ്ഥൂലതയും, കഴുത്തിലും തലയിലും നെഞ്ഞിലുമുള്ള രോമത്തിന്റെ ദീപ്തതയും കണ്ടാൽ പൂച്ചവസ്ത്രത്തിൽപെട്ട എല്ലാ ജാതി ജന്തുക്കളിലുടനീളം ഉൽകൃഷ്ടൻ ഇവൻതന്നെയാണെന്നു വിളിച്ചുപറയുന്നുണ്ട്. വാലിന്റെ അറ്റത്ത്, പശുവിന്റെ വാലിന്മേൽ കാണുമ്പോലെ നീണ്ട ഒരുപിടി രോമമുണ്ട്. ഈ രോമത്തിന്റെ മദ്ധ്യത്തിൽ, വാലിന്റെ അറ്റത്ത് ഒരു മുളകിടപ്പുണ്ട്. സിംഹത്തിന്റെ നിറം കറുപ്പു മായപാഞ്ഞ ഒരു മഞ്ഞയാണ്. സിംഹത്തിന്റെ ദേഹത്തിന്മേൽ ശൈശവകാലത്ത്, നരിയുടെ ദേഹത്തിന്മേൽ കാണുമ്പോലെ ചില വരകൾ മങ്ങിയ രീതിയിൽ കിടക്കുന്നുണ്ടാകും. മൂന്നുവയസ്സു കഴിഞ്ഞാൽ മാത്രമേ ആണിനു മുന്വറഞ്ഞ നീണ്ടമുടി വളരുവാൻ തുടങ്ങുകയുള്ളൂ. ഒരു സിംഹം 30-40 വയസ്സുവരെ ജീവിക്കും. ഒരു വളച്ചുയർത്തിയ സിംഹം 10½ അടി നീളമുണ്ടാകും. ഇതിൽ മൂന്നടി മണ്ടി

ബ് വാലിന്റെ നീളമാണ്. 500-583- റാത്തലാണ് ഒരു സിംഹത്തിന്റെ ഘനം. സിംഹത്തെ ധാരാളം കാണുന്നത് ആഫ്രിക്കാഭൂഖണ്ഡത്തിലാണ്. ആസ്യയിൽ, പേർസ്യയിലും, ഇന്ത്യയുടെ വടക്കു പടിഞ്ഞാറൻഭാഗങ്ങളിലും ഇവയെ ഇന്നും ധാരാളം കാണുന്നുണ്ട്. ഇന്ത്യാരാജ്യത്തിൽ തലക്കും കഴുത്തിലും നീണ്ട രോമങ്ങൾ ഉള്ള സിംഹങ്ങൾ ഇല്ലെന്നു ചില യൂറോപ്യന്മാർ പറയുന്നതു തെറ്റാണ്. സ്കോട്ട്ലൻ എന്നു സിംഹത്തിന്നു സംസ്കൃതഭാഷയിൽ ഒരു പേരുള്ളത്, ഈ നീണ്ട രോമത്തെ ഉദ്ദേശിച്ചു മാത്രമാണ്. വണ്ണത്തിൽ ഒരേജാതി സിംഹംതന്നെ വളരെ ഭേദങ്ങൾ കാണിക്കുന്നതുകൊണ്ട് ഈ ജാതിയിൽ അനേകം തരക്കാരുണ്ടെന്നു പറയുന്നതിൽ അത്ര ത്രാസം കാണുന്നില്ല.

പൂച്ചവർഗ്ഗത്തിൽപ്പെട്ട മറ്റു ജന്തുക്കളെപ്പോലെ സിംഹവും ഒരു രാത്രിവാരിയാണ്. ഓടക്കാടുകളിലും ഇടതൂന്നു കുറ്റിക്കാടുകളിലും പകൽ മുഴുവൻ ഉറങ്ങിക്കിടക്കും. ഇരുട്ടും, മഴയും കോളം ജാസ്സിയുള്ള രാത്രിയാണ് സിംഹത്തിന്നു ചുറ്റുപുറം വലിക്കുന്നത്. ഇന്ത്യയിലെ സിംഹങ്ങൾ അപ്പൂവും അവസരങ്ങളിൽ മാത്രമേ ഗർജ്ജിക്കുകയുള്ളൂ എങ്കിലും ആഫ്രിക്കയിലെ സിംഹം പലപ്പോഴും ഗർജ്ജിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കും. സിംഹത്തിന്റെ ഗർജ്ജനം വളരെ ഭയങ്കരമായതാണ്. നിലംതന്നെ വിറച്ചുപോകുന്നു എന്നു പറയുന്നത് അതിശയോക്തിയല്ല. ദൂരെനിന്ന് കേൾക്കാത്തതെന്നു ഇടിനാദംതന്നെയാണ് ഈ ഗർജ്ജനത്തോടു ഏകദേശം സാമ്യമായ ശബ്ദം ഗർജ്ജി

ക്കാൻപോകുന്ന സിംഹം, മുഖം നിലത്തോട്ടു താഴ്ന്നു. ഗർജ്ജനം ആരംഭിക്കുന്നതു സന്ധ്യാസമയത്താണ്. നേരം പുലർന്നിട്ടു പത്തുമണിയാകുമ്പോൾ ഈവക ഗർജ്ജനങ്ങൾ കേൾക്കാത്ത അവസരങ്ങളും കണ്ടിട്ടുണ്ട്.

ഇന്ത്യയിൽ സിംഹത്തെ റെറയായിട്ടോ, ഓരോ ജോടായിട്ടോ മാത്രമേ കണ്ടുവരാറുള്ളൂ എങ്കിലും തെക്കൻ ആഫ്രിക്കയിൽ 4 മുതൽ 12 വരെ സിംഹങ്ങളുള്ള ഓരോ കൂട്ടത്തെ കണ്ടിട്ടുണ്ട്. ഈ കൂട്ടത്തിൽ രണ്ടാണു മൂന്നാലു പെണ്ണു ശേഷം പകുതിവളന്ന് കുട്ടികളുമായിരുന്നു. ഒരു സിംഹത്തിന് ഒരു ഇണയെ കിട്ടിയാൽ ആ വേളി തന്റെ ജീവാവസാനംവരെ നിലനില്ക്കും. ഒരു പ്രസവത്തിൽ 2 മുതൽ 6 വരെ കുട്ടികളുണ്ടാകും. ജനിക്കുമ്പോൾ തന്നെ സിംഹക്കുട്ടികളുടെ കണ്ണു തുറന്നിരിക്കും. ചെറുപ്പ കാലത്തു കിട്ടിയാൽ സിംഹത്തെ ക്ഷണം മെരുക്കാം. കൂട്ടിലിട്ടാൽ സിംഹം നരിയേക്കാൾ വളരെ ശാന്തനാണ്.

വലിയ ജന്തുക്കളെപ്പിടിച്ചു കൊല്ലാൻ ചിലപ്പോൾ സിംഹങ്ങൾ മൂന്നും നാലും ഒന്നിച്ചുകൂടും. തെക്കൻ ആഫ്രിക്കയിൽനിന്ന് ഒരു വലിയ കാട്ടുപോത്തിനെ കൊല്ലാൻ മൂന്നു സിംഹം ഒന്നിച്ചുകൂടിയത് ഒരാൾ കണ്ടിരുന്നു. യുദ്ധം ഭയങ്കരമായി നടന്നുകൊണ്ടിരിക്കെ കാട്ടുപോത്തിനെ ഒരു സാസ്ത്ത് വെടിവെച്ചു വീഴ്ത്തി. പോത്തു വീണപ്പോൾ സിംഹങ്ങൾ മൂന്നും അന്യോന്യം മത്സരിച്ചു. ഒന്നു പോത്തിന്റെ ദേഹത്തിന്റെ ഒരു മദ്ധ്യത്തിൽ, നിവിൻനിന്നു കൈരണ്ടും വെച്ചു. വേറെ ഒന്നു വാലിന്റെ ഭാഗത്തും മറ്റൊന്നു തലയുടെ ഭാഗത്തും ചെന്നു

നിന്നു പോത്തിന്റെ ദേഹത്തിന്റെ മദ്ധ്യത്തിൽ കൈ വെച്ചതിനോടു ബാക്കിയുള്ളവ മുരളുവാൻ തുടങ്ങി. ഇങ്ങിനെ യുദ്ധം ചെയ്യാൻ തുടങ്ങുന്ന മുന്യതന്നെ സാസ്ത്രി രണ്ടാണുതെ വെടിവെച്ചുകൊന്നു. കാര്യം പന്തിയല്ലെന്നു കരുതി ശേഷിച്ച സിംഹം ആ സ്ഥലവും വിട്ടുമാഞ്ഞു. വേറെ ഒരുവസരത്തിൽ രണ്ടു സിംഹങ്ങൾക്കുടി ഒരു ഒട്ടകമാനികെ പിടിച്ചുകൊന്നു. തിന്നാൻ തുടങ്ങുമുമ്പെ സിംഹങ്ങൾ അന്യോന്യം കലഹിച്ചു. ഇതുകൊണ്ടൊന്നും, സിംഹങ്ങൾ ആഹാരത്തിന്നൊരുവെടുമ്പോൾ അന്യോന്യം ലബമച്ച കൂട്ടുന്നതു പതിവാണെന്നു നമുക്കു പറവാൻ പാടില്ല. ഗോർഡൻ കമ്മിഷൻ എന്ന സാസ്ത്രി, ആറ് സിംഹങ്ങൾ ഒന്നായി, ഒരു വഴക്കംകൂടാതെ ഒരു കുറുതോലനെ ഭക്ഷിക്കുന്നതു കണ്ടതായി പ്രസ്ഥാപിച്ചിരിക്കുന്നു.

സിംഹത്തിന്റെ മുഖ്യാഹാരം കാട്ടുപോത്ത്, മാൻ, ഒട്ടകം, കുതിര, കഴുത, കാട്ടുപന്നി, കന്നുകാലി, മനുഷ്യൻ മുതലായ ജന്തുക്കളാണ് വെടിയേറ്റു കാട്ടിൽ ചത്തവർ കിടന്നിരുന്ന ഒരാനയുടെ ശവം, ചുരുക്കൊണ്ടു സമീപവയ്യാതായിരുന്ന സമയത്ത്— പുഴുത്തുനാറുന്ന സമയത്ത്, സിംഹങ്ങൾ കൂട്ടംകൂട്ടമായ്തന്നെ ഒന്നരണ്ടു ദിവസങ്ങൾകൊണ്ടു ഭക്ഷിച്ചുതീർത്തതായിക്കണ്ടിട്ടുണ്ട്. തനിക്കു പിടിച്ചതിന്നാൻ സൗകര്യമുള്ള ജന്തുക്കൾ അനവധിയുള്ള കാടുകളിൽനിന്നുംകൂടി, ശിശാദുകാർ വെടിവെച്ചുകൊന്ന വല്ല ജന്തുക്കളെയും കണ്ടുകിട്ടിയാൽ, ആ ശവം കൊണ്ടു സിംഹങ്ങൾ തൃപ്തിപ്പെടുന്നു. വാൾകൃംകൊണ്ടു

മറ്റു ജന്തുക്കളെ പാഞ്ഞുപിടിപ്പാനുള്ള ശക്തിയും ചൈതന്യവും കുറഞ്ഞുപോയാൽ സിംഹം മനുഷ്യരുടെ ഗ്രാമത്തിന്റെ അടുക്കെ വരികയും ആടുകളേയും ചിലപ്പോൾ അടുത്തെത്തുന്ന ആളുകളേയും കൊന്നുതിന്നുന്നു. എന്നാൽ സിംഹം മനുഷ്യളോടായി ഭവിക്കുന്നത് ഇങ്ങിനെയുള്ള ദശകളിൽ മാത്രമല്ല. പൂണ്ണബലമുണ്ടായിരുന്നിട്ടുകൂടി ആഫ്രിക്കയിലെ ചില സിംഹങ്ങൾ മനുഷ്യരെ പിടിച്ചുതിന്നാൻ മാത്രം ഉദ്ദേശിച്ചിരുന്നു. അതുകൊണ്ടു സാധാരണയായി സിംഹം മനുഷ്യനെ ദ്രോഹിപ്പാൻ വരാറില്ലെന്നു പറയുന്നത് അബദ്ധമാണ്. കഴുതമേൽ കേറിവരുന്ന ഒരു ബണിയന്റെ നേരെ പച്ചാപ്പകൾ ഒരു സിംഹം ചാടി. ട്സാബോ രാജ്യത്തിൽനിന്നു ദിവസംപ്രതി തീവണ്ടിക്രമിക്കാറുണ്ടായിരുന്നതുകൊണ്ടു തീവണ്ടിപ്പണിയുംകൂടി കുറെ കാലത്തോളം നിർത്തിവെച്ചു. പത്തുമപ്പതടി വീതിയുള്ള ബോമ്പകളാൽ (മുറവേലി) ചുറ്റപ്പെട്ട സ്ഥലങ്ങളിൽ പാപ്പിക്കപ്പെട്ടവരായിട്ടുകൂടി, സിംഹങ്ങൾ എല്ലാ ദിവസവും വേലിയും ലംഘിച്ച് ആളുകളെ കൊന്നുതിന്നുക പതിവായിരുന്നു. ഭാരോ ആളെ പിടിച്ചാൽ, തന്റെ നേരെ പൊട്ടിക്കുന്ന. വെടികളുടെ ശബ്ദം കൂടാതെ, അടുക്കേവെച്ചതന്നെ സിംഹങ്ങൾ ഭക്ഷിച്ചിരുന്നു. എല്ലുകൾ കടിച്ചു പൊളിക്കുന്ന ശബ്ദവും കൂടി ബാക്കിയുള്ള വർഷം കേൾക്കാമായിരുന്നു. ഒരു സായ്വും മദാമ്മയുംകൂടി ഒരു തമ്പിൽ കിടക്കുമ്പോൾ മദാമ്മ നോക്കിനില്പെ സാന്നിധ്യം കടിച്ചു ഒരു സിംഹം തിരിഞ്ഞുനടന്നു. കിഴക്കൻ ആഫ്രിക്കയിൽനിന്ന് ഒരു

രൊറ്റ സിംഹം നാല്പതാളുകളെ കൊന്നതിന്നതായറി വായിട്ടുണ്ട്. വല്ല ജന്തുക്കളേയും കൊന്നാൽ, സിംഹം, നമിക്കപ്പോലെതന്നെ അതിന്റെ ശവം കടിച്ചുവലിച്ച ഒരു സൗകര്യമുള്ള ദിക്കിൽ യഥാവസരം തിന്നുവാൻ കൊണ്ടുപോകും.

സിംഹത്തെ വേട്ടയാടുന്നത് എത്രയൊ അപായകരമായ ഒരു പ്രവൃത്തിയാണ്. മിക്കവാറും സമയത്തു സിംഹത്തെ വേട്ടയാടാൻ വരുന്ന ശിക്കാരിയെ സിംഹം വേട്ടയാടിക്കൊല്ലുകയാണ് പതിവ്. ഒളികെട്ടുകയാണെങ്കിൽ അതു വളരെ ബാധമുള്ള മരത്തിന്മേലും എത്രയോ ഉയരത്തിലും ആയിരിക്കണം. അല്ലെങ്കിൽ ഒളിയിരിക്കുന്നവനെ സിംഹം ചാടിപ്പിടിക്കാതെ ഇരിക്കയില്ല. ഒരിക്കൽ സിംഹമുള്ള കാട്ടിന്റെ മദ്ധ്യത്തിൽകൂടെ പോകുന്ന തീവണ്ടിപ്പാതയിൽ ഒരു തീവണ്ടി അഴിച്ചിട്ടു. അതിൽ നാലഞ്ചു ധാരകൾ തോക്കുമായിക്കേറികൂടി, അടുക്കെ അങ്ങാനും വരുന്ന സിംഹങ്ങളെയും കാത്തുനിന്നു. രാത്രി വളരെ കാത്തെങ്കിലും രണ്ടു മിന്നുന്ന പച്ചക്കളെ മാത്രമെ കൂരിരുട്ടത്തു കാണാനുണ്ടായിരുന്നുള്ളൂ. ഈ മിന്നുന്ന പച്ചക്കൾ സിംഹത്തിന്റെ കണ്ണുകളായിരുന്നു എന്ന് ഇവർക്കു ധാരണയുണ്ടായിരുന്നില്ല. യഥാർത്ഥത്തിൽ ഇവരിൽ ആരെങ്കിലും പിടിക്കേണമെന്നു സിംഹവും കരുതിയിരുന്നു. ഒടുവിൽ ഇവരെല്ലാം ഉറങ്ങിയെന്നു കണ്ടപ്പോൾ സിംഹം മെല്ലെ അടുത്തുവന്നു. വണ്ടിയുടെ രണ്ടു പടിയും കേറി, നെററികൊണ്ടു വാതിൽ ഉന്തിത്തുറന്നു, പിടഞ്ഞെഴുന്നേല്ക്കുന്ന ഒരുവന്റെ കഴുത്തും കൈക്കലാക്കി, കാ

ട്ടിലേക്കു ചാടിപ്പോയി. ആ സാധുവിന്റെ അംശിഷ്ടങ്ങൾ, പിറ്റേന്നു രാവിലെ പത്മിരുപതുവാര അകലെ കിടക്കുന്നതു കണ്ടു. ഇങ്ങിനെയുള്ള സംഭവങ്ങൾ എടുത്തു പറയുകയാണെങ്കിൽ ലക്ഷങ്ങളുണ്ടാകും. സിംഹവേട്ടക്കു പോകുമ്പോൾ എപ്പോഴും നായകൾ കൂടെ ഉണ്ടായിരിക്കണം. ആ നായത്തു സിംഹത്തിന്റെ ശ്രദ്ധ പതിയുന്നതു നായകളുടെ നേരേയായിരിക്കും. ഒരിക്കൽ നായകളുടെ നടുവിലുകൂടെ, ശിക്കാരിയുടെ നേരെ ചാടിപ്പോന്നു ഒരടിക്കു അമ്പനെ കൊന്നുപോലും സിംഹം മനുഷ്യന്റെ തലക്കു കടിക്കുമ്പോൾ, ഒരു ഭംഗം തലയോടും തുരന്നു തലച്ചോറിൽ എത്തിപ്പോകുന്നതുകൊണ്ടു മനുഷ്യൻ ക്ഷണം മരിച്ചുപോകുന്നു. ഒരു തല്ലിന്നു കതിരപ്പുറത്തേറിയവനേയും കതിരേയേയും ഒരു സിംഹം കൊന്നിരുന്നുപോലും.

11-ാം വർഗ്ഗം വാനരന്മാർ

കരങ്ങിനെ ഒരു നോക്കു കാണാത്തവർ ഉണ്ടാകയില്ല. മനുഷ്യന്റെ ഒരു ചില്ലറ പ്ലായയും, ചിലപ്പോൾ രണ്ടു കാലിന്മേലുള്ള നടത്തവും, കൈപോലെയുള്ള കാലും വാനരന്മാരുടെ വിശേഷവിധികളാണെന്നു പറയാം. വാനരന്മാരിലും പല ജാതിക്കാരും തരക്കാര്യമുണ്ട്. നീലനും ഹനുമാനും കൂടാതെ കൂട്ടത്തിൽതന്നെ വാലില്ലാത്ത ചില കൂറന്മാർ ഉണ്ട്. മനുഷ്യരോടൊതു സാമ്യതയുള്ള ജന്തുക്കൾ വേറെയൊന്നുമില്ലെന്നു പറയാം മനുഷ്യന്മാ

അം ഇത്തരം വലിയ കരങ്ങുകളും നിർമാണരീതിയിലുള്ള വ്യത്യാസം, ഇത്തരം കരങ്ങുകളും താണതരം കരങ്ങുകളും തമ്മിലുള്ള വ്യത്യാസഭേദങ്ങൾ എത്രയോ ലഘുവാകുന്നു. നരന്മാരും വാനരന്മാരും തമ്മിലുള്ള വ്യത്യാസം, വാനരന്മാർക്കു കൈപ്പടംപോലെയുള്ള കാല്പടവും ഉള്ളതാകുന്നു. വാനരന്മാർ വൃക്ഷങ്ങളിന്മേൽ അധിവസിക്കുന്ന ജന്തുക്കളാകുന്നു.

കട്ടിസ്രാക് — (Loris)

ഈ ജാതിക്കു വാൽ ഇല്ല. കട്ടിസ്രാകിനെ ചില രാജ്യക്കാർ നാണമുള്ള പൂച്ച എന്നു വിളിക്കാറുണ്ട്. ഇന്ത്യാ രാജ്യത്തിലും മലയൻ ദ്വീപിലും ഇവയെ കാണാം. ആ ഹാരം ഇലകളും ഇളഞ്ചുളികളുമാണ്. ഇതു കൂടാതെ പഴങ്ങളും ധാന്യങ്ങളും മുട്ടകളും ഇവ തിന്നും. ചേച്ചും പിടിച്ചാൽ മുരളും. ഘോരവനങ്ങളിൽ അധിവസിക്കുന്നവയാകകൊണ്ടും രാത്രി സഞ്ചാരിയാകകൊണ്ടും ഒരിക്കലും ചോടെയിറങ്ങാത്തവയാകകൊണ്ടും ഇതിനെ ഓർല്ലഭമായിട്ടെ കണ്ടുകിട്ടുകയുള്ളൂ. ഉറങ്ങുമ്പോൾ വെറും ഒരു ഉരുണ്ട സാധനമാണെന്നു തോന്നുകയുള്ളൂ. കൂട്ടിലിട്ടു വളർത്തിയിരുന്ന ഒരു കട്ടിസ്രാകിനു പഴവും ചെറുപക്ഷികളും പ്രധാനഭക്ഷ്യങ്ങളായിരുന്നു. ചെറുപക്ഷികളെ ഇടുക്കൊടുത്താൽ ഒരു നിമിഷംകൊണ്ടു കൊന്നു, തുവൽ പഠിച്ചു വെടിപ്പാക്കി തിന്നും. അസ്തിയംകൂടി തിന്നും. പച്ചയിൽ ഏതു മാംസം കൊടുത്താലും തിന്നുമെങ്കിലും രേഖിച്ച മാംസം തൊടുകയില്ല.

ശോഷിച്ച കട്ടിസ്രാക് എന്നു വിളിച്ചുവരുന്ന ഒരു

മെലിഞ്ഞ തരം കട്ടിസ്രാങ്കാണ്. ഇതിന്റെ അവയവങ്ങൾ വളരെ മെലിഞ്ഞിട്ടാണ്. ഈ കട്ടിസ്രാങ്ക് ആകപ്പാടെ എട്ടിഞ്ചു നീളമേ ഉണ്ടാകയുള്ളൂ. കണ്ണിന്റെ കൃഷ്ണമണിയുടെ മധ്യത്തിൽ ഒരു വര ഉണ്ടാകും. തെക്കേ ഇന്ത്യയിൽ എത്രയോ സുലഭമായിക്കാണുന്ന ജന്തു ഇത്തരം കട്ടിസ്രാങ്കാണ്. തമിഴിൽ ഇതിന്നു തവങ്ക എന്നാണ് പേര്. ഇതുകൊണ്ടായിരിക്കും വളരെ മെലിഞ്ഞവരെ, തമിഴന്മാർ തവങ്ക എന്നു വിളിച്ചു പരിഹസിക്കുന്നത്. ലങ്കയിൽ കാണുന്ന ഒരു തരം കട്ടിസ്രാങ്കിന്നു നെററിമേൽ നാമംപോലെ ഒരു അടയാളമുണ്ട്. ഇതിനെ നാമതവങ്ക എന്നു വിളിച്ചുവരുന്നു.

തീക്കണ്ണൻ കട്ടിസ്രാങ്കം. കാൽ, കോഴിയുടേതുപോലെ തോന്നും. വിരലുകളുടെ ചുവട്ടിൽ ഉരുണ്ട മാംസമുണ്ട്. ഇതു സമാത്രം, ബോർനിയൊ മുതലായ ദ്വീപുകളിലാണ് അധിവസിക്കുന്നത്. വലിപ്പത്തിൽ ഒരു ചെറിയ എലിയോളം മാത്രമേ ഉണ്ടാകയുള്ളൂ. കഷ്ടിച്ചാറിഞ്ചു നീളമുണ്ടാകും. നീണ്ടവാലിന്റെ അഗ്രത്തിൽ മാത്രമേ അസാരം രോമം കാണുകയുള്ളൂ. മുഖം ഏകദേശം മുഴുവനും വലിയ രണ്ടു കണ്ണുകൊണ്ടു നിറഞ്ഞപ്പോലെ തോന്നും. മൂക്കും അണ്ണിയും എത്രയോ ചെറുതാണ്. ഇതിന്നു കൂറുകളെ വളരെ ഇഷ്ടമാണ്. മരത്തിന്മേൽ കൂടെയുള്ള സഞ്ചാരം ചാടിക്കൊണ്ടാണ്. ആഹാരം ചെറു പ്രാണികളും ഇഴജന്തുക്കളും മാത്രമാണ്. ഇത് ഒറ്റയായിട്ടെ ഇരക്കു നടക്കുകയുള്ളൂ. മലയൻ ദ്വീപുകാർ ഇതിനെ വലിയ ഭയമാണ് ആ രാജ്യക്കാർ ഇതിനെ മൽമാ

ഗ് എന്നു വിളിച്ചുവരുന്നു. ആഹാരം തിന്നുന്നത് അണ്ണാന്റെ മാതിരി ഭരതത്തിലുണ്ടാകുന്നു.

ചൈതന്യം—

ഇത് ഒരു പുഷ്പയോളം വലിപ്പമുണ്ടാകും. കാലിന്റെ വിരലുകൾ പക്കിയുടെ വിരലുകൾപോലെ ഇരിക്കും. ചെവി വലുതാണ്. പല്ലുകൾ എലിയുടെ പല്ലുകൾ പോലെയാണ്. ചൈതന്യം എന്ന പേർ സിദ്ധിച്ചത് ഇതിന്റെ ശബ്ദത്തിന്റെതീതികൊണ്ടാണ്. വകാടുകളിലാണ് താമസം. ആണും പെണ്ണും ഒന്നിച്ചു രാത്രി ഇരതെണ്ടാൻ നടക്കും. ഒരു പ്രസവത്തിൽ ഒരൊറ്റ കുട്ടി മാത്രമേ ഉണ്ടാകയുള്ളൂ. ഇവ പല്ലുകൾക്കൊണ്ടിടതിങ്ങിയ മരങ്ങളുടെ അഗ്രങ്ങളിൽ രണ്ടടി വ്യാസരേഖയുള്ള ഒരു വൃത്താകാരമായ കൂട് കെട്ടും. പകൽ മുഴുവനും ഇതിൽ ഉറങ്ങിക്കിടക്കും. ഇതിനു പഴുക്കുള്ള തിന്നുന്നതിനും മടി കാണുന്നില്ല. നാട്ടുകാരാൽ ഇതിനെ ദ്രോഹിക്കാത്തതുകൊണ്ട് ആളെ കണ്ടാൽ ശങ്കിച്ചോടിച്ചോടുകയില്ല. ഇതിനെ പിടിക്കുന്നവരെ കൊല്ലാനൊരു ദിവ്യശക്തി ഇതിനുണ്ടെന്നു മുസ്ലിംവിശ്വാസംകൊണ്ടു നാട്ടുകാരാൽ ഇതിനെ കൊടാൻ പോകില്ല. ഇതിനെ ഭക്ഷണത്തു മെഡിഗാസ്കർ ദ്വീപിലാണ്.

ലിമർ കുരങ്ങുകൾ—(Lemurs)

മുഖം കൂർത്തിട്ടാണ്. കാലിന്റെ രണ്ടാമത്തെ വിരലിന്മേൽ ഒരു കൂർത്ത നഖം ഉണ്ട്. കാലിന്റേയും കയ്യുടേയും പെരുവിരലിനു തടി ജാസ്സി കാണും ഈ കൂട്ടത്തിൽ വാലുള്ള തരക്കാരും വാലില്ലാത്ത തരക്കാരുമുണ്ട്.

ചിലതിന്റെ വാലിന്മേൽ പട്ടകൾപോലെയുള്ള വളകൾ കണ്ടെന്നും വരാം. ഇവയും രാത്രി സഞ്ചാരികളാണ്. കൂടക്കൂടെ ശബ്ദമുണ്ടാക്കുന്ന പതിവും ഇവക്കില്ല. ഉതിന്റെ നടത്തം പച്ചോന്തിന്റെ നടത്തംപോലെ വളരെ സൂക്ഷിച്ചു, ഒരാളും അറിഞ്ഞു പോകരുതെ എന്ന മട്ടിലാണ്. ഇവയെ ധാരാളം കാണുന്നതു മെഡഗാസ്കർ എന്ന ദ്വീപിലാണ്. മരത്തിന്മേൽനിന്നു വെള്ളം കുടിപ്പാൻ വേണ്ടി മാത്രമേ പോടെ ഇറങ്ങുക പതിവുള്ളൂ. ഇല, പഴം, പ്രാണി, ഇഴജന്തു, പക്ഷിമുട്ട മുതലായ എല്ലാ കൂട്ടങ്ങളും തിന്നും. ചിലപ്പോൾ പക്ഷികളേയും പിടിച്ചുതിന്നും. മെഡഗാസ്കറിലെ കൂട്ടക്കു ലിമറാന്റെ, ഈ രാജ്യക്കാർക്കു സപ്പുങ്ങളെ എന്നുപോലെ ഭയഭക്തികൾ ഉള്ളതുകൊണ്ട് ആരും അതിനെ ദ്രോഹിക്കാൻ ചെല്ലാറില്ല. കാരണം, ഇതിന്റെ നിശ്ശബ്ദമായ ഗതിയും ഉളിയുന്ന കണ്ണും മറ്റും കൊണ്ടായിരിപ്പാണെ തരമുള്ളു. എന്നായാലും ഈ സംഗതികൊണ്ടു ലിമർ കരങ്ങു സംഖ്യയിൽ വളരെ വർദ്ധിച്ചിട്ടുണ്ട്.

ഇന്ദ്രി—(The Indri lemur)

ഇതും മെഡഗാസ്കർ ദ്വീപിൽ കാണുന്ന ഒരു തരം ലിമറാണ്. ലിമർ ജാതിയിൽവെച്ചു വലിയത് ഇതാണ്. കാലുകൾ കൈകളേക്കാൾ വലുതാണ്. ഒരു പ്രസവത്തിൽ ഒരു കുട്ടി മാത്രമേ ഉണ്ടാകയുള്ളൂ. സസ്യങ്ങളല്ലാതെ മറ്റു യാതൊന്നും തൊടില്ല. ഇതൊക്കെ ആലോചിച്ചാൽ സാധാരണ കരങ്ങന്മാരോടു വളരെ സാദൃശ്യമുള്ള ലിമർ ഇതാണ്. ചാൽഇതിന്നു വെറും ഒരു കുറി

പോലെ മാത്രമേ കാണുകയുള്ളൂ. ഇവൻ രണ്ടടി നീളം വെക്കും. കറുത്ത ചെവിയുടെ അടുക്കെ കാണുന്ന രോമം മററു രോമത്തേക്കാൾ ഭീമമുള്ളതാകുന്നു. കാൽ പടവും കൈപ്പടവും കറത്തിട്ടാണെന്നു മാത്രമല്ല അവിടെ രോമങ്ങളും ഉണ്ടാകയില്ല. ഇന്ദ്രി പകൽ മാത്രമേ ഇരതെണ്ടി നടക്കുകയുള്ളൂ. ഒരു കൂട്ടത്തിൽ നാലഞ്ചെണ്ണമുണ്ടാകും. മുറിയേല്ക്കുകൊണ്ട് കാടിപ്പോവാൻ നിവൃത്തിയില്ലെന്ന ഘട്ടത്തിൽ മാത്രമേ ഇന്ദ്രി വല്ല ശബ്ദവുമുണ്ടാക്കുകയുള്ളൂ. ഇവൻ സാധാരണ ഉണ്ടാക്കുന്ന ശബ്ദം, വേദന അനുഭവിക്കുന്ന ഒരു മനുഷ്യന്റെ അർക്കംപോലെയാണ്.

സിഹാക്കാലിമർ—

ഇതിന്റെ മുഖം നീളം കുറഞ്ഞതാണ്. അതു രോമംകൊണ്ട് ഏകദേശം മൂടപ്പെട്ടിരിക്കും. ഇരുരതം കുട്ടി സ്രാങ്കിന്റെ മാതിരിയാണ്. പഴുത്ത കായകളേക്കാൾ പച്ചക്കായകളോടാണ് താല്പര്യം. കാലുകൾ വളരെ ശക്തിയുള്ളവയാകുകൊണ്ട്, ഒരു കൊമ്പിൽനിന്നു ദി ദി അടി ദൂരെ ഉള്ള മരഗന്ധകൊമ്പിൽ ഗണ്യമില്ലാതെ ചാടുന്നതു കണ്ടാൽ ഇതു പറക്കുന്നതാണോ എന്നു ആരും ശങ്കിച്ചുപോകും. നിലത്തിറങ്ങിയാൽ തുള്ളനാരെപോലെ ചാടിക്കൊണ്ടാണ് സഞ്ചാരം ഇവയിൽ, ആണുങ്ങൾ, പൂവൻകോഴികളെപോലെ, കണ്ടുമുട്ടുമ്പോൾ യുദ്ധം ചെയ്യാതിരിക്കില്ല. ഈ തരത്തിൽതന്നെ കറുത്തവരും വെളുത്തവരും ഉണ്ട്. ചിലതിന്നു രോമം ജടയുള്ളതായിട്ടും കാണും.

ഇതു കൂടാതെ കാഴ്ചയിൽ ശുദ്ധകീരിയെപ്പോലെ ഇരിക്കുന്ന ഒരു തരം ലിമറുണ്ടു വേറെ ഒരു തരക്കാക്കു തലയുടെ രണ്ടു ഭാഗത്തും വലിയ ചെവിയുടെ ആകൃതിയിൽ രോമം എറിച്ചു നില്ക്കുന്നുണ്ടാകും. വേറെ ഒരു തരം ലിമർ കാഴ്ചക്ക് മൂന്നു ചെവിയെപ്പോലെ ഇരിക്കും. ഇതിൽപെട്ട ചിലത് എലിയെക്കാളും ചെറുതാണ്. നീണ്ടുവായും വലിയ ചെവിയും, ചെവിയുടെ കണ്ടയിൽ ഒരു പിടിയോമവും ഇതിനുണ്ട്. കണ്ണു നത്തിന്റേതുപോലെയാണ്. ചെറുപ്രാണികളാണ് ഇവയുടെ പ്രധാനാഹാരം. ഇവ ററ ചിലപ്പോൾ പക്ഷികൾ കെട്ടുമ്പോലെ ഓരോ കൂട്ടങ്ങളാകും.

ചെറുകുരങ്ങന്മാർ

ഇവയിൽ ചിലത് അണ്ണാനെക്കാളും ചെറുതാണ്. പെരുമ്പിരലൊഴികെ ശേഷം വിരലുകളിന്മേൽ നീണ്ടതലങ്ങൾ ഉണ്ട്. വാലിന്മേൽ കുറച്ചും ചെറുപ്പം പട്ടകൾ മോതിരമിട്ടുപോലെ കാണും. കയ്യുക്കാൾ നീളവും വലിയും കാലുകൾക്കുണ്ടാകും. മിക്കവാറും ചെവിയുടെ അരികെ ഓരോ പിടി നീണ്ടതോമമുണ്ടാകും. സ്വഭാവം കൊണ്ടാകട്ടെ വലിപ്പംകൊണ്ടാകട്ടെ ഇവ ഒരു പ്രത്യേക ജാതി അണ്ണാനാണെന്ന് ആർക്കും തോന്നും. മരത്തിന്മേൽ കേറിക്കളിക്കുന്നതും അണ്ണാനാണെപ്പോലെയാണ്. വളരെ സാധു സ്വഭാവികളാണെങ്കിലും മെരുങ്ങാൻ നന്നല്ലെന്നിട്ടുണ്ടു സാധാരണയായി കുരങ്ങന്മാർ ഓരോ പ്രസവത്തിൽ ഓരോ കുട്ടിയെ മാത്രമേ പ്രസവിക്കാറുള്ളൂ എങ്കിലും, ചെറുകുരങ്ങന്മാർ രണ്ടും മൂന്നും കുട്ടികളെ ഒന്നിച്ചു പ്ര

സവിഷം. ചിലതിന്നു നായപ്പല്ല മുൻപല്ലിനേക്കാൾ നീളം ജാസ്സിയായിരിക്കും. ഈ അടിസ്ഥാനത്തിന്മേൽ ചെറുകുരങ്ങന്മാരെ രണ്ടു ഖണ്ഡങ്ങളായി ഭാഗിച്ചിട്ടുണ്ട്.

കുറുപല്ലന്മാർ.

ഇവററയ്ക്കു നായപ്പല്ല ചെറുതാണ്. വാലിന്മേൽ എപ്പോഴും മോതിരംപോലെയുള്ള പട്ടകൾ ഉണ്ടാകും. നെറുമേൽ ചന്ദനപ്പൊട്ടത്തൊട്ടുപോലെ ഒരു വെളുപ്പുവണ്ണം കാണും. ഈമാതിരി ഒരു ചെറുകുരങ്ങനെ പാടിപ്പൂ കപ്പൽവഴിയായി യൂറോപ്പിൽ ഒരാൾ കൊണ്ടു പോകുകയായിരുന്നു. അന്ന് ആഹാരമായതിന്നു കൊടുത്തതു പഴങ്ങളായിരുന്നു. പഴം തീർന്നപ്പോൾ മറ്റു പല സാധനങ്ങളും കൊടുത്തുനോക്കി. അതൊന്നും അതിന്നത്ര പിടിച്ചില്ല. യദൃച്ഛയാ ഒരു ദിവസം അതൊരു കൂറയെ പിടിച്ചുതിന്നുന്നതു കണ്ടു. അന്നുമുതൽക്കു കണ്ടുകിട്ടുന്ന കൂറകളെ ഒക്കെ അതിന്നു കൊണ്ടുനന്നുകൊടുക്കലായി. ചില ദിവസങ്ങളിൽ 20-30 കൂറകളെ ചങ്ങാതി കഴിച്ചുകൂട്ടും. പാൽ, പഞ്ചസാര, അപ്പം മുതലായതും കഴിക്കും. ഈ ഖണ്ഡത്തിൽ പെടുന്ന ചെറുകുരങ്ങന്മാരിൽ പലതരങ്ങളുണ്ട്. കരിങ്കാതൻ, വെള്ളക്കാതൻ, വെൺനിറൻ, കരിവാലൻ, കള്ളൻ ഇങ്ങിനെ കണ്ടുവരുന്ന ഓരോ വിശേഷവിധികൾകൊണ്ട് ഓരോ തരത്തിന് ഓരോ പേരും കൊടുക്കാം. ഇതിൽ കള്ളൻ വാലൊഴിച്ചാൽ ഏഴിഞ്ചുനീളമെ ഉണ്ടാകയുള്ളൂ.

വൻപല്ലന്മാർ.

ഇവയ്ക്കു നായപ്പല്ല മുൻപല്ലെക്കാൾ ജാസ്സി നീളം

കാണും. വാലിന്മേൽ പട്ടകൾ കാണുകയില്ല. ഈ ഖണ്ഡനേയും പലതരങ്ങളായി ഭാഗിക്കാം. കാപ്പിരി, ചെങ്കയ്യൻ, വെണ്ണിർത്തലയൻ, മീശക്കാരൻ, ഇങ്ങിനെ ഓരോ വിശേഷവിധികൾപ്രകാരം ഈ തരങ്ങൾക്കും ഓരോ പേർ കല്പിക്കാം.

അമേരിക്കയിലെ കരങ്ങന്മാർ.

മുക്കിൽ തുളകൾ രണ്ടിന്റേയും നടുവിലുള്ള മാംസം കറെ പരന്നിട്ടാണ്. കവിൾനഞ്ചികളില്ല. മിക്കതിനും അതിന്റെ നീണ്ടവാൽ ഒരു കൈപോലെ ഉപയോഗിക്കാം. ഒരു മരക്കൊമ്പോടു വാൽ ചുറ്റി ഇതിന്നു പ്രയാസമില്ലാതെ ആടിക്കളിപ്പാൻ കഴിയും. ഇവ വളരെ അപൂർവ്വമായിട്ടേ മരത്തിന്മുകളിൽനിന്നു ചോര വരാറുള്ളൂ. തെക്കെ അമേരിക്കക്കാർ ഈ കണ്ടുകൾ തിന്നും. ഏകദേശം 150 അടി ഉയരത്തിൽനിന്നു, വാൽമാത്രം പിണച്ചു, ഒരു കൊമ്പിന്മേൽ കരേണേരം തുങ്ങിക്കളിച്ചു, പിന്നെ പെട്ടെന്നു വാൽ പിടിത്തംവിട്ടു, ഇരുപതു മുപ്പതടി ചോരയുള്ള മറ്റൊരു കൊമ്പിന്മേൽ, വെറും വാൽ പിടിത്തമായിത്തന്നെ വീണ്ടു തുങ്ങുന്നതു ജെക്കെമൻ എന്ന ഒരു സാസ്ത്ത് കണ്ടതായിപ്പറയുന്നു. ചിലതിന്റെ മുഖവും നെഞ്ചും കൈപ്പലയും വെളുത്തുനിൽക്കും. നീണ്ട രോമവും വാലും ഉള്ള ഒരുതരം ജടയൻകരങ്ങും ഈ ജാതിയിൽ പെട്ടതാകുന്നു.

വണ്ണാൻകരങ്ങ്—(The spider monkey)

നീണ്ടുനേരിയ അവയവങ്ങൾ ഉള്ള ഒരുതരം കര

ങ്ങിനെ എട്ടുകാലിക്കരങ്ങ് എന്നു തദ്ദേശക്കാർ വിളിച്ചുവരുന്നുണ്ട്. ഇതു മരത്തിന്മേൽനിന്നു വളരെ അപൂർവ്വമായേ പോടെ ഇറങ്ങാറുള്ളൂ. ചെറിയ ചെവിയും നത്തിന്റെ കണ്ണുമുള്ള മറെറാരുതരം കരങ്ങു ചകൽ മുഴുവനും മരപ്പൊത്തിൽ കിടന്നുറങ്ങുകയും രാത്രിമാത്രം ആഹാരമന്വേഷിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. ഇത് എത്രയോ ചെറിയ കരങ്ങാണ്. ശരീരം കെടിയും വാൽ പതിനാലിഞ്ചും നീളമുണ്ടാകും. ചെറുപ്രാണികളേയും ഇവ തിന്നും. രോമം കാട്ടുമുയലിന്റെ രോമപോലെയാണ്. നെറിയുടെ രണ്ടറ്റവും കറുപ്പും, നടു, വെളുപ്പുമാകകൊണ്ട് ഒരു നാമം തൊട്ടതുപോലെ തോന്നും. മറെറാരുതരം കരങ്ങ് അണ്ണാൻകരങ്ങാണ്. ഇത് എത്രയോ ചെറുതും കാഴ്ചയ്ക്കു കൗതുകകരതന്നതുമായ ഒരു ജന്തുവാകുന്നു. നായപ്പല്ലിനു നീളം കറെ ജാസ്സി കാണും. ഇത് ഒരുണ്ണാനേക്കാൾ അല്പം വലിപ്പമുണ്ടെന്നു പറയാം. മുഖം കണ്ടാൽ ഒരു ചെറിയ മനുഷ്യക്കുട്ടിയാണെന്നു തോന്നിപ്പോകും. ആരെങ്കിലും ചെന്നു പിടിച്ചാൽ കണ്ണിൽ ക്ഷണം വെള്ളം നിറയുന്നതു കാണും. എട്ടുകാലികളേയും ചെറുപ്രാണികളേയും ഇവയ്ക്കു വളരെ പരുവുമാണ്. അമേരിക്കയിൽ കാണുന്ന മറെറാരുതരം കരങ്ങിനു കരടിയെപ്പോലെ, നീണ്ട രോമങ്ങൾ ഉണ്ട്. ഓരികരങ്ങണം (The howling monkey) അമേരിക്കയിൽ കാണുന്ന മറെറാരുതരക്കാരനാണ്. കരക്കുന്നകാൾ ഉച്ചത്തിൽ ഇവ നിലവിളിക്കും. ഒരിക്കലും മെരുങ്ങുകയില്ല. വാൽ ഒഴിച്ചു ശരീരം 16 ഇഞ്ചുനീളമുണ്ടാകും. ഓരികരങ്ങന്മാരും പലതരങ്ങൾ ഉണ്ട്.

നായക്കരങ്ങുകൾ.

മുഖം ഏകദേശം നായയുടെ മുഖപോലെ നീണ്ടി
 ട്ടാണ്. ഈ ഉപവർഗ്ഗത്തിൽപെട്ട ചില കുരങ്ങുകൾ
 വൈരൂപ്യംകൊണ്ടു വെറുക്കപ്പെട്ടുപോകുന്ന വെറും ജ്യോ
 യുക്കളാണ്. ഒരിക്കലും മെരുങ്ങുകയില്ലെന്നു മാത്രമല്ല വ
 ളരെ ശ്രദ്ധപാലിക്കുകയാണ്. മനുഷ്യക്കുരങ്ങന്മാരെ ക
 ഴിച്ചാൽ പിന്നെ വലിയ നായക്കുരങ്ങന്മാരാണ്. ഇവ
 അധിവസിക്കുന്നതു കായ്കുമായിട്ട് ആഗ്രിക്കയിലെ പടി
 ണ്താരെങ്കോട്ടയാണ് മുക്കിന്റെ തുളകളുടെ നില്പുമുഖ
 ത്തിന്റെ അറ്റത്താണ്. തല വളരെ തടിച്ചിട്ടാണ്.
 വാൽ വളരെ വലുതല്ല, ചില ജാതിയിൽ എത്രയോ ചെ
 ളുതാണ്. കയ്യും കാലും ഏകദേശം ഒരേപോലെയായതാകു
 ണ്ട് ഇവയ്ക്കു മരം കേറുന്നതിനെക്കാൾ ചോരയെ നടുപ്പാ
 നാണ് വളരെ സൗകര്യം. പാറയുള്ള പ്രദേശങ്ങളിൽ
 കൂടെ ഇവറ്റു കൂട്ടുകൂട്ടമായി നടക്കുന്നതു കാണാം. ഇങ്ങി
 നെ ഓരോ കൂട്ടമായി കൂടുന്നതു സിംഹം മുതലായ മാംസ
 ഭോജികളെ ഭയപ്പെട്ടിട്ടാണ്. നായക്കുരങ്ങുകളിൽ ആ
 ണ്ട് പെണ്ണുക്കൾ വലുതും ബലമുള്ളതുമാകുന്നു. അതി
 ന് അത്യുഗ്രങ്ങളായ ദംഷ്ട്രകളും ഉണ്ട്. അതുകൊണ്ട്
 ഒരു നരിയുടേതുപോലെതന്നെ ഇവറ്റയുടെ കടിയും ഭയ
 കരമായതാകുന്നു. രണ്ടുമൂന്നു ആൺനായക്കുരങ്ങുകൾ പ
 ലികളെ അകൂമിച്ച് അപജയപ്പെടുത്തിയ അവസരങ്ങ
 ളും ഉണ്ടായിട്ടുണ്ട്. മനുഷ്യൻ നില്ക്കുമ്പോലെ രണ്ടു കാ
 ലിമേൽ നില്പാൻ ഇവയ്ക്കു മാറ്റം കുറഞ്ഞതാകയാലായ

സാധിക്കയില്ല. നാലുകാലും നിലത്തുവെച്ചു പായുമ്പോൾ ഒരു കതിരക്കുപോലും ഇവയെ കടത്തിവിടാൻ സാധിക്കയില്ല.

നായക്കുരങ്ങുകൾ ആഹാരവിഷയത്തിൽ വേണ്ടുന്ന വെച്ചു വല്ല സാധനവുമുണ്ടോ എന്ന സംശയമാണ്. മുഖ്യാഹാരം, കരു, ഫലം, കിഴങ്ങ്, മരങ്ങളുടെ പശ മുതലായവയാണെങ്കിലും, ചെറുപ്രാണി പല്ലി, പക്ഷിമുട്ട മുതലായതും ഇവ തിരഞ്ഞുപിടിച്ചുതിന്നും, വിളകൾ നശിപ്പിക്കും. ചിലപ്പോൾ ഇവ അധിവസിക്കുന്ന ഭിക്ഷുക്കുടങ്ങി വിളമ്പുന്ന സ്ഥലംവരെ ഇടയ്ക്കിട ഇവ തിന്നു, വിള പഠിച്ചെടുത്ത് അന്യോന്യം കൈമാററി തങ്ങൾ അധിവസിക്കുന്ന ഭിക്ഷിലേക്കു യഥാവസരഭക്ഷണത്തിന്നു കടത്തിക്കൊണ്ടുപോകും. വിള കവരാനായിവരുന്നതാണെങ്കിൽ ഇവ ചിലപ്പോൾ ഭൂതന്മാരെ വിടും. തരമുണ്ടെന്നു ഭൂതന്മാർ എന്നോ ചില ചിഹ്നങ്ങൾകൊണ്ടറിയിച്ചാൽ ഇവ ഒരു സമൂഹമായി പതുക്കെ വന്നു തിന്നാൻ തുടങ്ങും. ആ സമയത്ത് ഇവരുടെ കൂട്ടത്തിലുണ്ടാകുന്ന ചെറുക്കന്മാർ ശബ്ദമുണ്ടാക്കിയാൽ ആൺ കൈകൊണ്ടവരെ അടിച്ചു മിണ്ടാതാക്കും. വല്ല മനുഷ്യന്മാരും കണ്ടുപോയെങ്കിൽ ക്ഷണത്തിൽ ഓടിപ്പോകും. ചിലപ്പോൾ ആളുകൾ തന്റെ പിറകെ എത്തിപ്പോയെന്നു കണ്ടാൽ തിരിഞ്ഞുനിന്നു മണ്ണോ പുഴിയോ വാരി, ആളുകളുടെ കണ്ണിൽ എറിഞ്ഞു വീണ്ടും ഓട്ടംതുടങ്ങും. തച്ചോളിച്ചതുപിൻറെ പുഴിപ്പോരകും ഇവയ്ക്കും നല്ല പിടിത്തമുണ്ട്.

അമ്പിസീനിയയിലെ ഒരുജാതി നായക്കുരങ്ങിന്നു

സിംഹത്തെപ്പോലെ കഴുത്തിലും തലയിലും നീണ്ട രോമങ്ങൾ ഉണ്ട്. അറബിലെ നായക്കുരങ്ങിനു തലയുടെ രണ്ടുഭാഗത്തും പുറത്തും, കഴുത്തിലും ഒരുപോലെ നീണ്ട രോമങ്ങൾ ഉണ്ട്. എന്നാൽ പെണ്ണിന് ഈമാതിരി നീണ്ട രോമം കാണുകയില്ല ഇവർ ഒരു കൂട്ടത്തിൽ 200-300 വരെ കുരങ്ങന്മാർ ഉണ്ടാകും. ചിലപ്പോൾ ഇവ മനുഷ്യരെത്തന്നെ ഉപദ്രവിപ്പാൻ മടിക്കാറില്ല. മേൻബറിൽ (Mandrill) എന്നു വിളിച്ചുവരുന്ന ഒരുതരം നായക്കുരങ്ങുണ്ട്. ഇതിന്റെ തല വളരെ തടിച്ച്ിട്ടാണ്. ഓരോ കണ്ണിന്റെ നേരെ ചോടെയുള്ള മുക്കിൻതൂളവരെ മാംസം വീല്പോലെ പൊന്തിനില്ക്കുന്നുണ്ട്. ഇവൻ കാഴ്ചയിൽ ബഹു ഭയങ്കരനാണ്. വാൽ ഒരു ചെറിയ കുറിപ്പോലെ നില്ക്കുന്നതു കാണാം. വീട്ടിൽ പിടിച്ചുകൊണ്ടുവന്നു പോറ്റിയാൽ ഒരു കാലത്തും മെരുക്കുകയില്ലെന്ന പരമാർത്ഥം ബോദ്ധ്യമാവൂ. എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ അവിടെ എത്തിയാൽ ആധിപിടിച്ചുപോലെ അടങ്ങിക്കൂടും. അടുത്തു ചെന്നാൽ പല്ലു ഇളിച്ചു കടിപ്പാൻ വരും. എന്നാൽ കാലിബാനെപ്പോലെ (Calibana) മുന്തിയവയെല്ലാത്തതാണെങ്കിലുംകൂടി ലഹരിദ്രവ്യങ്ങളോടു വളരെ ഇഷ്ടമാണ്.

സാധാരണകുരങ്ങന്മാർ.

നീണ്ടവായും, കവിളിൽസഞ്ചിയും, പൂഷ്പത്തിൽ മാംസഖണ്ഡങ്ങളും കാണുന്നവയാണ് സാധാരണകുരങ്ങന്മാർ. എന്നാൽ മേല്പറഞ്ഞ ലക്ഷണങ്ങളിലും ചില ചില്ലാ വൃത്യാസങ്ങൾ കണ്ടെന്നുവരും.

മൊച്ച.

ഇതു നമ്മുടെ നാട്ടിൽ കറവന്മാർ കൊണ്ടുനടക്കുന്ന മുഖം ചൂകുന്ന ഒരു ചെറുകുരങ്ങാകുന്നു. മലകളിലെ കൂടുകളിൽ ഇവയെ അതിസമൃദ്ധിയായി കാണാം. പലമാതിരി അഭ്യാസങ്ങൾ വശത്താക്കാൻ ഈ ജാതിക്കുരങ്ങിന് ഒരു പ്രത്യേകവൈഭവമുണ്ടെന്ന് ഇവ കാട്ടിവിടുന്ന ചില നേരംപോക്കുകൾ സാക്ഷ്യപ്പെടുത്തുന്നുണ്ട്. ഒരു നിമിഷം പോലും ഇവ വെറുത്ത ഇരിക്കുന്നതു കാണുകയില്ല. അങ്ങട്ടും ഇങ്ങട്ടും നടന്നുട്ടും ഓരോന്നു ചെറുക്കിയെടുത്തിട്ടും. 'കറോ' എന്ന ഒരു ശബ്ദം ജനിപ്പിച്ച് അടുത്തുവരുന്ന വരെ കോപത്തോടെ ഒന്നു നോക്കിട്ടും, ഇളിച്ചു കാട്ടിട്ടും അവിടുവിടെ ചൊരിഞ്ഞിട്ടും കാലംകഴിച്ചുകൂട്ടുന്ന ഇവയെ കട്ടികൾക്ക് ഏതു നോക്കിയാലും മടുപ്പുണ്ടാകയില്ല. നീ ചങ്ങലായ ചില വികൃതിത്തരങ്ങളും ഈജാതി കുരങ്ങുകളിൽ കാണുന്നതുകൊണ്ടു വീടുകളിലൊന്നും പോററരുതെന്നാണ് ഏന്റെ അഭിപ്രായം.

ഫനമാൻജാതി.

കയ്യടവും കാൽപടവും മുഖവും വളരെ കറത്തിട്ടാണ്. തലയിൽ മുന്നോട്ടു തള്ളി നെറ്റിയുടെ മീതെ ഇറപോലെ നില്ക്കുന്ന നീണ്ട രോമവും ഒരു ചെവിതൂടങ്ങി മറ്റേ ചെവിയോളം വ്യാപിക്കുന്ന നീണ്ട താടിയും ഉള്ള ഒരു കുരങ്ങാണ് ഫനമാൻ. പുരാണത്തിൽ പ്രസിദ്ധിയുള്ള കുരങ്ങിന്റെ വംശക്കാരാണെന്നു വിചാരിച്ചു ഹിന്ദുക്കൾ ഇവയെ ദ്രോഹിക്കാത്തതുകൊണ്ട് ഇവ നിർഭയം പട്ടണങ്ങളിലുംകൂടി വന്നു ചക്ക, മാങ്ങ, മുതലായതു വള

റെ നശിപ്പിക്കുന്നു. ചില ക്ഷേത്രങ്ങളിൽ ഇവയെ പരിപാലിക്കുന്നതുകൊണ്ടു കറിയും തൊട്ടു പായസംതിന്നാൻ വന്നിരിക്കാറുണ്ട്. മനുഷ്യരെ സാധാരണ ദ്രോഹിക്കാറില്ല. പെണ്ണുങ്ങളെ കണ്ടാൽ ഇവ ചില അസഭ്യങ്ങളായ അക്രമങ്ങൾ നടത്താതിരിക്കില്ല. തൃക്കുണിയൂരിൽനിന്നു ഒരു പെണ്ണിന്റെ മുഖ കടിച്ചുപരിച്ചിട്ട് ആ സാധു മരിച്ചുപോയിട്ടുണ്ട്. കൂട്ടമായിട്ടല്ലാതെ ഒറ്റയായി ഈ ജന്തു നടക്കാറില്ല. കാട്ടിൽ ചെന്നാൽ നായാട്ടുകാർക്കു ഹനുമാൻ വലിയ ഉപകാരിയാണ്. ചോടെ പോകുന്ന നരിയെ, ഇവൻ വൃക്കുങ്ങളുടെ മേലേകൂടി, ഒരു വല്ലാത്ത ശബ്ദം പുറപ്പെടുവിച്ചു കീഴേനോക്കുമ്പോൾ കാര്യം ഉടനെ മനസ്സിലാക്കാം. പുരുഷന്മാരെ കാട്ടിൽ കാണുമ്പോൾ തന്റെ ചങ്ങാതിയെപ്പോലെ ഹനുമാൻ വിചാരിക്കും. ഹനുമാൻ ഇലകളും ഇളമ്പുള്ളികളും ഭക്ഷിക്കുന്നു. സാധാരണ ശാന്തസ്വഭാവിയും ആളുകളെ ദ്രോഹിക്കാത്തവനുമായെങ്കിലും ആളുകളെ കാരണമുണ്ടായിട്ടുപറ്റുവിച്ച ചില സംഭവങ്ങൾ ഉണ്ടായിട്ടുണ്ട്. വയനാട്ടിൽ ചുരത്തിന്മേൽകൂടെ പോയിരുന്ന ഒരു വണ്ടിക്കാരൻ സമീപം കണ്ട ഒരു മരക്കൊമ്പിന്മേൽ ഇരുന്നിരുന്ന ഒരു ഹനുമാൻകുട്ടിയുടെ വാൽ പിടിച്ചു അതിനെ ചോടെ തള്ളിയിട്ടു, തന്റെ ചമ്മട്ടികൊണ്ടു കരെ അടിച്ചു. ഇത് നിലവിളിച്ചപ്പോൾ അനേകം ഹനുമാന്മാർവന്നു ഈ വണ്ടിക്കാരനെ അടിക്കുകയും മാനുഷകരമായ വളരെ കഷ്ടതയിലാക്കി. യദൃച്ഛയാ അതിലേ വന്ന ഒരു പോലീസ്കാരനെ കണ്ടപ്പോൾ ഈ ജന്തുക്കൾ മരത്തിന്മേൽ തു

ജിവിൺ അവിടം വിട്ടു. അതല്ലായിരുന്നു എങ്കിൽ ആ വണ്ടിക്കാരന്റെ കഥ കഴിഞ്ഞുപോകുമായിരുന്നു. ചില സമയത്തു രണ്ടു കൂട്ടം ഫനമാന്മാർ അന്യോന്യം കണ്ടുമുട്ടിയാൽ ഓരോ കൂട്ടത്തിൽ ഓരോ ആൺകുരങ്ങന്മാർ മുന്നോട്ടുവന്നു കഠിനമായ യുദ്ധം തുടങ്ങും. ഒന്നു ഒന്നിനെ കൊന്നല്ലാതെ ഈ യോദ്ധാക്കൾ പിൻവാങ്ങുകയില്ല. ഈ യുദ്ധത്തിൽ തോറ്റുപോയ ഭാഗക്കാരെ ജയിച്ച ഭാഗക്കാർ പിന്തുടന്നു കൊല്ലുവാൻ ശ്രമിക്കും. തോറ്റ ഭാഗത്തിൽപ്പെട്ട, കുട്ടിയോടുകൂടിയ ഒരു പെൺകുരങ്ങ്, നില്പാഹമില്ലെന്നു കണ്ടിട്ട് ഒരു മരത്തിന്റെ അഗ്രത്തിൽ ചെന്നൊളിച്ചു. അപ്പോൾ മറ്റുള്ളവർ നാലഞ്ചുപേർകൂടി, ആ കൊമ്പു ശക്തിയോടെ പിടിച്ചു കലുക്കി, അതിനെ തള്ളിയിട്ട്. ആ വീഴുകൊണ്ട് അതു മരിച്ചുപോയി. കൊല്ലപ്പെടാതെ ബാക്കിയുണ്ടായിരുന്ന തോറ്റ ഭാഗക്കാർ, വളരെ ഭയപ്പെട്ട് ഏല്പാറ്റിനും കീഴടങ്ങേണ്ടിവന്നു.

ഫിമാലയത്തിൽ അധിവസിക്കുന്ന ഒരുതരം ഫനമാനുണ്ട്. ഓരോ കൂട്ടത്തിൽ വളരെ എണ്ണമുണ്ടാകും. ഇങ്ങിനെയുള്ള കൂട്ടത്തിൽനിന്ന് ഒരു വലിയ ആണിനെ ഒരു സാസ്ത്ത് വെടിവെച്ചു. വെടിയേറ്റപ്പോളുള്ള അതിന്റെ നിലവിളിയും സ്വഭാവവും സാക്ഷാൽ ഒരു മനുഷ്യന്റെതുപോലെ തോന്നിട്ട് സാസ്ത്ത് അന്നുതുടങ്ങി ഫനമാന്മാരെ വെടിവെച്ചു കൊല്ലാറില്ലപോലും.

വേറെ ഒരുതരം ഫനമാൻ ലങ്കാദീപിൽ അധിവസിക്കുന്നു. പനകളിന്മേൽ ഒളിച്ചാൽ ഇതിനെ ഒരാളും

കണ്ടുപിടിക്കയില്ല. പക്ഷേ, ഒരു നായോ മറ്റോ പോകുന്നതു കണ്ടാൽ മുപ്പത് അതിനെ തുറിച്ചുനോക്കാനെ കഴിയില്ല. നാട്ടുകാരുടെ പുരയുടെ മേലെ അഞ്ചും പത്തുമായി ഇവ ചിലപ്പോൾ ഇരിക്കുന്നുണ്ടാകും. ഒരു കോലായിൽ, അടുത്താരുമില്ലാതെ കിടന്നിരുന്ന ഒരു ചെറിയ കുട്ടിയെ ഇവ അനാവിശ്വമായി പിടിച്ചും വലിച്ചും കടിച്ചും കൊന്നിട്ടുണ്ട്. ജാവാ, സുമാത്രാ മുതലായ ദ്വീപുകളിൽ കണ്ടുവരുന്ന ഒരുതരം ഫനുമാനുണ്ട്. വളരെ കറുത്ത മുഖമുള്ളതുകൊണ്ട് ധാമോർ ഇതിനെ കാപ്പിരിക്കുരുക്ക് എന്നാണ് വിളിച്ചുവരുന്നത്. ഇവ ഒരിക്കലും മെരുങ്ങുകയില്ല. ഓരോ കൂട്ടത്തിൽ പത്തുനൂറുണ്ണുമുണ്ടാകും. ചോടെ ആളെ കണ്ടാൽ ഒരു വല്ലാത്ത ശബ്ദം പുറപ്പെടുവിച്ചു മരത്തിന്മേൽ അണിയണിയായി വന്നുകൂടും. ഇതിന്റെ രോമത്തിനുവേണ്ടി നാട്ടുകാർ ഇതിനെ വേട്ടയാടാറുണ്ട്.

മുക്കൻകുരുക്ക്.

ഒരു തടിച്ച വിരൽപോലെ മുഖത്തിൽനിന്നു മുകെ റിച്ചുനില്ക്കുന്നതുകൊണ്ടു ഇതിന്റെ കോലം വളരെ അമാന്തമാണ്. ഇത് ബോർനിയോ ദ്വീപിലാണ് പാക്കുന്നത്. ചെവിയുടെ ഭാഗത്തും കഴുത്തിലും താടിയിലും നീണ്ട രോമമുണ്ടാകും. ആൺകുരുക്കന്മാരുടെ മൂക്കാണ് വളരെ നീളംവെക്കുന്നത്. രാവിലെയും വൈകുന്നേരവും ഇവ വലിയ ഓരോ കൂട്ടമായി പുഴവക്കിനോ അല്ല പുഴയുടെ തീരദ്രുമങ്ങളിന്മേലോ വന്നിരിക്കും. പത്തിരുപത

ടി ഭൂമിയുള്ള കൊമ്പുകളിന്മേൽ ഇവ നിശ്ചയാസം ചാടി വീഴും.

പെരുവിരലില്ലാത്ത ഒരുതരം കരണ്ട് അഹ്ലിക്കാരാ ജ്യത്തിൽ ഉണ്ട്. ഇതിന്റെ രോമം വളരെ നീണ്ടതും പട്ടുപോലെ മുഴുവായതും ആകുന്നു. ഇതിന്റെ സ്വഭാവത്തെപ്പറ്റി ശരിയായ ഒരു അറിവ് ഇനിയും സിദ്ധിച്ചിട്ടില്ല. ചിലതിന്നു വാലിന്റെ അറ്റത്തും വാരിഭാഗത്തും മാത്രം വളരെ നീണ്ട രോമങ്ങൾ കാണാം. ഇവ പ്രാണികളെയും തിന്നും. ഇവയിൽ അനേകം തരക്കാരുണ്ട്. കരടിക്കരങ്ങിന്റെ ശരീരം കരടിയുടേതുപോലെ നീണ്ട രോമങ്ങൾകൊണ്ടു മുടപ്പെട്ടതായിരിക്കും. പടിഞ്ഞാറൻ ആഫ്രിക്കയിൽ പിന്നേയും പത്തിരുപതുതരം കരങ്ങന്മാരുണ്ട്. ഇവയൊക്കെ ക്ഷണത്തിൽ മെരുങ്ങുന്നവയും ഓരോരോ കളികൾ വശത്താക്കുവാൻ സാമർത്ഥ്യമുള്ളവയുമാകുന്നു. ഓരോന്നോരോന്നായി ഇവയെ വിവരിപ്പാൻ സ്ഥലച്ചുരുക്കംകൊണ്ടു ഞാൻ ഒരുങ്ങുന്നില്ല.

പന്നിവാലൻകരണ്ട്.

ഇത് ബർമ്മയിൽ അധിവസിക്കുന്നു. ശരീരത്തിന്നു ആകപ്പാടെ ഒരു സമുഖത ഉണ്ട്. ചിലതിന്നു വാൽ വളരെ ചുരുക്കവും മറ്റെന്തെങ്കിലും ഭാഗത്ത് വാൽ കേവലം ഇല്ലാത്തതും ആയിക്കാണും. ഇവ കായ്ക്കുന്നിടം കൂടാതെ പ്രാണികളെയും തിന്നും. ശൂരസ്വഭാവികളാണ് ഉപദ്രവിച്ചാൽ ആരെ എന്താക്കുമാറിയിരിക്കില്ല. ഇതിന്നു വെട്ടി വെച്ചുപോലെ തലയിൽ നടുപകുത്തിട്ടു മുടിയുണ്ട്. കഘ രാവതിനടിയുടെ അഴിമുഖത്തു വസിക്കുന്ന ഞെളുതിന്നുന്ന

കരങ്ങളും ഈ ജാതിയിൽപ്പെട്ടതാണ്. ചിങ്ങവാലൻ കരങ്ങ് കാഴ്ചയിൽ ഏകദേശം നീലനെപ്പോലെ ഇരിക്കും. വാലിന്റെ അറ്റത്തും കഴുത്തിലും നീണ്ട രോമങ്ങൾ ഉണ്ടാകും. കേരളത്തിലെ കാടുകളിൽ ഒറ്റ ഒറ്റയായിക്കാണുന്ന മറ്റൊരുതരം കരങ്ങ് നീലനാണ്. ഇത് വളരെ ഉയരത്തിലാണ് വെണിരിക്കുന്നത്. ശബ്ദം ചെമ്പോത്തിന്റേതുപോലെ തോന്നും.

ബങ്കാളക്കരങ്ങളാൽ ബന്ധം എന്ന പര്യായം തലയും ഉടലും അവയവങ്ങളും വളരെ തടിച്ചിട്ടാണ്. മുഖം നീണ്ടു, മുൻകഴുത്തിലെ രോമവും നീണ്ടു, ഇരിക്കുമ്പോൾ പുറം തലയുടെ വിതാനത്തേക്കാൾ മേലോട്ടുനി ഒരു ക്രമനെപ്പോലെ തോന്നുന്ന ജന്തുവാണിത്. സെലിബിസ് ദ്വീപിലാണ് അധിവാസം. വാലിന്റെ മുറ്റിൽ മുഴുപോലെയുള്ള ഒരൊറ്റ അടയാളം മാത്രമേ ഉള്ളൂ.

മനുഷ്യകരങ്ങളാൽ

ഇവ മനുഷ്യരോടു വളരെ സാദൃശ്യമുള്ള കൂറ്റന്മാരായ കരങ്ങളാണത്രെ. ഇവയെ നാലുജാതികളായി തരം തിരിക്കാം.

ഗിബൻ — (Gibbon)

മറ്റുള്ള മനുഷ്യകരങ്ങളെക്കാൾ ചെറുതും, കൈകൾ നീളമേറിയതും, പൂഷ്പത്തിൽ സാധാരണ കരങ്ങളാണെന്നുപോലെ മാംസത്തിന്റെ ചെറിയ ഉണ്ടകളുള്ളതുമായ ഒരുതരം കരങ്ങളാണ് ഗിബൻ. മിക്കവാറും സമയത്ത് കൈകളുടെ സഹായം കൂടാതെ മനുഷ്യരെപ്പോലെ രണ്ടു കാലിന്മേലാണ് നടക്കുന്നത്. കൈ വളരെ നീളമു

ജിബൻ കരങ്ങന്മാർ മലയൻ ദീപിലാണ് അധികം അധിവസിക്കുന്നത്. മുന്നടിയിൽ ജാസ്സി നീളമുള്ള ഈ മാതിരി കരങ്ങുകളെ അപൂർവ്വമായിട്ടേ കാണാറുള്ളൂ. നിറം കറുപ്പ് മുതൽ വെളുത്ത മഞ്ഞവരെ ഭേദപ്പെട്ടുകാണാം. മുകളേ അത്ര ചീത്തയല്ലാത്തത് കൊണ്ട്, മുഖത്തിന് മനുഷ്യമുഖത്തോടു വളരെ സാമ്യമുണ്ട്. സ്വഭാവത്തിൽ ഗിബൻ ബഹുശാന്തനും എല്ലാവരെയും വിശ്വസിക്കുന്നവനാണ്. കുട്ടികാലത്ത് കിട്ടിയാൽ ക്ഷണം മെരുങ്ങും. രാവിലെയും വൈകുന്നേരവും എത്രയോ ഉച്ചത്തിൽ കരയും. പാക്കുന്നത് എപ്പോഴും മരങ്ങളിന്മേലാണ്. ഇതിന് എത്രയോ ക്ഷണത്തിൽ അങ്ങമിങ്ങും ചാടിപ്പോവാൻ സാധിക്കും. പറക്കുന്ന പക്ഷികളെ പോലും ഇതിന് പിടിപ്പാൻ പ്രയാസം കാണുന്നില്ല. മറ്റുള്ള മനുഷ്യക്കരങ്ങന്മാരിൽ കണ്ടുകിട്ടാത്ത ഒരു വിശേഷവിധി ഗിബൻ കരങ്ങിൽ കാണുന്നത് ഓരോ സമൂഹമായിപ്പാകുന്ന രീതിയാണ്. ഓരോ കൂട്ടത്തിൽ അമ്പതു മുതൽ നൂറോളം ജന്തുക്കളുണ്ടാകും. എട്ടുകാലികളേയുംകൂടി ഇവറ്റിനിന്നും ഓരോ പ്രസവത്തിൽ ഓരോ കുട്ടി മാത്രമേ ഉണ്ടാകയുള്ളൂ. കുട്ടി ഏഴുമാസത്തോളം തള്ളയെ പൊത്തിപ്പിടിച്ചുതന്നെ കാലം കഴിക്കും. ഗിബൻ ഒരു കൊമ്പിൽനിന്നു നാല്പതടി അകലെയുള്ള മറ്റൊരു കൊമ്പിൽ ചാടി വീഴുന്നതു കണ്ടിട്ടുണ്ട്.

ഓറേഞ്ച് — (Orang)

ഇവനെ കാണുന്നതു ബോർനിയോ സമാത്രം എന്നീ ദീപുകളിലാണ്. കൈ വളരെ ദീർഘമുള്ളതും ശരീ

രം നീണ്ട ചുക്കുന്ന രോമംകൊണ്ടു മുടപ്പെട്ടതുമാകുന്നു. മലയാദീപുകാർ ഇതിന്നു കൊടുത്ത പേര് 'ഓറേങ്ങുതേങ്ങ' എന്നാണ് അവരുടെ ഭാഷയിൽ ഇതിന്റെ അർത്ഥം കാട്ടിലെ മനുഷ്യൻ എന്നാകുന്നു. ഒരു പുണ്യവളയ്ക്കു യെത്തിയ ആൺ ഓറേങ്ങു നാലടി ഉയരമുണ്ടാകും. ഇതിന്റെ കായ് തടിച്ചു കറുതായിട്ടാണ്. കാലിന്നു എന്തോ ഒരു ഉളക്കു തട്ടിയപോലെ മുട്ടിന്റെ ചിരട്ട ഏകദേശം ചിന്താഗതമാണെന്നു തോന്നും. നെറിക്കു വളരെ വിസ്താരം കാണും. ചെവി വളരെ ചെറുതും മനുഷ്യരുടെ ചെവിയോടു സാമ്യമുള്ളതുമാകുന്നു. ശരീരം എന്നായാലും ഗൊറല്ല എന്ന മനുഷ്യക്കുരങ്ങിന്റെ അത്ര ശക്തിയുള്ളതല്ല. ഓറേങ്ങിന്റെ നീണ്ട ശക്തിയുള്ള കൈകൾ അതിന്റെ മരമോറാണുള്ള സാമന്ത്രിം തെളിയിക്കുന്നുണ്ട്. മുഖത്തിന്റെ നിറം സ്വേദിപ്പോലെയെയാണ്. ആണിന്റെ നായപ്പല്ലുകൾ അത്യന്തം വലിപ്പമുള്ളവയാകുന്നു. എന്നാൽ പെണ്ണിന്റെ പല്ലുകൾക്കു അത്ര വലിപ്പം കാണുകയില്ല.

ഓറേങ്ങു കുടികൊള്ളുന്നത് താഴ്വാരങ്ങളിലെ ഇടതിങ്ങിയ കാടുകളിലാണ്. കുന്നുകൾ ഇവക്കിഷ്ടമില്ല. ഉപദ്രവിക്കുന്ന മനുഷ്യരെ കടിച്ചു മാംസം പഠിച്ചെടുക്കുന്നതിന്നുകൂടി ഇതിന്നു ലക്ഷ്യമുണ്ടാകയില്ല. പ്രധാനാഹാരം ചക്കയാണ്. സൂര്യനടിച്ചു മഞ്ഞുതുളളികൾ ആറിയതിന്നുശേഷം മാത്രമേ ഓറേങ്ങു ഉറക്കം തെളിഞ്ഞു കണ്ണമിഴിക്കയുള്ളൂ. ഭക്ഷണം കഴിക്കുന്നത് ഉച്ചസമയത്താണ്. രണ്ടുദിവസത്തിൽ അധികം ഒരേമരത്തിന്മേൽ പതിവാ

നീക്കം ചെയ്തുകൊടുത്തു. ഉറക്കുവാൻ മരത്തിന്മേൽ ചുമ്മി
കുറു പിന്നെ ഒരു പരപ്പ് സ്ഥലം ഉണ്ടാകും ഉറക്കത്തി
ന്നു വളരെ സുഖത്തിൽ കിടക്കേണ്ടതെന്ന ഒരു ശാസ്ത്രമുണ്ട്.
ഒരിക്കൽ യൂറോപ്പിൽ കൊണ്ടുപോകുന്ന വഴിക്കു, ഒരു ഭാ
ഗങ്ങൾ, കപ്പലിൽനിന്ന് ഒരു കപ്പലാർക്കർ കിടക്കുക.
അതിനോട് അത് തിരികെ വാങ്ങാൻ വളരെ അലോച
നം വേണ്ടിവന്നുപോലും.

ചിന്താൻസി.

ഇതിനെ ആഗ്രഹിക്കയിലെ മദ്ധ്യത്തിലും പടിഞ്ഞാറു
ഭാഗത്തിലും കാണുന്നു. ഈ ജാതിയിലും രണ്ടുമുതൽ തര
ക്കാണുണ്ട്. മുഖത്തും കൈയ്ക്കുടത്തിലും വെവിയിലും രോ
മമില്ലെങ്കിലും ശരീരം ആകപ്പാടെ രോമംകൊണ്ടു മൂട
പ്പെട്ടിരിക്കും. നിറം കറുപ്പാണ്. നിലത്തിൽക്കൂടെ രണ്ടു
കാലിന്മേലാണ് നടത്തം. ഉറക്കുന്നത് വൃക്കങ്ങളുടെ
കൊമ്പിന്മേലാണ്. മഴകൊള്ളാതിരിപ്പാൻ മേൽഭാ
ഗത്ത് ഒരു മാതിരി മാവ് കെട്ടിപ്പിണച്ചുണ്ടാക്കുന്നു. ഇ
ത് മാംസം തൊടില്ല. ബീജങ്ങളും ഫലങ്ങളുമാണ്
ഭക്ഷണം. കാട്ടിലൂടെ പോകുന്ന ആ രാജ്യത്തി
ലെ കാപ്പരികളെ ഇവർ നിർമ്മാ കൊല്ലുന്നു എ
ന്നു ചില കഥകൾ നടപ്പുണ്ട്. ആനകളെ ത
ന്നെ തല്ലിയോടിക്കാൻ ഇവയ്ക്കു ലേശം ഭയമില്ല. തള്ള
യെ വിഷംതേച്ച അമ്പുകൾകൊണ്ടെഴുതുകൊണ്ടു, നാട്ടു
കാർ ഇതിന്റെ കട്ടികളെ പിടിക്കാറുണ്ട്. ഇവയുടെ നാ
യപ്പല്ലുകൾ വളരെ നീളമുള്ളവയല്ല. മറ്റു രണ്ടുജാതി മനു
ഷ്യക്കുടുംബങ്ങളെപ്പോലെ ഇവയുടെ കൈ അത്ര ദീർഘമു

മുതൽ. നേരേനിന്നാൽ കാലിന്റെ മുട്ടിൽനിന്ന് അല്പം താണിരിക്കും. മനുഷ്യരെപ്പോലെ, കൈവരവുകളിൽ നടുവിലാണ് നീളം. ആൺചിമ്പാൻസി അഞ്ചടിയിൽ അധികം ഉയരമുണ്ടാകയില്ല. ഇതിന്റെ കൺപോളയിന്മേൽ ധാരാളം പൂലികുമുണ്ട്. മൂക്കു വളരെ പരന്നിട്ടും ചെവി അസാരം വലുതായിട്ടുമാണ് കണ്ടുവരുന്നത്. നെററിമേലും കൺകഴികളിലും ചുളികൾ ധാരാളമുണ്ട്. താടിമേൽ വെളുത്തു ചെറിയ രോമങ്ങൾ കാണാം. ഇവ രോമം ചെറിയ കൂട്ടമായിട്ടാണ് കാടുകളിൽ അധിവസിക്കുന്നത്. ഭക്ഷണാവിശ്രമമായി കൂടക്കൂടെ സ്ഥലംമാറ്റം ചെയ്യാറുണ്ട്. ചിലപ്പോൾ ഇവർ പലരും ഒത്തുകൂടി ഒരു കൺശമായ ശബ്ദം ജനിക്കാറുണ്ട്. ചിമ്പാൻസി പുളളി നരികളെക്കൂടി കൊന്നുകളയാറുണ്ടെന്നു കേൾക്കുന്നു. നരിയുടെ രണ്ടു കൈകളും പിടിച്ചു നഖങ്ങൾ നീല്ക്കുന്ന അറ്റം കടിച്ചു മുറിച്ചിട്ട് അവയെ ശക്തിമീനന്മാരാക്കുന്നു. യുദ്ധത്തിൽ ചിലപ്പോൾ ചിമ്പാൻസിക്കും പരുക്കേല്പാറുണ്ട്. പരുക്കുകളേറ്റാൽ ചിമ്പാൻസി മരത്തിന്മേൽ ചെന്നിരുന്ന് തന്റെ മുറികളെ ശുശ്രൂഷിച്ചുതുടങ്ങും. ചിലപ്പോളൊക്കെ പരുക്കുകൾകൊണ്ട് ചിമ്പാൻസിയും മരിച്ചുപോകുമെങ്കിലും പുളളിനരി ഏതവസരത്തിലും നിസ്സംശയം മരിച്ചുപോകുന്നു. സിംഹം ഒരു നിമിഷംകൊണ്ട് ചിമ്പാൻസിയെ കൊന്ന് അവന്റെ കാലും കയ്യും പറച്ചിടുമെങ്കിലും മാംസം തൊടുകയില്ല. ചിമ്പാൻസിക്കു ചെറിയ ഖാഴിക്കു വളരെ പത്മ്യമാണ്. ചിമ്പാൻസി ചിലസമയത്ത് ഇരട്ട പ്രസവിക്കും. സെഖി എന്നു പേരായ

ഒരു ചിന്യാൻസികട്ടി വളരെ ബുദ്ധി കാണിച്ചിരുന്നു. താൻ പറപ്പെടുവിക്കുന്ന ശബ്ദം മുന്നുകൂട്ടമാകുന്നു. ഒരു സന്തോഷസൂചകവും മറെറൊന്നു കോപസൂചകവും മൂന്നാമതൊന്നു തൃപ്തിസൂചകവുമാണ്. അഞ്ചുവരെ എണ്ണാൻ ഇതു മനസ്സിലാക്കി. എണ്ണുന്നതു ശബ്ദംകൊണ്ട് ഒന്നു, രണ്ട്, മൂന്നു എന്നു പറഞ്ഞിട്ടല്ല. നാലുതൂണും വൈക്കോൽ ഏടുകാൻ പറഞ്ഞാൽ ശരിയായിട്ടു നാലെണ്ണം എടുത്തു തരും. എന്നാൽ പഠിക്കാനായ്കൊണ്ടുള്ള തൃപ്പിയും ക്ഷമയും നന്നാക്കുകയും. യൂറോപ്പിൽ കൊണ്ടുവന്നിരുന്ന ഒരു ചിന്യാൻസി ശൈത്യം സഹിക്കുവയാതായപ്പോൾ പതയ്ക്കുവാൻപയോഗിക്കുന്ന കമ്പിളിയും മറ്റുമെടുത്തു ശരിയായി പുതച്ചുകിടക്കുക ശീലിച്ചിരുന്നു. ഉടുപ്പിട്ടു ശീലിപ്പിച്ചപ്പോൾ ചില പ്രത്യേകതരവും നിറവും ആയ ഉടുപ്പുകൾ ഉൾക്കൊള്ളുന്ന വളരെ ഇഷ്ടമായിരുന്നു എന്നു കണ്ടു. ഒരു നല്ല ഉടുപ്പു കണ്ടപ്പോൾ അതു കൈക്കലാക്കാൻവേണ്ടി താൻ ഇട്ടിരുന്ന ഉടുപ്പ് അഴിച്ചു എന്നുമാത്രമല്ല അതു രണ്ടാമതും തനിക്കു തരാതിരിപ്പാൻവേണ്ടി അതു ക്ഷണത്തിൽ അനേകകക്ഷണങ്ങളാക്കി ചീന്തിയെറിഞ്ഞു കളഞ്ഞുപോലും.

ഗൊറില്ല:— (Gorilla).

ചിന്യാൻസിയെക്കാൾ വലുതും ഭയങ്കരനുമായ ഒരു മനുഷ്യക്കുറങ്ങാണ് ഗൊറില്ല. ആ നാട്ടുകാർ 'സിംഹത്തെക്കാളും കാട്ടാനയേക്കാളും ഗൊറില്ലയേയാണുപോലും ഭയപ്പെടുന്നത്. ഗൊറില്ല ചിന്യാൻസിയെപ്പോലെ കറങ്ങിപ്പോകുന്നു. ആൺ പെണ്ണിനെക്കാൾ എത്രയോ വലിപ്പം

മുളളതാകുന്നു. ഇതിന്റെ കൈ ചിമ്പാൻസിയുടെ കയ്യേക്കാൾ നീളമുളളതാകുന്നു. ഗൊറില്ല നേരെ നിന്നാൽ ആറടിയിലും ജാസ്സി നീളം കാണും. ശരീരത്തിന്നു വളരെ പയ്യിയും അവയവങ്ങൾക്കു ഭീഘവും ഉണ്ടാകും. മൂക്കിന്നു ചിമ്പാൻസിയുടെ മൂക്കേക്കാൾ ഉയരമുണ്ട്. താടിയെല്ല് മുന്നോട്ടു തള്ളിയും നായപ്പല്ല് അത്യന്തം വലുതുമായിരിക്കുകൊണ്ടു ഗൊറില്ല കാഴ്ചയിൽ വളരെ ഭയങ്കരനാണ്. ചെവി കറു ചെറുതാണ്. കഴുത്തു തടിച്ച ശക്തിയേറിയതാണെങ്കിലും വളരെ നീളംകറഞ്ഞതാകുകൊണ്ട് തല ശരീരത്തിന്മേൽതന്നെ മുളച്ചതാണെന്നു തോന്നിപ്പോകും. മീങ്കാലിന്മേൽ മററുളള കരങ്ങുകളേക്കാൾ മാംസം ജാസ്സി ഉണ്ട്. പെൺഗൊറില്ലയുടെ നീളം 4½ അടി മാത്രമാണ്. ഇതിന്നു തടിച്ച മുഖകളും ഉണ്ടാകും. ഗൊറില്ല ആഫ്രിക്കയുടെ പടിഞ്ഞാറുഭാഗത്ത് അധിവസിക്കുന്നു. മലയ്ക്കിടയിൽ താഴ്വാരമുളള അനേകം കുന്നുകളുളള പ്രദേശങ്ങളിലാണ് ഗൊറില്ലയെ സാധാരണ കണ്ടുവരുന്നത്. കുന്നിന്മേൽ ഉയരമുളള വൃക്ഷങ്ങളും താഴ്വാരത്ത് ഇടതിങ്ങിയ പല്ലുകളും ചുളളികളും ഉണ്ടായിരിക്കും. ആ രാജ്യത്തു പല മാസങ്ങളിലും കായ്ക്കുന്ന പലജാതി വൃക്ഷങ്ങളുളളതുകൊണ്ട് ഭരകാലത്തും ഗൊറില്ലക്കു തിന്നാൻ കായ് നികളില്ലാതായോകയില്ല.

മനുഷ്യരെ ഏതുകാൻ വരുമ്പോൾ ഗൊറില്ല രണ്ടു കാലിന്മേൽ നടന്നു കൈകൊണ്ടു നെഞ്ഞത്തുറക്കു അടിക്കും. ഗൊറില്ല വളരെ ഏണ്ണു ഒന്നായിട്ടൊരേത്തു താമ

സിക്കുകയില്ല. അന്ധകാരമയങ്ങളായ ഭയങ്കരകാടുകളിലാണ് ഇവ ചെന്നിരിക്കുന്നത്. സൂര്യവെളിച്ചം അവിടെ കേവലം ഏതുകയില്ലെന്നു പറയാം. വളരെ ഉയരത്തിൽ നില്ക്കുന്ന മരക്കൊമ്പുകൾ വളച്ചുപിണച്ചിട്ട്, അവയിന്മേൽ ചെറിയ മുളളികൾ വിതറി ഒരുമാതിരി പരന്ന സ്ഥലം ഗൊരില്ല, കിടന്നുറങ്ങാൻ വേണ്ടി ഉണ്ടാക്കിവെക്കുന്നു. ഇങ്ങനെ ഉണ്ടാക്കിവെക്കുന്ന സ്ഥലങ്ങളിൽ ഇവ നാലുദിവസത്തിൽ അധികം നിൽക്കാറില്ല. തക്കതായ ഭക്ഷണസാധനം കിട്ടാൻവേണ്ടി ഇവയ്ക്കു കൂടക്കൂടെ ഓരോ ദിക്കും വിട്ടു മറ്റൊരോ ദിക്കിലേക്കു പോകേണ്ടിവരുന്നു. ഗൊരില്ല പകൽ ഭക്ഷണം തെങ്ങിനടക്കുകയും രാത്രി ഉറങ്ങുകയും ചെയ്യുന്നു. നടക്കുമ്പോൾ, സാധാരണ രണ്ടു കയ്യടവും മടക്കി നിലത്തു കത്താറുണ്ട്. ഗൊരില്ല വളരെ വലിപ്പമുള്ള ഒരു ജന്തുവാണെങ്കിലും ഇതിന്നു ക്ഷണത്തിലും ക്ഷീണമില്ലാതെയും മരത്തിന്മേൽ കേറി നടക്കാൻ സാധിക്കും. തങ്ങളുടെ യാതൊരു ഭോഷവും പിണയാതെ, വളരെ ഉയരത്തിൽനിന്ന് ഇവയ്ക്കു താഴ്ത്തു ചാടി വീഴാം. നാല്പതടി ഉയരത്തിൽനിന്ന് ഒരു കൂസലില്ലാതെ ഇതു നിലത്തു ചാടിവീഴുന്നതു പലരും കണ്ടിട്ടുണ്ട്. ഗൊരില്ല ഒരുകാലത്തും മെരുങ്ങുകയില്ല. ഒരു ഗൊരില്ലക്കുട്ടിയെ പിടിച്ചു കപ്പൽവഴിയായി ബെർലിനിൽ കൊണ്ടുപോകുകയായിരുന്നു. അന്ന് ഇതിന്റെ സ്വഭാവം ചിലർ നോക്കി മനസ്സിലാക്കി ഭക്ഷണം കഴിക്കുമ്പോൾ ഇതു യാതൊരു ട്രസ്സാമത്സ്യവും കാട്ടിയിരുന്നില്ല. വെള്ളം കുടിച്ചാൽ കോപ്പു ഉടക്കാതെ പോടേ വെക്കും. വലിയ കോപ്പയിൽ

വെള്ളം കൊടുത്താൽ കോപ്പ കയ്യിൽ എടുക്കാതെ, മുഖം താഴ്ന്നി, മൃഗങ്ങളെപ്പോലെ അതിൽനിന്നു വെള്ളം കുടിക്കും. പഞ്ചസാരയോ പഴമോ വേണമെന്നു തോന്നിയാൽ കളിയൊക്കെ നിർത്തി ഒരേടത്തു മിണ്ടാതിരിക്കും. ആളൊന്നുംതന്നെ സൂക്ഷിക്കില്ലെന്നു കണ്ടാൽ, ഒരു നിമിഷംകൊണ്ട് ആ സാധനങ്ങൾ വെച്ചു സ്ഥലത്തെത്തി, അതൊക്കെ അപഹരിക്കും. ചിലപ്പോൾ തിന്നുന്നതിന്മുമ്പെ വാതിലുംകൂടി അടക്കും. കണ്ടുപിടിച്ചുപോയാൽ അതും എടുത്തുമണ്ടി, താനൊരു കുറ്റക്കാരനാണെന്ന് അറിവുള്ളപ്പോലെ, ചില കള്ളക്കളി കളിക്കും. പൊള്ളയായ സാധനങ്ങളിന്മേൽ മുട്ടി ശബ്ദമുണ്ടാക്കുന്നതു തനിക്കു വലിയ രസമായിരുന്നു. ഇടികേൾക്കുമ്പോൾ വളരെ ഭയപ്പെട്ടുപോകുന്നു. ചുരക്കിപ്പറഞ്ഞാൽ ഇത് ഒരു ബുദ്ധിയുള്ള കാപ്പിരിക്കട്ടിയുടെ സ്വഭാവം കാണിച്ചിരുന്നു. ഇത് ആളോടു വളരെ സാദൃശ്യമുള്ള ഒരു കരങ്ങാണ്. നിർഭാഗ്യവശാൽ കരങ്ങോടു വളരെ സാദൃശ്യമുള്ള ആളുകളും മനുഷ്യരുടെ ഇടയിൽ ഉണ്ട്.

12-ാം വർഗ്ഗം—നരന്മാർ.

മനുഷ്യരേയും ജന്തുക്കളുടെ കൂട്ടത്തിൽ പെടുത്തിയ ഈ സാഹസമായിപ്പോയില്ലെന്ന്, ജ്ഞാനത്തേക്കാൾ അഭിമാനം ജാസ്സിയായ ചില കൂട്ടർ അഭിലാഷപ്പെടുവാൻ മതി. എല്ലാ ജന്തുക്കളും ഒരോ തരം പൂർണ്ണജന്തുക്കളിൽനിന്നു പരിണമിച്ചു ഇപ്പോഴുള്ള കാലത്തിൽ പൂർണ്ണ

പ്പെട്ടുകാണുന്നവറയാണെന്നു സമ്മതിക്കുവാനൊരു ബുദ്ധിമുട്ടുണ്ടെന്നു വർത്തിക്കുന്നു. മനുഷ്യരും അങ്ങിനെ ഉത്ഭവിച്ചവരായിരിക്കുമെന്നു വിചാരിപ്പാൻ മടിക്കുന്നു. മനുഷ്യൻ ഒരു പ്രത്യേകസൃഷ്ടിയാണെന്നു മിക്കവാറും അധരവരുടെ അറിവല്ലായ്മയാണെന്നു മനസ്സിലാക്കുന്നവർ അതുവായി വിശ്വസിച്ചുപോരുന്നു. ദേഹത്തിന്റെ അംഗവിഭാഗങ്ങൾകൊണ്ടാകട്ടെ നിർമ്മാണരീതികൊണ്ടാകട്ടെ മനുഷ്യൻ മറ്റുള്ള സ്തനധാരികളിൽനിന്നു വിസ്തരിക്കുന്നതല്ലാത്ത വിശേഷതകളോടുകൂടിയവനാണെന്ന് ഒരിക്കലും വരുന്നില്ല. ഒരു താണതരം മനുഷ്യനും ഒരു ഉയർന്നതരം കരങ്ങളും തമ്മിലുള്ള വ്യത്യാസം, ഒരു ഉയർന്നതരം കരങ്ങളും താണതരം കരങ്ങളും തമ്മിലുള്ള വ്യത്യാസത്തിന്റെയത്ര ഗണ്യമായിട്ടുള്ളതല്ല. ഇപ്പോൾ കാണുന്ന നരന്മാരിൽനിന്നും വാനരന്മാരിൽനിന്നും ഏതൊരു വ്യത്യാസപ്പെട്ടവറയാണെന്നു ചിന്തിക്കുക, ഇപ്പോഴുള്ള നരന്മാരുടേയും വാനരന്മാരുടേയും ചില ലക്ഷണങ്ങളും സ്വഭാവങ്ങളും ധ്വനിപ്പിച്ചും ചൂഷിപ്പിച്ചുംകൊണ്ടിരുന്നു. ഒരു കൂട്ടം പുരാണശാഖാമൃഗങ്ങളുടെ, രണ്ടു താവഴികളായിപ്പരിണമിച്ച സന്തതികൾ മാത്രമാണ് ഇപ്പോൾ കാണുന്ന നരന്മാരും വാനരന്മാരുമെന്ന് ഉൾപ്പെടുത്തി ധാരാളം കാരണം കാണുന്നുണ്ട്. അങ്ങിനെ ഉണ്ടായിരുന്ന പുരാണശാഖാമൃഗങ്ങളിൽ ചിലത്, മരത്തിൽനിന്നിറങ്ങാതെ, മരത്തിന്മേൽ പാകാൻ തക്കവണ്ണമുള്ള സൗകര്യങ്ങൾ വളർച്ചയുടെ വിധത്തിൽ ക്രമേണ ഭേദിച്ചുവന്ന ഭേദപ്രകൃതികളോടുകൂടിയവരായ കാണുമാരായിപ്പരിപൂർത്തി പ്രാപിച്ചു. ഇ

ജിനേതന്നെ പുരാണശാഖാമൃഗങ്ങളിൽ ചിലതു നില
 ത്തിറങ്ങി, രണ്ടു കാലിന്മേൽ നടപ്പാൻ അഭ്യസിച്ചവന്ന
 തോടുകൂടി അനേകലക്ഷം തലമുറകൾകൊണ്ടു സിദ്ധിച്ച
 മാററങ്ങളുടെ സ്വരൂപണത്തോടുകൂടിയ പൂർവ്വമനുഷ്യന്മാ
 രും ഉണ്ടായി. മനുഷ്യന്റെ ജന്മരീതിയും അംഗവിഭാഗ
 ങ്ങളും മറ്റും പല സംഗതികളും, ഈ സിദ്ധാന്തത്തെ
 വേണ്ടുവോളം തെളിയിക്കുന്നുണ്ട്. പണ്ടൊരു കാലത്തു
 ഗിമയമായി ജപിച്ചിരുന്ന ഭൂമിയിൽ ഉഷ്ണനഷ്ടം നേരിട
 ന്നോടും ജന്തുക്കളുടെ ആവാസവിതമാകുവണ്ണം ഉള്ള
 ശീതോഷ്ണസ്ഥിതിയിൽ ഒന്നാമത് എത്തേണ്ടതും എന്തി
 യിരുന്നതുമായഭാഗം ഉത്തരധ്രുവമായിരിക്കുകൊണ്ടു ഉന്തു
 കൾ ഒന്നാമതുതടവിച്ചതും, വലിച്ചതും പരിണമിച്ചതും
 അവിടുന്നായിരിപ്പാനേ തരമുള്ളൂ. ജന്തുക്കൾ സംഖ്യയിൽ
 വലിച്ചവരുന്തോടും അവററ, കൂടക്കൂടെ നേരിടുകണ്ടു
 ആഹാരക്ഷാമപരിഹാരാത്മകം ക്രമേണ തെക്കോട്ടു വ്യാപി
 ച്ച ഭൂഖണ്ഡം മുഴുവനും നിറഞ്ഞു. ഉത്തരശൈത്യമേഖല
 യിൽ ഉഷ്ണ ജാസ്തിയുള്ള സമയത്ത് അനേകന്തരററണ്ടു
 കാലത്തോളം താമസിച്ചു, ഏകദേശം ഉറച്ചു കറുത്തവ
 ണ്ണത്തോടുകൂടിയവരായിരിക്കണം ഏററവും മുൻപു ഉത്ഭ
 വിച്ച മനുഷ്യന്മാർ. അവരിൽ ഒരു ഭാഗമായിരിക്കണം ഒ
 ന്നാമതു തെക്കോട്ടു വ്യാപിച്ച മനുഷ്യന്മാർ. ആഫ്രിക്ക
 യിലെ നീഗ്രോജാതിക്കാരും ഇന്ത്യയിലെ കാട്ടുമനുഷ്യ
 ന്മാരും ഇവരുടെ സന്തതികളായി വിചാരിക്കപ്പെ
 ടാം. മനുഷ്യന്മാരിൽ വെച്ച് അറിയും പരിഷ്കാരവും
 ഏററവും കുറഞ്ഞവർ ഇവരായിരിപ്പാനേ തരമു.

കുറ്റം. ഉത്തരശൈത്യമേഖലയിൽതന്നെ അധിവസിച്ചിരുന്ന ബാക്കിയുള്ള കറുപ്പു മനുഷ്യന്മാർ, അനേകന്മാരാണ്. അവിടെത്തന്നെ പാത്തു വന്നപ്പോൾ, കാലാന്തരംകൊണ്ട് ആ ഭാഗത്തെത്തിച്ചേന്ന് ഉഷ്ണക്ഷയം നിമിത്തം ഇവരുടെ ദേഹത്തിന്നുണ്ടായ കടുംകറപ്പുവണ്ണം ക്രമേണ മങ്ങിമങ്ങി ഒരു തരം ചുക്കപ്പുവണ്ണത്തിൽ എത്തി. അപ്പോഴും, ഒരേമത്തുതന്നെ കടികൊള്ളാൻ അസാധ്യമാകാവണ്ണം പെരുകിയിരുന്ന ഈ കൂട്ടരിൽ ചിലരും തെക്കോട്ടു വ്യാപിച്ചു തുടങ്ങി. അമേരിക്കയിലെ ചുക്കപ്പനി നൃക്കാരം (Red Indiam) പൊളിനീഷ്യം ദ്വീപുകളിൽ കണ്ടുവരുന്ന സന്ദന്മാരും, ഇതു രണ്ടാമതു പുറപ്പെട്ടവരുടെ സന്താനങ്ങളാണെന്നു നിർണ്ണയിക്കാം. ഉത്തരശൈത്യമേഖല വിട്ടുപോകാതെ അവിടെത്തന്നെകൂടിയ ബാക്കിയുള്ള ചുക്കപ്പുവണ്ണക്കാർ അനേകലക്ഷശതാബ്ദങ്ങളാകൊണ്ട്, ആ ഭിക്കിന്നു സിദ്ധിച്ചവന്ന ഉഷ്ണക്ഷയരതിന്നനുക്രമിച്ച ദേഹപ്രകൃതിയോടുകൂടിയവരായപ്പോൾ, അവരുടെ പണ്ടേത്തെ ചുക്കപ്പുവണ്ണം ക്രമേണ ഭേദിച്ചു അവർ ഒരു തരം മഞ്ഞയോടുകൂടിയ വെള്ളുവണ്ണക്കാരായി, ഇവരിൽചിലർ തെക്കോട്ടു വ്യാപിച്ചതു വടക്കൻ ആസ്യയിലും ചീനത്തും ജാപ്പാനിലും ബർമ്മയിലും മറ്റുമുമാണ്. ഇപ്പോൾ കാണുന്ന ചീനക്കാരും ജാപ്പാൻ കാരും മറ്റും ഇവരുടെ സന്തതികളാണ്. ഇവർ ചുക്കപ്പു മനുഷ്യന്മാരേക്കാൾ ജ്ഞാനവും അറിവും ജാസ്തിയുണ്ടായിരുന്നിരിക്കണം. ഇങ്ങിനെത്തന്നെ ഉത്തരശൈത്യമേഖല വിട്ടുപോകാത്ത മഞ്ഞുവണ്ണക്കാർ അനേകന്മാരാണ്.

ണ്ടു കാലത്തോളം അവിടെത്തന്നെ കൂടിയപ്പോൾ, അവരുടെ മണ്ണവണ്ണം ക്രമേണ ക്ഷയിച്ചു അവർ ശുദ്ധ വെളുത്ത വണ്ണമുള്ളവരായി. സംഖ്യയിൽ പെരുകി ഇവർ തെക്കോട്ട് വ്യാപിച്ചത് യൂറോപ്പിലും യൂറോപ്പോടു തൊട്ട ആസ്യയിലും ആയിരുന്നു. ഇവരെ ആയുർവാചനം വിളിച്ചുവന്നിരുന്നത്. ഇവർ ബാക്കി മൂന്നുവണ്ണക്കാരെക്കാൾ ജ്ഞാനവും പരിഷ്കാരവുമുള്ളവരായിരുന്നു. യൂറോപ്പിൽ ഇപ്പോൾ കണ്ടുവരുന്നവരും, അറബിക്കാരും, മുഗൾക്കാരും, പാരസീകന്മാരും, ഹിന്ദുക്കളിൽ ചിലരും ഇവരുടെ സന്തതികൾമാത്രമാണ്. ഇങ്ങിനെയാണ് നാലു പ്രത്യേകവണ്ണത്തോടുള്ള മനുഷ്യന്മാർ ഭൂമി മുഴുവനും വ്യാപിച്ചത്. ചില പ്രത്യേകതരം ശീതോഷ്ണസ്ഥിതിയോടുകൂടിയ രാജ്യങ്ങളിലെ നിരന്തരവാസംകൊണ്ടും, മിശ്രവിവാഹംകൊണ്ടും, ഈ നാലുവണ്ണങ്ങൾക്കുമെല്ലാം അനേകതരം ഇടവണ്ണങ്ങളോടുകൂടിയ നരന്മാരും ഉണ്ടായെന്നതോടുകൂടി മനുഷ്യന്മാർ നാനാവണ്ണക്കാരും തരക്കാരായിത്തീർന്നു. ഭൂമിയിലെ ഓരോ ദിക്കിൽ പല പടികളായ പരിഷ്കാരത്തോടുകൂടി പാർക്കയും പെരുമാറുകയും ചെയ്തു.

പുരാതനമനുഷ്യന്മാർ.

ആയുർവാചനം വ്യാപനം ഏകദേശം ഇരുപതുലക്ഷംകൊല്ലംമുമ്പെ ഭൂമിയിൽ മിക്കഭാഗത്തും ഒന്നാമതു പറപ്പെട്ട കുറ്റമനുഷ്യരും ചുരുക്കമനുഷ്യരും ഉണ്ടായിരുന്നു. പുരാതനമനുഷ്യന്മാർ നഗ്നന്മാരും മൃഗസ്വഭാവത്തിൽനിന്ന് അധികം ഉയർന്നിട്ടില്ലാത്തവരും ആയിരുന്നു.

രിക്കണം. അവർ ഉപജീവനം കഴിച്ചിരുന്നതു നായാട്ടു കൊണ്ടാണ്. അവരുടെ ആയുധം കല്ല് അരച്ചുണ്ടാക്കിയ കുന്നം, തുരപ്പൻ, കോടാലി, കല്ല്, വരണ്ടി (തോൽവരണ്ടി വെടിപ്പാക്കുന്ന ഒരായുധം) മുതലായതുമാത്രമായിരുന്നു. എത്രയോ പുരാതനകാലത്ത് ഇവൻ കായകളും കിഴങ്ങുകളും ഭക്ഷിച്ചു ജീവിച്ചു. പിന്നീട് നായാട്ടു പ്രധാനമായി. ഒന്നാമതു മൃഗങ്ങളെ എറിഞ്ഞുകൊന്നു. ആ കാലത്ത് ഇവൻ മൃഗങ്ങളെപ്പോലെ ഓരോ ജോടായി ഗുഹയിൽ പാത്രം. മൃഗങ്ങളെ വെട്ടിക്കുറുത്തുമാക്കിത്തെ, കടിച്ചു വലിച്ചിട്ടാണ് നിന്നിരുന്നത്. അഗ്നി ഉപയോഗിക്കത്തക്ക നാഗരീകം അന്നവന്നു സിദ്ധിച്ചിരുന്നില്ല. ഇവന്റെ ഭാഷ ശരീരത്തിന്റെ ഏതാനും ഭാഗങ്ങളുടെ പേർ, നാലുഭാഗത്തും കാണുന്ന ഏതാനും സസ്യങ്ങളുടെയും പക്ഷിമൃഗാദികളുടേയും പേർ, ചുരുക്കം ചില ആയുധങ്ങളുടെ പേർ, ഇതോടുകൂടി അവസാനിച്ചുപോയിരിക്കും. കന്തങ്ങളും ഇതിന്നുമുമ്പു വിവരിച്ച ചില കല്പായുധങ്ങളും ഇവൻ പിന്നീട് ബുദ്ധിയുപയോഗിക്കത്തക്ക നാഗരീകം അന്നവന്നു സിദ്ധിച്ചിരുന്നില്ല. ഇവന്റെ ഭാഷ ശരീരത്തിന്റെ ഏതാനും ഭാഗങ്ങളുടെ പേർ, നാലുഭാഗത്തും കാണുന്ന ഏതാനും സസ്യങ്ങളുടെയും പക്ഷിമൃഗാദികളുടേയും പേർ, ചുരുക്കം ചില ആയുധങ്ങളുടെ പേർ ഇതോടുകൂടി അവസാനിച്ചുപോയിരിക്കും. കന്തങ്ങളും ഇതിന്നുമുമ്പു വിവരിച്ച ചില കല്പായുധങ്ങളും ഇവൻ പിന്നീട് ബുദ്ധിയുപയോഗിച്ചുണ്ടാക്കിയതാണ്. ആ കാലത്ത് ഇവൻ തീയുണ്ടാക്കുന്ന വിദ്യയും കണ്ടുപിടിച്ചായിരിക്കും.

നായാട്ടുകാരനായ ഇവൻ ഒരു കാട്ടുനായയുടേയൊ ചെ
ന്നായയുടേയോ കട്ടിയെ പോറാൻ തോന്നി. അതോ
ടുകൂടി മനുഷ്യന്റെ ചങ്ങാതികളായി നായകളും ഉണ്ടാ
യി. ഈ ചങ്ങാതിയുടെ സഹായംകൊണ്ടു നായാട്ടിന്നു
മുഖ്യ സൗകര്യം ജാസ്സിയായപ്പോൾ, ഇവൻ സ്വന്തം ക
ഡുംബങ്ങളാകുന്ന ഓരോ ചെറിയ സമൂഹമായിപ്പാർത്തു.
എന്നാൽ നായാട്ടുകൊണ്ട് ഉപജീവനം കഴിക്കുന്നവരായി
രിക്കുകൊണ്ട് ഒരു ദിക്കിൽ സ്ഥിരതാമസം ചെയ്യുകയാ
യിരുന്നു. ഇങ്ങിനെ കാലം നീളംചെന്നപ്പോൾ ഇവരിൽ
എത്രയോ ബുദ്ധിമാന്ദാരായ ചിലർ ചില പുതിയ വിദ്യ
കൾ കണ്ടുപിടിച്ചു. നായാട്ടുകൊണ്ട് എല്ലാത്തോഴും ഗു
ണമുള്ള കിട്ടി എന്നു വരില്ല. കാട്ടുഗുണങ്ങൾ നായയേപോ
ലെ മെരുങ്ങുമെങ്കിൽ അതിനെ പിടിച്ചു മെരുക്കിയാൽ
ഇവൻ ഇഷ്ടമുള്ളപ്പോളൊക്കെ വെട്ടിക്കൊന്നു തിന്നാൻ
സാധിക്കുമെന്നുവെച്ചു അവൻ കോഴികളേയും ആടുകളേ
യും വളർത്തി. അപ്പോൾ ഇവന്റെ ആ വാസത്തിന്നും
ആഹാരത്തിന്നും തെല്ലുകൂടി സ്ഥിരത ഉണ്ടായി. ആ സ
മയത്ത് ഇവന്റെ കഡുംബക്കാരുമെക്കെ പണ്ടേത്തേതി
ലും വലിയ ഓരോ സംഘക്കാരായി, ആടുകളോടുകൂടെ
പുല്ലും വെള്ളവും സുലഭമായിക്കിട്ടുന്ന ഓരോ സ്ഥലത്ത്
സ്ഥിരവാസം ചെയ്തു. ആഹാരം ഉറച്ചു മനസ്സിന്നു സ്വാ
സ്ഥ്യം നേരിട്ടപ്പോൾ ഇവന്റെ ആലോചന പല വിഷ
യങ്ങളിലും വ്യാപരിച്ചുതുടങ്ങി. ചന്ദ്രന്റെ ഭേദഗതികളും,
വാവുകളും, ഇറക്കവും വേലിയും, കാലവും മറ്റും ക്ലിപ്ത

പ്പെടുത്താൻ അവന്റെ അവലോകനശക്തിയും ബുദ്ധി
യും ഓർമ്മയും അവനെ സഹായിച്ചു. ലോഹങ്ങൾ കണ്ടു
പിടിച്ചതോടുകൂടി ഇവന്റെ ആയുധങ്ങൾക്കു വീർവ്വയും
ആയുധോപയോഗത്തിന് എളുപ്പവും സിദ്ധിച്ചു. ളരെ
ഇരിക്കുന്ന ജന്തുവെ കൊന്നു വീഴ്ത്തുന്ന അമ്പും വില്ലും കൂടാ
തെ ലോഹംകൊണ്ടുള്ള വാളും കനവും ഇവൻ സൃഷ്ടിച്ചു.
ഇവന്റെ രക്ഷ പീണെയും വലിച്ചതോടുകൂടി ഇവൻ
കാരോ കാര്യങ്ങളിൽ ഏല്പടാനുള്ള അവസരവും ജാസ്സീ
യായി. നക്ഷത്രങ്ങളുടെ അന്യോന്യമുള്ള അടുപ്പിന്റേയും
അകലമയുടേയും സ്ഥിരതയേയും അതിന്റെ ഇടയിൽ ച
രിക്കുന്ന ചിലതിന്റെ അസ്ഥിരതയേയും നോക്കി മനസ്സി
ലായതോടുകൂടി ഇവൻ ജ്യോതിശ്ശാസ്ത്രത്തിന്റെ ബീജം
സ്ഥാപിച്ചു. ഇന്നിന്ന മരങ്ങളുടേയും മറ്റും കായകൾ ഭ
ക്ഷിച്ചാലിന്നിന്ന ഫലമുണ്ടാകുമെന്നു മനസ്സിലാക്കിയതോട
കൂടി ഇവൻ സസ്യശാസ്ത്രത്തിന്റേയും വൈദ്യത്തിന്റേയും
ബീജം സ്ഥാപിച്ചു. തോൽ മരവിരി മുതലായതുടത്തു ന
ഗ്നത മറക്കാൻ യത്നിച്ചതോടുകൂടി ഇവൻ നെണ്ണിന്റെ
ആവിർഭാവം ധ്വനിപ്പിച്ചു. മത്സ്യം പിടിച്ചാനുള്ള സൈര
കയ്ക്കത്തിന്നു ഉണ്ടാക്കിയ ഓടക്കൊണ്ട് ഇവൻ കപ്പലുകളു
ടെ ഉല്പത്തിക്കു ഫേതുവുണ്ടാക്കി. ഇങ്ങിനെ ഇരിക്കുമ്പോൾ
ഇവൻ ധാന്യങ്ങൾ നട്ടുണ്ടാക്കുന്ന കൃഷിക്കാരായി. എന്തി
ന്നു പറയുന്നു വളരെ നൂറ്റാണ്ടുകൾക്കൊണ്ടു പലവിധ സ
മ്പത്സമൃദ്ധിയോടുകൂടെ ഭൂമിയിൽ അവിടവിടേ കാരോ
വലിയ സംഘം മനുഷ്യന്മാർ പാതുതുവന്നു. ചില കൂട്ടർ
തങ്ങളുടെ പണ്ടേത്തെ മൃഗാവസ്ഥയിൽനിന്നു ഇനിയും

പൊന്തിവന്നിട്ടില്ലെന്നതിന്നു ആണമൻ ഭവീപുകാരും ആ സ്ത്രേലിയാ നാട്ടുകാരും ദ്രഷ്ടാന്തങ്ങളാകുന്നു. ഓരോ ദിക്കിലുള്ള സംഘം വർദ്ധിച്ചുവന്നതോടുകൂടി കലഹങ്ങളും കലശങ്ങളും മരിഭ്രങ്ങളും മറ്റും നേരിടാതിരിപ്പാൻവേണ്ടി ഇവർ പല നിയമങ്ങളും ഉണ്ടാക്കിത്തുടങ്ങി. പാർവ്വതൻ രക്ഷക്കുവേണ്ടി പട്ടണങ്ങളും കോട്ടകളും ഉണ്ടാക്കി. ഇങ്ങിനെ ഓരോ വലിയ സംഘങ്ങളായി ഓരോ ദിക്കിൽ അധികകാലത്തോളം പാർത്തപ്പോൾ, ഭൂപ്രകൃതി ശക്തിയുടെ ഫലങ്ങളായി അവിടവിടെ ഭൂമി ഉയർന്നു ഭൂതാസങ്ങളായ പർവ്വതക്കോട്ടകളും, അവിടവിടെ ഭൂമി അമർന്നു അഗാധങ്ങളായ സമുദ്രങ്ങളും ഉണ്ടായപ്പോൾ ഓരോ ദിക്കിൽ ഉറച്ചുപോയ സംഘക്കാർക്കു മറ്റുദിക്കിൽ ഉറച്ചുപോയ സംഘക്കാരുമായി യാതൊരു പരിചയവും ഇടവാടും ഇല്ലാതായി. ഇങ്ങിനെ ഇരിക്കുമ്പോൾ മനുഷ്യന്മാർക്കു കച്ചവടത്തോടു വാസന ഉണ്ടായി. ആ കൂട്ടർ പർവ്വതവും സമുദ്രവും കടന്നു മറ്റു സംഘക്കാരായി ഇടപെട്ടു ഓരോരോ രാജ്യത്തിന്റെ മഹിമയും വിലയും പ്രകൃതിയും മനസ്സിലാക്കി. ഇങ്ങിനെ ഒരു സംഘക്കാർ മറ്റു സംഘക്കാരുടെ രാജ്യവും ധനവും കൊതിച്ചുതുടങ്ങിയതോടുകൂടി ഭൂമി ഏപ്പോഴും ഭയങ്കരയുദ്ധങ്ങൾക്കു രംഗമായിത്തുടങ്ങി. ജിതന്മാർ പരാജിതന്മാരെ നിശ്ശേഷം നശിപ്പിച്ചോ അടിമകളാക്കിയോ താന്താങ്ങളുടെ രാജ്യവും, ധനവും, ശക്തിയും വർദ്ധിപ്പിച്ചു ഓരോ ജാതിക്കാർ വലിയ രാജ്യങ്ങൾ കീഴടക്കി, പട്ടണങ്ങൾ നിർമ്മിച്ചു, അഭൂതപൂർവ്വങ്ങളായ ഭരണക്രമങ്ങളും രാജനീതികളും നടപ്പാക്കി അവിടവിടെ ഓരോ

തവയുടെ യശസ്സുണ്ടെന്നു നാട്ടിവന്നു. ചരിത്രദൃഷ്ടിയിൽ ഇങ്ങിനെയുള്ള പൂർവ്വചരിത്രങ്ങളുടെ പരമകാഷ്ട്യസ്ഥിതി എന്തിനായിരുന്നു ഇന്നും മറഞ്ഞുപോയിട്ടില്ല. അതായത് ഇവിടെ അസാരം ഒരു സ്തംഭിക്കാം.

ശ്രീകൃഷ്ണൻ പെരുമാണികൾ.

പുരാണകാലങ്ങളിൽ ഭൂമിയിൽ അവിടവിടെ ഉണ്ടായ പ്രസിദ്ധപ്പെട്ട കൃഷ്ണന്റെ കഥയോർമ്മിച്ചു നോക്കുമ്പോൾ ഒന്നാമതായി ഗണിക്കപ്പെടേണ്ടത് ഇരളിപ്പിളയെ ജനങ്ങളെയാണ്. ഇവർ ഒരു മാതിരി കറുപ്പുചർമ്മമായിരുന്നു. ഏകദേശം അയ്യായിരംകൊല്ലം മുമ്പെത്തിയ ഇവർ ഗണ്യമായ അറിയും പരിജ്ഞാനവും നാഗരികവുമാണായിരുന്നു. ഇവർക്ക് അക്കാലത്തു സിദ്ധിച്ച പ്രാബല്യവും ആധിപത്യവും ആലോചിച്ചാൽ ഇന്നുള്ള വർക്കു മുകളിൽ വിരൽ തള്ളിപ്പോകും. അവിടെ വാണ 472-രാജാക്കന്മാരുടെ പേരും മറ്റും ഈ രാജാക്കന്മാർ സൂക്ഷിച്ചുവെച്ചിട്ടുണ്ട്. ഒന്നാം നീലനദിയുടെ തീരത്തു കരേണിയിൽനിന്നു മറ്റൊരേതേക്കു തിരച്ചുകുളവാൻ തക്കവണ്ണം ഒരു കലാവിദഗ്ദ്ധനായിരുന്നു. മറ്റൊരാൾ നീലനദിയിലെ കൊല്ലത്തോടുമുള്ള പ്രവാഹം പ്രമാണിച്ചു രണ്ടു മൂന്നു നാഴിക അകലെ ഇരിക്കുന്ന ഒരു വിസ്തൃതമായ അഗാധസ്ഥലത്തിൽ, അതിന്നു നീലനദിക്കു മേൽ നില്ക്കുന്ന ഒരു ഉയർന്ന പാറ തുറന്നു, വെള്ളം കടത്തി ശേഖരിച്ചുവെച്ചു, ആ അഗാധസ്ഥലത്തെ ഹിതപ്രകാരം തടാകമൊ മരുഭൂമിയൊ ആക്കി. വേറെ ഒരാൾ മുമ്പായിരം അറകളുള്ള ഒരു കെട്ടിടം പണിതു. ഒരോ

അറകളിലും പ്രവേശിക്കുന്ന വഴി നൂലാമാലയായിക്കിടന്നിരുന്നതുകൊണ്ട്, ശീലമില്ലാത്ത ഒരുത്തനെ അതിൽ കൊണ്ടയിട്ടാൽ അവൻ ആയസ്സോടുക്കോളം ചുറ്റിത്തിരിഞ്ഞു നടന്നാലും ശരിയായ വഴി കണ്ടുകിട്ടുമെന്നു മോഹിക്കേണ്ട. ഇതിൽ എല്ലാറ്റിലും അതിശയം ഇവർ മരുഭൂമിയിൽ പണിതുവിട്ട 'പീറമീഡ്' എന്നു വിളിച്ചിരുന്ന കോണുകൾ പോലെയുള്ള ഗംഭീരകെട്ടിടങ്ങളാണ്. ഈ കെട്ടിടത്തിന്റെ നിർമ്മാണരീതികൊണ്ട് ഇവയ്ക്കു ജ്യോമാത്രാ, ത്രികോണമാത്രാ, ജ്യോതിശ്ശാസ്ത്രം മുതലായ സകല ശാസ്ത്രങ്ങളുടെയും പരിജ്ഞാനമുണ്ടെന്നു തെളിയുന്നത്രേ: ഈ കെട്ടിടങ്ങൾ അവരുടെ രാജാക്കന്മാരുടെ കല്ലറകളായി ഉപയോഗിച്ചുവന്നിരുന്നു. ഇവയ്ക്കു വശമായിരുന്ന മരൊരുവിട്ടു ഇലാനീത്തനന്മാർക്കുപോലും അന്ധകാരത്തിൽ കിടക്കുന്നു. ഇതു ജീവനില്ലാത്ത ദേഹം സൂക്ഷിക്കുന്ന സമ്പ്രദായമാണ്. ഇവർ ആ ദേഹം ഒരു മരുനീട്ട് കെട്ടിവെച്ചാൽ, അത്, അന്തേനിലയിൽ പാറപോലെ ഉറച്ചുപോകുന്നു. ആരായിരം കൊല്ലം മുമ്പു വെച്ചു ദേഹങ്ങൾക്കകൂടി ഇന്നും ധ്വാനിതട്ടാതെ കാണുന്നുണ്ട്. ഇതിന്നു 'മമ്മി' എന്നാണ് പേർ. ഇങ്ങിനെ അനേകവിധത്തിലും അതിശയബുദ്ധിശാലികളാണെന്നു തെളിയിക്കാൻ തക്കവണ്ണം അവരുടെ പൂർവ്വകർമ്മാവശിഷ്ടങ്ങളെ ഇന്നും കാണിച്ചുതന്ന ഈ വസ്തുക്കൾ, ചുരുങ്ങിയത് ഒരു പന്തീരായിരം കൊല്ലത്തോളം ഇവരുടെ ആധിപത്യം നടത്തിട്ടുണ്ടായിരിക്കണം എന്നു വിചാരിക്കുന്നതിൽ അശേഷം അബദ്ധമുണ്ടാകയില്ല. ബൈബിൾ ച

രിത്രപ്രകാരം ഇസ്രയേലുകൾ അടിമകളാക്കിപ്പാർപ്പിച്ചതും ഈ ഗോത്രത്തിൽ പെട്ട ഒരു 'ഹാരോവാ' (അവിടത്തെ രാജാവിന്റെ സ്ഥാനപ്പേര്) തന്നെയായിരുന്നു എന്നു പ്രത്യേകം കാർമ്മിക്കേണ്ടതാണ്.

പെരമാണീകരിൽ പ്രസിദ്ധി സമ്പാദിച്ച മറ്റൊരു വർഗ്ഗക്കാർ ചാറുഡിയന്മാരാണ്. ഈജിപ്തുകാരെപ്പോലെ ശരിയായ ഒരു ചരിത്രം ഇക്കൂട്ടർക്കു കാണുന്നില്ല. 41,32000-കൊല്ലം മുൻപു ഇവിടെ ഉണ്ടായിരുന്ന മനുഷ്യന്മാർ ശുദ്ധ കാട്ടാളന്മാരായിരുന്നു അത്രെ പിന്നീട് പാശ്ചാത്യ ഉൾക്കടലിൽനിന്നു ഇഹായാൻ എന്ന പേരായ ഒരു നരമത്സ്യം അവതരിച്ചു ഇവരുടെ ഇടയിൽ എഴുത്തും ശാസ്ത്രവും നിയമങ്ങളും പ്രചാരത്തിൽ വരുത്തിപ്പോലും. ഇദ്ദേഹം അവതരിച്ച 2,59000 കൊല്ലം കഴിഞ്ഞപ്പോൾ ഒരു വലിയ പ്രളയം ഉണ്ടായിപ്പോലും. ഈ പ്രളയത്തിന്റെ വിവരണം ഏകദേശം ബൈബിളിലെ പഴയനിയമത്തിൽ പ്രസ്ഥാവിച്ചപ്പോലെ തന്നെയാണ്: എത്രയോ പൂരാണകാലത്തുതന്നെ ഇവർക്കു ഒരുമാതിരി നാഗരികം സിദ്ധിച്ചിട്ടുണ്ടായിരിക്കണം എന്നു വേറെ തെളിവുകൾ ഉണ്ടെങ്കിലും ഇവരെപ്പറ്റി കിട്ടിയ ചരിത്രമൊക്കെ ഇന്നു കെട്ടുകഥകളായി ഗണിപ്പാനെ തമയമുള്ള. ചാറുഡിയാ, ആസ്യയിലെ മേസൊപ്പൊട്ടേമിയയിലാണ്. പിന്നീട് പ്രധാന്യത സിദ്ധിച്ചവർ എസീറിയക്കാർ. ഇവരും മേസൊപ്പൊട്ടേമിയക്കാർതന്നെയാണ്. ഇവരും ഒരുമാതിരി നല്ല അറിവു സമ്പാദിച്ചവർ തന്നെയായിരുന്നു. ഈ രാജാക്കന്മാരുടെ ചരിത്രം ബൈബിളിൽ കുറി

ചുവെച്ചിട്ടുണ്ടായിരുന്നു. ഇതു വായിച്ചാൽ മെസൊപ്പൊ
 തേമിയ രാജ്യം അനേകഖണ്ഡങ്ങളായിരുന്നു എന്നും ഓ
 രോ ഖണ്ഡത്തിൽ പ്രത്യേകം പ്രത്യേകം രാജാക്കന്മാരുണ്ടാ
 യിരുന്നുവെന്നും കാണുന്നു. ഇതു മാത്രമല്ല ഈ ചില്ലറരാ
 ജാക്കന്മാർ എല്ലായ്തോഴും അന്യോന്യം പോരാടിക്കൊണ്ടി
 രുന്നു. ഇങ്ങിനെയുള്ള യുദ്ധങ്ങളിൽ അനവധി രാജാക്ക
 ന്മാരെ കീഴടക്കിയ നിമിത്തമായിരിക്കും എസീറിയ രാ
 ജാവിന്നു അക്കാലത്ത് പ്രാധാന്യം സിദ്ധിച്ചത്. ഇവരു
 ടെ എഴുത്തിലെ പ്രധാനാക്ഷരങ്ങൾ—, l, j, ഇവയായിരു
 ന്നു. ഈ എസീറിയക്കാരും പിന്നീടുപുറപ്പെട്ട ബേബി
 ലോൺകാരും ചാൾഡിയക്കാരുടെ വെറും ശാഖകൾ മാ
 ത്രമായിരുന്നു. ഏകദേശം 4700-കൊല്ലം മുന്പുവരുന്ന
 ഇക്കൂട്ടർ കൊല്ലത്തെ പന്ത്രണ്ടുമാസമായി വിഭജിച്ചിട്ടു
 ഞ്ചായിരുന്നു എന്നു മാത്രമല്ല ഓരോ മാസത്തെ മേഷാ
 ടിചിഹ്നങ്ങൾകൊണ്ട് അടയാളപ്പെടുത്തിട്ടും ഉണ്ടായിരു
 ന്നു. നമ്മുടെ പഞ്ചാംഗത്തിൽ ഇന്നും നടപ്പുള്ള ചിഹ്ന
 ങ്ങൾ അവരന്നു കണ്ടുപിടിച്ചവതന്നെയാണ്. മൃഗപ്രായ
 ന്നായ മനുഷ്യന്മാർക്ക് അങ്ങിനെ ഒരു അറിവും പരിഷ്കാ
 രവും സിദ്ധിക്കുവാൻ എത്രയുഷ്ണം നൂറ്റാണ്ടുകൾ വേണ്ടി
 വന്നിട്ടുണ്ടായിരിക്കണം എന്ന് ആർക്കും നിണ്ണയിച്ചുകൂടാ.
 ആറായിരംകൊല്ലം മുന്പുവരുന്ന ചില ചിത്രക്കൊത്തുകൾ
 പരിശോധിച്ചപ്പോൾ അന്നുണ്ടായിരുന്ന മനുഷ്യന്മാർ ഇ
 ന്നുള്ളവരിൽനിന്നു ലേശവും ഭേദപ്പെട്ടവരല്ലെന്നു കാണു
 മ്പോൾ, കേവലം മൃഗപ്രായത്തിലിരുന്ന മനുഷ്യന്മാർ ഇ
 ങ്ങിനെ പരിഷ്കൃതന്മാരായിത്തീരുവാൻ എത്രയുഷ്ണം ശതാ

ബൃഹദം വേണ്ടിവരുമെന്നു ആലോചിക്കാൻ നാഗരികത്വം കൊണ്ട് നോക്കിയാൽ ഭൂമിയിൽ വെച്ചു ഏറ്റവും പെരുമാണികൾ ചീനക്കാരാണെന്നതിന്നു സംശയമില്ലെങ്കിലും ചരിത്രലക്ഷ്യം മൂവായിരംകൊല്ലത്തിലും അപ്പുറം കടക്കുന്നില്ല. ചീനത്തുകാർ ഇപ്പോൾ എങ്ങിനെയായിരുന്നോ അങ്ങിനെയായിരുന്നു അവർ ആറായിരം കൊല്ലം മുമ്പേയും എന്തുഹിക്കുന്നതിൽ അബദ്ധമില്ല. ഇവർ ഉണ്ടാക്കിയിട്ട ഒരു മതിൽ ഇന്നും ഭൂമിയിലെ അതൃപ്തങ്ങളിൽ ഒന്നായി ഗണിച്ചുവരുന്നു. തല്ക്കാലം പ്രബലതയിൽ ഉള്ള ഒരു നവദിക്കും ദേശഗതി വരുത്താനോ വരാൻ താല്പര്യപ്പെടാനോ ചീനക്കാരിൽ ഒരുവനും ഉണ്ടായില്ല. രാജാവിനേയും പിതൃക്കളേയും പണ്ഡിതന്മാരേയും ഇവർ ദൈവംപോലെ വിചാരിച്ചുവന്നിരുന്നു. പട്ടി, കോപ്പസ്സാമാനം, കടലാസു മുതലായവ ഒന്നാമതുണ്ടാക്കിയവർ ഇവരാണെന്നു മാത്രമല്ല വെടിമരുന്ന ഒന്നാമതായിക്കണ്ടുപിടിച്ചവരും ഇവരായിരുന്നു. അക്ഷരമാലകൾ ഇല്ലാത്ത ഇവരുടെ ഏഴ്ത്തു ഓരോവാക്കിന്നു ഓരോ പ്രത്യേകമെഴുത്തായിരിക്കുകൊണ്ട് ഏഴ്താൻ പഠിക്കാൻ ഒരു ബുദ്ധിമുട്ടും സമയവ്യയവും, അനാവശ്യമായി വലിച്ചു തൂനിമിത്തം ചീനക്കാർ ക്ഷണം ക്ഷണം പരിഷ്കൃതമായി വരുവാൻ സൗകര്യമുള്ള ഒരു ജാതിക്കാരായിത്തീർന്നില്ല. പിന്നീട് നമ്മുടെ മനസ്സിൽ ബിംബിക്കുന്നത് ഇതലം രാജ്യമാണ് ഇതും മെസപ്പൊട്ടോമിയയിൽ തന്നെയാണ്. സാഗ്രാസു മലകളുടേയും ടിഗ്രീസു നദിയുടേയും മദ്ധ്യേ തെക്കു പാരമ്പരിക ഉൾക്കടലിന്റെ കിഴക്കേക്കരയിലും മുതൽ

അറബിക്കടലോളം വൃപിച്ചിരുന്ന ഒരു രാജ്യമായിരുന്നു ഈരലം ഇതിന്റെ പ്രധാനപട്ടണമായ സുസാ പണ്ടുതന്നെ ശ്രുതിപ്പെട്ട ഒന്നായിരുന്നു. നാലായിരത്തിമുനൂറുകൊല്ലം മുമ്പെ ഈരലം ഒരു പരിഷ്കൃതരാജ്യമായിരുന്നു. രണ്ടായിരത്തഞ്ഞൂറുകൊല്ലം മുമ്പെയാണ് അസീറിയക്കാർ ഈരലം പിടിച്ചടക്കിയത്. ഈരലാമിൽ ഒരു കാലത്തു രാജാവായിരുന്ന കെസീസസ്സിന്റെ മകൻ കയറസ്സ് മീഡ്കാരെ ജയിച്ചു വിവരത്തിന്നു എഴുതിവെച്ചു. കഴലിന്മേലുള്ള എഴുത്തു പല കാര്യങ്ങളും അടങ്ങിയ ഒന്നായിരുന്നു. നേന്നമാത്രമാണ് ഇദ്ദേഹം ഒരു പാഠസികനല്ലെന്ന കാര്യം പുറത്തുവന്നത്. ചിന്നെ ഫിനീഷിയരുടെ കാര്യം നാം എങ്ങിനെ മറക്കുന്നു. മദ്ധ്യധരസമുദ്രത്തിന്റെ കിഴക്കേക്കര, 150 നാഴിക നീളവും 15 നാഴിക വീസ്താരവും ഉണ്ടായിരുന്ന ഈ രാജ്യക്കാർ കച്ചവടാത്മം എവിടെ കൈക്കൊണ്ടിരുന്നു. ഖനിയിൽനിന്നു ലോഹം എടുക്കുന്ന ക്രമം അവർക്കറിയാമായിരുന്നു. അവരുടെ കടലിൽ കണ്ടിരുന്ന ഒരു ശുക്തിജത്തിൽനിന്നു മറ്റൊരും കാണാത്ത ഒരുതരം രക്തച്ചായം അവർ ഉണ്ടാക്കിയിരുന്നു. നെസ്റ്റിലും അവർ വിദഗ്ദ്ധന്മാരായിരുന്നു. ആഫ്രിക്കയിലെ വടക്കേക്കരയിലൂടെപോയിപ്പോയി, ഈജിപ്തും ട്രിപ്പൊളിയും കടന്നു, മൊറൊക്കോവിലെത്തി, അവിടുന്ന് ജിബ്രാൾട്ടർ ഉൾക്കടലും കടന്നു, സ്പെയിനിലും ഫ്രാൻസിലും എത്തി അവിടുന്ന് ടിന്നിനായി കടലുംകടന്നു ഇംഗ്ലണ്ടിലും ചെന്ന ഈ കച്ചവടക്കാരെ ആർതന്നെ ബഹുമാനിക്കയില്ല.

ഇതജിപ്ത് കഴിഞ്ഞാൽ പിന്നീടുണ്ടായ്ക്കുന്ന പുരാതന ചരിത്രരാജ്യക്കാരുടെ രംഗസ്ഥലം ഹിറാസ്യ (Asia minor) ആയിരുന്നു. അവിടുന്നു പിന്നീടുവന്നവർക്കു മിടുക്കനായിരുന്നു. അവർ ഒരു കാലത്തു ഹിറാസ്യയിലെ ബാക്കി രാജാക്കന്മാർ മുഴുവനും അവർക്കു കപ്പംകൊടുക്കണമെന്നു പ്രബലമായിരുന്നു. ഇവരാണ് ഹിറാസ്യയിലെ പല ചില്ലരാജാക്കന്മാരേയും ഒന്നാക്കി ഇതജിപ്തിന്റെ പ്രാബല്യത്തെ നഷ്ടമാക്കുവാൻ കൂടുകൂടെ ശ്രമിച്ച കൂട്ടർ. എന്നാലോ ഇതജിപ്തിന്റെ പ്രാബല്യം നഷ്ടമാക്കിയതോടുകൂടി ഇവരുടെ പ്രാബല്യവും നഷ്ടമാവുമായി. ഹിറാസ്യയിൽ മുഴുവനും പ്രചാരമുണ്ടായിരുന്നു ഇവരുടെ വെള്ളിനാണുവും അസ്സമിച്ചു. ഇന്ത്യവരെ കേളി ഉണ്ടായിരുന്ന ഇതുകൂട്ടരും അന്ധകാരവനിക്യിൽ അന്തർഗ്ഗതം ചെയ്തവരായിത്തീർന്നു. ഹിറാസ്യയുടെ അധിപന്മാരായ അറബികൾക്കും പണ്ടത്തെ കാലം മുതൽക്കു നാഗരികമുണ്ടായിരുന്നില്ലെന്നു വിചാരിച്ചുകൂട. യൂനാനി മരുന്നുകൾ കണ്ടുപിടിച്ചവരും, അറബിക്കുടമകൾ പഠിഞ്ഞുതന്നവരും കച്ചവടവിശ്വം കപ്പൽയാത്ര ചെയ്തവരും, കരസ്ഥമാക്കിയവരും അടിമകളായി പിടിച്ചുകൊണ്ടുവന്നവരും വളർത്തിയവരും ആയ ആ ഗംഭീരപുരുഷന്മാർക്കു പണ്ടു പണ്ടേ നാഗരികമില്ലെന്നെങ്ങിനെ പറയും. ചരിത്രസംബന്ധമായ തെളിവില്ലെന്നുവെച്ചിട്ടു നമുക്കു ഇത്രയും വിസ്മയിക്കുവാൻ പാടുണ്ടോ? തെക്കൻ അറബിയും അതിന്റെ തലസ്ഥാനമായ സീബിയയും ഏതു ശതാബ്ദങ്ങളും മുൻപേ കേളികേട്ട സ്ഥലങ്ങളായിരിക്കണം. എന്നു

ചരിത്രകൃഷ്ണപ്രാതെളിവുകളിലു; എന്നാൽ സീബയിലെ
 റാണിയപ്പുറോജായായ സലോമോനെ കാണാൻ ചെ
 ന്നിരുന്നു എന്ന ചരിത്രം സമ്മതിക്കുന്നുമുണ്ട്. അറബിൽ
 സീബയുടെ ഏറ്റവും പുരാണപ്രസിദ്ധിയുള്ള സ്ഥലമെ
 ന്നും പറഞ്ഞുകൂടും. സീബ വരുന്നതിന്നു എത്രയോമുമ്പു
 പ്രചാരസിദ്ധിച്ച മഹാരാജസ്ഥലം മിന്നിയനായിരുന്നു.
 എത്രയോ ശതാബ്ദത്തോളം പരിസ്ഥിതിയിൽ വർത്തി
 ച്ചിരുന്ന ഇതിന്റെ അധോഗതിക്കുശേഷമെ സീബയുടെ
 പേർ കേട്ടിട്ടുള്ളു. മുഹമ്മദ് നെബിമക്കത്തു വന്നതിന്നു
 എത്രയോ ശതാബ്ദങ്ങൾ മുമ്പെ അറബുകാർ ഒരു പരി
 സ്ഥിതിക്കാരായിരുന്നു. ഇയ്യുടെ കണ്ടുകിട്ടിയ ചില ശി
 ലാരേഖകൾക്കെണ്ടു, മൈസീൻ, ടോയിക്രിട്ട, മുതലായ രാ
 ജ്യങ്ങളും എത്രയോ പണ്ടുതന്നെ കേളികലർന്നവരായി
 രുന്നു എന്നു തെളിയുന്നുണ്ട്. ഒരു കാൽ റോഡ്സിലും മ
 റെറകാൽ അതിന്റെ എത്രകരക്കും ചെച്ചു. കോളസസ്സ്
 എന്നു വലിയബിംബം പണ്ടുള്ളവരുടെ പരിസ്ഥിതിയിലി
 ഉത്തമോദാഹരണമായി ഇന്നും നില്ക്കുന്നുണ്ട്. ചരി
 ത്രത്താൽ സ്ഥാപിതമായതാണെന്നു ഇന്നും വിശ്വസിച്ചു
 പോരുന്നു. ബൈബിളിലെ പഴയനിയമമാണു പിന്നീടു യു
 ടെറാജിയേയും അവരുടെ യജമാനമേരിയേയും പൂർവ്വീകരവ
 സ്ഥം വെളിപ്പെടുത്തുന്നത്. പിന്നീടു പാരസികന്മാർ കറെ
 കാലത്തോളം അധിപന്മാരായി. ഡറായസ്സ്, സർക്സീ
 സ്, മുതലായവർ, മിററാബ്രയും യുറോപ്പും അതിക്രമ
 ിച്ചു. പിന്നീടു ഗ്രീക്കുകാർ കറെകാലം അധിപന്മാരായി.
 ഫിലിപ്പിന്റെ ടിഗ്ജും പ്രസിദ്ധിയുള്ളതായിരുന്നു.

ഏകിലും അദ്ദേഹത്തിന്റെ മകനായ മഹാനായ അലക്സാൻഡർ, പാരസികന്മാരേയും ജയിച്ചു ഇന്ത്യയിൽ കടന്നു നയാപുത്രവസ്തിനേയും ജയിച്ചതിൽ പിന്നെയാണ് ഇന്ത്യക്കാർക്കു അന്നുണ്ടായ ശ്രേയസ്സും അറിവും ഇത്ര ഉണ്ടെന്നു മനസ്സിലാക്കിയത്. അലക്സാൻഡർ, ഇന്ത്യക്കാരുടെ ഇടയിൽ ചില പണ്ഡിതന്മാരെ നിർത്തി ആ ഭാഷയിൽ ഉണ്ടായിരുന്ന സാരങ്ങളായ ഗ്രന്ഥങ്ങളെ പഠിച്ചു മനസ്സിലാക്കി, തർജ്ജമ ചെയ്തു ഗ്രീസിൽ കൊണ്ടുവരാൻ ആജ്ഞാപിച്ചു. തർക്കശാസ്ത്രം, വൈദ്യം, ഗണിതം, ക്ഷേത്രഗണിതം, മുതലായ ശാസ്ത്രങ്ങളൊക്കെ ഇന്ത്യക്കാരിൽനിന്നു ഗ്രീക്കുകാർ തങ്ങളുടെ രാജ്യത്തു കടത്തിക്കൊണ്ടു പോയതാണ്. പിന്നീടു പേർപൊന്നിയതു റോമൻകാരുടെതായിരുന്നു. ജൂലിയസ്സു് കൈസരുടെ ആധിപത്യത്തിൻകീഴിൽ അവർ ഇംഗ്ലണ്ടുംകൂടി പിടിച്ചടക്കി. പിന്നീടു ഓട്ടമന്മാരുടെ ആക്രമണങ്ങളും വിജയങ്ങളും, യൂറോപ്പിന്റെ പടിഞ്ഞാറെ അംശത്തിൽ അവർ തങ്ങളുടെ തലസ്ഥാനം സ്ഥാപിച്ചു വാറും ക്രമേണ ആഫ്രിക്കയുടെ വടക്കെഖണ്ഡം മുഴുവനും സ്പെയിനിന്റെ പകുതിയും അവർ പിടിച്ചടക്കിയതും, പിന്നീടു നെപ്പോളിയൻ ബോനാപ്പാർട്ടിന്റെ കീഴിൽ പരന്ത്രിസുകാർക്കു സിദ്ധിച്ച ഉണർച്ചയും ശക്തിയും, പിന്നെ ജാപ്പാനും റഷ്യയും തമ്മിൽ ഉണ്ടായ ബലം പരീക്ഷയും ജാപ്പാന്റെ വിജയവും അതിൽപിന്നെ ഭൂമി മുഴുവൻ ജയിക്കാനിച്ഛിച്ച ജർമ്മൻകൈസർ വലിച്ചിട്ടു പോകുമായുദ്ധവും രാജവംശനാശങ്ങളും നവീനചരിത്രത്തിൽ പെട്ടതായെന്നു വാണെ ഉള്ളു.

ഇങ്ങിനെ ആകപ്പാടെ പരിശോധിച്ചുനോക്കിയാൽ മനുഷ്യവസ്തുക്കൾക്കു ഗണ്യമായ ഒരു ചില്ലറപരിഷ്കാരം സിദ്ധമായി വന്നാൽ ഒന്നാമത് ഉത്തരവുവത്തിൽ പാർത്തിരുന്ന മഞ്ഞവസ്തുക്കൾക്കായിരിക്കണം. ആ പരിഷ്കാരം ഒന്നാമതു വ്യാപിച്ചതു ചീറത്തും അവിടുന്ന് ക്രമേണ ജാപ്പാൻ, ബർമ്മ, സിയാം എന്നീ രാജ്യങ്ങളിലും മാത്രമായിരിക്കണം. മഞ്ഞവസ്തുക്കൾക്കു ഇടയിൽ ഉണ്ടായിരുന്ന ഈ പരിഷ്കാരം പിന്നെയും വർദ്ധിച്ചു. അവർ അക്കാലത്തുണ്ടായിരുന്ന ഭൂമിയിലെ മനുഷ്യന്മാരിൽവെച്ചു അഗ്രഗണ്യന്മാരായി. ഉത്തരവുവത്തിൽനിന്നു അവസാനംവന്ന വരായ ആയുർവ്വേദക്കാരും ചീനക്കാർ പരിഷ്കൃതന്മാരായിരുന്നു. ഇന്ത്യയിൽ പുരാതനകാലത്തു വന്നിരുന്ന വെള്ളവസ്തുക്കൾക്കായ ആയുർവ്വേദം അന്നു ഇന്ത്യയിൽ ഉണ്ടായിരുന്ന കറുപ്പന്മാരേയും ചെമ്പന്മാരേയും പിശാചുക്കളെന്നും രാക്ഷസന്മാരെന്നും വിളിക്കത്തക്കവണ്ണം പരിഷ്കൃതന്മാരായിട്ടുകൂടി ചീനക്കാരെ ദേവന്മാരെന്നു വിളിപ്പാൻ തക്കവണ്ണം അവർ ബഹുമാനാർഹന്മാരായി ഭവിച്ചതു നിശ്ചയമായും ചീനക്കാരുടെ അധികരിച്ച പരിഷ്കാരംകൊണ്ടുതന്നെയായിരിക്കണം. ഹിന്ദുക്കൾ ദേവന്മാരായി വിചാരിച്ചുവന്നതു മരോളിയക്കാരുടെയായിരുന്നു എന്നതിന്നു ഇന്നും ലക്ഷ്യങ്ങൾ കാണുന്നുണ്ട്. ഒന്നാമതു ചീനക്കാർ തങ്ങളെ ഇന്നും വിളിച്ചുപോരുന്നതു ദേവന്മാർ എന്നാണ്. രണ്ടാമതു നാരദമഹർഷി ദേവലോകത്തു പോയതു ഹിമാലയം കടന്നിട്ടാണെന്നു പുരാണത്തിൽ കാണുന്നു. ദേവന്മാർ മുടി വളരെ നീട്ടിട്ടാണെന്നു പുരാണം പറയുന്നു. ചീ.

നക്ഷാർക്കും മുടി നീട്ടുന്നതു വളരെ പിടിത്തമാണ്. അ
നിമേഷവിരോധം പുലിക്കുമില്ലാത്ത ചീനക്കായുടെ കണ്ണു കാ
ണിക്കണ്ഡാലെ മരൊരുടെ കണ്ണും കാണിക്കുന്നില്ല. താ
ടി നല്ലവണ്ണം പൊടിക്കാത്തതുകൊണ്ടും നരയും ജരയും
ക്ഷണം ബാധിക്കാത്തതുകൊണ്ടും ഒരു ചീനക്കാരന് എ
ന്നും പതിനാറുവയസ്സാണെന്നു മിത്തുക്കൾ പറഞ്ഞുവന്ന
തു സംശയാർഹമാണ്. വെള്ളാനയെ ഇന്നും സിയാമിൽ
കാണുന്നുണ്ട്. അമരാപുരി ബർമ്മയിലാണ്. ചീനക്കാ
രുടെ സംശാരണമുടപ്പു പട്ടാണ്. വെടിമരുണിന്റെ
പ്രയോഗവുമായി നിശ്ചയമുള്ള ചീനക്കാരെ അക്കാല
ത്തെവരണം ബഹുമാനിക്കാത്തത്. ചരിത്രമുഖേന, ചരി
ഷ്ടതാരജ്യങ്ങളായി പറയപ്പെടുന്നതും ഒന്നാമതു ഇരുജിപ്പി
നെയാണെങ്കിലും ചരിത്രത്താൽ അടിസ്ഥാനപ്പെട്ട
താൽ സംശയാർഹത മരൊരുതും അതിലും പൂർവ്വക
പുതു ഉണ്ടായിരിക്കയില്ലെന്നു വന്നുകൂടാ. അതുകൊണ്ടു
ഗണ്യമായ പരിഷ്കരണം ഒന്നാമതു സിദ്ധിച്ചവർ ചീനക്കാ
രാണ്. ചീനക്കാരിൽനിന്നു അത് ഇന്ത്യയിൽ വ്യാപി
ച്ചു. ഇന്ത്യയിൽനിന്നു പേർഷ്യയിൽ എത്തി. പേർഷ്യ
യിൽനിന്നു അറബിൽ എത്തി. അറബിൽനിന്നു ഇരുജി
പ്പിൽ എത്തി. ഇരുജിപ്പിൽനിന്നു ചിനറാസ്യയിൽ എത്തി.
അവിടുന്നു ഗ്രീസിൽ എത്തി അവിടുന്നു ഇററഖിയിൽ
എത്തി. പരിഷ്കരണത്തിന്റെ വ്യാപനം ഏകദേശം ഇരു
ശതകാലമായിരിക്കാതെ താമുളള. എന്നാൽ മുന്നോട്ടു
വ്യാപിച്ച ചെല്ലുന്നതാകാം കാരണങ്ങളാൽ അതിന്നു
സുഖമായിരുന്നു. ജ്യേഷ്ഠക്കൾ വെട്ടിച്ച പരിഷ്കരണം സി

ലിച്ചു എന്നതും ഒരു മറക്കത്തക്കതല്ലാത്ത പരമാർത്ഥമാണ്. ഇനി പരിഷ്കാരം ഏതു വിധത്തിൽ സ്ഥിരപ്പെടുന്നു എന്ന ചുരുക്കത്തിൽ രണ്ടോ മൂന്നോ കഴിക്കേണ്ടതാണ്.

ഭാഷ:— സാദിപ്രായമുള്ള ജന്തുക്കൾ കണ്ടുകൊണ്ടിരുന്ന അഭിപ്രായം മറ്റൊരു ജന്തുവിന്നു അറിയിച്ചു കൊടുപ്പാൻ ശ്രമിച്ചതിന്റെ ഫലമാണ് ഭാഷ. ശബ്ദമുണ്ടാക്കാൻ വയാത്ത ഉറവുകൾ ചില ആംഗ്യങ്ങളെ കൊണ്ടു തങ്ങളുടെ അന്തർഗ്ഗതം ബാക്കിയുള്ളവർക്ക് മനസ്സിലാക്കിക്കൊടുക്കുന്നതാണ് കണ്ടിട്ടുള്ളത്. ഓരോ സമയമായിപ്പോന്നുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന ഉറവുകളിൽ ചിലരോട് ഒരുകാരായി രാവ്യം പലതും കണ്ടിരിക്കാം. ഇങ്ങനെ നടക്കുന്ന മദ്ധ്യേ ഒരു ദിവസം രണ്ടു മൂന്നു കറുപ്പർ ഒരു പഴുതാരായ കണ്ടെത്തി. രണ്ടെണ്ണം അതിന്റെ മീശക്കു ചെന്നു കിടച്ചു. ഒരു ബലപ്പെട്ടു തന്റെ കൂട്ടക്കാരിരിക്കുന്ന മടയിലേക്കു ഓടി. കണ്ടെത്തിൽ ഒരു വലിയ കൂട്ടം ഉറവുകൾ മടയിൽനിന്നു പുറത്തു വരുന്നതും പഴുതാരയെ കൊണ്ടുപോകുന്നതും കണ്ടു. ഇതുകൊണ്ടു ഉറവുകളുടെ ഇടയിൽ ആംഗ്യംകൊണ്ടു ഒരു സംസാരം നടപ്പുണ്ടെന്നു തെളിയുന്നു. ആദിമനുഷ്യരും അന്യോന്യം അന്തർഗ്ഗതം അറിയിച്ചിരുന്നതു ആംഗ്യങ്ങളെ കൊണ്ടു മാത്രമായിരിക്കും എന്നു ഞാൻ വിചാരിക്കുന്നില്ല. ശബ്ദമുണ്ടാക്കാൻ സാധിക്കുന്ന ജന്തുക്കൾ വ്യത്യസ്തരീതികളിലുള്ള ശബ്ദങ്ങളെ കൊണ്ടാണ് അന്യോന്യം അന്തർഗ്ഗതം മനസ്സിലാക്കിവന്നതു കണ്ടുകണ്ടു വിരിച്ച ഒരു നാട്ടുകോഴിയെ നോക്കുവിൻ. ഒരു പൂത്തുകൾ ശബ്ദമിട്ടുകൊ

ഈ അവ കണ്ണുകളെ ഭന്നിച്ച കൂട്ടി നടക്കുന്നു. ഒരു പ്രത്യേകശബ്ദമിട്ടിട്ട് തീനൊരൊട്ടത്തുണ്ടെന്നറിയിക്കുമ്പോൾ കണ്ണുകൾ തള്ളയുടെ അടുക്കെ ഓടി എത്തുന്നു. ഒരു പ്രത്യേകശബ്ദം പുറത്തിറക്കി, അകപടമുണ്ടെന്നു അറിയിക്കുമ്പോൾ കണ്ണുകൾ അടുക്കെയുള്ള രക്ഷാസ്ഥലങ്ങളിൽ ചെന്നുചേർന്നു. രാത്രി തനിക്കിഷ്ടമില്ലാത്ത വല്ല ജന്തുവും അടുത്തുണ്ടെന്നു ഒരു പ്രത്യേകനിലവിളികൊണ്ടറിയിക്കുന്നു. ഭയപ്പെട്ടുപോയിട്ടുണ്ടെന്ന് ഇടവിടാതെയുള്ള കൊക്കിക്കൽകൊണ്ട് അടയാളപ്പെടുത്തുന്നു. സംഗമത്തിന്നു കാലമായെന്നു ഒരു മാതിരി ശബ്ദം കൂടക്കൂടെ പുറപ്പെടുവിച്ചു പൂവന്മാരെ ക്ഷണിക്കുന്നു. മുട്ടയിടാൻ കാലമായെന്നു മറ്റൊരുതരം കരച്ചിൽകൊണ്ട് അറിയിക്കുന്നു. മുട്ടയിട്ട വിവരവുംകൂടി മറ്റൊരു കൊക്കിക്കൽ കൊണ്ടു വീട്ടുകാരെ അറിയിക്കുന്നു. ഇങ്ങിനെ ബുദ്ധിമുട്ടുള്ള ഒരു പക്ഷിക്കൂടി, ഇത്രയൊക്കെ കാര്യങ്ങൾ മനസ്സിലാക്കാൻ സാധിച്ചാൽ, ഇതിലും എത്രയോ ബുദ്ധിയുണ്ടെന്നു ഹിതവാദി ആഭിമുഖ്യം ഇതിലും അധികം കാര്യങ്ങൾ ശബ്ദംകൊണ്ട് അന്വേഷണം അറിയിക്കാമെന്നു വരുത്തില്ല. ഇങ്ങിനെയുള്ള ശബ്ദങ്ങളാണ് ഭാഷയുടെ അടിസ്ഥാനം ക്രമേണ, ആവിശ്രങ്ങൾ വർദ്ധിച്ചവരുന്തോറും, പ്രകൃതിയോടുള്ള പരിജ്ഞാനം വർദ്ധിച്ചവരുന്തോറും അവർക്കുള്ള പേർകല്പിക്കേണ്ടിവന്ന മനുഷ്യരുടെ ഭാഷയിൽ വാക്കുകളും വളരെ വർദ്ധിച്ചു. ചിരേണ ഉപയുക്തങ്ങളായ ചില രീതികളും ഉറച്ചതോടുകൂടി പിന്നീടു വർദ്ധിക്കുന്നതാകാൻ തങ്ങളുടെ ശാസ്ത്രമുണ്ടാക്കാനുള്ള കാര

ണങ്ങളും മുളച്ചുവന്നു. ചിലരുടെ കീഴ്ത്തിയും ചിലരുടെ നിയമങ്ങളും നിലനിൽക്കണമെന്നുള്ള വിചാരം പുറപ്പെട്ടതോടുകൂടെ വാക്കുകൾ എഴുതാനുള്ള ശ്രമങ്ങളായി. ചിത്രമെഴുത്തുപോലെയക്ഷരങ്ങൾ (Hieroglyphic) ചിലേടത്തും വരകൾപോലെ (Cunifon) യുള്ള അക്ഷരങ്ങൾ ചിലേടത്തും, ഓരോ വാക്കിന്നു ഓരോ പ്രത്യേകം എടുത്ത ചിലേടത്തും നടപ്പായി. ഇങ്ങിനെ ചുരുങ്ങിയ നിലയിൽ തുടങ്ങിയ എഴുത്തു ശബ്ദങ്ങളിൽ സ്ഥാപിതങ്ങളായി പരിപൂർണ്ണത പ്രാപിച്ചതോടുകൂടി ഓരോരോ ഭാഷയിൽ കവിതകളും മറ്റും നടപ്പായി. കെരൺ ഫ്യുഷോ, സെനീഷാ, സൊക്രട്ടീസ്, വസിയൂസ് മുതലായവരുടെ സദാചാരവിവരണങ്ങളെക്കൊണ്ടും വാമ്പീകി; വ്യാസൻ, സാദി, ഫോമർ, വെർജിൻഡാണ്ടി, മിൽടൻ കെമോയൻഡ് മുതലായവരുടെ പുരാണങ്ങൾക്കും കാളിദാസൻ, ഭവഭൂതി, ഷെക്സ്പിയർ, മെസിഞ്ചർബെൻജോൺസൻ മുതലായവരുടെ നാടകങ്ങൾക്കും പ്രചാരം സിദ്ധിച്ചു. കവിതയിൽനിന്നു ശബ്ദം ദ്രാവ്യസുഖം ഉണ്ടാകുവിധം നീട്ടിയും കുറച്ചും വിരപ്പിച്ചുംകൊണ്ടു സംഗീതകലയുടെ പൂർണ്ണരംഗവും പുറത്തുവന്നു. ത്യാഗരാജൻ, ജയദേവൻ, അസലീനപെററീട്ട്, മെഡംമെൽബാ, ഫ്ലോറൻസ് നൈററിക്കെയിൻ മുതലായ സാഹിത്യസംഗീതസരോമരാളങ്ങളും അവരവരുടെ യശസ്സ് നാട്ടി, ചിത്രരൂപേണയുള്ള എഴുത്തിൽനിന്നായിരിക്കണം ചിത്രമെഴുത്തിലുള്ള വാസന മനുഷ്യനു അദ്വയം ജനിച്ചത്. ആ വാസനയെ പ

രിഷ്ണുവിച്ചു ലിയാനാർഡോ. ജയോട്ടോ, റഫേയിൽ, മൈക്കേൾ, ആങ്കളോ, റുബൻസ് മുതലായ പുരാതനനാടം, മാക്കസ് സ്കോൺ, റെയിനോൾഡ്സ് മുതലായ ഇടാനീനനനാടം എത്ര പ്രസിദ്ധനാരായിത്തീരുന്നു. ഇങ്ങിനേതന്നെ ലോഹത്തിനേയും മരത്തിനേയും പ്രയോഗിക്കുന്ന കൊത്തുപണികളും ആളുകളുടെ രൂപംകൊത്തി എടുക്കുന്ന ശില്പിവിദ്യയും ഇന്നുള്ളവർ എത്ര പരിഷ്കരിച്ചു പണ്ടുള്ള മരവിരീപോയി ഇന്നുള്ളവർക്കു പട്ടം വില്പസ്മമായി. പണ്ടുള്ള കുടിഞ്ഞിൽ പോയി ഇന്നുള്ള രാജധാനികളായി. പണ്ടുള്ള മരത്തടിപ്പാലങ്ങൾ പോയി ഇന്നുള്ള യന്ത്രത്തടിപ്പാലങ്ങളായി. പണ്ടുള്ള പൊങ്ങുതടികൾ പോയി ഇന്നുള്ള പെരുംകുപ്പുകളായി പണ്ടുള്ള ഇടയും നടയും പോയി ഇന്നുള്ള വലിയ വീഥികളും തെരുവുകളുമായി. പണ്ടുള്ള ചെറിയ തറകൾ പോയി ഇന്നുള്ള വലിയ പട്ടണങ്ങളായി. കുപ്പുകൾകൊണ്ടും പുകവണ്ടികൾകൊണ്ടും കമ്പികൊണ്ടും കമ്പിയില്ലാക്കമ്പികൊണ്ടും വിമാനകൊണ്ടും രാജ്യങ്ങൾ അന്യോന്യം ബന്ധിക്കപ്പെട്ടു. കച്ചവടത്തിന്നും യാത്രക്കും സൗകര്യവും വേഗതയും രക്ഷയും പണ്ടേത്തതിലും പതിനടങ്ങു വലിച്ചു. നടുക്കടലിൽനിന്നൊങ്ങാൻ നിന്നു നശിക്കുന്ന കടലാൻതിക്കിലെ യാത്രക്കാരെ, ദൂരത്തങ്ങാൻ കിടക്കുന്ന കാപ്പുത്തീയകുപ്പിലിന്റെ കപ്പിത്താനു രക്ഷിക്കുവാൻ സംഗതിയായതന്നെ ഇന്നുള്ള പരിഷ്കാരത്തിന്റെ അഭിവൃദ്ധി വിളിച്ചുപറയുന്നു.

മതം.

മുഗ്ദ്ധമായനാരായണ ആദിമനുഷ്യനായിട്ട് മതത്തിന്റെ ആലോചന എങ്ങിനെ ഉണ്ടായി. ആദിമനുഷ്യനു ആഹാരസമ്പാദനവും ആത്മരക്ഷയും വലിയ കാര്യമായിരുന്നു. അങ്ങിനെയിരിക്കുന്ന സമയത്ത് പെരുമഴകൊണ്ടുള്ള വെള്ളപ്പൊക്കം, കൊടുങ്കാറ്റുകൊണ്ടുള്ള നാശം, മിന്നൽ പിണർകൊണ്ടുള്ള ആപത്ത്, ഭൂകമ്പം, ഇങ്ങിനെയുള്ള സംഭവങ്ങളോടെത്തുകാൻ അവൻ കേവലം അശക്തനായി. ഈ സംഭവങ്ങളുടെ കർത്താക്കന്മാരെ ഒന്നും കാണുന്നില്ലതാനും. അപ്പോൾ അവന്നു ഭയം ജനിക്കുകയും തങ്ങളുടെ ദ്രഷ്ടിക്കു ഗോചരമല്ലാത്ത ചില ദിവ്യപുരുഷന്മാരുണ്ടെന്നു ബോധം വരികയും ചെയ്തു. അതുകൊണ്ട് അവർ ആ കാശാ, ഭൂമി, വാണി, വായു, ഇടി, വെള്ളം മുതലായവയെ ദിവ്യന്മാരെന്നു കരുതിപ്പിളിച്ചതുടങ്ങി. ഇന്ദ്രൻ ഭൂകമ്പമെന്നാണ് വില പണ്ഡിതന്മാർ വിചാരിച്ചുവരുന്നത്. ഇന്ദ്രൻ വൃത്രന്റെ ജറത്തിൽ പ്രവേശിച്ചു അവനെ ഖണ്ഡിച്ചു എന്നു ചില ഗ്രന്ഥിൽ കാണുന്നതു ഭൂകമ്പംകൊണ്ടു ഭൂമിയിൽ അതുവരക്കും കെട്ടിനിന്നിരുന്ന വലിയ ഹിമക്കൂട്ടകൾ (Glacier) പൊട്ടി നശിച്ചപ്പോയി എന്നാണുപോലും ധ്വനിപ്പിക്കുന്നത്. അതെങ്ങനെയുണ്ടാകട്ടെ. മനുഷ്യൻ ഒന്നാമതു പ്രകൃതിശക്തികളെ ആശ്ചര്യപ്പെട്ടു. പിന്നീട് മരിച്ചവരെ സ്വപ്നം കണ്ടു ഇടങ്ങിയപ്പോൾ മരിച്ചവർക്കു മുമ്പാകെ വന്നിട്ടില്ലെന്നും, അവരെക്കു തങ്ങൾക്കു കാണാത്ത ഒരു ലോകത്തിൽ വസിക്കുന്നുണ്ടെന്നുംവിചാരിച്ചു അവൻ അവരേയും ആശ്ചര്യപ്പെട്ടു.

പു. പിന്നീട് ദൃശ്യം(Night mare),അപസ്ഥാരഗോഷ്ടി,
 ഭ്രാന്ത്, മുതലായ ഭയങ്കരരോഗങ്ങൾ കണ്ടപ്പോൾ തങ്ങൾ
 ക്ക കാണാൻ പാടില്ലാത്ത ലോകത്തിൽ തങ്ങളെ ഉപദ
 വിക്കാൻ സാധിക്കുന്ന ചില ദൃഷ്ടിവേദകളുമുണ്ടെന്ന വിശ്വാ
 സമായി. ഇങ്ങിനെ നോക്കുന്നതായാൽ ആദിമനുഷ്യ
 നാർ പല ദേവന്മാരെയും വിശ്വസിച്ചുപോന്നിരുന്ന ഒരു
 മതക്കാരായിരുന്നു. ഈ മതങ്ങൾ നടപ്പായതോടുകൂടി
 ഈ വക ദേവതകളുടെ പ്രീതിസമ്പാദനത്തിന്നു കാരോ
 മാഗ്ഗങ്ങൾ ഏർപ്പെടുത്തി. അങ്ങിനെയുള്ള മാഗ്ഗങ്ങൾ ന
 ടത്തിപ്പാൻവേണ്ടി മതാചാര്യന്മാരെയും ഉണ്ടാക്കി. ലോ
 കത്തിൽ ഉണ്ടായ ഭയങ്കരയുദ്ധങ്ങൾക്കും, ഫിംസകൾക്കും,
 ജനങ്ങളുടെ അധോഗതിക്കും ഈശ്വരഭക്തന്മാർ എന്നു
 നടിച്ചുവന്നിരുന്ന ഈ ആചാര്യപ്രിശാചുക്കൾ മാത്രമാ
 യിരുന്നു. കാരോ രാജാക്കർ അന്യോന്യം യുദ്ധം ചെയ്തു
 നോക്കീട്ടാണ് ആരുടെ ദൈവമാണ് ശക്തിയുള്ള ദൈ
 വം എന്ന കാര്യം പരീക്ഷിക്കുന്നത്. പരീക്ഷിക്കുന്ന
 ത്. അങ്ങിനെ ഇരിക്കേ കാരോ കാലത്ത് കാരോ രാജ്യ
 ത് അന്നുണ്ടായിരുന്ന സാധാരണ ആളുകളേക്കാൾ കഠി
 നബുദ്ധിയുള്ള കാരോ ആളുകൾ അവതരിച്ചു. ചരിത്ര
 പ്രകാരം ഒന്നാമത് ഒരൊറ്റ ദൈവത്തിൽ വിശ്വസിച്ചു
 വന്നവർ യുദ്ധമാരെന്നു കാണാം. സിദ്ധാർത്ഥൻ എ
 ന്നു ബുദ്ധൻ അഹിംസാ എന്ന അടിസ്ഥാനത്തിൽ ബുദ്ധ
 മതം സ്ഥാപിച്ചു. നസറേത്തിലെ ജിനസ്സ് ക്രൈസ്തവ
 മതം സ്ഥാപിച്ചു. ആചാര്യന്മാരുടെ ആഭാസമേയ്ക്കു

കുറുകൊണ്ട് ഈ മതവും വളരെ ശാഖകളായി ഭവിച്ചു. മുഹമ്മദ് തന്റെ മതം സ്ഥാപിച്ചു. സൊറോസ് തന്റെ മതവും സ്ഥാപിച്ചു. ഹിന്ദുക്കളുടെ മതം ഈ സകലത്തിന്റേയും ഒരു കൂട്ടിക്കുഴപ്പായിരുന്നു. മനുഷ്യന്മാർ ഇങ്ങിനെ ഓരോ മതക്കാരായിപ്പിരിഞ്ഞപ്പോൾ ഈ പേർപറഞ്ഞു ഭയങ്കരയുദ്ധങ്ങളും ക്രൂര്യങ്ങളും നടത്തി. കത്തോലിക്കമതത്തിൽ ചില ഭേദങ്ങൾ ഉണ്ടാക്കി ലൂഥർ പ്രോടസ്റ്റന്റ് മതമുണ്ടാക്കി. ഇവർതന്നെ അന്ത്യോന്ത്യം വളരെ അക്രമങ്ങൾ നടത്തി. മുഹമ്മദന്മാർ നിബ്ബന്ധമായി സ്വമതത്തിൽ ആളെ ചേർക്കുകയോ, അതിന്നു വഴിപ്പെടാത്തവരെ നിന്ദിക്കുകയോ ചെയ്തതുടങ്ങി. ആ ചായ്വുനാക്കു ശക്തി വർദ്ധിച്ചു. അവർ ആ ശക്തി തങ്ങളുടെ സ്വന്തം ലാഭത്തിന്നും സ്വന്തം വിനോദങ്ങൾക്കും മാത്രം ഉപയോഗിച്ചു. ഇന്ത്യയുടെ അവസ്ഥയും ഈ ക്രിഷ്ണമായ നിലയിൽ എത്തി.

ശാന്തിദിജഃ പ്രകരുതേ ബഹുഭീഷശാന്തി
പകപാദിപായസഗർഭൈഃ ജറാഗ്നിശാന്തി
തദ്ദേശബാലവനിതാ മദനാഗ്നിശാന്തി

കാലക്രമേണപരമേശ്വരശക്തിശാന്തി. എന്നു പണ്ടൊരു വികടകവി പറഞ്ഞപ്പോലെ, ആചാര്യന്മാർ മുഴുത്ത വൃദിചാരികളും കടുത്ത താന്തോന്നികളുമായി ഒരു വത്തിന്റെ പേരും പറഞ്ഞു മനുഷ്യവർഗ്ഗത്തിന്റെ അപായത്തിന്നും അധോഗതിക്കും കാരണഭൂതന്മാരായി. ഇന്നും ഇവരുടെ ശക്തി കേവലം നശിച്ചുപോയിട്ടില്ലെന്നു തൂക്കിയിലെ സൂൽത്താൻ റോമിലെ പോപ്പും, ക്രൂംഗേരി

മറഞ്ഞിലെ ശങ്കരവായ്പനും കേരളത്തിലെ ഉദ്യോഗാർത്ഥികളും നിലവിളിച്ചു പറയുന്നു.

പരിഷ്കാരം.

എത്രയോ കാലങ്ങളോളം അറിയും അറിവുസമ്പാദിപ്പാനുള്ള മാർഗ്ഗങ്ങളും ആ വായ്പന്മാർ സ്വന്തം മുതലായി വിചാരിച്ചു ബാക്കിയുള്ള വർഷം എത്തിയോക്കുവാൻ പോലും സമ്മതിച്ചില്ല. ക്രമേണ ഈ പ്രതിബന്ധങ്ങളൊക്കെ നീങ്ങി. ആഭിമുഖ്യം പരിഷ്കാരം ഒന്നാമതുവന്നതു കല്പകർമ്മകാണ്ടുള്ള ആയുധങ്ങൾ നിർമ്മിച്ചിട്ടാണ്. പിന്നെ തീ വേണ്ടുമ്പോൾ ഉണ്ടാക്കാനുള്ള സാമർത്ഥ്യം അവനെ മൃഗങ്ങളിൽനിന്നും വളരേപടി ഉയർത്തി. പിന്നെ മൃഗങ്ങളെയും പക്ഷികളെയും മെരുക്കിത്തുടങ്ങിയപ്പോൾ അവന്റെ പരിഷ്കാരം പിന്നെയും ഉയർന്നു. കൃഷി അവനെ അതിലും വലിയവനാക്കി. കച്ചവടം അവനെ എല്ലാ രാജ്യവും എല്ലാ രാജ്യക്കാരുമായി പരിചയപ്പെടുത്തി. ആഭിമുഖ്യം പാത്രങ്ങളായി ഉപയോഗിച്ചിരുന്നതിൽ ശുക്തികളോ, ഫലങ്ങളുടെ തോതോ, മുളയുടെ കുറിയോ മാത്രമായിരിക്കാം. പാത്രങ്ങൾ ഉണ്ടാക്കിത്തുടങ്ങിയത് അവന്റെ ഒന്നാമത്തെ പരിഷ്കാരമാണ്. ഇലയും തോപ്പും വല്ലഭയും പോയി, പരത്തിയും രോമവും കൊണ്ടു നൂൽ നെയ്യുതുടങ്ങിയതോടുകൂടി അവൻ പിന്നെയും പരിഷ്കാരത്തിന്റെ പല പടിയേറി ഒരോ ഗ്രാമക്കാരായും അനേകഗ്രാമക്കാരാണിച്ച കൂടിയ ഒരോ രാജ്യക്കാരായും പാത്രംവന്നിരുന്ന മനുഷ്യരുടെ ഇടയിൽ അവരവർ അന്നു സിദ്ധിച്ചിരുന്ന ബുദ്ധിവികാസംപോലെ

നീതിയും നിയമവും സ്ഥാപിച്ചിരുന്നത് അവരവരുടെ ആചാര്യന്മാരായിരുന്നു. ഫിജിപ്പീയരുടെ ഇടയിൽ ഒരു സ്രീ എന്ന ഒരു വലിയമ്മയാകുന്നുവോ (എന്നുവെച്ചാൽ ആസ്രിയുടെ മക്കൾക്കുണ്ടാകേണ്ടിപ്പോകുന്ന ഒരു കട്ടി ജനിച്ചപ്പോൾ) അവളെ അന്നുതന്നെ അറത്തു ചട്ടുതിന്നേണമെന്നു ണ് ന്യായം. ഈ നിയമം ആണിനെ ബാധിക്കുന്നില്ലതാനും. ഇന്ത്യയിൽ ഒരു പെണ്ണിന്റെ ഭർത്താവ് മരിച്ചാൽ, ആ ഭർത്താവിനെ ദഹിപ്പിക്കുന്ന തീയിൽ ആ പെണ്ണും ചാടി മരിക്കേണമെന്നാണ് ശാസനം. ഇതും പുരുഷന്മാർക്കു ബാധകമല്ല സൂതൃകർത്താക്കന്മാരായി പലരും ലോകത്തിൽ അവതരിച്ചിരുന്നു. ഇന്ത്യയിൽ മനവും ഗ്രീസിൽ, ഡ്രാക്കോ, സോളൻ മുതലായവരും ഉണ്ടായിരുന്നു എങ്കിലും അവരുടെ ശാസനങ്ങളൊന്നും അക്കാലത്തു മുക്കാലോ ഹരിയും ഇക്കാലത്തു ഒട്ടും തൃപ്തിയുണ്ടാക്കാത്തവിധത്തിൽ അബദ്ധങ്ങളും ആഭാസങ്ങളും കൃമികളും, അസമഭാവനകളാൽ പരിപൂർണ്ണങ്ങളും നിന്ദ്യങ്ങളിൽവെച്ചു നിന്ദ്യങ്ങളായിരുന്നു. ലോകത്തിൽ ഒന്നാമതു ന്യായത്തിന്നനുസരിച്ചു ചില ശാസനകൾ ഉണ്ടാക്കി നടപ്പിൽ വരുത്തിയതു റോമക്കാർക്കാണ്. ആ അടിസ്ഥാനത്തിന്മേൽ പ്രതിഷ്ഠിച്ചതാണ് യൂറോപ്പിലെ നാഗരികം വലിച്ച സകല ന്യായശാസ്ത്രങ്ങളും എന്നു പറയുന്നതിൽ അബദ്ധമില്ല.

ഇങ്ങിനെ ഓരോ രാജ്യക്കാരായിപ്പാർത്തവരുമ്പോൾ മനുഷ്യന്മാരിൽ ചിലർ, ആകാശമെന്ത്, ഭൂമി എവിടുന്നുണ്ടായി, തങ്ങൾ എവിടുന്നു വന്നു, മരണം എന്ത്, എങ്ങനെയാകെ തങ്ങളോടടുതന്നെ ചില ചോദ്യങ്ങൾ ചോദിച്ചു

ഇടങ്ങി. മിക്കരാജ്യക്കാരും അവരവരുടെ രാജ്യമല്ലാതെ മറ്റു രാജ്യങ്ങളോന്നുമില്ലെന്ന വിശ്വാസിച്ചു. ഫിമാലയൻറ വടക്കു രാജ്യങ്ങളിലെല്ലെന്ന പ്രബലമായ വിശ്വാസം ഫിന്റക്കളുടെ ഇടയിൽ നടന്നിരുന്നു. അലക്സാണ്ടർ, ജൂലിയസ്സുകൈസർ, കൊളമ്പസ്സ്, വേസ്കോഡിഗാമാ, മെഗലൻ, ഫ്രോബിഷർ, ഡ്രെയ്ക്ക, ഡേവീഡ്, ആൻസൻ, കൂക്ക, ലാണ്ടർബ്രാങ്കിലൻ, സ്റ്റാൻലി, അമൻസൺ, മുതലായ ലോകസഞ്ചാരികൾ ഭൂമിശാസ്ത്രത്തിന്നു പരിപൂർണ്ണതവരുത്തി. എന്നിട്ടുകൂടി ഭൂമിയുടെ ഉത്തരഭാഗത്തുള്ള വരൾ കണ്ടുപിടിക്കാതെ അന്ധകാരാവൃതമായിത്തന്നെ ഇരുന്നു. 1889-ൽ റോസ്സം, 1894-ൽ നാൻഡനും, 1900-ൽ അബ്രാഹിംസിയും, ശ്രമിച്ചു മടങ്ങേണ്ടിവന്ന ആ ഭാഗം 1909-ൽ പീറിയും ഷെക്കർട്ടനും 1912-ൽ സ്കോട്ടും കണ്ടുപിടിച്ചു.

ഇതിന്നിടയിൽ ഗംഗാതീരത്തിലിരുന്ന ചില ജടാധാരികൾ യാതൊന്നറിഞ്ഞാൽ ലോകത്തിലെ സർവ്വസ്വവും അറിയപ്പെടുന്നു എന്ന വിഷയത്തെപ്പറ്റി ചില ആലോചനകൾ നടത്തി. എഴുത്തു നടപ്പിൽ വന്നതോടുകൂടി ഓരോ രാജ്യക്കാരും അവരവരുടെ പരിശോധനകളേയും ആ വഴിയായി അവരവർക്കു ഗ്രഹിപ്പാൻ സാധിച്ചു തത്വങ്ങളും റിക്കാഡാക്കാൻ കഴിഞ്ഞു. പ്രകൃതിയെപ്പറ്റി ഒന്നാമതു പ്രതിപാദിച്ചിട്ടുള്ള ശാസ്ത്രം ഇന്ത്യയിൽ ഉണ്ടായതെന്നതും, പിന്നീട് യവനാക്രമകാലത്തു ഗ്രീസിൽ എത്തിയതുമായ തർക്കശാസ്ത്രമാണ്. വാതം പിത്തം കഫം മുതലായതിന്റെ ഏകരൂപമാണ് രോഗമായി പരിണമി

ക്കുന്നത് എന്ന ന്യായത്തിന്മേൽ ചരകനും ശുശ്രൂതനും, ബാഹുനും വൈദ്യശാസ്ത്രത്തിന്റെ കയ്യാട്ട് ഇട്ടു. ചിന്നീട്ടു ജനിച്ചവർ അമരവരുടെ പരിശോധനമൂലം ആശാസ്ത്രത്തെ പരിഷ്കരിക്കുന്നതിന്നു പകരം ശൈശവാവസ്ഥയിൽതന്നെ അതിനെ ഇട്ടേച്ചു. അനേകന്മാരാണ്ടു കർക്കശിത്തിട്ട് അതിന്നൊരു വളച്ചുയണ്ടാക്കാനോ മാറ്റം വരുത്താനോ ഹിന്തുക്കളിൽ ആരംഭിക്കുന്ന ഉണ്ടായിരുന്നില്ല. എന്നാൽ യൂറോപ്യന്മാർ അങ്ങിനെ യാതൊരു ഉദാസീനതയും കാണിച്ചില്ല. ഷാഹാൻ, മാർപിജി, ഫാർവി മുതലായവർ ശരീരശാസ്ത്രത്തെ പരിപൂർണ്ണതയിൽ വരുത്തിയതോടുകൂടി വൈദ്യശാസ്ത്രത്തിന്നും ശസ്ത്രപ്രയോഗത്തിന്നും അടിക്കടി പ്രാബല്യവും പ്രചാരവും പരിഷ്കാരവും വർദ്ധിച്ചു. ലതയും അവന്റെ പിൻഗാമികളും പ്രപ്രകൃതിശാസ്ത്രത്തിന് ഒരടിസ്ഥാനം ഉണ്ടാക്കി. സകല ശാസ്ത്രങ്ങളുടേയും ജനകനാണെന്നു യൂറോപ്യന്മാരാൽ കരുതിപ്പോരുന്ന അറിസ്റ്റോസ്റ്റൻ ആരംഭിച്ച ജന്തുശാസ്ത്രത്തെ ലീനിയസ്സ്, ക്രവിയർ, ബഹൻ, സാർട്ടിൻ, വാൽബസ്, ഹീക്കൻ മുതലായ പണ്ഡിതാഗ്രേസരന്മാർ അതിശയകരമാകാവണ്ണം പരിപൂർത്തിയാക്കി. ഇപ്പോലെതന്നെ സസ്യശാസ്ത്രം, പ്രകൃതിശാസ്ത്രം, രസതന്ത്രം മുതലായ പല ശാസ്ത്രങ്ങളും പരിപോഷിച്ചു നിലയിൽ എത്തിത്തുടങ്ങി. അനേകസിദ്ധാന്തങ്ങൾ ഉണ്ടാക്കിയ മുനിമാരും, ആയുർവ്വേദനും, വരാഹമിഹിരനും, ഭാസ്കരാചാര്യനും നട്ടുപൊടിപ്പിച്ച ജ്യോതിഷശാസ്ത്രത്തിന് ഇന്ത്യയിൽ പി

നീട്ട ഭേദങ്ങളെന്നും സിദ്ധിച്ചില്ലെങ്കിലും അശ്രാന്തപരിശ്രമശീലനാരായ യൂറോപ്യന്മാർ അവിടുകൊണ്ടുവസാനിപ്പിച്ചില്ല. ഗലീലോ, കോപ്പർനിക്കസ്സ്, ഹബ്ബിൻ, ഹാളി, ആർഗൻ മുതലായ പല പണ്ഡിതന്മാരും ഈ ശാസ്ത്രത്തിന്റെ ഗാഢീര്യം ജാസ്സിയ്ക്കി ആകാശത്തിൽ അങ്ങങ്ങാൻ കിടക്കുന്ന ഒരു ഗോളത്തിന്റെ, വലിപ്പവും, തൂക്കവും, നിർമ്മാണപദാർത്ഥങ്ങളും കണക്കാക്കുവാൻ ഇന്നുള്ള പണ്ഡിതന്മാർക്കു സാധിച്ചു. കേതുക്കളുടെ പരിവർത്തനപഥത്തിലൂടെ വക്രതയും കാലവും ഇന്നുള്ളവർക്കു ഗണിപ്പാൻ പ്രയാസമില്ലാതായി. ഹിന്ദുക്കളിൽ കപിലൻ വസിഷ്ഠൻ മുതലായ മഹർഷിമാർ സ്ഥാപിച്ച തത്വശാസ്ത്രം, യൂറോപ്പിൽ സോക്രട്ടീസ്, പ്ലാറ്റോ മുതലായവരും, ഇവരുടെ പിൻഗാമികളായ പല യോഗ്യന്മാരും എത്രയോ ഉന്നതസ്ഥിതിയിൽ കൊണ്ടുവെച്ചു. ഇങ്ങിനെ ഇപ്പോഴേത്തെ കാലം വണ്ടുള്ള കാലത്തെ പ്രമാണിച്ചു എത്രയൊ പരിഷ്കൃതകാലമായി. ഭൂമിയിൽ നല്ല നിരത്തുവഴികൾ വെട്ടിത്തുടങ്ങിയപ്പോൾ യാത്രക്കെത്ര സൗകര്യം ഉണ്ടായി. തീവണ്ടിയും തീക്കപ്പലും പുറപ്പെട്ടപ്പോൾ സൗകര്യം തെല്ലുകൂടി ജാസ്സിയായി. ചുരുങ്ങിയപ്പിരിവിലവിന്മേൽ കത്തുകൊണ്ടുപോകാനുള്ള തപാലാപ്പീസും ഓർനിമിഷുകൊണ്ട് എത്ര ദൂരെയുള്ളവർക്കും വർത്തമാനം അറിയിക്കുന്ന കമ്പിയാപ്പീസും ഇന്നുള്ള ജനങ്ങളുടെ ഉയറമല്ലെ വിളിച്ചുപറയുന്നത്. തീ ചെറിയ ഒരു പെട്ടിയിലാക്കി കീശയിലിട്ടു നടക്കുവാൻ ഇന്നുള്ളവന്നു സാധിക്കുന്നു. അച്ചു്നടപ്പിൽ വന്നതോടുകൂടി ഓരോ പുസ്തകത്തിന്റെ ലക്ഷം കോപ്പിയെടുക്കാൻ ഇന്നു

ഇന്നുള്ളവൻ പ്രയാസമില്ല. പണ്ടു കതിരവണി കണ്ടെടുത്ത് ഇന്നുള്ളവൻ മോട്ടോക്കാരും ട്രാക്കാരും കാണുന്ന വായുകുത്തിച്ചു വെളിച്ചമുണ്ടാക്കാനും വിദ്യുച്ഛക്തിവഴിയായി വെളിച്ചമുണ്ടാക്കാനും ഇന്നുള്ളവൻ പ്രയാസമില്ല. വീശുന്ന വായുവും വീഴുന്ന വെള്ളവും ഇന്നുള്ളവന്റെ വേലക്കാരായിത്തീരുന്നു. സ്വബുദ്ധികൊണ്ടു പ്രവൃത്തി ചെയ്യുന്നവരെ എന്നു തോന്നുമാറ് പലിയ യന്ത്രങ്ങൾ, നൂലുണ്ടാക്കി നെയ്യുന്നതും, ഇരുമ്പുരുക്കിപ്പലതരം സാമാനങ്ങൾ പണിചെയ്യുന്നതും കാണുമ്പോൾ ഇന്നുള്ള പരിഷ്കാരികൾതന്നെ ആശ്ചര്യപ്പെടുമ്പോൾ മുമ്പുണ്ടായിരുന്നവർ എന്തുമാത്രം വിസ്മയിച്ചുപോവാറിടയുണ്ട്. ഇതിലും എല്ലാറ്റിലും വലിയ ആശ്ചര്യം വെള്ളത്തിന്റെ അടിയിൽകൂടെ പോവുന്ന കപ്പലുകളും ആകാശത്തിൽ കൂടെ പറക്കുന്ന വിമാനങ്ങളുമല്ലേ.

മനുഷ്യരുടെ ഭാവി:— സിംഹങ്ങൾ ആളുകളെ പിടിച്ചുതിന്നുമെന്നും, സപ്തങ്ങൾ ആളുകളെ കടിച്ചുകൊല്ലുമെന്നും ഞാൻ പറഞ്ഞത് അതതിന്റെ സ്വഭാവം ഇന്നതെന്നു മാത്രം പറഞ്ഞതാണ്. അങ്ങിനെയുള്ള കാര്യങ്ങൾ എനിക്കിപ്പോഴായിത്തോന്നുകകൊണ്ടല്ല. അതുപോലെതന്നെ മനുഷ്യരുടെ ഭാവിയെപ്പറ്റിപ്പറയുമ്പോൾ, ഞാൻ റിക്കാർട്ടാക്കാൻ തുടങ്ങുന്ന സംഗതികൾ, സഭേവിശ്വാനിടയുള്ള സംഗതികളെന്നല്ലാതെ, ഇങ്ങിനെ വരേണമെന്നു ഞാൻ ആശിക്കുന്ന സംഗതികളാണെന്നു നിങ്ങളാലും വിചാരിച്ചുപോകരുത്. ഒന്നാമത്; ജന്മംകൊണ്ട് എല്ലാ മനുഷ്യന്മാരും തുല്യന്മാരാണെന്നും, മനുഷ്യൻ എന്ന നിലയിൽ ഒരേത്തന്നെ മറ്റൊരുത്തനേ

ക്കൾ ഭരണവും ഉണ്ടെന്നു വിചാരിക്കുന്നതു കേവലം അവാസ്തവവും ഭോഷതവുമാണെന്ന ഭാവം എല്ലാ മനുഷ്യരിലും വേരൂന്നി ഉറച്ചുപോകും. അതുകൊണ്ടു രാജാക്കന്മാർ എന്ന നാമത്തെ ഭൂമിയിൽ കേൾക്കുന്നുണ്ടാകയില്ല. നാമാന്തരസ്ഥിതി പരമമായതായാലും ഭൂമി മുഴുവനും ഒരു ജാതിയും ഒരു മതവും മാത്രമായാണു്. ആകാശത്തു ഭൂമിയിൽ ഒരേമതും ദേവാലയങ്ങൾ കാണുന്നുണ്ടാകയില്ല. അനാവശ്യമായി ദേവാലയങ്ങൾ പണി ചെയ്തു ഭൂമിയിലെ സ്ഥലം മുടക്കുവാനോ, ദൈവത്തെ ധ്യാനം പ്രാപ്തിയെന്നു തങ്ങളുടെ സമയം കളവാൻ അതും നോക്കുകയില്ല. അന്നുള്ള അധികാരജനത്തിന്റെ ഫലമായി ഇന്നിന്ന കർമ്മങ്ങൾ പുണ്യങ്ങളെന്നും ഇന്നിന്നി വ ഭോഷങ്ങളെന്നും അന്നത്തെ ജനങ്ങൾ തരംതിരിച്ചു വെച്ചിട്ടുണ്ടാകും. പുണ്യകർമ്മങ്ങൾ ചെയ്തിട്ട് ഇരശ്വരപ്രീതി സമ്പാദിക്കുകയല്ലാതെ, അനാവശ്യമായി ദൈവത്തെ വിചാരിച്ചിട്ടും മുഖസ്തൂതി ചെയ്തിട്ടും ഒരു ഫലവുമുണ്ടാകുന്നതല്ലെന്നു അന്നുള്ള വർഷ പുണ്യബോധം വരും. “നീനോടു മറുജീവൻ എങ്ങിനെ പെരുമാറണമെന്നു നീ ഇച്ഛിക്കുന്നുവോ, അങ്ങിനെ മറുജീവരോടു നീയും പെരുമാറണം” എന്നുള്ള പ്രമാണത്തിന്മേലായിരിക്കും മനുഷ്യർ അവരുടെ സകല നടപടികളും ക്രമപ്പെടുത്തുന്നതു്. ഭൂമിയിൽ ഒരു മതവും ഒരു ജാതിയും മാത്രമാകുമ്പോൾ യുദ്ധം എന്നതു് ഒരിക്കലും സംഭവിക്കാൻ പാടില്ലാത്ത കാര്യമായിത്തീരുന്നു. പരിഷ്കൃതശാസ്ത്രം അഭിമാനിച്ചുപോയെന്നു ഇദാനീനന്മാർ ജീവിച്ചുവരുന്ന ഈ കാലങ്ങളിലെ യാതൊരു ഭാവിയിലും ഉണ്ടാകാത്താകാൻ, മനുഷ്യ

ന്മാർ മനുഷ്യന്മാരെ അന്യോന്യം എത്രത്തുകൊല്ലുന്നതായ യുദ്ധം എന്ന ഭയങ്കരവിഡ്ഢിതപം നടപ്പുണ്ടായിരുന്ന ആ പരിഷ്കൃതകാലങ്ങൾ എന്ന അഭിജ്ഞകൊണ്ടു നിന്ദിക്കത്തക്കതാകും.

പാതിവ്രത്യം എന്നത് ഒരത്ഥമില്ലാത്ത അനാചാരമാണെന്നു ബോധം ഉദിക്കുമ്പോൾ, വിവാഹം എന്നതു സ്രീപരമേശ്വരന്റെ സ്വാതന്ത്ര്യഭംഗം വരുത്തുന്ന ക്രൈമിനാശാസ്യമെന്നു മാത്രമാണെന്ന് എല്ലാവർക്കും മനസ്സിലാകും. സ്രീകൾ ഇഷ്ടമുള്ളവരുമായി ക്രിഡിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കും. ആ കാലത്ത് അഭിമതസന്താനസമ്പ്രദായത്തിന്നു മാത്രം ശക്തിയും പ്രാബല്യവും സിദ്ധിക്കും. ചാരിത്ര്യത്തിനെപ്പറ്റിപ്പണ്ടുള്ള പട്ടവകുമാർ നിഷ്കഷിച്ചുവെച്ചു എല്ലാ ശാസനകളും തുല്യങ്ങളും നിന്ദങ്ങളുമാണെന്നു മേലാലുള്ളവർക്കു ബോദ്ധ്യമാകും. അക്കാലത്തു ഷണ്ഡനെ കിട്ടിയും കഷ്ടിയെ കിട്ടിയും ഒരുവൻ തൃപ്തിപ്പെട്ട് അവളുടെ ജീവകാലം മുഴുവനും കഴിക്കേണമെന്ന് ആരോ സന്ദിഗ്ദ്ധനോ അനാവിശ്വനിഷ്ഠനോ ഒന്നാകുന്ന ഉണ്ടാകയില്ല. വിവാഹം അസ്തമിക്കുന്നതോടുകൂടി വൃദ്ധിചാരം എന്നത് ഒരത്ഥമില്ലാത്ത വാക്കായിത്തീരുകയും ചെയ്യും. എന്റെ ഭാര്യ മരണാവസ്ഥയായി സേവനം എന്ന അപരാധത്തിന്നും അസൂയക്കും ഒരാരംഭംതന്നെ അവകാശമുണ്ടാകയില്ല. കാമിനിമൂലമുള്ള കലഹങ്ങൾ വളരെ കുറഞ്ഞുപോകും.

തീവണ്ടികളും തീക്കപ്പലുകളും വെടിത്തൂ മനുഷ്യർ വെറും വിമാനസഞ്ചാരികളാകും. മറ്റു ലോകങ്ങളുടെ വലിപ്പവും തൂക്കവും ചലനക്രമവും കണ്ടുപിടിക്കാൻ മനുഷ്യർക്കു സാധിച്ചാലും, അവയുടെ നിർമ്മാണപദാർത്ഥങ്ങളി

ന്നിന്നതാണെന്നു കണ്ടുചിടിക്കാൻ ഒരിക്കലും സാധ്യമാ
 യ്തിരിക്കയില്ലെന്നു പണ്ടൊരു ജ്യോതിശ്ശാസ്ത്രപരഗതൻ പ
 രഞ്ഞത്, ഇന്നു കണ്ടുചിടിക്കപ്പെട്ട പ്രകാശചരിപ്പോലെന്ന
 യന്ത്രം (Spectroscope) വിഫലമാക്കിക്കളഞ്ഞതു കാണു
 വോൾ, ഇന്നുള്ളവക്ക് അസാധ്യമാണെന്ന ന്യായത്തി
 നേൽ മേലാലുള്ളവക്ക് ചന്ദ്രനിലൊ മാറു വല്ല ഗ്രഹങ്ങ
 ലിലൊ യാത്ര ചെയ്തുകൂട എന്നു പറയുന്നത് ഒരു സാഹ
 സമാധിത്തീരാണെ ഇടയുള്ളു. ഇനിയും വിസ്തരിക്കനി
 ൾ. അങ്ങിനെയാരു കനകകാലം മനുഷ്യന്റെ ഒരു ഭാ
 വിസ്വപ്നമാണ്.

‘അണ്ണാങ്കൊട്ടൻ തന്നാലാകംവണ്ണം’ എന്നു പ
റഞ്ഞ കൂട്ടത്തിൽ ഇങ്ങിനെ ജന്തുശാസ്ത്രവും ഞാനെഴുതി
ത്തീർത്തു. വിസ്തരിച്ചെഴുതേണ്ടതെന്നുള്ള ഉദ്ദേശം ആദ്യം
തന്നെ ഉണ്ടായിരുന്നില്ലെങ്കിലും, ഇത് എഴുതിത്തീർ
പ്പോൾ, ഇത്രത്തോളം മാത്രമല്ല എനിക്കെഴുതാൻ സാ
ധിച്ചുള്ള എന്ന ഒരു വലിയ ക്ലേശവും എന്നെ ബാധി
ക്കാതിരിക്കുന്നില്ല, ജന്തുക്കളുടെ ശരിയായ പടങ്ങളുടെ
സഹായം കൂടാതെ, വെറും പദങ്ങളെക്കൊണ്ടുള്ള വിവ
രണം എത്രത്തോളം ഫലപ്രദമായിട്ടുണ്ടെന്ന് എന്റെ
വാചനക്കാർ തീർച്ചയാക്കേണ്ടുന്ന കാര്യമാണ്. ഈ പ
സ്തകത്തിൽ കാണാനിടയുള്ള എല്ലാവിധീകളും ദോഷജ്ഞ
ന്മാർ ചൂണ്ടിക്കാണിച്ചതന്നാൽ, രണ്ടാമതച്ചിപ്പാനുംകൂ
ടി ഒരു ഭാഗ്യം ഇതിന്നു സിദ്ധിക്കുന്നപക്ഷം, അതിൽ, ആ
മാതിരി സ്ഥിതിക്കളൊക്കെ അകറ്റിനിർത്തുവാൻ ഞാൻ
പ്രത്യേകിച്ച സൂക്ഷിച്ചുകൊള്ളുന്നതാണ്.

National Library
Calcutta.